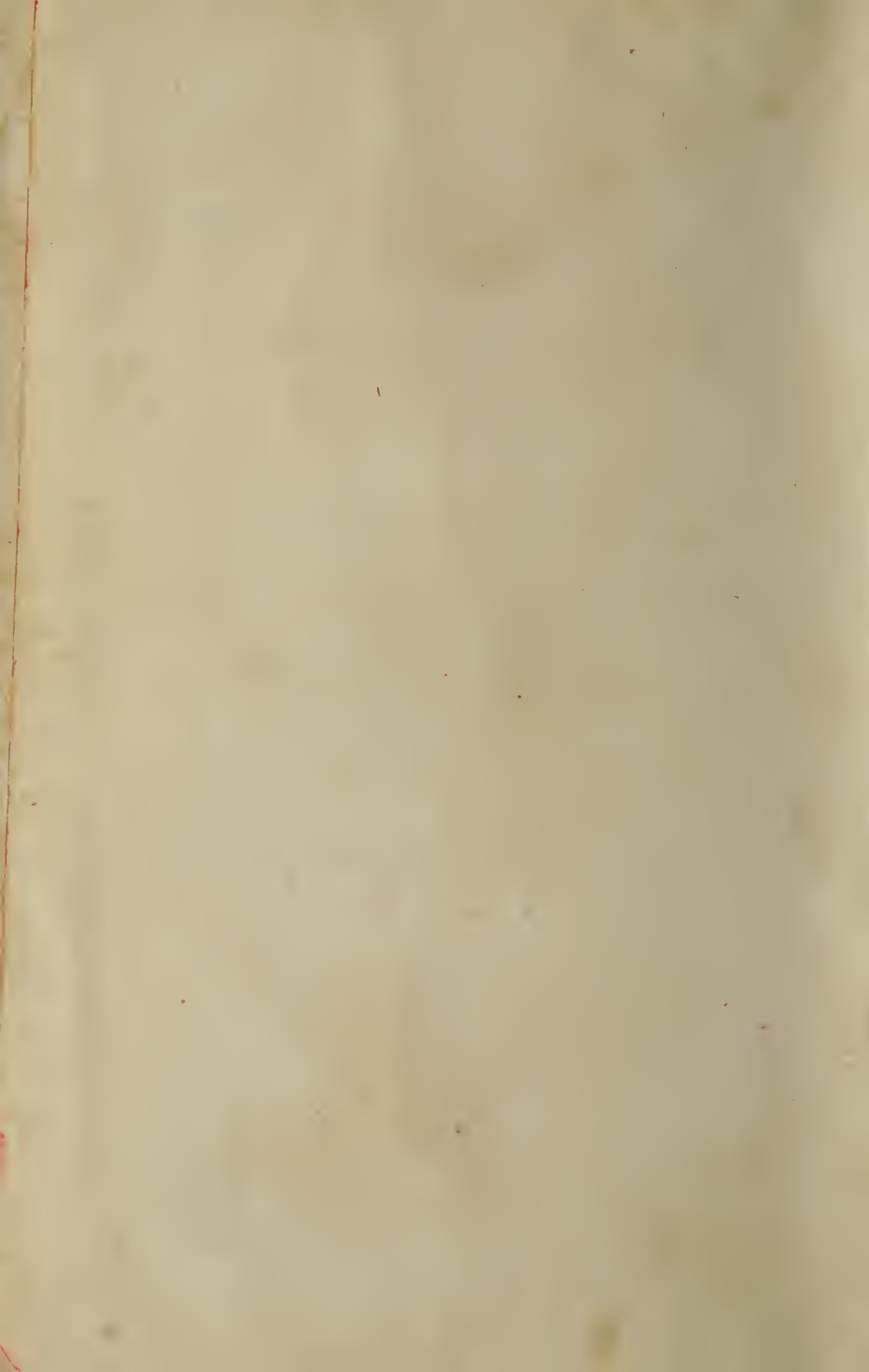


3 1761 07144149 7

ලක්ෂ්මිව පොත්බදිත්තෝ
අ. ටී. පණ්ඩිත සහ සමාගම
තිරුභාගම්, ටෙඩ්ඩන්ද්ව

2. 16



තාපාපදාසී විවරණ සහිත

පාලිපුවමංසග්‍රවපදය.

පැලිගම

අග්‍රලොක විහාරපරිච්ඡේදනාධිපති ආචාර්ය

බද්දේගම කිඨිතිත්‍රී ධම්මරතන නායකසථවිර

පාදයන්මහන්සේ

විසිත් සම්පාදිතයි.

ඩී. ඩී. සමරවික්‍රම ලොකුහෙට්ටි මහන්සියා

විසිත්

කොළඹ ප්‍රභූවිරිසේ ජිනාලංකාර සත්‍යාලයෙහි

විදුහතරු කරවනලදී.



BG
354
G37
1900

Pali Thupawansa Getapada.

With The
PARAPHRASE OF STANZAS.

By

Rev. Baddegama Kirthi Sri Dhammaratana High Priest,

The Principal of

Agrabodhi Pirivena

WELIGAMA.

Printed By

D. A. Samarawickrama Lokuhetti Esa;

At Jinalankara Press.

HUNUPITIYA

COLOMBO.

1923.

සංඥාපිනය.

ගාථාපදාසම්මිච්ඡාසංග්ගා පාලිපුවසය ගැටපදය.



මේ වනාහි “පාලිපුවසය” නමැති ප්‍රශස්ත මාගධීග්‍රන්ථය උද්ග්‍රහණධාරණාදීන් පරිකීර්තය කරන ආධුනික ජනතානුග්‍රහවූ පුළුකව සම්පාදනය කරනලද්දකි. මෙහි “පුවසය” යනු “සමන්තපාසාදි” නම් අසද්‍ය මහාමෙව්‍යසාරාජයාගේ වංශය හෙවත් කථාප්‍රවාහනිය දීපඛකරපාදමුලයෙහි පටන් සම්භාරව ප්‍රකාශකිරීමෙන් ගද්‍යපද්‍යමිශ්‍රාතමකව විරචිත වඩුරමනොහර මාගධී භාෂාමය ග්‍රන්ථයයි.

පුණ්‍යකාමීසකලසජ්ජනයන්ගේ මනා ප්‍රසාදවහවූ ඒ මේ අතස්තතම මෙව්‍යසාරාජයා පිළිබඳ පුරාවෘත්තය ප්‍රකාශකොට කරන ලද “සිංහල පුවසය” “මාගධී පුවසය” කියා දෙකක් පැවති බව පෙනේ. “සිංහල පුවසය” සිංහලවිපවාසීන්ට මුත් තදන්‍ය දෙසි කයන්ට ප්‍රයෝජන රහිතවිය. පුරාණ “මාගධී පුවසයද” විරුධ ක්‍රමාගත ශබ්දබාහුලයෙන් හා කියවුනුමවූ බොහෝකරුණුත් එහි නොකියනලදහෙයින් මෙම විනිශ්චය මාගධී පුවසය කරනලද බැව් පෙනේ.

මෙහි ප්‍රසතුත “සමන්තපාසාදි” මහාමෙව්‍යසාරාජයා නම්, ශ්‍රීබ්‍රහ්ම විහාර වැන්නෙහිදී ලඛකාරාජ්‍යශ්‍රී පදප්‍රාප්ත “දුටුගැමුණු අබා” මහ රජුන් විසින් අනුරාධපුර මහමෙවුනා උයන්හි කරවනලද අති ශ්‍රේෂ්ඨමෙව්‍යසය වේ.

එහි ප්‍රභූමිපිළිවෙල “මහාවංශසංග්ගා:-

“දීපප්‍රසාදක කෘතියාව “මහාවංශසංග්ගා” යම්විරතෙම “දෙවන පැනිය” මහරජුහු උපනිශ්චයකකොට ගෙන ශ්‍රීබ්‍රහ්ම විහාර වැන්නෙහි ලක්දිව සම්බුද්ධශාසන ප්‍රතිස්ථාපනය කරවා වදාළේය, ඒ රජු තෙම පූජාරාමය පිහිටුවා ඉක්බිති දක්ෂිණ මහාබෝධිශාඛාව ගෙන්වා ප්‍රතිස්ථාපනයද කරව්, දිනක් රජු සමග වඩනා මහතෙරුන් වහන්සේ සපුරාලී ලැබ එක් බිම්පදෙසෙක පුදා නැමද සිටිකල මහත්වූ භූමිකම්පාවක්වුව, රජුතෙම එපවත් විවාළේය, එසඳ මහාවංශසංග්ගාසම්මිච්ඡාසංග්ගා නිර්මාණයාණන් මේ ස්ථානය තබාගනිමිදී

සතර බුදුවරයන් වහන්සේලා විසින් සෙවූ නාලද්දේය, අනාගතයෙහි සඞ්ඤ ශාරීරිකධාතු සමබන්ධි වූ ද්‍රෝණියක් නිධාන්කොට උසින් (120) එක්සියවිසිරියන් ප්‍රමාණව කරනලද “සවණීමාලි”යි ප්‍රසිද්ධ මහ සද්දෙක් වන්නේය’යි වදාළ සේක.

රජතෙමෙ මම ම ඒ වෛත්‍යය කරවන්නෙමි’යි කීයේය, පෘථිවි පාලයාණෙනි ! මෙහි තොපට බොහෝ කටයුතුවෙති, තෙපි ඒ කටයුතුකරව්, මෙයින් වම් (140) එක්සිය සතලිසකින් මත්තෙහි තොපගේ මුහුබුරෙක් තෙම එය කරවන්නේය, මහරජාණෙනි ! තොපගේ සොහොයුරු මහානාගනම් යුවරජුගේ පුත්‍ර වූ යවලාභියා නම් නරේන්ද්‍රයෙක් වන්නේය, ඔහුගේ පුත්‍ර වූ ගොඨාභය නම් නරේන්ද්‍රයෙක් වන්නේය, ඔහුගේ පුත්‍ර වූ කාවන්තියා නම් නරේන්ද්‍රයෙක් වන්නේය, ඔහුගේ පුත්‍ර වූ මහත් යසස් ඇති “දුඨකාමණී අභය” නම් වූ මහරජෙක් වන්නේය, මහත් තෙජස් හා වික්‍රම ඇති ගෙනෙමේ මෙහි අසද්ද මහා වෛත්‍යය කරවන්නේය’යි වදාළ සේක.

රජතෙමේ ස්වරූපන් වහන්සේගේ විවතයෙන් එපවත් ලියවා (12) දෙළොස්වරයන් ගල්වාඹක් සිටවිය, එපවත් දැනගැනුනු ලියනලද රත්පටකුදු රාජභාණ්ඩාගාරයෙහි තැබිබවිය, ඉක්බිති දුටුහැමුණු රජතෙමේ ඒ අනාගතවාක්‍යය දැක මහාමහෙස්ත්‍රස්වරයන් වහන්සේ විසින් මම දක්නාලද්දෙමි’යි ප්‍රමුද්ධව අසබ්බියක් අගනා වසතු පූවිස්සක් හැර කෙළදහසක් ධනපරිත්‍යාගයෙන් ශාස්ත්‍රාත්වහන්සේගේ අවචෙති ධාතුද්‍රෝණිය පිහිටුවා ශ්‍රීලඞ්කා ධරණියක මුකුටයින් විරාජිත “සවණීමාලි” මහා වෛත්‍යය කරව්.

ධාතුප්‍රතිස්ථාපන මහාමහානස්වයෙහි සඞ්ඤ ශාරීරික ධාතුහු අභයට නැති වාත්‍රිංශවර මහාපුරුෂලක්ෂණාශිත්‍යනුබ්‍යජන බ්‍යාම ප්‍රභාකෙතුමාලාදීන් බබලන්නාවූ බ්‍රහ්මවේෂධාරීව ගණ්ඩමනනි වාක්ෂමුලයෙහිදී මෙන් යමාමහපෙලහර කලාහුය, ඒ දුටු වාදය කොටියක් දිව්‍යමනුෂ්‍යයෝ රහත්ව නිවන්දුටහ, සෙසු සෝවාන් ආදී තුන්පෙලෙන් නිවන් දැක්කාහු ගණනපථාභික්‍රාන්තවූහ, රජ තෙමේ දෙඅතින් ධාතුන්ගෙන ඉදින් ධාතුහු නිරවුල්වන්නාහුද, ඉදින් ධාතුහු මහාජනායට පිළිසරණවන්නාහුද, ශාස්ත්‍රාත්වහන්සේ පරිනිෂ්ට මව්කයෙහි හොත් ආකාරයෙන් යහනය කෙරෙන්නා’යි සිතා වෛත්‍යගභීයෙහි මනාකොට සරසා පිළියෙලකරනලද රුවන්පලයෙහි තුබුයේය, ධාතුහුද එපරිද්දෙන්ම නිමිත්ත වූ බිලාසයෙන් යහනය කලාහුය.

දුටුගැමුණු රජතෙමේ සුවිසිවසක් පමණ වූ තමන්ගේ රාජ්‍ය කාලය තුළ මෙම රුවන්මැලි මහසෑය ඇතුළු එකුත්සියයක් වෙහෙර කරවීය, තවද සසුන් විෂයෙහි මහත් සැදහැ ඇත්තේ නානාවිධ පින්කමිහි ඇලුණේවිය. මෙම ඓතිහාසය දුටුගැමුණු රජතුමාගේ රාජ්‍යාවසානය පමණේදී කරවනලද බැවින් මිට හවුරුදු 2060 කින් මත්තෙහියයි කල්‍යාණාවේ.

මෙම චිත්‍රය පාළුපුවසය රචනාකළ මහාසථවිරෝත්තමයාණන් වහන්සේ නම්; මිට වම් (878) හයසිය තුන්සැත්තැවකට පෙර දඹ දෙණිකුටර අගුරාජධානියකොට ලඛිකාරාජ්‍යශ්‍රීපදප්‍රාභා “කලිකාල සාහිත්‍ය සඳීඤ පණ්ණින පරාක්‍රමබාහු” නරේන්ද්‍රයන්ගේ ධර්මානුරාගයෙහි (පුස්තකාලයෙහි) නියුක්ත වූ ශාස්ත්‍රානුකර ප්‍රචලිත වජ්‍රඥන ඇති සකල පිටකත්‍රය පාරාවාරපාරදර්ශී “වාග්ගිවර” නම් මහාසථවිරසථාමිපාදයන්වහන්සේගේ, මෙය “මහිඤ්ජෙන” නම් පිරිවෙන් වැසි ත්‍රිපිටකධර මහාසථවිරතුමකුගේ ආරාධනායෙන් කරනලද බව ග්‍රන්ථපරිච්ඡේදයෙහි පෙනේ, ශාස්ත්‍රාගමව එකඟව මධුර මනෝහර පාලිභාෂායෙන් රචනාකරනලද මෙම පොත ඇතමි ආවායඝීවරු පාලිභාෂාව ඉගෙනගන්නා ශිෂ්‍යයන්ට අභී කිය විමෙන් පුහුණුකරවනෙතද ආවේය, මේ වනාහි දීපඛිකරපාදමුල යෙහිදී ලත් නිෂ්පත්තිවරණය පවත් මහාවෛත්‍යාවසානය දක්වා දූතගතයුතු කරුණු රාශියක් අනුගමනයකරනලද ග්‍රන්ථයකි.

අභිනිහාරකථා, බ්‍රහ්මකං චූපකථා මෙව අභිනිහාරකථා, චූලා මණ්ඩප්පසචයකථා, දසචූපකථා, ධාතුනිධානකථා, වතුරාසිති සහසුචූපකථා, චූපාරාමකථා, බොධිආගමනකථා, යොජනචූපකථා, මහිඤ්ජෙනචූපකථා, මරිච්චට්ඨිතාරකථා, චූපසාධනලාභකථා, චූපාරමනකථා, ධාතුගබ්‍හරූපවණ්ණනාකථා, ධාතුනිධානකථා, මහාවෛත්‍යකථා, ගත සොළොස් පරිවේජදයකින් හා ග්‍රන්ථපරිච්ඡේදයන් ගාථාපඬකතියකින්ද යුක්තයි.

මෙම ග්‍රන්ථය ලඛිකාවේ ඉතා ටිකතැනක නිබන්ධන නමුත් භාවිත කරන්නාවූන්ට පොත සපයාගැනීම දුෂ්කරව පැවැතියහැකි මෙහි තත්ත්වය සලකා මිට හවුරුදු 25 කට පමණ පෙර අප විසින් ඉතා අමාරුවෙන් පොත් කීපයක් සපයාගෙන අපගේ ආවායෙඝීත්තම වූ පැලියගොඩ ඵලුලඛිකාරපරිවේණාධිපතිව වැඩසිට සවිභිසථවි වදල ත්‍රිපිටකවාග්ගිවරාවායඝී මහොපාධ්‍යායධුරකර රත්නලාභේ ධර්ම කීර්තිශ්‍රී ධර්මාරාමාභිධාන කොළඹ හලාවත දෙදිසාවේ ප්‍රධාන

සබ්බකායක මාහිමියාණන්වහන්සේගෙන් ලබනලද විශිෂ්ටාධාරණ ඇතිව සථාගතකින් ලිපිදෙස්ගැර වැලිගම ඇණිඩා සමරවික්‍රම හාමු මහත්මයාලවා පැලියගොඩ “සත්‍යසමුවමය” යනනාලයෙහි මුද්‍රණය කරවනු ලැබුයේය. එම මුද්‍රිත පොත සුලභවුවාහින් පසු සමහර ආචාර්යවරයෝ පිරිවෙත්වල ඉගෙනගන්නා ශිෂ්‍යයන්ට මුලදීම පාලිභාෂාවන් වරතැහිලිදෙන උගන්වා ඉක්බිතිව මෙම පාලිප්‍ර්ථ වංසය ඉගැන්වූවාහුය, සමහරතැන්වල මේදක්වාත් එසේකරනු ලබනබව දනිමු.

“ප්‍රාචීනභාෂාපකාර සම්ප්‍රදේශ” විභාගවලට හා ඉගැන්වීම් දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂකතුමා විසින් පරිච්ඡේදනිපතීන් වහන්සේලාගේත් තැමැත්තලෙස පිරිවෙත්වල ඉගැන්වීමට වලංගු කරතීබෙන පුස්තකලබ්‍යයෙහිද මේ පොත ප්‍රථමවාර්ෂිකවර්ෂයට ඇතුළත්කර තිබේ.

මෙය හදාරන හදාරවන දෙපක්‍ෂයටම පහසු පිණිස සත්තයක් ගෝ ගැටපදයක් කරතැබීම උවමනා කතීව්‍යසක්ක’යි උගත් ස්වර්ෂීපනමකගේම ආරාධනා ඇතිවූහෙයිනුත් ගාථාවලට පද්‍යාභි සත්තය හා පාලිවංසගම්වල අමාරු පදවලට සත්තයත් ලිවීමෙන් ආධුනිකයන්ට හිතපිණිස “ගාථාපද්‍යාභි විවරණ සහිත පාලිප්‍ර්ථවංස ගැටපදය” සම්පාදනය කෙළෙමු. මෙය සතුවින් ගාවිතකර ප්‍රයෝජන ගැනීමෙන් ශාසනොපකාරීවෙත්ය”යි අපේක්‍ෂාකරමු.

මෙහි ප්‍රමාදසථාන ඇතහොත් අනුකම්පාසුභිකාව අපවෙත දන්වා එවූවිට මතුවරකදී ඇතුළත් කිරීමෙන් ප්‍රසිද්ධ කරවනබව සකල සුඛින් විසින් සැලකියයුතුයි.

මීට,

වැලිගම අභ්‍යන්තරවිභාගපරිවෙණාධිපති

බද්දේගම කිහිනි ශ්‍රී බමමරගහනායකස්ථවිරයෝය.

1923 මැයි 12 වෙනි දිනදීය.

ශ්‍රී පත්‍රය.

— + —

පිට.	පෙළ.	වරද.	නිවරද.
1	19	හිතගෙනු	හිතගෙනු
2	15	සියලු	සියලු
„	20	වතනබ්බමෙව්ව	වතනබ්බමෙව්ව
„	23	ප්‍රථමංසය	ප්‍රථමංසය
3	8	රැස්	රැස්
„	28	කපිලවහයා	රමමා, රමයවු; කපිලවහයා
„	29	රමමා, රමයවු; එසින්	එසින්
5	11	භෝජසිත්‍රාන	භෝජසිත්‍රාන
„	18	සරණගමනෙ	සරණගමනෙ
7	7	පිරිනිව්‍ර්ණය	පිරිනිව්‍ර්ණය
11	10	තපෝම	තපෝම
„	12	පිරිනිව්‍ර්ණය	පිරිනිව්‍ර්ණය
16	11	වම්මපරිසොගනබ්	වම්මපරිසොගනබ්
17	8	නිරකලාල්	නිරකලාල්
„	16	මනාවාතනව	මනාවාතනවු
19	23	එව	එව
21	26	පණිස	පණිස
22	30	අබ්බුහසල්	අබ්බුහසල්
23	19	මනාව	මනාව
„	22	රැස්කරවා	රැස්කරවා
24	4	විමමයකරවු	විමමයකරවු
25	11	මතුසෙහි	මතුසෙහි
„	17	සුදගනා	සුදගනා
26	18	රැස්කරන	රැස්කරන
30	7	උපපණ්ඩසි	උපපණ්ඩසි
„	27	සුපේතුං	සුපේතුං
32	15	කැවිටිලියක්	කැවිටිලියක්
33	9	බිණ්ණසවායෙව	බිණ්ණසවායෙව
„	18	යහපත්සොග	යහපත්සොග
35	4	මාමට්ටං	මාමට්ටං
„	8	මහබිකෂා	මහබිකෂා
„	26	සසසිසාම	පසසිසාම
38	37	පමසිබො	පසුච්ඡිබො

ගාථාපද්‍යාථි විවරණ සහිත පාලි පුස්තක සංග්‍රහය.

නමෝ ගාමක සංග්‍රහා අරහංතා
සමමාසමබ්බසා.

1 සසම්ම සංඝො ජිනධාතුවරා සමන්තා
ඡබ්බණ්ණරංසිවිසරෙහි සමුල්ලන්තා
නිමමාය ලොකතිතගෙතු ජිනස්ස රූපං
තං පුප්පමබ්බතනං සිරසා නමිති.

2 වක්ඛාමහං සකලලොකතිතාවගස්ස
පුප්පස්ස සබ්බජනනඤ්ඤාකාරණස්ස
වංසං සුරාසුරනරිඤ්ඤවරෙහි නිවමං
සමුප්පජ්ජස්ස රතපුප්පලපුප්පිකස්ස.

“ජිනධාතුවරා (ජිනස්ස) රූපං නිමමාය” (සසම්මං මහාචෙතියෙය)
“සසංඝ” “(අහං) තං පුප්පං නමිති,” “අහං (පුප්පස්ස) වංසං වක්ඛාමි”

සත්‍ය මෙහි ක්‍රියාකාරකපදසමබ්බසි. කෙබඳුවූ පුප්පක් වැද
කවරක්හුගේ වංශය කියන්නෙක්ද යත් ?

ජිනධාතුවරා, උතුම් සඵලධාතුවු; සමන්තා, සාත්පසින්;
ඡබ්බණ්ණරංසිවිසරෙහි, ඡබ්බණ්ණරංසිවිසරෙහි; සමුල්ලන්තා,
අතිශයින් දිලිසෙන්නාවු; ලොකතිතගෙතු, ලොකානුයාස ගෙතුකොට
ගෙන; ජිනස්ස, සඵලයන් වහන්සේගේ; රූපං, ශ්‍රී ශරීරය; නිමමාය,
නිමිතිකොට ගෙන; සසම්මං, යම් (රතනමාලිමහා) වෛරාග්‍යයෙක්හි,
සසංඝ, ශක්‍යය කලාවු; අබ්බතනමං, අතිශයින් අද්භූතවූ; තං
පුප්පං, ඒ මහා වෛරාග්‍යය; සිරසා, උකතමාභිග්‍රහ කරණකොට ගෙන;
නමිති, වැද.

සකලලොකතිතාවගස්ස, සියලුලොකයාහට හිතසැප එළ
වන්නාවූ; සබ්බජනනඤ්ඤාකාරණස්ස, සියලු ජනපත්තේ මනෝ
නඤ්ඤායට හෙතුවූ; සුරාසුරනරිඤ්ඤවරෙහි, සුරාසුරනරිඤ්ඤයන්

විසින්; නිවීම, සහනයෙන්; සමුප්පත්තිය, මනාකොට පුදනලද; රතනුප්පත්තිය, රතනයෙන් උභලිතවූ ශාසනයකි; ථූපය, (ඒ මහ) භෙදිතයාගේ; වංසං, වංශය හෙවත් කථාප්‍රවාහය; අහං, මම; චක්කම්, කිසිත් නොවී.

3 කිවාපි සො යනිජනෙන පුරාතනෙන
අන්ධාස සිහලජනයා කතො පුරාපි
වානෙකත සිහල භවෙනසිංහවතො
අන්ධං න සාධයති සබ්බජනයා සමමා.

සො, ඒ වංශය නෙම; පුරාතනෙන, පුරාතනකි; යනිජනෙන, යනිජනයා විසින්; පුරාපි, පුරායෙහිද; සිහලජනයා, සිංහලව්‍යවාසි ජනයා; අන්ධාස, වැඩිපිණිස; කිවාපි, කිසියෙක්; කතො, කරන ලද්දේ නමුදු; සිහලභවත, හෙලදිව්විටු හෙවත් සිංහලව්‍යවාසිවු; වානෙකත, වාක්‍යයෙන් හෙවත් උචනාසිතයෙන්; අහිංසකවතො, විරවිතහෙයින්; සබ්බජනයා, සියලු දෙනවැසි ජනයා; සමමා, මනාකොට; අන්ධං, අවිසිසි; න සාධයති, (අමිහයකින්) සිඬ නොකෙරේද.

4 යසමා ච මාගධනිරුත්තිකතොපි ථූප-
වංසො විරුඬිතයසද්දසමාකුලො සො
චතතඛිතමෙව ච බහුමපි යතො න වුත්තං
තසමා අහං පුනපි වංසමිමං වදාමි.

යසමා ච, යම්හෙයකින්; මාගධනිරුත්තිකතො, මාගධභාෂා වෙන් කරනලද; සො ථූපවංසො අපි, ඒ ථූපවංශය තෙමේත්; විරුඬිතයසද්දසමාකුලො, විරුඬිකුමාගතශබ්දයෙන් ආකුලවූයේද; යතො, යම්හෙයකින්; චතතඛිතං එවම, කියයුතුම වූ; බහුමපි, බොහෝ කරුණුත්; න වුත්තං, (එහි) නොකිසන ලද්දේද; තසමා, එහෙයින්; අහං, මම; පුනපි, නැවතද; ඉමං වංසං, මේ ථූපවංශය; වදාමි, කියමි.

5 සුඤ්ඤාඨ සාධමො සබ්බෙ පරිපුණ්ණමනාකුලං
වුච්ඡමාහං මයා සාධු වංසං ථූපයා සජ්ජනො.

සබ්බෙ සාධමො, සියලු සත්පුරුෂයෙහි; මයා, මා විසින්; පරි පුණ්ණං, (කනු) සම්පුර්ණකොට; අනාකුලං, (කර්ම) නිරාකුල කොට; වුච්ඡමාහං, කියනු ලබන්නාවූ; සජ්ජනො, බුදුන්ගේ; ථූපයා වංසං, සතුපය පිළිබඳ වංශය හෙවත් කථාප්‍රවාහය; සාධු, මනා කොට; සුඤ්ඤාඨ, ශ්‍රවණය කරවි.

අබ්බතතකේත, අබ්බොක්ඛතාමිසන්; (ඉතා උස් වූ අක්ඛිතෙන්); චාතුද්දිපිකමහාමෙසොච්ඡ, සිවුදිව මහවැසි සෙසින්; පුප්ථ ධ්වපගනිගන්ථා, මල්දම්ගදගත් අත්ඇතිව; ච්ඡප්පකෘතොච්ඡ, අඩාල කල්හිම; ජයසුමනකුසුමසදිසපණ්ණා, බඳුවද මල්බඳු පැහැඇති; සුවණ්ණ පාමබ්බත, රන්පවුදමකින් (රන්ගවඩියකින්); ලාබාර සෙන, ලාඤ්ඤාරසයෙන්; තින්න, තෙත්වූ; කිංසුකකුසුමච්ඡණ්ණං, කැල මල්වණ්ණවූ; අපරිමිතසමසමුප්පිතාය, අප්‍රමේයකාලයෙහි රැස් කරනලද; සරදසමසරජනිකාරා, සරත් ධාලයෙහි විඤ්ඤාතම; ගගනතලං වය, අභස්තලය ගොඩවන්නාක් මෙන්; අනිතජ්ජාචාක චිරාන්, අඳුන්දිවසම් දළමඬුටු වැහැරීයවර; සමොධාගෙනා, රැස්කොට.

6 දිපඞ්කරා ලොකවිදු ආහුනිතං පටිග්ගොහා
උසසිසකෙ මං සිත්තාන ඉදං චචනමබුච්චි.

ආහුනිතං පටිග්ගොහා, කම්පල අදහා දෙන සත්කාර දනප්‍ර ගුහණ්ණට යොග්‍යවූ; ලොකවිදු, ගැමපරිද්දෙන් සියලු ලොකය අව බෝධකළාවූ; දිපඞ්කරා, දිපඞ්කරසමීඥාතම; මං, මාගේ; උසසිසකෙ, හිස්දෙර; සිත්තාන, වැඩිසිට; ඉදං චචනං, මේ චචන; අබුච්චි, වදළුසේක.

7 පසසථ ඉමං තාපසං ජට්ඨිලං උග්ගතාපනං
අපරිමෙසෙහ ඉතො කප්පෙ බුද්ධා ලොකෙ හවිස්සති.

ජට්ඨිලං, ජවාධාරිවූ; උග්ගතාපනං, කෙලෙස්තවන උග්‍රතපස් ඇති; ඉමං තාපසං, මේ තාපසයා; පසසථ, බලව; ඉතො, මෙසින්; අපරිමෙසෙහ කප්පෙ, අප්‍රමේය කල්පයෙහි; ලොකෙ, ලොකයෙහි; බුද්ධා හවිස්සති, බුදුවන්නේය.

8 අහු කපිලහ්ඤා රමමා නිකම්භිකා තථාගතො
පධානං පදතිකාන කත්වා දුක්ඛාරකාරිකං.

කපිලහ්ඤා, කිඹුල්වත්තම් පූරිකක්; අහු, වන්නිය; තථාගතො, තථාගතතෙම; රමමා, රමනවූ එයින්; නිකම්භිකා, නික්ම; පධානං පදතිකාන, ප්‍රබන්ධිකාකොට; දුක්ඛාරකාරිකං කත්වා, දුෂ්කර ක්‍රියාකොට.

9 අජපාලරුක්ඛමූලසමිං නිසීදිතා තථාගතො
තස්මි පාසසමුග්ගෙහ නෙරඤ්ජරමුපෙති.

තථාගතො, ඒ තථාගතතෙම; අජපාලරුක්ඛමූලසමිං, අජපාල නායොධවාසමූලයෙහි; නිසීදිතා, වැඩිහිදි; තස්මි, එහි; පාසසං,

සමීරපායසය; අගනසය, පිළිගෙන; නෙරඤ්ජරං, නෙරජරානම්
නදිය කරා; උපෙතිනි, පැමිණෙන්නේය.

10 නෙරඤ්ජරාය නිරමිති පායසාදය සො ජිනො
පටියනනවරමගෙන බොධිමූලං හි එතිති.

සො ජිනො, ඒ ජිනතෙම; නෙරඤ්ජරාය, නෙරජරානම් නදි
යගේ; නිරමිති, නිරසෙතිදී; ආයසං, කිරිබත; ආදය, ගෙන;
පටියනනවරමගෙන, පිළිසෙලකරනලද උතුම් මාගීයෙන්; බොධි
මූලං හි, බොධිමූලය කරා; එතිති, එළඹෙන්නේය.

11 තතො පදනක්ඛං කත්වා බොධිමණ්ඩං අනුත්තරො
අස්සථරුකබමුලමිති බුජ්ඣස්සති මහායසො.

තතො, ඉක්බින්නෙන්; මහායසො, මහත්වූ යසස්ඇති; අනුත්ත
රො, ශ්‍රේණිවූ ඒ තථාගතනෙම; බොධිමණ්ඩං, බෝමැඩි; පදනක්ඛං
කත්වා, පදකුණුකොප; අස්සථරුකබමුලමිති, අභවත්බොධිවෘක්ඛ
මූලයෙහිදී; බුජ්ඣස්සති, (බුඩිත්තය) අවබෝධකරන්නේය.

12 ඉමස්ස ජනිකා මාතා පෘතා නාම භවිස්සති
පිතා සුඛොදනො නාම අතං ගෙස්සති ගොතමො.

ඉමස්ස, (සුඛමධනවූස්වු) මොහුගේ; ජනිකා මාතා, ජනිකා මාතා
තොමෝ, මායා නාම, මහාමායානම් දෙවියක්; භවිස්සති, වන්නීය;
පිතා, පියතෙම; සුඛොදනො නාම, සුඛොදන නම් මහරජෙක් වන්
නේය; අතං, මේතෙම; ගොතමො ගෙස්සති, ගෞතමනම් වන්නේය.

13 අනාසවා විතරාගා සන්තචිත්තා සමාසිතා
කොලිතො උපනිසෙස්සා ච අග්ගා ගෙස්සන්ති සාවකා.

කොලිතො, කොලිතනෙමේය; උපනිසෙස්සා ච, උපනිස්සනෙමේය
යන දෙදෙන; අනාසවා, ආශ්‍රිවරහිතවූ; විතරාගා, පහකරනලද
රාගඇති; සන්තචිත්තා, ශාන්තවූ සිත්ඇති; සමාසිතා, සමාසිතවූ;
අග්ගා සාවකා, අග්‍රශ්‍රාවකයෝ; ගෙස්සන්ති, වන්නාහුය.

14 ආනෙඤ්ඤ නාමුපට්ඨාකො උපසිස්සතිමං ජිනං
බෙවා උපප්ප්ලවණ්ණා ච අග්ගා ගෙස්සන්ති සාවකා.

15 අනාසවා විතරාගා සන්තචිත්තා සමාසිතා
බොධි තස්ස භගවතො අස්සථොති පට්ඨවති.

ඉමං ජිනං, මේ සමීඤ්ජන්ව; ආනෙඤ්ඤ නාම, ආනෙඤ්ඤනම්; උප
ථාකො, උපසිථායකයෙක්; උපසිස්සති, උපසිථානය කරන්නේය;

බො, බොනම් හිසුණිද; උපලවණනා ම, උත්පලවණනම් හිසුණිද යන දෙදෙන; අනාසවා, ආශ්වර්තිනවු, චිතරාගා, විතරාගිවු; සන්නවිතතා, සන්ත්තන් සිත් ඇති; සමාතිතා, සමාතිනවු, අග්නා සායකා, අග්නාවිකාමෝ; සෙසුනනි, පන්තානුස; තස්ස භවතො, ඒ බුදුන්ගේ; බොධි, බොධිපායයා ගෙම; අසුමොති, අශ්විතසයි; පවුච්චති, කිසනු ලැබේ.

අනිනිහාර කථාවයි.

— + —

සකලං ධම්මධාතුං, සිසුලු යවහාවධම්මන්ගේ ප්‍රවෘත්තිය; විචිතනො, සොයන්නේ.

16 තදු නෙ භොජයිත්තාන සසඛ්ඝං ලොකනාසකං
උපගඤ්ජං සරණං තස්ස දීපඛකරස්ස සඤ්ජනො.

තදු, එකල්හි; නෙ, ඒ රම්මනගරවාසී උපාසකයෝ; සසඛ්ඝං, සඛ්ඝයා සහිතවු; ලොකනාසකං, ලොකනාසකවු දීපඛකර සභීඤ්ජනවහන්සේ; භොජයිත්තාන, පළඳවා; තස්ස දීපඛකරස්ස සඤ්ජනො, ඒ දීපඛකරනම් සභීඤ්ජනවහන්සේගේ; සරණං උපගඤ්ජං, සරණ ගියාහුය.

17 සරණගමනෙ කඤ්චි නිවෙසෙති තථාගතො
කඤ්චි පඤ්චස්ස සීලස්ස සීල දසව්ඨෙ පරං.

තථාගතො, ඒ දීපඛකර තථාගතවෙම; කඤ්චි, කිසිපුද්ගල කෙනකු; සරණගමනෙ, සරණගමනෙහි; නිවෙසෙති, පිහිටවු සේක; කඤ්චි, කිසිපුද්ගලකෙනකු; පඤ්චස්ස සීලස්ස, පස්වැදූරුම් ශීලයන්හිද; පරං, අනික් පුද්ගලකෙනකු; දසව්ඨෙ සීල, දසවැදූරුම් ශීලයෙහිද පිහිටවුසේක.

18 කසසචි දෙති සාමඤ්ඤං චතුරො ඵලමුත්තමෙ
කසසචි අසමෙ ධම්මෙ දෙති සො පටිසම්මදු.

සො, ඒ සභීඤ්ජනව; කසසචි, කිසිපුද්ගලකෙනකුන්ව; සාමඤ්ඤං, පරමානිගමන් ශ්‍රාවණයෙහි කියන ලද ආර්ථිකමානසික මාණි; දෙති, දුන්නේක, (කසසචි) උත්තමෙ චතුරො ඵලෙ, උතුම් සතරඵලයන්; (දෙති) කසසචි, කිසිවක්තව, අසමෙ, අසදුගවු; පටි සම්මදුධම්මෙ, (සිටු) පිළිසිඹියා ධම්මයන්; දෙති, දුන්නේක.

19 කසුභි චිරසමාපන්නියො අභි දෙනි නරාසභො
නිසොසා කසුභි චිල්ලායො ජලිහිඤ්ඤා පචෙච්ඡති.

නරාසභො, නරොත්තමවු ඒ තථාගතතෙම; කසුභි, කිසිවක්
භව; චිරසමාපන්නියො අට්ඨ, (නිවරණ වීමනසෙන්) ප්‍රධානවු අභව
සමාපත්තින්; දෙනි, දුන්නේක; කසුභි, කිසිපුද්ගලකෙනකුට;
නිසොසා චිල්ලායො, ත්‍රිවිඤ්චන්ද; ජලිහිඤ්ඤා, ඡඛිඅභිඥවන්ද;
පචෙච්ඡති, දුන්නේක.

20 තෙන සොගෙන ජනකායං ඔවදෙනි මහාමුති
තෙන චිත්ථාරිකං ආසි ලොකනාථස්ස සාසනං.

මහාමුති, මහමුතිව ඒ සඵඤ්ඤාතෙම; තෙන සොගෙන, ඒ අනුක්‍රම
සෙන්; ජනකායං, ජනසමුත්තයාට; ඔවදෙනි, අවවාදකල සේක;
තෙන, ඒ අවවාදය කරණකොටගෙන; ලොකනාථස්ස, ලොක
නායකවු ඒ බුදුන්ගේ; සාසනං, ශාසනය; චිත්ථාරිකං ආසි, චිත්තල
වුසේය.

21 මහාගනුසභකඛිකො දීපඝිකරසනාමකො
බහුජනෙතාරයති පරිමොචෙති දුග්ගතිං.

මහාගනු, පරිපුණ්ණිකපොලසථල ඇති; උසභකඛිකො, වාමන
රාජසක්ත්‍රයක් කඳට බදු කඳට ඇති; දීපඝිකරසනාමකො, දීපඝිකර
නම්වු; සො, ඒ සඵඤ්ඤාතෙම; බහුජන, බොහෝ ජනයන්; තාරයති,
තරණය කරවුසේක; දුග්ගතිං, දුගතිසෙන්; පරිමොචෙති, මිදුසේක.

22 බොධිභයං ජනං දිස්වා සතසභස්සපි සොජනෙ
බ්බණ්ණ උපගන්ඛාන බොධෙති තං මහාමුති.

මහාමුති, මහාමුතිවු ඒ සඵඤ්ඤාතෙම; සතසභස්සපි සොජනෙ,
(නොසෙක්) සොදුන් ලක්ෂ්‍යගණනකින් මත්තෙහි සිටියාවුද; බොධ
නෙයං ජනං, සත්තාවබොධය කටයුතු ප්‍රතිඵල; දිස්වා, (බුදුඇසින්)
දැක; බ්බණ්ණ, සෘණස්සත්; තං, ඒ ප්‍රජාව කරා; උපගන්ඛාන,
එළඹ; බොධෙති, අවබොධකරවුසේක.

බ්බතමොකං, සංසාරබ්බතයාගේ මොක්කය.

23 නතෙව ඛාතුංසා තස්ස සඤ්ඤා චිතිරිංසු තා
සිතා එකඝනා හුත්වා සුවණ්ණපටිමා ව්‍ය.

තස්ස සඤ්ඤා, ඒ බුදුන්ගේ; ඛාතුංසා, ඛාතුහු; වාචි චිතිරිංසු
එව, නොච්ඡුරුණාහුමය; තා, ඒ ඛාතුහු; සුවණ්ණපටිමා ව්‍ය, රත්
පිළිමයක් මෙන්; එකඝනා හුත්වා, එකඝනව; සිතා, වැඩසිටියාහුය.

සතකොට්ඨිම සුවණ්ණසීතිකාති එව, සතකොට් කපනලද (හුදු රන්හුලින්ම;

24 දීපඛකරො ජිනො සභා නතුරාමමි නිබ්බතො
තථෙව තස්ස ජිනපුපො ජිනගිංසුභෙබ්බසොජනො.

ජිනො, පස්මරුන් දියුවාවූ; දීපඛකරො සභා, දීපඛකර සමූහ තෙම; නතුරාමමි, නතුරාමයෙහිදී; නිබ්බතො, පිනිතිවිසේක; තස්ස, උත්තමන්සේගේ, ජිනගිංසුභෙබ්බසොජනො, සතිස්ස දනක් උස්වූ; ජිනපුපො, ජිනපුපයතෙම; තථෙව, එහිම (කරවනලද්දේය)

25 පතනච්චරපරිකාරං පරිභොගඤ්ච සඤ්ඤා
බොධිමුලෙ තද ථූපො නිශ්ශයොජනමුග්ගතො.

තද, එකල්හි; බොධිමුල, බෝමුල; සඤ්ඤා, ඒ බුදුන්ගේ; පතනච්චරපරිකාරං, පාසිවුරු පිරිකර යන; පරිභොගඤ්ච, පාරිභොගික වස්තූන්ද නිබාන්කොට; කරනලද; ථූපො, ඡෛත්‍යය තෙම; නිශ්ශයොජනමුග්ගතො, තුන්සොදුන් උස්වූයේය.

හරිතාලමනොසිලාය, රත්තිරිසලින්;

26 කොණ්ඩඤ්ඤා කිර සමුද්ධා චතුරාමෙ මනොරමෙ
නිබ්බාසි චෙතිසො තස්ස සත්තයොජනිකො කතො.

කොණ්ඩඤ්ඤා කිර සමුද්ධා, කොණ්ඩිතෘතමි සමූහන්සමුද්ධ තෙම; මනොරමෙ, සිත්තලාව; චතුරාමෙ, චතුරාමයෙහිදී; නිබ්බාසි, පිරිනිවිසේක; තස්ස, උත්තමන්සේගේ; (බාහු නිබාන කොට); සත්තයොජනිකො, සත්සොදුන්වූ; චෙතිසො, ඡෛත්‍ය යෙක්තෙම; කතො, කරනලද්දේය.

27. උය්‍යානෙ වසභ නාම බුද්ධා නිබ්බාසි මඛගලා
තථෙව තස්ස ජිනපුපො නිශ්ශයොජනමුග්ගතො.

වසභ නාම උය්‍යානෙ, වසභනම් උය්‍යොති; මඛගලා බුද්ධා, මඛගලනම් බුදුරජතෙම; නිබ්බාසි, පිරිනිවිසේක; තථෙව, එහිම; තස්ස, උත්තමන්සේගේ; ජිනපුපො, ජිනඡෛත්‍යය; නිශ්ශයොජන මුග්ගතො, නිස්සොදුන් උස්වූයේය.

28 සුමනො සසධරො බ්‍රහ්මා අග්ගාරාමමහි නිබ්බූතො
තඤ්ඤා භස්ස ජිනාද්වපා චතුරසාර්නත්‍රිකතො.

සසධරො කීර්තිධරවු; සුමනො බ්‍රහ්මා, සුමනනම් බුදුරජානම;
අග්ගාරාමමහි, අග්‍රනම් අරමිතිදි; නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක; තඤ්ඤා,
එහිම; භස්ස, උන්වහන්සේගේ; ජිනාද්වපා, ජිනාද්වපයනම; චතුරසා
ර්නත්‍රිකතො, සිව්සොදන් උස්වූ සේය.

29 රෙවතො පච්ඡරො බ්‍රහ්මා නිබ්බූතො සො මහාපුරි
ධාතුවිජාරිකං ආසි තෙසු තෙසු පදෙසතො.

පච්ඡරො, ප්‍රවරවු; සො රෙවතො බ්‍රහ්මා, ඒ රෙවතනම් බුදුරජ
නම; මහාපුරි, මහාපුරයෙහිදි; නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක; තෙසු
තෙසු පදෙසතො, ඒ ඒ ප්‍රදෙශයන්හි; ධාතුවිජාරිකං ආසි, දැවැහි
රිම වූයේය.

30 සොභිතො වරසඤ්ඤො සිහාරාමමහි නිබ්බූතො
ධාතුවිජාරිකං ආසි තෙසු තෙසු පදෙසතො.

සොභිතො, සොභිතනම්වු; වරසඤ්ඤො, උතුම් සමාක්සඤ්ඤා
නම; සිහාරාමමහි, සිහාරාමයෙහිදි; නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක;
තෙසු තෙසු පදෙසතො, ඒ ඒ ප්‍රදෙශයන්හි; ධාතුවිජාරිකං ආසි,
ධාතුවිසිරිම වූයේය.

31 අනොමදස්සි ජිනො සඤ්ඤා ධම්මාරාමමහි නිබ්බූතො
තඤ්ඤා භස්ස ජිනාද්වපා උබ්බධා පණ්ණවිසති.

ජිනො, පස්මරුන් දිනුවාවු; අනොමදස්සි සඤ්ඤා, අනවමදර්ශි
නම් ශාස්ත්‍රානම; ධම්මාරාමමහි, ධම්මනම් ආරාමයෙහිදි; නිබ්බූතො,
පිරිනිවිසේක; තඤ්ඤා, එහිම; භස්ස, උන්වහන්සේගේ; ජිනාද්වපා,
ජිනවේණයනම; උබ්බධා, උසින්; පණ්ණවිසති, පස්විසි
සොදන් වූයේය.

අගාමකාරඤ්ඤා, අගාමක අරණ්‍යයෙහි;

32 පදුමො ජිනවරො සඤ්ඤා ධම්මාරාමමහි නිබ්බූතො
ධාතුවිජාරිකං ආසි තෙසු තෙසු පදෙසතො.

ජිනවරො, ජිනොත්තමවු; පදුමො සඤ්ඤා, පදුමනම් ශාස්ත්‍රා
නම; ධම්මාරාමමහි, ධම්මනම් ආරාමයෙහිදි; නිබ්බූතො, පිරිනිවි
සේක; තෙසු තෙසු පදෙසතො, ඒ ඒ ප්‍රදෙශයන්හි; ධාතුවිජාරිකං
ආසි, ධාතුවිසිරිම වූයේය.

චිත්තවිනිශ්චය, පුරුද්ධි.

33 නාරදො ජිනවසනො නිබ්බූතො සුදස්සන පුරු
තමස්ව තස්ස උපවතො චතුස්ස ජන මුග්ගතො.

ජිනවසනො, ජිනාතනමච්චි; නාරදො, නාරදනම් බුදුරජනෙ; සුදස්සනෙ පුරු, සුදස්සනනම් පුරුසෙතිදි; නිබ්බූතො, පිරිනිවේස්ක; තමස්ව, එතිම; තස්ස, උත්තරාසේසේ; උපවතො, උතුම් භවත්තසනෙම; චතුස්ස ජනමුග්ගතො, සිව්වසේස. උස්වුසේස.

මහාරහිකා හුතා, මහරජෙස්සව.

34 පදුමුත්තරො ජිනො බ්‍රහ්මා නන්දරාමච්චි නිබ්බූතො
තමස්ව තස්ස උපවතො වාදසුඛබ්බසාසනො.

ජිනො, ජිනවරුන් දිහුවාච්චි; පදුමුත්තරො ජිනො, පිසුමතුරා නම් බුදුරජනෙම; නන්දරාමච්චි, නන්දරාමෙතිදි; නිබ්බූතො, පිරිනිවේස්ක; තමස්ව, එතිම; තස්ස, උත්තරාසේසේ; උපවතො, උතුම් භවත්තසනෙම; වාදසුඛබ්බසාසනො, දෙලොස්සොස්ස උස්වුසේස.

35 සුමමධො ජිනවතො බ්‍රහ්මා මෙධාරාමච්චි නිබ්බූතො
ධාතුප්පාතිරිකං ආසි තෙසු තෙසු පදෙසනො.

ජිනවතො, ජිනාතනමච්චි; සුමමධො බ්‍රහ්මා, සුමමධනම් බුදුරජනෙම; මෙධාරාමච්චි, මෙධාරාමෙතිදි; නිබ්බූතො, පිරිනිවේස්ක; තෙසු තෙසු පදෙසනො, ඒ ඒ ප්‍රදෙශයන්හි; ධාතුප්පාතිරිකං ආසි, ධාතුප්පාතිරික වුසේස.

රට්ඨපාදං ගතෙති, රට්ඨ අසගෙන.

36 සජාතො ජිනවතො බ්‍රහ්මා සිද්ධාරාමච්චි නිබ්බූතො
තමස්ව චෙතිකො තස්ස නිශ්ශබ්දිතමුග්ගතො.

ජිනවතො, ජිනාතනමච්චි; සජාතො බ්‍රහ්මා, සජාතනම් සමුද්ධනෙම; සිද්ධාරාමච්චි, සිද්ධාරාමෙතිදි; නිබ්බූතො, පිරිනිවේස්ක; තමස්ව, එතිම; තස්ස, උත්තරාසේසේ; චෙතිකො, භවත්තසනෙම; නිශ්ශබ්දිතමුග්ගතො, උස්වුසේස.

37 පියදසසි මුනිවරො සලලාරාමමහි නිබ්බූතො
තඤ්ච තස්ස ජිනපුරො තිශ්ණියොපන මුක්ඛොතො.

පියදසසි මුනිවරො, ප්‍රියදර්ශී මුනිඥානතමනෙම; සලලා
රාමමහි, සලලාරාමයෙහිදී; නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක; තඤ්ච, එහිම;
තස්ස, උත්චගන්සේගේ; ජිනපුරො, ජිනවෙහෙරයෙනම;
තිශ්ණියොපනමුක්ඛොතො, තුන්සොදුන් උස්වූයේය.

පුප්ඵගනිසනොරණ්දිති, මල්ඇඟ මල්කොරන් ඇදියද.

38 අභ්‍යුදසසි ජිනවරො අනොමාරාමමහි නිබ්බූතො
ධාතුච්ඡාරිකං ආසි තෙසු තෙසු ඒ රථිකො.

අභ්‍යුදසසි ජිනවරො, අභ්‍යුදර්ශිජිනානතමනෙම; අනොමා
රාමමහි, අනොමාරාමයෙහිදී; නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක; තෙසු තෙසු
රථිකො, ඒ ඒ රථවල; ධාතුච්ඡාරිකං ආසි, ධාතුපැතිරීම වූයේය.

39 ඛමෙදසසි මහාවිතරො කෙලාසාරාමමහි නිබ්බූතො
තඤ්ච පුප්ඵරො තස්ස තිශ්ණියොපන මුක්ඛොතො.

ඛමෙදසසි මහාවිතරො, ඛමෙදර්ශිනම් බුදුරජනෙම; කෙලාසාරාමමහි,
කෙලාසාරාමයෙහිදී; නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක; තඤ්ච, එහිම;
තස්ස, උත්චගන්සේගේ; පුප්ඵරො, උතුම් භවෙහෙරයෙනම; තිශ්ණි
යොපනමුක්ඛොතො, තුන්සොදුන් උස්වූයේය.

40 සිඛිමො මුනිවරො බුමො අනොමාරාමමහි නිබ්බූතො
තඤ්ච තස්ස පුප්ඵරො චතුසොපනමුක්ඛොතො.

බුමො, චතුස්සත්තවමොධං කලාවූ, සිඛිමො මුනිවරො, සිඛිමො
නම් මුනිඥානතමනෙම; අනොමාරාමමහි, අනොමාරාමයෙහිදී;
නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක; තඤ්ච, එහිම; තස්ස, උත්චගන්සේගේ;
පුප්ඵරො, උතුම් භවෙහෙරයෙනම; චතුසොපනමුක්ඛොතො, සිව්සො
දුන් උස්වූයේය.

41 තිස්සො ජිනවරො බුමො නතුරාමමහි නිබ්බූතො
තඤ්ච තස්ස පුප්ඵරො තිශ්ණියොපනමුක්ඛොතො.

ජිනවරො, ජිනානතමවූ; තිස්සො බුමො, තිස්සනම් බුදුරජ
නෙම; නතුරාමමහි, නතුරාමයෙහිදී; නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක;
තඤ්ච, එහිම; තස්ස, උත්චගන්සේගේ; පුප්ඵරො, උතුම්
භවෙහෙරය; තිශ්ණියොපනමුක්ඛොතො, තුන්සොදුන් උස්වූයේය.

42 පුංඤා ජනවරො සන්තා සුනන්දාරාමමි නිබ්බූතො
ධාතුච්ඡාරිකං ආසි තෙසු තෙසු පදෙසතො.

ජනවරො, ජනොත්තමවු; පුංඤා සන්තා; පුංඤානම් ශාස්තෘතෙම;
සුනන්දාරාමමි, සුනන්දාරාමයෙහිදී; නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක; තෙසු
තෙසු පදෙසතො, ඒ ඒ ප්‍රදෙශයන්හි; ධාතුච්ඡාරිකං ආසි; ධාතු
පැහිරීම වූයේය.

සත්තරතතබ්බිතං, සත්තරුවනින් විසිතුරු කරන ලද.

43 විපස්සි ජනවරොවිතො සුමිත්තාරාමමි නිබ්බූතො
තජ්ජම සො දුප්පවරො සත්තයොජනිකො කතො.

විතො, මහාවීරවු, විපස්සි ජනවරො, විදර්ශිතම් ජනෙත්‍යුතෙම;
සුමිත්තාරාමමි, එනම් ආරාමයෙහිදී, නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක;
තජ්ජම, එහිම; සො දුප්පවරො, (උත්තමත්සේයේ) ඒ උතුම්
මෙවන්තයනෙම; සත්තයොජනිකො කතො, සත්තයොදුන්නොට
කරන ලද්දේය.

44 සිඛි මුනිවරො බුද්ධා දුස්සාරාමමි නිබ්බූතො
තජ්ජම තස්ස දුප්පවරො තිණියොජන මුත්තො.

මුනිවරො, මුනිත්‍රවු; සිඛිබුද්ධා, සිඛිතම් සම්මුතෙම; දුස්සාරා
මමි, දුස්සාරාමයෙහිදී නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක; තජ්ජම. එහිම;
තස්ස, උත්තමත්සේයේ; දුප්පවරො, උතුම් මෙවන්තයනෙම; තිණි
යොජන මුත්තො, තුන්තොදුන් උස්වූයේය.

විතතිකාරපිතිබ්බුලො අගොසි, සිත්තිකිරීමෙන් ජනිත ප්‍රීතිය
බ්බුලකොට ඇතිවූයේය.

45 වෙස්සභු ජනවරො සන්තා බෙමාරාමමි නිබ්බූතො
ධාතුච්ඡාරිකං ආසි තෙසු තෙසු පදෙසතො.

ජනවරො, ජනොත්තමවු; වෙස්සභු සන්තා, වෙස්සභුනම් ශාස්තෘ
තෙම; බෙමාරාමමි, බෙමාරාමයෙහිදී; නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක;
තෙසු තෙසු පදෙසතො, ඒ ඒ ප්‍රදෙශයන්හි; ධාතුච්ඡාරිකං ආසි,
ධාතු පැහිරීම වූයේය.

46 කකුසන්ධො ජනවරො බෙමාරාමමි නිබ්බූතො
තජ්ජම තස්ස දුප්පවරො නාමුත්තං තභමුත්තො.

කකුසන්ධො ජනවරො, ජනොත්තමවු කකුසන්ධනම් බුදුරජනෙම,
බෙමාරාමමි, බෙමාරාමයෙහිදී; නිබ්බූතො, පිරිනිවිසේක; තජ්ජම,

එකිම, තැසු, උන්වහන්සේගේ; ථූපවරො, උතුම් භේෂ්මය; ගාත්‍රිකං, ගම්මක; නහං, අගසව; උග්ගතො, නැංගේය.

පතනුණ්ණචිතපට්ඨකොසෙසසකමිලදකුලානිච්ච, පතනුණ්ණ, පතනුණ්ණදෙගසෙසි පිළිද; චිග්ගට්ඨ, චිතදෙගසෙසි පිළිද; කොසෙසස, කොසෙසස පිළිද, කමිල, පලස්ද; දකුලානිච්ච, දහල්ද; සුචණ්ණපට්ඨකම, රන්පටක්ද;

47 කොණාගමනො සමුච්චා පබ්බතාරාමෙහි නිබ්බූතො
ධාතුච්ඡාරිකං ආසි තෙසු තෙසු පදෙසො.

කොණාගමනො සමුච්චා, කොණාගමනනම් බුදුරජානම; පබ්බතාරාමෙහි, පඤ්ඤාරාමයෙහිදී; නිබ්බූතො, පිරිනිවේශක, තෙසු තෙසු පදෙසනො, ඒ ඒ ප්‍රදෙශයන්හි; ධාතුච්ඡාරිකං ආසි, ධාතු පැතිරීම වූයේය.

වනනාවනසප්පතියා, වනාවන් සැපහිත්; බහි රචනාභංග, පිටතෙහි පිරවීම පිණිස; කොට්ඨාසනකං, කෙළක් අගනාවූ; රතන විමහතං, රත්නසෙසා විසිතුරුදූ; එකකං සුචණ්ණචිකං, එකි එකි රන්උලක්ද; අබ්ගනනරජ්ජරණභංග, ඇතුළත පිරවීම පිණිස; අසිසකොට්ඨාසනකං, අසිසකෙක් (පණස් ලක්ෂයක්) අගනාවූ; එකකං, එකි එකි රන්උලක්ද.

48 මහාකස්සපො ජිනො සභා සෙනවතාංගං හි නිබ්බූතො
නමෙච්ච තස්ස ජිනාදිපො සොජ්ජුච්චාබ්බමුග්ගො.

සභා, ශාසනාවූ; මහාකස්සපො ජිනො, මහාකාශ්‍යපනම් බුදු රජානම; සෙනවතාංගං හි, සෙනවතානම් නුවරදී; නිබ්බූතො, පිරිනිවේශක; නමෙච්ච, එකිම; තස්ස, උන්වහන්සේගේ; ජිනාදිපො, ජින භේෂ්මය නම; සොජ්ජුච්චාබ්බමුග්ගො, උසින් සොත්තක් නැංගේය.

49 දිපඛකරො ච කොණචංකල මහලො සමනො තථා
අනොමදස්සි වුංචා ච නාරදො පදමුත්තරො.

50 සජ්ජානො පියදස්සි ච ධම්මදස්සි නරාතතතො
සිංඝස්සි වුංචා හිමස්සා ච චිපස්සි ච සිංහි තථා.

51 කකුංකො කස්සපො චාපි කොදසෙතෙ මහෙසසො
ථූපස්මාණමෙතෙසං පාලිංගො ආගතො.

දිපඛකරො ච, දිපඛකරනම් බුදුරජානමෙදී; කොණචංකල, කොණචංකලනම් බුදුරජානමෙදී; මහලො, මහලනම් බුදුරජා

මහමේද, සුමනා, සුමනනම් බුදුරජනෙමේද; තරා, එසේම;
 අනෙමදසි බුද්ධා ට, අනෙමදසිනම් බුදුරජනෙමේද, නාරදො,
 නාරදනම් බුදුරජනෙමේද; පදමුනනොයා, පදමුනනනම් බුදුරජ
 නෙමේද; සුජායා, සුජානනම් බුදුරජනෙමේද; සංදසි ට, සිංදසි
 නම් බුදුරජනෙමේද; ධම්මදසි නරාභනොයා, නරාභනවු ධම්ම
 දසිනම් බුදුරජනෙමේද; සිඛන්බුද්ධා, සිඛන්නම් බුදුරජනෙමේද;
 නිසසා ට, නිසසනම් බුදුරජනෙමේද; විපසි ට, විපසිනම් බුදුරජ
 නෙමේද; සිබ්, සිබ්නම් බුදුරජනෙමේද; තරා, එසේම; කකුසන්ධා,
 කකුසදනම් බුදුරජනෙමේද; කසසොපා ට ඉභි, කාශපනම් බුදුරජ
 නෙමේදැයි; එතෙ සොඳුසමගසනොයා, මහාර්ථිවු මම් සොළොස් බුදු
 වරයෝ වුවාහුද; එතෙසා, මේබුදුවරයන්ගේ; ධුප්පමාණං, මෙවනස
 ප්‍රමාණස; පාලිසංගම, පපළෙහිම; දසිහං, දක්වන ලදී.

52 අශ්මි, නැසුම්, මධ්‍ය සාධු, ඡන් සමබබ්බි ප්‍රකාශිතා

ශ්‍රී ලංකා සමාජ ජනා සාධු වෙබ් වෙබ් අඩවිය සාදන.

සසමා, සමීභසකින්; මසා, මාවිසින්; සාධු, මනාකොට;
 තෙ සංඝබ්බි ඵ්ථා, ඒ සිසුන් මෙවතසගේ; පකාසිතා, ප්‍රකාශකරන
 ලද්දහුද; තසමා, එහෙයින්; සධා ජනා, සැදුනාවන් ජනසෙනි; තෙ,
 ඒ මෙවතසගේ; සාධු, මනාකොට; සාදරං, ආදරසයෙන්; චන්ද්‍ර
 යතාථ, වදිවි.

53 ඉසසානං පන අට්ඨනං සගතානං භික්ෂුනිනං.

බාහු විජයාරිකා ආසිංග භවස්ස භවස්ස පදෙසිමනා.

සෙසානං, ඉතිරිවූ; ඕනෙයිනං, සිතෙහිවූ, අවධිනං සුගතා
නං පන, බුද්ධිවරයන් අවනමනේ, බිතු, බිතුහු; තෙසු තෙසු පදෙ
සතො, ඒ ඒ ප්‍රදශයන්හි; ච්ඡාරිකා ආසා, ප්‍රකාරප්‍රාග්ධ්‍යය.

54. අමෙව්න නායක පටිච් ඉවික්ඛායාන සුඛං දුඛං

සාපි දුනබලා මිසනං සපනානබ්බතු, පකමපථ.

සුඛං දුඛං, සැප දුක් දෙක; අවිඤ්ඤාය, නොදැන පවත්නාද්වි;
අමේරානා, වෙනතාරක්කවු (සම පාට්ටාකක්විද) සාපි අයං පඨවි, ඒ
මේ පාට්ටිවනාමේත්; ඔසාං, මාගේ; දුකඛලා, දුකඛලසෙන්;
සදනකඛනනං, සත්පරන්; පඤ්ඤා, කම්පාවිවාස.

අධ්‍යයනය, අභිභවනය සහය; දුබලතාවය, දුර්වලතාවය;
මානව, ප්‍රාථමික.

55 සතොභං තුසිතෙ කාසෙ සන්තුසිතො භාමහං තද
දසසහස්සි සමාගන්තො යාවන්ති පජ්ජි මමං.

අහං, මම; සතො, සම්කලෙක්ති; තුසිතෙ කාසෙ, තුසිතදිව්‍ය
තිකාසෙති උපන්තෙමිද; තද, එකල්හි; අහං, මම; සන්තුසිතොභාම,
සන්තුසිතනම් දිව්‍යරාජයෙක්වුයෙමි; දසසහස්සි, දසදහස්සක් සක්
වල දෙවතාවෝ; සමාගන්තො, රැස්ව; මමං, මා; පජ්ජි, ඇදිලිබැඳ
ගෙන; යාවන්ති, යාවිඤ්ඤ කෙරෙත්.

56 කාලොයං තෙ මහාවිර උපපජ්ජ මාතුකුච්ඡිතං
සදෙවකං තාරයනො බුජ්ඣස්සු අමතං පදං.

මහාවිර, මහාවිරවු බොධිසත්වයන්වගන්ස; තෙ, භූමිවගන්
සේව; අයං, මේ; කාලො, (බුද්ධිමව සුදුසු)කාලය වන්නෙය; මාතු
කුච්ඡිතං; මාතෘකුක්ෂිමයෙති; උපපජ්ජ, ප්‍රතිසංක්‍රීයනණය කළ මැනව;
සදෙවකං, දෙව්පත් සතීත ලොකයා; තාරයනො, සසරින් එතර
කරවමින්, අමතං පදං, අමාතපදය; බුජ්ඣස්සු, අවබෝධකළමැනව

57 තිබ්බො නුත සා මාතා තිබ්බො නුත සො පිතා
තිබ්බො නුත සා නාරී යස්සායං ඊදිසො පති.

(යස්සා, යම් මවකව; අයං ඊදිසො පුතො, මේ මෙබඳු පුත්‍ර
යෙක් වේද;) සා මාතා, ඒ මව්නොමෝ; නුත, එකානන්තයෙන්;
තිබ්බො, තිවුණේය; (යස්සා, යම් පියෙකුට; අයං ඊදිසො පුතො, මේ
මෙබඳු පුත්‍රයෙක් වේද;) සො පිතා, ඒ පියෙකම; නුත, ඒකානන්ත
යෙන්; තිබ්බො, තිවුණේය; යස්සා, යම් සත්‍රියකට; අයං ඊදිසො
පති, මේ මෙබඳු ස්වාමියෙක් වේද; සා නාරී, ඒ සත්‍රීනොම; නුත,
එකානන්තයෙන්; තිබ්බො, තිවුණේය.

පිතුච්ඡාධිතාය, නැන්දණියගේ දුව විසින්; මොලියාසසිං, සිඵ
භිණ්ණ සා සමග; වුලං ජිඤ්ඤා, කෙස්වැටිය සිද; වුලාමණ්ණිකකිනං,
වුලාමණ්ණිකකිනග හෙවත් කෙසකලාපය.

58 ඡෙත්තාන මොලිං වරගනිවාසිතං
වෙහාසයා උකඛිපි සකාපුඛිතො
සහස්සනෙතො සිරසා පටිගනති
සුවණ්ණවංචිතොටරෙන වාසො.

සකාපුඛිතො, සාකාපංගොත්තමවු, බොධිසත්වනම; වරගනි
වාසිතං, උතුම් සුවදින් සුවදකවනලද; මොලිං, සිඵභිණ්ණ සතිත

කෙත්තවිච්ඡය, ඡේත්තින, කපා; වෙභාසය, අභසව; උකස්පි, දමු
සේය; සහසුනෙතොභතා, දහසක් පැණැස්ඇති; වාසවො, සක්දෙවි
රජතෙම; සුවණ්ණවංශිභාවවරෙන, උතුම් රත්කරඬුවක් කරණ
කොටගෙන; සිරසා, මසාකයෙන්; පටිකති, පිළිගත්තේය.

59 හිව්වරඤ්ච පභෙතා ච වාසිසුච්ච ඛකිනං.

පරිසාවනෙන අභේතෙ යුක්තයොගසා භික්ඛුනො.

යුක්තයොගසා, භාවනානුයොගයෙහි යෙදුණුවූ; භික්ඛුනො,
භික්ෂුහුගේ; හිව්වරඤ්ච, තුන්සිව්වරද; පභෙතාව, පාත්‍රයද; වාසි,
කරයද; සුච්චි ච, හිඳිකටුවද; ඛකිනං, කායඛකිනයද; පරිසාව
නෙන, පෙරහනභා සමග; අභේතෙ, මොහු අවදෙන (ශ්‍රමණපරිච්ඡ
කාරයෝ වෙත්.)

60 කිලෙස අප්පභිණේපි මහාසත්තස්ස තඤ්ඤිණේ

යස්සානුභාවතො එවං දුස්සච්චුලා හි පුජිතා.

කිලෙස, කෙලයෙන්, අප්පභිණේපි, ප්‍රතිණ නොවූද; තඤ්ඤිණේ
එතෙණෙහි; යස්ස මහාසත්තස්ස, යම් මහා බොධිසත්වකෙන
කුත්තේ; අනුභාවතො, අනුභාවයෙන්; එවං, මෙසේ; දුස්සච්චුලා,
දුස්සච්චෙත්ත චුඛාමණි ච්චෙත්තයෝ; පුජිතා හි, පුදනලද්දහුමය.

61 තස්මා තස්ස මහාබොධිසත්තානං පටිපතතියං

න කරෙය්‍ය මහ්‍රස්සාහං කො හි නාම බ්‍රිඤ්චා ජනො.

තස්මා, එහෙයින්; මහාබොධිසත්තානං, මහාබොධිසත්තයන්ගේ;
තස්ස පටිපතතියං, ඒ ප්‍රතිපත්තියෙහි; කො හි නාම, කවරනම්වූ;
බ්‍රිඤ්චා ජනො, නුවණැති ජනයෙක්තෙම; මහ්‍රස්සාහං, මහොත්සා
හය; න කරෙය්‍ය, නොකරන්නේද.

ආලාරං, ආලාර(කාලාම)නම් තව්සා කරාද; උද්දකඤ්ච, උද්දක
(රාමපුත්‍ර)නම් තව්සා කරාද; අභිච්ඡුතගුණො, වණිනා කරනලද
ගුණ ඇත්තේ.

ඛකිපද්‍රමානි, කදපියුම්ද; වලච්ඡාදමානි, ලිඝපියුම්ද; උලලාක
පද්‍රමානි, එළෙන්නාවු(මලේඋඬු) පියුම්ද; මාලාදම ගවකිනෙනං වීය,
මල්දමින් ගවකනලද්දක්මෙන්ද; ආබධපුප්ඵවංසකො වීය, මනා
කොට බදනලද මුදුන් මල්කඩක්මෙන්ද; සුපුරිතපුප්ඵවංසොවකං
වීය ච, මොනවට පුරවනලද මල් සුමුගක්මෙන්ද; පණ්ණවණ්ණපප

මාණාහි, පන්කුඩාමණ්ඩලානු: මහාතුමාමහතං. මහරිඬක්මණ; පච්චානි දමනලද්දහු; පභානිකුප්පකමරණුවරණනි, පන්තෙකර රොන්සුණු (යන මෙයන්); ඔනින්නහි, තවරන්; නාගසුපණ්ණ මනුසානමි, නාගසුපණ්ණ මනුසාන මෙයන්; උපකප්පනවතුන චුණ්ණානි, එළවනලද (පුදනලද) සදුන්සුණු; “නරානතසා සරිතෙ ඔකිරනන්”යි සොදනු; කාලානුසාරිගතරලානිත මතුනාදි සබ්බ ගතිජානවුණ්ණානි, කල්වැල් නුවරලා රන්සදුන් හාදි සියලු සුගති ජාතින්ගේ සුණුද; හරිතාලකුප්ප සුපණ්ණරජනවුණ්ණානි, සිරිසෙල් අදුන් රන්රිදි සුණුද; සබ්බගතිවසවිකතිසො, සියලු සුගතිදුට්ඨ විකානිහු; තනතිබ්බ, නනත්තිබ්බ; මනුපරිසොගනබ්බ, සමන් වසනලද; සනසුසිරාදි මහදාහි, සතස සුසිරය යනාදි ප්‍රමාදවු; (තුර්කිකන්ද);

වරවාරණ දෙවතා නාම, වරවාරණ දෙවතානම්ච; දිසායුතා, දිසායුත්තවු; එකාකිරදෙවතා එක්දෙවතාකෙනත්; බලව පවුසසමන, ඉතා අලුසම්කාලයෙහි; අච්චිච්චානි ජානකසතාහි, පන්සියපණ්ණ ජානකසන්ද; සතායෙන සතායෙනහි, සබ්බෙහි සබ්බෙහිසි; සබ්බෙව නාලාවචරං, සියලු පඤ්චංගික තුර්කිකන්ද; මෙල විතානානි, සෙල්විකන්; මණ්ඩලමාලානි, නිසිදන ශාල වන්;

කුසිනාරා යාම සනි සමුලසබ්බවීරා ජනනුමහනන ඔටිනා මතු රවුසෙසන සන්තා හොති, කුසිනාරා, කුසිනාරා නොමෝ; සනි, සනිසථානද; සමුල, මලසනිත අපච්චිතථානද; සබ්බවීරා, කසල නොවු; යාම, යන මෙකිසථාන දක්වා; ජනනුමහනන ඔටිනා, දනපමාණ මසායෙවන්; මතුරවුපුසෙන, මදුරාමලින්; සන්තා හොති, අතුරනලද්දිවි; අතනන මානන, අලුත්වසනුයෙන්; ඊත නන කප්පාසෙන, පොලනලද කප්පලානන්; ආයසාය නෙල මදුණ්ණ, අසොමස තෙල් දෙණ්ණයි; සබ්බගතිනා, සියලු සුවදින්; පාචාය, පාචානම් නුවරෙහිදි; කුසිනාරා අඬානමායා, කුසිනාරා නුවරට යන දිසිමානසව; පඤ්චමහනති හිකුසෙනති, පන්සිය සන් පමණ හිකුසමුහසවු; චතතාරා මලලපාමොකනි, ප්‍රමාන මලු රජදරුවෝ සතරදෙනත්; සමකලකකාසො ගනෙනා, සුවලගිනි සුලුගන; හසන නිබ්බනතා, කවුරුසම් පිඹින්නාහු; අරසහසපති මඬනා, දුර්දහසකින් ප්‍රතිමණ්ඩනවු; කප්පාසඅංසු වා, කප්පලුත් රළක් හෝ; දසාතනනු වා, දවලු හුසක් හෝ; මහ කඤ්චා කඤ්ච, මහකින් ගැඹුණක්; අබ්බතරා, අභිගමන් අබ්බවු; කාරාකුසා, බැහැපන් ආකාරයක්.

අනුබාහුමහනාමි, අත්තරපමණපුද; උදකට්ඨි; දිංඤ්ඤා; ඵලිකවට්ඨාසකදිසා, දාමානට්ඨසේ; අට්ඨදන්තාකති, අපට්ඨන්තක
 සෙසා; (අත්දලින් කරනලද දඬු ඇති ඇණින්;) ඛණ්ඩනාම
 පමාණං, සමභාව ප්‍රමාණමෙව; සුචණ්ණතාරකාති ඛට්ඨෙකා, රත්
 නරුමෙන් සරසා; මධුබ්බකිකාසකිකා, මධුබ්බකිකාසකිකානමු;
 සිසපපසාධක මහිලසල, පිස මොටුපුපදදවන මහිලස මාලාව;
 සාව, අමානන්ද; සාතිකිලජපරිකෙතං, නිරකලාල් පරිකෙතපය;
 පිහනකමුඛාසු, පාන්තස හමදිනාලද; විපිසු, විපිටල; සරහමසපල
 මෙක, සරහමානාකාර රතනාසකිකාසකි; සතතිහංගති, අධ්‍යපි
 ගත් අත්ඇති; ආණ්ණකාරිං ආණ්ණකාරිං, ඇණ කෙළවරින් ඇණ
 කෙළවර; සනනාගතවච්ඡංගං පිස, සනනාගතංගත් ගවසනලද්දක්
 මෙන්, දුගුපුපට්ඨා, දුගුප්පට; මෙතිසසානං, මෙතිසසානමු;
 අති සෙසපිඨිකා, අතිසෙස පිඨිකාවමු; ගැඹුරුගව්‍යංග, සුගැඹුරුගා
 විතමු; (සුදු ගල්වනලද්දට) සුචණ්ණඵලනමණ්ණාය, රන්පුවරු
 වක වණිමු; සුචට්ඨිතමුලිති, මනාධාතනව ඇතිලිටලින්; සුචණ්ණ
 බිමබ්බවණ්ණං, සමබ්බිමබ්බක වර්ණඇති; උරං, ලය; සංඝබ්බ
 නෙතා පිය, සිව්වනස කරන්තාක් මෙන්; පරිදද්දිතනනව, හැඩ
 මෙන්ම; න සිද්ධාති, (කරුණක්) සිද්ධනාමෙව; සරිරානං, ගරිර
 කොටසාසසන් සමබ්බා; (ගරිරබාහුන් සමබ්බා) පුපසු, මෙව
 ත්‍යාගන්ද; මහම, පුජා; බ්‍රුහස්පා, බ්‍රුහස්පදරාමෝද; මහාපරිහාරා,
 මහත් පරිහාරා ගෝ දෙණදින්නේ උඛරණය ඇත්තාහුය; බාහු
 පාසනාති, බාහුසෙවනය ගෝ පාරිච්ඡාසි පිණිස; දෙණගන්තං
 නාම, දෙණගන්තනාම රචනාවක්; නිරවා අමහසුං, නිශ්ශබ්ද
 මුඛාහුය

02 සුඤ්ඤානු භොගනා මම ඵකවාකසං
 අමහංකං බ්‍රුහස්පා අහු බහාතිවාදෙ,
 න හි සාධං උත්තමපුගලස්ස
 සරිරහමෙක සියා සලසහාරො.

භොගනා, රජදරාමෙති; මම, මාගේ; ඵකවාකසං, ඵක්ඛවක
 යත්; සුඤ්ඤා, අසත්තා; අමහංකං, අපගේ; බ්‍රුහස්පා, බ්‍රුහස්පතම;
 බහාතිවාදෙ, අහු, ක්‍ෂාතාතිව දිව්‍යස්ත; උත්තමපුගලස්ස, (ඵකවු ඵා
 උත්තමපුගලස්සත්ථනන්දෝගේ; සරිරහමෙක, ගරිරහමෙක නිමිතත
 කොටසෙක (බාහුසෙවනය නිසා); අසං සමපනාරා, මේ (ආයුධ)
 සමප්‍රකාරය; න හි සාධු සියා, යහපත් නොවන්නේය.

63 සබ්බව භොනෙතා සතිතා සමග්ගා
සමමාදමානා කතරාමභිගාමන
විජාරිකා භොනතු දිසාසු ථූපා
බහුඥනො චක්ඛුමනො පසනෙනා.

භොනෙනා, පින්වත්හි; සබ්බව, තෙපි ගැමදෙනාම; සතිතා, සංකීදව; (නොබිදව) සමග්ගා, සමිතිවම්; සමමාදමානා, (ඔටු නොවුන්) සතුටුවම්; අභිගාමන, (බුදුන්ගේ ශරීර බාහුන්) අටකොට සත්; කතරාම, කරමු; චක්ඛුමනො, පසැස් ඇත්තාවූ බුදුන්ගේ; ථූපා, (ශාරීරික) චෛත්‍යයෝ; දිසාසු, දිසාවන්හි; විජාරිකා භොනතු, විකාරප්‍රාප්තවේත්වා; බහුඥනො, බොහෝ ජනතෙම; පසනෙනා, ප්‍රසන්නාසියෝ.

තාදිලක්ඛණං, තාදිලක්ඛණය; හෙවත් (ලාභාදියෙහි) එක සද්දහතා සම්භිගාත ලක්ඛණය; සතති පජ්ජරන, අභිච්චිදිරියෙන්; ධුර්ථානං, පෙරකඩනුබු ස්ථානයට; පච්ඡිමභිගාමන සමපතන, පසකඩ පැමිණිකල්හි; මාරව්භිසකසදිසං, මාරගයභිකාරයක් සද්දහවූ; විහි සකං, හයානක (සක්කරූප) රක්; යක්ඛගාහකච්ඡිකතකපරොචක, යක්ඛගාහයෙන් හටගත් සෙම්ප්‍රතිශ්‍යා අරුචි (යනාදි රොග)ද; බලානුරූපෙන, ශක්තිපරිද්දෙන්; පිප්ඵලිවනියාපි මොරියා, පිප්ඵලි චිතනම් නුවර වැසි මොරිය රජදරුවෝද.

64 එකො ථූපො රාජගහෙ එකො වෙසාලියා පුරෙ
එකො කපිලවස්සමිං එකො ච අලලකප්පකෙ.

එකො ථූපො, එක්දහැබක්; රාජගහෙ, රජගහනුවර පිහිටි යේය; එකො, එක්දහැබක්; වෙසාලියා පුරෙ, විසාලාමගනුවර පිහිටි යේය, එකො, එක්දහැබක්; කපිලවස්සමිං, කිඹුල්වත්පුරයෙහි පිහිටියේය; ඒකොච, එක්දහැබක්; අලලකප්පකෙ, අලලකප්පනුවර පිහිටියේය.

65 එකො ථූපො රාමගාමෙ එකො ච වෙසදීපකෙ
එකො පාචය්‍යසක මලල එකො ච කුසිනාරකෙ.

එකො ථූපො, එක්දහැබක්; රාමගාමෙ, රාමග්‍රාමයෙහි පිහිටි යේය; එකොච, එක්දහැබක්; වෙසදීපකෙ, වෙසදීපකනම් නුවර පිහිටියේය; එකො, එක්දහැබක්; පාචය්‍යසක මලල, මලරජ දරුවන්ගේ පාවානම් නුවර පිහිටියේය; එකොච, එක් දහැබක්; කුසිනාරකෙ, කුසිනාරා නුවර පිහිටියේය.

66 සෙ සෙ සාරිකා ප්‍රපා ජලදීපෙ පතිතා
අභිගාරකුචොප්පති දසප්පා හවනානි නෙ.

සාරිකා, සාරිකාවූ; සෙ සෙ ප්‍රපා, යම් ඒ ස්තුපකෙනක්;
ජලදීපෙ, දඹදිව; පතිතා, පිතිතානුද; නෙ, ඔහුතුමු; අභිගාර
කුචොප්පති, අභිගාරකුචො ප්‍රපයන් හා සමග; දසප්පා හවනානි, දස
ස්තුපයෝ වෙත්.

67 දසාපි ප්‍රපා පුරිසුත්තමස්ස සෙ
යථානුරූපං නරරාජපුත්තා
සංඛිත ලොකෙන සදෙවකෙන නෙ
නමස්සෙනස්සාච හවනානි සංඛදා.

පුරිසුත්තමස්ස, පුරුෂොත්තමවූ බුදුන්ගේ; සෙ දසාපි ප්‍රපා, යම්
බුදු දශමහා ස්තුපකෙනක්; යථානුරූපං, අනුකූලවරද්දෙන්; නර
රාජපුත්තා, රජදරුවන් විසින් පුදනලද්දනුද; නෙ, ඒ ස්තුපයෝ;
සදෙවකෙන, දෙවියන් සහිතවූ; සංඛිත ලොකෙන, සියලු
ලොකයා විසින්; සංඛදා, සියලුකල්හි; නමස්සෙනස්සාච හවනානි,
නමස්කාර කටයුත්තානුම වෙත්.

ද ස ප්‍ර ප ක් ටා.

පරිවරණකමත්තං එව, උපසංඝාතයට සුදුසු බාහුපමණක්ම;
(පුජාකරන විවරක්) ලොහසංඝරං, ලොහොපටක්, තඹලොහවාරං,
තඹලොහමය ගෘහවාරය; ආවිජ්ජරජ්ජයං, අස්මරාද්දෙහි; කුංචික
මුද්දිකං, කෙසි යතුරුමුද්ද; වාලසංඝාතමත්තං, වාලරූපයුක්ත
යනුගත්; එලිකවණණඛංගෙ ගංගනි, දූවානවත් කඩුගෙන;
අනුපරිසාගනං, සියරන්නනු; එකාය එව ආණ්ඩා, එකඇණය
කින්ම; ගිජ්ජාචසංඝාතමත්තං, උච්ඡෙදයට ගෘහයක ආකාරයෙන්;
සිලාපරිකෙට්ඨං කනි, ගලින් වටකොට.

බා නු නි බා න ක ටා.

දක්ඛණානුකම්මං, දැකවිකිය; අනුමලකං, බේත්තෙල්ලිද;
අනුගර්ථකං, බේත්තරලද; නිවාසනපාපුරණං, අදිනා පොරෝනා
වසනුද; අනුපලපනනං, ඇගනල්වන සුවදද; අසුත්තමසිකං,
හුසින් නොගොතනලද; සුමනපුජ්ජවං, දූමත්මල් පටද;
සාලිකා, හල්සමිකාවූ; කවචාසංඝාතානි, සාලනවදගත්;
නිජුසකණ්ණං, පොතු හා කුඩු නැතිවුත්; අවජා, වලක්සු; විකුෂ්ඨ
නකා විශේෂයෙන් නාදකරන්නාහු; කුටං පහරනානි, කුළුපහරන්;
ආපාටං කප්පානි, හමුකරවයි.

තෙන නිමිතං සකලසරීර විපාකිණ්ණපුඤ්ඤප්පහාපිතිබ්බ
තතාසිතිඅනුච්ඡන්දනපතිමඤ්ඤං වතනිංසමභාපුරිංලකිණිසසිරි
කතාය විකසිතකප්පපලපුණ්ඩරිකපතිමඤ්ඤනමිව සලිලතලං,
තාරාගණරාසිජාලවිසරවිපජ්ජරිකසොභාසමුප්පලමිව ගගනතලං නිල
පිතලොකිතාදිභෙදවිවිභක්ඛණ්ණරංසිවිතබ්බතාමපහා පරිකකපමි
ලාසිතාය සඤ්ඤාප්පහානුරාගඉඤ්ඤධ්වනිජ්ජලතාපරිකකිහනමිව
කතකතිරිසිවරං තානාපිරාගමිමලකෙතුමාලාසමුප්පලිතවාරාමන්
කසොභං නානරසායනමිව බ්‍රහ්මදෙවමහුජ්ජනාගයකගණ්ණං
බ්‍රබ්බරූපං.

තෙන, ඒ තාරජ්ඣ විසින්; නිමිතං, මවනලද; සකලසරීර,
සියලු ශරීරයෙහි; විපාකිණ්ණ, පැතුරුණාව; පුඤ්ඤප්පහාව,
කුශලප්‍රභාවයෙන්; (පුණ්ණමතිමයෙන්) තිබ්බතා, ජනිතවූ;
අසිතිඅනුච්ඡන්දනපතිමඤ්ඤං, අසු අනුච්ඡන්දනයෙන් ප්‍රතිමඤ්ඤ
තවූ; වතනිංසමභාපුරිංලකිණි, දෙතිස්මභාපුරිංලකිණිමයෙන්;
සසිරිකතාය, සග්‍රිකබාවෙන් හෙවත් සමුද්දර්ශ හෙයින්; විකසිත,
ප්‍රබ්ධවූ; කමලප්පලපුණ්ඩරිකපතිමඤ්ඤං, පද්මයෙන් පල පුණ්ඩ
රිකයෙන් ප්‍රතිමඤ්ඤතවූ; සලිලතලං ඉව, ජලතලාවක් වැනිවූ;
තාරාගණ, තාරකා සමූහයාගේ; රංසිජාලවිසර, රසවිජාලසමූහ
යෙන්; විපජ්ජරිත, විසජ්ජිතවූ හෙයින් බබළන්නාවූ; සොභාසමුප්ප
ලං, සොභාවෙන් උපුල්වන; ගගනතලං ඉව, අභයතලයක් වැනිවූ;
නිලපිතලොකිතාදිභෙද, නිලපිතලොකිතාදි ප්‍රභෙදඇති; විවිතතා
මණ්ණ, විවිත්‍රමණ්ණවූ; රංසිවිතබ්බ, බ්‍රබ්බරූපයෙන් වලදනාලද;
බ්‍රහ්මප්පහාපරිකකප, බ්‍රහ්මප්‍රභාපරිකකපයෙන්; විලාසිතාය,
විරාජනාගෙයින්; සඤ්ඤාප්පහානුරාග, සකිසාප්‍රභාවර්ණඇති;
ඉඤ්ඤධ්වනිජ්ජලතා පරිකකිහනං, දේදුන්තෙන් හා විදුලියෙන් වච
කරනලද, කතකතිරිසිවරං ඉව, සවර්ණමයකිවරය වැනිවූ;
තානාපිරාග, නොයෙක් පැහැයෙන්; මිමල, නිමිලවූ; කෙතුමාලා
සමුප්පලිත, කෙතුමාලාලඝ්කාරයෙන් සමුප්පලිතවූ; වාරා, මනොඤ්ඤ
වූ; මජ්ඣකසොභං, සිරොධාතු යොග්‍යඇති; බ්‍රහ්මදෙවමහුජ්ජනාග
යකගණ්ණං, බ්‍රහ්ම දිව්‍ය මහුජ්ජන නාග යක්ෂ සමූහයන්; නාන
රසායනං ඉව, තෙත්‍රාජනයක් වැනිවූ; බ්‍රබ්බරූපං, බ්‍රබ්බරූපය.

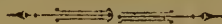
පරිකකපි, උපසානකෙළේය; උපසානපරිකකපිරත, ව්‍යප
ශමයෙන් තොරවූ; (සන්සුන්ලිලාවෙන් බැහැරවූ) අභිසරථ, ගෙන
එවූ; උච්චාවචානි, උස්මිටිපුළු පලකපිඨයෙහි, පුළුල් පුටුවලද; වතනිං
සමුජ්ජනානානි, දෙතිස්ස බව් කෙනකුත්; (දෙතිස්ස නිතිබ්බ)

අමරිච්ඡානනාති, සිසාරත්තානු; පඤ්චවුලනාමදරකවසෙන,
පස්සකාණ්ඩියං ආති මභිදරා වෙසසිත්; සුභ්බසාමරා, මල් ආති
රිත; අනුභවො චිත, අනුලංකමන්ද; ගනා, සුච්ඡ; පිංසුනා, ධර්මා
චිත, පිසකාබ්බිච්ඡානනාති; (ගල්පානාබ්බිච්ඡානනාති)

68 සබ්බෙ පුටා සබ්බෙලාකෙකඳිපා
සබ්බසං යෙ සංගමානිභාවා ච
තිනා, සබ්බං නිවමන්දෙසං ජනෙන
පඤ්ඤානා නෙ සබ්බථා සබ්බකාලං.

සබ්බෙලාකෙකඳිපා, සකල ලොකයාහට අසහාය ප්‍රදීපවු; මෙ
පුටා, යම් මහාමෙවනාසයෝ; සබ්බසං, සියල්ලන්ට; සංගමානිභාව
නාදි, සාමාන්‍යමානස සමපත් ගෙනදෙන්නාහුද; ජනෙන, සාද්‍රව්‍යයන්
ජනනා විසින්; අඤ්ඤං සබ්බං නිවම, අත් සියලු කාරණය; තිනා,
හැර; නෙ සබ්බෙ, එ සියලු මෙවනාසයෝ; සබ්බථා, සියලුකල්හි;
සබ්බථා, සියලුපරිද්දෙන්; පඤ්ඤානා, නවස්කාර කටයුත්තාහු ය.

වතුන්සිතිසහසා පුටකා.



දායාදාමහි ඉති, කිම්මෙමිද්ධි; ජෙතමුල නානිභවං නාම
හොති, දෙදමුල දෙකෙන් පැමිණෙන පොසාන්දැදි පොහොස
වෙයි; මහං කිත්තිකාමො, මුවදඩාමත්ත ක්‍රිඩාකරනුකැමැත්තේ;
භික්ඛානිනාපට්ඨං, සුනබුන්වසනුධාරිවු; හන්තිකාසාලවසනො,
තිසමුද්ධි කසාල්න්පෙරවි; අයං පන, මෙහෙය වනාහි.

69 සමණා මසං මහාරාජ ධම්මරාජස්ස සාවකා
තවෙච අනුකම්පාය ජලබ්බිතා ඉධානකා.

මහාරාජ; භරජ; ධම්මරාජස්ස, ධම්මරාජවු බුදුන්ගේ;
සාවකා, ශ්‍රාවකවු; මසං, අපි; සමණා ශ්‍රමණයෝ වෙමු; තච චරි,
තොපට්ඨ; අනුකම්පාය, අනුකම්පා පණස; ජලබ්බිතා, ප්‍රසූතවසන්;
ඉධ, මෙහි; ආනතා, ආමන්ත්‍රි.

ජාතපබ්බතපාදෙ, ජාතපථිතපාදසෙති; හිසස්ස වෙච්ඡාසිසො,
තුන්රණ්ණවත්; සුචිතන, මනාකොට බෙදනලද; වණ්ටපනන
කිත්තිකානුචා, නැටිපත්‍රයේ ඇතිව; හංසකුකුච ජිවජිවකාදසො,
හංසය සැකකුට්ඨ ජිවජිවකය යනාදිව; ගගමිත්තා, අග්නි රූපසංගත

මුතුය, ගජමුතා, ගසිරුපසවණන් මුතුය; රජමුතා, රජසවණන් මුතුය; ආමලකමුතා, ඇඹුළුපිල සවණන් මුතුය; වලයමුතා, වලයාකාර මුතුය; අංගුලිවෙසකමුතා, අංගුලිවෙසකසවණන් මුතුය; (මුද්දිකා සවණන් මුතු) කකුධම්මමුතා, කකුක්කෙහිබඳු මුතුය; පාසනියමුතා, පියවිමුතුය.

70 අභං, බුඩං ව ධම්මං ව සඛ්ඤං ව සරණං ගතො
උපාසකත්වං වෙදෙසිං සංඝපුත්තස්ස සාසනෙ.

අභං, මම; බුඩං ව, සම්මානවත්තන්සේද; ධම්මං ව, ධර්මයද; සඛ්ඤං ව, ආයතීසඛ්ඤයාද; සරණං ගතො, සරණගියෙමි; සංඝ පුත්තස්ස, ශාසනපුත්‍රවූ බුදුන්ගේ; සාසනෙ, සස්මනෙහි; උපාසකත්වං, උපාසකබව; වෙදෙසිං, පුනාගමනෙදෙහි.

71 ඉමෙසු තීසු ච ඤාසු උත්තංඤ්සු නරුත්තම
චිත්තං පසාදසිත්තාන සමාය සරණං වජ.

නරුත්තම, නරභෞතවූ මහරජ; උත්තමෙසු, උතුම්වූ, ඉමෙසු තීසු ච ඤාසු, මේ ත්‍රිවිධවස්තුන්හි, චිත්තං, චිත; පසාදසිත්තාන, පහදවා; සමාය, ශ්‍රමාවෙන්; සරණං වජ, සරණයව.

අභිරුක්ඛනං, නොබෝකලකින් ඇසු; නොහොත් නොඇසුමිරු; කාසාවපඥානො, කාසාව වස්තුයෙන් බෙලන්තේය; ඉසිවාන පටිවානො, හිඤ්ඤන්ගේ (විචාර වලන කාසවලනයෙන් ඇතිවූ) වාන යෙන් ප්‍රතිවානවූයේය.

72 තෙ විජ්ජා ඉභිජ්ජානා ව චෙත්තො පරිසාය කොවිද
ඛිණ්ණවා අරහත්තො බහු බ්‍රිඩය්‍ය සාවකා.

තෙවිජ්ජා, ත්‍රිවිද්‍යාවෙන් යුක්තවූ; ඉභිජ්ජානා ව, සාම්ප්‍රාප්තවූ; චෙත්තොපරිසායකොවිද, පරමිත්තවිජ්ජනනයෙහි දක්ෂවූ, අරහත්තො, අභිත්වූ; ඛිණ්ණවා, ක්ෂයකරනලද කාලාදි ආශ්‍රව්‍යාදි; බ්‍රිඩය්‍ය සාවකා, බ්‍රිඩශ්‍රාවකයෝ; බහු, බොහෝවූවාහුය.

අභිරුක්ඛනායං රඤ්ඤා, රජුහු හිස නොබෝවෙලකින්; අභිඤ්ඤාපාදකං, අභිඤ්ඤාපාදකකාව්‍යාදි; සද්දමනුස්සාවෙසුං, (එකපැහැර) බෙදග්‍රවණයකලාහුය; අබ්බාසාදී, උස්ව නැංගේය; පටිමසමෙතිසට්ඨානෙ, ප්‍රමුක්තමෙතිසට්ඨානෙයහි; (ආදිකොට දැන බිඳිනා ස්ථානයෙහි) භූමිවිචාරණසංබොධන, බුමුවාරුණි

ආකාරයෙන්, තලිතිංගපසාදපණි, කලාලත් පණවා * කොළ
වකාදීති, කෙ ප්‍රපලස් ආදිවු; විවිත්තාචරණාති, විසිතුරු ආකාරණ
යන්; උපකෙතාසනාති, උපාසකාසනාසරන්; (මල්වරහඩ පවත්වත්)
අසිසනෙත්තානං පාණ්ණසානං, ඔදදහස් පත්සියයක් ප්‍රාණිත්ථ;
කුලපුණ්ණාති සසිං, කුලසෙගෙලිණිත්තා සමං; අසිසනවමානං
පාණ්ණසානං, අවදහස් පත්සියයක් ප්‍රාණිත්ථ; කරුණකිකවෙති
සසිනං, කරුණකිකාචරණාසනාසරාස; (මහාමහෙස්සයාචරිතයන්
වහන්සේ මැඩසිටිය නැත හෙළි දහම කරුණකිකවෙත්තාස නම්)
අසිසසා ලෙණස්ස; හැටිවෙත් ගල්ලෙන්වල; කතතිකපුණ්ණමාසං
උපොසථදිවසෙ, ගිල්මස මැදිපාසගාදිතයෙති; සබ්බතාලාවමර,
සියලු පසවැඩිතික තුරුමයන්නවුන්; ගෙකිති උබ්බවට්ඨා, සුව
දින් පිරිබඩනත; පසිසමානවණ්ණාසාය, පස්වරුකාලයෙති; අප
සකතනෙත්තා, පසුබස්නන්; පහෙජවණ්ණාමකිර, පහෙජනම් සකසා
විසින් පරිණාහිතව ඵක්දෙවසානසත්; ධම්මකරණං, ධර්මාවද;
උච්චිසාසුචිලකවමරති, ඉදුල් අපවිත්‍ර මලකසල අත මේසින්;
මා සක්ඛෙසිති, කිථ්ථුනාමකෙර්වසි; “සත්ථාසමාසිණ්ණසාබෙති
නානාගෙවණි පරිවුතා භිසිති” සියොදනු, අහසවාපියා, අබාවාවෙදී;
(නිසාවාවෙති) සුඋධරා, මනාම උධරණ්ණකලමාකිවුවාහුස; පරියා
යති, සිසාරසි; (වට්ඨාසිසරසි) වණ්ණං විනාපෙත්තා, මෙවග්ගවසනුව
ගොධනස කරවා; පඤ්ඤාපමාණං ථූපං, ථූපපඤ්ඤාවසති කියනලද මල්
ආසනය පමණ මෙවග්ගස; විනාපෙත්තා, රැස්කරවා; ධාතුමරා
පනන්තාය, ධාතු(කරඬුව) බාහලිණිස; ධාතුසඤ්ඤානන්තං, ධාතු
පුජාව දක්නාපිණිස; සත්තතාලපමාණං, සත්තලක් පමණ;
(මහම ප්‍රමාණ තල්ලස් සතත් පමණයි සේයි.)

73 ඵං අවිනායකා බුධා බුධධම්මා අවිනායකා

අවිනායකෙසු පසන්නානං විපාකො ගොති අවිනායකො.

ඵං, මමසේ; බුධා, බුදුවරයෝ; අවිනායකා, අවිනායකයන්;
ගෙවත් සිද්ධිසනාතාති ගුණදායක; බුධධම්මා, බුධධම්මයෝ;
අවිනායකා, අවිනායකයන්; අවිනායකෙසු, අවිනායකවූවන් විෂයෙති,
පසන්නානං, ප්‍රසන්නවූවන්ගේ; විපාකො, විපාකය ගෙම; අවිනාය
කො ගොති, අවිනායකවෙයි.

* පත්අතුට සිංහලපොත්ති.

තවුටත් පණවා, විමර්ශන්තය.

නිකමිනන උදකපුට්ඨිකයා, නිත්තමන දිසමාදිත්; අපුට්ඨිකා සො නාම, සප්ඨිකාකල අවකාශයක්නම්; දෙවනාගයකොනා, දිව්‍ය නාග යන්‍ය යන මොවුන්ට; විමුක්තරං, විමුක්තරටු; පමෙමි කො, වෙනමෙනම.

74 එවං ජනනා ධාතුපරිපකන

ගණනාපි සන්තිය ජනකානිනමි

සුඛම සම්මා බහුධා කතරය්‍ය

සීනා හි නාපොභානරං කතරය්‍ය.

එවං, මෙසේ; සන්තිය ගණනා, නිවනට යොමුකරනු ලබන, හෙවත් පිරිනිවිද්‍යාව; ජනනාපි, සම්පූර්ණයෙන්ම; ධාතුපරිපකන, ධාතුපරිපකරය කරණයකටයෙහි; සම්මා, මනායකට; ජනනා, ජනසමුහයට; හිතමි, හිතද, සුඛම, සුඛය; බහුධා, බොහෝසයින්; කතරය්‍ය, කරන්නේය; සීනා, වැඩිවිසිනාව; නාපොභානි, සම්පූර්ණයෙන්ම වනාහි; අනුතරං, අනුප්‍රාප්තයෙන්; කතරය්‍ය, කිනාහිත්වාහිත කරනසේක්වය.

උපානම ක ථා.

සරසරංසිජාලසියසජනකෙන, සිහිද බැවින් රසවත් (මුත්ස් වත් අභිනව) රශ්මිතලකයක් විසිදුවන්නාවූ, නොනොත් මිනි මොබ ගැසිරෙනබැවින් ජීවමානව්‍යාප්තයෙන් රශ්මිජලා විසිදු වන්නාවූ; බොධිනා, බොධිය; සුඛණ්ණකුලිකා ගහණා, රත්නලක්ෂණෙන; නිබ්බමනිකා ගහණං, විමනිනාත්තක් වන්නෙමි; විස්සංකාමිං, විසිතුනම්වනා; තාමලිකාං, තාමලාගමුණාටුව; “ගට්ඨනි වහර” යන්නෙහි “රෙ” යනු බෙදුමෙහි නිපාතයයි; සිරි සබොධි, මහරිබොධියටයි; රාජවංශවාරකාසිකායෙන, රජ උපතට දෙරනොටු වන්නි.

75 එවං ලබ්බානිකත්ථාස සාසනය්‍ය ව චුච්ඡිතා

මහාමසභනෙ රමමි මහාබොධි පතිසිනා.

එවං, මෙසේ; ලබ්බානිකත්ථාස, ලබ්බාවට කිනමිණි; සාසනය්‍ය ව, ශාසනයෙන්; චුච්ඡිතා, වාසිත පිණිස; රමමි, රමන; මහාමස වන, මහාමවුනා උසන්නි; මහාබොධි, ශ්‍රී මහාබොධියෙහි; පතිසි නො, පිතිවිසික.

බොධි ආගමන ක ථා.

පඤ්චනි අනුනුපුරිකාසනෙතිති, පන්සියයක් අනුනුපුර යනින් දසි; අසද්දිසා මහාචුපො හටියසනි, අසද්දියකසුවනවාලි මහා මෙව්‍යාප්තයක් වන්නේය.

76 නිධාපෙතාන සම්බුධිධාතුසො පත්තමත්තකා
කාරාපස මහාරාජ ධූප සොජනසොජනෙ.

මහාරාජා, දෙවෙනිපැනිස් මහරජනෙම; පත්තමත්තකා, (මිනින් කලසෙහි තුබූ) පාත්‍රයක් පමණ; සම්බුධිධාතුසො, සම්මාසම්බුදුන්ගේ ධාතුන්; නිධාපෙතාන, නිධාන් කරවා; සොජන සොජනෙ, (ලක්දිව) සොදනෙක් සොදනෙක්හි; ධූප. චෛත්‍යයන්; කාරාපසි, කරවුයේය.

අසුනාවිකපුත්තා, අස්නාවිෂයකුගේ පුත්වූ; වෙ දම්මා, දේවඵ දෙදෙනෙක්; තරච්ඡාචා වාපිං, සරස්නාචාච; අමිං, අභය; විසසන සොජෙනා, විසසොද; අමබ්බස්සෙ ධූපසා, (විසථා අභය) අභි මතුසෙහි තබා; සට්ඨාලවිහාරෙ නාම, සට්ඨාලනම් විහාරයෙහි දී; නිකන්ධවසන, ආලයවසනෙන්, හත්සත්ථාසිප්පසු, ඇත් අස් කවු සිලායන්; පුත්තාසු සකකාරසමං, පුත්‍රයාට කරනලද සත්කාරය පැනිවූ; දීඝවාපියං, දිගාමචුල්ලෙහි; අලං ඔරගඹගනනි, ගහින් මෑත අපට පමණයයි; හෙමසංඛලිකං, රත්තැකිල්ලක්; සොධෙහි, සොධයන් ලවා; සපථං කාරෙසි, දිවිවීම කරවුයේය, ගුහකසාලං, ගුහ්ගලව; (මගුල්ගලව) වුළඹගණියපිහියං, සුදගනා පිටියේදී; සපථස්සකතතතා, සපථසල බැවින්; (දෙබෑයන්ගේ සටනෙක්වීම මි එක්කෙනෙකුන්ට නතුනොවමිහසි දිවරු බැවින්;) දීඝතුණිකං, දීඝතුණිකානම්වූ; (දීඝිවූ කණ්ඩාරිවූ); චලවස්සු, වෙළඹද; සුචණ්ණසරසෙ, රත්තැවියෙහි; කුන්ත, ජයකුන්ත යෙහි; පාරකහිතං, මාවැලිගහින් එතරව; කඤ්චකථුපං, කඤ්චක චෛත්‍යයක්.

77 නෙතෙසං පාණ්ණෙකාටීනං ධම්මාභිසමසො අහු
සරණෙසු ච සීලෙසු ඩිතා ආසුං අසඬ්ඛිතා.

නෙතෙසං පාණ්ණෙකාටීනං, නොයෙක් කෙළගණන් ප්‍රාණින්ට; ධම්මාභිසමසො අහු, ධම්මාවංඛාධය විය; අසඬ්ඛිතා, සඬ්ඛිතාපථානි ක්‍රාන්තවූ දෙවභාවෝ; සරණෙසු ච, සරණයන්හිද; සීලෙසු ච, ශීලයන්හිද; ඩිතා ආසුං, පිහිටියාහු වූහ.

78 සොනාපකතිථලං පඤ්ඤා සුමනකුට්ඨෙක
මහාසුමනදෙවියො පුජිතං යාමි පුජිතං.

සුමනකුට්ඨෙක සෙලෙ; සමන්තකුට්ඨෙනයෙහි; මහාසුමන දෙවියො, මහාසුමිතනම් දෙවියොනෙම; සොනාපකතිථලං, සො

වාත්ඵලයට; පනා, පාමිණ; පුත්‍රියා, පුද්ගලයා, පුත්‍රියා, පුත්‍රාවසතු වත්; යාපි, යාපියාදියෙකුගේ ගෙවත් ඉල්ලියේය.

79 සිර. පරාමසිත්තාන නිලාමලසිරොරුගෙ,
පාණිමහන අද කෙසෙ තසා පාණිමහන ජනො.

පාණිමහන, පාණිමහන ගිහවු; ජනො, සමූහයෙකු; සිරො, ගිහියා; පරාමසිත්තාන, පිරමාද; නිල, නිලවණ්ඩුව; අමල, නිමිමලවු; සිරොරුගෙ, උත්තමාමහසෙය් ජනවු; කෙසෙ, කෙසෙයාතුන්; පාණිමහන, මිටක්පමණ; තසා, ඒ සුමන දිව්‍යරාජයාගට; අද, දුන්නේය.

80 සො තං සුවණ්ණවංශිනාටවරෙනාදං සත්තො
නිසින්නසානරවිතන නානාරතකසංඥායෙ.

81 උච්චතො සත්තරතනෙ යංපනාන සිරොරුගෙ
තං ඉඤ්ඤානිලථපෙන පිදගෙසි නමස්සි ච.

සො, ඒ දෙවෙසුනෙම; සත්තො, ගායනාත්වනන්සේගේ; තං, ඒ කෙසෙයාතුන්; සුවණ්ණවංශිනාටවරෙන, උතුම් රත්සුමන කින්; ආදං, ගෙන; නිසින්නසානරවිතන, වැඩහුන් සභාගෙය් කරනලද; නානාරතකසංඥායෙ, නොසෙය් රතනසෙය් රැස්කරන ලද; උච්චතො, උසින්; සත්තරතනෙ, සත්තරන් කරවුවෙක්කි; සිරොරුගෙ, ඒ කෙසෙයාතුන්; යංපනාන, පිහිටුවා; තං, එය; ඉඤ්ඤානිලථපෙන, ඉඤ්ඤානිලමාණිකාමය ස්තූපයකින්; පිදගෙසි, වැසු සේය; නමස්සි ච, නමස්කාර (පුජාදිය)ද කෙළේය.

මෙසවණ්ණපාසාණෙහි, මේවන්පහණින්;

82 ඵලච්චාසිකං කම්මං කතොනනාපි ගුණාකරා
කතොනති පුද්ගලං සප්පය්‍යං සංසාරභයභීරුකා.

ඵලං, මෙසේ; ඵලච්චාසිකං, ඉක්මන්වු; කම්මං, කම්මය; කතො නනාපි, කරන්නාවුද; ගුණාකරා, ගුණයන්ට ආකරවු; සංසාරභය භීරුකා, සසරභයින් බියපත්වු; සප්පය්‍යං, සප්පය්‍යය, සප්පය්‍යපුද්ගලයෝ; පුද්ගලං, පුද්ගලය; කතොනති, කෙරෙත්.

ම හි ස ධ්‍යාන ධ්‍යාන ධ්‍යාන.

අභිනිතං, අභිව්වච; අනතරයොබ්බං, අතුරොබ්බං; මහා කොඨදම්මං, මාකොට්ඨදම්මං, දෙණ්ණාමෙ, දෙණ්ණමිති; හාල කොලෙ, හල්කොලගමමිති; නාලිකොබ්බං, නාලිකානම්මොබ්බං; (පොල්වත්තේ) දිඝ්භයගලමිති, දිඝ්භයගල්ලෙමිති; කච්ඡනිතේ, කසාතොට්; වෙඨනගරෙ, වෙඨනම්නුවර; මාතුලභාගිනොදයං, මසිල් බැනණුව;

83 අජාතිනා සකං සෙනං ඝාතෙනාති සජ්ජා ඉති සුඤ්ඤාන සම්මතීරියං අකරි තත්ථ භූපති.

සජ්ජා, සමකීය ජනරෝ; සකං සෙනං, සමකීය සෙනාව; අජාතිනා, නොදැන; ඝාතෙනාති ඉති, ඝාතනය කෙරෙන්නයි; භූපති, පාචිඤ්ඤවර්ෂ දුටුගැමුණු රජතෙම; සුඤ්ඤාන, අසා; තත්ථ, එහි; සම්මතීරියං අකරි, සත්‍යත්‍රියානෙළේය.

84 රජ්ජුබ්බාස පාසාමො නායං මම කදපි ච සම්බුද්ධසාසනසංඝව ධම්මාස අයං මම.

කදපිච, කිසිකළකන්; රජ්ජුබ්බාස, රජසැපය පිණිස; මම, මාගේ; අයං, මේ; පාසාමො න, උත්සාහයක් නොවෙයි; මම, මාගේ; අයං, මේ ව්‍යාපාරය; සම්බුද්ධසාසනං, සම්බුද්ධගායනායාගේ; ධම්මාස ච, විරසායිච පිහිටුවීම පිණිසම වන්නේය,

85 තෙන සචේතන මෙ සෙනාකායොපගතභණ්ඩකං ජාලවණ්ණංව භොවුති තං තථෙව කද අහු.

තෙන සචේතන, ඒ සත්‍යය කරණකොටනෙත; මෙ, මාගේ; සෙනා, සෙනාවගේ; කායොපගතභණ්ඩකං, ගන්විලිපාදි කායොප ගතභාණ්ඩ; ජාලවණ්ණංව, දිලිසෙනයින්තට බඳු වණිසම; භොවුති, වේවයි; (සත්‍යත්‍රියානෙළේය) නං, එය, කද, එකල්හි; තථෙව, එපරිද්දෙන්ම, අහු, වූයේය.

පරිබාහතය පරික්ඛිතනං, අග්‍ර තුනකින් පිරිකෙමි කරනලද්දේය; දණ්ඨපාකාරගොපුරං, දැඩිවූ ලෝපවුරෙන් හා වාසලින්ද යුක්තය; අයොවාරයුත්තං අගොසි, යෙදුරින්ද යුක්තවිය; සිලාසුඛා ඉඨිකා, ගල්සුණු ගැසෙල්; ගොපුරස්ථිනා, යෙදුරකොටුවෙහි සිට; පක්කඅයොගුමෙව, රත්කළ ස්වච්ඡ; පක්කභිතසිලෙසම, කඩ ස්වනලද මලකඩද; වෙදනෙට්ඨා, වෙදනාවෙන් පිඩිනුයේ; අයොවාරවිසාටනං නාම, යෙදුර බිඳීම නම්ම; සිලං ධොවිනා, (ඇතු

පිට ඇලුණු සෙබර) මලකඩ සෝද; සුද්ධමිතං කතා, මහනාඥ සන්නාහයෙන් යුක්තකොට; වමච්ඡිකියං, සන්නාහය පිට; මනිසු වමම, මිත්‍රාමත්; සන්නගුණං කතා, * සන්තට්ඨකොට; තෙල වමම බණ්ඩා, තෙලිසම් බැඳ; පදරං, අසෝචය පෝරුව; (යඳුර) උමාරං, එළිපත: හනි, නැසුයේය; (උද්ඝාටනය කෙළේ) පව වෙටසි, ඉවතට පෙරළුයේය; දාඨාපිළනවෙරං, දලපෙළු වෙරය; දෙදළගෙන බිම කෙළින් හිටුවාලූ වෙරය.)

86 හඳු ගහෙනා රථවක්කං මිත්තො සකටපඡරං.
නාලිකරතරං මොඨො නිමමලො බගාමුප්පතං.

87 නාලරුක්කං මහාසොඤ්ඤා ථෙරපුත්තො මහාගදං.
විසුං විසුං විපිගතා දම්මෙ තත්ථ චුණ්ණසුං.

හඳු, හසනිතම: රථවක්කං, ගැල්සකක්ද; මිත්තො, නකි මිත්‍රතම; සකටපඡරං, රිසමදුරක්ද; මොඨො, ගොටසිම්බරතෙම; නාලිකරතරං, පොල්ගසක්ද; නිමමලො, සුරනිමිමලතෙම; බගා මුත්තමං, උතුම්කඩුවක්ද; මහාසොඤ්ඤා, මහාසොඤ්ඤතෙම; නාල රුක්කං, තල්ගසක්ද; ථෙරපුත්තො, ථෙරපුත්තාහස තෙම; මහා ගදං, මහත් සකඳුවක්ද; ගහෙනා, ගෙන; තත්ථ, එහි; විසුං, විසුං, වෙන වෙනම; විපිගතා, විපිගතවුවාහු; දම්මෙ, දෙමඑත්; චුණ්ණ සුං, සුණ්ණකලාහු.

ගිරිලොකං නාම, ගිරිනිල්නම් නුවරට; මහෙඳනගරං, මානෙල් නුවරට; කාසපබ්බතෙ, කසාගල්බඩ; ජෙඨමුලමාසමිති, පොසොන් මස; බගාමුලකං ගහෙනා, කඩුපලස් ගෙන.

88 තත්ථ වාපිජලං ආසි හතානං ලොභිතාවිලං.
තසමා කුලන්තාවිති නාමනා වික්ඝ්නා අහු.

තත්ථ, එහි; වාපිජලං, වැවිජලය; හතානං, නසනලද්දවුන්ගේ; ලොභිතාවිලං ආසි, රුධිරයෙන් කැලුණිවිස; තසමා, එහෙයින්; කුලන්තාවිති, කලතාවැවයයි; නාමනා, නාමයෙන්; වික්ඝ්නාඅහු, ප්‍රසිඞ්ගිස.

* සිසන් පටත්-සිහලපොත්ති.

89 චරාදෙත්වා තනිං හෙරිං දුඨානමණි භූපති
න භනියන්තු ඵලාරං මං මුච්ඡ පමරා ඉති.

දුඨානමණි භූපති, දුටුගැමුණු රජතෙම; මං මුච්ඡ, මාහැර;
අපමරා, අතිකෙසෙතෙම; ඵලාරං, ඵලාල රජු; නභනිස්සතුඉති,
සාතනාය නොකරුවයි; තනිං, එහි; හෙරිං, චරාදෙත්වා, බෙරහසුරුවා.

90 සතනමධා සංමාරුඤ්ඤ සතනාධං කණ්ඩුලං කරිං
ඵලාරං අනුබ්බිකොදාදකණ්ණිකාරාමාගමි.

සං, තෙමේ; සතනමධා, සතනබඩුයේ, සතනාධං, සතනබඩු
(යුබය පිණිස සැරහුණාවූ) කණ්ඩුලංකරිං, කඩොලුවා පිටව;
ආරුඤ්ඤ, නැති; ඵලාරං, ඵලාලරජහු; අනුබ්බිකොදාද, පුහුබදිත්
තෙ; දකණ්ණිකාරං, දකුණුවාසල්දෙරට; ආගමි, පැමිණියේය.

91 පුරෙ දකණ්ණිකාගමනි උභො යුජ්ඣිංසු භූමිපා
තොමරං බිපි ඵලාරො ගාමණි තං අවචසි.

පුරෙ, නුවර; දකණ්ණිකාගමනි, දකුණිකාගමයෙහිදී; උභො
භූමිපා, භූමිපාලයෝ දෙදෙන, යුජ්ඣිංසු, යුධකලාව; ඵලාරො,
ඵලාලරජතෙම; තොමරං, තොමරය; බිපි, (ගැමුණුරජයෙකු) දැමූ
යේය; ගාමණි, ගැමුණුරජතෙම; තං, ඒ තොමරය; අවචසි, වැළඹ.

92 විජ්ඣාපෙසි ච දෙනෙති තං ගන්ති සකගන්තිනා
තොමරං බිපි ඵලාරො සහජි තන්තං සො පති.

සකගන්තිනා, සමකියවූ කඩොලුවාලවා; තං ගන්ති, ඒ පවුන
නම් ගසන්තිරාජයා; දෙනෙති, දෙදළින්; විජ්ඣාපෙසිච, ව්‍යධිනාද
කරවි; තොමරං, තොමරයද; ඵලාරං, ඵලාලරජකරා; බිපි, දැමූ
යේය; තන්තං, එහි; සහජි, ගන්තියා සහිත; සො, ඒ රජතෙම; පති,
වැටුණේය.

93 තතො විජ්නසඬගාමො සංයාගගබලවාහනො
ලඞ්ඝං එකාතපතතං සො කන්තාන පාවිසි පුරං.

තතො, ඉක්බිත්තෙන්; විජ්නසඬගාමො, දිනනලද සඬගාම
ඇති; සංයාගගබලවාහනො, යානවාහනබලසෙතාසහිතවූ, සො,
ඒ දුටුගැමුණු රජතෙම; ලඞ්ඝං, ලඞ්ඝාච්ඡය; එකාතපතතං කන්තාන,
එකවජ්ඣමකාම; පුරං, නගරය; පාවිසි, ප්‍රවිෂ්ටවූයේය.

කොළඹගාලයක නාළු ගාම, කොළඹගාලකනම් ගම, බඩ්ඩා
වාරං, කඳවුරුව; නිවෙසෙයි, ප්‍රවිෂ්ටවුණේය; වෙනමන්දිගාවන්,
වේගමදවනුපිණි; සනිකං සනිකං, සෙමින් සෙමින්; (සුහුසුඵ
නොව) පමෙව්සකකි, පසුබැස්සේය; පුරුදුවසසපමස, පුරුදුව
යයි නම් ලද අනුරාධපුරයාගේ පාඨිවසක්කි; මහාපිහාරසිමනෙක,
මහාපිහාරසීපාඅනනයෙහි, උපපණ්ඩසි; පරිභවකොළේය; බහා
තලං ආහව්ව, කපුතලයෙහි වැදි; උකකුසිං, මල්වරහබ; ප්‍රසේනින
උජ්ජකංය්පාළො, පඬිලියෙන් සෘජුව තබිබ්බා; (හිසකෙලින්සිටුවා)
අසකාතිණිසෙකාසාතං, අසොන්තණ්සක සෙකාසාතනය; ඡන්ද
මහිලසකාතො, සේසත් පිලිබද මහිලසකාතාගය (මිටුණුපළදිනා
සනිස); වාරිහනායුපාලනන්දුච්ච, වාරිත්‍රය රක්ෂාකරනු පිණිසද;
සබ්බාපරිවජ්ජං, සියලු උපකරණ, (වහුලඝ්ණාදිස) උපායන
සනාතිච්ච, උපහාරගතයන්ද; (සියගණන් පූජිවනුද) සධාතුකං
කුන්තං, බාතුසත්ත ජයකුන්තය; උජ්ජකං ය්පෙත්තං, කෙලින්
සිටුවුන; මහරාධපරිවුතො, අන්තඃපුර සිටින් විසින් පිරිවරනලදුව;
කුන්තං වසෙස්ථාති, ජයකුන්තය ඉදිරිකොටගෙන නික්මෙව්සසි;
විසාරිත්තා, සදහන්නැතිව; මරිඵ්ඵට්ඨිකං, මරිස්වැටියක්; (මලමිලිස්
පැස්සක්) අභසමාපියා, බසාවැව්; (නිසාවැව්.)

94 යුගධි දୃଶන ට සුමරන සිරිතා රතනාභාසය

පසිනනා මල වීම හා නාසය සංවෘත වීම නිසා.

සුඛෙ, සුඛසෙසිද; දුනෙව්, දුනසෙසිද; සුරෙන, සුරවු; සුරිනා,
පසෙව්නවු; රතනතනයෙ, රත්නනයෙ කෙරෙහි; පසනනාමල
විතෙතන, ප්‍රසනනවු නිමිල සිත්ආභි; ආසනුභ්‍යාතනනිනා,
බ්‍රහ්මස්ව බ්‍රහ්මවු කාමනවු.

୨୫ ରଘୁରାଜ ଲାଭାନ୍ତରାଜା ତେଜ ପ୍ରସନ୍ନାଚାର୍ଯ୍ୟବିଦ୍ୟା

විහාරවිහාරානාථි පුජේතුං රතනානාසිං.

කතඤ්ඤානා, කාතඤ්ඤා, තෙත රඤ්ඤා, ඒ රජපුටිසින්; රත
තඤ්ඤා, ත්‍රිවිධරත්නස; පුෂ්පභංග, පුදනුපිණ්ඩ; පුංඤාපනා
දිනො, පුංඤාපනාමිති පටන්; විහාරමහනන්දානා, විහාරපුරාණ අව
සන්තොට ඇති.

96 පරිවෘත්තාදිකාමනාමි අනුශාසනී විමුක්තිං

සසසානි මහානි එකාය උපතාවිසනි මකාවිසයා.

එක්, මෙහි, සෙසාහි පරිච්ඡාදිතාහි, පරිත්‍යාගකරනලද
සසස්ස ධනසෝ; අනායානිවිමුච්ඡ, අනාසි වස්තුත්තාර; එතාසලානා

විසති කොටියො, එකුත්තිසිකෙලක් ගෙවත් දුන්නටකෝටියක්;
ගොනනි, මෙත්.

97 එවං සප්පකුසු හිදරෙ අසාරෙ
දෙහෙ ධනෙ සමුත්තිකමිත්වා
කම්මාන පුඤ්ඤං සුඛසාධනස්මි
සාරං ගහෙතුං සත්තං සත්තෙසං.

එවං, මෙසේ; සප්පකුසු; නුවණැති තැනැත්තෝ; හිදරෙ,
බිඳෙනාසුළුමු; අසාරෙ, හරහිතමු; දෙහෙ, ශරීරයෙහිද, ධනෙ,
ධනශෙතිද, සමුතා, ඇල්ම; අනිකමිත්වා, දුරුකොට; සුඛසාධ
නස්මි, (මේගලෝකික පාරලෝකික) සාප සිඬිකරනුපිණිස;
පුඤ්ඤං කම්මා, පින්කොට; සාරං, (ශිලසාරාදි)සාරය නොහොත්
සාරං, නිව්ණසාරය, ගහෙතුං, ගන්නාපිණිස; සත්තං, අනවරත
යෙන්; සත්තෙසං, සුගත්තකරන්නෝ; මෙවත් උත්සාහකරන්
මෙත්.

මු ටි ම ම ටි ටි ටි හා ර ක ටා.

සිංගුලකෙන, දැනිනුලත්; පමට, ව්‍යාග්‍රයෙක්සි; තදසාරං, ඒ
විමානාකාරය; චන්ද්‍රානිමව්ව, පිළිපොදිද; රජතබ්බිකානිමව්ව, රිදි
යෙන් විසිතුරුකරනලද්දිනුද; පමාලමෙදිකාමෙව්ව, පබළුමුටා පිල්
කඩද, අපමානමපි, පිටාවුටද, අසිංහලානි, අටමහලද; ආච්ඡා
කුමනි, බොවන පලය තබන සැලද; උච්චොච, කිණිස්සද; තඬි
ලොඬිකිකානි පන, තඬි ලෝ උච්චලිත් වනාහි.

98 පාසාදගෙතු චන්තානි මහාචාගෙන රාජිනා
අනග්ගානි යමපත්තාන අගෙසුං භිංසකොටියො.

මහාචාගෙන, මහත් ත්‍යාගඇති, රාජිනා, රජු විසින්; පාසාද
ගෙතු, පාසාදපුජාවගෙතුක.චාගෙන; චන්තානි, පරිත්‍යාගකරන
ලද ධනයෝ; අනග්ගානි යමපත්තාන, අනඝීට්‍යෙනුගැර, භිංසකොටි
යො අගෙසුං, හිස්කෙලක්වූහ.

99 පභාය ගමනිං තං රක්ඛාන ධනසවසං
අනුනාමිධිනං දුතං එවං කුබ්බනති පණ්ඩිතා.

පණ්ඩිතා, ප්‍රාඥයෝ; පභායගමනිං, පරලොච සනකල ගැර
සාසුතුමු; ධනසඤ්චයං, ධනසමූහය; දුතං, දී; එවං, මෙසේ;

භං දනං, ඒ දනස; අනුගාමිකං කුබ්බන්ති, අනුවසන්තාවු බන සක් කෙරෙත්.

ඉතිකංගාපකං කාරෙසි, ගැබ්බාල් රක්‍ෂාකරන්තෙක් කරවු යේය; පුබ්බිතතරකණේණ, ඵෙයාතකොණයෙහි; ආචාරවිසිතාමෙ, අවුරුවිටිනම් ගම; නිසාමරනහිං දොව අභිප්පවටෙ, තුන්සම්පාත්‍රියෙහි වැසිවටකල්හි; සොලසකර්මසප්පමාණේ, සොලොස්කිරියක් පමණවු; හෙවත් තුන්සාලසාරවුණක් පමණවු; උක්කාභාන, උස්ව නැංගාවු; තානි, ඒ රත්පාල; ඔමකානි, මිටිපතැති රත්පාල; තමෙ විසිනාම ජනපදෙ, තඹවිටිනම් දනව්වෙහි පුබ්බදකම්භකණේණ, අභිකොණයෙහි; සුමනවාපිතාමෙ, සමන්වැවිනම් ගම; උප්පල කුරුවිඤ්ඤාසාකා, උපුල්වත් කුරුවුසුටු; අමබ්බකොලජනපදෙ, අමබ්බකොලනම් දනව්වෙහි; හත්‍රිද්දිසිසිවෙරාදිතමජාය, කසා ඉහුරු ආදිය පිණිස; මලංගතො, මලාගරට ගියේ; පතොදදරං, කැවිටිලියක්; පණසසංගිං, කොස්පාලියක්; වණ්චසාමනො, තුවටු වහන්ස; අපසසංගලාසුඤ්ඤා, වහල්ල උදුරා; අපසසංගානිතං, වහල්ල පහකල; මනොසිලොදකවණ්ණපණසසුසං, සිරියෙල්දිය වණ්ච කොස්පාසු; පණසමිඤ්ඤානි, කොස්මිදුලවලින්; පච්ඡිමුත්තර කණේණ, වයඹකොණෙහි; පෙළිවාපිතාමසා, පෙළවැටුනම්ගම; වාපියා, වැව; ඔතිණ්ණකඤ්ඤෙර, දියනුණුකදුරුලියෙහි; නිසද පොතප්පමාණො, ඇඹරුම් දරගල් පමණවු; උම්මාප්පවණ්ණො, දිය මෙරලියවල් පැහැඳැති.

මු ප සා බ න ලා හ ක ථා.

ගුලපාසාණේ, වටහල්; කම්මාරකුටෙහි, කඹුරුකුලින්; ආහනා පෙතා, තලවා; චම්මවිනෙධිහි, සමින් වසනලද; පාසාණකොභි මය්‍යුපරි, ගල්සුණු මත්තෙහි; නවනිතමතනිකං, නවනිතමැටි; (වෙඬුරෙන් ගතනලද මැටි) නිත්තනනා, තෙත් බැවින්; බරංසුඛං, ගුඩවු කරගල්ද, අයොජාලං, යදුල්ද; සුගකුමාරාමං, සුවදකලල්ද; බිරපාසාණං, කිරිවානාගල්ද; සිලං, ගල්පුවරුද; රසොදකසනනි තෙනන, රසදියෙන් තෙමනලද; කපිජනිතසාසෙන, ගිවුල්ලාටු වෙන් ගතනලද; පුට්ඨානි, පොදිකොට බදනාලද; මහාපලල හොගතො, මහාපලල වහාගනම් රවින්; විඤ්ඤාච්චිවතනනිස සෙනාසනතො, විඤ්ඤාච්චිවතනනිස සෙනාසනයෙන්; වනවාසි හොගතො, වනවාසිහොගනම් විහාරයෙන්,

100 භික්ඛුනං දීපවාසීනං ආගතානාඤ්ච සබ්බසං
ගණනාය පරිවෙජ්ඣෙදො පාරාණෙති න භාසිතො.

ආගතානච, මෙහි පැමිණියාවූ; දීපවාසීනං භික්ඛුනං, ලක්දිව
වැසි භික්ඛුන්ගේ; ගණනාය, ගණනින්; පරිවෙජ්ඣෙදො, පරිවෙජ්ඣ
යෙක්; සබ්බසං, සම්ප්‍රකාරයෙන්; පාරාණෙති, පූජාවාසවීචරයන්
විසින්; න භාසිතො, නොකියන ලද්දේය.

101 සමාගතානං භික්ඛුනං සබ්බසං තංසමාගමෙ
වුත්තා ඛිණ්ණවායෙව තෙ ඡනනවුති කොටියො.

තංසමාගමෙ, ඒ සමාගමයෙහි; සමාගතානං, රැස්වූ; සබ්බසං
භික්ඛුනං, සිංහල භික්ඛුන් අතුරෙහි, තෙ ඛිණ්ණවායෙව, ඒ ඝණිණාශ්‍ර
වයෝම; ඡනනවුතිකොටියො, සයානුකෙලක්, වුත්තා, කියනලද්ද
හුය.

සුවණ්ණබ්බලං, සවණ්ණබ්බලයෙහි; (රත්කණ්ණුවෙහි) පටිමුක්ඛං,
ප්‍රවේශකරනලද; පරිබ්භමනදණ්ඩං, සිසාරනදණ්ඩ; දුප්පරිහාරි
යඤ්ච භවිස්සාතිති, පරිහරණය කරන්ට දුෂ්කරවන්නේයයි; උපදි
සන්නතා, උපදෙස් දක්වන්නේ; ආවිජ්ඣාමා, සිසාරා; පරිබ්භමිත
ලෙඛායං, වටඇඳි රෙඛාවෙහිවූ; හදුනාකඩන්නා, යහපත්යොග
ලද උතුරුසලනැකතින්; නානාවිධ මංගල්‍යාහි සංඛතසානෙ, නානා
විධ මංගල්‍යයෙන් මොනවට සරසනලද ස්ථානයෙහි.

පු පා ර මහ ක ථා.

පෙසිකානං සතං, මෙහෙකරුවන් සියයක්; එකාහං, එක්දින
කට; එකං පංසුතකටං, එක් පස්තැලක්; ඛෙපෙචා, ඝෂයකොට;
එකං පංසුකුමාහං, එක්පස්කුමක්; (පස්දසඅමුණක්) උදුකබ්බෙ
කොට්ටෙචා, වනෙහිලා කොටා; සුප්පෙති වට්ටෙචා, කුලුවලින්
පොලා; නිසදෙ පිංසිකා, දහලෙහි ලා අඹරා; උදකපිඨියං ආහනි,
පැන්පිට ගැසිය; එළිකසටසදිසං, දූවානකලයකට බදුවූ; පච්චිධ
මුඛවාසසතිතතාමුලානී ච, පස්පලවනින්යුත් බුලත්ද; එකං
මහලකබ්බෙචං, එක්මාලුබ්බෙකු; තසො ජාතිසුමනමකුලකුමො,
දූසමන් කැකුළුකුන්කුමක් හෙවත් සමන් කැකුළු යෙලයාලක්;
සෙලසඤ්චරං, සෙලමය පුප්‍රායනය; කොසිවාලජනපදෙ, කොට
සර දතව්වෙහි; අපහනිකං කචා, පින්අහිනිතොකොට.

102 විහතපසසාදමනෙතන සුගතෙත ගති උතතමා
ලබහනිති විදිනාන චුපපුජං කරෙ බුධො.

සුගතෙ, සඵඤ්ඤාත්මනත්තේ කෙරෙහි; විහතපසසාදමනෙතන, සිතපැහැදීම මාත්‍රයකින්; උතතමා ගති, උතුම්ගතියක්; ලබහනිති, ලැබෙන්නේයයි; විදිනාන, දූත; බුධො, ප්‍රාඥානම; චුපපුජං, චෙත්සව පූජාව; කරෙ, කරන්නේය.

පුපථිධානතතං. භුත්මාල් ජේසාව; විතං විතං, ඉදිකරන කරන ලද්ද; ඡමෙදකවණ්ණපාසාණේ, මෙදකවත්පහත්සයක්; හණ්ඩපුපා නිහෙ, බදුවදමල්පැහැවැතිවූ; සිරිවච්ඡාදිති, ශ්‍රීවත්සාදියෙන්ද; අපමි තාති, අවිතනලද්දහු; සතතරතනමය වෙදිකා, සත්රුවන්මුටා පිළි කඩ; මහාමලකමුතතා, මහආශ්‍රිත පලසා මුතු; ගතබ්බං භුරුමානං, ගායනාකරන්නාවූ; සුකරමඤ්ඤවපටිග්ගහණං, මෘදු වූ ශුකරමාංශ ප්‍රතිග්‍රහණය; අබ්බපාසාණවාසී, අඹපහත්වැසි; අටං විතිවජ් නනෙතා, නඩුවක් විනිශ්චය කරන්නේ; වාලුකාපාකාරපරිච්ඡේද, වැලිමලුවෙහි පවුරුකෙළවර දක්වා; නිග්‍රාධපිභිනපිටකමතා සිව්සේරො, නුගපිට ත්‍රිපිටක මහාසිවසථවිරතෙම.

103 ඉඤ්ඤානමහාථෙරො ඡලහිඤ්ඤා මහාමනි
කමමාධිසායකො එථ සබ්බං සංවිදති ඉමං.

ඡලහිඤ්ඤා, සම්ප්‍රතිඤ්ඤා; මහාමනි, මහාප්‍රාඥවූ; ඉඤ්ඤානමහා ථෙරො, ඉඤ්ඤානමහාසථවිරතෙම; කමමාධිසායකො, කමමාධිසායකයෙක්; ඉමං සබ්බං, මේ සියල්ල; එථ, මෙහි; සංවිදති, විධාන කළයෙක.

104 සබ්බං රාජ්ඣියා එතං දෙවතානව ඉඨියා
ඉඨියා අරියානව අසම්බාධං පතිස්සිතං.

එතං සබ්බං, මේ සියල්ල; රාජ්ඣියා, රාජසාක්ෂියෙන්ද; දෙවතා නව ඉඨියා, දෙවතාවන්ගේ සාක්ෂියෙන්ද; අරියානව ඉඨියා, ආර්ය වරයන්ගේ සාක්ෂියෙන්ද; අසම්බාධං, සම්බාධරහිතව හෙවත් නොගැටී; පතිස්සිතං, පිහිටියේය.

ධාතුගබ්භරූපවණ්ණනා කථා.

පුජාපරිවරණවාසිකං, පුදපිරිවෙන් වැසිවූ; සනතිසිතනං, සන් සිදුනාවූ.

105 යොජනසතමාවටං දීඝං නිසතයොජනං
එණානෙකසහසානි මාපඤ්චා මහිඛිකො.

යොජනසතමාවටං, යොදුන් සියයක් වටඇති; නිසතයොජනං, තුන්සියයක් යොදුන්; දීඝං, දිඹිවූ; අනෙකසහසානි, නොයෙක් දහස්ගණන්; එණා, පෙණ; මාපඤ්චා, මවා; මහිඛිකො, මහත් සෘඤ්ඤා.

106 සිනෙරුපාදමුලමහි ධුමායනෙතා ච පජ්ජලං
ආභුජ්ඣාන සො භොගෙ නිපජ්ඣි වාලුකාතලෙ.

සො, ඒ නාරජතෙම; සිනෙරුපාදමුලමහි, මහාමෙරුපථිතපාද මුලයෙහි; ධුමායනෙතා, දුමන්තේ; පජ්ජලං, දිලිහෙන්නේ; භොගෙ, භොගයන්; ආභුජ්ඣාන, හඳුලා; වාලුකාතලෙ, වාලුකා තලයෙහි; නිපජ්ඣි, වැදගොත්තේය.

107 අනෙකානි සහසානි අත්තනා සද්දෙස අභි
මාපඤ්චා සයාපෙසි සමනනා පරිවාරිතෙ.

අනෙකානි සහසානි, නොයෙක් දහස් ගණන්; අත්තනා සද්දෙස, තමාවැනිවූ; අභි, නාගයන්; මාපඤ්චා, මවා; සමනනා, භාත් පස; පරිවාරිතෙ, පිරිවරකොට ඇත්තවුන්; සයාපෙසි, යයනය කර වූයේය.

108 බහු ඡෙදවා ච නාගා ච ඔසරිංසු තහිං තද
යුධං උභිනනං නාගානං පසිසිංසාම මයං ඉභි.

තද, එකල්හි; තහිං, එහි; බහු ඡෙදවා ච, බොහෝ ඡෙදවීයේද; නාගා ච, නාගයෝද; උභිනනං නාගානං, නාගයන්ඡෙදෙනාගේ; යුධං, යුධය; මයං, අපි; පසිසිංසාම ඉභි, බලන්නෙමුයි; ඔසරිංසු, රැස්වූවාහුය.

109 අනෙකධා අනෙකෙහි රතනෙති සුසංඛතං
චෙතියං චෙතියසරං පසා භිකූ සුනිවම්තං.

අනෙකධා අනෙකෙහි, නොයෙක් රතනයන්; අනෙකධා, නොයෙක් පරිද්දෙන්; සුසංඛතං, මොනවට සකස්කරතලද;

සුනිමිතං, මොනවට නිමිතකරනලද; වෙතියං, සැයද; වෙතිය
සරං, සැගයද; හිකුබු, ශ්‍රමණයන්වහන්ස; පසා, බැලුවමැනව.

අභිවඤ්ඤා පාසාණේ, සදකඛපගණෙනි; පවාලපද්‍රමෙහි, පබළු
පිටුමෙහි.

110 සම්මානිසම්මො නාග භූමිනාකම්පි න විජ්ජති
සම්මානිසම්මසානං නෙත්තුං යුත්තං හි ධාතුයො.

නාග, නාගරාජය; භූමිනාකං, තොපට; සම්මානිසම්මොපි,
සත්‍යාවබෝධයෙන්ද; නවිජ්ජති, නොවේ; ධාතුයො, ධාතුන්;
සම්මානිසම්මසානං, සත්‍යාවබෝධය ඇත්තාවූ තැනකට; නෙත්තුං,
පමුණුවන්ට; යුත්තං හි, යුතුමය.

111 සංසාර දුක්ඛමොක්ඛාය උපපජ්ජනති තථාගතා
බ්‍රහ්මස්මාද්විජ්ජාපසායො තෙන නෙස්සාමි ධාතුයො.

තථාගතා, තථාගතවරයෝ; සංසාරදුක්ඛමොක්ඛාය, සසරදුකින්
මුදනුපිණිස; උපපජ්ජනති, උපදිත්; ඵළ්, මෙහි; බ්‍රහ්මස්මාද්,
සම්මානව, සම්මානවත්වහන්සේගේද; අධිපසායො, අතිප්‍රායවෙහි; තෙන,
එහෙයින්; ධාතුයො, ධාතුන්; නෙස්සාමි, ගෙනයන්නෙමි.

112 ධාතුනිධානං අජ්ජව සො හි රාජා කරිස්සති
තස්මා පපච්ඡකරිතො ලුහුං මෙ දෙහි ධාතුයො.

සොහි රාජා, ඒ රජතෙම; ධාතුනිධානං, ධාතුනිධානය;
අජ්ජව, අදම; කරිස්සති, කරන්නේය; තස්මා, එහෙයින්; පපච්ඡවං.
අකරිතො, ප්‍රමාදනොකොට; ලුහුං, වහාම; මෙ, මට; ධාතුයො,
ධාතුන්; දෙහි, දෙව.

අප්පට්ඨානා නුතා, කිසිවක් නොවැටුනෙක්වම.

113 සුමුමං කරං මාපසිතො හිකුබු තත්‍ර සිතොව සො
භාගිනෙත්තස්ස වදනෙ හත්ථපකම්පන නාවදෙ.

සොහිකුබු, ඒ හිකුබුතෙම; තත්‍රසිතොව, එකිසිවිටේම; සුමුමං,
කරං, සියුම් අතක්; මාපසිතො, මවා; නාවදෙ, එකෙණෙහිම; භාගි
නෙත්තස්ස, (නාරජ්ජු) බැනණුවන්ගේ; වදනෙ, මුඛයෙහි; හත්ථං
පකම්පන, අතබහා.

114 බාහුකරණධර්මාදිය නිසා නාගානි භාසිය

නිමුණුකා පටිපාටි පරිවේණිකි උභිති.

බාහුකරණධර්ම, දුකරඬුව: ආදිය, ගෙන; නාග, නාගය; නිසා
ඉති, සිටුවයි; භාසිය, කියා; පටිපාටි, පාටිපාටියකි; නිමුණුකා,
ගැලී; පරිවේණිකි, (පුද) පිරිවෙන්කි; උභිති, නැගී සිටියේක.

115 භාගිනෙය්‍යො'ථ කුච්ඡිකි අපසසිකා කරණධර්ම.

පරිදෙවමානො ආගන්තුකා මාතුලයා නිවේදයි.

අථ, නැවත; භාගිනෙය්‍යො, බැනණුනෙමේ; කුච්ඡිකි, කුසෙකි;
කරණධර්ම, දුකරඬුව; අපසසිකා, නොදැක; පරිදෙවමානො, හඬ
මින්; ආගන්තුකා, අවුත්; මාතුලයා, මාමාව, නිවේදයි, දැන්වූයේය.

116 තද සො නාගරාජාපි වස්සුනභිග්ග මං ඉති

පරිදෙව නාගා සංඝෙසි පරිදෙවිංසු පිණ්ඩිතා. *

තද, එකල්කි, සො නාගරාජාපි; ඒ තාරජනෙමේද; මයා, අපි;
වස්සුනභිග්ග, රවටනලද්දම්හයි; පරිදෙවි, ගැඹුරේය; පිණ්ඩිතා,
රැස්වූ; සංඝෙසි නාගා, සිහල නාගයෝ; පරිදෙවිංසු, ගැඹුරාවුය.

විලින සොකම්ච, වැගිරෙන ගොකයක්මෙන්; අසසුධාරං, කදුළු
ධාරාව.

117 පරිදෙවමානා ආගන්තුකා නාගා සංඝසා සන්තිකෙ

බහුධා පරිදෙවිංසු බාහාගරණදුකිතා.

නාගා, නාගයෝ; පරිදෙවමානා, හඬමින්; ආගන්තුකා, අවුත්;
බාහාගරණදුකිතා, බාහුගෙන ඊමෙන් දුකිතවුවාහු; සංඝසා
සන්තිකෙ, සංඝයාගේ සම්පයෙහි, බහුධා, බොහෝසෙයින්; පරිදෙ
විංසු, ගැඹුරාවුය.

විරපරිභවධාතුයො, බොහෝකලක් පරිහරණය කළ බාහුන්.

118 තෙසං සංඝො'නුකම්පාය ථොකං බාහුමදාපති

තෙ තෙන තුඨා ගන්තුකා පූජාහණකානි ආගරං.

සංඝො, සංඝනම; තෙසං, ඔවුන්ට; අනුකම්පාය, අනුකම්පා
වෙන්; ථොකං බාහුං, බාහුසමුපයක්, අදාපති, දෙවූයේක; තෙ,

* "පිඩිතා"යි සමහර පොත්වල තිබේ, එසේකල (ගොකයෙන්)
පිඩිතවූ කියා අනුගතයුතුයි.

ඔහුතුමු; තෙත, එසින්; තුඩා, සතුටුව; ගනබාන, ගොස්; පුජා
හඬානි, පුජාභාණ්ඩයන්; ආහරු, ගෙනාවාහුය.

119 බ්‍රහ්මා ඡත්තමධාරෙසි සනතුසිතො වාලච්ඡති.

මණිකාලවණ්ටං සුයාමො සකෙකා සංඛනතු සොදකං.

බ්‍රහ්මා, බ්‍රහ්මතෙම; ඡත්තං, ඡත්‍රය, අධාරෙසි, දැරුයේය; සනතු
සිතො, සනතුසිතනම් දිව්‍යපුත්‍රතෙම; වාලච්ඡති, වල්විදුනාව;
(ඥාමින් සිටියේය); සුයාමො, සුයාමනම් දිව්‍යපුත්‍රතෙම; මණිකාල
වණ්ටං, මිණිකල්වැට, (දැරුයේය); සකෙකාතු, සක්දෙවරජතෙම;
සොදකං, දියසතිනළු; සංඛං, ශඬය; (පිඬිමින් සිටියේය.)

120 චක්කාරොතු මහාරාජා අභිංසු බග්ගපාණිනො

සමුග්ගහන්ථා වහිංසා දෙවපුත්තා මහිඞ්ඝා.

චක්කාරොතු මහාරාජ. සතරවරම් මහරජදරුවෝ; බග්ග
පාණිනො, කඩුගත් අත්ඇත්තාහු; අභිංසු, සිවගත්හ; මහිඞ්ඝා,
මහත් සාඞ්ඝික; වහිංසා දෙවපුත්තා, දෙතිස් දිව්‍යපුත්‍රයෝ; සමුග්ග
හන්ථා, සුමුගුගත් අත්ඇතිව.

121 පාරිච්ඡක්කපුප්ථති පුජ්‍යන්තා තතිං සිතා

කුමාරිසොපි චතතිංසා දණ්ඩදීපධරා සිතා.

පාරිච්ඡක්කපුප්ථති, පරික්ෂාකරුමින්; පුජ්‍යන්තා, පුදමින්;
තතිං සිතා, එහි සිටියහ; චතතිංසා කුමාරිසොපි, දෙතිස්දිව්‍යකුමාරි
කාවෝද; දණ්ඩදීපධරා, දඬුවැටපහන් ධරමින්; සිතා, සිටියහ.

122 පලාපෙත්වා දුට්ඨයකෙකි යකකසෙනාපතී පන

අට්ඨවිසති අට්ඨංසු ආරක්ඛං කුරුමානකා.

අට්ඨවිසති යකකසෙනාපතී පන, අපට්ඨංගති යක්කසෙනාපතීහු
වනාහි; දුට්ඨයකෙකි, දුෂ්ටවූ යක්කයන්; පලාපෙත්වා, පලවා; ආරක්ඛං
කුරුමානකා, ආරක්ෂාකරමින් (සිටියහ.)

123 විණං වාදයමානොව අට්ඨාපමසිඛො තතිං

රභගහුමිං මාපසිත්වා නිමබ්බරු තුරියසොසවා.

පමසිඛො, පමසිඛනම් දිව්‍යපුත්‍රතෙම; විණං වාදයමානොව,
විණාවාදනය කරමින්ම; තතිං, එහි; අට්ඨා, සිටියේය; නිමබ්බරු,
නිමබ්බරුනම් ගනිමිදෙව්පුත්තෙම; රභගහුමිං, නාත්‍යහුමියක්; මාප
සිත්වා, මවා; තුරියසොසවා, තුරියසොසා ඇතිව; (සිටියේය.)

124 අනෙකා දෙවපුත්තා ච සාධුගීතපපසොජකා
මහාකාලො නාගරාජා ථුග්ගමානො අනෙකධා.

අනෙකා දෙවපුත්තා ච, නොසෙක් දිව්‍යපුත්‍රයෝද; සාධුගීතපප
සොජකා, සාධුගීතීතා සොදන්තාහුවූහ; මහාකාලො නාගරාජා,
මහාකාලනම් නාරජතෙම; අනෙකධා, නොසෙක්පරිද්දෙන්; ථුග්
මානො, සතුරිකරමින් සිටියේය.

125 දිබ්බතුරියානි චල්නනි දිබ්බසංගීති වන්තනි
දිබ්බගතානි වස්සානි වස්සාපෙනනි ච දෙවතා.

දිබ්බතුරියානි, දිව්‍යතුරියයන්; චල්නනි, වාදනයකෙරෙන්;
දිබ්බසංගීති, දිව්‍යසංගීතයද; වන්තනි, පවති; දෙවතා, දෙවතාවෝ;
දිබ්බගතානි, දිව්‍යවදැති; වස්සානි, වම්චන්; වස්සාපෙනනි, වස්වත්.

ගතිබ්බදෙවතා, වාදනකරන දෙවතාවෝ; සුවණ්ණපිණ්ඩික
සෙනවණ්ණකත, රත්පුඩුසේසතින්; සීලපතිරංග, (සිවුපිරිසිදු) ශීල
නමැති ආධාරඇති; සමාධිදණ්ඩං, සමාධි භාවනා නමැති දඬුඇති,
ඉන්ද්‍රියසලාකං, ඉන්ද්‍රිය නමැති ගොණැස් ඇති; බලමාලං, දශබල
නමැති මාලා පත්‍රපඬිකති ඇති; මහාඵලපතනාසංජනනං, මාභීඵල
නමැති පත්සෙවෙති ඇති; විමුත්තිවරසෙතවණ්ණං, විමුක්ති නමැති
උතුම් සේසත; උසස්සාපෙනා, ඔසවා; ඤාණාභිසෙකං පභෙතා, ප්‍රඥ
නමැති අභිෂෙකයට පැමිණියේය.

126 අනාඝුලා කෙහිවිපි යදි හෙස්සනනි ධාතුයො
ජනස්ස සරණං හුතා යදි ඨස්සනනි ධාතුයො.

යදි, ඉදින්, ධාතුයො, ධාතුහු; කෙහිවිපි, කිසිවකුන්ගෙහුත්;
අනාඝුලා හෙස්සනනි, නිරාඝුලවන්තාහුද; යදි, ඉදින්; ධාතුයො,
ධාතුහු; ජනස්ස, ජනයාගට; සරණං හුතා, සරණව; ඨස්සනනි,
සිටිත්ද.

127 සඤ්ඤිතපනනා කාමරන පරිනිබ්බාතමෙක
නිපජ්ජනතු සුපඤ්ඤාහෙන සයනමගි මහාරහෙ.

පරිනිබ්බාතමෙක, පිරිනිවන් මැදවකසෙති; සඤ්ඤිතපනනා
කාමරන, ශාස්තෘන්වහන්සේ වැදගොත් ආකාරයෙන්; සුපඤ්ඤ
හෙන, මනාකොට පතවනලද; මහාරහෙ, මහැඟිටු; සයනමගි,
සයනගෙහි; නිපජ්ජනතු, වැදගොත්තා සේක්වා.

128 ආසාලනිසුක්කපකකිස්ස පණ්ණරස උපොසථේ
උත්තරාසාලනනකකිත්තෙත එවං ධාතු පතිඝිතා.

ආසාලනිසුක්කපකකිස්ස, ඇසලමසගුකුලපක්‍ෂයසම්බන්ධි; පණ්ණරස උපොසථේ, පසලොස්වක් පොහොයෙහිවූ; උත්තරාසාලන නකකිත්තෙත, උතුරුසල නැකත ඇතිකල්හි; එවං, මෙසේ; ධාතු, ධාතුහු; පතිඝිතා, පිහිටියාහුය.

129 සහ ධාතුපතිට්ඨානා අකමපිත් මහාමති
පාරිභිරාති නෙකාති පවතනිංසු අනෙකධා.

සහධාතුපතිට්ඨානා, ධාතුපිහිටීම හා සමග; මහාමති, මහාපාඨවී තොමෝ; අකමපිත්, කම්පාවූවාය; අනෙකධා, නොයෙක් පරිද්දෙන්; නෙකාති පාරිභිරාති, නොයෙක් ප්‍රාතිහායකීයෝ; පවතනිංසු, පැවැත්නාහුය.

සංකමපි, කම්පාවූවාය; සම්පකමපි, වෙසෙසින් කම්පාවූවාය; සම්පවෙධි, වෙවුලුවාය; සංඛුහි, කැලඹුණේය; තිච්ඡරිංසු, නිකුත් වූවාහුය; ඛණිකවස්සං, ක්‍ෂණිකවම්භාව; හෙවත් අකල්මෙහය; කඤ්චා නාමාලිකසෙනවුත්තන; රත්මල්ඇති බවලවණ්ණයෙන්.

130 තිට්ඨනතං සුගතං නිලොකමහිතං යො පූජ්‍යෙ සාදරං
යො වා සාසපබ්ජමත්තමපි තං ධාතුං නරො පූජ්‍යෙ
තෙසං පුඤ්ඤඵලං සමානමිති තං විත්තප්පසාදෙ සමෙ
ඤ්ඤා තං පරිනිබ්බතෙපි සුගතෙ ධාතුං බ්‍රිඛො පූජ්‍යෙ.

යො, යම්සත්තියෙක්තෙම; නිලොකමහිතං, තුන්ලෝවැසීන් විසින් පුදනලද්දවූ; තිට්ඨනතං සුගතං, ජීවමාන සම්මුතත්වගත් සේව; සාදරං, ආදර සහිතව; පූජ්‍යෙ, පුදන්නේද; යොනරොවා, රැම්සත්තියෙක්තෙම; තං, උන්වහන්සේගේ; සාසපබ්ජමත්තං අපි, අබ්බවක් පමණවූද; ධාතුං, ධාතුරත්නභව; පූජ්‍යෙ, පුදන්නේද; පරිනිබ්බතෙපි, පිරිනිවියාවූද; සුගතෙ, සම්මුතත් වහන්සේ කෙරෙහි; විත්තප්පසාදෙ, විත්තප්‍රසාදය; සමෙ, සමව ඇතිකල්හි; තෙසං, ඔවුන්ගේ; නං පුඤ්ඤඵලං, ඒ කුශලඵලය; සමානං ඉති, සමානසම්, ඤ්ඤා, දැන; බ්‍රිඛො, ප්‍රාඥතෙම; තං ධාතුං, ඒ ධාතුරත්නභව; පූජ්‍යෙ, පුදන්නේය.

ධාතු නිධාන කථා.

ලදරෙක සඬා, ගඬා හා සමග; චතුරස්‍රකාසිකං, සහරැස් කෙටුව; ඡත්තකමෙම, (සැරෙහි) සැත්කම් හා; කඤ්චකං කාමරනා, සැට්ටයක් කරවා; පච්චුක්ඛාපෙනා, ප්‍රවේශකරවා; විත්තකාමෙහි, සිත්වරැන් ලවා; වෙදිකාව, මුදුන්පිල්කඩ; පුණ්ණකට්ඨකුච්චාදි පනතිසොච, පුත්තලස් පසගල් පඩික්කින්ද; වෙළුමෙ ඡත්තං, හුණු දඬුමුවා ඡත්තං; වෙදිකාමුඛිති, පිල්කඩ මුදුනෙහි; බරපතමයෙ, කරපත්මයෙ; චන්ද්‍රසූරියෙ, චන්ද්‍රසූරියන්; ලාබාකුඛකුමකෙහි; ලාබා හා කොකුමෙන්; කරිඤ්ඤාදිසියෙ, කිරිඤ්ඤාදි හිස; පඤ්ඤාලිපබ්බතො, පඤ්ඤාලිපම් පව්වෙහි.

131 ඵරපුත්තාභයභේරො මා භාගි මනුජාසිප
කිලෙසසත්තං අජ්ඣාතා අජෙය්‍යො මච්චුසත්තකොති.

මනුජාසිප, නරඥෙසඬු මහරජ; මාභාගි, බියනොවව; කිලෙසසත්තං, කෙලෙස් නමැති සතුරා; අජ්ඣාතා, නොපරදවා; මච්චුසත්තකො, මරසතුරා; අජෙය්‍යො, පැරදවියනොහැක්කේ යයි; ඵරපුත්තාභයභේරො, ඵරපුත්තාභය සඬවිරතෙම (වදල සේක.)

සමබ්බාසෙව ලොකසන්නිවාසො, සියලු ලෝවැසි තෙමීම; ජාතියා අනුගතො, ජාතිය අනුගමියේය, ජරාය අනුගතො, ජරාවෙන් වලදනලද්දේය; ව්‍යාධිනා අභිභූතො, ව්‍යාධියෙන් මඩනලද්දේය; මච්චුනා අබ්බාභාතො, මරහු විසින් පරදවනලද්දේය.

132 යථාපි සෙලා විපුලා නහං ආහවච පබ්බතා
සමන්තා අනුපරියෙය්‍යං නිප්පාපේතො වතුද්දිසා.

සෙලා, සෙලවමය; විපුලා, වහන්ස; නහං ආහවච, අහසහැඟි; පබ්බතා, පථිතයෝ (සතරදෙනෙක්) වතුද්දිසා, සිව්දිගුන්; නිප්පාපේතො, සුඤ්චිපුඤ්චකරමින්; යථාපි, යම්සේ; අනුපරියෙය්‍යං, අනු පරිවර්තනය වෙමින් එන්නාහුද.

133 එවං ජරා ච වෙච්චු ච අධිවත්තංගා පාණිතො
බහනියෙ බ්‍රාහ්මණෙ වෙසස්ස සුදෙද වණ්ඩාලපුක්කුසෙ
න කිඤ්චි පරිවරෙජ්ඣ සබ්බවෙවාහිමද්දති.

එවං, මෙසේ; ජරා ච, ජරාවද; වෙච්චු ච, මරණයද; (ව්‍යාධියද විපතියද යන මොහු) බහනියෙ, සෘත්‍රියයන්ද; බ්‍රාහ්මණෙ, බ්‍රාහ්මණ යන්ද; වෙසස්ස, වෙවසයන්ද; සුදෙද, කුඤ්ඤයන්ද; වණ්ඩාල පුක්කුසෙ, සැබැල්ලක් මුරැකුලයන්හි ජනිතවූවන්ද (යන); පාණිතො,

සමූහයන්; අභිවත්තනනි, අභිභවනස කෙරෙත්; හෙවත් මැඩපියන්; කිසිවි, කිසිවෙක්; න පරිවණ්ණනි, අත්තොහරි සබ්බංචං, සියල්ලම; අභිමග්ගනි, භාත්පසින් මැඩපියයි.

134 න නඤ්ඤානං භූමි න රථානං න පතනියා
න වාපි මනසුසංඛන සකකා ජෙතුං ධනෙන වා.

නඤ්ඤා, එහි; භූමි, ගසන්තියාවට; න භූමි, භූමිනොවෙයි; රථානං, රියසනගවද; න, (භූමි) නොවෙයි; පතනියා, පාලකයෙකුට; න, (භූමි නොවෙයි) මනසුසංඛන, මනසුසංඛනෙන්ද; ධනෙනවා, වසනු දානයෙන්ද; ජෙතුං, ජයගන්ව; නවසකකාපි, නොහැක්කේමය.

135 මහායසා රාජවරා ගතා තෙ
සබ්බං මහාසම්මතආදයොපි
අනිවච්ඡාං ඛලදෙවආදී
මහා බලාවෙව තථා ගමිංසු.

136 සෙ පුඤ්ඤවන්තාහි ගතා පසිඬිං
මහඛනා ජොතිශමෙණ්ඩකාදි
උපාචිත්තං මච්චුමුඛං සභොගා
සබ්බංපි තෙ රාහුමුඛං සසිට්ඨං.

මහායසා, මහත් යසස් ඇති, මහාසම්මතආදයො අපි, මහා සම්මතආදීහු; රාජවරා, (යම්බල) රාජොත්තමයෝ වූවාහුද; තෙ සබ්බං, ඔහු හැමදෙන; අනිවච්ඡාං, අනිත්‍යභාවයට; ගතා, ගියාහුය; ඛලදෙවආදී, ඛලදෙවආදීහු; මහාබලාවෙව, මහබලාවෙන්ද; තථාගමිංසු, එසේම (අනිත්‍ය බවට) ගියාහුය; පුඤ්ඤවන්තාහි, පුණ්‍ය වන්තයන්ගේ; පසිඬිං ගතා, පුසිඬිව ගියාහු; මහඛනා, මහඛන ඇති; ජොතිශමෙණ්ඩකාදි, ජොතිශමෙණ්ඩකාදීහු; සෙ, යම් සිටු පුත්‍රයෝ වූවාහුද, තෙ සබ්බං, ඔහු හැමදෙනද; සභොගා, සභාග සහිතව; රාහුමුඛං, රාහුමුඛයට පත්, සසිට්ඨං, ව්‍යුහයාමෙන්; මච්චුමුඛං, මරණයෙන් මුඛයට; උපාචිත්තං, පැමිණියාහුය.

137 සො ඉතිමනෙතසු තථාගතස්ස
පුත්තනසු සෙසො ඉති විසුතොපි
මෙතො මහාරාජසගෙව ඉති -
බලෙන සො මච්චුමුඛං පත්තො.

මහාරාජ, මහරජ; තථාගතස්ස, තථාගතයන් වහන්සේගේ; පුත්තනසු, පුත්‍රයා; ඉතිමනෙතසු, සාතිමතුන් අතුරෙහි; සෙසො, අනෙක,

ශ්‍රේෂ්ඨයෙකි, විසුසුනො, පහලාවු; යොපි ඵෙරො, සම් ස්ථිරකෙනෙක්
විද, සො, ඒ (මහාමොග්ගලායන) ස්ථිරතෙමිද; ඉතිබලෙන සහ
එව, කාතිබලය හා සමගම: මවුමුබං, මරහුගේ මුබයව; පවිසො,
පිවිසිසේක.

138 සබ්බසු සතොසු ජිනං සම්පත්තා
මනවත්ති පඤ්ඤාය සමොපි යෙන
සො ධම්මසෙනාපතිසාවකොපි
ගතො මහාරාජ අනිච්චතං.

මහාරාජ, මහරජ; ජිනං සම්පත්තා, සම්පන්නත් වහන්සේ හැර;
සබ්බසු සතොසු, සියලු සත්ත්වයන් අතුරෙහි; පඤ්ඤාය, පුද්ගලයන්;
යෙන, යමෙකු හා; සමොපි, සමානකෙනකුත්, නොවන, නැද්ද;
සො ධම්මසෙනාපතිසාවකොපි, ඒ ධම්මසෙනාපති (ශාරිපුත්‍රමහා)
ශ්‍රාවකකෙමිද; අනිච්චතං, අනිත්‍යබව; ගතො, ගියේමය.

139 සසම්මුඤ්ඤායා බලෙන සන්තිං
ගතා මහාරාජ සසම්මුඤ්ඤායාපි
සබ්බසු තෙ ඤ්ඤා බලපපනනා
අනිච්චතං නෙව අනිකමිසු.

මහාරාජ, මහරජ; සසම්මුඤ්ඤායා, සමසම්මුඤ්ඤායාගේ; බලෙන,
බලයෙන්; සන්තිං, නිවාසනය; ගතා, පැමිණියාවු; සසම්මුඤ්ඤායාපි,
(සම්බුදු) පසේබුදුවරයෝ වුවාහුද; ඤ්ඤාබලපපනනා, ඤානබලයෙන්
සමත්විතවු; තෙ සබ්බසු, ඒ සියලු පසේබුදුවරයෝද; අනිච්චතං,
අනිත්‍යබව; නෙව අනිකමිසු, නොමගුත්මෙව්වාහුය.

140 නිලොකනාථො පුරිසුභ්‍යතමො සො
අනිච්චභාවං සමතිකමිත්තා
නාසකම් ගනතුං සුගතොපි රාජ
අඤ්ඤාසු සතොසු කථාව නත්ති.

රාජ, මහරජ, නිලොකනාථො, ලොකත්‍රයට නායකවු; පුරි
සුභ්‍යතමො, පුරුෂොක්‍යතමවු; සො සුගතො අපි, ඒ සම්පන්නකෙමිද;
අනිච්චභාවං, අනිත්‍යබව; සමතිකමිත්තා, ඉක්මවා; ගනතුං, යන්ව;
නාසකම්, නොහැකිවිය; අඤ්ඤාසු සතොසු, අතිශයයෙන්
කෙරෙහි; කථාව, කථනයකුද; නත්ති, නැත.

141 තස්මා මහාරාජ භවෙසු සත්තා
සතෙබ්බපි නාස්සා මරණා විමුක්තා
සතෙබ්බපි සංඛාරගතං අනිච්චං
දුක්ඛං අනත්තං චිච්චන්තායස්සු.

මහාරාජ, මහරජ; තස්මා, එහෙයින්; භවෙසු, භවයන්හි;
සතෙබ්බපි සත්තා, සිංහල සත්‍යයෝ; මරණා, මරණින්; විමුක්තා නාස්සා,
නොමිදුණාහු වූහ; සංඛාරගතං, සංස්කාරයෙන්ව ඇතුළත්වූ; සතෙබ්බපි,
සිංහලම; අනිච්චං, අනිත්‍යය; දුක්ඛං, දුකය; අනත්තං, අනාත්ම
යයි, චිච්චන්තායස්සු, වෙසෙසින් චිත්තනය කරව.

142 දුතියෙ අත්තභාවෙපි ධම්මච්ඡන්දො මහා හි තෙ
උපසිංහ දෙවලොකෙ හිත්වා දිබ්බසුඛං තුවං.

දුතියෙ අත්තභාවෙපි, දෙවනඅත්බැඳිහිද; (මීට පූර්වභාවභාව
මෙහිද) තෙ, නොපහේ; ධම්මච්ඡන්දො, ධර්මච්ඡන්දය ගෙවත් කුශල
කරණයෙහි අභිප්‍රායය; මහාහි, මහත්මය; දෙවලොකෙ, දෙව්ලොව;
උපසිංහ, එළඹසිටිකල්හි; තුවං, නුඹ; දිබ්බසුඛං, (ඒ) දිව්‍යභාව;
හිත්වා, හැර.

143 ඉධාගම්ම ඛන්ධං පුඤ්ඤං අකාසි ව අනෙකධා
කරණමෙපකරණස්ස සාසනඥාතනයා තෙ.

ඉධාගම්ම, මෙහි අවුත්; අනෙකධා, නොයෙක් පරිද්දෙන්;
ඛන්ධං පුඤ්ඤං, බොහෝ පින්කම්; අකාසි ව, කෙළෙහි, තෙ, තොප;
එකරණස්ස කරණමපි, එක්රාජ්‍යයක් කිරීමද; (රාජ්‍යය එක්
යත්කිරීමද) සාසනඥාතනයා, සම්මානගතය බඩුවනුපිණිසමය.

144 මහාරාජ කතං පුඤ්ඤං යාවඡ්ඡදිවසා තසා
සතෙබ්බපි අනුසාරෙථෙව සුඛං සඤ්ඤා හවිස්සති.

මහාරාජ, මහරජ; තසා, නුඹවිසින්; යාවඡ්ඡදිවසා, අද දවස
දක්වා; කතං, කරනලද; සතෙබ්බපි, සිංහල පින්; අනුසාරෙථ
එව, සිහිකළමනාමය; සඤ්ඤා, වහාම; (එකෙතෙහිම) සුඛං හවිස්සති,
සුවවන්නේය.

අනුසාරෙථෙව, පිටිව හල්වුණේකැයි කියා.

145 එකුත්තසංඛාරා මහාරාජෙන කාරිතා
එකුත්තසංඛාරා චිත්තො මරිට්ඨිමි ව.

මහාරාජෙන, මහරජහු විසින්; එකුත්තසංඛාරා, එකුත්තසං
යක් මහාරාජෝ; කාරිතා, කරවනලද්දහු; මරිට්ඨිමිමි ව, මරිට්ඨිමිමි ව.

(එසින්) මිරිසවැටි විහාරයේ; එතුන්සත්කාරිහි, එකුන්සියකළ කිත්; (කරවනලද්දේය.)

146 උභතමො ලොභපාසාදො නිංසකොට්ඨි කාරිතො
මහාථූපෙ අනග්ගාති කාරිතො චතුර්විසති.

උභතමො, උතුමිවු; ලොභපාසාදො, ලොභොපහය තෙම; නිංස කොට්ඨි. නිස්කෙළකින්, කාරිතො, කරවනලද්දේය; මහාථූපෙ, මහසෑයෙහි; කාරිතො, කරවනලද; අනග්ගාති, අනගිවු; චතුර්විසති, එසතු සුවිස්සක් හැර.

147 මහාථූපමති සෙසාති කාරිතාති සුබ්බිතා
කොට්ඨිගස්සං අඤ්ඤාති මහාරාජ තයා පුත.

මහාරාජ, මහරජ; සුබ්බිතා, මනාවුඩිඇති; තයා, නුඹ විසින්; මහාථූපමති, මහසෑයෙහි; කාරිතාති, කරවනලද; සෙසාති, සෙසු කමානතයෝ; කොට්ඨිගස්සං, කෙළදහසක්; අඤ්ඤාති, අගනාහුය; පුත, නැවත.

148 කොලමිනාමමලයෙ අකකිකාසික ඡාතකෙ
කුණ්ඩලාති මහග්ගාති දුට්ඨෙ දන්තානන්තරික

කොලමිනාමමලයෙ, කොලමිනම් මලයරට, අකකිකාසික ඡාතකෙ, බුළුකනසායෙහි, * මහග්ගාති, මහාඝීවු; කුණ්ඩලාති දුට්ඨෙ, මිණිකොඩොල් සහල; දන්තාන, විකොට; ගණ්ඨික; මිලගෙන.

149 බිණ්ණසවානං පචනනං මහාථේරානමුත්තමො
දිනෙතො පසනනවිතෙතන කඛගුආමබ්බිල පිණ්ඩකො.

බිණ්ණසවානං, බිණ්ණසුවවු; පඤ්චනනං මහාථේරානං, පන්සිය යක් මහෙඤ්ඤාත්ව; පසනනවිතෙතන, පහන්සිතින්, උභතමො, උතුමිවු; කඛගුආමබ්බිලපිණ්ඩකො, ඇඹුල් සතිග තණසාලේ පිණ්ඩ පාතයෙක්; දිනෙතො, දෙනලද්දේය.

150 වුලුගණ්ඨික සුඛමති පරජ්ඣිකා පලායතො
කාලං ඝොසාපසිකාන ආගතස්ස විහාසයා.

වුලුගණ්ඨිකසුඛමති, වුලුගණ්ඨික සුඛයෙහිදී, පරජ්ඣිකා, පැරද; පලායතො, පලායන්නහු විසින්; කාලං ඝොසාපසිකාන, කාල ඝොෂණයකරවා; විහාසයා, අගසින්; ආගතස්ස, වැඩියාවු.

* මඩුකනසායෙහි - සි.ගලපාත.

151 බිණාසවස්ස යනිනො අනානාමනපෙකබ්බි
දිනනං සරකභවනනනි පුඤ්ඤපොථං අවාචසී.

බිණාසවස්ස යනිනො, ස්විණාශ්‍රවයනිතෙනකුට; අනානානං, තමස්; අනපෙකබ්බි, අපෙක්ෂා නොකොට; (නොතකා) සරකභවනං, රත්තැටියෙහි බත; දිනනං ඉති, දෙනලද්දේයයි; පුඤ්ඤ පොථං, පිත්පොත; අවාචසී, කියවී.

සප්පිසකනිනත, ගිනෙලින් තෙමනලද; සුපරිසුඛවට්ඨිකා, සුපිරිසිදුපහත් වැටියෙන් යුක්තව; තෙලුලොපකඤ්ච, තෙල්ලපුල්වා කිරිබතක්ද; සතපකකජාලපුතව, ගිනෙලින් බදනාලද මහදූල් කැවුම්; (ඵලිගිනෙලින් බදනාලද පුලුප් බදනා) ඔසාතරතුං, හද රත්ව; කම්මමාලකෙ, කම්මාලකයෙහි; (පොතත්කරන මලුපෙහි.)

152 එවං අසාතර නිවසෙ ධනානං අනිවව්ඤ්ඤාං සතතං සපඤ්ඤා
කම්මාන වාගං රතනතතයමිති ආද්ය සාරං සුගතිං වජ්ජනී.

සපඤ්ඤා, සප්‍රාග්‍රහණ; අසාතර; නිසරුවු; ධනානං නිවසෙ, ධන රැස්කිරීමෙහි; අනිවව්ඤ්ඤා, අනිත්‍ය ස්වභාවය; සතතං, නිරතුරු; එවං, මෙබඳුයයි දැන; රතනතතයමිති, රතනත්‍රය විමසෙහි; වාගං කම්මාන, (ඒ නිසාර ධනය) පරිත්‍යාගකොට; සාරං, සාරය; ආද්ය, ගෙන; සුගතිං, සුගතියට; වජ්ජනී, ගෙත්.

මහාවෙණිය කථා.

මහිඤ්ඤෙනනාමිති වසනෙනාපරිවෙණික
පත්තච්චරපාදෙ යො පිටකතතය පාරමො.

සඛාසීලගුණ්‍යපෙතො සබ්බසත්තනිතෙ රතො
තෙන සාධු සමජ්ඣිථො යමහං කාතුමාරහිං.

මහිඤ්ඤෙනනාමිති පරිවෙණිකෙ, මහිඤ්ඤෙනනම් පරිවෙතෙහි; වසනෙනා, වාසයකරන්නාවූ; පිටකතතයපාරමො, පිටකත්‍රයෙහි පරතෙරට ගියාවූ; සඛාසීලගුණ්‍යපෙතො, ශ්‍රඩාශීලගුණයෙන් යුක්තවූ; සබ්බසත්තනිතෙ රතො, සියලු සත්‍යන්ගේ හිතසැපයෙහි ඇලුණාවූ; පත්තච්චරපාදෙ, පත්තච්චරපාදනම්වූ; යො, යම් මහා සාධිරකෙනෙක්විද; තෙන, ඒ මහතෙරුන්විසින්; සාධු, මොනවට; සමජ්ඣිථො, ආරාධනාකරනලද; අහං, මම; යං, යම්ප්‍රකරණයක්, කාතුං, කරන්ට; ආරහිං, ප්‍රාරභිබවීමිද.

සොදනී නිසං සමපතනා ජුපවංසො අනාකුලො
පරිපුණ්ණො සබ්බථා සාධු පණ්ඩිතති පසංසිතො

අනාකුලො, නිරාකුලවූ; සබ්බථා, සම්ප්‍රකාරයෙන්; පරි
පුණ්ණො, සම්පූර්ණවූ; පණ්ඩිතෙති, ප්‍රාඥයන් විසින්; සාධු, මනා
කොට; පසංසිතො, ප්‍රශංසාව; සො ජුපවංසො, ඒ (මේ) ජුපවංසය
තම; ඉදනි, දෑත්; නිසං, නිමාවට; සමපතනා, පැමිණීමේය.

ඥං පතනං කුසලං කම්මං කතරානෙනාන ඉමං මයා
තෙන එතෙන පුංඤ්ඤාන සත්තා ගච්ඡන්තු නිබ්බුතිං.

ඉමං, මේ ජුපවංසය; කතරානෙනාන, කරන්නාවූ; මයා, මා
විසින්; ඥං කුසලං කම්මං, යම් කුසලකමීයකට; පතනං, පැමිණෙන
ලදද; තෙන එතෙන පුංඤ්ඤාන, ඒ මේ කුසලකමීය කරණතොට
ගෙන, සත්තා, සතියෙන්; නිබ්බුතිං, නිවනට; ගච්ඡන්තු, පැමි
ණෙන්නවා.

අනන්තරායෙන යථා ව සිඬි
ථුපාගතො ජුපවරස්ස වංසො
තථෙව සබ්බමසිතා ජනානං
මනොරථා භික්ඛුපෙනතු සිඬිං.

යථා ව, යම්පරිද්දෙකින්; අනන්තරායෙන, අනන්තරායවිකමන
යෙන්; ජුපවරස්ස, උතුම් මෙවත්තය සම්බන්ධවූ; වංසො, වංශයතම;
ගෙවත්, ජුපවරස්සවංසො, උතුම් ජුපවංසයතම; සිඬිං, නිමාවට;
ථුපාගතො, පැමිණීමේද; තථාච්ච, එපරිද්දෙන්ම; ජනානං, සතී
යන්ගේ; සබ්බමසිතා, සබ්බමාශ්‍රිතවූ; මනොරථා, චිත්තසංකල්ප
නාවෝ; භික්ඛං, වහා; සිඬිං, පරිනිප්පන්නට; උපෙනතු, පැමිණෙන්නවා.

පටිසම්භිද්ධගතස්ස යෙන ලිනාදිපතී
ටිකා චිරචිතා සාධු සම්මොදයකාමිනා.

සම්මොදයකාමිනා, සම්මයාගේ වසිතය කැමැත්තාවූ; යෙන,
යම් නරෙඤ්ජයකු විසින්; පටිසම්භිද්ධගතස්ස, ප්‍රතිසම්භිද්ධයෙන්;
ලිනාදිපතීටිකා, ලිනාදිපතී ටිකාවතොමෝ; සාධු, මනාකොට;
චිරචිතා, චිරචිතද.

තථා පකරණේ සච්ඡංඛෙපෙ අභද්දිපතා
ධිමතා සුතතා යෙන සුට්ඨු සීහල භාසතො.

ධිමතා, ප්‍රාඥවු; යෙන, යම් නරෙඤ්ජයකු විසින්; තථා, එසේම;
සච්ඡංඛෙපෙ පකරණේ, සච්ඡංඛිකානම් ප්‍රකරණයෙහි; අභද්දිපතා,
අභිවර්ණිතානාමෝ; සුට්ඨු, මනාකොට; සීහලභාසතො,
සිංහලභාෂාවෙන්; සුතතා, කරනලද්දී.

විසුඛිමග්ගසංඛෙපෙ යෙන අභ්ථප්පකාසනා
යොගිනමුපකාරාය තතා සීහල භාසතො.

යෙන, යම් නරෙඤ්ජයකු විසින්; විසුඛිමග්ගසංඛෙපෙ, විගුඛි
මාගිහසංඝෙපයෙහි; අභ්ථප්පකාසනා, අභිවර්ණිතානා නාමෝ;
යොගිනං, යොගාවචරයන්ට; උපකාරාය, වහල් පිණිස; සීහල
භාසතො, සිංහලභාෂාවෙන්; තතා, කරනලද්දී.

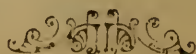
පරකකමනරිඤ්ඤා සබ්බභූපාලකෙතුතො
ධම්මාගාතෙර නිසුතො යො පිටකතකසපාරගො.

සබ්බභූපාලකෙතුතො, සියලු ලිඛිතාලයන්ට ධර්මයක් බඳවා;
පරකකමනරිඤ්ඤා, (ඒ කලිකාලසාහිත්‍ය සම්ප්‍රදායයකි) පරාකම
බාහු නරෙඤ්ජයාගේ; ධම්මාගාතෙර, ධම්මාගාරයෙහි, ගෙවත් පොත්
ගුල්විහරයෙහි; නිසුතො, අධ්‍යක්ෂකවූ; පිටකතකසපාරගො,
පිටකතුයෙහි පාරප්‍රාප්තවූ, යො, යම් ස්ථවිරකෙනෙක්විද.

සාසනං සුභිතං යස්ස අනන්තවාසික භික්ඛුසු
තෙන වාචිස්සරත්තෙර පාදෙන ලිඛිතො අයං.

යස්ස, යම් ස්ථවිරකෙනෙකුගේ; අනන්තවාසික භික්ඛුසු, අතා
වැසි භික්ෂූන් අතුරෙහි; සාසනං, අවවාදනු ශාසනය; සුභිතං,
සුප්‍රතිෂ්ඨිතය; තෙන වාචිස්සරත්තෙරපාදෙන, ඒ වාග්ගවර ස්ථවිර
පාදයන් විසින්; අයං, මේ ප්‍රවර්තර සුවිගුඛි ථූපවංසාභිධාන මාග්ගි
සම්මේප්‍රකරණය; ලිඛිතො, ලියනලදී.

ගාඨාපදස්ථි විවරණ සහිත පාලි ප්‍රචංස ගාඨාපදස
මෙතෙකින් පටිසම්භවති.



සාර කවි පිටක

නාම

රසවාහිනි පිකා

පොරොණිකාවරියෙන බිමනා සිරිසිඛසුසෙරවරෙන
විරචිනා.

ලො

විජේජාදයපරිවෙණධිපතිනො

නිපිටකවාසිසුරාවරියසස සිරිසුමබහලාභිධානසස

පධානසංඝනායකසෙරවරසස

සිසසභුතෙන

විජේජාදයපරිවෙණවාසිනා “ලේල්වල” නාමගාමපෙන

සිරිනිවාසසෙරෙන ලෙඛකාවපාඨනිරාකරණෙන

විසොධිනා.



විජේජාදයපරිවෙණ

උපප්පධානෙනාවරියෙන සුඤ්ඤාසෙරවරෙන

පටිගහිනා.

සි. බොගේජු නාමිකෙන සොගතෙන

ජිනාලභිකාර මුද්දලයෙ මුද්දපිනා.

බු. ව. 2450.

වි සද්දා ප නං.

බුබං සබ්බවිදිනාබ්ලසච්චධම්මං.
ධම්මච සහසුපගතං විහතාරිසංඝං,
සංඝං මහගඤ්ඤානානුගතං යනන්තං.
තත්තන්තරායනිචයං සද්දං නමාමි.

සාරස්ථිපිකා නාමෙසා පුබ්බෙ පොරාණ්කෙහි මහාවිණස ව්‍යෝරෙහි සිහලාය නිරුතියා ධර්මාය මහාවිහාරෙ ගුහන වඩකපරිවේණමස්සාච්ඡන්දන සසමයසම යනනරකො විදෙන සිලාද්‍යනෙකගුණගණහරණගුසිතෙන රථපාලකේරවරාවරියෙන පච්ඡා අසෙසදෙසවාසීනමස්සා මාගධානිධානාය මූල භාසාය සුපරිවතනිතාය සඤ්ජාසනානුකාරිණියා රසවාහිනියා නාම පසත්පසකරණියා තත් තත් ජානානං පුබ්බොධිසානං පාඨානමස්සාරුද්ධිපනමස්සා නානාසත්විසාරදෙන ධම්මා සිටිසිබ්බන්ධෙරවරෙන සමාසවිසෙසනාතත්තිරුතතිලකිණි නිශ්ඤ්ඤෙන සමපාදිතා.

සා පන කිත්තිස්සිරිපාසිහනාමිකස්ස සිරිලකිකාධිපතීනො කාලෙ ස්‍යාමරථිනො ලබාපි මගධකිකරලොචණත්තා සකලස්ස සිඛිමනාවහනහි පවත්නා, තද්‍ය නස්සා තත්ත තත්ත පාකච්ඡිකරණ මිච්ඡන්තෙන “දරමිටිපොල” නාමගාමපේන සිලවතා ධම්ම රක්ඛිතකේරෙන සිහලකිකරෙහි පරිවතනිතා සමානා සාරස්ථිපිකා රසවාහිනියා පුබ්බොධිසානං පාඨානං සුබ්බොධිනො පකාරත්තමස්සානා.

තථාපි සා කාලනතරෙන අබ්‍යන්තරපිපොත්තකලොචකපමා පුබ්බවෙහි දෙසෙති ආකුලබ්‍යාකුලීකුතා විවිධවිරුඬත්තමුපගතා තප්පයොජනමපෙක්ඛන්තානං විත්තාරාධනමකරෙහි පවත්නා, තස්මා තමමලාපහරණෙන සුබ්බොධිත්තමුපතීය ආධුනිකානං විත්තාරාධනවෙච සාසනොපකාරතච්ඡුච්ඡන්තෙන මයා පර ලොකං ගතස්ස “උඩලමහන” නාමගාමපස්ස ආනන්ද මහාථේර වරස්ස වෙච විජේජාදයපරිවේණධිපතීනො පුජ්ජාචරියස්ස

නිපිටකවාචිස්සරස්ස ඡිදිසුමබ්බලාභිධානස්ස පධානසංඝනායක
කඤ්චරවරස්ස ච ආනන්දපරිවේණධිපතිස්ස බම්මරහනඤ්චර
වරාචරියස්ස ච සිස්සානුනෙන විජේජාදයපරිවේණවාසිනා
“ලේලවළ” නාමගාමපෙන ඡිදිනිවාසනාමිකෙන විජේජාදය
පරිවේණ උපාචරියස්ස රහනඝාරයතිතො චූපත්භමුපගමම
කතිපයපොත්ඤාති සමොලොකෙනෙනන විසොධිතා.

විජේජාදයපරිවේණ උපප්පධානාචරියෙන ඤාණිස්සරඤ්චර
වරෙන ඉසානසුඛිපත්තාවලොකනෙන සුඤ්ජරමිති පටිග්ගතිතා

අමෙහති පටිලබ්බසු පොත්ඤෙසු රසවාහිනියා ඔසානෙ
විජ්ජමානානං තිණ්ණං කථාවද්දනං ටිකා න දිස්සනෙන, සො
උභයභාවො කථමද්දතොති ච න ඤයෙන.

මම වෙපි පමාදෙන භවතඤ්චි වීදුසමමනා,
යෙ දෙසා නෙ විසොධෙනතු සමාධිසමනං ගතා.

. J. Siriniwasu.



SARATTHA DIPIKA
OR
RASAVAHINI TIKA.

සාරත්ථ දීපිකා
නාම
රසවාහිනීටිකා.

නමෝ නසුභ භගවතෝ අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස.

සක්ඛ්‍යසක්ඛ්‍යවරණං සරණං ජනානං.
බ්‍රහ්මාදිමොලි මණි රංසි සමාවහනං,
පඤ්ඤාභාහ මුදුකොමල වාරු මණණං.
වජ්‍රමි වක්ක වරලක්කණ මාදබාහනති.

තත්ථ ‘සක්ඛ්‍ය’ති සදෙවකෙ ලොකෙ භාසකස්ස අනුසාසකස්ස භගව
තො. ‘පසක්ඛ්‍ය’තති දෙව මනුස්සෙහි පසංසිතං. ‘වරණ’න්ති පාදයුගලං.
‘සරණ’න්ති සරණභූතං. ‘ජනාන’ තතිකිලෙසජනතයේන ජනානං,
සකල සම්පතතිසා බ්‍රෑහ්මතොති බ්‍රහ්මා, බ්‍රහ්මා ආදී යෙසෙනො බ්‍රහ්මාද
යො, තෙසං මොලි (මකුටො) බ්‍රහ්මාදිමොලි, බ්‍රහ්මාදිමොලියු චිණ්ති
තො මණි බ්‍රහ්මාදිමොලිමණි, බ්‍රහ්මාදිමොලිමණිනං රංසි බ්‍රහ්මාදිමො
ලිමණිරංසි, බ්‍රහ්මාදිමොලිමණිරංසියො සමාවහතීති බ්‍රහ්මාදිමොලිම
ණිරංසිසමාවහං. ‘පඤ්ඤාභාහ’න්ති පද්මං තස්ස පද්මස්ස. ‘වාරුම
ණණ’න්ති අතිව මුදු භූතං කොමල පතනවාරුවණණං. ‘වක්කවර
ලක්කණමාදබාහ’න්ති එකෙකසම් පාදතල මජ්ඣෙක සහස්සාර සතො
මික සතාතිකසබ්බාකාරපරිපුණ්ණ වරවක්කලක්කණසන්තිතං. තං
එවං භූතං සක්ඛ්‍යවරණං. වජ්‍රමි’ති සම්බුද්ධො. තදනනතුරං ධම්මරත
නාපණාමං දස්සෙන්නො ආහ.

සිඛං ජිංහන චිරකාල මනඤ්ඤෙන
 සං භාවකො සමධිගච්ඡති බෙවමගගං,
 සං කප්පරුක්ඛ රුච්ඡන මණ්ඩ භාති
 හං ධම්මමගගමසමං පණමාමි නිව්වනති. *

තත් 'සිඛ'නති එත් සිඛසද්දෙ නිව්ධිසො නිව්වනිභ්වනන පසි
 ඩවසෙන, සිඛමාකාසං සිඛමමතං සිඛො කොච් සපපුරිසොච්චාදිසුච්ඡය;
 ඉධිපන නිප්ථනනථො, සිජ්ඣතීති සිඛො නිප්ථජ්ජතීති අථො. 'ජි
 හෙනා'ති සබ්බඤ්ඤානා. 'අනඤ්ඤෙනා'ති අනඤ්ඤානෙන. 'සං'ති
 යංධමමං. 'භාවකො'ති සමභාවකො පුග්ගලො බෙවමගගං සමධිග
 ච්ඡතීති යොජනා. 'සංකප්පරුක්ඛරුච්ඡන මණ්ඩ භාති'ති යොධ
 මෙමා කප්පරුක්ඛො ඉව තථාරුච්ඡනසමත්මණි ඉවච භාති විරො
 චති. 'හං ධම්මමගග'නති තං අගගං ධමමං. 'අසම'නති කෙනච් අ
 සදිසං නිව්වං පණමාමි'ති යොජනා. ඉද්දති සංඝරතන පණමං
 දසෙසනෙනා ආහ.

සනතිඤ්ඤං සුගත සුනුවරං විසුඛං
 සං දක්ඛිණේය්‍යමනදං සුචි සුඤ්ඤාබේගතං,
 නාණෙසිතං සරණමුජ්ඣිත සබ්බදුක්ඛං
 චන්ද්‍රමි සඤ්ඤාමනසං සිරසා මහග්ගනති.

තත් 'සනතිඤ්ඤ'නති සනතං සමිතං චක්ඛාදිපමිඤ්ඤයමෙතස්සාති
 සනතිඤ්ඤො තං. 'සුගතසුනුවර'නති සුගතස්ස වරපුතනභූතං, එත් හි
 සුනුසද්දෙ පුතන පරිසායො "ගතං මුනිඤ්ඤ රසසුනුතංනුතං." විසව
 සුගතස්ස සුනුතො'ති ආදිසු විසව. 'දක්ඛිණේය්‍යමනද'නති දක්ඛි
 ඤේය්‍යං අමුතදනති ඡෙදො, දක්ඛිණේය්‍යනති වරදක්ඛිණේය්‍යං තෙනා
 හ ආහුණේය්‍යො පාහුණේය්‍යො දක්ඛිණේය්‍යො අඤ්ජලි කරණිකේය්‍යො
 'නි, සුචිතති වතනබ්බ ඡන්ද්‍රානුරක්ඛණ්ථං අනුනාසිකලොපො. 'නා
 ඤෙසිත'නති නාණං ලෙතං පරායණං එසිතං ගවෙසිතං සතතා
 නං. 'සරණ'නති සරණභූතං. 'උජ්ඣිතසබ්බදුක්ඛ'නති සබ්බං අපා
 යදුක්ඛං වට්ටදුක්ඛං උජ්ඣිතං උක්ඛිතං, උජ්ඣිතං සබ්බදුක්ඛමස්සා
 'නි උජ්ඣිතසබ්බදුක්ඛො තං සංඝං. 'අනස'නති අසස්ස දුක්ඛස්ස අහා
 වා අනසං. 'මහග්ග'නති මහග්ග මණිසදිසං. තදනනතරං සාණන්ති
 කං පුරුභ්පඤ්ඤාකං දසෙසනෙනා ආහ.

* අස්සං ගාථායං 'යංභාවකො' යංකප්පරුක්ඛ ඉච්චාදිසු 'යො
 භාවිතො' යොකප්පරුක්ඛ, ඉච්චාදිවසෙන කත්ථි දිස්සති.

යං පතනමේස රතනතනය ථොමනෙන
 පුඤ්ඤෙන තෙන දුරිතං සකලං පනුජ්ජ,
 චක්ඛාමහං සුමධුරං රසවාහිනිං නං.
 හො හො සුතංගු සුජනාහි මුදුවහා සා.
 තස්ස නක්ඛපපනනාහි චක්ඛුහි අරහා පුරෙ
 අභාසුං දීපභාසාය ධිපෙසුං නං සුග්ගනා.
 මහාවිහාරෙ තඤ්ඤාන චඤ්ඤපටිවේණ වාසිකො,
 රට්ඨපාලොති නාමෙන සීලාචාරගුණාකරො.
 හිනාය පටිවනෙනසි පජ්ජනං පාලි භාසනො,
 පුනරුත්තාදිදෙසෙහි නමාසි සබ්බමාකුලං,
 අනාකුලං කරිස්සාමි නං සුණංථ සමාහිතා.
 විතර්නා පුරෙ වො'පුං සසමා නසමා හි භාසිතං,
 එතමා දරණි සං හි සාධු සාධුහි සබ්බද'හි.

තත්ත්වය යොජනා, එනම් එනිසැං මහා රතනතනය ථොමනෙන
 යං පුඤ්ඤං පතනං 'තෙන පුඤ්ඤෙන' තෙන පුඤ්ඤාත්මකයෙන සක
 ලං නිබ්බලං 'දුරිතං පනුජ්ජ' මනසි උප්පාදාන සමථයෙන තෙ දුරිතනති
 ලබ්බවොහාරං අනන්තරායං දුරිභූතං කත්වා නං සුමධුරං ධම්මමධුරං අත්ථ
 මධුරවනතං රසවාහිනිපපකරණං චක්ඛාමි හො හො තුලෙන රසවාහි
 නිං සුණන්තු, රසවාහිනි 'සුජනාහි මුදුවහා, සපුරිසානං අභිමුදං පී
 ති පාමොජ්ජං ආවහා, ධම්මරසං අත්ථරසං ආවහති එතා'නි රසවා
 හිනි, ධම්මරසො'නි පාලි ධම්මරසො, අත්ථරසො නාම තස්ස ධම්ම කථා
 රසො, කුසලා වා ධම්මා ධම්මරසො තෙසං විපාකො අත්ථරසො
 උභොපෙනෙ සබ්බරසානං පවරා උත්තමා, තෙනාහ භගවා, "සබ්බං
 රසං ධම්ම රසො ජිනාති"නි ආදී, තදුභයං රසං වහති එනම් එනිසැං
 'නි රසවාහිනි නාම-තදනන්තර ගාථාසු. තත්ථෙව්වාදිසු තත්ථ තත්ථ
 ඤානෙ උපපන්නාහි චක්ඛුහි පුරෙ අරහා දීපභාසාය අභාසුනති සමබ
 කො. ධිපෙසුනති පඨිපෙසුං නිඨිපෙසුං, තතතිච්ඡාදං, මහාවිහාරෙ වු
 තනං තං ගුහනනති පාමො, තං ච ච්ඡාදං ගුහනං ගොපිතං රක්ඛිතනති
 අත්ථො. 'චඤ්ඤපටිවේණ වාසිකො'නි එවනනාමකෙ පටිවේණෙ වාසි
 කො. 'සීලාචාරගුණාකරො'නි සීලාචාරාදීනං ගුණානං ආකරො ප
 භවට්ඨානගුණො. 'පටිවනෙනසි'නි පාලි භාසනො පටිවනෙනසි පජානං,
 හික්ඛුජ්ජනානං හිතත්ථායනි අජ්ඣාභාරො. 'පාලි භාසනො'නි මගධ
 භාසාය. 'පුනරුත්තාදිදෙසෙහි'නි අබ්බාසිතා නිබ්බාසිත පුනරු
 ත්තාදි දෙසෙහි නං සබ්බං පුබ්බෙකතං ආකුලං හුත්වා සිතං අහං
 තෙහි දෙසෙහි අනාකුලං කරිස්සාමි'නි යොජනා. 'සමාහිතා'නි

සමාතිතවිතතා එකගතාවිතතා. 'විනාශය' නි අරභයෙනා. 'එතමාද රණ්ඩු' සාධු සාධුහි සබ්බද' නි නිව්. එත. රසමාතිනිප්පකරණං සාධුකං සාධුහි සප්පරිසෙති සබ්බද ආදරණීයං හොති.

ඉදනි තත් තත්ප්පපනනානං වත්තනං ආදිතො පඨාය උප්පතති. දසෙසනෙනා තත් තෙසනනි ආදිමාග. 'නායා' නි තසං වුච්චමානරසවාතිනියං. 'තෙසං වත්තන' නති තෙසං තෙසං වත්තනි විධා භවනනි' නි ජලේදිපෙ සිහලදිපෙමාති විධාභවනනි. 'නායා' නි තාසු මිසු උප්පතනිසු. 'ජලේදිපෙ නාලිසා' නි ජලේදිපෙ තෙසං තෙසං කතකමමානං වසෙන තා තා වත්තප්පතනි වත්තවග්ගසග්ගිතා වතනාලිසවත්තප්පතනිසො හොනනි. 'සිහලදිපෙ තෙසසි' නි සිහලදිපෙ තෙසං තෙසං කතකමමානං වසෙන තා තා වත්තප්පතනිසො සබ්බත් සග්ගිතා තෙසට්ඨි වත්තප්පතනිසො හොනනි, උභයං සමපිණ්ණිකා දසවග්ගත් සංගහා සතවත්තනි මණ්ඩිතා රසවාතිනි නාමෙසා සතවත්තනිසු වුච්චති' නි; තත් ජලේදිප්පපතනි වත්තනි තාව කපියෙනෙත. 'ජලේදිපො' නි වෙත් පන සිතොරුපබ්බත රාජසා දකුණිණ්දිසාභාගෙ දසසහසසයොජනවිත්ථාරො සබ්බක්ඛානං වෙච්ච වකකවතනිනං ව නිවුත්තරභවතො නිව්චං එකසතරාජනි වාසභුතො බොධිරුකිරනතනපලලෙකිකුපසොභති එසො ජලේදිපො නාම, තසමි. ජලේදිපෙ තත් තත් ගණනං කතා ඉදං නාම එලං පච්චනුහොති' නි අසමුප්පතනි ජලේදිප්පපතනි' නි වෙදිතබ්බා, තසා ව වත්තනනි පුරෙ විතරාගෙති යපිතාති ගෙසභුතාති අකබරාච්චිපතිමණ්ඩිතාති වචනාති ජලේදිප්පපතනිවත්තනි නාම, තත්තාපි වතනාලිසවත්තනි, වග්ගසු ධම්මසොණ්ඩකවග්ගාදි, වත්තසු ධම්මසොණ්ඩකවත්තආදි, තසමි. ආදිභුතෙ ධම්මසොණ්ඩකවත්තමිති අයං යොජනා වෙදිතබ්බා. 'දුනාදසො' නි ආදිසඤ්ඤා සිලභාවනාපතනිදුනානුමොදනාවෙසනාවච්චා ප වාය නදෙසනාසවණ්දිට්ඨාජ්ඣ කමමාතිවෙච්ච සංගණනාති. 'මසකකසාරෙ විසා' නි මසකකසාරං නාම ඉදනගරං තසමි. විස. 'ගජතනමිබෙ' නි එත් ඉබෙති රාජ්ඣියා ඉබෙ සමිබෙ මකාරො පදසකිකරො රාජ්ඣියිබෙතිපි පාඨො. 'පුරවුතනම මුඛි' නිපුරෙ උතනමිතිනි ඡෙදෙ එකාරසා අකාරං කතා නිග්ගහිතාගමං ව පුරවුතනමමිති වුතනං. 'හාරි' නි මනොහාරි. 'තසනුසාවෙනා' නි තසනසා උසාවභුතෙන ඡනභුතෙන, සෙසෙසුපි එසෙවනායො. 'සිවමාදාන' නති නිබ්බාණාවයං. 'ධාමපති' නති මෙසපතිනා, විනාසදුරොගෙ නිසායෙක උපයොගවචනා, විනාමානුජං. මානුජෙන වා වමාදිසු විස. 'නිසානාථ' නති වදෙත. 'දායා' නි දායාති. 'කලොල මාලිස' නති කලොලමාලි අයං. 'විනාමල' නති මරියාදය නිරෙන

වා විනා. 'සුමණ්ඩිනෝ'නි සුසුමණ්ඩිතපසාධිතෝ. 'කපටෝ'නි කුටෙ
ලෝ දුනති වජ්චසනෝ, කුපටෝනි වා පාඨො, ජිනනපටවසනෝ'නි අ
පෝ. 'නිසම්පද'නති මනුස්සසග්ගතිබ්බාණ්ඩානං නිසම්පදං. 'ග
ජනන'නති රාජභාවං. 'ලොලනා'නි සොණ්ඩකභාවෝ. 'සුනිම'නති සු
සුභසානකං. 'අජනකුටවණ්ණ'නති අජනපබ්බතසිබරවණ්ණං. 'දි
නනනිසංකාසවිසාලනෙනන'නති පජ්ජිතගතිසදිස විසාලනෙනන
වසවනනං. 'විපිටගගනාස'නති විපිටාවිස ඛිණ්ණාසග්ගං. 'ගජ්ජනගි
මසොස'නති මෙසගජ්ජිතසදිසසෙසමසොසං. 'කගේරුහ'නති නබං.
'විසාලධොනාසනබග්ගහස'නති විසාලෙන ධොතෙන ආයතෙන
බග්ගහසුනනහසේන සවනනාගනං. 'ගදයුධෙතඛිතිනමඤ්ඤබා
හු'නති ගදයුධෙන ලඤ්ඤිතවිකාරබාහුං. 'දසොඝගිම'නති හෙසම දඬා
ධරං. 'සවලිලලාව'නති වලිසතිතනලාවං. 'වනනතරසම්'නති පබ්බ
තනතරෙ. 'කගේමි කිං දෙහමිමං ධිපෙට්ඨා'නි අහං ඉමං මම දෙහං
ධිපෙට්ඨා කිං කරොමි අඤ්ඤං ධනධිඤ්ඤං නත්ති ඉදං දෙහං ධිපෙට්ඨා
කිං දසසාමි මම දෙහමෙව දසසාමි'නි අධිපජායො. 'කගේමහ'නති
කතරාමි අහං. 'අවචනිස'නති පරිචචජනියං. 'පහවාමි'නි පහොමි.
'දුබ්බකිසා'නි ගිවං දුබ්බකිසා මනාය. 'දුග්ගවිසාදනනා'නි අන
රිතෙන විසබ්බදනෙන—අවසානගාථායං, අමොස සතෙනා අමිතසී
රිං වාපි ජීවිතං වාපි න සුබං අනපෙක්ඛා තමරියපසඤ්ඤං ධම්මං
ඵව ආචරනති, ඉහ ලොකෙ තුම්භාදිසානං තනුතරවිභවානං අප්පමා
යුතං කො කුසලපමාදෙ අත්තිනු'නි අපෝ. අයං ගාථා මාලිණිනාම.

නනමසයුතායං මාලිනි හොගිසීති.

බමමසොණ්ඩක චක්ඛුං පඨමං.

දුතියෙ 'පිනිවාම'නති අනනමනජං වාවං. 'උදුහරි'නි පච්චුදුහා
සි. 'පනාපවා'නි කිලෙසාරයො තපනසීලො. 'වසී'නි පච්චසීති වසී
භුතො. 'පාදප'නති පුප්ඵිතලතායාලිංගිතාති සාබාති සහ ආමොදක
රං. 'ජුප්පදුලිතිසෙවින'නති ජුප්පදෙති රුදිතනිතෙති සමාරිතං ස
මපනනාලිතිසෙවිතනතිපි පාඨො සොයෙවපෝ. 'ජලාසස'නති ස
රං. 'ආසාරසාරධාග්ගි නිජ්ඣග්ගනසංකුල'නති සනසනධාරාති
සමුප්පණ්ණනිජ්ඣග්ගතෙති ආකුලං. 'සිකනානල'නති සෙලමසනලං.
'නිවජ්ජර'නති නිවජ්ජරෙනො. 'මධුරං ගිර'නති මධුරං බ්‍රහ්මසරං වා
වං. 'මිගව'නති මිගවඬානං. 'සබ්බාණෝ'නි කණ්ඩසතිතො. 'සසග්ග
නෝ'නි කණ්ඩසරසතිතො. 'සාලෙ'නි විසාලෙ. 'උදිතෙ කුලෙ'නි

උඩුවෙ සැතෙ කුලෙ. 'කරමුකිප්පා'නි කරපයධානං කතො. 'මම ගිර' නති මම වචනං-අවසාන ගාථායං. 'නනුතරකාල'නති ඉත්තරකාලං. 'කුසින'නති ආලසියං. 'දුලහස්සා'නි දුලහස්ස භගවතො; අයං ගාථා මාලිණී නාම.

නනමයයසුතායං මාලිනී භොගිසිති.

මිහඵදකස්ස වචුං දුතියං.

තතියෙ 'මහානිදස්සෝ'නි මහාඋණ්ත්තපරිලාභො. වාපි නාම සය ජාතස්සරො, පොකබරණ් නාම කතස්සරො, ගිවිකඤ්ඤෙ නාම ගිරි ගබ්භරො, නිජ්ඣඤ්ඤෙ නාම පබ්බතපපාතො. 'පුතිපාදපෙ'නි පුතිහා වෙන සුසිරිභූතෙ එකස්මිං මහාරුකෙක. 'තරකාවාටෙ'නි ජිනනපපා තාවාටෙ. 'විවෙකං ලබාවා'නි විවෙකං එකෙකාරභහාවං ලභිත්වා. 'අතනං විජ්ඣනති'නි සම්පත්තතතභාවං ජ්ඣනති තරුණමානවකාදි භාවං පාපුණ්ණති. ගාථාසු යථා නිමේඛා මධුරොදකසිවනා සංවක්ඛි තො මධුරං න යාතෙව භීයෙතා සොමත්තාය කසායමෙව පරිවර්ඤ්ඤිති. 'බඬු'නි එකතොතන, අත්තනා කතො අග්ගි සීතලං නදදෙ අථමෙ උණ්භමෙව. 'නාමිතො ලහනෙ සුඛ'නති අමිතො කිංචි සුඛං නල භතෙ. 'උදකස්සගෙනා'නි පසත්මතොන උදකෙන. 'පහරිතා'නි පරිධොවිත්වා. 'නවකමෙතා'නි අත්තතො නවකමමකරණෙන. 'එ වම්චිදිස්සෝ'නි එවමපි ඊදිස්සොති. ඡෙදො. 'නරඛමො'නි නිතිනමත්ත. සෙසා, අකස්මා ඉවවාදිසු පන දෙව සෙසං තුමේහ මම උපකාරං අකස්මාති න කුප්පනති නිමිත්තතො පසිදනති අසාධුනං අවිජාන න්නානං බාලානං එතං සීලං එසා පකති භොගි-අවසානගාථා යං. 'භො'ඉති චුත්තාකාරෙන, සුඛමිහා වා අභිගතො වා ධනමිහා වා පතිතා චුත්තාපි මිත්තා සබ්බානං පරමතරපනිඨා යස්මා භොගති විර භිතස්සිතං යස්මා චුඨි නස්ති තස්මා තුමේහ මිත්තවතොනා හුත්වා මහ ත්තං කුසලධම්මං චිත්තාථාති; අයං ගාථා මාලිණී නාම.

නනමයයසුතායං මාලිනී භොගිසිති.

ගිණ්ණං ජනානං වචුං හතියං.

වතුණේ 'කෙවලං විත්තවිනාසාය භවති'නි කෙවලමෙව පති කුලවනතියා විනාසාය භවති. 'නිදගිතු'නති නිධෙතුං. 'මතුදිසාසා නජිනත්තාන'නති මතුසි දිසාති ආගතානං භික්ඛූනං. 'ආපානගුන' නති ඛාමග්ගපසෙය් යපිත උදපානසදිසංගතං. 'දෙවදුමොවා'නි

කපපරුකෙබා විස. 'පුපුපුපහාරදිවිනානලබකතා'ති පුපුපහාරකාදි නා වෙව සෙනවෙලවිතානෙන ව අලබකතා. 'පදිපපඤ්ඤානසු භාසනාවලි'ති පදිප ඉති අවිහතතිකතිදෙදසො පදිපෙනෙත්තො, පඤ්ඤානසුභාසනාවලි දුනසාලාති යොජනා. 'සුඛාසනාසිනවසිගි ලංකතා'ති සුඛසම්පසො මුදුපව්ව්ඤ්ඤානො ආසනො ආසිනවසිගි ආ සනපනති අලංකතා, දුනසාලාතිස්ස විසෙසනං. 'නසාසි'ති න ස්සා ආසි. 'නසම්'නති නසම්. නගරෙ. 'සුචිපුඤ්ඤානතා'ති සුචිපු සඤ්ඤානවිතතා. 'බුබෙතිනාමා'ති එවනනාමිකා උපාසිකා. 'ගුණ ගතා'ති සීලාදිගුණෙන අග්ගා. 'සුබ්බතා'ති පුබ්බදිසතො. 'අපර කත'නති පච්ඡිදිසා. 'සොණ්ණමාලාගි'ති සුවණ්ණමාලාති. 'පාට ලිපුතනගතෙපවතෙ'ති පාටලිපුතනගතරස්ස උපවතො දක්ඛණප ච්ඡිදිසාභාගෙන අග්ගො. 'නප්පනති'ති න පප්පනති අයමෙව වා පා සො-අවසානගාථායං. 'කඤ්ඤා'ති වතතබ්බ ඡන්දානුරක්ඛණථං ක කඤ්ඤානං වජ්ජනති'ති වුතනං. 'කථමුපෙකම්'ති කථං උපෙකම්. 'දු නමානාදි කමෙම'ති දුනසීලභාවනාපුජාදිකමෙම; අයං ගාථා මා ලිඤ්ඤි නාම.

නනමයයසුතායං මාලිති හොගිසිති.

බුබෙතිසා වදාං වතුථං.



පඤ්ඤාතෙ 'රතනතනසමනනානුභාවපාසෙන බබො'ති නමො බුබුසාති වචනසබ්බාතරතනතනසමනනානුභාවපාසෙන බබො සම්, ගාථාසු තස්ස ඉවාදි ගාථායමපන දුලලහං සබ්බසම්පතතිදය කං බුබුච්චනං යස්ස මුබ්බෙ සද වතනති තං තස්ස මුබ්බං මුබ්බං නාම. 'මණ්ණිකාමදෙ'ති කාමදදෙ මණ්ණි. 'එවං විබොරගො'ති එවං විබො විසරුරගො. 'මහස්සං බහල'නති අනස්සං ඉති අවනාතබ්බං-අවසාන ගාථායං. අවිදිතසත්තො 'ධනවිසෙසං' සුවණ්ණපුපුපහාරය සබ්බානං ධනවිසෙසං, 'සසා'ති යස්ස සම්මාසම්බුධස්ස. 'නාමප්පකාසා'ති න මො බුබුසාති වචනමතෙන නාමප්පකාසතෙන. 'විදිනප්පනතිකා සො'ති විදිතො ජනතිකායොති පරිවතෙනතබ්බො. 'නලපති'ති ව තතුං නලපති. 'ජිනනාමං'ති බුබො භගවාතාදිකං ජිනස්ස නාම. අයං ගාථා මාලිඤ්ඤි නාම.

නනමයයසුතායං මාලිති හොගිසිති.

අගිගුණසීතස්ස වදාං පඤ්ඤාමං.

ජයේ 'ජයේ' නැති ජයේ පුතක. 'නිවේදන' නි නි ඉවිජ්
 නෙතා. 'පුණ්ඩරිකාදිසමභව' නැති එක් පුණ්ඩරිකසඳු ව්‍යංග්‍යසඳුපරි
 යායෝ වුනනංති අභිධානපාදිපිකායං, "බ්‍යංග්‍යො නු පුණ්ඩරිකොථා" නි
 * 'සමානපග්නි වානාදි උදකාසනි සමභව' නැති † වෙත් ආත
 පො ව අග්නිව වානොව ඉඩ්වාදිති ව උදක අසනිපාතෙති ව සමභ
 වං උපද්ධවජ්‍යානනති අපො. ආතපොති සුරියාතපො අග්නිති
 ද්වද්වද්ව, වානොති සරිරජාදිහෙදො, උදකනති මහොසො, අස
 නිති ගගනරාදි නවවිධාසනියො. 'පජ්ජනදිති' නි පභාරෙන ජරා
 පජ්ජරා පභාරජරොගා, තෙ ආදයො යෙසනෙත පජ්ජරාදයො තෙ
 හි. 'විසමොත්ති සමභව' නැති විසමෙති උතුති සමභවං. 'අනන්ත
 නා' නි මාරසතතනා. 'නං වුපසමෙත්තු' නැති නං ලොභං උපසමං
 කාතුං. 'පාරලොකිකා' නි පරලොකත්වා. 'කාමකිතනා' නි කා
 මෙන අකිතනා. 'සරනනාන' නි සරනනානං සපුරිසානං. 'සොද
 ජි' නැති හගිති. 'විකාවෙනති' නි භාවනාවසෙන විතෙතනති, ඉවිජ්
 නද්ධිනො දෙවතිමිති සමිභ්‍යානිති-අවසාන ගාථායං, 'බණ්ඩු ම
 නසෙවං දෙවදෙවං සරනනා' නි ඊදිසං අපි ගුණවතනං දෙවදෙවං
 මනුසා බණං අපි මනසා සරනනා පරමතරපතිසං පාපුණනති 'නි
 තුමෙන මනසා භගවති ගුණරාසිං ජානමානා ජනා සබ්බද්ධ සරණසි
 ලං භජ්ථාති; අයං ගාථා මාලිකා නාම.

නතමයසසුතායං මාලිනි භොගිසිති.

සරණන්තරයා වත්තු ජයමං.

සත්තමෙ 'රණෙ පති' නි සත්තමෙ පති පරාජිති වා. 'සොකග්නි'
 නි සොකපාවකො, සොකග්නිනා පදිතතාහං සොකෙ සොකං කථං
 බිපෙ කොනාම බුධො ජලනනග්නිමති පලාලං පකඛිපෙය්‍ය නෙත්‍ය
 පො. 'නං හපත්තෙ' නි තං අතිසෙකං නපත්තියාමි, රාජ බථ එ
 කංසෙන නිපපාපිනං පුගලානං පාවතෙ පාතනං පාපොසෙව තො
 නි තස්ස ව කමමස්ස එලං පාපං පවමතෙන දිඨ්ඨිමෙම පරතොසමප
 රායෙ ව භොති. 'ගෙගෙනාතුරුද්දිසු' නි රොගෙන ආතුරෙසු මාතු
 ගාමෙසු. 'න වධාරනා' නි වධස්ස අරහා තභොති. 'සොදග්' නි සහ එ
 කමාතුයා උදරෙ ජානා භාතරො. 'නිධාන සරණනාස' නි සර

* ඉධ පන දිපිසිහබ්‍යංග්‍යානං අත්තියාය මහිසො පි ගගෙනබ්‍යො
 තෙන වුතනං නිසංඝුකෙසු 'පුණ්ඩරිකොත්තකලමණො' මහිසො
 දුබ්බිසොපථො' නි-අයමි පාඨො කත්ථි දිස්සති.

† 'සුචානාතපග්නිවාන උදකාසනි සමභව' නැති පි පාඨො දිස්සති.

§ එක් "සමිභ්‍යානි" නි පාඨො එව දිස්සති.

භේදනයමඟ්‍යුතු. 'පව්වක' නම් පව්වතනං යෙව-අවසානගාථායං, 'සා' නි සා වෙසාමිතො. 'ජලිනදහන්මජ්ඣේ' නි පජ්ජලිතගතිනො මජ්ඣේ. 'අනෙත' නි පච්ඡිමභවෙ. 'නිබ්බුතිවාපි' නි නිබ්බාණඤ්ඤා. 'කථං න ලිඛමේ' නි කසමා න ලිඛාමි ලිඛෙමේවානි අනෙථා, අයං ගාථා මාලිනිනාම.

නනමයයසුතායං මාලිනී ගොගිසීති.

වෙසාමිතොය වජ්ඣං සතමං.

අළුමෙ 'තුණ්ණකාරො' නි නානාවිත්‍ර සිප්පකාරො. 'ඵකසාපි' නි ඵකසාපි හිකුතො. 'රාජමාසෙ' නි මුග්ගානි. 'සනිසාරෙ' නි භ්ගවති. 'කාමගොගිනිහ, නති කාමගොගීනං අහං නිසංකෙක වෙනං සාමිව්වනං. 'චතුති ච ඉඤ්ඤි' නි වෙනියථානකෙ චුත්තප්පකාරෙති ඉඤ්ඤි. 'සසිසන්සහසාධිකා නිසෙසා ච වසංකොචියො' නි මත්‍ර සං ගණනායෙව, දිබ්බගණ්ණාය පන වසංසහසංමත්තමෙව. 'වරම භුක්ඛතොත්‍රා' නි වරමිති සුඛනති අත්‍රාකාරා. 'න සානං විඤ්ඤො' නි සා නං ඉඨං කතනං සුඛං නිවිඤ්ඤො. 'සබ්බජාමෙභ්බා' නි සබ්බජාම වනෙනා ඤාණබලෙන. 'සාවතා' නි යත්තකෙ පදෙසෙ. 'පට්ඨිති සසිතා' නි පට්ඨිති නිසංසං වසනතා. 'නණ්ණකර්මකාරො' නි නිබ්බා භාහිරතො—අවසානගාථායං, ඉති චුත්තප්පකාරෙන බොධියා ගති නිශ්පාසං මනාතුසං සකච්ඡමුපනෙත්වා දුක්ඛානි දෙනි මාදිසානං අතිශයගතිකානං කා කථා භවතීති මනාත්වා හො නිවජ්ඣං භජ්ජානි. අයං ගාථා මාලිනිනාම.

නනමයයසුතායං මාලිනී ගොගිසීති.

භොමකානුවජ්ඣං අළුමං.

නවමෙ 'අමබපාන' නති ආදිති විනයෙ චුත්තානෙව. 'ඉම සමිං කොලමෙඛ' නි ඉමසමිං කුමෙහ. 'සඤ්ඤික' නති ඉමසමිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දදතීති සඤ්ඤිකානි චුත්තං. 'අකාලික' නති කාලනතරං විනා විපාකං දෙනි. 'මුද්දිකරසා' නි මුද්දිකපානකාර ණා. 'සුඛනනාවා' නි සුඛුත්තං—අවසානගාථායං, විපුලං න අප්පම තතකං ජිනසාසනෙ සාරං එවං ජාන්මානො ජනො ථොකමත්තස්ස මුද්දිකපාණස්ස දුනභෙත්තුනා විපුලභොගං ලිභති හො තුමෙහ නිසු වජ්ඣසු විදිතගුණගණා හුත්වා බල සීලවනෙත්තසු දුනභෙත්තුනා හිස් මසිනිවිසෙයං ලභාති. අයං ගාථා මාලිනිනාම.

නනමයයසුතායං මාලිනී ගොගිසීති.

බුබ්බම්මවාණිජස්ස වජ්ඣං නවමං.

දසමේ 'දෙවසුතනනගරේ' නි එවනනාමකෙ නගරේ. 'අඬඬ නාලිමන' නැති අඬ අඬ නාලිමන. විවර්තවනමෙත. 'හතතුකඩ ලී' නැති සුපකකහතනසු පුණුණු උකලි. 'එකනවුනේ' නි ඉතො හදුකපපතො එකනවුනේ සාරනාමකෙ එකසමි. කපප. 'ලොකෙ කනාසකෝ' නි නිලොකසු එකනාසකෝ අසදිසපඤ්ඤනාසනො. 'අබ්බාබාබෝ' නි අබ්බාපජේඤාසොඑවවා පායො, බ්බාබාබරතිතො නාසො. 'අනිසෝ' නි නිදුකෙබ්බා. 'රමනාමිනපමුසනතිරපුගපුණුණා ගපාටලිනාගාදි' නි එළු රමනා නි කදලියො, අබ්බාති වුතා, පමුති රබ්බුසෙව, සනතිරා නි සනතිරරුකබ්බා නිමිරරුකබ්බා, තෙ රමනාමිනප මුසනතිරා ව පුගපුණුණාගපාටලිනාගාදසොව. 'පදමුසුලකලනාරකු ඤානනමිණිනේ' නි එළු කලනාරං නාම සොගනියජාතිකා, කු ඤං නාම සෙතපුළා නිලදණ්ඩා කුඤගවු. 'මධුමනාලිපාලිති' නි මධුකරානා සෙව මනහමරානා පනති. 'සාරසිසරසංකුලේ' නි සාරසි වුවවනති හංසා පංචවණුණති හංසෙති සෙවිතසරෙන ආකු ලෙති අපො. 'නිවුසුසෙව' නි නිවුකන ජනෙ. 'රුපෙනගා' නි රුපෙන අගා-අවසානගාථායං, 'හිකුසු' නි තසු ගිලානතිකු නො. 'දුත' නි හෙසජ්ජදනං. 'දිවිමනුපසුබ' නි දිබ්බසුබං වෙව මනුසුබං ව. 'සාලසා' නි සා අලළු. 'විදිනකුසලපාකා' නි විදිනා කුසලසු කමසු පාකා සෙති නෙ විදිනකුසලපාකා, කුමෙනති යො ජනා. 'කිංකලකෙථා' නි කිං න ලවුච්ථ-අයං ගාථා මාලිනිනාම.

නනාමයසුතායං මාලිනි හොගිසිති.

රුපදෙවිසා වසුං දසමං.

ධම්මසොණ්ඩකවගො පඨමො.

තසු වගගසු උද්ගතං.

ධම්මසොණ්ඩා මිගඵලො, නිණුණං ජනානමෙව වි
බුබෙති අතිගුණෙසා ව සරණොවෙව වෙසාමිතතා
මකානා බුබවමෙව ව රුපදෙවිනි තෙ දසාති.

ඉති පරමවිසුඬසබ්බාබුබ්බිපතිමණිනෙන දීඝපබ්බනතිගමවාසිනා වසීගුතෙන සිරිවසීසනවමුපතිනොආවරියගුතෙන තෙන වතුති පව්ව සෙති අතිලමාපෙතා සකකවමං උපසිතෙන සබ්බදිසාසු පඤ්චකිතති මනා දිසාපාමොකකාවරියෙන සිඬපොති ගරුති ගතිතනාමධෙයො න කවිතා විරවිතා සිහලවඤ්ඤා අඤ්චණ්ණනාසාරගුතා පඨමසු ධම්මසොණ්ඩකවගගසු අඤ්චණ්ණනාගුතා මධුරරසවාතිනිටිකා සමගතා.

දුතිසවග්ගස්ස පඨමෙ ‘සපද්ගනවගෙනනා’ති සපද්ගනවරිකධුත ගවතෙනන. ‘සුතෙනාපම’නති පුත්තඋපමං, බුධිපුත්තාදිවචනං. ‘මු නිසුතවො’ති බුධිපුත්තා. ‘අගනකසුබමිති’ති මාරරණේ. ‘තඛා සො ධාවා’ති සන්නාම පවාසුධා සුරයොධා ඉව. ‘දප්පිනා’ති දපෙපන එවෙ න ඉතා ගතා පවත්නා. ‘සීවෙස්ස’නති සීවරයෙ ජාතං. ‘සංඝාවෙච්චා, ති සංඝරිච්චා. ‘වණ්චජාදනවොලංවා’ති * වණ්චකිනවොලංව, භවෙ ති යොජනා. ‘රසගෙබ්බිවජ්ජනා’ති සාදුරසේ තණ්හාගෙබ්බිරතිනා. ‘භවනාසාස භෙතු’නති භවනාසනාය භෙතුහුතං. ‘බුනබ්ගගෙනා’ ති මහාපවාහො, බුතසංඝෙහාතිපි පායො. ‘අබුනාගත’නති නවිරාග තං. ‘පච්චිධිරාජකකුබ්බණ්ඩ’නති එතං කං වුවචති පඨවි තස්ස කු වො කකුටො තස්ස භණ්ඩං කකුටභණ්ඩං. රඤ්ඤ කකුටභණ්ඩං රා ජකකුටභණ්ඩා බග්ගාදිපච්චිධං, අනිධානප්පදීපිකා ටිකායං “කුකආදු නො ධො වණ්ණවිපරියයො”තස්ස ගමනකාලආද්‍යතබ්බතො කකුධං ච තං භණ්ඩංවෙති කකුධභණ්ඩනති වුතනං කෙ පන තෙති?

ජතනං වාමර මුණ්ණිසං බග්ගො සුචණ්ණ පාදුකා

ඉමෙ කකුධභණ්ඩාති භවන්ති පංච රාජුනන්ති.

වුත්තාති තානෙව. ‘සතසාබ්බෙසා’තිඅනෙකාති සාධාති සම්මො. ‘මහා’ති මහනෙතා, බුහාති වා පායො. ‘නිලලිබුද්දපමො’ති අබ්බකු ටසදිසො-අවසානගාථායං, ‘සරඝ’නති අත්තනො රඬං. ‘කුරුදීප සොහ, නති ජලෙදීපං සොතිතං කුරුමානො, ‘වසුධාබ්වො’ති මහාරා ජා-අයං ගාථා උපජාති නාම.

අනන්තරොදීරිතලක්කණං වෙ පාදුච්චිස්සා උපජාතියො නා.

නන්දිගජස්ස වත්ථං පඨමං.

දුතියෙ ‘දුච්ඡාදිනනා’ති දුච්ඡලෙන නිවාසිතත්තා. ‘දුද්ඛඛ’ නති පෙකනිනෙන දුකකරං. ‘වකඛුමුසන’නති වකඛුමුසතකං. ‘ඉච්ඡති වජීතදුනාරො’ති යං ඉච්ඡාමි තං ඉච්ඡතිච්ඡතං දුනාරො හුචා. ‘සුර පාදපා’ති දිඤ්ඤකපපරුකකා. ‘න සම්මාදිනන වත්ථස්සා’ති සම්මාපකා රෙන සධාබහුලතාය වා නදිනතස්ස භයදදිනෙන දිනනස්ස වත්ථස්ස. ‘අකෙතනෙ’ති අබෙතනභූතෙවොරෙ-අවසානගාථායං, ‘මනචානා’

* වණ්චජාදනවොලංවා ඉතිපි පායො.

හි සැක. 'දදථා'හි දදථ, ගාථාබ්‍රිතවසෙන ආකාරයට රසය. 'විසෙසභාගි'හි සො දායකො විසෙසභාගො ගොතිති. අයං ගාථා වසන්තතිලකා නාම.

වුදානා වසන්තතිලකා නහජාජගාගො.

අසැසැතරමනුස්සය වජ්ඣං දුතිසං.

නතිශේ'කිලාපරො'හි කිලාපරෙතො කිලාපරායණොවා. 'සථා භිරන්ත, නති යථාජ්ඣාසයං. 'අබුනාගතොති'හි සපදියෙව සමපතොති. 'මහාපේණසමාකුලා'හි මහනෙතන පේණපිණ්ඩන ආකුලවිකුලානා. 'බහුමිසො'හි බහුරුමිසො. 'උහොකුලේ'හි උහතො තීරෙ. 'උහතරනති'හි* සුරසුරායනති. 'මකරදනතිසා'හි මහනෙතන කයිරදණෙන, නදිංතරන්තාකිරථකංමාසංගහෙත්වාතරන්තාබලවන්තොගොනති. 'විසසතන'නති සොරභිස දෙසිවුභාදීනං සත්තං. 'අසොසා ර'නති අයසලාකං. 'අසිපතන'නති අසිං. 'බීරසලාකංවා'හි බීරමියාකං සලාකභනව. 'අද සුපසස'නති උපසසකුටිච්ඡාරාදිකං අද සි. 'පාචාර'හි මහාපාචාරං, නං පාචාරන්ති වුත්තං-අවසානගාථායං, 'සුමනො'හි සුඤ්ඤාමනො. 'භාගිස්සා'හි භාගිඅස්සාහි ඡේදො භාගවා භාගවය්‍යාහි අගො. 'විහවානුරූප'නති අත්තතො සමපතතිසානුරූපං. 'තිබ්බුතිපදං කරග'නති තිබ්බාණපදං හත්ථගතං. අයං ගාථා වසන්තතිලකා නාම.

විසමලොමකුමාරස්ස වජ්ඣං නතිසං.

වතුණේ 'උස්සච'නති † මහා ඡනං. 'අසීතිහස්වෙලගෙග'හි අසීතිහස්වෙලබ්බෙවෙ වෙථපරමපරාය අගෙග. 'තොරණගසිකපනතිසො'හි තොරණානං ව දීපගසිකානං ව පනතිශො, තොරණං වුවවති නත්තත්තං ගාමාදිපඤ්ඤපනත්තං උස්සාපිතමහාකෙතු. 'මතරගති'හි සමොසරිංසු සමාගච්ඡිංසු. 'අහොසාහ'නති අහොසිං අහන්ති ඡේදො. 'සනො'හි සෙන සවෙච්ච. 'ගරු'හි ගාරවභාවං. 'උදකපුපනනාමා'හි එවනනාමකං පුප්පං සුරභිති සුගකො. 'නරොරගා'හි මනුස්සා වනාගා ව. 'මතුරනනගබ්බෙ'හි මතුරත්තපමාණෙ ගබ්බෙ-අවසානගාථායං, 'කුමාරිකෙව'නති කුමාරිකා එවන්ති ඡේදො. 'ලබානා'හි ල

* උගහිරනති'හි කත්ථවි.

† මහුඤ්ඤ'නති කත්ථවි.

හිතාන. 'නෙකවිභව'නහි අනප්පකං සමප්පතිවිභවං. 'පසානා'නි නිබ්බාණප්පනතා. 'කුසලප්පසොගේ'නි කුසලසමවායෙ. අයංගාථා වසන්තතිලකා නාම.

කවන දෙවියා වක්ඛුං වතුක්ඛුං.

පච්චෙ'සුචපොනකො'නි සුකපොනකො. 'පරිහිනනගාව'නහි පරිඡණණසරිරං. 'වනබණ්ඩ'නහි වනපක්ඛුං. 'සුවරාපේ'නි සුවපො තකෙ. 'අරණි'නහි අගතිච්චනදණ්ඩං. 'මසා කතං මසාමිද'නහි ඉම ස්ස මසා උපකාරො කතො අයං මසාං පුන පච්චුපකාරං කරස්සති. 'වෙස්සානර'නහි අග්ගිං. 'සමාලිඛනි'නි සමමා පකාරෙති. 'සප්පෙ මො'නි පෙමසතිතො. 'විගගහ'නහි සරිරං. 'පෙමසා'නි පෙමෙන. 'සොරගො'නි සොආසිට්ඨෙ. 'අසසා'නි අසස පරිපාලිතස්ස. 'නිගිනප් චෙචනා'නි භීතජාතිකෙන කාපුරිසෙන. 'නග්ඛමෙනා'නි නරව භක්ඛාලෙන. 'දිවෙනා'නි කපණෙන. 'අසාඛකො'නි නසුඤ්ජරො. 'දුක්ඛනුදෙ'නි දුක්ඛපනුදනො. 'සඛගමො නොගු'නි සඛගමො සෙ යොසා' හොතිති අර්ක්කාගාරො-අවසානගාථායං. 'ඵලංචිඛො'නි ඵලං පකාරො. 'ඵරුසො'නි චණ්ඩො. 'පරමංසනොපී'නි පරසන්තස්ස මංස භුජනසීලො. * 'දසාසා'නි කරුණාය. 'සුගතිං උපගතො'නි සුඤ්ජර ගතිමන්තං දෙවලොකං උපගතො. 'සනනං'නි සමිතං. 'වො'නි තුමාකං. 'විභවවා'නි නිබ්බාණං ව. අයං ගාථා වසන්තතිලකා නාම.

ව්‍යභසසවක්ඛුං පච්චමං.

ජඨෙ 'මජ්ඣණ්ණ'නි මජ්ඣන්තිකෙ, මජ්ඣන්තොති වා පාඨො. 'බහලානපෙනා'නි ඝොරෙන සුරියානපෙන. 'ධම්මෙනා'නි සමෙන. 'ඉධා'නි ඉමස්මිං ලොකෙ. 'වෙ'නි ඵකන්තන. 'පච්චිධංඅභිච්ඛි'නහි පච්චිලාති වෙච අභිසීලාති ව. 'සප්පුරිසධම්මෙසු'නි සප්පුරිසක රෙසු පාණානිපාතා වෙරමණීආදිසු තෙසු ධම්මෙසු. 'කතචෙදිකො'නි අත්තනො පරෙති කතුපකාර ජානනකො. 'අදසාහ'නහි අදසිං අ ගනති ඡෙදො. 'මම'නහි මං. 'සංසං'නහි මම සංසයං. 'අගාධාපාර ගේ'නි අප්පතිඨෙ අපාරගෙ. 'හිමේ'නි හිංසනකෙ. 'දුට්ඨානරෙ'නි † දුට්ඨෙන වෙච අත්තිකර්මෙඛ ව. 'කලිගර'නහි කඨඵලකං. 'බණ්ඩක්ඛු'නි

* පරමංසනාරි'නි පරසන්තස්ස මංසහරණසීලොති කන්ථි.

† දුට්ඨානරෙ ඉතිපි පාඨො.

සභා'නි බණෙන නාමිලපත්තදනවසෙන සත්වකතසා. 'එලකංස ක'නති අත්තනොපතිදාඑලකං, නං මිත්තධම්මචෙව එලකසාදනං ච තුඤ්ඤසම්මං පතිදා ආසිති යොජනා-අවසානගාථායං, 'බ්ල'නි එකනෙනන. 'දෙවනාහි'නි අපාදනෙපචම්. 'සප්පුරිසන'නති සප්පුරිසභාවං. අයං ගාථා වසන්තතිලකා නාම.

එලකධර්මදිනතසා වජ්ඣං ඡංසං.

සත්තමෙ'වොරෙන'නති වොරකමමං කරොන්නං. 'ආරකකතා න'නති බ්ලකතාගාරිකානං. 'පටිපාදෙයා'නි නිවෙදෙයා, සමපටිච්ඡා පෙයා වා, රූපෙන ඉච්චාදි ගාථායං ගුණසීලච්චිත්තෙන රූපෙන කි නනු පයොජනං අත්ති මිච්ඡාලයසා කිත්තවසා කෙරාටිකසා කිමත්තං. සියා දනාදිවාගච්ඡතෙන ධනෙන කිං වා පයොජනං අත්ති වසන්ත කාලපරමමුඛෙන විනාසුපගතකාලෙ පරමමුඛෙන මිහෙනන කිං ප යොජනමත්ති යොජනා, වාරිපුරෙඉච්චාදිගාථායං යථා සොබ්බ ම හා වාරිපුරෙ අනෙතා විසමං වා සමං වා යානං න පඤ්ඤායතෙව එවං අසාධුනං මනසි සමභාවං කුටකරණං න පඤ්ඤායතෙව. 'පක තාසමසාධුන'නති අසාධුනං අයං පකති අයං ධම්මතා. 'භාව'නති ජ මහරජ්ජකභාවං. 'අනුච්ඡිදාභාරං ලභනදිවසනෝ'නි උච්ඡිදානුගතාගා රලභනදිවසෙ හි. 'මනුසසිනා'නි ඡාරවනෙනන පුරාණමනුසසිනා. 'විතකනොමමුක්කආලානෙහි'නි පුරා විතකතො ගතිතෙහි ආලාතෙ හි. 'මනුසසිනා'නි දුර්බ්ගතිකෙන මනුසසිනා. 'හිරිකොපිත'නති අග්ජාතදානං. 'වානාවරණ'නති සානිකිවටං. 'පිපථිරුකෙක'නි පි යගුරුකෙක. 'රත්තකිකාරෙ'නි නිමිසෙ. 'කුණ පාදකෙහි'නි කුණප බාදකෙහි සොනසිගාලාදීනි. 'ඉධා'නි ඉමසම්මං සුසානෙ. 'සිසෙ'නි මනු සසිසිසකපාලෙ. 'සාගහෙතු'නි යඤ්ඤහෙතු. 'බුදුසමෝ'නි බුදුසදිසං. 'අඤ්ඤ'නති අඤ්ඤං දුක්ඛං නත්ති සමධෙයා. 'බුදුචිතාසායා'නි බුදුභාව විනාසනත්තය. 'ඉම'නති ඉමං මනුසස මංසං සමමාබාදිතුනති වදනි. 'නිවසෙයාබෝ'නි භංගතිවජෝ. 'හිරිසංවරාසා'නි හිරි කොපිතපටිච්ඡාදනත්තං. 'සමමා'නි භොසුරිස. 'සුභාසුභාමසසිනසි තවානෝ'නි සුභෙන ච අසුභෙන ච ගතොන මිසසිතසිතවාතො. 'සසංඅවිතෙනා'නි සසමෙව අවිත්තකො වාතො. 'අවිතනභාවා'නි අවිතනකභාවතො, 'දෙහ'නති සරිරං. 'අසාධුකාසා'නි අසප්පුරි සසා. 'මිත්තපඨංසකසා'නි මිත්තධම්මධංසිනො, සමාවගනෙතා ච්චාදිසු එවරූපො වාතො යදිසමාවගනෙතා සියා මෙ සරිරං ජිහ්වි අපේදනි සොසමනති දුක්ඛං දදතිති. හො දෙවතෙ තංසමගතිකරණං දුක්ඛං අනිවිසංව පරිවර්තීතුං ඉදං ඤාතෙලං මයා සානිසංබෙපෙන බන්ධි

තනත් වදනි, හො පුරිස කතනාසකො කතුපකාරනාසකො නෙ නං කිං කමමං අකාසි ධනව ධඤ්ඤව සමං නාසගෙතු කිං නෙ අකාසි අථ තෙන තව මානාපිතා බකිවො බෙහත්තවත්තුආදි අනෙකෙ කිං විතාසිතා තං කාරණං මෙ වදෙහිති පුච්ඡති, හො රාජතො යං මහ නතං භයං හොති යව සබ්බස්ස භරණාදිභයං යව වධාදිකං භයං හොති තං සබ්බං භයං අකතඤ්ඤානා අසපුරිසෙන හොති සො අකතඤ්ඤා අසපුරිසො තෙති ආරාච දුරතොච පරිවජ්ජනියො හොති, හො යසමා යං චොරාරිභයං අථ යං ච උදකෙනාපි ව අගතිනා ව භයං ලොකෙ අනි නං සබ්බං අකතඤ්ඤානා කාර ණෙන හොති තයමා සො ආරාච පරිවජ්ජනියො හොති. 'සමථං ගිර'තති සමථපප්පලාපං. 'ධුතනජනෙහි'ති සොණ්ඨ ජනෙහි. 'අසිච' නති අකෙකමං. 'අනිඝ'තති අකතනං—අවසානගාථායං, 'සංවජ්ජ'ති සුළු වජ්ජා. 'සජ්ජනසංගමෙනා'ති සාධුජනසමාගමෙන. 'අභිසමනු නාථා'ති පාපුණ්ථ. අයං ගාථා වසන්තතිලකා නාම.

වොරසභාසස්ස වත්තං සත්තමං.

අභිමෙ 'නිලවලි'තති නිලතාමුලං. 'නන්කමබ්බෙනා'ති අ ඹිලතකෙකත. 'අනෙතා භබ්බසසෙවා' ති අනෙතා කුච්ඡිගබ්බෙ යෙව. 'ධනුතො ගුණ'තති ධනුතො ජයං. 'භුකිකාර'තති කුකුලරස ඥං. 'ගුණමත්තති කත'තති අත්තති පරෙහි කතං ගුණං—අවසානගා ථායං, 'සාධු'ති සපුරිසජනා. 'ඉසිනා වා'ති බ්‍රාහ්මණකඉසිනා ව, ජ දිසස්ස සුතබස්ස කුමහිභෙසජ්ජදනෙන පකතං මෙත්තං ව සුඤ්ඤා. 'න' තති තං සබ්බං කුසලකමිමං. අයං ගාථා වසන්තතිලකා නාම.

මරුත්තබ්බාහමණස්ස වත්තං අභිමං.

නවමෙ 'භානාවා' ති භාතා වා කතිසා වා. 'පති වා'ති උදහු තෙ සාමිකො. 'දෙවරො'ති උදහු තව සාමි භාතා තෙනාහු—

පිතුභාතා මාතුලො ව මාතුභාතා ව මාතුලො

ජායාස භාතිකො සාලො සාමිභාතා තු දෙවරො'ති.

'ඤ්ඤ'ති පරපකඤ්ඤති. 'සාලොහිතො'ති අත්තපකඤ්ඤති. 'අ නාණ'තති තාණරහිතං, භබ්බෙවධාදිසු භබ්බබලොලමාලාය * භභා හි තරගමාලාහි උත්තරන්තං උලොලිතං මහණ්ණවං මහාසමුද්ධං ප භාය පිපාසිතො ලොකො පාතුං ඉච්ඡන්තො බුද්ධක භලාකං යාති, ත

* භුබ්බකලොලමාලාහි'තිපි පාසො.

පෙව මනුෂ්‍යාධිප මහාරාජ විජයමානෙසු මනුජෙසු අප්‍රගුණෙසු සාධු
කො ගුණො යසම්. නිඝනි මනං. මම එක්සෙසව ච තසම්. පුගතලෙ නි
ඝනි පහනින මනං, හස්මිම්මිදිසු මහාසිරිං. මනහස්මි. පහාය මංසත්ති
කා ජනතුනො මංසත්ති. මංසහෙනුත්ථාය එකකං ධාවනතං සසං අනු
බ්‍රුතනි තථා සාධාරිණෙසු ජනෙසු විජයමානෙසු පරිත්තවපි කතං
සාධුගුණං ජානනතං අනෙති. 'එතෙන මහසුඛාපිනා'ති මයං එතෙ
න සුරිසෙන සුඛාපිතා අමන හවාම-අවසානගාථායං, මාතුගාමාඅපි 'නි
තෙන බෙබ්බා. 'සාධුමට්ඨි'නති සප්පරිසානං. උරතං. 'සුඛසජ්ජනා'ති
සුචිත්තති සප්පරිසානං තුමො ධරෙමසු සදෙ වන්ති ථා'ති සොජනා. අයං
ගාථා වසන්තති ලකා නාමි.

පානිසදිනගසා වඤ්ඤා නවමං.

දසමේ 'දුග්ග'නති පාසද්දතං. 'ලඤ්ඤා මුද්දික'නති අකධරං ඡිද්දි
නිං කත්මුද්දික ලඤ්ඤානං, අථවා 'ලඤ්ඤා'නති ලඤ්ඤානමෙව 'මුද්දික'
නති අභුලිමුද්දිකං. 'යද ගො පහොති'ති යද තව දාතුං සමන්තො හො
ති. 'එතතකෙනා'ති එතතකෙන උපකාරෙතා, 'වාසසා'ති කාකා.
'නිලමකිකා'ති නිලමණ්ණමහාමකිකා. 'කුණපෙ සතතා'ති හත්ති
අසසාදිකුණපෙ ලග්ගා එව, 'අවජනති'ති තිඝනති. 'සතතසතතා'ති ස
තත මානවා, 'නවාට්ඨි'ති වාරෙතුං නසකකා. 'කතුපකාරමතතාන'
නති පරෙති අතතති කතං උපකාරං. 'සොමොවා'ති සොම බ්‍රාහ්මි
ණොවිශ්-අවසානගාථායං, මඤ්ඤා ව උපකාරෙත නඤ්ඤාමනා සුජ
නා අතතනො පාණ්ඩු දෙනති ඉති තුමො විචින්නසිත්වා මාමිත්ත දු
භි හවථ සෙභුසෙසන උපකාරී ව කත්ඤ්ඤා කතවෙදිකා අත්ති හවථා
ති. අයං ගාථා වසන්තති ලකා නාමි.

සහායසස පරිච්චතන ජීවිතකසස වඤ්ඤා දසමං.

නඤ්ඤාපවගෙහි දුතිසො.

නසස වගහසස උද්දනං.

නඤ්ඤාපඤ්ඤාතරො ච විසමලොමො ච කචනා
බ්‍රහ්මෙකා ඵලකබණ්ඩො ච වොරසහායමෙව ච
මරුතෙනා පානිසදිනොනා ව සොමද්දන්තන තෙ දසා'ති.

ඉති පරමවිසුඛසංඛාලිච්චිති සප්තමණ්ඩපෙන දීඝපරිබතනිගමවා
සිනා වසිභුතෙන සිරිවසිත්තවමුපතිනො ආවරිසභුතෙන තෙන වතු
භි පච්චගෙහි අකිලමාපෙත්වා සකකච්චුපතිතෙන සබ්බදිසාසු පඤ්ඤාති

නර්මතා දියාපාමොක්කාචරියෙන සිඛණ්ඩානි ගරුති ගතිතනාවධෙ
යෙන නටිනා. විරජිතාජමුද්දිප චක්කුසුඛවණ්ණනා සාරභූතා දුති
සසා නාදිරාජවග්ගසුඛවණ්ණනාභූතා මුදුරරසවාතිති ටිකාස
මතතා.

නතිසසා යකඛවතිතවග්ගසස පඨමෙ 'තුණ්ඩගාමො'නි එව
නනාමතො ගාමො නසමි. හි ගාමෙ තුණ්ඩකාරා යෙහුපෙතන වසනති
තංතිසසිතවොගාරෙන තුණ්ඩගාමො'නි පඤ්ඤාසි, තුණ්ඩකාරගා
මො'නි වා පාඨො. 'ආවිසික්ඛා'නි පටිසික්ඛා. 'හසාවග්'නති මහාභයං
ආවගනනා. 'බුඩ්ධනතිකජංගුන'නති බුඩ්ධනතිසුභතානං ජනා
නං. 'මුදමාවග්'නති පමුදං ආවගං. 'මහාසගන'නති මහනතං යනතස
දිසං. 'මහබහුන'නති මහාආවජරියං. 'ජමතිනො'නි ජමතිතකායො.
'හමනොතා ධාවිතං. දික්ඛා නිමිතෙව සුදිසුගගනො'නි සො යතෙති
තං සරණගතං දික්ඛා හමනොතා නිමිතොව ඛතිධාවි. 'සිමබ්ලිතුලහ
වටංච වණ්ඩවානොතා ඛණ්ඩින'නති වාතමණ්ඩලිකාස ආභතං සිමබ්
ලිතුල හට්ටං. හසසිතමිව, ධාවිතිසොජනා-ආවසානගාථායං. 'අපෙ
නතිසකඛාපි'නි මහෙසකකා යකඛා ජගනති. 'හජ්චෙහා'නි තුලෙන
සුගතිං හජ්චෙනා දුකඛං ජහාථ. අයං ගාථා උපජාති නාම.

අනන්තරොදිරිතලකඛණා වෙ පාදුච්ඡිසා උපජාතියො කා.

සකඛවතිත චක්කු පඨමං.

දුතියෙ 'ගුලි'නති අකඛං. 'සිබ්නොනාද'නති සිබ්සා ජනං. 'හ
ජගාන'නති සපසානං. 'මහගසස ජපෙහනා'නි මනනජපපනෙන. 'වි
ලස'නති විලිනභාවං. චුණ්ණභාවං. 'කිබ්බස'නති තිබ්බං දලකබ්බනං.
'පිසාවකා'නි සකඛා. 'සිසා'නති සිසාකං. 'පෙහා පෙහෙනවා'නි
පෙහා අපෙහනි එව. 'වජිරංගුහ'නති වජිරපාසාණගුහමිව. 'න
මෙවනාවං දිපංන'නති තං එව අකඛරවයං නාවසදිසං. 'කවමං සු
ග'නති සොහනදලන කවමසදිසං. 'ගමෙව සිරසි හාසගතං කිරිටං
රතනාමස'නති සිරසි ජොතෙනන රතනමය මකුටසදිසං. 'ලලා
වෙ තිලක'නති ලලාවාසතතවටංසකමිව. 'කපුරං නාසනවයෙ'නි
නසනවයෙ කපුරමොසධමිව. 'නාඩක'නති සුචරණකුණ්ඩලස
දිසං තාරභාරාථකාවට්ඨි සෙඨවට්ඨිභූතා. 'හාග්'නි මුහුතාගාරා, ජනතු
සුතිකණ්ණසු ලංකතා. 'අඩගද'නති කෙයුරං. 'කරගෙහ'නි මති
බකෙ. 'වලස'නති මුහුතාවලයං. 'අඩගුලිසවගුලිසංචා'නි දසසු අහ
ලිසු මුද්දිකමිව. 'බගගං මහලසමමන'නති මහලසමමනං බගගංවි

ය. 'සොණණානපන'නම් සුවණණපනං. 'සොණන සසරාසන'නම් බාණෙන සරෙන සනිතං සරකලාපමිව. 'ද්විතාපන'නම් * ස බ්බද්විතාපනං. 'ලොකලොවනසංක්‍රාන්ත'නම් නිලොකස්ස වනබ්බතස්ස සප්තතො. 'බ්බාසෙනි ගිර'නම් බ්බාස ඉති වචනං. 'මිච්ඡාදිසික සුත්ත'නම් මිච්ඡාදිසික බ්බාසමණස්ස පුත්තෙන. 'පිසාවාපි සුඛා'නම් පිසාවාපි සවණං කන්තං. 'බ්බගුණේ පහායො දිනෙනා'නම් ජීනවකෙක පහාරො තයා දිනෙනා. 'බ්බුකකිනස්සා'නම් භොතතුමිච්ඡනන්තස්ස කුමාරස්ස, ඡාතස්සෙතස්සො. 'කචනනවට්ඨෙ'නම් සුවණණසරාවකෙ-අවසානගාථායං. 'සුපිනෙන පෙව'නම් සුපිනෙනපි එං. 'ලපනෙනා'නම් කථනෙන. 'සරාථා'නම් සරෙථ අයමෙව වා පාඨො, අනුස්සරෙථතස්සො. අයමපි ගාථා උපජාති නාමි.

මිච්ඡාදිසිකස්ස වක්‍රං දුතියං.

තතියෙ 'පාදපීඨ'නම් අධොතපාදඨපනපීඨං. 'ඉස්සරහනති කො'නම් පරමෙස්සරලභිකො. 'නිසුර'නම් තිණි පුරාති. 'ලොව නෘනගිනා'නම් ලොවෙ ජිතනසනගිනා, සො කිර ඉස්සරො රුඤ්ඤො භූමියමපි අනතලිකෙබ්බි ඵරුසෙන වකබ්බතා ඔලොකෙතොතා අනෙකෙ සතෙත මාරෙති තං සන්ධායෙවමාත. 'නිසුලොනා'නම් නිසුලායුධෙන. 'ජවාකලාපමාවන'නම් ජවාබන්ධං ආවනං. 'නිස්සා'නම් උමා භගවතී ආදිකා නිස්සා. 'ජවාසෙකං සමුබ්බහේ'නම් ජවාය, එකං සමම උබ්බහෙය්. 'හත්ථිමමමුරබ්බෙ'නම් හත්ථිමමමසංඛාරා වත්ථවසනො. 'මධුපානෙවා'නම් මධුපානකමෙම ව්‍යාවට්ඨො. 'මනුස්සභි ධරෙ'නම් මනුස්ස අභිධරො. 'සිසකපාලොනා'නම් මනුස්සසිසකපාලෙන. 'එසගුජති'නම් එසොහොජනං භුජති. 'ගුණරාසින'නම් ගුණපුජානං. 'වග්වරාග'නම් ජඝගමථාවරානං. † 'ධරාභය'නම් අයං මහාපඨවි. 'එමමිච්ඡිධා'නම් එවං ඉමිච්ඡධා. 'පගෙවා'නම් කා කථාව. 'නානා සමසවාදිනො'නම් නානා ලභිවාදිනො ජනා. 'රාමකාලේ'නම් දස රථරක්‍ෂෙඤ්ඤ පුහතභූත රාමරාජකුමාරකාලෙ. 'පාදකාවාසිභබ්බතා'නම් නිණ්පාදකා ආඤ්ඤාමඤ්ඤාපටිභනනෙන අබ්බතා අහොසි. 'දුඨා ජරංසිරජ්ජා'නම් රදනවසං ජරංසිරජ්ජනං. 'පඤ්ඤාපමුඛනි'නම් පදමස්ස උපරි. 'අසගිංවාම'නම් සිහනාදවචනං අසගිනිතවචනං. 'අග්ගො සෙට්ඨා'නම් ආදිනා 'අග්ගොගමස්මි ලොකස්ස සෙට්ඨොගමස්මි ලොක

* මුද්දිතාවහනම් පි පාඨො.

† වරාවරානනම් හිනුහනරානං ඉට්ඨපි පාඨො දිස්සති.

සූර්‍ය ප්‍රභාතමසම් ලොකස්ස අගමනනිමා ජාති නන්දිනි පුතඛ්‍ය
 වො'නි ආසනිං වාවං. 'නඤ්ඤපනඤ්ඤානි'නි එවං නාමකං භූ
 ජගිඤ්ඤං දීපෙති. 'චිත්තේ'නි බ්‍රාහ්මණේ-අවසානගාමා පාකටාව. අග
 මපිගාමා උපජාති නාම.

පාදපිඨිකාස චක්‍රං නතිසං.

චතුසේ 'පේජ්ජහෙජ්ජ'නති ඡේතනඛ්‍යං. භිතතඛ්‍යං කමමං.
 'සුඛපාසනකිසෙසු'නි සො කිර මිච්ඡාගාහෙන බ්‍රුමසාසනං පාසනසී
 නි මනසා එවමාහ. 'බබාසානතතා'නි පුලෙබ්‍ර ආසාතං බන්ධනතතා.
 'අසොබෙඤා'නි විනිවුජ්ජං අකඤා. 'නිමබ්බසුලේ'නි සුචිමඤ්ඤා
 න කතසුලේ. 'විජ්ජුරතනගතනලේ'නි විපජ්ජරත ගතනලේ. 'නබ්
 මණ්මසුරිසමතිනනපිනාහාසනාසා'නි මසුරිපිජ්ජසමතිනනතන මණ්
 නං පිත ආහාස ජාතතාය. 'ජාතිහිංගුලකසුච්ඡානරසධානිවිසා'නි
 ජාතිහිංගුලස්ස ච සුච්ඡානස්ස ච රසධාරමිච. 'සුබ්‍රමං සුක'නති සුබ්‍ර
 මභුතං සුකං. 'නිමබ්බසුලිසා'නි නිමබ්බසුලිසා. 'අභිසපි'නි අභි
 සපි, අපද්‍යනගාමාසු. 'නිසුල'නති සුලාකාරෙන ඡති පුළෙභිති එකතා
 ලෙභි කතං කණ්ණිකාරගතකං. 'අමබරේ'නි ආකාසෙ. 'සාලරාජා
 වා'නි රුකතාතං රාජාජබ්බරුකෙබ්‍රා විස. 'විචිත'නති විචිතතතා.
 'උබ්බණ්ඩා'නි වර්ධනාති උබ්බ. කඤා. 'ජාස'නති ඡතනාකාරෙන ඡා
 යං. 'සක්ඛතො'නි බ්‍රුමස්ස උපරිතිසෙසො. 'සහස්සබ්බසා'නති සහ
 ස්සබ්බසාපමාණං. 'සතභෙණ්ඩු'නති සතගභ්‍යං. 'ධජ්ජු'නි ධජ්ජ
 තාකබ්බුලං. 'හදිනාමස'නති සුච්ඡානස්සමයං. 'සොච්ඡානමසා'නි
 සුච්ඡානස්සමයං. 'චුලික'නති දිබ්බතුලමයං. 'විකාහිසක'නති නානාචිචි
 ත්‍රචිකතිකං. 'උද්දංලාමික'නති උද්දංගතලොමිං. 'එකගත'නති එක
 තතලොමිං. 'නාලෙහි'නි තාලාවවරෙති. 'වෙච්ඡානිසං නජ්නාමි'
 නි පණ්ඩුපලාසාදිකං මම සරිරෙ විච්ඡානනාජානාමි. 'සුක්කමුලෙනා'
 නි කුසලමුලෙන—අවසානගාමායං, 'සහෙතුකා'නි සහෙතුක පරිස
 හිකා. 'පාප'නති එවමස්ස විපාකං. 'ආගමා'නි දුරතොච. අගමපිගාමා
 උපජාතිනාම.

උනතරසාමණෙරස්ස චක්‍රං චතුස්සං.

පංචමෙ 'මොලරසේ'නි එවං නාමකෙ රසේ. 'මාහිස්සපිකා'නි
 මහිස්සරහතතිකා. 'දෙමාලසේ'නි දෙමාතං පුජනභාතෙන. 'දිව්‍යතා
 වා'නි අගතිනා දසෙසාව. 'සතරංසි දිව්‍යානග'නි අතෙකරංසි සුරිසො

ඉව. 'සොණණානනා'නි සුවණ්ණාදසසදිසමුඛො. 'සමණී'නි මණි සහිතො. 'විවට්ටා'නි නිව්වට්ටො විකතො පාකතො. 'අනිලොච්ඡා'නි වාතොච්ඡ. 'කුචාදගච්ඡදහනො'නි ඛණ්ඩන පරවාදසංඛාත ගච්ඡ දහන සිලො. 'අගඳො'නි ඔසධො. 'දෙවිඤ්ඤාසුරසිඛෙහි'නි දෙවඉඤ්ඤ අසුරසිඛවිජ්ජාධරෙති. 'නෙසමගෙගා'නි නෙසං අගෙගා. 'සනා පචා'නි සාරිතාපනො-අවසානගාථායං, 'අනඛ්භුත' නති අනුභුතං අ නිවිස අච්ඡරිසං අථවා අනඛ්භුතනති අනච්ඡරිසං අයමෙත්ථ යොජ් නා සත්ථිරධරමානකාලෙ යෙ කුසලාති කරොනති තෙ අච්ඡරිසං භ ගවතො ඉඨිං දිසවාන, යෙ තෙ ජනා පරිනිබ්බුතමති මුනිඤ්ඤ සුඤ්ඤාති කරොනති තෙ අඛ්භුතං භගවතො ඉඨිං දිසවාන; අයමි භාථා උපජාතිනාම.

කාචිරපට්ටනවස්සං පචමං.

ජෛ 'ඉමමෙවරතර' නති ඉමමෙව වොරකමමං පවරතරං. 'ම සුඛලතා'නි අප්පතරකාසඛලහෙතුතො. 'කතිපසපභාතරතා'නි වි කිත්ති වාරෙති. 'නටනවාසමානදෙසො'නි තටතට්ඨි සද්දං කුරුමා නදෙසො, 'දුගගති වාරණ'නති දුගගති නිවාරණං. 'සොපාන'නති සොපානසදිසං. 'ගදදසවොච්ඡා'නි දිබ්බනනාසං පුණ්ණසට්ඨිව. 'න උකාසනෙ'නි නරකගාමිමගෙග. 'සිණ්ඩපානාසං වාහසා'නි සිණ්ඩ පානාසං කාරණං. 'සිලමිපි'නි සිලමිපි රක්ඛිතබ්බං-අවසානගාථායං, 'සාදිපුතන'නි සාරිපුතනාසං. 'නිගිනපද්ධත'නති අප්පං පිණ්ඩපාන මහතං පදිනතං. 'කාමසා'නි කාමසථ. 'පරසා'නි පරලොකෙ. අ යමි භාථා උපජාතිනාම.

වොරසානක වස්සං ජෛ.

සත්තමෙ 'උච්ඡුසගනකමමනා'නි යනෙත උච්ඡුං පිලෙතා වි කකාසිකකමෙවන. 'උච්චිකමන'නති මුලඋදකොඵ්ඛකසුරපමාණං. 'සථාගිඤ්ඤ'නති සථාජ්ඣාසයං. 'සමාඛිඤ්'නති සමමාපකම්පිං. 'ව්‍ය පගන'නති ව්‍යනතිගතං. 'ඡිසනනුකම්මිසොබහු'නි භොජනපුණ්ණබ හු උකම්මියො මම ජායනති. 'පමුරං ජානරුප'නති බහුලං ජානරු පං. 'පිණ්ඩමානසො'නි පිනිසා පිණ්ඩතමනො. 'බමමසාමිනො'නි ස මොසමුද්ධාසං. 'මුනිවාහසා'නි භගවතො කාරණං. 'නාමමනනබ්බ' නති න අවමඤ්ඤිතබ්බං. 'නිබ්බාණමිපි'නි* නිබ්බාණසංඛාතං අත්ථ

* නිබ්බාණත්ථනතිපි පාඨො.

එලං නිබ්බාණ්ණවෙවා නිබ්බාණ්ණස්මං-අවසානගාථායං, 'සග්ගදෙවිං ඉ
බ්බාපදසී'නතිඉමසමිං මනුස්සලොකෙ පවෙච්ඡන්ති ධම්මපංචසතපුත්ත
ලාභස්ථාය පංචසතං ලාභං දන්වා ලාභදසීති පාකටං පංචනතං ප
වෙච්ඡන්ති ධම්මපානං මාතරං දෙවිංසරාථාති ඉමස්ස හි විස්ථාරො උපපල
වණ්ණපෙරිගාථාසකථාය ගහෙතබ්බොති. අයමපිගාථා උපජාතිනාම.

සද්දසාසකායාමච්ඡං සතතමං.

අසමෙ 'උසෙත්තං කන්ධා'ති හනියා උය්‍යතනං කරිත්වා. 'ලබනිවා
පෙ'ති අහතනො සාසස්ථාය පරදින්නලබතිවාපෙ ව. 'උපහාර'නති
උපහාරවෙව වාදනං ව, 'සබ්බසොවණ්ණමසො'ති සබ්බසුවණ්ණම
සො. 'සොණ්ණසිග්ගනාඤ්ඤා'ති අනෙකසුවණ්ණකුටාති
ණ්ණො. 'දුද්දිකෙවා'ති පෙක්ඛමානාය චක්ඛුස්ස මුය්‍යනකරණභාවෙ
තදුද්දිකෙවා. 'සොණ්ණමාලා'ති සුවණ්ණමාලා. 'පුඤ්ඤවසිස්ඤා'
ති තවකතපුඤ්ඤසංඛාතොත වසිස්ඤා කතො. 'පමද'ති දිබ්බනාටි
කාසො. 'ගන්තිසො'ති විණිතනතිසො. 'ආනනාදසො'ති ආනතනා
මයාදසො පච්චිතිකතුරියා, ආදිසද්දෙන වෙත්ථ,

ආතතං චෙ ව විතතමාතත විතතංසතං
සුසිරං චෙති තුරියං පංචතික මුදිරිත'නති.

ඉමාහි සංගණ්හාති. 'උලලඝ්ඤති'ති උලලඝ්ඤිත්වා උලලඝ්ඤිත්වා
කිලෙති. 'සෙලෙහති'ති ඔට්ටෙහි අපාකටං සද්දං කරොතති. 'සිලා
ඝනති'ති අභිඤ්චනති, අයවෙව්වා පාඨො. 'පරස්සා'ති පරලො
කෙ. 'අනුසිත්තා'ති අනු සුතපුත්තං අභිතො. 'කලාණවිමුඛා'ති
පුඤ්ඤතො පරමමුඛා. 'කාම'නති එකතොතත. 'දිතො'ති වරාකො.
'අනාලසො'ති අනාලමො. 'බිජං'ති පුඤ්ඤබිජං. 'සුඛිත්තා සිසා'
ති සුඛෙන ඉතො යාතො භවෙය්‍ය. 'පාසාසං අමතං සසො'ති සො
අහං පාසාසසඝ්ඛාතං අමතං අදසිං-අවසානගාථායං, 'පක්ඛිකවෙතා'ති
පක්ඛිකතො භවෙය්‍යවෙතො. අයමපිගාථා උපජාතිනාම.

කපණස්ස වත්ථං අසමං.

නවමෙ 'වට්ඨමාලොප'නති සබ්බපච්ඡිමං ආලොපං. 'උක්කාසිත්වා'
ති උක්කාසිත සද්දං කරිත්වා. 'කාකණි කමතන'නති අපපකං කණි
කං. කාකණිකං, පුඤ්ඤාලික සාලිසිසනාම භතප්පමාණං කාකණික

මහතැනි කළුතරේ එකලේ ආචාර්ය, කාකතිකමහත්තනාම අසිඳු මාසකනේ ජාතිකවිකාකාරා, කාකතිකං නාම දියසිඳිවිහිති කඛ්ඛාචි තරණී විකාකාරා. 'බුදුකම්මා'හි හොතනුමිච්ඡන්තා. 'කරුණාපුරි හහානේ'හි කරුණාය පුණ්ණපදයෝ. 'සොපි'හි සොපි සමණෝ. 'දසාපනේ'හි දසාපනෝ. 'සුඛනනං'හි දිඛ්ඛහොජනං. 'පදෙසර ජ්ජාසාසාන'හි පදෙසරජ්ජං අහං අකාසිං-අවසානනාමායං. 'වජ් මාසපිණ්ණි'හි වජ්ජමාලොපයං. 'සවණාස ධම්මසා'හි ධම්මසා සවණාය. 'බුදුසකසා'හි බුදුසකං දදන්තයා දයකයා.

දෙවපුත්තයා චත්තං නවමං.

දසමේ 'සානනාසා'හි සෙව හතපරිභොගො සානනො තයා ජාය, සානනායාහි සෙව කතනඛයා හතපරිභොගජායාහි වු තනං හොතිහි විනයසකථායං. 'සවිවෙණ්ණමහේ'හි පරිවෙණ්ණයාහි යසාදිතදිවසෙ කතපුජාය. 'නවදබ්බ පවලමුඛා'හි ඉදං මයං. 'වංසි ජා'හි මුලං වංසිචා. 'බුරුහෙහෙව'හි කෙසොරොපණ්ණාය සිස කුප්පානාසිප්පමහො එවාහි සංයුතතභාණකා, බුරුහෙහෙවහි කෙ සොරොපනාසායාසානමිච්ඡන්තීහි බකකභාණකා. 'මුනුජාමරනාගා න'හි මුනුජාමරනාගානං. 'මං විනනං පාදේ'හි අතනනො පාද මයෙ ඔනනං මං. 'අපිවෙස මහාහොගො'හි අපිව එසො බතනියො මහනායකාසයෝ. "හොගො බතබ්බිති ජ්ජාසයෙ"හි නිසණ්ඩු වු තනං. 'සුදසනො'හි එවං නාමකො. 'දසාදේ'හි පුතනො. "දසාදේ බකවෙ පුතන"හි අනෙකනේ වුතනං. 'ධම්මනිමිතො'හි පුඤ්ඤක මමමාපිතො. 'අසිප්පතො'හි අසිකමපතො. 'ජ කාමගො'හි ජ කාමාවචරානං ජෙසාහවෙ. 'දසිතො'හි දෙතිහි අනුකමිතො. 'ප ජිතො'හි මාතාපිතූහි පජිතො ලබ්භිතො. 'කම්මනාමාසවො'හි කමමසු ව්‍යාවචො ලබ්භිතො. 'පුගො'හි ගණො. 'බරක'හි ලා මකං. 'කාර'හි අබිකාරං. 'සතනසසා'හි සපතනසා. 'රුකො'හි කුකො. 'මාරගේ'හි මාරපිදහනං. 'නපසිහි'හි නපසසා. 'එ කාහං'හි එකදිවසං. 'පාපන'හි නං නිරයං පාපනං. 'මාරගේ'හි සතනසාහි සතනසා මාරනිරුබ්බාරණා. 'ජද්දො'හි රුචි යා ලපායං අකබාතෙන. 'රෙවනමදසා'හි බදිරවතියං රෙවනමාරං පසිං-අවසානනාමායං, 'මහබුදු'හි† මහවජ්ජං. 'පුඤ්ඤානුභාවමිතිං සිද්ධිමත'හි සිරිසාරමහගතානං සිවලිච්ඡෙරාදීනං පුඤ්ඤ

† මහගතනාහි, මහගතනං වෙපුලලපපතනාහි කප්ථි.

නුභාවෙව සිරිංව සුඛා. 'කුසින'නති ආලයිසං. 'කාමජා'ති හො
ගනා කාමජාතුමෙත ඡෙකාති සෙසො දුක්ඛාති අඤ්ඤා. අසං ගාථා
ඉඤ්ඤානාම.

සා ඉඤ්ඤානාම ධම්ම සඤ්ඤානාම ජරා.

සිවලිඤ්ඤානාම චර්මා දසමං.

සකංවිචිත මිත්තො නතිසො.

නාසං චග්ගාසං උද්භවං.

සකං චිත්ත මිත්තාදිසි පාද පිඨි ට්ථිතනරා

කාචීර පට්ටනං චොර කාතකො සමුපාසකො

කපණො දෙව පුතො ච සිවලිඤ්ඤානෙත දසා'ති.

ඉති පරමජීසුඛං—පෙ—අඤ්ඤානාසාරභූතා තතියසං සකං
චිත්තචග්ගාසං අඤ්ඤානාසාරභූතා ඔධුරරසවාහිතිපිකා සමග්ගා.

චතුර්ත්වං මහාසෙනචග්ගාසං පඨමෙ 'මහාපභාව'නති මනුඤ්ඤා
භාවං. 'කොට්ඨක'ති උද්භවලමුසලෙ හි කොට්ටික. 'පාපථාට්ට
ති'ති සුප්පෙත පථොට්ටි. 'මහං පති'ති සධාසම්පන්නචිත්තං නි
සසාය. 'බීරසාගර'නති එවං නාමකං. 'සනතිබ්'නති සනතිවයං.
'ථෙසසාසා'ති ථෙසපරිභොගසං. 'නථෙවිණ'නති නං එවං ඉණ්
පරිභොගං අනාදිසිඛා. 'සුභෙර්නා'ති පුඤ්ඤකමෙම රතා-අවසාන
ගාථායං, 'ආසාසෙන කප'නති අත්තනො ආසාසෙන කතං කමමං.
'මනභානා'ති ඤානා. 'කපර'ති කපරය. අසං ගාථා කුමාරලලිතා
නාම.

කුමාර ලලිතා ජසගා.

මහාසෙනරඤ්ඤා චර්මා පඨමං.

දුතිය 'අභසුගතරවතිසෙ'ති එවං නාමකෙ. 'අභධානාස
න'ති අපරිකොධිතෙ පුඤ්ඤානෙ. 'භගවතාසං'ති භාග්ගචග්ග
සං, භාග්ගචග්ගාසානිපි පාඨො, සිරිමත්තාසානාසො. 'සාසිරුපි'ති
සා සුරුපි ආසි. 'මොගෙව ලහනෙඵල'නති මොගෙවය කමෙසරි
කකං එලං ලහනෙ. 'ලලනානනාති'ති විචිත්තමුඛාති. 'වලලොච
නාති'ති චලිතචකුඛිති. 'නරුණාරුණාති'ති නරු ඤ්ඤාසං විස අ
රුණචරුණාති. 'වලිනාධරණ'ති නිබ්බවදනාති (හඤ්ඤාදිසි සපි
කාති සමෙතාති.) 'මනුඤ්ඤා'ති ජනො. 'නෙග්ගසිස'නති චකුඛිසං.

‘නිවන්’ නිවන් ජාතිකමයි. ‘සමෙති’ ති සමාගමිති. ‘ජමාසමනනිකා’ ති භූමියං මතතිකා. ‘වාමිකර්ජාතිකාසා’ ති වාමිකරො චුවචති සුවණ්ණවණ්ණොසුවණ්ණවණ්ණනාස හංසො ‘පිචාමිකරො, සුවණ්ණ’ හංසොති අපො, තස්ස ජාති වාමිකර්ජාතිකා සුවණ්ණනංසෙනාති අපො. ‘සිහාලධෙතු’ ති සිහාලනාමිකා ධෙතු සිහාලිති අපො. ‘සිහව ජෙනා’ ති වරකෙසරසිහෙන. ‘කාමෙති’ ති මමසිනා කුලසමපනතමෙව කාමෙති පිහති. ‘අනුපකකුමො’ ති අගරහිතො. ‘ගඬබ්බ’ නති ගඬ බ්බසිප්ප. ‘සරසෙනා’ ති සහනවනාවකරසෙන. ‘කිච්ඡපනෙතො’ ති ඵොකං චිවරිකා. ‘කමබලගද්ධපිඨෙ’ ති කමබලපරිසොනධෙසුගකිරස හද්ධපිඨෙ. ‘දසහරංසිනා’ ති දන්තප්පහාය. ‘සුරතතාධරෙනා’ ති සුර තතාදන්තාවරණෙන. ‘මඤ්ඤාසින’ නති මඤ්ඤාසනං. ‘රසෙකුකුසලාසා’ ති රසෙකුකු නිවෙසනා. ‘ආපදෙ’ ති උපද්ධෙව. ‘ලලනා’ ති විලාසම තතා. ‘කාමලාලසා’ ති කාමලා චුවචති කාමලාහො අත්තනො කාමෙ න පරෙසමපිහෙති කිකා තස්සාලසා කාමලාභාලසාති වත්තාබ්බ හකාරලොපවසෙන කාමලාලසාති චුතතං. ‘නිලකම්මණකණ්ඩ හි’ ති නිලකම්මණකණ්ඩානෙති කකබලකණ්ඩිති. ‘විබණ්ඩසි’ ති විලෙඬ සි. ‘චුබ්බිකෙ’ ති චුබ්බිකෙ. ‘සතතා’ ති ලහනා. ‘මමනෙතනමධුබ්බි තා’ ති මම වකකුච්ඡමධුබ්බිකරා. ‘නසරනා’ ති න ගමිතිනා. ‘නෙසා වා’ ති තස් ඵමස්සා මුබ්බුප්පෙ. ‘නෙ’ ති මධුබ්බිකරා. ‘සහෙවනෙති’ ති මධුබ්බිකරෙති සහෙව. ‘උලලකුසලධෙතො’ ති උලලකුසලිව උඬනො හු තො. ‘ලස්සාගමිතිරපට්ඨ’ නති නිරිසංඛාතං ගමිතිරපට්ඨං. ‘බිතිපා කාරමුගගන’ නති පඤ්ඤාසංඛාතං උග්ගතං පාකාරං. ‘මඤ්ඤාසා’ ති මඤ්ඤාසාරස්ස. ‘අගමමගමනා’ ති අගන්තබ්බිකාන ගමන ගෙතු. ‘න ගතං දුරතො සාති සිදි’ ති මනුස්සානං දුරතො සිරි අප ගමිති. ‘කි තනිවාසුබලංබ්බි’ ති කිතති ආදයො පි අගමමගමනා අපගමිති. ‘අ සසංමසගමිති’ ති සො අගමමගමනා අසසම පසෙසාති. ‘අමෙපෙකු’ ති මෙසිතො භාමො මෙප්පකු, නමෙප්පකු අමෙප්පකු තස්මා බාලාති අ පො, දුමෙවෙප්පකුති පි පඨනති. ‘පිරනන’ නති ඉඤ්චිරනනං. ‘සුවාක’ ති සුවති. ‘දුකකුලා’ ති කුච්ඡිත කුලකො අපි. ‘ගාමිසා’ ති ගතනියා ඵව. ‘ගුහාසයො’ නිදු කාමසංඛාතස්ස ගුහාසයස්ස නිවාසො. ‘නග්ගමො’ ති චන්ඩාලමනුස්සා නිතිනපුරිසොවා-අවසාන ගාථායං, ‘අසොති සො’ ති ඤ්ඤෙන අපට්ඨමෙකිකා, අධොතාසනෙ පුප්ඵපුජාකරණෙන. ‘ථදිසංගති’ නති ථදිසං ඵලනිප්පනති. අසං ගාථාඉද්ධංසා නාම සුවණ්ණ නිලකාස වස්සං දුතිසං.

තනියෙ 'විසූඨිංසු'නි කිලවට්ඨං විතොදසිංසු. 'සභාසිනො'නි යසම්බොධිරුක්ඛමුලෙ නිසිනෙනා. 'ජෙසි'නි අජෙසි. 'සසෙනං මකරබජ'නනි සෙනාසනිනං මකරබජවනනං දෙවපුත්තමාරබ්භ, සො හි මකරසදිසත්තං මකරබජොති ලබනාමො. 'පදමකොපස'නනි පදං අකොපයනෙනා. 'සත්තරත්තිඤ්ච'නනි සත්තාහං. 'නෙත්තනලතිරජරං සිනා'නි විමලතිරජරංසිනා නෙත්තවයෙන. 'නෙත්තනලිපාලිපානකා'නි නෙත්තා ඉට්ඨ අලි නෙත්තාලි, පක්ඛසංඛාතමධුකරා, නෙත්තාලිනං පාලිනෙත්තනලිපාලි, තෙසං පානනා නෙත්තනලිපාලිපානනා. මෙවකාකාරපනෙති'නි මෙවකආකාරපනෙති. 'සිබ්ඤ්ඨි විසා'නි මයුරො විස. 'නාභි'නි ජොතලනි. 'සො'නි යො හගවා. 'සුරපාදපොචා'නි දෙවානං කප්පරුකෙබ්බො විස. 'ස'නනි යො බොධිරුක්ඛො, යො මතිරුභොති යොජනා. 'සමුපාසකී'නි යං බොධිරුක්ඛං උපාසෙනෙනා උපසිහනෙනා. 'පුජිත'නනි පච්චත්තිකං. 'නිහඤ්ඤාති'නි නාසයනි. 'සොනනාසා'නි සො හොජනථාය. 'සඤ්ඤානෙත්තා'නි සඤ්ඤාසෙන අබ්භත්තරෙ කුපිතවානෙන, සො කිර කුපිතො හදයවත්ථුං ජිඤ්ඤා කොපෙතිනි. 'පටිපාදසි'නනි අදුසිං. 'එස් කාභානො'නි ඉමසම්චිතසරෙඛ. 'මෙ ගතක'නනි මම සරීරං. 'නිවත්ථමලිනකර'නනි මලිතවත්ථනිවත්ථං. 'වික්ඛණ්ණථලිනගෙහති කෙසෙති'නි ඉන්ද්‍රියසුත්තකොඨාසෙති ආතිණ්ණකෙසෙති, ඉන්ද්‍රියසුත්තං හි දුලිතනනි වුච්චති. 'විජලාකුල'නනි විරලවෙට්ඨ ආකුලවිකුලව. 'ඌකාගුට්ඨපටිකකුල'නනි ඌකාගුට්ඨෙති පටිකකුලං. 'ආපජ්ජන'නනි ආපජ්ජනං මමසිරං. 'සුනිලමුදුබමුල'නනි සුනිලං වෙට්ඨ මුදුංව ධමම්ලලසුත්තං. 'සමුබ්බහේ'නි සමාවහාමි—අවසානහාථායං. 'කපණා'නි වරාකා. 'චුලසුචෙලකෙතා'නි චුලපිලොතිකසාවකෙන. 'සුජාසරා'නි සුජාපරායනා. 'සමමා'නි සමමාපකාරෙන ආලපනං වා එනාං අයමපි ගාථා වසන්තතිලකා නාම.

කපණාස වත්ථුං නානිසං.

එතුමෙ 'ඔරනාගෙ'නි හෙඨා භාගෙ පරභාගෙනි වා. 'ගමනාසන'නනි ගමනියං අයනං, ගන්තබ්බමගොති අත්ථො. 'බොහමුත්තාසමානාසා'නි බොහමුත්තාසමාය සෙනආභාය. 'දුස්සනොරණපනිසො'නි දුස්සෙති ලමබිනානං තොරණත්ථමහානං පනතියො. 'කලබොහහෙමරමනාදිනානාතොරණපනිසො'නි එස් රමහාති චුලකදලියො, ලොකෙ පුස්ඨකදලිති චුත්තා, ආදිසද්දෙන නරුණ්ණාලනාලිකොරකුජපත්තාදයො සබ්භතිනා, රජ්‍යසුචිණ්ණරමනාදිති ඔලමබිනානං නානාතොරණානං පනතියොති අබිපායො. 'අනෙකතොරණපජි තොරණා'නි අනෙකතොරණානං උපරි උස්සාපිතතොරණා,

‘කුසුමග්ගිකා’හි ප්‍රථමශිකා. ‘දිපිතා’හි ජලිතා. ‘පදමුප්පල සනති’ප්‍රථමපලවලංකතා’හි පදමං ච උප්පලං ච සනතිරං ච පදමුප්පලසනතිරාති, සනතිරං චිද්විජ් කලහාරං, ප්‍රථමං ච පලලං ච ප්‍රථමපලලාති, පදමුප්පලසනතිරාති ච තාති ප්‍රථමපලලාති වෙති පදමුප්පලසනතිරප්‍රථමපලලාති, හෙති අලංකතාහි පදමුප්පල සනතිරප්‍රථමපලලවලංකතා. ‘සුමාලාසො’ හි මහාචාරිපතාහි සො. ‘සොගහිබ්බාදිති’හි සුගතජලෙති. ‘වනමාසි’හි රුකෙබ්බා ආසි. ‘කොනමො’හි මහාකොතු. ‘මඤ්චඤ්ඤාමාරණා’හි මඤ්චඤ්ඤා රිතවාතා. ‘සාදුපථෙ’හි පාදතිකප්පතාරහෙ පථෙ. ‘ඛිත සමච්චග්ගිකා’හි රජොගතපහතාය චාරිතා සිච්චසමච්ච්ඡිතග්ගිකාය. ‘ලාජාදිපච්චපථානි’හි ලාජාදිකාති පච්චිධාති ප්‍රථමාති, පොරාණා පදානු:—

නඤ්ඤාචච්චමකුලං මලලිකාමකුලං තථා
දුබ්බතිණච සිඬ්ඨං ලාජපච්චකානිමෙ’ති:—

‘මඤ්ඤා’හි භාවභාවලිලා ඉමෙහි චතුති වණ්ණසණ්ඨානවිලාස භාවෙහි ඉති චාතුරියෙහි සමනතාගතා නාරිති ජාතකට්ඨකාකාරා, අථවා මාඤ්ඤාහි ඡේකා දකුබ්බා. ‘රසභාවතිරහාරා’හි නච්චාදී රසභාව පුණ්ණා. ‘කංසා’හි එකං තුරියවිසෙසං, තං පන වංස ගහණෙනෙව සංගතිතං. ‘මංසාදි’හි සුසිරගණෙව, ආදියදෙදන සෙසං ආතතං විතතං ආතතවිතතනාති හිසෙසා තුරියජාතියො සමගණනාති. ‘ගායකෙත්ථා’හි ගායකා එත්ථාහි ඡේදෙ. ‘ලසානුග නා’හි රාගාදිලසානුගතං. ‘සාප්තාදෙහි’හි සාධුකාරතිගණාසෙහි. ‘තෙජිනානිනාදෙහිචා’හි හෙරිතං අභිනාදෙහි ච. ‘කජිනා’හි භජිතං. ‘ගසානා’හි අසානං. ‘ගෙසිතෙහි’හි ගෙසෙති සද්දං කුරුමානෙති සසිං. ‘දොකවිච්චකසෙබ්බති’හි අනෙකසතෙහි විච්චක ගණෙහි. ‘සොකජිති’හි සොකඅජිති, අථවා සොකරිතිහි සො ම නොකරිති හජ්ඣි ආකුලො. ‘අභිමහලමුක්ඛසා’හි ජ්වනවාමරා දිඅභිමඛගලෙ උග්ගසන. ‘පමදා’හි නාරියො. ‘පපානි’හි උදපානෙ හි. ‘සිනානාත්ථ’හි මහසිවනත්ථං. ‘පොකබ්බසෙසා’හි පො කබ්බරණියො. ‘බ්බා’හි බණ්ණා. ‘ථපෙත්ථාන මහාගඛග’හි මහාගඛනා අඤ්ඤානු යංකිච්ච ඉධිමෙත්ථ නත්ථි අභිප්පායො. ‘යසස ත්ථාසා’හි යසසා ගඛනාය අත්ථාය. ‘ලම්බනානි චා’හි ආලම්බනාති. ‘මානොනුපත්ථමත්ථනා’හි මානෙන උපත්ථමත්ථනා. ‘මාමානස චසිහොථා’හි තුවෙත මානචසිකා මා හොථ. ‘මානොපලාලිතො’හි මානෙන ආලලිත මනො. ‘මකකමො’හි මකකමො විය. ‘නිබ්බණා’හි වාණ්ණසිකාතා මනොන නිකකනනා හොථ, තෙනාහ භගවා “වනං ඡිඤ්ඨ මාරුකුඤ්ඤං වනතො ජයතෙ භය”නාහි ආදි. ‘කරජකාය’හි

එළු කරං වුවුවත් මානුසලොවං යොනිතාදි, කරතො ජාතො කරණො කරණො එව කායො කරජකායො, තයමිං:—අවසානගාථායං. ‘සද්දේව කානි’නති දෙවතාසතිතානං මහුස්සානං. ‘ආයනතො’ති සුබෙතෙන. අයං ගාථා වංසඨා නාම.

වදනති වංසඨමිදං ජතාජරා.

ඉ ඤගුහතඤ්ඤාසං චන්ද්‍රං චන්ද්‍රාං.

පවමෙ ‘කුසිනාරායං උපවතනතො’ති කුසිනාරායං පවමෙ දකඛිණදිසාභාගෙ. ‘අගතො’ වනේනා’ති අතිනවෙන බලි මකඛිතසාටකෙන. ‘අයසායදෙණියා’ති සුවණිණදෙණියා. ‘නිණි සාබසුපථාති’ති නිණි සාබසුබුදුපථාති, එවනතාමකානිති වා, කෙටි සාතපුපථාතිතිපි පඨනති. ‘බරවාතො’ති බරෙන උදරවාතා බාධෙන. ‘නමග’නතිතං අතනති ඡෙදෙ. ‘පටිභාවිත’නති සුගක්ඛිතං ‘මධුබ්බතනිසෙවිතා’ති මධුකරනිසෙවිතා. ‘පිඤ්ජනා’ති පිඤ්ජර වණ්ණිතා. ‘ඉම’නති මම සරිරං. ‘මොගතො’ති මොගජා ලෙන. ‘සුභිභුතං කලෙබර’නති පුරාණතවං පහාය ගතොරගො පමං සරිරං. ‘අපමිධ’නති ඡිඛිතං. ‘කුණ්ඩලයං’ති අසිතිකිම්බලා වාසභුතං. ‘උපායතො’ති උපායාතෙන. ‘නණ්ඩායකුණ්ඩානා අගො’ති නණ්ඩාය අකුණ්ඩානා අපිඡ්ඡිතං. ‘මග’නති පුජං. ‘නාය මාගං’ති ජොතසමානං. ‘උදිකඛඨා’ති ඔලොකෙථ. ‘අභුමක’නති පරමානුභෙදවතකමපි. ‘ගානි’ති තං ඵලගානං නහොති:—ඔසාන ගාථායං. ‘භුති’නති සමපතති. ‘සාන’නති කනතං. ‘කාමසු මෙ කසා’ති තුමෙහ වෙ කාමයථ පුඤ්ඤනි කසා කරසාති. අයමපි ගාථා උපජාතිනාම.

සාබමාලසුඡ්ඡාය චන්ද්‍රං පවමං.

ජතෙ ‘දුගාසෙදං’ති දුගාසං ඉදනති ඡෙදෙ. ‘දිවසමෙති’ති දිවසං නිසායං. ‘සුසථාලසලලවෙති’ති පුපෙථති ච ඵලෙති ච පලල වෙති ච පුපථාලපලලවෙති, කොමලපතෙති ච. ‘විනානා’ති විනා නා, අයමෙව වා පාඨො, උඨිතානාසංසොථො. ‘අකදදමානිතකසුප නිකේති’ති අකදදමෙති අනුපුබ්බතිතෙනති නිකේති. ‘ගාමි’ති න අහොසි. ‘සුරානගං’ති පොරාණං. ‘අදුසි’ති දදුසි. ‘පඨව’නති පඨවිතං. ‘පඨොදගො’ති පඨප්පමාණෙන ඔදනෙන, එකපඨො නාම පකතිනාලිති ජාතකට්ඨකාකාරො:—ඔසානගාථායං. ‘දුගානව ය’නති දුගානුගතං මග්ගං. ‘වාකසා’ති වාකරිථ. අයමපි ගාථා උපජාති නාම.

මොඤ්ඤායමොසං චන්ද්‍රං ඡඨමං.

සතතමේ ඔසානගාථායං, අනුපේසු පෙමං ඡේයාන ඉධ මාසු
සෙ එවං දුනං දදන්ති කො නාම සමිඛො නරො දුනස්ස ඵලං සරණො
දුනං නාදස්සි අදස්සි යෙවාහි අසො. අයමි ගාථා උපජානි නාම.

සුතවක්ඛං සතතමං.

අසමේ 'මලසමාසිනි'නා ඵවනනාමකෙ දෙසෙ වාසිනං ජනා
නං. 'එකා චෙටකා'නි එකා කුලදස්සි කුමාරකා. 'සන්ඤා'නි
තුරතා. 'විස්සන්දයනො'නි සට්ඨාපෙනො. 'මුඛණො'නි පතනමුඛා.
සුභන්ධා'නි පතනපුරව. 'උප්පතිනමා'නි මුඛතො ගලිතා පතනා
පස්සෙ ලග්ගිනව. 'සන්තිදිනි'නි පණ්ඩානමකාසි. 'ආණා'නි මම ආණං
පටන්ති. 'මුඛිකකා කානි'නි පතනං පතනාය මුඛිකාකාරං කතා.
'භුතපො'නි රාජා. 'සමාණි'නි සුඤ්ඤරභා. 'සුඛිනා'නි සුඤ්ඤ
වතා. 'ඉච්ඡදා'නි ඉච්ඡිතිච්ඡනදා. 'මධුදො'නි මධු දායකො.
'නිග්ගොඛො'නි නිග්ගාමසාමණෙරො, සො හි ඛිතුසාරරක්ඛෙදා ඡේසි
සුතතස්ස සුට්ඨාරාජකුමාරස්ස පුතොනාති, ඉදං හි සමනනපාසාදිකාය
ම චුන්නං. 'නිසේසා'නි දෙවානං පිගතිසේසා රාජා. 'සාරමාදි
කො'නි පරසමුදෙද ඛිපාතිති පඤ්චකාමසිස්ස' එවං වාදකො.
'උප්පලංච සමොදකෙ'නි එත්ථ රස්සකභවන වාසදෙදන උප්පලං
වායං නිඛි කුමුදං වාජලජං පුප්ඵජානං වා සමුච්චිති. 'අඤ්ඤානං
නානා'නි නාන නව චචනං වයා ඤ්ඤානං. 'සට්ඨොසාසෙති'නි පරි
සොසානං පාපෙති. 'සතනානුමොදනාසාකා'නි භාතුසා
දිනනාය පතනාය අනුමොදනස්ස විපාකෙන. 'අසෙසො'නි අසි
එසොනි ඡේදො. 'දන්තසොනිකිච්චං'නි දන්තසොධනකිච්චං.
'අගදමුලකං'නි දිබ්බසාධනාමලකං. 'නිඤ්ඤානි'නි නිග්ගන
ථුසකානි. 'කුටංපගරනති'නි කුටංභිදන්ති. 'සලිලතල'නා සරත
ලං. 'අකඛිසුජංගාමා'නි අකඛිනා අනඤ්ඤවිතිතකං කතා ඔලොකන
සුජං. 'බාහිරකපාසණ්ඩා'නා නිලෙසෙ පාසණ්ඩනානි පාසණ්ඩා,
තතනාමකං බාහිරකපබ්බජිතං. 'සණ්ඨරගා'නා ගලිදදිරාගවත්තව
ත්තං පබ්බජිතගණං. 'අනිගරථා'නි ආනොථ. 'චෙතිසෙනිපතිකාදද
ලො'නි චෙතිසං භිද්දිතං පහරිතාදදලො. 'සුඛාභුමි'නි සුධාය කත
භුමි. 'කසරපසානි'නි කසමයසතනරූපානි. 'පටිච්ඡරණකඛාසා
මනා'නා නත්ථ පුඤ්ඤං කතා දෙවමනුස්සෙති උපසානබ්බාරහ
ධාතුං ධ්වෙයා. දාසාදො'නි චිත්ථි දිනනදායං ආදදාති ගණනානිති
දායාදො, පුතො නාසො. "දායාදො බිඛුවෙ පුතො" නි නිසන්ධුසු
චුන්නං. 'සුතගානං මනා'නා එත්ථ පුතො ව සිතා ව පුතොති එක
සෙසෙන චුන්නං පුතාධිපතානං මනානා අසො. 'උප්පබ්බාපෙයා,
ති ගිහිභාවං පාපෙයා. 'සති'නි භික්ඛුවො. 'නිතන'නා පුබ්බාපරමු

මහසංඝායානං නිසංසනං චෙතනානං. “සමපුණ්ණතතා” වඩාදියු
ගාථාසු සමපුණ්ණතතා මධුපදෙ වානිජො සබ්බත්ථ භවෙ සබ්බද
කාලෙ සබ්බසම්පන්නිං. ‘අභිසම්මුඛේ’ති අනුභොසි. ‘මුඛසිවරඤ්ඤ’ති
මුඛසිවරාජේ. ‘සුතො’ති පුත්තො. ‘දසසුත්තොස්ස’ති නිධාරණේ
සත්තම්. ‘සම’නති සහ. ‘නිධියො’ති මහානිධි. ‘භිත්තනාචාගතනාහි
මා’ති වානිජකානං භිත්තනාචාය සිතාති. * ‘නු ජානාහි මා’ති
තසමිං රතනාකරෙ ජාතාති. ‘රතනාහි’ති. කහාපනාති ‘නිසෙසා’ති
එකා ලතායභි එකා පුප්ඵයභි එකා සකුණයභිති තිසෙසා. ‘නාසු’ති
තාසු නිසු යභිසු. ‘එත්ථා’ති එතිස්සං ලතායභියං. ‘කකුධඵලාකාහි
කා’ති කකුධඵලාකාරා, ආකතිසදෙදහෙත්ථ ආකාරවාවකො; පදුමා
කතිති ආදියු විය. ‘ඉච්චනා’ති ඉති එතා මුත්තාති යොජනා. ‘සමු
ද්ද’ති සමුදදතො. සබ්බං පුඤ්ඤවිමුච්ඡින’නති සබ්බපුඤ්ඤස්ස විමුහ
යකරං, විජමභිත්තනති වා පාදො, සොභයමානනති අත්ථො. ‘නරු
ත්තමං’ති සහායරාජානං ආලපති. ‘වජ්ඣි’ති ගවජාති. ‘අත්ත
සත්තමො’ති අත්තානං සත්තමං කරොත්තො, තෙනාහු:—

“මහියෙ නාම නාමෙන සම්බන්ධො තද අනු
තතො ඉට්ඨියො උත්තියො හද්දසාලො ච සම්බලො
සුමණො සාමණෙරො ච ජලභිඤ්ඤෙ මහිඞ්ගො
භණ්ඩුකො සත්තමො තෙසං දිඨ්ඨිසම්මා උපාසකො
එතෙ නාගා මහාපඤ්ඤ ජම්බුදීපා ඉධාගතා’ති”:—

කද නෙ ආගතාති වෙ සමමාසලබ්ධිස්ස පරිනිබ්බාණෙනො මිත්තං
වස්සසත්තානං උපරි ජත්තිංසතිවෙ වසෙස ආගතාති විනයසංකපායං.
‘මිගව’නති මිගවධං. ‘පමත්තං චිජ්ඣිත්තු’නති පමත්තං අත්තානං
අජානනම්හං විජඣිත්තු. ‘ඉසිවානපට්ඨා තො’ති ඉසිතං නිවාසන
පාරාපනවානෙන පට්ඨානො හුත්වා. ‘රුකෙඛාපමාදිකා’ති එත්ථ
අමිරුකුඤ්ඤපමෙන. ඵෙරො කිර චිත්තෙසි අයං රාජා පඤ්ඤවෙය්‍ය
තො හුත්වා උදුහු තොති එකං සම්පෙ සිතං අමිරුකුඤ්ඤ සකඛිං
කත්වා පුච්ඡි, කො ච නාමායං මහාරාජ රුකෙඛාති? අමිරුකෙඛා
භත්තෙහි, ඉමං අමිරුකුඤ්ඤ ධපෙත්වා අඤ්ඤෙ අමිරුකුඤ්ඤ අත්ථිති?
අත්ථි භත්තෙ අඤ්ඤෙ අත්තකා අමිරුකුඤ්ඤාති, ඉමං ච අමිරුකුඤ්ඤ
අඤ්ඤෙ ච අමිරුකෙඛ ධපෙත්වා අඤ්ඤෙ රුකුඤ්ඤ අත්ථිති? අත්ථි
භත්තෙහි අඤ්ඤෙ පනසාදයො අත්තකා රුකුඤ්ඤාති, අත්ථි පන මහා
රාජ අඤ්ඤෙ අමිරුකෙඛ ච අනමිරුකෙඛ ච ධපෙත්වා අඤ්ඤෙ
රුකුඤ්ඤාති? සො යෙව භත්තෙ අමිරුකෙඛා නි, එවමාදිනා උපමා
නෙන තස්ස පඤ්ඤවෙය්‍යත්තියං අඤ්ඤෙසි, තෙනාහු. ‘නස්ස පඤ්ඤ

* “භණ්ඩනාචාගතනාහිමි”කවච දියසති.

වෙසාගතරිංකුයා'හි ආදි. 'මහිපසසා'හි රාජනො. 'මහාමනි'හි මහාපසෙකුයො ථෙරො. 'අඛිභිනෙසානි පානසහසානි'හි පචසතා බිකානි විසහසාපාණානි. 'අඛිභිනවපමාණං පාණසහසා'හි පච සතාබිකා අභිසහසාජනා. 'බොධනෙසසම්මුතේ'හි බොධනෙසස පද්ධතෙ විකාසෙ ඵලෙ අකාසී. 'කුමුදකරෙ'හි කුමුදවනෙ. 'පාර වාදිකදෙසෙනා'හි පරසමුදෙද බිපානිනි වාදසා දෙසෙන. 'නිනෙ ව'හි අයං මජ්ඣිමො භානිකො වානිජො ජානො. 'පරසාගරෙ'හි ලබ්ධාදිපෙ. 'ඉසාගෙ'හි රාජානුයා. ඔසානගාථායං—'එලනි'හි එලංදෙනි. 'සොනිසො'හි සුදුසෙන. 'කුබ්බිථා'හි කරොථි. 'සෙ' ත්තාදිසු යෙ සප්පරිසා යථා කථාපි ගතවා නසොවනා නාදිසෙ කමෙම කුබ්බිථානි සෙසො. අයමපි ගාථා උපජානි නාමි.

තෙහානිකමධුවානිජකානං වජ්ඣං අභිමං.

නවමෙ 'සාසනොනාරකුනො'හි සාසනසා ඔතිණ්ණහුනො. 'මහාසොබන'හි මහනනං ආවාටං. 'මරුතනරුකෙබ්බා'හි මාරුත රුකෙබ්බා, අයමෙව වා පායො, ආරවධාරුකෙබ්බාහත්තෙයො. 'සුකබ්බාපි හදදදණ්ඩක'හි සුකබ්බං කොවිලාරදණ්ඩකං පසවනො උපචිත නො. 'නිබ්බිතති'හි වාචාය අභිවෙධෙනා. 'වකකවතති' හි වකකවතතිභාවං. 'මහානිතිකර'හි මහනනං හෙසමකරං. 'මකරබජ'හි මාරසෙනං. 'පලාපස'හි පලාපයනො. කිලෙ සාපිසහසා'හි දියඛිසහසාකිලෙසාරයො. 'නසනංසුජලසෙ කෙති'හි අනිමිසෙහි අකබ්බිති. 'ජිනසෙවින'හි ජිනපුජනං. 'සිබො'හි පාකටො. 'රනනාදිති'හි රනනකරාදිති. නිරමසො හොති'හි අරොහො හොති. 'පව්වෙව්වා'හි දිඨ්ඨිමෙව ව. 'පරසා වා'හි පරලොකෙ ව. 'නදසා'හි නං අථං. 'උපාසනීය'හි උපසානබ්බං. 'සා'හි යා නාරි. 'නිණ්ණකබ්බා'හි බුභෙ ධමෙම සංසෙ ව නිණ්ණවිචිකිච්ජා. 'ජල'හි ඔහාසෙනා. 'නිලධම්ම ලලහාරා'හි සුනිලමුදුසිනිබිකෙසබ්බහාරධරා. 'සොණ්ණදෙලාහ සවණා'හි සුවණ්ණදෙලාසමාන කණ්ණා. 'සුභපසොධරා'හි සුඤ්ඤ රථනවසධරා. 'සනරංසිති සසමිසාසකාලබ්බසමාධර'හි සප්ඤ්ඤ වුච්චනි රජනං සරිරංසිති මිසසන රජනඅවුබ්බසමාධරා. 'පටිගලි'හි භසාසී. අවසානගාථායං—'දුමිඤ්ඤ'හි දුම්රාජානං බොධිරුකබ්බං. 'සමපුජින'හි අනිමිසෙහි අකබ්බිති සුචුජුජනං. 'සභාගවා'හි සො පුඤ්ඤසා භාසී. 'අනිතිකො'හි නිදදුකෙබ්බා. අයං ගාථා හදදිකා නාමි.

නනරලහුගුරුහි හදදිකා.

බොධි රජබිනාස වජ්ඣං නවමං.

දසමෙ 'වනකම්මකෙනා'ති වනෙ කමමකාරකෙන ජනෙන.
 'වට්ඨින'නති වට්ඨිකතං. 'සාමණේරගෙනා'ති සාමණේරෙ පටි
 තෙනත. 'සිඛා'ති කෙසඛධා. 'පණණසුච්ඡා'ති මහාසුචියා. 'පොසා
 ක'නති ඊතභාපොඡ්ඡකං. 'ආනෙනා'ති අනනනො සුනඛිකාලෙ ආලො
 පදනෙන. 'සිරා'ති තං ආලපති. 'නව දසිකා'ති නව දසි. 'සුඛි
 නා'ති සුඛාපිතා. 'ඤ්ජුරා'ති අධිස්සරො. 'නාදිසි'ති තං සදිසා.
 'ඡන්දාසි'ති ජානිස්සසි. 'භික්ඛිකානා'ති භික්ඛාය වරිත්වා. 'අලබ
 ගොවරා'ති අලබාහාරා ආසි. 'පහාසනනහිතො'ති පහාය අත්ත
 හිතෙනි ඡේදෙ;—අවසානගාථායං. 'නිසබ්බසු'ති අතිතධා අනාගතධා
 පවුප්පනනාධාති නිසු අබ්බසු. 'අඤ්ඤා'නති අඤ්ඤං පටිසරණං.
 'ඉච්ඡිනඡ්ඤාසක'නති ඉච්ඡිනිච්ඡිනදානාරං. 'සුරපාදප'නති කප්ප
 රුක්ඛසදිසං රතනත්තයං. අයමපි ගාථා හදදිකා නාම.

කුණ්ඩලියා වජ්ඣං දසමං.

මහාසෙතවගෙහා චතුරේවා.

තස්ස වග්ගස්ස උදදනං.

මහාසෙනො ව සුවණ්ණ නිලකා කපණා තථා
 ඉඤ්ඤානො සාධමාලා මොරියොගමණොපි ව
 මධුචානිජකො පුත්තමාරකො බොධිසිතු ව
 කුණ්ඩලියාති චතුර්ථ වග්ගෙ වජ්ඣදසෙරිතාති.

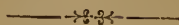
ඉතිපරමවිසුඛ—පෙ—චතුර්ථස්ස මහාසෙතවග්ගස්ස අර්ථවණ්ණ
 නාසාරභූතා මධුර රසවාහිනි විකා සමත්තා.

එත්තාවතා චතුරවග්ගිතා සමචත්තාලිසවජ්ඣපතිමණ්ඩිතා ජලේ
 දීප්පපතති වජ්ඣකථා නිසිතාති.

ධම්මසොණෙධා තු පඨමො නැඤ්ජරාජා ව දුතිසො
 තතිසො යකඛවචිතවගෙහා චතුර්ථමෙව ච,
 මහාසෙනොතිවත්තාරො වග්ගා හි ජලේදිපිකා
 සමතාලිසවජ්ඣමති මණ්ඩිතා නිසිතාධුනාති.

ජලේදිප්පපතති වජ්ඣකථා නිසිතා.

සිහලදීපකථා කවියනි.



ඉදුනි සිහලදීපපතනවයුනි කවියනෙන. සිහලදීපපතනිය මහි ඡවනා සසිටයුනි, වගෙසු පඬමො! මිගපොතකවගො, වයුසු මිගපොතකවයු ආදි, මිගපොතකවයුමහි අයමානුප්පබ්බිකථා වෙදිතබ්බානි අනො.

‘උදදලොකවිහාරංභාමා’නි එවං නාමකං විහාරං. ‘විහාරොපවනෙ’නි තස්ස විහාරස්ස උපවත්තනෙන වනෙ, පච්ඡාභාගෙනි අනො. ‘සද්දෙසෙ’නි සුරියන්ගමිතමනෙන. ‘මිහභුගෙනතනනා’නි පුරිමහවෙ අත්තනා මිහභුතෙන. ‘බුරගෙනසෙවා’නි එන් කෙසොරොහනන්. බුරධාරාය අග්ගෙ ධර්මමනෙතෙයොනි අනො, තං සංයුත්තසිකථායං චුත්තං; විනයට්ඨකායං පන “පුබ්බගෙතුසම්පනෙනා කතාභිනිභාරො කුලපුත්තො පඨම කෙසවට්ටියා ඔරොපනකඛණේ සොනාපත්තිඵලෙ පනිඝ්ඛි, දුතියාය කෙසවට්ටියා ඔරොපියමානාය සකදගාමීඵලෙ, තතියාය අනාගාමීඵලෙ, කෙසානමපන ඔරොපනං ච අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියා ච අපච්ඡා අපුරෙ අහොසි, තං සකායෙතං චුත්තං බුරගෙනසෙවා”නි. ‘පටිමඡ්ඡනො’නි ඉධ භිතො මාදසචත්තාලිසසහස්සයොජ්ජෙන ආකාසෙ ධිතං වන්දමණ්ඩලං පරාමසනෙනා. ගාථාසු භනෙන යො පුරිසො ගන්තො තීරසො මහොදබ්බං දිස්වා අපඤ්ඤවා සකලසමුද්දෙති සඤ්ඤාය අයං සමුද්දෙ මයා දිස්සොති භාසති, එවමෙව යථා ඉධ සාසනෙ යො භික්ඛු කෙටි කිලෙසෙ අත්තනො ක්කානබලෙන විකඛමභිත්තානපි අඬුවං කුප්පධම්මං ඤානබලං ලබ්බන සො කිලෙසානං අප්පහනත්තාන ලබ්බොහමිති අබ්බානාවසෙන මඤ්ඤති; තථෙව යො භික්ඛු තණ්හාදුසව්‍යථො තණ්හාදුසභාවං ගතො අමුත්තො යෙව තණ්හාය වසෙ වත්තති, යො භික්ඛු අලකම්. නිසසිරිකං භිමං අනපාදං අනන්දං තණ්හං පජ්ඣෙය්‍ය, සො භික්ඛු මාරබන්ධනා මුත්තොති මාතුලස්ස ඔවාදං අදුසි. ‘නසජ්ජා’නි තයා අජ්ජ. ‘දිස්වා’නි කච්ඡෙව තාප්පච්චයො. ‘පටිමිංසො’නි අත්තපට්ටිංසො. ‘උභිණ්ණං සෙවා’නි අට්ඨාකං උභිණ්ණං යෙව. ‘පත්තමිවරමාදුසා’නි ගන්තො පත්තං කායෙන විවරං ගගෙත්වා:—අට්ඨානගාථායං, දෙසෙනානානං භික්ඛුනං සද්දමනෙත නිමිත්තං ට්ටිනිය ධම්මං.

සඤ්ඤාං ලබා මනුෂ්ඨභවං ච පුඤ්ඤපථවතං ච; ලභනාහි, මනිමා බු
ද්ධෙසධං විනිතං කන්ධා සාධු සුඛාන ඉතො චුතො මුනිකා වණ්ණ
නියෙ විමානෙ කිං නරමහි,* රමනෙවාහි අඤ්ඤා; අසං ගාථා මුහුර්තස
ඤ්ඤාවසෙන මඤ්ඤාකන්තානාම, ඡන්දසඤ්ඤාවසෙන අවච්ඡි නාම, මහ
නතනගගවසෙන හි මඤ්ඤානාම, ගරුලහුනිගමෙන ච, සත්තරස
කකරවසෙන ච අවච්ඡි, තෙතාහු:-

“අකකරනිගමො ඡන්දං ගරුලහුනිගමො හවෙ චුතති”හි:-

ඉතොපරෙසුපි එසෙවනසො, අසං ගාථා පන ඔසානගාථා, අනු
සාසිනීතිපි වතගුං වට්ටති.

මඤ්ඤාකන්තා මහනතනගා ගො යුගුහිසසකෙහි.

මිගපොනකමයුං පඨමං.

දුතියෙ “නිරසඤ්ඤා සුවණ්ණාදිගෙන විගමිසමාතිණ්ණසුසරජ
නසමුභසමාකුල” නති නිරසඤ්ඤාසුවණ්ණමණිමුහුර්තාවෙචරියාදි අනෙ
කසමපතති සමාතිණ්ණභූතඉසාරජගණෙහි සමාකුලං. ‘නච්ච
ගිතවාදිගෙහි නිච්චං ජනමනොනඤ්ඤා’ නති නච්චෙහි වෙච
භිතෙහි ච වාදිතෙහි ච නිච්චං ජනානං මනොනඤ්ඤාකරං. ‘නිර
නාරදනකිලාපසුතාගෙන ඡන්දසාකුල’ නති සත්තං දුතකිලාසු පසු
තෙහි අනෙකජතෙහි ආකුලං; ධම්මං සොණෙඛනාහි කාමෙතති ‘ධ
ම්මසොණො, ධම්මකාමාහි අඤ්ඤා. ‘භූමිගනාමහකාතිනරජන
කිරිමම්චා’ නි භූමිගාගසඛිකාතාය අගනාය වනිතාය මජ්ඣකෙ අල
ඛකරජතමකුට්ඨිව. ‘අනඤ්ඤාමිහිතා’ නි අඤ්ඤාමිහිතා අනුචා.
‘නිබ්බිසො’ නි විගතවිසො. ‘නිබ්බිස’ නති කටුකවිසං; ඔසානගාථා
යං. ‘නිබ්බිසං වාපහාන’ නි කිරිබිසං කටුකවිසං පුතනස්ස අපහාහි.
‘දිව්ජමනුජ’ නති දෙවලොකජඤ්ඤාව මනුස්සලොකජඤ්ඤාව, අයමපි
ගාථා මඤ්ඤාකන්තා නාම මහනතනගගුහනාහි.

ධම්මසුතලපාසිකාස වයුං දුතියං.

තතියෙ ‘ඛසරනා’ නි සන්තිපතනාහි. ‘නිණ්ණෙ’ නි වංසරු
කඤ්ඤා, “නිණ්ණෙතානිගෙසො” නි ආදිසු විස ඛනිසාරතාලනාලි
කෙරවංසාදසො නිණ්ණති සඛිං ගතා. ‘සානොකාස’ නති සිතොකා
සඤ්ඤාව නිසිතොකාසව. ‘ගෙමච්ඡිතනතො’ නි උඛගලොමසරි
රො. ‘සපප්පා’ නි නිලසපපා, සිලුතොනාහි වදනෙව, ඝොරානසපපා
නිපි පාථො, ඝොරං ආනං විසං අසාහි ඝොරානො, කණ්ණසපපාහි

අපේ. 'නිසිදනමංස'නම් නිසිදනකුටමංසං, ආනිසදමංසනම් පා
 යොපි සුඤ්ජරා. 'සො ආවුසො විසං මෙසාවමෙසස'නම් සො ආවුසො
 මෙ සරිතෙර විසං සාවමෙසසං අපි. 'න'නම් නං විසමෙසසං. 'නසසා'ති
 නසස භගවතො, කතතරි සාමිවචනං. 'පසානු'නති අපෙතුං චිත
 නාශ්‍රිං කිං විසාති ආහ. 'ආපො විස පොකකිරසමා'ති 'අප්ථවා'ති පා
 ලියත්ඤ්ඤ. 'ධමමා'ති පාලිධමමා. 'නතෙවා'ති තරො ඉම මහා
 පුලොවං. 'මහාගදෙ'ති මහොසදොව. 'මිච්ඡාජගහොණො'ති මච්ඡු
 ජරාසංඛානාමයපහොණො. 'සබ්බිතිනාසාසා'ති සබ්බුපද්ධතාසා
 ය. 'සබ්බදුතොනා'ති සබ්බසු නිලොකෙ අන්තරාස දුතොන. 'විහගා
 මණ් හද්දසමොවා'ති විහගාමණි විස ව අකායදිබ්බහතාසුණුණවා
 පි විස ව. අවසානගාථායං. 'පාපසාසංවිසමතිකුස'නම් යො භික්ඛු අ
 තිකුසං අසං විනාසං පාපෙසි. 'හමනා'ති විපල්ලායො, හවනනා
 නාපේ. 'දදති'ති දයසති. අයපි ගාථා මඤ්ඤකනනා නාම.

කුඛිරජ්ජවාසිකෙත්ථරසස වජ්ඣං නතිසං.

වතුපේ 'ගාමගතසෙනාසන'නම් ගාමනෙක කතසෙනාසනං.
 'පිට්ඨාසා'ති ඵකෙතො. 'කමපමානහදසො'ති දයාස කමපමානහද
 යො, නො උත්තරාසය. 'න නං සො සරතො වොරො'ති මිහනදුති
 නාස තං උපකාරං නසරතෙ. 'වොරො'ති වොරෙන. 'අතතනො ධ
 මම'නම් අතතනො වාලසංචං. 'කඛ්ඛනති'ති සංසයං කරොනති.
 'සො සා'ති යො සුනමො, ඉධ සාසදො සුනමවාමකො ආකාරනනපු
 ලලිඛිතො, යථා "යත්ථ සා උපසිතො භොති" තිව, 'සා ව වාරෙනාපි සු
 කර'නති ව. 'අද්දසොවා'ති අද්දසොසෙව, අවසානගාථායං. 'පඨමස
 මසෙ'ති පඨමවසෙ. 'පචනාමානුගිමො'ති රූපාදිකෙ පංචකාමගුණ
 අනුගිමො. 'මද'නති දපං. 'නිහවමිහව'නති හවමිහවකරං. නිබ්බා
 ණං. අයපි ගාථා මඤ්ඤකනනා නාම.

ආරක්ඛකමහාසකෙත්ථරසස වජ්ඣං වතුපං.

පඤ්චමේ 'ධුනාගමන'නම් ධනසාධිතමනකාරණං. 'මෙතිසස
 නි'නම් මෙතිසස ධයසසං, භං කිර ආජානනො කොපි භිඤ්ඤා
 නසකෙතොති. 'ආසාසා'ති ආසාසිතො. 'විරජ්ජනති'ති ගතං. යෙව වි
 රජ්ජනති, කුණ්ටෙප සුළු රජ්ජනති යොජනා. 'සංසාරධාණුකා'ති
 සංසාරෙ නිබ්බාධධාණුසදියා බාලා. 'ගෙගහාපිතො'ති භිසකො.
 'හෙදමුපතෙති'ති විභවං විනාසං නෙති. 'සාති'ති උපගමති.

‘සමුඛාග මපොථක’නහි සමුඛවචනලෙඛනපොථකං. ඔයා නගාථායං. ‘අමග්’නි දෙවතායො. ‘අකනසුකන’නි අකතකල්ලාණං, භොරාපායං ගව්ජනෙනවානි සමිනෙකා. “ජභථ හපථාපුඤ්ඤාපුඤ්ඤානි”නි අපුඤ්ඤං ජභථ පුඤ්ඤානි හපථ. ‘පඤ්ඤා’නි පඤ්ඤා විනේනා. අයං ගාථාපි මඤ්ඤාකනනා නාම.

සිටිනාගසස වහුං පච්චං.

ජ්ජේ ‘නාලචතුක්කමිති’නි නාලචතුක්කක වනෙ. ‘සුදසසනිප ඛානිසාලායා’නි සුදසසන නාමාය පඛානසාලාය. “නෙසො” න්‍යාදි ගාථාපු, නිසස ඵසො උපාසකො තවපිනාවා භානා වා මාතුලො වා න භොති, තථ ඤාති සුභන්ද ව දිඨ්ඨමානකතො දිඨ්ඨිතො ව සමින තෙතන දළහමිතො ව නභොති, හසස කොපි උපකාරොපි පුරෙ තයා කතො නච්චි, සො තං හවන්තං සීලවන්තනති ඤාතො භුසං. අභිනිපාපණ්ණනකං භොජනං දසසති, යදි තිං තසස මහන්තතරං ආනිසංසං ඉච්ඡිසි සරාගො මිඨමානොපි මරමානොපි තං භොජනං නභුඤ්ඤාති. “ඔවදිකුතෙ” න්‍යාදිමති සො ඛිරො අතනානං. ඔවදිකුතා විපසසනං විභිසිතො දුක්ඛකයං අරහන්තං සච්ඡිකුතො බුඛසා සතසොභකො හුතො තද භත්තකිච්චං අකාපීති. ‘කරජකාය’නහි කරං චුච්චති මානාපෙත්තිකසමානවො, තනො ජාතං කරජං, කරජං ඵච කායො කරජකායො, තං කරජකායං. ‘බුහමදෙස’නහි භෙඨ ආදෙයං අපුනාදනිඨදෙයං. ‘විසිඨමානනගර’නහි ඵචනනාමකං නගරං. ‘දුබ්බෙසිකා’නි අවුසිකා. ‘ස්නසසරනො පානිඨසච’නහි ජාත සසරතො උදකසස පුරං මාරිඨසචං, ඔසානගාථායං. “අවෙජරඤ්ඤා” න්‍යාදිසු භො අවෙජරං කතසුචරිතං පුගාලං. ‘නිජජග්’නි ජරාය අභාවෙන නිජජරාති ලඛනාමා දෙවතායො, අභිගන්තො මානෙකත්, අථ තසස පුගාලසස නිජජරා ථුතිමුඛා වණ්ණනං වණ්ණයනති, ඵචං චුත්තනගෙත භුමො විබුධමනුජා ඤාතො සුගතිං හපමානා සතතං පුඤ්ඤං කුරුථ, ලොකෙ මා බණං න කබණං භුච්ඡං යාතුති. අයමපි ගාථා මඤ්ඤාකනනා නාම.

සඛානිසාමච්චසස වහුං ජඨං.

සත්තමෙ ‘මාතුලරුක්ඛ’නහි තතනාමරුක්ඛං. ‘පට්ඨනෙතො, නි සප්ඛායං කතො. ‘සකිදෙවා’ න්‍යාදිගාථාපු සත්තං ඵකචාරමෙව සා සඛිගති තං පුගාලං පාලෙති, බහුවාරමපි අසබ්භි සගමො න තං පා

ලෙහි. 'නසාපිසෝ'නි කොටි ලාමකෝ නහොති. 'වෙ'නි එකනෝ න. "ජීරනනි" න්‍යාදිසු "රාජරථා"නි රාජ්‍යනං රථා. 'සුචිතනා'නි සුචිතණ්ණවෙච්චරියාදීහි සුචිතනා සුච්චිචිතනා ජීරනනි, සතං සප්පරිසානං තිච්ඡිධා සුවර්තධම්මො ජරං නලපෙති, සතොගවෙ එකංසෙන සබ්බි සබ්බමං පවෙදයනති, නහං සභාවතො පඨවිතොව පඨවි සභාවතො නහතො ව අඤ්ඤාමඤ්ඤං අනන්තභූතවපි දුරෙති ආහු කථයනති, පාරං සමුද්දස්ස සමුද්දපාරස්සාපි තං දුරෙ ආහු. 'මාධවජ්ජා'නි මාධො අජ්ජානි ඔජ්ජෙ. 'බද්දලනාපණ්ණා'නි බද්දලිලනාපණ්ණං. 'දිවසනාරම්පනි'නි මම සිතදිවසතො අනතරදිවසම්පනි. 'මාමරමො රහස්සා'නි මොරපිඤ්ජවිචිත්‍රමාමරහස්සා. 'සුරබ්බනා'නි දෙවවජ්ජරා. 'ලසාචිසුතන'නි තාරාදිලයසංයුතනං, ලසොති එඤ්ඤාගයනනිතං විණාදිතං ව පුරාතනදස්සනං. 'සමණාමන'නි සොතස්ස අමතසදිසං. 'පගගස්ස විණාදිසවංසනනනි'නි විණාදයො පගගහෙත්වා. නානිකතමං ගිහිසරං සරෙතා'නි ගිහසරං තනනිසරෙන අනනිකතවම. 'ලසනනිසෝ'නි ලාලයනනියො, අයමෙව මා පාඨො, විලාසෙනනියොති අපේඨා. 'නං පටිනොසසගනි'නි තං භවනනං පරිතොසයනනි-හෙරිආදයො තුරිසහෙද ඵල, තඤ්ඤා-නෙදි'නි මහාහෙරියො, දඤ්ඤිති වුතනා. 'මුනිගා'නි මුදිග හෙරියො. 'මුරහි'නි පණවා. 'දෙණ්ඩමා'නි මහලහෙරි. 'සුභිණ්දසෝ'නි වංසසංඛාදයො, සුසිරාදි තුරියගණා අනෙකාව. 'පහසරුපා'නි තුඨරුපා. 'සොණ්ණමයා'නි සුවණ්ණවිකනිආදයො. * 'වස්සගෙනනා'නි වස්සකොඨාසගණනාය. 'මුනිඤ්ඤාමාලසපනනිසුතනා'නි මුනිතො බිමස්ස ආලයභූතවිහාරපනනිසුතනා. "විනිජ්ජො සෙසනමාලකෙති"නි සෙසනමාලකෙති විහාරො විරාජිතො. 'සුසුලලසිතොදකසමපසුණ්ණස මාකුලානෙකජලාසසෙති'නි පංචවණ්ණපද්මප්‍රභාදිසමුද්දලෙති සිතොදකසමුපුණ්ණනි අනෙකජලාසයෙති සමාකුලභූතෙති; පරිබාහලාසසරෙති සුතනා විහාරොති සෙසො. "විසාධිතො" න්‍යාදිසු සමනනා විසාධිතෙ සතතසතෙ බ්‍යාමමතෙත ඨාතෙ සාකාරගොපුරනොඝකෙති පරිකම්මතො, සතතාධිකෙති ජබ්බිසසතෙති පරිච්ඡෙදනනිති ව දස්සනියො. 'නනිංගදෙකෝ'නි තසමිං විහාරෙ

* "සමාරිජඤ්ඤා"නි පාඨො පාලියං අදිස්සමානොපි එඤ්ඤානි, "සමාරිජඤ්ඤා"නි ආලපති, අථවා මාරිස ජඤ්ඤානි වතනඤ්ඤා ගාඨාබ්බකසුබ්බං සමාරිජඤ්ඤානි වුතනං, අඤ්ඤානිකාලෙ පන මාරිස ජඤ්ඤානි ගහෙනබ්බං, තඤ්ඤා මාරිසානි ආලපනා, ජඤ්ඤානි සද්ද ජානාසිති අජ්ඣානාරො" ඉට්ඨත්‍රිකා, විමංසිත්වා ගහෙනබ්බං.

තදා ඵෙකො සමණො අගොසිං. 'අදදිං නනොපි'ති තනො ච මම පටිට්ඨෙය්‍යතො සබ්බස්ස උපසිඤ්ඤානං අදදිං. 'මමදං පදානං මමිදං චන'නති මම ඉදං ඵලං දානං, මම ඉදං ඵලං චනං. "සබ්බාසෙ" චාදි මහි සබ්බාස දානෙ දිනෙන සති අප්පමි දානං පක්ඛං මහාච්ඡාකං ඵලං හොති. ඕසානගාථායං, හො හො සනෙතා ඤාසලනිරතා ඛෙ තතං පුඤ්ඤකෙතිතතං ඔලොකෙත්වා අණුං අපි දෙය්‍යධම්මබ්බිජං දත්වා අහො ඵලං අනප්පහොගං ලභන්ති, හොජ්ජෙන ඵකං කබ්බ ලම්භි භවතං ලබාන සුභිලෙ දිනනං තං දානං තස්ස නිදිවමනුජ් හොගං දත්වා පච්ඡාභාගෙ සිවස්ස ච භාගි අස්සාති. අයමපි ගාථා මඤ්ඤානන්තා නාම.

සමණගාම වත්ථං සත්තමං.

අභිමම 'ඉස්සර'නති ඉස්සරභාවං. 'නක්ඛා'ති තස්මිං දෙවගාමෙ. 'දුරහරණෙන'ති දුරං හරිත්වා වුදානසීලෙන. 'සුරනොකත්වා'ති පුරෙ වරං කත්වා, පුබ්බගමං කත්වා චා. 'නිවේන'නති නිගමං. 'බ්‍රාහ්මණානිසං චොරහස්'නති බ්‍රාහ්මණානිසං නාම දුම්රිකචොරභයං, සා පන භයස්සුප්පනති විජාරයො සමන්තපාසාදිකාය ගහෙනබ්බං. 'විනක්ඛමාලකො'ති විනක්ඛථානෙ මහාමාලකෙ, තත්ථ කිරි හිකුළු පානො වුදාය සබ්බං කත්තබ්බං චත්තං කත්වා පිණ්ඩපාතවෙලාය උපගතාය තස්මිං මාලකෙ සන්තිපනිත්වා අජ්ජ මයං කත්ථ පිණ්ඩාය පටිසිස්සාම, අජ්ජ කස්ස සංගහං කාතුං වට්ටති, අජ්ජ කස්ස සබ්බා නිකං, කස්ස මග්ගඵලපතියස්සො පරිපාකං ගතොති. විතක්ඛමාලකො තතෙ තතො අනුරූපං ඤාත්වා ගවේනති, තස්මා සො විතක්ඛමාලකොති පඤ්ඤාසිත්ථ. 'කරඤ්ජරකො'ති නත්තමාලරුකෙ, 'නත්තමාලො කරඤ්ජාතු'ති පරිපායො වුතො. 'සංසාරමහාච්ඡිද්‍රගෙහ'ති විදුග්ගසංසාරච්ඡෙතොසෙ. 'විසාකග්ගති'ති බ්‍යාකරොති. 'සොණ'නති සුණං. 'කසින'නති ඡාතජ්ඣාතතං. 'වට්ටවත්ථ'ති වට්ටවත්ථා අදා. 'බ්‍රහ්මකිහස්ස'ති හොතතුම්භිතස්ස. 'පටිත්තබ්බෙත'ති පටිත්තකෙන වට්ටබ්බෙත. 'සොහනත්තොප'නති යො කොපං හනත්වා, යො හනනකොපොතිථි පාඨො, ඕසානගාථායං. 'දත්වානෙක'නති දත්වාන ඵකං. 'සානො'ති සුතබස්ස. 'සතිකෙදා'ති හිකුළුතං ඉස්සරො අයං ථෙරො. 'නං නෙ වට්ටසරණං භවති'ති තෙන දානං මනුස්සාදිකෙ ජ සමිං තස්මිං වට්ට සරණං භවති. අයමපි ගාථා මඤ්ඤානන්තා නාම.

අහස්සෙතිරස්ස වත්ථං අභිමමං.

තවම 'මහාපලලකකයා' කාරණා'හි මහාපලලකකයා අවෙජ්
දනකාරණා. 'පනතධොවනකාව' නැති පනතධොවනමුඛනාමං සාධා
හගං. 'ගුණිකනවරකෙක'හි බිරිකාරුකෙක, 'බිරිකාරුජායනන' නැති
පරිසායො. 'උඩවිකාව'හි උපාදිව, අයමෙව වා පායො. 'සහරුකෙක
න සුමනෙකා'හි ඡන්තමිව මන්තෙ ධාරියමානෙන රාජායනනරු
කෙකන සුමනෙන දෙවරාජෙන පච්ඡාසමකෙන. 'නහසා'හි නහසි
අයමෙව වා පායො. 'වුච්චාගාධිකාරෙහි'හි නවගවුච්ඡපාදනෙන ව
ජලගවානුපපාදනෙන ව චතුරකිකාරුපපාදනෙන ව. 'දසසන කිර
ණො විසා'හි සතසාරංසි සුරියො විස. 'පතිනා'හි පතිනා හුනා. 'අදු
තති අදංසු. 'භුජගෙන'හි නාගෙන. 'ඉමං පාදරහ'නැති ඉමං පාද
රහං, කාලං ආගමෙථාහි යොජනා. 'අජ්ජාපි'හි අජ්ජ අපි. 'රතනිද
සිතනමාගමි'නැති රතනියං දුසිභාවං ආගමිං. 'දගගනපාගනං'හි
දගගනාය මයා පාගනං. 'මහාතාමකෙ සරෙ'හි එවනතාමකෙ සරෙ,
තසා කිර නිරෙසු නුභි යෙභුයෙයන පරුහනති, තසමා තාහි සො
එවං ලබනාමො. 'මුවලිඤ්චන'හි කච්චිකාරවනං, සො හි රුකෙකා
මුවලානං රුකකානං ඉඤ්චනා මුවලිඤ්ච නාම, තස්මි පන පුප්ඵලාණ
ගුලභුතං සුපකකකාරඵලසංඝාතං දුරෙ සිතසා කච්චි නුබො කා
රපකකඵලාහි විතතං ජනෙනි, තදුපාදය කච්චිකාරොකෙව ප
ඤ්ඤසිස්ස, අඵවා "නිවුලො මුවලිඤ්ච වා"හි පරියායො, ගොසං වනං,
මුවලිඤ්චනං. 'සුබ්බනා'හි සුඤ්ඤවනා. 'ඉතිමනච්චානා'හි ඉති අ
ඤ්ඤාය. 'බෙතගගන'නැති බෙතගමෙව ගතං ඔතිණ්ණං. 'තේජ්ජගෙ
ජ්ජාදිනා'හි ජිඤ්චා භිඤ්චාහි ආදිනා කාරණෙන- 'මහාසාග'නැති
මහාසංඤ්ඤං, ඔසානගාථායං. 'පඤ්ඤාසුපගනමනො'හි ඤ්ඤාසුප
සුතතමිතො. 'ආනුම'නැති අනුතානං. 'කච්චදස'නැති පරිසාය දසං
කච්චා (දනං අදසි). 'පසනි'හි පසාහි ගච්ඡති. 'සුරතරුසම'නැති
දෙවතා කපපරුකකසදිසං; සුරතරුපමනතිපි පායො. 'මවෙජ්
ගිති'නැති මවෙජ්ජරසධිතං සපතනං. 'හවනා'හි හවනතා, විපලා
සොයං, අයමෙව ගාථා මඤ්ඤකකනතා නාම.

නාගාය වස්තූ නවමං.

දසම 'අවමඛල කොලාහල සද්දනා'හි අවමඛලභුතෙන
තස්මි තස්මි ලභියානුලොමෙන කතනිගෙසාසෙන, යථාහ:-

“යඤ්ඤනිමිතං අවමඛලව

සොවාමනාපො සතුණ්ණ සද්දං” නසාදි.

‘එකං කාරුකික’නි එකං මහාකාරුකිකං, නිලරුකික නිතිපි. ‘ජලලිමුපාදයා’ති ජලලිමනනං උපාදය; රුකිකයා හි බහි ඩා තවො පපටිකා නාම, තදනනනරං තවො තවචෙභගුනාම, අනන රෙ ජලලිනාම. ‘පාණිකා’ති සිතපටිගා. ‘පුඤ්ඤවන’නනි පුඤ්ඤව නනානං. ‘අජ්ජනනාසා’ති අජ්ජනනාගාය. ‘අලකිනිනා’ති අනිසසිරි නා. ‘සඤ්චින’නනි සඤ්චිතිනං උපචිතං. ‘ලලිතසංඝ’නනි පොඤ් නිකං. ‘අනනනනා මංසං’ති මය්ගං උරුමංසං. ‘සමබලගනනනා’ති සමබලගනනනා. ‘විග්ගාමි’ති විතරන ආයාමි, ඔසානගාථායං. ‘සඛා බල’නනි සඛාය බලවගාමං. ‘ජයමපනි’ති ජයමපතිකානං. ‘පුරෙච්ච දායකා’ති පුරෙච්චාති වතබේබ රසං කචා වුහනං, අයං ගාථා වසනනතිලකානාම:-

වුහනා වසනනතිලකා තභජා ජගා ගො
වඤ්චපබ්බතස්ස වඤ්චං දසවං.

මිගපොතක වගෙහා පංචමො.

තස්ස වගෙහස්ස උද්දනං.

මිගපොතකො සුතධම්මො කුණ්ඩරජ්ජාරඤ්ඤකා
සිරිනාගො සඛාතිස්සො සම ගාමාභගාපිව
නාගා වඤ්ච පබ්බතො ව දසවඤ්චති පඤ්චමෙ.

ඉති පරමවිසුඛං=පෙ=පංචමස්ස මිගපොතක වගෙහස්ස අඤ්ච
ණ්ණනා භුනා මධුරරසවාහිනිවිකා සමනනා.

ජයස්ස උතතරොලියවග්ගස්ස පඨමවනඤ්චිනි ‘නඤ්ච නඤ්ච විභු තො ධම්මවිනසෙ’ති තස්මිං තස්මිං පදෙසෙ ආවිභුතො විභාරභුතො ධම්ම ව චිතසෙ ව. ‘ගොපාලවෙට්තො’ති ගොපාලභුතො වෙට්ත කො, මනුස්සා හි මනුදසකෙ බාලදුරකා නාම, කිලාදසකෙ වෙට්තකා නාම, පිලා වාහිපි වදනති, තතො කුමාරා නාම, තතො මජ්ඣමපුරි යා නාම, තතො වුඩා නාම, තතො මහලලකා නාම, තතො සසිකා නාම හොනති, අභිධානපපදිපිකායමපනාග:-

“දුග්ගො ව වෙට්තො පෙසෙසා
කිංකාරො පරිවාරිකො”ති:-

පරියාසො වුහෙතා, නඤ්ච ගොපාලවෙට්තො ගොපාලදසොති අතො භවති. ‘කුමාරො’ති මලිතවඤ්චිතවඤ්චා. ‘පාදදුමදණ්ණ

හතො'ත් මාසාකාරානං කිලාදර්ශනා පාදපරමපරාදර්ශනා විශ්
කතො, පාදදූමං යං ලොකෙ දුද්දර්ශනනිවදනී, හොපාලකානං ති
රෙතං බිබ්බාවාට්ඨං, සො තං ගතෙත්වා ගතො, තෙන වුඤ්ඤා පාදද
මදර්ශනගණනා. 'පාදවිමසි'නි එකරතනානිකානං. 'පිලලක'නි
තං පිලලකං, පිලලකං කපණං වරානං. 'අසකකන'නි සමමාප
කතං. 'නිබ්බාන'නි සුඛොචිතං. 'කරසාහන'නි ගතෙත ආහතං,
'නිබ්බානකරසාහන'නි වා පාදො, නිබ්බානං සුඛොචිතං අකකරසං
අමිලං පුනිරසං තෙන ආහතං තෙන භුක්ඛන්දාරා ආහතං. 'සුඛා
පෙති'නි තං දුරකං සුඛං පාපයතී. 'හත්තං මොචෙසී'නි කුලානො,
ගත්තං මොචෙසී. 'එකමුතෙන එකෙන ගණනා'නි එකමුතෙන එක
සමිං ගතෙ මුතනමතෙන එකෙන ඉතරෙන ගතෙත ගණනා. 'න
විසං විසනනි අකකන'නි අකකං විසං න විසනනි අකකතං, ර
කෙකං කොපං විසං වුච්චති. 'නිව්වෙකාපානලාදකා'නි රාජකොඛනි
නාදකා, "කාලොත්තාදිමිති, "කාලො" මච්චි රකෙකං කාරණං හො
නි වා අච්චා රාජා කාලකාරණං මච්චිසංකාරණං හොති. 'මානුජො'නි
අනු තෙ මරණසංසයො මානුජො. 'සං සෙති විනා'නි ආදිසු යං වි
තතං අනසෙන අධිමෙත අසමෙන සෙන ජනෙන ලබං, නං වි
තතං ලබකසං රාජාදිසං දෙනි, දෙවතාපි රාජාදියොපි සෙන
කෙනපි විනාසං කාතුං නති සකෙතානති, අවසානගාථායං. සො
දයකො ගුණාධාරජින ප්‍රජානං හිතමුතං අපමපි දෙය්‍යවත්තං ම
සමාය දදති, සො පෙච්චලොකෙ සංසාරමහාට්ඨගෙහ සමපතතිකකි
තාය නාමාය අනතානං පතිසාපෙතිති, අයමපි ගාථා වසනනි
ලකා නාමි.

උත්තරොදිස වුත්තං පඨමං.

දුතියෙ 'දුරපමෙහන'නි දුරගණනං, දුරාහරණං වා. 'කෙවලා'
නි සකලා. 'සුසංඛා'නි උදකසංඛාවෙන සුසංඛා. 'එලිනා'නි පු
ලිතමසකිකා. 'ගතා විනාසං ජලනී'නි නදිආදිසු මච්චකර්මපාදයො
විනාසං ගතා. 'ආගමා'නි දුරතොච. 'මරිචි'නි මිගතණනිකං. 'නොස
සකුඤ්ඤො'නි උදකසකුඤ්ඤො හුත්වා. 'සිතපණනා'නි පතිතපකතා.
'වනා'නි රුකකා. 'ගුහනා'නි පඨමං ජානා. 'වණ්ඩානිලසමාහතා'
නි මණ්ඩන වාතෙන සංආහතා. 'චිත්තාසෙ'නි චිත්තාසච්චනාථාය:-

"මහාසමයො පවනස්මිං පදවකායා සමාහතා

ආගතමග ඉමං ධම්මසංගං දුක්ඛානං අපරාජිතසංඝනති:-

ආදිසු විසති තදත්තං ආගතපච්චයො, ජිවිතාසානිපි පාදො,
ජිවිතාසාවතනානි අත්තො- "ජම්බුදිපසංඝා'නි උපයොගෙ සාමිච නං, ජ

බුද්ධිපතනී අනේ. 'වාහසා'නි කාරණා, 'සංගිරසා'නි සංගාපණං. 'සංගිරසා'නි අනන්තො කම්මභානානසිකාරාදි කිවිදි පසුනා. 'නිවාරණ'නි නිවාරණං කම්මා, විනාසං කම්මා, 'කුසල'විවාසනා'නි අනප්‍රසංගසංකල්පනො. 'එකං සංකල්පනා'නි එකං සිලාපොතකං. අවසානාගායං, එකස්ස භික්ෂුස්ස එකචාරං දිනනස්ස ඉදං එලං ඉති චන්ද්‍රා භවනකා දෙය්‍යධම්මෙ' සති භූමින චගාමෙ තතං විවේය්‍ය සමාය දුතං දදුථානි යොජනා, අයං ගාථා ඉඤ්චජ්රා නාම.

“ඉඤ්චකා සා චජ්රා ජගා ගො”.

නම්මසුමනසෙවරස්ස චක්ඛං දුතිසං.

තනියෙ 'පට්ඨමධානගතො'නි පට්ඨමධානසරිතො. 'පට්ඨිල ගාගමෙලො'නි පට්ඨිලිතලාලො, අයමෙව වා පායො. 'ලෙහසාමගා. නති ලෙහසාං අගනනති ඡෙදො. 'අනෙත භූ'නි පට්ඨිමගෙව පනා කුණ්ඩ'නති සාලිසිසං. 'පණ්ණසුපෙනා'නි සාකසුපෙන. 'බිලගදුති සෙනා'නි කච්ඡදුතිසෙන. 'සතකුලවා'නි සතපුරිත කුලිකං ව. ලොකනසනො'නි නිලොකස්ස වකුභුතො. 'ගනන'නති විබ්භනන ගතතං. 'බුහුකක' නති භොතතු විජිතං. 'දෙවසභවන'නති දෙව තානි සගභාවං. “මාරොපි'නි එත් පිසදෙන මාරොපි අසෙසා කොවිවාතිදං සමපිණ්ඩති. 'නිසම්පද' නති නිවිධසම්පතනිං, ඔසා නගාථායං. 'අමචජ්ර'නති අමචජ්රියං. 'අභිභුගනන'නති * අභිසයෙන අභිභුතං. 'අබ්බො'නි නබ්බො. අයමෙ ගාථා වසනනතිලකා නාම:-

“චුතතා වසනනතිලකා තහජා ජගා ගො.”

පුට්ඨමධාගිතිකාසෙවරස්ස චක්ඛං නතිසං.

චතුසේ 'නිගල'නති උද්දානං. 'ආලන'නති පාකාරං. 'සලල කි චලපනාදයො'නි සලලකිරුකකි අස්සජරුකකිදයො †. 'මණ් ට්ඨමෙන ට්ඨමිනා'නි මණ්මයට්ඨමෙන ට්ඨමිනා සුරයොධා විස. 'නෙ සලලකෙකාසනිකා'නි නෙසලලකා ව එකාසනිකා ව. 'සුභංගං චල සනින'නති සුපකෙකන එලෙන සජනනං. 'කාරකා'නති කාරරු කකිසාධං. 'සමණ්කිව්වං මංගලං පාපෙඤා'නි පබ්බජනකිව්වං නි ථං පාපෙඤා. 'මධුරං සභාව'නති මධුරසභාවවනනං, පුතං දිසා න කස්ස පුග්ගලස්ස විරාගස්ස පීති. නකරොති කරොති එවාති සෙ

* අභුතපුබ්බං, කඤ්චි. † “සලලකිපලාසපනාදයො”නි සලල කිරුකකි කිංසුකරුකකිනං පනතඛකුරපලලවාදීති, කඤ්චි.

සො, පුතනති එත් වතනපටිපතති වෙදිනබ්බා. ‘ආනුභාවමහනන
තා’ති සා ආනුභාවමහනනනා. ‘එන’නති ඉමිනා යොජෙතබ්බං.
ඔසානගාථා පාකටාව. අයමපි ගාථා ඉඤ්චජ්රා නාම.

වුලුඬුසවසුං. වතුන්.

පවමෙ ‘අජෙප්පා’ති අජුප්ඵව. ‘කිව්ව’නති කතනබ්බං. ‘ආන
සා’ති පාපසුස ආනාපනතේන ආනප්පනති ලබනාමං විරියං. ‘සං
ගර’නති කතිකං, අයමෙත්ථ අජෙථා, නො අමිනාකං තෙන වහාසෙ
තෙන වච්චුනාඅජු විනිනාමෙති ඉමසමිං. මාසෙ වා ඉමසමිං. වසෙස වා
විනි නාමෙති, සුමෙ පරමාසෙ වා පරවසෙස වා මං ගණනාසීති එවමාදි
සංගරං නති අජිති. ‘විසෙණ’ති බුද්ධුපපාදසංඛිතෙන නවමෙ බණේ.
‘මා උපවමගා’ති මා උපපතිනා අතිකකම්මා අගා. ‘සෙදිනමහනකාර
පණෙණනා’ති අලොකකෙන විධුපතෙන සෙදිනමහෙන කාරරු
කබපණෙණන. ‘වසුගෙගනා’ති වසුගණනාය වාරප්පතං.
සුණධදෙණ්ණ’නති සුවාණදෙණ්ණයං; අයමෙව වා පාඨො. ‘උ
චිතං. නොචිතං එන’නති එවං බම්මනනතිපි නො බම්මනනතිපි. ‘ගර
හා’ති ගාරහභාවතො. ‘සාමකෙන නිබ්බන්ධිකා’ති සාමකෙන පි
ලෙකා. ‘ඉමිනා බණසම්මාසෙනා’ති ඉමිනා බුද්ධුපපාදබණසමවා
සෙන. “කුජකනති” ත්‍යා දිගාථායං භිමා භුජගා හෙරවා වහාසප්පා
හතපහනාදිකෙ හෙතුමති කාරණෙ ව සති කුජකනති, නාසති; හෙ
තුමති කාරණෙ ව අසනෙනපි නරාධමභුජබ්ගමා අධමිතිනනරා
කුජකනෙනව. ‘නරාධමභුජංගමා’ති භීතනරසඛිතා භුජබ්ගමා.
‘කපිලගාවින’නති කණ්ණගාවිනං, ඔසානගාථායං. ‘වසෙසකා
සබ්’නති වතනබ්බෙ ගාථාබන්ධිසුබත්ථං රසුසං කතා “වසෙසක සබ්”
නති වුතනං. ‘වසෙසථා’ති වසිසාපෙථ. අයං ගාථා පාදකුලකං නාම:-

“ යමනිතලකබණ්ඩසෙසසුතං
මතනාසමාදිපාදහිතිතං
අනියත වුතනපරිමාණසතිතං
පමිතං ජනෙසු පාදකුලකං.”

නිසාස වසුං පද්ධමං.

ජුස භාලක’ති බොධිපුජනමාලකෙ, විතකකමාලකෙ වා. ‘මනති
කාකමම’නති විතාකාරකමමං. ‘ගකුසංවසිතුලික’නති ගකුකන පං
වසිතුලිකාජකං. ‘කිලනසීලනාසා’ති කෙළිපකතිතායං. ‘වසනුසොනාදි
ගතා, දිගාථායං රුපසද්දාදිගොවරෙ වසනුසොනවාරාදිති තෙන සමෙ
නකුලපුෂ්පතන සද්ධ වාරතබ්බානි, ඉඤ්චසංවරං පාලෙනබ්බනති සෙ
සො. ‘අගෙසන’නති පුප්ඵදානාදිඑකච්ඡති අනෙසනං. ‘මනනාරොප
වවසෙ’ති විවරපිණ්ඩපානසෙනාසනතිලා න පප්ඵවසෙ. ‘සොනිසො’

නී උපායෙන වා සදුනේන වා. 'සග්ගාපවග්ගසමුපතති' නි මනුස්සාස මපතතිසග්ගසමුපතතිනිබ්බාණසමුපතතිනි නියෙසා සමපතතියො. 'අ සුරෙහොතා' නි වුඛසිංකමා න සුරයනො. 'ඡවාලානසමො සො හි' නි සචචං. සො ඵවරුපො ඡවස්ස දුගනඡං ගතිතාලානසමො විඤ්ඤා නා නිඤ්ඤො හොති. 'නාලිමපිඤාන මිලෙනනා' නි සාසනස්ස විසුක භූතෙන අනාචාරසංඛාතෙන මිලෙනන අනාලිමපිඤාච. 'සංසාමෙඤා' නි පටිසාමෙඤා. "හාරමකංසු" නි සාමිකමකංසු. 'දලිදං නෙව කා මෙනති' නි දලිදං නරං නෙව ඉච්ඡති. 'බමමනා' නි පුරාතනා. "අකුලිනො" ච්චාදිගාථායං සො සුගගලො අකුලිනොපි හොති හො ගවා සංඛිඤ්ඤාපානං පභු වෙ හොති සංඛිඤ මාතාදස්සො තං උපාසනානි උපගමින්නති. 'නිමමානුසංකෙ' නි නිගතමනුස්සංක, සුඤ්ඤාති අ හො. 'පංචසතකපිස' නති එකෙකං කපිසං චතුරමමනං හොති, අභිධානෙ පන:-

“බහුපංචසතං කොසො
කපිසං චතුරමමන නති”:-

වුත්තං. 'නං නදුපකක' නති තයමිං කාලෙ තං සස්සං පකකථ ලං (ලාසිතඤ්ඤං.) 'ලාචනා ගහෙඤා' නි දහනං ගහෙඤා. 'උදකංලා භෞමතොතා' නි ලොභොදකුනාරිභගමතොතන. 'චෙලලොපක' නති සප්පිනා උලොපකං, භත්තතති සෙසො. 'බද්ධපාදිමතිර' නති ඔරිමතො පාරිමතිරං පාරිමතො ඔරිමතිරං. 'ඉතො' තසාදිගාථායං ඉතො දිවසතො අධිකං දුතං කථං සෙව අතං දස්සාමිති විචාරෙතති, සා උපාසිකා දුසිගණෙහි පරිවුතා ගෙගමජෙකි අදිජි. 'බිලහභාජ නෙ' නි කඤ්ජයභාජනෙ. මච්චුවෙගෙන අද්දිනො' නි මච්චුබලෙන පිලිතො. 'අජෙකාලමබනති' නි ඔලමිනති අචලමිනති. 'අගගසා නපිමානාදි' නි දිඤ්ඤරථවිමානුසානකපපරුකතාදි. 'අච්ඡරසන මණ්ඩිනෙ' නි අනෙකාකාරච්ඡරිස විභූති විභූසිතෙ. 'සග්ගං නිසානි' නි සග්ගපුරං නිසානි. 'මිලාප' නති විපලාසං. 'නිස්සාරෙ' නි සාරර හිතෙ. 'අසුචි' නති අපචිතතං. 'කම්බුලාලස' නති අසිතිකිම්බුල, වාසං *. 'ච්ඡෙද' නති එඡ ඉදනති ඡෙදෙ. ඔසානගාථායං, පරම චරිතනාසාදිසු තුමෙහ භවතොතා භිමතොතං එතං පරමං චරිතං ත්‍රිදිකා දිවිමනුජසුඛං ච නිබ්බුතිං ච පඤ්ඤානා විමලසිලෙ බුබුසු තොතසු දුතං දදථං, තං දුතං තුමගාකං සුරතරුසදිසං දෙවකපපරුකක සදිසං ආභවංගං කාමදං භවිස්සතීති. අසමි ගාථා මාලිනී නාම:-

“නතමසස්සතායං මාලිනී හොගිසිති.”
අපිසාග්ලනියස්ස වස්මිං ජසං.

සත්තමෙ 'මහානිද්දේ'හි ගිහිකෙ මහාපරිලාභෙ. 'අකාලික'නහි කාලරහිතං, තඬුලෙණ චිපාකද්වයමත්තං. 'නිධාන'නහි සුනිහිතං. නිබ්බුතං. 'සබ්බලොකවසිකාර'නහි සබ්බලොකානං අනතාබ්බරණ්ණං. 'පරමොසධ'නහි නං දුතං පරමොසධිභූතං. 'කාමදො මණිමුක්තමා'හි සබ්බකාමදො උත්තමා මණිව. 'හද්දසමො'හි දිබ්බහත්තුකලිසදිසො. 'සුරපාදප'නහි දෙවානං කප්පරුකප්පට්ඨාගං. 'උත්තමාධමමජ්ඣිමෙ'හි උත්තමෙවා හිතෙවා මජ්ඣිමෙවා. 'සුරතො කරො'හි පුබ්බගමං කරෙය්‍ය. 'වුග්ගමානපෙතාවලිහඛමානතුඛගතරධගමාලං විකිණ්ණජලකණිකාකිණ්ණසමභිනනජලවෙහජනිනනිගෙසාසෙසාසින'නහි වුග්ගමානපෙතවිකිණිවලිහඛමානං. තුග්ගරධගමාලං උත්තමාහි විචිල්ලාහි ආකිණ්ණං විකිණ්ණජලකණිකාකිණ්ණං ජලජ්විකාකිණ්ණං සමභිනනජලවෙහෙහි ජනිතසද්ධං කුරුමානං, ඔසානගාථායං. 'සධාසෙ' ත්‍යාදිසු එවං සුජනා විදිත්වා න දුතං සධාය දත්වා මහාවිභූතිං පච්චත්තුගොනාහි, තො අබ්බසංගො දුග්ගසං දිනනං බහුදුතං අසෙසසිත්වා නිබ්බලෙව චත්තුං සකෙකාහි? න සකෙකාතෙවාහි. අයමි ගාථා උපජාති නාම:-

“අනන්තරොදිරිතලකිණං වෙ
පාදවිමිසා උපජාතියො නා.”

ගාමදරිකාස වක්ඛං සත්තමං.

අදමෙ 'පලාලං වාලෙනති'හි පලාලං මුලෙ ගහෙත්වා පලාලගහණත්තංවා විරලසක්කද්ධං වා අසුඛධක්කද්ධං සද්ධාලෙනති. 'බලං සුණනති'හි බලං පරික්ඛාලෙනති. 'රාගානලෙනා'හි රාගගහිතා. 'දෙසරක්කසපිලිනා'හි දෙසසඬ්ඛාතෙන රක්කසෙන පිලිනා. 'මුච්ඡනා'හි විසක්කද්ධා. 'ගානනං නු'හි අකතං නුත. 'කිච්ඡ ආයතිකාරණං'හි යං කිසුපි පුක්කද්ධං ආයතිකාරණං, සුඛකාරණං. 'කිච්ඡනො'හි කිච්ඡනු කසිරෙන. 'සුඛං මය්‍යං නගානො පඨවි සථා'හි සථා පඨවි න්තො දුරෙහොති, එවං මය්‍යං සුඛං දුරෙ හොති, මය්‍යනති නිසා කෙන සාම්ච්චනං මයා දුරෙහි අත්ථො. 'බණ්ණො'හි නවණො බණ්ණො. 'කාම'නහි එකංසෙත. 'ඉද්දනතං නලබ්බරො'හි ඉද්දති මම අනතානං න උබ්බරෙය්‍යං. 'මකඛිතං මලමුත්තෙහි'හි නිසාසාදිහි මලමුත්තෙහි මකඛිතං. 'අපච්ච'නහි ඡඩ්ඛිතං; ඉදං වුත්තං හොති, මහාරාජලොකෙ යං කිසුපි පිලොතිකං යෙන කෙනාපි මලෙන මකඛිතමත්තං. මලෙහි අපච්චං ඡෙද්ධුමං ඡඩ්ඛිතං හොති, යත්තං ඉසිඨිජං අරහන්තධර්මභූතං කාසාවපිලොතිකං දිසවා යසමිං තසමිං පිලොතිකෙ විය අනාදරො නකරණීයොති. 'සොසං සො නත්තංකා රාජා' හි රාජ

යො අයං බණ්ඩකො බණ්ඩකො හුත්වා උසසිතො යො අරහත්තං
 ජොයෙව. 'හත්තගාමිං කත්වා'ති පරිභොගහාමං කරත්වා, ඕසාන
 ගාථායං. "අහොනුභාව"න්තාතාදිසු, කපණාය සුපෙසලස්ස සංඝස්ස
 දින්න දුතස්ස මහානුභාවං පස්සාම, ධම්මා තස්මා දුතා හවහොගස්
 මපදං ලබා ආසි නිකුඬි පඤ්චසත්තාරං තං පරිදහෙත්වා ඤාණසම්ම
 නං ගතා ආසුන්ති. අයමපි ගාථා උපජාති නාම.

ධම්මාස චක්ඛං අභිමං.

නවමේ 'පඨමපුත්තොපකාරණ'නි පඨමතරං පත්තොපකර
 ණං සුපහත්තාදිං. 'විලොප'නි විලම්බිතහොගං, විලොමනිපි පා
 යො, අනනුලෝමිකහණ්ඩනි අත්ථො. 'උලොල'නි ආලෝකං.
 'ඉධ පක්ඛ'නි ඉමසම් රාජකුලෙ පක්ඛං. 'අවංචසා'ති සායෙව.
 'වරනි ජනි භූතම'ති "යමාදිවිප්පුමච්චිති කුමෙරදහනෙති වා"ති
 ඉමෙති ජනිකාරණෙති භූතලෙ වරනි. 'සුඤ්ඤ සුඤ්ඤරූපෙනා'ති
 පුඤ්ඤඅපුඤ්ඤසභා වෙන. 'පසාරංදිසි සිහංසු'ති සිතරංසි දිසි පත්ථා
 රෙනො. 'ගහාලි පට්ඨාදිතො'ති අභිවිසතිනකබ්බතපරිවුතො. 'අ
 දයාපණ'ති අදයාපනො නිකකාරුණිකො, අදයො පරෙ නිපිවා
 පායො, පරෙ පුග්ගලෙ අදයොති අත්ථො. 'ධනදුනෙන නොසෙති'ති
 ධනයාදුනෙන වා තොසෙති. 'අග්ගිවදහනෙ ග්ග්'ති දහනෙ රාජා
 අග්ගිරිව, එකමෙවග්ගිවිවාදිසු සො දුරුපාසිතං දුඬු උපාගතං නරං
 එකමෙව අග්ගි දහති, සබ්බං කුලං සබ්බං සම්මාරං සපුත්තදුරං ස
 ධනං රාජග්ගි දහති, දහනා අග්ගිනා දඬුකානෙන කෙවි තරවො
 නිඬනති. 'අපරාධිතො'ති කතාපරාධා. "දුරෙ" විවාදිසු රාජානො
 නාම දුරෙ සීතාති නාවමනනබ්බා, රාජානො දීඝබාහුකා දීඝහත්ථා,
 මහාහත්තො විය ලොකොපපිලිතං දිසං සහසා දළහං ගණ්ණනාති
 ගහෙත්වා විනාසං පාපෙනාති. "පරස්ස ගගෙ"ති වොරො. 'පක්ඛපා
 න'නි අත්තනො පතෙති පතිතං. 'සපෙසම'නි අත්තනි පෙමසති
 තං. 'මලසං ගනත්වා'ති මලයදෙසං ගනත්වා. 'කිංචිසං නිස්සායා'
 ති කිංචිසං නාම අමහාකං භිතරං නිස්සාය. 'නග්ගකල්පසාදිසා'
 ති සුංසුමාරකුමසදියා, උපලක්ඛණමත්තමෙවෙනං වුත්තං, අථො
 යෙ කෙවි සත්තාපි භයෙ උප්පනෙන පිපං ජහනාතියෙව. 'නිලමෙ
 ලිහංඛමිලො'ති හඳො නිං සුගඬිවෙලලිතනිලකෙසබ්බා. 'පු
 ලපඬකපකානනා'ති විකසිතපද්මසදිසමුඛා. 'නිලාසනවිසාලකා'
 ති නිලකම් ආයතකම් විසාලකම්. 'නසනුසංචා'ති නසනස්ස උස්ස
 වහුතා. 'හෙමබලිව ලිලාසා'ති චණ්ඩවාතෙරිතහෙමලතොනධිප
 වෙධමානගච්ඡලිලාය. 'මනොරමෙ'ති තං ආලපති. 'සුවාන'නි සුවං
 සුවං. 'හෙනා'ති තස්මා. 'අජ්ජනනා'ති අජ්ජආදිං කත්වා. 'කාරණං

විසා'නි සුත්තං විස. 'ධවො'නි සාමිකො, තෙනාහ අභිධානෙ:-

'ධවො භු සාමිකො භවතා

කතෙතා පඨි වරො පියො"නි:-

අයං භවතුපරියායො. 'විධවා'නි චිගතසාමිකා. 'සුත්ත'නිමි
නා භිතරං ආලපති. 'හොති'නි වසාති. 'සාධාහබ්බ'නාහි භුඤ්ජනං
සච්ඡදනං සාධං. 'පෙලාසා'නි සාධකපඨිධානමඤ්ඤ්ඤාය, ඔසාන
ගාථායං. "දුතෙන" න්‍යාදිසු, සත්තා දුතෙන නිදිවං වජ්ජනි, සත්තා
නරෙසු ඔක්කුසෙසු සිරි දුතෙන ලභනති, සත්තා සිවං පුරං දුතෙ
න ලභනති, තස්මා පණ්ඩිතො ඉති ඤානිච දුතෙ සත්තං සමිතං ද
දෙය්‍යාති. අසමිති ගාථා උපජාති නාම.

කිම්බසාය වත්තං නවමං.

දසමෙ 'විත්තස්ස අවිසේසනා'නි විත්තස්ස අවිසේසභාවවන්තානා,
සාමඤ්ඤවිත්තභාවානෙය්‍යො. "අසං" ඉච්චාදිගාථාය, යථා ලභා අයං
කණ්ටකරුකෙතානිවා විසරුකෙතානිවා වජ්ජනරුකෙතානිවා නවිසේ
සෙති සබ්බමෙව ආරොහති. 'කාමකා'නි කාමෙන මොතිතවකඤ්ඤ
කා. 'වනිනා'නි ඉත්ථියො. 'ලොචිසා'නි සබ්බං කණ්ටකාදිහෙදං රු
කං නවිජ්ජනති ලභා විස. 'ජබ්බිතපතිනගෙහකුඤ්ඤානි සාමිකෙ
න ජබ්බිතගෙහතිතාමුලා, සුඤ්ඤගාරකුඤ්ඤාමුල නති අනෙය්‍යා, සත්තදි
වසං නිරාහාරානි සමබ්බො. 'සෙට්ඨාදි'නි අත්තතො ඔනට්ඨජෙදන
මාතාපිතුන්තං පනථෙතෙත්වා වාරිති. 'අනුබ්බො'නි උබ්බතා න සී
යා. 'අවපලො'නි පාපස්ස දපපච්ඡිතො සියා. 'නිපකො'නි ඨානොචි
ත්තාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො. 'පසංස'නති පසංසනං. 'දිබ්බමස
ගුලසුමෙ'නි දිබ්බගුලසතිතසුමෙ. 'මහාපාලිසමති'නි එවංනාමකෙ
උපස්සයෙ, ඔසානගාථා පාකවාච. අසමිති ගාථා උපජාති නාම.

සඛාසුමනාය වත්තං දසමං.

උත්තරොලිසවසගා ජසො.

නස්ස වගගස්ස උද්දනං.

උත්තරොලිස නමෙසුමනො පුච්චපබ්බතනිස්සකො
මුලනිස්සො ච නිස්සො ච අරිසාගලනිස්සකො
ගාමදුරිකා ධම්මා ච කිංවිසඛිකා තථෙවච
සඛා සුමනාවත්තනාහි දසවත්තනි ජසමෙ.

ඉති පරමවිසුඛං පෙපං අත්ථවණ්ණනා සාරභූතාජසස්ස උත්තරොලිස
වත්තාස්ස අත්ථවණ්ණණාහුතා මධුරරසවානිතිවිකා සමන්තා.

සදානම්සස සොබාවගෙනසස පස්මේ කාකවක්කුමති 'නිසසවාපිපාලි
 සා'ති නිසසවාපිපාලියා. 'හෙඹිමමජිසාදස'නති හෙඹිමදිසාය මරිසා
 දය. 'මාතුලවිහාර'නති එවනකාමකං විහාරං, තසමිං කිර මාතුලො
 උසසනෙනාගොති, තෙනෙනං මාතුලවිහාරනති වොහරිංසු. 'විනනා
 සමො නජී සරිරසොසන' නති ඉදං නාම කරිසසාමි ඉදං කකා ඉදං.
 නාම ලභිසසාමිති ආදිනා විනතිතෙන සමං සරිරසොසනං නජී,
 තෙනාහ හගවා, "සමිපිපි. නලහති තමිපි දුකඛං"තිව "අච්චිනති
 තමිපි හවති විනතිතමිපි විනසසති" තිව. 'අඛිකසමාන'ති අඛිකග
 මනසදිසාති. 'නිභිනලපෙජා'ති නිහනලජ්ජකො (තණ්හාසමොනාචි)
 තෙනාහ හගවා:-

"තණ්හාය ජායති සොකො තණ්හාය ජායති හයං
 තණ්හාය විපපමුත්තසා නජී සොකො කුතො හයං"ති.

"බුදුසමො'තිථිගදිජාසමො, තෙනාහ හගවා:-

"ජිගච්ජා පරමා රොගා සඛාරා පරමා දුඛා
 එතං ඤාතා යථාභුතං නිබ්බාණං පරමං සුඛනති.'

'එතසස සඛිසසා'ති එතසස සඛිසස අසසස. "දුනසස"ඉව්වාදිසු
 ඉමෙ හදනතා දුනසස ගුණං ජානතති, ජානිතා ව පන දුනසස එ
 ලංව ආසිංසමානා මම ආහාරං දසසනති ඉදෙව්ව මනචාන ඉධාග
 නොසමි. 'කාකරුන'තති කාකසද්ධං. 'පිලොනිකා වට්ටචා'ති
 දීපික වට්ටාකාරෙන වට්ටාපෙචා. 'තෙලෙන නිනෙතචා'ති තෙ
 ලෙන තෙමෙතා. 'නිලං ගණ්හාපෙචා'ති අගතිජාලං ගණ්හාපෙචා.
 'පළුඝකාලෙ'ති අගතිජාලාජවාය දඬිසි කාලෙ. 'සො නං භුතා සුභි
 තො'ති තසමිං කිර කාලෙ එස කා කානං පණ්නාහාරො ගොති. "මා
 ඛංකො" නසාදිගාථාසු, හනෙන අහං තුමෙනි එසො මාධංකො ව
 පලො ඉති වා එසො තිරිච්ජානගතො ඉති වා සද මඤ්ඤිතබ්බො,
 අථබො මම වචනං සුත්තං තුමෙනි ඤාතා ව ගාතියං ගතෙතබ්බං,
 හනෙන මිලෙන ගුපෙ පතිතං මණි ගහණියං, තථා කදුමෙ ජානං උ
 ප්ඵලං ගහණියං, ගොරොචනා නාම කාසිලාවිසෙසො, ගොති වෙව්
 ගහණියා යසමාගොති, අපො තසමා මම සුභාසිතං තුමෙනි ගහණි
 යමෙව, ඔසානගාථායං. "කතුපකාර" නසාදිගාථාසු, හො කාක,
 පි ථෙරසස පිලොනිකදුනෙන කතුපකාරං අනතානං හදසෙ කරො
 නතා ථෙරසස පුන උපකාරං කරොනති, සප්පඤ්ඤ එතං කාරණං
 හදසෙ කතා මිත්තදුහිනො මා හොථ, කතඤ්ඤතො හොථාති, අය
 ලපි ගාථා උපජාති නාම.

කාකසස වක්කුං පස්මිං.

දුගියෙ 'මිලකඩ ජනපදේ'හි මිලකඩකානං ගොමං සහකඩකාදිජ නානං නිවාසථානෙ ජනපදේ. 'පණසසට්ඨි'හි පණසරුකඩයයි. 'උසුරේ'හි අනිදිවා. 'වසේ'හි ඔම වසෙ. 'ඉපිකුතන'නහි ඉපියා සිඬගාරකුටකමමං. 'ඉපිමාස'නහි හමුකුකිපනාදිකං ඉපිමායං අවිග්ගෙකා'හි අවිරොධෙකා, අයමෙව වා පාසො. 'නපසි'හි තප සමං. 'මනෙතනන්ජ' නත්තාදිගාථායං යථා යො පුගහලොමතෙක හරාජං මහනවරවාරණරාජං මොගහෙනුනා මකකටං සුනා නිබ්බේ ය්‍ය, එවං බකිනමපි මුහුත්තමෙව නගොති විරසීතිකං ව, තථ, යො නිකුඤ්ඤා සොඤ්ඤාතකාලෙ රාගමනෙත්තං රාගසංඛාතං වාරණරා ජං තපොබ්බකෙන නිකුති න විරසීතිකං ගොති. 'නසු සුසු'නහි නපි අසුසු. 'මධුර'නහි සානං. 'හුචි'හි පඨවියං. 'මා මොහෙන විරොධෙථා'හි නිං මොහෙන මා කාමං විරොධෙති. 'විකිණ්ණපඬකප්පකෙසරමවා'හි පද්මකෙසරෙහි විකිණ්ණමිව. 'ථොකෙ නෙමා'හි අප්පමහනකෙන ඒව. 'කුලාකොථි'හි කුලාය උභතො කොථි. 'කොපපසාද'නහි කොපනතං ව පසාදනතං ව (යාති). 'විවරකුපි'නහි විවරච්ඡන්තකුපිං. 'නෙකසහසහසෙක' ව්‍යාදිසු යථා ගහා උත්තමාධිමමජ්ඣිමෙ ජනෙ නෙකසහසහසෙසපි නගායනෙක සබ්බද නිත්තං නායාති තඤ්ච්ඡති. 'නිත්ති'නහි පුරිසෙසු නිත්තං. 'කුලාකුල'නහි කුලීනනතිපි අකුලීනනතිපි (නවිකෙනනති) වතිත් නාම දුප්පුරා, එකා වතිතා එකස්ස පුරිසස්ස හරියා නවිජ්ජතිති, අථ බොසබ්බෙ ලොකෙ උත්තමාධිමමජ්ඣිමනිත්තජනතුනො අසුප්පසා ම ගෙන ගවජනති, අසුප්පසං සබ්බෙකසං සාධාරණං, එවං ලොකෙ අසු සුසුතා වියො වජ්ජිථාච සබ්බෙකසං සාධාරණං. 'සබ්බා නා'හි සබ්බ නා වියො, (සබ්බං සකලං පජං සහගති.) 'අභිකාන'නහි පටිකා නං. 'අනසද්දනුභොගනාන'නහි අනුභොගනානං ජනානං අන සද්දසිකා. 'කිම්මලං සථා'හි විසරුකඩමලං යථා. 'කරොහෙනකස්ස පෙමනා'හි නා වියො එකස්ස පුරිසස්ස පෙමං කරොනති, (පරං පුරිසං වචසා සසුසුමං කරොනති.) 'නුජ්චලලිදණ්ඩස්මි'නහි ඔ නගහනවෙඨසාධායසීයා. 'මුඛකාහලෙනා'හි හෙරි මුඛෙ පහට සද්දවාචාකරණෙන, මුඛාලෙනාතිපි පාසො, තස්මිනාලෙනාති මුඛ ප්‍රහාරකෙන හෙරිදද්දරිප්පහරණෙනාති අපො. 'විකාසං අකාසි, ති මිච්ඡාචාරසංකිතං අසඬමමවික්ඛාසං අකාසි. 'තෙලකවාසෙ'හි පකකසීතෙ තෙලකවාසෙ. 'ධම්මගාථාකං සහස්සමාණං කඩා'හි කල්ලාණ්ණකාරි කල්ලාණ්ණං පාපකාරි ව පාපක'නහි එවමාදිකං සතං සප්පුරිසානං ධම්මකථනවචනප්පමාණං කත්වා. 'අතිසා මෙකා න ඉච්ච තු මහාරාජ සො අතිසාමෙකා යස්ස දෙසං.

ආරාධනා නිගාහය කුලකි, සො හුපාලො සරසො සතතර
 බාහිරො අරසෙසෙ මෙයොසො ඉව ඵලකො ඉව විගාහනි, ඵස ඵ
 'අභිබ්බාපදෙ චතුපාදස්සරො මෙයොසො'ති ඵස විස ඉධ මෙයොසොති
 ඵලකො අභිපොතො. "දිනංවා"ති දළිදදං ව. "දිස පසාතනිස"
 නති අතිපාමාණං සතාතසිලං. "විසසෙසු නිරත"නති පසුච්ඡාම
 ගුණසංඛ්‍යාතො ආරම්භණ අතිරතනං. "නිකම"නති කට්ඨකකම
 කරණං. "බර"නති වණ්ඩං. 'අද්දනාර'නති ජමාසිකාදිවේතනස්ස අද්
 යං. "කුසින"නති වතනාළිසාය රාජකිවේචසු කුසිතං. "බ්‍රහ්
 මො භිජු"නති ධනාදිබ්‍රහ්මණො භිජුකර්තෘකං. "බ්‍රමකොභිජු"ති
 බ්‍රමකොභි ඉව පාවකං, සපෙසා ඉව අමනසි ආකාසෙ පකඤ්චනාහව
 බිජු ඉව විසුඤ්ඤති. "රාජධම්මො"ති රසෙසොධම්මො නාම. "සජ්ජ
 කම"ති සබ්බ පජනං තෙනා රකකො, වුච්ඡසෙසුපසෙවනං ලොක
 වොහාරවිසෙසෙන ඵ ඉදං චතුස්සධං මහිගලං රසෙසො අතතො
 පරිපාලනං හොති. "අජ්ඣිකම"නති අකුපිලකරණං. "නො"ති
 නො තිවිධා රාජධම්මො රසෙසො විභුසනාති හොනති, සො හුපති
 දිනං දළිදදං අමිතනං අපි අතතො සරණගතං බ්‍රහ්මණො අනු
 ගාණනාති, සො හුපති වෙ ඵකංසෙන හුපති නාම හොති, රාජනො
 නාම පජනං ධම්මාධම්මණො පාලනා ධම්මකසමණොබ්‍රාහ්මණහරණ
 න ඵ දිනානං දළිදදනං විතද්දෙනනාති ඉමෙති නිසි කාරණෙති
 තිදිවං ගතා, මහාරාජ රාගරතන පුගලස්ස රාගරකමසො
 හදසෙ ඔතිණ්ණො, පරුස පුගලස්ස කොධරකමසො හදසෙ
 ඔතිණ්ණො, ඉමෙ වෙරකකිසාතව හදසෙ සමුච්ඡිහනති, ඵතො රකක
 සා. "බන්ධිමනොනා"ති බන්ධිසංඛ්‍යාතමනොනා. "වාදසා"ති
 අතතනා ආනසං සමකමනසායව වීරියං කුරුමොනා වාරතකො,
 ඔසානගාථායං, "ඉවච්ඡකුන"නති ඉමිනා පකාරෙනපවතනං. "සාමු
 මනිමා"ති සාමුපසෙසුචා, සතනං කරකොපගාමිං පාපං අකාමො
 සග්ගාපවගා සුබදං කුසලං සතනං කරකොනාති. අයමි ගාථා
 වසනන තිලකා නාම.

කානවණ්ණනිසස රසෙසො චතුසු දුතිසං.

තතිසෙ "අනොපම"නති උපමාරතිතං. "අභිවිසානමුඛවාස
 සුතන කාමබ්‍රාදිති"ති අතෙ ජමබ්‍ර ආදිති අභිවිසානෙති ව කප්පරා
 දිසුතෙතති තාමබ්‍රාදිති ව, ඵස, මුඛං වාසයති සුරභිකරොති ති-මුඛ
 වාසං, කප්පරාදි. "සුසෙසුකමුනා"ති පුලකෙ කත පුසෙසුකමෙමත.
 "සනිසාමිකාසෙසු, විසා"ති පටිසාමෙතො යටිත ධස්සං විස,
 "තසෙසුමං" නාදි ගාථාසු "තසෙසුමං"ති තසෙසු ඵවං. "උසෙ
 සෙසු"ති සිසසස උච්චසෙසු. "වාමෙසෙසුමං සෙසුනා"ති වාම

තො ඉතරේන පසෙය්න, දකඛණපසෙය්නානි අපො. “සීස ච්ඡන්තාසි ධොවන”නි සීසච්ඡන්තාඅසිං ධොවිතො ගතිතලදකං. “උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකපානා”නි පකකමධුකපලමිච උග්ගතපණ්ඩු චණ්ණපානා. “ජබ්බිනිනිකකුජ්ජනනාවාසා”නි ජබ්බිනිනිකකුජ්ජ කාය නාවුකාය. “චබ්බිමානකච්ඡාසාසා”නි චබ්බිනිනිකා ජායාස, සායණහකාලෙහි අපො. “අසිධොනපානිසෙනා”නි අසිං ධොවිතො ගතිත පානිසෙන, “සුර” ඉච්චාදිගපාසු. “මෙරුසාරො”නි මෙරුපබ්බතො විස සාරභුතො. “සොතෙසසනි”නි සොහනං කර්සෙහි. “සොකබ්බුජ්ජාපා”නි බම්මාසොකරාජ, වුතාහෙදාය විකාරොයං, උතතර අසුරියානි අනෙතානි-උතතරසුරණං, නස. “සබ්බසෙත”නි සබ්බසිගධවලං. “එසො” ඉච්චාදි ගාපාසු “අභ්භතරසහස”නි අභාගිකං සහසං. “උච්චතනා”නි උච්ච මුඛපානනා. “උමමාරතො”නි උමමාරස්ස මජ්ඣෙකි. “එකජ්ඣං කචානා”නි එකෙන විභාගෙන කතො, එකතො කචානි අපො. “උච්චිසහන”නි භුඤ්ජිතො ජබ්බිත හතනං. “චිමුඛා”නි පර මුඛා. “අදුහතා”නි දෙහරහිතා, අවිපකකානි අපො. “ගසා සපරාසිපෙසසු”නි ගජසිප්ප අසසිප්ප බග්ගසිප්පසු. “කගුපා සතො”නි කත උපාසනච්ඡෙනො, උපාසතොනි චෙස සිප්ප දස්සනං. “බරගබ්බ”නි ගබ්බාය අපාරහාගං. “ඉසාලබ්බාර”නි ඉසානං ආහරණං. “හෙමසබ්බලිං”නි සුමනෙණහි කතකපිබ්බ කිනං. “චෙතියමච දිවසෙ”නි චෙතියපුජකරණදිවසෙ. “හෙ සසනාගතකිච්චං”නි ආගමනෙ කතතබ්බං ගවිසෙහි. “දමලකච්චර” නි දමලසබ්බතං කච්චරසමුතං. “නිකිනිතසරසනනි නොමර හෙණ්ඩිවලාදි නානාසුධෙහි”නි නිකිනිතෙනහි සරාදිහි නානාච්චෙහි ආසුධෙහි; සරනනි චෙස වාණං; සතනිහි ආසුධවිසෙසො, තො මරනනි ගජ්ජනං පාදවිජ්ඣිතකණ්ටකං; හෙණ්ඩිවලනනි හෙදන ආනපාලනකං හසපමාණෙන කතං සසාහෙදං. “වෙදනට්ටා”නි වෙදනාය පිළිතො. “බග්ගචලකෙ”නි බග්ගංච සරාදි වාරණපල කඤ්ච. “බග්ගමුග්ගිට්ඨො”නි බග්ගං උසාහපෙතො අවසඤ්චි”නි වාරෙසි. “සහස්සි”නි හස්සිසනිතො. “පනි”නි පරිපටි. “අපච්චො සකකිච්චා”නි පනිභසකකනං අපරමනං අකචා. “උප්පණ්ඩුසි”නි පටිගචං අකාසි. “උකකුසිං අකාසි”නි ගජතාලසද්දං අකාසි. “සුංඛො”නි සරමුලෙන. “තෙලලොපකහනං”නි තෙලෙන උලලොපකහනනං, ඔසාන ගාපායං:-“සාධටො”නි හො සපුරිසා; විරියනනි චතතබ්බෙ වුතනිවසා දිසං කතො විරියනනි වුතනං. අයං වුතනි සද්දල විකකිලිතා නාම.

දුෂ්ඨාමණෝ අහසමහාරසෙසො චත්තං හනිතං.

වතුපො “නිබ්බාණාමනපාන” නම් නිබ්බාණසම්මානං අමත පානං. “අභිභාරපක්කසමභාරපක්කිතනාදිනානාපාකෙහි” නි අභිභාර පක්ක පාකෙත ව ජීරකාදි සමභාරපක්කිතනාදිහි කානසාකාර පාකෙහි ව. “අනුම” නම් උපමාරහිතං, අපමාණනම් අපො, ගාථාසු “සගගඛණ්ඩංව භාසුර” නම් සගගසා කොටසාසං ඉව ඔහා සන්නං. “දුමුලා” නි වත්තබ්බෙ වුත්තපොදය “දුමුලා” නි වුත්තං. “සාසනකණ්ඩකෙ” නි සාසනසා කණ්ඩකසමානෙ; ගාථාසු “සගගාපවගනසුබද” නම් සගගසුබ්බෙ නිබ්බාණසුබ්බෙ දදන්නං. “සබ්බො” නි සබ්බවනෙත්තං. “ජාතකොධසා” නි උප්පන්නෙත්තං කොධෙත්තං. “අනුභ” නම් දිනෙ දිනෙ—ඔසාන ගථාසං, කතුපාසන වන්නා මහාවිරියබලසමපන්නා අභිමානං පහාය ලොකසාය වෙ ව සාසනසා ව එවං අත්තං හිතං කරොන්නි, සුඤ්ජපඤ්ඤව නෙත්තාපි පුරිසො තථා කරෙය්‍යාති. අයං ගාථා උපජාති නාම.

නද්ධිත්තසාය වජ්‍යං වතුසං.

පඤ්චමේ “පො පොසෙගොනා” නි තෙ සජ්ජේ පොසෙගොනා. ත්‍යාදිසු ගාථාසු, ‘සතෙන සතෙනා’ ත්‍යාදිසු සතෙන පාණේ සතෙනා නි සඤ්ඤව ගොති වධකචිත්තඤ්ඤ ගොති උපක්කමො ව ගොති තෙන පයොගෙන ජීවිතනාසො වාති සාහජො වතුරබ්බිකො එව. “නාබනඤ්ඤා” නි පහරනඤ්ඤ. “නකකසප්පාදපදදි” නම් නකක සප්පාදිහි උපද්දං ලහනි, නකකො වුවවති සුංසුමාරො. “සිසකති කුච්ඡිතොගො ව වණ්ණකො කච්ඡුකො කිසො” නි සිසරොගොති ව අකඛිරොගොති ව කුච්ඡිතොගොති ව වණ්ණරොගොති ව කච්ඡුකණ්ඤ රොගොති ව කිසරොගොති ව. “ගොගාන” නම් යථා වුත්ත රොගා නං. ‘විසොගී’ නි විසොගසීලො. පරපරිගහනනණ්ණො ව පරපරිගහ හිතසඤ්ඤිතා ථෙය්‍යාදිසු එකචිත්තඤ්ඤ ආකාචාවතමෙව ව පයො ගො ව ඉති පඤ්චමං අදින්නං සාහජිකං මතං. “ගිලනා ලාලො” නි පරිගලිතබෙලො. “ජනනාසො” නි ජින්නාආසංසො නරො. “අසබ්බං සුනිනාපන” නම් සුනිනාපනං අසබ්බං හදයතා පනං පරුසං වාචං භාසන්ති. “නි තිත්තාකං” නම් ආකාසෙ බිපිත කථං. ‘රාජවොරාජපමහීනි’ නි රාජජං වොරජං අරිජං හයං. “අගනි නාසනිජං හිනි” නම් අගනිතා ජාතං ව අසනිජං ව හයං. “පාපරො ගො” නි ලාමකරොගො. “විවණ්ණො” නි විපරිතවණ්ණො, කසු වි සර්පයදෙසෙ කාලො කසු වි රතෙනා. “විරුපි” නි විපරිත රුපි, උඛවාමනො වා ගොති අබො වාමනො වා උහය වාමනො වා ලකුණ්ඩකො වා වුජ්ජො වා බඤ්ඤො වා.* “විකලගො” නි විකලො

* විකට්ඨගො-කසු වි,

[illegible]

* ဘာဝိဇ္ဇာ ပာဌဓိပ္ပာယ် ဆဿာနာလက္ခဏာ ရာဇိနိ-ဓမ္မဋီပာ-ဝေဓာနိနိဓံ။

නති නව මම ජයං වා පරාජයං වා. “සාපතෙය්‍ය”නති සපතියෙ
 ඉදං සාපතෙය්‍යං, සනතුතං පඤ්ඤානිසන්ති අප්පො, හිරිඤ්ඤසුචි
 භාණාදීනං ධනානාමෙනං අභිච්චනං, නව සාපතෙය්‍යං ඉදං
 පුතනායෙ, ඉදං දුරාදීනං ඉදඤ්චිදඤ්ච අසුකාය්‍යානි ඵලං සාපතෙ
 ය්‍යං විමාරෙය්‍යා. “පරලොකවිධි”නති පරලොකගාමිමග්ගකරං
 පුඤ්ඤං. “සුඛාසාගමනං චර”නති නව සුඛාස ආගමනං චරතර
 මෙව භොති. “ආයෝගවසෙට්ඨා”නි ආයෝගභූතෙන චසෙන.
 “අවහසනි”නි පකෙකාසනි. “සෙනං ඉම”නති සෙ ජනා නව ඉමං
 කාරණං. “මඤ්ඤාමහෙ”නි හො හොඤ්ඤිබරමයං මඤ්ඤම. “සමා
 නාජානිති”නි නව සමානජානිති මනුසෙය්‍යානි යුචං නෙ නව සදිසං
 සදුභොති. කදලෙරණඤ්ච”නති කදලිදණඤ්ච ඵරණඤ්ච. “පු
 මහනි”නි විලපනි, සො මාණවො සාරං ඛදිරචනං නපුභෙන
 කරමනෙන බුද්දවාචනදිවාපි සොසෙනනාපි අයං දිවාකරො රපි
 මහනතං චතුරාසිනියොජනසහසාගමිතරං සමුද්ධං නිමුජ්ඣා නා
 පෙතුමි නසකෙකානි, මකසාටසුතනානි ඡිඤ්ඤං වාලයං වාලයනෙනා
 ධංසෙනනා. “බාලපලලවෙ”නි තරුණපලලවානි. “වාසමානා
 නිලො”නි වාසමානොපි වානො මෙරුං චතුරාසිනියොජනසහසා
 මුග්ගනං අචලරාජානං කමිතුං නෙව සකකානි. * “බලවප්පරෙ”නි
 බලවෙ අප්පරෙ පුග්ගලෙ. “පොඨයමිභූතෙ”නි උභොභූපෙ පොඨ
 යනෙනා. “මාගච්ඡා”නි මා ආගච්ඡානි. “මනොවිසා”නි මරනෙනා
 විස, මනෙනානි වා පායො සුරාමදමනෙනා විසාතාප්පො. “කොස
 බහනතරෙ”නි පච්චන්දසනිකෙ පදෙසෙ. “ජයහෙට්ඨාදසංගන
 දිසාමුඛො”නි ජයමංගලහෙරිතො දණෙඤ්ච පහවදිසානිමුඛො
 මුඛො, තස්ස කිර මංගලමුඛස්සවපෙකඛා පුරොධා හෙරිතලෙ
 දණෙඤ්ච පහවකඛණෙ ගමිතඛනානි ආහංසු, සො තෙන සඤ්ඤ
 ණෙන උසිතිචා දිසානිමුඛො ගච්ඡති, තෙන වුතනං, ‘ජයංපෙ=
 මුඛො’නි, ඉදං කිරස්ස පඤ්ඤානි අරහතපාතනස්ස පුඤ්ඤානිමිතනං.
 ‘ජනනපපාන’නති පඤ්ඤාදද්දරං. “සංගාමසොණෙඤ්ච”නි සංගාමෙ
 සුරණොධො. “පරාගිභූ”නි පරසතෙන අභිභූය්‍ය. ‘රුද්දස්සා’නි කකඛ
 ලස්ස. “සිර”නති සිසං, අසමෙව වා පායො. “විනාසකි”නති විනාසය
 නෙනා. ‘නතො’නි අහං යනො කාලතො අග්ගපලං අනුපාතෙනා ත
 නො මසා අග්ගමග්ගා සිහනකිලෙස සිසං ච අනාසයං කන්ධා විනාස
 සිංඤ්ඤානිසානාපායං, “විවෙසාදන”නති වෙතනං විවිනිචා දිග්ග
 දුතං. “අනෙත”නි පච්ඡිම භවෙ. ‘ඵව’නති ඉමිනා පකාරෙන, අසං
 ගාථා වසනනතිලකා නාම.

ගොඨිඤ්ඤරස්ස චජුං සනතමං.

* බලවං පුරෙ-මුද්දිත රසවාතිනිකං.

අභිමේ “කෙවි”හි සහසංවත්සං ආදිං කතො. “ථේරා”හි බමුදින්නතෙරොදයො ආවරියා. “කිලාගොලක විසා”හි කිලි න්නානං ගුලිකකිලාහණමිව. “ගදමකාරඝ්”හි ගදංවුවච්චි චතු සසර මුග්ගරං තං තසා කාරෙසි, පරං පහරණගද්දහි ආදිසු විස ආයුධ විසෙසො වා, තං කීර මහන්නං පඤ්චහස්චිත්තං සත්තහ සායාමනාය. “සො”හි සො කුමාරො, තාය ගද්දො ආභවච ආහ නාමා පහරිතො බණ්ඩාබණ්ඩිකං කතො. “අභුලිසො පවිසඝාන” නති බිණ්ණලිපභිතං රාජ්ජානං. “ආරාධෙසු”හති ආයාචිංසු. “සං සද්දෙනා”හි කපෙන්නො. “සද්දරා”හි සද්දආදරෙන. “කොඤ්ඤ ධො”හි කො පණ්ඩිතජාතිකො නරො, රතතිං චරන්නෙන දිසෙපි ආවාටෙ දිවා චරන්නො පතියෙති. “පසංමනන”හති අත්තානං පසංමනනා ජානනති බහුසංගං ජානනති, ඉධ ලොකෙ පන ඵක නන්න නං ඵවං භූතං පුග්ගලො නිකකරුණො වතායං පුරිසොති ජානනති. “අච්ඡිනනවිවරා”හි කෙහි අච්ඡිද්දො ගහිතවිවරා. “භිනා”හි උතුසනවිතො. “චනංච දහනා”හි චනමිව දහනං අගතිනා. “නිබ්බලං සිහලං ඉද්”හති ඉදං සකලං සිහලදීපං. “දම්ම ගතිනා”හි දම්මසංඝාතෙන අගතිනා. “කොච්චනං”හි කොච්ච පුග්ග ලො තං දම්මගතිනා නිඤ්ඤාපෙති. “පභුනා”හි තුමනාදිසෙන ඉසස රෙන. “සමෙතු”හති සමං උපසමං ඵතුං යාතුං උපසමෙතු න්නාසො. “ලබං”නති පතනං තසමිං පන අත්තභාෂෙව දීපඤ්ඤ සසුතො පාදෙ අරහත්තමග්ගඵලං පතතුං සකකුණේයත්තො ලබං. “නිබ්බාණ”හති අරහත්තඵලමධිපෙත්තං, තෙනාහ:-

“සකකා ගඤ්ඤමපි හවසංපාරං
සතෙනසු කාරුඤ්ඤතරභාවතො”හි.

“උප්පබ්බාජෙතො”හි ගිහිභාවං පාපෙතො. “උපඝානං කරො නොනා”හි මහනොන උපකාරෙන උපකාරං කරොනොන-අවසා න ගාථායං, “දසාලටො”හි දසාලුකා. “කිත්ති”හති කිත්තිසද්දං. “පරස්ථවරණා දිඬි හඤ්ඤ සනති”හි ආදි පඨමමෙව පරස්ථවර ණගෙනුකා කිත්තිං යනති, පච්ඡා සිවඤ්ච යනති, ටො තුමෙහ ථාමවිහවං සකකිත්තිං යදි ලබාන. “කප්පඝිති”හති ආයුකපඝිති කිං. “කප්පපරස්ථමො”හි අත්තප්පරස්ථං ඵවං කුරුඵ, අයං ගාථා වසනනතිලුකා නාම.

ථේරසුත්තානසංස්ථානං ආසමං

නවමේ “මිගගොකණ්ණසුකරෙ”හි කවමායකකතවපාගෙ
“අභිසිසතිසුබෙසු”හි විජ්ජාගාරාදිකාසු අභිසිසතිසා යුඛභුමිසු,

අවසාන ගාථායං-වෙව්නා තුමෙහ සුඛිමා එවා කුසලං කතවා මනෝ
 ඡමෙසු නිදිවෙසු ගන්තවා ඉධපජාතො එවං බලෙන උපෙතො
 අයං හරණො හොතිති මන්තවා තථාවධෙකුසලෙ සචිතනං රමෙ
 ඉ රමාපෙථාති යොජනා, අයං ගාථා උපජාති නාම.

හරණසස වජ්‍යං නාම.

දසමෙ“මහා මහිංදුත්ථරන ලංකායං සබ්බෙම පතිඝාපිතෙ”
 ති හගවතො පරිනිබ්බාණතො ජනාතිංසාධිතෙ විසතෙ වසස
 මිතිකෙහි අසොක බම්මරෙකෙසු, පුග්ගතුතෙන පෙරෙන බලි විත
 යෙ ලංකායං පතිඝාපිතෙ. “පණණාකාරසුරසසරා”ති පණණාකා
 රපෙසනසස මහලසසරං නිවර්තනො, පණණාකාරහාරකාති
 කෙවි. “මහනනං හෙසාරව”නති මහනනං හෙසිතසද්ධං. “මබ්
 ලෙ බාවතෙනා”ති පරිවර්තනාරෙන බාවතෙනා. “උතනරිසං මො
 වෙති”ති නිවාසනසං මොවෙති. “පටිපාදෙසි”ති නිවෙදෙසි.
 “වසානාරොව පිභිස”නති වසානාරො ඉව පිභිසනාති ඡෙදෙ.
 “අනාදරො”ති සො අනාදරො හුතො. “උතනරිසංබකෙතිසි”ති
 හෙසා අත්තතො ගිවායං උතනරිසං බකෙති පලිවෙසෙතිති අපො.
 “හෙසාවුතනනසෙනෙව”ති හෙසා ජලිදීප වජ්‍යසමං වුතනනසෙන
 එව. “දෙහල”නති වෙහලාති දෙහලං, විසාරතො පත්තසසා
 දෙහලො මහාවංසෙ වුතනනසෙන ගහෙනබ්බො, අවසාන ගා
 ථායං-එවංචිධං සග්ගසිරි ව මනුස්සසිරි ව ථාමං ව යසංජාපාහිරන
 සස නහොති තස්මා තුමෙහ සග්ගසු පවතනං සිරිං සරණා අපා
 මතො හුත්වා සුවරිතං වරථ, අයං ගාථා උපජාති නාම.

වෙළසුමනසස වජ්‍යං දසමං.

යොධවගො සතතමො.

තස්සද්දානං

කාතො කාකවණ්ණො ව දුඝගාමිති නජිතො
 සුරනිමලො මහාසොණො අපොපි ගොඨසිඤ්ඤරො
 පෙරපුතනාගයො හරණො වෙලසුමණොති තෙදසාති.

ඉතිපරමං පෙ-සමතො.

අභිමවග්ගසස පඨමෙ “උභිකුභිතෙ”ති උභසිතෙ බාවතෙන.
 “ථරුඝිපෙසසු”ති ථරුසුතො කතනඤ්ඤපෙසසු තව්ඤ්ඤාරණතො
 පො. - අවසානගාථායං, “ආසනනංගන”නති විසාරගතසානං වු

සානගතං වා. ‘දුනසහාසකමහජටා’නි දුනසසානං සුහදං හජට. ‘දිබ්බමහපද’නහි සිවහුතං මනනපදං. ‘අගද’නහි උතන මොසධහුතං. ‘සක්ඛං චර’නහි ඡංයාව අතනනා සක්ඛං චරනනං, තෙ නාහි භගවා:— “ඡංයාව අනපායිනීති, යො අනුගාමිකොති ච”, අයං ගාථා සද්දලචිකතිලිතා නාම.

බ්‍රහ්මදෙවස්ස චක්ඛුං පඨමං.



දුතියේ ‘අසසකපයසකාදිනි’නහි එනම් මාතෘපිත්‍රතං මාතෘපිත රො අයසකා නාම, තෙසං මාතෘපිතරො පයසකා නාම, අයසකා ච පයසකා ච=අයසකපයසකා, තෙ ආදි යෙසං මාත්‍රලාදිනං තෙ ගොනනි= අයසකපයසකාදයො, තෙසං. ‘පුසසනිකඛතෙතන ඡනභාවෙහා’නි පුසසනකඛතතයොගච්ඡෙදෙ පුසසපුණ්ණමිදිවසෙ ඡාතතනා. ‘පල චඛගමචිහඛගමාදයො’නි* පලචෙන රුකඛගෙහ ගච්ඡනනීති=පල චඛගමා මකකටා, චිතෙ ආකාසෙ ගච්ඡනනීති=චිහඛගමා,සකුරුතා, තෙ ආදයො යෙසං තෙ පලචගමචිහගමාදයො. ‘සද්දවෙසිව්‍යාලවෙසිව්ජ්ජු වෙසි’නි එනම් සද්දෙන වෙධනීති= සද්දවෙසි, අයං හි සත්තානං වාචානිච්ඡාරසද්දෙන විජ්ජිතුං සකෙකානි, දුරෙ සිතං වාලං වෙධනීති= වාලවෙසි, විජ්ජනතරෙ වෙධනීති=විජ්ජවෙසි, දුරෙ සිතං භිබ්බස්නපට්ටසඤ්ඤය වාලං වෙධෙතුං සකෙකානි. ‘ගහභිසසථ රුසියා’නහි හන්තිසපඅසසසිප්පථරුසිප්පං. ‘බබ්බමමසන’නහි සත්තපට්ටචමිකසඛසාවං. ‘අසනොදුමිකරමය’නහි අසනරුකඛ විකති උදුමිකරුකඛ විකති. ‘අසසොලසඅතුල්’නහි අසසොලස ඔගුලඛතලං. ‘නිබ්බධසනි’නි නිවිජ්ජිසසනි. ‘අට්ඨසහ’නහි අසි තසසිකචිසත්තරාමමතනං ධානං. ‘සොනසුට්ඨාටතසමස’නහි කණ්ණපුට්ඨාටතසමත්ථං— අවසානගාථායං, ‘නිහවචිහව’නහි තිසු භවෙසු විහවං. ‘නිකාලසස’නහි ආලසිසං නිකා, අයං ගාථා සද්ද රා නාම.

පුසස දෙවස්ස චක්ඛුං දුතියං.



තනියේ ‘මච්ච’නහි නිද්දලං. ‘ආරොගපටිනාගවා’නි ආරොගො

* ‘පලචඛගමාදයො’නි ‘මුද්දින රසවානිනියං’.

වුවුවත් උච්චා, තෙන නිව්ඛො වාමනො පටිසෙසිනො, පරිනාහො නාච
ආවටිකො, ආරොහො ච පරිනාහොති ච සොහනො අසානි=ආ
රොහ පරිනාහවා, උහසෙන චන්තාරො දෙසෙ පටිසෙධෙති. ‘අනිඤ්ඤි
නඛපච්චමෙහා’ති අමෙහා වුවුවත් ජබ්බිධමෙහා, තෙනාහු:—

“ජඛ්ඣා බාහුසිරො මජ්ඣං.
ජලඛගමිදමුච්චතෙ”ති

පච්චමෙහා වුවුවත් කණ්ණබුද්ධිකාදිඅමෙහා, තෙනාහු:—“පච්චමෙහා
කණ්ණබුද්ධිලාභිලිඛගුලිරිකාදික”නති, අමෙහා ච පච්චමෙහා ච අහ
පමහා, අනිඤ්ඤා අඛපච්චමා යසං සො=අනිඤ්ඤාඛපච්චමෙහා. ‘කෙ
සාසා’ති කෙසා අසා. ‘අගගචෙලලිනා’ති සණ්ඨගචෙලලිනා.
‘සමපගථ’නති සුච්ඡපගංසිතං. ‘සුලංකොකාසසාදිස’නති සුච්ඡලි
තකොකනද සදිසං. ‘දීපසංඛකාසා’ති දීපසිඛා සදිසා. ‘බකුඤ්චදලා
කාරා’ති නිලරාකබුද්ධිපථපත්තසදිසා. ‘අසාසුමධරාරුණා’ති අසා
අධරාරුණා ආසුං, අධරා හෙතිම හනුකා වුවුවත්. ‘දන්තායාසුං සාමා
විවරා’ති අසා දන්තා සාමා වෙවා විවරා ආසුං, අථසා සමා විරලා
නිපි වදන්ති, අසා දන්තා අවිරලා ආසුන්ති අපො, කෙච්ඡ පන දන්ත
සාසමා විරලාති පඨන්ති. ‘දිත්තමුත්තාලිසනනිහා’ති පජ්ජලිත
මුත්තාදමපනතිසදිසා. ‘හාසුග්’ති හාසතෙති=හාසුරා, සද්දරමමණ
ගහණසමන්තාති අපො. ‘හෙමලනාකාරා’ති හෙමලනිගුලධාකාරා.
‘රත්තපලවලඛකා’ති රත්තෙති පලවෙති අලඛකතා. ‘හෙම
ලනාකාරා’ති සමබකො. ‘හෙමබ්බිනිහ’නති වඤ්ඤිමබ්බසදිසං.
‘ලාරු කපිකරාකාරා’ති මෙ ලාරු හඤ්ඤොණධාකාරා. ‘පිචරා’ති
විතනං. ලාරුතං අත්තරෙ පිචරා. ‘අනුපුබ්බසො’ති අනුපුබ්බන
විත්තාරා එතෙන ලාරුතං ආසංඝිතමිව සමපනනං දෙසෙති. ‘මිහජ
ඛාචා’ති එතිජඛ්ඣාවිව. ‘ගුලනගොපථකා’ති ගුලනසණ්ඨානගොපථ
කා. ‘කුමමුත්තනා’ති කුමමපිතිරවානුපුබ්බනනතා. ‘වච්චලලඛ
ලා’ති විසතිඅභිගුලියො ආසංඝමිව අනුපුබ්බනනතා. ‘කමලා’ති රත්තා
කමලාහා. ‘හලුණා’ති මුද්දකා, තරුණකමලාරිවාහා. ‘මහාවාපි’නති
මහත්තං උදකවාපිකං. ‘උදකමාරගාම’නති එවන්තාවකං පදෙසං,
ඔසානගාථායං:— ‘සුගතොරසාන’නති බුද්ධිපත්තානං, ‘පාලෙකා’ති
වත්තබ්බෙ ගාථාබකුසුබ්බං. පාලෙකුහි රසංවසෙන ලිඛන්ති,
යථා “බ්බං බ්බිතිවාමනො”ති ආදිසු, අයං ගාථා උපජාති නාමි.

ලඛිසෙසනසං මජ්ඣං නතිසං.



වතුණේ 'සොපකරණ'නම් උපකරණසහිතය, සපරිකාරය වා.
 'කාලමලලිසෝ'නි ලභාවලලිසෝ. 'මහනතං නමක'නම් මහනතං
 භූමිකා මහාඵලං වා. 'උඩිහි'නම් උඩිහිලිහි. 'වට්ටපාසාණ'නම්
 ආමලවට්ටසිලං. 'නසා'නම් නසමි. ලභානිකාසෙ. අහණනෝ
 නි පඨවිතලෙ. 'පාදනි'නි ලිඛිතවිපලාසොයං, පාදෙනත්තෝ.
 'වඤ්ඤා'ඉති වඤ්ඤා. 'ජනෝ නෝ'නි අමනාසං භගවා. 'පා
 රම්'නි සමනංසපාරම්. 'විකා'නි උපවිනිකා. 'සුගති'නම් ඉධ
 නිබ්බාණමධිපෙපතං. 'පඤ්ඤා'නි පඤ්ඤා. 'බරමානෝ'නි බ
 රනො ජිවනො. 'ලංකාසං සකඛපද්ධං සමෙකා'නි එකි කථං
 ආගමමාති? භගවා කිර බොධිතො සත්තවෙ මාසෙ යකඛානං උප
 ද්ධං සමෙකං එකකොට පඨමෙ ගමනෙ ලඛිකායං. 'පනිසාපෙසි ආස
 න'නම් ඔවාදං පනිසිපෙසි. 'ජලා'නි ඵලමුහ. 'පතනජනාදි'නම්
 තෙසං පතනා ව ජනනාදයො ව භිඤ්ඤ. 'උපෙකඛි'නම්
 මජ්ඣිමනිකා හිතං. 'සුසංමධං'නම් * සුච්ඡිමධං කතා සුධොවිත,
 'උදකකද්දමසුකකසංඛාන'නම් උදකපරිච්ඡි කද්දමපරිච්ඡි සුකකපරි
 ච්ඡිකානං. 'මහාරණ'නම් මහාසංඝාතං. 'දපපිනෝ'නි දපපන
 මානෙන ඉතො යාතො පටිකොතානි=දපපිනො. 'අහමරෝ'නි අහං
 අරො, අරෙති අනාදරෙ ආලපනං. 'මහෙල'නම් මහිරාජානා.
 'වතනිංසලකොසක'නි බලානං බතනිංසලකාමාසර. 'සුනි
 තනාසිනා'නි තනුභාවෙන සුනිසිතෙන නිකේතන අසිනා. 'නිජිනි
 ක'නම් † නිරුපද්ධං, නිරාමයං වා. 'අපරඤ්ඤා'නි විරුධො රාජා.
 'ගජ්ජනෝ'නි කුඤ්ඤාදං නදනො. 'හස්'නම් හසා
 ඤ්ඤා. 'විසුද්ධාසු'නි වෙ දනො. 'විරජකි'නම් පරිවර්ජිතං.
 'ගහනං' වා'නි ගමිතං ව. 'ඉමිනා ලබොකාසෙන මසා'නි මයා ඉමි
 නා අපරාධසංකිතොකාසෙන ලබෙන. 'උසුකකමනෝ'නි
 උසුකකමනො. 'වසෙ'නි මම වසෙ. 'ඉමං සුර'නම් ඉමං ලඛිකාදී
 පෙ මහාසුරං. 'බුධෝ'නි බුධිසම්පන්නො. 'පඤ්ඤාපි'නි පටිඅනේපි,
 'ඉධා'නි ඉධ ලොකොත්තරො. 'සොධ පෙති'නි සොධ නරො පෙති
 ජිනානි, 'වජේත්'නිපි පාඨො, තස්ස වජේති ජනාත්තරො, 'බද්ධ'නි
 එකංසෙන, ඉතිහවු භගවතුං අරිනා සසෙතො අසමත්තො, මහාසකො
 විජේතුං සමත්තො හොතිති යොජනා. 'සසුරෝ'නි සො සුරො. '

* 'සුච්ඡිමධං'නම් මුද්දිත රසවාහිනියං.

† නිරාසකකති, මුද්දිත රසවාහිනියං.

සොබෝ'නි සො මහාසොබො. 'ජිනො සො ව ජගත්තස්'නි සො එවං භුතො සොබො සො භවත්තස්සං අත්තනො පඤ්ඤාසංඝේන ජිනො. 'සොවසපනා'නි ඉහ ලොකෙ වසන්නො. 'තෙස'න් රා ගාද්‍යරිතං, ඉතො දිපතො ගන්තාන මයා යථ කථාපි ධාතො වසනා ථාසු ලභිතබ්බං, එථ ගංඤා විහාරෙසුනි අඤ්ඤාභාරයොජනා. 'සංසම'නි සඤ්ඤනං ඉඤ්ඤසංවරං වා. 'අපඤ්ඤා'නි සමුදෙද්දකස්ස අඤ්ඤාත්‍රණවෙලඬගතො. 'බොධිසිනාන'නි මහා බොධිරුක්කමුලෙ උදකාවසෙවනං. 'වරකනණ්ඩුලාන'නි කුද්‍රැසක තණ්ඩුලානං. 'මාරෙහි'නි * මං ගථං ගිලිතුං නිවාරෙහි. 'උගා ලිඤා'නි උඬං ගලිඤා. 'නස්සා'ගිමානවධිඤා'නි අභිවාන භාවං තස්ස වධිඤාය අරහං. 'පාසසභිනා මිගො විසා'නි පාසසභිනා බින්නො මිගො විස, 'පාසසභිනා බින්නො විසා'නි පාසො, පාසසභිනා බින්නො මිගො විසානි අපේ. 'භූමිස්'නි ඵලෙ විරභූමියං. 'මොලරසේ'නි මොලිය රසේ. 'ඉතො'නි ඉතො අමහාකං භිතදෙස තො. 'මහානිතො'නි සො මහාපබ්බතො. ලබ්බඉත්තාදි ගාථාසු, ලබ්බා ව අමොව ජමුසො ව රමහා ව, ලබ්බමඤ්ඤා, තෙ ආදි සෙසං= අමුප්පනාදිතං තරුණං තෙසං රාජ්‍යී විරාජතො 'ලබ්බ=පෙ=විරජිතො', තථා, නාගා ව චම්පකාව පුත්තාගා ව= නාගචම්පකපුත්තාගා, පුලලා එව පාදපා=පුලලපාදපා, නාගචම්පක පුත්තාගසංඝිකානා පුලලපාදපා, තෙහි සමුප්පලි විරාජති= නාග චම්පකපුත්තාග පුලලපාදපසමුප්පලො, ලෙහං නාම ලිතථාය කතථානං, පබ්බාරොනාම † ජිනනපපාතො, සොබො වා. 'නාසුරො'නි එතෙහි භූමිතො, සිතසෙකතො නිරාමිසසුඛභාවයභූතො රහතිභාවදිවාභාවෙන සංහිණේන්ත. 'මාලකාලි' මාලකපනති. 'විරාජිතො'නි විලසිතො. 'අනගතසකුන්තාන'නි අනගතසකුණානං. 'තෙකනිජ්ඣන්'නි තෙකනිජ්ඣරෙහි. 'නිගෙසාස්'නි අනෙකනදිපභවං පපාතනිගෙසාසං. 'දෙවදුරුගිසහනි'නි දෙවමහාගෙරිසදිසං. 'සිඛිතො'නි මසුරා. 'මුද්'නි ආමොදමානා. 'කෙකනාදෙනා'නි ‡ තෙසං යෙව මසුරානං කෙකානි රාව නිනනාදෙන. 'දෙවනමවෙහගෙනවා'නි දෙවනං,

ආරහථ නික්කමථ යුජථ බුධිසාසනෙ

බුනාථ මවුනො සෙනං නලානාරංව ඤාණරො'නි

* 'මාරෙහිනි' මුද්දිත රසවාහිනියං.

† සමිහාරො, මුද්දිත රසවාහිනියං.

‡ කෙකානාදෙහිනි, මුද්දිත රසවාහිනියං.

යොගිනං අවනානවසෙන, යොගිනි සද්දවකසාරිනොත්තමෝ, සො අයං පබ්බතසංඝිකානො වාරණො නිදසානං දෙවානං අසුරාරිරණෙ සරණො ඵරාවනවාරණො වියානි යොජනා. 'ඵරාවණදයනගෙන' නි සිමනතිනි ඡසඝිකො ඵරාවනදන්නගෙන නව්වනති. 'සුරසුරුදි' නි එක පඤ්ඤසාධිකසත්තකොටියො චතුසතිඑකුනසති සහසාධිකලකං දෙවා නව්වනති. 'සග්' නති යථි, සෙලගෙන නි සලකෙය්. 'මංජු' නි පඤ්චවණ්ණමජ්ජි. 'සෙලවගෙහි' නි වානරෙහි, 'චිගබෙගහි චලිතා' නි සකුණෙහි ආලලිතා. 'සසුගනනාලිපාලිහි' නි යථ යසම් උග්ගතාහි හමරපනතිහි. 'නග' නති ආකාසො. 'නිලමුද්දෙපම' නති නිලමෙසොපම, නදිත්තාදිගාථායං සරසිකාමිනි සරසිසඝික තවතිනා නදිකඤ්ඤසඝිකාතාහි බාහාහි. 'ආලිහිනා' වා' නි ආලිඛිති තා ඉව, යතිං පබ්බතගෙන සොහන්ති දිප්පනති, පබ්බතසංඛාතං නරා ධිපං රාජානං ඵ ආලිහිතා සොහන්ති. 'දෙවගනාහි සඤ්ඤන භාසා නඤ්ඤසගහිතා' නි එතෙ රුක්ඛා සංසිතජායා දෙවගනානං නඤ්ඤ සහතිහා සොහන්ති. 'නාලගිනනාලා' නි නාලරුක්ඛා ච හින්නාල රුක්ඛා ච. 'සිඤ්ඤගහිතකොණ්ටකා' නි සිඤ්ඤා ච සනතිරා ච නිගනුණ්ණිකා ච. 'බුධපබ්බතජකලාර කොරචුප්පලමාලිනි' නි පුලල පඤ්ඤජකලාරකොරචුප්පලමාලිනි, කුරුතො භාවො කොරවං. 'පොකබරසෙසු' නි පොකබරණ්ණියො. 'නරොරගසුරාදිහි' නි නරා ච උරගා ච සුරා ච තෙ ආදයො යෙසං තෙහි=නරොරගසුරාදී හි. 'සගනා' නි සත්තවනසා. 'සදෙවන' නති සදෙවකානං ලොකා නං. 'කුසලොදය' නති කුසලානං උදයජනනං.

'සඛාලනා' නි සඛාසන්නතිං. 'මනනිසසින' නති ගදයෙ දසසිතං නිසසිතං නිබාතං. 'බමමමුනා' නි බම්මකථාචාරිනා, සා සඛාලනා වඛ්ඝිනා. 'වජිනානුකුල' නති රාගාදිකෙ නිකෙ සඛාදිකෙ නිකෙහි එකච්චිකමුල මිසසිතෙ නි එවංචුත්තාය වොමිසසකාය චතුසති චරිතාසු අඤ්ඤතරිසා චරියාය අනුකුලකම්මථානං, විජාරතො ඉම්මන්තෙන විසුඛිමගෙනො ගහෙනබ්බං. ගාථාසු, වලපකා ච නාගා ච පුනනාගා ච සාලා ච සලලා ච අග්‍ර ච සිතලග්ගකිකා ච නිප රුක්ඛා ච අසොකරුක්ඛා ච වකුලාදිකාරුක්ඛා ච සනති. 'දෙව ගණිකා' නි වරගකිකා. නාලඉත්තාදිගාථායං, නාලරුක්ඛා ච හින්නාලරුක්ඛා ච සනතිරරුක්ඛා ච රලිහා ච පුගා ච තාල=පෙ=පුගා, තෙසං උනතිසො, නාලගින්නාල=පෙ=පනතිසො. 'දුබ්බා

ගරසගතිහා'නි දුටුකසමුදදසදිසා. 'ගොභිඤ්ඤාගසසකාසො'නි නාගානං. භොගසදිසො. 'අබ්බගහනො'නි අභිඋතතුගො. 'සසිහපෙඨා'නි සසිරනනායාමො. 'සුඛසමථස්සදෙ'නි සුඛ සමථස්සස්ස දදෙ. 'ඉඤ්ඤානිලවජ්ජ'නි ඉඤ්ඤානිලවජ්ජනේජදනා. 'චාරුචාමකරජජුපිකා'ඤ්. රජනියගෙමජුපිකා. 'නෙහෙවා'නි තෙහි එව භික්ඛුහි. ඔසානගාථායං. 'එවංචිධ'නනි එවං පකාරං, පුඤ්ඤනනි වත්තබ්බෙ ගාථාඛනිසුඛත්ථං අනුනාසිකලොපො. 'සුඤ්ඤ'නනි සුවර්තං. 'එලොදයාවග'නනි එලලදයං ආව ගන්තං. 'කපිඤ්ඤා'නි* වත්තබ්බෙ රස්සං කන්ධා කරිතඉභි වුත්තං. 'සසානි'නි සො පුගගලො යාති. අයං ගාථා ඉඤ්චංසා වුත්තනි නාම.

දුටුකසෙහිස්ස වික්ඛං වතුඨං.

—(o)—

පවමෙ 'දිනො'නි දළිදෙද. 'කපණො'නි වරාකො. 'අනාලහි කො'නි අනාලමො. 'සහසුකකුචෙලක'නනි සුකෙහි සසිං නව වත්සුගං, කිලජ්ජනනි පගෙව අඤ්ඤා කට්ඨාරාදිකො සෙය්‍ය ණං චෙව ආවෙය්‍යත්ථව අපසෙය්‍යත්ථව භොතිති. 'අස්සසගො'නි මුත්තං මුත්තං අස්සසනො පස්සසනො. 'රුදමමුඛො'නි රොදමාන මුඛො. 'ජිනගාසො සාසි'ති ජිනනාආයාය ආසි, විපල්ලාසොයං ජිනනාසොත්තත්ථො. 'අසඤ්ඤානා'නි † දුස්සිලනා. 'නථාචිධො 'පි'ති‡ නිං එවං මයා වුත්තවිධොපි. 'අත්තසනතුකො'නි අත්තනො පටිසනතුතුකො, යො හි එවංචිධො යො අත්තසනතුකො අත්තනා අපටියො නාම:—

අත්තානං චෙ පියං ජඤ්ඤා රකෙඛය්‍ය නං සුරකිතිතං
කිත්තාමඤ්ඤාතරං යාමං පටිජගෙය්‍ය පණ්ඩිතොති,

අසමපන නිණ්ණනනං යාමානං අත්තනා නගච්ඡති, තෙනාහ ථෙ රො, 'අභො තයා සමො නච්ඡි නිහවෙ අත්තසනතුකො'නි. 'සමග' නනි යෙන කුසලෙන අහං. 'නිමිසා'නි මච්ඡා, 'එඨ නච්ඡාස'නනි එතිස්සං නදියං. පාඨිතසාදිසු පඨිමච්ඡා පාවුසා මච්ඡා

* 'කරොථ'ඉති මුද්දිත රසවාහිතිසං.

† 'අධඤ්ඤානා'ඉති මුද්දිත රසවාහිතිසං.

සිඟුවලා සවහවැනි රොහිතවලා ආදියෙයං සුංසුමාරාදීනං
 නෙ සිඟුව=රොහිතාදයො. 'පාලසන'නි නං අබ්බං පංච
 සිලං පාලයනනං. 'අලං'නි පරියනනං සවනනං. 'උප්පලකලා
 පෙ'නි උප්පලනන්තෙ. 'සුච්ඡානමගෙනාගධො'නි පුරිසානං
 අනෙතාපරියාපනෙතා. 'වසෙ වනනාපෙතු'නි වසෙ අනුවනනාපෙතු.
 'සසසුසසුරගෙහෙ'නි * එත් සසසුනි හරියාය මාතා, සසුරොනි හරි
 යාය පිතා, තෙසං ගෙහෙ. 'නකබතනපාඨකා'නි අභිවිසතිසා
 නකබතනපථෙ ජානනකා ගණකා. 'සුච්ඡගගාහො'නි රාහුතා
 අසුරදෙන ගතිනසුරියො සුරියගාහො නාම. 'නකබතනපිලා
 ලා'නි † ඉත් නාම නකබතනං. අසුකෙන නාම නකබතෙනන
 ගහෙන වා පිළිතනනි එවමාදිනා නකබතනපිලා. 'දෙවදුපුගි'නි
 සවසදෙදු පඨවිකවපනාදි යෙසං උභකාපාතදෙවතා රොදදිනනෙත
 පඨවිකවපාදයො. 'ආවරණ'නනි ‡ උදකාවරණං. 'නෙදිසං'නනි
 න එදිසං. 'මාදිසා'නි මම සදිසා. 'කපින'නනි හපිනං. අයමෙව
 වා පායො, 'ලුඛො'නි ලුඛගනෙතා. 'සො'නි සො කෙසරී. 'කුමහා
 කං පුච්ඡෙහි කානඛිං මයාපි කාරාපෙඨා'නි තුමෙහ පන
 සයමෙව පුරිසෙහි කානඛිං, කරොන්නා සමානාපි මයා කාරා
 පෙඨාහි, මයානි එත් උපයොගෙ කරණවචනං, යථා "නිලෙහි
 බෙතෙත වපනි"නි. 'ගජොලමඛක'නනි හජෙන ඔලමඛනඛිං
 ගණකිකං. 'අඛිකුමහගාරමන'නනි කුමහගාරසු අඛිකුමහ
 මනනං, වනනාරි හි සතසතාසානි එකො කුමෙහා වෙ සතසතාසානි
 අඛිකුමෙහා. ඔසානගාඨායං, 'නිමෙසාන'නනි මව්නානං. 'අලත්'
 නනි අලහිං. අයං ගාථා උපජානි නාම.

මහානෙලසු වක්ඛං පටිමං.



ජ්ඣෙ 'නෙලමංස'නනි මෙදමිසසිතමංසං. 'මමුමංස'නනි හදයමං
 සාදි. 'ජේණමංස'නනි පපථාසමංසං. 'පපිහණඛ'නනි සානියාදිහි
 පරික්ඛිනනං. 'ලාපපවමානි'නි ජලජථලජරුකබ්බිණ්ණලතාගච්ඡ
 පුපථානි ලාපපඤ්චමානි, අථවා නඤ්ඤාචවට්ඨාදිනි, තෙනාහු:—

නඤ්ඤාචවට්ඨ මකුලං මලලිකා මකුලං තථා
 දඬබ්බිණ්ණංව සිඬාත්ථං ලාපපඤ්චමකානිවාහි,

* 'සසුරසු ගෙහෙ'නි මුද්දිත සරවාහිනියං.
 † 'නකබතනපිලා'නි මුද්දිත රසවාහිනියං.
 ‡ 'මානිකා'නි මුද්දිත රසවාහිනියං.

‘අඳර්ශන’නම් සුපංඛණ්ඩකසතිනං. ‘අභිග්ගරාජපත්ත සම්පාදිත’නම් ඉමිනා නිපාරිච්චාසිකභාවං දසෙසසි. ‘තෙජ්ඣිමිකකමෝ’ති තෙජෝ ව ඉති ව විකකමෝ ව යසස සො= තෙජ්ඣිමිකකමෝ. ‘රූපෙන මකරබණේ’ති රූපෙන මාරසෙනෝ. ‘සවමසකො’ති සවෙවන සවමංසවනො සවමසකො. ‘මාගි’ති මාගවා. ‘පවෙච්ඡති’ති නිවෙදෙති. ‘අනෝ’ති * අසවා හණ්ඩමුලා එව. ‘ආයමුඛ’නම් අයසමානං සුසුකකමණං. ‘සුගං’ති සකට්ඨගං. ‘අසොකමාලවා’ති අසොකං මාලාපිණ්ඩව. ‘පලලවසවා’ති රත්තමකුලඤ්ච. ‘උසලංවා’ති වත්තබ්බෙ රසං කතො ‘උපලංව’ඉති වුත්තං, වාසදෙදන වෙත්ථ උපලං වා යාකාපිපි වා අච්ඡිජ්ජානිති අත්ථාඅධිකං දසෙසති අයමණෝ උපලං වා අඤ්ඤං කිඤ්චි වා අච්ඡිජ්ජානං උදකව කදදමව පටිච්ච උපපජ්ජති ඉව යථා එවං තං පෙමං ඉමෙති කාරණෙති ජායතෙති. ‘පදමාකාර’ති පදමුපමා. ‘හෙමමෝ රසො’ති සුවණ්ණමොරසං. ‘නෙත්තරසාසනා’ති නෙත්තානං රසාවතා පමරා. ‘උරු’ති වෙ උරුරො පමරා උත්තමා. ‘හෙම රමොපමා’ති සුවණ්ණකදලිකබ්බකොපමා ‘හෙමෙන පමිතබ්බ’නම් හත්ථපමාණෙන මිතිතබ්බං. ‘නරසිංහබ්බ’නම් විචිමාලාහබ්බං. ‘රූපසාගරේ’ති රූපසංඛාරො මහණ්ණවෙ ‘මලිතාස’මච්චිජ්ජානං’ති තව රොමරාජියං වලිත්තයං අච්චිජ්ජානං හුත්වා. ‘උගෙරුහානී’ති උගෙ රුහන්තානි සොණ්ණබ්බබ්බලකවඤ්ඤමානි සමබ්බො. ‘සොණ්ණබ්බබ්බලකා’ති සුවණ්ණබ්බබ්බලසණ්ඨානා. ‘සමා’ති සමමා සමා අවෙකලො හුත්වා සිතා. ‘උත්තරසාගරේ’ති උත්තරකායසංඛාරො රූපසාගරේ, ‘පාණිපලලවලසිකතා’ති සුරත්තමුද්ධකරතල සංඛාරාපලලවාරිකතා. ‘කප්පලහාස සංජානා පාගෙහා’ති තව සරීරසංඛාරකපරුකබ්බරුඤ්ඤායලතාය සජානපාරොහා භූතා. ‘වත්තසාරාදිවංශො නෙ හාසරංසිමිමසසිනෝ’ති නෙ තව වත්ත මුඛසංඛාරො සාරදිකවංශො සහසාරංසියා විමිසසිනො. ‘විකාසසති’ති පුලලාපෙති. ‘මනොකෙරවකානනං’ති මම මනො සංඛාරං කමුදකානනං. ‘පකකකකකාරිභිත්තං පනතිවා’ති † සිලාකදදමෙ පටිපාටියා සමපපිත්තං පකකකකකාරිභිත්තං පනතිමිස. ‘දනපනතිසෝ’ති සමවත්තාලිය දසනපනතිසො. ‘හනති’ති ආහන්ති සොහන්ති, ‘රතොසංසුමිමසසිනා’ති නිශ්‍රොධපකකරතොසෙසු විමිසසිත්තරංසිමාලා. ‘සිහාරමඤ්ඤේ

* ‘තතො’ති පෙල. මු: ර:

† ‘පකකකකකාරිභිත්තං පනතිවා’ති මු: ර:

බ්බකෙනා'ව ගෙමසසිය'නහි සිඬහාරකරණසසිඬානෙ වැද්දේර ගෙම
 සසියං බ්බකෙනා'ව. 'පිලිවලලි විශ්වනහි අභවහගතා විස කා
 මුකෝ'නි දහනානේන කාමොච = කාමුකෝ, කාමො ඵහසමිනහි
 චා=කාමුකෝ, නිව්වමාලඬවොහා'රෙ පුරිසෙ ඵථ අහිරමථා'නි අච්ඡ
 යනනා විය. 'නිලමෙලලිනඬමෙලලි'නහි නිලං නාගචෙලලිනං
 තච ධමමිලලං. 'නාපිජා'නි ගුනනං පිජකලාපාච. 'ආලනිමා
 ලාදුමෙනා'නි වනමල්ලිකපුපථදුමෙන. 'සුමෙ'නි සුඤ්ජරවණෙණ.
 'අමෙසේඤ්ඤ'නි දුලභමජ්ඣගෙතුනා, මඤ්චුතතසදිසං. වීරතනං
 සුචාණී ලොකො පරිච්චජනි, සං රතනිණී දුකකුලා අපි වැසිඬාල
 සංඛාතෙ දුකකුලෙ ජාතා අපි මයා ගාතිසා ඵවා'නි. 'චතුරහතස
 දෙසෙ'නි චතුරස්ථාසානෙ. 'නාමමගතබ්බ'නහි නාමමඤ්ඤිතබ්බං.
 'කට්ඨකාහින'නහි කට්ඨකං අහිනංති ඡේද්ද, කට්ඨකචෙච අහිනබ්බං
 තත්තො, අථවා කට්ඨකාහිනනනිභ සබ්බවා පාපං කට්ඨකචිපාකං,
 උත්තාරපදෙපි ඵසෙච නයො. 'බඤ්ඤ'නි පුඤ්ඤලතබ්බණ් සමිපනනා.
 'මේ'නි ඉසාරසං නිතආලපනමෙන, හෙ මේනි අනාදරෙ ආල
 පනාතිති හි චුතතං. 'හොනතුකාමා දෙහලිනි'නි හොනතුකාම
 සසිඬානා දෙහලිනි. 'සුපකාං දුච්චං ඵල'නහි සුපරිපකාං සෙරෙ
 යාඵලං. 'අථො සෙරෙයාකොදසී,ති පරියායො. 'කිනතුසාපිණි
 නා හොන'නි සාපිණිතමනා කිනතුහොනි. 'ලඬා සහකාරජං ඵල'
 නහි සහකාරජඵලං සං ලඬාන, සහකාරජඵලං නාම සහකාරඵලං,
 යං ලොකෙ නිලකඵලංති චුතතං. 'කදඬුජ්ඣති දිඤ්චාන ව
 ඤං පඬකජනානන'නහි මම ආනනසසිඬානං පඬකජං අ
 සොකමාලදෙවියා මුඬසසිඬානං චඤං දිඤ්චා කද ඬුජ්ඣ
 නි විකාසනි ඵවා'නි. 'සාමා'නි සුමණ්ණට්ඨණා. 'පිණි
 මසාණි'නි පිණිතකජ්ජිතවිකාසාසං. 'බඤ්ඤ'නි බඤ්ඤචිති. 'ක
 ඤ්ඤ සාලිනි'නි සාලිනී රාජකඤ්ඤ. 'කොමලාසඬකජානා'
 නි කොමලා පංකජපානසසිඬානා. 'මච්ඡමනාජාකාරජෙඬා'
 නි මච්ඡමනාජසදිසරෙඬා. 'භගි'නි ගමිතිරා. 'කමබතුහා
 නඬා'නි ඵසා රතනාතුබ්බනබ්බනහි. * 'හංසසානා'නි හං
 සගමනලිලා. † 'සුසාණි'නි සුඤ්ජරපාණි. 'සුමොරු'නි සුඤ්ජරොරු.
 'ගුනං මණ්ඩ'නි භමුකනතරෙ. 'නිසුල'නහි නිසුලලකබ්බණං. 'ජ
 තනාකාරං සදිතුමජග'නහි ජතනසමානංටරහමෙ. 'මනනාලකි'නි
 මනනපමනනාලකි 'නාහමි'නි නාහං දෙවියං. 'පිලසනි'නි විරොචනි.

* හාසයනනා, මු: ර: † සුචාණී, මු: ර:

‘අඤ්ඤානරසො’ති විදිතරසො. ‘අපනිනා’ති අප්පට්ඨිනා, ඉදං වුත්තං හොති ඵවරූපා කුමාරිකා මම පුත්තස්ස මනාපා නස්සාම යා අපනිනා අභවිස්සාති අත්තනොපකාරං දස්සෙති. ‘ගොක්ඛාපනො’ති මනනොකුණපතො. ‘ගොරොචනමෙව’ති ගොනා චන්තරෙ ගොරොචනසීලමෙව; තෙනානු:-

‘ගහණීයා පනිමිලෙහ තථා කදදමතුප්පලං
ගොති ගොරොචනමෙව චිතිං වස්සනරෙතථා, ති

‘අත්තනො නාමෙනා’ති අත්තනො නාමසරිකකෙන න ලාලිසමහාට්ඨාරනති ලබ්බොහාරෙනාති අත්තො. ‘අමච්චානං ච චනෙනා’ති දෙවකුමාරො අයමුඛා ගණ්හාතිති ආයත්තකානං අමච්චානං චචනෙන. ‘සාසා’ති යෙන දිබ්බොසධෙන. ‘අජිනමනෙහනා’ති පිටනමනෙන. ‘කචුකච්ඡ්චණාදසො’ති කචු ච කච්ඡ්ච ච චණො ච කචුකච්ඡ්චණා, තෙ ආදසො යෙසං දද්දකුඨාදීනං හොනති තෙ කචුකච්ඡ්චණාදසො, ගණ්කනති චණාදසොතිපි පාඨො. ‘චලිංචලින’නති චලිතාවානං. ‘අලමෙමනංගදං හුච්චි’ති ඉමසමිං පඨවිතලෙ අමතං ඔසධං අලමෙව පරියන්ත මෙව. ‘අබ්බාධි’තිමහාබ්බාධිරිහිතො. ‘නිරානඤ්ඤා’ති උච්චතබ්බාධි තිග්ගතො. ‘දුඝගාමිණ්ණරසෙඤ්ඤාතු රජෙජ පිනාජනා අහු’තිපි තා කාකචණ්ණතිස්සරාජා ච ජනා ච නගරවාසිනො දුඝ ගාමිණීරසෙඤ්ඤා රජෙජ ආසුං. ‘නස්සා’ති තස්ස දුඝගාමිණීරසෙඤ්ඤා. ‘විසසුතො’ති පාකටො. ‘සුතො’ති ඔරසපුත්තො, ‘සමබ්බා’නතිපරිබ්බං, ‘නදච්චසෙ’ති තස්ස රසෙඤ්ඤා අච්චසෙන. ‘අභාරස සමාසමො’ති අභාරසපච්චතිකරාජානො සමාසනොසමිතො, ඔසානගාථායං, ‘සුජනජනා’ති ජනානං සුවිදුර්ජනභූතා. ‘සොහ දුන’නති සුභං දුනං දන්වා, අථවා සොහදුනනති සුභං දුනං දද න්නානං, ‘සුඤ්ඤා’ති චන්තබ්බෙ රස්සං කන්ධා සුඤ්ඤා ඉති වුත්තං. ‘නිබ්බාසා’ති විනිධාය ධිපෙත්වා. ‘චිණ්ඨා’ති උපමිනාථ, ‘වසථා’ති වසිස්සථ. ‘ගහණ්ණමෙම’ති ගහණාඅරමෙමිති ඡෙදො රමෙව ති සුවිදුර්මමතරෙ, වුච්ඡියං හෙත්ව අකාරො; අයං ගාථා මාලිනි නාම.

සාලිගාමකුමාරස්ස චාඡ්ඤාජඨං.



සත්තමෙ ‘නිවුක්ඛාච’නති නිරන්තරං උස්සවට්ඨනං. ‘විරාඤ්ඤා’ති ලාමකා. ‘සුතා’ති සුතබ්බි. ‘නානලනති’ති පහරනති. ‘පනිතස්ස

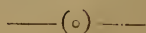
නි'නි පනිනා සෙති. 'දුක්ඛභාගි'නි දුක්ඛස්ස පාපස්ස සාමි. 'සොකාමම්චිකෙ සතෙත'නි යො ජනො කාමම්චි එකංසෙන ඊදිසෙ සතෙත දිස්වා. 'සාස'නනි ආහාරං. 'විනොයානා'නි එවං විනොයා. 'ඡරෙඛිනා'නි අතතනො ගතිතං කුරුමිගතං සාසං ඡරෙඛිනා වම්භානි අපො. 'අනාගතමහපෙකක්ඛා'නි වච අතතානං ථොකවතො. අනපෙකක්ඛිනා. 'චාරං වනනිංසසංච ච්ඡරෙහි කොටිගෙහං සමපාසුනි'නි තෙසං පරිවතනෙන න දනවාරං වනනිංසසංචච්ඡරෙහි ගෙහෙසු කොටිං පාසුණි, වනනිංසසංචච්ඡරෙ එකෙකස්මිං ගෙහෙ දනවාරං පතනනනි අධිපපායො. 'ගාලහවෙදන'නනි බාලහං දුක්ඛවෙදනං පතනං, සෙසං සුවික්ඛෙද්දායාමෙවනි. අයං ගාථා උපජානි නාම.

චූළනාගසෙත්ථරස්ස වර්ණං සතනමං.



අභිමෙ'නෙන වඩ්ඪිනාස සඬි'නනි තෙන විභාගෙන වඩ්ඪිතෙන සහ. 'ධුමරකඛසපබ්බතේ'නි එවනනාමකෙ පබ්බතෙ. 'පාණ්ණරා'නි සඬිනා. 'චුළසොකරා'නි එකනාලෙනබ්බතෙරියො. 'කංසනාලාදිකෙ සතේ'නි සතහෙදෙ කංසනාලාදිකෙ තුරියෙ. 'සබ්බවංසාදි'නි සුසිරහෙදෙ වංසසංඛාදිතුරියෙ. 'ලසානුසාන'නනි තාරාදිලයානුගං ගිනිස්සනං. 'සුඤ්ඤාමෙ සංසඬි'නනි නිං මෙ පුඤ්ඤා කපෙති. 'ඉච්ඡාදයකතෙකෙහි'නි ඉච්ඡාදයකෙහි අනෙකෙහි. 'කෙතා'නි ආදිසු කෙන වනෙන කෙන පිලෙන රකක්ඛෙන. 'දුසිදුසවා'නි දුසිදුසා එතස්ස සනනි'නි=දුසිදුසවා. චන්තුපච්චයො. 'බ්බාබ්බසුඤ්ඤා'නි එත්ථාපි එසෙවනෙයො. 'බමමදුන'නනි ආදිසු අහං සබ්බදුතෙසු උත්තමං බමමදුනං අදුසිනනි අපො. 'සනිනඤ්ඤා'නි යනිනං නඤ්ඤායං ආරාමං. 'බරා'නි අයං මති. 'කුටංචිස්සා'නි අස්ස පබ්බතස්ස කුටංචි. 'නෙලභාජන =පෙ= සතන වසඬිකා'නි ඉතො තස්ස සුසමනලභාවං දස්සෙති. ඔසානගාථායං:-'සගගසමපනනිදුන'නනි සගගමොකඛසමපනනිදුසකං. 'දිබ්බ'නනි දිබ්බසදිසං. 'අනුගාමිනිදුන'නනි ථාවරජගමහසමානුගාමිනං චතුතනං නිධිනං අනුගාමිනිධිතුතං. 'දුනමන'නනි දුනසඬිනානං දිබ්බමනනං. 'ථාමසා'නි ථාමෙන-අයං ගාථා උපජානි නාම; සඤ්ඤාමනනගග |සතිනානි.

මෙඝවණ්ණස්ස වර්ණං අභිමං.



නවමෙ. 'බහුලමයු'නි බහුමයුමා. 'සසමංසසුපෙතා'නි සසමං සඋපදිසසකෙතා. 'සසසසසසසස'නි සසාගං අගිරාසි. 'බනිනපතන පාඤ්ඤ'නි පතනතො උනනිනහන්තෙසු. 'අනතතො පාපින' නති සෙහිපුහෙතන ආරාධිකවසෙන පාපිතං. 'නුනාසං තෙත කනකමමනති මසුසුමාගො'නි නුත තෙන ඵෙරෙන මහාරහං කතං කම්මනති චිතොතොතො. 'බිහො බාධනන'නති බවහාබාධසු භාවො බවහාබාධනනනං, ත නපුට්ඨසො. 'ජනෙභ්බාබිහොවාසින'නති උබබ්බොවාසභාවං ජ තෙති. 'සදගහසසනතිකා'නි සදදනහසු සකාසතො, 'බ ඔපපිසාමි'නති අබොච්ඡිනනපවනතිනබ්බපටිපාටිං. 'සස රාමරලොක'නති සදෙවමනුසං ලොකං. 'සිමප්පසං'නි නිබ්බා ණගමනමගාඵලං. 'ජනනතාසමාමතො'නි රතනතහසමිසා සනසිලො, මමාති ලසීයං නියතො මාමකො, මම බුඬො ධ චෙමා සංඝො චාති රතනතහස මාමකො ඵතසානි=ර තනතහසමාමකො. 'කජගහතො'නි චරහන්ගහතො. 'සතිසසජ' නති සතිසෙසං. 'ජතොසගො'නි ජනානං ජනෙසු වා අගො සෙසො, ජනොසතොති වා පායො. 'ජාතොපච්ඡිනසු සුසුසසා'නි ජාත උපච්ඡිනසුසුසසානි ඡෙදො, ජාත ජාතාතිති අන්තො. ඔසානගාථායං. 'අසඬකපොනමි'නි අනුනාසිකලොපො. * 'චින සසුසුසුමමි'නි අපපමි පුසුසු උපච්ඡිතං. 'ජනාඤ්චික'නති දිවසං ජනාථ; අසං ගාථා උපජාති නාම.

බමමදිනනපෙරසස වත්තං නවමං.

— 〇 —

දසමෙ 'ජසිකපුතො'නි රහෙ නිසුතො රහිකො, තසු පු තො=රහිකපුතො. 'චිපාකමති'නි චිපාකදනකාලෙ. 'උපමෙ නමෙ'නි උපමෙතං. 'අනුබ්ජමා'නි අනුමනතො බිජ්ජිතා. 'මහාතිලමුදෙපමො'නි මහාතිලො අඬ්බුදෙපමොති=තිලො මහාඅ ඬ්බුදෙපමො, නිලමබ්බරසදිසකුටො, 'තෙපෙති'නි වපති, බුබුපුතත සානුසාසනිසඬාතෙ භුතලෙතිසමකො. 'පවාලමණණ'නති පවා ලසුමණණං. 'රාජමාසෙ'නි මහාමාසෙ. 'කමමාසමණණ'නති කාලමාසමණණං, කුලමාසමණණංතිපි පායො, කබරමණණනති අන්තො. 'කාලමාසමුගො'නි නිලමාසමුගපුරතපසුසසතස

* "කතපුසුසුකමමමි" නි: මු: ර:

කමට, 'නිගුණභික්ෂුණි' නම්* සිඬුවාරිතප්පථවණ්ණං, ඉදං පන පවෙචකං යොජෙතං, නිලමාසපුණ්ණං පංචසකථසතෙ නිගුණසීප්පථවණ්ණතොනසහසං යොජාපෙසි; අවසාන ගාථායං, 'නිධාලසිස' නම් ආලසියං නිධාං 'නථානථා' නි යථා යථා ඉච්ඡති තථා තථා. අයං ගාථා උපජාති නාම.

රහිකපුත්තයස් වජ්ඣං දසමං.

—o—o—o—

දුනිසො සොධ මහො අභමො.

වජ්ඣදානං.

බඤ්ජදෙවො චුස්සදෙවො ලභියාදිවසනො තථා
දායසෙනො මහානෙලො සාලිවුලනානො තථා
මෙසවණ්ණො ධම්මදිනො රහිකපුත්තොති තෙදසාති.

ඉති සංඝමංසෙ=සමන්තං.

තවමස්ස සිලුත්තවග්ගස්ස පඨමෙ 'ඤ්ඤාපටිඤ්ඤාලෙහො' නි එවං නාම තෙනබඤ්ඤා ලෙහො, දෙවරො හි සාමිනාතා, තෙනාහු — "ජායාස භාතිකො ජාතො සාමින. තා තු දෙවරො," ති, දෙවරෙන බතං බඤ්ඤානං දෙවරබතං. 'සිලුකෙතො' නි සරසප්පො, සිථත්තො වාති පරියායො, සවණ්ණපථො' නි සවණ්ණපථාතර. 'සංඝමංසෙධ ධම්මදිනො' නි ධො' නි තසමිං යෙව වම්මිකෙ ආවසනොතො තොධො. 'අජාතිං භාතිම නානං සො' නි සො ධම්මො ජාතිමනානං ජාතිධම්මො ලං අජාතිං නිබ්බාණං කරොති. 'සංඝමංසෙධ ධම්මදිනො' නි සංඝමංසෙධ ධම්මදිනොති භුංගො ධම්මො. 'අසාසගමනප්පෙ' නි සෙසො. 'අමනාගදො' නි අමනොසධතුනො, 'සොසංධම්මනිකො' නි හො, සාධමො සො අසං ධම්මනිසරසප්පො, සොසං ධම්මනිකොතිපි පාමො, හො සො අසං ධම්මනි සුචාති අඤ්ඤා, විපල්ලාපොයං, එවං ධම්මනි සුචාතාති ආදිසු විස. අවසානගාථායං 'උපාසකනු' නි උපසෙවනතු, එසො මෙ ගති සරණං පරායණනාති පසිරුපා සයනතු. 'ධාතෙ ව ගමනෙ' නි ධීතෙ ව ගමනසමයෙ ව. 'සසනා සනෙ' නි සෙසයායං ව නිසිංකො ව, එතෙ බුද්ධචරිතාරසඤ්ඤිතං වතුඉරියාපථං දස්සෙති; තෙනාහ භගවා:—

'නිසං චරං නිසින්නො වා සයානො වා යාව තස්ස විගතමිධො එතං සතිං අධිචේයස බුද්ධමෙනං විහාරං ඉධමාහු, ති

"සසනෙ ආසනෙ ධාතෙ
ගමනෙ වාපි සබ්බදාති ව"

* කාලවණ්ණනාති, මු: ර:

අයං ශාථා උපජාති නාම, ඡන්දසක්කුක්කුචංසඤ්ඤාචංසානං පාදාකුල නනා තෙනාභ:-

අනන්තරොදිරිතලක්කුණො වෙ පාදවිමිසසාඋපජාතියොනා ඵලංකිරක්කුසුපි මිසසිනාසු වදනාභාතිසද්ධමෙව නාමනාති.

සිලුතනසස චන්ද්‍රං සඨමං.



දුතියෙ 'විඛොලො'නි ඵලනනාමකො. 'නානාබදකවරා'නි නාන පපකාරා උදකවරා මිහසුකරමොරිසුචටකාදිමාරකසන්නා. 'බ්ලාර සංඝො'නි* බ්ලාරමුසිකසංඝො. 'සිමකුචෙතිබ්ලියාදසොපි'නි† සිමා යොව කුචෙති ව බ්ලියා ව තෙ ආදි යෙසං භූතසන්නානං භොනති තෙ සිමකුචෙතිබ්ලියාදසො, තත් සිමා නාම උබ්බටකමුඛා පච්ඡ, කු චෙණි නාම, කුමිමි "පියං කුචෙණි කුමිනං"නි පරියායො වුත්තො, 'බහු පාසවාගුරාදිතෙසාදහමං' නි බහුදබ්බහුකුචපාසඋදකබ්ලවා ගුරාදිකං තෙසාදහමං. 'පකකලොභිනාති'නි ආමකලොභිනාති, 'නදඬා'නි බාදනඬාය මරණං සකාය, 'මරණසස නභාසසි'නි මර ණතොනභාසසි, හිධාතුයොගෙ අපාදතෙ ජඪි, යථා 'සබ්බෙනස නති දසසස සබ්බෙනසනති මච්චුතො'නි ආදිසු විය. 'බමමිසසරිපින' නාති බමමින සන්නානං ඉසසරභූතෙන භගවතා ඊරිතං කපිතං. 'කිචන'නති කිමිපි භයනති සමබ්බො. 'නාගිඤ්ඤ'නි නං ආලපති. 'චජ්ජබ්බහමො'නි කිඤ්ඤසෙලබ්බපද්ධත සමන්තාය චජ්ජභූතො බමමින, වධජ්ජබ්බහමොතිපි පාඨො, අයං බමමින වධ ජරාදිඅනන්තරායං කරොතිති අත්ථො. 'චද ඤං සබ්බෙති, සබ්බෙ තිං මයං නං බමමින වදනි 'අච්ඡිසංකා'නිතිරාසංකා හුඬා. 'භාගසො'නි භාගෙන. 'මිනො නිපමි තො. 'චිසසර'නති රතිවිරතිනං විතසසරං. 'චිනාචිතු'නති විභාවෙතුං පකාසෙතුං වණ්ණණතුං. 'සසස අසොමසොනමං අගගිභ්ල'නති යසස නිරයසස අසොමසකපාලෙන ඔනමං අගගිභ්ලං. 'බහල'නති මහාස නං 'අගගිජ්චාදිත'නති අගගිජාලෙන ආදිතනං. 'අණණවොදක' නති ගමභිරපකුභිතං බාරොදකං, 'චතුද්දිසාතො'නි චතුර්ධිසාති. 'නාසසතොවසමානසො'නි තසස පාපකසස පුලකලසස අනෙත නි රයකුච්ඡයං වසමානසස. 'සුචුමාලසරිපිනො'නි සුචුමාලසරිපියං. 'චි ලිසමානගතනසො'නි චිලිතගතනසස. 'බලගතසො'නි පකබ්ලනන සස. මුච්ඡගතසො'නි මිසසසඤ්ඤානසස. 'ආසගගාගිතුංනසස'නි ආ සාගිනනසස දුකෙඛන අභිතුනනසස. 'ආසාසෙන'නි උපාසාසෙන දු කෙඛන කසිරෙන. 'චිකල්පතො'නි විචල්පතොනසස නාථරතිනසස

* සාලුරසංඝොති මු: ර: යං: † බ්ලියාදයොති මු: ර: යං:

‘සිමබලි’නි සිමබලිවනං. ‘අසොමස’ නති අසොමසං යදිං, ‘ජාලා මාලාපටිකතිතන’නති ජාලාමාලාය පරිකතිතනං. ‘උඩං සොජනමු ගහන’නති උඩං සොජනං උගහනං. ‘නාඩසතෙනා’නි විජ්ඣාසතෙනා, ‘දිතො’නි ඩිතෙනා. ‘උබ්බතනචානා’නි උපරිකතිනං. ‘ඤ්ඤාසො’ නියමපාලො. ‘චිතිමිලෙනො’නි චිතනනිමිසො හුමා, අනිමිසවකමුහි අත්ථො. ‘ගුහස’නති ගුහසතෙනා ගුහිප්පතෙනා. ‘විවෙඤ්ඤා’නි විගතවිතෙනා. ‘නඤ්ඤාසො’නි පතනබ්බං නති අකඛාණෙන වණ්ණෙන පතනබ්බං. ‘අනතර’නති වෙමජ්ඣං. ‘නිරසගගි ඉධගගින’ නති නිරසෙ අගගි ඉධලොකෙ පකතිඅගගිනව. ‘නිසගනිසගවිධ සංඝා’නි නිසගසත්තිවිධස්ස පොසස්ස. ‘ගිමවා සාසපනතර’නති ගිමවා පබ්බතො සාසපස්ස වෙමජ්ඣං. ‘ගුඵනිරසො’නි එකො, ‘උස්ස දුනිඤ්ඤා’නි එකො. ‘කුකකුල’නති එකො. ‘කොට්ඨිමබලි’නි එකො. ‘අසිප්පකාවන’නති එකො. ‘බාරොදකානදි’නි එකො. ‘අගාරපබ්බ සංඝා’නි එකො. ‘සංඝාතො’නි එකො. ‘රොග්ගමො’නි එකො. ‘කාලහස්සි’නි පබ්බතප්පමාණො කාලහස්සි එකො. ‘මහාසතො’නි යනනපබ්බතනිරයොති එකො. ‘ලොහකුමාරදිඤ්ඤා’නි එකං ආදිස දෙදන සංජ්ඣො කාලසුතෙනා පනාපො අවිචිතිරයො ච සබ්බං ගයනනි විවකමුණෙනි. ‘අමිතා’නි නමිතා. ‘ගිමා’නි භිංසක රූපා. ‘දුබ්බමා’නි දුච්චනියො අවණ්ණනියො. ‘කිංඤ්ඤාපාදෙ දහි සසනි’නි මම පාදෙ කිනහු දහියන්ති අසද්දහතෙනා. ‘ඉසින’ නති බුඩාදිනං ඉසිනං. ‘න නං පප්පොති ආලස’නති නං නිරස සකිංතං ආලසං නපප්පොති. ‘පතිකාරප්පොති’නි සප්පටිකමෙම ඩිතොපි. ‘එකජාලිකානා’නති එකජාලහුනානං. ‘පරිදුකිනා’නි උපරිකිනා. ‘අනිමැසුබ්බසංඝා’නති අනි අප්පතරස්ස රාජසම්පත්ති ආදිකස්ස අත්ථාය. ‘සමමුත්තෙනා’නි යං පාණනිපානාදිකම්මං කිබ්බියං මුත්තෙනන. ‘සෙනාස’නති යෙන මොහෙන අයං ලොකො. ‘අමතො’නි අමතොසධස්මිං. ‘හස්සගතො’නි පාණහන නයමත්ථො විසයෙ එකස්මිං හත්ථගතෙ; අවසානනාමායං ‘සුරෙපතෙ කෙ’නි පුබ්බෙඑකෙ නරා පන. චරනතීනි යොජනා. ‘පනුදිට්ඨ’ ඉති පනුදිට්ඨා. ‘ජිනප්පසංඝා’නි බුඩප්පසත්ථා. අයං ගාථා උපජාති නාව.

තෙසාදස්ස වණ්ණං දුතියං.



තනියෙ ‘සුනං සබ්බ’නති සබ්බධම්මං අත්තනා සුනං. ‘එකසස්සතිසා’නි එකවාරසම්භාසය. ‘අනඤ්ඤාචිතිනා’නි අඤ්ඤානඤ්ඤානං සඤ්ඤා අකමා. ‘පෙමපාසෙනා’නි සිතෙහපාසෙන. ‘ගාලො’නති දළහං. ‘ගි

ගසකතින්සා'නි රාගසබ්බාතය සකති තියා 'විසා'නි විසා ආවිසිතා.
 'රාගවිමෙවන ඩිමවිතා' යි රාගවිමෙවන තාසිතා. 'ගහපජ්ජාන'
 නති රාගපජ්ජලිතං පදිසං. 'ජනනිස'නති තණතාරතතිසං. 'විසම
 ජ්ජස'නි රාගසබ්බාතෙ විසමෙ මහෙහ 'අජ්ජගෙරගසසද්දලආවජ
 ඩාලසුලාකුලේ'නි අජ්ජගරසපමහොරගබ්බගසඉක්කනනකක කු
 ලෙති ආකුලභුතෙති. 'උණණාසකුණුකාර අසිවොරුසිවොරු
 නේ'නි උණණා ව සකුණා ව හුංකාරා ව අසිවා ව උරුසිවා ව
 තෙති රුතෙත් විංගහො, තත් උණණාසකුණාහි සකුල සකුණා,
 හුංකාරොසකුණ විසෙසො. අසිවාහි මහාසිවා. උරුසිවාහි බිරුකා. 'ආ
 මපකාගසසාතෙ'නි ආමකපුසානපකක පුසාතෙපු 'කායාන දුතිසං
 නණන'නති දුතිසං කරිතා. 'සආබුධි'නති රාගාබුධෙත සතිතං.
 'ගහණං වන සංස්ථා'නති තණතාගහණං ගහණෙති සුභතං වෙල
 ගුබ්බනත්ථකගවජ්ජණසංස්ථතං වා. 'අගා'නි අගමාසි. 'අපගනගෙ
 රවා'නි විහිවනතනසහෙරවා. 'හසාමග'නති භායාමි දහං ඉති
 යදි භාසෙය්‍යාති සලබ්බො. 'හසංකාසං හු කිතුතිමං'නති භයස
 නතාගසන තිතතිවනතං. 'විවිසකාපෙ'නි විවිස අපුරෙති ඡෙදෙ,
 ගුති ~~සස~~ තං ආලපති, 'සෙණ්ණවිකිත'නති ඡෙණෙති විකිණෙණ. 'සලි
 දුක්ඛාතෙ'නි මහාසලිලෙ අගාධෙ මහාසමුදද. 'වයසමවනතා'නි
 වයසුති. 'නිලනාඝකි'නි නිලතොතා. 'ජලබ්බාතන'නි සමු
 දදං කරනති. 'කාසිසා'නි කා යං අසි 'උරගපති'නි තං ආල
 පති 'විවා'නි ජිවාති. 'කනිනාසො'නි හරියාසො. 'රුමනන'නි රමා රුමානං වයං රුමානං
 පෙතතු. 'සුණ'නි සුණාති. 'විනවසගාහ'නති විනවසසසගාධං
 පතිසංගා ~~සස~~ අගනති අපො. 'වාමකරහොරු'නි සුඤ්ජකරහො
 රුති ආලපති. 'මහානිසාස'නති මහාතිමිතෙර 'සාණාගිකො'නි මම
 පාණතරො පිතො 'වො'නි සාමිකො. 'ගනි'නි පරායනං. 'බා
 ලේ'නි අනාදරෙ නාලපනං. 'වදු'නි වදුති. 'දලහනිතා'නි දලහ
 පෙමා දලහනණා. 'සහාසිකා මේ'නි මම සබ්බිති; ඔසානගාථායං.
 'සාබුධිමෙම'නි කුසලධිමෙම 'බමමානුසෙක'නති ධම්මෙන උපෙ
 තං ධම්මුපසංසද්ධිතං. 'අමෙවන'නි එවන අතිගමෙනති පටෙවනති;
 අයං ගාථා උපජාති නාම.

හෙමාස වට්ඨං නතිසං.



විතුමෙ 'එකං සලලක'නති එවනනාමකං සුචිලොමසලලං. 'ස
 ලලා'නි සලලකො. 'සුචිසො'නි තස්ස ලොමභුතාසුචියො. 'ගොරු
 සක'නි ගොයුපො. 'සද්දසනා'නි සද්දං කුරුමානා. 'දුකෙක'නි

දුකඛපපතෙන සහායං. 'පරමවුඛා'නි පරාදිභිවුඛා, යථ කථාපි නිසින්නා මුඛං දවඬුං අසක්කානි අභො. 'මිත්තපතිරූපා'නි අමිත්තා මිත්තපතිරූපකා. 'චිත්තනාසන'නා මිත්තසොපුත්තාපකරණං. 'පාණානිසානිපේසාදිසාපාණො'නි පාණානිපාන අදින්නාදන කාමෙසුමිච්ඡාචාර මුසාවාද පුරාමෙරයාදිපාපතො. 'මඤ්ජුවාණි'නි මඤ්ජුභාණි, අයමෙව වා පාඨො, 'සමමිත්ත ලක්ඛණං'නි සුමිත්තලක්ඛණං. 'මිත්තානං දිසො'නි මිත්තානං දිසො. 'අත්ත සත්තුකො'නි අත්තනාව අත්තනො පතිසත්තුභුතො; ඔසානගාථා යං:- 'උත්තමමජ්ඣිමාධිමෙ'නි උත්තමෙ මජ්ඣිමෙ නිනෙව මිත්තෙ. 'නද නද නෙති සීසා පසොජනං'නි නද නද කාලෙ නං මිත්තකරණං අත්තනි යොජනං සීසා. 'දුකඛන ඵසො ඵසවෙඛනෙ'නි නෙ ඵවරූපෙ ඵකොව ඉධිලොකෙ දුකඛන පසවෙ පසවෙය්‍ය; අයංගාථා උපජානි නාම.

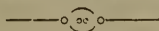
කාණ්ඩිගාලස්ස වජ්ඣං වතුසං.



පවමෙ 'දුරපටිවජ්ජං'නි දුරපටිවජ්ජනං මූලහරියකමෙව ධාපෙ නානි අභො. 'භාරකෙසුරකමකනුසුරාදි'නි මුත්තාභාරකෙසුර හථ පාදවලයාදි. 'උසුචං'නි ජනං. 'ගටිණො'නි මිගො. 'කලි නනනෙතො'නි කලලනෙතො, අයමෙව වා පාඨො. 'ඵ යථ අසී'නි ඵථ හි අසී. 'කුඤ්ඤසනා'නි කන්තදස්සනා. 'වදනං'නි මුඛං. 'මන්තකකි'නි මන්තවකඛුකා. 'චිතොකා'නි චිතා ඵ කා. 'කාමුකං'නි පුරිසං. 'ගජානන'නානි ගජී මුඛං. 'ආසිලිස්සනි'නි විනාදිස්සනි. 'තෙතෙ ටිස්සං ටිස්සං'නි ඵතෙ විතා හුත්වා නසොහනනි. 'ඉඤ්ජාලකරූපොචා'නි මායාකාරානං ඉඤ්ජාලාවිලාසරූපො ඉව. 'අමෙජ්ඣපොභකො'නි දුමෙවධානං පොභකොව. 'චිනානිතො'නි චිත්තිකතො. 'ඵකවාරෙතා'නි ඵකසමිසෙව මුඛවාරෙ. 'ඵකරතනිපටිචාසා'නි කුච්ඡයං ඵකරතනි මන්තමපි පරිවාසතො. 'උක්කරූපමො'නි උක්කරාභුමිසමො. 'කාකො'නි වනකාකෙ මහාකාකෙ. 'සොණො'නි සොණසිගාලො. 'රාගණිකානි වකඛුන'නානි රාගෙන අශිකනානං වකඛුනං. 'ජරාස අනුසකො'නි ජරාය උපදදුතො. 'මහාසුමෙතා'නි මන්තමා සුමෙත මන්තං ජපෙත්වා සුමෙත වා. 'සත්තමපිස්ස නරුචිමති'නි හත්තමපිස්ස නච්ඡාදෙති හත්තංභුජිත්තුං අස්ස චිත්තං න රුචිමතිනි අභො. 'ඵසො පරගමො අපජ්ඣකාති'නි තස්ස ව සාමි

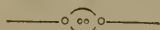
සහනමෙ 'පරිකල්පසංස්කාර'නි නනො පරිකල්පණං සංස්කාරං.
 'භවාගමේ'නි භවෙහමෙ. 'නිතිකා'නි නිතිකාමි සහාමි. 'සි
 ස්ථමතමපි'නි එකං සිස්ථමතමපි උපාරං. 'බුදුනලා'නි බුදුස
 භික්ඛානා මහගතිනා, කීනත්‍ර ලහනෙ න ලහනෙ. 'අලඛනනා'නි අල
 ඛනනානාමාරා, 'විවෘඛින'නි සභිකාරභානාදිසු තස්ව විවෘඛිති.
 'නිවෘඪන'නි තස්ව ජනෙති බෙලසිඛිකානිකාදිකං නිවෘඪිතං. 'වි
 ඡානාන'නි විජානානං ඉත්ති, නාපසනනං අපෙපාසිතං. 'මල'
 නි ගබ්භමලං. 'ඉදුනිජා'නි ඉදුනි අජ්ජ. 'කාශ්‍යාදි'නි අත්ත
 නො පරෙති කතගුණං ජානාතිති=කතඤ්ඤා, කතං විදති ජානාති
 ති=කතවෙදි. 'සාලිධාර'නි ධඤ්ඤවුඨිධාරං; ඔසාන ගාථායං:-'ස
 ඛො'නි සඛාවනෙනා පුගගලො. 'දුනවාහන'නි දුනවයං යානං.
 'සිලමසානපනන'නි ආනපං නායති රකඛිති=ආනපනනං, ජ
 නනං, සිලමයං ආනපනනං=සිලමයානපනනං, සිලසංඛාතජනනං
 ධාරෙය්‍යාති අත්ථො. අයමපි ගාථා උපජාති නාම.

අමොමච්චස්ස චක්ඛුං සහනමං.



අඬමෙ 'මිත්තං දුගෙති'නි අත්තනො මිත්තං මිත්තධම්මනො
 දුගෙති. 'කානං විනාසෙති'නි අත්තනා-කතං උපකාරං විනාසෙති.
 'කාම'නි එකංසෙන. 'නානතොති' සරං ගොති'නි අත්තනො
 සරංපි න අත්තනො සරං ඉති ගොතිති අත්ථො. 'උපසංසති'නි
 උපගච්ඡති. 'ධිති නං පටිසෙධෙනති'නි ධිති ගරභායං නිපානො,
 ධිරඡු නෙ ඉත්ති, තං පන පටිසෙධෙනතිති අත්ථො. 'ලොකවජ්ජාති'
 නි වදස්ස භාවො වජ්ජං, ලොකස්ස වජ්ජං=ලොකවජ්ජං, සොකව
 ජ්ජාතිතිපි පාඨො, සොකදෙසාතිති අත්ථො. 'අවණ්ණා'නි දෙ
 සො, අවණ්ණහණනං වා. 'අවමඤ්ඤනති'නි අතිමඤ්ඤනති.
 'නිවිසගගනෙ'නි නිරවජානගනෙ. 'සො භාගි සබ්බදුකඛස්සා'නි
 සො නරො සබ්බදුකඛපපතනස්ස භාගි භවති,

වානරස්ස චක්ඛුං අඬමං.



නවමෙ 'නිදුසුසිසෙනා'නි ගිමිකාලසුරියෙන. 'වනගහණං
 මිලානං සිනපණණ'නි වනං ගච්ඡගුමිලනාගහණං ච මිලානං තු
 රාලිනං සංකුචිතපනනං. 'සම්මාගිනගනා'නි අති උණ්භාගිභූතපනනා.
 'ධලං පොඤ්ඤනා'නි ධලමණ්ඩලං ධඤ්ඤකරණමඩලං පොඨෙ
 නෙනා. 'නාකමහා'නි නකරිමහ. 'අදංඛනන'නි හනනං අද
 ඤා. 'ලාහො නභාගො සංඝිච දුරෙ'නි ලාහො අමෙගති දුර

නභනො පඨවී ඉව. ‘ඉතො චිතො භිබ්බිතපුලකනන’නති ඉතො ච ඉතො ච තුණ්ණකාරෙන අගගලථුප කරණවසෙන සංසිඛිතං පුලවන්. ‘සායුකමච’නති උක්කඨසදිසං මඛභුතං. ‘ගජපිග වාසාමහිසාදිනානාකුලාකුලාන’නති හතී ච ගාවො ච අසාසා ච මහිසා ච ආදී සෙසනො=මහිසාදයො, නානාකුලෙහි ආකුලා= නානාකුලාකුලා මහිසාදයො ච තෙ නානාකුලාකුලාවෙති=මහිසා දිනානාකුලාකුලා, තෙසං මහි=පෙ=කුලානං. ‘කුලානමජේක’ති අඛානං කුලානං මජේක ජානා අපිග. ‘දිනා නි බිනා දලිදා. ‘සු ඤෙඤා චිනා’ති බහුපුඤෙඤාපචිනා. ‘සෙම ජමාස අමොන’ති මයං ජමාසං සයාම. ‘ලුධව්භස්සනති’ති මම දානං ලුධං ඉති ච අපපං ඉති ච. ‘නිබ්බමා’ති නිදහිස්සාම. ‘නිජිකොපින’ති අහජා නං. ‘පභිනභවබ්බකිනො’ති විගතසංයොජනො. ‘ජසමපනිනන’නති ජයමපනිභාවං. ‘නපෙයධකස්සාමා’ති නපෙයධා අකස්සාමාති ඡෙදො, අකස්සාමාති කරස්සාමාති විපලායොයං. ‘ඉමං කිලිනන හොජන’නති ඉමං සංකිලිට්ඨහොජනං. ‘දිසාපකඛගනා’ති දිසා සු පකකනො. ‘ජසමපනිකා’ති ජාසාව පනිච. ‘දානාදිනං ක ස්සා’ති දානාදිනං පුඤ්ඤකමමානං කස්ස කමමස්ස, නිඞාරණෙ වෙතං සාමිච්චනං. ‘කදනනමනන’නති කුට්ඨිතං අනනං ලාමකං කිලිනනං හනනං. ‘මහාවිභුති’නති මහාසම්පන්නිවනනං. ‘දානෙ’ති සංසංඛාතො සුට්ඨදානො. ‘වසනං ඉධා’ති ඉමස්මිං ධාතො වසනනානංචා. ‘කිත්තාවනකො’ති කිත්තකප්පමාණො. ‘අපාපක මමා’ති තුමෙහ පාපරහිතකමවනනා වසිස්සථ. ‘අනගනරා’ති එකං බුඞ්ණතරං. ‘කොතුමති’නති එවනනාමකං රාජධානි. ‘මුනිනො සකාසෙ’ති මුනිනො සාසනො, ඔසානගාථායං. ‘දානමසනාව’නති දානසංඛාතං නාවං. ‘අනුනපඤ්ඤ’ති අනන්තපඤ්ඤවනනො. ‘සංසාරපාපදුරිනාකරසාගරස්සා’ති සංසාරසංඛාතස්ස පාපස්ස දුරිභාවානං ආකාරභුතස්ස සාගරස්ස. ‘පසනති’ති ගවිජ්ජනති. අයං ගාථා වසනනතිලකානාම.

ජසමපනිකානං වස්සුං නවමං.



දසමෙ ‘උපද්දනා’ති දුසිතා පිලිතා ‘ඉඤ්චාරුණරුකඛමුල’නති ඉස්සරභාවෙන ඉඤ්ඤදිසනනා ඉඤ්ඤ ච සො වාරුණො වානි=ඉඤ්චාරුණො, ඉඤ්චාරුණොච සො රුකෙඛාවානි=ඉඤ්චාරුණරුකඛමුලො, නං ඉඤ්ඤ=පෙ=රුකඛමුලො; නථා නස්ස මුලං සම්පන්නි විගගහො, ‘විජිමාලොපංඨ පෙඤා’ති ගව්ජ්ජිමං ආලොපං ධපෙඤා. ‘ගහනපිඤ්ඤාආස’නති හනන

පිබෙනුය. 'වාසර'නැති දිවස. 'නක්ෂත්ර මම මහල'නැති නක්ෂ
තිකක්ෂතො දක්ෂන. මම අර්ඡ මහල. හොති; ගෙන වුනන:-

බනති ව සොචචක්ෂනා සමණානං ව දක්ෂනං

කාලෙන ධම්මසාකච්ඡා එතං මහලමුත්තමං ති,

'අකාලික'නැති දිසකාලවිරහිත. 'අගෝ'නි අවිජරිය. 'බෙ
ත්තමනගනනා'නි බෙත්තසෙඨනනා; ඔසාන ගාථායං, 'සීලවගනම
ශීඝ්'නැති සීලවනතාරියපුගලාවතිය. 'සඛාලවාලවලසෙ'නි සඛා
ව ආලවාලා=සඛාලවාලා, සඛාලවාලාව සා වලයොවෙති=සඛාලවා
ලවලයො, තයමිං සඛාලවාලවලයෙ 'ජනිතකප්පමනාදුච්ඡෙදො'නි
දුනබ්ඡතො ජනිතො කප්පභිතිමහාකප්පරුකබරාජා. 'ලගනෙ'නි
රොපකො පුගලො ලහති, අයං නාථා වසනනතිලකා නාම.

දෙවසුත්තක්ෂ වස්සං දසමං.



වජ්ජිද්දනං

සිඵනො නෙසාදෙ හෙමො කානසිගාලකො තථා

නාදිවානිජනකුලොච අබ්බාමචෙවා වානරො තථා

ජයප්පති ව නවමො දසමො රුක්කදෙවනා,

ඉතිපරම=සෙ=විකාසමනා.

සිඵනවගොනවමො.

දසමක්ෂ වූලගලවග්ගක්ෂ පඨමෙ. 'පඛානසරඝමි'නැති පඛාන
මනුසුත්තානං සිතඝානභූතෙ සරෙ. 'එකාදසගි'නි තිකට්ඨකතිඵල
වතුමධුරසඝිනාතෙති දසගි ඔසධෙති, දසමුලිකෙතිතිපි කෙවි. 'විවර
කෙකතෙත'නි විවරපාරුපනාරහඝානෙ. 'සුපච්චිජනන'නැති පුර
තො ව අගොලමිනනං නිමණ්ඩලිකං සුපාරුතං. 'විජමානො'නි
උණහපරිලාභවුපසමත්ථං විජයනො. 'සුරිනපාරමිඝො'නි මුහුත්ත
ජනසනතිකෙ ලබ්බාකරණො කප්පසනසහස්සාධිකානි සොලස
අසංඛෙය්‍යානි පූර්තසමතිංසපාරිමි, මෙනෙයෙයා හි බොධිස
තො ඉතො කප්පසනසහස්සාධිකානං සොලසනං අසඤ්ඤය්‍යානං
මත්ථකෙ ජමුද්දිපෙ පභාවනො නාම චක්කවත්තිරාජා හුත්වා
චිසහස්සදීපපරිවාරිතෙසු චතුසු මහාදීපෙසු සතො පංචසීලෙසු
පතිභාපෙතිං ධම්මෙන සමෙන රජුං කාරෙසි, තද මුහුත්තො
නාම සමමාසමුද්ධො ලොකෙ උදපාදි, සො ධම්මවකකං පවනොතිං
අනෙකසනසහස්සවසීගණපරිවුතො සතො විනයනො තත්ථ
තත්ථ විහාසි, අථ රාජා චක්කවත්ති බුද්ධො ලොකෙ උප්පනොනති
සුත්වා ජත්තිංස යොජනිකාය පරිසාය පරිවුතො භගවනං උප

සංකම්භා සත්තරතනෙහි පුරේච්ඡා වඤ්ඤා පරිසාය සංඛං එක මනනං නිසීදිත්වා ධම්මං සුචා පසන්නාපිතො වක්කවත්තිච්ඡාතිං පභාය පබ්බජිත්වා රතනාචාරො නාම හුචා ගගනනලෙ වඤ්ඤා විශ් පාතවො බ්‍රහ්මසාසනෙ ලොකියඉභියා ජොතනො අභිධම්ම සමොධානො බ්‍රහ්මනං පච්චෙසී, සම්මාසම්බුද්ධො සම්ප්ප්ඤ්ඤානි නු බො ඉමස්ස පඤ්ඤානි අනාගතං සංඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා ඉතො කප්ප සත්තසංඝාධිකානං සොළසනනං අසංකේයානං මඤ්ඤා එකස්මිං භද්දනාමකෙ කප්පෙ ගොතමබ්‍රහ්මස්ස නාම භගවතො පච්ඡාභාගෙ මෙත්තොයො නාම බ්‍රහ්මා භවිස්සන්ති අද්දස, අථ බො භගවා රතනාචාරං චතුරතං පරිසානං මජ්ඣෙ පාකටං කචා බ්‍රහ්මකාසී, තෙන වුත්තං:-

කප්පසත්තසංඝස්මති සොළසෙ ච අසංඛසෙ
මෙත්තොයො නාම නාමෙන බ්‍රහ්මා ලොකෙ භවිස්සන්ති
සජාතනගරතසස්ස කෙතුමති භවිස්සන්ති
මාතා බ්‍රුහ්මති නාම සුබ්‍රහ්මා නාම සො පිතා
පරෙතිතො සංඛරඤ්ඤා මෙත්තොයොස්ස භවෙ සද,
අසොකො බ්‍රහ්මදෙවො ච අග්ගා හෙස්සන්ති සාවකා
සිහො නාමසුප්පඨාකො උපඨති ච තං ජිනං
පළමා සුමනා චෙව අග්ගා හෙස්සන්ති සාවිකා
සුමනො චෙව සංඝො ච භවිස්සන්තග්ගුපඨකා
යසවති ච සංඝා ච භවිස්සන්තග්ගුපඨකා
බොධි තස්ස භගවතො නාගරුකෙබ්බාති වුච්චති
අසීතිචස්සසහස්සා ආයු තස්ස මනෙසිතො
අභිපඤ්ඤාසරතො උග්ගතො සො මහාමුනි නි,

‘කණ්ඩසෙනවත්තන සත්තසංඝස්මති’නි එඤ්ඤා සෙනවත්තන සත්තසංඝස්මතිනි පාඨො, කතොති මනාපෙති සෙනවත්තන සත්ත සංඝස්මතිනි අඤ්ඤා. ‘සෙනවත්තනා’නි සෙනවත්තනෙව සෙනවත්තනාගෙහි ලිතතො ච. ‘සඤ්ඤා’නි රථං. ‘බහා සංඝං’නි භික්ෂුසංඝො. ‘පච්චරිත්තන’නි සෙනවත්තනෙ. ‘පනා කාසො’නි කදලියො. ‘බජ්ජ’නි මහාධර්ම. ‘සෙලොනා’නි ධර්මෙහි අපාකටසද්දං කරොනො. ‘මිත්තන’නි විජයනති. ‘පච්ච කානි’නි:-

ආතතං චෙව විතත මාතනවිතතං සණ්ඨං
සුසිරංචෙති තුරියං පච්චිකමුදිරිත නති,

එවං වුත්තාති පච්චිකානි. ‘සත්තසංඝානුගං’නි සත්තති ස රෙහි අනුගතං, විශාස හි සරා සත්ත හොනති, ගාමා තයො, මුච්චනා

එකවිසති මනුෂ්‍යයෙකු, එකෙකෙකුරු සත්‍යසත්‍යානුචිතව සැසඳිය යුතු සාහ්‍යානි භෞතික, තෙත වුවහොත්:-

සරා සන්න නයො ගාමා වෙකවිසතිමුච්ඡනා
 ධානානෙකුනපකුසුස ඉච්චනං සරමඛලනනි,

සත්ත සරා නාම උසිභාද්දයො, තෙන චූත්තනං:—

උසහො බෙවහො චෙව ජජ්ජගඤ්ඤාරමජ්ඣිමා
පචමො ච නිසාද්දනි සත්තොතෙ ගදිතා සරා,නි

စောလင်း

මෙජුං. නදනහි මසුරා ගවො නදනහි උසභං
 අජා නදනහි ගඬාරං කොවා නදනහි මජ්ඣිමං.
 පුඤ්ඤාධාරණේ කාලෙ කොතිලො ගෙහි පවමං.
 අසෙසා භු ධෙවනං ගෙහි නිසාදං ගෙහි කුසුඤ්ජරොති

තයෝ ගාමානි එකෙකෙනෙකිසරෝ තයෝ සරසමුහා, තෙන චුත්තං:-

ජප්තූ ඵ මජ්ඣිමො ගාමා තයො සාධාරණො නි ඵ,

එකවිසතිමුද්‍රානති තෙසු සතතසු සරෙසු එකෙකසමිං නිසෙසා
නිසෙසා මුද්‍රානති එකවිසති, තෙන චුතතො:-

සරෙසු තෙසු පවෙවතෙ
නිසෙසු, නිසෙසු, නි මුඛනා නි,

ශාඛාතෙකුනපංඤ්ඤාති තඤ්ඤෙකකස්මිං සත්තසත්තඤානා
ති සිද්ධං, තෙන චුතතං:-

සිසු. තවම ධාන්‍යානි
සත්ත සතෙතම ලබනරෙ නි,

සනාතန် ඵ සරෙස් චාචිසනි සුනිශො ගහානනි

කිසියම් ද්‍රව්‍යයක් වන කිසියම් වස්තුවක් නිමැවීමට සමත්
 කිරීමට ද්‍රව්‍යයක් වන කිසියම් වස්තුවක් සිදු නැති,

මහා විකාශයට පත් අයුතු ජීවිතයේ, ජීවිතයේ හි තත්ත්වය:-

චතුරොසුනි විඤ්ඤායාං පච්චෝ පච්චෙධිනෝ
 ඕසුනි පාපිනං ධාරො පථිසුනි උභහෝ නථා
 ඡරෙණාචතුසුනි ඤෙයො නිසෙසා වාට්ඨසුනි නථා
 චතුසුනි චෙධිගොනි පච්චෝනි සුනිමනෝ නි

සබ්බමේවං නාම සත්තතො ගහෙත්වා කාතබ්බන්ති. ‘තාරාදිලස සංඝුනං’ති තාරො ආදි යෙසං ලසමඩානං තෙ තොනනී=තාරාදයො, තාරාදයො ච තෙ ලසා චෙති=තාරාදිලසා; එක්ඛි:-

උච්චතරෙ රවෙ නාතො ථාව්‍යත්තමධුරෙ කලො
ගමභීරෙ තු රවෙ මයො නාරාදී නිස්සවො කලෙ
කාකලී සුඛුවෙ චුත්තො ක්‍රියාදිසමතා ලයො නි.

‘නනනිසො’නි සත්තනනනියො. ‘නම්බම්බාධරාමාරු පසො
ධරුපසොධරහාරා, නිබ්බම්බාධරානපි පායො. ‘සබ්බාසමමණ්ඩ
නා’නි සබ්බෙහි හත් පාදෙරුප්ඛණ්ඩයවෙහි මණ්ඩනගත්තා
ජනා. ‘නච්චනනි’නි නවරසවන්තං නච්චං නච්චනනී, නාටකානං
හි නවනාට්‍යා රසා තොනනී, තෙනාහු:-

සීහාරො කරුණො ටීරා බහුත හස්ස හයානකා
සනොතා බිහව්‍ය රුද්‍රහි නව නාට්‍යරසා ඉමෙහි,

තෙසං ටීණාරහෙදො අමරකොසාදිසු ගහෙනබ්බො. ‘භාවභාවර
සුපෙනා’නි පියභාවසංඛාතෙන සීහාරාදි රසෙන උපෙනා. ‘නසත්‍රස්ස
වා’නි නයනස්ස දස්සනා උස්සවහුතා. ‘සෙනකාලවල්ලිගුම්බ’නනි
සෙනපුප්ඵවන්තං පිප්ඵලී ගුම්බං. ‘රත්තමගො’නි රත්තහපච්ච
ගො. ‘රත්තමාලවන’නනි කතවෙරවනං, නත්තමාලවනනනිපි පා
යො. ‘කත්තානාසසංවරං’නි ආනපසංවරණත්ථං සාබ්බහං මච්චං ක
ත්තාන. ‘සොණණමණණා’නි සුචණ්ණ වණණො. ‘කොසානකිගු
ම්බ’නනි පිනපුප්පිතං වනකොසානකිගුම්බං. ‘ගිජිකණ්ණකව
නං’නි වනකණ්ණකිකාවනං, වලලිකාවනනනිපි වදනනි. ‘වණ්ඨවෙ
නා’නි වණ්ඨන භිතං දිසවණ්ඨං. ‘ගාවො වරාපස’නනි ගාවො
වරාපෙනො. ‘සිකනානලෙ’නි වාලිකාකිණ්ණං සවනලං. ‘අග්ගි
කාචිසා’නි දිසග්ගිකම්බ. ‘ගොපාණසිද්ධක’නනි ගොපානසියා
දණ්ඩකං, ගොපානසාච්ඡන්ද්‍රාසලාකනනි කෙව්, ‘වලලිමුඝි’නනි විලි
වමුඝිකං. ‘ඵකංපදරඬක’නනි ඵකං සාරරුකකිපදරං, සෙතු කරණ
ත්ථාය උපනෙසී. ‘තෙකබ්බහසමාකිණණා’නි සමන්තතො අතො
කබ්බහෙහි ආකිණණො. ‘දුද්දිකෙඛා’නි චක්ඛුප්පසාදනියකරණත්ථා
ය සුබෙන අනපෙකනියො. ‘වක්ඛුමොසනො’නි පස්සනත්ස්ස ව
ක්ඛුනො මොහනංකරානො. ‘සබ්බසොමණණසො’නි සබ්බසුච
ණ්ණමයො, සබ්බසොමණණමයොනිපි පායො, සොයෙව අත්ථො. ‘ව
ල්ලිදුනාදිනො’නි විලිවදුනාදිකස්ස. ‘කනිපසපිටකෝ’නි හිත්ති
පිටකපුරෙ වදනනි, තස්ස වෙදිකස්ස කාරකස්ස වා සනතිකං.
‘බොධිවෙදික’නනි බොධිපරිකෙඛපං. ‘ජත්තවාමරකෙනවො’නි
ජත්තං ව වාමරං ව කෙතුච්ඡත්තවාමරකෙනවො, කෙතු චුච්චති
මහාධර්මො. ‘අඝමහලආදසො’නි:-

සංඝෝ චකකං පුණ්ණකුමො ගජො සිරිවච්ඡා නථා
අංකුසො සත්තමො ධජො සොචතතිකන්ති තෙ අභාති

ඉමෙ අථ, ‘ච්ඤෙච ගහමජ්ඣගො’ති * කුර්වාදිනං පච්ඡානං ගභානං අභිවිසති යා නකඛන්තාදීනං ච මජ්ඣිමනිකා ච්ඤෙඉව. ‘මජ්ඣිමනිකා’ති මංජුසාරො මංජුසාරානිපි පාඨො, සොඤ්ච අභා. ‘ගො පෙසිතො පුරෙ’ති ඉතො පුරෙ ගොපො අසීති ඡෙදො. ‘සත්තරත නමසකලසසනසහසා’නති සත්තරතනමයං සත්තසහසකලසං, කලසං චූචචි උදක සං, තං පන වසනථානෙ පුරාසංචාරො. ‘අච්ඡා නතරසනමංගල’නති “පාදෙසු යසා ජාතාති චෙ චකකාති මහෙ සිතො”ති එවමාදිකං අභිසත්තමනලපිධානං. ‘ධම්මසොචකදෙවෙ හි’ති ධම්මසචරණෙ ධුතන දෙවෙති. ‘අභිකුචා ගුණසොසො’ති අභි භවිතගුණතිග්ගොසො, ‘සකලදෙවනසනමනමධුකරාන’නති සකලදෙවනං නයනසංඛාතානං මහතාලිගුණානං. ‘පදුමාසමා නො’ති පදුමමිව කුරුමානො. ‘දිසා නාති භාසෙතො’ති සබ්බා දිසා තාති පභාති පභාසෙතො විරොචනාති. ‘කෙතුමනිස’නති කෙතුමනියං රාජධානියං. ‘කලිසාසනෙ’ති කලි චූචචි දෙසො පරාජයො වා, කලිං සාසති හිංසනිති=කලිසාසනං, තස්මිං, කලිනා සනෙතිපි පාඨො, අපරෙ පන කලිසනසාසනෙති වදනාති. ‘පංච ගපතිසිතො’ති හත්පාදනලාභ සංඛාත පංචගපතිසිතෙන, සෙසං උත්තානමෙවති. අයං ගාථා ඉන්ද්‍රවංසා චුතති නාම.

මුලගල වක්‍රං පඨමං.

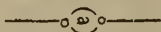


දුතියෙ ‘අබ්ගහනිකො’ති අනෙතවාටිකො. ‘සාකච්ඡගො’ති සාකච්ඡං කරොනො. ‘පමුසා’ති විනාසි. ‘ඉසාරගනිකො’ති එවනාමකො. ‘කප්පකිකො’ති කප විසාරකො. ‘ඉසාරති මිමිතො’ති ඉසාරෙන ධුතනා නිමිමිතො. ‘සංඝමධුකරාගලිතා ගො’ති සංඝමනා රාගෙන ලිතනපච්චගො. ‘ජලලධිරො’ති රජො ජලලධිරො. ‘සාඤ්ඤානො’ති පාඤ්ඤානායමානෙන. ‘ජග තාසෙ’ති ලොකතනයෙ. ‘සුරාපානාපකරණභාසා’ති සුරාපාන පරිභොගපකරණභාසා. ‘සංඝිං ගහෙඤා’ති නාලිසයභිං ගහෙතො. ‘අගුණො’ති සීලාදි ගුණරහිතො. ‘හිංසකිකො’ති පාපලාභය විරහිතො, සීලං තස්ස කුතො අත්ථි. ‘සමාධිකො’ති කො සමාධි භවි සාති. ‘උපතිකානමිති’ති එවනාමකානං කිර බාහිරපඤ්ඤානං. ‘නිතතිකා’ති නිතති කතො. ‘මනුසෙකසා’ති එකසා මනු

* ජ්ඤෙචනගහමජ්ඣගො, මු. ර.

සූඡානිකය. ‘සාරනරෙබෙනෙ’නි අනිසාර භූතබෙනෙ. ‘සබ්බසා’නි සබ්බස. ‘කිංචි කිංචි’නි ථොකං ථොකං. ‘එනම්පි’නි එතං නිර්මතනංපි. ‘නංදන’නනි නං පංචරගසූ දිනනදනං. ‘බජ්ජහොජ්ජලෙසෘපෙසෘතාදිනි’නි මොදකාදි බාදනියං බජ්ජං ව, අනනාදි භොජනියං භොජ්ජං ව, මධුචානිනාදි ලෙහිතබ්බං ලෙසෘං ව, යාගු පානකාදි පානබ්බං පෙසෘං ව බජ්ජහොජ්ජලෙසෘපෙසෘතානි, නානි ආදිනි යෙසං සාධිතාදිනි නානි භොගනි බජ්ජං = පෙ = පෙසෘතාදිනි, ඔසාන ගාථායං:— ‘අවෙජ්ජරමනන’නනි අවෙජ්ජරභූතමතනං. ‘ජනනා’නි ජනගණා. ‘බෙතෙනසෙතග්ගෙසු’නි අනග්ගෙසු බුඩ්දුතන භූතෙසු බෙනෙතසු. ‘පමාදසිත්තා’නි පමාදං කරොථ. අයං ගාථා උපජානි නාම.

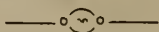
පණ්ඩරබගසූ වසුං දුතියං.



තනියෙ ‘සිප්පිආභරණානි’නි සිප්පිකෙන මාසකරූපෙන කතානි ආභරණානි “සිප්පිකානං සතං නත්ති කුතො කං සසතංදුවෙ” ත්තාදිසු විශ්විති සිප්පිසද්දෙ මාසකරූපවාචකො, ‘හෙමරජනකො සෙ’නි සුවණ්ණරජනවයෙ කොසකෙ. ‘දුනවංචාවා’නි දුනෙ බ්බා වා, දසුනංච වඤ්ඤාං ව දුනංච මානං ව මයහං අභාසිනි අජ්ඣා භාරො. ‘නෙ මිහගපතිරූපකා’නි නෙ අමිත්තා මිත්තපතිරූපකා නාම. ‘තුච්චණ්ණන’නනි තුච්ඡං මුසාහණනං. ‘මිච්ඡාසු’නි මිච්ඡාකිරියාසු. ‘කෙළිසිලකා’නි කීලිනසීලා. ‘දුඝො’නි කුපිතො. ‘ඉණ්පණ්ණංථාලෙඛා’නි ඉණ්ලිඛිතං ලෙඛනංථාලෙඛා; අවසානගාථායං:— ‘සබ්බසා’නි සබ්බස, ‘ලබ්බක’නනි ධම්මෙතලබ්බකං පච්චෙකපච්චයං. ‘සාමිනි’නි හරියා. ‘සාමිකෙ’නි පතී, ඉති තෙ උහොති අත්තො. ‘සාමුනං’නි සප්පුරිසානං. ‘සුප්පසනනා’නි අනතතො දුනසීලෙසු සුච්ඡිපසනනා, අයං ගාථා සාමඤ්ඤ ගාථා නාම, චතුප්පදසතිනා ඡන්දසි අනාගතා, තෙන වුත්තං:—

නදිසූතෙන ඤං ඡන්දං පයොගො දිසූතෙ යදි
විසමකබ්බරපාදනතං ගාථා සාමඤ්ඤනාමතොනි,

දුබ්බසි මහානිසූසූ වසුං තනියං.



චතුත්ථෙ ‘දහරසාමණෙරො’නි ‘ඤ්ඤා’නි යොජනා, සොකිර අනාගත සඤ්ඤාණෙන ඤාඤා, ‘න’නනි තං ධනසාරං. ‘විසුජ්ජාපෙඤා’නි චල්ජාපෙඤා. ‘හිකුසුසංඝ’නනි හිකුසුසංඝෙ. ‘සීලවා’නි සීලවනො, විපල්ලාසොයං. ‘ච්චිනංවෙනො’නි එතෙ

අත්තනො ජීවිතං ඉව, සමමාසලබ්බිධස්ස සාසනං පාලෙනං. ‘ස නනඛසොධාචා’ති සන්නාධිකචවා සුඛසොධා ඉව. ‘කෙලසාපි සිසපානනෝ’ති කිලෙසාරීනං සීසපානනෙ සබ්බිකවෙම. ‘නිරා මස්’නති නිරොගසමෙතං. ‘සමිහාමිනස්ස චිත්තස්සා’ති යං අරිය සංඝං භාවිතස්ස පුගගලස්ස චිත්තකයනො. ‘හොනෙනා සංඝ රතන’නති හොති එතං උත්තමං සංඝරතනං. ‘නතිස්’නති බුඬධමමං නිස්සංය සංඝො තනියො හුඬා. ‘පඨවා ආගච්ඡ නති’ති පඨවිඤ්චා වා ආගච්ඡන්ති. ‘අත්තනො උපකරණෙහි’ති අත්තනො උපකරණෙහි උපාසනෙහි වා. ‘සසනාසනසමපනන’ නති සසනෙහි ව ආසනෙහි ව සමපනනං. ‘නවචනති චතුර ඵළා’ති ඵළ නවචිමානෙ චතුරා විලාසසමපනනා දෙවකඤ්ඤ නවචනති, යථා “කුසලා නවචතිතස්ස සිකඛිතා වාතුරිත්ථියො”ති, නවචනති චතුරා ඵළාතිපි පාඨො, චතුරාති විච්ඡා ලොපො විපලලාසො ව, චතස්සො දෙවකඤ්ඤයො ඵළ ඵකසමිං කුටකෙ නවචනතිති අනෙථා. ‘භාවහාවිලාසෙහි’ති භාවහාවසතිතෙහි සිරි විලාසෙහි. ‘නාගසච්ඡතෙ’ති නාග ඉති අච්ඡතෙ. ‘සමංශුද්දෙද සො’ති සාමණෙරො. ‘නස්සමානමුදිගබ්බි’නති පරතො ඉමෙ අඛානසිස්සනතිති ඵවන්නස්ස මානධමමං උද්දිකබ්බෙනො. ‘මධුර තෙනනා’ති රසහොජනෙන. ‘සුච්ඡාමි නං දෙවස්සනන’නති අහං තං පුච්ඡාමි. ‘නවිමං අනුගොනනස්සා’ති තව ඉමං අනුගොනනස්සා ති ඡෙදො, ‘කිචනකො’ති කතිපපමාණො, ‘සස්සඅනන’නති යස්ස ආකාසස්ස අත්තං, චකුමා පුරිසො පස්සති, ‘නංහොති’නති තං සමපනතිං භුජ්නනස්ස මම කාලෙ ජිනගොවරං හොති, ඔසාන ගාථායං:- ‘නථෙචලබ්’නති ධමමෙන ලබං, ‘පචුරානුභාව’නති අචෙත්රානුභාවං, පරොසකිත්ථො, පච්ඡරානුභාවනති වා පච්ඡානුභාව නති අනෙථා, අයං ගාථා උපජාති නාම.

තිස්ස සාමණෙරස්ස චක්ඛුං චතුස්ථං.



පංචමෙ ‘වාමනනා’ති ලකුණ්ටකනනා. ‘පාදසටෙ’ති පා දෙන අකකමතියෙ පටෙ, පාදපුංජනපටෙතිපි වදනති. ‘ධුරෙහි භාරෙ’ති සන්නිකච්ඡිතාරෙ. ‘වස්සගෙහනා’ති වස්සගාමගණ නාය. ‘ගාමනන’නති * ගාමනනරං, අඤ්ඤගාමනති අනෙථා, ‘අඛාන’නති දිඝමඛානං. ‘වස්සවානෙනා’ති වුච්ඡිඅත්තස්ස වා තෙන. ‘සමිහස්’නති සමහරිතං. ‘සකකනන’නති දෙවිඤ්ඤ ස්ස භාවං. ‘අබ්බෙතා’ති අපඤ්ඤවතා. ‘අවාචිස්’නති අවච

* ගාමනනරං. පෙල.

නියං අවණන්නියං. 'නිජාමිස'නති ලොකාමිසෙන නිරාමිස
රසං. 'තෙතනරතනාදිදුතෙති'ති චක්ඛුරුතිරාදි දුතෙති. 'නව
දුනමිසා'ති නව දුනවණන්නා. 'දෙවජ්චිහගගරගමිති'ති දෙ
වතානං ජ්චිහගසංඝිනාතෙ රතනෙ වාසමණ්ඩලෙ නිවිටං නව්වනති
මණ්ඩිනා, නව ගුණපසකාසිති වනිතාති යොජනා. 'සත්ථාගතො'
ති සො ඉධාගතොති ඡේදො, අවසාන ගාථායං:- 'සගගසොපාන
මග'නති සගගමගසොපානං. 'භුසින'නති අලංකාරභුතං. 'වා
රුමග'නති වාරුදසුනමගං රුචිරමගං වා. 'ඉසාරමග'
නති අගං ඉසාරියභාවං, අයං ගාථා මාලිනී නාම. සායං මතනගග
සතිතාති.

ගොසාලඋපාසක වස්ත්‍රං පච්චමං.

— 〰 —

ජමේ 'උපසකාසා'ති මජ්ඣන්තිකාය සායනනාගතාය. 'ම
ලින'නති මලගතිනං. 'ධුල'නති ධරං පටානිභුතං, 'දිබ්බම
රො'ති දිබ්බවජ්චො, අමරසඥො හි වජ්ජපරියායො, 'නදතෙවා'ති
තසමිං යෙව දිවසෙ. 'ථමිනාදි'ති ථමිනාආදයො යෙසං කුල
වංසාදිනං තෙ භොනනි=තමිනාදයො, ගොපාණසීයො ආදයො
යෙසං කුටාගාරකණ්ණිකාදිනං තෙ භොනනි= ගොපාණසීආදිකා,
තෙසු. 'නානාචිත්තමිබරලචකනාති'ති නානා වණන්තිරාගව
ජ්චෙති අලංකතාති. 'සාමාරපච්චජරණසුනාතෙ'ති පාමාරා
දිකෙන පච්චජරණෙන අත්තා තෙ. 'සාසනති'ති පහාසනති.
'කංකණ්ණවකෙති'ති කංකණ්ණ සද්දෙති නිව්ජාරෙනෙති. 'අ
මඤ්ඤවගමාසිතිව'නති මඤ්ඤ තනුකො වුච්චති නමඤ්ඤ
අමඤ්ඤ, අමඤ්ඤ අනප්පකො නඤ්ඤ=අමඤ්ඤ, තං ආවහා
තිති=අමඤ්ඤභවතං, නිවිටං ආසි අහොසිති. 'කණ්ණාවසාසා'ති
සුවණන්වණන්තා. 'පසොධන්'ති පයොධරහාරා, අයමෙව වා පා
යො, 'බිම්බාධන්'ති තෙති පයොධරබිමේහි බිම්බධරා. 'මුඛමුඛා'
ති මුඛසංඝිනා පදමා. 'තෙතනමුඛබිමෙති'ති චක්ඛු වසංඝිනාවමු
කාවතෙති. 'සුගග්ගිකඤ්ඤපතිසෙවිනති'ති සුගග්ගි කඤ්ඤති
පතිසෙවිනති. 'ගාසනාමාලාසුනලනමිති'ති ඔහාසනෙනා මාලා
සුතෙන ලනමිති, 'පහාසසා'ති සා පහාසනං අකාසි. 'දිවසමි'නති
දෙව ලොකෙ, ඔසාන ගාථායං:- 'බණ්ණාගර'නති බණෙන භජන
සභාවං ඉති. 'සතෙසා'ති යත්තං කරෙය්‍ය විරියං කරෙය්‍යාත්‍ය
ජ්චො, අයං ගාථා වසනනිලකා නාම.

සුමගනනදසීකාස වස්ත්‍රං ජමං.

— 〰 —

සත්තමෙ 'මහාජුරික'නැති මහාපොත්තකි. 'හත්තසස ලබාසාස'නැති හත්තසස ලබා යාසභාවං කසිරභාවං. 'සා නෙපතිසීන'නැති සුබෙත්තසසිකාතෙ ධානෙ පතිසීනං. 'සො ක ලිගරබණ්ඩක'නැති කණ්ඩකසතිනං මහාකලිගරං, නිරන්තරෙන් නි බියසකථං කලිගරනැති වුනනං. 'හත්තෙන දුරමකාසී'ති හත්තෙන අපනෙත්වා දුරමපනයනං අකාසී. 'පතිමාසරෙ'ති බුබ්බිඛෙඨපිත මහාසරෙ, 'එකගගමනො'ති කමමඤ්ඤානුකායපිත්තො කමනිය භූතකායපිත්තො කලලභූතකායපිත්තො වා, 'බණ්ඩ'ති වන්ත භණ්ඩ කන්ති මහාබණ්ඩ එකසම්පසිංකෙ, තං හි බණ්ඩකාකාරත්තො බඩනැති ලභිනාමං එවිකනැති කෙති, 'පාලිසාකනමණ්ඩපෙ'ති මග්ග පාලියා කතමණ්ඩපෙ. 'හවාහව'නැති හානවඩ්ඪිං. 'හරිසාසත්ත' නැති හරියාබෙය්‍යං. 'කලත්තං සගගෙ'ති හරියං සගගෙ හරියං සග ගෙය්‍ය, කලත්තසද්දං හි හරියාපරියායො, තෙනාහු:-

“දුරො ජායා කලත්තං ච සරණි හරියා පියා,
පජාපති ච දුතියා සා පාදපරිවාරිකාති”

'දුගතූණා'ති නිග්ගුණා. 'රූපං පිටිසති'ති තස්ස රූපසො හත්තං තෙහි දුග්ගුණෙහි පිටියෙන. 'නානුරුහා'ති ලොමා, 'ස ලාලා'ති බහු ලාලා පග්ගරිතඵලාවත්තප්ථො, 'කුලච්ඡා'ති කුලචය තොජාතා, 'බජා'ති තඨහදයා, 'බලලාමා'ති බලලාකාරමහානලා විකා, විරලකෙසරොමමහාසියා. 'සිරාවිනනදෙහිති'ති නිලව ණණ්හි මහාසිරාහි ඉතොවිතොවබ්බදෙහිති. 'බජා'ති වසිකපිභිකා, 'කාණා'ති එකවකුඤ්ඤා, 'කෙකරා'ති විසම පෙකුඤ්ඤාලොච නා, 'අකු'ති විවකුඤ්ඤා, කාණාහි ච අකුහි ච එකවකුඤ්චා හි වකුඤ්චා හොතු කාණා නාම, පච්චන්තිකාලෙ අකු නාම, ජච්ච කුහි අයමෙව තෙසං විසෙසො. 'විසමකති'ති එකා බුද්දකා එකා මහත්තා අකති. 'මධුපිගලා'ති පිගලා මධුවිය පිගලනෙත්තා. 'නිකබ්ගනබ්බිචාකාරනෙත්තා'ති රුකබ්බිලතො නිකබ්ගන බ්බිචාකාරනෙත්තා:-

යජේකො ලබ්භතෙ බ්බිචු දුතියො තත් ජායති
තනියො ච චතුත්ථො ච ඉදං තෙ බ්බිචුකාබලනති

එත්ථවිය බ්බිචුසද්දෙ බ්බිලාවාමකො දඨබ්බො. 'පිණ්ඩාණි'ති පිණ්ඩනාසිකා. 'වංකනාසා'ති දකුණිණිතො වා වාමතො වා බණ්ඩ නාසිකා. 'කුසී'ති * සෙනකුසී, රත්තකුසී වා. 'සප්පාදග්'ති

ආහාරෙන සුතිතසප්පසදිසොදරා. 'වණ්ණ'නි වණරොගිනි. 'කා කප්පජ්ජරහාසී'නි කාකෙන මිව ජජ්ජරහාසිතා. 'විහාසා'නි විගතහාසා අපාකවච්චනා. 'අලකිකා'නි එවරූපා ඉඤ්ඤ අලකිකා හොති. 'ධරස්සරා'නි භහස්සරා. 'කොධමනා'නි කුජ්ඣ නසීලා. 'සෙට්ඨාදි'නි අත්තනො විත්තවසෙන වාරිණී, 'මහග්ගසා'නි සාධුරසහොජනසීලා. 'කසීනා'නි ඵඛා. 'උණ්ණලා'නි මහා විධා. 'විධවා'නි විගතො ධවො ඉමායානි විධවා. 'සකිසො'නි ජාත්‍ර ගොප්පක සකිසො රචන්ති. 'සාදිනි'නි අතිවාරිනි, අථවා අත්තනො දෙසපටිච්ඡාදනඤ්ඤං පුනප්පුනං සාමිකං සාරෙතීනි=සංසාරිනි. 'අස්සවාගුණවා'නි අස්සාසපස්සාසවන්ති ගුණවන්ති නි මාහාසි අහං එවරූපවෙවරූපංව කත්වා ධනං නිබ්බන්තස්සාමි නිං සුඛං හොතිනි එවමාදිනා සාමිකං තුච්ඡස්සාසනවසෙන ගුණ වන්තිත්තථො. 'සාධුසාධව'න්ති සා නාරි ධවං අත්තනො අත්ත නො පනිං සාධුකාරිණී හොති, 'පණ්පාතෙ'නි අත්තපණ්පාතනෙ න පණ්පාතෙතීනි රතනත්තයමාමකා වජ්ජත්තයමාමකා තුළා, යානාරි නාතිවාරිණී සා පියරූපෙන පුත්තං ජනෙන්නී සකසකරූ පෙන ධිතරං ජනෙන්නීනි සමබ්බො, 'පකබ්බලි'නි පකබ්බලිතං. 'වරිතබ්බාවරෙතිධානි'නි ඉධ ලොකෙ චරෙන වරිතබ්බො, 'භිස මුලාල'න්ති මුලාලසතිතං භිකුං, භිසමුලන්තිපි පාඨො, ඔසාන ගාථායං. 'සංසාරදුග්ගවිසිනෙ'නි ගමනවිරිතිනෙ සංසාරමහාවිදු ග්ග, 'හසදෙ'නි අපායහසාදි හයං දෙනෙන, 'දුග්ගසාරපාදපමච්ඡු ලාර'න්ති දුග්ගසාරිත කප්පරූකුං අතිඋලාරං, 'සුඛමෙසමානා'නි සුඛං ගවෙසමානා, 'අමනප්පලනි'නි අමනසකිංතානි තස්ස කප්ප රූකුස්සමහප්පලානි අනෙතපච්ඡමහවෙ අනුභොගතීනි. අයං ගාථා වසන්තනිලකා නාම.

දුග්ග ජසමපතිකානං වජ්ජං සත්තමං.



අඨමෙ 'මානාසනනරඝ'න්ති * එවනනාමකං, 'කෙවට්ඨ ගාම'න්ති මච්ඡබ්බානං ගාමං, 'කඝ'න්ති † දණ්ඩං, 'කඝ්ල'න්ති කපාලබණ්ඩං, 'විඤ්ඤානරසො'නි ජිවිහාය සාධිතරසො, 'උපද්ද නා'නි ථාලිනා, 'ඵසනා'නි ගවෙසනනා, 'වග්භුංගිකා මුනිස්ස ර'න්ති සමමාසලබ්බං ධූපෙථො කො වස්ස විපාකං සබ්බෙන සබ්බං වත්තුං සකෙකාන්ති සමබ්බො, 'නංවිනා'නි සමමාසලබ්බො අඤ්ඤ භු, 'සොණ්'න්ති සුනඛං, 'සමාගන'න්ති සුචිත්ථිආගනං, 'දඝො ඝො'නි දඬො අධරොඬො යෙන සො=දඬොඬො, කුඬො හි ලොකෙ

* මුග්ගායනනරථං-පෙල. † යොගං-පෙල.

සබ්බං අදරොඨං දංසනි, පිණ්ඩමිවසංජාතියා බිත්තං හත්තපිණ්ඩං පඤ්චයි. ‘නඤ්ඤා’නි නං ආලපනි, ‘රුකේනාපි’නි රුකේන අපි, සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙවානි.

සබ්බදත්තතෙත්ථරස්ස වසුං අභමං.



නවමෙ ‘කුංචිකාමුද්දික’නනි නාලකුචිකං ව මුද්දිකව, ‘මකරමවෙජා’නි ‡ මහා මකරසඬ්ඛානො බාලමවෙජා, ‘ජවිමත්ත මපිච්චණ්ණ’නනි තස්සා ජවිමත්තමපි වෙවණ්ණේයංනාහොසි, ‘ක්ඛිම්බුලාලසෙ’නි අසීනිකිම්බුලානං වාසසභුතෙ, ‘කුණ්ඨාපිසොලසා’නි වත්තිංසකුණපජාතියො, ‘අත්තංභොකුණපෙජ්ඣනං’නි අත්තං මහාකුණපෙ ජෙගුවජ්ඣතරසජ්චකෙ කුණපෙ ජාතං වත්තිංසකුණපා අපි, තෙනාහු:—“පතිතලහාපි කුණපා ජෙගුවජං කායනිසසිත”නනි. ‘කුණපෙරන’නනි අකෙඤ්ඤ කොචි සතෙනා වා ජ්චො වා එත්ථ නපි, අථ කුණපං එව කුණපෙරතං කරොති, ‘නසිණ්ණාසා’නි තන්හාය. ‘මොහස්ස ආනුභාවමහො’නි අහොඅච්ඡරියං අයං න යස්ස කස්සචි මොහස්සථවානුභාවො, ‘වාසසා’නි කායං භුජ්තුං ආසා හුංචා, කුලලානිපි පාඨො, මහානිජේඤ්ඤානි අත්ථො. ‘සුචානා’නි මහාසොණා. ‘පච්චෙකංච පටික්කුල’නනි පච්චෙකං පච්චෙකං කොඨායං හුංචා සීතං ලබ්භතෙ, ‘වනනිංසකුණප’නනි වත්තිංස කුණප සතිතං, ‘ධිට්ඨා’නි පණ්ඨිතා, ‘යමපනනා’නි පඤ්ඤසමපනනා, ධිති සමපනනානිපි පාඨො, ඔසානගාථායං:—‘විහාසා’නි ඔහාය, ‘නව සොබ්බතෙ’නි දහරෙ, ‘සංඛාරගන’නනි සඬ්ඛාරධමමං, අයං ගාථා උපජානි නාම.

අඤ්ඤතරකුමාපිකාය වසුං නවමං.



දසමෙ ‘විනසපිටක පටිසාපනන’නනි

කොට්ඨකසහස්සානි අසීනි සතකොට්ඨො
පඤ්ඤසසතසහස්සනනි ජනනිංසාවපුනාපරෙ
එතෙ සංවරට්ඨිනායා සලබ්බමෙන පකාසිතා
පෙයාලමුඛෙන නිද්දිඨා සිකඛාවිනයසංවරෙති,

එවං චුත්තං සිකඛාපදං, ‘අනෙසනසම්භුත’නනි වෙථදනාදිනා එකුනසනියා අනෙසනෙ සම්භුතං, ‘සොනිසොපච්චවෙකනිඤ්ඤා’නි “පටිසඬ්ඛායොනිසො පිණ්ඩපාතං පටිසෙවාමි”නි ආදිනා යොනි

‡ මහමවෙජානි-පෙල.

සො ඤාණෙන පච්චවෙකිකිත්වා, 'සංවිතා'නි යං සීලං ධරෙත්වා,
 'සීලජල'නනි සීලසංඛිතං සලිලං, 'මල'නනි කායමලං චිත්ත
 මලං, 'සජ්ජලද්වයානා'නි සජ්ජලා උදකවාතා මහාමණ්ඩලි
 කා වාතා, 'හපිච්ඡන්'නනි ගොසිතව්‍යන්තං. 'හාරා'නි මුත්තා
 හාරා. 'මණ්ඩපො'නි මණ්ඩපාදිරතනානි. 'වජ්‍රකිරණසිකුරා'නි
 චන්ද්‍ර ව කිරණංකරොවානි විගහණො, තථ කිරණසිකුරොති
 ති=කිරණංකුරො, සුරියො, සොභනෙනවාතසථො, 'වණ්ණරාජා
 නො මුත්තාමාණ්ඩිභූසිනා'නි සීලාලංකාරං චිත්තා සොභනනි
 යථා යනිතො භික්කුවො සීලභූසනභූසිතා සොභනනි, 'සථා'නි
 නිපාතමත්තො අයමෙත්ථ යොජනා, යථා රාජානො මුත්තාමණ්ඩි
 භූසිතා සොභනනි එවං යනිතො සීලභූසනභූසිතා සොභනනි, 'අ
 නුකාර'නි අනුඅනුකාරං විවිධකාරං. 'නපොධනො'නි ටු ත
 පොසීලං ධනමෙනස්සානි=නපොධනො, සීලවන්තස්ස භික්කුනො
 කායගතො ච පාමුණ්ණි දෙවානං පියං කරොති සීලගතො කා
 එව කථා භවෙය්‍ය. 'ආවිසානි'නි දසදිසාසු අප්පටිකො හොති,
 'මහප්පලාහොනනිතො'ත්ථ ඉතිසද්දෙහෙත්ථො ඉති තස්මා සීල
 වා පුගහලො පූජාසකකාරභොජනො හොතිති යොජනා, 'නබ්‍ය
 ධෙනනි'නි නපිලෙනනි නබ්‍යාබාධෙනනි නබ්‍යසෙනනි, 'මුල'නනි
 තණ්හාසංඛිතං මුලං, 'අච්චන'නනි සන්තාපනාය. 'අසං නිබ්‍යා
 ණ්සමපද'නි යා අයං නිබ්‍යාණ්සමපද අත්ථි යා අයං අච්චනන සන්තා
 පනාය තං එව නිබ්‍යාණං, 'නිමමදො'නි නිගනනමදො, 'හස්සී
 නොසමනා'නි හස්සීනො සිතඨානස්ස සමනතා, ඕසාන ගාථායං.
 'සීල'නනි සීලවන්තං. 'පණ්ණානසනනි'නි පණ්ණිපාතා කරොනනි.
 'සීල'නනි ධම්මාසිඨානවසෙන චුත්තං, අථබො සීලවානි අත්ථො,
 'නිලොකෙති'නි තිස්ස ලොකෙස්ස සත්තලොකෙ ති. 'නමස්සනිස'
 නනි නමස්සනියො. අයං ගාථා උපජානි නාම.

තිස්ස මහානාගථෙත්ථස්ස වජ්‍රං දසමං.



මුලගලවගො දසමො.

තථ වජ්‍රඥානං.

මුලගලො පණ්ඩරගො දුබ්බිසිතිස්සමෙව ච
 නිස්සො වා සාමණෙරො ච ගොලුපාසකමෙව ච
 භත්තපුට්ඨසිකා ච වෙ ජයවපතිකා තථා
 සංඝදත්තඤ්ඤානරිත්ථි තිස්සනාගොථ දසමො
 ජවගලකිත්තාසභිවජ්‍රපත්මණ්ඩිකා සිහලකථානි,

ටු තපොවනෙ, මු: ර:

අථ වග්ගද්දනං.

මිගපොතකො පංචමො ච ඡමො ච උත්තරොලුකියො
සත්තථා යොධසංයුත්තා සිලුතො නවමො තථා
දසමො චූලගලො ච ඡවගා සිහලෙ මනාති.

**ත්‍රිති සත්වස්ත්‍රපතිමණ්ඩිනාස රසවාහිනිසා
අත්වණ්ණනා සමන්තා.**

එසා විරචිතා තෙන රසවාහිනි වණ්ණනා,
අතිසංඛෙපච්ඡාරා නානාතයාහිලංකතා.

සිඛා අනන්තරායෙන සිඛත්ථෙහන සාමිනා,
කචිතා රචිතා යෙන මහානිපාතවණ්ණනා.

ධම්මපදසසලීනත්වණ්ණනා අත්වණ්ණනා,
සද්දත්ථෙදච්ඡිත්තාස සාරසන්තිලාසිනී.

අභාරසගණ්ඨිපදං ගොත්‍රජගානගච්ඡයං,
මිත්තගුණ්ණපගණන ගතිදීපතිවණ්ණනා.

අඤ්ඤසං නිපුණ්ණානං වණ්ණනා රචිතා ඛනු,
කලාදීපසුජෙකෙන සද්දනිසණ්ඩකෙසුච.

හොරාසත්ථෙ ආයුබ්බෙදෙ සද්දසත්ථෙසු ඛනුසු,
වොහාරෙ පරදෙසානං නානාදෙසෙසු පාකට්ටෙ.

අනන්තරායෙන යථා සිඛා සාරත්ථිදිපිකා,
අනන්තරායෙන තථා භාසා සිජ්ඣනතු පාණ්ණිනං.

බ්‍රහ්මෙති නාමමත්තසස කතකිච්චසස තාදිනො,
යාවනාව අයං ධාතු සාසනත්ථසස ඤ්ඤතට්ටෙ.

යො බ්‍රහ්ම ලොකගරු මෙතෙතයොසා සාරදෙසකො,
තසෙසු අරහො හුත්වා සාසනෙ පබ්බජෙය්‍යගනති.

**ත්‍රිති සිඛත්ථකචිතා විරචිතා සාරසද්ධිපිකා නාම
රසවාහිනි පිකා සමන්තා.**



ජාතක ගාථා සන්තකය.



නමෝ නසු ගගවතො අරහතො
සමමා සමුබ්බසු.

- 1 අපණ්ණකං ආනමෙකෙ දුට්ඨං ආහු තකතිකා,
එතදඤ්ඤය මෙධාවි තා ගණො ගදපණ්ණකනාහි.

එකෙ, (බොධිසත්වාදි) සමහර පණ්ණිතවරකෙතෙක්; අපණ්ණකං, අවිරුඬවූ; ආනං, කාරණය; ආහු, කියති; තකතිකා, (නමතමන් මත් උත්ප්‍රේක්ෂායෙන් අසුකතාඥීය කල්පනා කරන්නාවූ) තාර්කිකයෝ; දුට්ඨං, (සාපරාධවූ) දෙවෙනි කාරණය; ආහු, කියති; මෙධාවි, නුවණැත්තෝ; එතං, මේ (විරුඬාවිරුඬවශයෙන් සිටි) කාරණය; අඤ්ඤය, දැන; යං, යමක්; අපණ්ණකං, අවිරුඬද; තං, එය; ගණො, ගත්තෝය.

1 අපණ්ණක ජාතකයයි.

- 2 අකිලාසුතො වණණුපථෙ ඛණ්ණතා
උදඛගණේ තස පපං අවිඤ්ඤං,
එවං මුනි විරියබලපපතො
අකිලාසු විනෙද හදයසා සන්ති'න්ති.

අකිලාසුතො, (කොසිදුගෙන්දුරුව) ආරබ්ධවිශිෂ්ටත් උත්තමයෝ; උදඛගණේ, “උද” යනු නිපාතය; -අඛගණේ, (මනුෂ්‍යසංචාර ස්ථානවූ) අනාවනිවූමුද්‍රදශඇති; වණණුපථෙ, වාලුකාපථයෙහි හෙළන් වැලිඇතිමගැ; ඛණ්ණතා, (භූමිය) ඛණ්ණය කරන්නාවූ; තස, ඒවාලුකාපථයෙහි; පපං, (පියමානාවශයෙන් පපායසි කියනලද) ජලය; අවිඤ්ඤං, ලදහ; එවං, එපරිද්දෙන්; විරියබලපපතො, විශිෂ්ටත්තා කායබල ඥානබලයෙන් යුක්තවූ; අකිලාසු, (කොසිදුගරහිත) විශිෂ්ටත්විතවූ; මුනි, තපස්විතෙම; හදයසා සන්තිං, විතතය හවදහාදය රූපයනවද ගිහලභාවකරණයෙන් ශාන්තිතමවූ (ධ්‍යානවිදුහිත) අභිඤ් අනිත් මාග් සංඛ්‍යාත) ආයාගී ධර්මය; විනෙද, ලබන්නෝය.

2 වණණුපථ ජාතකයයි.

- 3 ඉධ චෙ හි නං විරාගෙසි සබ්බමසා නියාපිතං,
විරං තං අනුතපෙසාසි සෙරිවා සංවචාණිපජා'හි.

සබ්බමස්ස, සබ්බමස්සට; නියාමනං, ප්‍රතීතිසනවු; තං, ඒශ්‍රොතආප තනිමාගීහය; භි, යම්භෙයකින්; ඉධ, මෙහි; විරාධෙයි වෙ, ඉදින් (විසි නොකිරීමෙන් වැරදවුයෙහි නම්); (නොපැමිණියෙහි නම්); චිරං, කො හෝ කලක්; කං, තෝ; අනුතපෙස්සයි, (ශෝචනාදි වශයෙන්) තැ වෙන්නෙහි නොහොත් විසි නොකිරීමෙන් ආයි මාගීයෙන් වැ රදි හෙයින් බොහෝ කලක් නරකාදියෙහි දුක් අනුභවකොට තැ වෙන්නෙහි; කා පරිද්දෙන්ද යත්? සෙරවායං'ව වාණිජො, සෙරව නම් වෙළඳ නෙම යම්සේද එමෙහි—සෙරව නම් වාණිජයා යම්සේ ලක්ෂයක්විවා යාණිණපාත්‍රය ලදින් ඒප්‍රතිලාභයට විසි නොකොට ඒවශ්‍යවෙනුදු පිරිහි තැවිනේද, එපරිද්දෙන් තෝද වාටැති විසිවත්වු බුදුකෙනකුන්ගේ ශාසනයෙහි මහණදම් පුරා මාගීප්‍රතිලාභයට විසි නොකොට තැවෙන්නෙහි, යනුභාවයි

3 සෙරවවාණිජ ජාතකයයි.

4 අප්පකෙන'පි මෙධාවි පාභතෙන විචක්ඛණො,
සමුදාපෙහි අත්තානං අණ්ණං අග්ගිං'ව සංඛිම'න්ති.

විචක්ඛණො, වෙළඳමෙහි දක්ෂවු; මෙධාවි, ප්‍රාඥතෙම; අප්පකෙ නපි පාභතෙන, සම්ප්‍රවුද බවුම්ලයෙන්; සමුදාපෙහි අත්තානං, (නොසෙක් උපාසෙක් මහත් ධනයද යශසද උපදවා) නමන් (එහි) ශ්‍රිතවුයි; ඒ කෙසේදයත්? සක්ඛං, (ලබ්ධිවාතයෙන්) පිඬ දල්වන් නාවු; අණ්ණං අග්ගිං ඉව, මදවු ගින්නක් මෙහි.

4 වුලලසෙහි ජාතකයයි.

5 කිමග්ගති තණ්හුලනාලිකාය අස්සානමුලාය වදෙහි රාජ,
බාරාණසිං සන්නරබාහිරන්තං අයමග්ගති තණ්හුලනාලිකා'ති.

රාජ, රජුරුවන්වහන්ස; අස්සානං, (පන්සියයක්) අසුන්ගේ; මුලාය, මිලපිණිස; තණ්හුලනාලිකාය, සහල්නැලියකින්; කිංඅග්ගති, කුමක් අගනේදැයි; වදෙහි, කිවමැනවැයි(අස්වෙළඳනෙම රජවට කී යේය; නැවත රජුහුටිසින් විවාරනුලැබූ අස්සාපනිකනෙම) අයං න තණ්හුලනාලිකා, මේ සහල්නැලි; සන්නරබාහිරන්තං, (ප්‍රාකාරපරි ක්ෂෙප්‍රමාණයෙන් වාදශයාජන සංඛ්‍යාත අන්තරයද ත්‍රිශත යෙ, ජනප්‍රමාණ රාජ්‍යමණ්ඩල සංඛ්‍යාත බාහිරයදයි මෙසේ) අන්තරබා හිරයතිනවු; බාරාණසිං, (සියලු) බරණැස්රාජ්‍යය; අග්ගති, අගනේ යයි කී.

5 තණ්හුලනාලි ජාතකයයි.

6 හිරිමතකපා සමපන්නා සුක්කබමමසමාහිතා,
සනෙතා සපුරිසා ලොකෙ දෙවබමා'හි වුවවරෙ'හි.

හිරිමතකපා, (කායදසවරිතාදීන් සංකොචනයයි කියනලද)හිරි
යෙන්ද (එසේම කාය දුශ්චරිතාදීන් හිතියයි කියනලද) අපත්‍රපායෙ.
න්ද; සමපන්නා, (අවිකලවූ මෙකියනලද ගුණවශයෙන්) සමාඛවූ; සු
ක්කබමමසමාහිතා, (මෙකී හිරිමතප්දෙක ආදිකොට ඇති වාතුර්ග
මක ලෝකිකලොකොත්තර සංඛ්‍යාත) කුශලබමයෙන් සමන්විතවූ;
සනෙතා, (කායකමාදීන් ශාන්තවූ හෙයින්) ශාන්තනම්වූ; සපුරිසා.
(කාතඥතාදිගුණයෙන් යුක්තවූ)සන්පුරුෂයෝ; ලොකෙ, සත්වලො,
කයෙහි; දෙවබමාහි, (රාජාදිවූ සම්මුතිදෙවතාවන්ගේද ස්වර්ගලො,
කොතපනති ඇති උත්පතති දෙවතාවන්ගේද ක්ෂිණාග්‍රවූ විගුර්
දෙවතාවන්ගේද යන මේ ත්‍රිවිධ) දෙවතාවන්ගේ බමියයි; වුවවරෙ'
කියනුලැබෙත්.

6 දෙවබමි ජාතකයයි.

7 පුතෙනාතෘතං මහාරාජ තං මං පොස ප්‍රනාමිප,
අඤ්ඤා'පි.දෙවො පොසෙහි කිඤ්ඤ.දෙවො සකං පජනති.

මහාරාජ, මහරජ; තෙ, තාගේ; අහං, මම; පුතෙනා, (ආනමජ)
පුත්‍රයෙමි; ප්‍රනාමිප, ජනප්‍රධානය; තං, තෝ; මං, මා; පොස, ර
සාකර; දෙවො, දෙවිනෙම; අඤ්ඤා'පි, අතර(අභවබකාදිවූ මනුෂ්‍ය
යන්ද හස්තාශාදිවූ කියවිගත) යන්ද; පොසෙහි, පොසය කෙ
රෙයි; කිඤ්ඤ සකං පජං, සවකිය ප්‍රජාවූ මා කුමක් හෙයකින් පො
සය නොකරන්නේදැයි කියෙයි-"කිඤ්ඤ"යන නිපාතය නිසා අනු
ග්‍රහාපි දෙකේ වැටෙයි එසේහෙයින් තොපට පුත්‍රවූ මා රසා නො
කරන්නාවාදැයි කීමෙන් නිසුවද අන්‍යයන් රසා කරන්නාවා දැයි
කීමෙන් අනුග්‍රහයද ප්‍රකාශ කලෝ.

7 කඨහාපි ජාතකයයි.

8 අපී අතරමානාහං එලාසාව සම්ප්‍රකිති,
විපකකබ්‍රහ්මවරිකයාමි එවං ජනාහි භාමණී'හි.

අතරමානාහං, (නුවණැත්තවුන්ගේ අවවාදයෙහි සිට තුරිතා
තොට උපාසකුමයෙන්)කමානනයෙහි ප්‍රසන්නයන්ට; එලාසා, ප්‍රාඩා

කවු ප්‍රයෝජනයෙහි) ආශාව නොපෙන් ආශාපලය; සම්ප්‍රකීර්ණ ඵල, සමාධිවේගය; විපකෂා බ්‍රහ්මවිරයෝග්‍යමි, (දුකාරි ප්‍රිතවිභක්තොකාත් චතා සංඛ්‍යාත බ්‍රහ්මවය්‍යාමුලකවු යශස් සම්පන්නින්ද මුහුකුරුවා සිටිලාවන්) පරිපූර්ණබ්‍රහ්මවය්‍යා ඇතිවිනි; ගාමණී, ග්‍රාමණීය; ඵල, මෙසේ; ජනාති, දකු-“අපි”යනු නිපාතයි. “ගාමණී” ශබ්දය ග්‍රාම ප්‍රජායයන් කෙරෙහිද සච්ඡන්ද ශ්‍රේෂ්ඨයන් කෙරෙහිද වැටෙයි. වෙනැත්ති “ගාමණී” යනුයෙන් තමන් සච්ඡන්දප්‍රජායයන් ආනම්‍යය කොට තමන්ටම ආවේන්ත්‍රණය කළෝ.

8 ගාමණී ජාතකයයි.

9 උතතමඛරුහා මය්‍යා ඉමෙ ජනා වයොහරා,
පාතුභුතා දෙවදුතා පබ්‍රජා සමයො මමා'ති.

මය්‍යා, මාගේ; උතතමඛරුහා, (සියලු අඛණ්ඩකාමයන්ට උතතමයයි නිසන්ද සිරස්ති ජන හෙයින්) උතතමඛරුහනම්වු; වයොහරා, (පලිතොතාදයෙන් ක්‍රිඩා)වයස හැරගන්නාවු; ඉමෙ, මොහු; (මේ නරකෙස්ස); ජනා, ජනයා; දෙවදුතා, මාත්‍ර මාරයාගේ දුතවු නොපෙන් දෙවතාවෙකුටැති දුතයෝ; පාතුභුතා, ප්‍රාදුර්භුතවුහ (එසේහෙයින්); මම, මාගේ; පබ්‍රජා, ප්‍රව්‍රජාවට; සමයො, කලැයි.

9 මධ්‍යදෙව ජාතකයයි.

10 යම් අඤ්ඤ න රක්කන්ති යො ච අඤ්ඤ න රක්කති,
සවෙ රාජ සුඛං සෙති කාමෙසු අනපෙක්ඛවා'ති.

යම්, යම්පුද්ගලයකු; අඤ්ඤ, සෙසු බොහෝ පුද්ගලයෝ; නරක්කන්ති, රක්කන්තොකෙරෙද්ද; යොච, යමෙක්; අඤ්ඤ, සෙසු බොහෝ පුද්ගලයන්; නරක්කති, රක්කන්තොකෙරෙද්ද; රාජ, මහරජ; සො, ඒ පුද්ගලතෙම; කාමෙසු අනපෙක්ඛවා, (විසතුකාමකෙලයකාමයන්ති) අපෙක්ඛාවක් නැතිව; වෙ, එකානන්තයෙන්; සුඛං සෙති, (හුදකලාව කාය විවේක චිත්තවිවේක) සැපයෙන් සුකතව වාසය කරන්නේය—හුදෙන් යහනය කරන්නේ නොවෙයි මෙබඳු පුද්ගලතෙම සියලු ජය්‍යාපටයෙහි සැපස් කල්පවන්නේය, යනු ගාවයි.

10 සුඛවිහාරි ජාතකයයි.

1 අපණ්ණක වර්ගයයි.

- 11 ගොති සිලවතං අත්තො පටිසංකාරවුත්තිනං,
ලක්ඛණං පස්ස ආයනතං සුභිසංඝපුරස්සතං,
අථ පස්සසි'මං කාලං සුචිතීනං'ව සුභි හි'ති.

සිලවතං, සිල්වත්වු හෙවත් ආචාරසම්පන්නාවූ; පටිසංකාරවු
ත්තිනං, (බම්මාමිමමයයෙන් විවිධවූ) පටිසංකාරයම ප්‍රවෘත්තිකොට
ඇත්තවුන්ට; අත්තො, අභිවාසී; ගොති, වත්තේය; සුභිසංඝ, බුදු
සමූහයා විසින්; පුරස්සතං, පුරස්කෘතවූ; ලක්ඛණං, ලක්ෂණ(මෘග)යා;
ආයනතං, එන්නහු; පස්ස, බල; අථ, ඉක්බිත්තෙන්; සුභිහි, නැ
යන් එයින්; සුචිතීනං එව, විශේෂයෙන් හිතවූම; ඉමං කාලං, මේ
කාල(මෘග)යා; පස්සසි, බලව—ශිලාදූතෙනගුණාභිගයෙන් යුක්ත
ලක්ෂණයන් බුදුවර්ගයා පිරිවරා එනපරිදිදී කිසි ගුණවිශේෂයක් නැ
ති කාලයා බුදුවර්ග පිරිහිතත්වයට පැමිණ එකලාව එක පරිදිදී බල
වසි බොධිසත්වයෝ මෘගබෙහුවට නියෝග කෙරෙත්.

11 ලක්ෂණ ජානකසසි.

- 12 නිත්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍ය න සාධමුපසංචිතස,

නිත්‍රොධසමිං මනං සෙය්‍යො යසෙඤ්ච සාධසමිං ජීවිතනුඤ්ච.

නිත්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍ය, (පුත්තොපි චේවා අතිකෙක්ච චේවා
තමහට වැඩකැමැත්තේවිනම්) නිත්‍රොධ මෘගරාජයාණන් වහන්
සේම හජනය කරන්නේය; සාධං න උපසංචිතස, ශාධමෘගරාජයා,
කරා තොළලුසෙවෙය්‍ය; සාධසමිං, ශාධනම් මෘගරාජයා සම්ප
යෙහි; යසෙඤ්ච ජීවිතං, යම් ජීවත්වීමක් ඇද්ද; (එයටවඩා) නිත්‍රොධ
සමිං මනං සෙය්‍යො, නිත්‍රොධ මෘගරාජයාණන් වහන්සේගේ පාද
මූලයෙහි වැදගතව මියයාම උතුම් වන්නේයි.

12 නිත්‍රොධ මෘග ජානකසසි.

- 13 ධිරස්ස කණ්ඨිනං සලලං පුරිසං නාලුගෙවිධිනං,

ධිරස්ස තං ජතපදං යත්ති'ත්ති පරිණාසිකා;

තෙවා'පි ධිකතිකා සත්තා යෙ ඉත්තිනං වසංගතා'ති.

කණ්ඨිනං, කණ්ඨිනය යන නම්ඇති; සලලං, අනුප්‍රවේශනාම්
යෙන් සලලනම් ශරයැති; නොහොත්: කණ්ඨිනං, කාණ්ඩඇති;
සලලං, (ශලලනම්වූ) ශරය ඇති; නාලුගෙවිධිනං, දෘඪකොට විදිනාවූ;
පුරිසා, පුරුෂයාට; ධිරස්ස, නිශ්ශ්‍රව්වා; යත්ති, යම් ජතපදයෙක්හි;

ඉපි, සත්‍යයක් නොමැත්; පරිණායිකා, (පේශවයායෙහි සිට) සංඛ්‍යාත කරන්නාද; නං, ඒජනපදයට; ධරණු, නිපදවේවා; යෙ, යමෙක්; ඉපිනං, සත්‍යයෙන්; වසං, වශයෙන්; ගතා, ගියේද; තෙවා'පි ස නතා, ඒසනගේද; ධිකතිකා, නිකුත්කරන—මේ ගාථාවෙන් නිකුත් වස්තූන් තුන්දෙනකු දක්වන, යනු අභිප්‍රායයි.

13 කසෙති ජාතකයයි.

14 න නිරන්ති රසෙති පාපියො ආවාසෙති වා සන්ධෙති වා,
වාතමිගං ගෙහනිසිතං වසමානෙසි රසෙති සඤ්ජයොති.

ආවාසෙති වා, (නිරන්තරවාසයානට) ආවාසයෙහිද; (ඡන්දරා ගය); පාපියො, ලාමකය; සන්ධෙති වා, මිත්‍රසන්ධියෙහිද (ඡන්දරා ගය); පාපියො, ලාමකය; (ඒදෙනැත්තී ඡන්දරාගයටවඩා), රසෙති: (විදුරාමිලාදී ජිහවා විශේෂයට) රසයෙහි ඡන්දරාගය; පාපියො, පාප කරය; න අනිකර, (ඊටවඩා අධික ඡන්දරාගයක්) නොම ඇත්ල; (එසේමැයි,) ගෙහනිසිතං, ගෙහනසානය ආශ්‍රිතව; වාතමිගං, වාතමායා; සඤ්ජයො, සඤ්ජයනම් උද්‍යානපාලනෙම; රසෙති, රසයෙන්; වසං, (තමාගේ) වසන බවට; ආනෙසි, පැමිණවි.

14 වාත මාග ජාතකයයි.

15 අට්ඨමුරං ධරාදියෙ මිගං වඛකා'නිවඛකිනං,
සත්තති කලාහ'නිකකන්තං න නං ඔවදිතුසසගෙ'ති.

ධරාදියෙ, ධරාදියනම් තැනැත්තිය; අට්ඨමුරං, අවකුරයක් ඇති; වඛකා'නිවඛකිනං, මුලින් වත්වූ අංඇති ගෙයින් වඛකානිව ඛකයෙකි කියනලද; සත්තති කලාහි, සඤ්ජයනාදකාලයෙන්; අති කකන්තං, ඉක්මණු; නං, ඒමාගයට; ඔවදිතුං, අවවාද කරන්නට, න උසසගෙ, උත්සාහ නැත්තෙමි.

15 බන්දිස ජාතකයයි.

16 මිගං නිපලසමනෙකමායං
අට්ඨමුරං අකිරිතනා'ව පාසිං,
එනෙන සොනෙන ජමා'සසසනො
ජති කලාහ'නි සොති ගාහිනෙසොති.

නිපලලත්, (දෙඇලයෙන් හා සෘජුවදැයි වෙසේ) ත්‍රිවිධ
 සයනය කරන්නාවූ; අනෙකමාස, බොහෝ මාස ඇති; අධි
 මූර, අධිකූරයක් ඇති; අධිසරනතා 'වපාසි, මධ්‍යරාත්‍රයෙහි
 බොක්කාවූ; මිහා, (මාගේ බැනණුව) වෘතයා; (නොගෙක් ශිෂ්‍යයෙහි
 ගහපත්කොට ඉගැන්විම) ඒ කෙසේදයත්? එකෙන සොකෙන,
 ගවවු එක්තාසිකා ශ්‍රෝතසකින්; ඡවා, පොලවට; අසසනෙනා, ආ
 යවාසගරනේ; ඡහි කලාහි, අවිකලාවෙන්, භාවිතෙයෙසා, (මාගේ)
 බැනණුතෙම, අතිහොති, (වැද්ද) මිහි; නොහොත්; හොති, පින්
 වතිය; භාවිතෙයෙසා, (මාගේ) බැනණුතෙම; ඡහි, අවිකලාවෙන්;
 කලාහති, ව්‍යාධයා; (වවානෙරේ)—එහි අවිකලානම් පාදයන් සතර
 දෙනා ප්‍රසාරණය කොට එකපාසවයකින් ශයනය, කුරයෙන් තෘණ
 පාංශු බණ්ණය, ජිහවා නිශ්චිතය, උදරයාගේ සොපාකෘතියට පැ
 මිණවීමය, මුත්‍ර පුරිම දෙදෙනාගේ විසභිය, බාහ්‍ය වාත සනතිරුහි
 නය, යනමේ සයෙන් හෝ වැද්ද විසින් අල්වාගෙන අතිමුඛව
 අදනා කලද, නැවත ඔබට දමාපියන කලද, වමැලියට දමාලන
 කලද, දකුණැලියට දමාලන කලද, උඩට නගාලන කලද, නගා
 යට හෙළාලන කලදැයි, මේ සතැන්හි හෝ මෘත්‍යු පාශව වැදගේ
 නා කලද, හේ අවිකලානම් වන්නේය.

16 නිපලලත් මග ජාතකයයි.

17 කාලෙ වා යදි වා ජුරේහ යදි වායති මාලුතො,
 වාතජනි හි සිතානි උහොසා මපරාජිතා'හි.

කාලෙ වා, කෘෂණ පක්‍ෂයෙහිද; යදිවා; නොනොත්; ජුරේහ,
 ශුක්‍රපක්‍ෂයෙහිද; (යනමේ දෙපක්‍ෂයෙහි) යදි; යම් කාලෙක්හි; මාලු
 තො, (පුළුඳිදිගින් යුක්ත) මාරුතය; වායති, හමාද, (එකමයෙකි
 ශිතවේ) කුමක් හෙයින්ද යත්? සිතානි, (යම්හෙයකින්) ශිතයෝ;
 වාතජනි හි; වාතජයෝද එහෙයින්; එත්, මෙහිලා; උහො, (සිංහ
 ව්‍යාඝ්‍ර තෙපි) දෙදෙනම; අපරාජිතා, නොපැරදවූ,

17 මාලුන ජාතකයයි.

18 එව්වෙ සතනා ජනෙය්දුං දුකබ්බං ජනිසමිතවො,
න පාණො පාණිනං හඤ්ඤා පාණසාති හි සොචති, භි.

අයං, මේ; ජනි, (ඒ ඒ තන්හි) උපපන්නියද; සමනවො, වැඩිමිද; දුකබ්බා (ජාතයාදී දුඃඛයන්ට කාරණා හෙයින්) දුඃඛයයි; සතනා' යනුයෝ, වෙ, ඉදින්; එවං, මෙසේ, ජාතෙය්දුං. (පරවධකරන්නේ ජනිසමිතවයෙහි විබලබන්තේයයි) දන්නාහුනම්; පාණො, ප්‍රාණී යෙක්; පාණිනං, ප්‍රාණියක්හු, න හඤ්ඤා, හිංස නොකරන්නේය; හෙවත් නොතසන්නේය. කුමක් හෙයින්දයත්? හි, යම් හෙයකින්; පාණසාති, ප්‍රාණවිනාශකරන්නේ; සොචති, (කරකාදියෙහි) සොක කරන්නේද එහෙයින්සත්වයෙක් සත්වයක්හු දිවි නොගලවන්නේයි

18 මහකහතන ජාතකයයි.

19 සචෙ මුඤ්ඤෙ පෙච්ච මුඤ්ඤෙ මුච්චමානො හි බජ්ඣසි *
නහෙවං ධිරා මුච්චනාහි මුත්ති බාලස්ස බබ්බතනාහි.

සචෙ, ඉදින්; මුඤ්ඤෙ, (තෝ මින්) මිදෙනු කැමැත්තෙහිවිනම්; පෙච්ච මුඤ්ඤෙ, (යම්සේ) පරලෙව්හි (කමිමකිනසෙන් තොබැද්ද එපරිද්දෙන්) මිදෙව; මුච්චමානොහි; ප්‍රාණවධාදී දුග්ධර්මකොට දන් මිදෙන්නෙහිද, බජ්ඣසි, (මතුපාපපාශයෙන්) බැඳෙන්නෙහිය; (එහෙ යින්) ධිරා, නුවණැත්තෝ; එවං, මතු පාපපාශයෙන් නොමිදෙන පරිද්දෙන්; නහි මුච්චනාහි, නොමිදෙන්; බාලස්ස, අඥානාගේ, මුත්ති, (ප්‍රාණවධකොට) මුක්තිය; බබ්බතං, බැඳීමයි-යමෙක් ප්‍රාණවධකොට අනාරාගයන් මිදේද හේ පරලොච පාපපාශයෙන් නොමිදෙන හෙයින් මිදුණත් බැඳුණානම් වෙයි-යන අභිප්‍රායයි.

19 ආයාචිතහතන ජාතකයයි.

20 දිස්වා පදමනුත්තිණ්ණං දිස්වානොනරිතං පදං,
නලෙත වාරිං පිටිස්සාම නෙච මං නං වසිස්සසි'ති.

අනුත්තිණ්ණං, ගොඩට නොනැඟි; පදං, පියවර; දිස්වා, දැක; ඔකරිතං, දිස්වබව; පදං, පියවර, දිස්වාහ, දැක; නලෙත; බවනළින්;

* බජ්ඣසි-මුද්දිග ජනකසි කපා.

වාරිං, ජලය; පිවිසීම, බෝම්බ; නිං, තෝ; මං, මා; හෙව වසියසි,
නොමව්වනෙතරනි-විල සිසාරා ඇවිද ගොඩින් දිවට බට පියවුන්
නැතිපිය නැතිහෙයින් යසාගින්නින විලෙකැයි දැන බට දණ්ඩක්
ගෙන පාරමිනා ධම්මන් සිහිකොට පිනි ගැටනැසිකොට වාහර සෙ
නාව හා එක්ව ගොඩහිද පැන්පුන-යනු අභිප්‍රායයි.

20 නලපාන ජාතකයයි.

2 ඔල වර්ගයයි.

21 සැතපෙනිං කුරුඹගසා යං නිං සෙපණනි සෙයසයි,
අසැං සෙපණනිං ගච්ඡාමි න මෙතෙ රුච්චෙන පලනති.
සෙපණනි, එම්බා ඇද්දෙමට රුක; නිං, තෝ; යං, යම්හෙය
නින්; සෙයසයි, (ඉදිරියෙහිපල) විසුරුවන්නෙක් වූයෙහිද; එනං,
මේ කාරණය; කුරුඹගසා, කුරුඹග මාගුසා වීසින්; සැතං, දන්තාල
දී නොතොත්; කුරුඹගසා, කුරුඹගසානට; සැතං, ප්‍රකටය; අසැං,
අනික්; සෙපණනිං, සෙපණනිරුකකට; ගච්ඡාමි, යමි; තෙ, නාගේ;
පලං, පලය; මෙ, මර්; න රුච්චෙන, තොරුස්සේය—මෙසේ වෘක්ෂ
ව්‍යාප්තයන් ව්‍යාධිසානට කියා ගසයටට යොපැමිණි මගැයියහ, යනු
අභිප්‍රායයි.

21 කුරුඹග මාග ජාතකයයි.

22 සෙ කුක්කුරා රාජකුලමහි වඬා
කොලෙයසකා ව ණණබලපපනනා,
තෙ මෙ න වජ්ඣා මයමසම වජ්ඣා
නා 'යං සසව්වා දුඛලභානිකා'යනති.

වණණබලපපනනා, වණ්ණයෙන් හා කායබලයෙන් යුක්තවූ;
කොලෙයසකා, රාජකුලයෙහි ජනවූ; රාජකුලමහි, රජගෙහි; වඬා,
වැඩියාවූ; සෙ කුක්කුරා, යම් බලකෙනෙක් ඇද්ද; තෙ ඉතෙ, භේමේ
(සසවානිකවූ රක්ෂාසහිත) බල්ලෝ; න වජ්ඣා, අවධායක(වධයට සුදු
ස්සේ නොවෙති); මහං, අපි; වජ්ඣා අසම, වධාර්ථවූමින; අසං, මේ
වධය; සසව්වා න, ප්‍රබල වධනම් නොවේ; අසං, මේ වධය; දුඛල
භානිකා, දුච්ච වධනම්වේ.

22 කුක්කුර ජාතකයයි.

23 අපි පසෙසන සෙමානෝ සලලති සලලිකතො,
සෙසෙය්වා වලවා භොජෝ යුක්ඛ මඤ්ඤව සාරපිති.

සලලති, ශරයෙන්; සලලිකතො, විදිනාලද; (එහෙයින්ම) පසෙසන, එක පාශවියෙන්; සෙමානෝ අපි, හෝනාදවු; භොජෝ ව, භොජනීයවු ජනිතෙසකවයාම; වලවා, බලුකාශවයාව වඩා; සෙසෙය්වා, උතුම; සාරපි, සාරපිය; මං එව, මාම; යුක්ඛ, යොද-රථා වාය්‍යය විදිනා දුළුව තොත්තාවු මමම ශ්‍රේෂ්ඨයෙමි නා යොදන් නව පවන්ගත් නොතින්මුණු අශ්වයා හැර මාම යුක්ඛව යොදයි, යනු අභිප්‍රායයි.

23 භොජාජාතිය ජාතකයයි.

24 යද යද යජ්‍ය යද යජ්‍ය යජ්‍ය යජ්‍ය යද යද,
ආජඤ්ඤ කරුනෙ වෙගං භායනති තත් වාලවාති.

යද යද, (ප්‍රමාන්නාදි) යම් යම් කලෙක්හි වේවයි; යජ්‍ය, යථි ශ්‍රාවාදිවු යම්තැනෙක්හි වේවයි; යද, යම්ක්ෂණයෙක්හි වේවයි; යජ්‍ය යජ්‍ය, යම් යම් යුධමණ්ඩලයෙක්හි වේවයි; යද යද, යම් යම් කලෙක් හි වේවයි හෙවත් ප්‍රහාරලබ්ධි කාලයෙහිද අලබ්ධිකාලයෙහිද; ආජ ඤ්ඤ, අභිප්‍රාය දන්නා සුලුවු උතුම සෙසෙය්වයාම; වෙගං, ව්‍යායාම ය; කරුනෙ, කෙරේද හෙවත් විෂිකිරීමට ප්‍රාරම්භකෙරේද; තජ්‍ය, එහිලා හෙවත් උතතම අශ්වරත්නය ප්‍රසන්නතල්හි; වාලවා, බලු කාශයෝ; භායනති, පිරිහෙත්; හෙවත් උතතමාශ්වයා හා එක්බුරු යෙක්හි දිවිය නොගෙන්, එහෙයින් මාම යොදව, යනු අභිප්‍රායයි.

24 ආජඤ්ඤ ජාතකයයි.

25 අඤ්ඤමඤ්ඤති තිසෙති අසං පායෙහි සාරපි,
අව්වාසනස්ස පුරිසො පායාසස්ස පි තප්පතිති.

සාරපි, රථපදනව; අඤ්ඤමඤ්ඤති, අනික් අනිත්; තිසෙති, තොටකින්; අසං, අශ්වයා; පායෙහි, පොව; පුරිසො, පුරුෂතෙම; අව්වාසනස්ස, අත්‍යයනයෙන්; (අධිකතොට කෑම කරණකොටගෙන) පායාසස්ස පි, (අපිට්ඨ්ථාදීන් අභිසංසකාන) මුරපායසගෙන්ද;

තප්පයී, තාප්පවේ - මෙහි “අවවාසනාසං, යනු කරණාච්ඡයනී මස්සී සි, මේ නීච්ඡයෙහි ස්භාන පානසෙහි නියුක්තවූ අශ්වයා දෑත් අතික් අශ්වයෙකුගේ ස්භානසෙන් අපච්ඡවූ නීච්ඡයනී නමානේ ශාඛනාර ඵය හෙතුකොටගෙන ස්භානය නොකැමැත්තේය, එසේ හෙයින් අතික් නොවක නගවවසී, යනු අභිප්‍රාසයි.

25 නිසි පානකසයි.

26 පුරාණවොරාන වළො නිසමම
මහිලාමුබො පොඨයමානුචාරී,
සුසඤ්ඤානාං භි වළො නිසමම
ගජ්ජනමො සබ්බගුණස්ස අට්ඨා‘ති.

මහිලාමුබො, හසනිනිමුබ සද්දශගෙයින් නොහොත් අභිමුබද්ධී තයෙන් හොබනා හෙයින් මහිලාමුබතමිමු ඇතු; පුරාණවොර, නා, පුරාණවොරයන්ගේ; වළො, රෝද්දනපුල; නිසමම, අසා; අනුචාරී, ඊට අනුව හැසිරෙන්නේ; නොහොත් (“අනුචාරී, කියා පාසිගෙන); අනුචාරී, රෝද්දවච්ඡයට අනුව ප්‍රවෘත්තිඇතිව; පොඨ යං, කොපයෙන් යුක්තව ප්‍රහාරය දෙන්නේ; සුසඤ්ඤානාං, කාය වාක් සමාචාරයෙන් සුසංයතයන්නේ; වළො භි, තෙපුල්; නිසමම, පරික්ෂාකොට අසා; ගජ්ජනමො, ගජොත්තම තෙම; සබ්බගුණස්ස, (පුළුසෙහි නමාගේ සත්ත්වන්) සියලුගුණයෙහි; අභි, පිහිටියේයි.

26 මහිලාමුබ පානකසයි.

27 නාලං කබලං පද්‍යතථි න ච පිණ්ඩං න කුසෙ න සංසිතුං,
මඤ්ඤාමි අභිණ්හදස්සනා නාගො සිනෙහමකාසි කුකකුරෙ‘ති.

කබලං, (දෙවයෙහි බතව පළමුකොට දෙන කටුකසහෙජ්ජයෙන් යුක්ත) පිණ්ඩය: පද්‍යතවෙ, ගන්නට හෙවත් අනුභවකරන්නට; නාලං, නොපොහොසත; න ච පිණ්ඩං, පිණ්ඩකොටගෙනා බතද ගන්නට නොපොහොසත; න කුසෙ, තෘණද ගන්නට හෙවත් අනුභව කරන්නට නොපොහොසත; න සංසිතුං, (නභවනාච්ඡලෙහි) ශරීරොච ජීවනය කරන්නටද නොපොහොසත; අභිණ්හදස්සනා, සතතද්ධී නය හෙතුකොට ගෙන; නාගො, ඇත්තෙම; කුකකුරෙ, බල්ලාකො

රෙහි; සිනෙහි අකාසි, සෙහෙහිකෙළේයයි; මිඤ්ඤුමි, හනිමි. - එහෙයිනි ඒ ප්‍රමතල බල්ලා ගෙන්වා ගොකපහකරව යනු අභිප්‍රායයි.

27 අභිණ්‍ය ජාතකයයි.

28 මනුඤ්ඤාමෙව භාසෙය්‍ය නාමනුඤ්ඤං කුදුවනං,
මනුඤ්ඤං භාසමානස්ස ගරුඤ්ඤං උද්භිජ්,
ධනස්ස භංගො ආලබ්භෙයි තෙන ච ත්‍රාමනො අනුභි.

මනුඤ්ඤං එව, (පරුෂාදීන් දුරුකොට) මනොඥ වචනයක්ව; භාසෙය්‍ය, බණන්නේය; කුදුවනං, කිසිකලෙක්තිද; අමනුඤ්ඤං, අමනොඥකොට; නභාසෙය්‍ය, (පරුෂාදීන් මිශ්‍රකොට) නොබණන්නේය; එයින් ප්‍රයෝජන කිමිදයන්? මනුඤ්ඤං, මනොඥකොට හෙවත් ප්‍රමාන්විතකොට; භාසමානස්ස, බණන්නාහව; ගරුං, (සකට ගතප්‍රමාණ වශයෙන්) බරවු; භාරං, (මහා)භාරය; උද්භිජ්, ඉදිරිය, නොගොත් තුබුනැතින් පෙරලා පිය; තං, ඒ බමුණා; ධනව, වස්තු වද; ආලබ්භෙයි, ලැබිබවිය; තෙන, එහෙයින්; අත්තමනො ච, සතුටු වූයේද; අනු, ඒ - “උද්භිජ්” කීතැන දකාර සංඝනාගෙයින් ආගමි.

28 නන්දවිසාල ජාතකයයි.

—:—

29 යතො යතො ගරු ධුරං යතො ගමහිරවතනති,
තදස්ස කණ්ණං යුක්ඛං නිසාස්ස තං වහනෙ ධුරනති.

යතො යතො, යම් යම් නැනෙක්ති; ධුරං, ධුරය; ගරු, බරද (සෙසු බලිඳිඳියෝ ඔසවන්නට ගොපොභාසන්හුද); යතො, යම් නැනෙක්ති; ගමහිරවතනති, (දියලබ බොහෝ බැවින් හා විෂමවු සිදුණුඉවුරු ඇතිබැවින්ද) ගැඹුරු වූ මාතියක් වේද; තද, එකල්හි; කණ්ණං යුක්ඛං, (සෙසුගොත් පහකොට) කණහනම් බලිඳිඳියා යොදන්; සො, හෙතෙම; තං ධුරං, ඒ ධුරය; වහනෙ, උසුලන්නේයි; (අස්ස) යනු නිපාතයි, යම් නැනෙක්ති ඉසිලුවමනා ධුරය බරවිනම් සකට මාතිය ගමහිරවිනම් සෙසුගොත් පහකොට කණහනම් බලිඳිඳියා යොදනි හේ ඒ යුගධුරය ඇද ගොඩ නබන්නේය, යනු භාවයි.

29 කණ්ණ ජාතකයයි.

30 මා මුනිකයා පිහසි ආතුරන්තානි භූඤ්ඤී,
අපෙසායසුකෙකා භුසං බාද ඵතං දිඝායුලකඛණ්හනී.

මුනිකයා, මුනිකනම් ශුකරයාගේ (භෝජනය); මාපිහසි, නහ මක් ප්‍රාණිනා කරව; කුමක් හෙයින්ද යත්? ඒ මුනිකනම් ශුකර නෙම, ආතුරන්තානි, මරණාභාරය (නමහට මරණ බත); භූඤ්ඤී, කසි; අපෙසායසුකෙකා, (මධුරාභාරයට) උත්සාහ නොකොට; භුසං, තමා විසින් ලබනලද රඹු හෙවත් තෘණපත්; බාද, කඩ; ඵතං, මේ; දිඝායුලකඛණං, දිඝායුඡ්කවිලට ලක්‍ෂණයයි.

30 මුනික ජාතකයයි.

3 කුලාවත චූගියයි.

31 කුලාවතා මාතලි සිඞ්ගලියමිං
ඊසා මුඛෙන පරිවජ්ජයස්සු,
කාමං චජ්ම අසුරෙසු පාණං
මා ඉමෙ දිජ් විකුලාවා අගෙසුනහි.

මාතලි, මාතලි දිව්‍ය සුත්‍රය; සිඞ්ගලියමිං, හිමුල් වෙහෙය; කුලාවතා, සුපණ්ණිපොතකයෝ (එලි හොවිති ඔවුන්); ඊසාමුඛෙන, රථ ශිථිකයන්; පරිවජ්ජයස්සු, දුරුකරව; අසුරෙසු, අසුරයන් කෙරෙහි; පාණං. ප්‍රාණය; චජ්ම, හරිමු; ඉමෙ දිජ්, මේ සුපණ්ණිපොතකයෝ; විකුලාවා, පිහනවු කුලාවත ඇත්තාහු; මා අගෙසු, නහමක් වෙන්වා-අසුරයන් අත මියමෝ නමුත් අප නිසා සුපණ්ණිපොතකයෝ රථ යෙන් සැටි නොමියෙත්වයි යන අභිප්‍රායයි.

31 කුලාවත ජාතකයයි.

32 රුදං මනුඤ්ඤං රුචිරාව පිට්ඨී
චෙඨරිය චණ්ණපතිනා ච ගිවා,
ව්‍යාමමනනානිව පෙබුණානි
නචෙචන තෙ සිතරං තො දදුමිහි.

රුදං, (ලියුරය නාගේ) ශබ්දය; මනුඤ්ඤං, මනොඤ්ඤ; පිට්ඨී ච, පිටද; රුචිරා, සිත්කලුය; ගිවා ච, ත්‍රිවකද; චෙඨරිය, චෙඨරිය මාණි

කෘතිය; වණ්ණපතිනා, වණ්ණයනා සද්දය; පෙබුණානි ව, පිංචනා, රසෝද; වතමමතනානි, වතමමානුයන; (මෙසේවූ රුපිවූවද) තවෙවන, (සයලජානානි) කෘත්‍යය හෙතෙකොටගෙන; තෙ, තව; ධීතරං, මාගේ) ද්ව; නො දදමි, නොදෙමි.

32 නව ව ජාතකයයි.

— 080 —

33 සමමාදමානා ගව්න්ති ජලමාදය පකඛිනො,
යද තෙ විවදිසානනි තද ඵභිනානි මෙ වසනානි.

පකඛිනො, (වට්ට)පක්කිනු; සමමාදමානා, (විවාදකොකරත්තානු) සමතිවූවානු; ජලං, දෑල; ආදය, (නගා) ඇරගෙන; ගව්න්ති, යෙති; තෙ, ඒ පක්කිනු: යද, යම්කලෙක්හි; විවදිසානනි, විවාද කෙරෙද්ද; තද, එකල්හි; මෙ, මාගේ; වසං, වශයට; ඵභිනානි, ඵයා—ඵදවස් උත්තැමදෙන හැරගෙන හී සතුටු කරවමි, යන අභිප්‍රායයි.

33 සමමාදමාන ජාතකයයි.

— 080 —

34 ක මං සීතං න මං උණං න මං ජලසමිං බාධනා,
යව මං මඤ්ඤතෙ මව්ඪ් අඤ්ඤං සො රතියා ගතොති.

මං, මා; සීතං, ශීතය; න, බාධනය කරන්නේ නොවෙයි; මං, මා; උණං, උෂ්ණය; න, බාධනය කරන්නේ නොවෙයි; මං, මා; ජල සමිං, දෑලෙහි; බාධනං, බැඳීමද; න, බාධනය කරන්නේ නොවෙයි, (වැළි පිඩානම්)කිමිදයන්? යව, යම්ගෙයකින් නොගොත් යම්බඳුවු; මං, මා; (නොදක්නාවූ) මව්ඪ්, මත්ස්‍ය බෙහුනොමෝ; සො, හේ(මා ගේ) මත්ස්‍යයා; අඤ්ඤං, අනික් මත්ස්‍යබෙහුවක සම්පයට; රතියා; කාමරතිය පිණිස; ගතො, ගියේයයි; මඤ්ඤතෙ, සිතාද; හේ මේසිය ලු දුකට වඩා මා පෙළුන්නේය, යනු අභිප්‍රායයි.

34 මව ව ජාතකයයි.

— 080 —

35 සනාති පකඛා අපතනා සනාති පාද අවඤ්චනා,
මානා පිතා ව නිකඛිනානා ජනවෙද පටිකකමානී.

පකඩා, (මාගේ) පක්ෂපත්‍යයෝ; ඇති, විද්‍යමානයහ; අපතනා, ආකාශගමනයට අශක්‍යයහ; පාද, පාදයෝ; සනති, ඇත්තාහ; අවිඤ්චනා, වචනයකොට යන්නට හෙවත් පියවරගමනින් යන්ට අන්‍යාග්‍යයහ; මානා, (මාගේ)මැණිකෝද; පිතා ව, (මාගේ) පියාගණෝද; නිකමනා, (මාහැර)ගියහ; ජතවෙද, ජාතවෙදය; පටිකකම, පහවෙව හෙවත් නවතුව නැවත නොනැග සි ජාතවෙදයට න්‍යාය කළෝ,

35 වටක ජානකයයි.

-----o-----

36 යං නිස්සිතා ජගතිරුහං විහබ්‍රමා ස්වායං අග්‍නිං පමුවති දිසා හජථ චක්කබ්‍රහා ජාතං සරණතො හයනති.

යං ජගතිරුහං, යම් වාක්‍යයක්; විහබ්‍රමා, පක්ෂීහු; නිස්සිතා, ආශ්‍රය කළෝද; සො අග්‍නිං, ඒ මේ වාක්‍යයතෙම; අග්‍නිං, ගිනි; පමුවති, හරන්ය; චක්කබ්‍රහා, චක්‍රවූ ග්‍රීව හා පක්ෂ ඇතිතෙයින් චක්කබ්‍රහ නම්ලද පක්ෂීනි; දිසා, දිගුත්; හජථ, සෙවනය කරව්; සරණතො, සරණස්ථානයෙන්; හයං, හය; ජාතං, උපති; යමිතෙයකින් සරණ ස්ථානවූ වාක්‍යයෙන් ගිනි ගේද එතෙයින් නැගී යව් යනු අභිප්‍රායයි.

36 සකුණ ජානකයයි.

-----o-----

37 යෙ වබ්‍රමපවායනති නරා බම්බසා කොවිදා, දිසෙව බමෙම පාසංසා සම්පරායෙව සුගගතිනති.

බම්බසා, (වෘකාපවායන) බම්බියෙහි; කොවිදා, දැනවූ; යෙ, යමෙක් තුම; වසං, (කුලවාසි ගුණවාසි වයොවාසි තුන්දෙනා කෙරෙන්)ගුණවාසි වයොවාසි දෙදෙනාහට; අපවායනති, පුජිතෙරෙද්ද (බහු; දිසෙව බමෙම, මෙම ආනමහාවයෙහි; පාසංසා, ප්‍රශංසාවහ වෙති; සම්පරායෙව, (මෙලොව හැර යායුතු) පරලොවිහිද; සුගගතිං, සුගතියට යන්නාහුයි.

37 නිග්ගිර ජානකයයි.

38 නාවචන්තනිකතිප්පකෙසු නිකනසා සුබමෙධති, ආරාධෙති නිකතිප්පකෙසු බකො කකකටකාමිවාති.

නිකතිප්පකෙසු, වචාබුඞ්ආත්තෝ; නිකනසා, (තමාගේම)වචා වෙන්; අච්චනං, අත්‍යන්තයෙන්; සුබං, සුව; න ඵධති, නොවඩා

හෙවත් නිත්‍යයෙන් කිසි සුවයෙක්හි නොපිහිටා; නිකතිපපඤ්ඤා, කෙරාටික භාවයෙන් හික්මුණු ප්‍රඥා ඇති පුරුෂයෙකු; ආරාධනා, තමාට හයක්) ආරාධනා කරන්නෙයි හෙවත් ලබන්නෙයි; කෙසේද යත්? කුකුළාටකා, කකුළුවාකෙරෙන් ග්‍රීවාලෙජයට පැමිණි, බකා ඉව, කොකු මෙනි-යම්පේ බකයා තමාගේ වඩාබුද්ධි කකුට කයා කෙරෙන් ග්‍රීවාලෙජයට පැමිණ විනාශයට ගියේද ඔහුමෙන් සමෙක් ශරීරවෘත්ති ඇත්තේ විනම් එබඳු විනාශයට පැමිණෙයි සේයි.

38 බක ජාතකයයි.

39 මඤ්ඤා සොවණ්ණයො රාසි සොවණ්ණමාලාව නඤ්ඤා, යසා දුසො ආමජ්ඣො සිතො ඵුලලානි ගජ්ඣිති.

ආමජ්ඣො, කුලජානදායියගේ පුත්වු; නඤ්ඤා, නඤ්ඤානම්වු; දුසො, දායකයෙකු; යසා, යම්තැනෙක්හි; සිතො, සිටියේ; ඵුලලානි, පරුෂකොට; ගජ්ඣි, ගජ්ජනාකෙරේද හෙවත් බෙණේද; සොවණ්ණයො, ගොභනවු වණ්ණසාමාන්‍යයෙන් (සවණ්ණ රජතාදීන්) නිමා තනවු; රාසි, රාශියද; සොවණ්ණමාලා ව, සවණ්ණමාලාද; එසා, මෙතැන්හිසයි; මඤ්ඤා, හඟිමි, “යසා” යනුබලා “එසා” යනු අධ්‍යාහාරයි.

39 නඤ්ඤා ජාතකයයි.

40 කාමං පතාමි නිරතං උභිපාදෙ අවං සිරො, නානරියං කරිසාමි හඤ්ඤා පටිග්ගහාති.

උභිපාදෙ, උභව්විපාද වූයෙමි; අවං සිරො, අධ්‍යාහාරය හිස්ඇත්තෙමි; කාමං, එකානන්තයෙන්; නිරතං, (අධ්‍යාහාරකාපු සංඛ්‍යාතවු) නරකයෙහි; පතාමි, ගෙමි; (එතැනුදුටුවන්) අනරියං, (ආයතියන් විසින් නොකරනලද අදහන අශිලාදි) අනායතියාවක්; නා කරිසාමි, නොකරන්නෙමි; හඤ්ඤා, එබැවින්; පිණ්ඩං, පිඬුකොට කැමහෙතැනකට ගෙන පිණ්ඩයෙහි කියනලද බත; පටිග්ගහ, පිළිගනු මැහවි.

40 බද්ධිමාර ජාතකයයි.

4 කුලාවක වර්ගයයි.

- 41 යො අසකාමස්ස භිතානුකම්පිතො
ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං,
අජියා පාදමොලුඛා
මිත්තකො විය සොචති'ති.

අසකාමස්ස, අභිවාසීකැවැත්තා වූ; භිතානුකම්පිතො, භීත සෙන් අනුකම්පා කරන්නාවූ; සාසනං, අනුශාසනය; ඔවජ්ජමානො, අවවාද කරණු ලබන්නා වූ; යො, යනමක්; න කරොති, නො කෙරේ; (එසේ වූ පුරුෂයෙකු) අජියා, එළියෙන්; පාදං, පා; ඔලුඛා, එල්ලගෙන; මිත්තකො විය, මිත්තමිත්තකයා පරිද්දෙන්; සොචති, යොක කරන්නේයි.

41 ලොසක ජාතකයයි.

— 080 —

- 42 යො අසකාමස්ස භිතානුකම්පිතො
ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං,
කපොතකස්ස වචනං අකත්වා
අමිත්තහස්සනතො'ව සෙතිති.

පූච්ඡාසීය යටති අභිමාන; කපොතකස්ස, කපොතකයාගේ; වචනං, වචනය; අකත්වා, නොකොට; අමිත්තහස්සනතො'ව, අමිත්ත වූ සුදයාගේ හස්සනපටයට ගියා වූ කාකයා මෙන්; සෙති, (ව්‍යසනප්‍රාප්තව) හෝන්නේයි.

42 කපොත ජාතකයයි.

— 080 —

- 43 යො අසකාමස්ස භිතානුකම්පිතො
ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං,
එවං සො නිහතො සෙති
වෙචකස්ස යථා පිතා'ති.

මෙහිදු පූච්ඡාසීයට යටති අභි ඇත්තේය—යමෙක් මෙකු යක පරිද්දෙන් අවවාද කැරිඟ්මෙන් විවනගෙහි නොසික්මිනිද, සො, එසේ වූ පුරුෂයෙකු; වෙචකස්ස, වෙචකනම් සප්පයාගේ; පිතා, පියානට; යථා, යමගේද; එවං, එපරිද්දෙන්; නිහතො, නැස වූයේ; සෙති, හෝන්නේයි.

43 වෙචක ජාතකයයි.

— 080 —

44 සෙසෙයා අමිතතො මහියා උපපතො
නනෝච මිතතො මහිවිසාගිතො,
මකසං වධිසානති නි එළමුතො
පුතතො පිතු අබ්බිදා උත්තමඛනනති.

මහියා, පුඤ්චන්; උපපතො, යුක්තවු; අමිතතො, අමිතතෙම;
සෙසෙයා, උත්තමස; මහි, පුඤ්චන්; විසාගිතො, විප්‍රසිතවු; මි
තතො, මිත්තො; තතු එච, නොම උතුම කුමක් හෙයින්ද යත්?
එළමුතො, එළමුතවු; (ජඬවු) පුතතො, පුතුතෙම; මකසං, ම
දුරුවා; වධිසානති හි, මරමිසි; පිතු, පියාගේ; උත්තමඛනං, උත්ත
මාඛනය; අබ්බිදා, පැළී.

44 මකස ජ.නකසසි.

— 080 —

45 සෙසෙයා අමිතතො මෙධාවි යවෙ බාලානුකම්පකො,
පසා රොතිණිකං ජමමිං මාතරං හන්තාන සොචති'ති.

අනුකම්පකො, කරුණා ඇත්තාවු; යවෙ බාලො, යම්බදු බාල
සෙක් ඇද්ද ඔහුට වඩා; මෙධාවි, යුවණැත්තාවු; අමිතතො, අමි
තයාම; සෙසෙයා, උත්තමස; ජමමිං, ජහන්තවු හෙවත් බාලවු; රො
තිණිකං, රොතිණිතමි නුවණනැත්තිය; පසා, බල; මාතරං, මව; හ
න්තාන, (මැස්සන් මරමිසි මුසලප්‍රහාරයෙන්) මරා; සොචති, ගොස
කරන්නී මැයි—“යං” යනු “සය” යි නියා ලිඛනවිපර්යාසයෙන්
ගෙන “චෙ” යනු නාමාදිපදි ගෙන අභිනිෂතු.

45 රොතිණි ජාතකසසි.

— 090 —

46 න චෙ අනස්සකසලන අසචරිතා සුබාවහා,
හාපපති අසං දුමමෙධා කපි ආරාමිකො යථා'ති.

අනස්ස කුසලෙත, අනභිසෙහි දක්‍ෂයා විසින්(කරනලද); අසච
රිතා, අභිවක්‍ෂා නොවේ; සුබාවහා න, සුචළුවන්හි නොවේ “චෙ”
යනු නිපාතයි; දුමමෙධා, දුමේධතෙම; අසං, වැඩ; හාපපති, පිරි
සෙලා; කචරනනු මෙන්ද යත්? ආරාමිකො, උද්ධනප්‍රසුතතවු; කපි
යඤ්ඤ, වාතරයා මෙහි—දුමේධයා ගුහවැඩට කරන යමකින් අවැඩම
එල වුත්තෙසයි යෙයි.

46 අරාම දසක ජාතකසසි

- 47 න වෙ අනන්තකුසලෙන අසචරියා සුඛාවහා,
භාෂෙති අත්ථං දුමමධො කොණ්ඩකෙසුඤ්ඤා චාරුණිං රුචාති

අනන්තකුසලෙන, අනම්මසෙසි දක්ඛණ විසින් (කරනලද;) අසචරියා, අභිවය්ඝා නොමේ; සුඛාවහා න, සුවඵලවන්ති නොමේ; මෙහිදු 'වෙ' යනු නිපාතයි; දුමමධො, නුවණනැත්තේ; අත්ථං, (තම භව වන) වැඩ; භාෂෙති, පිරිහෙලයි; කචරක්ඛු මෙන්ද යත්; චාරුණිං, සුරාව (කැපු); කොණ්ඩකෙසුඤ්ඤා, යථා, කොණ්ඩකෙසුඤ්ඤානම් ශිෂ්‍යයා මෙහි—යම්මේ හේ සුරාව යහපත් කෙරෙමිනි ලුණුලා නැසීද එපරිද්දෙන් නුවණනැති නැතැත්තේ යහපතක් කෙරෙමිනි කපුරම කෙරෙයි යන අභිප්‍රායයි.

47 චාරුණි ජානකයයි.

- 48 අනුපාසෙන යො අසං ඉවජති සො විහංගකාති,
වෙනා හනිංසු වෙදබ්බා සබ්බෙ තෙ ව්‍යසනමඤ්ඤාති.

යො, යමෙක්; අනුපාසෙන, අනුපාසෙන්; අසං, අභිවාසී, ඉවජති, කැමතිවේද; සො, හෙනම; විහංගකාති, නයි; වෙනා, වෙනි; නම් රටවැසි වෞරයෝ; වෙදබ්බා, (වෙදභීතම් මන්ත්‍රා හෙතු කොටගෙන) වෙදබ්බතනම්වූ බ්‍රාහ්මණයා; හනිංසු, විනාශකළහ; තෙ සබ්බෙ, ඒ සියලු වෞරයෝද; ව්‍යසනං, ව්‍යසනයට; අඤ්ඤා, පැමිණි යෝ.

- 49 නක්ඛතනං පඨිමානෙනනං අත්ථො බාලං උපව්වහා,
අත්ථො අත්ථස්ස නක්ඛතනං කිං කරස්සනති තාරකාති

නක්ඛතනං, නකැත්; පඨිමානෙනනං, බලන්නාවූ; බාලං, අඤ්ඤාතයන්; අත්ථො, අභිම; උපව්වහා, ඉක්මයේ; අත්ථස්ස, අභිමට; අත්ථො, අභිමට අභිමටිලාභාම; නක්ඛතනං, නක්ඛතනම; තාරකා, තාරකාරූපයෝ; කිං කරස්සනති, කචරනම් අභිමක් සාදන්ද? නොසාදතියි සේයි.

49 නක්ඛතන ජානකයයි.

- 50 දුමමධාතං සහස්සාන යකෙසු, මම උපයාවිතො,
ඉද්දති චො'හා යජ්ඣාමි බහු අධිමමකො ජනොති.

දුමුට්ටොත්තං, දුමුට්ටොත්තං මිනිසුන්ගේ; සහසසසන, සහසසසනින්; ස
සෙස, සහස නෙම; මේ, ආ විසින්; උපායවිනො, ආරාධනා කරන
ලදි; අහං, මම; ඉදානි ආවා, දන් ධනාත්; යජ්ඣාමි, යාගකොරමි; කු
මක් හෙයින්ද? අධිමිතො ජනො, (ප්‍රාණානිපාතාදියෙහි නියුක්තා)
අධිමිතො ජනො; බහු, බොහෝය; ජගෙයින් ඔවුන් ගෙන යා
ගතෙරෙමිසි සෙසි.

50 දුමුට්ටොත්තං ජාතකසි.

5 අනන්තාම වර්ණසි.

51 ආසිංසෙපථ ච පුරිසො න නිබ්බිද්දායං පණ්ඩිතො,
පසාමි වො 'හං අනන්තාමං යථා ඉවජ්ඣං තථා අහු 'ති.

පුරිසො, පුරුෂනෙම; ආසිංසෙපථච, පුරුෂයානිසාවට ආ
ශාකරන්නේ මැසි; පණ්ඩිතො, උපායමානියෙහි දක්ෂ පණ්ඩිතපු
රුෂනෙම; න නිබ්බිද්දායං, (මෙහි පාරාධන නොයාගෙමි කියා) උත්ත
ණයාවට නොපැමිණෙන්නේය; (ආශාවෙන්ද යට නොපැමිණෙන්නේ
සි) "වො" යනු නිපාතයි; අහං, මම; අනන්තාමං, තමා; පසාමි, බ
ලමි; යථා ඉවජ්ඣං, යම්සේ සිතිමිද; තථා, එසේම; අහු, වි—යම්සේ
මම සුසානයෙහි හොඳ නෙමි මේ දුකයෙන් මුක්තවුව මැනවැයි ය
මක් සිතා විශිෂ්ටෙමිද ඒ සිත දෙයත් කළ විශිෂ්ටත් වහනකප්‍රා
නාවුමාම දුටිමි යන අභිප්‍රායයි.

51 මහාසිලව ජාතකසි.

52 වායමෙපථ ච පුරිසො න නිබ්බිද්දායං පණ්ඩිතො,
පසාමි වො 'හං අනන්තාමං උදකං ඵලමබ්බතනති.

පුරිසො, පුරුෂනෙම; වායමෙපථච, (නිෂ්ඨා ප්‍රාණාවේමිසි
ව්‍යායාමි කෙරේමය; පණ්ඩිතො, ප්‍රාඥපුරුෂනෙම; න නිබ්බිද්දායං,
(මෙතමි) දෙය සාධාගතතැනිදැයි උකටලි නොවන්නේය; උදකං,
දියෙන්; ඵලං, ගොඩට; උබ්බතං, නැංගාවූ; අහං, මම; අනන්තාමං, ත
මා; පසාමි, බලමි, "වො" යනු නිපාතයි—යම්පුරුෂයෙක් විශිෂ්ට
ලතමි ඒ විශිෂ්ටලය සිඬවනබව මහාසාගරය පිතා විශිෂ්ටයන් ගො
ඩ දුටු මා මෙන් දක්වමි, යනු අභිප්‍රායයි.

52 චූලජනක ජාතකසි.

පතනියා, පැමිණෙන පිණිස; පහසෙන, පුරුකල නිවරණයක් ඇති; විනතන, විගතයෙන්; පහසුමනසා, (එසේම විගත නිවරණ වශයෙන් දවා ගොසාකල සුවණිණයක්සේ) නිමිලවූ සිත්ඇති; යො නතරා, යම්තරයෙන්; කුසලං, නිරාමයාපිතයන් කුසලනම්වූ; ඛම්මං, (බොධිපාසනික) ඛම්මය; භාවෙනි, වඩාද; (සො, හෙතෙම) සබ්බසංයොජනකධර්මං, සියලුසංයොජනයන්ගේ විනාශයට; අනුප්ප බෙබ්බත, පිළිවෙළින්; පාපුණ්ණ, පැමිණෙන්නේයි.

56 කවනකකක ජාතකයයි.

57 යසස්ස ජන චතුරො ඛම්මා වාහරිඤ්ඤ යථා තව,
සච්චං ඛම්මො ධිනි වාගො දිසං සො අනිවතනති'ති.

වාහරිඤ්ඤ, වාහරෙශ්වරය; සච්චං, (වාක්)සත්‍යයද; ඛම්මො, (පරිසාර) ඥානයද; ධිනි, (අනුභව) මෙධයයිද; වාගො, (නියමය)තරාගයද යන; එතෙ චතුරො ඛම්මා, මේ සතරඛම්මයෝ; (සතරගුණයෝ) යථා තව, තව මෙන්; යසස්ස, යමක් හට විද්ධමානයෝද; සො, හෙතෙම; දිසං, සතුරා; අනිවතනති, ඉක්මයේ; සතුරා අභිනවා යෙයි සේයි.

57 වාහරිඤ්ඤ ජාතකයයි.

—————:—————

58 යසස්ස එතෙ තයො ඛම්මා වාහරිඤ්ඤ යථා තව,
දකඛිසං සුරියං පඤ්ඤා දිසං සො අනිවතනති'ති,

වාහරිඤ්ඤ, වාහරප්‍රධානය; දකඛිසං, (සම්ප්‍රාප්තය විඛිංශන ප්‍රකාරදත්තා නුවණින් සම්ප්‍රසුකත උත්තමවිශිෂ්ඨය කියනලද) දකඛාවයද; සුරියං, (සිංහවික්‍රමයක්සේ) නිර්භය භාවයද; පඤ්ඤා, (උපාය)ප්‍රඥාවද යන; එතෙ තයො ඛම්මා, මේ ත්‍රිවිධඛම්මයෝ; යථා තව, තව පරිද්දෙන්; යසස්ස, යමක් හට (ඇත්තාහු)ද; සො, ඒප්‍රභ ලතෙම; දිසං, සතුරා; අනිවතනති, ඉක්මයේ හෙවත් සතුරාමාන ගබ්ගකොට ජයප්‍රාප්තවෙයි සේයි.

58 තයො ඛම්ම ජාතකයයි.

—————:—————

59 ඛම්ම ඛම්ම නා'හි ඛම්ම අනිධනතං හි පාපකං,
ඛම්මොතන ඤානං ලබං අනිධනතන නාසිත්'නති.

ඛම්ම, (බෙර) ගසන්නේය; ඛම්ම, ගසන්නේය; නා'හි ඛම්ම, (කාලාතික්‍රමනයකොට) අගිශයින් නොගසන්නේය; කුමක්

ගෙසින්ද යන්? අභිධන්තං, සි, (කාලාතික්‍රමනය කොට) නිර්නායකර
යෙන් (බෙර) වැසීම වනාහි; පාපකං, පට්ටුස; ධම්මෙනාන, හෙරපුහර
ණය කරන්නාහු වියින්; සතං, (සාමාජික) ගතයෙන්; ලබා, ලබන
ලදී; (පත් ලබනලද දෙය) අභිධන්තන, නිර්නායකයෙන් කොකික
රුව බෙරවසන්නාහු වියින්; නාසිතං, නසනලදී.

59 මහමොද ජාතකයයි.

60 ධම්ම ධම්මෙ නා'භිධම්මෙ අභිධන්තං'හි පාපකං,
ධම්මෙන නා'සිතං හොගානෙ කානො විධම් ධම්මනි.

ධම්ම, (සක්) පිඞ්ගෙන්ය; ධම්ම, පිඞ්ගෙන්ය; නා'භි ධම්මෙ; අභිකතොට
කල්හොසවා නොපිඞ්ගෙන්ය; අභි ධන්තං'හි, අභිකතොට පිඞ්ග වනා
හි; පාපකං, ලාභකය; කුමක්හෙයින්ද යන්? ධම්මෙන, සංකිට්
මනය කරන්නාහු වියින්; හොගා, හොගයන්; අභිතො, ලබන ලද
හ; නෙ, ඒ පැමිණියාවු) හොගයන්, ධම්ම, (නැවත නැවත) සක් පිඞ්
ගාවු; තානො, (අපගේ) පියාණන්; විධම්, විධිමානකය කළෝ.

60 සංකිට්මන ජාතකයයි.

6 ආසිංහ වර්ගයයි.

61 අසා ලොකිඤ්ඤා නාම චෙලා නාසං හ විජ්ජිති,
සාරතතා ව පගඛතා ව සිඛි සබ්බසංසො යථා,
තා හිනා පඤ්ඤාමි විචෙකමිනුබ්බුතං නාමි.

ලොකක; ලොකයෙහි; ඉඤ්ඤා නාම, අනුත්‍ර නම්; අසා, අසනිත
හෙවත් ලාමකයෙක; නොහොත් “සාත” ශබ්දයෙන් කාසික
වෛතසිකසුඛ කියනි, එසේ වූ සුඛය මේකුන් කෙරෙහි නැත්නම්
“අසා” නම් වූ නොහොත් තමන් කෙරෙහි ප්‍රතිබිඹවූ පුරුෂයන්ට
අසානයක්ම (දුක්කම්) දෙන්නුසි කියා හෝ අසානම් වූ: නාසං, ඒ
සත්‍රිත්තේ: චෙලා, (කෙලයොත්පතනි නිවාරණයට) මයාද්වේක්;
න විජ්ජිති, තැන, සාරතතා ව, (රූපශබ්දදිවයන්; සාරතතයහ හෙවත්
විශේෂයෙන් ඇලුනාහ, පගඛතා ව කායප්‍රාප්තයෙන් වාත්ප්‍රගල්
හයෙන් මනා ප්‍රගල්හයෙන් සුභතයහ, සබ්බසංසො, (සුචි අසුචි
යන) සියල්ල භාෂණය කරන; සිඛි යථා, වන් යයි මෙන්; (උරුනමා
ධම් පුරුෂයන් ලොකසාදවශයෙන් සෙවනාහ;) නා හිනා, (එ
සේ වූ) ඔවුන් හැර; විචෙකං, කායවිචෙකය විතා විචෙකය උපති
විචෙකය යන ත්‍රිවිධ විචෙකයන් අනුරන් කාය විතා විචෙක දෙ
දෙනා; අනුබ්බුතං, වඩන්නෙමි; පඤ්ඤාමි, පැවිදිමෙමි.

61 අසානමනන ජාතකයයි.

62 යං බ්‍රාහ්මණො අවාදෙසි වික්ඛං සමමුඛවෙසිතො,
අණ්ඩභූතා හතා හරියා නාසු කො ජතු විසසසෙති.

බ්‍රාහ්මණො, බමුණුතෙව; යං, යම් කාරණයකින්; සමමුඛවෙසිතො, (ඝන වස්ත්‍රයකින්) මුඛ හා සමන වෙළුන ලද්දේ; වික්ඛං, විණුව; අවාදෙසි, වැඩිද; හෙවත් තමා වචාකරන්නට බැමිණිය මෙ සේ කරන බව තොදන විණාශබදකළේද; ඔහු වචාකළ තැනැත්තිය කෙසේවූ බැමිණියක්ද යත්? අණ්ඩභූත, බිජුභූතවූ හෙවත් මාතෘකුණ්ඩයෙන් නොනික්මුණුකල්කිම; ආහතා, නෙතාවාදු; නොහොත්; හතා, මාතෘ කුණ්ඩන කල්කිම රක්ෂාකළාවූ; හරියා, භායාච්ඡා; නාසු, (කුණ්ඩගත කාලයෙහි සිට රක්ෂාකළද විකාරයට පැමිණෙන) ඒ භායාච්ඡාවත්කෙරෙහි; කො, කවරනම් නුවණැති පුරුෂයෙක්; ජතු, එකාන්තයෙන්; විසසසෙ, විසවාස කරන්නේද; නොකරන්නේය යනු අභිප්‍රායයි.

62 අණ්ඩභූත ජාතකයයි.

63 කොධතා අකතඤ්ඤාව පිසුණා ව විහෙදිකා,
බ්‍රහ්මචරියං චර භික්ඛූ භො සුඛං න විහානිසීති.

(මෙණ ඒකා ප්‍රමකළ ඤ්ඤානම්) කොධතා, කොධිත; (උපත් ක්‍රොධය චලකාගන්ව නොපොහොසන්න) අකතඤ්ඤාව, කෘතඤ්ඤාවෙන් නොවෙයි; (කරනලද මහත් උපකාරයකුදු නොදනිති); පිසුණා ව, ප්‍රියසුණු කරන කථාද කෙරෙහි; විහෙදිකා, මිහියන් බිඳෙන්නට පුදුසුවූ කථාකරන යමාද ඇත්තාහ; භික්ඛූ, මහණ; බ්‍රහ්මචරියං, (මෙමුහු විරහි සංඛ්‍යාත) බ්‍රහ්මචරියාව; චර, ගැසිර(පුරව) සො, හේ (බ්‍රහ්මචරියාවෙහි ගැසිරෙන්නාවූ) නෝ; සුඛං, (ධ්‍යාන සුඛය මානසිකය ඵලසුඛය යන ත්‍රිවිධ සුඛය; න විහානිසී, නොහරණෙහි; මෙකී සුවසෙන් නොපිරිනෙන්නෙහි යනු අභිප්‍රායයි.

63 නක්ක ජාතකයයි.

64 මා සු නඤ්ඤ වුච්ඡති මං මා සු සොචි න ඉ වුච්ඡති,
පීනං භාවො දුරාජානො ම වුච්ඡෙස්ස වොදකෙ ගතන්ති.

මෙහි දෙතක් හිමි 'සු' යනු නිජාතයි. මං, මා; ඉ වුච්ඡති, (මේ භූමි) කැමැත්තියයි; මා නඤ්ඤ, සතුටු නොවෙව; මං, මා; න ඉ වුච්ඡති, (මේ භූමි) නොකැමැත්තියයි; මා සොචි, හතමක්කොකකර; පීනං, සත්‍රින්තේ; භාවො, භාවය; (අදහස) දුරාජානො, (ශබ්දයොගයෙන් සමගත ගෙයින්) නොදනනැක්ක; කුමක් මෙන්ද? උදකෙදියෙහි; ම වුච්ඡෙස්ස, මත්ස්‍යයාගෙන්; ගතං ඉටි, ගමනමෙති-යමිසේ,

දිගෙහි මත්ස්‍යයාගේ ගමන දිගෙන් සැඟවී තිබෙන හෙයින්
 නොදනනැකිද එපරිද්දෙන් භූතයන්ගේ භාවයද ශබ්දප්‍රයෝගයෙන්
 සැඟවී තිබෙන හෙයින් නොදනනැකි යනු භාවයි.

64 දුරාභාන ජාතකයයි.

65 යථා නදී ච පණ්ණා ච පානාගාරං ස්භා පපා,

එවං ලොකිජිතො නාම නාසං කුප්පිනාති පණ්ණිනාති.

නදීව, ගඟභාවද; පණ්ණා ච, මාග්ගියද; පානාගාරං, සුරාගෘහ
 යද; ස්භා, (මාග්ගියෙහි බොහෝදෙන සැනපත්තට කළ) ශාලාවද;
 පපා, (පින්) පැන් මඩුවද යන මොහු; යථා, යම්සේ (උතතමාධම
 සම්පන්නත්ව සාධාරණයෝ)ද; ලොකෙ, ලොකයෙහි; ඉති යො නාම,
 භූතයාද; එවං, එසේ මැයි-යම්සේ මෙකී නදී ආදීහු සම්පන්න සාධා
 රණයෝද එපරිද්දෙන් යනුහුද උතතමාධමයත්ව සාධාරණ
 ප්‍රවෘත්ති ඇත්තෝය එසේහෙයින්; පණ්ණිනා, (කාරණා කාරණ
 යෙහි දක්ෂාව) පණ්ණිත ජනයෝ; ආසං, මේ භූතව; න කුප්පිනාති,
 ගොනිපෙන්. මෙහි “ච” යනු සමුච්චයෙහි වැටෙයි.

65 අනගිරාති ජාතකයයි.

66 එකා ඉ ව්‍යා පුරෙ ආසි අලඬා මුද්දකිණා,

යතො ලඬා අලාරකි ඉ ව්‍යා ඉ ව්‍යං විජ්ජාති.

මුද්දකිණා, මාද්දකිණාව; අලඬා, තොලදින්; පුරෙ, පෙර;
 එකා, එක්; ඉ ව්‍යා, තෘෂ්ණාවක්; ආසි, වුව; අලාරකි, විශාල
 නොවුණේ; යතො, යම්කැනෙක පටන්ගෙන; ලඬා, ලබනලදද;
 ඉ ව්‍යා, (ඒ පූර්ණයාවූ) ඉ ව්‍යාතොමෝ; ඉ ව්‍යං, (ශාතොපකරණාදි
 යෙහි අනික්ම) තෘෂ්ණාවක්; විජ්ජාති, ඉපදවී-මාද්දකිණාව වුව
 මැනවැයි එක් තෘෂ්ණාවක් පළමු හටගත, පසුව මාද්දකිණාව
 ලදින් ශාතොපකරණාදින් නිසා ඉ ව්‍යාවක් හටගත, එසේ හෙයින්
 පළමු උපත් තෘෂ්ණාව පසුව උපත් තෘෂ්ණාව ඉපදවුව එපරිද්
 දෙන් පසුව උපත් ඉ ව්‍යාවක් අනික් ඉ ව්‍යාවක් උපදවයි, මෙම ක්‍රම
 යෙන් මතු මතු ඉ ව්‍යාවන් දිවා අපායභාක් කරන්නීය, යනු අභිප්‍රා
 යයි.

66 මුද්දකිණ ජාතකයයි.

67 උච්ඡේදන දෙව් මෙ පුත්තනා පථෙ ධාවනනිකා පඨී,
තච දෙසං න පසාමි යතො සොදරියමානසෙනි.

දෙව, දෙවගෙනි; පුත්තනා, පුත්තනෙම; මෙ, මාගේ; උච්ඡේදන, උත්ඝ්ඤ්‍යයාමය-ඉනට කඩාලාගන් පලා හා සමයයි සේයි; පඨී, කාමිනෙම; පථෙ ධාවනනිකා, හුදකලාව මගයන්නාවූ මට (සුලභය); යතො, යම්දෙශයකින්; සොදරියං, සහොදරයකු; ආන සෙ, ගෙන එමිද; තච දෙසං, ඒ (මාතෘකුසුමිසංඛිතාන) දෙශය; න පසාමි, නොදකිමිනි-එසේනෙයින් මාගේ බැණන් මට දෙවයි බැණන්ම ඉල්ලූ, යම්ගේ වලට ගොස් උත්ඝ්ඤ්‍යයට පලා කඩන තැනැත්තියට පලා සුලභද එසේම ගැනියට පුත්තු සුලභයක, හුද කලාව මගයන තැනැත්තියට පුරුෂයෝ සුලභයක, මාගේ මවුන් නැතිගෙයින් කුසෙහි ගොන්නෝ මට දුලභයක එසේනෙයින් බැණන් මට දෙවයි ඉල්ලූ.

67 උච්ඡේදන ජාතකයයි.

—o—o—o—

68 යයමිං මනො නිවිසති චිත්තං වාපි පසිදති,
අදිඝපුබ්බතෙක පොසෙ කාමං තසම්මපි විසසෙති.

යයමිං, යම් පුද්ගලයෙකු කෙරෙහි; මනො, සිත; නිවිසති, පිහිටාද; චිත්තංවාපි, සිතද; පසිදති, (දුටු පමණෙකින්) පහදිද; අදිඝ පුබ්බතෙසි, අදුෂටප්‍රචිදවූ ගෙවත් පෙර ඒ ජාතියෙහි නුදුටුවිරුදවූ; තයමිං පොසෙ, ඒ පුරුෂයා කෙරෙහි; කාමං, එකාභිතයෙන්; විසසෙති, (අනුභූතප්‍රචිදෙන හය ගෙනුකොටගෙන) විශ්වාසකරන් ගන්සි ගෙවත් විශ්වාසයට පැමිණෙන්නේයි.

68 සාකකන ජාතකයයි.

—o—o—o—

69 ධිරිඤ්චි තං විසං චිත්තං යම්හං ජීවිතකාරණා,
චන්නං පච්චාවම්සාමි මනෙත්ථ ජීවිතා වරනති.

ඃ විසං, යම් විෂයෙක; චිත්තං, කරනලදද; තං, ගේ; චිත්තං, චිත්තයකළ; විසං, විෂය; අහං, මම; ජීවිතකාරණා, ජීවිතයාගේ ප්‍රචානනික පිණිස; පච්චාවම්සාමි, නැවත හරිමිද; තං, ගේ විෂයට; ධිරිඤ්චි, නිශ්චිතව; මෙ, මාගේ; ජීවිතා, (චිත්තයකළ විෂ නැවත හැර) ජීවත්වීමට වඩා; මහං, (විෂය නොහැර ගින්නට වැද) මිත්ත බැම; වරං, උපහමිනි.

69 විසංචනන ජාතකයයි.

70 න තං ජිනං සාධු ජිනං යං ජිනං අචර්යායී,
 තං ඛො ජිනං සාධු ජිනං යං ජිනං නාවර්යායීති.

යං, යමරවෙක්; ජිනං, (සතුරන් අභිභවා) දනනලද්දේ; අභි
 ජිනායී, (සතුරන්විසින්) නැවත පරදවනුලැබේද; නොහොත්,
 යං ජිනං, (සතුරන් අභිභවා ලබනලද) යම් ජයයක්; අචර්යායී,
 නැවත (සතුරන්විසින්) පරදවනුලැබේද; තං, ඒ දිනුම; සාධුජිනං
 න, සාධුජිනයනම් නොවේ හෙවත් මනාකොට පැරදවුවා නොවේ.
 යං, යමෙක්; ජිනං, (සතුරන් අභිභවා) දනනලදද; නොහොත්; යං
 ජිනං, යම් ජයයක්; නාවර්යායී, (සතුරන්විසින්) නොපරදවනු
 වේද; තං ඛො ජිනං, හේ දිනීම වනාහි; සාධුජිනං, සාධුජිනනමිනම්
 හෙවත් යහපත්කොට දිනුවානම් වේ.

70 කුසල ජාතකයයි.

— 030 —

7 යහි වර්ගයයි.

— 030 —

71 සො පුබ්බෙ කරණියානි පච්ඡා සො කාතුථි ථිජ්ඣති,
 වරණකසිහසඤ්ජාව සපච්ඡා ඤ්ඤානසාතිති.

සො, යමෙක්නෙම; පුබ්බෙ, පුථිසෙය්; කරණියානි, කතීමය
 යන්; පච්ඡා, පසුදි; කාතුං, කරන්නට; ඉච්ඡති, කැමැතිවේද; සො,
 හෙතෙම; වරණකසිහසඤ්ජාව, වරණදඩිබිඳි අභිසුක්ඛකයා
 මෙනි; සො, එබඳු පුද්ගලයෙකි; පච්ඡා, පසුදි; අනුතසාති, නැවේ.
 යමෙක් පළමුකොට කළමනා කලසුක්ඛ කල්වරදවා පසුව නො
 කලට කළනම් අමුවරණදඩිබිඳි හිරනැගෙනතුරු දුක්ගත් අපගේ
 ශිෂ්‍යවූ මාණවකයා මෙනි, එබඳු අශ්‍රත පුද්ගලයෙකු බොහෝක
 ලක් දුකින් පීඩිත වන්නේය යනු අපි ප්‍රකාශයි.

71 වරණ ජාතකයයි.

— 030 —

72 අකතඤ්ඤාසං පොසස්ස නිව්වා විවරදස්සිනො,
 සබ්බං වෙ පඨවිං දජ්ජා තෙව නං අතිරාධිසෙය්.

අකතඤ්ඤාසං, (තමහට) කළමනා නොදන්නාවූ; නිව්වා, අන
 තයෙක්; විවරදස්සිනො, වරදදන්නාවූ (අනුන්ගේ සිදුරු සොයාත්
 නාවූ) පොසස්ස, පුරුෂයාහට; වෙ, ඉදින්; සබ්බං, සියලු; පඨවිං,
 පොළොව තෙවත් චක්‍රවාතීති රාජ්‍යය; (මහපොළොව පෙරළා පෑවි

විශේෂි ඔප්ප හෝ) දැන්, දුන්නේ විනමුදු; නං, (කෙළෙඳගුණ නොදන්නා) ප්‍රරුමයා; නැතිරාමය, නොප්‍රසාදයකට පමුණුවා සිටි නොහෙන්නේයි.

72 සිලවතාගරාජ ජාතකයයි.

73 සව්වං කිතරවමාගාසු නරා එකච්ඡයා ඉධ,
කසං විජ්ජාපිතං සෙය්‍යා නාසංචේකච්ඡයා නරොති.

කසං, (ගතදිශෙහි යන්නාවූ) දරදඬු; විජ්ජාපිතං, නගා හොඬ නබනලද්දේ; සෙය්‍යා, ශ්‍රේෂ්ඨය; එකච්ඡයා නරො, (කෘතඥතාදි ගුණනැති) සමහර පුරුෂයෙක් (වතුරෙන් තඟා ගොඩසිටුවනලද් දේ); නචු එව, නොම උතුමැයි; ඉධ, මේ ලොකයෙහි; එකච්ඡ යා, සමහර; නරා, (පණ්ඩිත) පුරුෂයෙකෙක්; සව්වං එව, සැබව ක්ම; ආගංසු කිර, කිල-ප්‍රයෝජනනැති කෙළෙඳගුණ නොදන්නා පුරුෂයා වතුරෙන් තඟන්නාව වඩා පවතාදිවූ නොයෙක් ප්‍රයෝජනඇති දරදඬු නඟන බව යහපැයිය යනු අභිප්‍රායයි.

73 සව්වංකිර ජාතකයයි.

74 සාධු සමබ්‍රලා සුති අපි රුකබා අරඤ්ඤායා,
වාතො වහනි එකසං බ්‍රහ්මනම්භි වනස්සතිනනි.

සමබ්‍රලා, බොහෝවූ; සුති, (ඔවුනොවුන් ආශ්‍රය ඇතිව වසන) නැසෝ; සාධු, යොග්‍යතය; අරඤ්ඤාය, අරණ්‍යයෙහි ජීවනවූ; රුකබා අපි, වෘක්ෂයෝ පවා; (ඝනවසිටි හෙයින් යොග්‍යතය) එකසං, එකසූවූ (හුදකලාව සිටියාවූ); බ්‍රහ්මනම්භි, (ශාඛාවිටපාදින්) මගන්වූද; වනස්සතිං, වනජ්‍යමය වෘක්ෂය; වාතො, (පුළුදික් ආදීන් ආවාදි) පවන; වහනි, (උන්වූලනය කොට) හෙළයි—වල්ගසට පවා සාශ්‍රයබව යුක්තය මිනිසුන්ට ආශ්‍රය ඇතිබව ශ්‍රේෂ්ඨය යනු කියනුම කිමිද යන අභිප්‍රායයි.

74 රුකබම්භ ජාතකයයි.

75 අභිසංඝය පඤ්ඤා නිසිං කාකස්ස නාසය,
කාකං සොකාය රකෙහි මෙ සොකා පමොව්‍යාති.

පඤ්ඤා, මෙඝය; අභිසංඝය, ගජ්ජනාකර; කාකස්ස, කාකස් වූහයාගේ; නිසිං, (මන්ස) නිශානය; නාසය, නෑ; කාකං,

කපුටුමුල; සොකාය, සොකය පිණිස; රහෙයි, භාජනයකර; මවු, මාද; සොකා, සොකයෙක්; පමොව්‍ය, මුදව; “ව” ශබ්දය සමුච්ච යෙහි වැටෙන හෙයින් මාද මාතෘයන්දයි අභි ගතයුතු.

75 මව් පානකයයි.

76 අසඬිකියාමහි ගාමලෙහි අරඤ්ඤ නැති මෙ භයං,
උජුමගං සමාරුලොකා මෙනතාය කරුණාය වාහි.

ගාමලෙහි, ගම්හිදි හෙවත් ගම වසන්නේ නමුදු; අසඬිකියාමහි, නිශ්ශබ්දතෙකැවිණි; අරඤ්ඤ, වල්හිදු; මෙ, මට; භයං, කිසිභයෙක්; නැති, නැත; මෙනතාය, මෙමුත්‍රියෙන්ද; කරුණායව, කරුණායෙන්ද හෙවත් ත්‍රිකචතුෂකධ්‍යානිකවු මෙමුත්‍රි කරුණායෙන් කායවඛිකාදි රහිත හෙයින්; උජු, සෘජු වූ; මගං, (බ්‍රහ්මලොකගාමි)මාගීන්; සමාරුලොකා, ආරුසුවූයෙමි; නොහොත් සෞඛිලය ගෙනුකොටගෙන කායවාරාදීන් අකුලිල හෙයින්; උජු, සෘජු වූ; මගං, (දිව්‍යලොක ගාමි)මාගීන්; සමාරුලොකා, නැංගෙමි කියා මෙසේ හෝ ගෙන අභි නියයුතු - ප්‍රතිණ්‍යොවු ධ්‍යාන ඇත්තාහට බ්‍රහ්මලොකයට ගමන එ කාන්තානුයි මෙමුත්‍රිකරුණා දෙදෙන සෘජු මාගීන්ම වන්නාහයි කිවි.

76 අසංකිස පානකයයි.

77 ‡ ලාපුති සිදනති සිලා පලවනති
මණ්ඩුකියො කණ්ණසප්පෙ ගිලනති,
කාකං සුවණ්ණං පරිවාරයනති
තසා වසා ඵලකානං භයාති.

‡ අපි කථාවෙහි ආ එකොළොස් යවන්නන් සමග සොළොස් යවන්න නම්. 1 උසහා 2 රුකකා 3 ගාමියො 4 ගවාට 5 අසොසා 6 සුවණ්ණපාතියො 7 සිගාලිට 8 කුමෙහා 9 පොකකරණිට 10 අපාක 11 වැදනං 12 ලාපුති සිදනති 13 සිලාපලවනති 14 මණ්ඩුකියො කණ්ණසප්පෙ ගිලනති 15 කාකං සුවණ්ණං පරිවාරයනති 16 තසාව්‍යා ඵලකානං භයාති.

* විපරියාසො වතනති නයිබමෙසීති.

අලාපුනි, ලබුපක්භු; සීදහනි, හැලෙති; සිලා, පාෂාණයෝ; පල වනති, ඉල්පෙති; මණ්ඩුකියො, මැඩිපැටියෝ; කණ්ණසිපෙප, කණ්ණසපියන්; ගිලනති, ගිලිති; කාකං, කවුඩුවක්භු; සුවණණා, සවණ්ණහංසයෝ; පරිවාරයනති, පිරවරති; ඵලකානං, ඵලවන්ට; හයා, හසින්; වකා, වෘකයෝ හෙවත් දිවියෝ; තසා, තුසනවෙති, (සයපත්වෙති) “නි” යනු නිපාතය; විපරියාසො, (මේ යාගකමිත්‍රය සවස්ත ප්‍රතිසාතය පිණිසයයි බ්‍රාහ්මණයන්ගේ) විපරියාසයක් හෙවත් විරුධකොට පෙරලා ගැන්වෙක්; වතනති, පවති; ඉධ, මේකාලයයි; නතී, (මේ සවස්තයන්ගේ නිෂ්පත්ති) නැතියි; මෙතන්ති යකාරද මකාරද සංහිතා පිණිස ආගමවුයේයයිද පාඨ සත්‍යයෙනෙතින් පාඨයෙහි ආ ගාථාව කී, අවශෙෂ සවස්ත අවුටාවෙන් දතයුතු.

77 මහාසුපින ජාතකයයි.

— 030 —

78 උභො ඛඤ්ජා උභො කුණී උභො විසමබිකුලා,
උභිනනං පිලකා ජනා නානං පසාමි ඉලලිසනති.

උභො, දෙදෙනම; ඛඤ්ජා, ලුහුඬු පා ඇත්තාහ; උභො, දෙදෙනම; කුණී, කුණුවූ අත් ඇත්තාහ; (දණින් වැලැවී විත් පාතලුහුඬුපුරුක් ඇත්තාහයි සේයි) උභො, දෙදෙනම; විසම, විසමවු හෙවත් නොසමවු; වකුලා, අක්කිලකුල ඇත්තාහ හෙවත් වමරැසියහ; උභිනනං, දෙදෙනාගේම (නිසැ); පිලකා, (පිකාකෘතිවූ) පිළිකාවෝ; ජනා, ජනයහ; අහං, මම; ඉලලිසං, ඉලලියයා; න පසාමි, නොදකිමි—දෙදෙනාකෙරෙන් කවරකු ඉලලියබිඳ නොදනිමි යනු අභිප්‍රායයි.

78 ඉලලිස ජාතකයයි.

— 030 —

* අලී කථාවෙහි පෙනෙන “විපරියාසො වතනති නයිබමෙසී” යන මේ පදය ජනක ගාථාවෙහි ඇතුළත්ව නොපෙනෙත් මේ සත්තයෙහි “ලාපුනි සීදහනි” යනාදි ගාථාවේ අගට පස්වෙනි පදයක්කොට ගෙන අවසාන කළේය.

79 යතො විලුන්තා ච හතා ච ගාවො
දඬුසානි ගෙහානි ජතො ච නිතො,
අඨාගමා පුත්තහතාස පුත්තො
බරසාරං දෙණ්ඩිමං වාදයන්තොති.

යතො, යම් කලෙක්ඟි; ගාවො, ගොරුපයෝ; විලුන්තා ච, පැහැර
ගෙන යන ලද හුද; හතා ච, (මස්කන පිණිස) නසන ලද හුද; ගෙහානි,
ගෘහයෝ; දඬුසානි, දවන ලද හුද; ජතො ච, ජනාතෙමිද; නිතො,
හිරකොට බැඳගෙන යන ලද; අඨ, එකල්ඟි; පුත්තහතාස, හතපු
ත්තිකාවගේ; පුත්තො, පුත්තනෙමි; බරසාරං, අමධුරවූ ශබ්දඇති;
දෙණ්ඩිමං, පටහසෙරිය; වාදයන්තො, වාදන සකරමින්; ආ ගවා, ආයි.

79 බරසාර ජානකසයි.

80 යහෙන පචිකන්තිතං පුරෙ
අඨ තෙ පුඤ්ඤා සජ්ජනි පච්ඡා,
උභයං න සමෙති හිමසෙන
සුඬකථා ඉදව තෙ විහඤ්ඤානි.

හිමසෙන, හිමසෙනා; තෙ, තාවිසින්; යං, යමක්; පුරෙ, පෙර;
පචිකන්තිතං, කියන ලද; අඨ, නැවත; පච්ඡා, පසුව; තෙ, තාගේ;
පුඤ්ඤා, කුණ්ටෙසින් වැහෙන හෙයින් පුඤ්ඤානම්වූ ශරීරමල
බාරාවෝ; සජ්ජනි, වැහෙත්; තෙ, තාගේ; සුඬකථා, සුඬකථාවද;
ඉදං විහඤ්ඤං ච, මේ පිටාවද යන; උභයං, දෙක; න සමෙති, සම
නොවේ.

80 හිමසෙන ජානකසයි.

8 වරණ වගිසයි.

81 අපාසිමහ අනච්චිමහ අගාසිමහ රුද්ධිම ච,
විසඤ්ඤකරණිං පිත්ථා දිසා නාහුමහ වානරාති.

අපාසිමහ, සුරාපීම්හ; අනච්චිමහ, (හස්තපාදයන් කෙළවා) නැ
ටුම්හ; අගාසිමහ, මහන්කොට ගි කීමහ; රුද්ධිම ච, (නැවත රාජ්‍යයේ
නොගෙදෙයි කියා) හැඬුම්හ; විසඤ්ඤකරණිං, විසංඤකරන සුරා;
පිත්ථා, බි; වානරා නාහුමහ, (යම්ගෙයකින්) වානරයෝ නොවූ
ගෙවුද; දිසා, (ඒයම්) ගෙගෙනැයි; මෙසේ තමන්ගේ නුගුණැතිවි.

81 සුරාපාන ජානකසයි.

82 අතික්කමම රමණකං සද්ධමනනච දුභංකං,
සමාසි පාසාණමාසිනො යසමා ජීවං න මොකබ්බිති.

රමණකං, ස්ථවික ප්‍රාසාදයද; අතික්කමම, ඉක්ම; සද්ධමනනච, ඒජනප්‍රාසාදයද; (අතික්කමම, ඉක්ම;) දුභංකං, මඤ්චය ප්‍රාසාදයද; (අතික්කමම, ඉක්ම;) “සො‘සි”ති නැත “සො ආසි”යි බිඳ; සො (සො), හේ (තෝ); පාසාණං, පාෂාණමයවූ; (උරවක්‍රය විසින්) ආසි නො, අභිෂිට්‍යයෙහි; නොනොත් පාෂාණමය උරවක්‍රයෙන් මඩනා ලද්දෙහි; යසමා, යම්හෙයකින්; ආසි, විද; (නාව, ඒනාක් හෙවත් නාගේ පාපක්‍ෂයවනතෙක්) ජීවං, ජීවත්වන්නෙහි; (යසමා, යම් උර වක්‍රයකින්) න මොකබ්බි, නොමිඳෙහිද; (එබඳු උරවක්‍රයකින් මඩනාලද්දෙහිවි)-උරවක්‍රයනම් පාෂාණමය හෝ අයෝමය හෝ වූයේ යම්තාක් නාගේ පාපක්‍ෂය නොවේද එතාක් ශරීරය කපන බව මුත් නාගේ ශරීරයෙන් පහතොවෙයි යනු අභිප්‍රායයි.

82 මිනනට්ඨෙ ජාගකසසි.

83 මිනනා හවෙ සත්තපදෙන හොති
සහායො පන වාදසංකත හොති,
මාසබ්බමාසෙන ච සුභි හොති
තතුතනරිං අත්තසමොපි හොති,
සොහං කථං අත්තසුඛස්ස හෙතු
චිරසන්ද්‍රතං කාලකණණිං ජගෙය්‍යනාති.

හවෙ, යනු නිපාතය; සත්තපදෙන, (ඒක්ව) සත්තපදව්‍යසී හාර (ගමනමාත්‍ර)යෙන්; මිනනා හොති, මිත්‍රවන්නේය; වාදසංකත පන, දෙලොස්දවසක් (එක්ව) විසිමෙන් වනාහි; සහායො හොති, සහායවන්නේය; මාස, මසකින්ද; අබ්බමාසෙන ච, දෙපෝ වරෙකින්ද; සුභිහොති, නැගකු හා සමවන්නේය; තතුතනරිං, එයින් අධිකකාලයක් (එක්ව) විසිමෙන්; අත්තසමොපි හොති, ආතම සමානද වන්නේය; සො අහං, හේ මම; අත්තසුඛස්ස හෙතු, ආතමසුඛය කාරණකොටගෙන; චිරසන්ද්‍රතං, බොහෝ කලක්වැස පුරුදුවූ; කාලකණණිං, කාලකණණිනම්වූ යහළුවා; කථං, කෙසේ නම්; ජගෙය්‍යං, හරනවිද-මෙසේවූ යහළුවා කෙසේ ගැරජියම් දැයි මිත්‍රරසයෙහි ගුණ කිවූ.

83 කාලකණණි ජාගකසසි.

81 ආරෝග්‍යමිත්‍රය පරමව ලාභං
සීලව වුඩානුමිතං සුතව,
ධම්මානුමිතං ච අලිඛකං ච
අසංසාරා පමුඩා ඡළෙනෙති.

ආරෝග්‍යා, නිරෝගිව සිත්තාන; පරමං, විශිෂ්ටවු; ලාභං, ලාභයද; චකාරහි පානමාත්‍රයි; සීලං, ආචාර ශීලයද; වුඩා, ගුණවාසීයන්ගේ; අනුමිතං, අනුමතියද හෙවත් ඔවුන්ගේ අවවාදකු වෘත්තීන්වද; සුතං, බාහුශ්‍රාවස්යද; ධම්මානුමිතං, ත්‍රිවිධ සුචරිත ධර්මයෙහි අනුමතීන්යද; අලිඛකං ච, විතක්‍ෂාගේ අලිඛකවද යන මේ; ඉළෙඡ, කැමැතිවන්නේය; ඒකෙ ඡ, මේ සදෙන; අසංසාර, අභිවාසීයව; පමුඩා, ප්‍රමුඛවු හෙවත් ප්‍රධානවු; චාරා, චාරයෝසි හෙවත් අධිගම උපායයෝසි.

81 අසචාර ජාතකයයි.

— 080 —

85 ආයතීං දොසං හා ඤ්ඤාය යො භාමෙ පභිසසවතී,
විපාකනෙත හනනතී තං කිම්පකකමිච භසවිතනතී.

ආයතීං දොසං, එමන් දොසය හෙවත් මනුෂ්‍යා දොසය; හා ඤ්ඤාය, නොදන්න; යො, යමෙක්; භාමෙ, වස්තුකාවතෙලයකාගේ දෙදෙන; පභිසසවතී, සෙවුනේද; (ගේ අනුභවකරනලද කාමයෝ) හං, ඒ (කාමානුභවයෙහි නිශ්ශක්තා පුරුෂයා; විපාකනෙත, විපාකානනයෙහි හෙවත් විපාකසංඛ්‍යායාන කෙලපයෙහි; (නරකාදිතෙහි උපන්නාහු) හනනතී, තසත්; කුමක් මෙතැන්ද යත්? හකකිතං, අනුභවකරනලද; කිම්පකකං ඉච, කිම්පකකනමිචු ඒමපලය මෙහි-යමෙක් එමන්කාලයෙහි එක අනිෂ්ටවිපාක නොසලකා කාමාසවාද යෙහි ලොලීව අනුභවකලද ඒ කාමයෝ අනුභවකරනලද්දහු විෂයකත කිම්පලයක් බුද්ධිනාමය * බොහෝ කලක් නරකයෙහි දුක්දෙති හනු අභිප්‍රායයි.

85 කිම්පකක ජාතකයයි.

— 080 —

86 සීලං කිතර ච කල්‍යාණං සීලං ලොකෙ අනුතතරං,
පසං ඝොරවිෂයා නාමයා සීලවා ති නතඤ්ඤාති.

සීලා එව, (කායවාක්චාරාදීන් අවසරිකුමෙසකිත්තාන) ශීලයම; කල්‍යාණං කිර, සුන්දරල; ලොකෙ, ලොකයෙහි; සීලං, ශීලය; අනු

* දුක්ඛාසේ-පොත්

නතර, ජ්‍යෙෂ්ඨය; (ප්‍රධානය) පසු, බල; සොරවිසො, සොරවු විෂ ඇති; නානො, සර්පනෙම; සිලවා ඉති, සිල්වත් වෙමිසි; න හඤ්ඤාති, (මෙරමාසට) සිංසාවක් නොකෙරේ.

86 සිලවිමංස ජානකයසි.

—o8o—

87 යසස මබ්‍යලා සමුහනා

උප්පාදි, සුපිනා ව ලකිණා ව,

සමිහලදෙසවිහිවනො

සුගතොසාධගතො න ජාතුමෙහිති.

යසස, සම්පන්නත් ගුණයෙන් යුත් සම්මානවශෙකුයේ; මබ්‍යලා, (දිසසුනමුත වශයෙන් සිටි ත්‍රිවිධ) මබ්‍යලයෝ; සමුහනා, මන; කොට නසනලදහුද; උප්පාදි, (වතුගුහසුරාදි) උත්පාදයෝද, සුපිනා ව, (ගුහවු) සමප්තයෝද; ලකිණා ව, (සුහගදභිනාදි) ලකිණයෝද; (යනනම් දූෂිතයානයෝ) (සමුහනා, ම නානොට නසනලද හුදා; මබ්‍යලදෙස, මබ්‍යලදෙසෙන්; විහිවනො, ඉක්මණිද හෙ වත් මොවුන් දුරුකොට සිටියේද; සුග, (ක්‍රොධලපනාහමකිසිපලාය යනාදි නසින් දෙකක් දෙසක් එක්ව ආ කෙලෙසබම්මයන්ගේ වශයෙන්) සුගතම්වූ බම්මයන්ද; යොග, (කාමයොග හවයොග දාමයොග දාමියොග යන) යොග බම්මයන්ද; අබ්‍යතො, අභිභවනායොගා ව සිටියේද; සො, ඒ සම්මානවූ උත්තමයා; ජතු, කිසිකලක්හි නොහොත් එකානන්තයෙන්; න එහි, ප්‍රතිසක්ෂියෙයන් මේ ලොකයට නොඑන්නේසි—“න ජාතුමෙහි” යන්නෙහි මකාර සංචිතා පිණිස ආගමිසි, “යසස” යනු හැමතැනට යොදා අම් ගතයුතු.

87 මබ්‍යල ජානකයසි.

—o8o—

88 කලාණිමෙව මුඤ්ඤායා න හි මුඤ්ඤායා පාපිනං,

මොකොතා කලාණියා සාධු මුඤ්ඤාතපති පාපිකනාති.

කලාණිමෙව, කලාණිමවු හෙවත් මොහො පාරාමය පෙපෙශුනා කපාය යනමේ සතරදෙසරහිත භාවයෙන් කලාණිනම්වූ වචන යක්; මුඤ්ඤායා, හරන්ය; පාපිනං, (මෙරමාසට අප්‍රිය අමනාපවශ, යන්' ලාමක කෙටුලක්; නහි මුඤ්ඤායා, නොහරන්ය; කලාණි යොදා ගලකුණි වචනයාගේ; මොකොතා, මොකොස (හැරිම) හෙවත්

බිඤ්ඤා; සාධු, ප්‍රසන්නාය; පාපිකං, ලාබ්‍යවු තෙපුල්; මුත්තා, හැර නව
වත් මොහොදින් යුක්ත තෙපුල් බැණ; තප්පි, (මෙලොව පරලොව)
කැපවන්නෙයි.

88 සාරමා ජාතකයයි.

—o88o—

89 වාචාව කිර තෙ ආසි සණ්ඨා සබ්බසාඤ්ඤා,
තිණ්ණෙන අසප්පිකො තො ව තිකධසනං ගරහති.

සබ්බසාඤ්ඤා, මෘදු වූ බස් බණන්නාවූ; තෙ, තාගේ; වාචා
ඵච, වාචාවම; සණ්ඨා ආසි, සිලුටුවී; තිණ්ණෙන, තෘණමාත්‍රයෙහි
ගෙවත් තණකොන්දක් පමණෙක; අසප්පිකො, (කුකුස්කරමින්);
ලග්නවුයෙහි; තිකධසනං, නිෂ්කසියයක්; ගරං, හැරගෙනගන්නෙ
හි; තොව, තොඇලුණෙහි වී—කුට්ඨිලය තෘණමාත්‍රයක තොඇලු
ණාසේ බැණ සිඤ්ඤානිෂ්ඨක ශතයක ලොගඋපදවා හැරගෙන
පලායෙහි යනු අභිප්‍රායයි.

89 කුහක ජාතකයයි.

90 යො පුඤ්ඤ කතකලායණො කතණො නාවබ්බුකිහි,
පච්ඡා කිච්චව සමුප්පන්න කතතාරං නාහි ගච්ඡති.

යො, යමෙක්; පුඤ්ඤ, පෙර; කතකලායණො, (අනුන් විසින්)
කරනලද උපකාරඇත්තේ; කතණො, (මෙර මාවසින්) නිෂ්පාදිත
කෘත්‍ය ඇත්තේ; නාවබ්බුකිහි, (ගේ අනුන් විසින් කළ ඉභය අභි
වෘද්ධි) නොදනිද; පච්ඡා, පසුව; කිච්චව, තමාවිසින් කභිච්ඡ කෘත්‍ය
යක්; සමුප්පන්න, උපන්නල්හි; (ඒ කෘත්‍යයට) කතතාරං, කතී
වක්හු; නාහි ගච්ඡති, නොලැබේ.

90 අකතකුඤ්ඤා ජාතකයයි.

9 අපාසිමහ වග්ගයයි.

—o9o—

91 ලිහනං පරමෙන තෙජසා
ගිලමකං පුරිසො හ බ්බුකිහි,
ගිලරෙ ගිල පාප ධුත්තක
පච්ඡා තෙ කට්ඨකං භවිසාහිහි.

පරමෙන, උතුම්වූ; තෙජසා, තෙජස්ඇති; (ගලාගලවිෂයෙන්
ලිහනං, ලිහාවූ; අකකි, අකස (පසඇව); ගිලා, ගලන්නාවූ; පුරි

පුරුෂයා; කවුණකි යි, (විමලජිතබව) නොදනී; අර, කොළ; හිල, ගල; පාපවුරාන, පාපිවු අසාධුනිතය. හිල, ගල; (පසඟුවගල) පවුරා, පසුව; (මේ අයුරු ගිලුකල) නෙ, කව; කවුකං, අභිධුරාන යෙක්; හවිසානි, වන්තෙයි.

91 උග්ග ජාතකයයි,

— 080 —

92 උකකසෙ සුර මිව්නති මහතිසු අකුතුහලං,
පියව අනතපානමි අසො ජනෙව පණ්ණිතතති.

උකකසෙ, (ආයුධප්‍රහාරයෙන්) සමීපවු සුඛයෙහි; සුර, නිභීය පුරුෂයා; ඉව්නති, කැමැතිවෙති; මහතිසු, (කතිව්‍යාකතිව්‍ය වශයෙන්) මන්ත්‍රණය කරනකල්හි; අකුතුහලං, (කලමන්ත්‍රණය ප්‍රකාශනාකරනගෙයින්) අකුතුහල පුරුෂයා, (ඉව්නති, කැමැතිවෙති) අනතපානමි, මධුරාහාරාදීන් එලවු කල්හි; පියව, දියවු පුරුෂයාද; (ඉව්නති, කැමැති වෙති); අසො, (ප්‍රශ්නවිසර්ජනාදිවු එබඳු) අවිසරයෙන්; ජානෙ, උපන් කල්හි; පණ්ණිතං, (කාරණා කාරණා පරිශුභයෙහි දක්වු) පණ්ණිතපුරුෂයෙකු; (ඉව්නති, කැමැතිවෙත්).

92 මහාසාර ජාතකයයි.

— 080 —

93 න විසාසෙ අවිසාසො විසාසො පි න විසාසෙ,
විසාසා ගසවන්තති සිහං ව මිගමානුකා ති.

අවිසාසො, (යමෙක් පෙරවිශ්වාසව පසුව අවිශ්වාසවීද එසේවු) අවිශ්වාසයා කෙරෙහි; න විසාසෙ, විශ්වාස නොකරන්නෙක්; විසාසො, පි/පෙර අවිශ්වාසව විශ්වාසවු විශ්වාසයා කෙරෙහිද; න විසාසෙ, විශ්වාසනොකරන්නෙක්; කුමක් වෙයින්නද යත්? විසාසා, (විශ්වාස අවිශ්වාස දෙපක්‍ෂයෙහිම) විශ්වාසය හෙතෙකොටගෙන; ගසං අනෙති, ගසපැමිනෙයි; කුමක් වෙන්නද යත්? මිගමානුකා, මහමානාකාව කෙරෙන් හෙවත් මිවිත්තකෙරෙන්; (ගසපැමිණි) සිහං ඉටු, සිංහයා මෙහි නොගොත්; සිහං, විසාසා විශ්වාසයන් සිංහයා කරා එළඹී; මිගමානුකා ඉටු, මිවිත්තයෙහි—මිවිත්තන්යා සිංහයන්ගේ යමකලක විශ්වාසයක් කල විරුහැන එසේද මිවිත්ත කරා පැමිණ එවෙති සිංහරාජයා යමෙක් විනාශයට යියද එපරිද්දෙන් මෙහි දෙන්නා හා විශ්වාසය කෙළේ විනාශයට යන්නෙක් යනු අභිප්‍රායයි.

93 විශ්වාස ගෝෂ්ඨ ජාතකයයි.

— 080 —

94 සොතතෙනා සොසිතො එකො හි. සතකෙ වනෙ,
නගො න වගගිමාසිතො එසනා පසුතො මුනිති.

සොතතෙනා, (සුඛානපයෙන්) විශේෂයෙන් නැවතෙමි; සො
සිතො, (හිමජලයෙන්) විශේෂයෙන් තෙත්වුයෙමි; හිංසනකෙ, හයා
නකඩු; වනෙ, වනලැවිහි; එකො, අමිතියවුයෙමි; නගො, පිළි
නොහඳුනා නොපොරවනා හෙයින් නගනවුයෙමි; නවගගිමාසිතො,
ගිනිනොතපනා හෙයින් ගිනිආසන්තව නොහිඳිනෙමි; එසනා,
(බ්‍රහ්මවය්‍යා) එසනයෙහි; පසුතො, යෙදුනෙමි; මුනි, මේ මොහය
පිණිස ප්‍රතිපන්නාසි ලොකයා විසින් සමභාවිතවිමි.

94 ලොමහංස ජාතකයයි.

-----o-----

95 අනිව්වා වත සඬාරා උප්පාදවයධමමිතො,
උප්පජ්ඣා නිරුජ්ඣනහි තෙසං වූපසමො සුබොති.

සඬාරා, (ප්‍රත්‍යයයෙන් විසින් එක්ව කරනලද සකැඩ්‍යාචාර්‍ය
තනාදි) සංඝකාරයෝ; වත, එකානායෙන්; අනිව්වා, අනිත්‍යයහ;
උප්පාදවයධමමිතො, ඉපද නැග්‍යා සමභාවයහ; උප්පජ්ඣා, ඉපිද;
නිරුජ්ඣනහි, නිරුඬුවෙහි; තෙසං, ඒ සංඝකාර ධර්මයන්ගේ; වූප
සමො, වූපසමයභිනිසාන නිව්‍යාණයම; සුබො, සුවසි.

95 මහාසුදස්සන ජාතකයයි.

-----o-----

96 සමනිත්තිකං අනවසෙසකං තෙලපතනං යථා පරිගරෙය්‍ය,
එවං සචිත්තමනුරතෙකි පත්‍යානො දිසං අනතපුඤ්ඤානි.

සමනිත්තිකං, (මුච්චිව රෙඛාව දක්වා) සමච පිරුණු; අනවසෙ
සකා, නොවැගිරෙන්නාවූ; තෙලපතනං, තලතෙල්පාත්‍රය; යථා,
යම්යේ; පරිගරෙය්‍ය, ගෙනයන්නේද; එවා, එසේම; අනතපුඤ්ඤං,
(බාලපාඨන්ජනයන් විසින් සමානසෙකුදු නොගියවරු හෙයින්)
අනතපුඤ්ඤමිවූ; දිසං, (නිව්‍යාණසඬායාන) දිශාව; පත්‍යානො, පතන්
ගේ; සචිත්තං, සිතියවූ චිත්තය; අනුරතෙකි, රත්තේයි.

96 තෙලපතන ජාතකයයි

-----o-----

97 ජිවකච මනං දිසවා ධනපාලිච දුතෙනං,
පත්‍යකච චතො මුලුහං පාපකො පුතරාගතොති.

ජිවකච, ජිවකයාද; මනං, මලුහු; දිසවා, දූක; ධනපාලිච, ධන

පාලියද; දුග්ගතං, දුක්ඛපැමිණියා; දිස්වා, දැක; පඤ්ඤාව, පඤ්ඤා
 යාද; වතන, වලා; මුලාං, (මග්ගසායා) මුළුවල; දිස්වා, දැක; පාප
 කො, පාපකයා; සුභ, නැවත; ආගතො, ආසි—පාපකයන් නම්
 අරුචි ඇස්ව පනාදකයන් නම් පරික්ෂාවට ගියේ ජීවකයා මලහ
 දෑක ජීවකයන් මියෙහි, ධනපාලී දුග්ගත දෑක ධනපාලීන් අනාථ
 වෙහි, පඤ්ඤා මංමුලාවල දෑක පඤ්ඤායන් මංමුලාවෙහි, නම්
 නම් ලොකයෙහි ප්‍රඥප්තිමාත්‍රයක ඉන් ප්‍රසාරණ නැතැයි
 නිශ්චයකොට ආය යනු අභිප්‍රායයි.

97 නාමිඤ්ඤි ජානකයයි.

————— 030 —————

98 සාධුකො පණ්ඩිතො නාම නතෙව අතිපණ්ඩිතො,
 අතිපණ්ඩිතෙන පුතෙනන මනමිති උපකුලිතොති.

පණ්ඩිතො නාම, පණ්ඩිතනම්; සාධුකො, සාධුක: අතිපණ්ඩි
 තො, කාමොක්‍රයෙන් අතිපණ්ඩිතනම්වූ පුරුෂයෙකු; න තු එවා
 නොමඋතුමි; අතිපණ්ඩිතෙන, අතිපණ්ඩිතවූ; පුතෙනන, පුත්‍රයා
 වීසින්; මනං, ඇසිල්ලකින්; උපකුලිතො අමිති, දවනලද්දම වීමි.

99 කුටවාණිජ ජානකයයි.

————— 030 —————

99 පරොසහස්සමපි සමාගතානං
 කතෙඤ්ඤං තෙ වස්සහතං අපඤ්ඤා,
 එකොව සෙසො පුරිසො සපඤ්ඤා,
 යො භාසිතස්ස විජානාති අත්තනි.

සමාගතානං, රැස්වුවන් අතුරෙහි; පරොසහස්සමපි, සහස්‍රය
 කව අතිරේකවූ; අපඤ්ඤා, ප්‍රයුරුනිතවූ; තෙ, මිහු; වස්සහතං, වසී
 භතයකුළු. කතෙඤ්ඤං, හඬන්නානු නමුදු; යො, යමෙක්; භාසි
 තස්ස, භාසිතයාගේ; අත්තං, අභිම; විජානාති, දනිද; (සො) සප
 ඤ්ඤා, (තේ) සප්‍රාඥවූ; පුරිසොව, පුරුෂයෙකුම; එකො, හුදකලා
 වූයේද; සෙසො, උතුම්-නුවණැත්තවුන් දහසක්දෙනාට වඩා
 එකම නුවණැත්තෙකෙක් උනතමය යනු අභිප්‍රායයි.

99 පරෙසහස්ස ජානකයයි.

————— 030 —————

100 අසානං සාතරුපෙන පිසරුපෙන අපමිතං,
දුක්ඛං සුඛස්සරුපෙන පමනතච්චිවනනනිති.

අසානං, අභිධුරත; සාතරුපෙන, මධුරසාරුපයෙන්ද; අපමිතං, අප්‍රියවස්තුව; පිසරුපෙන, ප්‍රියසාරුපයෙන්ද; දුක්ඛං, දුඃඛය; සුඛස්සරුපෙන, සුඛසාරුපයෙන්ද; පමනතා, පමනන පුරුෂයා; අච්චිවනනනිති, අභිභවා.

100 අසාතරුප ජාතකසසි.

10 අලිනන වර්තසසි.

101 පරොසතචෙපි සමාගතානං
ස්මායෙය්‍යං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤ,
එතකාච සෙය්‍යො පුරිසො සපඤ්ඤ,
යො භාසිතස්ස විජානාති අත්තනාති

සමාගතානං, රැස්පුවුන් අතුරෙහි; පරොසතචෙපි සියයකට අධිකවූද; අපඤ්ඤ, ප්‍රඥාපරිනවූ; තෙ, මුහු; වස්සසතං, වස්සන රැකුදු; ස්මායෙය්‍යං, බලන්නාහු නමුදු; (පරික්ෂාකරන්නාහු නමුදු) යො, ගමෙක්; භාසිතස්ස, භාෂිතයාගේ; අත්තං, අභිත; විජානාති, දනිද; සපඤ්ඤ, සප්‍රාඥා (සො, හේ;) පුරුෂයෙකු; එතකා එව, හුදකලාවූයේම; සෙය්‍යො, උතුම්-නුවණැති සිය යකුදු අවරුදු සිය යකුදු කාරණා කාරණා සොයන් දැක්කමනාහෙයා එසේ හෙයින් නුවණැත්තන් සිසක්දෙනාට වඩා එකනුවණැති පුරුෂයෙක්ම උතුම් යනු අභිප්‍රායයි.

101 පරොසත ජාතකසසි.

102 යො දුක්ඛප්‍රභාය භවෙය්‍ය තාණං
සො මෙ පිතා දුභි වනෙ කරොති,
සා කස්ස කතුම් වනස්ස මජ්ඣේ
යො තාසිතා සො සකස්සා කතොතිති.

යො, ගමෙක්; දුක්ඛප්‍රභාය, දුඃඛයෙන් පහරනලද්දීම; තාණං, රක්ෂාසාහය; භවෙය්‍ය, වන්නේද; මෙ, මාගේ; සො පිතා, හේ පිය තෙම; වනෙ, වෙතෙහි; දුභි, මිත්‍රද්‍රෝහිකම්මය; කරොති, කෙරෙයි; වනස්ස, වනයාගේ; මජ්ඣේ, මැද; සා, හේ මම; කස්ස, කවරක්තම; කතුම්, ගම්මිද; සො, ගමෙක්; තාසිතා, රක්ෂාකරන්නන්ද; සො, හෙතෙම; සහස්සා, සාහසික (කම්ම)යක්; කතොති, කෙරේ.

102 පණණික ජාතකසසි.

103 සප්ත වෙරි නිවසහි න වසෙ තත් පණ්ණිනො,
එකරතනං චිරතනං වා දුකං වසහි වෙරිසුහි

සප්ත, සම් නැතෙහ; වෙරි, වෙරෙයෙන් යුක්ත පුද්ගලතෙම; නිවසහි, වෙසේද; තස, එතැන්හි; පණ්ණිනො, නුවණැත්තේ; න වසෙ, නොවසන්නේයි; කුමක් හෙයින්ද යත්? වෙරිසු, වෙරෙන් අතුරෙහි; එකරතනං වා, එක්දවසක්ගේ; චිරතනං වා, දෙදවසක් ගේ; දුකං, දුකින්; වසහි, වෙසේ-වෙරින් අතුරෙහි එක්දවසකු දු විසීම දු බවාසය එසේ හෙයින් වෙරින් අතුරෙහි නුවණැති පුරුෂතෙම නොවසන්නේයි.

103 වෙරි ජාතකයයි.

104 චතුර්ඛි අභිජිකිගමා අභාතිපිව සොලස,
සොලසහි ව බතනිංසං අත්තිව්ථං චකාමාසදද,
ඉච්ඡා භතස්ස පොසස්ස චකං හමති මජ්ඣකෙහි.

චතුර්ඛි, සතරදෙනකුමිසිනුදු; (අසන්තුණ්ඩ) අභි, අටදෙන කු සමිපයට; අභිජිකිගමා, ගියේ; අභාතිපිව, අටදෙනකු කෙරෙහුද අසනතුණ්ඩ; සොලස, සොලොස්දෙනකු සමිපයට (ගියේය); සොලස හි ව, සොලොස්දෙනකු විසිනුදු; (අසන්තුණ්ඩ); බතනිංසං, දෙකින් දෙනකු සමිපයට (ගියේය); අත්තිව්ථං, අධික අධිකයක් පවත් නේ; චකාමා, උරවකුයට; ආසදද, පැමිණියේය; ඉච්ඡා, තෘෂ්ණා යෙන්; භතස්ස, තසනඋද; පොසස්ස, පුරුෂයාගේ; මජ්ඣකෙ, මජ්ඣකයෙහි; චකං, උරවකුය; හමති, බමා.

104 මිත්ත විඤ ජාතකයයි.

105 බහුපෙප්පං චතොකඨං වාතො හංජති දුඛලං,
තස්ස වෙ භායසි තාග කිසො නුත හවිස්සසිති

චතො, වෙණහි; බහු, බොහෝවූ; චතො, (සම්) මේ; දුඛලං, දුච්ඡවූ; කඨං, කෘෂ්ණයක්; වාතො, සුලභ; හංජති, බිඳිද; තස්ස, ඒ කෘෂ්ඨ හන්තයට; තාග, තාගය; වෙ, ඉදින්; භායසි, බිය වෙති නම්; නුත, එකානන්යෙන්; කිසො, කෘෂ්ටයෙහි; හවිස්සසි, වන්නේය.

105 දුඛල කඨ ජාතකයයි.

106 සුසුබං චත මං ජීවනතං පච්චානා උදඤ්චි,
මොරි ජයසාමාදෙන තෙලං ලොණද්ධං යාමතිති.

චත, එකානන්යෙන්; සුසුබං, ඉතා සුවසේ; ජීවනතං, ජීවත්වත් නාවූ; ම., මා; පච්චානා, තවත්තාවූ (පෙළන්නාවූ) නොහොත් යමක් යමක් කතුකැලැන්නිද ඒ ඒ නවා රැමිරැව්ද පියන්නාවූ;

උදම්නි. සැලිත්තෝ ලිදිත් හෝ පැත්තැරන්හි. කපිකාවිවරන්;
අනුත්තෙන් වසතුකැරත්තැන්හි දන්තාවු; ජ්‍යෙෂ්ඨවෘද්ධ, ජායා
ප්‍රවාදගෙන් (අමුස යන නමින්) පවාර, සෙරක්; පනලං පනල්ල; ලො
හව, ලුණුද යන කැමැති කැමැති වසතු; යාවති, ලුණු.

106 උදවන ජාතකයයි.

-----30-----

107 සාවු කො සිප්පකං නාම අපි යාදිසකිදිසං,
පසස බ්‍යැප්පාපාතරන ලඬා ගාමා චතුර්ඝාති.

යාදිසකිදිසං අපි, යම්නම් බදුලු; සිප්පකං නාම, ශිල්පනම්පදය,
සාවු කො, ප්‍රශස්තවය; පසස, බල; බ්‍යැප්, පිපගේ; පාතරන, ප්‍රතා
රයෙන් හෙවත් එළවෙටි ගැසීමෙන්; චතුර්ඝා, සතරදිගින් ඇති
හෙවත් සතරදික්කිලි; ගාමා, ග්‍රාමගේ; ලඬා, ලබනලදහුයි.

107 සාලිගතක ජාතකයයි.

-----)(-----

108 සිකඛකසස සිකඛිතබ්බාති සනති සච්ඡඤ්ඤා පනා,
බාහියා හි සුභභෙතන රුජ්ඣමභිරුබ්බිති.

සිකඛිතබ්බාති, හික්මෙන්නට සුදුසු ශිල්පයන්; සිකඛකසස,
හික්මෙන්නේ; ප්‍රයෝජන කිම්දයන්? සච්ඡඤ්ඤා, ඒ ඒ ශිල්ප
යෙහි සච්ඡඤ්ඤා; පනා, පනගේ; සනති, ඇත්මැයි, හි, යම්ගෙය
කින්; බාහියා, බාහාර්‍යපදයෙහි උපන්නා; සුභභෙතන, මනාකො
ටකල පුරිස සහිතයන්; රුජ්ඣ, රජහු; අභිරුබ්බි, තොප්පසාදදෙ
ක කරවූද; එසේ හෙයින් යම් විද්‍යාවෙක්හි හික්මිත යුතුයි; යම් ගේ
පනපදවාසිවූ ගැහැනිපවා හි අපග්‍රහයෙන් යුක්තව පටයෙන් මුවා
ටකල පුරිසසහිතයන් රජපුරුවන් පහදවා අගබිසෝ කම්ම ගියා
ද එපරිද්දෙන් යම් යම් විද්‍යාවෙක පහත්ව උගන්නාහට ක්‍රෙයස්
කෙරෙහි, එසේ හෙයින් යම් විද්‍යාවක් උගන්නේය යනු අනිශ්චයයි.

108 බාහිය ජාතකයයි.

-----*-----

109 සඵනනා පුරිසො ගොති තථන්තා තසස දෙවතා,
ආගරෙත්තං කුණං පුචං මා මෙ භාගං විනාසයාති.

පුරිසො, පුරුෂයෙකු; සඵනනා, යම්බදු ආහාරයක් ඇත්
තේ; ගොති, වේද; තසස, ඒපුරුෂයාගේ; දෙවතා, දෙවතාවාද; ත

එනනා, එබඳු ආශාර ඇත්තේය; එතො, මේ; කණා පුඩා, කුපුටුව;
ආහර, ගෙන; මේ, මාතේ; භාගා, කොටස; මා විනාසය, නොනස්ව.

109 කුණකිසුව ජාතකයයි.

— (o) —

110 සබ්බසංභාරකො නත්ති සුඛං කම්මා පමායති,
අලිකං භාසනං ධුතනි සච්චමාග හෙලලිකා ති.

සබ්බසංභාරකො, සම්මසංභාර සුවද; නත්ති, නැත; සුඛං, (අතින්
සුවදකින් අමිශ්‍ර ගෙයින්) ශුච්චි; කම්මා, පුවත මල්ද; පමායති, විනි
දින්නේය; ධුතනි, ධුතිනමු; අයං, මම; නොමේ; අලිකා, බොරු; භා
සති. කියයි; හෙලලිකා, හෙලලිකා නොමේ; සච්චං, සැබවක්;
ආග, කිව.

110 සබ්බසංභාර ජාතකයයි.

————— 306 —————

11 පරාසනා ධර්මයයි.

————— 305 —————

111 භංගි ස්වං එවමිකුසුසි සෙසො පුතෙනන පිතාති රාජසෙභා,
ගායකපතරස්ස නෙ අයං අසාතරස්ස හි ගදුතො පිතාති.

භංගි, ඉඳින්; ස්වං, තේ; රාජසෙභා, රාජපාතනමය; පුතෙනන,
පුතුව වඩා; පිතා, පියේ; සෙසො, ඉති, උතුමැයි; එවා, මෙසේ;
මිකුසුසි, ගඟනෙක්කම්; ගාය, එබැවින්; නෙ, නොමේ; අසාතරස්ස,
අසාතරයාව වඩා; අයං, මේ; (ගදුත උතනම වන්නේය ස්වං කාර
ණා කිවසේ?) අසාතරස්සාති, අසාතරයාව වනාහි; ගදුතො, තො
ලලුනෙම; පිතා, පියේයි.

111 ගදුත පසුන ජාතකයයි.

————— 303 —————

112 සෙන සහතුබ්බමානා ව දිගුණ පලසො ව පුප්ඵනො,
සෙනාදුම් නෙන වදුම් සෙන නාදුම් න තෙන වදුම්,
එසමුප්පො සච්චෙස්සකස්ස එතං ඡන්තපථං විජානාතිති.

සෙන, යම්කැනෙක්කි; සහතු, හත්සුණු බත් තබා විකුණන
අභානියෙක් ඇද්ද; (සෙන, යම්කැනෙක්කි;) බිලුනාව, කාඩි තබා
විකුණන අභානියෙක් ඇද්ද; (සෙන, යම් කැනෙක්කි;) පුප්ඵනො,
පිපුණාමු; දිගුණපලසො ව, දෙකක්ව මැදින් බෙදී කිබෙහි පත්
ඇති කොබ්බල රුකද; සෙන, යම් අතකින්; අදුම්, කම්ද; තෙන,

ඒ (ගස්සාය) දිශාවෙන්; වද්දම්, (මග) කියමි; යොන, යම් අතකින්; න අද්දම්, නොකමිද; තෙන, ඒ (ගස්සාය) දිශාවෙන්; න වද්දම්, නොකියමි; යවච්ඡකිකස්ස, යව මුදුම් ගම පිහිටි අපගේ ගෙව; ඵ සො, මේ (අප) කීයේ; මගො, මගය; ඵතං, මේ සභවා කී; ඡනන ටථං, ඡනනට්ඨය නොහොත් ඡග්ග පදය (ඡනන කාරණය); චිත්තාති, දකු.

112 අමරාදම් පක්ඛ ජාතකයයි.

— 0 —

113 සද්දහසි සිගාලස්ස සුරාපිතස්ස බ්‍රාහ්මණ,
සිප්පිකානං සතං තජ්ඣ කුතො තංස ජනාදුට්ඨි.

බ්‍රාහ්මණ, බමුණ; සුරාපිතස්ස, රා බොහලද; සිගාලස්ස, ශාක, ලයාගත් චිත්තය; සද්දහසි, අදහන්තෙහිද; සිප්පිකානං, බෝල්ලන් සම්බන්ධි; සතං, ගතයකුදු; තජ්ඣ, නැත; කුතො, සයනා, කාමීපණ ශතයන් දෙදෙනෙක්; කුතො, නොපිත්ද—බමුණ ශාගාලයාගේ මසුරන් දෙසියයක් තබා බෝල්ලෝ දෙසියයකුත් නැතැයි සනු අභිප්‍රායයි.

113 සිගාල ජාතකයයි.

— 0 —

114 බහු චිත්ති අස්සචිත්ති ච උපහා ජාලෙ අබ්ඤ්ඤිතර,
මිත චිත්ති අමොට්ඨසි උපහා තස සමාගතාති.

බහුචිත්ති, චිත්ති බාහුලය වශයෙන් ජනම්ලද බහුචිත්ති නම් මත්ස්යයාද; අස්සචිත්තිච, අලපචිත්තා වශයෙන් ජනම්ලද අලපචිත්ති නම් මත්ස්යයාද යන; උපහා, දෙදෙන; ජාලෙ, දූලෙහි; අබ්ඤ්ඤිතර, බැලුනාහ; මිතචිත්ති, අනුනායික චිත්තාවෙන් මිතචිත්ති නම්වූ මත්ස්යයෙකු; අමොට්ඨසි, දැල්වී ජීවිය; උපහා, (ඒ බහුචිත්ති අස්සචිත්ති) දෙදෙන; තස, ඒ දෙයන්; සමාගතා, (මිතචිත්තිහ හා) සමාගම බවට ගියෝ—බහුචිත්ති අස්සචිත්ති දෙදෙන තමන්ගේ මොහයෙන් දූලබැඳි මිතචිත්තිහ නිසා බන්ධනයෙන් මුක්තව නැවත නේ මිත චිත්තිහ කරා නැගී ආගයි යනු අභිප්‍රායයි.

114 මිතචිත්ති ජාතකයයි.

— 0 —

115 යායංකුඤ්චකුසාහති සයං ලොලුප්පමාරති,
සායං විපකඛිකා යෙහි හතා චිත්තෙකත සාලිකාති,

සා, ගිණි; සහ, නොමේ; ලොලුපසවාටිනි, ලොලුටු, සමාර
ඇත්ති; අසෙස, අනුන්ට; අනුශාසනී, අනුශාසනා කරන්නිය;
සා අයං, අන් මේ; සාලිකා, ශාරිකා නොමේ; චනෙකත, චක්කුයෙන්;
හනා, නැත. ලද්දේ; විපක්කිකා, විගතවු පක්ෂ ඇතිව; යෙනි, (මානී
සෙසි) හෝනිති.

115 අනුසාසිත ජාතකයයි.

-----808-----

116 අතිකරමකරාචරිත මෙහමෙපතං න රුච්චනි,
චතුසස්ස ලභිසිසිකාන පචමියස්මි ආටුනොති.

ආචරිය, ආචාර්ය; අතිකරං, (නාගේ මෙනෙක්කල් ක්‍රියාවට)
අතිකවූ ක්‍රියාවක්; අකරා, කෙළෙහි; මෙහමි, (නාගේ ශිෂ්‍යවූ) චෙ
ද; ජතං, මේ (නාගේ) කාරණය; න රුච්චනි, හොරුස්සයි; චතු
සස්ස, සතරවන ශස්ත්‍රය; ලභිසිසිකාන, පැන; පචමියස්මි, පස්වන
ශස්ත්‍රයෙහි; ආටුනො, ඇවිනියෙහි වි—ආචාරිනි නොප පරිවරණය
කළ සතරවන ශස්ත්‍රයම පතවයි මා කියවකියවා නොකිකරුව පැන
නොපුරුදු පස්වන ශස්ත්‍රය පැහෙමිසි ඇති ඇවිනි ගියවයි යනු
අභිප්‍රායයි

116 දුඛව ජාතකයයි.

-----0-----

117 අච්චුශාතා අනිබලතා අනිච්චලං පභාසිතා,
වාචා හනති දුෂමෙධං නිත්තිරං වා නිවස්සිතොති.

අච්චුශාතා, අතඝ්‍රහනවූ; අනිබලතා, (නැවත නැවත බිණී
මෙන්) අනිබල ස්වභාවවූ; අනිච්චලං, කාලානික්‍රාන්ත නොව; පභා
සිතා, භාෂිතවූ; වාචා, වාචානොමේ; දුෂමෙධං, දුමමේදස්ස; නුව
ණ නැත්තනු; හන්ති, නසා; කුමක්මෙන්දයන්? අනිවස්සිතං, ප්‍රමා
ණානික්‍රාන්ත නොව හැකි; නිත්තිරං, ඉව, චට්ටා මෙනි—යම්මස් චට්
ටා එක්වත් ශබ්ද කිරීමෙන් වින්ශසව ගියද එපරිද්දෙන් දෙබමළ
කෙසෙත් විනාශස්ථාප්ත වෙති යනු අභිප්‍රායයි.

117 නිත්තිර ජාතකයයි.

-----080-----

118 කාචිකකයනොනා පුරිසො චිත්තසමිතිගම්පති,
විජානිතස්ස පලං පස්ස මුත්තොස්මි වධබ්බකිනාති.

පුරිසො, පුරුෂතෙම; අචිකකයනොනා, දුකට පැමිණ මේ උපා
යෙන් මේ දුකින් මිදෙමිසි කාරණා නොසලකන්නේ; චිත්තසං,

නමානස් දුටු බමුවන සබ්බසාන විශේෂයට; න අධිග වර්තී, නොපැ
මිණේ; විනානිතසා, විනානිත කම්මයාගේ; පලා, පුගොජ්ජා; පසා,
බල; වඩබඩනා, වඩබඩනාපෙය් ගෙවත් මරණින්ද බැඩිනගෙ
න්ද; මුනෙතාසම්, ඉදුනෙම්බිවි—වඩ බඩිනගට පැමිණී උපාංචි
නාගෙහි දක්ෂ පුරුෂ මේ දුකින් කෙතස් මිදෙමිඥොන්සි සිතා ම
පරිද්දෙන් ඒ වඩබඩිනගෙන් මිදෙන්නට උත්සාහ කරන්නේය
සතු අභිජායයි.

118 වට්ටස ජාතිකයෙ.

119 අමාත්‍ය පිනර් සංවිකසිත අනාමිකතල වසං,
නායං කාලං අනාලා වා අනිත්තානි කුකුළොති.

අමාත්‍යවරයාගේ සංවිලිසිනා, මිනිසාගේ දේශපාලනික ක්‍රියාකාරීත්වය නොවැඩියා වූයේ; අනාචරිකකුලයෙකු වූයේ, අධ්‍යාපනික කුලයෙකු නොවූයේ; අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලිය, මේ කුලයෙන්; කාලය අනාචරයෙන්, ගැටළුවලින්, නොගැටුණු බවට කලකිරීමෙන්; නොගැටුණු, නොගැටුණු, නොගැටුණු.

119 අකුල රාවි ප. පානසි.

120 අබ්බා නැති බැස්සනැති සහ බාලා පහසුර,
බොවි නැති මුළුතැන් සහ බිරි පහසුරනි.

යස, යමිතැනෙක්කි; බාලා, අඟුනෙය්; පතායෙර, බෙණෙද්
ද; නස, එහිලා; අබඩා, බකුනෙය් නොසුසුස්සෝ; බජ්කනි, බ
දෙහි; යස, යමිතැනෙක්කි; ධීරා, ප්‍රාඥයෝ; පාහසෙර, බෙණෙද්
ද; නස, එහි; බබාපි, බකුනාකිසෝද; මුට්ටනි, මිදෙත්.

120 බ්‍රහ්මයාගේ ප්‍රකාශය.

12. မာဏ-ဝိတိ-နိ-

121 කතර සර්වකාමි: අභිවාසි කෙසෙදා
නිකිනකොවාසි කතරයා එකකා,
කතරයෙකු හෙ ව්‍යසන උත්තමො-
සථා අහං කසකාභිරුවා සෙනි-

සරිකොඩා, ජාතිආදීන් සදාශතෙෂ්ඨද; භාතර, (මිත්‍රාමිත) ක
රන්තේය; අරාමාපි, නොහොත්; සෙසො, ජාතාදියාලොකිතයෙ.

ද; (මුහුර්තකරත්තේය) නිශ්චයකො වාපි, ජාතාදිත්තිනිදාදි:
එකො, එකක්; කරණය, මුහුර්තකරත්තේය; තො, ඒමුහුර්ත
ව්‍යයනො, ව්‍යයනේය; උපනාමකො, උපනාමික අනිකත්; කර
ණය, කරත්තානුසි; කාමන්ද යත්; රුචායං, බුරුදහසඋපත්; අ
හං, මම; කුසනාලී, දියමරත්‍රිය ගස උපත්කුසනාලී; යථා, යම්
සේද එපරිද්දෙනි හෙවත් මහෙහෙකාවු මහාඅල්පේකාවු කුස
නාලියක මුහුර්තකලමේද එපරිද්දෙනි—එහි මහෙහෙකාවු මම
මම දුෂ්ටප්‍රතිකාර නොකොටහි කුසනාලී දෙවතාවාගත් බලයෙන්
හැලවිනිමි එහෙයින් ඕනාදි විශාල අපේක්ෂානොකොට මුහුර්ත
කලමැනව මුහුර්තකලී ව්‍යයනයෙහි කිසිවිගලත් වේත්තිය යනු
අභිප්‍රායයි.

121 කුසනාලී ජාතකයයි.

-----*

122 යසං ලභාන දුමමමධො තෙනං චරති අනාතො,
අනාතොච පරෙසං භිංසාය පටිපත්තිති.

දුමමමධො, දුමමමධො; යසං, යසස්, ලභාන, ලබන්; අනා
තො, තමහට; අනායං, අනායත්; චරති, හැසිරෙයි; අනාතොච,
තමහටද; පරෙසංච, මෙරමානටද; භිංසාය, භිංසායෙහි; පටිපත්
ති, පිළිපදී.

122 දුමමමධ ජාතකයයි.

-----)o-----

123 අසබ්බසානාමිතිං වාචං

බාලොස සොථි භාසති,

නායං දධිං වෙදිතො නබ්බලියං

* දධිපයං මක්කුති නබ්බලියන්ති.

බාලො, හුවණ්නාත්තේ; අසබ්බසානාමිතිං, අසබ්බසානාමිතිනො
වු, වාචං, තෙහුල; සබ්බසා, හැමතැන්හි; භාසති, බෙණෙයි; අයං, මම
තෙම; දධිං, දධියද; නබ්බලියො, නොදන්නේය; නබ්බලියං, නගු
ලියද; (නොදන්නේය) කුමක්කෙසිත්දයත්? අයං, මමතෙම; දධි
මපි, දධියද; නබ්බලියං, නගුලියයයි; මක්කුති, සිතාද; නොහොත්
දධි, දධියද; පයං, ස්ථිරයද; නබ්බලියං, නගුලියයයි; මක්කුති,
සිතාද එසේකෙසිති.

123 නබ්බලිය ජාතකයයි.

-----o-----

* දධිපයං-සමහර

124 වායමෙපථව පුරිසො න නිබ්බන්දාය පඤ්ඤානා,
වායාමස්ස ඵලං පස්ස භුංගා අබ්බා අනිතිහන්ති.

පඤ්ඤානා පුරිසො, නුචිණ්හී පුරුෂතෙ; වායමෙපථව, වායාමෙකෙරේමයි; නනිබ්බන්දාය, නොකලකිරින්නේයි; වායාමස්ස, වායාමයාගේ; ඵලං, (ප්‍රත්‍යක්ෂ, ප්‍රයෝජනය; පස්ස, බල; හේ කවි රේදයන්? අනිතිහා, ප්‍රේමේදවිය මෙසේදවියයි ශ්‍රැති වශයෙන් තොව ප්‍රත්‍යක්ෂවශයෙන්ම; අබ්බා, ආම්බ්‍රයෝ; භුංගා, (බොහෝක පස්වි වරුන් විසින්) අනුභවකරනලදහුයි.

124 අවිබ ජාතකයයි.

-----o-----

125 බ්‍රහ්මි සො විතප්පාය අඤ්ඤං ජනපදං ගතො,
අකාගන්ත්වාන දුෂ්සයං භුජ්ජොගෙ කවාහකාහී.

සො, හේ පුරුෂ; අඤ්ඤං, (නමාගේ ජනාදී සාරූපතො දන්නා) අතින්; ජනපදං, ජනපදයකට; ගතො, ගියේ; බ්‍රහ්මි, බොහෝකොටද; විතප්පාය, පරිභවවතාදීන් බණින්නේය; අඤ්ඤාගන්ත්වාන, නැවතඅවුදිත්; දුෂ්සයං, (තමන්ගේසාමිකෙන්) දුෂ්ණය කරන්නේය; කවාහක, කවාහකය; භොගෙ, සම්පත්තීන්; භුජ, අනුභවකර.

125 කවාහක ජාතකයයි.

-----o-----

126 කප්පෙකස්ස කල්‍යාණං නප්පෙකස්ස පාපකං
තස්මා සබ්බා න කල්‍යාණං සබ්බං වාපි න පාපකන්ති.

පකස්ස, සමහරක්හට; නප්පෙව, එම; කල්‍යාණං, කල්‍යාණය; පාපකං, එකකට; නප්පෙව, හේම; පාපකං, ලාමකය; තස්මා, එහෙයින්; සබ්බං, සියල්ලම; න කල්‍යාණං, කල්‍යාණනොවෙයි; සබ්බං වාපි, සියල්ලම; නපාපකං, ලාමකනොවේ-සමහරු කිවිස නාසා කපානති, සමහරු කිවිස උනන්දු ප්‍රතිලාභය කෙරෙති, එසේ හෙයින් සමහරුන්ට දුෂ්ටදයකට කටයුත්තා සමහරුන්ට. අති භවදායකමය යනු අභිප්‍රායයි.

126 අසිලකකිණ ජාතකයයි.

-----o-----

127 භෙ දෙසා නාහි චක්ඛති අහං ච චතගොචරො,
අනුපිච්චො කං ගරොහස්සං පිච්ඡිරං කල ඤ්ඤාකාහී.

තෙ ඉදසා, එමිදෙසයහ; තානි, මහු; විඤ්ඤානි, විඤ්ඤාන; අස-ව.
මිඤ්ඤා; වතනොවරයෝ, වතනොවරයෝ; තා, තා; අනුචිච්ච, දහ,
ගුණගුණා, ගුණගුණා; කලකුක්ක, කලකුක්ක; බිරි, සරීරය;
පිට, බෙ-කලකුක්කය නා විඤ්ඤානාභිසංසදයෙද මාතෘගතිවයා
වද ඤ්ඤාදීන්ගේ නොව දසියකගේ බව වතනොවරවු නිරයන්
මිඤ්ඤාදීන්ගේ මිඤ්ඤා ගොස් නාගේ ඤ්ඤාදීන්ට නිවිතම් කණි
තාගා වරදකාදීන් විතාරයට පමුණුවා හැරගෙන ගත්තාහුයි උදා
යනොව මුඛයෙන් ගත් නිරිතේ කලකුක්කය මුද්දගති විඤ්ඤා
නොව බිපියා වැදගිඤ්ඤා ගනු අභිප්පායයි.

127 කලකුක්ක ජාතකයයි.

-----දූ0-----

128 ගො වෙ බමුණු බරං කතා නිගුලො පාපමාවරෙ,
විසාසසිඤ්ඤා භූතානි බ්ලාරං නාම නං වතනනි.

ගො, ගමක; වෙ, එකානනයෙන්; බමුණු, දහතුලකමිඤ්ඤා
වමුණෙන්; බරං කතා, බරයක්කොටගෙන; භූතානි, සමයන්;
විසාසසිඤ්ඤා, විශ්වාසකොටගෙන; නිගුලො, නිගුලයක්; පාපං,
පාපය; ආවරෙ, හැසිරේද; (මහුගේ) නං වතං, ඒ වාතය; බ්ලාරං
නාම, බ්ලාරවුනනි—ගමක අභූතවූ ආනාදී ගුණයෙන් පාපවා
තය සහවාගෙන බලපුත් මුසිකාදී ගුණයෙහි නිශ්චලයාමෙන්
මෙහි ප්‍රාණානි පානාදී පාපය සිඤ්ඤාතේද මහුගේ මුතය බ්ලාරවු
නනමුයි යනු අභිප්පායයි.

128 බ්ලාරවන ජාතකයයි.

-----දූ0-----

129 නායං සිඛා පුඤ්ඤගෙනු ඤාසගෙනු අයං සිඛා
භංගුසංගණකං සාධි අලගෙන ගොනු අගතිකානි.

අයං සිඛා, මේසිඛානොමෝ; පුඤ්ඤගෙනු, පින්පිණිසනොවෙ
යි; අයං සිඛා, මේසිඛානොමෝ; ඤාසගෙනු, කතපිණිසය; අංගුස
ගණනං, ඇතිලිහිණිමට; හසානි, (මුසිකවතීයා) ගොයෝ; අගතික
අගතිකය; ගො, නාගේ; (මියන් ගිණිම); අලංගොනු, පමණවේවා;
එහෙතින්මියන් ගිණිමී ගොකුමැත්තෝ යනු අභිප්පායයි.

129 අගතික ජාතකයයි.

-----දූ0-----

130 යථා වාචාව භුජස්සු යථා භුතනං ව ච්ඡාහර,

උභයතෙහි න සමෙහි වාචා භුතනං ව කොසිතෙහි.

කොසිතෙ, කොසිතාව; යථා වාචාව, (ලෙඛෙමි යන) වාචාව වූ පරිද්දෙන්ම; භුජස්සු, (නිෂේණ රොගයට සුදුසු බෙහෙත්) අනුභවකර; යථා භුතනං ව, එහි අනුභවිකල ප්‍රණීතාභාරවූ පරිද්දෙන්ම; ච්ඡාහර, කිය; යථාභුතං ව'යි කියාද පාඨඇත, එහි, යථාභුතවූ පරිද්දෙන්; ච්ඡාහර, කියයනු ඇතැයි; නොහොත් 'යථාවාචං යි' කියාත්, එහිදු මෙම ඇතැයි; නෙ, නිෂේ; වාචා, (රොගිමිති කියන) තෙජ්ලද; භුතනං ව, ප්‍රණීතාභාරය අනුභව කිරීමද යන; උභයං, මේදෙක; න සමෙහි, යවනොවේ.

130 කොසිත ජාතකසිං.

✱—✱—✱—✱

13 කුසලාලි වර්ණය.

—o—o—o—

131 අසමපද නෙතිතරිතරසා

බාලසා මිත්තාති කලි හවනති,

නසමා හරාමි භුසං අඛිමානං

මා මෙ මිත්ති ජිහ්ව සසානායනති.

භුතරිතරසා, සමිතිසි හිනවූද උතනවූද වසනුහුණේ; අසමපද නෙත, අනුභවණයෙන්; (නොහැරුණේ) බාලසා, දකුණු අප්‍රාඥායාගෙන්; මිත්තාති, මිත්‍රයෝ; කලි හවනති, කිලවූවුලාහු වෙත්; (බිෂද නිසි සේසි) තසමා, එහෙයින්; භුසං අඛිමානං, (සබදහු විසින් දෙන ලද) එකබෝල්තිසි; (බෝල්සතර ලාස්ස) හරාමි, ගනිමි; මෙ, මාගේ; මිත්ති, (සබදහු සමග) මිත්‍රභාවය; මාජිසිසා, භානිසව නොයේවා; අසං, මේ මිත්‍රයා; සසානා, ශාශවතවේවා; (සවිතවේවා) "අසමපද නෙත" යි කිවමනා තැන ගාථාබන්ධනය පිණිස අකාරලොප්කොට අසමපදනෙතිතරිතරසා'යි කිවු.

131 අසමපද ජාතකසිං.

—✱—

132 කුසලපදෙසෙ ධිනිසා දළහාය ව

අවිනිතතා භයහිරුතාය ව,

න රකඛිනං වසමාගමිත

සසොඤ්චිතාවො මහතා භයෙහි මෙති.

කුසල, දක්ෂ වූ ප්‍රත්‍යක්කබ්බවරයන්ගේ, උපදෙසෙ, උපදෙස නෙති (අවවාදයෙහි); දළහාය, දකුණු, ධිනිසා, දෙබය්‍යයෙන්ද; භය,

විනෝදාත්මකාත්මයද; නිරුත්තරාත්මයද; කරන මහත්භයද හෙ
තුකොටගෙන; අවසානතනා ව, නොනැවති හෙයින්ද; රක්තසිතං,
යකින් නත්; වසං, විසිබවට; න ආගමිත, නොපැමිණියමන; මෙ,
මට; මහතා, මහත්වු; ගසෙන, ගසින්; සො සොපිතාවො, ඒ සෙන්
බැවි වී.

132 පවගරු ජානකසිං.

—*—*—*—

133 බෙමං යතිං නසු අරි උදිරිතො
උදකසස මජ්ඣෙකි ජලතෙ සතාසතො,
න අජ්ජවාසො මහිසා මතිරුහෙ
දිසා භජ්වෙතා සරණාජු නො භයනති.

යතිං, යම්තැනෙක්ති; බෙමං, නිහියද එසේවු; නසු, එතන්ති;
අරි, සතුරා; උදිරිතො, නැංගා; “අරි” කිවමනා නැත “අරි” කියා
ගාථාගෙයින් දීළිවී; උදකසස, ජලයාගේ; මජ්ඣෙකි, මැද; සතාසතො,
සාතය අසනය කරන හෙයින් සතාසනනම්ලද වන්තිය; ජලතෙ,
දිලිගෙන්නේය; මහිසා, පොළොන්නෙලෙහිවු; මතිරුහෙ, වාණ්ණයෙහි;
අජ්ජ, අද; වාසො, (අපට) වාසයෙක්; න, නැත; දිසා, (නොයෙක්)
දිගුන්; භජ්වෙතා, සෙව්ව; අජ්ජ, අද; නො, අපට; සරණා, සරණින්;
භයං, භය උපති.

133 සතාසන ජානකසිං.

——*—*

134 යෙ සඤ්ඤිතො තෙපි දුග්ගතා
යෙපි අසඤ්ඤිතො තෙපි දුග්ගතා,
එතං උභයං විවජ්ජය
තං සමාපත්තිසුඛං අනඛණ්ණනති.

සඤ්ඤිතො, (නෙවසංඥනාසංඥයනනලාභින් නෙරන්
පිටත්) සංඥානිමිතයෙන් දක්වනලද; යෙ, යම්; (සවිතතක) සභුතෙ
තෙක් ඇද්ද; තෙපි, ඔහුද; දුග්ගතා; (නෙවසංඥනාසංඥයනන
සමාපත්තියගේ අලාභයෙන්) දුගින; අසඤ්ඤිතො, (සංඥාවගේ අභා
ව ශිථිලයෙන් දක්වනලද අවිශ්වාසබැව් ඇති) අසංඥාවගෙහි උපත්
නාවු; යෙපි, සම්මත කෙතෙක් ඇද්ද; තෙපි, ඔහුද; දුග්ගතා, (මෙම
නෙවසංඥනාසංඥයනන සමාපත්තියගේ අලාභයෙන්) අනාථයන,

එතං උභයං; මේ(සංඥාභාවයද අසංඥාභාවයද යන) දෙක; විවර්ජය,
හරැ; නං සමාපන්නිසුඛං, ඒ (තෙනවිසංඥනාසංඥයනන) සමාපන්නි
සුඛය; අනඛනණං, නිර්දේශයි.

134 ක්‍රියාකාරී ජානකයයි.

✱—)•(—✱

135 වඤ්ඤා සුරියාභව යොධි පඤ්ඤාය නාධිති;

අවිතකේකන ක්‍රියාතෙන හොති ආභාසාරූපතොති.

වඤ්ඤා, වඤ්ඤා වැනිවු අවදානකාන්තයද; සුරියාභව, සුරියා
වැනිවු පිතකාන්තයද; යො, යමක්; ඉධි, මෙහිලා; පඤ්ඤා, ප්‍රඥා
වෙන්; නාධිති, ආලම්බනයකොට අනුප්‍රවේශවේද හෙවත් එහි පිහි
වාද; නොතොත්; ඉධි, මෙහිලා; වඤ්ඤා, වඤ්ඤා යම්තැනක පත
ලද; සුරියාභව, සුරියාභව යම්තැනක් තත්ති පතලද එතැන් තත්ති
ප්‍රතිභාගකාන්තය වඩා ඒ ආලම්බනයකොට ධ්‍යානය උපදවත්
තේය මෙසේ විවිධවු ආභා; පඤ්ඤා, ප්‍රඥාවෙන්; හොති, වඩාද;
මේ දෙසැටියෙන් වැඩු; අවිතකේකන, විතකකීර්තිතවු; ක්‍රියාතෙනා
මිතියධ්‍යානයෙන්; ආභාසාරං, ආභාසාවර්තවලොකයට; උපතො,
පැමිණියේ; හොති, වේ.

135 වඤ්ඤා ජානකයයි.

—✱—✱—✱—

136 යං ලභං තෙන තුළඛං අනිලොභො හි පාපකො,

හංසරාජං ගහෙකාන සුචණ්ණො පරිභාසථාති.

යං, යමක්; ලභං, ලබනලදද; තෙන, එයින්; තුළඛං, තුළඛ
විස සුත්තේය; අනිලොභො හි, අධිකවු ලොභය වනාහි; පාපකො,
ලාමකයි; හංසරාජං, හංසරාජයා; ගහෙකාන, ගෙන; සුචණ්ණො,
සුචණ්ණයෙන්; පරිභාසථ, පිරිහුණු-මිසේ හේ සුචණ්ණහංසරාජයා
නිත්‍යයෙන් දිලන එක සුචණ්ණපත්‍රයෙන් සතුටුතොට බොහෝ
කොට ගතිමයි නිති ලබන සුචණ්ණපත්‍රයෙන් පිරිහුණුද එපරිද්දෙන්
අධිකයට ලොභ ඉපදවීම පරිභාසිතයට කාරණයයි සේයි.

136 සුචණ්ණහංස ජානකයයි.

✱—~✱—~✱

137 යසෝනා ලහන බබ්බු දිවියෝ තසා ජයති,
තනියෝ ච චතුසෝ ච ඉදනන බබ්බුකා බිලනති

යසා, යම්තැනෙක්හි, එකො, එක්;බබ්බු,බලලෙක්;ලහනි, (මුළු කාදි කිසිගොවරයක්) ලබාද; තසා, එතන්හි; දිවියෝ, දෙවැනි බලලෙක්; ජයති, උපද්දි;තනියෝ ච,තුන්වන බලලෙක්ද;චතුසෝ ච, සතරවන බලලෙක්ද;(උපද්දි) තෙ,තීගේ; ඉදං, මේ සපටිකවු බිලය; බබ්බුකා බිලං, බබ්බුකා බිලතමිවේ. හෙවත් බලල්බිලතමිවේ; නොහොත්; තෙ, තීගේ; ඉදං, මේ; බබ්බුකා බිලං, සපටිකමයවු බිලයට ලෙත් පැහැර ඒ බලල්ලු සතරදෙනම ජීවිතයෙහි පැමිණියේය.

137 බබ්බු ජාතකයයි.

—(—*—)—

138 නිනනන ජවාහි දුමෙඬ කිනනන අජිතසාට්ඨා,
අබ්බනනරං තෙ ගහනං බාහිරං පරිමජ්ජිති.

දුමෙඬ, දුමෙඬය; තෙ, තව; ජවාහි, ජවායෙන්; කිං, කුමන නම් ප්‍රයෝජනද; තෙ, තව; අජිතසාට්ඨා, අපුන් දිවියමින්; කිං කුමන ප්‍රයෝජනද; තෙ, තාගේ; අබ්බනනරං, හාදය; ගහණං, රාගවෙලාදීන් ගහන; බාහිරං, පිටත; පරිමජ්ජි, තපොවෙලාධාරණකාරයෙන් පිරිමදකෙහි රාගවෙලාදීන් යුක්තවු සිත් ඇතිතව ජවාඅපුන් දිවියම් ආදීන් පැළඳිවෙස් ගෙනත් ප්‍රයෝජන නැතැයි යනු අභිප්‍රායයි.

138 ගොඬ ජාතකයයි.

—*—*—*

139 අකඬි හින්නා පටො නසො සඬි ගෙහෙ ච භණ්ඩනං,
උභතො පදුඝකමමනො උදකමති ඵලමති වාහි.

අකඬි, අකඬිහු දෙදෙන;හින්නා, හින්නායන හෙවත් හැසි දියෙහි දී අකඬිහු කටන; පටො, (ගොඩනිඬු) වසත්‍රයද; නසො, නට; (හෙද ගොඩකුඬුවා සොරැගත්හු); සඬි, යෙහෙළියහා; ගෙහෙ, ගෙහි; (තාගේ අඬුවහා) භණ්ඩනං, (මහාකලහයට ප්‍රවීණාගයයි කියනලද) භණ්ඩනය; උදකමති;දියෙහිද; ඵලමති ච,ගොඩෙහිද යන; උභතො, දෙතැනහි; පදුඝ, පුදුගවු; කමමනො, කම්මානන ඇත්තෙහි වේ.

139 උභතොගඬ ජාතකයයි.

•*•*•

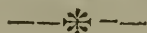
140 නිව්වං උබ්බිග්ගහදයා සබ්බලොකවිහෙසකා,
තසමා තෙසං වසා නන්ති කාකානසමාකස්සතිනන්ති.

නිව්වං, නිත්‍යයෙන්; උබ්බිග්ග, උච්ඡ්‍යාවූ; හදයා, සිත් ඇත්තා
හ වෙළුන් නිත්‍යයෙන් හසප්පාසා සිත් ඇතියහ; සබ්බලොක, සියලු
ලොකයා, විහෙසකා, වෙළුනෙන්නාහ; තසමා, එහෙයින්; අසමානං,
අසමන්; ස්‍යතිනං, නැවූ; තෙසං කාකානං, ඒකවුඩුවන්ගේ; වසා
වූරුණුනෙල්; නන්ති, නැති.

140 කාක ජාතකයයි.



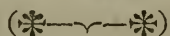
14 අසමපදාන වග්ගයයි.



141 න පාපජනසංසෙවී අවචන්තං සුබ්බෙධිති,
ගොධාකුලං කකණෙවාච කලිං පාපෙති අත්තානන්ති.

පාපජන, ලාමකජනයා; සංසෙවී, සෙවිනා දැන; අවචන්තං,
අත්‍යන්තයෙන්; සුබ්බං, සුව; න එධිති, නොවඩා; (නොලැබෙයි සේයි.)
කුමන්මෙන්දයන්? ගොධාකුලං, ගොධාකුලයේ; කකණෙවාච, කක
ණෙකයා මෙන්; අත්තානං, තමා; කලිං, විනාසයට; පාපෙති, පමුණු
වා-යම්මේ ලාමකවු කකණෙකයා තමා හා පුරුදුවු ගොධාකුල විනා
සයට පැමිණවීද එපරිද්දෙන් පාපජනද තමා හා එක්වුවහු විනාස
යට පමුණුවන්නේය යනු අභිප්‍රායයි.

141 ගොධ ජාතකයයි.



142 එතං හි තෙ දුරාජානං යං සෙසි මතසාසිකං,
යය්‍ය තෙ කසිස්මානස්‍ය හතා දණ්ඩා න මුවච්ඡිති.

යං, යම් කාරණයකින්; මතසාසිකං, මළහුමෙන් හෝනෙහිද;
තෙ, තාගේ; එතං, මේකාරණය; දුරාජානං, දුරවලොබය; කසිස්මා
නස්‍ය, දඬුකෙළවර ගෙන අදනා ලබන්නාවූ; යය්‍ය තෙ, යම් බඳු
තාගේ; හතා, හසන්තයෙන්; දණ්ඩා, මුතුරු දණ්ඩා; න මුවච්ඡි, නො
මිද්ද; එහෙයින් මළාක්හු මෙන් නොත්තාවූ තාගේ කාරණය නො
දත හැක්කැයි කියා මඳ නොදී ගිය.

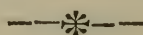
142 සිගාල ජාතකයයි.



143 ලසි ව තෙ නිපථලිතා මසුකො ව විදුලිනො,
සබ්බා තෙ ඵාසුකා හග්ගා අජ්ඣ ඛො නං විරොවසිති.

තෙ, තාඤ; ලසි ව, සිස්මුල්ලද, නිපථලිතා, නික්මිණ; මසුකො
ව, මසුකයද; විදුලිනො, පළනලද; තෙ, තාඤ; සබ්බා, සියලු, ඵා
සුකා, පරාලපතු; හග්ගා, හග්ගය; අජ්ඣ ඛො, අද වනාහි; නං, තෝ;
විරොවසි, බලලත්තෙතිසි.

143 විරොවන ජානකසසි.



144 බහුමෙපනං අසබ්බි ජනවෙද
යන්නං වාලබ්බාති පුජයාම,
මංසාරහස්ස නස්සු මංසං
නඛගුඝමපි හවං පටිග්ගහානුගි.

අසබ්බි, අසත්පුරුෂය; ජනවෙද, වග්නිදෙවතාව; යං, යම් බඳු
වූ; නං, තා; වාලබ්බා, වාලබ්බයක්; අභිපුජයාම, පුදමෝද; ඵතං
අපි, මෙසමණෙකුදු; බහුං, බෙහෙව; මංසාරහස්ස, මාංසානුභවයට
සුදුසු වූ තව; අජ්ඣ, අද; මංසං, මාංස; නස්සු, නැත; හවං, පින්වත;
නඛගුඝමපි, නඟුටද; පටිග්ගහානු, පිළිගනිවා-තොපසතු දෙය පවා
රැකගත නොහෙත නොපසේ භික්ෂුන්ට වාලබ්බවණකුත් බෙහෙ
ව ඵතකුදු පිළිගනුවයි ගිනිදෙවියාව නින්දා බිණු.

144 නඛගුඝ ජානකසසි.



145 හ නං රාධ විජානාසි අසීරතෙන අනාගතෙන,
අව්‍යායනං විලපසි විරතනාන කාසියායනෙ ති.

රාධ, රාධය; නං, තෝ, අසීරතෙන, අභීරාත්‍රය; අනාගතෙන,
නො ආකල්හි; න විජානාසි, (මෙතෙක්දෙන අවුයසි) නොදනි; අව්‍යා
යනං, අව්‍යායනවු විලාපයක්; විලපසි, බෙහෙව; කාසියායනෙ, බ්‍රා
හ්මණයා කෙරෙහි; විරතනා. (බැමිණි) විරතනය, (නොඇලුණි)-රා
ධය තෝ පෙරයම මෙතෙක්දෙන අවුය මධ්‍යරාත්‍රයෙහි මෙතෙක්

දෙන එහි නොදැන සොරා එන පුරුෂයන් වලකමිහසි අවසන්
කොට නොහඬා වැදහිදිසි කිසි, යනු අභිප්‍රායයි.

145 රාබ ජාතකයයි.

—(※)—

146 අපි නු හනුකා සන්නා මුබම පරිසුසුහි,
ඔරමාම න පාරෙම පුරතෙව මහොදයිති.

අපිනු, සි ජේ, (අපි නො) අපගේ වනය; හනුකා, හනුකයෝ;
(දෙනනුවෝ) සන්නා, සාන්ත්‍යය; මුබම, මුබයද; පරිසුසුහි, විසල
සි; ඔරමාම, විසිකරමිහසි දිය අදුමිහ; න පාරෙම, විසිකොට නිෂ්ඨා
වකට නොයාගෙමිහ; මහොදයි, සමුද්‍රය; පුරතෙව, ඉසිපමණින්
පිරේමැයි.

146 කාක ජාතකයයි.

—(※)•(—※)—

147 නසිදං දුක්ඛං අදුං දුක්ඛං යං මං තුදහි වායසො,
යං සාමා පුප්පරතෙතන කතතිකං නානුභොසුහිති.

වායසො, කවුඩු; මං, මා; තුදහි, විදිනේය යන; යං, යමක් ඇද්ද;
ඉදං, මේ; දුක්ඛං න, දුක්තොවෙයි; සාමා, සාමලිහි; පුප්පරතෙතන
පුප්පරකතයෙන් හෙවත් වනුක්වලින් රැදුවසුගෙන් යුක්තවී; ක,
තතිකං, කාතීතිකවාරොත්‍යවය; නානුභොසුහි, අනුභව නොකෙ
රෙයි යන; යං, යමක් ඇද්ද; අදුං, ඒ; දුක්ඛං, දුක්-හුල ඇවිති හිනි
යම් දුක්කක් ඇද්ද කාකතුණකයෙන් විදිනාලද යම් දුක්කක් ඇද්ද
ඒ සියලු දුක්කට වඩා සාමලිහ රකනාටබාරිව නොකෙළේද ඒදුබ
ය බලවතැයි කියා ගනිමි යනු අභිප්‍රායයි.

147 පුප්පරතන ජාතකයයි.

—:※:—

148 නාහං පුතං නව පුතං නවාපි අපුතපුතං,
හඤ්ඤොසිං පවෙකකාමි තථාති හයනපජ්ඣොති.

අහං, මම; පුත, නැවත; නව පුතං, තවද නැවත; නවාපි අපු
තපුතං, තවද නැවත නැවත; හඤ්ඤොසිං, හඤ්ඤර්ථය; න ප

වෙකඩාමී, ප්‍රවිෂ්ටනාවෙමි; අප්‍රනප්‍රනං, කී තැන අකාර නිපාතයී;
තපා හි, එසේමැයි; හයතප්‍රතො, හයින් තැනිගත්තෙමි වීම.

148 සිහල ජාතකයයි.



149 එකපණණා අයං රුකෙකා න භූමිතා චතුරඛගුලො,
එලෙන විසකපොන මහාසං කිං හවිස්සතිති.

අයං රුකෙකා, මේ වෘක්ෂය; එකපණණා, (උභය පාශවිශෙති)
එක එක පත් ඇත්තේය; භූමිතා, භූමියෙන්; න චතුරඛගුලො, සත
රතුලක් පමණය වැඩිණින් කොවෙයි; විසකපොන, ගලාගලවිෂයද
ගවු; එලෙන, පත්‍රයෙන් යුක්තය; අයං, මේ නෙමි; මහා, මහත්ව වැඩි
යේ; කිං හවිස්සති, මතු කුමක් වේද.

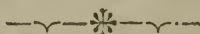
149 එකපණණ ජාතකයයි.



150 අසන්නං යො පග්ගණ්ණාති අසන්නං වූපසෙවති,
තමෙව ඝාසං කුරුතෙ ව්‍යග්ගො සථිවකො යථාති.

යො, යමෙක්; අසන්නං, අසන්පුරුෂයාට; පග්ගණ්ණාති, පු
ත්‍රක කෙරේද; අසන්නං, අසන්පුරුෂයා; උපසෙවති වා; සෙවුනේ
හෝවේද; තමෙව, ඔහුම; ඝාසං; ග්‍රාසය, කුරුතෙ, කරන්නේයි; කුම
ක් මෙත්තයන්? ව්‍යග්ගො සථිවකො යථා, ව්‍යාඝ්‍රසථිව දෙදෙනා මෙ
නි-යමිසේ ව්‍යාඝ්‍ර හමා මිය ගොස්නු මහත් මනුෂ්‍ය නසාපිටිවූ සථිව
නම් නැහැත්තනු කා මැරීද එපරිද්දෙන් පුරුෂයා අනුග්‍රහලද
හේ නොසලකා විනාශකරන්නේයයි සේයි.

150 සථිව ජාතකයයි.



15 කකණිටක වග්ගයයි.



එකනිපාතය නිමවන ලදී.



151 දළහං දළහංසා බිජනි මලලිකා මුද්දනා මුද්දා,
සාධුමපි සාධුනා ජෙති අසාධුමපි අසාධුනා,
එතාදිසො අයං රාජ මග්ගො උය්‍යාති සාරජී.

මලලිකා, මලලිකනම් රජ; දළහංසා, දළහංගට; දළහං, දළථු
කාරාදිය; බිජනි, දෙසි; මුද්දා, මාදුටු පුද්ගලයා; මුද්දනා, මාදුබැවින්;
ජෙති, දනන්තේය; සාධුමපි, සාධුටු පුරුෂයා; සාධුනා, සාධුබැවින්;
ජෙති, දනන්තේය; අසාධුමපි, අසාධුටු පුරුෂයාද; අසාධුනා; අසාධු
බැවින්; ජෙති, දනන්තේය; අයං රාජ, මේරජ; එතාදිසො, මෙබඳු
ගුණ ඇත්තේය; සාරජී, රජාවාය්‍යය; මග්ගා, මගින්; උය්‍යාති, පහව-
මලලිකනම් රජහුගේ රජාවාය්‍යයා බාරාතසී රජහුගේ රජපදන
වුව මෙසේ යි.

152 අනෙකානෙත ජිනෙ කොධං අසාධුං සාධුනා ජින,
ජින කදරිසං දුතෙන සචෙවන අලිකවාදිහං,
එතාදිසො අයං රාජ මග්ගො උය්‍යාති සාරජීති.

කොධං, කොඩිනු; අනෙකානෙත, අනෙකාධයෙන්; ජින, දනන්
තේය; අසාධුං, අසාධු පුද්ගලයා; සාධුනා, සාධුබැවින්; ජින, දනන්
තේය; කදරිසං, තදමසුරා; දුතෙන, දීමෙන්; ජින, දනන්තේය
අලිකවාදිනා, මාෂාවාදිනු; සචෙවන, සබවසින්; (ජින, දනන්තේය)
අයං රාජා, මේරජ; එතාදිසො, මෙබඳුගුණ විශේෂ ඇත්තේය; සාරජී,
සාරජීය; මග්ගා, මාග්ගයෙන්; උය්‍යාති, පහව-මෙසේ බාරාතසී රජ
හුගේ රජාවාය්‍යයා මලලිකනම් රජහුගේ රජපදනවුව නිශ්ශය
කෙළේ.

151 රාජොවාද ජාතකසංගී.

—:0:—

153 අසමකබ්බකමමනං තුරිතාභිනිපාතිනං,
සාති කම්මානි තපෙපනානි උණ්ණංවජ්ජෙකාතිනං මුඛං.

අසමකබ්බකමමනං, මනාකොට පරික්‍ෂානොකොට කරන
ලද කම්මානන ඇති; තුරිතාභිනිපාතිනං, සිත කටයුත්තෙහි නොවී
වාරා වහා පවත්නා නැතැත්තනු; මුඛං, මුඛයෙහි; අජ්ජෙකාතිනං,
තබ්බලද; උණ්ණංව, උණුකොප්පයක් මෙන්; සාති කම්මානි, ජී
වනීය කම්මානනයන්, තපෙපනානි, තවත්.

151 සිහො ව සිහනාදෙන දදුරං අභිනාදසී,
සුඛා සිහසු නිශංසාසං සිගාලො දදුරෙ වසං,
භීෂකා සන්තාසමාපාදි හදයවසු අප්ප්‍රිති,

සිහො ව, සිංහයාද; සිහනාදෙන, සිංහනාදයෙන්; දදුරං, රජක
පච්ඡාය; අභිනාදසී, එකනාදකෙළේ; සිගාලො, ශාභාලතෙම; දදු
රෙ, සප්තික මිශ්‍ර වූ රජනපච්ඡායෙහි; වසං, වසන්නේ; සිහසු, සිං
හයාගේ; නිශංසාසං, නිශංසාය; සුඛා, අසා; භීෂකා, (මරණහිසින්)
බියපත්වූයේ, සන්තාසං; චිත්තනාත්ත්‍රාසයට; ආපාදි, පැමිණියේය; අ
සු, ඔහුගේ; හදයව, හාදයද; අප්ප්‍රි, පැලෙනලදි—නාණසිංහය පා
නුසිංහය කාණ්ඩසිංහය කෙරෙහි සිංහය සන්තාසයෙහි සිංහ
යන් අතුරෙන් වෙනැත්ති හඟාපාදරකත කෙරෙහි සිංහයා ගන්නා
ලදි.

152 සිගාල ජාතකයයි.

-----0:-----

155 චතුර්‍යුදෙ අහං සමම නමි සමම චතුර්‍යුදෙ,
එහි සිහ නිවන්තසු කීනචු භීෂකා පලායසි.

සමම, සබද; අහං, මම; චතුර්‍යුදෙ, චතුර්‍යුදයෙහි; සමම, සහ
ලව; නමි තෝද; චතුර්‍යුදෙ, චතුර්‍යුදයෙහි; සිහ, සිංහය; එහි,
මෙහේ ඒ; නිවන්තසු, නවතු; භීෂකා, බියපත්වූයෙහි; කීනචු, කුම
කට; පලායසි, පලායෙහිද.

156 අසුචි සුභිලොමොසි දුගන්තො වාසි සුකර,
සමෙ යුජ්ඣිකාමොසි ජයං සමම දදුමි තෙහි.

අසුචි, ශුචිනොවු; සුභි, කුණුවු; ලොමොසි, රොම ඇත්තෙහි වී;
දුගන්තො, දුගිහක; වාසි, හමන්නෙහි; සුකර, ගුකරය; සමෙ, ඉදින්,
යුජ්ඣිකාමොසි, මා හා යුධකරකු කැමැත්තෙහිනම්; සමම, සහට;
දෙ තව ජයං, ජය; දදුමි, දෙමි.

153 සුකර ජාතකයයි.

-----*+*-----

- 157 ඉඹුරගානං පචරො පවිසො
සෙලසා වණෙනන පමොකබ්බි වජ්.
බ්‍රහ්ම ච වණණං අපවායමානො
බුද්ධකම්මො නො විතරාමි භොතනුං.

පමොකබ්බි, මොක්කයක්; ඉ වජ්, කැමැත්තාවූ; උරගානං පචරේ, ස්ථිරාප්තෙම; සෙලසා වණෙනන, ගෙලවණිණියෙන් හෙවත් මං භික්ෂුසංකතියක්මෙන්; ඉබ්, මේවල්කලාවට; පවිසො, ප්‍රවිෂ්ටවන; බ්‍රහ්ම, ශ්‍රේෂ්ඨවූ; වණණං ච, වණිණියද; අපවායමානො, සුඤ්ඤා කරන් හෙමි, බුද්ධකම්මො, කනුකැමැත්තෙහිදු; භොතනුං, කන්ට; නො පි තරාමි, නොපොහොසතිමි.

- 158 යො බ්‍රහ්මගුණො විරමෙව ජිව
දිබ්බා ච නෙ පානු භවන්තු භක්ඛා
යො බ්‍රහ්මචණ්ණං අපවායමානො
බුද්ධකම්මො නො විතරාසි භොතනුනති.

බ්‍රහ්ම, උතතමවූ, වණිණි, වණිණිය; අපවායමානො, ප්‍රදක්නාවූ; බුද්ධකම්මො, කනුකැමැතිවූද; යො, යමෙක්; භොතනුං, අනුභව කරන් නට; නො විතරාසි, නොපොහොසත්ද; (සො, හේනෝ); බ්‍රහ්මගුණො, බ්‍රහ්මයා විසින් රක්ෂාකරන ලද්දෙහි; විරමෙව, බොහෝකලක්ම; ජිව, ජීවත් වා; නෙ, නට; දිබ්බා, දිව්‍යවූ, භක්ඛා, භක්ෂයෝ හෙවත් දිව්‍යපොෂනයෝ; පානු භවන්තු, ප්‍රාදුර්භූතවෙත්වා; (පහලවෙත්වා.)

154 උරග ජාතකසසි,

— — — 80 — — —

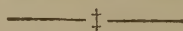
- 159 ජිව වසසනං ගගන අපරාති ච විසති,
මා මං පිසාවා බාදන්තු ජිව කං සරදෙසනං.

ගගන, ගග්ගා; වසසනං, වසීයනයක්, ජිව, ජීවත්වා; අපරාතිච විසති, අතික් විසිහවුරුද්දක්ද, ජිව, ජීවත්වා; මං, මා; පිසාවා, පිසාව යෝ; මා බාදන්තු, නහමක්කත්වා, කං, තෝ; සරදෙසනං, යරන් ගතයක් හෙවත් අවිරුද්ධියක්; ජිව, ජීවත්වා-යරන් සෘතුසියයක් ගණන ලද්දේ හවුරුදු සියයක්වේනුයි සියක් හවුරුදුගෙග යටතේ විස්ස හා හවුරුදු එකසිය විස්සක් ජීවත්වයි. කිමි.

- 160 කමපි වසස සනං ජිව අපරාති ච විසති,
විසං පිසාවා බාදන්තු ජිව කං සරදෙසනනති.

කමිස, කෝද; වසාසහං, අවුරුදුසියසක්; ජීව, ජීවත්වා; අපර, නි ව, අනික්ද; මිසනං, අවුරුදුවිස්සක්; (ජීව, ජීවත්වා;) පියාවා, පියාවගේ; වියං, හලාහලවිෂය; බාදනා, කන්වසි; කො, කෝ; සර දොසහං, අවුරුදු සියසක්, ජීව, ජීවත්වා.

155 ගහන ජාතකසසි.



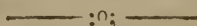
161 අලිනවිත්තං නිසායා පහසා මහතී චමු,
සොසලං සෙනාසනතුසං ජීවකාහං අගාහසි.

අලිනවිත්තං, අලිනවිත්තකුමාරයා; නිසායා, ආශ්‍රයකොට; පහසා, ප්‍රහර්ෂිතවූ; මහතී, මහත්වූ; චමු, සෙනානොම; සෙන, සංකීයවූ රාජ්‍යයෙන්; අසනතුසං, අසනතුහුවූ; සොසලං, සොසලරාජයා; ජීවකාහං, ජීවත්වනකොට; අගාහසි, ගැන්වූද.

162 එවං නිසායසම්පන්නො භික්ඛු ආරඬ්චිරිසො,
භාවසං කුසලං ධම්මං යොගකෙබ්බසා පනතියා
පාපුණ්ණ අනුප්පබ්බත සබ්බසංසොජනකකියනතී.

එවං, මේ අලිනවිත්තකුමාරයා ආශ්‍රයකොට සෙනාව මෙන්; නිසායසම්පන්නො, ආශ්‍රයසම්පන්නවූ; යොගකෙබ්බසා, චතුර්ධිකයාගේ ක්‍ෂේමයට හෙවත් නිවාරණයට; පනතියා, පැමිණෙන පිණිස; කුසලං, නිරාමයවූ; (ධම්මං, සන්නිශ්චයෙන් බොධිපාක්‍ෂික) ධම්මයෙන්; භාවසං, වඩන්කාවූ, ආරඬ්චිරිසො, වඩනලදවිසිඳු; භික්ඛු, මහණනෙම; අනුප්පබ්බත, අනුක්‍රමයෙන්; සබ්බ, සියලු; සංසොජන, සංසොජන යන්ගේ; බසං, ක්‍ෂයට; පාපුණ්ණ, පැමිණෙන්නේයි.

156 අලිනවිත්ත ජාතකසසි.



163 සෙන කාමං පනමති බ්බමො බලවතං මිනි,
උත්තදනති විජ්ජාති ජනං සරණතො හසං.

මිනි, මානරාජයා; උත්තදනති, උත්තනවූදළ ඇතියන්; (උත්තනදනති" කියාද පාසයි) සෙන, ජීවත්වනම යම් දිග්භාගයකින් සෙවකයා පහකරනු නොහැකිද ඵලකාගයෙන්; කාමං, එකාග්‍රහයෙන්; පනමති, (ගවන් කැනැත්තනු) පහකරන්නේය; බලවතං, බලවතුන්ගේ; බ්බමො, සැකයා බ්බමය; විජ්ජාති, මේ අවධානයෙන් සිටිය

වුන්ගේ බිම්මයහි දත්ත, නොනොත්; මිහි, සිංහබෙහු; උත්තදහනි,
උත්තනවු නාදඇත්ති; සෙන, යම් කාරණයකින්; කාම, එකානන්
සෙන්; පහමනි, පවත්වාද හෙවත් නිංසාකෙරේද; ජානාහි, ඒපරි
දී නිද දනු; සරණනො, සරණව සිටි කොප කෙරෙන්; හය, හය;
රාතං, උපනි—සම් හෙයකින් සරණවසිටි නොප කෙරෙන් හය
උපන්ද එහෙයින් යම්හ යනු අභිප්‍රායයි.

164 අපි වෙ දුබ්බලො මිනෙතා මිනනබ්බෙමසු හිසිහි,
සො සොනකො ව බණු ව සො මිනෙතා සො ව මෙ සබා
දුසිති මාහි මඤ්ඤිතො සිගාලො මම පාණ්දෙහි.

දුබ්බලොඅපි වෙ, ඉදින්දුඵලදවු; මිනෙතා, මිනුනෙම; මිනනබ්බෙම
සු, මිනුබ්බෙමයෙහි; අපි හිසිහි, ඉදින්සිටිනේවිනම්; සො, හෙතෙම;
සොනකො ව, නැතමුත්වෙයි; බණු ව, බණුනමුත්වෙයි; සො, හෙතෙ
ම; මිනෙතා, මිනු නමුත්වෙයි; සො, හෙතෙම; මෙ, මාගේ; සබා ව, ය
හළු නමුත්වෙයි; දුසිති, සිංහය; මා අභිමඤ්ඤිතො, තහමක් ඉක්මසිතා
හෙවත් අවසර නොකර; සිගාලො, ශානාල හෙම; මම, මාගේ; පාණ්
දෙ, පාණ්දුන්මිත්‍රයයි.

157 ගුණ ජානකයයි.



165 නසිදං විසමසිලන සොනෙන සුහනුසහ,
සුහනුපි නාදිසොගෙව යො සොනසා සගොවරො.

සුහනු, සුහනුනම් අශ්වනෙම; සොනෙන සහ, සොනනම් අශ්ව
යා සමග යම්ප්‍රමයක් කෙරේද; ඉදං, මේප්‍රමය; න විසමසිලන;
නමාගේ විෂමසලිභාවයෙන් නොවේ; (සමවු සමරූපයෙන්මැයි) යො,
යම්සුහනුනම් අශ්වයෙක්; සොනසා, සොනනම් අශ්වයා හා; සගො
වරො, සමානගොවරඇත්තේද; සුහනුපි, සුහනුනම් අශ්වයාද,
නාදිසො එව, එබදුමැයි.

166 පක්ඛඤ්ඤා පගබෙහන නිව්චං සංඥනබාදිනා,
සමෙහි පාපං පාපෙන සමෙහි අසනා සනනති.

පක්ඛඤ්ඤා, අශ්වයන් මත්තට දිවනසලිභාවයෙන්; පගබෙහන,
කායප්‍රගලහසංඛ්‍යාන සිලනාවයෙන් යුක්තවු; නිව්චං, සනතයෙන්;
සංඥනබාදිනා, රජ්ජුව කනකුරූපඇති; පාපෙන, පාපසවරූපගාහා;
පාපං, දුශ්ශිලයාහ; සමෙහි, සමවත්තේය; අසනං, අසන්පුරුෂයා;
අසනා, අකාචාරයෙන් යුක්තයා හා සමග; සමෙහි, සමවත්තේයි.

158 සුහනු ජානකයයි.



167 උදෙතයං චක්කුමා එකරාජා,
 හරිස්ස වණණං පඨවිප්පභාසො,
 නං නං නමස්සාමි හරිස්ස වණණං පඨවිප්පභාසො
 තස්සගුත්තා විහරෙමු දිවසං.

චක්කුමා, (චක්‍රවාලානතරාලයෙහි අංකිකාරවිනාශය කොට
 චක්‍රප්‍රතිලාභය කිරීමෙන්) චක්‍රස්මත්වූ; එකරාජා, සකල චක්‍ර
 වාලානතරාලයෙහි ආලෝකසපරණය කරන්නාවූත් කෙරෙන්
 ශ්‍රේෂ්ඨ හෙයින් එකරාජවූ; හරිස්ස වණණං, සවණ්ණවණ්ණවූ;
 පඨවිප්පභාසො, විෂමමතිමණ්ඩලයබබුළුවානුයි පඨවිප්පභාස
 නම්වූ; අයං, මෙතෙම; උදෙතී, ප්‍රාචීනදිග්භාගයෙන් නැගෙයි
 සේයි; නං, (නසමා) එහෙයින්; හරිස්ස වණණං, සවණ්ණයට
 බදුපැහැදැනි; පඨවිප්පභාසං, පොළව බබුළුවන්නාවූ; නං, නව,
 නමස්සාමි, නමස්කාරකෙරෙමි; නසා, නාවිසින්; අජ්, අද; ගුත්තා,
 ගුහාවූවු හෙවත් රක්‍ෂාකරක ලද්දවූ; දිවසං, දවස්; විහරෙමු,
 සකර ඉරියව්වෙන් වසමු.

168 යෙ බ්‍රහ්මණො චෙදගු සබ්බධමෙම,
 තෙ මෙ නමො තෙ ව මං පාලයනතු,
 නමස්සු බ්‍රහ්මානං නමස්සු බොධියා,
 නමො විමුත්තානං නමො විමුත්තනියා,
 ඉමං සො පරිත්තං කස්සා මොරො වරහි එසනාහි.

චෙදගු සබ්බධමෙම, සියලු සකකිධානායතන බ්‍රහ්මයන් ස්වකීය
 ගුත්තයෙන් දැන ප්‍රඥා ප්‍රකටකොට ගිණිගන්වයි කීයද නොහොත් ශ්‍රී
 බොධිමූලයෙහි ත්‍රිවිධමාරයන්ගේ මසකමඤ්චනය කොට දයසහ ශ්‍රී
 ලෝකධාතුව එකභෞමිකය කොට සඵලපදප්‍රාප්තව සංඝාරාතික්‍රම
 ණයකොට ගියහෙයින් හෝ චෙදගුනම්වූ; යෙ බ්‍රාහ්මණො, යම්ප්‍රජාණ
 පාපඇති ගුහිබ්‍රාහ්මණ කෙතෙක් ඇද්ද; තෙ, ඔහු; මෙ, මාගේ;
 නමො, නමස්කාරය පිළිගනිත්වා; නොහොත්; තෙ, ඔවුන්ට; මෙ,
 මාගේ; නමො, නමස්කාරයකෙමි; (වේවා) ඒනමස්කාර කරනලද
 බ්‍රහ්මදීහුද; මං, මා; පාලයනතු, රක්‍ෂාකෙරෙත්වා; බ්‍රහ්මානං, අතීතබ්‍රහ්
 යන්ට, නමස්සු, නමස්කාරවේවා; බොධියා, ඒබ්‍රහ්මදීන්ගේ චතුර්විධමා
 භීඤ්ඤා පලඤ්ඤානසංඛ්‍යාත බොධියටද; නමස්සු, නමස්කාරවේවා; විමු
 ත්තානං, අතීත්පලවිමුත්තීන් විමුත්තනයන්ටද; නමො, නමස්කාරවේ
 වා; විමුත්තනියා, තදබ්‍රහ්මකාරීය විෂකමාණවිමුත්තනිය සමුපෙඡදවිමු
 තනිය ප්‍රතිප්‍රමුඛවිමුත්තනිය නියාසරණ විමුත්තනිය යනුමෙ පවතිනායි

සටද, නමො අසු, නමසකාරවේවා; මෙසේ පවත්නාවූ ඒ මයුරරාජ
 යාගේ ප්‍රවෘත්තිය ප්‍රකාශකරන පිණිස සවිඥයෝ “ඉමං සොපරිතනං,
 සතාදිය වදලසේකි; සො, හේ; මොරො, මයුරයා; ඉමං පරිතනං,
 මේ පරිත්‍රාණය; කතා, කොට; එසනා, එසණය පිණිස; වරති,
 ගොවරභූමියෙහි හැසිරේ.

159 මොර ජාතකයයි

—†0†0*0†0†—

169 එවමෙව නුත රාජානං වෙදෙහං මිටිලගහං,
 අසො වහනති ආප්ඤ්ඤා යථා හංසා විනිලකං.

ආප්ඤ්ඤා, කාරණා කාරණ දන්නාවූ; හංසා, හංසයෝ; යථා,
 යම්සේ; විනිලකං, විනිලකවූ මා; වහනති, උසුලන්ද; එවමෙව, එප
 රිද්දෙන්ම; වෙදෙහං, විදෙහනමිටු රාජ්‍යයට ඉසුරුවුහෙයින් වෙද
 හනමිටු; මිටිලගහං, මියුලකුටර ගෘහපරිග්‍රහකොට වසන්නාවූ;
 රාජානං, රජුන්ගේ; අසො, අශ්වයෝ; වහනති නුත, උසුලන්නාහසි
 හමිමි; නොහොත්, නුත, එකානන්යෙක්, වහනති, උසුලන්.

170 විනිල දුග්‍ගං හප්පි අභූමිං කාත සෙවසි,
 ගාමනතිකාති සෙවසු ඵනං මාතාලයං කවාති.

විනිල, විනිලය; දුග්‍ගං, පච්ඡිකුලය; හප්පි, සෙවිතෙකි; කාත,
 පුත; අභූමිං; තට භූමිනොවූ පච්ඡිකුලයථානය; සෙවසි; සෙවිතෙකි;
 ගාමනතිකාති, ග්‍රාමප්‍රාන්තවූ උකකාරයථානයේද ආමකයවශානයද
 යන ග්‍රාමානතිකයෝ. තට, කාගේ; මාතූ, මව්ව; ආලයං, වාසස්ථාන
 යහ; ඵනං, මේ කාගේ මව්ව ආලයවූ වාසස්ථානය; සෙවසු; සෙවා
 කර-ගොස් වසයි යනුභාවයි.

160 විනිල ජාතකයයි.

—‡‡—

1. දලා වග්ගයයි.

171 තසංසමං කාපුරිසෙන කසිරා
 අරියො අනරියෙන පත්තමසා
 විරානුවුපොපි කතොති පාපං
 තෙත් යථා ඉන්ද්‍රමානගොපනං.

අසා, අසීය; පත්තං, දන්තාවු; අරතො, ආචාරආයුධීය ලිඛිත
ආයුධීය දර්ශනආයුධීය ප්‍රතිවිධිආයුධීය යන වතුච්ච ආයුධීයන්
අතුරෙන් ආචාර ආයුධීවු පුද්ගලකෙනි; අනර්ශෙන, නිශ්චිත්වූ; කා
පුරිසෙන, කුත්සිතවු ක්‍රොධිපුද්ගලයා හා; සන්ධං, නාෂණොසංයතව
යක්වේවයි මිත්‍රසංයතවයක්වේවයි; න කසිරා, නොකරන්නේයි;
කුමක් හෙයින්දයන්? චිරං, බොහෝකලක්; අනුවුත්‍යොපි, එක්විසිසු
යේද ඒ මිත්‍රසංයතවය නොසලකා; පාපං, පාපක්‍රියාවක්; කරුණි,
කරන්නේයි, කුමක් මෙන්දයන්? ඉන්ද්‍රසමානතොනතං, ඉන්ද්‍රසමාන
ගොත්‍රකම් නපස්විසු කළ මිත්‍රසංයතවය නොසලකා මැරූ; ගණි
යමා, සහතිසු මෙනි.

172 යතෙව ජඤ්ඤා සදිසො මමනති

සිලෙන පඤ්ඤා සුභෙනවාපි,

තෙනෙව මෙනහිං කසිරාථ සඬං

සුඛාවතො සපුරිසෙන සබ්බවෙනි.

සිලෙන, සිලයෙන්ද; පඤ්ඤා, ප්‍රඥයෙන්ද; සුභෙනවාපි, ශ්‍රැත
සෙන්දැයි; මමං, මාහා; සදිසො ඉති, සද්දශයයි; යතෙව, යමක්සු
වනාහි; ජඤ්ඤා, දන්නේද; තෙනෙව සඬං, ඔහුහා සමග; මෙනහිං,
මිත්‍රකයක්; කසිරාථ, කරන්නේය; කුමක් හෙයින්දයන්? සපුරිසෙ
න, කාතඥකාතවේදිතාදි ගුණයෙන් යුක්තවු පුරුෂයා හා; සංග
මො, සංගමය; සුඛාවතො, සුවඵලවන්නේයි.

161 ඉන්ද්‍රසමානගොනන ජාගකසයි.



173 න සන්ධසවා පරමිනි පාපියො

යො සන්ධවා කාපුරිසෙන ගොති,

සන්නප්පිතො සප්පිනා පායසෙන

නි ව්ඨා කතං පණ්ණකුටිං අදබ්බහි.

කාපුරිසෙන, කුත්සිත පුරුෂයාහා සමග; යො සන්ධවා, යම්
සංයතවයෙක්; ගොති, වේද; සන්ධසවා, ඒ නාෂණො සංයතවය මිත්‍ර
සංයතව යන මිත්‍ර සංයතවයට වඩා; පරං, අධිකවු; පාපියො, ප්‍රාමක
යෙක්; න අපි, නොමැති; කුමක් හෙයින්දයන්? සප්පිනා, සර්පි
මෙන්ද; පායසෙන, ක්ෂීරහකතයෙන්ද; සන්නප්පිතො, සන්නප්තිය
කරනලද වත්තිදෙවතාවා; නි ව්ඨා කතං, කෘත්‍රිමයෙන් කරනලද;
පණ්ණකුටිං, පණ්ණකුටිය; (පතින්සෙව්ගල) අදබ්බහි, දූවිද එසේ
ගෙයිනි.

174 න සන්තවයමා පරමෙහි සෙයෙහි
 යො සන්තවො සපුරිසෙන හොගි,
 සිහසු ව්‍යග්ගසු ව දිපිනො ව
 යාමා මුඛ ලෙහනි සන්තවොහාති.

සපුරිසෙන, සන්තවයමා හා; යො සන්තවො, යම් සංසතවයෙක්;
 හොගි, වේද; සන්තවයමා, ඒමිත්‍ර සංසතවයට වඩා; පරං, අධිකවූ;
 සෙයෙහි, ග්‍රෙහයෙක්; න අනච්ඡි, නොමඳැති; කුමක් හෙයින්දැන්?
 යාමා, යාමවූ මාගබෙහු; සිහසු, සිංහයෙකුගේද; ව්‍යග්ගසු ව, ව්‍යාඝ්‍ර
 යෙකුගේද; දිපිනො ව, දිපිගෙකුගේද; මුඛ, මුහුණ; සන්තවො, මිත්‍ර
 සංසතවය හෙතුකොටගෙන; ලෙහනි, ලෙහනය කරන්නී-මෙවැනි
 ප්‍රබල ප්‍රතිපක්‍ෂයෝ පොවා තමන් මුහුණ ලෝකමාගබෙහුවට තමන්
 හා කළ සංසතවය හෙතුකොටගෙන කිසිකිංසාවක් නොකෙරෙති
 මෙයිරිද්දෙන් උතතමයන් හා කළ මිත්‍රසංසතවයම අනුස්තමය
 යනු අභිප්‍රායයි.

162 සන්ත ජාතකයයි.



175 කාලා මිගා සෙනදනා නව ඉමේ
 පරොසනා හෙමජ්ලාති සඤ්ජනා,
 තෙ තෙ දදුමිති සුසිම බුසි
 අනුසාරං පෙතතිපිනාමහානං.

සෙනදනා, ගුහුවූ දළඳැති; හෙමජ්ලාති, සවණීන්ජලයෙන්;
 සඤ්ජනා, ගැවසීගත්; පරොසනා, ශතකවද අධිකවූ; තව, තා
 ගේ; ඉමේ, මොහු; කාලා මිගා, කෘෂ්ණවෘගයහ, තෙ එතෙ, හේ මේ
 හසන්න; නොහොත්, තෙ, තාසන්නකවූ; එතෙ, මේ හසන්න; සුසිම,
 සුසිමය; පෙතතිපිනාමහානං, පිනුපිනාමහයන් සමකකව; අනුසාර
 රං, අනුසාරණය කරන්නෙහි; දදුමිති, දෙමිසි; බුසි, කීද.

176 කාලා මිගා සෙනදනා මම ඉමේ
 පරොසනං හෙමජ්ලාති සඤ්ජනා,
 තෙ තෙ දදුමිති වදුමි මාණව
 අනුසාරං පෙතතිපිනාමහානනි.

සෙනදනා, සුදුවූ දළඳැති; හෙමජ්ලාති, රන්දලින්; සඤ්ජ
 නා, ප්‍රච්ඡන්නාවූ; පරොසනං, ශතකවූ; මම, මාගේ; ඉමේ, මොහු;
 කාලා මිගා, කෘෂ්ණවෘගයහ; මාණව, මදුරුව; තෙ එතෙ, ඒමේ

හයඟිත්, නොනොත්; නෙ, තාගේ; එනෙ, මේහසඟිත්; පෙනහිපිනා
මහානං, පිතුපිතාමහසත් සමබ්බව; අනුසාරං, සමරණය කරන්
නෙමි; දදුමිහි, දෙමසි; වදුමි, කිමි.

163 දුඨම ජාතකයයි.

—*—

177 යනු ගිජේඛා යොජනසතං කුණපානි අවෙකබ්හි,
කාසමා ජාලව පාසව ආසජාපි න බුජ්ඣසි.

යං, යනු නිපාතය; නු, යනු භාවාචික; ගිජේඛා, ගිජුනම්; යො
ජනසතං, යොජනශතයක් අනිකුමණයකොට සිටියාදවු; කුණපානි,
කුණපයන්; අවෙකබ්හි, බලසි; කාසමා, කුමක්හෙයිත්; ජාලව, ජාල
යටද; පාසව, පාශයටද; ආසජාපි, පැමිණද; න බුජ්ඣසි, නොදන්
සිද.

178 යදු පරාභවො හොති පොසො ජීවිතසංඛයෙ,
අථ ජාලව පාසව ආසජාපි න බුජ්ඣතිහි.

ජීවිතසංඛයෙ, ජීවිතසංඛාවක් පැමිණි; යදු, යම්කලෙක්හි;
පරාභවො, විනාශය; හොති, වන්නේද; අථ, එකල්හි; පොසො,
සනුනෙමි; ජාලව, ජාලයටද; පාසව, පාශයටද; ආසජාපි, පැමි
ණද; න බුජ්ඣති, (ජීවිත විනාශ කාරණය) නොදති.

164 ගිජ්ඣ ජාතකයයි.

—○*○—

179 සංඛං කඤ්ඤා අමිතෙනන අණ්ඩරේන ජලාබුජ,
විවරිත දුඨං සයසි කුතො තං භාසමාගතං.

ජලාබුජ, ජලාබුජය; අමිතෙනන, අමිතවු; අණ්ඩරේන, අණ්ඩ
ජයාගා සමග; සංඛං කඤ්ඤා, මිත්‍රභාවයකොට; දුඨං, දළ; විවරිත,
විවෘතකොට; සයසි, හෝනෙහි; තං, තව; භාසං, භාස; කුතො,
කොසිත්? ආගතං, ආද—මුගටියන් දළබ්‍රුවෙන් උපදනා හෙයින්
ජලාබුජයයි ආමන්ත්‍රණයකොට සජීවයන් බිජුවටින් උපදනා හෙ
යින් “අණ්ඩරේන”යි කිවි.

180 සංකප්ඵව අමිත්තසමිං මිත්තසමිමපි න විස්සසෙ,
අභයා භයමුග්ගනං අපි මුලාභි කනනතිහි.

අමිත්තසමිං, අමිත්‍රයා කෙරෙහිදු; සංකප්ඵව, ශබ්දයා කරන්නේ
මෙ; මිත්තසමිමපි, මිත්‍රයා කෙරෙහිදු; න විස්සසෙ, විශ්වාසය නොක
රන්නේය; කුමක් හෙයින්දයන්? අභයා, මොහුකෙරෙන් භයනො

උපදන්තසිනිශ්චයකලමිතුඩු අභයසථානයෙන්; උපහනං, උපත්; හයං, හය; මුලානි අපි, මුලයන්ද; කන්තාහි, කපා හෙවත් සඵලකාරණෙන් විනාශය කරන්නේයි.

165 නකුල ජාතකයයි.

—*—*—*—

181 උපසාලකතාමානං සහසානි චතුදස,
අයමි පදෙසෙ දඬිසානි නථි ලොකෙ අනාමනං.

උපසාලකතාමානං, උපසාලකතනමුත්තේ; සහසානි, සහස්‍රයෝ; චතුදස, තුළස්පදකෙක්; අයමි පදෙසෙ, මේප්‍රදේශයෙහි; දඬිසානි, දවනලදහ; ලොකෙ, මෙලෙවිහි; අනාමනං, අමෘතසථානයෙක්; නථි, නැති.

182 යමහි සච්ච ධම්මො ච අහිංසා සඤ්ඤමො දමො,
ඵනදරියා සෙවනහි ඵනං ලොකෙ අනාමනනි.

යමහි, යම්පුද්ගලයක්හු භතරෙහි; සච්චං ච, චතුස්සහස්වස්තුකඩු, සුඵභාගසත්‍යඤ්ඤාද; ධම්මො ච, ලොකොත්තරධර්මයද; අහිංසා, අවිහිංසාවද; සඤ්ඤමො, සීලසංයමයද; දමො, ඉන්ද්‍රිය දමනයද යන මේගුණ විශේෂයෝ ඇද්ද; අරියා, බුද්ධිප්‍රත්‍යක්‍ෂකඩු බුද්ධිප්‍රාප්තය යන ආයාසයෝ; ඵනං, මේසථානය; සෙවනහි, සෙවිත්තද; (ඵලමෙන්ද)ලොකෙ, ලෙවිහි; ඵනං, මේගුණප්‍රබන්ධය; අනාමනං, අමෘතභාවය සාධක හෙයින් අමෘතසථානනම්,

166 උපසාලක ජාතකයයි.

—*—*—*—

183 අභුජා භික්ඛසි භික්ඛු නහි භුජාන භික්ඛසි,
භුජාන භික්ඛු භික්ඛස්සු මාතං කාලො උපච්චගා.

භික්ඛු, මහණ; අභුජා, යොවන අවස්ථාවෙහි කාමානුභව නොකොට; භික්ඛසි, භික්ෂාවෙහි හැසිරෙහි; භුජාන, කාමඅනුභවය කොට; භික්ඛසි නහි, භික්ෂාවෙහි හැසිරෙන්නෙහි නොවේද කාමාසද්‍රයකොට හැසිරිය යුතුයයි; භික්ඛු, මහණ; භුජාන, ලදරු කාලයෙහි පවකාමඅනුභවයකොට; භික්ඛස්සු, වාඛාවස්ථාවෙහි භික්ෂාවෙහි හැසිර; කාලො, පවකාමානුභවය කරන්ට සුදුසු යෙහෙ නිකාලය; තං, තා; මා උපච්චගා, නහමක් ඉක්මවා.

184 කාලං වොහං ත ජනාමි ඡනෙනා කාලො න දිස්සති,
නස්මා අභුජා භික්ඛාමි මා මා කාලො උපච්චගාහි.

මො, යනුනිපානය; අහං,මම; කාලං, විනිවිදවූ ප්‍රථමාවිශ්වාදීවූ කාලය; හ ජානාමි, නොදනිමි; කාලො, වියාකාලය සතුකාලයයි විනිවිදවූකාලය; ඡන්තො,සැගවුණේ; න දිස්සති,නොදක්නාලැබේ යි; නස්මා,එසේ හෙයින්; අහුකා,කාමානුභවය නොකොට; හික්කාමි, හික්කාටනය කෙරෙමි; මං, මා; කාලො, තපස්කාලය; මා උපවිශා, නඟවක් ඉක්මේවා.

167 සමිඛි ජානකසයි.

—*—

185 සෙනො බලසා පතමානො ලාපං ගොචරසායිනං,
සහසා අශ්ඨපුනෙතා මරණෙනෙත්තාගමි.

බලසා, යකඩින්; පතමානො, දිවන; සෙනො, උකුසු නො කොත් දීයවවුල්; ගොචරසායිනං, ගොචරයෙහි සිටියාවූ; ලාපං, කිරිල්ල කරා; අශ්ඨපුනෙතා, පැමිණියේ; නෙන, ඒ ශිෂ්‍යමනින්; මරණං, මරණට; උපාගමි, පැමිණිය.

186 සොහං නසෙත් සම්පන්නො පෙතතිකෙ සොචරෙ රතො,
අපෙතසත්තං මොදමි සම්පදං අනුමතතනොති.

නසෙත්, නිකියෙන්; සම්පන්නො, සමෘද්ධි; පෙතතිකෙ, පියපර පුරෙන් ආ; සොචරෙ, ගොචරයෙහි; රතො, ඇලුණෙමි; අනුමතො, නමගට; අනං,අනියක්; සම්පදං, පසස්තෙමි; අපෙතසත්තං, පහවූ සතුරා ඇති; සොහං, මග් මම; මොදමි, සතුටුවමි.

168 සකුණ්හඨි ජානකසයි.

—*—

187 සො ථෙ මෙපෙනන විතෙන සඤ්ජලාකානුකම්පකො,
උඨං අධො ච තිරියච අසාමාණෙන සබ්බසො.

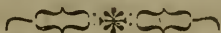
සො, යමක්; ථෙ, එකානනයෙන්; අසාමාණෙන, ආලබ්භ විෂයමහත්තවයෙන් අප්‍රමාණවූ; මෙපෙනන, මෙහිවූ; විතෙන න, විතනයෙන්; උඨං, උඩින්ද; අධො, යටින්ද; තිරියච, සරසින් දැයි; සඤ්ජො, සම්ප්‍රකාරයෙන්; සඤ්ජලාක, සියලු ලොකයාගට; අනුකම්පකො, අනුකම්පාකෙරේද.

188 අසාමාණං භිතං චිතං පරිපුරුණං සුභාවිතං,
යං පමාණකතං කම්මං න තං තභාවසිස්සතියි.

අසාමාණං, අප්‍රමාණකාල; පරිපුරුණං, අවිකල්කොට; භිතං, භීතවූ; චිතං, මෙහිවිතනය; සුභාවිතං, මහාකාල විකල්පද;

පමාණකතා, ප්‍රමාණයෙන් කෘතවූ; යං, යම්කාමාවචර කුශලකමි
 යෙක් ඇද්ද; තං, ඒ කාමාවචර කමිතය; තසු, ඒ අපිපණ ප්‍රාජා
 මෙත්‍රී විතනයෙහි; නාවසියසානි, නොමසිටිනේයි—යමෙක් වනාහි
 උඩින් තෙවසාඤ්ඤාසංඤ්ඤාවය දක්වා යටින් අවිච්ඡිතිමයකොට සර
 සින් අනන්ත චක්‍රවාලයම පයඝීනකුතකාට මේ දෙඅතුරෙහි සකල
 සචයන් විසයකොට මෙත්‍රීවිතනය වඩා අපිපණ ප්‍රාජාකලද ඒ
 අපිපණප්‍රාජා මෙත්‍රීවිතනය යම්පමණ කාමාවචරික පුණ්‍යරාශිය
 කුත් විනම් අභිහවා විපාකවශයෙන් මහත්වන්නේය යනු
 අභිප්‍රායයි.

169 අරක ජානකසයි.



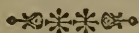
189 නායං පුරෙ උණණමහි තොරණගෙහ කකණවතො,
 මහොසධ විජ්ඣාහි කෙන ඵලො කකණවතො.

පුරෙ, පෙර; තොරණගෙහ, තොරණාග්‍රයෙහි; අයං, මේ;
 කකණවතො, කකණවතනෙම; න උණණමහි, උඬනනාවෙයි; මහො-
 සධ, මහොසධය; විජ්ඣානාහි, දනු; කකණවතො, කකණවතයා;
 කෙන, කුමක්හෙයින්; ඵලො, ලොබද.

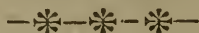
190 අලඛපුබ්බං ලභාන අබ්මාසං කකණවතො,
 අභිමඤ්ඤාහි රාජානං වෙදෙහං මිටිලග්ගහනාහි.

කකණවතො, කකණවතනෙම; අලඛපුබ්බං, අලඛිබ්බච්චි හෙ
 වත් පෙර නොලද්දවූ; අබ්මාසං, අබ්මාසයක්; ලභාන, ලදින්; මිටි
 ලග්ගහං, මිටුලුනුවර ගෙය ඇති; වෙදෙහං, වෙදෙහනම; රාජානං,
 රජහු; අභිමඤ්ඤාහි, ඉක්මසිතා.

170 කකණවත ජානකසයි.



2 සසාන වර්ගසයි.



191 කලාණධම්මොහි යද ජනිඤ
 ලොකෙ සමඤ්ඤා අනුපාපුණාහි,
 කසමා න නිසෙඨ නරොසපඤ්ඤා,
 ගිරියාපි සනෙනා ධුරමාදියනාහි.

ජනිඤ, ජනෙනය; ලොකෙ, ලෙව්හි; යද, යමකලක්හි;
 කලාණධම්මොහි, කලාණධම්ම ඇත්තේයයි; සමඤ්ඤා, සුඤ්ඤා

තොම; අනුපාපුණානි, පැමිණිද; තස්මා, ඒ ප්‍රඥප්තියෙන්; සප
 සෙසු, ප්‍රඥප්තියකිනම්; තරො, තරතෙම; ත තියෙප, නොපිරිහෙත්
 නේසි; තිරියාපි, ආඩ්‍යාත්මිකවූ ත්‍රිත්ද බාහ්‍යවූ අපත්‍රපායෙන්ද;
 සන්නා, සත්පුරුෂයෝ; ධුරං, ප්‍රවුර්ණාධුරය; ආදියනානි, ගනිත්;
 “තිරියාපි” කීනැත “අපි” ශබ්දය අනුකත සමුච්චයෙහි වැටෙයි,
 ත්‍රිත්ද අපත්‍රපායෙන්දැයි අනුගතයුතු.

192 සායං සමඤ්ඤ ඉධමජ්ජ පනතා
 කල්‍යාණධම්මොති ජනිඤ ලොකෙ,
 නාහං සමෙකං ඉධ පබ්බජිස්සං
 නතිමත්ති ජනෙ ඉධ කාමගොගෙනි.

ජනිඤ, ජනප්‍රධානය; ලොකෙ, ලෙව්ති; කල්‍යාණධම්මොති,
 කල්‍යාණධම්මයයි; (සමක් ඇත්තේද) සා අයං, හේමේ; සමඤ්ඤ,
 ප්‍රඥප්තියොම; ඉධ, මෙහිලා; මෙ, මාවිසිත්; අජ්ජ, අද; පනතා, පැමි
 ණෙනලද; තං, හේ ප්‍රඥප්තිය; අහං, මම; සමෙකං, බලන්නෙමි;
 ඉධ, මෙහිලා; පබ්බජිස්සං, පැවිදිවෙමි; ඉධ, මෙහිලා; කාමගොගෙ,
 කාමානුභවයෙහි; මෙ, මාගේ; ජනෙ, ජනප්‍රයෝග; න හි අපි, නොම
 ඇති; නැතැයිසේයි.

171 කල්‍යාණධම්ම ජාතකයයි.

—*—(*—

193 කොනු සඤ්ඤ මහතා අභිනාදෙහි දදුරං,
 සිංහිභා නප්පට්ඨනදනති කො නාමෙසො මිභාධිභු.

මිභාධිභු, මාගරාජය; දදුරං, රජතප්ඵිතය; කොනු, කවරෙක්;
 මහතා, මහත්වූ; සඤ්ඤ, ශබ්දයෙන්; අභිනාදෙහි, ගුගුරුවාද; සිංහා;
 සිංහයෝ; සිං, කුමකට; නප්පට්ඨනදනති; ප්‍රතිරවනොකෙතරද්ද,
 එසො; මෙතෙම; කො නාම, කීනම්එකෙක්ද.

194 අධමො මිහජාතානං සිභාලො භාත වස්සනි,
 ජාතිමසජ්ඣ වජ්ජනා තුණ්හි සිභා සමවජ්ජෙති.

භාත, පුත; මිහජාතානං, මාගජාතීන්ට; අධමො, අධමවූ;
 සිභාලො, ශාභාලයා; වස්සනි, හඬයි; අස්ස, මොහුගේ; ජාතීං, ජා
 තිය; ජ්ඣවජ්ජනා, ජ්ඣපසාකරනා; සිභා, සිංහයෝ; තුණ්හි, තුණ්හි
 භූතව; සමවජ්ජෙ, හිදිත්; “සං” යනු උපසංගතය; “අ වජ්ජෙ” යනු
 ක්‍රියාවයි.

172 දදුර ජාතකයයි.

—*—*—

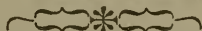
195 තාන මාණවකො එසො තාලමුලං අප ස්ථිතො,
අභාරකච්ඡදං අත්ති හන්ද දෙමස්සගාරකං.

තාන, පියාණෙනි; එසො, මේ; මාණවකො, සතුයෙක්; තාල
මුලං, තාලවෘක්ෂමුලය; අප ස්ථිතො, ආශ්‍රයකොට සිටියේය; ඉදං, මේ;
අභාරකච, ගෘහයද; අත්ති, ඇත; හන්ද, එබැවින්; අස්ස, මෝහට;
අභාරකං, අපගේ ගෙය; දෙම, දෙමු.

196 මා බො තං තාන පකෙකාසි දුසෙය්‍ය නො අභාරකං,
තෙ තාදිසං මුඛං ගොති බ්‍රාහ්මණස්ස සුසිලිනොති.

තාන, පුතණුවෙනි; තං, ඔහු; මා බො පකෙකාසි, තහමක් කැඳ
වා; නො, අපගේ; අභාරකං, (දුකිත්කොටගත්) ගෘහය; දුසෙය්‍ය,
දූෂණයකරන්නේය; (ගිත්ලා හෝ වර්චස්කොට හෝ නසන්නේය)
සුසිලිනො, සුසිලවු; බ්‍රාහ්මණස්ස, බ්‍රාහ්මණයෙකුගේ; එතාදිසං, මෙ
බඳුවු; මුඛං, මුහුණෙන්; න ගොති, නොවන්නේයි.

173 මක්කට්ඨ ජාතකයයි.



197 අදම්භ තෙ වාරි පහුතරූපං

ඝමමාභිතතතස්ස පිපාසිතස්ස,

සොදුති පිත්තාන කිංකිං කරොසි

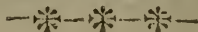
අසංගමො පාපජනෙන සෙය්‍යො.

ඝමමාභිතතතස්ස, ඝමීමගෙන් අභිතපාවු; පිපාසිතස්ස, පිපාසිත
වු; තෙ, තට; පහුතරූපං, බොහෝවු; වාරි, ජලය; අදම්භ, දුහුම්භ;
සො පිත්තාන, හේ තෝ මා විසින් දුන්ජලය බි; ඉදුති, දැන්; කිංකිං
කරොසි, වඳුරුමුහුණු කොටගෙන කිංකිං යන ශබ්දකෙරෙහි; පාප
ජනෙන, ලාමකජනයා හා හෙවත් කෙළෙහිගුණ නොදන්නා ජන
යා හා; අසංගමො, එක්නොවීම; සෙය්‍යො, ශ්‍රේෂ්ඨයි.

198 කො තෙ සුතො වා දිසො වා සීලවා නාම මක්කට්ඨො,
ඉදුතිබොහං උග්ගච්චං එසා අසමාකධම්මෙනාති.

කොනාම, කවරනම්; මක්කට්ඨො, වාහරයෙක්; සීලවා, සිල්ව
තැයි; තෙ, තාවිසින්; සුතො වා, අසහලදද; දිසො වා, දක්නාලදද;
ඉදුතිබො, දැන් වනාහි; තං, තා; උග්ගච්චං, භිය වර්චස් සලාකිලුටු
කෙරෙහි; අස්මාකං, අපවඳුරන්නේ; එසා, මෝනොම; ධම්මෙනා,
ධම්මෙනයි.

171 දුගිමක්කට්ඨ ජාතකයයි.



199 සබ්බසු කීර් තුනෙසු සහතිසීලසමාතිනා,
පසු සාධාමිතං ජම්මං ආදිවච්ඡපනිඝ්ඛි.

සබ්බසු, සීග්‍ර; තුනෙසු, සකස්ත් කෙරෙහි; සීලසමාතිනා,
සීලයෙන් යුක්තයෝ; සහති කීර්, ඇත්ල නොහොත්; සීල, සිල්
වන්වු; සමාතිනා, එකගසිත් ඇත්තෝ; සහති කීර්, විද්‍යමානයෝල;
ජම්ම, හිතවු; සාධාමිතං, ශාධාමාගයා හෙවත් වානරයා; පසු, බල;
ආදිවච්චං, සුරාසීයා කරා; උපනිඝ්ඛි, එළඹිසිටි; හිරුවැද සිටි
ගේසි සේයි.

200 නාසු සීලං විජ්ජාථ අනඤ්ඤාය පසංසථ,
අග්ගිහුතනං ච උග්ගනනං චෙ ච භින්නා කමණ්ඩුහි.

අසු, මොහුගේ; සීලං, සීලයක්; නවිජානාථ, නොදනුව,
අනඤ්ඤාය, හොදැන, පසංසථ, ප්‍රසංසාකරව; අග්ගිහුතනං ච, වහනි
දෙවතාවාච පුජාකරන කෙණේස්සද; උග්ගනනං, වර්වස්ලා කිළුටු
කරනලද; චෙ ච කමණ්ඩු, කුණ්ඩිකාවේ දෙදෙනෙක්ද; භින්නා,
කුළුවිසිත් බිඳිනා ලදහ.

175 ආදිවච්ච සමාන ජානකසයි.

—)(—)(s)(—)(—

201 බාලො වතාසං දුමසාබගොචරො
පඤ්ඤ ජනිඤ්ඤ න ඉමසු විජ්ජති,
කලාය මුඛිං අවකිරිස කෙවලං
එකං කලායං පනිතං ගවෙසති.

ජනිඤ්ඤ, ජනනාධරය; දුමසාබ, වෘක්ෂශාඛාවන්; ගොචරො,
ගොවරකොච ඇති නොහොත්; දුමසාබ ගොචරො, දුමශාඛාවන්ම
සමාරයථානකොචඇති; අසං, මේ වානරයා; වත, එකානන්තයෙන්;
බාලො, අභූතය; ඉමසු, මොහුගේ; පඤ්ඤ, ප්‍රඥ; න විජ්ජති, නැත;
කෙවලං, හුදෙක්; කලාය මුඛිං, කෘෂණවාස මුෂටියක්; අවකිරිස,
විසුරුවා; පනිතං, බිම්බුණු; එකං, එක; කලායං, කථමැඟුලක්;
ගවෙසති, සොයා.

202 එවමෙව මයං රාජ සෙවසෙසු අභිලොභිනො,
අප්පෙත බහු ජිකාම කලායෙනෙව වානරොති.

එවමෙව, එපරිද්දෙන්ම; රාජ, රජ; මයං, අපිද; අභිලොභි
නො, අභිලොභිවු; යෙ ච අපඤ්ඤ, යම් අනික් කෙනෙක්දැයි මේ
සියල්ලම, කලායෙන, කලායෙන්; වානරො ඉච්ච, වානරයාගෙන්;
අප්පෙත, මදකින්; බහුජිකාමි, බෙහෙවින් පිරිහෙමු-ලොභිතයෙන්

එක මාමායනික නිසා මාමායනිවූ ප්‍රවේශයකින් පිරිහුණු මාතරයා මෙන්
මඳක් නිසා බෙහෙවින් පිරිහෙති යි සේයි.

176 කලාසමූහි ජාතකසංගී.

-----io:-----

203 බහුභක්කලාපෙහි නෙතනිංසවරධාරිහි

සමනතා පරිකිණ්ණමනා කථං මොකෙබ්බා භවිස්සති.

බහුභක්කලාපෙහි, බහුකලාපයෙන් යුක්ත අත් ඇත්තවුන් වී
සිත්ද, තෙවත් දුටුනිසවුරු ගත් බහුභාරයන් විසින්ද; නෙතනිංසවර
ධාරිහි, උත්තමබඩිගයන් බැරූ යොධයන් විසින්ද; සමනතා, භාත්
පසින්; පරිකිණ්ණමනා, පිරිවරනලදුම්හ; කථා, කෙසේ නම්;
මොකෙබ්බා, (මෙසින්) මොක්කසෙත්; භවිස්සති, වන්නේද.

204 අපෙපච්ච බහුකිච්චානං අප්පා ජායෙථ කොපි නං

අපි රුකබ්බසා අවුත්තනං බජ්ජනසංකෘතං නිජුකතති.

බහුකිච්චානං, බොහෝ කෘත්‍යඇති ජනයන්ට; කොපි, කිසි;
අප්පා, අතිශයත්; ජායෙථ, උපන්නේ වීම; අපෙපච්ච, යෙහෙක;
රුකබ්බසා, තිඹිරිවෘක්ෂයාගේ; අවුත්තනා, ආකෂිණිය යොට
පලමෙද්දෙහොකළ නැත්; අපි, ඇත; නිජුකා, නිජුකප්පල; බජ්ජ
නං එව, කනුම් ලැබේවා බොහෝ කායභීතයෙහි ව්‍යාපානජනයන්ට
එක්තරා කටයුත්තක් ඉටුදනින්නම් ඒ කටයුත්තන්ට දී නැති යම්
හ නෙපි හැමදෙනම තිඹිරිපල බලා භයනැතිව එක්වයි යනු අතිප්‍රා
සයි. “කොපි නං” කී නැත “නං” යනු නිපාතයි.

177 නිජුක ජාතකසංගී.

-----o-----

205 ජනිතනමෙව නවිතනමෙව ඉති පඤ්ඤා අවස්සයි.

නං මං පඤ්ඤා අජ්ඣතවි යථා දුබ්බලකං තථා.

206 නං තං වදාමි භගව සුඤ්ඤාති වචනං මම

ගාමෙ වා සදි වා රඤ්ඤා සුබං යත්‍රායිත වජ්ඣති.

මෙ, මාගේ; ජනිතනං, ජාතයානසයි කියාද; මෙ, මාගේ;
භවිතනා, වර්ධනයානසයි කියාද; ඉති, මේ කාරණයෙන්; පඤ්ඤා,
කදිමසෙහි; අවස්සයි, වැදගත්තෙන්ම; මං, මා; තං, ඒ; පඤ්ඤා,
කදිමස; දුබ්බලකං යථා, දුබ්බලකයා යම්පේද; තථා, එසේම; අජ්ඣ
තවි, විනාශයට පැමිණිවිස; භාග්‍යව, භාග්‍යවන නොහොත් කුමනකා

රස; නං, (නසමා) එහෙයින්; නං, නව; වදම්, කියමි; මම, මාගේ; වචනං, නෙපුල්; සුණොහි, අස; ගාමෙ වා, ගම් වේවයි; යදි වා, නොහොත්; අරඤ්ඤ, වල වේවයි; යනු, යම්කැනෙක්හි; සුඛං, සුවයව; අධිගව්ඡති, පැමිණෙයි.

207 නං ජනිතනං හචිතතව පුරිසස්ස පජානනො,
යං හි ජීවෙ නං හි ගවෙජ න නිකෙතහතො සියාහි.

නං, එසේවූ ස්ථානය; පජානනො, කාරණා කාරණයාවූ; පුරිසස්ස, පුරුෂයාට; ජනිතනං, ජනස්ථාන නමුදු වෙයි; හචිතනං ව; වැඩුණුතැන් නමුදු වේ; යං හි, යම්කැනෙක්හි; ජීවෙ, ජීවත්වෙයි; නං හි, එතැනට; ගවෙජ, යන්තේය; නිකෙතහතො, නිකෙතයෙන් හතවුයේ හෙවත් වාසස්ථානවූ නිකෙතයෙහි ආශ්‍රයබලයෙන් තැබවූ යේ; න සියා, නොවන්නෙයි.

178 කව්ඡප ජානකසී.

————— : —————

208 තව අප්පං තච උච්චිඨං තච කිඤ්චන්ත තො අද්ද,
සොහං බ්‍රාහ්මණජාතීකො යං භූතනං තවපි උග්ගතං.

තව, හෙද; අප්පං, සාප්පය; තව, හේ මිදබතද; උච්චිඨං, ඉදුල, තව, ඵමදවූ ඉදුල් බතද; නො, අපව; කිඤ්චන්ත, කෘච්ඡ්‍රයෙන්; අද්ද, දින; සොහං බ්‍රාහ්මණජාතීකො, හේ මම 'පරිගුබ්බ බ්‍රාහ්මණජාති ඇත්තෙමි; යං, යම්බඳු අහරෙක්; භූතනං, (මාවිසින්) කතලදද; තමපි, හෙද; උග්ගතං, (රුධිරහා මිශ්‍රකොට) තහනලදි.—යම් බතක් කැමිද හේ ඉතා මිද හේ මිදවූයේද වණ්ඩාලයා ඉදුල හේ මිදවූ ඉදුල් බතද කෘච්ඡ්‍රයෙන් දින එසේවූ බත පරිගුබ්බ බ්‍රාහ්මණවූ මම අනුභවකොට ලේහා මිශ්‍රකොට කැහිමිසි කියා මෙසේ නොයෙක් පරිද්දෙන් ඒ බ්‍රාහ්මණ පුත්‍රයාහට පශ්වාතනාපද්‍රුබයව හෙතුවිද.

209 එවං ධම්මං නිරං කක්ඛා යො අධිමෙත්ත ජීවති
සතධම්මොව ලාභෙන ලබ්භනපි න නඤ්ඤති.

එවං, මෙපරිද්දෙන්; ධම්මං, (ආජීව පාරිගුබ්බිල සංඛ්‍යාත) ධම්මය; නිරං කක්ඛා, දුරුකොට; අධිමෙත්ත, (එක්විසි අනන්‍ය සංඛ්‍යාත) අධිමිත්තයක්; යො, යම් මහණෙක්; ජීවති, ජීවත්වෙයි; (හේ මහණ) සතධම්මොව, ශතධම්මොව බ්‍රාහ්මණ පුත්‍රයා මෙන්; ලබ්භනපි ලාභෙන, ලබ්බලාභයෙන්ද; න නඤ්ඤති, තුෂට නොවේ-තර්හිත ජීවිකාවෙන් ජීවත්වෙමිසි පශ්වාතනාපයෙන් තැවෙන්නේය යි සේසි.

179 සතධම්ම ජානකසී.

————— 00 —————

210 දුදුදු දදමානානං දුකකරං කමකුබ්බතං

අසනෙනා නානුකුබ්බනාහි සතං ධම්මො දුරන්තයො.

දුදුදු, (ලොභාදිදොෂපරවූ අශුභයන් විසින් දෙන්නට නොපි
ළුවන් හෙයින්) දුදුදුනම්වූ දුකය; දදමානානං, දෙන්නවුන්ගේ;
දුකකරං, දුෂකරවූ; කමමා, කම්මය; කුබ්බතං, කරනනවුන්ගේ;
අසනෙනා, අසත්පුරුෂයෝ; නානුකුබ්බනාහි, අනුක්‍රියා කරන්නෝ
නොවෙත් නොහොත් උන් සේ දුකක්‍රියා කරන්නෝ නොවෙත්;
එසේමැයි; සතං, සත්පුරුෂයන්ගේ; ධම්මො, සංඛ්‍යාවධර්මය හෙ
වත් දුකය; දුරන්තයො, (මෙසේවූ දුකයෙන් මෙසේවූ ඵලයෙන්
වන්නේයයි) නොදනහැකි; නොහොත්; දුරන්තයො, පැමිණෙන්න
ට නොපිළිවනි- අශුභයෝ දන්දිත් හේ දුකයෙහි ඵලප්‍රාප්තිය
සාධාගත නොහෙත්නාහුය යි සේයි.

211 තසමා සතව අසතව නානා භොති ඉතො ගති

අසනෙනා නිරයං යනාහි සනෙනා සග්ගපරායනාහි.

තසමා, එසෙයින්; සතව, සත්පුරුෂයන්ගේද; අසතව, අසත්
පුරුෂයන්ගේද; ඉතො, මෙයින්; ගති, භවයෙහි ප්‍රතිසංක්‍රමණය;
නානා භොති, වෙනවෙන වන්නේයි; එසේමැයි; අසනෙනා, (දුක
ශීලාදියෙහි නොහැසිරෙන) අපමානිතප්‍රජායෝ; නිරයං යනාහි, තරක
යට යෙහි; සනෙනා, (දුකශීලාදි ක්‍රියායෙහි ප්‍රසූත) සත්පුරුෂයෝ;
සග්ගපරායනා, සංග්ගපරායණකොට ඇත්තෝයි හෙවත් මෙන්වූ
සෙවනුයුතු අනුගත කෙරෙහි යි සේයි.

180 දුදුදු ජානකසයි.

—00—

3. කලාණ්ඩම් වර්ගසයි.

212 ධනුග්ගනො අසදිසො රාජපුත්තො මහබ්බලො

දුරෙ පාති අකඛණ්චෙධි මහාකායපපදාලනො.

මහබ්බලො, (කායබල ඥානබල වශයෙන්) මහත්වූ බලඇති;
දුරෙපාති, (වාහුමහාරාජිකයා ඉක්මවා ක්‍රියාකාරීත්වය දක්වා
කාණ්ඩපුරණයෙහි සාමම්ප්‍රියයෙන්) සැර දුර ගෙලන්නාවූ; අකඛණ්
චෙධි, ලක්‍ෂ්‍යය නොවරදවා විදිනාවූ; නොහොත් අක්‍ෂණයයි විද්‍යුත්
කිහිනි එසේ හෙයින් එකවිද්‍යුත්විලාසකාලයෙහි සත් අවමාර
යෙක්හි ශරපුරුෂයෙහි සමාධිගතයින් අක්‍ෂණවේධිතම්වූ; මහා
කායපපදාලනො, (වම්මකාය ලොහකාය දුරකායාදිවූ) මහාකායයන්

විදුරණය කරන්නාවූ; අසදිසො, අසදුගනම්වූ නොහොත් ප්‍රඥදීත්
සමයක්හු නැත්තාවූ; රාජප්‍රතො, රාජප්‍රතුඩු; ධනුගහනො,
ධනුභීරනෙම—

213 සඛොමිනෙත රණං කන්තා න ච කිම් විතෙඤ්ඤි

භාතරං සොඤ්ඤි කන්තා සංකුඤ්ඤිං අරුඤ්ඤිං පාගමිති.

සඛොමිනෙත, සියලු සතුරන්; රණං කන්තා, යුධකොට පලවා;
කිම්, කිසිවක්හු; න ච විතෙඤ්ඤි, නොපළීය හෙවත් ප්‍රාණහාන
නොකෙළේය. කුමක්කළද යත්? භාතරං, මලු; සොඤ්ඤි කන්තා,
සුවපත්කොට; සංකුඤ්ඤිං, ගිලසංසමයට හෙවත් ප්‍රවුප්තාවට; අරුඤ්ඤිං
ගම්, පැමිණිය.

151 අසදිස ජාතකසසි.

-----00-----

214 සඛනාමාවචරා සුරා බලවා ඉති විසුතො,

කිනු තොරණමාසජ්ජ පටිකකමසි කුජර.

සඛනාමාවචරා, ආයුධ ප්‍රහාරයෙන් යුක්ත යුධය මැඩහැසිරෙන
හෙයින් සඛනාමාවචරයයි කියාද; සුරා, යුධයෙහි පසුනොබස්නා
සිත්ඇති හෙයින් ශූරයයි කියාද; බලවා, එහිඇති හෙයින් බලවතුයි
කියාද; ඉති, මෙසේ; විසුතො, ප්‍රසිද්ධයන්; කුජර, ගසනිස; තොර
ණං, තොරණට හෙවත් වාසල්දොරටුවට; ආසජ්ජ, පැමිණ; කිනු,
කවරකාරණයකින්; පටිකකමසි, පසුබසිතිද.

215 ඔමදද ඛිප්පං පලිසං එසිකානි ච අබබ්භ,

තොරණානි පමද්දො ඛිප්පං පලිසං කුජරානි.

පලිසං, නගර පලිසය හෙවත් යතුරුඅගුලු; ඛිප්පං, ශිඝ්‍රව;
ඔමදද, මළු; එසිකානි ච, එසිකාසන්නයන්ද; අබබ්භ, වහා උදුර;
කුජර, ගජරාජය; තොරණානි, වාසල්දොරටා; පමද්දො, මැඩ;
ඛිප්පං, වහා; පලිසං, (නගරාභ්‍යන්තරයට) ප්‍රවිෂ්ටවා.

152 සඛනාමාවචර ජාතකසසි.

-----000-----

216 වාලොදකං අපරසං නිහිතං

පිකා මදෙ ජායති ගද්දහානං

ඉමච පිකාන රසං පණිතං

මදෙ න ඝණයති සිකුචානං.

අපරසං, අල්පරසවූ; නිහිතං, හිතරස ඇතිකෙසින් නිහිතවූ;
වාලොදකං, නිශ්චලල්ලෙන් පැරහු රස ජලය; පිකා, බි; ගද්දහානං,

කොටඵවන්ට; මදො, මදය; ඡයති, වඩනේය; පණිතං ව, පුණිතදමු; ඉමං රසං, මේරසය; පිනාන, බි; සිංඛවානං, සෙසකව්‍යන්ට; මදො, මදය; න සජායති, නොවඩනේය; කාරණා කිම්දසි විවාමෝ.

217 අප්පමි පිනාන නිතිනප්පෙවො
සො මජ්ඣති තෙන ජනිඤ පුසො
ධොරය්‍යසිලො ච කුලට්ඨි ජාතො
න මජ්ඣති අග්ගරසං පිටිකාති.

ජනිඤ, ජනශ්‍රේෂ්ඨය; නිතිනප්පෙවො, ලාමකජනි ඇත්තේ; තෙන, ඒලාමක ජාතිකයෙක්; පුසො, ප්‍රශස්ත; සො, තෙතෙම; අප්පමි, සමල්පවුදු හෙවත් රසවදවු ජලය; පිනාන, බි; මජ්ඣති, මත්වන්නේය; ධොරය්‍යසිලො, ධුරවහනසමභාවයෙන් සමපනන වූ; කුලට්ඨි ජනො, උපතමකුලයෙහි ජාතවු සෙසකවයා; අග්ගරසං, පළමුකොට මැඩගත් හෙයින් අග්‍රවු මිදිරසය; පිටිකා, බි; න මජ්ඣති, මත්තොවන්නේයයි කාරණා කිවු.

183 වාලොදක ජාතකයයි

— 00 —

218 දුසිතො ගිරිදත්තෙන හයො සාමය්‍ය පණ්ඩිතො
පොරාණං පකතීං භික්‍ෂා තස්සෙව අනුචිසියති.

සාමය්‍ය, සාමනම් රජ්ජරුවන්ගේ; පණ්ඩිතො, පණ්ඩිතමිවු; හයො, අභයා; ගිරිදත්තෙන, ගිරිදත්තනම් කොරවු අශ්වබකියා විසින්; දුසිතො, දුෂණය කරනලද්දේ; පොරාණං, පුරාතනවු; පකතීං, ප්‍රකෘතිය; භික්‍ෂා, හැර; තස්සෙව, ගේ නමාබදනාවු ගිරිදත්තනම් කොරැගේප්‍රකෘතියම; අනුචිසියති, අනුබික්ෂණයකෙරේ-උග්‍රගේ කොරගමත් තෙමේත් කෙරෙයි සේයි.

219 සචෙව ච නනුජේ පොසො සිඛරාකාරකප්පිතො
ආනතො තං ගහෙක්‍ෂාන මණ්ඩලෙ පරිචතනයෙ
බිප්පමෙව පහක්‍ෂාන තස්සෙව අනුචිසියති.

සචෙව, ඉදින්; නනුජේ, ඕහට; සිඛරාකාර, පුඤ්ඤවු ආකෘතීන්; කප්පිතො, කල්පිතවු කෙයගමග්‍රැඇති; පොසො, පුරුෂයෙක්; තං, ඒ අශ්වයා; ආනතො, ආනතයෙහි හෙවත් මුඩරජ්ජුවෙහි; ගහෙක්‍ෂානා, ගෙන; මණ්ඩලෙ, අශ්වමණ්ඩලයෙහි; පරිචතනයෙ, පරිචරිතනය තෙලේවිනම්; බිප්පමෙව, වහාම; පහක්‍ෂාන, ඒබඳ හාවය හැර; තස්සෙව, ඒඅශ්වබකියාගේ උපතම ප්‍රකෘතියම; අනුචිසියති, අනුච

හික්මේ හෙවත් තමා පෙර හික්මුණු භාවයෙහි පිහිටන්නේයයි සේසි, “තනුමත්” කීතැන “තසා අනුපො තනුමත්”යි සමාසයි.

184 ගිවිදනන ජානකසෙයි.

—00—

220 යථොදකෙ ආවිලෙ අපසහනෙන
න පසානි සිප්පිසබ්බකං ම චුල්ලුමිං
එවං ආවිලෙහි විනතා
න පසානි අනනදසං පරසං.

යථා, යම්සේ; ආවිලෙ, කැඳිමගෙන් මිශ්‍රවූ; අපසහනෙන, එහෙ සිත්ම අප්‍රසන්නවූ; උදකෙ, ජලයෙහි; සිප්පි, රත්වත් බෙල්ලන්ද, සබ්බකං, වටබෙල්ලන්ද; ම චුල්ලුමිං, මත්සරවග්ගියාද; න පසානි; බලන්නේ නොදැකීද; එවං, එපරිද්දෙන්; විනතා, විතනය; ආවිලෙ, (රාගාදීන්) ආවිලකල්හි; අනනදසං, ආනමාමියද; පරසං, පරාමියද; නපසානි, නොදැකී.

221 යථොදකෙ අනෙව් විපසහනෙන
සො පසානි සිප්පි මචුල්ලුමිං
එවං අනාවිලෙ හි විනතා
සො පසානි අනනදසං පරසානි.

යථා, යම්සේ; අනෙව්, සවිච්ඡවූ; විපසහනෙන, මනිව්ණිමෙන් ප්‍රසන්නවූ; උදකෙ, ජලයෙහි; සිප්පිං, රත්වත් බෙල්ලන්ද; ම චුල්ලුමිං, මස්ලසානුන්ද; සො, හේබලන පුරුෂයා; පසානි, බලා ද; එවං, එපරිද්දෙන්; විනතා, විතනය; අනාවිලෙ, ලොභාදීන් නොඇලවුණුකල්හි; අනනදසං, ආනමාමියද; පරසං, පරාමියද; සො, හේරාගාදීන් පුරුෂයාට වසන සිත්ඇති පුරුෂයෙම; පසානි, බලා.

185 අනභිරති ජානකසෙයි.

—00—

222 වණණගඤ්ඤප්පෙතො අලොභයං අනුචා පුරෙ
තමෙව පුජං ලභමානො කෙනමෙඛා කට්ඨකප්පලො.

අයං, මේ; අලොභා, ආමුච්ඡාසය; පුරෙ, පෙර; වණණ, වණ්ණයෙන්ද; ගඤ්ඤ, සුගඤ්ඤයෙන්ද; රස, මධුරරසයෙන්ද; උපෙතො, යෙදුමෙන්; අනු, විස; තමෙව පුජං, හෙම පෙර කරන පූජාව, ලභමානො, ලබන්නාවූ; අලොභා, අභිරුක; කෙන, කවර හෙතුවකින්; කට්ඨකප්පලො, කිකතරස ප්‍රසවකෙරේද හෙවත් නිකතවූ එල ඇත්තේවිද.

223 පුටිමඤ්ඤ පරිවාරො අමෙබ්බා තෙ දබ්බානති

මුලං මුළුලන සංසඨං සාධා සාධා නිසෙවරෙ

අසනං සන්තිවාසෙන තෙනමෙබ්බා කට්ඨකප්පලොඨි.

දබ්බානන, දබ්බානන දෙවයෙනි; තෙ, නොපයේ; අමෙබ්බා, ආමු
වෘක්ෂය; පුටිමඤ්ඤ පරිවාරො, කොසඬු රුක් පිරිවර කොට ඇත්තේ
හෙවත් කොසඬුගස් වට කොට සිටියේ; මුලං, මුල; මුළුලන, මුලින්;
සංසඨං, සංසායනය හෙවත් කොසඬුමුල් හා මිඤ්ඤාලය එක්වසිටියේය;
සාධා, ශාධාවෝ; සාධා, ශාධාවන්; නිසෙවරෙ, සෙවුනාහ; තෙන,
ඒ; අසනං, අමධුරවූ පුටිමඤ්ඤ වෘක්ෂයන්ගේ; සන්තිවාසෙන, සන්වාස
යෙන්; අමෙබ්බා, මේ වඩුරාමවෘක්ෂය; කට්ඨකප්පලො, අමධුර පල
ඇත්තේවි.

186 දබ්බානන ජාතකයයි.

— — — 808 — — —

224 උච්චෙ විලසිමාරුඤ මනනයවෙහා රහොගතා

නිවෙ ඔරුඤ මනනවෙහා මිහරාජාපි සොසායාති.

උච්චෙ, සවහාවයෙන් උස්වූ ගස; විලසිං, එහිදු අනුෂ්ඨාන
වෙලපකට; ආරුඤ, නැඟී; රහොගතා, රහසට පැමිණ; මනන
යවෙහා, මනනුණක කරව; ඔරුඤ, බැස; නිවෙ, නිවසානගෙහි
සිට; මනනවෙහා, මනනුණක කරව; මිහරාජාපි, මහරාජයාද; සො
සායාති, අසා—වෘක්ෂාග්‍රයෙහි හුන් ගංසයන් දෙන්නකු දැක මහාබල
වූ ශාඛාලයා අනාත්මවෙදීව මහරාජවූ මමද අසමින් ගසින් බැස
මා සම්පයෙහි බණවයි කියා නියොගකෙළේය යනු අභිප්‍රායයි.

225 සං සුපණ්ණො සුපණ්ණෙන දෙවො දෙවෙන මනනයෙ,

කිං තසා චතුමට්ඨාසා බිලං පච්ඡ ජලේකාති.

සං, (ගෙන කාරණෙන) යම් කාරණයකින්; සුපණ්ණො, සුඤ්ඤ
පණ්ණ ඇතිගෙසින් සුපණ්ණෙනම්වූ ගංසයා; සුපණ්ණෙන, ගංසයා
හා; දෙවො, හෙම දෙවනානම්වූ ගංසයා, දෙවෙන, දෙවනා
නම්වූ ගංසයා හා; මනනයෙ, මනනුණක කෙරේද; තසා, ඒ මනනුණ
ගෙහි; චතුමට්ඨාසා, ශරීරයෙන් ජාතියෙන් ස්වරයෙන් ගුණයෙන්
සි මේ සතරින් සිලවූවු හෙවත් නිඤ්ඤාහි ගෙසින් මෙකියන සතර
ගුණයෙන් තිහවූ තට; කිං, කවරනම් ප්‍රයෝජන යෙකේද; ජලේක,
මහාබලය; බිලං, බිලයට; පච්ඡ, ප්‍රවිෂ්ටව—බෝධිසත්‍යයෝ හෙරව
ස්වරූප දක්වා මෙසේ නියොගකෙළේ.

187 චතුමට්ඨ ජාතකයයි.

226 සිහංගුලි සිහනබො සිහපාද පතිසිනො
සො සිනො සිහසංඝමිති එකො නදහි අඤ්ඤාං.

සිහංගුලි, සිංහසන්ට බඳුනු ඇඟිලිඇති; සිහනබො, සිංහයන්ට බඳුනු නියඇති; සිහපාද, සිංහපාදයෙහි; පතිසිනො, පිහිටි හෙවත් සිංහයන්ගේ පාබල පා ඇති; සො සිනො, ඒ සිංහතෙම; සිහසංඝමිති සිංහ සමූහයෙහි; එකො; අවශෙෂ සිංහසන්හා අසදාශව; අඤ්ඤාං. අනිත් පරිද්දෙකින්; නදහි, ශාඛාල නාදකෙරේ — හඟනපාදුදායවය වශෙන් සිංහාභාහි විභවුත් නාදවුකලී ශාඛාලනාදම යයි සේයි.

227 මා කිං නදි රාජපුත්ත අපසසදො වනෙ වස

සරත බො නං ජාතෙසුං නහි තෙ පෙහතිකො සරොහි.

රාජපුත්ත, සිංහරාජයාගේ පුත්‍රය; කිං, තෝ; මා නදි, නතමක් නාදකර හෙවත් නොනගි—ශබ්දයෙන් තා කැනගිල්බව දැන ගනිති යි සේයි; අපසසදො, නියශබ්දව හෙවත් නොහඬා; වනෙ, වෙතෙහි; (සිංහයන් අතුරෙහි) වස, නිවාසය කර; තා,තා; සරත බො, සාර සෙන් වහාහි; ජාතෙසුං, දැනගන්නාහුයි; තෙ, තව; පෙහතිකො පියාණන්ගේ; සරො: සරය; නහි, නැති.

188 සිහකොඤ්චි ජාතකයයි.

— 0 —

228 හෙතං සිහසුං නදිතං න ව්‍යඤ්ඤං න දිපිනො

පාරුතො සිහවමෙහින ජමෙමා නදහි ගදුතො.

එතං, මේ; සිහසුං, සිංහයෙකුගේ; නදිතං න, නාදනොච්චයි; ව්‍යඤ්ඤං, ව්‍යාසුරයෙකුගේ; නදිතං න, නාදනොච්චයි; දිපිනො, දිව් යෙකුගේ; නදිතං න, නාදනොච්චයි; සිහවමෙහින, සිංහවමෙයන්; පාරුතො, පොරවනලද; ජමෙමා, ලාමකවු; ගදුතො, කොටළුවා; නදහි, නාදකෙරේ.

229 චිරමි බො නං බාදෙසුං ගදුතො හරිතං යවං

පාරුතො සිහවමෙහින රවමානොව දුසසිති.

ගදුතො, කොටළුවා; සිහවමෙහින, සිංහ වමෙයන්; පාරුතො, පොරවනලද්දේ; හරිතං; නිල්වු. යවං, යව; චිරමි බො, දිශිකාලයක් වහාහි; බාදෙසුං, කන්තේස; තං' යනු; නිපාතය; රවමානොවා තමාගේ ගදුහරාවය කරන්නේම; දුසසි. දුෂ්චි—සි.හවමෙය පොරව, හෙණ කොහඬා බොහෝ කලක් යව කා තමාගේ ගදුහරාවයෙන් හඬා ජාතියදුකාශකොට ප්‍රහාරාදින් දුෂණයට පැමිණියේය යි සේයි.

189 සිහවමිම ජාතකයයි.

— 00 —

230 පසු සඬාය සිලසු වාගසු ව අයං එලං,
නාගො නාමාය වරණන්ත සඬං වහති උපාසකා.

පසු, බල; සඬාය, (ලෝකික ලෝකොත්තර) ශ්‍රඩාවශේද; සිලසු ව, (ලෝකික ලෝකොත්තර) ශ්‍රීලයාන්ද; වාගස්ස ව, (භද්‍රය වස්තුය, කෙලයය යනාදී දේහත්ති නිස්සඬන) පරිත්‍යාග යාශේද; අයං, (යයි සේයි, ඉදං) මේ; එලං, ගුණය (භාවිකසංසය); පසු යනාදියාව සාමාන්‍යකාල ගත්කල මේ අවිධිමත්වනායෙන් “පසු” යනාදියාව “අයං එලං පසු” යයි කියාගොස් ගොදත්; නාගො, දිව්‍යතාගයා; නාමාය වරණන්ත, නොකාසංසානගෙන්; සඬං, (රත්නාසුරෙහි ප්‍රතිශක්ති) ශ්‍රඩාදැති; උපාසකං, උපාසකයා; වහති, උසුලා.

231 සබ්බරුව සමාසෙථ සබ්බි කුබ්බෙථ සත්ථවං,
සතං හි සත්තිවාසෙන සොත්ථිං ගච්ඡති නසාපිතොති.

සබ්බරුව, ප්‍රාඥාත්මා සමහ; සමාසෙථ, එක්ව වාසය කරත් තේය; සබ්බි, සත්පුරුෂයන්ගා; සත්ථවං, මිත්‍රසංඝාවය; කුබ්බෙථ, කරත්තේය; (පුරොජන කිම්බද්ධත්?) සතංහි, සත්පුරුෂයන්ගා වතාහි; සත්තිවාසෙන, සහවාසයෙන්; නසාපිතො, කරනාවැම් වූද අසත්තයා පොවා; සොත්ථිං, සුවසේ; ගච්ඡති, යත්තේයි, එහෙයින් සුජනසමාගමය ඵෙහලෝකික පාරලෝකික අභිජ්ඣාපීප්‍රසවය කරත්තේය සිසේයි.

190 සිලානිසංසජානකයයි.

(4) සත්ථවන අසද්ධමජ්ඣයයි.

232 අපි රුහකල්පිතනාපි ජියා සත්ථියතො පුතා,
සත්ථියස්සු පුරාණියා මා කොටසො වසං ගමි.

රුහක, රුහකය; ජිනනාපි, ජිනනදවු; ජියා, ජාතොමේ; පුතා, නැවත; සත්ථියතො අපි, සකානවත්තිද; හෙවත් සවතා වට පැමිණෙන්නිමද, (තෝද එපරිද්දෙන්) පුරාණියා, පුරාතනවූ නා අඤ්චතා; සත්ථියස්සු, සකානව; හෙවත් සමභිවහනු; කොටසො, ක්‍රොධයාගේ; වසං, වසගබවට; මාගමි, හඟමික් යා; ක්‍රොධ නොකර සිසේයි.

233 විජ්ජමානාසු මරුවාසු විජ්ජමානෙසු කාරුසු,
අඤ්ඤං ජ්‍යෙං කරුණාම අලඤ්ඤව පුරාණියාහි.

මරුවාසු, මරුචනම්වාහාරි; (දුග්ගල්ලුකවාහාරියධ්‍යෙණ) විජ්ජ
මානාසු, විදුලානවුකල්හිද; කාරුසු, දුනුදිගකරත්තවුත්; විජ්ජ
මානෙසු, විදුමානකල්හි; අඤ්ඤං, අනික්; ජ්‍යෙං, ජ්‍යාචක්; කරුණාම,
කොටගනුමෝද එපරිද්දෙන්; පුරාණියා, පුරාතන ප්‍රියාච;
අලඤ්ඤව, නොකැමැත්තේමැයි.

191 රුහක ජාතකයයි.

234 ඉතී සීයා රුපවති සාව සීලවති සීයා,
පුරිසො තං න ඉලෙඡ්‍යාස සද්දහාසි මහොසධ.

ඉතී, සහි; රුපවති, රු ඇත්ති; සීයා, චිත්තිය; සාව, හේරුප
සත්‍රිද; සීලවති, ආචාරශීල ඇත්ති; සීයා, චිත්තිය; පුරිසො, පුරුෂ
යෙක්; තං, ඇ; නඉලෙඡ්‍යාස, නොකැමැත්තේය; මහොසධ,
මහෝභවයෙහි; සද්දහාසි, ඒ හදහව්දු රජ විවාලේ විවාල රජ
හට මහෝභව පණ්ණිකයෝ කියත්.

235 සද්දහාමි මහාගරජ පුරිසො දුග්ගො සීයා,
සිරි ව කාලකණ්ණි ව න සමෙතති කුදුවනතති.

මහාගරජ, මහරජ; සද්දහාමි, අදහම්; පුරිසො, පුරුෂ; දුග්ගො
සීයා, පින්කැත්තේ වීනම්; සිරිව, ශ්‍රීද; කාලකණ්ණිව, අශ්‍රීදයන
දෙදෙන; කුදුවනං, කිසිකලෙක්හිදු හෙවත් මිදකාලයකුදු; නස
මෙත්ති, එක්ව නොවැසෙත්- අශ්‍රීකපුරුෂයෙහි ප්‍රසන්නාඛ්‍යානා
සඛ්‍යමය ඇසිල්ලකුත් මනාප නොවෙයිසේයි.

192 සිපිකාලකණ්ණි ජාතකයයි.

236 අගමෙව සා අගච්චි යො අනඤ්ඤ,
අගමෙව යො හත්ච්චිතොනා අනඤ්ඤ,
යාමාහ කොමාරපති මමත්ති
ච්ඡිකිඤ්ඤො නාහි ඉත්ථිසු සථං.

අගමෙව සා, හෝ මෝමාය; (අනඤ්ඤ, අභිකක්තොවේ) අගච්චි,
මෙද; යො, හේමය; අනඤ්ඤ, අනිකෙක් නොවම්; යො හත්ච්චි
තොනා, ඒ වධයට පැවිණි කොටාද; අගං එව, මේමය; අනඤ්ඤ,
අභිකෙක්තො වේ මමං, මාගේ; කොමාරපතිඉති, කුමාර කලම

ලද භාවිතයයි හෙවත් කුලවංශයන්වසින් පුත් සැවිතෙමෙයයි; ගා,
සමත්; ආග, කීද; (භිෂකාලේ මැග); ඉත්තියො, සුත්තනම්, වජ්ඣො,
වධායක හෙවත් වධකරත්තව සුප්පයහ; ඉත්තිය, සුත්තනම්, වජ්ඣො,
කට්ඨං, වාක්සනායොක්; නත්ති, කැති-ගමකපර දහරුවෙන් උසුලා
බාහු රුධිරය පොවා පොෂණයකළ එකක් ඇදද එනම් මමය
බාහු රුධිරය බි විසුයමක් ඇදද ගෝනම් ලෝය ගමිකොටක
දීමෙන් ගත්තනුගතා පොෂණය කෙලෙම්ද හේ දත් මාගේ
බාලාවාසාවෙහි සමයෙක්කිය කී ලෝය සවිසුත්තනම් වධාගිතය
යයි කියා ඔබ්බෙහි වධයට නියොග කරත්.

237 ඉමමජ්ඣමං මුසලෙන ගත්තා පුද්දං ජවං පද්ධරුපසෙවං.
ඉමිසංව ආං පාපපතිබ්බතාය ජීවත්තිතා ජිකුඨ කණ්ණ
නාසත්ති.

පුද්දං, රොදුඩු; ජවං, නිර්ගුණතාවයෙන් මිනිසාගේ; පරදර,
පරදරුවන්; උපසෙවං, ගෙවුනාවු; ජවං, ලාමකවු; ඉමම, මේ
කොටුද; මුසලෙන, මුසලයෙන්; ගත්තා, තලා (ඇවබ්බි); පාප
පතිබ්බතාය, ලාමකවු පතිවුතාඇති; ජීවත්තිතා, ජීවත්වත්තාවුම;
ඉමිසංව, මැගේද; කණ්ණතායං, කණ්ණතායියා; ජිකුඨ, කපළ,
තං, ගනු නිපාතයි- මේ පුජිතවු කොටුද මුසල පුතාරයෙන් ඇව
බ්බි මේ පුජිතවු අනාවාරයෙන් සුකයාගේද නොමරි කණ්ණ
තාසම්පේදකරවයි නියොග කලහ ගනුගනිනුයයි.

193 මුල්ලපද්ධම ජාතකයයි

238 ආසනත්ථෙවා පච්ඡනතිඤ්ඤානාගනඤ්ඤා සතභිඉධිලොකපාලා
සහසා කණ්ණතායං අසඤ්ඤතායං ආගනුන සත්තිපටි සෙ
භිකාගෙ.

දෙවා, සිල්වතුන් (රක්ෂාකරත්තාවු පාපනිවාරණය කරත්තාවු)
දෙවතාලෝ; තසනතිඤ්ඤා, නැතැයි ගනිමි; පච්ඡනතිඤ්ඤා, එබ්බ
කෑතාගෙක බැහැරවගෙනයි සිතමි; ඉධි, මේලොකගෙහි; ලොක
පාලා, සත්පුරුෂ ලක්ෂණගෙහි නිසුක්තගෙහින් ලොකපාලනම්වු
අදවතාලෝත්; නතිසත්ති, නොමැතැයි; ඤ්ඤා, ගනිමි; සහසා,
ලාභලා පරිඤා නොකොට; කණ්ණතායං, දරුණුකම්කරත්
තාවු; අසඤ්ඤතායං, වාරත්තයෙන් අසඤ්ඤතවු පුරුෂලයන්ගේ
දරුණුකම්යාමත්; පටිසෙධිතාලො, පුනිමෙධික කරත්තෝ හෙවත්
විලිකත්තෝ; නග සත්ති, නොමැතැයි; ඤ්ඤා, ගනිමි.

239 අකාලෙ වසසනි තසස කාලෙ තසස න වසසනි,
සගගාව වචනිඨානා නනු සො තාවතා ගතොති.

තසස, ඒ අධිමයෙන් රජකරන රජහුගේ විජිතයෙහි, අකාලෙ, අකාලයෙහි; (ගොවිතැන් පාසුණුකලය දනන්කලය මඩනාකලය යනාදී නොමේවටමනාකාලයෙහි) වසසනි, වැසි වස්සි; තසස, ඒ අතීති බහුලයකට වසන රජහුගේ රාජ්‍යයෙහි; කාලෙ, ගොයමි වඩනා කාලය බාල කාලය යනාදී දිග වුවමනා කාලයෙහි, නවස්සනි, නොවස්සි; සගගාව ඨානා, සෙවනිභිබ්බාන ස්ථානයෙන් යෙවත් සිතීමොකයෙන් (ගත් අධිමිමිස්සිරජ), වචනි, අදුර්ලාභ වශයෙන් ව්‍යුහවත්තේය; නොගොත් සෙවනෙහි රජකරන්නේ ගත් ඒ සනිතරජයෙන් ව්‍යුහ වන්නෙහි; සො, ගත් අධිමිමිස්සිරජ, තාවතා, මෙපමණෙකින්; ගතො තනු, කළටවුයේ නොවේද නොගොත් මෙතැන්හි නනුයනු එකානතාවාසීය, සො, ඒ අධිමිමිස්සිරජයෙහි; තාවතා, මෙපමණෙකින්; ගතො තනු, (අව මහා නරකාදී අපාය භූමියෙහිදී) එකානතයෙන් නැවතැයි.

164 මනිමොරජානකයයි.

240 පබ්බතපඤ්ඤ රමෙම ජාතා පොකරණි සිවා.

තං සිගාලො අපාපාසි ජානං සිගෙහා රක්ඛතං.

රමෙම, සිත්කළුව; පබ්බත, හිමාලයපර්වතය; උපසරෙ, සම්ප්‍රයෝගිකර්මයට භූමිප්‍රදේශයෙහි; සිවා, සිතලවාර්තරවු; පොකරණි, පුෂ්කරණියක්; ජාතා, ඇතිවූ; ගම්භාවටද පුෂ්කරණිවැසියා රාග කරති එසේගෙයින් පුරුකිරිවාර්තරන ගම්භාවක් ජාතය යන අදිදනියත්; සිගෙහා, සිංහයක් කුමිසින්, රක්ඛතං, රක්ෂාකරනලද; තං, ගත්වාර්පු ඒ පුෂ්කරණිය; සිගාලො, සැගාලයෙක්; ජානං, සිංහ රක්ෂිත පුෂ්කරණියෙහි දත්තේ; අපාපාසි, වැද නිර්භිතව පි; අපාපාසි, යන්නෙහි අපයනු උපසගීය, අපාසියනුක්‍රියාවයි.

241 පිබත්ති වෙ මහාරාජ සාපදනි මහානදිං.

න තෙන අනදි ගොති ඔමස්ස යදි තෙ පිසානි.

මහාරජ, මහරජ; වෙ, එකානතයෙන්; සාපදනි, දිවිආදිවු සිංහ වනුස්පාදයෝ; මහානදිං, මහාගම්භාව; පිබත්ති, බොත්මය, තෙන, යතුන් පාත් අනුනවසල පමණෙකින්; අනදි න ගොති, ගම්භා නොවුයේ නොවෙයි; ගම්භාවමය; තෙ, තව; යදි, දිනිත්; පිසානා, අඹු ප්‍රියමාමි ඒ ඇමැතිබොහෝ උපකාරවිතමි; ඔමස්ස, සමාකර;

මහරජ ගතපාත්තොත්තනම් මේ කාශාල මතු තොවෙයි අවුනෙ
 ම අවිභද්ධ චතුස්පාදයෝද චිපාදයෝද බහුස්පාදයෝද අපාදයෝ
 දෙක සියල්ලෝම බැසූ පාත්තොත්, යම්කෙසෙත් සේගසිතා නො
 ගබ්බාමුයේ නොවෙයි දුළුල්ලුයේත් නොවෙයි තෘප්තය නොවෙයි
 එපරිද්දෙන් මේලෝකයෙහි සත්ත්වයන් උත්තමාධිමසථිතයෝ
 සෙවිත්මය එකතු ද වුව හේ සත්ත්ව ලෝකදාහනි දත්තෝ හර
 තෝ නොවෙති තෙසිදු එපරිද්දෙන් රක්ෂාකර්මය නිසා අවිවාද
 කළහයි සේයි.

195 පබ්බතපසරජානකයයි.

242 යෙ හ කාශන්ති ඔවාදං නර බුබ්බන දෙසිතං,
 වෘසනං ඛෙ ගමිස්සන්ති රක්කසිනිව වාණිජා.

යෙ, යම්, නර, නරකෙතෙක්; බුබ්බන, සඵලයන් විසින්; දෙ
 සිතං, දෙශනාකරනලද; ඔවාදං, අවිවාද; නකාහන්ති, නොකෙ
 රෙද්ද; රක්කසිනි, රක්ෂාසිත්විසින් උපලාලනයෙන් විනාශයට
 පැමිණියාවූ; වාණිජා ඉඳ, ව්‍යාපාරයන්මෙන්; තෙ, ඔහුතුමු;
 වෘසනං, විනාශයට; ගමිස්සන්ති, පැමිණෙත්.

243 යෙ ච කාශන්ති ඔවාදං නර බුබ්බන දෙසිතං,
 ඤාන්තං පාරං ගමිස්සන්ති වාලාගෙතොව වාණිජානි.

යෙච නර, යම් නරකෙතෙක් වනාහි; බුබ්බන, බුදුන්විසින්
 දෙසිතං, වදාරනලද; ඔවාදං, අවිවාද; කාශන්ති, කෙරෙද්ද; (ඔහු)
 වාලාගෙන, වලාකකුලයෙහි අඤ්චනජයා නසා අභිලෂිතයාන
 ප්‍රාප්තවූ; වාණිජා ඉඳ, ව්‍යාපාරයන්මෙන්; ඤාන්තං, සුද්ධ (අනන්ත
 රාශයෙන්) පාරං, සංසාර සාගරයාගේ පාරයට ගෙවත් නිව්‍යාණ
 යට; ගමිස්සන්ති, පැමිණෙත්.

196 මලානස්ස ජානකයයි

244 හ හං උමතයනෙ දිඤ්ඤා හ ච හං පටිහානති,
 චක්ඛුනි චස්ස හ දදති පටිලොමව චත්තති.

හං, ඔහු; දිඤ්ඤා, දක; උමතයනෙ, සම්මත ප්‍රකාශ නොකරත්
 හේය; හං, හේ තමා වේෂඥාති පුරුෂයාගේ චිත්තය; නවපටි
 නිඤ්ඤා, පුනිතඤ්ඤා නොකෙරෙයි ගෙවත් තමා වේෂඥාති පුරුෂ
 යාගේ ශ්‍රවණීයවූ යම්චිත්තයක් ඇසුවද්දෙහි පහතින් සේසි සවිකාර

තොසරත්තේසි; අස්ස, මේ වෙහිච්ච පුරුෂයහට; චක්ඛුභි, තෙනු
 යත්, නදදුති, නොදෙසිතෙවත් අභිමුඛයෙහි සෘජුව දූෂදාකාර
 යෙන් නොබලයි; පථිලොච්ච, ප්‍රත්‍යතිකච්ච හෙවත් විරෝධකූල
 යෙන්ද; චිත්තති, පවත්නේයි.

245 එතෙ සචන්ති ආකාර අමිත්තස්මිං පතිදිතා,
 යෙහි අමිත්තං ජාතොස්ස දිස්වා සුඛවා ච පණ්ණේතොයි.

එතෙ, මෙනිගතලද; ආකාර, ආකාර හු; අමිත්තස්මිං, සතුරු
 කෙරෙහි, පතිදිතා, ප්‍රතිෂ්ඨිතවූවාහු; කචන්ති, වෙති; පතඨිතො,
 තඤ්ඤවු ප්‍රාඥයා; යෙහි, යම්කාරණයකින්; දිස්වා, දකද; සුඛවා,
 අසාද; අමිත්තං, අමිත්‍රයා; ජාතොස්ස, දන්තේද. ගෙවත් සතුරු
 ආදිග යත්තේද ඔහුගේ වේආකාරයේත් යනු අභිප්‍රායයි.

197 මිත්තාමිත්ත ජාතකයයි.

246 පවාසා ආනතො තාත ඉදග්ගි හ විරතතො,
 කච්චිත්ත තාත ගෙ මාතා හ අඤ්ඤං උපබ්බෙති.

තාත, පුත්‍රය; ඉදග්ගි, දන්; පවාසා, ප්‍රවාසයෙන්; ආනතො, ආවි
 තවීරගතො, වීරගතයෙම නොවේ; තාත, සුත; ගෙ මාතා, තාගේ
 මව්; කච්චිත්ත, කිවේක්ද; අඤ්ඤං, අනිකකු; තඋපගෙවති, නෙවතය
 නොකරද-කිවේක්ද සුත තාමව් අත්‍ය සුරුසෙකු හා සමග යමක්
 කළාදයි නොකළාදයි විවාලේය යනු අභිප්‍රායයි.

247 හබ්බො පතෙතං සුභංගං ගිරං සම්මුපසංගිතං,
 සංගමි සොඤ්ඤාදෙව මුම්මරෙ උපකුසිකොති.

සම්ම, සත්‍යයෙන්; උපසංගිතං, සුක්තවු; එතං, මේ; ගිරං, ගිරා
 පුල, නබොපතසුභංගං, මනාකොට්ඨිගසුකුනොලේ හෙවත් සථා
 ගුරුප්‍රකාර නොවදරවානියත් සුදුසුනොවේදිත් යථාගුරුප්‍රකාර
 ප්‍රකාශකළ එකෙක් ඇත්නම්; මුම්මරෙ, ගිනිමුසු හරියෙහි; උපකුසි
 තො, දළානොවතලද; සොඤ්ඤාදෙව, පොඤ්ඤාදතවීරව් පරිඤ්ඤා
 තේ; සංගමි, ගොන්නේමැයි- පියාණන්හි අපගේ මැණිගේ පො
 ඤ්ඤාගේ තමන්ට අවිවාද කළහසිකියා කර මිරිකා සුභ්‍රහ්මචරියෙහි
 ලාපියව්‍ය අපිදු තොටට අපමැණියන්ගේ භරුපග නොවරදවා
 කිමේ නම් කර මැඩ මරු සුභ්‍රහ්මචරියෙහි ලැබී එසේගෙයිත් අපි
 නොකියමුයි යනු අභිප්‍රායයි.

198 රාඛ ජාතකයයි.

- 248 උභයං මෙ න ඛමති උභයං මෙ න රුච්චති,
 යාමායං කොඨිමොතින්ණා හදස්සං ඉති භාසති.
 249 තං තං ගාමපතිබ්බුමි කදරෙ අප්පස්මිං ජීවිතෙ,
 වෙමාසෙ කාරං කඛානා මංසං ජරග්ගචං. නිසං,
 අප්පසාකාලං වොදෙසි තම්පි මස්සං න රුච්චතිති.

කොසං, කොටුවට; ඔතිණ්ණා, අවතිණ්ණාදි; යාමායං, යම්මේ
 (පවුටුනැතැත්තියක්) හ දෙසූං ඉති, නොදනිමිසි; භාසති, කියාද;
 තං, තංයයිසෙයි; (නොනකාරණෙන, ඒකාරණයෙන්); ගාමපති,
 ග්‍රාමපේෂස්ථය; තං, තව; බ්බුමි, තියමි; කදරෙ, කැප්පතරවු; අප්පස්
 මිං, පර්පතවු; ජීවිතෙ, ජීවිතය පවත්නාසල්ලි; මංසං, මාංසඅපට
 දෙත්තේ; නිසං, ක්කිණ්ණවු; ජරග්ගචං, ගොමාල්ලා; වෙමාසෙ, දෙම
 සක්; කාරං, පර්වෙජ්ද; කඛානා, කොට; අප්පත්තකාලං, අප්පාත්ත
 කාලයෙහි, වොදෙසි, ඉල්ලයි, තම්පි, හෙද; මස්සං, මට, තරුච්චති,
 රුස්සේ නොවෙයි; මෙ, මට; උභයං, (විනැතිබව දුනදහ නොදනි
 මිසි තියන ලාභිකාත්‍රිග්‍රහේ දිවනගද අප්පාත්තකාලයෙහි යාවිසුවද
 සත්මේ) දෙක; තඛමති, ක්කමානොවෙයි; මෙ, මට; උභයං, (මේකි
 යන) දෙක, තරුච්චති, රුස්සේනොවෙයි; තොපදෙත්තාගේ
 දිවා ප්‍රයෝග දනිමි යනඅභිප්‍රායයි.

199 ගහපති ජාතකයයි,

- 250 සරීරදබ්බං චබ්බං සොප්පමං සාධුසීලියං,
 බ්‍රාහ්මණඤ්ච පුච්ඡාම කත්තූ තෙසං වණි මහසෙ.

සරීර, (එකකුගේ) ශරීරයෙහි; දබ්බං, අභිරූපභාවයඇත, චබ්
 බ්බං. එකකු ගෙවාභිකෘය ඇත; සොප්පමං, (එකකුගේ) සුජාතභා
 වය. ගෙවත්කුලප්ථවිඇත; සාධුසීලියං, (එකකුගේ) නොශීලෘය
 ඇත, බ්‍රාහ්මණ, බමුණ, ඤ්ච, තාම; පුච්ඡාම, විචාරමු; තෙසං, ඒ
 ශරීරකාත්තාදිත් සුක්තවු සතරදෙනාඅතුරෙන්; කත්තූ, කවරක්
 නූ; වණිමිහසෙ, කැමැතිවිමුද නොහොත්; කත්තූ, කවරක්හට;
 වණිමිහසෙ, දෙසේද.

- 251 අහො අනි සරීරස්මිං චබ්බස්ස භාමොකරෙ,
 අහො අසී සුජාතස්මිං සීලං අස්මාකරුච්චිතිති.

සරීරස්මිං, සමිඬවුරූපඇතිශරීරයෙහි; අහො, අභිවෘද්ධි; අනි,
 ඇත්මය, චබ්බස්ස, වැඩිභාවයට; භාමොකරෙ, තමස්කාරකෙරෙමි;

සුථානස්මිං, ප්‍රභසාකුලයෙති උපත් සුරාභයානකරහි; අනො, වාඩ; අනි, ආත; අස්මාකං, අපවචනාති, සීලං, ආචාරදිසීලය, රුචිවති, රුචිවත්තෙයි: රුපවත්බවද වාඩය විශෝචංඛ භාවයද පුජං, කුලපබ්බද ප්‍රභස්තය එතකුදු වූව තුන්දෙනාවල්වා ආචාරදි සීලයෙන් සුත්තබ්බම මව්අභිමතය යනු අභිප්‍රායයි.

200 සාමුසිල ජානකයයි.

— † † —

(5) පස්වන රුහකවතියයි.

252 ත තං දල්හං බක්ඛනමාහු ධීර් යද්දයං දුරුථං බබ්ථව, සාරඤ්ඤායා මණිකුණ්දලෙසු පුග්ගෙසු දුරෙසු ච යා අපෙඛා.

ආයං, අශ්‍යාමයද; ශංඛිබලයද, දුරුථං, දුරුමය වූ බක්ඛන යද, බබ්ථව, වාහාර්භදීත් කළ පාසබක්ඛනයද යන, යං, යම් මේ සියලු බක්ඛනයෙන් ආද්ද, තං, හේ, දල්හං, දුඬු, බක්ඛනං බක්ඛනයයි, ධීර්, (බුඩ්ධගතකබුඩ්ධාචාරාදී) ක්‍රමණිත්තෝ, තභ්‍ර, නොනිහ; වාළිකුණ්දමියෙහි නිවුදයත්? මණි, මාණිකෙහිද, කුණ්දලෙසු. කුණ්දලාහරණයෙහිද නොගොත්, මණිකුණ්දලෙසු, මාණිකුණ්දලයෙහිද, සාරඤ්ඤායා, අතභ්‍යාසාසාරයයද, පුග්ගෙසු, දුහුත්තකරෙහිද, දුරෙසුච, දුරවත්තකරෙහිද, යා අපෙඛා, යම්අපෙඤ්ඤාද්ද.

253 එතං දල්හං බක්ඛනමාහු ධීර් ඔහාර්තංචිලං පුප්පමුචං, එතම්පිලේඛාන විජන්තිධීර් අතපෙඛිතො කාමසුඛං පතායාති.

එතං බක්ඛනං, මේබක්ඛනයද, දල්හං, දුඬුයයි, ධීර්, ධීරයෝ, ආහු, කියති, ඔහාර්තං, ඔබනොබඳාද අධි: පාතකොථ තෙලත් නාවු, සිලිලං, බක්ඛනස්ථානයෙහි ජීවිමාදීන් තොදිදිනාවු බඬ භාවයද නොගාගෙන පරිද්දෙන් සිලිලවු, පුප්පමුචං, කුමුදුග්‍රහණ යක්සේ පාහාර පියනොගාක්කාවු යම්තෙලය බක්ඛනයෙන් ආද්ද, එතම්පි, මේතෙලයබක්ඛනයද පොවා; ලේඛාන, ප්‍රඥබ්බිත යෙන්සිද, අතපෙඛිතො, විසුකාම කෙලයකාමයෙහි අපෙඤ්ඤා නාති, ධීර්, ක්‍රමණිත්තෝ, කාමසුඛං, පවකාමසුඛය, පඤ්ඤා, හාර පියා, විජන්ති, තපස්වයෙන් ලොකයෙහි ශංඛිබලබක්ඛනාදීය

දැඩිනම් නොවෙයි දැඩිනම් කෙලශබ්ධිතය භූවණිත්තෝ ඒ
 කෙලශබ්ධිතය පොළා පුඤ්ඛබ්බිගතයත් සිද අයෝග්‍යය දුමයක් සිද
 ගත ගිය මදවාරණයක්හුගෙන් පථරයක් විදුරණය කොටගෙන
 ගිය සිංහයකුගෙන් අශුචිස්ථානයක් ප්‍රතිකුලකළ ශාඛිගාරී පුරුෂ
 යක්හු සෙයින් පවකාශයෙහි නිරපෙක්ෂව රමාවූ තපොභූමියට
 ප්‍රවිභව ව්‍යාපෘතින් දවස් යවන්නේය යනු අභිප්‍රායයි.

201 බන්ධනාගාර ජානකයයි.

254 හංසා කොචා මයුර ව හත්තො පසද මිශා,

හබ්බෙ සිහසුන හායන්ති තත්තී කායස්මිං තුලාතා.

හංසා, හංසයෝද; කොචා, කොස්ලිහිණියෝද; මයුරව, මයු
 රයෝද; හත්තො, ඇත්හුද; පසද, පසද මාගයෝද ගෙවත් එඵ
 වෝද; මිශා, අවශ්‍යම මාගයෝද යනමේ; හබ්බෙ, සිහසුන; සිහ
 සුන, සිංහයා; හායන්ති, හායගන්තාහ; කායස්මිං, ශරීරයෙහි; තු
 ලාතා, අනුත්තරාදියාදියාදියෙක්; තත්තී, නැති.

255 එවමෙව මනුසොසු දහරෙවෙපි පඤ්ඤවා,

සො හි තත්ථ මහා හොති නෙව බාලො සර්ථවාති.

එවමෙව, එපරිද්දෙන්ම; මනුසොසු, මනුෂ්‍යයන් කෙරෙහි;
 දෙව, දේව; දහරො අපි, වය් ප්‍රමාණයකින් බාලයෙකුදු; පඤ්ඤවා,
 පුඤ්චත්ථිතම්; සො හි, හේ වානාහි; තත්ථ, එසලා; මහා හොති, ම
 හත් වන්නේය; සර්ථවා, මහත් දෙහඇත්තාදවු; බාලො, අභ්‍යන්තර;
 නෙව, මහත්නම් නොවන්නේය-යම්සේ හංසාදිවු ශරීරයෙන්
 මහත්වු සඵප්‍රාණීහු සිංහයා සුදුදවුව උනෙරෙහි හය ඇත්තෝද
 එසේම අනුත්තරාදි එපරිද්දෙන් කෙතෙක් මහත් ශරීරඇති
 අභ්‍යන්තර අනුරෙහි වය් ප්‍රමාණයෙන් බාලදවු පුඤ්චත්තෙමෙම
 උභයමය යන අභිප්‍රායයි.

202 කෙළිසිල ජානකයයි.

256 විරූපකෙඛහි මෙ මෙතනං මෙතනං ඵරපථෙහි මෙ,

ඡබ්‍යාසුතෙතහි මෙ මෙතනං මෙතනං කණ්ඨා

ගොතමකෙහි ව.

විරූපකෙඛහි, විරූපාක්ෂනම් නාගර්ජකුලයහා සමඟ; මෙ,
 මානේ; මෙතනං, මෙමන්ත්‍රය; ඵරපථෙහි, ඵරපථනම් නාකුලය හා

සමහ; මෙ, මාගේ; මේතනා, මෙමනුය; ජබ්‍යාපුරෙහි, ජබ්‍යා
පුරෙහි නාතුලය හා සමහ; මෙ, මාගේ; මෙතනා, මෙමනුය;
කණ්ඩාගොතමකෙහිව, කණ්ඩාගොතමකනම්වූ නාගරජතුලය
හා සමහ; මෙ, මාගේ; මෙතනා, මෙමනුය.

257 අපාදකෙහි මෙ මෙතනා මෙතනා දිපාදකෙහි මෙ,
චතුප්පදෙහි මෙ මෙතනා මෙතනා බහුප්පදෙහි මෙ.

අපාදකෙහි, පාදරහිතයන්හා; මෙ, මාගේ; මෙතනා, මෙමනුය;
දිපාදකෙහි, විපාදයන්හා; මෙ, මාගේ; මෙතනා, මෙමනුය;
චතුප්පදෙහි, චතුස්පාදයන්හා; මෙ, මාගේ; මෙතනා, මෙමනුය;
බහුප්පදෙහි, බහුස්පාදයන්හා; මෙ, මාගේ; මෙතනා, මෙමනුය.

258 මා මං අපාදකො හිංසි මා මං හිංසි දිපාදකො,
මා මං චතුප්පදො හිංසි මා මං හිංසි බහුප්පදො.

මං, මා; අපාදකො, අපාදකයෙක්; මා හිංසි, නාහමික් හිංසා
තොරෙවා; මං, මා; දිපාදකො, විපාදකෙක්; මා හිංසි, හිංසා
තොරෙවා; මං, මා; චතුප්පදො, චතුස්පාදකෙක්; මා හිංසි,
හිංසා තොරෙවා; මං, මා; බහුප්පදො, බහුස්පාදකෙක්;
මා හිංසි, නාහමික් හිංසා තොරෙවා.

259 සරෙඛ සතතා සරෙඛ පාණා සරෙඛ භූතා ච කෙවලා,
සරෙඛ භද්‍රානි පසුන්තු මා කපි පාපමාගමා.

සරෙඛ, සියලුම; සතතා, (තෘණා දුස්ථිතානවශයෙන් පවසනකි
තෙහි ආසන්නයෝනුසි නිගනලද) සතෙය්ද; සරෙඛ, සියලු;
පාණා, (ආශ්වාසදාශ්වාස දෙදෙකාගේ ප්‍රවිච්ඡිත සම්බන්ධ ප්‍රාණ
වශයෙන් නිගනලද) ප්‍රාණිහු; සරෙඛ, සියලු; භූතා, (භාවිතාත්
මයාගේ නිවිච්ඡිතවශයෙන් නිගනලද) භූතයෝද; කෙවලා, හුදෙ
ක්; සරෙඛ, සියලුම; භද්‍රානි, කුලාණයක්ම; පසුන්තු, දකිත්වා;
කපි, කිසි සතුකු කරු; පාපං, දුර්මයක්; මා අගමා, නාහමික් ඒවා.

260 අප්පමාණො ඩුඛො අප්පමාණො ධම්මො
අප්පමාණො සබ්බො පමාණවන්තාහි සිරිංසපාහි
අතිවිප්පිකා සතපදි උණානාහි සරබ්බසිකා

261 කතා මෙ රතතා කතා මෙ පරිත්තා පටිත්තවන්තු භූතාහි
සොහං නාමො භගවතො නාමො සත්තං සම්මාසම්බු
ධාගත්ති.

බුද්ධා, සඵලයෝ; අප්පමාණෝ, (ප්‍රමාණකරවූ කෙලෙසයන්ගේ අභ්‍යාවයෙන් වතුරෙව්වැරද්දාදිවූ අනාතා ගුණයන්ගේ ප්‍රමාණාත්‍යාග්‍රාහකත්වය) අප්පමාණය; ධර්මමා, නිවැරදිවූ තුරා ධර්මය; අප්පමාණෝ, (සමාකෘතාදි ගුණයෙන් ප්‍රමාණ කරන්නට නොපිළිගනු) අප්පමාණය; සඤ්ඤා, අභ්‍යාවයී පුද්ගලාසන්නය; අප්පමාණෝ, (සුප්‍රතිපත්තාදි ගුණයෙන් ප්‍රමාණාත්‍යාග්‍රාහකත්වය) අප්පමාණය; සිරිංඝපානි, සියලුදිශීපානිසම්පන්න; අති, නාසි; විවිද්ධා, ගෝලාසන්න; සතප්පි, වාසය; උණ්ණානාහි මතුපිට; සරඤ්ඤා, සිකනප්පි; මුසිකා, වියෝද; පණ්ණවත්තාහි, (ප්‍රමාණකරකෙලෙස ඇතිවෙයි) ප්‍රමාණවත්; මෙ, රතනත්‍රයෙහි ගුණසදහන්කරන) මොව්හි; රක්ඛා, ආරක්ෂාකරණය; කතා, කරනලද; මෙ, මොව්හි; පරිතා, පරිත්‍යාග්‍ය; කතා, කරනලද; භූතාහි, (මෙඅභිතාමයාශයෙන්දක්න)භූතයෝ; පටිකමත්තු, පහවත්වා; සොභං, (මෙසේ කාල පරිත්‍යාග්‍ය)ගේ මම; හගවතො, නාග්‍රහවත්වූ සියලුසඵලවරයන්ට; තමො, නමස්කාර කෙරෙමි; සමමාසම්බන්ධානං, සමාසායම්බන්ධවූ; සත්තනානං, විදර්ශනාදිවූ සත්පදනහට, තමො, නමස්කාර වේවා.

203 බන්ධනවර්ත ජානකසී.

262 අපි වීරක පණ්ණාසි සතුණං මුද්දාණකං,
මුද්දරගිවසඤ්ඤාං පතිං මස්භං සවිධිකං.

වීරක, වීරකතමිතානාත්තව; මුද්දාණකං, මුද්දරානොට හඬන; මුද්දරගිවසඤ්ඤාං, නොකරකරකට බලපැනැපැනි; සවිධිකං, සවිධිකතමිවූ; මස්භං, ගෝ; පතිං, දලෙහවූ; සතුණං, සතුණයාගෙවත් කවුඩා; අපිපසෙසි, දකිතිදිසි-කැවිවි දිය කාලපත් බොධි සහයන් විවාල “මුද්දාණකං” යනාදි නොනුපද ප්‍රමයෙන් කීවයි දතයුතු.

263 උදකඵලවරසං පකඤ්ඤාං අභිකමවිජ්ඣාප්තො,
නාසං නං සමභිකා සෙවාලෙ පළිගුණ්ඨිතො
නොති.

උදක, දිගෙහිද; ඵල, ගොඩද; වරස්ස, හැසිරෙන්නාවූ; නිභං, නිත්‍යයෙන්; ආමක, අමු; මව්ඡ, මත්ස්‍යයා; පොථිනො, කතා;

තස්ස, හේ; පකඛිතො, පක්ඛිතං ගෙවත් මෙසේවූම; අනුකරං, අනු
ක්‍රියාකරන; සපිඨකො, (නිසැමි) සඳ්විකානම්වූ කවුඩු; සෙවාලො,
සෙවාලයෙන්; පළිගුණධිතො, පරිවේෂිතවූයේ; මතො, මෙලේ-
මාහා සමයේ මත්ස්‍යග්‍රහණය කෙරෙමිසි දිගට වැද නිසැමියා
සෙවෙලෙහි වෙළී මිය ගොන්නේයයි- “සෙවාලො” යන නැන
“සෙවාලො” යනුයි.

204 විරකජානකයයි.

264 සොහනි මවෙණ ගබ්ගයෙහි අපො සොහනි යාමුනො,
චතුස්සද්ධං පුරිසො භිත්‍රොධපරිමණිලො,
ර්සකායනහිවො ච සබ්බෙව අතිරෙච්ඡි.

ගබ්ගයෙහි, ගඬානම් ගඬ උපත්; මවෙණ, මත්ස්‍යද; සොහනි, ගොබන්තය; අපො, ඉක්ඛිත්තෙන්; යාමුනො, යමුනා නම් ගඬායෙහි උපත් මත්ස්‍යද; සොහනි, ගොබන්තය; භිත්‍රොධ, ගඬපත්ව ගවගත් නුගරුකකට බදුව; පරිමණිලො, වටඇති; ර්සක, රථිසක්සේ; ආයන, දික්වූ; ගිවොව, ග්‍රිවාදඇති; චතුස්සද්ධ, චතුස්සද්ධ; අයං පුරිසො, මේපුරුෂතෙම; සබ්බෙ, තොප දෙදෙනාම; අතිරෙච්ඡි, මැඩ බබළා - මත්ස්‍යවූ තෙපි දෙදෙනා ගඬපත්ව තොපදෙදෙනාගට වඩා මෙකිගන රූපඇති කුමිවූ මම අතිරූප ඇත්තෙමිසි කිය, යනු අභිප්‍රායයි.

265 යං පුච්ඡිතො න තං අභංගා අක්කං අභංගි පුච්ඡිතො,
අනිප්පසංසකො පොසො නායං අසොකරුවෙති.

යං, යමක්; පුච්ඡිතො, විචාරනලද්දේඡ්චිද; තං, ඒ; න අභංගා, නොතිගෙහි; පුච්ඡිතො, විචාරනලද්දෙහි; අක්කං, අනිකක්; අභංගි, නි; අක්කපසංසකො, ආත්මප්‍රංශයා කරන; අයං පොසො, මේපුරුෂ; අස්මාකං, අපට; තරුවෙති, තොර්සියෙයි.

205 ගබ්ගයෙහි ජානකයයි.

266 ඉංසු වටමයං පාසං ජිඤ දුතෙනහි කච්ඡප,
අගං නවා කාරිසාමි යවා තොහිති ලුද්දකො.

කච්ඡප, ඉදිබුට; ඉංසු, එබැවින්; වටමයං, වරපටින් ඇඟරු; පාසං, මල; දුතෙනහි, දතින්; ජිඤ, කප; ලුද්දකො, වැදි; යවා,

යම්සේ; න එහිනි, නොඑන්නේද; නවා, එසේම; අහං, මම කර්ස්සාමි, කෙරෙමි - කුමුද්‍රිය තෝ මුඛ හිද මිගුරුප්පා බැදුණු මල දතින් කප මම නා මල දතින් කපනතුරු වැද්දහෙන් එත නොදී චලිකම්පි යනු අභිප්‍රායයි.

267 කච්ඡපො පාවිසී වාරිං කුරුබ්බො පාවිසී වනං,
සතපතො දුමගගමො දුරෙ සුගතො අපානසීති.

කච්ඡපො, කච්ඡපයා; වාරිං, ජලයට; පාවිසී, වන, කුරුබ්බො, කුරුබ්බ මිගුයා; දුරං, වලට; පාවිසී, දුරා; සතපතො, ගතපත්‍ර හිණි; දුමගගමො, තමාහුත් දුමාග්‍රයෙන්; දුරෙ, දුරට; සුගතො, දරුවන්; අපානසී, ගෙනගිය.

206 කුරුබ්බමග ජානකයයි.

268 අසමසාරකරෙත දෙසො විවරතො මයා,
අනුකාමයානුකාමො පියොන පතිනා සග.

අනුකාමයා, ඔහු කැමැත්තාවූ; මයා, මාවිසින්; “අනු” යනු නිපාතය; කාමෙන, කැමැත්තේ; පියොන, පියවූ; පතිනා, හමිවූ; අසමකරෙත සහ, අභවකනම් රජුහා සමඟ; අයං දෙසො, මේ උද්‍යානප්‍රදේශය; විවරතො, හැසිරෙනලද.

269 නවෙන සුඛදුක්ඛො පොරණං අපිටීයති,
තසමා අසසකරඤ්ඤා විකිටො පියතරෙ මොති.

නවෙන, නුතනවූ ගෙවත් අලුත්වූ; සුඛදුක්ඛො, සුවදුක්ඛයන් පොරාණං, පුරාතනවූ සුවදුක්ඛයක; අපිටීයති, මුදාකරනුලැබේ, තස්මා. එහෙයින්; අසසකරඤ්ඤා, අභවකනම් රජුවට දිවා; කිටොඵල, ගොමපණුවාම; මම, මට; පියතරෙ, අතිශයින් පියසි-යම්හෙය කින් අභවකනම් රජුහා සමඟ පෙර අපවුත් සුවයෙක් ඇත්තම් ඒ දුන් අපගේ දුඃඛයෙන් සැගවිණිද එසේහෙයින් පෙර සුව දුන් මේ අභවකනම් රජුරුවන්ට දිවා දුන් අපට සමාවිවූ ගොමපණුවාම පියතරය යනු අභිප්‍රායයි.

207 අභවකජානකයයි.

270 අලමෙනෙහි අමෙහි ජලේහි පණසෙහි ව,
යානි පාරං සමුද්දස්ස වරං මය්හං උදුම්බරො.

සමුද්දසා, සමුද්දසාගේ හෙවත් ගඩ්ඟාවගේ; පාරං චිතර; යානී,
 යම් අමානාදිඵල කෙතෙක් දක්වා ලද්දහුද; ඵනෙති. ඒ තා දූක
 නිගනලද; අමෙහි, ආමුඵලසෙන්ද; පමුහි, පමුඵලයෙන්ද;
 පණසෙහිව, පණසඵලයෙන්ද හෙවත් වාල වරකායෙන්ද; අලං,
 පමණ; තොකාමාත්තෙමිසි සේසි, මේසං, මාගේ; උදුමෙරෙ.
 උදුමෙර වාසායම; වරං, ග්‍රෙජ්ඨයි.

271 මහතී වත තෙ බොඤ්ඤි භව පඤ්ඤා තදුපිකා,
 සුංසුමාර වට්ඨිකො මෙසි ගවජ්ජනී යථා සුඛන්ති.

සුංසුමාර, සුංසුමාරය; තෙ, තාගේ; බොඤ්ඤි, සරීරය; වත, ඵකා
 තතයෙන්; මහතී, මහත; තදුපිකා, හේශරීරපුරුෂකවු; පඤ්ඤා,
 ප්‍රඥානොමෝ; නව, නාත; ශරීරය මහත්බවමුත් ප්‍රඥාවිශේෂයෙන්
 නාතායි සේසි; මෙ, මාවසින්; වට්ඨිකොසි, වචාකරන ලද්දෙහි වී;
 ඉදුනි, දුන්; යථාසුඛං, කාමානපරිද්දෙන්; ගවජ්ජනී, නාහි යා; විශේෂ
 යෙන් හා වචාකොටලම් නාහියායි කිවි.

208 සුංසුමාර ජාතකයයි.

272 දිඨා මයා වතෙ රුකඛා අසංකණණා විහිටකා,
 භා තානි ඵලං සකකතානි යථා ඤං රුකඛ සකකසි.

මයා, මාවසින්; වතෙ, වෙනෙහි; අසංකණණා, අශ්වකණ්ණි
 නම්වූද හෙවත් හෙලුමුරුතනම්වූද; විහිටකා, බුඵතම්වූද; රුකඛා,
 යම් වාසායකෙතෙක්; දිඨා, දක්නාලදහුද; භානි, ඒ වාසායකෝ;
 රුකඛ, වාසාය; යථා ඤං, යම්සේ තෝ; සකකසි, ම්බදුබ සමාරණය
 කෙරෙහිද; ඵලං, ඵපරිද්දෙන්; න සකකතානි, නොආවිදිත්-
 වෙනෙහි බොහෝවූ රුකත් දුටුවිරුහ, තාසේ සමාරණය කරන්
 තෝ නොවෙහිසි මෙසේ වාසායකාපයෙන් වැද්ද යා බිණු.

273 පුරණකකතෙ අසං කෙඨා පථරමානතො,
 කුසලො වාලපාසානං අපකාමති භාසතිති.

පථරං, මාදිරය; කෙඨා, බිඳගෙන; ආගතො, ආවාමු; අසං,
 මේ; පුරණ, පුරාතනවු; කකතෙ, කකීරයා; වාලපාසානං,
 වාලයෙන් ඇඟිරූ පාසයන් සමිකිව හෙවත් වාලපාසයෙන් ගැල

වීමෙනි; කුසලො, දක්ෂවුයේ; අපකතමති, සැකප්පාත්තනොව පලායන්නේය; භාසති, මනුෂ්‍ය භාෂාවෙන් බණින්නෙයි-බැණ බැණ පලායන්නෙයයි සේයි.

209 කකකර ජානකසී.

~~~~~

274 අමොකා කො නාමං රුකොධා සීතපතො සකණ්ටකො,  
යස් එකප්පභාරොණ උතතමධිගං විකාවිතං.

අමොකා, පිත්තත; සීතපතො, ක්ෂුද්‍රපත්ඇති; සකණ්ටකො, කටුසහිතවූ; අයං, මේ; කො නාම, කුතම්ලද; රුකොධා, වෘක්ෂ යෙක්ද; යස, යම්රුකෙක්හි; එකප්පභාරොණ, එකප්පභාරයෙන්, උත්තමධිගං, උසස්තමය; විකාවිතං, බිඳිනලදද ගෙවත් එකවර හිසද තුඩද යම්ගසෙක ගැස බිඳෙනලදද ඒ කිනම් රුකෙක්දැයි පළමු වෘක්ෂඥරූප දන්නෙද අධිමාත්‍ර වෙදනාවෙන් ගසනම පොළා නොදැන විවාලියයි සේයි.

275 ආචරිතායං විතුදං චනාති කඨිඛරුකෙහිසු අසාරකෙසු,  
අභාසද ඛදිරං භතසාරං යස්ඛෙදගරුලො උතතමධිගන්ති.

අසාරකෙසු, හරනැත්තාවූ; කඨිඛරුකෙහිසු, කාෂ්ඨඅවයව ඇති සිම්බලිපාලිකද්දවූ වෘක්ෂයන්හි; චනාති, චනයන්, විතුදං, විඳිනාවූ, අයං, මේකඤගලකයා, ආචරිතා, ඇවිදින ලද්දේය ගෙවත් පුරුද්ද, අථ, පසුව, යත්, යම්රුකෙක්හි, ගරුලො, පක්ෂයා, උත්තමධිගං, උතතමධිගසඛිබ්‍යාන උසස්තමය, අඛෙද, පැළිඳ එසේවූ, ජාත, හටගත්තාවූ, සාරං, හරඇති, ඛදිරං, කිහිරි රුකට, ආසද, පැමිණිය.

### 210 කඤගල ජානකසී.

#### (6) සවන දල්හටහියයි.

276 අකාසි යොගහං ධූවමප්පමතො  
සංචච්ඡරං බිරණසමකක්ෂමිං  
චතකාසි සඤ්ඤං පරිසං විශය්හ  
හ නිසංඛො තායති අප්පපඤ්ඤං.

බීරණස්මිතකස්මිං, බීරණස්මිතකනම් ගුණානගෙහිදී, සං  
විච්ඡරං, හවුරුද්දක්, අප්පමතොනා, අප්පමාදච්ඡ, ධුට්ඨං, එකානන  
ගෙහි, ගොග්ගා, සර්වය, අකාසි, කෙල්ලිසී, පරිසං, පභිදච්ඡ,  
විගස්ස, බැස ඒසංඤ්ච, ච්ඡාකාසි අකාසි, විකාරකෙල්ලහිග,  
චාරදව්ගසීසස්ස ඒ එසේමැයි, අප්පපඤ්ඤං, පුඤ්නාත්තාහු, නිස්ස  
මො, හේසා භිගත් ශ්‍රමයකුදු, න තාගති, රක්ඛානොකෙරේ.

277 වයං යාවනකො නාන සොමදුන්න භිගව්හි,  
අලාහං බතලාහංවා එවං බම්මා හි යාවනාති.

නාන, පුත, සොමදනන, සොමදකකය, යාවනකො, ඉල්  
වත්තේ. අලාහං, අලාහකව වේදයි. බතලාහංවා, බතලාහක  
කව වේදයි නියා (මේසේවු); වයං, දෙකකව, නිගව්හි, පාමිණේ  
ත්තේය එසේමැයි, යාවනා, යාවිඤ්ඤාත්තම්, එවංබම්මාහි,  
මෙබදුකුහාව අත්තේමැයි.

### 211 සොමදුන්න ජානකයසී

278 අඤ්ඤා උපරිමො විණේණා අඤ්ඤා විණේණාච  
ගෙහිමො,  
බ්‍රාහමණි තෙව පුච්ඡාමි කිං හෙඨා කිංව උප්පරී.

උපරිමො, මතුපුඤ්ඤාගෙන්, විණේණා, ආකාරය, අඤ්ඤා  
අනිකෙක්කම, හෙහිමො, යටපුඤ්ඤාගෙන්, විණේණා, ආකාරය,  
අඤ්ඤාච්ච, අනිකෙක්කමය, බ්‍රාහමණි, බැමිණිය, (තෙව)  
කිංචල, නිම, පුච්ඡාමි, විචාරම්, හෙඨා, යට, කිං, කවරනම්  
බතෙක්ද, උප්පරී, මතුහාගගෙහි, කිංව, කවරනම් ආකාරයක්ද-  
අතලු බතනම් යටපුඤ්ඤා මතුහාගය සිහිල්ව තුබුණිමනාතැන දුන්  
මේ බත යට සිහිල්ව මතුහාගබත සුඤ්ඤා විය මේනිනම් කාරණ  
යෙක්ද විචාල.

279 අහං නට්ඨාසමි හද්දන්ත භික්ඛකොසමි ඉධාගතො,  
අයං හි නොභිමොතිණේණා අයං සොයං ගවෙසසීති.

හද්දන්තා, තොපට වැඩෙක්වේදයි: අහං, මම, නට්ඨාසමි,  
නට්ඨෙක්කම්, භික්ඛකො, භික්ඛාච්ඡනයතකකරත්තෙමි, ඉධාගතො  
අසමි, මෙයට ආගමිවිමි, අයංහි, තෙල අගේ සොරසාමියා  
චනාහි, කොඨං, කොටුවට, ඔතිණේණා, බට්ටමෙකු, සො, හේ



තෝ, ගවේසය, සොයයිද, අයං, මේහේය-කාගේ ඉදුල්බතෙක් දෙදහසකි යමක්හු නොපිසොයව්ද ඒ තෙල සොරකැමිවූයේ බතකමිත් සිට තොප දෑකලා කොටුවට වතැයි දැක්වූයයි සේයි.

### 212 උච්චිඨි නතනජානකසී.

280 ඉසිනමනනරං කඛා හරුරජනි මෙ සුතං,  
උච්චිතොසා සහ රඬ්ඨි සරජ චිහවං ගතො.

හරුරජා, හරුතමිරජ, ඉසිනං, තපස්විත්ව, අනනරං, අනනරාය, කඛා, කොට, සහ රඬ්ඨි, රජසයහා සමඟ, උච්චිතොසා, උච්චිතනවූ, සරජා, හේරජ, චිහවං, විතාශයට, ගතො ඉති, ගියේයයි, මෙ, මාවිසිත්, සුතං, අසනලදි.

281 තසා හි ජ්ඣාගමනං නපසංසනති පණ්ණිනා,  
අද්ඨවිචේතො භාසෙය්‍ය ගිරං සච්චිපසංහිතනති.

තසා හි, එසේහෙයින්, ජ්ඣාගමනං, ජ්ඣාගනිග, පණ්ණිනා, පාදකයෝ, තප්පසංසනති, ප්‍රසංසා නොකරෙත්; අද්ඨවිචේතො, අද්ඨවූ සිත්ඇත්තේ, සච්චි, සත්‍යයෙන්, උපසංහිතං, සුකතවූ, ගිරං, තෙළුල්, භාසෙය්‍ය, බණන්තෙයි.

### 213 හරුජානකසී.

282 පුණ්ණං හදිං යෙන ච පෙය්‍යමාහු  
ජතං යවං යෙන ච ගුය්‍යමාහු,  
දුරං ගතං යෙන ච අචිහයනති  
සොනනනතො හන්ද ච හුජ බ්‍රාහ්මණ.

පුණ්ණං, පිරුනාවූ, හදිං, ගඩනාව, යෙන නව, යමක්සුවසින්, පෙය්‍යං, පියසුතුයයි, ආහු, නිව්ද, ජාතං, හටගත්, යවං, යව්ද, යෙන නව, යමක්සුවසින්, ගුය්‍යං, සැහලේත්තව සුදුසුයයි, ආහු, නිව්ද, දුරං, දුරව, ගතං, ගියාහු, යෙන නව, යමක්සු කරණකොට ගෙන, අචිහයනති, කිසිද්ද, සො, හේ, තෙ, තව, ආගතො, ආය හෙවත් ගෙනෙනලද, හන්ද, එබැවින්, බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රහ්මණ, හුජ, අනුභවකර- යමිකලෙක්හි ගඩනාව පිරුතේ විනම් එකල්හි තීරයෙහි නිද ශ්‍රීරාප්‍රසාරණයකොට පැත්තෙන් නටද කාකයන්

වත් පිළිවත්තුවයි ගඩගාවගේ පුණ්ණිකාවය ප්‍රකාශකරන්නේ “කා  
 කප්පෙන්නාදී”යි වැව්හාරකෙරෙහි එසේගෙයින් “පුණ්ණිකං නදිං  
 තෙන ව පපෙන්නාසි” යනමෙයින්ද කාකයා දැක්වූහ, “යෙං” නියා  
 දෙයනාවය “තත් දැක්වූ බවමුත් චිත්තාදීවූ සුක්කුලීඵල හටගත් යම්  
 සසැලෙතෙක් ඇත්තම් කාකයා විසින් සැගවෙන්නාව සුදුස්සෝ  
 නුයි “ජාතං යෙං යෙන ව ගුය්හමාසි” යන්නෙහිද කාකයා දැක්  
 වූහ, ආමකල්ලගේ ප්‍රවාසයට ගියකල බන්ධුමිත්‍රාදීහු කවුරෙක් ගඩයි  
 මෙතම් අපගේ තැයෝ එතවවනැයි නිගන්වෝ ඒ කාකයා  
 කරණකොටගෙන නිගන්වාහුනම් වෙද්ද එසේගෙයින් “දුරං  
 ගතං යෙන ව අවහයනති” යනමෙයින්ද කාකයා දැක්වූහ, මෙසේ  
 දක්වා ගැමතැනම “යෙන” යි අනියම පදයෙන් දැක්වූහ, නොපව  
 ගෙනායේයයි නිමිත්ත පරික්ෂාශ්‍රයකින් ඇත්තම් ගෙනායේ  
 කාකමාංශයෙකැයි මෙතීක්‍රමයෙන් දැනගත්වයි යන අභිප්‍රායයි.

283 යතො වං සරති රුජ වායසම්පි පගෙනවෙ,  
 හංසා කොවා මසුර ව අසතියෙව පාපියාති.

රුජා, රජතෙම; වායසම්පි, කාකමාංශයකුද; පගෙනවෙ,  
 එවතපිණිස; යතො, යම්කලෙක්හි; වං, මා; සරති, සිහි  
 කෙරේද එගෙයින්; හංසා, හංසයෝය; කොවා, කොස්ලිහිණි  
 යෝය; මසුරව, මොනරුය; යතමොවුත් ලෙකල්හිම කුමැයි  
 සඳහන් නොකෙරෙද්ද එසේමැයි; අසතියෙව, සමරණය  
 නොකිරීම; පාපියා, ලාමකයි- කාකමාංශය පොවා ලදින්  
 සඳහන් කොළෝ හංසාදීවූ විශෙෂ මාංශයක් ලදින් සඳහන්  
 කරන්නෝමය මෙපමණ මසකුත් එවන්නට සඳහන්කළබවම  
 ගහපතැයි සේයි.

214 පුණ්ණිකාදිජාතකයයි.

284 අවධි වත අත්තාතං කව්පො වතහරං ගිරං,  
 සුගගනිකස්මිං කසිස්මිං වාචාය සනියා වධි.

කව්පො, කුමිමයා; වතහරං, බණන්ගේ; අත්තාතං, නමත්,  
 වත, එකානතයෙන්; අවධි, නැසිය; සුගගනිකස්මිං, මුඛයෙන්  
 ඔතාකොට ගන්නාලද, කසිස්මිං කාශ්වයෙහි; සනියා, සවනියවූ;  
 වාචාය, ගෙපුලෙන්; වධි, තෙමෙම තමානැයි- සුවසේ දණ්ඩෙහි  
 බැගැ හංසයන් විසින් ගෙනයනලද වත්තේ තමාගේ මුඛ

ප්‍රකෘතිය එබඳු ආකෘතියෙහි පොවා රැක්කතොත් දණ්ඩඩැහැගත් කව හැරවෙණෙමිසි බිමහි විනාශයට ගියේයයි සේයි.

285 එතමපි දිණා නරවිරියසෙළු

වාචං පමුවෙ කුසලං නාහිවෙලං

පසුසි බහුභාණෙන, කවිපුං වසසනං ගතත්ති.

නරවිරියසෙළු, කරවියසියත්තෙරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨය; එතමපි, මේ; දිණා, දෑ; කුසලං, සත්‍යාදීන් ප්‍රසංසානැවූ; වාචං, තෙසුල්; පමුවෙ, හරණේය හෙවත් නිර්දේශ කොට බණින්නේය; අභිවෙලං, අභිත්‍රාත්ත වූ වෙලා ඇතිකොට, නපමුවෙ, තොබුන්නේය, කවිපුං, කුමාරයා; බහුභාණෙන, බොහෝකොට බිණීමේ වසසනං, වසසනයට හෙවත් බිමහි මිගයාමට; ගතං, ගියාහු; පසුසි, ප්‍රත්‍යක්ෂකොට දක්නෙහිද- මුරරතාවෙහි දෙසප්‍රත්‍යක්ෂ කොට දුටුයෙහි වේද එතෙතින් දෙඩමඑතොවයි අවවාද කළේ.

215 කවිපුංජානකයසි.

286 නවායමග්හි තපති න සුලො සාධු තව්විතො,

යම මං මඤ්ඤති මව්වි අඤ්ඤං සො රතියා ගතො.

අයං, මේ; අග්හි, ගිහි; මං, මා; න තපති, නොතවයි; සාධු, මනාකොට; තව්විතො, සස්තාලද; සුලො, සුලද; නතපති, නොතවන්නේයි; යම, යම්; යම්බුදුදු; මං, මා; මව්වි, මැසිති, සො, හේ මාගේ මත්ස්‍යයා, අඤ්ඤං, අතික් මැසිත්තකසම්පයට; රතියා, කාමරතියපිණ්ස, ගතො, ගියේයයි; මඤ්ඤති, සිතූද-ඇගේ විනතාව මා තවන්නේයයි සේයි.

287 සො මං ඩහති රගග්හි චිත්තංචුපතපෙති මං,

ඡලිතො මුච්චසිර මං න කාමෙ හඤ්ඤතෙ කිවිති.

සො, හේ; රගග්හි, රගගිත්ත; මං, මා; ඩහති, දෙයි; චිත්තං, සිතද; මං, මා; චුපතපෙති, තවන්නේය; ඡා, ඡා, කෙටු ලෙති; අසිර, සාමිති; මං, මා; මුච්ච, හැරපියව්; කාමෙ, කාම යෙහිපිහිටි පුරුෂයා; කිවි, කිසිවෙක්; හඤ්ඤතෙ, නොතසා නොහොත් “කාමෙ”යනු හෙතෙමගේ සපතමිහෝයි; කාමෙ,

කාමයන් හෙතුකොටගෙන (මැසින්න පස්සේ දුටුත්තේ); කිවි,  
කිසි තොපසේවූවත් විසින්; තභඤ්ඤාතො, මරණතොලබත්තෙයි.

### 216 මච්ඡානකසූ.

288 සබ්බො ලොකො අභතමහො අගොසී

අකොච්ඡදා ගාමධම්මස්ස සෙග්ගු,

කොමාරිකො නාම නවජ්ජ ධර්මො

යං කිං ගතිනා පටිතො පරොදසී.

සබ්බො ලොකො, සියලුසත්ත්වයෝ; අභතමහො, මේකාම  
සෙවනය හෙතුකොටගෙන සතුවූවුයේ; අගොසී, විය, සෙග්ගු,  
සෙන්ගුනම් තැනැත්තිය; ගාමධම්මස්ස, ග්‍රාමධම්මයෙහි; අකො  
ච්ඡදා, අදක්ෂයෙහිද; කොමාරි, කුමාරිකාව; කිං, තෝ; යං, යම්  
ගුණයකින්; ගතිනා, (කාමසන්ධිය පිණිස මා විසින් අත්) ගන්නා  
ලද්දෙහි; පටිතො, භවලල; පරොදසී, හඬන්නෙහිය;  
තච්ඡ, තිත්තේ; ධර්මො, ස්වභාවය; කො නාම, කෙනමිද.

289 යො දුක්ඛද්විතීය භවෙය්‍ය තාණං

සො මෙ පිනා දුග්ගි චගො කරෙති,

සා කස්ස කන්හමි චනස්ස මජ්ඣෙ

යො නාසිනා සො සහසා කරෙතිති.

යො, යමෙක්; දුක්ඛ, දුග්ගි; ද්විතීය, පහරණලද්දියට,  
තාණං, සරණ; භවෙය්‍ය, වේද; මෙ, මාගේ; සොපිතා, හේපියේ;  
චගො, වේගෙහි; දුග්ගි, ද්‍රෝහක්‍රියාවක්; කරෙති, කෙරෙයි; සා,  
හේ මම; චනස්ස, චනයාගේ; මජ්ඣෙ, මැද, කස්ස, කවරෙක්භව;  
කන්දුම්, හඬමිද; යො, යමෙක්; තාසිනා, රක්ෂාකරන්නේද; සො,  
හේ (රක්ෂාවට යොග්‍යවූ අපගේ) පියේ; සහසා, සාහසිකවූ හෙවත්  
දරුණුවූ ක්‍රියාවක්; කරෙති, කෙරේ- දුකක්සම්භවුකල ඒ දුග්ගි  
තභාගන්නට සුදුසුවූ පියාණන් වල්මැද මේ සාහසික ද්‍රෝහක්‍රියා  
වක් කෙරෙමිසි ප්‍රසන්නකල කාට නිගමිදැයි හැඬු.

### 217 සෙග්ගුණකසූ.

290 සදස්ස සාදෙය්‍යමිදං සුචිත්තිනං

පබ්බොඛිතිනං පතිනුටස්ස කුටං,

ඵාලං චෙ අරෙය්‍යං වුසිනා

කක්ඛා කුමාරා කුලලා ගො භරෙය්‍යං.



සඨස්ස, ශඨයහව; ඉදං, මේ; සාඨෙය්‍යං, ශඨභාවය; සුචිත්තිතං, මනාකොට සිතනලද; කුටස්ස, කුටයහව; පභිකුටං, ප්‍රභිකුටය; පච්චොඩ්ඨිතං, සුදුසුකොට කරනලද; චෙ, ඉදින්; මුසිකා, මුසිකයෝ; ඵාලං, යපථ; අදෙය්‍යං, කැවුනමී; කුලො, උකුස්සෝ; කුමාරං, කුමාරයා; කස්මා, කුමක්හෙයින්; නොහරෙය්‍යං, නොගෙනෙද්ද- කෙතරිකවු උපායෙන් පරප්‍රතිබ්බවු චක්‍රවකූභාක්කාසි සිතාගත්හු ශඨයහව නැවත මුගේ ශඨප්‍රචාරනිඨව ශඨභාවය ක්‍රමිසී සිතාගත ප්‍රතිශාදේය්‍යය කළුසේ සුදුසුයයි නිසා ප්‍රභංජාකොට මුගේ යපථ මගේ කැකල තාගේ දුතු උකුස්ස සේ කුමට නොගෙනෙද්දැයි කිවි.

291 කුටස්ස හි සතති කුටකුටා

භවතිවාපි නිකතිතො නිකතභ,

දෙති පුතතතථ ඵාලනඨස්ස

ඵාලං මා තෙ පුතතමභාසි ඵාලනඨොති.

කුටස්ස හි, කුටයහව වනාහි; කුටකුටා, කුටාහි කුටයෝ; සතති, ආත; අපි, නැවත; නිකතිතො, චවාප්‍රයොග ආත්තාගව; නිකතභා, අනික්ම චවාචෙන්සුත්ත පුද්ගලයෙක්; භවතිව, වත්තේමය; පුතතඨ, පුත්‍රතභවය; ඵාලනඨස්ස, යපථතව තෑතත්තවු; ඵාලං, යපථ; දෙති, දේ; ඵාලනඨො, යපථතවතෑතත්තේ; තෙ, තාගේ; පුතතං, පුත්‍රයා; මාආභාසි, නොගෙනෙද්දො-මීයෝ යපථකැවුයයි චවාකොට පියමිසි සිතු තාසේවු කුටයන්ව චවා කුටයෝ ආත පුත්‍රයා තඤ්ච පුරුෂය මීයෝ කා සිතා චවාකොට ගත් යපථ දිපිය ගේ යපථ ලදින් තා දුතු දිපියයි එසේ නුදුන්නෙහි නම් තොදී ගෙනෙයයි නිසා නිශ්චය කළෝ.

218 කුටවාණිජජානකයයි.

292 හිරඤ්ඤං මෙ සුවණ්ණං මෙ එසා රතතිං දිවා කථා,

දුමමධානං මනුස්සානං අරියධම්මං අපස්සනං.

මෙ, මාගේ; හිරඤ්ඤං, මසුරණ; මෙ, මාගේ; සුවණ්ණං, රත්‍රනාසි; දිවා, දහවල්හිද; රතතිං, රත්‍රයෙහිද; දුමමධානං, ප්‍රඥරහිතවු; අරියධම්මං, ආර්යධම්මය; අපස්සනං, නොබලන්නාවු; මනුස්සානං, මිනිසුන්ගේ; එසාකථා, මේකථාසි- දෙයනා ශීඝ්‍රයෙන් රත්‍රත්මසුරත් නි බවමුත් සියලු දැනටම රුවත් සියලු පුබ්බිකා

අපරනානෙකෙකුට සතු ගව මහිසාදී සවිඤ්ඤාණක අවිඤ්ඤාණක වසනු විෂයකොට පවත්නා කථාමුත් එයින්පිටත් අනිත්තාදී කථා වෙක්ම හේ අනායාසී සචරුපදාහි දුණිමිධෙත්තුෂයෙන්ව නැතැයි නිසා ඔබ්බේ උත්තේ ප්‍රවෘත්ති නිසත්තේ “භව වෙ” යනාදීනි.

293 වෙ වෙ ගහපතයො ගෙගෙ එකො නත් අමස්සුකො,  
ලුඛස්සො වෙණිකතො අපො අඛිතිතකණ්ණකො,  
කීතො ධගොග බහුතා සො තං විතුදතෙ ජනනි.

ගෙහෙ, ගෙහි; ගහපතයො, ගෘහපතිත්ව; වෙ වෙ, දෙදෙනෙක් දෙදෙනෙක; තත්, උත්තේදෙනා අතුරෙන්; එකො, එකෙක්; අමස්සුකො, දැළිනැත්තේය; ලුඛස්සො, එළෙන තනතුරුත්තේය; වෙණිකතො, තානාප්‍රකාරයෙන් බඳනාලද සිඵ ඇත්තේය; අපො, නැවත; අඛිතිකණ්ණකො, විදුනාලද කන්ඇත්තේය; බහුතා, බොහෝවූ; ධගෙන, වසනුවෙන්; කීතො, ගෙනයනලද්දේය, සො, හේ ගෘහපතිතෙම; තංජනං, ඒ ගෘහජනයා; විතුදතෙ, මුඛ ශස්ත්‍රාදීන් විදුන්නේ-ගෙයකැයි කොට ඊට දෙන්නෙක් නායකව ගෙන වෙසෙති උත්තේදෙනා කෙරෙහුත් එකෙකුගේ නිකට රොම නැත තනදෙක එළෙයි නොයෙක්ලෙසට සංයෝජිත සිඵ ඇත්තේ එළෙන කන් ඇත්තේ උද මව්පිය දෙදෙන නගවා ආහරණාදීන් සදා වාගනයකට තහා බොහෝ විසුදු ගෙනයෙති ස්ත්‍රිය පිණිස නිසා ඉතිදු ගෘහනායක පුරුෂයා තැලාමර තුළුමර යනාදීන් මුඛශක්‍රියෙන් විද පාපසවයකරනබවමුත් මෙයින් පිටත් සකායාදී ධර්මයන් උදව්‍යයවශයෙන් බලන්නෝම නැතැයි වාතර රජ වාතරසෙනාවට මනුෂ්‍යලෝකයෙහි ප්‍රවෘත්තිනි.

### 219 ගරහිනජානකයයි.

294 සුඛං ජීවිතරුපොසි රභා විවනවගතො,

සො එකකො අරඤ්ඤස්මිං රුක්ඛමුලෙ කපණො වීය කායසි.

සුඛං, සුවසේ; ජීවිත රුපොසි, ජීවත්වූ සරුප ඇත්තෙහි; ගෙවත් නිදුනින් වැඩිලෙස් ඇත්තෙහි; රභා, රවින්; විවනං, ජලරහිත අරණ්‍යයට; ආගතො, ආයි; සො, හේතෝ; එකකො, එකානිව, අරඤ්ඤස්මිං, අරණ්‍යයෙහිවූ; රුක්ඛමුලෙ, වෘක්ෂමුලයෙහි; කපණො වීය, කෘපණයක්වූ මෙන්; කායසි, සිතයි- හේ කුමනනම් සිතිවිල්ලක්දැයි විචාලෝ.

295 සුඛං ජීවිතරූපොස්මි  
 රඬා විවතමාගතො  
 සො එකකො අරඤ්ඤස්මිං  
 රුක්ඛමූලෙ කපණො වීඨ කොඨාපි  
 සතං ධම්මමනුස්සරත්ති.

සුඛං, සුවයෙන්; ජීවිත, ජීවත්වූ; රූපොස්මි, ස්වරූප ඇත්තෙමි  
 ගෙවත්තොපතිවාසේ නිදුනිත්වාසියෙමි; රඬා, සවිනිසවූ රුහුණෙන්;  
 විවතං, ප්ලතාත්තාවූ චලව; ආගතො, ආසිමි; සො, හේ ආවාමු  
 මි; එකකො, හුදකලාව; අරඤ්ඤස්මිං, චල්නි; රුක්ඛමූලෙ,  
 ගස්මූල; කපණො වීඨ, බැගැවක්කුමෙන්; සතං, සත්පුරුෂයන්ගේ;  
 ධම්මං, ධර්මය; අනුස්සරං, සිහිකරන්නෙමි; කොඨාපි, සිතාමි- යම්  
 ගෙයකින් බුඩාදිවූ සත්පුරුෂයෝ ලාභාලාභාදිවූ අභිලෝක  
 ධර්මයෙන් මඩනාලද්ව කම්පානොවෙද්ද මමද ඒසත්පුරුෂයන්  
 ගේ ධර්ම ඇත්තෙමි සාරණය කරන්නෙමි හුන්නෙමි ගැහවුහ.

## 220 ධම්මබජ් ජාතකයයි

(7) සත්වන බිරිණ්ණමහ වග්ගයයි.

— ෧෪෭෩ —

296 අනිකකසාවො කාසාවං යො වන්ථං පරිදගෙස්සති,  
 අපෙතො දම්සමෙවන න සො කාසාවමරහති.

අනිකකසාවො, ප්‍රතිභානොකරනලද ලොහවේෂාදී සම්බන්ධ  
 න කෂායඇති; යො, යමෙක්; කාසාවං, කාෂායරසයෙන් යුක්ත;  
 වන්ථං, වස්ත්‍රය; පරිදගෙස්සති, හඳුනේ පොරෝනේද; දම, ඉන්ද්‍රිය  
 දමනයෙන්හා; සමෙවන, නිව්‍යාණසම්බන්ධ පරමාථී සත්‍යයෙන්  
 නොහොත් චතුස්සත්‍යයන් විසින්; අපෙතො, දුරුකරනලදද නො  
 හොත්; සමෙවන, යනු පවමෂථිගෙහි තෘතීයාසි ගෙනා (දම්සමෙවන,  
 ඉන්ද්‍රිය දමනයහා පරමාථී සත්‍යයන් කෙරෙන්;) අපෙතො, පහවූ;  
 සො, ඒපුද්ගලයා; කාසාවං, කාෂායරසපිතවස්ත්‍රයව; න අරහති,  
 නුසුදුසුයි.

297 යො ච වන්තකසාවස්ස සිලෙසු සුභමාහිතො,  
 උපෙතො දම්සමෙවන සවෙ කාසාවමරහති.

යො ච, යමෙක් වහාහි; වන්තකසාවො, විත්තසන්නාතයෙන්  
 දුරුකරනලද ලොහාදිකෙලශකෂාය ඇත්තේ; අස්ස, වීද; සිලෙසු,

මාගීලිලයෙහිද එලිලිලයෙහිද; සුසමාතිතො, සමාක්ඛනිතද හෙව  
ත් මනාකොට පිහිටියේද; දම, ඉන්ද්‍රියදමනගෙන් හා; සමෙවන,  
නිවාණසම්බන්ධතා පරමාථිසත්‍යයෙන් නොහොත් චතුස්සත්‍යයෙන්;  
උපෙතො, සුකතද; සො, එතෙම; වෙ, එකානතයෙන්; කාසාමං, අර  
ගත්බවපවු කාසාව වසනුතව; අරගති, සුදුසුයි.

221 කාසාව ජානකයයි.

— 00 —

298 ඉදං නදුචරිච්චො පාඨවරියො ඤාබුචි,  
මාසු හිං අකන් පාපං සං හිං පච්ඡා කතනතපෙ.

පාඨවරියො, පාඨවරියතමි බ්‍රාහ්මණතමි; පාපං, පාපය;  
හිං, තෝ; මාඅකන්, තනන්නකරයි; සං, යම්බදුපාපයක්; කතං,  
කරතලදද; හිං, තෝ; පච්ඡා, පසුළු; තපෙ, තැවෙත්තෙයනියා; සං,  
යම්වචනකයක්; තද, එකල්හි; ඤාබුචි, නිද; ඉදං, මේ; ආචරිය ච්චො,  
ආවායසීයාගේ බසි- ආවායසීයා නි දෙයමය මව වූයේයයි කී.

299 යානි කුරෙති පුරිසො නානි පසුති අතනි,  
කලසාණකාරී කලසාණං පාපකාරී ච පාපකං,  
සාදිසං චපතෙ ස්පං නාදිසං හරතෙ ඵලනි.

පුරිසො, පුරුෂයා; යානි, යම් පාපකතකුත්; කුරෙති,  
කෙරේද; නානි, ඒපාපයත්; අතනි, තමාකෙරෙහි; පසුති,  
දක්තෙය; කලසාණකාරී, දුනාදිවූ කලසාණක්‍රියාකරන්නේ;  
කලසාණං, කලසාණයක්; පසුති, දකී; පාපකාරීච, ඒපචිකරන  
පුරුෂයාද; පාපකං, ලාභකවූ අනිභවයක්ම; පසුති, දකී, හේ  
ලොකගෙහිත්සාධායි, යාදිසං, යම්බදුවූ, බීජං, බිජුවටත්, චපතෙ,  
චපුරුද, නාදිසං, එබදුවූ, ඵලං, ඵලයක්, හරතෙ, ගෙනගත්තෙයි-  
සාලිබ්ජරොපනය කෙරේ හේ සාලිබ්ජයහා සදුගවූ සාලිඵල  
ප්‍රතිලාභය කෙරේද කොදුළාදිත්තේ ප්‍රතිලාභය නොකෙරේද  
එපරිද්දෙන් කුශල ක්‍රියාවේ ප්‍රසුකත සත්පුරුෂයා එයට අනුරූප  
සාධාරණයෙහි උත්පත්තති ප්‍රතිලාභයකොට වසුරුදිවාරයන්ට  
ඉනුවූ රූපාදි කලසාණවසනු ප්‍රතිලාභය කෙරෙයි ඉතරවූ අනිභව  
යෙක් නොලැබේ.

222 චුල්ලනායික ජානකයයි.

— 0 —



300 නමෙ නමනනායු හපේ හප්නනං  
 නිව්වානුකුබ්බස්ස කරෙය් නිවං  
 නානන්තාමස්ස කරෙය් අන්තං  
 අසමනප්පනම්පි න සමනපේය්.

නමනනස්ස, නමසකාරකරත්තාහව; නමෙ, ප්‍රතිවිඤ්ඤානං  
 කරත්තේය; හප්නනං, නමාසෙවිනහු; හපේ, සෙවිතේය; නිවං,  
 නමාගේ උපත් කෘතියාව, අනුකුබ්බස්ස, අනුකෘතා කරත්තාහව  
 ගෙවත් නමාගේ කෘතාප්‍රතිපාදනයෙහි ප්‍රසුක්තයහව, නිවං, ප්‍රති  
 ක්‍රියා, කරෙය්, කරත්තේය, අනන්තාමස්ස, අනන්තාමහව, අන්තං,  
 අන්තක් ගෙවත් වැඩක්, න කරෙය්, නොකරත්තේය, අසමනප්පත්  
 තම්පි, නමා නොසෙවිනමුදු, න සමනපේය්, තෙමේද නොසෙවි  
 තේය.

301 වපේ වප්නනං වනථං න කසිරි  
 අපෙනව්තෙන න සමනපේය්  
 වපේ දුමං බිණ්ණප්පිලන්ති ඤාතො  
 අඤ්ඤං සමෙකෙය් මහා හි ලොකොති.

වප්නනං, නමා භරණහු; වපේ, තෙමේද භරණේය, වනථං,  
 ඔහුකෙරෙහි තෘෂ්ණායයි නියතලද වනථය; න කසිරි, නොක  
 රත්තේය; අපෙන ව්තෙන, පහවු ව්තනයෙන් ගෙවත් විපයනීය  
 වික්කයෙන්, න සමනපේය්, නොසෙවිතේය, වපේදුමං, දුමං, වෘක්කය,  
 බිණ්ණප්පිලං ඉති, බිණ්ණප්පි ප්ලයයි, ඤාතො, දුත, ව්පො, ව්පයා,  
 අඤ්ඤං, අතික් රුකක්, සමෙකෙය්, සොයා ගත්තේය, ලො  
 කො, ලොකය; මහාහි, මහත- අවශ්‍යයෙන් තොප කෙරෙහි  
 සහනිත පුරුෂයකු ලබන්නාවාදුයි නිවි.

223 පුට්ඨනිකානුකයයි.

302 යස්සෙතෙ චතුරෙ ධම්මා වානරිකු යථා තව,  
 සමං ධම්මො ධිති වාගො දිඨ්ඨං සො අනිවතනති.

වානරිකු, වානරෙඤ්චරය, සමං, වාක්සනායද; ධම්මො,  
 පරික්ෂායන ධම්මයද; ධිති, අකමන්සවු ධෙය්නීයද, වාගො, නිස්ස  
 ධිගතානායද යන, එතෙ, මේ, චතුරෙ ධම්මා, ධම්මයෝ සතර  
 දෙන, යථා තව, තව මෙන්, යස්ස, යම් පුද්ගලයක්හව විදුමාන  
 යෝද, සො, සේ පුරුෂයා, දිඨ්ඨං, සතුරු, අනිවතනති, ඉක්මපවිති.

303 යස්ස ඵතො න විජ්ජන්ති ගුණ පරමභද්දකා,  
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො දිසං සො අතිවතනති.

සච්චං, සත්‍යය; ධම්මො, පුඤ්චය, ධිති, දෙවෙය්‍යය, වාගො, ත්‍යාගයන්; ඵතො, මේ; පරමභද්දකා, විශේෂයෙන් හදුන්වා, ගුණා, ගුණයෝ; යස්ස, යමක්හට; තවිජ්ජන්ති, නැත්තාහුද; සො, හේ නිගන්වනු ලබන පුද්ගලයා; දිසං, සතුරු; තාහි වතනති, ඉක්ම පැවැත්ත නොගේ.

## 224 කුමනිලජානකයයි.

304 අහි මෙ පුරිසො දෙව සබ්බකිච්චස්ස ව්‍යාවචො,  
තස්ස චෙකොපරධානී තත්ථ ඛිං නින්ති මඤ්ඤයි.

දෙව, දෙවියන්; මෙ, මොහෝ; සබ්බකිච්චස්ස, සියලුකාන්තයෙන්; ව්‍යාවචො, ව්‍යාපාරය; පුරිසො, පුරුෂයෙක්; අහි, ඇත; තස්ස ව, ඔහුගේද; ඵකො අපරධො, එක් අපරධයක්; අහි, ඇත; තත්ථ, ඒ අපරධයෙහිලා; ඛිං, හෝ; නින්ති, කුමක්නම්; මඤ්ඤයි, සිතයිද-මෙසේ වූ අපරධයට මෙනම් දඩයෙක් කටයුත්තේයයි සිතාද ඒ සිත පත් දණ්ඩාය මෙහෙයාද යන අභිප්‍රායයි.

305 අමහාකම්පි පුරිසො ඵදිසො ඉධ විජ්ජති,  
දුලලොහො අබ්බසම්පන්නො ඛන්තිරසොකරුච්චිති.

අමහාකම්පි, අපගේ පවා; ඵදිසො, තොප නි පරිද්දෙන් බොහෝ ප්‍රයෝජන ඇති මහාදෙශවත්වූ; පුරිසො, පුරුෂයෙක්; අහි, ඇත; (තෙද පුරුෂයෙකු) ඉධ, මෙතැන්හිම; විජ්ජති, ඇත; මෙනාම සිටියේයයි සේයි; අබ්බසම්පන්නො, සියලු ගුණාඛ්‍යයෙන් අවිකල්පවූ පුරුෂයෝ; දුලලොහො, දුලිභයහ (එසේ හෙයින් මෙබඳු ස්ථාන යෙහි); අස්මාකං, අපට; ඛන්ති, ක්ෂාන්ති; රුච්චිති, අභිමතයයි-ලොකයෙහි සම්මතය වූ පුරුෂයෝ අරාමයහ එකදෙයක් බොහෝ ගුණයෙහි නිමග්නවන හෙයින් බොහෝ ප්‍රයෝජනාපෙක්ෂාවෙන් එක අපරධයක් ක්ෂාන්තිගත රතේයවය්‍යෙහි සිටි අපවැත්ත වූත් අපරධ සහනය කරන කල තොපගේ වූවත් අපරධ ක්ෂාන්ති ලාභී වෙයි යි විය.

## 225 බන්තිට්ඨජානකයයි.

306 කාලෙ නිකමිලනා සාධු නාකාලෙ සාධු නිකමිලෝ,  
අකාලෙහි හි නිකමිල එක කමිපි බහුජනෝ  
හ නිවි අජං ජෝතෙහි බංකසෙහාව කොසියං.

නිකමිලනා, නිෂ්ක්රමිතය නොහොත් පරාක්‍රමය; කාලෙ, ප්‍රකාශ  
ප්‍රසන්නකාලයෙහි; සාධු, නොබන්දේ; අකාලෙ, නොකල්හි; නි  
කමිලෝ; (තමාගේ නිවාසස්ථානයෙන්) නිෂ්ක්රමිතය නොහොත්  
පරාක්‍රමය; නා සාධු, ප්‍රශංසානොවෙයි; අකාලෙන හි, නොකල්හි ව  
නාහි; නිකමිල, නික්ම නොහොත් විශිෂ්ටකාව; කිවි, කිසි; අජං,  
අභිලාෂික; න ජෝතෙහි, බබලන්නේ නො වෙයි; (ප්‍රයෝජනයක්  
නොවිදුන්නෙයයි සේයි) එකකමිපි, සුදුසුකල්හි පුරුෂයා; බහුජනෝ,  
බොහෝ ජනයෝ; කොසියං, බකමුහුණුවා නැසූ; බංකසෙහාව, කා  
කසෙහාව මෙන් හෙවත් අකාලෙහි වාසස්ථානයෙන් නික්මුණු  
බකමුහුණුවා කාකසමුහයා වැද පිරවර මැරුවාක් මෙන් කල්  
නොසැඳින නික්මිතිද විශිෂ්ටකල්හි ඔහු බොහෝදෙනා වටකොට  
විනාශයට පමුණුවන්නාහුයයි සේයි.

307 බිරෝ ව විබි විධානඤ්ඤා පරෙසං විවරත්තහු,  
සබ්බමිග්ගො වසී කතං කොසියොව සුඛි සියාහි.

විබි, (පුරුෂාන පණ්ණිතවරුන් වැඩ ස්ථා කොට තබන ලද ප්‍රවේනි)  
විබිගේ; විධානඤ්ඤා, විධාන දක්නාවූ නොහොත්; විධානඤ්ඤා, ස  
විධානක්‍රමය දන්නාවූ; පරෙසං, මෙරමාගේ; විවරත්තහු, විවරයන්ට  
අනුව යන්නාවූ නොහොත් විවරය දන්නාවූ; බිරෝ ව, ප්‍රාඥවතාහි; ස  
බ්බමිග්ගො, සියලු සතුරන්; වසී කතා, (තමාගේ) වාසගතකාව; කොසි  
යො වූව, මේ බාලකොසිකයා කෙරෙන් පිටත් ප්‍රාඥකොසිකයා පරිදි  
දෙත්; සුඛි සියා, සුවපත්වූයේ වන්නේ යි - ප්‍රඥාවන් පුරුෂයා මේ කාල  
යෙහි නික්මිය සුන්දරයා මේ කාලයෙහි විශිෂ්ටව සුන්දරයෙයි පුරු  
ෂාන වාසස්ථානක්‍රමයෙහි ප්‍රවීණය ගෙන සැසතුරුන්ගේ විනාශයට  
සුදුසු විවර දෑන නිසබ්බසාන කාලයෙහි නික්ම විශිෂ්ටකාව කාක  
යන් ශිෂිමදීනය කොට සුවසේ ගිය කොසිකයා මෙන් උපායක්‍රමය  
නොවරදවා තමා සතුරන් මැඩ සුවසේ වාසය කරන්නෙය යන  
අර්ථප්‍රායයි.

308 සුරෙණ සුරෙනා සංගමෙ විකකතෙනා පභාරිනා  
එහි නාග නිවතක්සසු කිත්තු හිතො පලායසි  
පසුන්තු අබගමගධා මම තුස්සං ච විකකමං.

සුරෙන, ශෝරණයෙන් සුකතවූ; විකකතෙනා, විකුමප්‍රකෘති  
ඇති; පභාරිනා, ප්‍රභාරදූෂාදෙන්නාවූ පුරුෂයා හා; සුරෙණ, සුර පු  
රුෂයා; සංගමෙ, එකස්ථානයට ප්‍රාප්තව; (අනෙකානං ප්‍රභාරවශ  
යෙන් සුඛනොනොව කුමකවනම්යෙද) නාග, හස්තිය; එහි, නැහි  
ඒ; නිවතක්සසු, තවතු; කිත්තු, කුමටනම්; හිතො, හයප්‍රාප්තවූයෙ  
හි; පලායසි, යයිද; මස්සං ච, මාගේද; තුස්සං ච, තාගේද; විකක  
මං, කොසසිය; අබග, අතුරට ඇත්තෝද; මගධා, මගධරට ඇත්තෝ  
ද; පසුන්තු, බලත්වසි කියා- එතැන්හි වතුල රුවිකක් බි මත්වූ අ  
ශුවියෙහි හොත් කුරුළුනියක් එතන යන ඇතෙකු දෑක මෙසේ කි  
යා සටන් ඉල්ලූ.

309 න තං පාදු වධිස්සාමි න දනෙතාහි න සොණ්ඨියා.  
මිල්ලෙනා තං වධිස්සාමි පුති හඤ්ඤතු පුතිනාහි,

තං, තා; පාදු, පාදයෙන්; න වධිස්සාමි, නොමරමි; දනෙතාහි,  
(මාගේ පව්තුවූ) දළසහලෙහුත්; න වධිස්සාමි, නොමරමි; සො  
ණ්ඨියා, සොඬිහුත්; න වධිස්සාමි, නොමරමි; වැලිකුමෙකින්දයත්?  
මිල්ලෙනා, අශුවියෙන්ම; තං, තා; වධිස්සාමි, මරමි; පුතිනා, අශු  
චිත්; පුති, අශුවිය; හඤ්ඤතු, නසනු ලැබේවාසි-මෙසේ කියා උා ඇ  
තට වීච්ඡිකියක් හෙලා මර ඇත් නැහි ගිය.

227 ගුප්තපානජානකයසි.

310 තයො හිරි අනතරං කාමයාමි  
පචාලා කුරුයො කෙකකෙ ච,  
තතුතතරිං බ්‍රාහ්මණ කාමයාමි  
තිනිව්ස් මං බ්‍රාහ්මණ කාමයිනං.

බ්‍රාහ්මණ, බමුණ; පචාලා, උත්තරපචාලයද; කුරුයො, කුරුරවද;  
කෙකකෙ ච, කෙකක නම් රවද යන; තයො හිරි, මේ තුන්රජයන්  
ගේ; අනතරං, රජධානිසම්බන්ධාන අත්තරයද; කාමයාමි, ප්‍රාචීනා  
කෙරෙමි; තතුතතරිං, මා අනුභවකරමින් සිටි බාහුණසි රජයෙන්  
වඩා; කාමයාමි, අධිකයක් ප්‍රාචීනා කෙරෙමි; බ්‍රාහ්මණ, බමුණ; කාම



නීතං, කාමයෙන් විනාශයට පමුණුවන ලද; මං, මා; තිතිව්, විකිත්  
සාකර.

311 කණ්භාහි දඩ්ඤා කරෙත්තිහෙකෙ  
අමනුස්ස වට්ටස්ස කරෙත්ති පණ්ඩිතා,  
න කාමනිතස්ස කරෙත්ති කෙවි  
ඔසකත්තසුකකස්ස හි කා තිතිව්භාහි.

කණ්භාහි, කෘෂ්ණාසීයන් විසින්; දඩ්ඤා, දඬුවම ලද්දු  
හට; එකෙ, සමහරකෙනෙක්; කරෙත්ති හි, (උනෙත්තාමධාදිත) වි  
තිත්සා කරන්නාහුමය; පණ්ඩිතා, (භූතවිනිත්සාවෙහි දක්ෂවූ) පඬිවර  
හු; අමනුස්ස, යක්ෂයා විසින්; වට්ටස්ස, මඩනාලද්දු හට; කරෙත්ති,  
(බලික්‍රියාපරිත්‍යාණසාකරණ මන්ත්‍රොමධාදි) විතිත්සා කරන්නාහු  
ය; කෙවි, කිසිවෙක්; කාම, වස්තුකාම කෙලසකාමයෙන්; නිතස්ස, හා  
නියට පමුණුවන ලද්දු හට; නකරෙත්ති, (අසංඛායෙන්) විතිත්සා  
වක් නොකරන්නේය; ඒ එසේමැයි; ඔසකත්ත සුකකස්ස, අතිශ්‍යාත්  
තවූ ශුක්ලධර්ම ඇත්තා හට ගෙවත් කුසලක්‍රියාව දුරුකොට අකුසල  
ධර්මයෙහි පිහිටියා හට; කා තිතිව්භා, විතිත්සානම් කවරේද? මත්  
ත්‍රොමධාදියෙන් යාපනතොවෙයි සේයි.

228 කාමනිජානකයයි.

312 ගජගගගෙහෙති ගගගගාමාලිහි  
රජුමිජකෙහි සරහිවස්සහි  
ඵරුගගභාවට්ටදල්භප්පභාරිහි  
පරිවාරිතා තකකසිලා සමත්තතො.

ගජගග, (මදජලධාරිනිසෙකයෙන් රමණවූ ගම්හිරකොවනා  
දසඬුඛාන ගජ්ජාආති) උභතම සස්ති නමැති; ගෙහෙති, ගෙසලෙ  
නින්ද; ගගගගාමාලිහි, අග්‍රවූ වතුරතර තුරඬුගගාමාලාවත් විසින්ද;  
සර, සර නමැති, අභිවස්සහි, වීථිවත් ඇති, රථ, රථශ්‍රෙණි නමැති;  
උාමිජාතෙහි, තරඬුගගාමාලාවත් විසින්ද; තරුගගග, කඩුමිටි ඇත්  
තාවූ; ආවට්ට, ඉතා පරිශ්‍රමනය කොට; දල්භප්පභාරිහි, දුභිද්‍රභාරදේ  
න යොධයන් විසින්ද; සමත්තතො, ගාත්පසින්; තකකසිලා, තක්ස  
ලානම් නගරිතොමේ; පරිවාරිතා, වටකරනු ලැබෙද්ද එසේම  
පිරිවැරැගයි කිවි.

313 අනිධිවිතා ව පතවා ව  
 විවිධවිතාදිතා ව දන්තිනි  
 වහනතජ්ජ තුමුලො කොසො  
 යවා විජ්ජතා ජලධරස්ස ගජ්ජතොති.

විවිධ, තානාප්‍රකාරයෙන්; විතදිතා, මහාතාදකරත්තාවූ රෝගී හැමදෙන; දන්තිනි, උනන්ම හස්තින් හා සමග; අනිධිවිතා, දිව්වි; පතව්, පනව්; අජ්ජ, අද; තුමුලො, උඩවතවූ; කොසො, කොසාවෙක්; වහනතු, පෙනවා; ගජ්ජතො, ගජ්ජතාකරත්තාවූ; ජලධරස්ස, ලේසයාගේ මුඛයෙන්; යවා විජ්ජතා, විද්‍යුත්සමාරය මෙන් දිවත්තා වහනුවර වටකරවයි කිවි.

## 229 පලාසිජානකයෙයි.

314 ධජමපරිමිතං අනන්තපාරං  
 දුප්පසංගං ධංකෙති සාගරමිව  
 ගිරිමිව අනිලෙන දුප්පසංගො  
 දුප්පසංගො අගමිජ්ජතාදිසෙන.

ධජං, රථයෙහි මසුරපාදයෙහි නගනලද ධවජ; අපරිමිතං, සති බොහෝක්කාන්තය; අනන්තපාරං, මාගේ සෙත්‍රාව නියත් අත්තයක් නැත්තාවූ පාරඇත්තේ හෙවත් කෙළවර නැත්තේ; ධංකෙති සාගරමිව, කාකයා විසින් සාගරය මෙන් හෙවත් සමුද්‍රොල්ලකිසිනාගේ අසකෘතාකයා මෙන්; දුප්පසංගං, දුප්පසංගය හෙවත් පරසතුරන් විසින් මැඩපිය නොහැක්කේ; අනිලෙන ගිරිමිව, මාරුතයෙන් ප ඵ්තයක් මෙන් හෙවත් පඵතවලනයෙහි වාතය අයෝග්‍යද එසේම; දුප්පසංගො, මාගේ සෙත්‍රාව නිසිවක්නූ විසින් විධිමත්කර කොට නොහැක්කේ; අහං, මම; අජ්ජ, අද; තාදිසෙන, තාගේවූවත් විසින්, දුප්පසංගො, මැඩපිය නොහැක්කෙමයි බොධිසත්‍වයන් අවලු ගෙයි සිටියත් දැක කියා.

315 මා බාලිං විලපි නහිස්ස තාදිසො  
 විලස්සෙ නහි ලහසෙ නිසෙධංකං  
 ග්‍රහජ්ජගි ගජමිව එකවාරිකං  
 සො තං පාදනලමිව පොඨිස්සතිති.

බාලිං, (තාගේ) බාලභාවය; මා විලපි, තා සමත් කිය හෙවත් අනාත්ව වෙද්දී අහංකාර වචන ප්‍රකාශ කරන්නෙහි අභ්‍යන්තර

යෙන් හඬන්නෙහියයි සේදී; තෘතීයො, (අනන්තබලවෘත්ත ඇත්තෙමි ආභමතකීතය කරන්නාවූ)තාසේදූ (ආත් දේදී) පුරුෂයෝ; තභි අසස, රජ්‍යග්‍රහණයෙහි සම්ප්‍රියෝ නොවෙත්; විලස්හසෙ, හුදෙක් රහ වෙෂ මොහාදී කෙලෙස පරිදහයෙන් දඩනුලාබධයි; නිසෙධකං, මා බදුනිසෙධකයක්හු; තභි ලාසෙ, කොලාබෙයි හෙවත් මාවලකත්ව සුදුස්සෝ නැතැයි සේයි; එකවාරිනං, මදගලිත එකවාරිවූ, ගජමිව, හසාරිගජයක්හු සම්පයව මෙත්; ආසජ්ජසි, එත්තෙහි; පාද, පාදයෙන් වූණිකළ; තළමිව, හුණතලක් මෙත්; සො, හෙතෙම; තං, තා; පොථසිස්සති, පොථනය කොට වූණි කෙරේ.

230 දු නි ය ස ලා සි ජා න ක ය සි.

(8) අවමන කාසාවචගීයයි.

— o:( ) 80 —

316 යථාපි කිතා පුරිස්සපාහනා  
සුඛස්ස අත්තාය දුඛං උදබ්බතෙ  
ඝමුමාහිතකා තලසා පපිලිතා  
තස්සෙව පාදෙ පුරිස්සස බාදරෙ.

පුරිස්සස, පුරුෂයෙහි; සුඛස්ස, අත්තාය, සුවපිණිය; යථාපි, යම්සේ; කිතා, ගන්නාලද; උපාහනා, උපාහනයෝ; දුඛං, දුක්; උදබ්බතෙ, එලවද්ද; ඝමුම, ඝමියෙන්; අහිතකා, විෂෛෂයෙන් තැවුනාවූ, තලසා, පාදයෙන්; පපිලිතා, පිඩිතවූවාහු; තස්සෙව, හෙම; පුරිස්සස, පුරුෂයාගේ; පාදෙ, පාදයන්; බාදරෙ, කා වුණ කරන්නාහුය.

317 එවමෙව යො දුක්ඛාලිතො අනරියො  
තට්ඨාන විජ්ජං ච සුතං ච මාදිග්ග  
තමෙව යො තත් සුතෙන බාදති  
අනරියො වුවිති පානදුප්පමො ති.

එවමෙව, එපරිද්දෙන්; යො, යම්; දුක්ඛාලිතො, හිතකලයෙහි උපන්නාවූ; අනරියො, (ත්‍රිඅපත්‍රදෙතිත් දුර, වූ) අනායාසිද්ධාලයා; තට්ඨානා, ආවායාසා කෙරෙත්; විජ්ජං ව, විද්‍යාසථාතයක්ද; සුතා ව, ශ්‍රාතයක්ද; ආදිග්ගෙහි, තත්, එහි; සුතෙන, ශ්‍රාතයෙන්; යො,

හෙතෙම; තමෙව බාදනි, එමකන්තේය; අනාර්යො, අනාර්යපුරුෂ  
යා; පාතදුපමො, උපාහනුපමයයි; වුච්චිති, කියනුලැබේ- “ත  
භොක චිජ්ජං ච” යනාදි ගාථාබන්ධන සුවය පිණිස ප්‍රකාශයි.

### 231 උපානනාජානකයයි.

318 එකච්ඡානිකොච අයමෙසො බාලො අපරිනාසිකො,  
භා හි බුජ්ජේන වාමෙන භොති සංඛන්ත මරහසි.

අයං, මේ; අසො, අභි, එක, හුදකලාව; චිත්තිතොච, සි  
තනලදද හෙවත් මේ කුදුහා සමඟ පලාගිය මැනවැයි යනමේ අභි  
ය තෙපිම සිතාගතුව; බාලො, මේකුදු වයොවෘඪ චිත්ත මුත් ශුභ  
චරිතයෙන් බාලය; අපරිනාසිකො, සම්පන්නයෙන් යන්නට අයො  
ග්‍යභෙදින් අපරිනාසකය; භොති, පිත්ච්චිය; වාමෙන, කුණ්ඩවු  
හැනොපාදයන්ඇති; බුජ්ජේන, පිටින්කුදුහා; සංඛන්තං, සමාගම  
යට ඵලභින්නව; භාහි අරහසි, සුදුස්සෙහි නොවෙයි.

319 පුරිසුභං මඤ්ඤමානා අහං බුජ්ජ මකාමසිං,  
සොයං සංකුචිතො සෙති ජිනතතන්ති යථා ථුණ්හි.

බුජ්ජං, කුදුපුරුෂයා; පුරිස, පුරුෂයන්ට, උසහං, මුහුණ  
කැසි හෙවත් උතුමෙකැයි; මඤ්ඤමානා, සිතන්නාවූ; අහං, මම;  
බුජ්ජං, කුදු; අකාමසිං, කැමැතිවිමි; සො අයං, හේ මා කැමැති කු  
දු; ජිනත, සිදුනාලද; තන්ති, තන්තිඇති; යථා ථුණ්, විණාදණ්ක  
මෙන්; සංකුචිතො, සංකුචිතවූයේ හෙවත් ගිතයෙන් හැකුළුතේ;  
සෙති, හෝනාලදි.

### 232 විණාදන ජානකයයි.

320 කාමං යහිං ඉච්ඡසි තෙන ගච්ඡ  
විමොසි මමෙමහි විනිණ්ණකෙන  
හතොසි හතොසන ස වාදිතෙන  
ලොලොච මචේ අනුබ්බමානො.

කාමං, එකානතයන්; යහිං, යම්තැහොත්; ඉච්ඡසි, කැමැත්  
තෙහිද; තෙන, එහෙයින්; ගච්ඡ, නැගී යා; මමෙමහි, මමිභාන  
යෙහි; විනිණ්ණකෙන, මඩුව හා හිසෙන්; විමො, විදුනාලද්දෙහි;  
ආසි, වී, මචේ, මනෝයන්; අනුබ්බමානො, අනුව දිවන්නාවූ; ලො



ලොව, විනාවූ තෝ; සවාදිතොන, තෙරවාදු සහිතවූ; හතොන,  
බත කරණකොටගෙන; හතො, නවුයෙහි; ආසි, වී.

321 එව්විපි ලොකාමිසං ඔපතනො  
විහඤ්ඤානි විතතවසානුවනති  
සො හඤ්ඤාති ඤ්ඤාතිසමානමජ්ඣේ  
මල්ලානුගො සොර්ව සුංසුමාරොති.

ලොකාමිසං, රූපාදියෙහි ඇල්ම බහතකොටගෙන ලොකා  
මිසයයි කියනලද පඤ්චකාමයට; ඔපතනො, අනුව දිවත්  
නාවූ; විතතවසානුවනති, විතතවසභව පවත්නාවූ පුද්ගලයා; එ  
ව්විපි, එපරිද්දෙන්ම; විහඤ්ඤාති, නස්තේය; සො, ගෙනෙම; ඤ  
ති, නැයෝය; සමානං, සමානවේය යනමොවුන්ගේ; මජ්ඣේ, මැද;  
මල්ලානුගො, මත්ස්යයන් අනුවයන් නාවූ; සුංසුමාරො ඉව, සුංසුමාර  
කයා මෙන්; හඤ්ඤාති, විනාශයට යන්නේයි.

233 විකිණ්ණජානකයයි.

322 ඩුමෙව දුනි මකර යං කාමො වෘපගමා තසි,  
සොයං අප්පට්ඨසට්ඨිකො ඛර ජිනතංව රෙරුකං.

තසි, තා කෙරෙහි; යං, යම්බදුවූ; කාමො, (මාගේ)කාමයෙක්;  
වෘපගමා, පහවීද, ගෙවත් ධ්‍යානයෙන් විෂ්කම්භිතද ඒ ගුණවිශේ  
ෂයා; ඉදුනි, දූන්; ඩුමෙව, තෝම; අකර, කෙළෙහි; මා නොකැ  
මැතිව කිත්තරව පස්සේ දිවත්තාවූ තා විසින්ම කෙළේ; ඛර, කි  
යත්පතින්; ජිනතං, කපාලද; රෙරුකං ඉව, ඇත්දළක් මෙන්;  
සො අයං, ගේ මේඅපවිසින් ධ්‍යානයෙන් ඔබනලද කෙලයෙන්; අප්  
පට්ඨනිකො, උතික්ෂාන නොකොට හැකි වී ගෙවත් කෙලයෙන්  
ගේ පුතරුත්පතිය නොවන පරිද්දෙන් කෙළෙයි කිවී.

323 අනුල්ලා අනිලොගෙන අනිලොහමදෙන ව,  
එවං භායති අසම්මා අහංව අසිතා හයාති.

අනුල්ලා, ඒ ඒ වස්තුවෙහි ඉව්ශාකාර නැතැත්තේ, අනිලො  
ගෙන, අධිකලොගයෙන්ද; අනිලොහමදෙන ව, පුරුෂමද උපදවන  
ගෙයින් අනිලොහාභිබ්‍යාසවූ මිදයෙන්ද; අසිතාහුයා, අසිතාහු

නම් රජකතාව කෙරෙත් පිරිසුනු; අහං ඉව, මම පර්දදෙන්; අත් මිහා, අභිලාෂිතාදියෙන්; එවං, මෙසේ; භායනි, පිරිහෙන්නෙයි.

### 234 අභිනානු ජානකසයි.

324 සුඛා සුග වච්ඡ නඛ සහිරඤ්ඤා සහොජනා,  
යස භුතා ව පිතා ව සයෙය්‍යාච අනුස්සකො.

වච්ඡනඛ, වච්ඡනඛය; භුතා ව, මධුරභාහාර අනුභවකොටද; පිතා ව, මධුරපානයන් බිද; යස, යම් අලංකාර ශ්‍රියගෙනෙක්නි; අනුස්සකො, උත්කන්ඨාරනිතවූයේ; සයෙය්‍යාච, හෝනෙහිද එසේහෙයිනි; සහිරඤ්ඤා, හිරණ්‍යසහිතවූද; සහොජනා, හොජන සහිතවූද; සුග, ගෘහයෝ; සුඛා, සුවයයි ගෘහවත්තරා කළෝ.

325 සුගතානිගමානසු සුග න භණ්ණො මුසා  
සුග න දිනනදණ්ඩසු පරෙසං අනුකුබ්බො,  
එවං ජිද්දං දුරුහිභවං කො සුරං පටිපජ්ජති.

අනිගමානසු, කෘෂිගොරාද්‍රා ව්‍යපාරයෙහි උත්සාහවත්තො වත්තාහව; සුග, ගෘහයෝද; න, නැත; (ගෘහවාසය නොපිහිටන් තේය) මුසා, මෘෂාද; භණ්ණො, (කෘත්‍රුසිත්‍ර හිරණ්‍යසහිතාදි) දිත්තිණි) බණ්ණනාහව; සුරං, ගෘහයෝ; න, නොවත්තාහ; නදිනනදණ්ඩසු, නොගත්තාලද දණ්ඩැති; පරෙසං, මෙරමාහව; අනුකුබ්බො, ප්‍රහාරද්‍යනාදි දණ්ඩනය නොකරත්තාහව; සුග, ගෘහයෝ; න, නොවත්තාහුයි-යමෙක් දසකම්බකාරදිත්ව අපරාධානුරූපව වධබන්ධන ඡේදන තාඩනවසයෙන් පිඩාදක්කවහේ නම් ගෘහවාසයෙහි යක්‍යය නොඑසේවිතම් අයෝග්‍යයයි; එවං, මෙකී පර්දදෙන්; ජිද්දං, ජිද්දකල්හි හෙවත් මෙකී විශ්විත්විමාදිය නොකිරීමත් සිදුරුව පරිහානියට ගියකල්හි; දුරුහිභවං, දුරුරැබවූ; සුරං, ගිහිගෙව; කො, කවරනම් සුරුෂයෙක්; පටිපජ්ජති, පැමිණෙද? නොපැමිණෙන්නෙයි යෙයි.

### 235 මධ්‍යනිකානකසයි.

326 භද්‍රකො වනයං පඤ්ච චිජො කුමුදසත්තිහො,  
උපසංගාහි පඤ්චෙහි මඤ්චන්දෙව කොයති.

කුමුදසත්තිහො, හෙලාඹුලපෙත්තත්තිවැනිවූ; චිජො, චීජසංඛිබ්‍යා

නාවු; අයං පකඛි, මේ පක්‍ෂියා; හදුනො වත, ඉතා හදුය; උපසතෙන  
ති, සංහුත්තාවු, පකෙති, පක්‍ෂයෙන්; මඤ්ජුමත්තෙව, මඤ්ජුමඤ්ජු  
හුමෙන්; ක්‍රියාති, සිතයි.

327 නාසස්ස සීලං විජ්ජාතාථ අනඤ්ඤාය පසංසථ,  
අමෙහ චිත්තො හ පාලෙති තෙන පකෙති හ ඵ්ඤාතිති.

අස, මොහුගේ; සීලං, ආචාරශීලයක්; න විජ්ජාතාථ, නොදනු  
ව; අනඤ්ඤාය, නොදන, පසංසථ, ප්‍රසංසාකරව; අමෙහ, අප හැමදෙ  
න; චිත්තො, මේ බකසකුණපක්‍ෂියා; න පාලෙති, රකින්නොවෙයි;  
තෙවත් අපට උපද්‍රවයක් නොවුවමැනවැයි. රකින්නොවෙයි  
අපකන්නට රකින්නෙය; තෙන, එසේහෙයින්; පකෙති, පක්‍ෂයන්, න  
ඵඤාති, නොසලා.

236 බ ස ජා න ස ය සි.

328 නොනුබො හතවා හෙතු ඵකථෙව ඉධ පුග්ගලෙ,  
අතිව හදයං භාබොති චිත්තං චාපි පසිදති.

හතවා, භාගාවත්ති; ඉධ, මේ ලොකයෙහි; ඵකථෙව පුග්ග  
ලෙ, සමහර පුද්ගලයන්හු කෙරෙහි; හදයං, හාදය; අතිව, අති  
ශයින්ම; භාබොයති, නිවෙන්නේය- සිසිරවාර්ගර්ථ සමභගයෙන්  
මිඝාකාභිශෙකයක් මෙන් නිවාපනයට යන්නේය; චිත්තං, චිත්ත  
යද; පසිදති, දෘශ්‍යමාත්‍රයෙන් පහදන්නේය; භෙවවිශයෙන් ඇලෙන්  
තේයයිසේයි, කො නුබො හෙතු, හේ කවරනම් හෙතුවෙක් දැයි  
සඵඤ්ජයත් විවාලෝ.

329 පුබ්බෙව සන්තිවාසෙන පච්චුප්පනනත්තෙන වා,  
ඵචං තං ජායති පෙට්ටං උප්පලංව යථොදකෙති.

පුබ්බෙ, පුර්ව්‍යාතියෙහි, සන්තිවාසෙන වා, සුත්‍රානුකෘතසංඝාතව,  
දිවශයෙන් ඒ ඒ ස්ථානයෙහි සභවාසයෙන්වෙවයි, පච්චුප්පනන, ව  
නිමානභවයෙහි කළ; තිත්තන වා, තිත්තයෙන් වේවයි; උදකෙ, දිගෙ  
හි උත්පලකුමුදුරවින්දුදිවු ජලජවූ යම් කුසුමයෙක්; යථා, යම්සේද?  
ඵචං, එසේද්දෙන්; තං, ඒ; පෙට්ටං, ප්‍රමය; මේදේකාරණයෙන් සම්  
භව වතහෙයින්; ජායති, භවගති- “උප්පලංව” යනනැත “උප්

ලංචා"සී කී නිසායි, හේ වා ශබ්දය සමුච්චයෙහි වැටේ එසේයෙයිත්  
 "කුමුදං වා පද්මං වා කම්ලං වා"යි අඵගතයුතු.

### 237 සාකෛනජානකයයි.

330 ඉඛිඝ ඵකපදං නාත අනෙකස්පදස්සිතං,  
 නිච් සබ්ගාහිකං බ්‍රැහ්මි ඛෙතාසේ සාවයාවසෙ.

ඉඛිඝ, ආරාධනාකරම් නොහොත් විවාරම්; තාත, ප්‍රියාණෙනි; යෙ  
 න, යම්නිසි පදයකින්; අනෙ, අභිවැඩිත්; සාවයාවසෙ, අසමෝද ඵසේ  
 වූ; අනෙක, නොයෙක්; අස්පදස්සිතං, කාරණාපද්‍යුග්‍රිතවූ; සබ්ගා  
 හිකං, බොහෝවූ පදයත් සමුග්‍රහකොට සිටී; නිච්, නිසි; ඵකපදං,  
 (කාරණාපදංගිතවූ) ඵක්පදයක්; බ්‍රැහ්මි, කිය- "ඉඛිඝ" යන  
 නිපාත වොදනාරාධනා දෙකෙහි වැටේ.

331 දකෙඛයෙකපදං නාත අනෙකස්පදස්සිතං  
 තච් සිලෙන සංසුතතං ඛන්තිසා උපපාදිතං  
 අලං ටිතෙන සුඛාපෙතං අචිතතානං දුඛායටාති.

තාත, දුතුය; දකෙඛයා, දක්ෂිණාවයයි කියතලද හෙවත් අඵ  
 ප්‍රවේශයෙහි ප්‍රච්ඡේදයාගේ ප්‍රශ්නමිප්‍රසන්න වීයභිබ්බාත; ඵක  
 පදං, ඵකපදය; අනෙක, බොහෝවූ; අස්පදස්සිතං, කාරණා පද්‍යු  
 ග්‍රිතය; තච්, හෙද; සිලෙන, ගිලයෙන්; සංසුතං, සුක්තවූයේ; ඛ  
 න්තිසා, අබිවාසනානිත්; උපපාදිතං, සපයන ලද්දේ; ටිතෙන,  
 මිත්‍රයත්; සුඛාපෙතං, සුවපත්කරන්ටද; අචිතතානං, සතුරත්; දුඛා  
 ය ව, දුක්පත්කරන්ටද; අලං, පමණ වන්නේයි.

### 238 එකපදජානකයයි.

332 ආසිව්සං මං සන්තං පච්චිං කුමිණාමුඛං,  
 රුච්චතෙ හරිතා මාතා යං මං බාදන්ති මච්ඡකා.

හරිතා මාතා, නිලමැඩිය මව් කොට ඇත්තව; කුමිණාමුඛං,  
 තකමේණ මුඛයට; පච්චිං, ප්‍රවිඤ්චු; මං, මා; ආසිව්සං සන්තං, ආසිව්  
 ස සමානවූ; යං, යම්බඳුවූ; මං, මා; මච්ඡකා, මත්ස්‍යයෝ; බාදන්ති,  
 කඳ්ද; (හේ තට) රුච්චි, අභිමතයි.



333 විලුම්බනෙව පුරිසො යාවස්ස උපකප්පති,  
යද අඤ්ඤ විලුම්බන්ති සො විලුබ්බො විලුම්බතිති.

යාව, යම්තාක්; අස්ස, මෝහව; උපකප්පති, ඵෙඤ්ඤ සමයෙ  
යද ඵතාක්; පුරිසො, පුරුෂතෙම; විලුම්බනෙව, මෙරමා පහරණ්ම  
ය; යද, යම්කලෙක්හි; අඤ්ඤ, සෙස්සෝ; (ඵෙඤ්ඤයෙහි සිට)වි  
ලුම්බන්ති, පහර්දද; සො විලුබ්බො, ඒ පුබලආවහාවෙත් සිට අනුත්  
පැහැර නොගෙක්පර්දදෙන් බොහෝදෙනාව පිඩාකළ දුභ්වායා;  
විලුම්බති, පහරණාලාබ්ධි-යමෙක් පුබලයෙමිසි බොහෝදෙනාව  
හිංසාකළානම් උ ආතිත් හිංසාලද බොහෝදෙනා පුබලවගෙන  
නැවත නමත් ව්ෂයෙහිදී ඒ හිංසකයාව ප්‍රතිහිංසා කරත්නාහුසයි  
සේයි.

239 හා ජි න ජා න ක ය සි.

334 සබ්බො ජතො හිංසිතො පිඩහලොභා  
තස්මිං චතො පච්චයා වෙදයන්ති  
පියො භු තො ආසි අකණ්ඨනෙතො  
කස්මා තුලං රොදභි චාරපාල.

පිඩහලෙන, පිඩහලනම් රජුවිසින්; සබ්බො, සියලු; ජතො,  
ජනතෙම, හිංසිතො; දඩහැනිම්ආදී නොගෙක් අධ්වි ප්‍රවෘත්තිත්  
පිඩිතය; තස්මිං, ඔහු; චතො, මනෙ, මළකල්හි; පච්චයා, ප්‍රීතිත්; වෙද  
යන්ති, විදිත් ගෙවත් ඔහු මළගෙසින් බොහෝදෙන සතුටුවෙති;  
චාරපාල, චාරර්ඤාවෙහි ප්‍රසන්නය; අකණ්ඨනෙතො, නිල්  
නොවූ ඇස්ඇති ගෙවත් පිහුටු ඇස්ඇති හේරජ; තො,තව;පියොහු,  
ප්‍රියවූයේ; ආසි, වීද; තුලං, තෝ; කස්මා, කුමක්ගෙසින්නම්; රොද  
සි, හඬසිද.

335 භා මෙ පියො ආසි අකණ්ඨන නෙතො  
ඤායාමි පච්චා ගමනාස තස්ස  
ඉතො ගතො හිංසෙය්ස මච්චුරජං  
සො හිංසිතො ආතයෙ සුභා ඉධාති.

අකණ්ඨනෙතො, පිඩහලාක්ෂ්‍යා; මෙ, මට; පියො, ප්‍රියවූයේ;  
හ ආසි, නොවී; තස්ස, ඔහුගේ; පච්චාගමනාය, ප්‍රත්‍යා ගමනයට;  
ඤායාමි, බවි; ඉතො, මෙසින් මිස; ගතො, ගියේ; මච්චුරජං, මිත්‍ර

රාජයා; හිංසෙය්, හිංසනයකෙල්විනම්, සො, හේ මාරයා; හිංසි  
 හො, පිවිතවුයේ; පුත, නැවත; ඉඩ, මෙහි; ආනයෙ, එවත්තෙහි-  
 උාකෙරෙහි සෙනගයකින් ගමන්තෙම් නොවෙම් මොබදි  
 බොහෝදෙනාට හිංසාකොට පුරුදුවුයේ ඔබදි මෘත්‍යුරාජයාට  
 හිංසාවක් කෙල්විනම් හේ හිංසාව විදපියා මි විසිසදුනමනා එ  
 කෙක් නොවෙයි කියා මු මිනිස්ලොව ලාපියවයි කියා එවනම් නැ  
 වත දුක්විදිනා වනුමිහයි එමන් දුකට ගඩුමිසි යි.

## 240 මනාපිඩාලොකයයි.

### (9) නවවන උපාන නවතියයි.

— 00 —

336 සිගාලො මානඤ්ඤා පරිවාරන අභිකො,  
 පාපුති මහතිං භූමිං රාජාසි සබ්බද්ධිනං.

සිගාලො, ශාලාලයා; මානඤ්ඤා, (පරිවාරනියා) මානගෙන්  
 ආබ්බවුයේ; පරිවාරන, (නවද අබ්බ) පරිවාරයෙන්; අභිකො, අභි  
 වුයේ; මහතිං, මහත්වු; භූමිං, සම්පත්භූමියකට; පාපුති, පැමිණි  
 යේ; සබ්බද්ධිනං, සියලු දලආති සතුන්ට; රාජා ආසි, රජවී.

337 එවමෙවං මනුසොසු යො හොති පරිවාරවා,  
 සො හි තඤ්ඤා හොති සිගාලො විය ද්ධිනන්ති.

එවමෙවං, එපරිද්දෙන්; මනුසොසු, මනුෂ්‍යයන් අතුරෙහි;  
 යො, යමක්; පරිවාරවා, පරිවාර ආත්තේ; හොති, වේද; සොති,  
 ඒ වනාහි; ද්ධිනං, ද්ධිත්ව රජවු; සිගාලො විය, ශාලාලයා පරිද්  
 දෙන්; තඤ්ඤා, මහා, මහත්වුයේ; හොති, වන්නේයි- යමෙක්  
 ශාලාලයාපරිද්දෙන් ලද පරිවාරයක් නිසා අභ්‍යන්තරව අබ්බකමට  
 පැමිණියේ වීනම් හේ විනාශයට පැමිණෙන්නේය යන අභිප්‍රායයි.

## 241 ස බ්බ ද්ධි ජා න ක ය යි.

338 බාලො වනායං සුතබ්බො යො වරතං න බාදති,  
 බ්බානාච පමුවෙය් අසිනොච සරං වජේ.

බාලො, බාලවු; සො සුතබ්බො, යම් බල්ලෙක්; අයං, මේ; වර  
 තං, වරපට; වත, එකාත්තයෙන්; න බාදති, නොකඩද; බ්බානා,

බකිතයෙන්; පමුවෙය, මිදුනේද; අසිතොව, බඩපුරාකැයේද, සරං, ගෙව; වජ්, යන්තේය- මේ ඥානපොතකයා අසනයෙන් සනනපිතවූයේද අවසානික බකිතඇත්තේද නොපලා ගෙවම නැති එවසිනියා තුළවූ.

339 අසිතමෙම මනස්මි මෙ අරො මෙ හදයෙ කතං,  
කාලංව පතිකඛිබාමි යාච පස්සපත්තු ජනොති.

මේ, මාගේ; මනස්මි, සිත්හි; මේ, මාවසින්; අසිතං, (නොප ගේ කථාව) තබනලද; අරො, නැවත; මෙ, මාගේ; හදයෙ, හෘද යෙහි; කතං, (නොපගේ කථාව) කරනලද; කාලංව, නැගියත්ව සු දුසුකාලයක්; පතිකඛිබාමි, ප්‍රතිකාංශාකෙරෙමි; යාච, යමිනාක්; ජ නො, ජනනෙමි; පස්සපත්තු, නිද්‍රාපගතවේවා-නොප නිදනකථා සිතනවා නැගියකකලක් සසායන්තෙමි මහජනයා නිදනතුරු හුන්තෙමිසිනි.

242 සු න බ ජා න ක ය සි.

340 සත්තතන්තිං සුමධුරං රාජණෙයං අවාචසිං,

සො මං රඛාමිහි අවිනෙති සරණමෙව ගොති කොසිග්.

සත්තතන්තිං, සත්තතන්ත්‍රියක්ඇති; සුමධුරං, විශෙෂයෙන් මධුරවූ; රාජණෙයං, රමණීයවූ හෙවත් ශබ්දරාශීන් විසින් අහිරම ශ්‍රය කරන්නාව සුදුසුවූ විණාව; අවාචසිං, මුර්ජනාතබා ගාතාප්‍ර කාරය කීම් හෙවත් විණාශිලය ඉගැන්විමි; සො, හේ මාගේ ශිෂ්‍යයා; මං, මා; රඛාමිහි, රඛායෙහි; අවිනෙති, (තමාගා වාදයට) කැඳවයි; කොසිග්, කොසිග් ගොත්‍රය; මෙ, මව; සරණං, ප්‍රතිසරණ; ගොති, වේවා- මට මෙතැන්හි පිළිසරණවේවා.

341 අහං තං සරණං සමිම අභමාවරිය පුජකො,

ත තං ජසිස්සති සිස්සො සිස්සමාවරියපේස්සසිති.

සමිම, සබ්ද; අහං, මම; සරණං, සරණව; තං, තා; (රක්‍ෂාකෙ රම්) අහං, මම; ආවරිය, ආවායනීවරුන් කෙරෙහි; පුජකො, පුජ්‍ය යෙම්|නොහොත්; ආවරියපුජකො, ආවායනීවරුන් විසින් පුජ්‍යයෙ මි; එසේහෙයින්, තා දනවන ශක්තිඇතිනෙමිසි සේසි; සිස්සො, ශිෂ්‍යයා; තං, තා; ත ජසිස්සති, නොපරදවා; ආවරිය, ආවායනීය; සිස් සං, ශිෂ්‍යයා, අපේස්සි, (නොප) පරදවන්නෙහි- ආවරීන් විණාවාද

දුගාත්වු නොපගේ ශිෂ්‍යයා පරදවාගත නොගෙයි තෙපි ශිෂ්‍යයා පරදවයි ශක්‍රයා ගුහතිලයාකිඵ්ඵාව කී.

### 243 ගුත්තිලජානකයයි.

342 යං පසසති න තං ඉවජති  
 යච න පසසති තං කිර ඉවජති  
 මඤ්ඤාමි චිරං චරිස්සති  
 න හි තං ලවජති යං සො ඉවජති.

යං, යමක්; පසසති, දකිද; තං, ඒ; න ඉවජති, නොකැමති; යච, යමක්; නපසසති, නොදකිද; තං කිර, හේවතාහි; ඉවජති, කැමති; චිරං, බොහෝකලක්; චරිස්සති, ඇවිදිනෙයි; මඤ්ඤාමි, සිතමි හෙවත් ජලයෙන් විනිර්මුක්තවූ යම් ගඩොළක් සොයන්නාවූ මේ පරිව්‍රාජකයා බොහෝකලක් ඇවිදිනෙයි සිතමි නොහොත් යම්සේ ජලයෙන් විනිර්මුක්තවූ ගඩොළක් සොයා ඇවිදිනෙද එපරිද්දෙන් රූපාදිබ්‍රමයෙන් විනිර්මුක්ත ආත්මයකු දු අනේෂණය කරන්නේ සංසාරයෙහි පරිත්‍රමණය කරන්නේයයි සිතමි. සො, හෙතෙම; යං, යම්ජලරහිත ගඩොළක් කැමැතිද; තං, හේ; න හි ලවජති, නොමලවන්නේයි.

343 යං ලහති න තෙන තුස්සති  
 යං යං පඤ්ඤාමි ලබ්බං හිලෙති  
 ඉවජා හි අනන්තගොචරා  
 චිතිච්ඡාතං නමො කරොමිසෙති.

යං, යමක්; ලහති, ලැබෙයි; තෙන, හේලද විසුරුයෙන්; තතුස්සති, තුළුවනොවෙයි; ලබ්බං, ලබන්නට හෙවත් අලබ්ධවිසුරුප්පතිලාභයට; පඤ්ඤාමි, ප්‍රවීණාකෂෙරයි; යං යං හිලෙති, යමක් යමක් ප්‍රාචිනා කොට ලදද ඒ ඒ ප්‍රාචීනවිසුරු ලදිමින් කවරනම් ප්‍රයෝජන යෙක්දයි ප්‍රාප්තවිසුරුවා අවිඤ්ඤාකෂෙරයි එසේමැයි, ඉවජාහි, තෘෂ්ණා නම්; අනන්තගොචරා, මය්‍යාදුතික්‍රාන්තවූ රූපාදීන් ආලම්බනය කොටඇත්තියි; චිතිච්ඡාතං, විනිවිජානං, විගතවූ තෘෂ්ණාඇත්ත වූත්ව හෙවත් ලොභිකයෙන් ක්‍රියාකරනලද තෘෂ්ණාඇති බ්‍රහ්මාදීත්ව; නමො, නමස්කාර, කරොමිසෙ, කරමු.

### 244 වි නි ච්ඡා ජා න ක ය යි.



344 කාලො සහති භූතානි සබ්බානෙව සහතිතා  
යො ව කාලසයො භූතො සභූතපච්ඡිං උච්චි.

කාලො, පුළුන්ත අපරාත්තාදිකාලය; අතතතා සහ, තමා හා  
සමග, සබ්බානි, සියලු; භූතානි, සහයන්; සහති, කන්තේය; යො  
ව, යම්බඳුව; කාලසයො, කාලය කැවා; භූතො, සහයෙක් ඇද්ද,  
නොහොත් “කාලසයො භූතො” යි නිගනලද යම් ක්ෂණානුවයෙක්  
ඇද්ද, යො, ගෙනම; භූතපච්ඡිං, තෘණාල; උච්චි, පිසි-මෙහිලා කාල  
ය සහයාගේ මාංශලවනය කොට නොකන්තේය ආයුචණ්ඩිත්  
ගේ විනාශය කොට යොවනය මඩතගෙයින් කාලයතෙමේ සහ  
යන් හස්තය කරන්නේ නම් පුළුන්තකාලය තෙමේ පෙරුළි අප  
රාත්තයයි නියාද අපරාත්තයතෙමේ පෙරුළි රත්රියයිනියාද මේගේ  
ව්‍යවහාරයට යතගෙයින් තෙමේ තමාකන්තානුද්‍රවෙයි, ක්ෂණා  
නුවද ආදිමාගීගෙන් එක්කාලයෙහි ප්‍රතිසන්ධික්ෂය කොට සිටී  
ගෙයින් කාලසහනම්වෙයි, එසේකාලසහනම්වූ මහාක්ෂිණානුවයා  
සහයන් අපායභූමියෙහි උපදවානුයි භූතපච්ඡි නම්ලද තෘණාල  
තමාගේ මාගීශුන නමැති චන්තිගෙන් ද්‍රව්‍යයි යන අනිප්‍රායයි.

345 බහුති තරසිසානි ලොමසානි බ්‍රහ්මානි ව,  
භිලාසු පටිමුක්කානි කොච්ඡෙදෙඤ්ඤි කණ්ණවානි.

ලොමසානි, රොම ඇති; බ්‍රහ්මානි, මහත්වූ; බහුති, බොහෝ  
වූ; තර, මනුෂ්‍යයන්ගේ; සිසානි, ශිෂ්ටයෝ දක්තාලාවෙහි බ්‍රහ්ම; භි  
ලාසු, ශ්‍රීවයෙහිද; පටිමුක්කානි, බහාලතලදහුය ගෙවත් කරපිට  
තබ්නලදහුය ගත්තාලද්දෙහි නොවෙහි අතින් ගත්තාලද තාල  
එලහා පොළගේ ඉසහා වෙනසක් නැතැයි සේයි; එඤ්ඤි, මෙහිලා;  
කණ්ණවා, ප්‍රඥවත්තු; කොච්ඡෙදෙ, සමහරකෙනෙකි නොහොත්;  
කණ්ණවා, කණ්ච්ඡිද්‍රාආත්තෝ සමහරකෙනෙකි, සමයෙහි බවමුත්  
ප්‍රඥවචයයි සේයි.

245 මූලපටියාය ජානකයයි.

346 හත්තා කිත්වා ච භික්ඛා ව දෙති දුතං අසඤ්ඤතො,  
එදිසං හත්තං භූජමානො සපාපෙන උපලිඤ්ති.

අසඤ්ඤතො, (කායචාරාදීන්) සඤ්ඤතොවූ පුරුෂයා; හත්තවා,  
ප්‍රහාරයදී; කිත්වා, පිඩාකොට; ච භික්ඛා, මරා; දුතං, දුතය; දෙති, දෙද;

එදිසං, එබදුවු; හසකා, බහ; හුරුමානො, අනුභවකරත්තාමු; සො, ඒ  
(ශ්‍රමණ); පාපෙන, පාපයෙන්; උපලිප්පති, යෙදේ- දුශ්ශීලයාගේ  
ආහාරය අනුභවකරත්තේ තෙමේද දුශ්ශීලතමිථෙව.

347 පුත්තදුරමිපි තෙ හතඤ්ඤා දෙනි දුතං අසඤ්ඤානො,  
හුරුමානොපි සප්පඤ්ඤා න පාපෙන උපලිප්පතිති.

අසඤ්ඤානො, දුශ්ශීලයා; තෙ, ඉදින්; පුත්තදුරමිපි, පුත්‍රදුරවත්  
ද; හතඤ්ඤා, මරු, දුතං, උත්තම මස්; දෙනි, දෙන්නන්ද; සප්පඤ්ඤා,  
අපේක්ෂා කොට තිබෙමින් තුණාඩායෙන් අවිකල්පී ප්‍රාඥයා වනාහි;  
හුරුමානොපි, දුශ්ශීලයා දුන් යමක්ම අනුභවකරත්තේ; පාපෙන,  
ඒ දොශ්ශීලයෙන් සුකතවූ දයකයාගේ පාපයෙන්; න උප  
ලිප්පති, මිශ්‍රකොථෙව.

246 නෙ ලො මා ද ජා න ක ය සි.

348 අඛා පාදප්පි සරෙඛ පඤ්ඤාය අභිරුවති,  
තථා හි ඔසා හප්පි උත්තරං නුත පසස්සති.

පාදප්පි, පාදප්පිතමි රුක්කුමාරයා; අඛා, එකාත්තයෙන්,  
සරෙඛ, සියලු අප හැමදෙනා; පඤ්ඤාය, පඤ්ඤායෙන්; අභිරුවති, අ  
විකල්පී බවලෙයි; තථා හි, එසේමැයි; ඔසා හප්පි, තොල්බිඳු; නුත,  
එකාත්තයෙන්; උත්තරං, මත්තෙහි ඉත්තකාරණයෙන්; පසස්ස  
ති, බලා.

349 තායං ධම්මං අධම්මං වා අසානන්තං ව චුජ්ඣති,  
අඤ්ඤානු ඔධිතිවිභාගා තායං ජානාති නිවනන්ති.

අයං, මේ පාදප්පිතමි කුමාරයා; ධම්මං, ධම්මයද; අධම්මං වා,  
අධම්මයද; අසානං, අසානයද; අනන්තං, අනන්තයද; න චුජ්ඣති, නොද  
නි; ඔධිතිවිභාගා, තොල්බිඳුමෙන්; අඤ්ඤානු, පිටත්; නිවනං, නිසී  
වක්; අයං, මේ; න ජානාති, නොදනි- මු දන්නේ ඔසාප්පතය මග  
අනික් කිසිදෙයක් දන්නේ නොලෙයි යෙයි.

247 පා ද ප් ප්පි ජා න ක ය සි.

350 සරෙඛහි නිංසුකො දිට්ඨො නිවෙසා විවිකිච්ඡට්,  
නහි සරෙඛස්ස ධාතෙසු සාරථි පරිපුච්ඡිතො.

සරෙඛහි, තොප හැමදෙනාවසින්; නිංසුකො, නිංසුකවාසය;  
දිට්ඨො, දක්නාලද; චා, මෙහිලා; නිව, කුමකටනමි; විවිකිච්ඡට්,

සංකාකර්වද? සතෙබ්බසු ධාතෙසු, සියලු ස්ථානගෙහි; සාරම්. රජා  
වායසීය; නති පරිපුට්ඨිතො, තොප විසින් කොමිවිවාරනලදී.

351 එවං සතෙබ්බති ඤාණෙහි ගෙසං ධම්මා අජානිතා,  
තෙ චෙ ධම්මෙසු කභිඛන්ති නිංසුකස්මිංච භාතරොති.

එවං, එපරිද්දෙන්; සතෙබ්බති, සියලු; ඤාණෙහි, විද්‍යාවා ඥා  
නයන්; ගෙසං, යම්කෙනෙකුට; ධම්මා ස්වභාවිකතාදිසං  
ඛණ්ඩවූ ධම්මයෝ; අජානිතා, නොදන්නාලදහුද; තෙ, ඔහු; චෙ, එ  
කාත්තයෙන්; නිංසුකස්මිං, නිංසුකවාසයෙහි කාංක්‍ෂාඉපදවූ; භාත  
රොච්ඡ, සතරබැඟන් පරිද්දෙන්; ධම්මෙසු, එනිසනලද ධම්මන්  
කෙරෙහි; කභිඛන්ති, කාංක්‍ෂාකෙරෙහි.

248 කිංසුකොපම ජානකයසී.

352 එකපුරුතකො භවිස්සසී

භවි තො හෙස්සසී ඉස්සරො කුලෙ,  
ඔරුහ දුමස්මා සාලක  
එහි දුති සරකං චපෙමසෙ.

සාලක, සාලකය; භවි, තෝද; එකපුරුතකො, එකමුහුණු  
යෙහි; භවිස්සසී, වී, තො, අපගේ; කුලෙ, කුලයෙහි; ඉස්සරො, ඉසුරු  
වූයෙහි; හෙස්සසී, වන්නෙහි; දුමස්මා, දුමයෙන්; ඔරුහ, බැස  
පිය; ඉදුති, දුන්; එහි, එරේ; සරං, ගෙට; චාපමසෙ, යමු- අපගේ  
ඉසුරෙහි තිබුණත්තට සිටි එකම එකපුරුතකු වන්නාවූ එරෝසුත  
ගසින් බැස එක්වලා ගෙටයම්හසි වාගරයා ගසහුත්තහු නලවා  
කැපී.

353 නහු මං හදගෙණිමඤ්ඤසී

යච භතසී මං චෙච්ඤායා,  
පකකම්බවත රමාමිසෙ  
ගච්ඡ නිං සරකං යථා සුඛන්ති.

නහු, තා විවාරම්, මං, මා; හදගෙ, හදයෙහියයි හඟවත් තව  
සුදුසුයයි; අභිමඤ්ඤසී, සිතයිද; යච, යම්ගෙයකින්; මං, මා, චෙච්  
ඤායා, හුණුලියෙන්; භතසී, පහරනෙහිද එසේගෙයින් තාකා  
කැට්ටි තොමිසි සේයි; පකකම්බවත, මේසුරුකවූ අභිමතයෙහි;

රමාවසේ, ඇලෙම්; තිං, තේ; ගඟාසුඛං, කාමනිපර්දදෙන්; කරකං,  
ගෙයි; ගම්, තැනිතලා.

### 249 සාලක ජා න ක ය සි.

354 අයං ඉසි උපසම්භංගමේ රතො  
සන්තිති සිසිරහසෙන අධිතො,  
හඤ අයං පවිසතුමං අගාරකං  
විනෙතු සිතං දරථං ච කෙවලං.

උපසම්භංගමේ, රුගාදීන්කලය වෘපසම්භ (ශ්‍රී ලංකාවේ) යන මේ  
නිලා; රතො, ඇලුණාවු; සිසිරහසෙන, වාතවෘෂ්ටීන් සංජාත සිසිරහ  
සින්; අධිතො, පිඩිතවු; අයං, මේ; ඉසි, තපස්වී; සන්තිති, සිටිනේ  
ය; හඤ, එබැවින්; අයං, මේ තපස්වීයා; ඉමං, මේ; අගාරකං,  
ගෙව; පවිසතු, ප්‍රවිභවේවා; (ඉමං, මේ;) කෙවලං, සියලු; සිතං, සිත  
ද; දරථං ච, පිඩාද; විනෙතු, දුරුකෙරේවා.

355 නායං ඉසි උපසම්භංගමේ රතො  
කපිඅයං දුමවරසාධගොවරෙ,  
සො දුසකො රෙසකොවාපි ජමේවා  
සභෙ වජ්‍ර ඉමම්පි දුසගෙ සරත්ති.

අයං, මේ; උපසම්භංගමේ, කෙලයව්‍යුපසම්භ (ශ්‍රී ලංකාවේ) යන මේ  
නිලා; රතො, ඇලුණාවු; ඉසි න, සෘෂ්ටියක් නොවේ, වාලී  
නිමේකදයන්? අයං, මෙතෙම; දුමවර, දුමවරයන්ගේ; සාධ, සාධා;  
රෙස, ගොවරකොටැනි; දුසකො, (හිම හිම නැත) කළුක  
රත්තාවුද; රෙසකොවාපි, රෙසකරදවු; ජමේවා, ලාමකදවු; කපි,  
වාතරයෙකි; සො, හේ; සභෙ, ඉදින්; වජ්‍ර, (මේ පණ්ණාශ්‍රාව) ව  
භින්නවීනම්; ඉමම්පි සරං, මේ පත්සල්ගෙයද; දුසගෙ, (මුතුකර්ම  
ගෙයක් ගෝ හිනිලා ගෝ) දුසකරත්තේයි.

### 250 න ප ජා න ක ය සි.

(10 දසවන ශාලාල වර්ගයයි.)

නංගු උද්දනං.

නංගු, ඒ වර්ගයාගේ; උද්දනං, උද්ග ගාථාවක් වන්නේය.





සයං මෙ, ස්වකීයවූ මාවිසින්, පුතං, තෙවතසිකපුංචය; ආනතං, එ  
ලවතලදී.

### 251 සංකප්ප ජානකයයි.

359 අජ්ජාපි මෙ තං මහසී යං මං ත්වං නිලමුඝීයා,  
බාහාය මං ගගෙඤ්ඤාන ලභීයා අනුතාලයී.

නිලමුඝීයා, චිත්තමණි තලතනතුනොටගෙන; මං බාහාය ග  
ගෙඤ්ඤාන, මා අතකරගත්වා; ලභීයා, හුණලිඟයන්; ත්වං, ගෝ, මං,  
මා; අනුතාලයී, ගැසි; තං, තාපුන් ඒගෙඤ්ඤාන, අජ්ජාපි, අදදක්වා;  
මෙ මහසී, මාගේ සිත්තීමයි- එසේගෙසින් මා සමීපයට එන්නාවූ  
තාවිසින් මරණගෙන ආවයි සිතමි.

360 නාහු ජීවිතෙ න රට්ඨි සෙනාසි බ්‍රාහ්මණාගතො,  
යං මං බාහං ගගෙඤ්ඤාන තිත්ත තතං අනුතාලයී.

බ්‍රාහ්මණ, බමුණ; යං මං, යම්බලවූ මා, බාහං ගගෙඤ්ඤාන, අත  
කරගත්වා; තිත්තතතං, තුන්විටක; අනුතාලයී, ගැසිවිද; ගෙන,  
යම්ගෙගෙන; ආනතං අසී, අසිද; එසේගෙසින්; ජීවිතෙ, තාගේ  
ජීවිතයෙහි; න රට්ඨි නාහු, නොඇලෙයි සිතමි.

361 අර්ථො අනර්ථං කුබ්බං යො දණ්ණං න භික්ඛානි,  
සාසනානං න තං චෙරං ඉති හං පණ්ඩිතා විදුත්ති.

අනර්ථං කුබ්බං, තොකටයුතු කරන්නෙකු; යො අර්ථො, යම්  
ආවාසකතනක් ගෙන; දණ්ණං, දණ්ණයෙන්; භික්ඛානි, වල  
කසියන ගමන ඇද්ද; පණ්ඩිතා, හුවණැත්තෝ; තං, ඒවාලැක්ම;  
සාසනානං, සික්ඛවතු පිණිස; න චෙරං ඉති, චෙරපිණිස  
නොවෙයි නිසා; විදුත්ති, දනිත්- ප්‍රශස්තවූ ආකාරයෙන් සුක්තවූ රජ  
දරුවෝද ගුරුහු; ප්‍රාණාතිපාතාදි ප්‍රශ්නලක්‍රියා කරන සෙවක  
ශිෂ්‍යාදීන් ප්‍රශාරදී නිග්‍රහකොට ඒ ඒ අත්ප්‍රියයෙන් වලකද්ද  
ඒ උත්තර වැඩපිණිස වෙයි එසේගෙසින් ප්‍රශාරදීය ලත් සෙවක  
ශිෂ්‍යාදීන් චෙරතොකොට සුත්තයයි යනු අභිප්‍රායයි.

### 252 නිලමුඝීජානකයයි.

362 මමතනපානං විසුලං උලාරං

උප්ප්විතියං මණියං ගෙතු,  
තඤ්ඤානා දසං අති යාවකොසි  
නවාපි තෙ අසංඝං ආගමියං.

ඉතියං මණියං ගෙතු, මේ මාණි කාරතනාගෙතුවෙන්; මම, ම  
ට; අතන, යාගනකතාදියද; පානං, අමුපානාදිවූ අනුවිධ පාන  
යද; විසුලං, බොහෝව; උලාරං, ගුහ්‍යව; උප්ප්විතියං, උපදනේය-  
මේ මාණික ආනුකූලයෙන් ප්‍රණීතවූ දිව්‍යාතනපානාදිහු විසුලව  
ලාබෙන්තාහුයයි සේසි; තං, එසේ මනිමැති මාණිකාරතනය;  
තෙ, තව; න දසං, නොදෙමි; අතියාවකොසි, ඉක්මවා යාමිණ,  
කෙළෙහි වී; එසේහෙයින්; තෙ, තාගේ; අසංඝං, ආශ්‍රමයවද;  
තව ආගමියං, නැවත නොඑමි.

363 සුඤ්ඤා සථා සන්ධි රධොනපාණි

තාසෙසි මං සෙලං යාවටානො,  
තඤ්ඤානා දසං අතියාවකොසි  
නවාපි තෙ අසංඝං ආගමියං.

සන්ධි, පාෂාණයෙහි; රධොන, ගඟා සෝදනලද; පාණි, ගස්  
ත තලදැති හෙවත් තෙලපාෂාණයෙහි ගඟා මුද්ගත්තබනලද  
බඩගයෙන් සුනන අත් දැති; සුඤ්ඤා සථා, බාලපුරුෂයා මෙන් හෙවත්  
ශබ්දවිණිත් බඩගයක් ගෙන කිසිදු ක්‍රියාදත්තා බාලයක්හු ගස  
ගැන්වූ පුරුෂයක්හුමෙන්; සෙලං, සෙලංඛිබ්‍යාතවූ මාණිකාරය;  
මං, මා, යාවටානො, යාවිකාරත්තෙහි; තාසෙසි, ත්‍රාසකෙළෙ  
හි; තෙ, තව; තං, ඒමාණික; නදසං, නොදෙමි; අතියාවකො  
සි, අධිකව යාවිකාකෙළෙහි වී, එහෙයින්; තෙ, තාගේ; අසංඝං අපි,  
ආශ්‍රමයවද; තව ආගමියං, ඉතිනිත් නොඑමි.

364 තා තං යාවෙ යස්ස පියං ජිහංඝෙ

දෙස්සො තොති අතියාවතාය,  
නාගො මණිං යාවතො බ්‍රාහ්මණො  
අදස්සනං සෙව නදස්සිගමාති.

යස්ස, යම්පුද්ගලයක්හව; පියං, යම්වස්තුවක් ප්‍රියයි; ජිහං  
ඝෙ, දත්තාලද; තං, ඒයනුව; තා යාවෙ, යාවිකා නොකරත්තේ  
ය (කුමක්හෙයින්දයත්?) අතියාවතාය, ප්‍රමාණ නොදැන අතිරේක

කොට කළ යාමිකුටි ගෙතුකොටගෙන; දෙස්සො හොති, යාමිකයා  
කෙරෙහි වෙළවත්තේය (එසේමැයි); බ්‍රාහ්මණෙන, බ්‍රමණ විසින්;  
මණිං, මාණික; යාචිතො, යාචිකු කරනලද; නාගො, මණි  
කණ්ඩකනම් නාගරාජයා; අදස්සනං ගෙව, නොදුක්වම; තං,  
එතැන්ටත්; අජ්ඣග්ගො, පාමිණිග- යම්සේ මණිකණ්ඩකනම්  
නාගරාජයා තපස්වීන්කෙරෙහි ඵයාමගත් ප්‍රේමයක් හැර දැකිය  
නොකැමැතිව නොඅවුත් හැරපිද මේතභවස්සුව යාචිකුනම් බො  
හෝ දෙනා අප්‍රියවත් කටගෙතුයයමකු ලවා ප්‍රේමයක්කරවා ගනුම්  
ගසි සිතන්නවුන් විසින් යාචිකු නොකටසුත්තේය යනුභාවයි.

### 253 මණිකණ්ඩ ජානකයයි.

365 හුච්චා තිණපරිසාසං හුච්චා ආවාමකුණ්ඩකං,  
එතං ගත හොජනං ආසි කස්මා දුතී න හුජසී.

තිණපරිසාසං, අශ්ව වෘෂභාදීන් විසින් කා අවශෙෂවූ උච්ඡිභ  
වූතණ; හුච්චා, අනුභවකොට; ආවාම, ආවාමනීයවූ සුනුකැත් දිග  
හා; කුණ්ඩකං, කුඩු; හුච්චා, අනුභවකොට නොමැඩියෙහි එසේ  
ගෙසින්; ගත, තව; එතං, මේ; හොජනං, හොජනවූයේ; ආසි, විය;  
කස්මා, කුමක්ගෙසින්; ඉදුතී, දුන්; (ආවාම දිග) න හුජසී, අනු  
භව නොකෙරේද?

366 යත් පොසං න ජානන්ති ජාතියා විතයෙත වා,  
බ්‍රහ් තත් මහාබ්‍රහ්ම අපි ආවාමකුණ්ඩකං.

යත්, යම්තැනෙක්හි; බ්‍රහ්, බොහෝදෙනා; පොසං, පුරුෂයා;  
ජාතියා සම්පන්නජාති ඇත්තේයයි ජාතිය කරණකොට ගෙනද;  
විතයෙතවා, ආවාර්චිතයෙන් යුක්තයයි විනයකරණකොටගෙන  
ද ගෙවත් ශරීරපවශයෙන්; නජානන්ති, නොගඳුනත්තේ; ම  
හා බ්‍රහ්ම, මහබ්‍රමණ; මහාබ්‍රහ්මයයි ආදරයෙන් ආමන්ත්‍රණයි; ත  
ත්, එතැන්හිලා; ආවාමකුණ්ඩකං අපි, උච්චකැත්දිග ද කුඩු ද අනුභ  
වකෙරේ- තමාගේ ශරීර දත්තවුන් නැතිනොනදී ලදයමක් ම  
අනුභවකරන්නේයයි සේයි.

367 තුවං ච බො මං ජානාසි යාදිසො යං හස්සන්නමො,  
ජානනො ජාන මාගමි න තෙ හක්කමි කුණ්ඩකන්ති.

අයං, මේ; හස්සන්නමො; අශ්වයන් කෙරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨයා, යාදි  
සො, යම්බඳුද එසේවූ; මං, මා; කං ච ඤා, හොචනාහි; ජානාසි,



දත්තෙහි තෙවත් මාගේ උකම අසලිභාවය වූ පර්ද්දෙන් දත්තෙහි; ජාතං, දත්තා තා කරා; ජාතනො, දත්තාවූ මම; ආගමම, අවුදිත්; තෙ, තාගේ; කුණ්ඩකං, කුඩු; න භක්ඛාමි, නොකම් - කුලප්‍රදෙශාදි හෙයින් නොදත්තානානදී ලද්දම්දෙයක් අනුනවකල්ප්‍රත්තොපස්ථ අනුත්ගේ භරුපදත්තවත් කර පාමිණි කල්හි හොර හ අනුභවනොකරමිසි ආවාමකුණ්ඩකාදිය ප්‍රතික්ෂෙපකෙලේ.

### 254 කුණ්ඩකකුට්ඨි සිනිවජානකයයි.

368 යාව සො මහතඤ්ඤාසි හොරජාස්මිං විහබ්‍යමො,  
තාව අඛානමාපාදි ලාතරං ච අපොහසි.

යාව, යම්තාක්; සො විහබ්‍යමො, ආකාශවාරි හෙයින් විහබ්‍යමි නම්වූ ඒගිරව්; හොරජාස්මිං, හොරජායෙහි; මහතං, ප්‍රමාණ; අඤ්ඤාසි, දත්ද; තාව, ඒතාක්කල්; අඛානං, දීඝිකාලයක්; ආපාදි, පාමිණි හෙවත් බොහෝකල්ක් ආසුවාළාදිය; මාතරං, මැණියන්ද; අපොහසි, පොහසල; “මාතරං”යි දෙශානායක හෙයින් වදාලබව මුත් මැණියන්ද පියාණන්ද දෙදෙනා රක්ෂාකලසි වදාලේ.

369 යතො ච බො බහුතරං හොරජාං අජ්ඣපාහරි,  
තතො තතෙව සංසිදි අමතඤ්ඤාහි භො අහු.

යතො ච බො, යම්කලෙක්හි වතාහි; හො, ඒ ගිරේ; බහුතරං අධික කොට; හොරජාං, ආහාරය; අජ්ඣපාහරි, කැසේවිද; සො, ඒගිරේ; අමතඤ්ඤාහි, අමාත්‍ය; අහු, වීද; තතො, එකෙහි, හෙවත්, ඒ සමුද්‍රයෙහිම; සංසිදි, ගැලිණි; ගැලි සමුද්‍රයෙහි මතස්සයත්ව බත්විසයි සෙයි.

370 තස්මා මහතඤ්ඤානා සාධු හොරජාස්මිං අතිබතා,  
අමතඤ්ඤා හි සීදන්ති මහතඤ්ඤා ච න සීදරෙති.

තස්මා, යම්හෙයනින්; අමතඤ්ඤාහි, ආහාරයෙහි අමාත්‍යයෝ; සීදන්ති, සමුද්‍රයෙහි ගැලෙත්ද; මහතඤ්ඤා, හොරජායෙහි මාත්‍යයෝ; න සීදරෙ, නොගැලෙත්තාහුද හෙවත් සමුද්‍රයෙහි ගැලිවිනාශයට නොයෙද්ද; තස්මා, එහෙයින්; හොරජාස්මිං, හො

පතයෙහි; මහනක්ඛා, මානුෂ්‍යබවද; අභිමතා, ගිණුනොවන බවද, සාධු; ප්‍රශස්තයි.

### 255 සු ක ජා න ක ය යි.

371 ජරුදපාතං ඛණ්ණමානා වාණිජා උදකක්ඛිකා,  
අජ්ඣගංසු අයොලොහං තිසුසිසං ච වාණිජ.

372 උජනං ජතරුපච මුත්තා වෙථරියා බහු,  
තො ච තෙන අසන්තුඨා භියො භියො අබාණිසුං.

ජරුදපාතං, මහලුළිඳක්; ඛණ්ණමානා, කණත්තාවූ; උදකක්ඛිකා, ජලාච්ඡිද්‍ර; වාණිජා, වෙළෙඳහු; අයොලොහං, කාළලොහ තා මුලොහයවද; තිසු, සුදුනුඔයවද; සිසංච, කර්තූඔයවද; රජතං, රදීයවද; ජාතරුපච, සමුණ්ණයවද; බහු, බොහෝවූ; මුත්තා, මුක්තාවවද; වෙථරියා, වෙළඳුයම්මාණිකයවද; අජ්ඣගංසු, පැමිණියහ; තෙන, ඒලබ්ධිවිසතුපත්; අසන්තුඨා, අසන්තුහුවූ; තො ච වාණිජා, ඒව්‍යාපාරයෝ; භියො භියො, උබෙධාලා; අබාණිසුං, කැණියහ.

373 තෙ තස්සිවිසො ඤාගෙ තෙජස්සි තෙජසා හනි,  
තස්මා බණ්ණොති බණ්ණෙ අතිබාතං හි පාපකං,  
බාතෙන ච ධනං ලබං අතිබාතෙන නාසිතන්ති.

තෙ, ඒ කණත්තව පටන්ගත් විශාපාරයන්; තස්සි, එහිලා; තෙජස්සි, තෙජස්මත්වූ; ඤාගෙ, දරුණුවූ; ආසිවිසො, ආර්ථිවිෂයෙක්; තෙජසා, තමාගේ විෂතෙජසින්; හනි, පහළ; තස්මා, එහෙයින්; බණ්ණොති, කණත්තේය; තෙජසි, අතිරෙකකොට නො කණත්තේය; කුමක්කෙයින්දයත්? අතිබාතංහි, අතිශයින් බාතය වනාහි; පාපකං, ප්‍රාමකයි; බාතෙන, ප්‍රමාණානුකූලබාතය හෙතෙකොට ගෙන; ධනං, මුක්තාදී වස්තුව; ලබං, ලබනලද; අතිබාතෙන, ප්‍රමාණානුකූල බාතය හෙතෙකොටගෙන; නාසිතං, ලදවස්තුවද තසනලදී- විශාපාරයෝ පැත්තිණිස ප්‍රිත්ඛිද ඉන් වස්තුප්‍රතිලාභය කොට තවද වස්තුපිණිස භුක්තිබාතය කොට නාගර්ජයාගේ ජිවිතකයෙහි පාංශු බහා කොප කරවා විෂාන්තිත්; දන්ධව ලද

එසතුව අනුභව කොට නොහි විනාශයට පැමිණියහ එසේසහසින්  
ලද්දෙසින් තුළුවනොව අධිකයට ප්‍රාභීනාව විනාශකරය යන අහි  
ප්‍රායයි.

256 ජරුද්‍යානානානසි.

374 නායං සරතං කුසලො ලොලො අයං වලිමුබො,  
කතං නතං බො දුසෙය්‍ය එවං ඛමමිදං කුලං.

අයං, මෙතෙම; සරතං, ගෘහයන් සමඟිති; කුසලො න, දක්‍ෂ  
තොවෙයි; ගෘහකරණයෙහිද ගෘහවිවාරණයෙහිද දක්‍ෂතොවෙයි  
සේයි; ලොලො, ලුබ්ධප්‍රකෘති; වලිමුබො, රැලිහුන් මුහුණුඇති;  
අයං, මෙතෙම; කතං කතං බො, කළකළදෙය එනාහි; දුසෙය්‍ය,  
විනාශයට පමුණුවන්නේය, එසේමැයි; ඉදං කුලං, මේ වාතරකුල  
ය; එවං ඛමමි, මෙබඳු ශාඛාව ඇත්තේයි.

375 නයිදං විභවතො ලොමං නායං අසාසිකොමිගො,  
සහං මෙ ජනසතෙහින නායං කිම් විජානාහි.

විභවතො, පරික්‍ෂණයකරණයෙන් යුක්තවූ යමක්ඟට; ඉදං ලො  
මං, මෙසේවූ රුක්‍ෂවූ ලොමය; න, නැත; ප්‍රයවතුන්ගේ ශරීරයෙහි  
ලොම සුඤ්චවතොත් මුත් මෙසේ රුක්‍ෂතොවෙයි සේයි; අයං, මෙ  
තෙම; අසාසිකො, මෙරමා අස්වසන; මිගො, මෘගයෙක්; න,  
තොවෙයි හෙවත් අනුත්ව අනුශාසනාකොට අස්වසන්නට සුදුසු  
එකෙක්තොවෙයි; අයං, මෙතෙම; කිම්, කිසිවක්; නවිජානාහි, නො  
දන්නේයයි; මෙ, මට; ජනසතෙහින, ජනසමුහයෙහි විසින්; සහං,  
අනුශාසනා කරනලදී- මු කිසිවක් නොදන්නා බව මට කියන  
ලද්දී සේයි.

376 ශ්‍ර මාතරං වා පිතරං වා භාතරං හගිතිං සබං,  
භරෙය්‍ය තාදිසො පොසො සන්දසරපෙන මෙති.

මාතරංවා, මැණිකත්වේවයි; පිතරංවා, පියාණන් වේවයි; භා  
තරං, මලකුබැඟකුවේවයි; හගිතිං, නහක බුතක වේවයි; සබං,  
මිත්‍රයකුවේවයි; තාදිසො, එබඳුව; පොසො, පුරුෂයෙක්; ශ්‍ර භර  
ය්‍ය, භරණය නොකරන්නේයි; මෙ, මට; දසරපෙන, දසරපෙනම්

රජසුවිසිත්; සසං, අනුසාසනා කරනලදි හෙවත් උගන්වනලදි.

257 ආද්‍යමුඛජානකයයි.

(ගාමණිවණ්ඩරාතකයයිද කියත්)

— 08()80 —

377 යාවතා වඤ්චසුරියා පරිහරන්ති දිසා හන්ති විරෝවනා,  
සබ්බෙව දුසා මකුතා යෙ පා පටිච්චික්ඛි යා.

වඤ්චසුරියා, වසුසුය්‍යීදෙදෙන; යාවතා, යම්පමණ ස්ථානය  
කින්; පරිහරන්ති, මෙරා පරිහරණය කෙරෙද්ද; හෙවත් පාදකුණු  
කොටයෙද්ද; යාවතා, යම්පමණවූ; දිසා, සියලු දිගත්; හන්ති, බ  
වුළුවද්ද; යාවතා, යම්පමණ ස්ථානයක්; විරෝවනා, බබලන ස්ව  
භාවයෙද්ද; ඒතාක්තෑත්; පටිච්චික්ඛිතා, භූමිආශ්‍රිතවූ; යෙ පාණා,  
යම් ප්‍රාණිකෙතෙක් ආද්ද; තෙ සබ්බෙ ඵල, භික්ෂුකාමදෙනම; ම  
කුතා, මකුතරජසුයේ; දුසා, දුසයෝය- යම්තාක්තෑත්හි හිරු  
සලුදෙදෙන පවතිද්ද ඒ තාක්තෑත් පනගේ මකුතනාමි රජපුරු  
ලේ අපගේ ශාමියයි ශාමිකය කරණකොට ගෙන වෙසෙත්තුවයි  
උන්ට නොගැතිවූද සත්වයෝ දුසයෝමයයි සේයි.

378 න කභාපණ්ඩස්සෙතා තිතති කාමෙසු චිජ්ජති,  
අප්පස්සාද දුඛා කාමා ඉති විඤ්ඤය පණ්ඩිතො.

කභාපණ්ඩස්සෙතා, කාමීපණ්ඩිතයෙත් හෙවත් දුසභූත සසු  
යත් පිණිස වමන ගතුවවා දකුණතිත් ගුණාසේවාටතය කළ  
කළ ධාරනිපාත වර්ෂයේ වැගිරෙන කාමීපණ්ඩයෙත් පොවා; කාමෙ  
සු, වසතුකාම කෙලෙසකාමයෙහි; තිතති, තෑප්පිතයක්; චිජ්ජති,  
නැති; ඵස සෙසිත් තෑපණ මෙසේ දුස්පුරයයිකියාද; කාමා,  
කාමයෝ; අප්පස්සාද ඉති, අලුටුආනවාද ආත්තෝයයි කියාද; දු  
ඛා, කාමිකෂ්ණවතසික දුඛයත්ට හෙතෙසිත් දුක්ඛයයි කියාද;  
ඉති, මෙසේ; පණ්ඩිතො; ප්‍රාඥයා; විඤ්ඤය, දත-

379 අපි දිබ්බෙසු කාමෙසු රතීං සො ට්‍රාගිගල්හි,  
තණ්හකය රතො ගොති සමමාසමුඛ සාවකොති.

සො, ඒ තත්ත්ව පුරුෂයා; දිබ්බෙසු, දිව්‍යවූ; කාමෙසු අපි,  
කාමයෙහිදු පොවා; රතීං, ආල්මට; ට්‍රාගිගල්හි, තොපාමිණෙත්



තේය; එසේ වැඩි; සමමාසමුව, සමාන්තමුවෙහිගේ; සාව  
කො, ශ්‍රාවකයා; තණ්හකමය, තණ්හාවගේ ඤායකිරීමෙහි  
නොහොත් නිවීමෙහි පැමිණ තණ්හාව ඤායවනුගෙයින් තණ්  
හකමයෙහි නිවනලද නිවීමෙහි; රතො, අභිරතවූයේ; ගොති,  
වත්තේය-සච්ඡායනගෙහි ශ්‍රමාවෙන් අවගාහණය කළ මගණ  
මනුෂ්‍යලොකයෙහි අලාභවාදවූ කාමයෙහි අභිරතී තබා සවිඨි  
ලොකයෙහි අග්‍රවූ කාමාශාදයෙහි අභිරතී හැර නිවීමෙහිම අභි  
කාංක්‍ෂාකොට මනාකාරයෙහිම ප්‍රසන්නවත්තේයයි යනු අභි  
ප්‍රායයි.

### 258 මනිකුණානකයයි.

380 නයිමස්ස විජ්ජාමයමහී නිවි

න බකිවො නො පන තෙ සභාසො,  
අථ කෙන වණ්ණෙන නිරිටව්වෙඡා  
තෙදණ්ඩකො හුජති අගගපිණ්ඩං.

ඉමස්ස, මේතපස්වියාගේ; විජ්ජාමයං, විද්‍යාගේ නිවීමකවූ;  
නිවි, නිසිප්‍රයෝජනගේ; න අහී, හැත; තෙ, තාගේ; බකිවො,  
හැරෙකුදු; න, නොවෙයි; තෙපන, තාගේවනාහි; සභාසොනො,  
බාලාවසාවෙහි සිට කැටිව වැඩි ගහව්වෙකුත් නොවෙයි; අථ, එ  
තකුදුවුව; කෙන වණ්ණෙන, කවරනම් කාරණයකින්; නිරිටව්  
වෙඡා, නිරිටව්වනම්ලද; තෙදණ්ඩකො, තුදඩුආති තැනැත්  
තේ; අගගපිණ්ඩං, අධිකවූරස ඇතිගෙයින් අග්‍රනම්වූ පිඩු පිඩු  
කොට කනගෙයින් පිණ්ඩයයි නිවනලද මේ අග්‍රබත; හුජති, අනු  
භව කෙරෙයි; එසේවූ නිසිප්‍රයෝජනව මේබතකුමටකසිද්ධි විවාලේ-  
තෙදණ්ඩකාව තබනුපිණිස තිදණ්ඩක්ගෙන ඇවිදිනාගෙයින් තෙ  
දණ්ඩකයයි ව්‍යවහාර කෙරෙත්.

381 ආපාසු මෙ ඥාපගජ්ජනස්ස

එකස්ස නකා විවනස්මිං ඤායර,  
පසාරසි නිවල්ගතස්ස පාණිං  
තෙඤ්ඤාදාරිං දුබසමිඤ්ඤායරො.

සුඛ, සමරහුමියෙහි; පරාජ්ජනස්ස, පරදවනලද; නිවල්ගතස්ස,  
දුබ්බයට පැමිණියාවූ; එකස්ස, අවිනිශ්චිත; මෙ, මෙ; ආපාසු, ආපද

සෙති; කතා, අනුග්‍රහ කොට; සොර, දරුණුව; විවතස්මි, පල  
 දුගීවූ අරණ්‍යයෙහි; පාණිං, විශිෂ්ටයන් ප්‍රතිසංස්කෘත හඤ්ඤාලය;  
 පසාරසි, අක්කෙලේ හෙවත් සුඛයෙහි පරදවනලදුව හසින් වලව  
 වැද පැත්තොලදිත් ලිඳෙක හි දුක් ගත්තාවූ මව හිණක් බැඳ  
 විශිෂ්ටකොට අත අක්කෙලේ; තෙන, ඒකාරණයෙන්; දුබ්බපරෙ  
 තො, දුකින්මඩනාලද්දවූ මම; උදහාරං, කූපයෙන් ගොඩව  
 නැංගෙමි.

382 එතස්ස නිවේනා ඉධානුපරෙතා  
 වෙසාසිනො විසයා ජීවලොකෙ,  
 ලාහාරහො නාත තිරිට්ඨවේණ  
 දෙථස්ස භොගං යජ්නව යඤ්ඤත්ති.

එතස්ස, මේතාපසයාගේ; නිවේනා, අනුග්‍රහයෙන් හිණිබැඳ  
 ලීදවබතා අතදිගොඩවනැහැ කෘතයෙන්; ඉධ, මෙයව; අනුපරෙතා,  
 (නොමියා) පැමිණි යෙමි; වෙසාසිනොවිසයා, යමයාගේ විෂයෙන්  
 හෙවත් පරලොචිත්තිදී; ජීවලොකෙ, මනුෂ්‍ය ලොකයෙහි; (වසම්)  
 තාත, පුත්‍රය; තිරිට්ඨවේණ, තිරිට්ඨතෘතමි තපස්වි; ලාහාරහො, ලාභ  
 යව සුදුසුය; අස්ස, මෝහව; භොගං, (අනුභොගයවූ අතීතයෙන්)  
 භොගනම්වූ විවර පිණිසාත යයකාසන ගලානප්‍රත්‍යයද; දෙථ,  
 දෙව; යජ්නං ව යඤ්ඤං, කියතලද ප්‍රත්‍යයෙන් අවශෙෂවූ යාගප්‍රවෘ  
 යද දෙව; “මේතපස්විඤ්ඤ මව කළ උපකාර මෙසේ මහත එසේ කෙ  
 සින් විවරාදිවූ ප්‍රත්‍යයද අවශෙෂ දන්දදෙව”යි නිශ්ඛාය කොළේ.

259 නිදිවච්ඡානකසංඝි.

383 යස්සාසා දුර්ධායන්ති අමනමපි ආචිං,  
 තස්සදරස්සහං දුතො මා මෙ කුප්ඤ්ඤ රථෙසහ.

අමනමපි, සතුරාද; යාචිතං, යාචිකාකරත්තව; යස්සාසා,  
 සමක්ඛ පිණිස; දුරං, (මේ සකයෝ තෘෂ්ණාවසලව) දුරස්ථාතය  
 වද හෙවත් කුඤ්ඤාපොෂය පිණිස සතුරෙකුදු ධනවත්වීමකම් උගෙන්  
 කිසිවක් ඉල්වාගනුමිහසි ලොභවසගව අතිදුර දෙකෙය්ව පොවා; ආ  
 යන්ති, තෙත්ද; තස්සදරස්ස, එසේවූ උදරයාගේ; අහං, මම; දුතො,  
 දුතයෙමි; රථෙසහ, රාජ්‍යානුමය; මෙ, මව; මා කුප්ඤ්ඤ, තොතිස.

384 යසා දිවා ච රතො ච වසමාස්තනි මානවා,  
තස්සදරසං දුතො මා මෙ කුප්ඤ්ඤි රථෙසහ.

යසා, යම් උදරයක්සුගේ; වසං, වසගබවට; මානවා, සක  
යො; දිවා ච, දවහල්ද; රතො ච, රාත්‍රියෙහිද; ආයත්නි, පෑම්  
ණෙත්ද; තස්ස උදරසං, ඒ උදරයාගේ; අහං, මම; දුතො, දුත  
යෙමි; රථෙසහ, රජ්‍යවතුම; මෙ, මෙ; මා කුප්ඤ්ඤි, නොකිප.

385 දදුමි තෙ බ්‍රාහ්මණ ගෙනිණිහං ගටං සහසං සහසුරි වෙන  
දුතොහි දුතසං කථං න දජා මයමිපි තසෙව හවාම දුතාහි.

බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රහ්මණ; දුගවෙන සහ, වෘෂභරාජයක්සු හා සමහ;  
ගෙනිණිහං, රැහිවු; ගටං, ගෙර; සහසං, සහසුරක්; තෙ, තව; දදු  
මි, දෙමි; (එසෙමිහි): දුතො හි, දුතයෙක් වනාහි; දුතසං, දුත  
යෙක්හට; කථං, කුමටනම්; න දජා, නොදෙද; මයමිපි, මමද  
අවශෙෂවූ ජනයෝද; තසෙව, ඒතානිතලද උදරයාවම; දුතා,  
දුතවුළු; හවාම, වම්හ— “මයමිපි” නිතෑන අපිහබද අනුතත  
සමුච්චයාහිමය, එසෙගෙයින් “මමද ජනයෝද” යි යන අහිසි.

260 දු න ජා න ක ය සි.

පළමුවන සංකස්සවග්ගයයි.

— 05080 —

386 යථා කෙසා ච මස්ස ච ජිනං ජිනං විරුහනි,  
එවං රුහතු තෙ තාසා පදුමං දෙනි යාවිතො.

යථා, යම්සේ; කෙසා, කෙසෙයෝද; මස්ස ච, මමෙහිද; ජිනං ජි  
නං, කැපු කැපුසේ; විරුහනි, (නැවත) හටගනිද; එවං, එපරිද  
දෙන්; තෙ, තාගේ; තාසා, තාසිකාතොමෝ; රුහතු, (නැවත) හට  
ගනිවා; යාවිතො, (අප විසින්) ඉල්ලන ලද්දෙහි; පදුමං, පිසුමක්;  
දෙනි, දේ.

387 යථා සාරදිකං ධිජං බෙරෙන වුතනං විරුහනි,  
එවං රුහතු තෙ තාසා පදුමං දෙනි යාවිතො.

යථා, යම්සේ; සාරදිකං, සරත්කලාගෙනවුහු; ධිජං, (සර) ධි  
ජුවට; බෙරෙන, ඝෞත්‍රයෙහි; වුතනං, වසුරනලද්දේ; විරුහනි, හට

ගනිද; එවං, එපරිද්දෙන්; තෙ, තාගේ; තාසා, තාසිකානොමේ; රුහතු, හටගනිවා; යාවිතො, යාවික, කරන ලද්දෙහි; පද්මං, පද්මයක්; දෙහි, (මව) දේ.

388 උභොපි පලපතෙත නෙ අපි පද්මානි දක්කති,  
එස්ස වා තෙ තා වා එස්ස තාහි නාසාය රුහණ.  
දෙහි සමම පද්මානි යාවිතො ති.

පද්මානි, පද්මයන්; දක්කති, (අපව) දෙන්නේයයි සිතා; එතෙ උභො අපි, මොහු දෙදෙන එනාහි; පලපතති, මිථ්‍යාප්‍රලපනය කෙරෙහි හෙවත් තොපගේ නාසය හටගන්නිකියා නැළවිලි වචන යෙන් පද්මයන් දුත යෙහෙකැයි බොරු කියති; තෙ, ඔහු; එස්ස වා, නාසා හටගන්නි කියත්වයි; තවාඑස්ස, නාසාහටගන්නි නො කියත්වයි; නාසාය, නාසිකාවගේ; රුහණා, හටගැත්මෙක්; තාහි, නැත; සමම, යහළු; යාවිතො, ඉල්ලනලද්දෙහි; පද්මානි, පද්මයන්, දෙහි, දේ.

## 261 පද්ම ජා නිකයයි.

389 පාණි වෙ මුද්දකො චක්ඛ නාගො චක්ඛ සුකාරිතො,  
අකුකාරො ච චක්ඛෙය්‍ය අථ චූරා තදා සීයා.

වෙ, ඉදින්; පාණි ව, හඤාතලයද; මුද්දකො අක්ඛ, මොළොක් වූයේ විනම්; නාගොව, හසනිද; සුකාරිතො අක්ඛ, මනාකොටැ හික්මවනලද්දේ විනම්; අකුකාරොව, (රුහුයෙහි) අකුකාර යෙක්ද විනම්; චක්ඛෙය්‍ය, (එමැ අකුකාරයෙන් සුකාර රුහුයෙහි) වැසි වස්තෙවිනම්; තදා, එකල්හි; අථ,† ඉක්බිත්තෙන්; චූර, එකාත්තයෙන්; සීයා, (අපදෙදෙනාගේ අභිනායී සිටිය) වන්නෙයි.

390 අනලා මුද්දසමාසා දුප්පුරා තා තදිසමා,  
සීදන්ති නං විදිධාරා ආරකා පරිවජ්ජයෙ.

මුද්ද, මොළොක්වූ; සමාසා, සමාසණයෙන් හෙවත් ප්‍රෙමණීයවූ වචනයෙන්; අනලා, තමාකෙරෙහි දීඝිකාලයක් එකවත් නව නොපිළිවත්හයි දුටු තෙපුලෙහුද සැඟා නොහැක්කාහයි සේ සි- නොගොත්; අනලා, කෙතෙක් පුරුෂයෝත් මොවුන්ට පමණ නොවෙත්තුයි “අනලා” නම්වෙති; මුද්දසමාසා, මාදු (සමාසණ

† “එකේකල්හි නොගොත්” යනු පැතේ, ගේ අධිකපාදියකැ”යි හැඟිමු.



ගෙන්) සමනාමයන් ඇත්තාහ; “භාදයකපොරවුවද මොළොක් කොටැ බණන්තාහුයැ”යි සේසි; දුප්පුරා, දුෂ්පුරයහ ගෙවත් කෙතෙක් ප්‍රවාහ අවද අධොගධගාවටමැ ප්‍රවිෂ්ටවනගෙසින් දුෂ්පුරව; නදිසමා, ගඬගාප්‍රතිභාගයහ; ගඬගාව කෙතෙක් වතුරෙහුදු පිරී මට නොයන්නාක් මෙන් කෙතෙකුදු අනුභවකළ මෙමුනගෙන් පරිතුළු නොවන්නාහ”යි සේසි; සීදන්ති, (තමන්ට වසගබවට පැමිණියවුන් අපායෙහි) ගලති; විදිකා, (ප්‍රේක්ෂාපුච්ඡාරී සත්පුරුෂයා ආදිනවවශයෙන් මෙසේ) දැන; ආරකා, දුරින්මැ; පරිවර්ෂය, (මෙකී ගුණයෙන් සුකත සත්‍රින්) දුරුකරන්නෙයි- මෙහි “තං” යනු නිපාතයි.

391 යං එතා උපසෙවන්ති ඡද්‍යසා වා බහොන වා,  
ථාතවෙදෙව සංඨානං බිප්පං අනුබහන්ති තං.

එතා, මේ සත්‍රිහු නම් (පුරුෂයන්හු); ඡද්‍යසා වා, (තමන්) රුවිවශයෙන් වේවයි; බහෙන වා, විසතුප්‍රතිලාභය ගෙතුකොට ගෙනැ වේවයි; යං, යමක්හු; උපසෙවන්ති, සෙවනය කෙරෙත් ද; සංඨානං, සමිකීය සංභාන (දවන); ථාතවෙදෙව, ථාතවෙතෙකුගේ කින් ප්‍රකාශවන ගෙසින් ථාතවෙදනම්වු වස්තියමෙන්; බිප්පං, වසා; තං, ඒ (තමන් උපසෙවනයකළ) පුරුෂයාමැ; අනුබහන්ති, දවත්- “යමිසේ ගිනි ගෑඟාදිවු යම්සානගෙක්හි සමුත්පන්නවුයේ ඒසානග දවා හස්මභාවයට පමුණුවාද එපරිද්දෙන් සත්‍රිහු යම් පුරුෂයන්හු භජනය කෙරෙත්ද ඒ පුරුෂයා ගසස් බන ගිලපුණු දිත් විනාශයකොටැ භානියට පමුණුවති”යි සේසි.

262 මුද්‍යානි ජානකයයි.

—o: [ ]o—

392 අභිජ්ජමානො වාරිස්මිං සයං ආගමි ඉධියා,  
මිස්සි භාවිසියා ගන්ධවා සංසිද්ධි වගණ්ණවෙ.

වාරිස්මිං, ජලය; අභිජ්ජමානො, අවලකල්හි ගෙවත් සාගරයෙහි තරඬගඬගයෙන් අනාලොලිතවැ සත්හුන් වේලෙහි ජලයෙහි මිශ්‍රනොවැ; සයං, තෙමේමැ; ඉධියා, සංසිත්; ආගමි, අවුත්; ඉසියා, සත්‍රියා; මිස්සිභාවං, මිශ්‍රබවට; ගන්ධවා, ගොසින්; වගණ්ණවෙ, මහාණ්ඩවයෙහි; සංසිද්ධි, ගැලෙහි.

393 ආවටනි මහාමායා බ්‍රහ්මවර්යවිකොපනා,  
සීදන්ති හං විදිකාන ආරකා පර්වජයෙ.

ආවටනි, (මේ සත්‍යතාව කාමාවතීයෙන් ආවතීතය කරන  
හෙයින්) ආවතීතය; “තමාකෙරෙහි හුණුවක් බවට නො  
යා දෙන ජලාචතීයක් මෙන් තමාකෙරෙහි සකනපුරුෂයන්  
සංසාරයෙහි බවට නිවීමෙන් නො යා දෙන්නාහුය.”යි සේයි; ම  
හාමායා, (අපයනීතතමායායෙන් සුකනහෙයින්) මහාමායා නම්  
මෙය; බ්‍රහ්මවර්ය, (මෙමධුන වීරහි සංඛ්‍යාතවූ) ග්‍රෙෂ්ඨ ව්‍යාපාරික  
යෙ; විකොපනා, විකාශකරීමෙන්; සීදන්ති, (පුරුෂයන් අපායෙ  
හි) ගල්වන; “අපායනාක් කෙරෙහි”යි සේයි; විදිකාන, (මෙසේ ආ  
දිතව ප්‍රකාරයෙන්) දැන; ආරකා, දුර්වම; පර්වජයෙ, (නුවණැ  
ති පුරුෂයා සත්‍ය) දුරකරන්නෙයි- මෙතැන්හිදු “හං” යනු  
නිපාතයි.

394 යං ඵතා--පෙ--අනුබන්ධනි තත්ති.

“යං ඵතා උපගෙවත්ති” යනාදි ගාථාවට මුද්‍රපාණි ජාතක  
යෙහිමැ කියනලද අනු අතර්ථයයි.

263 මුලලපලොගනාජානකයයි.

395 පණාදෙ නාම සො ගජා යස්ස සුපො සුවණ්ණි යො,  
නිරියං සොළසුබ්බෙ යො උච්චාග්‍ර සහස්සමා.

යස්ස, යම් රජකිහුගේ; සුවණ්ණි යො, සුගන්ධයෙන්; සුපො,  
ප්‍රායදය; නිරියං, සරසින්; සොළසුබ්බෙ යො, හොඳින් ගරුප්‍රමාණ  
වන- “සොළොස්ගිහකක් පමණය.”යි සේයි; උච්චං, උසින්; සහස්  
සමා, සහස්‍ර කාණ්ඩ ප්‍රමාණයයි; ආග්‍ර, කිවූද; සො ගජා, ඒ රජ  
තෙමේ; පණාදෙ නාම, පණාද නම- ගරුසහස්‍රයක් හුගේ ප්‍රමාණය  
නිසැකකොට “පච්චිංශතිගොජනප්‍රමාණය.”යි කියති, හොඳින් ග  
රුයාගේ ගති ප්‍රමාණ කොට “පලලින් අතිගොජන ප්‍රමාණය.”යි  
කියත්.

396 සහස්සකණ්ණං සතතෙණ්ණං ධජලු හරිතාමයො,  
අනච්චිං තථ ගාඛබ්බා ජ සහස්සාති සගතමා.

සහස්සකණ්ඩං, උසින් දහසක් කාණ්ඩ්‍යමාණවූ හේ මොලියාව;  
සහගෙණ්ඩං, සියක්මැල් ඇත්තේ; ධජාල, ධවජයෙන් ගැවැසිගත්  
තේයා; හරිතාමයෝ, නිල්මැණිකින් පරික්ෂිප්තය, ගැවැසිගත්තේ  
යා; තභ්, එහිලා; ජ්‍යෙහස්සානි, සදහසක්; ගජධබ්බා, ගජධවයෝ-  
නවා ගි නියත තථවෝ; සක්කා, සප්තප්‍රකාරවැ හෙවත් සත්මඤ්ජල්  
ලක්වගෙනා; අතච්චිං, නැවු.

397 එවමෙනං තද ආසි යථා භාසසි හද්දජ්,  
සතෙකා අහං තද ආසිං වෙය්‍යවච්චකගෙ තව.

හද්දජ්, හද්දජ්නම් ස්ථවිරයෙන; යථා භාසසි, යම්සේ කිවුද;  
එහං එවං, ඒ එසේමය; තද, එකල්හි; තව, තව; වෙය්‍යවච්ච ක  
රො, වේද්‍යාවච්චකරවූ හෙවත් විශ්වකම්මියා එවා මොලියාව නං  
වා දුන්; අහං, මම; තද, එකල්හි; සතෙකා ආසිං, ශක්‍ර වම්.

264 ම හා ප ණා ද ජා න ක ස සි.

(හද්දජ්ජානකසසිද කියත්)

— 00 —

398 දිසා ධුරප්පෙ ධනුවෙගනුතෙන  
බග්ගෙ ගහිතෙ නිබ්බේනෙ තෙලබ්බතෙ,  
තස්මිං භයස්මිං මරණේ විසුල්ලෙ  
කස්මානු තෙ තඤ්ඤ ජම්භිතාහං ?

ධනුවෙගනුතෙන, වාපවෙගයෙන් හරිතාලද; ධුරප්පෙ,  
ඉහතිනලද; දිසා, දකුණ; තෙලබ්බතෙ, තෙල්සනලා සෝධන  
ලද; නිබ්බේන, නික්මෙණු වුවහත්ඇති; ගහිතෙ, (බඩගලුළුවියෙහි  
මනා කොට) ගත්තාලද; බග්ගෙ, බඩගසත්; දිසා, දකුණ; මර  
ණේ, මරණ; විසුල්ලෙ, උපසාරිතවූ; තස්මිං භයස්මිං, ඒ භයෙහි  
ද; තෙ, තව; කස්මා, කුමක්හෙයින්; ජම්භිතාහං, ශරීරවලනය;  
ත ඤ්ඤ, නොවිද?

399 දිසා ධුරප්පෙ ධනුවෙගනුතෙන  
බග්ගෙ ගහිතෙ නිබ්බේනෙ තෙලබ්බතෙ,  
තස්මිං භයස්මිං මරණේ විසුල්ලෙ  
වෙදං අලංකං විපුලං උලාරං.

බහුවේග, වාපවේගයෙන්; නුතොන, හරතාලද; බුරුසෝ, හී  
 ය; දිසා, දක; තෙලමොතෙ, තෙල්සනලා ශුඛකළ; තබිණේ, සි  
 යුම් මුද්ගත්තැති; ගහිතෙ, (මුළුවියෙහි) ගත්තාලද; බගෙහ, බඩග  
 යත්; දිසා, දක; මරණේ, මරණය; විසුල්ලෙ, පැමිණි කල්හි; තස්  
 මිං ගයස්මිං, ඒ හයෙහි, විසුලං, බොහෝවූ; උළාරං, උරතාමවූ ම;  
 වෙදං, තුළුවක්; අලසං, ලදිම්.

400 සො වෙදජාතොජ්ඣනවිං අමිතො  
 සුබ්බෙව මෙ ජීවිතමාසි වතනං,  
 න හි ජීවිතෙ ආලයං කුබ්බමානො  
 සුරෙ කසිරි සුරනිවිං කදුචිති.

වෙදජාතො, (සතුරන් දක) සත්තුහුවූ; සො, හේ (මම); අමි  
 තො, සතුරන්; අජ්ඣනවිං, අභිභවතය කෙළෙමි; සුබ්බෙව, පළමු  
 මැ ගෙවත්; වොරකානතාරයෙහි එතර කෙරෙමින් නොප අතින්  
 වසනු ගත්තා සමයෙහි; මෙ, මාගේ; ජීවිතං, ජීවිතය; වතනං, හර  
 තා ලද්දේ; ආසි, විය; එස්මාසි: ජීවිතෙ, ජීවිතයෙහි; ආලයං, අ  
 පෙක්ෂා; කුබ්බමානො, කරන්නාවූ; සුරෙ, ශුරස්ථරාමයා; කදුචි, කි  
 සි කළෙක්හිදු; සුරනිවිං, ශුරකෘතය; නහිකසිරා, නොමැකරත්  
 තෙයි- ජීවිතාශාව ලත් තව සත්ස්ථරාමයකුදු විශේෂයෙන් හිංසාදූ  
 කෘතෘයෙහි නිෂ්ඨාප්‍රාප්තවීම නොගෙන්නේයයි සේයි.

265 බුරුසෝ න ක ය සි.

401 යෙනාසි නිසියා පණ්ණු යෙන හතතං න රුචිති,  
 අයං සො ආගතො තාතො කස්මා දුගි පලායති.

යෙන, යම්කාරණයකින්; නිසියා, කෘශවූයෙහි; පණ්ණු, පාණ්ණු  
 වණ්ණවූයෙහි; ආසි, වීද; යෙන, යම්කුකෙරෙහි කළ ප්‍රේම කාරණය  
 කින්; හතතං, ආහාරය; තරුවෙහි, කනු නොකැමැත්තෙහිද; සො,  
 හේ (නි ප්‍රාණීනාකරත); අයං, මේ; තාතො, පියේ; ආගතො, ආ  
 ය; ඉදුති, දැනම; කස්මා, කුමක්හෙයින්; පලායති, පලායන්නිද?

402 \*නබ්බො පනාදිකෙනෙව සන්තො නාට ඡයති,  
 යසො භායති ඉතීනං තස්මා තාන පලායතා.

ආදිකෙනෙව, පළමුකොටම; සත්ථවොනාම, ජෛත්තිකධර්මී සං  
 බ්‍රහ්ම සංසතවය; තබොපත ජායති, නොමැ ගවගන්නේයි; කුමක්

\* සලෙ පනාදිකෙනෙව-පොත්.



භහිත්දයන්? ඉඤ්ඤා, සන්තිභාවය; යසෝ, ගර්විතභාවයංඛාතය  
යස; භාග්‍ය, පිරිහෙන්නේය- හෙවත්: ලොකයෙහි සන්ති කේසා  
ලොකානුකූලයෙකු ලද පුරුෂයෙකුට තමන්කෙරෙහි ආදරකරණය ග  
නුමිහසි සිතා දැනගැනීමෙහි අවකාශ නොදෙන්නාහුද; තස්මා,  
එසේ හෙයින්; තාත, පුත්‍රය; අහං, මම; පළාසිං, නැති ගියෙමි.

403 යසස්සිතං කුලෙ ජනං ආගතං යා න ඉවජ්ඤි,  
සොචති චිරරතනාය වානග්ග මව කුඤ්ඤි.

යසස්සිතං, යශශ්‍රී ඇති; කුලෙ ජාතං, ප්‍රජානකුලයෙහි ජාත  
වූ; ආගතං, තමා සමීපයට ආ පුරුෂයා; යා, යම්කිසියක්; න ඉවජ්ඤි,  
නොකමැත්තිය; වානග්ගං, දාගැනීමේ ලද සේවකයා නොකැ  
මැතිවූ; කුඤ්ඤි ඉව, කුඤ්ඤිතමි ගද්ගතවූව යොකකලාක්  
මෙන්; චිරරතනාය, දිශිකාලයක්; සොචති, යොකකරන්නෙයි.

266 වානග්ගසිංචනපානසයයි.

404 සිංහි මිගො ආයතවක්ඛනොතො  
අභිතොවො වාරසයො අලොමො,  
තොනාහිතො කපණං රුද්ධමි  
මාගෙව මං පාණසමං ජගෙය්‍ය.

ආයතවක්ඛනොතො, දැනගැනීමෙන් වැළැක්වීමට නියත  
කිසිදු තෙත්තමිවූද ආයතවූ වැළැක්වීමට නොහැකිවූව  
“ආයතවක්ඛනොතො” නම්වූ; අභිතොවො, අසම්මතව කොට ඇති,  
වාරසයො, ජලයෙහි ගෝනාවූ; අලොමො, රොමනැති; සිංහි  
මිගො, නළ ඇතිගෙයින් මැගවැව්ව කකුළුවන්ට කරනගෙයින්  
ශාඛිති මැගතමිවූ කකුළුවෙක; තොන, ඔහු විසින්; අහිතො, ම  
ඛනාලද්දෙමි; කපණො, බැගැබවට පැමිණීමෙමි; රුද්ධමි, ගබ්මි;  
පාණසමං, (නිග්) ප්‍රාණසමංයෙමි; මං, මා; මාගෙව ජගෙය්‍ය, නිග  
මක් හැරපිට- නිග් ප්‍රාණය හා සමවූ මා හැර නොපියයි.

405 අය්‍ය නං න ජනිස්සාමි තුථර සසිභායන,  
පථවිත වාතුරතනාය සුප්පයො ගොසි මෙ තුටං.

සසිභායන, (සැටහවුරුද්දෙන් මද බස්නාගෙයින්) “සසිභාය  
න”යයි නිගතලද; තුථර, පොළොව දිව්වන ගෙයින් කුප්පනම්

ලද; අය, කාමය; තං න ජනිතසාමි, තා(විෂයක ප්‍රාප්තවූවක්) නො  
 කරමි; කුමක් හෙයින්ද යත්? වාතුරත්තාය, සතරදිග පැතිරු සි  
 වි සමුද්‍රය අවසන් කොට ඇති; පථව්‍යා, පෘථිවියෙහි; තුලං, තෝ; මේ,  
 මාගේ; සුප්පියො, විශේෂයෙන් ප්‍රියවූයේ; හොසි, වී- “එසේ හෙයින්  
 තානිධා ප්‍රියයකු හැර නොගම් ගලවා ගනිමි”යි අස්වැසූ.

406 යෙ කුලීර සමුද්දස්මිං ගඛගාය නමමය ව,  
 තෙසං ඤං වාරිජො සෙයො මුව රෙදත්තියා පතිනති.

සමුද්දස්මිං, සමුද්‍රයෙහිද; ගඛගාය, ගඛගා නම් ගඟද; යමුතා  
 යව, යමුතා නම් ගඛගායෙහිද; යෙ කුලීර, යම් කකුළු කෙනෙක්  
 ඇත්ද; තෙසං, ඔවුන්ට; වාරිජො, දියෙහි උපන්නාවූ; ඤං, තෝ;  
 සෙයො, ශ්‍රේෂ්ඨයෙහි; රොදත්තියා, ගඛත්තාවූ මාගේ; පථං, ස්වා  
 මිත්‍ර (ඇත් රජු); මුව, හැරැපිය - සියල්ලුන්ටම සෙනානුවචනය  
 ප්‍රිතිභතය කරන හෙයින් සියලු කකුළුවන්ට ජ්‍යෙෂ්ඨයයි  
 කියා සතුවූ කරවා යාමිත්‍ර හැරැවූ.

267 ක කි ම ක ජා න ක ය සි .

407 යො වෙ සබ්බසමෙතානං අහුවා සෙයිත්මතො,  
 තස්සා යං ඵදිසි පඤ්ඤා කි මෙව ඉතර පජා.

යො, යමෙක්; වෙ, එකානතයෙන්; සබ්බසමෙතානං, සියලුයු  
 වූවුන් අතුරෙහි; සෙයිත්මතො, ශ්‍රේෂ්ඨයයි ප්‍රසිඛවූයේ;  
 අහුවා, වීද; තස්ස, ඒ සච්ඡන්දජ්‍යෙෂ්ඨයාගේ පවා; අයං පඤ්ඤා, මේ  
 ප්‍රඥා තොමෝ; ඵදිසි, මෙබඳුයි; ඉතරා, මොවුන් කෙරෙත්  
 අතාවූ (ලාමකවූ) ප්‍රඥාතොමෝ; කිමෙව, කෙබඳුද? ශ්‍රේෂ්  
 ඨයන්ගේ ප්‍රඥා මෙසේ කල ලාමකයන්ගේ ප්‍රඥානම් කෙබඳුද?  
 හෝයි කිමෙන් ‘උන්ගේවූකලි ප්‍රඥා නැතැයි සිතමි’යි සේයි.

408 එව මෙවං තුවං බ්‍රහ්ම අතඤ්ඤාය විනිඤ්ඤි,  
 කථං හි මූලං අදිඤ්ඤා රුක්ඛං ජඤ්ඤා පතිඤ්ඤා?

බ්‍රහ්ම, බ්‍රහ්ම; තුවං, තෝ; අතඤ්ඤාය, (කාරණා කාරණ)  
 තොදනා; එවං එවං, මෙසේ මෙසේ; විනිඤ්ඤි, නින්දාකෙරෙහි; ප  
 ජිඤ්ඤා, බිමබාසා පිතිටි; මූලං, මූල; අදිඤ්ඤා, තොදනා; රුක්ඛං, වා  
 ඤ්ඤා; කථං කි, කෙසේනම්; ජඤ්ඤා, හඳුනන්නේද? බ්‍රහ්මාණෙන

තොප දත්තේ නින්දා බණ්ණාසේමය, ගස තොපුවා මේගසමුලා  
දුරබව සෙසුමුල් ළඟබව සි කෙසේ දැනගත හැකිදැයි කිවු.

409 ගාභං තුලෙහ විනිඤ්ඤාම යෙ චඤ්ඤාද වානර වතො,  
වික්ඛංසොවාගාරස්සො යස්සො රුක්ඛනපකාරි.

අභං, මම; තුලෙහ, තොපද; වතො, වෙනෙහි; යෙව අඤ්ඤා  
වානරා, යම් අනික් වානර කෙනෙක් ඇද්ද ඔවුන්; න විනිඤ්ඤාමි,  
නින්දානොකරමි; බලඵකෙක් ඇත; යස්සො, යමෙකු පිණිස;  
රුක්ඛ රොපකා, තොපසේ වූවෝ වෘක්ඛරොපකයෝද ගෙවත් තො  
ප වැන්නවුන් ආරාම රොපන ධුරයෙහි සිටිව්ද එසේවූ; වික්ඛංසො  
තො එව, විශ්වසෙන නම් රජම; ගාරස්සො, නින්දා කටයුතුය-  
නින්දා ලබන්ව සුදුසුයයි සේයි.

268 ආරාම දුස්සක ජානකයයි.

410 න හි වණ්ණනා සමසනා මජ්ඣා පියදස්සනා,  
බර වාවා පියා ගොන්ති අස්මි ලොකෙ පරමිහිව.

වණ්ණනා, (ප්‍රියභිගු කුසුම සමාන) වණ්ණයෙන්; සමසනා,  
සමාඛවූ; මජ්ඣා, ශබ්දමාධුර්‍යයෙන් මනොඥවූ; පියදස්සනා, ප්‍රිය-  
දශීන ඇත්තාවූ යමෙක්; බර වාවා, යවත්පක්‍ෂයෙන් මව්පියදෙදෙ-  
නාට ආක්‍රොශ පරිහාසක වශයෙන් කථොරවූ තෙළුල් ඇත්තේද  
එසේවූ ඔහු; අස්මි ලොකෙ, මෙලොවද; පරමිහිව, පරලොවද;  
නහි පියා ගොන්ති, සිසල්ලවුන්ට ප්‍රිය නොවෙත්-දුටු දුටුවෝ වෙළ-  
කෙරෙහි, කා පර්ද්දෙන්ද යත්? මාගීනතරයෙහි කථොරනාද  
පවත්වා බොහෝදෙනාට වෙළ ඉපදවූ කිකිසකුණිකාව මෙනැයි  
ගාථායෙහි නැතද, ප්‍රසතුත කථානතරයෙන් දක්වූහ.

411 නද්දු පස්සයිමං කාළිං දුබ්බණ්ණං තිලකාගතං,  
කොකිලං සණ්ඨානොන බහුතං පාණිනං පියං.

කාළිං, කෘෂ්ණවූ; දුබ්බණ්ණං, දුච්ඡ්ඡ්වූ; තිලකාගතං, කෘෂ්ණ  
තරවූ තිලකයෙන් සමන්විතවූ; ඉමං කොකිලං, මේකොකිලාව; ප  
ස්සයි නද්දු, දක්නෙහිවේද නොහොත් විචාරමි, සණ්ඨානොන,  
සමන්විතවූ.

එසේවූ ප්‍රචණ්ඩයෙන් යුක්තවූ කෘෂණකොකිලයා පොවා මිසුරු  
කොට බිඳීමෙන්; බහුතනං, බොහෝවූ; පාණිනං, ප්‍රාණීන්ට; පි  
යං, ප්‍රියවූවි.

412 තස්මා සබ්ල වාමසා මනනාහාණි අනුඛතො,  
අඤ්ඤං ධම්මං ච දිපෙති වධුරං තස්ස භාසිතතති.

තස්මා, එසේහෙයින් හෙවත් යම්ගෙයකින් කථොරවාක් ඇති  
සුද්ගලයා මව්පියදෙදෙනාට පවා අප්‍රියවේද එසේහෙයින්; සබ්ල  
පායවා, ගලඤ්ඤවූ චරන ඇත්තේ; අසා, චන්තේය; මනන  
හාණි, ප්‍රඥාසම්බ්‍රාහ මන්ත්‍රණයෙන් ප්‍රමාණකොට කථාකරන  
හෙයින් පරමිතකථා ඇත්තේ; අසා, චන්තේය; අනුඛතො, භෞති  
තෘය විතා ප්‍රමාණයෙන් යුක්ත කථාකරනහෙයින් අනුඛතවූයේ;  
අස්ස, චන්තේය; අඤ්ඤං, (යමෙක්) අභීයද; ධම්මං ච, ධර්මයද; දිපෙ  
ති, ප්‍රකාශකොට බෙණෙයි; තස්ස, ඔහුගේ; භාසිතං, භාෂිතය; වධු  
රං, මිසුරුය- යමෙක් පාප්‍රිය හා පාප්‍රි අවිදෙක නොහැර කාරණ  
යක් යුක්තකොට අනුත්ව ආක්‍රොශකොට බිඳීමෙන් මධුරයයි  
සේයි.

269 සු ජා න ජා න ක ය සි.

413 සබ්බෙහි නිර ඤාතිහි කොසියො ඉස්සරො නතො,  
සචෙ ඤාති හනුඤ්ඤතො හණ්ණසාහං එකවාචියං.

සබ්බෙහි, සියලු; ඤාතිහි නිර, නැගන්විසින්; කොසියො, කො  
සිකයා; ඉස්සරො, මුසුරුවූයේ; නතො, කරනලද හෙවත් අපගේ  
මේ නැගන් විසින් බකමුහුණුවා රජකරනලද; සචෙ, ඉදින්; ඤාති  
හි, නැගන්විසින්; අනුඤ්ඤතො, අනුඤ කරනලද්දෙමි වීන්නම්; අ  
හං, මම; එකවාචියං, නියයුතු එකභසක්; හණ්ණසං, බෙණෙමි  
හෙවත් අපගේ නැගන් මට රැහැණි නොවනොත් බසක්කියා බල  
මිසි සේයි.

114 හණ්ණසමි අනුඤ්ඤතො අඤ්ඤං ධම්මං කෙවලං,  
සන්තීහි දහග්‍ර පඤ්ඤාපඤ්ඤා ජුතිධර.

සමි, යහළු; අනුඤ්ඤතො, (අපවිසින්) අනුඤ්ඤකරනලද්දෙහි;  
කෙවලං, හුදක්; අඤ්ඤං, කාරණයද; ධම්මං ච, ප්‍රචේණි ධර්මය යන



මේදෙක; හඬ, බෙණෙහි; මාදුකාරණ පවෙණි කමද යන මේදෙක  
මුත් අතිකක් නොබණ්ඩ සේසි, එසේමයි; පඤ්ඤාවතො, ඥානවත්  
වූ; ජුතිකිර, ජුතිකිරවු හෙවත් පුඤ්ඤාමානි ආලෝකවරවූ; දහ  
රා, ලදරුවූ; පක්ඛි, පක්ඛිහු; සත්තිති, ඇත්වම - බාලයන් කෙරෙ  
හින් හුවණැත්තෝ ඇත්වම බාලවුවත් මිට කටයුත්තක් වීනම්  
නියමයි අවකාශයන්තාහ.

415 නා මෙ රුචිති හදදං වො උලුකස්සාහිසෙවහං,  
අකුබස්ස මුඛං පස්ස කථං තුඛො කරස්සතිති.

හදදං වො, නොප හැමදෙනාට හදුනෙත් වේවයි; උලුකස්ස,  
කොසිකයාට; අභිසෙවනං, අභිමනකිරීම; මෙ, මට; න රුචිති,  
අභිමනනොවේ; කුච්ඡෙසන්දයත්? අකුබස්ස, නොනිපුණවුණත්  
පොවා; මුඛං, මුහුණ; පස්ස, බලව; තුඛො, නිපුණ; කර්ම කර්ම  
හති, කුමක් කෙරේද - නොනිපි මේ නිසා සානානාරාධනා  
සනෙතාමසානසෙහි පොවා දැස රත්කොට ගෙන දුර්මුඛව ගෙන  
තිදිනේ මතු අප හැමදෙනාට සාමිසානාය නියතව ගියකල රු  
හැණි වූ තැනකදී මුහුණපැ කෙබඳුදෝසෙයි කිය යනු අභිප්‍රායයි.

270 උ ලු ක ජා න ක ය සි.

දෙවන කොසියවග්ගයයි.

— 03 ( ) 50 —

416 ආරඤ්ඤාසං ඉසිනො විරරහතතපස්සිනො,  
කිව්ඨා කතං උදපාතං කථං සමම අවාහසි.

ආරඤ්ඤාසං, අරණ්‍යයේ වසන්නාවූ; විරරහත, දීඝීර්ණයක්;  
තපස්සිනො, රක්ෂාකල තපස්ඇත්තාවූ; ඉසිනො, එහිගෙණවත්වු  
හැසිහුණත්; කිව්ඨා කතං, කැවිජායෙන් සැරෑ; උදපාතං, ලීද; සම්  
ම, සමථ; කථං, කුමට; අවාහසි, මුත්තර්මයෙන් වැඩියෙහිද  
හෙවත් දුෂ්‍ය කෙළෙහිද?

417 එසබ්බො සිග්ගාලානං යං පිඨා ඔහදමසෙ,  
පිත්තුපිතාමහං බබ්බො න තං උපකාතුමරහසි.

යං පිඨා, යම්තැනෙක්හි ලා යම් පලයක්කි; ඔහදමසෙ, මුත්ත  
කර්මයා කිලිටුකරමෝද; සිග්ගාලානං, ශාලාලයන්ගේ; එසසා,

මේ මොළො, බලවේග, ප්‍රභවයේ ධර්මයය එසේ වෙයි; පිතූපිතාමය; අප  
ගේ පියන්ගේ මුත්තන්ගේ; බලවේග, බලතාවය; තං, ඒ කොට  
යට; උපකාරය, නිපෙත්තව; න අරහසි, නුසුදුසුයි.

418 සේසං වො චිදිසො ධම්මො අධම්මො පන චිදිසො,  
වා මො ධම්මං අධම්මං වා අද්දසාම කුදුචනත්ති.

සේසං වො, යම්බදුවූ තොපුගේ; ධම්මො, ධර්මය; චිදිසො, මො  
බදුය; අධම්මො පන, අධර්මය වනාහී; චිදිසො, කෙබදුද? එසේ ගො  
සින්; වො, තොපුගේ; ධම්මං වා, ධර්මය වෙයි; අධම්මං වා, අධර්මය  
වෙයි; කුදුචනං, නිසිකලෙක්හි; මා අද්දසාම, තහමක්දකුමු-වාතා  
රවූ තොපුගේ නිසිකලෙක්හි ගුණයක් තුදුටුවීරුමයයි සේයි.

### 271 උද්දානදුෂ්ඨානකසමි.

419 සො මිත්තො සංසයා යොගකොචො විහිංසති,  
පුබ්බච්ඡකාහවතාසං රතො අනිච්ඡා පණ්ඨිතො.

සො, යම්බදුවූ; මිත්තො, පාපමිත්‍රයකු හා සමගකළ; සං  
සයා, දර්ශනසංසර්ගය ග්‍රහණසංසර්ගය කපාසංසර්ගය කායසං  
සර්ගය අනුභව සංසර්ගය යන මේ පච්චිධි සංසර්ගය හතරකොට ගෙන;  
යොගකොචො, කායචිත්ත දෙදෙතාගේ සුඛභාවයයි නිගතලද  
යොගකොචොගේ; විහිංසති, (පුරුෂයා) පිරිගෙන්නේද; තසං, ඒවා  
ප මිත්‍රයා විසින් අපකාශය, අහිංසාය ගෙවත්, අහිංසාය කරත්  
නව සුදුසුවසනුව; පුබ්බෙව, පළමුකොටම; පණ්ඨිතො, පණ්ඨිත පුරු  
ෂයෙකු; අනිච්ඡා, ස්වකීයව අත්තර්ථයෙන්; රතො, රතකරත්  
තේයි- ගේ පාපමිත්‍රයා විසින් අහිංසාය කටයුතු තමාගේ ලාභ  
ය සඳහාදීත් පළමු කොටම ස්වකීයව තෙත්ත රතකරත්තාක්  
මේ රතකොට සමානසම්ප්‍රසන්න වන්නේයයි සේයි.

420 සො මිත්තො සංසයා යොගකොචො පච්චිකති,  
නරෙස්සනස මං වුතතිං සබ්බකිංසු පණ්ඨිතො.

සො, යම්බදුවූ; මිත්තො, කලාණමිත්‍රයකු හා සමගකළ; සං  
සයා; සංසර්ගය නිගතලද පච්චිධි සංසර්ගය කරණකොට ගෙන;  
යොගකොචො, කාය චිත්ත දෙදෙතාගේ සුඛභාවයයි නිගතලද

ඥානානන්දයා; පළිබ්බති, ප්‍රකෂිප්‍යන්, උඩතේද; පණ්ණාසකා, හු  
 වණ්ණාසකා පුරාණතම (සමාන මිත්‍රයාගේ සියලු කෘතියෙහි); අතා  
 සමං, තමා හා සමකොට; චුතං, (ජීවිතවෘත්තියට) උපතොග පරි  
 භොග උත්තිය; කරෙය්‍ය, කරන්නේය.

421 එළු ව්‍යාග්‍ය භිවතතවතා පච්චුප්පථ මහාවතං,  
 මා වතං ජිඤ්ඤිති ව්‍යාග්‍යං ව්‍යාග්‍යා මාගෙසු භිබ්බතාති.

ව්‍යාග්‍ය, ව්‍යාග්‍රයෙහි; එළු, නැති එළු; නිව්‍යාග්‍යෙහි, නවතුව; ම  
 හාවතං, මේ මහවතයා; පච්චුප්පථ, නැවත එළඹෙමි; නිව්‍යා  
 ග්‍යං, ව්‍යාග්‍රයන් රනිතව; වතං, වතය; මා ජිඤ්ඤිති, නිව්‍යාග්‍ය කපන්  
 දා; ව්‍යාග්‍ය, ව්‍යාග්‍රාප්තයේ; නිබ්බතා, වතරනිතවූවාහු; මාගෙ  
 සු, නිව්‍යාග්‍ය වෙත්වා.

## 272 ව්‍යාග්‍යානන්දයා.

422 කොහු උද්දිග්‍ගහගොව පුරහඤ්ඤා මාගෙසු,  
 නගං හු නිකං අවරිතං සමං උපසංකමි.

උද්දිග්‍ග, පුරුණලද; නගොව, ආහාරපාත්‍රයක් ඇත්තක්හු  
 මෙත් ගෙවත් පුණ්ණානන්දයාගේ දෙඅතින් ගෙන ආ තපස්වියකු මෙන්;  
 කොහු, කවරෙක්ද? පුරුණඤ්ඤා, පුණ්ණි ගහනආති ගෙවත් කාර  
 නිකවාරයෙහි ගොමවිටි කොට ලද පුණ්ණානන්දයාගේ ඇති; මාගෙ  
 සු, බමුණකුමෙන්; කොහු, කවරෙක්ද? හික්කං, හික්කා; න  
 ගහනු, කවර පුරුණයෙක්හි; අවරි, ගැසිරෙයිද? කං සමං, කවර  
 නම් ශ්‍රමානිතක්හු; උපසංකමි, එළඹෙයිද- දෙ අතින් බත්පාත්‍රයක්  
 අල්වාගෙන ආ තපස්වියකු සේ නමා කොපයෙහි වැදගත් කුමි  
 යා ගල්වානන නොහි දෙඅතින් එළඳන කුමියා අල්වාගෙන  
 දානරයෝ බවගෙනත්.

423 අහං මම; දුමුඛො, බාලසිත්තාති; කපිඤ්ඤි, වානරයෙක්  
 වීම්; අනාමාසාති; අනාපසාදිකානන්; ආර්ථික, සපයනලෙමි; ගද්  
 ඤානා, නව වැඩක්වෙමි; කං, තෝ; මං, මා; මොවය, මුකුණ

අහං, මම; දුමුඛො, බාලසිත්තාති; කපිඤ්ඤි, වානරයෙක්  
 වීම්; අනාමාසාති; අනාපසාදිකානන්; ආර්ථික, සපයනලෙමි; ගද්  
 ඤානා, නව වැඩක්වෙමි; කං, තෝ; මං, මා; මොවය, මුකුණ



කර; මුත්තා, තම් කුම්භයන් සංඛ්‍යාත ව්‍යසනයෙන් මිදුණේ; පබ්බතං, මාග්ග ස්වකියවූ පච්ඡායව; ගවේශ්‍යං, නැගියෙහි.

424 කච්ඡපා කසාපා ගොතති කොණ්ඩඤ්ඤා, ගොතති මකකවා,  
මුඤ්ච කසාප කොණ්ඩඤ්ඤං කතං මෙද්ධනකං නසාති.

කච්ඡපා, ඉදිවූ නම්; කසාපා, කාශ්‍යපගොත්‍රයෙහි; ගොතති, වෙති; මකකවා, වාතරයෝනම්; කොණ්ඩඤ්ඤා, කොණ්ඩිතයගොත්‍රයෙහි, ගොතති, වෙති; කසාප, කාශ්‍යපය; කොණ්ඩඤ්ඤං, කොණ්ඩිතයා; මුච, භාරපිය, තයා, (කාශ්‍යපගොත්‍රයෙහි උපත්) තාතා සමඟ; මෙද්ධනකං, (ලොලවූ දුශ්ශීලවූ ගොත්‍රයෙහි නොසම්පූර්ණ කොණ්ඩිතයගොත්‍රයෙහි උපත් වාතරයාගේ) මෙද්ධනකයාගේ; කතං, කරනලදී- ගොත්‍රයෙහි අසම්පූර්ණවූ ගුණයෙහි නොසම්පූර්ණ තොප දෙදෙනාගේ සංඛ්‍යාතයෙන් නැත භාරපියවයි නි.

### 273 කච්ඡප ජානකයමි.

425 කාසං ඛලාකා සිඛිති චොරී ලබ්භි පිතාමහා,  
ඔරං ඛලාකෙ ආගච්ඡ චණ්ඩා මෙ වායකො සඛා.

සිඛිති, සිඛාඥාත්තාවූ; චොරී, චොරවූ; ලබ්භිපිතාමහා, මෙසයාමුතුන්කොට ඇති, අයං ඛලාකා, මේ කෙකිනි; කා, කවරක්ද? ඛලාකෙ, පිත්ථත් කෙකිත්ත; ඔරං, මැතව; ආගච්ඡ, නැගිළි; චොරාගේ; වායකො, තෙල පාස ගෝතා වායකවූ; සඛා, සහථවා; චණ්ඩා, චණ්ඩය- කුඩිම්බියක් තබා සියලුපත් උදුර ඇඳුම් මොර ශරීරයෙහි ගල්වා සුදුකොට හෙවූ කාකයා දක ලේභෙසන පිණිස මෙසේ කියා කාකයාගා සමග බෙණේ.

426 භාගං ඛලාකා සිඛිති අහං ලොලොක්ඛි වායකො,  
අකඤ්චා චචනං තුයහං පසා දුරොත්ථා ආගතො.

අහං, මම; සිඛිති, සිඛාඥාත්තාවූ; ඛලාකාත, කෙකිත්තක් නොවෙමි; අහං, මම; ලොලො, ලොලවූ; වායකො අස්මි, කවුඩු වකුඩුමි; තුයහං, තොපගේ; චචනං, තෙපුල්; අකඤ්චා, නොකොට; දුරොත්ථා අස්මි, පත්උදුරනලද්දෙමි මිමි; ආගතො, ගොවරගුමියෙහි



සිට ආගෙහි; පසු, මේ විදුකාරයට පැමිණි මා බලවසි හිමි.

427 පුතපාපජ්ජසි සමම සිලං හි තච්ඡාදිසං,  
තාහි මානුසකාණොගා සුභුඤ්ජා හොත්ති පකඛිනාති.

සමම, සබඳ; පුතපි, නැවතද; ආපජ්ජසි, මෙබඳු දුකකට පැමිණෙහි; තච්ඡාදි, තාගේ; සිලංහි, ආචාරශීලයවතාහි; තාදිසං, එබඳුය; හෙවත් දුඃඛාත්මකයට සුදුසුය; මානුසකා, මනුෂ්‍යලෝකයෙහි වූ; භොගා, භොගයෝ; පකඛිනා, තීර්ණත් පක්ෂියා වසින්; තහි සුභුජා හොත්ති, සුච්ඡේ අනුභවකටසුත්තෝ නොවෙත්- අතථ කොට මේ ජාතියෙහි දුකට පැමිණියෙහි නැවත එම පාපයෙන් පරලොච නරකාදී දුකට පැමිණෙන්නෙහි වේදැයි අවවාද කිරීම.

274 ලොලජානකයසි.

428 කායං බලාකාරුචිත කාකානිලස්මිං අවජ්ජි,  
චණ්ඩො කාකො සඛා මස්භං තසසඛෙකං කුලාවකං.

රුචිත, සිත්කළුවූ; අයබලාකා, මේකෙකිනි; කාකානිලස්මිං, කළුබුකදල්ලෙහි; අවජ්ජි, හිඳි; කා, කෝකාචරක්ද; මස්භං, මාගේ; සඛා, සබඳවූ; කාකො, කවුඩු; චණ්ඩො, චණ්ඩය; තසස, මිහුගේ; මතං, මේ; කුලාවකං, නිවසයි.

429 තනු මං සමම ජාතාසි දිජ්ඣාමානහොජන,  
අකකා චචනං තුස්භං පසු ලුහොස්මි ආගතො.

සමම, සබඳ; දිජ්, චිත්තය; සාමාකහොජන, සාමාකනම් තුණකිජ් භොජනකොට අත්තව; ලොලො, ජාතාසි තනු, හඳුනන්නෙහි වේද? මා හඳුනන්නා වාදැයි සේසි; තුස්භං, තොපගේ; චචනං, අවවාදනෙසුල්; අකකා, නොකොට; ලුහො අස්මි, පත්සිදුනාලද්දේවි වීම; ආගතො, ගොවරභූමියෙන් ආගෙහි; පසු, බල.

430 පුතපාපජ්ජසි සමම සිලං හි තච්ඡාදිසං,  
තාහි මානුසකාණොගා සුභුජා හොත්ති පකඛිනාති.

සමම, සබඳ; පුතපි, නැවතද; ආපජ්ජසි, දුකට පැමිණෙන්නෙහි; තච්ඡාදි, තාගේ; සිලංහි, ශීලයවතාහි; තාදිසං, එබඳුයි හෙවත් තාගේ ආචාරශීලය නැවත දුකටපමුණුවන සුදුසුයි සේසි; මානුස

කා; මනුෂ්‍යලෝකයෙහි; නොගො, ගොගයෝ; පනතිනා, පනතින්  
 ඉවසිත්; සුභ්‍යා, අනුභව කටයුත්තෝ; තභි ගොත්ති, නොවෙත්.

275 රුමිරජානකයයි.



431 තව සබං ව සීලංව විදිධාන ජනාධිප,

වණණං අසුරජන වණණන කාලිබ්ගස්මිං විනිමිගසෙ.

ජනාධිප, ජනප්‍රධාන; තව, තාත්; සබං, කම්ඵලදෙදෙනා  
 භය ඇදහිලියයි නිගනලද ශ්‍රමාවද, සීලං, සංවරගීලය අදහස්නුම  
 ගීලයයි නිගනලද චම්බගීලයද; වණණං, වණයද; දෙගනා  
 ක්‍රම ගෙයින් කී බව මුත් සිගපු හිරණ්‍ය රජපාදිතද; විදිනා, ද  
 න; වණයයි සම්මුතව දෙගිතවළඟාරය; නොගොත්; සබං, ශ්‍රමා  
 වද; සීලං, ගීලයද; වණණං, ගණයද; විදිනාන, දන; අරන  
 වණණන, අරනපුරුහිවු පොපගේ ගරුරාජයා කරණකොට  
 ගෙන; කාලිබ්ගස්මිං, කලිගුරව රජසම්පයෙහි; විනිමිගසෙ, රජපුරු  
 වෙති පොපව ඇතුගෙන එමිගයි ධනධානායෙත් පරිදිනිගය  
 කළමිග; ගෙන කුකුළිපොපණය කළමිගයි සේයි; “විනිමිග” යනු  
 ක්‍රියාව; “සෙ” යනු නිපාතයි.

432 අනතනවා ව හවිවා ව යොබ උද්දිසු ගව්ජති,

සබ්බෙ තෙ අපට්ඨකියා පුබ්බාවරියවබො ඉදං.

අනතනවා ව, අනුත්තරා ආභාරාදින් ජීවත්වන්නාහුද; අහ  
 වා ව, අනුත්තරා වාස සම්පූර්ණඵලද යන මේ දෙපක්‍ෂයෙන්;  
 යො, යම්පුරුෂයෙක්; ඉධ, මේ සම්මුලෝකයෙහි; උද්දිසු, යමක්  
 සුකෙරෙන් දසනුවක් ප්‍රාප්තිකාකොට; ගව්ජති, සේද; සබ්බෙ, සි  
 ගපු; එතෙ, මොහු; අපට්ඨකියා, ආකරණ කටයුත්තෝ නො  
 වෙත්; ඉදං, මේ; පුබ්බාවරිය, පුබ්බාවාසීයයි නිගනලද මව්පියන්  
 ගේ; වබො, වචනයයි-“අනවා ව” නිතර අකාර සංහිතා පිණිස  
 ලොපයි.

433 දදුමි වො බ්‍රාහ්මණා භාගබ්බං  
 ගජාරහං ගජනොග්ගං සසසිතං,  
 අලංකිතං ගෙවජාලාහි ජනනං  
 සසාරජිං ගව්ජි භයන කාටිත්ති.

මුහුණ, බමුණෙහි; වො, තොපට; රජරහං, රජාභිජි;  
 රජතොගං, රජුන් විසින් මහලාත්තොට අනුභවකරනලද; යස  
 සිංහං, යසස්වලු හෙවත් පරිවාරසම්පන්නවූ; අලංකරං, අලංකාරවූ;  
 හෙමිපාලාති, සමෂිපාලයෙන්; සංජනනං, මුද්ගකරනලද; සසාර  
 ථං, ගණනාවාරින් සහිතවූ; එතං, මේ; නාගං, ඇත්රජය; දදුලි,  
 දෙලි; යෙන කාමං, යම් මහතින් යනුකැමැත්තෝද ඒ මගින්; ගම්  
 ජට්, ගෙනයවි- බමුණෙහි යම්ගෙයකින් තමාකර ආ යාවක දුරු  
 ගො විසින් නිසර්ජන නොවෙයි නිසා දුර්වායාදිවූ දෙමව්පියෝ  
 ඉගැන්වූද එසේගෙයින් තොපට පරිවාර ආහරණ ගණනාවාදි  
 යන සියල්ලයා සමග ඇත්රජ දෙමව් නිසා බමුණත් පසුමුණොට  
 සතුටු කරවූ.

276 බුරු බමුණා නාමයයි

434 වසානි පඤ්ඤාස සමාධිනානි  
 වසිමහ සෙලසා ගුහාස රොමක,  
 අසඬකමානා අනිතිඤ්ඤානා  
 ගතස්මාසන්ති මමණ ජා පුරෙ.

රොමක, රොමකය; සෙලසා, සෙලයාගේ; ගුහාස, ලෙණ;  
 සමාධිනානි, මදක්අධිකවූ; පඤ්ඤාසවසානි, පතාපවරුද්දක්; එසි  
 මහ, විසුමහ; පුරෙ, පෙර; අසඬකමානා, නිසඬකවූ; අනිතිඤ්ඤා  
 නානා, සත්හුන් විකසනනාන ඇති; අණ්ඨපා, අණ්ඩපයෝ; මම,  
 මාගේ; ගතස්ම, ගණනාවට හෙවත් ගණනාවකින්; ජා, ජාතය;  
 ආයත්ති, එත්තාහුයි.

435 තෙදානි වකකඩා නිමසි උසස්සකා  
 වජන්ති අඤ්ඤං ගිරිකඤ්ඤං දිජා,  
 දානං න මඤ්ඤන්ති මමං යථා පුරෙ  
 චරස්සවුඤ්ඤං අථා න තෙ ඉමෙ.

වකකඩා, ආකාශොපතනගෙහි දික්වූ ග්‍රිවා ඇති ගෙයින්  
 වක්‍රාඩානම් තැනැත්තන්; තෙ ඒ පෙර විශ්වාස පාත්‍රය; ඉ  
 ද්දානි, දෑත්; නිමසං, කවරකාරණයක් පිණිස; උසස්සකා, උග්‍රක  
 භික්‍ෂුකාරි ඇති; දිජා, පක්ෂීහු; අඤ්ඤං, අතින්; ගිරි, පච්ඡායනිත්;  
 කඤ්ඤං, පච්ඡා කඤ්ඤාත්; වජන්ති, යෙද්ද; යථාපුරෙ, යම්මස්



භූර මේ පක්ෂිහු මා ගරුකොට ප්‍රියකොට සිතද්ද; තරා, එසේම; උමං, මා; න මඤ්ඤාත්ති, නොසිතති; නුතං, හතමි; මිරස්සුණා, බොහෝකලක් විශෝවා විසූකෙසින් නොහඳුනන්නේද; අච්චා, නොහොත්; ඉමෙ, මොහු; තෙ න, අප හඳුනන පක්ෂිහු නොලෙද්ද යි නොයෙක්ලෙස බැණ උගහකරන්නට යනනකෙරේ.

436 ජානාම තං නොමයමස්ම චූළහා  
සො යෙව තිං තෙ මයමස්ම නාඤ්ඤ,  
විතතම තෙ අස්මිං ජනෙ පදුඨං  
ආජීවක තෙන තං උතතසාම.

ආජීවක, ආජීවකය; තං, තා; ජානාම, දනුමිහ; හෙවත් අදුන මිහ, මයං, අපි; චූළහා, මුළුල්ල; නොඅස්ම. නොඑමිහ; තිං, තෝ; සො යෙව, හේ තාපසයෙහිමය; මයං, අපි; තෙ අස්ම, ඔහුමය; නා ඤ්ඤ, අනික්කෙනෙකුදු නොඑමිහ; තෙ, තාගේ; විතතම, සිතද; අස්මිං ජනෙ, මේපක්ෂිජනයා කෙරෙහි; පදුඨං, ප්‍රදුෂ්ටය; තෙන, එසේ හෙයින්; තං, තා; උතතසාම, ඔබ්බ- ආජීවකයයි කුසුණිපොෂණය තපසට වන්නවුන්ට වැඩසාරයි.

277 රොමකජානකයසි

437 කමත් මහිසකාය ලහුවිතතසස දුතීනො,  
සබ්බකාමදුගසෙසව ඉමං දුක්ඛං තිතිකමි,

ලහුවිතතස, ලහුවිත්තප්‍රවෘත්ති ඇති; දුතීනො, මිත්‍රද්‍රෝහියා හේ; ඉමං දුක්ඛං, මේ දුඃඛය; සබ්බකාම, සියලු කාමයන් හෙවත් අභිලෂිතාවන්; දුගස්සෙව, දෙන්නහු මෙන්; කමිස්සං, කවර නම් කාරණයක්; අභිසකාය, පිණිස; තිතිකමි, ක්ෂමාකෙරෙහිද? ඉච්ඡසිද?

438 සිංඛොන නිහනාගෙනං පදසා ච අධ්ඨත,  
භිංශො බාලා පකුලේකියං නොචස්සපට්ඨෙධකො.

එතං, මොහු; සිංඛොන, හතන්; නිහනාති, පැහැර විතාශ කර; පදසා ච, පාදයෙන් හා; අධ්ඨත, අධිෂ්ඨානකර හෙවත් පසින් එතෙම මැඩ සුනුවිසුනුකොටලා; පට්ඨෙධකො, ප්‍රතිෂ්ඨාපනයෙන්; නොච අසං, නොමුස්විතමි; හෙවත් කරන විෂයවිලකන්නේ



ෆත්තම්, බාලා, අශ්වයෝ; හිංයෝ, විඩවිඩාලා; පකුදේකියුං,  
 බ්‍රහ්මාණ්ඩය.

439 මමෙවායං මඤ්ඤමානො අඤ්ඤමෙපවං කරිංසති,  
 තෙ තං තස්ස වධිංසන්ති සා මෙ මුතං හවිංසතිති.

අයං, මෙ තෙම; මමෙව, මට පරිද්දෙන්; මඤ්ඤමානො,  
 හඟනේ; අඤ්ඤමිපි, සෙස්සවුන්ට ද; එවං කරිංසති, මෙසේ  
 කරන්නේය; තෙ, ඔහු; තස්ස, එතැන්හිලා, තං, ඒ වාතරයා; වධි  
 සන්ති, විනාශ කෙරෙත්; මෙ, මට; සා මුතං, හේ පාපමුක්ති  
 තොම; හවිංසති, වන්තියි- මා උා මරන්නේ කුමටද? මට  
 කොට පුරුදු වීඝන අනිකෙකුට කෙරෙයි එතනදී හේ මා සේ  
 නොව මරාලයි එසේ වන්නා ඒ පාප මා කෙරෙත් දුරුවන්නේ  
 යයි කිවු.

278 මහිස ජාතකයයි.

440 යථා මාණවකො පජෙථි සීගාලිං චනගොවරිං,  
 අභිකාමං පවදන්තිං අනභිකාමාති මඤ්ඤති,  
 අනභිකාමං සතප්තං අභිකාමොති මඤ්ඤති.

යථා, යම්සේ; පජෙථි, මාග්ගියෙහි; මාණවකො, ලුදුරුවා;  
 චනගොවරිං, චන්ද්‍රම ගොවරහුම් කොට ඇති; අභිකාමං, අභිකා  
 මිනිවූ; පවදන්තිං, කියන්නාවූ; සීගාලිං, ශාලාලිය; අනභිකාමාති;  
 අනභිකාමිනියයි; මඤ්ඤති, සිතාද; අනභිකාමං, අනභිකාමැති;  
 සතප්තං, ශතපත්‍රයා හෙවත් කැරලා; අභිකාමොති, අභිකාමිය  
 යි; මඤ්ඤති, සිතාද.

441 එවමෙව ඉධෙකමො පුග්ගලො හොති තාදිසො,  
 හිතෙහි චිත්තං චුඤ්ඤා පතිගණ්ඨාති වාමනො.

එවමෙව, එපරිද්දෙන්; ඉධ, මෙහිලා; එකමො, සමහර; පුග්ග  
 ලො, පුද්ගලයෙක්; තාදිසො හොති, එබඳු වන්නෙයි; හිතෙහි,  
 හිතකැමැත්තවූත් විසින්; චිත්තං, චිත්තය; චුඤ්ඤා, කියන ලද්දේ;  
 වාමනො, විරුඬිකාරණයෙන්; පතිගණ්ඨාති, පිළිගනී.

442 යෙ ව බො තං පසංසනති හයා උක්කංසයනති ව,  
තං හි සො මඤ්ඤති මිත්තං සතප්පතං ව මාණවොති.

යෙ ව බො, යමෙක් වනාහි; තං, ඔහු; හයා, හයින්; පසංසනති,  
ප්‍රශංසාකෙරෙද්ද; උක්කංසයනති ව, උත්කෂී කෙරෙද්ද; තං හි,  
ඔවුන් වනාහි; සො, හෙතෙම; මිත්තං, මිත්‍රයයි; මඤ්ඤති, සිතන්  
තේයි; කා පරිද්දෙන්ද යත්? සතප්පතං, ශතපත්‍රයා; මාණවො ඉ  
ව, ලදරුවා මෙනි.

### 279 සනප්පතජානකයසි

443 අඛා හි නුත මිගරාජා පුටකමිත්ඤ්ඤා කොවිදො,  
තථා හි පුටං දුසෙති අඤ්ඤං නුත කර්ඤ්ඤාති.

අඛා හි, එකානතයෙන්; මිගරාජා, මාගරාජතෙම; පුටකමි  
ත්ඤ්ඤා, මල්මුළු කිරීමට; කොවිදො, දක්‍ෂයයි; නුත, හඟිමි; තථා හි, එ  
සේමැයි; පුටං, (උඩින් හෙළි හෙළි) මුළු; දුසෙති, නයයි; අඤ්ඤං,  
ඊට අධිකවූ අතින් මුළුත්; නුත, එකානතයෙන්; කර්ඤ්ඤාති, කරන්  
තේයි-මාගරාජයයි ආදරයෙන් වාතරයාට කිවුය එසේ කියනලද  
මාගරාජයා මා හෙළි හෙළි මුළු විදසි මිටවඩා මල්මුළු කරන්නේ  
යයි සේයි.

444 න මෙ පිතා වා මාතා වා පුටකමිත්ඤ්ඤා කොවිදො,  
කතං කතං බො දුසෙම ඵලං ධම්මමිදං කුලං.

මෙ, මා ගේ; පිතා වා, පිය වේවයි; මාතා වා, මව් වේවයි; පුට  
කමිත්ඤ්ඤා, මල්මුළු කිරීමට; න කොවිදො, දක්‍ෂ නොවෙත්; නොද  
නිතියි සේයි; කතං කතං බො, කළකළ දෙය වනාහි; දුසෙම, න  
සම්ම එසේමැයි; ඉදං කුලං, මේවාතරකුලය; ඵලං, මෙබඳුවූ; ධම්මං,  
ඤානාපි ඇත්තේයි-අප්පතො අපගේ මව්පියගේ මල්මුළු කරනසේ  
නොදනිති කළ කළදෙය බලා නසනසේ දකුම්භ, අපගේමතු  
නොවෙයි සියලු අපවාතර කුලයාගේ ඤානාපිමයයි කී.

445 ඉසසං වො ඵදිසො ධම්මො අධම්මො පත කිදිසො  
මා වො ධම්මං අධම්මං වා අද්දසාම කුදවනානති.

යෙහං වො, යම්බඳුවූ නොපගේ; ධම්මො, ධර්මයතෙම; ඵදිසො,

මෙබඳුවීනම්; අධමමා පත, අධමිමය වනාහි; කිදිසො, කෙබඳුද?;  
 වො, තොපගේ; ධම්මං, ධම්ම වෙවසි; අධම්මං වා, අධම්ම වෙව  
 සි; කුදුචනං, කිසිකලෙක්හි; මා අද්දසාම, නොදකුමු.

### 280 සුචද්දසකජානකයසි.

තුන්වන අරණ්ණවග්ගියයි.

——:():——

446 අබ්භතතරං නාම දුමො යස්ස දිබ්බමිදං ඵලං,  
 භුක්ඛා දෙහලිනි නාරී චක්ඛවතතිං විජායති.

යස්ස, යම් ආමුච්ඡායස්සයක්සුගේ; ඵලං, ඵලය; දිබ්බං, දිව්‍යද  
 ගෙවත් දෙවතාවත් විසින් අනුභවකරන්ට සුදුසුද; “ඉදං” යනු  
 නිපාතයි; අබ්භතතරං නාම දුමො, ඒ අබ්භතතර නම් ආමුච්ඡාය;  
 භුක්ඛා, (එයින් අභිඵල) අනුභවකොට; දෙහලිනි, දෙලත්නාවූ; නාරී,  
 සත්‍රී; චක්ඛවතතිං, චක්‍රවතීත්‍රියක්සු; විජායති, වදයි.

447 ඔච භද්දෙ මග්ගසීසි සා චාසි පතිනො පියා,  
 ආභරිස්සති තෙ රාජා ඉදං අබ්භතතරං ඵලං.

භද්දෙ, හද්‍රාව; ඔච, තෝද; මග්ගසී අසී, අගබ්බසෝ වී; සා ච;  
 සේ තොද; පතිනො, ස්වාමියාහට; පියා අසී, ප්‍රිය වී; තෙ, නිව,  
 රාජා, රජ; ඉදං, මේ; අබ්භතතරං, අබ්භතතර නම්වූ; ඵලං, ආමු  
 ඵලය; ආභරිස්සති, ගෙන්වන්නෙයි.

448 භත්තරස්ථා පරක්කතො යං ධානමබ්ගවජ්ජි,  
 සුග්ගෙ අත්තපරිව්වාහි ලභමානො හවාමහතති.

භත්තරස්ථා, මානා පිතා ඥාම යන ත්‍රිවිධවූ හතීභව වැඩ  
 පිණිස; පරක්කත්තො, වියඝී කරන්නාවූ; අත්තපරිව්වාහි, කාය  
 ජීවිතයෙහි තිරපෙක්ෂවූ; සුග්ගො, නිහිගසුරැඟ; යං, යම්බඳුවූ; ධානං,  
 යශෝධන ඥාතෛත්පතති සම්බන්ධවූ සුඛකාරණයට; අබ්ගවජ්ජි,  
 පැමිණේද; අහං, මමද; ලභමානො, එකිනෙකලද සුඛකාරණප්‍රති  
 ලාභය කරන්නෙමි; හවාමි, වෙමි.

### 281 අබ්භතතරජානකයසි.

449 සෙය්‍යංසො සෙය්‍යංසො හොති සො සෙය්‍යමුපසෙවති,  
එකොත සන්ධිං කතාන සතං වරේකි අමොවසිං.

සෙය්‍යංසො, නිරවද්‍ය උතතමවු ධර්මසඛිධ්‍යානවු ශ්‍රෙයස් කො  
වස් ඇති කුශලධර්මසහතිශ්‍රිතවු (ගම්) පුද්ගලයෙක්; සෙය්‍යං, නැ  
වත ඒ ශ්‍රෙයස්ව හෙතු ධර්ම හෝ කුශලයෙහි අහිරනි ඇති උපාතම  
වු පුද්ගලයා හෝ; උපසෙවති, සෙවිනේද; සො, එතෙම; සෙය්‍ය  
සො හොති, විශිෂ්ටවු ප්‍රශංසාලබ්‍යතේ හෝය අනුකතම වත්තේ  
හෝයි- එසේමැයි; එකොත, එකකුහා සමග; සන්ධිං කතාන,  
මෙත්‍රිභාවතාව වඩා; වරේකි, වධෙව සුදුසුවු; සතං, ශතප්‍රමාණවු  
තොප; අමොවසිං, (මරණි න්) මුක්ත කෙළෙමි.

450 කස්මා සබ්බෙන ලොකොත සන්ධිං කතාන එකතො,  
පෙච්ඡගහං න ගච්ඡෙය්‍ය ඉදං සුණොථ කාසයො.

සබ්බෙන, සියලු; ලොකෙන, ලොකයා හා සමග; එකතො, එකක්  
කොට; සන්ධිං කතාන, මෙත්‍රිභාවතාසන්ධි කොට; කස්මා, කු  
මක් හෙයින්; පෙච්ච, පරලොව; ගහං, සවිභිව; න ගච්ඡෙය්‍ය,  
නො යත්තේද?; කාසයො, කශීරවවාසිනි; ඉදං, මේ වචනය; සු  
ණොථ, අසව්- මෙත්‍රියෙහි වතාහි උපවාරධ්‍යානය සප්තකාම  
භවිතෙහි ප්‍රතිසන්ධිකය, අපීණ බ්‍රහ්මලොකයෙහි ප්‍රතිසන්ධි  
ද්‍යුකයයි මේ වචනය අසා උපවාර අපීණ වශයෙන් මෙත්‍රිභාව  
තා වඩා කාමාවචරය බ්‍රහ්මලොකය යන ආකාංශිකවු භ්‍යානයෙ  
හි උපදවයි යන අභිප්‍රායයි.

451 ඉදං වතා මහාරජා කංසො බාරාණසීගහගො,  
බහුං තුණ්ඩ නිකිප් සංඤ්චං අජ්ඣාපාගමිති.

කංසො, කංසනම්වු; බාරාණසීගහගො, බාරාණසී සඛිධ්‍යානවු  
රජධානියෙහි නිවාසගෘහ ඇති; මහාරජා, මහරජතෙම; ඉදං වතා,  
මේවචනය නිසා; බහුං, වාපය ද; තුණ්ඩ, හිඳවුර ද; නිකිප්,  
හැර; සංචමං, ගිලසංගමයට; අජ්ඣාපාගමි, පැමිණියේයි.

282 සෙය්‍යංස ජානකයයි.



452 වරං වරං තං නිගන්තං පුරෙ වරං  
 අසම් පදෙසෙ අභිගුරුස සුකරෙ.  
 සොදුනි එකො වෘපගම්ම කොසසි  
 බලනතු තෙ වෘගස න වජ්ජි විජ්ජිති.

පුරෙ, පෙර; අසම් පදෙසෙ, මේප්පදෙසෙහි; වරං, ගැසිරන  
 නෙහි; සුකරෙ, සුරත්; අභිගුරුස, අභිභවනය කොට; වරං වරං,  
 උතුම් උතුම්වූ සුරත්; නිගන්තං, මරන්නාවූ; තං, තෝ; ඉදුනි,  
 දූත්; එකො, අවිනිශ්චය; වෘපගම්ම, පහව; කොසසි, සිතයි; වෘගස,  
 වෘගස; තෙ, නාගේ; බලං, බලය; අජ්ජ, අද; න ව විජ්ජිති නු, නා  
 ද්දෙ-මෙතෙක් දවස් සුකරාභිභවනය කොට කැමැති සුරතු මර  
 ප්‍රබලව ඇවිදිනෙහි අද එකානිව විනතාපරවශව සිටියෙහි කිමිද  
 නාගේ ශතනි අද නාද්දසි විවාලේ.

453 ඉමෙ සුදං යනති දිසෙ දිසං පුරෙ  
 හයද්දිතා ලෙණගවෙසිතො පුට්ඨ,  
 තෙදුනි සංගම්ම රසන්ති එකතො  
 යඤ්ඤිතා දුප්පසගජ්ජි මෙ මයා.

ඉමෙ, මේ සුකරයෝ; පුරෙ, පෙර; හයද්දිතා, හයින් පිටිතවූ  
 වාහු; ලෙණගවෙසිතො, රක්ෂාඤානගවෙසිවූවාහු; පුට්ඨ, වෙන  
 වෙන; දිසො දිසං, දිශාවෙන් දිශාවට අභිමුඛව; යනති, යෙති;  
 ඉදුනි, දූත්; සංගම්ම, එකතෑනට එලඹ; එකතො, එක්වලා; රස  
 න්ති, නාදකෙරෙහි; යඤ්ඤ, යම් තැනෙක්හි; ධීතො, සිටියාහු වූද; ඉ  
 මෙ, මොහු; අජ්ජ, අද; මයා, මාවිසින්; දුප්පසගා, නොමැඩියහැකි  
 යෝධ; මෙහිලා “සුදං” යනු නිපාතයි.

454 නමච්ඡි සංඝාතං සමාගතානං  
 දිඤ්ඤා සංඝං සංඝං වදමි අබ්බතං,  
 වෘගසං මිගා යඤ්ඤිතා ජිනිසු දුට්ඨො  
 සාමගනියා දුට්ඨොලෙසු මුච්චරෙති.

සමාගතානං, රැස්වූවාහු; සංඝාතං, සුකරසමුහයන්ට; නමන්  
 ථි, නමස්කාරවේවා; අබ්බතං, පෙර නුවුවිරු; සංඝං, සුකර සමුහයා  
 කෙරෙහි පිහිටි මිත්‍රභාවය; සංඝං දිඤ්ඤ, තෙමේ ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් දැක;

වදුම්, නිගමි; යඤ්ඤ, යම් තැනෙක්හිලා; දුට්ඨිතො, දළ ඇත්තාවූ; ඕයා, මෑගහභිබ්බාතවු හුරෝ; වෘත්තං, වෘත්තයා; ජිනිංසු, දිනුද; දුඨාබලෙසු, දළ බල කොට ඇත්තාවූ හුරන් අතුරෙහිලා; සාමග්ගි, යම් සාමාග්‍රියෙක්ඇද්ද ඒ සාමාග්‍රිතාව කරණකොටගෙන; මුච්චරෙ, සතුරා මැඩමරණින් මුක්තවූ.

### 283 මුඛකිසුකරජානකයයි.

455 යං උස්සුකා සංඝරත්ති අලකිකා බහුං ධනං,  
සිප්පවතො අසිප්පා ච ලක්ඛිව තාත් හුජති.

සිප්පවත්තො, ගසනිසිලාදිවශයෙන් අනායාසිලා ඇත්තාවූද; අසිප්පා ච, අශාසත්‍යයූද; උස්සුකා, වසතුරාගිකරණයෙහි මහොත්සාහ ඇති; අලකිකා, පිත්තැති ජනයෝ; බහුං, බොහෝ වූ; යං ධනං, යම් උසුලවක්; සංඝරත්ති, රැස්කෙරෙද්ද; තාති, ඒ ධනයන්; ලක්ඛිව, පිත්තැනෙක්ම; හුජති, අනුභව කෙරේ.

456 සබ්බස්ස කතපුඤ්ඤස්ස අතිවඤ්ඤව පාඤ්ඤො,  
උප්පජ්ජති බහු තොගා අප්පායතනෙසුපි.

සබ්බස්ස ඵල, හැමතැන්හිම; කතපුඤ්ඤස්ස, කෘතපුණ්ණයාග ව; අඤ්ඤ, අත්‍යවූ හෙවත් අධ්‍යයන; පාඤ්ඤො, ප්‍රාණින්; අති ව, අතිහවා; අප්පායතනෙසු අපි, අප්පායතනවූ ස්ථානයෙහිද; බහු, බොහෝවූ; තොගා අපි, තොගයෝ වනාහි; උප්පජ්ජති, උපදිති-යම් කෙනෙක් කෘතපුණ්ණයූනම් උඤ්ඤ පිත්තැති ජනයන් මැඩ මුක්තාමාණිකා ගණ්ණාශ්වාදිහු දුට්ඨාමණි අභයරජුව මෙන් අනාකරප්‍රදේශයෙහිද උපදනාහුයයි යන අභිප්‍රායයි.

457 කුකුචා මණ්ණො දණ්ඩා වීරො ච පුඤ්ඤලකිණො,  
උප්පජ්ජති අපාපස්ස කතපුඤ්ඤස්ස ජන්තුවොති.

අපාපස්ස, අලාමකවූ; කතපුඤ්ඤස්ස, කෘතපුණ්ණයූ; ජන්තුවො, සත්‍යයන්ව; කුකුචා, ශ්‍රීමත්වූ කුකුළෝද; මණ්ණො ව, ශ්‍රීමත් වූ මාණික්‍යයෝද; දණ්ඩා, ශ්‍රීමත්වූ ආරක්‍ෂායභීය ද; පුඤ්ඤ ලකිණො, කරතලද පිත්තා භක්තිලක්ෂණයෙන් යුක්තවූ; වීරොව, සිහිනු ද; උප්පජ්ජති, උපදනාහුයි.

458 දරියා සතුවසානි තිංසමතො වසාමසෙ,  
භරෙම මණ්ණො ආහං ඉති නො මතතිතං අහු.

සතුවසානි, සත්හවුරුද්දක්; දරියා, මාණික්‍යගුහායෙහි;  
තිංසමකා, තිසක්පමණදෙන; වසාමසෙ, විසුම්භ; මණ්ණො, මා  
ණික්‍යයාගේ; ආහං, සොහොව; භරෙම ඉති, තසම්භ සි; නො, අප  
විසින්; මතතිතං, මත්ත්‍රණය කරන ලද්දේ; අහු, වී.

459 යාව යාව නිසංසාම හිංයො වොදයතෙ මණ්,  
බ්‍රාහ්මණ තෙව පුච්ඡාම කිං කිචං ඉධ මඤ්ඤයි.

මණ්, මාණික්‍ය; යාව යාව, යම්යම්තාක්; නිසංසාම, සමීණය  
කරමෝද; හිංයො, වඩවඩාලා; වොදයතෙ, නිමිලවෙයි; බ්‍රාහ්ම  
ණ, බමුණ; තෙව පව, තාම; පුච්ඡාම, විචාරම්භ; ඉධ, මේ අස්සියෙ  
හි; කිචං, මේකෘතය; කිං මඤ්ඤයි, කිමෙකැයි සිතයිද?

460 අයං මණ් ටෙථරිංයො ආකාමො විමලො සුභො,  
නාසං සකකා සිරිං හත්තං අපකකමපි සුකරති.

අයං, මේ; මණ්, මාණික්‍යය; ටෙථරිංයො, ටෙවද්‍රයං ජාතිය;  
ආකාමො, කකිශ නොවෙයි; විමලො, නිමිලය; සුභො, ශුභය; පි  
ඤ්ඤෙයි; අසං, මේ මාණික්‍යරතනායාගේ; සිරිං, ශ්‍රියා; හත්තං,  
තසත්තව; නසකකා, නොපිළිවන; සුකරා, සුකරයෙහි; අපකකම  
පි, පහව නැගිණි.

## 285 මණිසුකරජාතකයයි.

461 මා සාලකසං පිහසි ආතුරතනාති හුථති,  
අපොසාසුකෙකා හුසං බාද ඵතං දිසාසුලකංණං.

සාලකසං, සාලකනම් සුකරයාගේ භාවය; මා පිහසි, නහමක්  
ප්‍රාථනා කර; ආතුරතනාති, ඒ සාලකනම් සුකරයා මරණ කාරණවූ  
ආහාරයත්; හුථති, අනුභව කෙරේ; අපොසාසුකෙකා, ඔහු කන  
බතව උත්සාහ නො කොට; හුසං, බොල්මිශුවරු; බාද, අනුභව  
කර; ඵතං, මේ; දිසාසුලකංණං, දිසාසුලකවීමට කාරණයි.

462 ඉද්දති සො ඉධාගතො අතිථි සුතතසෙවකො,  
අපි දකකිසි සාලකං සසතං මුසලතතරං.

ඉදුනි, දූත්; සො. ඒ විවාහයෙන් යුක්ත පුරුෂයා; යුත්ත සෙව  
කා, යුක්තවූ සෙවකයන් ඇති ගෙවත් බොහෝ සෙවකයන් පිරිව  
රා, අතළු, අඹුතුටුයේ; ඉටු, මෙයට; ආගන්තුකා, අවුදිත් පැමිණියේ  
; අළු, එකල්හි; මුසලුතතරං, මුසලයට බදු වූ උතතරොෂ්ඨ ඇති;  
යත්තං, මරණ පිණිස ගෝනාවූ; සාලකං, සාලකතම් සුකරයා  
; දකඩසි, දක්නෙහිසි.

463 විකර්තං සුකරං දිසා සයන්තං මුසලුතතරං,  
ථරගගවා අවිනොසුං වරමාකං භුසාමිවාති.

මුසලුතතරං, මුසලයට බදු වූ උතතරොෂ්ඨ ඇති; විකර්තං, කප  
තලයට; සයන්තං, ගෝනාවූ; සුකරං, සුරා; දිසා, දූක; ථරගගවා,  
යාත්ත; අවිනොසුං, අපගේ; භුසාමිව, රඳුම; වරං, උතතමයයි; අ  
විත්තෙසුං; සිත.

286 සාලකනිකානිකයසි.

464 නානුමමකො න පිසුණො න නවො න කුතුහලො,  
මුලෙහසු ලහතෙ ලාහං එසා තෙ අනුසාසති.

අනුමමකො, උත්මකා නො වූයේ, න පිසුණො, ප්‍රිය ගුණ  
කළා නැත්තේ; න නවො, නෘතය නොකරනුයේ; න කුතුහලො,  
කොතුහලනැත්තේ; මුලෙහසු, අශුභයා කෙරෙහි; ලාහං, ලාහ  
ය; න ලහතෙ, නො ලබන්නේයි; න, නව; එසා, මේ නොමේ;  
අනුසාසති, අපගේ ලාභානුශාසනායි.

465 බිරත්ථු තං යසලාහං ධනලාභව බ්‍රාහ්මණ,  
යා වුතති විනිපාතෙන අධමමවරණෙන වා.

බ්‍රාහ්මණ, බමුණ; යසලාහං, යසලාහයටද; ධනලාභව, ධන  
ලාහයටද; විනිපාතෙන, ආතමිනාශයවන පරිද්දෙන්; අධමමවර  
ණෙන වා; අධමමවරණයෙන් ගෝ සමකවන; යා වුතති, යම් වෘත්ති  
යෙක් ඇද්ද; තං, ඊටද; බිරත්ථු, නිඤාලේවා.

466 අපි ටෙ පතතමාදය අනාගාරො පරිබ්බජේ,  
එසාව ජීවිකා සෙය්සා යා වා ධමමත එසනාති.

ටෙ, ඉදිත්; පතතං අපි, පාත්‍රයකුදු; ආදය, ගෙන; අනාගාරො,  
ගෘහගුණවූයේ; පරිබ්බජේ, ප්‍රච්ඡිත්තව ගැසිරෙන්නේය- කාය



# මහාබෝධවංශ ග්‍රන්ථපද්‍රවිවරණය

පු රා ත න

මහපබ්බර කෙනකුන් විසින්

විරචිතයි.

—:~::~~::~—

විද්‍යාලඛාර පරිවෘත්තපති පූජ්‍යාචාර්‍ය

රත්මලානේ ධර්මකර්ති ශ්‍රීධර්මාරාමානුධාන

කොළඹ හලාවත දෙදිශාවේ ප්‍රධාන නායක සාමපාදයන්

වහන්සේ විසින්

සංග්‍රහිතයි.

—~::~~::~—

පේළික් පෙරා විරසිංහ අප්පහාමි විසින්

සත්‍යසම්මුඛය සන්ත්‍රාලයෙහි

මුද්‍රාපිතයි.

—:(+):—

ශ්‍රී ලු: ව: 2453.

ක්‍රි: ව: 1910.





# විශ්වාපනය.

මහාබෝධිවංශ ග්‍රන්ථපදවිවරණනම්වූ මේ ප්‍රකරණය “මහාබෝධි වංශ” යයි ප්‍රසිද්ධ වූ මාගධිකාමය හදුනා වෘත්තරූප උතුම්ධමේ ප්‍රබන්ධයාගේ ගැටපදවිවරණය වේ. මහාබෝධිවංශනම්වූ මූලග්‍රන්ථය වනාහි බුඩ්ධඝෝෂ මහාඤ්ඤාමිත්තයේ අටුවා ලීමෙන් පසු ශාමිපුත්‍ර මහාඤ්ඤාමිත්තයේ විකාරවතායෙන් පුළියෙහි මධ්‍යවතීන්වූ කාලයෙහි ලක්කාශාසනභාරධාරිව වැඩවිසූ මහාඤ්ඤාමිත්තවරයන් කෙරෙහි ඇතුළත් උපනිෂ්ඨ මහාඤ්ඤාමිත්තපාදයන් විසින් කරන ලද්දේය. එපවත් මේ ග්‍රන්ථපදයාගේ ආරම්භයෙන්ද නිකායසම්ප්‍රදායයෙන්ද ප්‍රකාශ වේ.

මහාබෝධිවංශය ලක්දිව ආවාසභික්ෂුයෙහි පෙලබසින් ලියන ලද හදුනා වෘත්තයන් අතුරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨග්‍රන්ථය වශයෙන් හදුරවනු ලැබේ. මේ පරිවාරග්‍රන්ථයේද බොහෝවෙති. මහාබෝධිවංසවිකා, මහාබෝධිවංශපරිකාව (ධම්මප්‍රදීපිකා), මහාබෝධිවංශ ග්‍රන්ථපද, සිංහල, මහාබෝධිවංශ, මහාබෝධිවංශපද්ධතියන් යන මොනුයි. මෙයින් විකාව මෙකල ඉතා දුල්භය. සෙසු ග්‍රන්ථයන්ගෙන් මේ ග්‍රන්ථපදය සුලභතොව පැවැත්තේය. මහාබෝධිවංශය එළබවට පෙරළීම ශ්‍රීබ්‍රහ්ම 1846 පමණේදී හසනිශෙලපුරවරාශිවාසී සතර වෙනි ශ්‍රීපරකුමාරාභය මහරජයන්ගේ අයදුමෙන් කීර්තිශ්‍රීමෙකවණේ රජකර්මකලානිවිහාරධිපතිවූ විල්ගම්මුල සංඝරජමහාඤ්ඤාමිත්ත විසින් කරන ලද්දේය. එබව එහිම-

“රජිතසුවරිතශ්‍රීශ්‍රීපරකුමාරාභය  
කෂිතිපතිලකකෘපතාරධිතානඤ්ඤාත  
සකලගුණනිධානශ්‍රීසරොග්‍රාමමූල  
ඤ්ඤාමිත්තවරණෙලලාසිතො බෝධිවංශය”

යන පදයෙන් ප්‍රකාශිතයි. මේ සිංහලසන්තය මෙම ග්‍රන්ථපදය ඇසුරුකොට ලියන ලද බැවින් මෙහි ගෞරවය එයින්ම උද්දීප්ත වේ. මේ ග්‍රන්ථපදවිවරණය කවුරුත් විසින් කරන ලද්ද යනු විසඳිය නොහැකිය. කිසි පොතෙකින් කතෘත්වය හදුනාගත නොහැකි නොවේ. ධම්මප්‍රදීපිකාකාර ආවාසභි ගුරුවරුන්ගේ සමාන

කාලිකවු හෝ මහංචිවරකෙනෙකුත් විසින්ම කරනලද්දකැසි අනු  
මෙය වශයෙන් දනසුන්ගේය. රජුවංශ, ජනකීභරණ, කාදම්බරි \*  
ආදී සංස්කෘත ග්‍රන්ථලින්ද බොධිවංශවිකාවයයි සැලකියයුතු  
විකාශනයන්ද බොහෝතැන සාධකවාක්‍ය සම්ප්‍රත් කරන  
ලද්දේය. මෙහි අවිච්ඡින්නතාව ග්‍රන්ථකර්ෂී ආවාසේෂාත්‍යමයන්ගේ  
පාණ්ඩ්‍යමහිමයෙන් මතරම්ලෙස කරනලද්දීය. මහබෝසතා  
ණන්ගේ වංශය මෙතෙක් විසතරකළ පොතක් වෙත නොමැත්  
තේය. මෙය ධර්මප්‍රදීපිකාව මෙන්ම අධ්‍යුත්තියත්ව ඉවහල්ව  
පවත්නා ශාසනාධාර ග්‍රන්ථයක් හෙයින් බොහෝදෙනා විසින්  
ආරාධිතවූ අපි මේ සමබන්ධු යථාචකාශසංශෝධනයෙහි ව්‍යාපෘත  
විමු. බාහුප්‍රත්‍යයනිරූපණවසරයෙහි අභිශයින් දුෂිතවූ බාහුප්‍රත්‍යය  
රූපයන්ද පාණ්ඩ්‍යව්‍යවකරණය ඇසුරුකිරීමෙන් ප්‍රකෘතියට පැමිණ  
විමු, අපගේ මේ ශ්‍රමය සාධාරණතානුකූලයෙන් සඵල වේවයි  
සලකමිහ.

මේ බවට,

පැලියගොඩ විද්‍යාලසඹාර් පරිච්ඡේදිපති  
රත්මලානේ ධර්මකීර්ති ශ්‍රිධර්මාරාමාභිබාන  
කොළඹ හලාවත දෙදිශාවේ ප්‍රධානතායකයාමර.

DHARMAKIRTTI SRI DHARMARAMA  
HIGH PRIEST.

ශ්‍රිබ්‍රහ්ම 2453 ක්වූ

ක්‍රි. ව. 1910 ඔක්තෝබර් මස

8 වෙනි දින කොළඹ දෙමටගොඩ

ධර්මප්‍රාසාද විහාරයෙහිදීය.

---

\* 11 වෙන පිටේ අධ්‍යෝපිකෙහි “ව්‍යවදානනාකාව්‍යයි”  
සහ ප්‍රාමාදිකයි. “කාදම්බරිකාව්‍යයි” යනු එහි ශුචියයි.



# මහාබෝධිවංශ ග්‍රන්ථපද විවරණය.

නමෝ තසං භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

“යස්ස මූලෙ නිසිනෙනාව භබ්බාරිච්ඡයං අකා  
පතො සබ්බඤ්ඤානං සන්ධා වන්ඤා නං බෝධිපාදපං”

යනාදිවිසින් විරචිත මහාබෝධිවංශයෙහි ග්‍රන්ථපද විවරණ  
කරන මාවිසින් ආරම්භයෙහි සිට කතිපයාර්ථයෙක් වක්‍යව්‍ය වේ.

කිසේය යත් ?

වංශයෙහි නාමාවගති සදහා සංඥ වක්‍යව්‍යයැ කරණවගම  
සදහා නිමිත්ත වක්‍යව්‍යයැ ප්‍රාමාණ්‍ය දක්වනු සදහා කතීච්ඡෙෂ  
වක්‍යව්‍යයැ ග්‍රන්ථිභාගාවගති සදහා පරිමාණ වක්‍යව්‍යයැ වංශයෙහි  
ප්‍රවෘත්තායවගසඤ්ඤිත සදහා ප්‍රයෝජන වක්‍යව්‍යයැ. එබැවින්  
යථෝග්‍ය්‍යව සංඥද්‍රව්‍යවක්‍යය යථාක්‍රමයෙන් දක්වා අනුරුපයෙහි  
යථාභිමත වංශව්‍යව්‍යව කප්පිතවයි.

මෙම කීහ ආගමව්‍යව්‍යව කරන විරතනනියෝ-

“සංඥා නිමිත්තං කප්පාරම්පරිමාණමප්‍රයෝජනම්  
ප්‍රාගුක්ඛා සචිතනත්‍රාණාමප්‍රයෝජනානුච්ඡින්නයෙන්” යි.

සංඥය නාමය යනු තුල්‍යවිසි. සංඥ විප්‍රකාර වේ රුචිසං  
ඥය අනුචිසංඥයයි.

එහි ව්‍යුත්පන්නිනිමිත්තාර්ථ පියා සමෙකතමාත්‍රානුසාරයෙන් පවත්  
නා අභවකණිණි ගිරිකණිණි තෙලපාසිකාදි සංඥ රුචිසංඥ වෙයි.  
ව්‍යුත්පන්නිනිමිත්තාර්ථඅපරිනායකයෙන් පවත්නා මසුර මහිෂ සප්ත  
පණිණාදි සංඥ අනුචිසංඥ වේ.

කිසේය යත් ?

“අභවසං ඉව කණිණිං අභවකණිණිං” යි ව්‍යුත්පාදිත ශබ්ද එක් වාක්‍යවිශේෂයෙක්හිම වැටෙයි, අභවකණිණියක් වැඩි වස්තුවිශේෂයෙක වැටෙන්නේ නොවෙයි. “ගිරිව කණිණිං ගිරිකණිණිං” යි ව්‍යුත්පාදිත ශබ්ද එක් ලතාවිශේෂයෙක්හිම වැටෙයි, ගිරිකණිණියක් වැඩි වස්තුවිශේෂයෙක්හි වැටෙන්නේ නොවෙයි. “තෙලමුඵ්ඵි බග්ගිති තෙලපාසිකා” යි ව්‍යුත්පාදිත ශබ්ද අතෙලප ශබ්දවිශේෂයන්කෙරෙහි වැටෙයි, තෙලප සහයන්කෙරෙහි වැටෙන්නේ නොවෙයි. අභවකණිණියාදි ශබ්දයෝ ව්‍යුත්පාදිතවිවිධත්වයන් ප්‍රත්‍යස්ථාපිතව පවතින වැරැදි සංකල්ප වේ.

“මහතං රෙග්ගිති මසුරං, මහතං ගෙන ඉති මනිෂං, පච්ඡිති පච්ඡිති සප්ත පණිණාත්තසං සප්තපණිණිං” යි ව්‍යුත්පාදිත ශබ්දයෝ ව්‍යුත්පාදිතවිවිධත්වය නොපිසා මනිසා රවණය කරන පක්‍ෂිවිශේෂයෙකිද මනිශයනය කරන වතුපදවිශේෂයෙකිද සප්තපණිණිවත් වාක්‍යවිශේෂයෙකිද වැටෙනබැවින් අනුගතාවය වැඩි අනවිසංකල්ප වේ.

මෙසේ නිර්දේශිත විවිධ සංකල්පන්කෙරෙහි මේ මහාබෝධිවංශ සංකල්ප අනුගතාවය වැඩි වනබැවින් අනවිසංකල්ප වේ.

කිසේය යත් ?

මෙහි අවයවනම් වාක්‍යයෙහි පදයා පදයෙහි ප්‍රත්‍යාහිප්‍රත්‍යයයි. දැන් මේ වාක්‍යානුකූල සංකල්ප වනබැවින් තදවයවනමක වන මහත්-බෝධි-වංශය යන පදතුසාගේ අවයවය අනුගතවනබැවින් අනුගතාවය වැඩි අනවිසංකල්ප වේ.

මහවිදුලයෙන් වාච්‍ය අවි දෙකෙන් වේ පුජ්‍යතාය වෛජුලයයි.

කිසේය යත් ?

මෙහි “මහාපුරුෂං, මහාරාජා” යනාදි විෂයෙහි පුජ්‍යතාවයක ය. “මහාමහි, මහාමෙරු” යනාදි විෂයෙහි වෛජුලයාවයකයි. දැන් මෙහිද අවයවය මුලධි නවාගතොපකාර දුර්වලවිශේෂයට වෛජුලයතාදි පුජ්‍යතාදි සමභවවනබැවින්. වෛජුලයවිසින් මහතා ඒ ස්ථානයද පවා අවනිතලයෙහි පටන්ගෙන බුහුමාණකය දක්වා සන්ධිකාරයට අවකාශ නොදෙන පලග ආනුභාව ඇතිවනබැවින්. පුජ්‍යතාවිසින් මහතා බුදුන් නමින්විසින් සත්‍යායයක් ඇතිවිෂලොවනසුගලයෙන් පුදනලදබැවින්.

“බුධි-අවගමනො” යන ධාතුප්‍රකාරෙන් ඔහුන්දික ඉන් ප්‍රත්‍යය සලකල බෝධිශබ්ද සිබ වේ. මෙශබ්දයෙන් වාච්‍යවී වතුර්ථව වේ ආයතනිකායනය නිව්‍යාණය සම්ප්‍රදායය දුර්වලයයි.. බෝධි වුවහි වතුපු මග්ගසු සුභං” යන විෂයෙහි ආයතනිකායන වාචකය “බුධි-ගතානෙන ආයතනිකායන” යි. “පභාන බොධිං අමතං අසංඛතං” යන විෂයෙහි නිව්‍යාණවාචකය “බුධි-ගත ඉති

බොධි” යි. “පට්‍යාහි බොධිං වරහුරිමෙධසො” යන විෂයෙහි සම්පූර්ණවාවකයා “බුධ්‍යන්තරානෙත සමේ ධම්මා” යි. “බොධිරුක්ඛ මුලෙ පඨමාහිසමබ්බො” යන විෂයෙහි දෑමෙකු වාවකයා “බුධ්‍යන්තරානෙත සමිත්” යි. දැන් මෙතන මෙසතර අපි යෙත් දෑමෙකු යෙහි වර්තමාන වූ බොධිශබ්දයා ගෙන “මහාබොධි” යි කම්මධාරය සමාස කළ “මහාබොධි” යනු සිඛ වෙයි. නොහොත් සතරාමරලොකගුරුවූ වූඩාමණිමරිච්චිපරිපුර්වපරිවරණාමිබුජ ඇති භගවත් තථාගත මහවජ්ඣකයෙත් වාච්‍ය වෙයි. අපරිමෙයතාද පුජ්‍යතාද ඒ ජනද්ගුරු ධම්මරාජයා හා සමභවවන බැවින්.

අපරිමෙයතායෙන් මහතා අකනිෂ්ඨබ්‍රහ්මලොකස්ථ වාදය යොජනෝද්ගත ශරීර ඇති මහාබුහමයන් අනුපාදකලයෙකු සිට අවනිතලසමාසින ජීවනවරයාගේ අනවලොකෂ්‍යමුණිවලොකනයට අසමපී වන බැවින්. පුජ්‍යතායෙන් මහතා රුවන්මෙරපමණ රුවන් දමෙකින් මහබඹහුද මෙසක්වල වටා දිවකුසුමිදමෙකින් පුදන මල්සහාදෙවියකු සසසු දිව්‍යමනුෂ්‍යයකු උදරතර පුජ්‍යයෙකු පුදමක සි තමන් තමන් සාමගී තුබූ පරිද්දෙන් පිදුබැවින්. මෙසෙ සිත් පුජ්‍යවෛපුල්‍යවාවක මහවජ්ඣකයෙත් භගවත්හු වාච්‍ය පක්‍ෂයෙහි “මහතො ගුණෙන වා රුපෙන වා විපුලසං ග්‍රෙහධාතුක පුජ්‍යසං බුබුසු භගවතො බොධි” යි ෂජ්ඨිසමාස කළ “මහා බොධි” යනු වේ. මෙසේ සිඛවූ මහාබොධිශබ්දයා ගෙන වංශශබ්දයා හා සමාසකරනු “මහාබොධෙවී. ශෝ. නුක්‍රමි: පරිපාටිසං න්‍යා න: ප්‍රබන්ධ: පරමරා මහාබොධිවංශ:” යි.

මෙසේ සිඛවූ ජයමහාබොධිය ඵලරුහමහාබොධිය ශාඛාමහා බොධිය යන තුන්මහාබොධියා මුඛ්‍යයෙන් වැටෙන ‘මහාබොධි වංශ’ ශබ්දයෙහි ප්‍රමෙයප්‍රතිපාදකව තද්වාරයෙන් “සිතාහරණං කාවාමි” යනුයේ ප්‍රතිපාදකග්‍රන්ථයෙහිද වැටේ. මෙසේ අනුගතා වසවාචීවූ මහාබොධිවංශශබ්ද අනුචිසංඥ වේ.

මෙතෙකින් මේවංශයෙහි නාමාවගති සදහා සංඥ සඤ්ඤිතයි.

මෙහි නිමිත්තනම් කවර යත් ? මේ වංශකරණයට කාරණයයි, නිමිත්තය කාරණය හෙතෙය ගනු තුල්‍යවිධි. හේ විප්‍රකාර වේ ආභ්‍යන්තරකාරණය බාහ්‍යකාරණයයි. ආභ්‍යන්තරකාරණ වූයේ මහාබොධිවිෂයප්‍රසාදයෙන් ප්‍රේරිත වැ තත්ඤ්ජරුපආදිය පටන් ගෙන ජනයන් කිසේ දක්වියහැක්කේ හොඳි උපන් විතොනාප්‍යාද යැ. බාහ්‍යකාරණ වූවේ තාදෘශ මහාකාරුණික පුජ්‍යපුජනිය සම්ප්‍රදායකරණ සම්ප්‍රදායාසානසාගරපාරගත ශීලවුග්‍රෙහකභාජන විඛ්‍යාතකීර්තික නරපතිවූඩාමණිමරිච්චිපරිපුර්වපරිවරණාමිබුජ ඇති දංඡ්‍යා නාගාභිධාන මහාසථවිරයෝයි.

මෙතෙකින් විවිධනිමිත්ත සඤ්ඤිතයි.



කතීනු කවරහ යන් ? ගෞතමාචාර්යයෙහි අනවශේෂප්‍රවචනාධර්මය කොට යොවනාවස්ථායෙහි ශාසනාවතීණීන් වූ ප්‍රතිපත්තිසමාරාධිතමුනිප්පතමානස ඇති පුතුකාපාශ්‍රධාවිසෂිදිගුණධිව්‍යසවු සම්පතශාසත්‍යදර්ශන ඇති ශර්වත්‍රකරොලාසික ස්වර්ෂාගරය සෙසින් සද්ගුණරතනයට එකාකර වූ සිව් උපතිෂ්‍ය සථිවිරයෝයි.

මෙතෙකින් කතීනවිශේෂ සඤ්ජිතයි.

මෙහි පරිමාණ කවර යන් ? හේ විප්‍රකාර චේ පරිච්ඡේද සංඛ්‍යාය ග්‍රන්ථසංඛ්‍යායයි. එහි පරිච්ඡේදසංඛ්‍යා නම්, අභිසම්බෝධිකථායෑ ආනන්දබෝධිකථායෑ දශබලපරිනිච්ඡාණකථායෑ ප්‍රථමසංඛිතිකථායෑ විනිශ්චයඛිතිකථායෑ තාර්කිකඛිතිකථායෑ ලක්ෂ්‍යාචාරණකථායෑ නන්දප්‍රවේශනකථායෑ මහාවිහාරප්‍රතිග්‍රහණකථායෑ චෛත්‍යාගිරිවිහාරප්‍රතිග්‍රහණකථායෑ ධාතෘගතනකථායෑ දූරමෙත්‍රානමනකථායෑ යන මේ වාදශපරිච්ඡේදය. ග්‍රන්ථසංඛ්‍යා වනාහි සහස්‍රත්‍රයෙකින් පරිච්ඡිතතයි.

මෙසේ පරිච්ඡේදවිසින් ග්‍රන්ථවිසින් පරිමාණ සඤ්ජිතයි.

මෙහි ප්‍රයෝජන කවර යන් ? යම් ශාස්ත්‍රයෙක් ප්‍රයෝජනරහිත වනම් බලිගුන්දගනවිනිශ්චය සේ ප්‍රවෘත්තාංශිත නොවෙයි.

එයින් කීහ.

“ප්‍රයෝජනමනුද්දිශ්‍ය න මන්‍යෙ‘පි ප්‍රවංචිතෙ” යි.

එබැවින් වංශය ප්‍රවෘත්තාංශිත සේ දක්වන්නට ප්‍රයෝජන වක්‍ය වැඩියි. මෙහි ප්‍රයෝජන විප්‍රකාර චේ අව්‍යවකීනප්‍රයෝජනය ව්‍යවකීනප්‍රයෝජනයයි. එතවංශශ්‍රවණයෙන් උපදනා ප්‍රීතිප්‍රාමෝද්‍ය ප්‍රසාද අව්‍යවකීනප්‍රයෝජනයෑ තනනිදුනවු නිච්ඡාණධිගම ව්‍යවකීන ප්‍රයෝජනයයි.

සුතරපි ප්‍රයෝජන විප්‍රකාර චේ ප්‍රධානප්‍රයෝජනය අප්‍රධාන ප්‍රයෝජනයයි. මෙහි මහාබෝධිවිෂයප්‍රසාදයෙන් ප්‍රේරිතවූ සෙනාග්‍රමුඛයෙන් පදපඤ්ඤා රචනා කරන ශාස්ත්‍රකර්තෘහට අනන්‍යාපරිමාණ පුණ්‍යාභිනිවහනිබ්බන්ධ ලොකොත්තරපදප්‍රාප්තියද ශ්‍රෝතෘජනයනට එතවංශශ්‍රවණේපජනප්‍රසාදයෙන් ශාසනාවතීණීන් වූ ශිලසමාධ්‍යාදිගුණගණපරිපූරණයෙන් ලබන ත්‍රිවිධබෝධිද ප්‍රධාන ප්‍රයෝජනයයි. අප්‍රධානප්‍රයෝජන නම් කවර යන් ? මොවුනටමෑ පුණ්‍යප්‍රභාවයෙන් සංසාරප්‍රච්ඡාතනි ඇති නොයෙක්කලෑ විදිකා හව භොගසමත් අප්‍රධානප්‍රයෝජනයයි.

මෙතෙකින් ප්‍රයෝජන සඤ්ජිතයි.

මෙනෙකින් සංඥද්විපවක්‍යය උක්‍යයි.

ඉක්ඛති ව්‍යාඛ්‍යාතව්‍ය අභිශරීරද නව්‍යාඛ්‍යාතප්‍රකාරද වක්‍ය වැඩියි. මෙහි ව්‍යාඛ්‍යාතව්‍ය අභිශරීර නම් අභිසම්බෝධිකථා ආදී වාදශ



කථායෙන් පරිවර්තන ආත්මාපියැ. නව්‍යාබ්‍යානප්‍රකාර නම් “කෙ  
තඬෙන මහාබෝධි” යනාදිවිසින් දක්වනලද පබ්මහාප්‍රශන හා  
පබ් දභ්‍යනතරප්‍රශ්නයට පරිහාරමුඛයෙන් ප්‍රවෘත්ත ග්‍රන්ථරව  
නායි.

නවාච්ච බෝධිවංශ රවනා කරන ශාස්ත්‍රකාර ආධ්‍යාත්මික  
බාහ්‍යවිෂයයකෙකුනිරාකරණ ඥානා ඉභ්වදෙවනානමසකාර කර  
දායේ බුදුන්ගේ අනෙකකුණ්ණයන්ගේමයට උපසන්නකවු නමහට  
අධිකතරවු දෙවතාරූපයෙන් උපස්ථිතවු මහාබෝධියට නමසකාර  
කෙරෙමින් කියයි-

“යසස මුලෙ නිසිතෙනාව සබ්බාර්ච්ඡයං අනා  
පතෙනා සබ්බකුද්දුතං සන්තා වනෙදු තං බෝධිපාදපං” යි.

මෙහි අපි දෙකෙක් වේ සමුදයාපීය අවයවාපීයයි.

මෙහි සමුදයාපීනම් ප්‍රණන්තවෘවසදාය තව්ශෙෂණය ප්‍රණම  
යයි. එහි “බෝධිපාදපං” යන්නෙන් ප්‍රණන්තවෘවසදා නිර්දිභ්වයැ  
“වනෙදු” යන්නෙන් ප්‍රණම නිර්දිභ්වයැ අවශිභ්වපද්‍යවලින් යථො  
කතව්ශෙෂණ නිර්දිභ්වයැ යනු සංකෛපයෙන් සමුදයාපීයි. පිණ්ඩාපී  
නම් හෙමැයි.

අවයවාපී දෙකෙක් වේ ව්‍යුත්පන්නාපීය පද්‍යපීයයි. එහි ව්‍යුත්පන්න  
අපීනම් ‘යසස’ යනාදි තත්තාසදයන්ගේ ව්‍යුත්පන්නිමිතතඅපීයි.  
ගේ කියේය යත් ?

යසස යනු වතුච්චපදයන්කෙරෙහි නාමපදයැ අවයවාචයවි  
භාවලක්ෂණසම්බන්ධයැ මූලය අවයවයැ වෘක්ෂය අවයවයැ ෂ්ඡ්ඡි  
එහි විහිතයි.

මූලෙයනු ඡවිකාරකයන්කෙරෙහි අධිකරණකාරකයැ වතුර්විධ  
අධිකරණයන්කෙරෙහි සාම්පිකාධිකරණයැ සපනම් එහි විහිතයි.

නිසිතෙනා යන තත්ති නිපුච්ච “ශද්‍ය-ශාතතෙ” යන ධාතුයැ  
වතුර්වභවියූධිභ්‍යාන කොට හුන්තේය යන අපීයි.

එව යන නිපාතපද අන්‍යයොගවෘවචේෂ්ඨකයැ. යන්ශබ්දයෙන්  
පරකොට “යසස එව” යි යොදනු. යම් වෘක්ෂයක්හුගේම මූලයෙහි  
නිෂ්ඞ්ණවුයේ සමාර්ථමථනය කොට සම්ඥපදප්‍රාප්ත වීද ඒ වෘක්ෂයට  
වදිම් යුජේයි. එබැවින් වාතුච්චිණ්ණයන් මනුෂ්‍යානුයෙන් සමාන  
වුවද ක්‍රියාකූලසම්භූතයන්ම ක්‍රියානම්වනසෙසින් මහාබෝධි  
ඵලයෙන් උද්භූත වෘක්ෂයෝම මහාබෝධි චෙති සෙසු තත්සදාශ  
අභ්‍යවෘක්ෂයෝ මහාබෝධි නොවෙත්.

සබ්බාර්ච්ඡයං යනු ඡවිසමාසයන්කෙරෙහි කම්මධාරයගහි  
තත්පුරුෂසමාසයි. “යචේ ව තෙ අරයඤ්චිති සමාරයො තෙෂාං  
ච්ඡයො නථොක්කම්” මෙහි අර්ථ නම් කෙලශානිසංසකාරදෙවපුත්‍ර

සංඛ්‍යාන ත්‍රිවිධ මාරයහ, ඔවුන්තෙරෙහි කෙලසමාරයා ප්‍රභාණී වශයෙන් විජය කෙළේ, අතිසංසකාරමාරයා සාමමිච්ඡානවශයෙන් විජය කෙළේ. දෙවපුත්‍රමාරයා චෂයානික්‍රමණවශයෙන් විජය කෙළේ. විපුළුවු “ජ-ජයෙ” යන ධාතුයි—අනා යන තත්ති කරණත්‍රියායෙන් ව්‍යාප්‍යවනබැවින් කමිම වෙයි, චිතියා එහි විහිතයි.

අනා යනු වුකල වනබැවින් ‘අකරොත්’ යනු වේ. “වු කෘද්ධකරණෙ” යන ධාතුයි.

පතෙනා යන තත්ති ප්‍රපුළුවු “ආපග-ව්‍යාපෙනා” යන ධාතුයි. සබ්බසුද්ධානං යන තත්ති සම්මුඛදෙපපද “සු-අවබොධනෙ” යන ධාතුයි. “සම් ජානානිති සම්ඥා, තසා භාවි සම්ඥනා”.

“පතෙනා සබ්බසුද්ධානං” යන මෙයින් කුමක් කියු වෙති යන්? කාලත්‍රයවිභිතිවු සම්මිමයන් නිරවශෙෂයෙන් දත්තා ඥානයට ප්‍රාප්තයැ යුක්තයි.

සකා යන තත්ති “ශාසු-අනුශිෂෝ” යන ධාතුයි. “යානත්‍රය මුඛෙන විතෙයජනං ශාසනි අනුශාසනිති ශාසනා” යි ගත්වන බැවින් දුෂ්ටධාමික සාමප්‍රායික පරමාභියෙන් ස්ථානිවිසින් දිව්‍ය මුද්‍රායෙහි අනුශාසනා කරනුයේ යන අර්ථයි.

වජ්‍ජෙ යන තත්ති “වදි-අනිවාදනසතුතො” යන ධාතුය. ප්‍රණම කෙරෙමි යන අර්ථයි. ප්‍රණම ත්‍රිවිධ වේ කායප්‍රණමය වාක්‍ය ප්‍රණමය මනාප්‍රණමයයි. එහි අපරිමිතාසාධාරණගුණගණවිෂකරණ ප්‍රතිප්‍රාමොද්‍යබුද්ධාන මනාප්‍රණම නම් වේ.

හෙ මැ වාග්විඤ්ජනි ජනවමින් සතුතිවශයෙන් ප්‍රවෘත්ත වූයේ වාක්ප්‍රණම නම් වේ. කායවිඤ්ජනි ජනවමින් කායාවතත කොට ප්‍රවෘත්ත වූයේ කායප්‍රණම නම් වේ. දන් මෙහි වජ්‍ජෙ යනු සාමාන්‍ය නිද්දේශ වනබැවින් ත්‍රිවිධප්‍රණම මැ ආර්ථික වේ.

හං යන තත්ති යත්තත්භබ්බයන් නිත්‍යසම්බන්ධ වනබැවින් “යසස” යන තත්ති යත්භබ්බයෙන් කී අර්ථ තත්භබ්බයෙන් පරා මගී කරනුලැබේ.

බොධිපාදපං යන මෙහි පාදභබ්බදෙපපදවු “පා-පානෙ” යන ධාතුය. “පාදෙන පිබ්බති පාදපා” යනුහෙයින් මෙයින් වෘක්‍ෂයෝ වාමා වෙත්.

කියේ මැ නො-

“මහිරුහා කුජො වෘක්‍ෂො ශිබිරි පාදපො’ඛිප්පා

විභරො’ගො දුමභයාලො වනස්සතිරනොකකා” යි.

“බොධිබ්‍රාහ්මණයා පාදපඤ්චෙති බොධිපාදපා” — ප්‍රණමක්‍රියායෙන් ව්‍යාපෘතවනබැවින් කමිමඤ්චිතිසා-“බොධිපාදපං” යනු වේ.

මෙතෙක්කින් ව්‍යුත්පන්නාපි සංකර්ශිතයි.

මෙහි පද්ධති නම් කවර යන් ?

යස්ස ඵච, යම් මහාබොධිව්‍යාසායන්හුගේම; මුලල, මුල්සමීප යෙහි; ඡායාමණ්ඩලයෙහි; සකායපයනිත්තයෙහි; වජ්‍රාසනයෙහි; නිසිනෙනා, සමාසයමෙබ්බසමධිගම කොට මිස මේ පශ්චාත්තය නොබිඳිමිසි චතුරඛණසමායන විශ්වාසිතයාන කොට හුන්තේ; සබ්බාරිච්ඡයං අකා, සචාරිසංඛ්‍යාත ත්‍රිවිධමාරයන් පරාජය කළ සේක්ද; සබ්බසංකාරං, සචිතතාවට; පතොතා, විභවපරමාරා යෙන් ගොස් වතුසංකාරයට ගම කෙරෙමින් චතුර්විධානනතර යෙහි ප්‍රාප්ත වීද; සත්ථා, දිව්‍යමනුෂ්‍යයන්ට එකභාසනාවු සමාස සමුඛ්‍ය වූ සේක්ද; තං බොධි පාදපං, ඒ බොධිද්‍රැමරාජයා; වජ්‍රො, මනෝවාරවිෂයප්‍රසාදයෙන් ප්‍රේරිතවැ වාග්වාරයෙන් සෙනානු කොට කායවාරයෙන් ප්‍රණත වැ අභිවාදනය කෙරෙමි; යන මේ පද්ධතියි.

මෙහි ධර්මසංවර්ණිතා කරන බුධිසංකෘතිය මහාපුරුෂයන් සෙසින් මොවුහුදු රත්නත්‍රයටම නම්සකාර කටයුත්තේය, එසේ නොකොට මහාබොධියට කුමට නම්සකාර කලෝද යන් ? තථා ගතයතට නිෂ්පත්තියෙහිද මාතෘස්ථානයෙහි සිටි මහා බොධියට කළ පුජායෙන් බුධරත්නයටද තත්මුලයෙහි සමධිගත ධර්මරත්නයටද තද්‍රතයභූත සංකරත්නයටද පුජා කළා නම් වන බැවින් තථාසතුභූත මහාබොධියටම අවශ්‍යකාරිකා සේ දැක මහා බොධියටම ප්‍රණම කලෝ.

මෙසෙසින් විනාශයේ හදුනා කල්පව්‍යාස සෙසින් අභිමතාපි සමාදායක මහාබොධියට ප්‍රණම කොට එයින් දුනු පුණ්‍යයෙන් සමෝපද්ධතිවිද්‍යරණය කොට මහාබොධිවංශය කරනපරිදි දක්වනු ලෝ කිහි-  
 “ජනිතං යං පණමෙන ඉති බොධිමහිරුහෙ  
 පුඤ්ඤානසායනානුභාවෙන හෙතා සබ්බෙ උපද්ධතේ” යි.

මෙහි ව්‍යුත්පන්නාපි කවර යන් ? ජනිතං යන තන්හි “ජනි-  
 ප්‍රාදුක්ඛිවෙ” යන ධාතුව ණ්‍යතනයි. සං යනු නපුංසකෙකවචනයි. පුඤ්ඤං යනු හා සමානාධිකරණයි.

“භිත්තනිමිත්තසං ශබ්දසං එකස්මි ආතෙ ප්‍රවෘත්තියාමානාධි කරණමි”.



පණමෙන යන තන්හි “ණම-පුත්තමෙන” යන බාහුයා හෙ නිවසෙහි තැනියායි. ඉතිරිද අවසායයා නිදහියයෙහි වැටේ.

බොධිමහිරුතෙ යන තන්හි “රුහ-ජනමනි” යන බාහුයා— මහාං. රුහනිති මහිරුතාං—මේ නක්කයෙන් තෘණලතාදීහු මහිරුහ වුව මැනව යත්? රුහිවශයෙන් හේ සනකවිවපශාබාදීමත් වාණ ව්‍යයෙහි වැටේ. “බොධිශාසනා වහිරුහස්වෙනි බොධිමහිරු හා, තසමිත් බොධිමහිරුතෙ” යනු වෙයි විෂයසප්තමිසි.

පුඤ්ඤං යන තන්හි “පුඤ්-පවනෙ” යන බාහුයා, සත්තාන යෙන් පාපජහන පාපනිහිතමන කරනබැවිනුදු පුජාවු හවඵල නිවිභිතය කරන බැවිනුදු ‘පුණ්’නම් වේ—සත්තානතො පාපං පුනාති වා පුජ්ජහමං නිබ්බිතොනනිති වා පුඤ්ඤං.

තස්ස යන තන්හි තත්තලදයා ප්‍රකාතප්‍රකාමමහිරුතබැවත් ප්‍රසාදනවු පුණ්‍යය පරාමගී කරනු.

ආනුභාවෙන යන තන්හි අනුපුච්ච “භු-සත්තායාමි” යන බා හුයා කරණකාරකයෙහි තැනියායි.

හෙතො යන තන්හි “හිද-විදුරණේ” යන බාහුයා ‘දසසිසං’ යන අපරකාලක්‍රියාවට සමානකතීකවු පුළුකාලක්‍රියාවකයි.

සබ්බෙ යනු උපද්දවෙ යනු හා සමානාධිකරණයි.

උපද්දවෙ යන තන්හි උපපුච්ච “දු-ගතො” යන බාහුයා හේ හෙදනක්‍රියායෙන් ව්‍යාප්තවනබැවත් කමිණි විතියා වැ ‘උපද්දවේ’ යනු වේ. අනතරායපසංඝායයි—“වුතිපට්ඨකිතං අනතරෙ වෙම ජේඛු උප්පිලකඋපකාතකවසෙන ආයනති පවත්තනනිති අනත රායා, අථ වා පුරිමකමනිඤ්ඤානනසං විපාකසනනානසං අනතරෙ වෙමජේඛු ආයනති ආපනනනිති අනතරායා” යි ගත්වනබැවත් අනතරාය නම්ලද සඵලපද්‍රවයන සුසේසි. මේ ව්‍යුත්පත්තාපියා මෙහි පද්‍රව වනාහි—

ඉති, මෙසේ; ප්‍රථමභාෂායෙහි නිර්දිශ්ටමයෙන්; බොධිමහිරුතෙ, බොධිව්‍යාසයට වූ; පණමෙන, ප්‍රණිපාතයෙන්; අවනතිත්; වැදීමෙන්; යං පුඤ්ඤං, පාපප්‍රහායනවු සුඛාවහවු යම් පින්කා මෙක්; ජනිතා, දනවනලද; තස්ස, ඒ පුණ්‍යකමිමයාගේ; ආනුභාවෙන, තේජසින්; සබ්බෙ උපද්දවෙ, අධ්‍යාත්මික බාහ්‍ය අනතරාය රූපයෙන් සිව් සභ්‍යාපද්‍රවයන්; හෙතො, විදුරණය විනාශය විධං සතය කොටින්; යනු පද්‍රවයි.

මෙසේ පුණ්‍යයෙන් ලද පුණ්‍යයෙන් හතානතරාය වැ නමත් විසින් අභිප්‍රේත වංශය කරනපරිදි දක්වනුවෝ කිහි-



“දසසකසියය” මහාබෝධිවංසං භාසාය සඳුනො  
පුබ්බෙ සිහලභාසාය සීතං වුඛජනානුගො” යි.

මෙහි ව්‍යුත්පන්නාපී කවර යත් ?

දසසකසියය යන තත්හි “දැරි-ප්‍රේක්ෂණේ” යන බාහුය.  
මහාබෝධිවංසං යන තත්හි කම්මණ් විනිසායි.

භාසාය යන තත්හි “භාෂ-වංශායාං වාචි” යන බාහුය.  
කරණයාධනයෙහි තැනියායි.

සඳුනො යන තත්හි ශාස්තෘකුලේ භාෂා නම් කවර යත් ?  
සෙසු භාෂා සෙයින් ප්‍රභාතනයෙහි නොනස්නා තොපෙරෙලෙන  
බ්‍රහ්මයන් හා ආයතීයත්කෙරෙහි වැටෙන ස්වභාවනිරූපකරුප  
යෙන් සිටි මහධිමාණයායි. ප්‍රච්ඡේද අව්‍යුත්පන්නප්‍රාතිපද්ධතියි.

සිහලභාසාය සීතං යන තත්හි “ජයා-ගතිනිවැරෙනා” යන  
බාහුය.

වුඛජනානුගො යන තත්හි පලමු පදය “වෘද්ධ-වෘද්ධෝ” යන  
බාහුය. දෙවන පදය අනුප්‍රච්ඡි “ගම්ම-සාප්ත-ගතො” යන බාහුය.  
‘වෘද්ධාශ්ව තෙ ජනාශ්වෙති වෘඛජනා, තාත් අනුගමන්ති වෘඛ  
ජනානුගා’-මේ ව්‍යුත්පන්නාපීය.

මෙහි පද්‍යථි නම් කවර යත් ?

පුබ්බෙ, ප්‍රථමයෙහි; සිහලභාසාය, සිංහලභාෂායෙන්; සීතං,  
සීතවූ, මහාබෝධිවංසං, දැමුරාජයාගේ වංශය; සඳුනො,  
සමාක්ෂමවූබයාගේ; භාසාය, භාෂායෙන්; වුඛජනානුගො, පරිශුඛ  
ශීලාචාරඅභිගුණශාස්ත්‍රික ශ්‍රාවණවිධිදිගුණරත්නයට ආකරවූ  
බුද්ධභාෂාදී වෘඛජනයන් අනුගතවූයෙමි; දසසකසියය, දක්වමි; යනු  
මෙහි පද්‍යථි.

මෙහි ප්‍රථමභාෂායෙන් මහාබෝධිය ගුණකීර්තනය කොට නම්  
සකාර කලහ. විනිශ්චයාභාසෙන් මහාබෝධිවිෂයප්‍රණවයෙන් උපන්  
ප්‍රණතනුභාවයෙන් සමෝපද්‍රව නිරසන වනපරිදි කිහි. තෘතීයභාෂා  
යෙහි “දසසකසියය” යන්නෙන් විකිණී දක්වුන. “මහාබෝධිවංසං”  
යන්නෙන් ව්‍යාකෘතික අවිශේෂ දක්වුන. “භාසාය සඳුනො” යන්  
නෙන් උපාදෙයවචන දක්වුන. “සිහලභාසාය” යන්නෙන් භය  
වචන දක්වුන. “වුඛජනානුගො” යන්නෙන් සද්වාරානුවෘත්ති  
දක්වුන. මෙසේ භාෂාත්‍රයෙන් අවිසමකයක් දක්වා දුන් ප්‍රථමයෙහි  
සිංහලභාෂායෙන් සීතවූ මහාබෝධිවංශය කාවිසින් උපසිතය.  
යන තත්කර්තෘකරුපාදි \* අවිච්ඡේදයක් දක්වනු සඳහා “නං  
පතෙතාදි” වාක්‍යයට ආරම්භ කලෝ.

\* “යන් ගතනන්තරුපාදි”-පොත් 5.

ජිනසාසනානුකූලයෙකි, බුදුන්ගේ ශාසනයෙහි ආභරණ ස්ථානයට ප්‍රාග්ධන-ජිනා: සවාසනා: කෙලෙසිකල්පා: අනානිපිකා ශබ්දවේදනෙන් ජිනා: සාසිතබ්බප්‍රග්‍රහලගතෙන යථාපරිදි සාසිතබ්බාචෙන අනුසාසනං විනයනං සාසනං-“අ-ප්‍රාග්ධනාචා නිකේපදි” යන ධාතුයි.

පුබ්බාවරියකෙසරිති, සුචාචායා නමැති කෙලෙසින්විසින්; වෛ ශාරද්‍යුණයෙන් කෙලෙසිංහයන් බදුවු පුචාචායාවරයන්විසින් නැ යුගේයි. “ලබ්බාචාසිනමන්ධ” යන තන්හි අවිශබ්ද භිතයෙහි වැටේ, ලබ්බානම්සක්‍ෂයන්ගේ පුරුෂ අවසරයන්කෙරෙහි වැටෙන්නා ශබ්දයන් සමුදයයනුදකෙරෙහි වැටෙනබැවින් ලබ්බාශබ්දය සියලු විපස්සයෙහිම වැටේ. අහං යනු ආත්මනිඤ්ඤයැ. ඉද්දනි යනු කාල සන්ධියි.

අසෙසදෙසවාසිනං, සච්ඡෙදශවාසිනට; පුබ්බොධං කරොතොනා, අකාචිත්‍රොද්ගම කරනුයෙමි; සබ්බජනානං, සච්ඡිකයන්ගේ; මුල භාසාය, ස්වභාවිනිත්වයින්; මහධානිධානාය, ජිවස් සච්ඡෙද ශාධාරණ වුවද මහධෙදශයෙහිම උත්සාහන වැ වැටෙන්නෙන් මහධනම් අභිධාන ඇති; දසබලසා, දශවිධ ඥානබල ඇතිවන බැවින් දශබලනම්ලද සමාස්සමබ්බසායෙන්; දෙසනා, ධම්මෙදපුන්; චචනමාලානුකල්පාය, වාග්මාලානුකල්ප — කථනවිකානං අනා නන්තං දෙසකායතොනා ආණ්ඩවිධිනා අතිසර්වතං පබ්බොධනං දෙසනා—වාචාය, භාෂායෙන්; රචසනොනා, රචනා කරනුයෙමි— “රච-ප්‍රතිසනොන” යන ධාතුයි—‘අපිනාම’ යනු ප්‍රාචීනායෙහි නිපා නයි. ‘අපෙචනාම’ යනු හා සමානාවිසි.

පරිතොසෙයං, පරිතුණි කෙලෙසිමි නම් මැනවි. මෙයින් කුමක් කියු වෙති යත්? මේ පරමගම්හිරවංශය මාගේ පුහු දුන්කුමන්ත් කියනුයෙමි අභාධාපාරසාගරය උඩුපයක්ත්තරන පුරුෂයකු සේ අතුරෙහි නිමනන නොව රචනාපාරයට පැමිණ සාධුජනයන් සතුටු කෙලෙමි නම් මැනවැ යුගේයි. නොහොත් ස්‍යුද්දර්ශිණයෙක්හි නිරවශෙෂයෙන් පැනෙන රැවන්මැලි මහතුඹු සෙසින් සකල මහාබෝධිවංශය මාගේ විචිතාදර්ශයෙහි දක්වා සාධුජනයන් සොම්නස් කෙලෙමි නම් මැනවැ යුගේයි. නොහොත් බුදුන්ගේ අටලොස්හත්බදින් සම්පන්නයෙහි චතුර්ධ ර්ශනීපථ පැවැත්වුවාසෙසින් සකල මහාබෝධිවංශය මාගේ වාචි වය රාජිකානිකයෙහි චජනිතාපරිද්දෙන් සම්ප්‍රග්‍ර කොට දක්වා සාධුජනයන් පරිතුණි කෙලෙමි නම් මැනවැ යුගේයි. නොහොත් සමුද්‍රග දුක්කැටියකට වෙළුනටයෙහි සිට මේ සමුද්‍රයයි එකදෙශ යක් පානාසෙසින් අනාධ අසාර ජිනවිරතුණයින්ජයිත වංශසාගරය එකතුයෙකිනුද දක්වා සාධුජනයන් සතුටු කෙලෙමි නම්

මෑතාවෑ යුසේසි. නොහොත් චක්‍රවර්තීහුගේ මණ්ඩපනායෙහි දීස් නාතුන්ලෝ සෙසින් තුන්මහාබෝධීන්ගේ වංශය මාගේ වාග්මණ් රහනායෙහි දීස්නාපරිද්දෙන් සම්ප්‍රත්ත කොට දක්වා සාධුජනයන් පරිතොෂ දැනටිම නම් මෑතාවෑ යුසේසි.

මෙහි සාධුශබ්දයෙන් ජනයන් කුමට වෙසෙසුහ යත්? දුජ්ජනයන් පරිතුළට බොකටහැක්කෙන් කියත්. කිසේය යත්? කසීශ ධර්ම ඇති දෙමළලද්දයකට දුජ්ජනයන් බැහැනශාඛල සෙසින් තොදනවැට්ටාපිටා කෙරෙහි, සාධුජනයෝ වූකල සුඤ්ඤාධර්ම පෙරෙහි පෙරෙහි මණිනුපුර සෙසින් සිත් ගන්ත්—එසිත් කීහ.

“කටු කුණ්ණෙනා මලදයකා: බලා-  
සාදනාලං බැහැනශාඛලා ඉටු  
මනසා සාධුධර්මා: පරෙ පරෙ  
හරන්ති සනෙතා මණිනුපුරා ඉටු” \* යි.

“ජිනසාසනාතරණභූතෙහි පුබ්බාවර්ගකෙසරිති” යන මෙයින් ප්‍රථමයෙහි සිංහලභාෂායෙන් තුබූ මහාබෝධිවංශයට කතෘ දක්වූහ. “ලඛකාවාසිනමන්දාය සිහලභාසාය ධර්මාං මහාබෝධිවංසං” යන මෙයින් ඒකාලයෙහි ඒවංශය එසේ නිබ්බට ප්‍රයෝජන දක්වූහ. “අභමිද්ධා අසෙසදෙසවාසිතං සුබොධං කරොන්තො” යන මෙයින් සිංහලභාෂායෙන් තුබූ වංශය සජ්දෙශවාසිතට දුඝොධයෙන් දුන් නමත් පරිනිවාරිත වෑ සුබොධ කොට කරන පරිදි දක්වූහ.

“සබ්බජනානං මුලභාසාය මහධානිධානාය දසබලසස දෙසනා චචනමාලානුකූලාය වාචාය රචයන්තො” යන මෙයින් කරුණ ප්‍රකාර දක්වූහ. “අපි නාම සාධුජනං පරිතොසෙය්‍යං” යන මෙයින් තමන්ගේ සාධුජනාරාධනා දක්වූහ—එවච සති, මෙසේ ඇති කල්හි; මෙසේ මහාබෝධිවංශය මාවිසින් කටුසුතුවැවිත යුසේසි.

“කෙනථෙත මහාබෝධි” යනාදීහු පවටිධ ප්‍රශ්නයන්කෙරෙහි කවර ප්‍රශ්නයහ යත්? ශාස්ත්‍රකාරකයා සකල මහාබෝධිවංශය අත්ලේ තුබූ දැරගමණියක් සෙසින් එකාලොක කොට දැක කරුණයෙන් ප්‍රේරිත වෑ පරිනිව සඳහා කියටි වෑ ප්‍රශ්නකල වනබැවින් වක්තූකාමතාප්‍රශ්න වෙන්. එබැවින් මෙහි “කෙනථෙත මහාබෝධි, සා මහාබෝධි කසස සමබනිතී, කෙන අභිඤ්ඤා, කන්තප්පනිසිතා ඉති එතෙ පච මහාපඤ්ඤා විසුජෙය්‍යා භවන්ති හි” යි යොදනු.

තන්ධාති තෙසු පචමහාපඤ්ඤාසු — මනිතා, පුදනලද්දිය; බ්‍රහ්ම, සහපෙතිප්‍රභූති බ්‍රහ්මගණයන්විසිනුදු; අමර, ශක්‍රදෙවරාජාදි අමරගණයන්විසිනුදු; අසුර, ප්‍රභාරාද්දි අසුරගණයන්විසිනුදු; නරිඤ්ඤා, කොශලාදි නරෙඤ්ඤයන්විසිනුදු; නාගිඤ්ඤා, මහාකාලාදි



නාගෙකුසන්තිසිත්ත—‘යෝ’ යනු අනියමනිදේශය. සංසාරවක්‍රයෙහි පරිත්‍රමන්වූ සන්ධන්තෙකෙරෙහි යමෙක් යුජේසි—දයා, කුප්‍රණිත්; සිතලමානසො, සිහිල් සතන්ඇතියේ; පඤ්ඤාවාසො, ප්‍රඥාවට අවස් වූයේ; ප්‍රඥාගතවතියයෝ විජ්‍යමිත්තයට ශ්‍රීතීවාස වූයේය යුජේසි. මෙයින් ඔහු කරුණයෙන් සන්ධපරිත්‍රත කප්‍ර පරිදි හා ප්‍රඥයෙන් නිඵාණපරිත්‍රත කප්‍ර පරිදි කියුන. එකගබද ප්‍රධානපයොයයි. කුලපුත්‍රවණ්දෙකින් තමා හා සමයන් නැතිවනබැවින් එකසැ අවතියයැ අසභායයැ අසද්දශයැ යුජේසි. මහත්ගබද පුජාචාටකයි. පුජාපු උත්තමපුරුෂයෙක යුජේසි.

“ඉතො” යන තත්ති ඉදමිගබදයෙන් පවමාපියෙහි තසිල්—අතිපුච්ච “ඉණ්-ගතො” යන ධාතුප්‍රකරෙන් භූතයෙහි සකප්‍රත්‍යය වැ ‘අතිත’ වෙයි. ‘අතිත්‍රමා ගතා’ යන අර්ථයි.

කප්පසතසහසාධිකානං, කල්පගතසහසුයක් අධික කොට ඇති-මෙහි කල්පගබද ත්‍රිවිධ කල්පයන්තෙරෙහි මහාකල්පයෙහි වැටේ-වතුනනං අසංඛෙයානං මන්තෙ, සතරස්ථානයෙක්හි බුබුදුන්‍ය කල්පාසංඛායන්ගේ මසතකයෙහි; ලොකියලොකාත්තරසම්පදා කර, ලෝකිකලොකොත්තරසම්පතට ආකරවූ උසාගතියානවූ; බුබු, සාරාසංඛා අවාසංඛා සොලසාසංඛා කල්පලක්‍ෂයක් පැරැම් පුරා උපදනා සමාසස්මබුබයහ; පචෙකබුබ, දෙයාසංඛා කල්ප ලක්‍ෂයක් පැරැම් පුරා උපදනා පසේබුදුහ; සාවක, එකාසංඛා කල්පලක්‍ෂයක් පැරැම් පුරා උපදනා අග්‍රාභාවකයහ කල්පලක්‍ෂයක් පැරැම් පුරා උපදනා මහාග්‍රාවකයහ; වක්කවතති, සමුපචිතකුල සමාරයෙන් උපදනා චක්‍රවර්තියහ යන; නරාසහ, සංකොත්තමය නව; ආධාර, ප්‍රතිස්ථාපු.

වරප්‍රමුදිපෙ යන තත්ති මහාප්‍රමුදිවික්‍ෂණයන් ප්‍රකටවූ විපය ප්‍රමුච්ඡිතම. බුබුදි මහාපුරුෂයනට ජනමභුමිවනබැවින් වර විස-අරමගණසද්ධි, දෙවියන් වැනිවූ; ජනාකිණ්ණකාය, ජනයන්විසින් ආකිණ්ණ වනබැවින්-හවාදිස ජායගතීති ජනා-අමරවතීති, අමර වතීයයි; ලඛාතිධානාය, ලබ්ධිවූ අතිධාන ඇති; රාජධානියා, තුව රැකි; සකලලොකපුජිතො, සම්පන්නයන්විසින් පුජාවූ; කම්ලාසහ, මහබඹක්‍ර; සුභකුලො, පුත්‍රයන්ගේ කුලෙහි; ආරම්පයහ කෙත්‍ර ජයහ දත්තයහ ශිෂ්‍යයහ යන සතර පුත්‍රයන්තෙරෙහි බ්‍රහ්මා විසින් ප්‍රොක්‍ෂා වෙදධායකය කරග හෙයින් බ්‍රහ්මපුත්‍රයහයි ගත් අපරිමෙය ධන ඇති බ්‍රාහ්මණමහාසාරකුලෙහි යුජේසි. පරමසුබ්‍රම මෙධො, උතුම්වූ සිසුමිත්‍රවණිති; ආකාශයසේ අනන්තවූ පස්පො ලෝසේ විප්‍රලවූ දිව්‍යපොලෝසේ ගැඹුරැවූ සිසුමිත්‍රවණිතියේයැ යුජේසි. සුමෙධො නාම, සුමෙධනමි; සුභවාරො, සුමුච්ඡාලි; කුභාරො



සුඛා, කුමරුවක්ත්‍ර වැ; වසනන, වසන්තෙවිපුත්තයේ; කතති, පාහැ; මද්දින, මඩනාලද; විලාසො, විලස් ඇතියේ; කාමෙඤ්චරයා. පරය මින් දිලියෙනු වූයේයැ යුක්තියි.

වෙදසාගරපාරහො, සාගරතුල්‍යවූ වෙදයෙහි පාරයට ගියේ; මෙහි සාගරශබ්දයෙහි වචනාභි කවර යන්? සුඤ්ච රතනසතට ආකර්මාවිභුදු නිපතීතයතට ගැලුම්දෙනවැව්භුදු ලොකයා හා සසද වෙලෙල නොපැන සිටියාක්ත්‍ර වැඩිවැව්භුදු හාත්පසින් ලොකයා ප්‍රගාන්තයෙහි ගලනවැව්භුදු සාගරනම් වෙයි. ලොකයෝවතාහි සගරසුතයන්වසින් නිබාත වනවැවින් සාගරනම් වෙයි යෙන්.

එසින් කිහි-

“සුඤ්චරානං රතනානං ආකරානං සාගරො සාගරථේන සාග රො නිපතීතානං අත්තතො පුද්ගමහීරභාවෙහි සඛිං සජ්ඣං නිමජ්ජනං රාතී දෙනිත්තයො සඛිංසංඤ්ඤා සාගභාවො අථවා සඛිග රථේන සාගරො සඛිගරකරණථේන ජීවධම්මතාය අයං මරී යාදු ඉමං වෙලං නාතික්කමාමිති ලොකෙන සඛිගරං සබ්බෙකතං කරොතො විය භොතීති. සඛිගරණං වා සාගරො සඛිගරණං නාම සමනතො ගලනං සඤ්ඤං උදකෙන කප්පුභාවකාලෙ මහාසමුද් දෙ ඉතො විතො ව පඤ්ඤා සකලලොකධාතූ ඵකොඤං කරො නීති. ලොකියා පන සගරස්ස රඤ්ඤො පුතොති නිබ්බන්ධිතො ඛණිතො සාගරොති වදන්ති පුරස්මසමුද්දායදෙසො නංසමුඛිකි භාය රුලුහිවසෙන සබ්බොපි තථා වොගරියති” යි.

සකලකල්‍යා, ගනිවිවිභුකමිමාදි සියලු සුභවකල්‍යායෙහි; ආවරිය භාවං, ආවායභිභවය; ගුරුවරණපරිවරියාවසානෙ, ගුරුන්ගේ පාද පරිවයභිවසානයෙහි; විවට්ඨාරානි, භාණ්ඩාගාරිකයන්වසින් විවෘත වාරඇති-“රතනකොසභසසානි” යන තන්හි රතීජනනාභියෙන් රතන වේ-“රතීං නයති වහති ජනයති වසෙසිති රතනං”-කොස ශබ්දයෙන් ගබ් කියත්. අනෙකරතනගතිසහසුයන යුක්තියි. “අභො” යනු විෂාදයෙහි වැටේ. අභෝ පිරිහිණි සිසේසි-පිතු, පියෝ, පිතෘමග, මුතුන්; ආදිශබ්දයෙන් මිමුතුන් ඇ තිබුනු.

සංවෙගමුපසානො යන තන්හි සංවෙගනම් භය වලන දෙකයි. භය නම් විතොත්තායයැ වලන නම් ගරීරකභාසි. හිතද විය වලි තද විය සිසේසි. “චිථ්-භයවලනයො” යන ධාතුයි. කුම යුතූහ යන්? සංසාරය අනවරාග්‍රය නරකදුඛ භයානකය මුහුණතිය දුර්ලභය. භයයුතූන් පුණ්‍යකමිමයට අස්ථානය මාගේ පිතෘපිතෘමහාදිභු අනෙකකොටිගතධන සභය කොට තබා මිය පරලොව යන්නාහු මෙයින් එක් කාමීපණයක් නොද ගෙන ගියහ වවාගෙන මේ ධන වලදන්තට නොද එහි අභෝ පිරිහුණහ ක්‍ෂණසමයන් වැරදවුහයි කරුණයෙන් කටපිත විය යුක්තියි.

ධනසාරං, ධනයාගේ පරිත්‍යාගයෙන් දිව්‍ය වන පුණ්‍යසමහාරය; “ගහෙකා ගතතුං සුතනං” යනු දූතය අනුගාමී නිධානයක් වැනි තෙත් කිසිත්—නතරෙ හෙරිං වරාපෙකා, නුවර බෙර හසුරුවා; තවත්ගේ සමපත් පරොපකාරගෙනු වනබැවින්.

එසින් කීහ—

“පිබන්ති නදෑ; ස්වයමේව නාමහා;  
බාදන්ති න සාදුඵලානි වාක්‍යා;  
පයොමුචාං න කිවිදස්සති සසාමි  
පරොපකාරාය සත්‍යං විභුතී;” යි.

තුරියනාද, තුය්‍යිෂ්‍යානමැති; ගඤ්ඤ, සෞරහායෙන්; උප ගතං, ආයානවු; නරභවරගණං, නරනමැති බමරගණ; රතන මකරාදප්පවාගෙන, රුවන්තමැති මුවරදවතුරෙන්; දූත, දන්තමැති; තුතින, හිමපලයන්ගේ; නිපාතෙනාපි, වෂීයෙනුදු; අකත පරික්කයං, නොගෙවෙනලද; රතන, රුවන්තමැති; කමලසන්ධං, පියුම්වත; රුවන්රූපී නොගෙවෙනසේ දක යුසෙයි.

සබ්බස්ස සජ්ජනපිට්ඨනස්ස රුද්ධො යන තත්ති සජ්ජනයෝනම් බඳුන් හා දූශයහ, පරිජ්ජනයෝ නම් මිත්‍රයන් හා අමාත්‍යයෝයි. රුද්ධභිද්ධ භූතනාය “රුද්ධ-අශ්‍රැව්මොවතෙ” යන ධාතුයි—හැම භවතපරිජ්ජනයන්කෙරෙහි ආදර නොකොට ‘රුද්ධ: ප්‍රාමාණීය’ යන තත්ති සෙසින් වලප්ප වලප්පා ගියබැවින් ඡජ්ජි වානාදරෙ යන සුත්‍රයෙන් අනාදරයෙහි ඡජ්ජි වේ—දහනපරිගතා, දහන යෙන් පරිගතවු; ‘වතගහනා’ යනු හා සබ්ද—“දහනානෙතෙති දහනම්” යනු වේ ගිනි. “දහ-හසම්කරණේ” යන ධාතුයි.

කුඤ්ඤරොති කුඤ්ඤ ගිරිතටෙ රමති අභිරමති තත්ථ වා රමති කුචනාදං නද්ධෙනා විවරති කුං වා පඨවිං තවාඝාතෙන ජරයනිති කුඤ්ඤරො—ගෙහා, ගෙන්; කුම යුතාන යත්? යම්සේ කුඤ්ඤ යෙක් වටා ලැව්ගිනිත් වතගහනසෙසින් නික්මේද එසෙසින්ම ජරාමරණතමැති දහනයෙන් පරිගත වෑ ගෙන් නික්මිණ යුසෙයි—කෙනක, දුනුකේ; අසොක, හෝපල; තිලක, ඇසල, මුහුඵ කිසිත් මේ. වංශක, සපු; ආදිභිද්ධයෙන් අවශිෂ්ටවු පුෂ්පවෘක්‍ෂයන් කීහ.

තෙක, නොඑක්; විකට්ඨ, ප්‍රබ්ධවු; කුසුමනිකර, පුෂ්පරාශිය, පරිමල, සෞරහා ඇති; නරුසන්ධි, වෘක්‍ෂසමුහයෙන්; මණ්ඩනං, භූමිතවු; “මඬි—භූෂණේ” යන ධාතුයි—මිග, මාග්ගය; තුරග, අශ්වය; නාග, හසරිහ; ව්‍යංග්ග, වගන; ආදිභිද්ධයෙන් අවශේෂ වතුප්පදවිශේෂ කීහ. අපරිමිත, අපරිමාණවු; වතුප්පදකදමක, වතුප්පදකදමකයන්විසින්; අනුසමරිතං, සමරණය කරනලද;

කුරු, වලිකුලන්, උක්සන් කියත් මේ; වකොර, ඇවිකුලන්; මිසුර, මොතොර; හිංකාර, හිංසන ශබ්ද කරනුයෙන් නම්ලද ලිඛිණි යහ; ආදිශබ්දයෙන් අවශිෂ්ටපක්ෂීන් කීහ.

සකුන්ත, ශකුනිගණයන්ගේ; අනන්ත, නොඑක්; කුප්තං, හමිඇති; “කුප්-අව්‍යයො ශබ්ද” යන ධාතුයි. දෙව, දෙවියන; දුනව, අසුරයහ; සිඛවිජ්‍යාධර, සිඛපුරුෂයන් හා විද්‍යාධරපුරුෂයහ; ආදි ශබ්දයෙන් අවශිෂ්ටවූ භූතයන් කීහ. නානා, නන්; භූතයන, සක්‍ෂරාක්‍ෂසාදි භූතශතයන්විසින්; නිසෙවිතං, සෙවුනාලද; මරකත, මරාගල; රජත, රිදිගල; කතක, රත්ගල; එළික, පිළි මිණිගල; ආදිශබ්දයෙන් පද්මරාගෙත්‍රනිලාදි අවශිෂ්ටපච්ඡිකයන් කීහ.

විවිධ, අනෙකප්‍රකාරවූ; සිඛරි, පච්ඡිකයන්ගේ; සත, සියෙන්; සමුප්පලං, දිලියෙකුඩු; නෙක, නොඑක්; නාක, දෙවිලොවෙහි; නායක, දෙව් රජ; නිකාය, සමූහයාගේ; කාමිනී, දෙවමුවන්; කුච, තන නමැති; කලස, කලශයෙන්; ලුලිත, ඇලලෙනලද; වනසර යහසස, වනවිල්දහසින්; උපසොහිතං, හොබනාලද; හිමධරණී ධර, හිමවත්පච්ඡිකයනට; ආභරණභූතං, පලඳනාභාග්‍යන්; සිසිර; සිනිල්ලු; සීකර, පොදපතර ඇති; ආසාර, වෙගවත්වූ; නිජ්‍යකර, හැලි; සතසහස, සියදහසින්; රමණියං, රමණවූ; අනෙකවිධ, නො එක්; රතනාකරං, රුවනට ආකරවූ; සුර, දෙවියනට; කිතනර, කිදුරනට; නාග, නාමණෙවියනට; රභගමිඛලං, රහමඩුලුවූ; හිම වනාමණෙකාගනෙතා, හිමවත්පච්ඡිකපාදයට වැද; කප්පපාදප, කප්පරුක්කි; පලලව, පලපත් සෙසින්; පාටල, රන්වූ; පාදනලො, පතුල්ඇතියේ; කමල, මහනෙල්පෙති සෙසින්; කොමල, මො ලොක්වූ; කරො, අතුල් ඇතියේ; මනොසිලාපධාන, රත්කලල් සෙ සින්; පිඛගලෙන, රත්වත්වූ; සරිරත්‍රාවණෙණන, ශරීරප්‍රභායෙන්; ලිමොනෙතා විය, තවරත්තක්කු සෙසින්; වනගහනං, වනලැව්; විකව, උත්ඵලිතවූ; නයන; නුවන්හි; අංසුජාලෙන, රත්මිජාලයෙන්; කුමුද, ඇඹුලමල්; කුචලය, නිල්මහනෙල්; කමල, රත්මහනෙල් ඇති; සරසහස, විල්දහසෙන්; සංක්‍ෂාදිතං, ගැවසිගන්, සරද සමය, සරාකල්හි; සොහං, ශොභාවක්; වතගජ, දඩැතුන්ගේ; මදජලසෙක, මදජලවිභීයෙන්; සංවිච්ඡිත, වඩනලද; විකසිතපුළු, පිපිමලින්; සුරභි, සුගන්ධවූ; පාදපං, වාක්‍ෂයන් ඇති; පවාලවණ්ණ වණ්දනං, පබළුවත් සෙවෙති ඇති; මෙහි වණ්ණශබ්දය පැහැ ඇතිගෙහි වැටේ. රජතඤ්ඡුති, රිදිය පැහැවැති සෙසින්; සෙත හිතනි, සුදු හිතති ඇති; ඉන්ද්‍රනිලමණි, ඉන්ද්‍රනිල්මිණියෙහි; කිරණ, රසින්; චිරචිතම්ච, තවුරුකලවත්වූ; රම, අභිරමණවූ; භූමිං, බිම් ඇති; සුඵසහිත, සුළුලිහවූ; වාතපාන, කවුළු හා; වාරං, දොරඇති; කොසිය, කෞසික නම්ලද සක්දෙව් රජහුවසින්; දතං, දෙව



දුන්; වණ්ණ, පැහැයෙන් සාලිනී, පළල්වූ; පණ්ණසාලං, පන්සලට; බඳුන්වක, බඳුවද; කුසුමදල, මල්පෙත්තෙහි; දමසනනිහං, දමස් බඳු; රතන, රත්වූ; වාකචිරං, වැහැරී හිරාගෙන ගොතා කරවා බැවින් වාකචිර නම්ලද හඳුනා සිවුර; අනොපපුඤ්චමනිකිසෙසං, කටුකරචුමල්දමස් බඳු; පුනතාගපුඤ්චසභරසදිසං, දෙඹ මල්ඇතිරයක් බඳු, අභිනදීපිවමං, අදුන්දිපිසම්, නිවඩනං, තුන්වකක් ඇති; බාරිකාජං, නවුස්පිරිකරකද; කොමල, කොමළවූ; අඛල, ඇතිලිම; දලනිකරෙන, පෙත්තර ඇති; රහතුපාලෙනව, රත්මහනෙල්කලඹක් බඳු; කරතලෙන, අත්ලෙන්; කතතරදණ්ඩං, කතුරුයට; නලිනසොනිවිමාන, බඹවිමනක් සෙසින්, රමණීයාය, රමසවූ; බුහමලිලාය, මහාබුහමයාගේ ලිලායෙන්-බුහිතොතෙහි තෙහි ගුණවිසෙසෙහිති බුහමා, බුහුමුතො ලිලා බුහුලිලා-දිදු, සුඛසාසී වනබැවින් මොළොක්වූ; සිනිඛ, බරසාසී ගොවනබැවින් සිනිඳුවූ; මධි, මටුවූ, සමතල; සමතලාවූ; සෙන, සුදුවූ; විපාකිණ්ණ, අතුරතලද; පුළිනං, වැලිතලාඇති; මහාවඩකමං, සැටහත් මහත් සක්මනට; වරණ, පාදතලනමැති; කමලමාලාය, රකුපද්මපඬක් හිත්; පුළින, වැලි නමැති; ජලතලං, දියපිටු; වංකමිනා, “පච්චෙතික්ඛවෙ වංකමෙ ආනිසංසා කතමෙ පච අධානකම්මො හොති පධානකම්මො හොති අප්පාඛාධො හොති අප්පමාදෙ හොති අසිත පිතධාසිතසාසිතං සමමා පරිණමං ගච්ඡති වඩ්ඛමාධිගතො සමාධි විරඪිතිකො හොති” යි දක්වනලද පස්අනුසස්ඇති සක්මන් කොට; අමතරසධාරාපරමාරා, අමතරසධාරාපරමාරායෙන්; අභිසිත්ත, පරිභෙකකරනලද; ගතොතා විස, ගාත්‍ර ඇතියක්ත්‍ර සෙසින්; සජාත පිතිපාමොජ්ජා, සජාතප්‍රිතිප්‍රාමොද්ද ඇතියේ; වික්ඛමෙනො, බැඳ; “භුති-සකති-ප්‍රතිබඞ්ඛෙ” යන ධාතුයි.

“ජිනනං මෙ ගිනිබ ඔනං” යන තන්හි ‘ගිනිබ ඔන’ නම් කලත්‍රයයි-කියේ මැ නො “කලතුලාගමයං නිගලම්”යි.

“කාමපඛෙකා” යන තන්හි කාම පඛෙකාපම කුමට කලහයන්? යම්සේ පඛකාවනිණිණයෝ පඛිතයෙහි නිමගන වෙද්ද එසෙ සිත්ම කාමාවනිණිණයෝ කාමයෙහි නිමගන වෙත්.

එයින් වදාලන-

“පඛෙකා ව කාමා පලිපා ව කාමා  
මනොහරා දුග්ගරා මච්චුධෙයක  
එතස්මිං පඛෙක පලිපෙ වසග්ගා  
හිතතතරූපා න තරනති පාරං” යි.

“සංඛිදිනං සංසාරෙධං” යන තන්හි ‘සංසාර’ නම් නිරූපයි ගෞතමීභිණ්ඩාතුචින් පිරිනිව්‍රතැන් දක්වා නොසිඳ පවත්නා සකඛි පථපාටියයි.



එසින් කීහ—

‘ඛනික. පටිපාටි ධාතුආයතනාන ව  
අබේධාමිනිතනං චිත්තමානා සංසාරොති පවුච්චති’ යි.

නිජාදිතං භවකමමං යන තත්ති තෙත්තමාන නම් සථි අකු  
ශල ධර්මයන්කෙරෙත් නිජකානා වෙතනායි—“කරිසාමි සමණ  
ධම්මං” යන තත්ති ශ්‍රමණයන්විසින් පිරිසයුතු ශීලාදීහු ශ්‍රමණධර්ම  
නම් වෙත්—“ලුභිසාමි සමණඵලං” යන තත්ති ‘ශ්‍රමණඵල’ නම්  
ජාතිජරාමරණයෙන් පරිමුක්තියයි—“චන දෙවනානං” යන තත්ති  
දෙවතාශබ්දය දෙවියන් හා දෙවිදුන්කෙරෙහි වැටේ — මනහය  
භානි විලම්බනො, මනහුවන් වූලුහුන්; අරුණතර, ඉතා රත්වූ;  
ධාමධාරිනී, ප්‍රභාධරවූ; රංසිමාලිනී, සුයෑයා; කමලිනී, විලවම්  
යන්; කාමුක, සාමිහු; අසමුපයානෙ, අසනයට ගියකල්හි; වර  
මාන, සවරන්වූ; සිඛවනිතා, සිඛාභිගතාවන්ගේ; නුපුරරවානු  
සාරිනී, නුපුරරවයන් අනුගතව; මිඤ්. මිඤ්, මඳ මඳ වැ ගෙන;  
මසුකනී, මුවදෙව් නම් දහතෙලෙහි; හංසෙව, රාජහංසයක්හු  
සෙසින්, සසිනී, සඳහු; ගහනතලං, අහසට; සමුපගමනී, නැගෙන  
කල්හි; නිද්ද, නිදි නමැති; රජනිකරකිරණෙන, සඳරැසින්; මුතු  
ලිත, මුහුද්වූ; නෙත්ත, නුවන් නමැති; පඤ්ඤා, පද්මයන් ඇතියේ;  
භූමිසම්පූජනසෙත් සුඤ්ඤා නිද්‍රොපගත විය යුතේයි—සරිරදරථං  
විනොදෙතා, කායදරථ සන්තිඤ්ඤා; පච්චසෙ, අලුයමිනි—පච්චම  
යාමාවසානං පච්චසො—නිද්දපගම, නිද්‍රාවිනොදන නමැති; සහසා  
රංසිනා, හිරැහුවියින්; විකසිත, පුබුඩවූ; තයන, නුවන් නමැති;  
අමුලො, පද්මයන් ඇතියේ; දෙවියන්විසින් රත්නාලයව සුචෙන්  
නිද්ද සුචෙන් පුබුදි යුතේයි—

වදලේ මැ හො.

“පච්චමෙ භික්ඛවෙ ආනිසංසා උපභිතසතිස්ස සමාජානස්ස  
නිද්දං ඔක්කමතො කතමෙ පච සුඛං සුපතීසුඛං පටිබුජ්ඣාති න පාප  
කං සුපිනං පස්සති දෙවතා රක්ඛනානි අසුචි න මුවවති ඉමෙ ඛො  
භික්ඛවෙ පච ආනිසංසා උපභිතසතිස්ස සමාජානස්ස නිද්දං ඔක්ක  
මතො” යි.

සුවණ්ණවලය, රත්වලලු; නුපුරාදි, නුරැවලාදිත්ගේ; සංඝට්ඨන,  
ගැහැටිමෙන් නැති; ධරී, හඬ හා; සහිත, මුසුවූ; මධුර, මිසුරුවූ;  
හසිත, සිනා හා; කපිත, තෙපුල්ඇති; ගෙහජනරමණියං, ගිහි  
ගෙවැසියන්විසින් රමණීයවූ; සමාහරණවිගුණිත නවයොවත  
විලාසයෙන් දිලියෙන නාරිසහසුයන්විසින් රමා වූයේයැ යුතේයි.  
උලාර, මහත්වූ; විහව, සලපනින්; භාසුරං, දිලියෙනවූ; සුරවර,  
සක්දෙව් රජහුගේ; භවනාකාරං, විමන් බඳු; අගාරං, ගේ; පරිච්ච  
ජිනා, තෘප්තදයිතාව හා සමග පරිත්‍යාග කොට,

කීතු මැ කො-

තෘතීයාත්තාමණ්ඩමං-පරිචිතමවිචින්නා සමාදං විනමේ  
තාමණ්ඩසිතා න මයා-සහ මුනිවනමිහතෙ ගතතුම්” යි.

තපොවතං, කෙලසනනාපතයව කාරණවු වනයව; ධිකුකු  
විකතිං, ධානාවිකාතිය, ධානායෙන් නිවින්නා භොජනයා යුජේසි.  
පවත්නාඵලභොජනො, ප්‍රවින්නවු තුවාලයෙන් ගිලි තිමිති වශල  
ඵලයත් භොජන කොට ඇත්තේ; විනිනාමෙති, අප්‍රමත්ත වාමැ  
විත් වතුච්චි සමාසප්‍රධානයෙන් සුඤ්ඤා දවස් යවයි සේයි.

වදලේ මැ කො-

“නාහං භික්ඛවෙ අකුසලං එකධම්මච්චි සමනුපස්සාමි යෙන අනුප්ප  
නනා වා කුසලා ධම්මා උපපජ්ජන්ති උපනනා වා අකුසලා ධම්මා  
පරිභාසන්ති යථසිදං භික්ඛවෙ අප්‍රමාදෙ” යි.

අකුසලො විය මොහො මොහකුසලො, තං භිකුතිනි මො  
හකුසලාභිදුරො, දිපො විය ධම්මො ධම්මදිපො, තං කරොතිති  
ධම්මදිපංකරො, සකලලොකස්ස සං සුඛං කරොතිති සකල  
ලොකසංකාරො, තත්ථ ඵතස්ස උත්තරොති අනුත්තරො, සමමා සා  
මම සබ්බධම්මානං බුධත්තා සමමාසමුබ්බො—සුදෙවරාජකුලෙ,  
සුදෙව් නම් රජසුගේ කුලයෙහි; සතරාජනො, මෙඝරාජත්; සිහ  
නාදං නදිනා, දිග්විලොකනය කොට උතුරුදිග් අභිමුඛ කොට  
සප්තපදව්‍යාතිකාරාවසානයෙහි සිංහනාද කොට; හංසාකොමාමසු  
රාහිධානෙසු, වැඩැ වියපත්කල්හි හංසානම් කොමානම් මසුරානම්  
අහිධාන ඇති; උපහක්ඛකාහිධානෙ, වෘෂභසකාකාහිධාන ඇති;  
ජරාජණණ, යෞවනමදප්‍රතිපක්ඛ ජරාජණණරූපද; වෘධි,  
ආරෝහණමදප්‍රතිපක්ඛ වෘධිරූපද; මත, ජීවිතමදප්‍රතිපක්ඛ මාත  
රූපද; පබ්බජිතො, සච්ඡිකුසලකාරණවු ප්‍රව්‍රජිතරූපද; දිසා,  
දෙවියන්විසින් නිමිතිවු ත්‍රිමදප්‍රතිපක්ඛ වතුච්චිකරූප දක.

අගාරමණ්ඩාපසිකා යන තත්හි, “අගාරං” යනු උපානිධාන  
වසා” \* යන සුත්‍රයෙන් විනිශ්චි.

චතුරාසිතිසහස්ස, සුචාසුදහස්ත්; කර්වර, ගජොත්තමයත්;  
ආරොහකෙන, නැති; රාජලොකෙන, රාජපරිජනාසිතිත්;  
සුනඤ්ජිවිකොපනිත, සුනඤ නම් ආජීවිකයක්සුචිතිත් ඵලවතලද;  
පිඨලිරුක්ඛ, පුලිලරුක්; වතුනි බිණ්ණසවසනසහස්සෙහි, තිණවු  
ආශ්‍රව ඇතියත් සතරලක්ඛයක් දෙනාවිසිත්; විනි අග්‍රහස්විකාහි  
සමධිගතසාසනො, දෙඅගසාහැවියත්විසිත් අවගමනය කරනලද  
ප්‍රතිවේධගාසන ඇතියේ—ධම්මකථාහි ඵත්ත කථෙතබ්බස්ස සංව  
රාදිතො අත්ඤ්ඤා කථනං වචනපට්ඨබ්බකරණං කථා, ධම්මස්ස කථා

ධම්මකථා — විහරති, “එකපුගගලො භික්ඛවෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පකාය අන්ධාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානං කතමො එකපුගගලො තථාගතො අරහං සමමාසමුබ්බො” යි වදාලුවන් දිව්‍යමනුෂ්‍ය යනට අපරිමිතසුඛ සාධමිත් වෙසේ යුසේසි; නපොධතො, තපසම ධන කොට ඇති; උදිතෙ, උද්ගතකලා; ගුවනසෙඛරෙ, මුළුලොවට කඩාමල්කඩක් බඳුනු; උදයාවල, උදයලව; චූලාමණිගුනෙ, සිළු මිණිතන්පත්; අරුණ, අරුණ නම්ලද; තරුණරංසි, තරුණ රස්මි කලාපය; පුරස්සරෙ, පෙරවුවඵනු ඇති; විරොචනෙ, හිරුනු; නිල මහිරෙ, අභිනිල ගගනතලයෙහි; විරතරවිජ්ජුලියාය, තහවුරු විදු ලියහවියෙකිත්.

සුදස්සනමහාචාර්ය. යන තන්හි සුදසුන්මහවේ නම් කවර යත් ?

ගේ පලල සැට යොජන, දිග දහසක් යොජන, තන්හි තන්හි රන්තොරණ රිදිතොරණ වෙරළ මරා පබළු දුදුනිල්මිණිතොරණ, බිම සත්රුවන් වැල්ල, දෙපස්හි සත්රුවන් පහපෙල, සියහ සත් රුවන්රජකදඹෙන් දිලියෙයි, තව්ත්සාවැසි දෙවියන් සැණ කෙළිතා රහබිම්—වකකවගතිතරපති, සක්විතිරජත්තභූගේ; සවන පාස, කන්වැලින්; පරිගලිත, ගුළු; රතනකුණ්ඩලම්ච, රතනකුණ්ඩ ලයක් මෙන්; භගවතො ගමනං, පිත්තත්තභූගේ රඹගම්නුවර ගම නට; මඛගලපටභෙතෙව, මඛගලපටහසක්කු බඳු; සරෙන, මිසුරු ගැඹුරු හඬින්; පීති, පමප්‍රකාර ප්‍රීතීන්; පරිපුණ්ණකායො, පරි පුණ්ණවු ශරීර ඇතියේ; අහො, හහා; දුලලගුප්පතනි, “එකපුගග ලස්ස භික්ඛවෙ පාතුභාවො දුලලහො ලොකස්මි. කතමස්ස එක පුගගලස්ස තථාගතස්ස අරහතො සමමාසමුබ්බස්ස” යි වදාලුවන් දුර්ලභවු උත්තතීඇති; සතිතුත්තමස්ස, සකොත්තමස්සාගේ.

සග්ගාපමගගමගං යන තන්හි සමග්ගතම් සුඤ්ජානයි. “සෘජ- ගගස්ථානසොයො” යන ධාතුයි, සඤ්ජාන වනබැවින් අග්ගී වෙයි, සුපුච්ච වනබැවින් සමග්ගී වේ—අථ වා රූපාදිහි විසයෙහි සුච්චි අග්ගොති සග්ගො, අපවගගො නිබ්බානං.—නිකුජ්, මහොසයෙන්; ගම්ථිරං, ගැඹුරුවූ; සිසිර, සිනිල්වූ; නිර, දියෙන්; පුර්තං, පරිපුණ්ණවු—කං චුවති උදකං තෙන දුර්තං කඤ්ජරං, තදෙව අනතරං කඤ්ජරතරං— මේ අනතරශබ්දය මය්‍යාද්‍යයෙහි වැටේ. සුර, දෙවියනට; නඤ්ජන, සොම්නස් ජනවහලද; නඤ්ජනෙ, නඤ්ජනවහලයන්හි.

එසින් කිහි—

“න තෙ සුඛං පජානනනි සෙ න පස්සනනි නඤ්ජනං” යි.

පාරිජාත, පරසතු; විවිධරාග, නොඑක්පැහැ ඇති; නව, අලුත පිපි; නලින, මුකුතෙල්මල්හි; දල, පෙති සෙසින්; කොමලෙන, මොලොක්කවූ.



ලෝකනාථං යන තන්ති නාථශබ්දය සතර අවියෙන්හි වැටේ යාවිඤ්ඤා උපතාපය ඵෙඤ්ඤාය ආශිසයයි. එහි යාවිඤ්ඤා යෙන් ලෝකයා අයජ තමා මැඩු නිවන්පුර ගෙන වදනාබැවින් ලෝකනාථ වෙයි, උපතාපයෙහි ලෝකයා යසපමණින් පෙළු මින් එන කෙලෙස් සතුරනට සන්නාප කරනබැවින් ලෝකනාථ වෙයි, ඵෙඤ්ඤායෙහි තමා බෝමැඩ රුවන්ආකරයෙන් ලද දහමේ රුවන් ගෙන ලෝකයෙහි ඉසුරු කරනබැවින් ලෝකනාථ වෙයි, ආශිසයෙහි ලෝකයා ශ්‍රිමාදිගුණධර්මයෙන් ක්ෂේ වසති හොසි ප්‍රාප්තා කරනබැවින් ලෝකනාථ වෙයි—ලක්කණ, මාත්‍රිංගත්වතා පුරුෂලක්ෂණයෙන්; අක්‍රමාන්ත, අභිතානුවාසත්වයෙන්; පහා, ව්‍යාමුත්‍රතායෙන්; සමානතා, පරිපූර්ණත්වය.

දෙවමනුසේස යන තන්ති දෙවියෝ නිව්ධ වෙන් උත්තරින් දෙවයන විශ්වදෙවයන සංවාර්තදෙවයනයි. එහි උත්තරින්දෙවියෝ නම් වාතූම්මහාරාජකාදීහුය, විශ්වදෙවියෝ නම් ක්ෂේත්‍රවයන, සංවාර්තදෙවියෝ නම් රාජාදීහුයි, මොවුන්කෙරෙහි උත්තරින්දෙවියෝ දිව්‍යවූ පමකාමගුණයෙන් ක්‍රියා කරන්නෙහු ප්‍රත්‍යක්ෂවිජය කරන්නට ඉවුණ ඇත්තෙහු ලෝකයනට සුකායුක්තව්‍යවහාර කරන්නෙහු පරමවූ ශරීරද්‍රව්‍යින් දිලියෙන්නෙහු තදභාවාර්ථිත්වයින් සතුති කරන්නෙහු ඊජ්ජිතස්ථානයට අප්‍රතිහතගතීන් යන්නෙහු දෙව නම් වෙත්. “දිවු - ක්‍රියාවිජ්ජිතව්‍යවහාරද්‍රව්‍ය සතුතිගතිහු” යන ධාතූයි—විශ්වදෙවියෝ පරමවූ ධ්‍යානක්‍රියායෙහු ප්‍රත්‍යක්ෂවිජය කරන්නට ඉවුණ ඇත්තෙහු පරමසුක්ෂමවූ ඥානවිශේෂවිෂයවූ අවිච්ඡාදනාර කරන්නෙහු සම්පූර්ණකල්පය ගමයෙන් විශ්වවූ ඥානද්‍රව්‍යින් දිලියෙන්නෙහු විඤ්ඤාභාවයන් විසින් පරමනිඵලගුණවිශේෂයොගයෙන් සතුති කරන්නෙහු අවුත්ත මහානිඵාණයට අප්‍රත්‍යාගමනගතීන් යන්නෙහු දෙව නම් වෙත්, සංවාර්තදෙවියෝ සම්මතයෙහි යථාසම්මත ක්‍රියාදි ඵෙඤ්ඤා කරන්නෙන් දෙව නම් වෙත්, මනුෂ්‍යයෝ මනස උත්තරන වන බැවින් මනුෂ්‍ය නම් වෙත්, ජම්බුවිපවාසිහු ශුරභාවයෙහු සමාති සම්පන්න වනබැවිනු ලබනමයසිව්ධ යොනාචනබැවිනු ගුණයෙන් මනස් උත්තරන වනබැවිනු මනුෂ්‍ය වෙත්.

එයින් වදාලන -

“නිති හික්කවෙ යාතෙති ජම්බුවිපවාසිහු උත්තරකුරුතො ව මනුෂ්‍ය අධිගණිතයන් දෙවෙ ව තාවතියෙ කතමෙහි නිති සුරා සතිමනෙතා ඉධ බුහමවරියවාසෙ” යි. ජම්බුවිපවාසින් හා සමවන බැවින් පරිග්‍රහවිපවාසින් හා සමග ඉතර මහාවිපවාසිහු මනුෂ්‍ය වෙත් නොහොත් වතුර්විපවාසිහුම අපායමානියට පමුණුවන ලොහාදිත්වයින් මෙන් කෙරුණවැනියට පමුණුවන අලොහාදිත්වයින්





“සත්තුතාහං” යන තත්ති ‘නුත’ යනු පරිවිතකියෙහි වැටේ. ‘ඵලං.මනෙත්’ යන අවිසි. අනෙකාදිනවං, අනෙක ආදිනව ඇති; පරම සුඛං, උතුම් සුඛ ඇති—ඵසිත් වදාලන ‘නිබ්බානං. පරමං. සුඛං” සි. කරුණ, කුලදුග්ගනමැති; තරුණියා, අභිනවස්සවතියවිසින්; පණ්ණා මතපට්ඨෙවො, ප්‍රණිතවු අමාත්‍යයාගේ ප්‍රතිවේධය—ඵත් අමතං. වුවවති නිබ්බානං නං. හි අජාතතතා න ජයති න මිඨති තසො අම තනති වුවති—සතතරතිමිරගඛ, බහලවු අඤ්ඤාද ඇති ගතියට; මාදිසෙ, මබ්ද; සති, සොතිසමපනනවු; මති, ප්‍රඥසමපනනවු; සුති, ශ්‍රැතිසමපනනවු; ඩිති, ධේධෙසීසමපනනවු; සමාධිසමපනන, සමා හිතවෙතසින් පරිපුණිණවු; විරපුරසෙ, පරාක්‍රමඇති පුරුෂයා; ඵකාතිනි, ඵකලා වැ; සංසාරජලනිධිනිමුග්ගං, සංසාරසාගරයෙහි නිමගනවු; සත්තකායං, සඤ්ඤාය; පභාය, පියා; නිබ්බානඵලං, නිව්වාන නමැති සඵලයට; අභිරුලෙහ, ආරුභිවුකලැ; කො හි නාම අඤ්ඤාද, අනිත් කවරෙත් නම; භවාගවෙසු, කුසුමභත්භවයෙහි; විපරිවතනමානසා, පෙරලෙතලද; අසරණිභුතසා, අනිත් සර ණත් නැති; ලොකසස, සඤ්ඤාලොකයට; සංසාරකනතාරා, සංසාර කානතාරයෙන්; තරාසභො, සඤ්ඤාතනම; සිහපජරං, සිව්දුර; පච්චණ්ණපසාදසමපනනානි, පච්චණ්ණවු ප්‍රසාදයෙන් පහත් පැහැයෙන් පරිපුණිණවු—මෙහි සමිපනනඤ්ඤ පරිපුණිණතායෙහි වැටේ—අනාගතං.සඤ්ඤාණෙන, අනාගතාං.ඤ්ඤායෙන්; මත්ත, මධු යෙන් මත්; කරවික, කුරවිකෙවිල්ලත්ගේ; රුද, හඬ සුදුසු; මජ්ඣ, මිසුරුවු; ඝොසං, හඬ—“සකලලොකධාතුසු” යන තත්ති සකල ඤ්ඤා නිරවශෙෂතාවාවකසි. අනන්‍යාපරිමාණ ලොකධාතුසු යුජෙසි—විඛංසිත, විධමනලද; තමො, අදුරැඇති; ශරීරරගේත් ලොකාඤ්ඤා විධමසි දෙශනාරගේත් කෙලශාඤ්ඤා විධමසි යුජෙසි—මහාපධානං පදහිකා, මහත් විශ්වී කොට; අසසන්ධසා මුලෙ, ඇසතුරැත්මුල්හි; බ්‍රහ්ම, බ්‍රහ්ම; සුර, දෙවියන; තර, මිනිස්හ; උරග, නාරජහ; ආදිඤ්ඤායෙන් ගරුඬ ගඤ්ඤා කිනතර යස රාසා සයන් කීහ—කුසුම, මල්; අමබර උතුරැසඵ; ආහරණ, පලදනා; සෙවර, කඩාමල්කඩ; සමධිගතාහිනිභාරො, සමධිගත අහිනිභාර ඇති.

බ්‍රහ්මකාරකධම්මෙ යන තත්ති බුදුකුරු ධර්මයෝ නම් දශපාර මිත්‍යාලෝකි. ඔහු තාඤ්ඤාමානාදින් අනාගතවු කරුණෙපාය කො ශල්පරිගාහිතවු දානාදිගුණයෝසි.

දුනපාරමි. යන තත්ති කරුණෙපායකොශල්පරිගාහිත ආත්මාපකරණ පරිත්‍යාග කරන වෙනතා දුනපාරමි-නිකායුජ්ඣ, අධොමුඛිකාතවු; සල්ලකුමිහං විස, උදකකටයත් සේ; පිඤ්ඤාසිත මුඛො, ප්‍රිතිත් ප්‍රබ්‍රම මුඛපද්ම ඇතිගෙහි.

කරුණපුරස්සරනනි ඵත් කිරිති කරුණ කිණ්හිති කරුණ කමපන. කරොහිති කරුණ කං රුඤ්ඤාතිති කරුණ.

මෙහි 'කිරිති' යන තන්හි "කෘ-වික්ෂෙපෙ" යන ධාතූයෑ පරදුඛක්ෂෙප කෙරෙහි යන අර්ථය. "කිණ්ති" යන තන්හි "කෘඤ්-හිංසායාමි" යන ධාතූයෑ පරදුඛයක් ඇතිකලා කාරුණිකයනට හිංසනවිධානය කෙරෙහි යන අර්ථය. "කම්පනං කරොති" යන තන්හි "වු කෘඤ්-කරණේ" යන ධාතූයෑ පරදුඛයක් ඇතිකලා සාධු නට හෘදයකම්පා කෙරෙහි යන අර්ථය. "කං රුඤ්ති" යන තන්හි 'කම්' යනු සුඛවාචකයෑ "රුඤ්-ආවරණේ" යන ධාතූයෑ ආත්ම සුඛනිරපෙක්ෂතායෙන් කාරුණිකයනට සියලු සුඛාවරෝධ කෙරෙහි යන අර්ථය.

සිලපාරමිං යන තන්හි කරුණේපායකෝශලපරිගෘහිතවූ කායවාක්සුචරිතද අකාංක්ඛාචරිතකාංක්ඛාකරණවේතනාදු සිල පාරමිසං—චම්චි විස, සෙමෙරක මෙන් සෙසින්; වාලපාලිකා, චල් රක්තා.

නෙකඛමමපාරමිං යන තන්හි කරුණේපායකෝශලපරිගෘහි තවූ ආදීනවදහිතපුච්ඡිතමවූ කාමයෙන් භවයෙන් නිෂක්‍රමණවිතොං කාදය නෛෂක්‍රමපාරමිතායෑ—අනවරත, නිරන්තරයෙන්; අරතී, උතකණ්ඩා; බහුල, බලවත්වූ; බහුතාගාරෙ විස, දගගෙයක සෙසින්.

සබ්බතථෙ අනභිරමිකා යන තන්හි කාමභව ක්ෂොභකර වූවද රූපභව අරූපභව ශාන්තනොවනබැවින් අනතික්‍රාන්ත ජරා මරණසි එසින් රතිගෙනු නොවෙයි.

පඤ්ඤාපාරමිං යන තන්හි කරුණේපායකෝශලපරිගෘහිතවූ ධම්මයන්ගේ සාමාන්‍යවිශේෂලක්ෂණවබෝධ ප්‍රඥාපාරමිසං—පිණ්ඩ ගවෙසකො, අහර පිරිසස්නා; සපදුනවාරිකො, සපදන්සැරි; හික්කු විස, මහණක්හු සෙසින්.

හික්කුති එථ හික්කකොති හික්කු හික්කාවරිසං අප්ඤ්ඤාපගතොති හික්කුති ආදිතා නයෙන චචනජො වෙදිතඛො.

උත්තමමජ්ඣිමාධමෙ, තමභට උත්තමවූ තමා හා සමවූ තම භට අධමවූ; මෙධාවිනො, නුවණැතියන්—කුසලාකුසලාදිපට්ඨදං පුච්ඡොතො, "කම්මතොතා කුසලං කිං අකුසලං කිං සාවජ්ජං කිං අනවජ්ජං කිං සෙවිතබ්බං කිං න සෙවිතබ්බං කිමෙම් කසිරමානං දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය අස්ස කිං වා පන මෙ කසිරමානං දීඝ රත්තං භිතාය සුඛාය අස්ස" යි කුසල් අකුසල්ඇ පිළිවෙත් ප්‍රථ වූස්සේ.

විජිසපාරමිං යන තන්හි කරුණේපායකෝශලපරිගෘහිතවූ කායචිත්තයෙන් පරහිතාරම්භය විසූපාරමිසං — ධාතගමනාසන භයනෙසු, ස්වානගමනගයනාසනලක්ෂණ සතර ඉය්‍යාපට්ඨෙහි;



සමාන, එකාකාරයෙන් පවත්නා; දළහවිරියෝ, දැඩිවියැ ඇතියෝ; සමපසවන්න, එකාකාරයෙන් පවත්නා; සම්මපසධානවිරියෝ හුඬා, සතර සමාන්ත්‍රධානලක්ෂණ වියැ ඇති වැ.

**භින්නිපාරමි.** යන තත්ති කරුණෙහි පායකෝශලපරිගාහිනවු සති සංඝකාරාපරාධසහනඥවෘත්තප්‍රධානවු තදකාරප්‍රවෘත්ත විතෙතා කපාදය ඤාතනිපාරමිය—සුච්ඡි, ගතමාලාදීන්ගේ හා; අසුච්ඡි, මුත්‍ර පුරි ශාදීන්ගේ; නිකේඛප, ප්‍රක්ෂෙපයෙහි; ඛමා, ඤාතනි ඇති; මෙදිනි විය, පෘථිවිය සෙසින්; හිතානිතසහන, ඉභ්වානිභි සහයන්විසින්; දසසිත, දක්වනලද; සමාන, බහුමානයෙහිද; අවමාන, අවශ්‍යයෙහිද; ඛමො හුනා, කිනිඤා ඇති වැ.

**සම්මිපාරමි.** යන තත්ති කරුණෙහි පායකෝශලපරිගාහිනවු විරතීවේතනාදිගෙදවු අවිසංවාද සත්‍යපාරමිය—හිමගිමනාදි, හිමත් ගිමන්ඇ; සබ්බසම්මයෙසු, සඵකාලයෙහි; ඔසබි විය, දවහන්තරුව සෙසින්; අසනිසතපානෙපි, අසනිසතයන්ගේ පතන ඇතිවු කල්හිද.

**අබිඝානපාරමි.** යන තත්ති කරුණෙහි පායකෝශලපරිගාහි අවලසමාදානාධිඤ්ඤානස තදකාරප්‍රවෘත්තවිතෙතා කපාදය අබිඤ්ඤාන පාරමිය—සබ්බදිසාභාගොපගතෙහි, සඵදිශාභාගයෙන් උපගතවු; අවලො සුප්පත්ථිතපබ්බතො විය, අවලවු සුප්පතිහිතපඵතයක් සෙසින්; අත්තාධිච්ඡානෙ, ආත්මාධිච්ඡානයෙහි.

**මේන්තාපාරමි.** යන තත්ති කරුණෙහි පායකෝශලපරිගාහිනවු ලොකසහට හිතසුඛොපසංභාරය අව්‍යාපාදය මේත්‍රිපාරමිය—කල්‍යාණපාපජනස්ස, පිනැත්තනවද පවැත්තනවද; සම, උතු ඉතිරි නොකොට; උතුසම්පදයක, සතු දෙන.

**උපෙක්ඛාපාරමි.** යන තත්ති කරුණෙහි පායකෝශලපරිගාහිනවු අනුතසප්‍රතිඝවිධායනිකවු ඉභ්වානිභි සහිසංඝකාරයන්කෙකෙරෙහි සම්ප්‍රවෘත්ති ඇති උපෙක්ඛාපාරමිය—සකල්හිතානිතසහනානං, සියලු හිතානිත සහයනට; විප්පතිනානුතසපටිඝො, ප්‍රතිණකරනලද අනු තසප්‍රතිඝ ඇති.

**දසපාරමියෝ** යන තත්ති මේ දශධම්මයන් පාරමි නම්වුපරිදි කියෙත් යත් ? දුතගිලාදිගුණවිසේසයොගයෙන් සකොත්තම වන බැවින් පරමසහ මහාබෝධිසඤ්ඤා, ඔවුන් අගති වනබැවින් ඔවුන්ගේ භාව හෝ කම්ම හෝ පාරමි වේ, දුතාදික්‍රියාසි—එයින් වදාලන—“දුතගිලාදිගුණවිසේසයොගෙන සන්තුත්තමතාය පරමා මහාසත්තා බෝධිසත්තා, තෙසං භාවො කම්මං වා පාරමි දුතාදි කිරියා” යි.



සභාවසරයතො විවිතිකා, ලක්ෂණරසාදිවිසින් නිවේස කොට; ඉතො, මේ දශපාරමිතාවත්කෙරෙන්; උඩං, උත්තරයෙහි; නිඛිල ගතො අක්ෂේප්‍ය ධ්‍රැවකාරකධිමො නාම නන්දී, භූතභවිෂ්‍යචක්ෂාමාන ලක්ෂණ අධිග්‍රහවජිතිවු අනික් ධ්‍රැවකාරකධිමොකෙනෙක් නම් නැති.

එයින් වදාලන-

“දසතො පාරමි නන්දී දසතො නන්දී උත්තකා  
අනුතා අනන්දකා සබ්බා පුරිතා දසපාරමි” යි.

මේ දශපාරමිතාවෝ ‘ධම්ම’ නම් කුමට වූහ යත් ? මහාපුරුෂයන් විසින් රහතා සේ ධර්මලද්දෙන් ධම්ම නම් වෙත්—එයින් කිහි. “ධ්‍රැව ප්‍රත්‍යක්ඛධ්‍රැවශ්‍රාවකොසො සත්පුරුෂො රහතවද්ධියත ඉතිධම්මො” යි.

අධිගප්චිමානො පාරමි යන නන්දී අධිගපරිත්‍යාගය පාරමිය, අධිගපරිත්‍යාගයට අධිමවු බාහ්‍යවස්තුපරිත්‍යාගය උපපාරමිය, අධිග පරිත්‍යාගයට අධිකවු ජීවිතපරිත්‍යාගය පරමාථිපාරමිය. එසේ වුව උපපාරමිතා ආදිකොට කුමට නොදක්වූහ යත් ? “නගරස්ස සම් පං උපනගරං” යන තන්හි සෙසින් පාරමිසම්පද උපපාරමියි. පාරමි ඇතිකලා උපපාරමි නම් දෙයක් ඇතිවූවමනාවිසින් පාරමි ආදි වෙයි උපපාරමි මධ්‍ය වෙයි පරමාථිපාරමි උත්තර වේ. වස්තු විසින් වූකලා උපපාරමි ආදි වෙයි පාරමි මධ්‍ය වෙයි පරමාථිපාරමි උත්තර වෙයි. කිසේය යත් ? බාහ්‍යවස්තුපරිත්‍යාග කළවුන් මැ අධිගපරිත්‍යාග කරන්නට නිසිවනබැවින් උපපාරමි ආදි වෙයි පාරමි මධ්‍ය වෙයි. අධිගපරිත්‍යාග කළවුන් මැ ජීවිතපරිත්‍යාග කරන්නට නිසිවනබැවින් පරමාථිපාරමි උත්තර වේ.

අනුලොමච්ඡලාමාදිනිශ්චයෙන යන නන්දී මෙහි දක්වන අනු ලොමනියැ ප්‍රතිලොමනියැ ආදිශබ්දයෙන් යන් උභයොවභීන නියයැ මධ්‍යසංක්ෂෙපනයයැ ගතප්‍රත්‍යාගතනයයැ යන පවමහාන යයි. මෙහි දශපාරමිතාවන් ආදිය පටන්ගෙන අනන්දක්වා ලක්ෂණ රස ප්‍රත්‍යුපස්ථාන පදස්ථානවිසින් සමමග්නිතා කරනු ‘අනුලොමනිය’ නම් වෙයි. අනන්දයෙහි පටන්ගෙන ආදිය දක්වා සමමග්නිතා කරනු ‘ප්‍රතිලොමනිය’ නම් වෙයි. මධ්‍යයෙහි පටන්ගෙන ආද්‍යාන දෙකෙල වර දක්වා සමමග්නිතා කරනු ‘උභයොවභීනනය’ නම් වෙයි. ආද්‍යාන දෙකෙලවර පටන්ගෙන මධ්‍ය දක්වා සමමග්නිතා කරනු ‘මධ්‍යසං ක්ෂෙපනය’ නම් වෙයි. පළමුවන පාරමිතා සිම්ද දෙවෙනි පාරමිතා වට ගොස් එසිදු සමමග්නිතා කොට පළමුවන පාරමිතාවට බැස මේ ක්‍රමයෙන් දසවන පාරමිතා දක්වා බැස බැස සමමග්නිතා කරනු ‘ගත ප්‍රත්‍යාගතනය’ නම් වෙයි. මෙසේ පවමහානවිසින් මහාපුරුෂයා, පාරමිතා සමමග්නිතා කළපරිදි දක්වන්නට කින “අනුලොමප්ච්ඡලො මාදිනිශ්චයෙන පාරමියො සමමග්නිතා” යි.

මහතදනති, මහතභසනිකස්සුච්ඡිනි; අසානත, අනුතතවු; නලකලාං විස, රතභුණදඬුකලවක් සෙසින්; උදකාවතී, දිය පොළොව; කුලාලවක්කං විය, කුඹල්සකක් සෙසින්; 'සුරාසුර' යනු උපලක්ෂණ වනබැවින් ගරුකොරගාදීන් සම්ග්‍රහකරනු. මකුට, වොටුන්තෙහි; මණි, කිරුළුමණි නැමැති; සිලාසත, සලඅස්තෙහි; දුලලිත, ඇවිදුනාලද; පාදපඬකපො, පාදපදමයන්ගේ ඡායා ඇති සේ; පාදපඬකපසහවිරහවු ඡායා උපවාරයෙන් පාදපඬකපසහවිරහයෙන් කියනලදු -- තනො, දීපකරසමස්සමුඛයන්කෙරෙන් විසරණපතුල් ලද ඉක්බිත්තෙන් -- "යො දයාසිතලමානසො" යන තන්හි යන්ගෙයෙන් යමක් කියනලදද "සො මහාපුරි සො" යන තන්ගෙයෙන් ගෙම කියනුලැබේ-සකලලොක, සමසාන ලොකයා; ආලොක, පහන්කරනුවට; එක, ප්‍රධානවු; දීපායමානස, ප්‍රදීපයක් බදු; සුරුචිනාම බ්‍රාහ්මණේ, සුරුචිනම් බ්‍රාහ්මණයක් වැ- බ්‍රහ්මං අණ්ඩිති බ්‍රාහ්මණේ මනන සජ්ඣායනීති අනො ඉදමෙව හි ජාතිබ්‍රාහ්මණතං නිරුත්තරිච්චතං අරියං පන බාහිතපාපතා බ්‍රාහ්මණති වුවනති--"සුරුචි නාම බ්‍රාහ්මණේ" යනාදි සතර අනු ඥායො "මධ්‍යලො සුමනො" යනාදි සතර උඥායොන් හා යථා සංඛ්‍යයෙන් යෙදෙති--"වක්කවතනීති එත් වක්කං වතනනීති වක්කවතනී"--මෙහි වක්කයෙහි රුවන්සක්ති වැටේ.

රාජා හ්‍රිකා යන තන්හි සතර සම්ග්‍රහවයනුවිසින් ජනයන් නමාකෙරේ අනුරාග කරවන්නෙන් රාජ නම් වේ. "රජ-රාගේ" යන ධාතුයි-වතුනි සම්ග්‍රහවයනුහි මහාජනං රජෙහිති රාජා.

ඉමස්මිං පන හදදකායො යන තන්හි හදකලා නම් කවර යන් ? එක් බුදුකෙනකුත් උපදනා කප සාරකලා නම් වෙයි, දෙදෙනකු උපදනා කප මණ්ඩකලා නම් වෙයි, තුන්දෙනකු උපදනා කප වර කලා නම් වෙයි සතරදෙනකු උපදනා කප සාරමණ්ඩකලා නම් වෙයි, පස්දෙනකු උපදනා කප හදකලා නම් වෙයි, දැන් මෙකප උපදනා මෙමත්‍රෙයතථාගතයන් ඇතුළුව පස්දෙනෙක් වෙති, එයින් මේ හදකලා නම් වී.

අභාරස අභබ්බිකානාති යන තන්හි අභව්‍යභාවන නම් අවිච්ඡි උත්තරාභිය ලොකානතරතරකයෙහිය නිබ්බාමතාජ්ණේ නම් ප්‍රෙත යොනිය කාලකඤ්ඤාසුරයොනිය වටුවනට කුඩා තිරිසන් යො නිය අසංඥාලය අධ්‍යායසයෙහි උත්තරාභිය ජාතාකිය ජාතිබ්බි රස ජාතිමුගතාය සත්‍රිභාවය උභයභාවාජනකභාවය පණ්ඩක භාවය වත්මනුයෙහි අපරියාපනනභාවය සෝවාන් ආදිය නොවන බව සුඤ්ඤි. පවානනතරියකමිය හැමතන්හි දඳුබ ගොවරතාය මිථ්‍යාදෘෂ්ටි කමිත්‍රියාවන්ගේ අද්භිතය යන මෙයි. සසජාතකං,

වතුජකනිපාතයෙහි සසජාතකය; සංඛපාල ජාතකං; චන්තා ලීස නිපාතයෙහි සංඛපාලජාතකය; චූළසුතසොමජාතකං, චන්තාලීස නිපාතයෙහි චූළසුතසොමජාතකය; සහතුභසතජාතකං, සපා නිපාතයෙහි ශකතුභසුතජාතකය; මහාජනකජාතකං, මහානිපා තයෙහි මහාජනකජාතකය; චන්තිවාදිජාතකං, වතුජකනිපාතයෙහි දෙවනවන ඤානතිවාදිජාතකය; මහාසුතසොමජාතකං, අසීතී නිපාතයෙහි මහාසුතසොමජාතකය; මුතපක්ඛිජාතකං, මහානිපා තයෙහි මුතපක්ඛිජාතකය; එකරාජජාතකං, වතුජකනිපාතයෙහි පළමුවන වග එකරාජජාතකය; ලොමහංසජාතකං, එකනිපා තයෙහි දසවන වග ලොමහංසජාතකය.

එවමාදිසු යන තන්හි එවමිශබ්ද නිදශ්ඨයෙහි වැටේ—ලො කන්චරියා, ධජවිහෙදජාතකාදී අනෙකජන්මකොට්ඨගතසහසු යෙහි ලොකන්චරියා පිරිහ; ඤානන්චරියා, භද්දසාලජාතකාදී අනෙකජන්මකොට්ඨගතසහසුයෙහි ඤානන්චරියා පිරිහ; බුඞ්චරියා, මහාඋමිගතජාතකාදී අනෙකජන්මකොට්ඨගතසහසුයෙහි බුඞ් චරියා පිරිහ.

ඉමා නිසොංගා වජිශාසො යන තන්හිදු ඉමෙ පම මහාපට්ඨමානෙ යන තන්හිදු ඉතිශබ්ද සමුච්ඡයාපීඨී. අභිහපරිච්ඡාගො, සිව්ජාත කාදී අනෙකජන්මකොට්ඨගතසහසුයෙහි අභිහපරිත්තාග කළහ; ජිවිතපරිච්ඡාගො, තාග්‍රොධමාගජාතක ශශජාතකාදී අනෙක ජන්මකොට්ඨගතසහසුයෙහි ජිවිතපරිත්තාග කළහ; වරධනපරි ච්චාගො, කුරුධම්මිජාතකාදී අනෙකජන්මකොට්ඨගතසහසුයෙහි වරධන පරිත්තාග කළහ; සුතපරිච්චාගො, වෙසසනතරජාතකාදී අනෙකජන්මකොට්ඨගතසහසුයෙහි සුතපරිත්තාග කළහ; වසුධා තල, මහිතලය; වලනපුරස්සරං, කම්පනය ප්‍රච්ඡිඛගම කොට ඇති; සඛා, සැදුහැම; අවලායං, පොලොවැ; පටිඤ්ඤාබ්භේ, “බුඩො බො ධෙයං” යනාදී පිළිනබිජු ඇති; පඤ්ඤා, නුවණම; ආලවාලයෙ, ගෝතැනි ඇති; කරුණු, කුලුණුම; ජලසෙක, උදකනිෂෙකයෙන්; සංචඞ්ඡිතෙ, වඩනාලද; මෙත්තා, මෙත්‍රිම; ඛැයිසංරුලෙහ, කඳ ගෙන වැඩි; වරියා, ත්‍රිත්ථ බොධිසත්ථවරියාම; සාඛාච්ඡාලෙ, ශාඛා වෙන් විශාලවූ; මහාපරිච්චාග, පවමහාපරිත්තාගම; පලලවෙ, පලලව ඇති; පාරමී, සමත්‍රිංශන් පාරමිතාම; කුසුමසමිජුලෙ, වික සිත පුෂ්පයන් ඇති; බොධිසම්භාරකපාතරුවරෙ, බොධිසම්භාර නමැති කලපවාසාවරයෙහි; සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමතඵලං, සච්ඡෙතා ඤාන නමැති අමාතඵල; නිබ්බතනී, ශෙවනකෙතු නම් ඇති දිව්‍ය පුත්‍රයක් වැ උපන්; තත්ථ, ඒතුමිතපුරයෙහි; අමිත, අපමණ; අමර වධු, දෙවඹුවන්විසින්; විධුයමාත, සලනලද; වාරු, සුඤ්ජවූ; වා මර, දිව්‍යවාමරයෙහි; මරිචිසංචය, ප්‍රභාසමුහයෙන්; ධවලිකත,



ධවලකරනලද; තුසිතහවතො, තුෂිතහවතඇති — මහා මහාසුත්තො යන මෙයින් සො දසාසිනලමානසො යන්නෙන් යමෙක් කියන ලදද හෙම කියනු ලද වේ. බ්‍රහ්මාමරනිකරෙති, බ්‍රහ්මසමුත යන් හා සුරසමුතයන්විසින්; මාරිස, නිදුක යුසේසි; කාල, හවුරුදු සියෙත් තොඋතු කලුද; දීප, හැම බුදුන් උපදතා දඹදිව්ද; දෙස, සඵබ්බසතට නිවාසභූතවූ මධ්‍යදෙශයද; කුල, හැම රජුන් මුදුන් පත් සුදෙවුන් රජහුගේ කුලද; ජනනිආයුනි, මිනි මහාමායාදෙවිය ගේ ආයුද; සබ්බබුද්ධාද්ධාර, සඵබ්බසතගේ උපතනියට ආධාර වූ.

වරජමුද්දිසෙ, ප්‍රවරජමුද්දිව්පයෙහි; කප්පහල සලලවති සෙන කණ්ණික පුණ්ණසිරිඛජාතිධානානං, කප්පහලනම් සලලවන්නම් ශ්‍රේතකණ්ණිකානම් සුපුණ්ණනම් උගිරිඛජනම් අභිධානඇති; නිග මනදිනිගමගාමපබ්බතානං මජ්ඣෙ, නිගමාදීන්ගේ මධ්‍යයෙහි—පැදුම්දෙසෙහි කප්පහලනම් නියමගමින් අත්නිදෙසෙහි සලලවති නම් හොසින් දකුණුදෙසෙහි ශ්‍රේතකණ්ණිකානම් නියමගමින් පැලදෙසෙහි සුපුණ්ණනම් බමුණුගමින් උතුරුදෙසෙහි උගිරිඛජනම් පව්තයෙන් මධ්‍යයෙහි යුසේසි—මජ්ඣෙසාලකාරකුතෙ, මධ්‍ය දෙශයට භූෂණභූතවූ; “කපිලවත්තනරෙ” යනු හා සබද—අති මහතා, ඉතාමහත්වූ; තුනිනගිරි, හිමවත්පඵතරාජයාගේ; සිවර මාලානුකාරිනා, ශිවරපඵතකියක බදු; සුධා, සුනුවමින්; ධවලෙන, සුදුවූ; පාකාරමණ්ඩලෙන, ප්‍රාකාරවලයයෙන්; පරිවුතෙ, පරික්ෂිප්ත වූ; පච්ඡිකසිත, සුපුෂ්පිතවූ; කුසුමඵලපලලාලකිකතාය, පුෂ්පයෙන් හා ඵලයෙන් හා පලලවයෙන් සැදුම්ලද; බහු, බොහෝවූ; විජිධ, අනෙකප්‍රකාරවූ; තරුගණ්ණිනිවිතාය, දැමගණ්ණන්විසිනුදු ගැවසී ගත්; උසානපරමපරාය, උද්ඝානපරමපරායෙන්; විතුසිතෙ, අලඛිතා; තවු; කෙලාසසිවරි, කෙලාසශිවරිහිගේ; සිවරානුකාරිනා, ශිවර සදූශවූ; පාසාදසතෙන, ප්‍රාසාදගතයන්විසින්; අතිමනොහරෙ, පරවරමණීයවූ; මදමුදිත, මෙදෙන් මත්; හංස, හංසගණයන් හා; සාරස, “සරසි හවා සාරසා” යි ගත් විලිකුළු විල්ලොවර ආදී නමැති; මේඛලාකලාපාය, මෙවුල්කලබැහි; නිලවනරාජවිරාජී තාය, නිල්වනරාජීන් හොබනා; තටරුහ, ගහවැලැයෙහි නැති; තරු, රුකින්; භිගුලිත, ගුළු; කුසුමාහරණසමලඛිත, පුෂ්පාහරණයෙන් විභූෂිතවූ; සුචි, පිරිසුදුවූ; විමල, නිමිලවූ; සලිලවාහිනියා, උදකප්‍රවාහ ඇති; රොහිණියා ගඟයා, රොහිණිනම් ගඟයායෙන්; සනාථිකතෙ, සනාථකරනලද; විවරිත, ඇවිදුනා; බහුවිධ, අනෙක ප්‍රකාරවූ; තර, පුරුෂයන් හා; නාරි, සුත් හා; ගජ, හසයින් හා; තුරග, අශ්වයන් හා; රථසමබාධෙ, රථසහසුයෙන් සමබාධවූ; අස මබාධ, මහත්; රාජමහෙ, රාජවිජි ඇති; මුරජරව, මිනිතුහඩින්; ගමිජරගජ්ජන, ගැඹුරුගමිජර නා ඇති; සලිල, උදකයන්ගේ, සිකර;



පොදු ඇති; ආසාර, වෙගවත් චෛත්‍ය ඇති; ධාරාශරේෂු, ධාරාගාහයෙහි, ආබේසිවණ්ඩමාලානං, බද්ධිල්ලමුද්‍ර ඇති; මහනමොරමණ්ඩලානං, මත්මොනරමණ්ඩලයන්ගේ; තාණ්ඩවෙන, නාවුමෙන්; ඉන්ද්‍රාභයා, දෙවිඳුහුකලබ්ධි; විජ්ජරිත, දිව්‍යවූ; ජලධරදිවසායමානෙ, වහරේදිවසක් බඳු; භවන, ගෙදිගිල් නිසා ගෙසි වසන; කාලංසකුලකොලාහලෙ, කාලංසකුලයන්ගේ කොලාහල ඇති; මහනකානා, මහගනන්ගේ; මණ්ඩලය, මණ්ඩලල්ලෙහි; කල, මනොදෙවු; රව, හඬන්; රමණියෙ, රමණවූ; පබ්බ, පුබ්බවූ; පුබ්බිතවූය යුජ්ජෙ; සමබලොකො, සමීපනයන් ඇති; විජ්ජලවත්තු, සපාරනනාදි විජ්ජලවූ වසතු ඇති; කපිලවත්තනගරෙ, කපිලවසතු නම් නුවරෙහි; දිවසකර, හිරුහු; සුභමනුවංසෙ, පුහු මනුහුගේ වංශයෙහි; ඔහු ශ්‍රී සුයෂී දෙදෙනාගේ සමගමයෙන් උපන්හ යනු කථායි. එයින් සුයෂීපුත්‍රනම් විය ඔහුගේ වංශය සුයෂීවංශ නම් වී එ වංශයෙහිය බුදුන් උපන්නේ. එයින් කීක චෛත්‍යවණ්දිවාරුප-

“භත වාපි බුබං දිඤ්ඤාන බුබං ආදිඤ්ඤානං.

දුරතොව නමස්සනති මහනතං විතසාරදං” යි.

ධම්මසංඝරාජවරයෝද කීහු මැයි “දෙසිනාදිඤ්ඤානං” යි. බුදුන්විසිතුදු පදාරනලද්දේමය තමන්ගේ නම්ගොත් පුළුවන් බිම් සර මහරජහට-

“ආදිවං නාම ගොතෙන සාකියා නාම ජාතියා” යි.

මෙසෙයින් බුදුහු සුයෂීවංශයෝ.

මහාසම්මනාභිසම්මතෙ යන තන්හි සුයෂීපුත්‍රවූ මනුනෙමේ මහාජනයන්විසින් සම්මතවනබැවින් මහාසම්මතනම් වැ මුළුදඹ දිවට එකරජ විය ඔහු විසින් වංශය අභිසම්මත වී. කියේය යන් ? ඔහු මියෙන් දිවමහනෙල්ලද වැගෙසී, ඇතින් විදුලියකලබක් සෙයින් රත්නි නික්මෙයි, ආකාශයෙහි බබපයෂීඝ්‍රික වැ නිෂණ්ණ වෙයි, සකලලොකයා පිතෘස්ථානයෙහි පරිපාලනය කොට අසඬායක් හවුරුදු රජකෙළේ, එයින් ඔහුගේ වංශයද ඔහු විසින් අභිසම්මත වී, ඒ වංශසාගරය නුවණපසුරෙන් පිහිනා අතෙකනවිවරසකසුගේ පරතෙර නොදුක්කහෙන්, කාලිදයයෝද රජුවංශයෙහි කීහු මැ නො-

“කි සුයෂීපුත්‍රවො වංශො ඤාත්‍යවිෂයා මනිඃ

නිතිර්ජුර්ද්‍රසාරං මොහාදුචුපෙනාසම් සාගරම්” යි.

ඒ වංශයෙහිය බුදුන් උපන්නේ. එයින් කීක “මහාසම්මනාභිසම්මතෙ” යි.

රොජ වරරොජ යනාදී තත්ති ඒ වංශය රොජාදීන්ගේ පරමාරාධනේ අපරිදි කිසේය යත් ? මහාසම්මතයා පින් රොජ නම් විය, රොජයා පින් වරරොජ නම් විය, වරරොජයා පින් කල්‍යාණ නම් විය, කල්‍යාණයා පින් වරකල්‍යාණ නම් විය, වරකල්‍යාණයා පින් උපොසථ නම් විය, ඔහු පින් මංකොතු නම් කාමභෝගීන්ට අග්‍රරජෙක් විය, මංකොතු නරපතිහුගේ පින් වර නම් විය, වරයා පින් උපවර නම් විය, මෙබඳු රජුන්ගේ පරමාරාධනේ අ වංශයෙහිය බුදුන් උපන්නේ. එසින් කීහ “රොජවරරොජ-පෙ-පරමාරාගතෙ” යි.

සගරසාගර යනාදී තත්ති සගරාදීන්ගේ පථ නම් අනුයයි.

කිසේය යත් ?

අනන්තරොක්ඛ උපවරයා පින් වෙතිය නම් විය, ඔහු වරිත වෙනියජාතකයෙන් දන්නේය. ඔහු පින් මුවල නම් විය, ඔහු පින් මුවලිඤ නම් විය ඔහු පින් සගර නම් විය, ලොකයෝ මෙරජදරුවන් සැවදහසක් දෙනා මුහුදු කැණියහ යෙත්. ඔහු පින් සාගර නම් විය, ඔහු පින් භරත නම් විය, ඔහු පින් භගිරථ නම් විය, භගිරසයයි කියත් මැයි. ලොකයෝ මෙරජු ජපකොට අහස්ගත බැහැය යෙත්. සගරයා දරුවන් මුහුදු කැණියහ යනුද භගිරථයා අහස් ගත බැහැය යනුද අගමයෙන් පිටත් කළාය. මෙබඳු රජුන්ගේ වංශයෙහිය බුදුන් උපන්නේ. එසින් කීහ “සගර සාගර භරත භගිරථපථෙ” යි.

මහාසුදස්සනනිදස්සනෙ යන තත්ති “නිර්දිශ්‍යතෙ සම්මනනිති නිදේශ්” යි සංස්ප්‍රත්‍යයද අධිකරණ කාරකයෙහි විනිත වනබැවින් මහාසුදස්සිනයා පැතුණු ස්ථානයෙහිය උපන් කුලයෙහිය යන අර්ථය. අනන්තරොක්ඛ භගිරථයා පින් රුවි නම් විය, ඔහු පින් සුරුවි නම් විය, ඔහු පින් ප්‍රතාප නම් විය, ඔහු පින් මහාප්‍රතාප නම් විය, ඔහු පින් පනාදනම් විය, ඔහු පින් පස්විසියොදන් රුවන්පා යෙක්හි වුසු මහාපනාද නම් රජෙක් විය, ඔහු පින් සුදස්සින නම් විය, ඔහු පින් සන්රුවන්ලුවා නුවරෙක්හි වුසු මහාසුදස්සින නම් රජෙක් වී. මේ රජුන්ගේ අනුයෙහිය බුදුන් උපන්නේ. එසින් කීහ “මහාසුදස්සනනිදස්සනෙ” යි.

මහාදෙවසුත්තනත්තුසන්නානෙ යන තත්ති මහාදෙව නම් කවර යත් ? අනන්තරොක්ඛ මහාසුදස්සිනයා පින් තෙරු නම් විය, ඔහු පින් මහාතෙරු නම් විය, ඔහු පින් අර්විමත් නම් වී. මොහු මහාසම්මතයා ප්‍රත්‍යුපෙනුයෝ අසංකප්පක අවිසිඳෙන කුසා වති රජගතා මිත්‍රපුත්‍රය යන මේ තුන්තුවරැහි මුළුදඹදිවට අගරජ වැ වුසුහ.

එසින් කිහි-

“අසංඛෙය්‍යාසුකා එතෙ අභිවිසති සුමිපා  
කුසාවතීං රාජගහං මිපිලවාපි ආවසුං” යි.

මොහු හැමදෙනෙකුට සහ අර්ථිමත්තරජ දරුමුහුණුරෝ අනෙක  
භග්‍යසහසු නරපතීහි තන්හි තන්හි නුවර මවා මුළුදඹදිවි එකාක  
පත්‍ර කොට වක්‍රවන්තීරූපයෙන් සිට පරිපාටියෙන් රජ කළහ. මො  
වුන් හැමදෙනෙකුට සහ සාගර නම් රජෙක් විය, ඔහු පින් මිසුලු  
නුවර මඩාදෙව නම් වී, ඔහුගේ පුත්‍රහත්‍යාප්‍රබන්ධ නම් කවර යන් ?  
එරජ සුවාසුදහසක් හවුරුදු කුමාරත්‍රිඩා කොට සුවාසුදහසක්  
හවුරුදු සුවරාජත්‍රිඩා කොට සුවාසුදහසක් හවුරුදු සකල ජමු  
මිපයෙහි වක්‍රවන්තීලීලායෙන් ඵෙඤ්ජයී කොට හිස නරකෙසක්  
දුටුකලා දෙටුපුත්තට රජ දී අඹරයන්හි පැවිදිවැ සුවාසුදහසක් හවු  
රුදු තව කොට වීසි. එම නියායෙන් ඔහු දරුමුහුණුරෝ සුවාසුදහ  
සක් රජදරුවෝ නරකෙයෙක් දුටුකලා තමන් තමන් දරුවනට  
රජ දී මුවදෙවිඋයන් වැද තව කළෝ. මේ රජුන්ගේ වංශයෙ  
හිය බුදුන් උපන්නේ. එසින් කිහි “මඩාදෙවපුත්‍රතනනතු  
සනානෙ” යි.

නිමිකුසපරිපාලිතෙ යන තත්හි ඒ වංශය නිමිරජසුච්ඡින්  
පරිපාලිතපරිදි කිසේය යන් ? අනන්තරොක්‍ය මඩාදෙව නම්  
මහරජ බ්‍රහ්මලොකයෙහි වසන්නේ තමාගේ වංශය බලනුයේ දෙ  
දෙනකු උනුව සුවාසුදහසක් රජුන් පැවිදිවැ බඹලොව ගියවුන් දක  
සනෙත්‍යාමව මේ නිසායෙන් මන්තේ පවත්නිහොසි බලනුයේ නො  
පවත්නාබව දැන මාගේ වංශය මාම පරිපාලනය කල මැනවැයි  
බ්‍රහ්මලොකයෙන් චුතව මිසුලුපුරයෙහි රජු දරුව ඉපද වැඩැ විය  
පැමිණ පියරජහු හිස නරකෙයෙක් දක පුත්තට රජ දී මුවදෙවි  
උයන් වැද පැවිදිවැ බඹලෝ ගියකල්හි පස්දන්හලක් කරවා දවස  
පස්ලක්‍ෂයක් ධන විසදු මහදන් දී පන්සිල් රැක පෙහෙව සසර  
මහාජනයට ධම්මදෙශනා කොට දුනාදිපුණ්‍යකම්මයෙහි පවත්  
වා චෛජ්‍යානරථාරූඪ වැ දිව්‍යලොක ගොස් දෙවියනට ධම් දෙසා  
අපරකාලයෙහි හිස නරකෙසක් දක පුත්තට රජ දී මුවදෙවි  
උයන්හි වැඩහිද පැවිදිවැ සුවාසුදහස පුරවමින් බඹලෝ ගියෝ.  
ඒ වංශය මෙසේ නිමිරජුච්ඡින් පාරිපාලිතය.

කුසරජසුච්ඡින් පරිපාලිතපරිදි කිසේය යන් ? කුසරජ තමා  
ගේ ප්‍රභාවතීනම් අභ්‍රමහිනිය තමාගේ රූපමයෙන් උද්‍යමවැ තමා  
ගර හා කුලනුවර ගියකල්හි විසිදහසක් නුවර පිරිවර කොට ලද  
කුසාවතීරාජධානියැ රජ පියා කොකනදවිණව හා දෙවනු වැ සා  
ගලනුවර ගොස් අනාතරවෙශයෙකින් ප්‍රභාවතීය ආරාධනා කොට

වසනුයේ ඇය සඳහා සන්රජක්ත්‍ර ඇවිත් මුළුනුවර වටාගත්කල්හි හසනිසකාධිපතනන වැ ඇය ගෙන සමරතුම්ප්‍රවිෂ්ට වැ අහං කුසොසි සිංහකර විහිද ආස්ථාලනා කොට පරසේනා මැඩ සිටිනුමසඳහි නයෙන් ඇය සිත් ගෙන සිසනුවර ඇරු වෙසෙමින් පුත්‍රොයාතනි සංසිද්ධිත් වංශය පරිපාලනය කෙළේ. මෙසෙසිත් මෙරජුන් විසින් රක්තාලද වංශයෙහිය බුදුන් උපන්නේ. එසිත් කිහි “නම් කුසපරිපාලිතෙ” යි.

රක්‍ෂද්වජ්ජර්ථාමාහිරාමෙ යන තන්හි අභිරාමශබ්දයහට “අභිරමනෙන” සමිත්” \* යන වාක්‍ය වනබැවින් අප වැනි අනුභාව සමත්ඇති රජුන් මෙවැනි පිරිසුදු වංශය ලදසේ යහපතැයි රක්‍ෂ ආදීන් එහි අභිරමණ කරන්නෙන් ඒවංශය ඔව්නට අභිරාම නම් වී.

මෙහි රක්‍ෂ නම්, කවර යත් ?

අනන්තරවාක්‍යයෙහි නිර්දේශට නිමරජුපින් කාලරජක නම් විය, ඔහුපින් ප්‍රෙමකර නම් විය, ඔහු පින් අශෝක නම් රජෙක් විය, ඔහු දරුමුතුබුරුහු සුවාසුදහසක් දෙන බරණැස රජ කළේ. මේ සුවාසුදහසක් දෙනා මධ්‍යයෙහි දිලිප නම් රජෙක් විය, ඔහු පින් රක්‍ෂ නම් විය, ඔහු පින් අජ නම් විය, ඔහු පින් දශරථ නම් විය, ඔහු පින් රාම නම් විය. මෙහි රාමයා සොළොස්දහසක් හවුරුදු රජකලපරිදි දක්වන්නට වදාලහ බුදුහු-

“දස වසසහසසානි සනිං වසසතානි ව  
කමබ්බිවො මහාබාහු රාමො රජමකාරසි” යි.

මේ වංශයෙහි රජුරුවෝ ජන්මයෙහි පටන්ගෙන ශබ්දයහ, ඵලනිෂ්පතනි දක්වා පවත්නා කම්ම ඇත්තාහ, සමුද්‍රපයභින්න පෘථි වියට ඊශ්වරයහ, දිව්‍යලොක දක්වා යවන රථමාගිහ ඇත්තාහ, ත්‍යාග සඳහා ගන්නා කරවුවර ඇත්තාහ, සත්‍ය සඳහා මද කොට බණන බස් ඇත්තාහ, යස සඳහා විජය කරන ඉවණ ඇත්තාහ, දරුවන් සඳහා සම්මුහ කරන සක්‍රීන් ඇත්තාහ, ශෛශවාවසථා යෙහි අභ්‍යාස කරන ශාණු ඇත්තාහ, යෞවනාවසථායෙහි අනුභව කරන විෂය සුව ඇත්තාහ, ව්‍යාධිවසථායෙහි ගන්නා ප්‍රවුජ්‍යා ඇත්තාහ, පයභින්නයෙහි සමාධියෙන් හිඳ කරන කාලක්‍රියා ඇත්තාහ.

මෙම කිහි රක්‍ෂවංශයෙහි-

“සො’හමාජනමශබ්දානාථාථලොදයකමිමණම්  
ආසමුද්‍රක්‍ෂිනිශානාමානාකරථවකිමනාමි.

ත්‍යාගාය සමානාතාපීතා. සත්‍යාය මිත්‍යාශිණම්  
යශසෙ විජ් යිෂුණමප්‍රජාශසෙ ගාහමෙධිනාමි.

\* “අභිරමනනි අසමිත්” පොත්හි.



මෙයට වේගයක් එක් කළාට, යොමුවෙන් විමසීමේදී  
 වාඩිකො \* මුතිවැන්නාට, යොමුවෙන් තනතුරු  
 රජයේ මැදිහත් වීමෙන් තනතුරු වෙන් වීමට  
 තද්දුරුමයක් කෙරුණාට, වාඩිකොටු” යි.

මෙයට අනෙකුත් විවිධ සහයෝගීන් විසින් විමසීමක් කරත්  
 මෙයට වේගයක් එක් කළාට, යොමුවෙන් තනතුරු  
 රජයේ මැදිහත් වීමෙන් තනතුරු වෙන් වීමට  
 තද්දුරුමයක් කෙරුණාට, වාඩිකොටු” යි.

ඔබගේ සහයෝගීන් අතරින් ඉන්ද්‍රජිත් කවර යන්? අනෙකුත්  
 රොකු සහ සහයෝගීන්ට සහ විප්ලවයේ දරුවන් වූ සහ සහයෝගීන්  
 ඇතුළුව පසලොස් දෙනෙක් වූහ, මේ පසලොස් දෙනෙක් සහ සහයෝගීන්  
 නම් රජයේ ඉන්ද්‍රජිත් නම් වේ. ඔහු කෙරෙහි ප්‍රභව වූ වංශය ඉන්ද්‍රජිත්  
 වාඩිකොටු නම් වේ. මෙහි මහා සමමතියක් කෙරෙහි ප්‍රභවයක් අනු  
 රෝහී උපන් ඔබගේ සහයෝගීන් ප්‍රභව වූ නම් කියමින් යන්? යම්  
 සේ “කන්දරෙහෙක් විනාසය ප්‍රභවය” යන නමින් යම් හිමිව  
 තිත් බට විනාසය නදී කන්දරෙහෙක් යන් මුළු ආකල “කන්දරෙ  
 හෙක් ප්‍රභවය” යන විද එයට වඩා සමමතියක් කෙරෙහි ආ වං  
 යක් ඔබගේ සහයෝගීන් මොබට ආකල “ඉන්ද්‍රජිත් ප්‍රභවය” නම් වේ.  
 මේ ඔබගේ සහයෝගීන් ප්‍රභව වූ වංශයෙන් මුළු උපන් යන්.  
 එයින් කිය “ඔබගේ සහයෝගීන්” යි. අප මහසත්ත මේ වංශයෙන් මහා  
 සමමතියක් වැ මහා මනාසයක් වැ මහා සුද්ධියක් වැ මහා දෙව  
 නම් වැ සුද්ධියක් වැ රජයේ විසින් දැන් රජයේ කෙරෙහි  
 සිටි ආදී රජ වැ රජයේ කලකල් පමණ නැති. මහා සුද්ධියක් කල  
 යෙන් වඩා වැඩි වැ මහා සමසල් උපන් නමින් ගිරි නිකේත  
 කෙරෙහි සමරෙත් වේ. එයින් වදාලන පරිනිවෘත්තියක් වැඩෙත්  
 මුළු “ජනනිකං වො පනාහං ආනන්ද අනිපානම් ඉමස්මිං පදෙ  
 සෙ සරිතං නිකේතනං නම වො රජාව සමාගො වසනවන්ති ධම්ම  
 කො ධම්මරාජා වාතුරන්තො විජිතා වි ජනපදන්තවරියප්පතො  
 සත්තරතනසමනනාගතො අයං සත්තමො සරිනිකේතො” යි.

සකල ආකල තාරකා, සියලු කල් සකල නමැති තාරකා  
 වන්ට; තාරා පතිතුනෙ, තාරා පතිතු බඳු; බොහෝ බටහිර, සුදු  
 සකෙක් හිමි; බිරිසල්ල නිමලෙ, කිරිසල්ල විදක් සෙයින්  
 නිමල වූ.

සාධකයක් යන නමින් “ශාකාකල” නම් කවර යන්? අන  
 නරොකු ඔබගේ සහයෝගීන් අගමහේසිය ප්‍රභවයේ සත්තර දෙනෙක්  
 වූහ දුග්‍ර පස් දෙනෙක් වූහ, ඔහු සත්තර බැගේ පියරජු කැමැත්තෙන්  
 අනෙකුත් සහයෝගීන් සත්තර පද්මයන් ගෙන පස් බිත්තන් හා සමග  
 අමාත්‍යයන් අවදේනක විසින් අධිපතිතු තුන්සොයුන් පමිදින් උප

\* “වාඩිකො” යනු දෙශානුරාධයි.  
 5

ලක්ෂ්මි වැනිමවත් අතිමුඛව ගොස් රොහිණීකදිනිරයෙහි කපිල  
 මහජිනවිසිත් නිර්දේශ ස්ථානයෙහි කපිලවංශ නම් නුවරක් කර  
 වා ගෙන අමාත්‍යයන්විසින් සමුත්සාහිත වැනවනට නිසි රජකර්ම  
 වන් නැත්තෙන් දැරියනට නිසි රජපුත්‍රයන් නැත්තෙන් කුලවංශ  
 රක්තා සඳහා කනිෂ්ඨ භගිනීන් අග්‍රමහිමි කොට ගෙන ජොජ්ඨ  
 භගිනිය මාතෘස්ථානයෙහි තබා තමන් සතරදෙනාකෙරෙහි මාල  
 උල්කාමුට කුමාරයා රජ කොට ගෙන වූසුහු. ඔහු බණන්තට වන්  
 කල්හි අභිකාරයෙහි දිලිසෙන මිණිදඬුවැටපහන් සෙසින් මුඛ  
 යෙන් රැස් වත්තෙසි එයින් එරජ “උල්කාමුඛ” නම් වී. ඔවුන්  
 එසේ වසනපරිදි අසා ඔකාරජ මා දරුවෝ කුලවංශ රක්ෂා කරනු  
 වට ගකයහසි පරිතුහට වැ “සකෘත වන හො රජකුමාරා පරමසකෘ  
 වන හො රජකුමාර” යි උදන් උදන කෙළේ. එයින් ඔහු ශාක්‍ය  
 වුහ. ඔහුගේ පුත්‍රපොත්‍රයෝ අපත්‍රපත්‍රයාවධානසාමව්‍යයෙන්  
 ශාක්‍ය වුහයි සාකිය වුහ. මේ විෂ්ඨර දික්සහියැ අඹට්ඨසුත්‍රයෙන්  
 දන්තෝය. ඔවුන්ගේ කුලයෙකිය බුදුන් උපන්නේ. එයින් කීහ  
 “සකලකුල තාරකානං තාරපති භූතෙ ධොතසංඛපකිත්තා ඛිර  
 සලිලනිමමලෙ සාකියකුලෙ” යි.

අනෙකභූමිපාල, නොයෙක් රජුන්ගේ; මොලිලාලිත, මුහුඵ  
 ලලිතලද; චරණසුගලං, පාදසුගලයක් ඇති; ධිනි, ධේයයී; මිනි,  
 පුඤ්ඤ; විරියාදි, පරකුමප්‍රභාති; ගුණගණධිවාසං, ගුණගණයනව  
 ආවාසවු; විමල, නිම්ලවු; සීලාලඛකාර, සීලාභරණයෙන්; සතත  
 සමලඛකතං, සම්කාලයෙහිම සැදුම්ලද; ආකරමිව, ආකරයක්  
 වැනිවු; ගුණකං, ගුණරතනයනට; නිවාසමිව, ආවාසයක් බඳවු;  
 සිරියා, ශ්‍රීදේවතාවට; සමුහමිව, රහියක් බඳවු; සාධුකං, සජ්ජන  
 යන්ගේ;

සුඛොදනං රාජානං පමිවම යන තන්හි අඛොදනකරපති ශාක්‍ය  
 කුලයෙහි කවර රජු පිත යන්? කපිලපුර මැවු උල්කාමුඛකරපතිහු  
 පින් නිපුර නම් රජෙක් විය, ඔහු දරුමුහුබුරහු එතුවරෙහි අට  
 රජෙක් වුහ, ඒ අටදෙනානට සිහසුර නම් රජෙක් විය, ඔහු දරු  
 මුහුබුරහු එම නුවර දෙඅසුදහසක් රජ වුහ, මේ දෙඅසුදහස්නට  
 භග පයසෙන නම් රජ පින් සිහසුන නම් රජෙක් විය, ඔහු පින්  
 අඛොදන මහරජ වී, ඔහුපිණිසස බුදුන් උපන්නේ. එයින් කීහ  
 “අනෙකභූමිපාලමොලිලාලිතචරණසුගලං - පෙ-සුඛොදනරජානං  
 පටිත්ත” යි.

පරම, උතුම්වු; නිමල, පිරිසුදුවු; සීලාලඛකාර, පමසීලාභරණ  
 යෙන්; සතතසමලඛකතාය, සම්කාලයෙහි විභූෂිතවු; පුබ්බජිත  
 වර, පුළුබ්බවරයන්ගේ; පටිවරියොපටිත, පටිවයනාවෙන් රැහි  
 කාතවු; පුඤ්ඤාතිසය, පුණ්ණවිශෙෂයට; භාජනිකත, ආධාර

කරනලද; සනාතනවිශේෂය, සනාතනානිශ්‍ය ඇති; අව්‍යාජබිම්බ  
 සෙස, දිව්‍යාජසර්වක හා සමානවූ; රූපසොභාය, රූපසමන්ත ඇති;  
 සාක්ෂියාල, ශාක්ෂියාල නමැති; ගගන, ආකාශදේශය; චන්ද්‍රලෝ  
 බය, චන්ද්‍රලෝකයක් බව; සකලලෝක, සම් ජනගහණය; මනෝ  
 හරය, සිත් ගන්නාවූ.

මහාමායාදේවියා කුමරිය යන තත්ත්වය මහාමායාදේවියා කවර  
 රජු දුව සත්? කපිලපුරෙහි රජකල දෙඅසුදහස්නට සහ ජයසෙන  
 නම් රජු ද සිහසුනුමහරජහුගේ නග සශෝධන නම් රජු කතාව  
 දෙවද්‍යාවර දෙවදහනම ශාක්ෂයදරු අජන නම් රජුට බිසෝ වූ  
 මායා නම් පුජාපති නම් දූත් දෙන්නකු හා දණ්ඩපාණි නම් සුප්‍රබුධ  
 නම් දෙපුතුන් ලදහ, අජනශාක්ෂයෙන් නග කමානා නම් රජු  
 කතා කපිලපුරයෙහි සිහසුනුමහරජුට අගබිසෝ වූ අබොදන  
 නම් බොහොදනනම් සකලනම් අබොදන නම් අමිතොදන  
 නම් පස්පුතුන් හා අමිතා නම් පාලිතා \* නම් දෙදුකෙනකුන් ලදහ,  
 ඔවුන් කෙරෙහි අමිතා නම් රජකතාව දෙවද්‍යාවර අජන  
 ශාක්ෂයා දරු සුප්‍රබුධ නම් ශාක්ෂරජුට බිසෝ වූ භද්‍රකාන්තයනා  
 නම් දුවක හා දෙවදහන නම් පුතකු ලදහ, දෙවද්‍යාගරයෙහි  
 අජනශාක්ෂයන් දරු මායා පුජාපති දෙවින්න කපිලපුරයෙහි  
 සිහසුනු රජු දරු අබොදනමහරජුට බිසෝ වූ. මොවුන් දෙවින්න  
 නන් කෙරෙහි මහාමායාදේවියන් කුමරිය බුදුන් උපන්නේ.  
 එයින් කීන “පරමහිමාලොකපුරාණකාරකසමලොකතාය - පෙ -  
 මහාමායා දේවියා කුමරිය” යි.

සරදරජනිකර, ගර්වඥයක්හුගේ; කරනිකර, රක්ෂිකයෙකි  
 යක් සෙසින්; අවිද්‍යා, ධවලවූ; චර, උතුම්වූ; වාරණවිලාස, හසති  
 වෙශයක්; අවිජ්ඣත, අපරිත්‍යක්කවූ; සතිසම්පජ්ඣෙත්‍ය, සමාන  
 සම්ප්‍රඥා ඇතියේ; කුසිතපුරතො ව්‍යිචා, කුසිපුරයෙන් වුන වෑ;  
 විවිධෙසු පාරිභාරිකසහසෙසු පවත්නාමානෙසු, දශසහස්‍රලෝක  
 ධාතුකමාදි විවිධප්‍රාතිභායසිසහසුන් පවත්නාකල්හි; පටිසංකිං,  
 පිළිසඳ-භවෙන භවං කමෙමන වා විපාකං පටිසංකතනිති පටිසංකි.  
 අභාසං යන තත්ත්වය අභිශේඛ අනෙකාභිවාචක වේ.

“අභින්නප්‍රකරණලිපිමාද්‍යවිත්‍යාද්‍යෙකාලතා  
 ශබ්දමා; ප්‍රවිතර්ෂණෙන න රූපාදෙව කෙවලාන්”

සුබ්‍යවිත් මෙතැනැ ආනන්තයෙහි වැටේ. එයින් කීන “අභි  
 ප්‍රතිසාප්‍රන්තානන්තයප්‍රකෘතප්‍රතිග්‍රහවාකොපාද්‍යනමිහලප්‍රවිවරිත  
 සාවශෙෂාධිකාරෙණ” යි — අභාසං යන්නෙන් උපස්ථිත මහාපුරුෂ  
 වාච්‍ය වේ — විභිත, සංවිධාන කරනලද; විවිධ, අනෙකප්‍රකාර;  
 නර, මිනිසුන් හා; සුර, දෙවියන්ගේ; ආරකො, පරිරක්ෂා ඇතියේ;

\* “පමිතා” මහාවංශ.



රත්තපද්මකණ්ණිකා, රත්පිඤ්ඤමිකෙමියෙක්ඛි; ආසිත, නිෂණ්ණවු; සුවණ්ණරූපකො විය, රත්පිඤ්ඤක සෙසින්; විපසනන, විශෙෂ සෙන් ප්‍රසන්නවු; මණිරතන, මණිරුවනෙක්ඛි; ආවුත, අවුණන ලද; සිතිඛ, සිතිදු; විවිධ, අනෙකප්‍රකාර; රූපිර, මනෝඥවු; තරු වර, වාක්‍යයන්ගේ; නිවිතෙ, නිවස ඇති; හමමාන, හුමන්වු; හමර, බමරුන් හා; මධුකර, මීමැස්සන්ගේ; උපකුප්තෙ, නිතනාද ඇති; විවිධ, අනෙකප්‍රකාරවු; කුසුම, මල්ඛි; ගඤ්ඤ, සෞභාග්‍යයෙන්; අසි වාසිත, පරිවාසිතවු; සුඛපවතෙ, යහපහස්දෙන සුළං ඇති; ජන, දුටු ජනයන්ගේ; මනනසත, මනනුවන්; විදුමපිති, වුදුඹුතා; දුමිති නිවනෙ, දුමිතිනිවන නම් උගන්ඛි; විකසිත, සුප්‍රජපිතවු; මධගල සාලමුලෙ, මහල්සල්මුල්ඛි; විපිතන; විසිතුරුවු; වන්ථ, පිළි හා; අල ඛකාර, පලදනායෙන්; විභූසිතාය, සැදුම්ලද, රාජ්‍යනිසා යනු හා සබද. කදම්බිකාය යන තන්හිදු සාධාය යන තන්හිදු මෙසේම සබද කරනු-සක,තමාගේ; සුරභි, සුවද; තනුලතා, තුනුල්ලව; අනු ගත, එළඹෙතලද; මත්ත, මත්වු; මධුකර, බමරුන්ගේ; කදම්බි කාය, මුළුඇඟියාවු; දකක්ඛකර, දකුණතව; අවලම්බිත, බස්තාලද; සුපුල, සුප්‍රජපිතවු, සාලසාධාය, ශාලශාඛා ඇඟියාවු; පාවිත, පැදුම් දසව; අභිමුඛකාය, අභිමුඛව සිටියාවු; අධොමුඛ, සෙසුසතුන්ගේ කුඛිසිතිව; අපතමානො, නොහෙයුයේ; රත්තපලලක, රුවන්පල ගෙන්; අවතරමාන, බස්තා; මහාධමකපිකො විය, මහාධම්ම කපිකයක්හු සෙසින්; කමලගඛන, මහනෙල්ගඛ; කණ්ණිකාය සසිඛා, කෙමියෙහි ලැග; සං, නමාවිසින්; අභිමතසමය, ඊසි යුණ්කල්ඛි; සමාගත, නික්ම ආ; සුවණ්ණහමරෙ විය, රත්බම රක්ඛ සෙසින්; පසාරිත, දිගුකරනලද; කරවරණ, අත්පා ඇඟි යේ; කාසිකවන්ථ, කාසිවනින්; දේසිත, වසා තුළු; ජාතිරඛනමණි රත්තමිව, දැරතමණිරුවනක් සෙසින්; කමලාසත, බඹුන් හා; අනිමස, දෙවියන් හා; මානුසෙහි, මිනිසුන්විසින්; කතකපාල, රත් දලිනුදු; අජිත, අදන්දිවිසමිනුදු; දුකුලෙහි, දුහල්සුඹ්ඵයෙකුන්; යථායොගං, යථාක්‍රමයෙන්; යථාසංකමයෙන යුසෙසි. පටිගගනිතො, සම්ප්‍රතිග්‍රහණ කරනලදයේ; කම්මමානාසු, ධම්මතාවෙන් කම්මා වනකල්ඛි; අකිකාර, අඳුරුයෙන්; නිරතනරෙසු, අතුරුතැනි; ලොකතනරෙසුපි, හිරුදහස්සුවහසුනුදු නැති පහන් නොකව හැකි ලොවැදිරියදු; උලාර, මහන්වු; විපුල, බෝහෝවු; ඔහාසෙසු; ආලොකයන්; එරතනෙසු, ප්‍රතිසංකිය සෙසින් පැතිරෙනකල්ඛි; සකලදසදියාසු, සියලු දඟදිශාවන්; විපසනනාසු, රහත් මහණක්හු නුවණක් සෙසින් ප්‍රසන්නවුකල්ඛි; රජනිකර, වැසියාදු; සුරිය, සුයඝ්ඝාදු; තාරගණ්ණසු, තාරගණ්ණයනුදු; අතිරෙකතරං, අධිකතර වැ; විරෙවනෙසු, දිලියෙන කල්ඛි—තාරගණ්ණයන්කෙරෙහි අරුකන් දවහත්තරුසේ දිලියෙයි, දවහත්තරු සදසේ දිලියෙයි, සද අමාරස්



විසිරෙමින් හිරුසේ දිලියෙයි, හිරු සිහින් මොළොක් රස් වහ මින් දිලියෙනපරිදි කියත් ලෙවිහි ඒව උපමා නැත්—නභොභූමි ගතරතනෙසු, ආකාශගත රතනයත් හා භූමිගත රතනයත්, පඡ්ලයොහාසු, ප්‍රකෂීයෙන් දිලිහෙනකල්හි; සුගති, සුවදවු; මුදු, මොළොක්වු; සිතල, සිහිල්වු; මාරුතෙසු, මාරුතයන්; වායනෙහසු, හමතකල්හි; වාතුද්විපතන, සතරමහදිවසින පැතිර සිටි; ජලධර මාලාසු, මෙහමාලාවන්; වසුමානාසු, පමසුකාර වෂාතනරාශ වීර හිතව වස්තාකල්හි; වෙගවතී, ශීඝ්‍රශ්‍රෝතස් ඇති; සල්ලවාහිනිසු, ගඟානදීසහසුයන්; අසඤ්ජානාසු, සාඤ්ජනය නොකරතකල්හි— “සංඤ්-ශ්‍රවණේ” යන බාහුසි. සන්න, සන්තූන්; කලොලා, රළ ඇති; ජලනිධිසු, සමුද්‍රයන්; මධුර, මිශුරු; සලිල, දියෙන්; කලි ලෙසු, මනොඥකල්හි; කාක, කවුඩුවන්හා; උලුකෙසු, බකමුහුණ වන්; සොණ, බල්ලන් හා; හරිණෙසු, මුවන්; නවනාධිරසො පෙත.,

“ශාඛාරවීරකිහක්‍යරෝදහාසාහසානකාඃ

කරුණේද්ගුහශාන්තාශ්ව නවනාවාරසාඃ සමානාඃ” යි

කියතලද නවනාවාරසයෙන් සමුපෙනවු; සලිලං, ලිලාසහිතවු; පඛුලනවං, පිළිත්ගේ තැටුම්; සත්තසරොපෙත.,

මධාමභීගහාශාරඡභිජපමමධෙවතාඃ

නිෂාදාඃ සප්තමොඥයසනනුක්‍රිකණ්ඩානිතාඃ සාරාඃ” යි.

කියතලද සප්තසාරයෙන් සමුපෙනවු; සහාමරාගං, ග්‍රාමරාග සහිතවු; මුගනිකං, මුගයන්ගේ ගිනිකා; සකල, සියලු; නිබ්බුත, නිව්වාසු; අපාසදහන, නරකාත්තිඇති; නරකමණ්ඩලෙසු, නිරු මඩුවන්; මධුරජල, මිශුරුදියෙන් හා; කමලසණ්ඩ, පිසුම්වේ තෙත්; මණ්ඩිතෙසු, සැදුම්ලදකල්හි; පෙතෙසු, ප්‍රත්‍යයන්; දිබ්බා ජානිලං, දිව්වතැලි; උග්ගරතෙසු, නගනකල්හි; සකුණෙසු, ලිහිණියන්; ගගනගමං, අභසිත් යන ගමන්; පහාය, පියා; අවනි තලං, පොළොව්පිටුනි, ආවරනෙහසු, හැසිරෙනකල්හි; සතෙහසු, සහයන්, විතත, අපගතවු; හස, බිය හා; රොග, ව්‍යාධි හා; සිසිර, සිහිල් හා; පරිලාහෙසු, පරිදහයන් ඇතිකල්හි; ජීනනාසු, කඩ කඩව ගියකල්හි; සකලසංඛලිකාසු, සම්මානලාවන්; ත්වචන, තුන්ලොව; භවන, වීමන්හි; වාරකවාටෙසු, දොරකවුළුවන්; සසං යෙව, තමන්ම; විවටෙසු, විවෘතකල්හි; අසසජනනුසු, සජීසනි යන්; පියං වදනෙහසු, ප්‍රිය කොට බණනකල්හි; තුරගෙසු, අශ්ව යන්; මධුර, මිශුරුවු; හෙසාරවං කරොග්‍යෙහසු, හෙණාරව කරන කල්හි; කුජරෙසු, හසනින්; අතිගජ්ජනෙහසු, අතිශය කොට ගජ්ජනා කරනකල්හි; කෙසරිසු, කෙසරසිංහයන්; අහිනදග්‍යෙහසු,

වෙසෙස් කොට නාදකරනකල්හි; අවාදිත, නොවසනලද; තුරි  
යෙසු, පමාබිඳින තුරුයන්; සකසකනිනනාදං, තමන් තමන්ගේ  
හඬ; මුමනොසු, විනිදුනාකල්හි; අඝට්ඨිත, නොසැලෙනලද; සරි  
රාහරණෙසු, කනකවලයරසනානුපුරාදී ශරීරාහරණයන්; මධුර  
රවං, මිසුරු හඬ; දෙවනාසු, දෙවනලත්; දිබ්බසංඝිනිතිං කුරුමා  
නාසු, දිව්‍ය නාහාරයිතවාද්‍යවංශලක්ෂණ වතුරධගසච්ඡිත කරන  
කල්හි; සුදුලෙසු, යහපත්ව පිපිකල්හි; තරුලතාගුමේඛසු, වාක්‍ය  
ලතාගුල්මයන්; ජලථලසිලාතලාහි හිඤ්ඤා, ජලතල මහිතල  
ශිලාතලද බිඳ; උපරුපරි, මතුමත්ගෙහි; සත්ත සත්ත සුනා, සත්  
සත්වැ; විචිත්තපච්චණ්ණ, විචිත්‍රවූ පච්චණ්ණ ඇති; පදමෙසු, පදම  
යන්; නිකමනෙනසු, නික්මෙනකල්හි; අබොමුඛ, කුබ්ඝිනිවූ; කම  
ලෙසු, පද්මයන් ඇතිකල්හි; පද්මවිනානෙසු, පිසුම්විනානයන්;  
පච්චතපථො, ආකාශයෙහි; විතතෙසු, වැසිසිටිකල්හි; සමනනතො,  
හාත්පස්හි දසදහසක් සක්වල; දිබ්බපුපොසු වස්සමානෙසු, දිව්‍ය  
පුෂ්පවෘක්ෂි කරනකල්හි; ආකාසෙ, දසදහසක් සක්වල ආකාශයෙහි;  
දිබ්බතුරියෙසු, දිව්‍ය තුරියයන්; වජ්‍ජමානෙසු, වාද්‍යමානකල්හි.

මෙහි එකපැහැර දශසහස්‍රලොකධාතු කමපිතවනු සජ්ඣතා  
ඥානප්‍රතිලාභයට පූර්විමිත්තයැ. ලොකානන්තරකයෙහි අනි  
කාර විධිසතවනු අවිද්‍යාකාර විධිමනුවට පූර්විමිත්තයැ. සියලු දශ  
දිශා ප්‍රසන්නවනු ඥානාලොක දක්වන්නටයැ. සඳහු අභිශය වැ දිලි  
යෙනු බොහෝ ජනයහට කාන්තවනබවටයැ. සුයෑයා මද මේ  
ලෙක් රස් විසිරමින් දිලියෙනු කයට සිතට සුව වනබවටයැ. තාරා  
ගණයන් දිලියෙනු විනෙයජනයන් සොමිනස් වනබවටයැ. සුවද  
මෙලෙක් සිහිල් සුලභ හමුතු කෙලෙසපරිදහ නිවනුවටයැ. සතර  
විපයෙහි එකපැහැර වෘක්ෂි කරනු ධර්ම මෙකවෘක්ෂිවටයැ. ගඹහානදීන්  
සෘජුත නොකරනු වතුමේශාරදූප්‍රතිලාභයටයැ. සමුද්‍රයෙහි දිය  
මධුරවනු නිච්ඡාණ්ණසයෙන් එකරස වනුවටය. විදෙශයට ගිය නො  
කාළන් සාදෙශයට එනු සතර ප්‍රතිසංචිත්සමධිතමයටයැ. කාකො  
ලුකාදී වෛරිසකියන් ඔවුනොවුන්කෙරෙහි මෙමුත්ති කරනු  
සතරබ්‍රහ්මවිහාරප්‍රතිලාභයටයැ. අනියන් රූපදර්ශනය කරනු දිව්‍ය  
චක්‍ෂුප්‍රතිලාභයටයැ. පඤ්ඤායන් නග්භිතය කරනු වතුරාභිපාද  
වේගයටයැ. බසිරයන් ශබ්දශ්‍රවණය කරනු දිව්‍යශ්‍රොත්‍රප්‍රතිලාභ  
යටයැ. මුගයන් ගායනා කරනු සබ්ච්ඡේදශනාවටයැ. නරකයෙහි  
ගිහි නිවෙලු එකාදශකාමාග්හි නිවෙලුටයැ. ප්‍රෙතයන් දිව්‍ය  
භොජනයෙන් තෘප්තයන් සෙසින් පිතායාම කායගතානුභවි සං  
ඛ්‍යාත අමෘතප්‍රතිලාභයටයැ. ශක්‍රහින් ආකාශගමන් පියා පො  
ලොවිහෙලෙහි සවරණය කරනු අවිවාද ලද ජනයන් ප්‍රාණයෙන්  
සරණ යනුවටයැ. සත්තට ගය රොග ශිශිර පරිදහ නොවනු

වතුසසතාප්‍රතිලාභයටයැ. ශාකලා ඛණ්ඩිතවතු අසම්මානසමුවේද යටයැ. දෙරකවුළු විවෘතවතු අභොධිකමානියෙහි දෙර විවර කරනුවටයැ. හැම සතුන් ප්‍රිතිකොට බණනුද අභයයන් මධුර කොට හෙණාරව කරනුද ඇතුන් ගජ්ජනා කරනුද කෙරෙත් සිංහ නාද කරනුද දෙවියන් දිව්‍යසඤ්ඡිති කරනුද බුදුබවට පැමිණ උදන් උදනු කරනුවටයැ. නොවියන්ලද තුසනියන් ධනී විනිදුනේ මහත් ධම්මභෙරිග්‍රවණයටයැ. කොසොල්වනලද ශරීරාභරණයන් හඬන නවානුපුළිච්ඡාරසමාපතතිලාභයටයැ. වාක්‍යලතාගුල්මයන් සුපුළු පිතවතු විමුක්තිපුෂ්පයෙන් සුපුළුපිතවනබවට පුළුනිමිත්තයැ. සෙසු ප්‍රාතිභායනියෝ සෙසු බුබුලුණ්ප්‍රතිලාභයට පුළුනිමිත්තයෝයි.

සකලලොක, සියලුලෝවැසියන්ගේ; හදයානඤ්ඤා, හදයට ආනඤ්ඤානකවුලයේ; සුප්පතිනිතපාදතලෙහි, සුපිහිටිපත්ලෙන්; ධරණිතලං, මහිතලය; “ධඤ්ඤාතරමකාසි” යි යොදනු. පවිත්‍ර කෙළේයැ යුජ්ජේයි.

ධරණිධර, ගිරිපාඨසදාශය; ධීර, නිවිකාරය; චිර, පරාක්‍රම ඇති යව; වරවකක, උත්තමවක්‍රලක්‍ෂණයෙන්; විවිත්ත, විසිතුරුවූ; තෙ, තාගේ; පාදතලසම්මාසං, පතුල්තලපහස්; යා ධරණි, යම් පෘෂ්ඨියක්; අලභ, ලද්ද; සා, හෝ; වත, එකානතයෙන්; අතිධඤ්ඤා, ඉතා පිතාත්ති.

සො යන මෙයින් “සො දයාසිතලමානසො” යන්නෙන් යමෙක් නිර්දේශවද හෙම කියනුලැබේ—සරදකාල, සරාකල්හි; නිමමල, නිමිලලවූ; චන්දමණ්ඩලො විස, සදමඛලක් සෙයින්; ජන, මහාජන යාගේ; නයන, ඇසට හා; වෙතො, සිතට; රසායනො, රසයින් වූයේ; සුකතසත, අහකම්මගතයන්විසින්; සුවිනිත, සුසං විධානකරනලද; බහුවිධ, බහුප්‍රකාර; ලක්ඛණ, වාක්‍යගන්මහා පුරුෂ ලක්‍ෂණයෙන් හා; අනුබාඡන, අභිනානුවාඡනයෙන්; පති මණ්ඩිත, සැදුම්ලද; දෙහො, ශරීරසමන් ඇතියේ; පසාදුවනත, ප්‍රසාදයෙන් අවනතවූ; අනෙකසතසහසස, නොයෙක් ලක්‍ෂ; බ්‍රහ්ම, බ්‍රහ්මයාගේ; සුර, දෙවියන්ගේ; අසුර, දූතවයන්ගේ; උරග, නාග යන්ගේ; කිනකර, දිවකිදුරන්ගේ; නර, මනුෂ්‍යයන්ගේ; මොලි මාලා, මුහුර්ථපෙළින්; අලඛිතත, සැදුම්ලද; වරණසුගලො, පාදසුගල ඇතියේයි; පසාදවිමස, ප්‍රසාදයෙන් හා විසමයෙන්; ආපුණ්ණ, පුරනලද; බුධ, නුවණැති; විබුධමනුජසත, දිව්‍යමනුෂ්‍යගතයන් විසින්; අභිනිමාන, ගායනාකරනලද; ධුතිවවතො, සෙත්තාවචන ඇතියේ; සරද, සරාකල්හි; රජනිකර, සදහටද; සහසාරංසි, හිරු හටද; අපහාස, අපහාසඇති; කනනි, පාහා; තෙජො, තෙජ ඇතියේ; කුලිසසහසසදලලහසාරභාවො, මෙරුමඤ්ඤාදීන් කිලිල්සෙයින් කඩන්නට සාමර්ථ්‍ය ඇති වජ්‍රාසුරයන් කෙරෙහි මොහු හා සම සහ



මහල මහාඅවිද්‍යාදිවස්තුන් කඩන්තට සාමර්‍ය නොවනබැවින් වජ්‍රා  
සුධසහස්‍රයෙක්හිදු දුර්ලභවු සාරකු ඇතියේ; ගගනනල, අකාශදෙශ  
යක් සෙසින්; නිබ්බිකාරො, විකාරනැතියේ; සල්ලනිධි, සමුද්‍රය සෙ  
සින්; ගමනිරො, ගැඹුරැවුයේ; සමිපතත, සමිප්‍රාප්තවු; සකලපාර  
මිතා, සම්පාරමිතා නමැති; මහණ්ණවපාරො, මහාණ්ණවගෙහි  
පාරඇති; කාරුඤ්ඤමිව, කරුණුරාහියක් වැන්න. දෙහබබො,  
මුනිනිමන්; අභිනිසාරාතිසය, අභිනිසාරවිශෙෂයෙන්; පරිපාකලාභි;  
පරිපාකලද; කුසලසමාරහරිත, කුසලසමාරයෙන් හරිතවු,  
සනතාතවිසෙසො, සනතාතවිශෙෂ ඇතියේ අවාසොව, අවාස  
යක් වැන්න; ගුණතං, ගුණයතට; නිවාසොව, නිවාසයක් වැන්න;  
ධම්මසර්ප්පය, ධම්මගර්ථයට; දිවසකරොව, සුයෑයා වැන්න; මො  
හකිකාරවිධිමනස්ස, මොහනමැති අකිකාරයාගේ විධිංසනයට;  
වක්ඛුරිව, ඇසක් වැන්න; සබ්බලොකස්ස, සියලුලොකයහට; පවා  
හො, ප්‍රවාහය; කරුණුරසස්ස, කරුණුරසයාගේ; රස ශබ්දයෙන්  
දිය කියත්. සන්තරණසෙතු, සන්තරණයට සෙතුය; සංසාරසිඤ්ඤ  
ස්ස, සංසාරජලනිධිසුගේ; අධාරො, අධාරය; කරුණුජලස්ස,  
කරුණුජලයහට; සාගරො, සමුද්‍රය; සන්තොසාමනස්ස, සන්තොෂ  
සම්බන්ධ අමානසට; අමානශබ්දයෙන් දිය කියත්. උපදෙසකො, උප  
දෙශකය අඛ්‍යාතය; සිඛිමග්ගස්ස, නිළාණමාග්ගයට; නාති, නාභිය;  
පඤ්ඤවකක්ඛස්ස, පුද්ගලමැති වක්‍රයාගේ; උභානවංසො, උභිතවං  
ශය; ධම්මබජස්ස, ධම්මනමැති ධර්මයහට; එරසු, පොරොව;  
නණ්ණාලතාගහනයස්ස, තෘණණනමැති ලතාගහනයහට; වලහාන  
ලො, වලහාවුබයෙන් නැති ගිනිය; ලොභඅණ්ණවස්ස, ලොභ  
නමැති අණ්ණවයට; මහාමනෙතා, මහමතුරු; කොධභූජකිමස්ස,  
කොධනමැති කාශරාජයහට; ද්‍යවානලො, ලැවිහිනිය; රාගපල  
වස්ස, රාගනමැති පලවයට; පහවො, උසතනිසාරානය; පුඤ්ඤසව  
යස්ස, පුණ්ණරාහියට; බුහමුතා, මහාබුහමයාවිසින්; සුයාමිවුධාධි  
පෙන, සුයාම නම් දෙවරාජයාවිසින්; විජමනමාන, පුබුදුවන; කමල  
කොස, මහනෙල්ගැබිනි; පරිමල, සුවිදයෙන්; මනොහරෙන,  
මනොඥවු; සහජ, ඉනිද; අතත, මුහුණෙහි; අමොදෙන, පිය  
ගදින්; සකලභවගතලං, මුළුලවු; පරිවාසෙනොතා, පරිවාසිත  
කරයායේ; නව, අලුත්; භිර, දියෙන්; භාර, බරවු; ගමනිර, ගැඹු  
රැවු; ජලධර, මෙසයන්ගේ; ධනිනිහං, හඬබදුවු; සජිරං, අකො  
පාවු; හිරං, තෙපුල්; තදනන්තරං, සිංහනාදකළ ඉක්බිත්තෙන්;  
ජලනිධිකොස, සමුද්‍රකොෂ බදු; ගමනිරං, ගැඹුරැවු; දුඤ්ඤිධි,  
තුෂ්ණිකොෂයෙන්; පුරස්සරෙන, පුම්පර කොට ඇති; ප්‍රධාන කොට  
ඇතියේය යුග්‍යෙයි. මධ්‍යලපටහ, මධ්‍යලපටහයෙහි; පටු, වාක්‍යවු;  
රට, හඬින්; සංවිච්ඡින්නත, සංවර්ධිතවු; අනෙකජනසහස්ස, අනෙක  
ජනසහස්‍රයන්ගේ; කප්පකලටතලෙන, කලකලයෙන් බහලවු;



උසාවකොලාහලෙන, උත්සාවකොලාහලයෙන්; නිග්වනං, තුන්  
ලොව; ආපුරයොනා, පුරාණය; වරණපාත, පාදෙකතනයෙන්  
හා අවපතනයෙන්; රණිත, හඬනලද; නුපුරසහස, නුපුරසහස  
යන්විසින්; මුඛරිත, බණනලද; දසදිසෙන, දසදිශාඇති; සරහස  
ගති, ශික්‍ෂගතින්; චලිත, කම්පමානවූ; ලොල, අඟනවූ; භාරලතා,  
මුක්කාභාරලතායෙන්; සම්පොඨිත, ආස්ථාලතා කරනලද; පහර  
තාලද; කුච්චලෙන, කුච්චලඇති; සරහස, වෙලෙවිටු; උකෙඛප,  
උත්කෙපණයෙන්; චලිත, ඇලලෙනලද; මණ්ඩලයාවලී, මිණි  
වලයමාලායෙන්; වාචාලිත, හඬනවූ; ගුප්තලතන, හසනලතාඇති;  
විණ, වෙණිහිද; වෙණු, වංශයෙහිද; මුරජ, මාදඩගයෙහිද; කංස  
තාල, කංසතාලයෙහිද; ලයානුගතෙන, ලය අනුව යනවූ; මධුරගීති  
කා ගායමාගෙන, ගායමාන මධුරගීතිකාඇති; නවච, නාත්‍යයෙහි  
හා, කීලා, ක්‍රීඩායෙහි; පසුතෙන, ප්‍රසානවූ; ප්‍රවෘත්තවූ; මායාදෙව්පරි  
ජතෙන, මහාමායාදෙවියන්ගේ පරිජනයන්විසින්; අනුසාතො, අනු  
ගතවූයේ; චලිත, කම්පමානවූ; මණ්ඩලයාවලී, මණිමයකුණුවලයන්  
ඇවිසින්; ආහත, පහරනලද; කපොලතලෙන, කොපොල්තල  
ඇති; භමමාන, හමන්වූ; සවනුපාලෙන, කණේණාසලඇති; අසි  
විගලිත, අසිවිගලිතවූ; විලොල, ලෙලදෙන; සෙඛරෙන, කඩාමල්  
කඩඇති; නිදාය, කැකුළුකොට; ආහත, පහරනලද; මුද්ධිගමඤ්ජ  
පටකකාසලසංඛරව, මාදඩගාදීන්ගේ රවයෙන්; ජනිතගමනෙන,  
දනවනලද ගමන්ඇති; පවත්තනවෙවන, ප්‍රවෘත්තවූ නාත්‍යඇති;  
රාජලොකෙන, මහිපාලයන්විසින්; අනුගතො, අනුගතවූ; ගායමා  
ගෙන, ගායන්වූ; වගගමාගෙන, වල්ගන්වූ; නාටකගණෙන, වාර  
ගණයන්විසින්; අනුගමමාගෙන, අනුගමමානවූයේ; සසාමනං,  
සාමනාජනයන් සහිතවූ; සඅන්තොපුරං, අවරොධජනයන් සහි  
තවූ; සරාජපරිජනං, පෙදෙසිරජන් සහිතවූ; සඛාලවුඩං, ලදරු  
මහල්ලන් සහිතවූ; සනාගගුප්තාසනං, නාගසුපණිණයන් සහිතවූ;  
සසුරාසුරං, දෙවදුතවයන් සහිතවූ; සමහිසාගරං, පොලෝ මුහුදු  
සහිතවූ; සමෙරුසුගංඛරං, මෙරසුගඳුරුසහිතවූ; ලොකං, ස්ථාවර  
ජඛගමලොකයා; නව්වාපෙනො, නව්නිතය කරවනුයේ; නව,  
අලුත්; සුධා, සුනුවමින්; අවදුත, ධවලවූ; පාසාදසත, පහාසයෙන්;  
නිර්නතරං, අතුරුතැනි; මණිමය, මිණිමුවා; මහිලකලසසුගල,  
මහිලකලසසුගලයෙන්; උපසොහිත, හොබනාලද; වාරපදෙසං,  
දෙරසම්පෑනි; විවිධ, නානාවිධවූ; නවපලලවනිවහ, නවපලලව  
පරමපරායෙන්; නිර්නතර, අතුරුතැනි කොට; නිවිතං, සදනලද;  
උලාසිත, උද්දීපනවූ; පතාකාසහසං, පතාකාසහසයන්ඇති; යාමා  
වධිත, යාමාවසිතවූ; යමිති යමිති නගවා සද පාදු ඇර සිටුවනලද;  
විවිධගජකවා, නානාවිධගජනිපඬික්කින්; සකිකං, ගහනවූ; අනෙක  
තුරගසහස, ගො යෙක් අශ්වසහසයන්විසින්; සමිහාධං, සනි

භූතවු; අපරිමිතජනසමුහ, අපරිමාණ ජනසමුහයාගේ; සම්මද්දසච්ඡාදක, සම්මද්දියෙන් සච්ඡාදකවු; රාජකුල, නරපතිකුලයට; සතරාමරලොකෙන, දිව්‍යමනුෂ්‍යයන් සහිතවු ලොකයාවිසින්; අභිනිතො, ප්‍රාපිතවුයේ; අනෙතාපුරවර, අනුතාපුරයෙහි සමාරණ කරන; වාරවිලාසිනී, වාරවිලාසිනීන්විසින්; කුරුමාන, සංවිධාන කරනලද; අවතරණමයාලො, ගෙවදනා මනුෂ්‍යයාගේ; මධ්‍යලසාදිපො විස, මධ්‍යලසාදිපයක් සෙසින්; අසෙසජනවතුනියො, සමජනනයන් විසින් ප්‍රණමානවුයේ; සහජභූසනෙති විස, සහජභූෂණ බඳු; මහාපුරිසලක්ඛණෙති උපෙතො, මහාපුරුෂලක්ඛණයෙන් සමුපෙන වුයේ; විජුලලතාහි විස, විජුලයෙන් මෙන්; විරචිතාවයවො, විරචිතවු අවයව ඇතියේ; පාදතලකමලසුගලෙන, පාදතල නමැති රක්තපද්මසුගලයෙන්; කාලදෙවලඉසිසං, කාලදෙවලනම් සෑහීන් ගේ සිරස; අලංකාරිනා, සදා; වරණතලපද්මරාගරතනරංසිනා, වරණතල නමැති පද්මරාගමණිරශ්මීන්; පිතුමකුටමණිනිකරං, පියරජත්‍රයේ වොටුකුමිණිදැස්; ඔහාසෙනා, උද්දාන කොට; මෙසින් සෑහිනුද පියරජත්‍රය මහාපුරුෂයා පතුල් තමන් මුදුනේ තබා වැදිපරිද් දක්වුහ.

වතුදගෙන, සද්දසින්; ජලනිබ්බිත, ඔද වඩනා මුහුද සෙසින්; කලකලමුටරං, කලකලයෙන් මුටරිතවු; මහනා උසාවං, මහත් උසාව; පතිදිනං, පතිදිනයෙහි; දවස දවස; පවඤ්ඤානො, වඩනුයේ; සුඤ්ඤානං, ඉතිරිපණයෙහි; පෙර අඩමස; අභිවක්ඛිතාන, වඩනාලද; වතුමණිලානුකාරෙන, සදමඔලක් සෙසින්; වඤ්ඤානො, වඩනේ; සත්තවස්සිකකාලෙ, සත්තවස්සිකකාලෙහි; සත්තරතනමයං, සත්තරතනමයවු; සහසාවධානං, දහසක් වක් ඇති; සතනිසං, සියක් තොට ඇති; රතනවාලකා, රුවන්වැල්ලෙන්; ආකිණ්ණ, ගැවසිනන්; තීරලෙඛං, තීරලෙඛාඇති; අතිමධුර, ඉතා මිසුරාවු; සීතල, සිහිල්වු; අමල, නිමිමලවු; ජල, දියෙන්; සම්පුණ්ණං, සම්පුණ්ණවු; සුපුලල, සුපිපි; කුමුද, කුමුදුමල් හා; කුමුලයං, මහනෙල්මල් ඇති; දිඛමයං, විශ්වකම්මනිමිත වනබාවින් දිව්‍යමයවු; පොකුරණිං, සුභකරණියට; අසෙස, සියලු; වසුමනී පති, නොයෙක් රජුන්ගේ; මකුටපීඨ, වොටුහුපිළිහි; පතිසීත, පිහිටි; වරණ, පාදතල ඇතියේ; අසදිසාහිසෙකං, අසද්දවු රාජහිමෙකයට; පාපුණ්, සම්ප්‍රාප්තවී; චිත්ත, පරදවනලද; මකරකෙනුරුපො, මකරකපයාගේ රූප ඇතියේ; පිතුනිවෙදිනං, පියරජු විසින් දන්වනලද; කුමාරො, සිඬාවකුමාර; පරමසුමුමාලො, අනාන සුකුමාරය; රාජනිවයවචනං, රාජබාඥයාගේ වචන; සතනිහිත, රැස්වනලද; මහාජනසමුහො, මහාජනයා ඇතියේ; නෙක, නොයෙක්; නරපතිසහසං, රජදහසුන්ගේ; මජ්ඣවතනී, මධ්‍යගතවුයේ; කුලාවල; කුලපථිතයන්ගේ; මජ්ඣගතො, මධ්‍යගතවු;

කතකසිඛරී විස, රුවන්මෙරහු බදුවුයේ; අනෙක, නොයෙක්; රතනාභරණ, රුවන් අබරණහි; පභාජාල, රැස්දලින්; පවිත්‍රතන, පිළිසන්වූ; අවයවො, අභිගැනියේ; ඉන්ද්‍රධිසභස්ස, දෙවිදුහුදහ සින්; සන්ද්‍රැදිත, පවිත්‍රාදනා කරනලද; දසදිසො, දශදිශාඇති ජලධරසමය, වහරේකල්හි; දිවසො ඉප; දවසක් බදුවුයේ; අමල; නිමිලවූ; මණිඤ්ඤි, මණිවන්ඤ්ඤි නොහොත් පිහිත් උපන් මිණිබිම්හි; දිසුමාන, දිස්නාලද, පවිබිම්බිතාය, පිළිබිඹුඇති වන බැවින්; පතිසිනෙහෙන, ස්වාමිය යන සෙනහයෙන්; මහියා, මිනි වමියවිසින්; හදසෙතෙව ධාරියමානො, ලෙන් උසුලනවන් වූයේ; උච්චයමාන, සලනලද; කතකදණ්ඩ, රුවන්දඹුඇති; වාමරකලා පො, සෙමෙරවල්කලබ ඇතියේ; අපරිමිත, අපමණවූ; පරිජනොපි, පරිජනයන් ඇතියේද; අප්‍රතියො, හුදකෙළේ; තමාවැනි අනිකක් නැතිවනබැවින්; අක්කණ්ණවෙධාදයො, අක්ෂණවෙඩි ඇ.

ආදිශබ්දයෙන් වාලවෙඩි ශබ්දවෙඩි ශරවෙඩිය යන තුන් බහුභී රයෝ ආක්ෂිප්ත වෙත්. එහි අකුණුපහනැ ලක දුක දුන්නෙහි ශරය හිදුවා ඇද එ ආලෝකය නිරෝහිත නොවනතුරු එ ලක විදිනේ ‘අක්ෂණ්ණවෙඩි’ නම් වෙයි. සියක්දුහුපමණ නැන්හි සිට කරබවුපක සලකුණෙන් අස්වල් පළා විදපියනුයේ ‘වාලවෙඩි’ නම් වෙයි. රජස් තමස් හිම ධුමයෙන් ප්‍රච්ඡන්තවද සිට ශබ්දයාගේ උක්කතිස්ථාන යෙක්හි පුෂ්‍යදෙව දශරථාදින් සෙසින් විදපියනුයේ ‘ශබ්දවෙඩි’ නම් වෙයි. ලක්ෂගතශරයාගේ පුඬ්ඛයෙහි පටන්ගෙන පුඬ්ඛානු පුඬ්ඛ කොට ශරපරථපරාවක් තමා සිටි තැන් දක්වා විද නිමාමිසැර යෙහි පුඬ්ඛය අතින් ගෙන සිටිනේ ‘ශරවෙඩි’ නම් වෙයි—බහුග්‍රහ හෙ පසෙකාසාපෙත්වා,

“විචජ්ජතො විජානාති විවාංසං නෙතරෙ ජනා:  
තති වක්ඛා විජානාති ගුච්ඡිප්‍රසවවෙදනාමි”

යුබැවින් තමාගේ බහුශ්ශිලායෙහි විශෙෂ දන්තා වතුච්චි බහුභීරයන් කැඳවාගෙන.

**සහස්සස්ථාමං සරාසනං** යන තත්හි සහස්‍රස්ථාමවු දුහුතමි දහ සක්දෙනා එකවටගෙන අදතෙන් කියනදෙයක් නොවෙයි එදුන් නෙහි දිය නගා මධ්‍යමපුරුෂයන් දහසක්දෙනා උසුලනපමණ සිහිවල්පලුඇ කිසි කවර භාරයක් දුහුදිය මැද බැඳ දුහුමිට ගෙන දහ සට නගනකලැ ශරයක් හිදුවා අදනාපමණ නැමෙත් මිස එයින් වඩා නොනැමී එබර ගෙන අහසට නැගෙනදුන්න ගෙන කියේ—ශරා අසානත්‍යනෙතෙහි ශරාසනමි. “අසු-ක්ෂෙපණ්” යන ධාතුසි-කප්‍රාසික, කපුම්බි කරන සන්ධ්‍යගේ; වාප, දුන්නෙහි; ගුණං විස, දියක් සෙසින්; මෙති ගුණශබ්ද වාපබ්‍රහ්මතයෙහි වැටේ. අසනි සහස්ස, සෙණ්දහසක්හුගේ; කොස, හඬ සෙසින්; භිංසනෙන,



භයානකවූ; ජියාරවෙන, දියඝොෂයෙන්; කච්චමානං විය කැඩා, කම්පිතව වලිතව ඉපිර යනුවන් කොට දක්වා.

තුණ්හිරස්ස මුඛං තුණ්හිර මුඛං, ධනුස්ස ගුණං ධනුගුණං, එතො සං අනතරෙ ගමනච ආගමනච ගමනාගමනං, සංඛානච මොක්ඛො ව සංඛානමොක්ඛො, එතෙසු ධාතෙසු අවිභාවිතං. කරතලං යස්ස සො අවිභාවිතතුණ්හිරමුඛධනුගුණගමනාගමනසරසංඛානමොක්ඛා කරතලො — මෙහි ආකෂිණ් සංඛාරණ් ඇතිකලා මොක්ඛ ඇති බැවින් එදෙක එහිම අනන්තර්භූත වේ. එබැවින් ආදානය සංඛානය ආකෂිණ්ය සංඛාරණ්ය මොක්ඛය යන මේ පච්ඡානනයෙහි අවිභාවිතවූ අදාශානවූ කරතල ඇතිසේයැ යුජ්ජේයි. මෙහි ‘ආදාන’ නම් හියවුරෙන් හී ගැන්මයැ ‘සංඛාන’ නම් එහිය දුටුදියෙහි හිඳවීමැ ‘ආකෂිණ්’ නම් දුන්න ඇදීමැ ‘සංඛාරණ්’ නම් දාශානවූ ලක බලා හැමිමිමයැ ‘මොක්ඛ’ නම් ගරස ගැලවීමැ මේ පච්ඡාන යෙහි අවිභාවිතවූ කරතල ඇතිපරිදි දක්වන්නට කීහ “අවිභාවිතං — පෙ — කරතලො” යි.

උසුචෙන, ගරවෙනයෙන් නැති ධානී මැ; මෙඝනාඳහි, මෙඝධානී ඇති; සරතලපභා, ගරතලයෙහිම ප්‍රභා; විජුජාලෙහි, විදුලියදල් ඇති; ගගනකුහරපරිපූරිත, අභස්කුස් පූරිතලද; සරවාරිධාරාසහස්සෙහි. ගර මැ ජලධාරාසහසුයන් විසින්; ජලධරදිවසායමානානි, වහරේදවසක් බඳවූ; සිංහානියනු හා සබඳ — නහසි, අභස්හි; දස්සිතානි, දක්වනලද; උසුපදුම, ගරපද්මයෙන්; සමුජ්ජල, දිලියෙහුවූ; බාණකමලිනීනි, ගරපුජ්ජ කමලිනීන්විසින්; සරදදිවසායමානානි, සරදසමයක් බඳවූ; අවුගගනානි, ඉතා උස්වූ; සරසොපානමාලානි, ගරමය සොපානමාලායෙන්; සගගමග්ගායමානානි, සිංහලොකයට යන මාග්ගබඳවූ; සුවිහතත, සුජ්ඣ්විහඤ්ඤාවූ; විවිධ, අනෙකප්‍රකාරවූ; විවිභේනහි, විවිභවූ; සරපාසාදමණ්ඩපෙහි, ගරපාසාදයෙන් හා මණ්ඩපයෙන්; සගගනගරායමානානි, සිංහපුරය බඳවූ; තිභුවනවිමාපනීයානි. අසදාගතම් රජකුමරකල්හි සෙසින් ත්‍රිභුවනවිමාපනීයවූ; අනෙක විධිසප්පානි, රොහිපාල නම් මණ්ඩකල්හි සෙසින් අනෙකවිධ ශිල්පයන්; වතුරඛනසමනනාගත, වතුරඛනයෙන් සමන්විතවූ; නිමිර්ණකරෙ, අඳුරැරැස්හි; යොජනබහල, යොදුන්බොල්; කුලි සාවලපාරනිහිත, විදුරැගලින් එපිට තුටු; සාසපදස්සනසමන්, සිදුහතු දක්නට නිසි; පසාදවකක්‍රිත්තා, පියව් මසැස් ඇතිවනබැවින්

එසින් කීහ නිදෙස් පෙළැ -

“සථා ව වතුරඛනසමනනාගතො අඤ්ඤාරො ගොති සුරියො ව අසම්මතො ගොති කාලපක්ඛො ව උපොසථො ගොති තිබ්බො ව සන වතසණ්ඤා ගොති මහා ව කාලඥෙසො අබ්බංගිනො ගොති එවරු



පෙළි වතුරබහසමනනාගතෙ අකුකාරෙ සමනනා යොජනං පසසනී තඤ්ඤා සො කුඨිබො වා කවාටො වා පාකාරො වා පබ්බතො වා ගච්ඡං වා ලතා වා ආවරණං රූපානං දසසනාය” යි.

යොජනඛාතෙ ධීත, යොදනක් තුබු; වාලං විජ්ඣනිනා, අස්වල නොකඩකොට විද පලා; එකවිකකමකකනන, එකවික්‍රමයෙන් ආක්‍රාන්තවු; සකලභවනතලො, සියලු භූලොක ඇතියේ; නීතානං, පමුණුවනලද; “ඡිත්තං-ප්‍රාපණ” යන බාහුසි. සද්දෙනලදහ සුසේසි. තමාලනීල, තමලලියකලප්පෙසින් නිල්වු; සුබ්‍රම, සිසුම්බු; සුරභි, සුගඬවු; කෙසපසාසානං, කෙසෙසමුහ ඇති; පරිපුණ්ණරජනිකර, පුත්සදසෙසින්; සොමමවදනානං, සොම්මපුණ්ණ ඇති; විකසිත, සුපිපි; නිලනීරජ, නිල්මහතෙල්පෙසින්; අතිරාම, මනොහරවු; ලොවනානං, ඇස්ඇති; ඉඤ්ජාපකුටිල, දෙවිදුහුසෙසින් වක්වු; නිලහමුකානං, නිල් බැම ඇති; බ්‍රහ්මජිවකදල, බදුවදමල්පෙති සෙසින්; පාටල, රත්වු; දසනවසනානං, දන්තාවරණ ඇති; කතක කුණ්ඩල, රත්කොබොලින්; මරුකිත, සැදුම්ලද; ගණ්ඩානං, කොපොල්තල ඇති; කුවකනකහංස, තනරත්තසුත්තේ; සබ්බමාගත, සබ්බම සදහා ආගතවු; ගගනගබ්‍රාහ්මරාජින, ආකාශගබ්‍රාහ්මයේ ජලධාරා සෙසින් විරාජිතවු; රූපිරහාරානං, මනොඤ්චුමුක්ඛා භාර ඇති; ලොම, වසාරාජි නමැති; ලතා, ලියට; ආලවාලකෙන, තෝතැනිබදුවු; මණිකතකමෙබ්‍රාද්‍රමෙන, මණිකතකමය මෙබ්‍රාද්‍රමයෙන්; පරිගත, වටාසිටි; විසාලකතප්පකතනටානං, මහත්බහල දුවත්තලාඇති; කරිකරසනනිග, ගජපතසෙසින් අනුපුච්චු; උරුසුගලානං, උරුසුගලඇති; පදෙ පදෙ, පියෙහි පියෙහි; රණිත, හඬනලද; මණිනුපුරානං, මණිමය නුපුරඇති; පිණ්ඩාලතතක පලලවිත, පිණ්ඩාලකතක මැ සජාතපලලව ඇති; පාදපඤ්චානං, පාදපද්මයන් ඇති; සුරකිනනරනාරිගණ්ණිගානං, සුරකිනනර නාරිගණ්ණයන් ඉක්ම සිටි; සඤ්ඤිතෙන, වතුරබහ සඤ්ඤිතීන්; විජිත, දනනලද; දෙවනාවකිනං, දිව්‍යනාවිකාවන් ඇති; වතනාලිසසහස්ස රාජසුඤ්ජිතං මජ්ඣෙක, සතලිස්දහසක් රාජකතතාවන්ගේ මධ්‍යයෙහි; වෙලං විස සාගරස්ස, සාගරයට වෙලෙලිසෙසින්, මදලෙබං විස ගජවරස්ස, හසනිරාජයක්හට මදරෙබාවක් සෙසින්; ලතං විස මනිරුහස්ස, වෘක්ෂයක්හට පුෂ්පලතාවක් සෙසින්; කුසුමසමාදං විස මධුමාසස්ස, වෛශ්‍රමාසයට කුසුමසමවන් සෙසින්.

කියේ මැ නො-

“වස නතරෙයොත්‍රවෙයොබො

මාසෙහ තෙහ මධුමාධවො” යි.

වඤ්ඤවනරාජි විස මලයාවලස්ස, මලයාපච්ඡිතයට වඤ්ඤවන රාජි යක් සෙසින්; භූසාභුතමග්ගතො, නමහට භූෂණභුතවු; නිද්දං විස

නසනගානිතිං, නිදි සෙසින් නුවන් ගන්තා; අවහසනෙනසු  
 විස සකකභවතාහි, ශක්ඛභවනයට අපනාසකරතවන්වූ; අභිභව  
 නෙනසු විස බුහුමවිමානාහි, බුහුමවිමානයන් අභිභවතවන්වූ;  
 සකලතරඳෙවභවත, සියලු දව්‍යමනුෂ්‍යභවතයෙහි; සිරිසව  
 යෙසු විස, ශ්‍රීශෝභා අවුදු රැස්වූ තැනක් බඳු; රමසුරමසුභ  
 නාමකෙසු, රමය නමි සුරමය නමි ශූභ නමි; නිසු පාසාදෙසු, තුන්  
 සෘතුවට කරනලද තුන්පතාහි; වුඛිමගමාසි, අටවිසිහැවිරිදිවසසට  
 සමිප්‍රාප්ත වී; සකලලොක, සියල්ලෝවාසියන්ගේ; නයන, ඇසට;  
 ආනඤ්ජනතො, ප්‍රියි ජනවනුයේ—එනි වකුඬුති හි සමවිසමං  
 පාකටං කතා පුග්ගලං. අභිරුචිතමාදෙසං නයනහි උපනයනහිති  
 නයනාහි තෙතනාහිති වුවටනි—ආදර, හරසරින්; අවනමිත,  
 නවනලද, මොලී, මුහුඵසි; සිපිල, ලිහිල්වූ; මණ්ණිමකුටපනාහිති,  
 මිණිවොටුනුපෙල ඇති; මනිපාලවකෙකති, රාජමණ්ඩලයන්විසින්;  
 පණ්ණිසමානො, පුණ්ණිම කරනලදයේ; දෙවනිමමිත පුරිසං, දෙවි  
 යන්විසින් නිර්මිත පුරාණයක්; ජරායනොන, ජරානමැති යනතු  
 යෙන්; පිලෙතා විස ගනිත යොබ්බවරසං, පෙලාගන්වන් යො  
 වුන්රස ඇති; ධවලකෙසකලාපධාරිං, සුදු කෙසකලාප ඇති; වලි  
 පරිකිණ්ණනතං, විලින් අවුල් සිරුරු ඇති; සඛල, නොඑක්;  
 විවණ්ණ, පැහැඇති; දුබ්බල, බලනැති; දෙහසනාං, ශරීරයනතු  
 ඇති; පදුමසරම්ච හිමදුසිතං, හිමයෙන් දුෂිතවූ පිපුම්පිලක් බදු;  
 දිවසකරම්ච සදුද්දිතං, දුර්දිතසනිත දිවසකරයක්හු බදු; විතත  
 සාලම්ච සාරවිරහිතං, සාරවිරහිතවූ නටපැහැඇති විතුශාලාවක්හු  
 බදු; තරුම්ච දවගගිලාසිතං, ලැවිතිනින් විසලෙනලද රුකක්හු  
 බදු—“ලඝි-ශොභණ ” යන ධාතුයි — ජරාජජරසරිරං, ජරා  
 වෙන් දුදුරුවූ ශරීර ඇතියාව; \* භමනං, වෙවුලමින්; ආගවජනං,  
 එන්නවූ; දිකා, තමන් කිඹුල්වත්සපුව පියනුවට නිමිත්තතුනවූ  
 පලමුවන දෙවදුතයා දුක; එයින් කිත-

“ජරතතකානමපි විසෙසතුතං

හමොතා තරං පසුඵ හෙරවනතං

ජිතසා කාපිලාසිරිමහාතුං

ස දෙවදුතො පඨමං බතුච” යි.

මගො විස, මෘගයක්හු සෙසින්; නිග්ගාතකොස, සෙණ්හමින්;  
 වකිතහදයො, ප්‍රාතන සින් ඇති; සංවෙනමුපගමම, සංවෙනයට  
 පැමිණ; දිසං, දිසිවූ; උණ්හං, උණ්හවූ; අභිනිසසනො, නිශ්වාස  
 විහිදුනේ; නිවතතස නිවතතස රථං, රථය නවත නවත යන; ආමේ  
 භිතවටතය හයෙහි වූයේයි. එයින් කිත-

“තයෙ කොටෙ පසංසායං තුරිතෙ කොතුහලවජරෙ  
භාසෙ සොකෙ පසාදෙ ච කරෙ ආමෙණ්ඩිතං බුධො” යි.

සාරපි, රියසැරිය; තෙත නිවනනිකරථො, ඔහුවිසින් නවතනලද  
රිය ඇතිසේ; ජරා ජරෙහි, ජරාය ජරාසයි; නිරන්තරං, අනවරත  
යෙන්; අනුචිතකයනො, අනුචිතකීණය කරනුයේ; මානුසික  
සමානත්, මනුෂ්‍යසැපතට; තිලකභූතෙහි, අග්‍රප්‍රාප්තවූ; අමරගණේ  
හිපි, දෙවගණයනුදුටුසිත්; පත්ථිසසොහෙති, ප්‍රාථිථියවූ ශොභා  
ඇති; කාමිසාර, කාමෙශවරයාගේ; හත්සාරරූපෙහි, හස්තසාර  
රූප බඳු වූ රූප ඇති; ධිත්මනිවිරියාදි, බෙධෙහිප්‍රඥාවියඳි; ගුණ  
ගණවරරතන, ගුණගණ නමැති උත්තමරතනයට; පරිපච්ඡෙති,  
පිරිපතවූ; මානමදපමාදදි, මත් මද පමා ආදිවූ; විවිධදෙසසතසහස  
සභායෙහි, අනෙකප්‍රකාර දේශගනයන් දේශසහස්‍රයන් හා සභා  
යවූ; සාධුජන, සජ්ජනයන්ගේ; මහිමොපඝාත, මහිම නසන්නට;  
නිශ්ඝාතෙහි, අශනිපාත බඳු; බාලජන, බාලජනයන්ගේ; සමමාන  
පදභානෙහි, සමමානසට ආසන්නකාරණවූ; ලොකස්ස, ලොකය  
හට; මාරව්‍යාධ, මරනමැති වැද්දවිසින්; සන්ධාපිතපාසෙහි ඉටු,  
සමාක්ස්ථාපිත පාශබදු මලවදු; විවිධෙහි, අනෙකප්‍රකාරවූ; කාම  
ගුණෙහි සමපටිතො, රූප ශබ්ද ගායන රස සංඝීලක්‍ෂණ කාමබන්ධන  
යෙන් සන්තර්පිතවූයේ; න තං ජරාරූපං සරිනා, ඒ ජරාරූපය සඳ  
හන් නොකොට; පුනපි, වැළිදු; කාලන්තරෙන, එයින් සාරමසක්  
ගියකල්හි; දෙවනිමිතං, දෙවියන්විසින් නිර්මිතවූ; පුත්තර, ඉතා  
පළල්ව; උඩුමාත, ඉදිමෙතලද; උදර, බඩ හා; වරණසුගලං, පාද  
සුගලයක් ඇති; නිසාසකමපිතදෙහං, නිශ්වාසයෙන් ප්‍රකමපිතවූ  
දෙහඇති; ව්‍යාධිරූප, රෝගනමැති ශත්‍රුහුවිසින්; පරිපිලිතං, පෙළන  
ලද; අමම තානෙති, අමම තාන යයි; නිරන්තරං, අනවරතයෙන්;  
සහගගදං, ගද්ගදසන්න කොට කට වෙවුල්ල වෙවුල්ලා; කරුණං,  
කුලුරූපකරන තෙපුල්; උග්ගිරන්තං, නිගරණය කරනුවූ; පුරිසං,  
පුරුෂයන්හු; සණ්ඨං සණ්ඨං, සෙමෙන් සෙමෙන්; සංවිගග  
විතො, හිත වක්ත සිතැතිසේ; සාපත්‍රපඤ්ඤ ඇතිසේයැ යුගේසි;  
දිඛවිසයං අභිභවනෙහි, දිව්‍යමයවූ රූපාදිවිෂය අභිභවනුවූ;  
පණිත, උකඝිප්‍රාප්තවූ; විවිධ, නානාප්‍රකාරවූ; විසයාසකාරෙහි,  
රූපාදීන්ගේ සමුහයෙන්; අපහටමානසො, අපහානවූ සිත් ඇතිසේ;  
පුනපි, වැළිදු එයින් සාරමසක් ගියකලැ; අපවිධකෙසෙහි, විසිණිවූ  
කෙස ඇත්.

නරනාපිගණෙහි යන තන්හි “නා-නයෙ” යන ධාතූයි. ඔහු  
කෙරෙන් අවි වැ නර වේ. පුංශොගයෙහි ඕප් වැ නාදී යනු වේ.

එයින් කිහි-

“නරති නෙතීති නරො පුරිසො යථා හි පඨමපකතිභූතො  
සගොතා ඉතරාය පකතියා සෙසිඛේන පුරි උච්චො ධාතෙ සෙති



පවත්නාහිති පුරිසොති වුවවනි, නයනබේන නරොති වුවවනි, පුත්තභානුභූතොපි හි පුත්තලො මාතුපෙඨිතතිනි. පිතුඨානෙ නිභිති පගෙව හත්තුභූතො, තරෙන සොගතො නරස්ස එසාති වා නාරි” යි.

සජාතසංවෙගො, සජාතවු සංවෙග ඇතිසේ; පුබ්බකම්මසමාදි තෙහි, පුළුච්ඡන්මයෙහි කරනලද පුණ්‍යකමයෙන් සිබවු; එවරින් එවරට පවකාමගුණ අධික කොට එළවුසේ දක්වමින් ඇරු තුන් වන වරු එළවු පවකාමගුණ නමන්ගේ වචනවිෂයාතික්‍රාන්තයේ දක්වනුවෝ “පුබ්බකම්මසමාදිතෙහි” යුතු. විෂයෙහි, රූපාදීන් විසින්-විෂයීන්වන බ්‍රහ්මාදීන් තස්මිනනිති විෂයා; \* “ශ්‍රී-බ්‍රහ්මනෙ” යන ධාතුයි. පුත්ත, වැළඳ එසින් සාරමසක් ගියකල්හි; සුවිච්ඡි සුපාරාතවිචරං, පරිමණධ්‍රැකොට යහපත්කොට හත් පෙරෙවි සිවුරු ඇති; සන්තිඤ්ඤාමානසං, ශාන්තවු පච්ඤ්ඤායෙන් හා මනස් ඇති; අනුගතමිව හික්කුසිරියා, හික්කුලක්මයවිසින් අනුවයනලද වන්; අද්ධිපුබ්බවෙසං, අද්ධිපුළු වෙස ඇති; හික්කු, මහණක්හු; සජාතපබ්බජාතිලාසො, සජාතවු පුපුජාතිලාස ඇතිසේ; කුසුම එළපලලාලාකිකා, පුළුපළපලලවයෙන් සැදුමලද; විවිධකරු චරොපසොතිනං, අනෙකප්‍රකාර තරුවරයන්විසින් උපගොතිනවු; සමදම්බකරගණපකුප්පං, සමද මධ්‍යකරගණයන්විසින් උප කුප්පවු; පවත්තනවම, ප්‍රවෘත්තවු නෑතා ඇති; සිබ්බසොභමානං, මසුරයන්විසින් භොබනාලද; සක්කාකුලකමලිනිරාජහංසො, ශාක්‍ය කුල නමැති පිසුම්විලට රාජහංසයක්හු බදුවුසේ; විජ්ජුරනනිති, දිල්ලියෙහුවු; දෙහප්පභාති, ගිරිරත්මන්; සමාලාතපමිව, ලිහිරු රැස් සියො වනයක් සෙසිනුදු; සද්ධානලම්බ, ලැවිහිනි සියො වනයක් සෙසිනුදු; වතං, උයන්වල්; උපදෙස්සනෙතා, දක්වනුසේ; විවිධවනලතා, නොයෙක් වනලියෙන් බස්නා; කුසුමරෙණු, මල් රොනින්; ධුසරො, දිඹිලිගත් ගිරි ඇතිසේ; නඤ්ඤවනසමපෙක්ඛා ගාහක, නදුන්උයන්වන්; නාකනායකො විය, දෙවරප්පු සෙසින්; වනභවනසුඛමසුභවනෙතා, වනභවනසුඛය අනුභවකරනුසේ.

පුබ්බකම්මනනි දිවසස්ස පුබ්බභාගසමයං — එහි හිරු නැති නැත් පවත්නෙන පෙරවරු දසපැයක් දක්වා පුළුස්සියැ එහි පවත්ගෙන කල් ගුප්ත පස්පැයක් දක්වා මේ දසපැය මධ්‍යාහ්නයැ එසින් මත්තේ හිරු හැස්සෙන නැත් දක්වා සායාස්තයයි, මහා පුරුෂ පුළුස්සියෙහි උයන් කෙළිය. මධ්‍යාහ්නයෙහි විල් කෙළිය. සායාස්තයෙහි දිව්‍යාහරණයෙන් සැදි නුවර වන්. දෑත් පුළුස්සිය උයන් කෙළියෙන් සංහාර කොට මධ්‍යාහ්නයෙහි විල් කෙළියා පරිදි කියත්.

\* “විෂයීන්වන බ්‍රහ්මාදීන් තස්මිනනිති විෂයා;” යොත්.



සුචි, පිරිසුදුවූ; විමල, නිමිමලවූ; සලිල, උදකයෙන්; පූර්ණ, පරිපූර්ණවූ; කවල, පිසුමි; කුමුද, කුමුදමල්; උපාල, රත්මහනෙල් මල්; කුමලයාදි, නිල්මහනෙල්මල් ඇ; කුසුමාගරණවිකුසිතං, පුෂ්පාගරණයෙන් සැදුම්ලද; පද්මමධුපානමත්තා, පිසුමිමි බි මත්වූ; ගංසකාමිනීකතකොලාහලං, ගංසවනීතාවන්විසින් කරනලද කොලාහල ඇති; මජ්ඣාන, ගැලෙනලද; සමදසාඛියවිලාසිනී, සමදවූ ශාක්‍යසීමනනීන්ගේ; කුමකලසලලිතං, නකකලයෙන් ඇලලෙනලද; මධුගලපොකිරණං, මධුගලජලනිධියට; නන්දන සරසමොගාගක, නදන්විලට වත්; පාකසාසනො විස, සක්දෙව් රජහු සෙසින්—පව්‍යත ඉති පාකා සසං පාකසමපාදනාර්ථං පය්‍යි න්‍යං ශාසනීති පාකශාසනය, “ශාසු-අනුශිෂ්ටො” යන ධාතුයි. අථ චා පව්‍යත ඉති පාකාදනමි පාකසමපාදනාර්ථිමනුශාස්තීති පාකශාස නා, අථ චා පව්‍යතා ඉති පාකා දුෂ්ටසකායා නාන් ශසනීති පාකශාසනය. “ශසු-භිංසායාමි” - වාසරාවසානො, දිවසාවසාන යෙහි; දිවසයාගේ තුන්වන භාගයෙහි; සාශාන්තයෙහිය යුජ්ජේ, සහංසං සරං, ගංසසනිතවූ විල්; සහ කාමිනීති පජ්ජිකා, කාමිනීන් ගා සමග පර්ත්‍යාග කොට; නිරො, විල්තෙර; පරම, උතුම්වූ; රුචිර, මනෝඥවූ; දසුනො, දකින ඇති; සකහදයසිතලො, තමාගේ හෘදය සේ සිතිල්වූ; සිලාතලො, මහල්සලවටෙහි; නිසිදිකා,

“සුගක්ඛිසොගක්ඛිකග්ඛිකාද්-  
සාරො‘නිලසාරසනාදකර්ථි  
ආබුතරාජ්වරජොවිතානො-  
රධගමපිභසිතං නෘපතෙශ්වකාර” පි \*

යන තන්හි සෙසින් වනවිල්සුලනින් ඵලවනලද මුවරදපට පෙරෙව හිද; විසාකමමසුරකුමාරෙන, මහල්කපුවෙසින් උපසි තවූ විශ්වකමි නම් දිව්‍යපුත්‍රයාච්ඡිත්; අලංකතො, දහසක් දිවසට වෙන් හිස්වෙලා වොටුනු පලදවා සමාගරණයෙන් සදනලදයේ; නානාවිරාග, නොයෙක් පැහැඇති; නනු, ශරීර ඇතියේ; නත් නත්මිණිරසින් දිලිහෙන ශරීර ඇතියේයැ යුජ්ජේ. වර, උතුම්වූ; වසන, පිළි; නිවසනො, හත්තේ; ආමුත්ත, බහාලනලද; මුත්ත, මුතුඇති; අභිගද, අභුපලදනා හා; කෙසුරො, කෙසුරපලදනා ඇති යේ; වර, යහපත්වූ; පරම, උතුම්වූ; සුරහි, සුවදවූ; කුසුමමාලා, මල්කඩත්; සමලබ්කත, සැදුම්ලද; සිරොරුහො, කෙහෙ ඇතියේ; රුචිර, මනෝඥවූ; නව, අලුත්වූ; කතක, ගතරත්මුවාවූ; මකුට, මිණිවොටුනු හා; කුණ්ඩලො, මිණිකොටොල් ඇතියේ; වතුහි, වතුසංඛ්‍යාවෙන් පරිවර්තනවූ; ගරුලජව; ගරුඛයන්ගේ ජව බදු;

\* ජාතකීතරණ ප්‍රථමයෙහි 84 වෙනි ශ්‍රේණියක සි.

වේග, ගමන් ඇති; මිහිල, මහල්; සිත, ධවල; සිකුටෙහි, සෙසු  
 නිවසන් විසින්; සුතන, යොදනලද; වර, උතුම්වූ; කනකරජතමණි  
 රතනවිරහිත, රන්රදීම්ණිරාවනින් සැදුම්ලද; සමෝසරිත, අව  
 ලම්භිතවූ; විවිධසුරතිකුසුමදුම, නානාමධ සුගතිසුඡපදුමයන්  
 ඇති; රථ, රථයට; අතිරාශන, ආරූඪ වූ; රාජසිරිනිවාස, රාජලක්ෂ්  
 මියගේ නිවාසයට; පුණ්ඩරිකකත, යෙහනපද්මයක් බදු; ධුලමුතතා  
 කලාපජාලකාවුගෙන, සුළුලවු මුක්කාකලාපයෙන් හා මුක්කාජාල  
 යෙන් සමාවෑනවූ; සිතානුගෙන, සේසතීන්; නිවාරිතානපො, නිවාරිතවූ  
 සුසාරිසම් ඇතියේ; උඩුයමාන, සලනලද; වාමරකලාප, සෙමෙරවල්  
 කලප්පි; පවන, සුලභිත්; ආනන්දිත, නටවනලද; කණ්ණපලලවො,  
 කණ්ණපලලව ඇතියේ; යුවති, ලදුරියන්ගේ; ගතිවසා, ගමන්වශයෙන්;  
 ආරණික, හඬවනලද; නුපුර, මිණිනු පුරයෙහිද; පාරිභාරිය, පෙරහැරයෙහිද; රසනා, රසන්වැලියෙහිද;  
 රව, හඬින්; මුබරෙහ, මුබරිතවූ; මධුර, මිසුරුවූ; සාරණ, ගඳවින්;  
 රණික, හඬනලද; විණුව, වෙණුවින්; කොලාහලෙන, කොල  
 හලවූ; මධගලගිතෙන, මධගලගීතිකායෙන්; සියමාන, ගායනා  
 කරනලද; යසසන්නාමො, යශෝමතී ඇතියේ; මදජලමලිත, මදදියෙන්  
 මලිතවූ; කපොලදෙලායමාන, කොපොලති ඉතිල්සේ ඇවිදනා;  
 මධුකරකුලානි, මීමැසිකුලන් ඇති; කුජරකටානි, ගජකට ගහනයෙන්;  
 ජලධරදිවසායමානාය, වනරේ දවසක් බදුවූ; සෙනාසයන හා සබද.  
 රණික, හඬනලද; මධුර, මිසුරුවූ; කනකකණ්ඩිකාරව, රන්රසුනඩින;  
 මුබරි, ගුහරනවූ; කණ්ණික, කදව ඇති; මජෙඬ, මදවරෙයෙන්;  
 නොහොත් මදව සෙසින්; ලොහිත, රන්වූ; ඛක, සකකියෙහි පිටුකර;  
 කෙසරසවා, කෙසුරුසලා හා; වාලපලලවෙහි, වාලපලලව ඇති;  
 වනගජ, දඩැතුන්ගේ; රුඬිර, ලෙහෙයෙන්; පාවල, රන්වූ; සබ්බති, කෙසුරුසලා ඇති;  
 කෙසරිති විස, කෙසරසිංහයන් බදු; තුරඬගමෙහි, අනෙයන් විසින්; භාසුරය,  
 දිලිහෙනවූ; අලඬිකාර, පලන්; නායාගරණ, ගිරිතරණයෙහි; පුති,  
 පැහැයෙන්; සමුප්පොතෙන, දිලියෙනවූ; සුරහි, මනෝගුලවූ;  
 කුසුම, මලින් හා; වසන, පිළිත් හා; අහරණ, පලදනසින්; අසි  
 තෙන, සදනලද; පලයජලනිධිජල, පුලයසාගරජලයෙහි; කලෙලාල,  
 තරඬයෙන්ගේ; සංඝාතෙන විස, සමුතයෙකින් මෙන්; කලකලබහලෙන,  
 කලකලයෙන් බහලවූ; අගෙකසතසහසස, තොයෙක් සුවහස්;  
 පතතිකාපතෙන, පදඇණි ජනයන් විසින්; භොගිතාය, භොගිතාවූ;  
 වතුරඬගිනියා සෙනාය පරිවුතො, හසනා ශ්වරථපතනිලක්ෂණවූ  
 වතුරඬගිනී සෙනායෙන් පරිවෑනවූයේ; තුරඬගමමිම යනු කපොලෙනා  
 යනු හා සබද. තුටු පදයෝද එසේම යෙදෙත්. තුරඬගමමිම, තුරඬගමයෙන් කරන්නේ;  
 මහිතල, පොළොන්නලය; තුරඬගමයන් බලනුවනට සියලු මහිතලය

තුර්කිකයන් ගැවසී සිටියාහේ පැහේ. කුසුරුමයමව, කුසුරුමය වත් කරනුයේ; දිසාවලය, දික්වනුය; ඇතුත් බලනුවනට සියලු දසමිසුරු හසනිමයවත්ව පැහේ. ආතපතමණ්ඩලමයමව, ඡත්‍ර මණ්ඩලමයවත් කරනුයේ; අතනලිකම, අතනරිකය; නිරිකණය කරනුවනට සියලු අභස්පියෙස් ගෙවනවණ්ණයෙන් ගැවසී සිටියාහේ පැහේ.

ධජමයමව, ධජමයවත් කරනුයේ; අමබරතලං, ගගනතලය; උඩබලනුවනට සකලගගනතලය මඩි කොට නැගී ධජපෙළින් ගැවසී සිටියාහේ පැහේ. ගජමදගනමයමව, ගසනින්ගේ මද ගනමයවත් කරනුයේ; ගගනං, අභස්; සමීරණං, සුලභ; භූපාලමය මව, මහිපාලමයවත් කරනුයේ; පජාරාසිං, ජනකායයන්; නන්විසි තුරු පලදනෙන් සවිසද ජනරාස් රජුන් හේ පැහේ. ආතරණරසම මයමව, භූෂණකිරණමයවත් කරනුයේ; ගගනං, අභස්; කිරිටමය මව, කිරිටමයවත් කරනුයේ; ආතපං, සුයූරස්මි; වාමරමයමව, වා මරමයවත් කරනුයේ; දිවසං, එදවස; ජයසඳුමයමව කරොනෙතා, ජයසඳුමයවත් කරනුයේ, නිභවනං, තුන්ලෙව්; එද ජයසොභ යෙන් පාතාලලොකයෙහි පටන් ගෙන අකනිෂ්ඨබ්‍රහ්මලොකය දක්වා එකනිතනාද වී. තානා, තොළක්; ජුතිවිසර, රජම්ප්‍රතා යෙන්; සමුජ්ජලෙන, දිලියෙහුළු; වණ්ණෙන, වණ්ණයෙන්; අනෙක, තොළක්; වාතපානවර, කවුළුදෙරින්; විනිග්ගන, නික් මෙනලද; සුවතී, තරුණීන්ගේ; භූසන, පලදනෙහි; කුරණසහසා, රජමිසහසුයෙන්; සංකුලං, ආකුලවූ; නිභවන, තුන්ලෝවැසියන් විසින්; විලෝහනියො, ප්‍රාචීනා කරනුයේ. දඩගප්පතාපවාහෙන, ශරීරරක්ෂිතදමනයෙන්; නගරං, නුවර; ලාවණණමයමව, පැහැ යෙන් නිපත්නාස් වත් කොට දක්වනුයේ; ආතනමණ්ඩලෙන, මුඛමණ්ඩලයෙන්; ගගනතලං, ආකාශතලය; වජ්‍රබිමිමයමව, වජ්‍රබිමිමයවත් කොට දක්වනුයේ; ආතරණරසමආලොකෙන, ආතරණරසමිත්ගේ ආලොකයෙන්; ආතපං, සුයූරස්මි; ඉන්ද්‍රසුධ මයමව, ඉන්ද්‍රවාසමයවත් කොට දක්වනුයේ, ලොවන, නයනයෙහි; මසුබලෙඛාසන්නානෙන, රක්ෂිතෙරබාසුබකයෙන්; දිවසං, එදවස; නිද්‍රපාලමයමව දසෙසනෙතා, නිලොතලමයවත් කොට දක්වනු යේ, පුරසුකුටිනං, පුරවමියන්ගේ; සාතිලාසෙහි, අතිලාභ සහිතවූ; අනිල, සුලභීන්; වලිත, ඇලලෙකලද; කුචලසදලදම, නිල්මහ නෙල්පෙඬුම සෙසින්; දිසෙහි, දික්වූ; තරල, වපලව; තාර, විඩිහිණියෙන්; සාරෙහි, සාරවූ; දිවිපාහෙහි, බැල්මෙන්; විලම්පිය මානො විස, වොලොනාලදවත් වූයේ; මදන, කාමදෙවතාවාගේ; සරපරමපරානතානං, ශරපරමපරායෙන් ආතනවූ; වනිතානං, අභ නන්ගේ; ආද්‍යසමයානි විස, ආදම්මයවත්වූ; සලිලමයානි විස, සලි ලමයවත්වූ; එළිකමයානි විස, සඵලිකමණ්ණිමයවත්වූ; හදයානං,



හාදයව; පටිසන්තො, ප්‍රචිතවනුයේ; ආකාරෙන, ආකාරීන්; තාසං,  
 ඒපුරවණියන්ගේ; අපිසමානො විය, බොනවත් වූයේය; ලොවන  
 පුටෙති, ඇස්පෙළෙහෙත්; අසුයමානො විය, කැදවනවත් වූයේය;  
 භුසාරවෙති, භූෂණරවයෙන්; අනුගමමානො විය, අනුව යනවත්  
 වූයේ, හදයෙහි, හාදයෙන්; නිබ්බමානො විය, බිඳනාලදවත්  
 වූයේ; ආභරණ, පලදහෙහි; රතනරසමි, රුවන්රශමි; රජ්‍යති,  
 රැහැණුවලින්; මහතා, මහත්වූ අවිනාශවූ අවාච්‍ය අතුලාවූ; සිරි  
 සමුදයෙන, භෞතාකදමියෙන්; ගවස්තො, වස්තමින් යන්නේ;  
 මකරඛජ, මුවරදදයාගේ; අසුධනුතො, අසුධයක් බඳුවූයේ; රාහා  
 සවමනාය, රාග නමැති අශවයෙන් මත්වූ; කිසාගොභමියා,  
 කෘශාගොහමි නමි; රාජධිතරා, ශාකෘකතාචරිසින්; අභිගිතා,  
 කියනලද; නිබ්බතපදනිතිත, නිව්නපද නිෂ්කෙපයෙන් යෙදුණු;  
 ගිතං, ගාථාව; සුඛා, අසා; “නිබ්බතා නුත සා මාතා-පෙ-යසායං  
 ඊදිසො පති” යන මේ තුන් නිව්නපදයෙන් විචිත්‍රගාථාව අසාය  
 යුජේසි. අයං, මෝ; ඔව්, මා; සුසංවතං, යහපත් හසුන්; සාවෙනිති,  
 ඇස්වූවයි; පරම, උතුමිවූ; රතීකරං, මනෝඥවූ; භාරං, ලක්‍ෂවටනා  
 මුත්තර; ඔමුචිතා, ගලවා; සජලජලධරමිව, නිල්වලා බඳු වූයේය;  
 කාලාගරුධ්‍රුමමණ්ඩලෙහි, කළුපැල්ලුමිඬලෙන්; සනිභාරමිව, හිම  
 පොද හා සනිතවත් වූයේය; සාමතුජරකටාසිකරෙහි, සාමාවණී  
 තවු ගජසටාවන්ගේ මදපොදින්; සනිසමිව, නිශාසනිතවත් වූයේය;  
 තමාලවිවිසාඅකිකාරෙහි, තමලවනපෙත අඳුරුයෙන්; රාජවාර  
 සමිපං, රාජවාරදෙයෙව; උපගනනා, එළඹ; සබාලාතපමිව,  
 ලහිරැල්ප හා සනිතවත් වූයේය; රතනාලොකෙහි, රතනාලොක  
 යෙන්; සනාගගණමිව, තාරාගණයන් හා සනිතවත් වූයේය; මුත්තා  
 කලාපෙහි, මුතුලැල්කලවින්; සවසසමයමිව, විෂාසමයක් හා  
 සනිතවත් වූයේය; ධාරාඝරෙහි, ධාරාගාගයෙන්; අභිගාහන, අභා  
 ගතවූ විශෙෂයෙන් පහරනාලද; මධගලතුරියරවපුරිතං, මධගල  
 තුරියරවයෙන් පුරනලද; උපරචිත, සදනලද; ඵකව, සුපුජිතවූ;  
 කමලකුසුමපාකාරං, මහනෙල්මල්කලප් ඇති; ලළිතවනිතා,  
 ලල්ලවූ අගනන්ගේ; පාදරාග, පත්ලෙහි පැහැයෙන්; අඛකිතං,  
 ගැවසිගත්; අනෙතාපුරවර, ඇතුළුරප්ගෙහි ඇවිදනා; ජනනුපුර,  
 ස්ත්‍රීජනයන්ගේ නුපුරයෙහි; කිංකාරමනොහරං, කිංකාරයෙන්  
 කිං යන අනුකරණයෙන් මනොහරවූ; පචලිත, ප්‍රචලන්වූ; තුසත  
 මණිවරමණියං, භූෂණමණිවයෙන් රමාවූ; පාසාදං, පහයව;  
 අභිරුකිතා, ආරුසි වැ; උපරචිත, යහපත් කොට බිඳනාලද; සිතවි  
 තානෙ, සුදුවියන් ඇති; ආසන්න, සංයමාවූ; මුත්තාගුණේ, මුතුපැල  
 ඇති; මණිපදිපපහතනිමිරෙ, මණිපදිපයෙන් අපහතවූ අඳුරු  
 ඇති; ඉන්ද්‍රදිධිති, සදරැල්කලක් සෙසින්; ධවල, සුදුවූ; පච්ඡද  
 පටෙ, සහපත් දෙපත්වියන්පට ඇති; කෙලාසසිලාගල, කෙලෙස්



භලතලක් සෙසින්; විසාල, වහන්වු; සයනනලෙ, සහන්තෙලෙහි; සුරසුවිතිසදිය, සුරසුවිතින් බදු; රූපසොහා, රූපසමන් ඇති, වර සුවතියො, උත්තමය්‍යීහු; මිධුරරවානි, මිසුරුව ඇති; තුරියානි ගලෙකි, පසගතුරු ගෙන; තං මහාපුරිසං, ඒ මහාපුරුෂයා; සමා රිවාරෙකා, පිරිවරාගෙන; රමයනනියො, රනි ජනවතුමෝ; නවො, නවතාවාරසයෙන් සුන් දිවනැවුම්බද තැවුමුදු; ගිත, සප්තකර යෙන් සුන් දිවැහිතිකාබදු ගිතද; වාදිතානි, ආතනවිතනාදි දිව වාද්‍යබදු වාද්‍යද; පයොජසිංසු, ප්‍රයොග කොළෝ; තසමිං සමයෙ, එකල්හි; මකරබජවිජයශොසානුකාරිතා, මකරබජයාගේ විජය ශොකයක් බදුව; භූසානිතාදෙන සමිං, පවත්නාවට, ඔලොක කෙනා, භූෂණනිතනාද භාසමග ප්‍රවාහනවු නර්තන බලකුයේ; නව ජලධරකොසගමිතිරං, නවජලධරකොෂ සෙසින් ගමිතිරවු; අනුගත විණුවෙණුරවරමණිකං, අනුගත විණුවෙණුරවයෙන් රමාවු; මුදිබහනාදං, සුණකෙනා, මිසුභූබෙරහඬ අසනුයේ; විකසිත, පුඩුදු; සයනසුගල, ලොවනසුගලයෙන්; විනිගත, නික්මෙනලද; පහා පවාගෙන, පැහැකදමෙන්; සමුබහාසිත, දලවනලද; වාසගවතො, පහාකුස් ඇතියේ; හංසධවලෙ, හංසයක්හු සේ ධවලවු; ගකිතෙ ලාවසෙක, ගදනෙල්මන්; දිපිකා, වැටුප; ආලොකන, පහනින්; නිද්දපගතං, දෙවාවතීතයෙන් නිද්‍රාවට උපගතවු; විකට, විකානවු; පාකට, ප්‍රකටවු; බිහවජ, හයානකවු; සචෙටිකං, චෙටිකාවන් සහිතවු; නිසිටිකං පසමානො, අභුහනිමිතනදකිතයෙන් කාමවජ්ජ පැහැණුවැවින් අමුසොභානක් සෙසින් නිඃශ්‍රිත කොට දක්නේ.

### එසින් වදාලන-

“නාහං භික්ඛවෙ අඤ්ඤං එකධම්මමිදි සමනුපසාමි යෙන අනු ප්‍රනෙනා වා කාමවජ්ජෙ, නුප්පජ්ජති උප්පනෙනා වා කාමවජ්ජෙ, පහිසති යථාසිදං භික්ඛවෙ අසුභනිමිතං” යි.

පලයානලසිබාකලාප, කලාග්නිසිබාකලාපයෙන්; පරිගතං, වලදකාලද; කිණකුට්ඨිව, තණපැලක්මෙන්; කිතුටන, තුන්ලෙවිහි ඇවිලගත්; දහනං, එකොලොස්වනක් කම්ගිනි; නිබ්බානාමතර සෙන, නිවන්අමාරයෙන්; අවජනන, පෙරෙහි පිළිත් නොවසන ලද; සවනං, හන් ඇති; රණමන්තං, අභවිධ ශික්ෂාවෙහි ශික්ෂිත වනබැවින් අභොදගවාරින් වාත්‍රිංශත් ව්‍යුහසුබයට සමපිවු සාගර මථතාවට මෙරු සෙසින් රණසාගරවිලොඛනයට මන්වු; ආබඩ, බදනාලද; ධවල සුදුව, කුසුමදමකසනං, මල්දමසිය ඇති; පජ් ලිත, දිලිසෙන; මහිගලප්පදීපං, මඟල් පසන් ඇති; අපරිමිතන, නොපියනලද; ගබ්භරාගං, ගබ්භෙරහර ඇති; මණ්ඩලමිච යන තන්හි ඉවගබ්ද සවිනාරං යනු හා සබද. තුඩු පදයෝද එසේම සෙදෙන්, උදය, සුයෙහිදයෙහි; පරිපාවල, රත්වු; මණ්ඩලං, මඩු

ඇති; සවිතාරම්ච, හිරුබුදු; අපරසක්කා, අපරසක්කායෙන්; ලො-  
හිත, රත්වූ; බිම්බං, ශරීර ඇති; රජනිකරම්ච, සඳහු බදු; උප්පුලං,  
සුපුෂ්පිතවූ; රත්තාරවිඤ්ඤාසම්ච, රත්පිසුමිකලබත් බදුවූ; පමාල  
කසලයදලෙහි විය, පබළුපට්ටනින් මෙන්; බාලාතපවෙෂ්ඨෙහි  
විය, ලුහිරුරැස්කඩින් මෙන්; පදුමරාතරසෂ්ඨි විය, පිසුමරාමිණි  
රසින් මෙන්; විරවිතාවයවං, සදනලද අවයව ඇති; සුරවනිතා,  
දෙවඹුවන්ගේ; කර, අතින්; පරිහාසිං, ගුළු; අමරකුමාරකම්ච; දෙවි  
කුමරක්හු බදු; උග්ගග්ග, උලුනලද; කනකසනනිහාය, රන්  
වටක් බදු; වසිකරණවන්තං විය, වසිකරණමනත්‍රයක් වැන්න;  
විත්තස්ස, සිතව; ආකඨිඨනඅක්ඛණං විය, ආකඨිණජනයක් වැන්න;  
නෙත්තස්ස, ඇසව; සිරිසයනගතං, ශ්‍රියහත්ති මත්; අනුජං, පුත්‍රයා;  
විගහනිමෙස, විගහවූ නිමෙමොන්මෙම ඇති; නිඛලපවුමොන,  
නිඛලවූ ඇසිපිය ඇති; ආනාදපලපටල, සතුටුකදුළුපටලයෙන්;  
පුරිත, පුර්නලද; තාරකෙන, පිඬකිණි ඇති; පරතිතරතභාවෙන,  
පරතිතයෙහි රත වතබැවින්; ඡනෙනාපනිතං, ඡනනයාවිසින් උප-  
නිතවූ; හසරනනං යනු හා සබද. කතකපත්ත, රත්පත; ලතා,  
ලියෙන්; පතානෙන, පලල්වූ; පදෙ පදෙ, පියෙහි පියෙහි; රණිත,  
හඩනලද; රතනමාලෙන, රතනමාලා ඇති; ධුලමුත්තාඵලබහ  
ලෙන, සුළුලවූ මුක්කාඵලයෙන් බහලවූ; තාරාගණලක්කන, තරුගණ  
යන්විසින් ගැවසීගත්; සක්කාරාගෙනෙව, සදපැහැබදු; අස්සාලඤ්ඤා  
රෙන, අස්සාලඤ්ඤාරයෙන් අඤ්ඤාතරණයෙන්; සමලඤ්ඤා, සදන  
ලද; පතන, ගිමෙන් හා; අවපතන, නැතිමෙන් හා; ජනිත, උපත්;  
චුරරවෙහි; කුරුඳු ඇති; ජජ්ජිත, දුරුරුකරනලද; වසුකරෙහි,  
පොලෝ ඇති; චුරපුටෙහි, චුරපුටයෙන්; සාමිනො, සාමිසහව; මුර  
ජවාදපුජං විය කුරුමානං, මුරජවාදයෙන් පුජාකරන වන්වූ; පුරිත,  
පුර්නලද; ගුවකොදරවිවරෙන, ගුවකයාගේ උදරකුහර ඇති; හෙ  
සාරවෙන, හෙමාරවයෙන්; කොමමානං, කුල්නාවූ; වෙගසංඝාත  
ම්ච, ජවසමුත්තයක් බදු වූයේය. දෙහවන්තං, මුනිනිමත්; කිසේය  
යන්? නැමෙමින් තුටු සක්තැඹක් සෙසින් සක්වලගල්වුදුනෙහි  
ගෙන සිඳු සක්වලගල් වටාලා එමවේලේ ඇවිද සිටිතාපමණ ජව  
ඇතිසේයි. සුරියොදයම්ච, සුයෑයාගේ උද්ගමනයක් සෙසින්;  
සකලගුවනපුජාරහං, සිඳු ලොකයාවිසින් පුදන්තට නිසිවූ;  
අසෙසලක්කිණෙපපතනං, සඵලක්කණසමානනවූ; කෙලාසධවලං;  
කෙලාසගිවරයක් සෙසින් ධවලවූ; හසරතනං, අභවරතනයා;  
සමාගත, සමායානවූ; අනෙකලොකධාතුවාසි, දසදහසක් ලෝධා  
වැසි-එකො න හවනිතානෙකා-පිසුසපෙහි, දෙවියන්විසින්; ගඤ්ඤා,  
දිවගද; මාල, දිවමල්දිවකුසුම්දම්; අමබර, දිවසළු; ආහරණ, දිව  
අබරණ; දීප, දිවපහන්; ධුප, දිවදුම්; වන්දනවුණුණුවූහිති, දිවසඳුන්,  
සුභවම්භයෙන්; පලසපලහිසි, සුගාන්තා සාගරයාගේ; තාදෙනෙව,

කොණාවත් බදු වූ දිව්‍යසංඛිතනිකොණයෙන්; රජත්තං.සං, කිඹුල්  
 වත් කෝළිය දෙවිදුහැස සන තුන් රජය; අභිසේක, සනගන්නට;  
 අවතිණ්ණ, බස්නාලද; ජනපදවඩු, ජනපදවාසී යනින්ගේ; කුච,  
 සහනයෙහි; වතුරුබුදු, සදුන්සුන්තෙත්; ධවලිත, සුදු වූ; තරඹන  
 මාලං, රළුපෙල ඇති; සත, සුදු; සුබුම, සිසුම, පුළිනතලෙ, වැලිපිට;  
 තරුණතර, අතිතරුණවූ; කපි, වදුරක්හුගේ; ලපන, මුඛයක් සේ  
 සිත්; ලොහිතෙ, රත් වූ; තිම්ඵ; අකුකාරයන්ගේ; නිකර, රැස්; නිධ  
 නකරෙ, අවසානකරවූ; සහසාකරණ, සහසුරන්මිනි; පාරිජාන,  
 පරසතු; මයුර, මදුරා; මකරකුච්ඡු, මුවරකුච්ඡෙන්; සිංහරිත, රත්  
 වූ; අධා, ඇඟ ඇති; මධනලතුරුධාමං, මහල්අස්සු; සජල, ජලසහි  
 තවූ; ජලධරපානා, වලාපානා සෙසින්; භාසුරෙන, දිලියෙනුවූ;  
 නිසිත, සිසුම්කැපුම් ඇති; විමල, නිමිමලවූ; බගෙන, බඩගරනත  
 යෙන්; සුපුප්ඵත, සුපිපි; කණ්කාරතරා, කිණ්කරිකක්හුගේ;  
 සිඛර, මසනකයට; සමුගහත, නැති; හමරාවලි, බමරවැලින්ගේ;  
 ලිලානුකාරිතං, ලිලාවත් සුදුසු; සකෙස, කෙස්ස සහිත; මකුටං,  
 මුසුළු; පවුජකිකා, විසති කොට; “උජ්ඣ-උතසගේ” යන ධාතුයි.

අරතඛජං, සිවුර; අනුපිඨං නාව අමිඛවනං, මලරජුන්ගේ අනු  
 පිඨනම අභිඋයනට; සුරති, සුවද; කුසුම, මල්හි; ගකු, ගදින්; අව  
 බබ, බදනාලද; හදසානි, සිත් ඇති; ගුමගුමාසමානෙ, ගුම් ගුම් යන  
 ශබ්ද ජනවමින් ඇවිදිනා කල්හි; ඵලරස, අමාතඵලරසයෙන්;  
 පමුදිත, පරිතුණවූ; හදසානි, සිත් ඇති; මධුරවිරුතානි, මිසුරුහඬ  
 ඇති; කොකිලඵනිතානි, කෙවුලිඵමියන්විසින්; උපගිසමානෙ,  
 ගායනාකරනකල්හි; පබ්බජාසුබෙත, පවුජ්‍යාසමාදානයෙන්  
 උපන් ප්‍රීතිසුඛයෙන්; සතතාහං, සහියන්; විතානාමෙසි, වනහවන  
 යෙහි දවස් යවි; සකලලොක, සියල්ලොවට; ඵකපරෙජාතො,  
 ඵකවූ ප්‍රධානවූ අසභ්‍යවූ ප්‍රද්‍යොතයක්වැනිවූයේ; ජලධරසමයො  
 විස, වහරේකලක් සෙසින්; පසම්තරපො, සන්තූන්රජස් ඇතිගේ;  
 වහරේකල්වසින් සන්තිදුචන රජස් ධුලියා මොහුවිසින් සන්තිදු  
 වන රජස් රාතාදි කෙලශස්; ඵසින් වදාලන-

“රාගො රජො නව පන රෙණු වුවවති  
 රාගසෙසනං අධිවචනං රජොති  
 ඵතං රජං විපාජනිති භික්ඛවො  
 විහරනති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ”

යතාදි; අලඛනාරො විස, භූෂණයක් වැන්න; බ්‍රහ්මවරි  
 යස්ස, උතතමවසනීවට; යොබ්බතො විස, යොවනයක් වැන්න;  
 ධම්මස්ස, මාග්ගඵලනිවාණපයනීප්තිසංඛ්‍යාත ධම්මයාගේ; සංඤ්ඤා  
 ඝන, සැඳවෙලෙහි; අනුරේතං, උද්දීපනවූ; සරදසමය, ශරතකාල  
 යෙහි; රජනිකරො විස, සඳහුසේ; කාසාවචර, කාශායවරයෙන්;  
 සංවුතො, ප්‍රාචෑනවූයේ; අනෙකජනපරිවුතො විස සොහමානො,  
 ආනුභාවසම්පන්නින් අනෙකජනයන්විසින් පරිවෘතයක්හු සෙසින්



හොබනේ; තාවතවාසි, ඵ්වතයෙහි වාස ඇති; මිත්තපක්ඛිතං, මෑතයන් හා පක්ඛිත්තේ; නයන, ඇසට; අමතපානම්ච කරොන්තො, අමා පානත් දෙන්නත්ත සෙයින්; මත්ත, මත්වූ; මාතමන, ඇත්තන්හුගේ; විලාස, විලසින්; ගාමී, යනුයේ; උත්තමිහ, හිඳියාවූ; තරමන, ජීවීන්ගේ; හමන, හෙදයෙන්; අභිත්මං, මනොඥවූ; ගඛං නදිං, ගඛයා නම් නදිය; වරුණගහං, මකොතු මහාගොව්වැදි වරුණ යනවිසින් ගන්නාවූ; මොච්ඡට ගෘහවූ; රුජගහං නාම, රජගහානම් ඇති; අභිමධොහරං, ඉතාමනොහරවූ; නගරං, නුවරට; ඉසාරියමද මත්තං ජනං, ඵෙඤ්චෑමදයෙන් මත් ජනයාහට; පරිභාසෙන්නො විස, මෙවෙති සිසුමැලිවත් එවැනි රජසපුවක් පියා පැවිදිවත් සෙස් සත් ඉසුරුමෙදෙන් මත්වනු විසරියසී පරිභාස කරන්නක්හු සෙසින්; උඛතවෙසස ජනසං, නොසන්හුත් පියෝ ඇති ජනයාහට; ලජ්ජාසාදයමානො විස, තමාගේ ශාන්ත පියොවින් ලජ්ජා ජන පතවත් වූයේ; වස, නවයෝවනයෙහි; කන්ති; කාන්තියනි; සන්තිති, උපගමයෙන්; පිණ්ඩාය වරිච්ඡා, පිඬුසඳු හැසිර; සජාන කුතුහලං, උපත් කුතුල් ඇති; නාගරං, නුවර වැසියන්; මෙරුමණ, මෙරමන් කොට; අභිතත, අලලනලද; සාගරම්ච, මුහුදක් සෙයින්; අකුලං කච්ඡා, උලෙල කොට; පණ්ඩවාල, පණ්ඩව නම් පඵතයා ගේ; විකව, සුපිපි; වතලතා, වතලියන්ගේ; සුරභි, මනොඥවූ; කුසුම, මලින්; පරිමලෙ, සුවඳවූ; ඛිමඛිසාරනරුධිපෙන, ඛිමඛිසාර නම් එතමැති නරපතිත්වයින්; උපගන්චා, උපගත වූ; නාමගො ත්තං පුළුච්ඡා, නම්ගොත් පිළිවිස; ආගතො, ආයේ; මෙ, මාගේ සහායො, සබද; සක්ඛංස, ශාක්ඛංස නමැති වොටුන්නට; සිඛා මණ්ණිකො, සිඵමණ්ණිකත්තන්; වක්ඛවත්තිවිකුතිසාපි, වක්ඛවත්ති සමවත්තියෙහුද; රජං පටික්ඛිපිච්ඡා, රාජප්‍රතික්ෂෙප කොට; ආලාර තාපසෙන, සප්තසමාපතතිලාභි ආලාරතාපසයාවිසින්; මහාය සෙන, මහත් පිරිවර ඇති; උදුකතාපසෙන, අනුසමාපතතිලාභි උදුක නම් තාපසයාවිසින්; නිරාමිසෙන, පරිත්‍යක්කලොකාමිෂ ඇති; ගණවරිකඩානෙන, සංගිතරුයන්ට ගුරුව සිටි තමන් තමන් ගේ ආවාසීඝ්ණාතයෙන්; කීලමාන, කෙලනාලද; සමද, මදසහි තවූ; මහධසුඤ්ච, මහදරටවැසි අගනන්ගේ; කෙසපාස, කෙසපමු හයෙහි; අගරුධුම, කඵවැල් දුමින් හා; කුසුම, මලින්; සුරභි, වාසි තවූ; සලිලාය, දය ඇති—නෙරජරාය නදියා තිරෙති එඤ්ඤෙල ජලතො නෙරජරා, හදති ගව්ජනිති තද්—තුඩ, තුඤ්ච; හඬ, හැඟවූ; පරපුඬ, කෙවිල්ලන්විසින්; සුඛෙ, සොභණය කරනලද; විසාල, මහත්වූ; සාලවතෙ, සල්වෙතෙහි; මහාපධානං, මහත් විශය; පුපුච්ච “චු ධාස්ස” විශයෙහි වැටේ.

කියේ මැ නො-

“ධාතිරිං බාධතෙ කස්විකස්විත්තමනුචන්තො  
තමෙව විශිකන්ධානං උපසග්ගහතිස්ත්‍රිධා” සි.



කාමසුඛල්ලිකානුසංගෙන යන තත්ති කාම නම් රූපාදි විෂයය, සුඛ නම් ඒ විෂයෙහි ආනාදය. අලලික නම් එහි සිතින් ආසකතිය. අනුසංගෙන නම් එහි කසින් යෙදුණුවැව් — දිනකර, තිරුහුගේ; වටුමෙ, මාගියෙහි; ආකාශයෙහිය යුසේසි. මෙදිනි මණ්ඩලා, පොලෝමඩුලු—අනනකිලමථානුසංගෙන යන තත්ති ආත්ම නම් ශරීරය. කිලමථ නම් පීඩාය. අනුසංගෙන නම් එහි නිසුකතිය — මජ්ඣිමාස පඨිපදය යන තත්ති මධ්‍යමප්‍රතිපත්ති නම් ආයතීන්ධිකමාගිය. විසාඛ, වෙසක්මස; පුණණමදිවසෙ, පුණණවූ මා ඇති වජ්‍රමණ්ඩලය ඇති දිවසයෙහි; එයින් කීන—“මා ඉති වජ්‍යෙ වුවහි සො එත් පුණණාති පුණණමා” යි. උදයතිර සිඛර, උදයල්වුදනව; සිඛාමණිභූතෙ, සිඵමණිතත්පත්; කමල වත, පිසුම්වතයත්; විකසනකරෙ, විකාශකරනු; අසිසිරකිරණේ, උජ්ඣරයමිති; ගන්තා, පවමහාඤ්ජනව්‍යාකරණ කොට්ඨි ගොස්; ඝනවිවරගත, මෙඝවිවරයට යම්ප්‍රාප්තවූ; උරුචෙලායං, මහත්වැලි රැසෙකින් උරුචෙලා නම් ලද ජනපදයෙහි.

සෙනානිනිගමෙ යන තත්ති මහමඤ්ජන්ගේ සෙනාපති සෙනා නී නම් විස “සෙනාංතයනීති සෙනානී” යි. එරජ දිව්‍යලොක ගොස් රජකරනකල්හි ඔහුගේ සෙනානීති වූසු ඒ භානස උපවාරයෙන් සෙනානී නම් විස. එයට සජ්ජිගාභාගයෙන් ජනයා එලඹෙත්තෙන් නිගමනම් වී. “නිගව්ජනනී තසමිනනීති නිගමෙ” යි—සෙනානිකුටුම්භි කසස යන තත්ති යම්සේ පචාලජනපදයෙහිනායක රජ පචාල නම් විද එසෙසින්ම සෙනානී නම් නියමිතමිති තාඤ්ඤ කුටුම්භික සෙනානී නම් වී — “කුටුම්භමසාසනීති කුටුම්භිකා” — පරිපුණ්ණ සංකප්පා, පරිපුණ්ණ මනෝරථ ඇත්තී—“පසසා සංසකානම් පායසම්” — අනායාසං, ආයාසරහිත; පරමමධුරං, එද දසදහස් ලෝඛාවාසි දෙවියන් දෙවිලොච්ඡිද්‍ර මිනිස්ලොච්ඡිද්‍ර ඇතිනාත් ඔපස් තමන්ගේ ආයුභාවයෙන් දඬුවෙල්බැමියන් සෙසින් පෙලා එහි ඇර ඔත්වනබැවින් පරමමධුරවූ; සුරහි, මනෝඤ්ඤ; කුසුම, මලින් හා; වසන, පිළින් හා; ආභරණ, පලඳනායෙන් හා; භූසිතා, සැදුම්ලද්දී.

සුනිල් සිනිදු බමරවැල පැරසු කෙහෙකලබ ඇතිවනබැවින් “සනනිතිනබාලකිකාරා” යනු වූව දිලිසෙන තුනසුච ඇතිවන බැවින් “භාසමානතනුසම්පද” යනු වූ. නවපුබුදු පිසුමක් බඳු සොම් මුහුණ ඇතිවනබැවින් “පුණ්ඩරිකමුඛි” යනු වූව මිසුලාස වනබැවින් “හරිණලොචනා” යනු වූ. ලහිරුරස්කලබක් බඳු පැහැ ඇතිවනබැවින් “බාලාතප්පකාධරා” යනු වූව කුමුදසුද

දසනග්ගිනි සිතා ඇතිවනබැවින් “කුමුදකාසිනි” යනුද වූ. සරාවිලව පැමිණි හසුන්ගේ රූත බඳු මිසුරුහඬ ඇතිවනබැවින් “මධුරගංස නාද” යනුද වූ මතුනතු පියවුරු ඇතිවනබැවින් “සමුණ්ණත පසොධරා” යනුද වූ. කමලදලකොමළ අත් ඇතිවනබැවින් “කමල කොමලකරා” යනුද වූ විසල් දුවන්පියෙස් ඇතිවනබැවින් “සුඛ සිලානිතමබා” යනුද වූ. අනුසුච්ඡු උරු ඇතිවනබැවින් “කරභොරු” යනුද වූ මදලසගමත් ඇතිවනබැවින් “විලම්බිතගාමිනි” යනුද වූ.

කුලදෙවතා විස රජනිකරසස, ඇයකෙරෙත් සොම්පැහැ ගෙන පැහැපත්වුවාක් වනබැවින් සඳහට කුලදෙවතාවක් වැන්න; චෙලා විස රාගසාගරසස, ඇය ඉක්ම රාග නොපවත්නාබැවින් අහු රාගසාගරයට චෙලාවක් වැන්න; හේනිමාලා විස නවසොබබන වඤ්ඤදයසස, නවසොබවුන්සුන්සඳලදයහට රශ්මිමාලාවක් වැන්න; මහානදී විස රතිරසාමනයස, සුරතරස නමැති අමෘතයට මහ හොසක් වැන්න; පුඤ්ඤකම්මපරිණමපරමාරා විස ලොකසස, ලොකයාගේ පුණ්‍යකම්මපරිණමපරමාරාවක් වැන්න; විවිධ, අනෙක ප්‍රකාරවූ; අලංකාර, භූෂණයෙනුද; වසන, විවිභ වසනුයෙනුද; කුසුමදූම, මල්දම්නුද; අනුලෙපන, සුගන්ධාසනරාගයෙනුද; උපෙන, පුකකවූ; ලළිත, භාවභාව ඇති; සුවතී, තරුණස්ත්‍රීන්විසින්; පරිවූතා, පිරිවරනලදී; පටු, වෘක්කවූ; පටහනිනාදුනුපසබඳකෙන, පටහඬනිප්‍රබන්ධයෙන්; පුඤ්ඤසම්මව රූපවතන. නිසිනනා, සමාරාධිශයානුභාවයෙන් නිපත්වනබැවින් රූපවත් පුණ්‍යමුතීනි යක් සෙසින් නුත්තර; අභිනවභානුබ්බිනිතං, ශ්‍රීරුබ්බිත බඳු; රත්නකුචලය, රත්මහනෙල් සෙසින්; කොමල, කොමලවූ; පාණි තලෙ, අත්ලෙහි; මනී, පොළොව; සනනිතිත, තබනලද; නලාව, නලුල්නැමැති; වඤ්ඤකලා, සඳකඩ ඇත්තී — එවං වොපි යත තත්ති අපි ශබ්දයෙන් මනෝරමෝ යනු අකාසව වේ—හිරං, හෙ පුල්; උදිරසිනා, බැණ; පමොදමානා, ප්‍රමුදිත වෙමින්; ගතා, ගියා—ලොකං සගගමොක්කානිමුඛං නසනිති ලොකකායකො—නට, හො වැලයෙහි; තරු, රුකුන්; පරිහලිත, වහල; කුසුමරෙණු, මල්රො නින්; පිල්ල, රත්වන්වූ; සුපසනිතිතානිතිත, සුප්‍රතිප්‍රතිතසසි භාෂිතවූ; නිසේ, නොවැ; බිරසාගර, කිරිමුදහි; හරඬත, රලයෙසින්; පණ්ඩ රෙ, ධවලවූ; පුලිතතලෙ, වැල්පිටුහි; අපරජලනිධිං, අපරසාගර යට; රංසිමාලී විස, හිරුහු සෙසින්; සලිලවානිනිං, හොසට; ගුච්, පොළොව; හපනිතම්ම ගගනනලං, බැසගැටු ගගනනලයක් බඳු; ජලනලං, ජලනලයට; ඉන්ද්‍රධනුසසසෙකෙනට, ඉන්ද්‍රවාසසහසුයෙන් මෙන්; නදිවාරවිලාසිනී, නදිගත උදකපරමපරා මැ වාරවිලාසි නින්යේ; තරඬත, රලනමැති; කරසහසස, අත්දහසින්; පරිමඩ්, පිරිමදිනාලද; සරිරො, ශරීර ඇතියේ.

හිතානා යන තත්හි “ඡන්ත-ශෝචි” යන ධාතුවි-ප්‍රබන්ධ්‍ර  
නිබ්බත, පුළුසාගරනවසෙත්; සමුග්ගත, නැතෙත; පතචේතා ඵස,  
සුසංසිදා සෙසිත්; නදිරොධසි, හොටැලුසෙති.

අසනං කතා යන තත්ති “අසංභාරතො” යන බාහුසි-සුරති  
කුසුම, සුගතිපුත්තයෙන්; සමලංකිතො, සාදුම්ලද; සුවණ්ණ,  
සුවණ්ණ ඇති; සුරතිගති, මනෝකතන ඇති; කුසුමෙසු, පුත්ත  
යන්; ඉන්ද්‍රවර, නිල්මතනෙල්; අරවිඤ, පිසුම්; මයුරාදි, මයුරා ඇ;  
සුරකිතනරසුඤ්ඤ, සුරසුඤ්ඤ හා කිතනරසුඤ්ඤ; සුරති,  
සුගති; වන්දනාමය, සදන්සුන්තෙන්; සමාකුලාසු, සමාකුලි  
තවු; කුසුම, පුත්තයෙන් හා; කුංකුම, කොකුමිකෙසුරෙන් හා;  
ධුප, සුගතිධුපයෙන් හා; සුගතිනිසු, සුවදවු — මෙහි ධුපගබ්ද  
සුගතිධුපයෙහි වැටේ. විවිධ, විවිධවු; වාරු, සුඤ්ඤ; මහබජ්ජාලි  
නිසු, විසල් ධර්මයෙහි ඇති; ලුහිත, ඇලලෙඳලද; නමල, මහ  
නෙල්වන හා; කුමුදවන, කුමුදවන ඇති; මකරඤ, කුසුමරෙහි  
ඤ්ඤයෙහි; මධුබිඤ්ඤසංකතවනෙ, මධුබිඤ්ඤසංකත වනනවු; කුසුමා  
මොද, පුත්තසුගතියෙන්; තප්පිත, සතතප්පිතය කරනලද; අප්පිත  
ලෙ, බමරවැල ඇති; ගතිවන, සුලභනු; මඤ්ඤ මඤ්ඤ, මඤ්ඤ  
වනති; ගතිකල්පිති; දෙවගණ්ඨකත, දෙවගණ්ඨන්විසින් සදන  
ලද; මග්ගක, අවිඤ්ඤා පමණ පල්ලවු මිනිස්; මහත, මදමත්;  
ඉහකුම, ඇත්කුමු; නිකොද්දය, බිඳිනට; සොඤ්ඤාපිත, සොඤ්ඤ  
තම බමුණක්සුමිසින්; උපනිත, ඵලවනලද; කුසුමාදියො, තණ්ඩුමි;  
සුපරිසුම, පපටිකාරකත වනබැවින් සුපරිසුමවු; සිනිඬ, කාන්තමත්  
වනබැවින් සිනිඬවු; සුවට්ඨ, සුවාහතවු; උප්පාදියො, ඉදිකඳ ඇති,  
කතබ්බ, කතකොට බඳ; මොර පිඤ්ඤකලාප, මොරපිල්කලබන්ත  
ගේ; මහකලසසකාසං, මහකල්ප බඳ; මයුරාදි, මයුරාදිතයෙන්;  
වලිත, කමලිතවු; සාමානී, සාමානියෙන්; ධරණිතලානිලකතනං,  
ධරණිතලානිලකතනවු; සහජාතං, තමා හා සහජාතවු; තමත්  
උපන්දවස්ති උපන්; ජයකුමිතං, හැමබුදුන්ගේ ජයකුමිය ජාතවු;  
විජයාදපං, විජයවෘක්ඛවු; නිජ, තමාගේ; හදයමිව, හදය සෙ  
සින්; සිතලං, සිනිල්වු; සිතලවිජයං, සිනිල්සෙවණ ඇති; අසුඤ්ඤ  
බොධිං, ඇසුමුහුබොධියට; කුලිකගත, තෙල්දැමින්; පරිච්ඡිතන  
මිව ජාතං, පරිච්ඡිතනවන්ව නිපන්; නිග්ගාහසහසෙසසු, සෙණ්දහ  
සුන්; දසසතතකතො, සක්දෙව්ජර; ගවනවිවර, ගවකොදරයෙහි;  
ව්‍යාපිතාදං, ව්‍යාපනවනලද ධර්මිඇති; නිකාමිතායතං, කුන්ගවිදිත;  
සරදසමය, සරකල්පි; රජනිකර, සඳහුගේ; කරනිකර, රජකලබන්  
සෙසින්; සංසාරිකං, සමුසු; සහමානී මහාබ්‍රහ්මා, සහකතමිලද  
ලොකබාහුවට පතිවනබැවින් සහමානීතමිලද මහාබ්‍රහ්ම; දිබ්බ  
ප්‍රාථමිකමය, දිව්‍යසුභ්‍යාසයෙන් සමුසුණිණවු; විවිධ, තාත්පර්‍යකාරවු;



රතනමුසුසා, රුවන්සුමුහ; සමුසුත, බුහුමලොක දක්වා හඟනලද; ධජ, දද හා; පවාක, පතාක හා; කදලි, කෙලෙල් හා; තොරණ, තොරණ ඇතියවුහ; කුසුමදමහතා, මල්දම්ගත් අත්ඇතියවුහ; ගහිත, ගත්තාලද; පුණ්ණකලස, පුත්තලස හා; බුමකවම්පු, දුම් ලොසු හා; මණ්දණධිපා, මණ්දණවැට ඇතියවුහ; ධාරිත, ධරන ලද; අභිමහල, රුවන්මුවා සිරිවසපෙළ වල්විදනාපෙළ ඇ අභි මහලපඬකති හා; රතනාදසපනතියො, රුවන්මුවා කාවචත් පඬකති ඇතියවුහ; තසම් සමයෙ, එකල්හි; සකලලොක, සියලු පුහු දුන් ලොකයා; වසවන්තී, නමාවිසිස වටහුවු, වසවතනිමාරො, වග වන්තිදිව්‍යලොකයෙහි මාරනම් දිව්‍යපුත්‍ර; කුමාරොයං, මේ සිඬන් නම් කුමර; කාමං, එකානන්යෙන්; සිඬං, සිඬාපියා; අසිඬන්තං කර් ප්‍රාප්ති, අසිඬාපී කෙරෙමිසි; අසිඬන්තං යනු නන්දසමාසයි. ජල මාන, දිලිහෙනලද; අතලමයානි, අග්නිමයවු; විවිධායුධානි, විවිධවූ ආයුධයන්; දියසංයොජනසතිකං, යෙලසියයක් යොදුන්; ගිරිමේ බලාහිධානං, ගිරිමේවුලානම් ඇති; භිම, භයානකවු; බිහවන්, බව හුවු; සාහසාය, ප්‍රවණ්ඩවු; විරූප, විකෘතිරූප ඇති; අප්‍රමේයාය, ප්‍රමාණරහිතවු; සරහස, වෙගවන්වු; මාරසෙනාය පරිවුතො, මහත් තදුළුකාකුළුවනු තිසුණු දළඇති කලාමුව ඇති පෘථුලලාටනට හරිත විකට භූකුටි ඇති ආදිපන හෙරව දැන ඇති ප්‍රදිපන උභිව කෙගැති රක්‍ෂලොමමාලාකුලප්‍රභෙද ඇති විවිභවස්‍යත්‍රිවසිතවු සහවු සරොෂවු කලාතලසනනිහ මාරසෙනායෙන් පරිවුතවු යේ; ගජ්ජමාන, ගජ්ජනා කරනලද; පලය, ප්‍රලයකාලයෙහි; ඝන ඝවා, මෙඝමාලාවන්ගේ; සංඝට්ඨ, සංඝට්ඨනයෙන්; සජාත, උපන්; චණ්ඩ, ප්‍රවණ්ඩවු; අසනිසහස්ස, සෙණදහසුන්ගේ; සම්පාත, හෙන කලක් සෙසින්; දුරුණෙන, දුරුණුවු; ඝොර, ගොරබිරිමි, තිලංඝා සෙන, හඩන්; සුගතන, ප්‍රලයකාලයෙහි; වාන, වායුවෙගයෙන්; යාන, යනලද; පිචුලවම්ම; පුලන්සිතෙළි සෙසින්; පලාපෙනො, ප්‍රලයකරනුයේ; ධරාධරඝවා විස, පච්ඡිතඝවා සෙසින්; අපේක්‍ෂාන්තරිකා, අධ්‍යවසන්තරිත වැ-“සනාය්‍ය-ආච්ඡාදනෙ”යන ධාතුයි. අභිනව ප්‍රාග්වම්භයෙහි; ජලධරම්ම, මෙඝයක්හු සෙසින්; භිංසනං, භිෂණවු; චණ්ඩාරමිතං, ප්‍රවණ්ඩවු ආරමිත ඇති; සමීරණසාරං, වායුවෙගයක්; කඤ්ඤාදපා, කඤ්ඤායෙන් දඹ; අපහුදිතො, හරනාවු; තස්ස, ඒ මහාපුරුෂයාගේ; සංවට්ඨ, සංවත්තකාලයෙහි; වුඪි, වම්භවන්ගේ; වෙහං, ගතිඇති; කුතිනලවපමාණමපි, පිනිබිඳකුසු පමණ; වස නත, මාරයාගේ; කෙතු, මඩි; නිපාතිතො, හෙලහුවු; තස්ස, මහු ගේ; සම්පමපි, වැලනවද; නෙතුං, පමුණුවන්තට; පරිසන්න, හාත් පසින්; හිගගත, නික්මෙනලද; සීඬාසත, වන්තිශිඬාගතසහසු යෙහි; විපුලුලිභිමාලාකුල, ගිනිපුපුරු පඬකතින් අවුල්වු; ජාලා චලිල්ලං, ජාලයෙන් වළඳනාලද; පාසාණවස්සං, පාසාණවම්භ;



පහරණවිසං, ආයුධවිමා; අභිකාරවිසං, අභිකාරවිමා; කුසකුලවිසං,  
 සංකෘතවිමා; වාලුකාවිසං, වාලුකාවිමා; කලලවිසං, මධවිමා; තං සංකෘත;  
 එකම සංකෘතයෙන්; මාලාශ්‍ර, මල්වැට්; කුසුමදම, මල්දම; පුපුරු  
 වැඩි, මල්වැඩි; විකුණවුණු, සදුන්සුහු; කුසුමරෙණු, මල්රොන්,  
 දිබ්බකාමය, දිව්‍යදේවලවුන්බව; ලොකනාරක, ලොවැදිරි  
 යෙහි අදුරුසෙසින්; සොරං, ගොරබිරිමි; දිනකරසහස, හිරුදහ  
 සක්‍රය; උග්‍රමත්ව, උද්ගමනයක් සෙසින්; කොපොපරන,  
 කොටසෙන් රන්වු; ඔබ්බමුණු, වක්‍රමුණුලයෙහි; විජලිත, වජ්‍ර  
 ඔබ්බලද; ගුහ, ගුහාදෙණ; සංකෘත, සංකෘතය; වෙසධාරි,  
 වෙසධාරි වූයේ; මෙරුමුණු, මෙරුමුණු, මෙරුමුණුලයෙහි පවා; වෙළුකලීර  
 මව, කුණකලීර සෙසින්; බණ්ඩකාමය, බඩකුටු; අතිතිණු, ඉතා  
 නිසිණු; දිබ්බකාමය, දිව්‍යකාමයෙන් සමුපෙතවු; බුර  
 ධාරං, සුරධාරා ඇති; මාරානුභාවයෙන්, මාරානුභාවයෙන්  
 උපෙතවු; සජාතයොකො, උපන්තාවු ගොක ඇතියේ; දුබ්බකාමය,  
 සසම්පරං, නොවැලැකියහැකි යගොරාහි ඇති; තං, එවිහු කරා;  
 අපෙක, නොදිනියහැකි; විකකමෙන, පරාක්‍රම ඇති; තෙන, ඒමහා  
 පුරුෂයාවිසින්; පලයජලනිධි, ප්‍රලයසාගරයෙහි; නිශෙසාස, හඬ;  
 අභිභවතියෙන, පරදවනු; කුමුල, මහත්වු; සොර, ගොරබිරිමි;  
 සොසෙන, හඬ; අසම, අසාධාරණවු; පරකකමෙන, පරාක්‍රම  
 ඇති; තෙන, ඒමහාපුරුෂයාවිසින්; රතනජලධරයබ්බතො, රත්  
 වලාගබ්බත්; නිකකත, නිහිතවු; කමනච්ඡුමව, රත්විදුලියක්  
 සෙසින්; වසවන්ති, පෙරඅනුත් නමාවිසියැ වටනුවූයේ; අවසවන්ති  
 කුණා, දුන්නෙමේ නමාවිසියැ වැටෙන්නට නොපොහොසත් වූයේ;  
 යාච වසවලාචලං, සක්වලයල් දක්වා; මාරයෙනා, මාරයෙනා  
 නමැති; කුල, පුලුවන; පලයානිලො, ප්‍රලයානිලවූයේ; අභෙජ්ජි  
 ජයවරමභගපලලධෙක, අභෙදපද්‍යානිකය වරපද්‍යානිකය ජයපද්‍යා  
 නිකය වරපද්‍යානිකය මභගපලපද්‍යානිකයයි කිසිකලද මහාබෝධිපද්‍යා  
 නිකයෙහි; සුරාසුරභජගජගජගජගජාදිනි, දෙවදනවොරගජාදිනි  
 දිනවිසින්; ගනිබ්බදිබ්බකුසුමදමාදිනි, ගනිබ්බජායෙන් හා දිව්‍ය  
 කුසුමදමාදිනිවිසින්; බහලධුපපරිමලං, බහලවු ගනිබ්බජයෙන්  
 සුගනිකොට, කාරෙකා යනු හා සබද. ගනිබ්බජයෙන්, ගජසුත්  
 නෙන්; රෙණු, කුසුමරොතිහු; පරිවාසිතං, පරිවාසිත කොට; එක  
 සිරිසමුප්පලං, එකගොනායෙන් සමුප්පලිතකොට; එකවජ්ඣං,  
 එකකාන්ත කොට; එකනිනනාදම කාරෙකා, එකකොලාහල  
 කොට; කරවාය යන් යෙදෙමැයි. පුබ්බකිනවුන්, පුබ්බකිනවු; බනි  
 සනාතං, සකකිපරමාරා; අනුසාරනොනා, අනිතාංගයෙනෙන්  
 බලනුයේ; ඔලොකෙනොනා, ඒ දිව්‍යවක්‍රස්සුන්ගේ පරිභාණ්ඩයුත  
 සංයෝග අනාතාංගයෙනෙන් බලනුයේ; පටිච්ඡසමුප්පාදසාග  
 රං, අනාධි අපාරවු ප්‍රතිතාසමුප්පාද නමැති භික්‍ෂුවුයෙහි;  
 සුරාසුරමුණු, මහාබ්බකුසුම නමැති මෙරුමුණු.

විධවිධානලොමපිලොමාදිනිසවසෙන සමමනනො යන තත්ති “අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාරා” යනාදීන් නැති පරාමර්ශ පයඝ්නා වාදශාඛික වෘත්තය. “අවිජ්ජානිරොධා සංඛාරනිරොධො” යනාදීන් නැති වාදශාඛික විවර්තය. අනුලොමපිලොමාදිනය නම් පච්චමහානයය; එහි විභාග පාරමිතාසම්මිශ්‍රිතයෙහි කීපරිද්දෙන් දන්නේය. දසබලවතුච්චසාරජ්ජාදි යන තත්ති දශබල නම් දශ ස්ථානයෙක්හි අකම්මාදි ඥානබලය. වතුච්චෙඤ්ඤා නම් සතර ස්ථානයෙක්හි විශාරදඛවය. සබ්බසුඤ්ඤානසුඤ්ඤාමහං, සඵලභාසුන නමැති අමාතය; සම්මේ පුඵදෙවයෝ මෙරුමන්යෙන් සමුද්ධමානය කොට අනෙකරතනයෙන් පරිවෘත අමාතය නහා ගත්හුද එසෙසින්ම මහාපුරුෂ ප්‍රතිතාසමුක්ඛාදසාගරය ඥානමේරුමන්යෙන් අලලා දශබලවතුච්චෙඤ්ඤාදිගුණරතනයෙන් පිරිවරන ලද සඵලභාසුන නමැති අමාතය නහා ගත යුතේයි. සවාසන, වාසනා හා සමය; ආසවෙ, චතුර්ධි ආශ්‍රවයන්; කාලතතයවතතිතං, භූතභවිෂ්ඨවර්තමානය යන කාලග්‍රහවර්තීච්ඡා; සබ්බවස්සං, සංසාර විකාර ලක්ෂණ නිවාරණ ප්‍රඥප්තිය යන ප්‍රවෘත්තියෙහි සම්ඵලය; කරනල, අත්ලේ ගුල; ආමලකම්ම, මිණිකැන් සෙසින්; එසින් කීහ— “අමලබව ආමලකං මණ්ණිකං” යි—පරිපූර්ණසංකප්පා, පරිපූර්ණවූ සම්මතොරථ ඇතියේ; උද්ගං උද්ගෙනයි, උදන් උද්ගකෙළේ—මෙහි උද්ග නම් කලක් තෙල් තැළියෙක ඕනෑකල්හි තැළියේ ගන්නා ගෙනෑ නොගන්නා ඉතිරි වැම්මෙන සෙසින් ලෙහි උපන් ප්‍රිති නොහැම්මියහි කරන වාග්වෘත්තාරයි.

භගවතො, භගවත්වූ; අරහතො, අරහත්වූ; සමමාසමුඛසස, සමාක්සමුඛසා; මෙසෙසින් දීපඛකරපාදමුලයෙහි කෘතාභිනිතාර වූ සමත්‍රංගන්ධාරමිතා පුරා බොධිමණ්ඩාරුභි වූ සමාක්සමෝධි සමෙතිතම කල ඒභගවත් අතින් සමාක්සමුඛසා සමෝධියැ මහා බොධිය යන මෙයින් “කසං සමෝධිනි” යන ප්‍රශ්නය පරිගාභිතයි.

යො, යමෙක්; ඉති, මෙසේ උක්ඛ්‍යාත්යෙන්; චිත්තලයො, මහත් කරුණ ඇතියේ; ලොකනිකාරණනි, ලොකසා සංසාරයෙන් නිසාරණය කරනසඳහා; පච්චිස භවදුග්ගා, සංසාරදුග්ගයට වැද; පාරමි පුරසිනි, පැරැම් පුරා; භගසකල්කිලෙසො, භගවු සම්කෙලයෙන් ඇතියේ; පත්තසබ්බසුඤ්ඤාභාවො, ප්‍රාප්තවූ සම්ඤ්ඤාව ඇතියේ; පරතිතනිරතො, පරතීතයෙහි නිරත වීද; අසං, මේ; තස්ස බ්‍රහ්ම, ඒ සමාක්සමුඛසායෝ; බොධි, බොධියයි.

අතිසමෝධිකථා.

## ආ න ඥ බොධි කථා.

අභිඤ්ඤා යන තත්ති “අබ්බංගුතො” යන ධාතුයි. සංවිට්ඨකපො, නස්නා කප්පති; විවිධකපො, භවගත්තා කප්පති; තසම්. ඥෙව කපො, එම විවිඤ්ඤාලපයෙහි; විවිධාසිකපො, එම භව ගෙන සිටි කප්පති; සමුණ්පරික්ඛාර. දෙති, ශ්‍රමණයන්ට අලංකාර රූපයෙන් සිටි පාත්‍රවිවරාදි පරිජිකාරදේද.

න ලංකිනිසං යන තත්ති “ලංකි-ගතංගම්” යන ධාතුයි. මගධෙසු, “මගධා නාම ජාතපදිතො රජකුමාරා තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදෙ රාජ්‍යවිසේන මගධාති වුවහි තස්මිං මගධෙසු ජන පදෙසු” යි ගත්වතබාවිත් ජනපදකෘත්‍රියනාමයෙන් මගධ නම් ලද ජනපදයෙහි; මහිවරවු, පොලොරුදුරියයේ; හදයඬානියෙ, අදවතය යන්නට නිසිතත්ති; එලුරුභමහාබොධි, එලයෙන් දුනු මහාබොධියෙක්; අථ, සමාන්තමොධියමධියම කළ ඉක්බිත්. තෙත්; අතෙක, නොයෙක්; ගුණගුණහරණ, ගුණගුණතමානි ආහරණයෙන්; සුසිතො, අලංකාර වූයේ; අපරිමිතසමය, අනානාපරිමාණකාලයෙහි; සමුපවිත, රුස්කරනලද; පාරමිතා, බොධි සමාරයත්යේ; එලාධිගමිථානං, පල ලද තැන්; පච්ඤා, පච්ඡභා වන්නේ; සමුදය, උද්ගමයෙන්; සමුජ්ජලෙන, දිලියෙනු වූ; පිඤ්චික සිතෙන, ප්‍රීතීන් එකසිතවූ; අනිමිසෙන, නොහෙලනලද ඇසිපිය ඇති; පෙමහර, ප්‍රෙමයෙන් නොහැමිමියහැකිවූ, නයනසුගලෙන, සුවලනුවනින්; තඤ්ඤ, හේ අනිමිසවෛරාසථානයෙහි; රජනිකර, සඳහු සෙසින්; සොඤ්ඤගගො, සොඤ්ඤාගාත්‍ර ඇතියේ; පචතො තො, පසැස් ඇතියේ; රතනවක්කමෙ, රුවන්සක්මන්ති; හේ බොධිපයඝික්කය හා අනිමිස හා දෙඅතුරේ පුච්චග්ග්ථායාන වූයේ. රතනකරෙ, රුවන්ගෙහි; හේ බෝමඩට පැලදෙසැ වූයේ. අප්පාල මුලෙ, අප්පල්නුනුල්ලි; හේ බෝමඩට පැදුම්දෙසෙහි වූයේ. මාර විලාසිනී, මාරකන්‍යාවන්ගේ; මුඛකමලවතං, වුවන්පිසුම්වතය; මිලාපෙනො, මිලානික කරනුයේ; දුටුකල වුවන්පිසුම් හැකිලෙන විසමයෙන් නොවෙයි. එයින් කීහ-\*

“පුච්චාද්ද නවරිතෙසු සුදුසාරෙසු  
 යිතෙසු යසං සුරක්කිනකරසු අරිහි;  
 අද්ධපි චන්ද්‍රකිරණෙරිව සඬිකුචනති  
 මාරාසිගතාවදනපක්කප්පකානනාති” යි.



මුච්චිකුමුලො, මිඳෙලිදුච්චිතොර මිඳෙල් රැක්මුල්හි; හේ බෝ මඩට අග්නිදෙසෙහි වූයේ. මනකුමුදවතං, මනකමැති කුමුදවතස; රජාසනනමුලො, කිරිපඳුරැක්මුල්හි; හේ බෝ මඩට දකුණුදෙසෙහි වූයේ. සත්ත සත්තාහානි විනිතාමෙඤ්ඤා, සත් සති ගලවා — “සකෙකතානි එත්ථ විසු දෙවලොකෙසු උප්පන්නං අධිකරණං. විනි චජිතුං සකෙකානිති සකෙකා, සකකමං දුතං අදුසිති වා සකෙකා” — අගදහරිටකං, අමාඅරථ; නාගලතාදන්න කථං, නාලියදහැටු; වාණිජවසං, තපස්සු හල්ලිකය යන වෙළඳුන් දෙදෙනාවිසින්; උපහිත, එළුවනලද; මහාගුප්තවීරො, වරම් මහරජුන් සතරදෙනාවිසින් උපහිතවූ.

අබ්ගතො භො මහාසං ධම්මො යන තත්ති ධම්මගබ්ද නිව්ඤ්ඤායෙහි වැටේ—පඨවිසකාරකඋදකකභිකො විය, පොලෝ ධන සිරි දියකඳු සෙසින්; පස්පොලෝ යට දියපොලෝ සෙසින සුසේසි. සාදුරස, මිසුරුරස ඇති; භොජනමිව, භොජනයක් සෙසින්.

“පණ්ඩිතවෙදනිකොති එත්ථ පණ්ඩිතො සමනනාගතො පණ්ඩිතො, අථ වා ධාතුකුසලො ආයතනකුසලො පච්චසාකාරකුසලො කාරණකාරණකුසලොති ඉමෙහි වතුහි කාරණෙහි පණ්ඩිතොති චෙදිතබ්බො”.

කුලවංස යන තත්ති කුලගබ්ද තකකාලවතීතිත්තෙරෙහි වැටේ. වංශගබ්ද ප්‍රබන්ධයෙහි වැටේ. එයින් කිහි—

“විද්‍යා ජන්මකා වාපි ප්‍රාණිනාමෙකලක්ඛණී  
තකකාලවතීති සත්තානො වංශ ඉත්තංඤ්ඤා” යි.

දීපකං, ප්‍රදීපායමානවූ නොහොත් ප්‍රච්ඡිද්ධාපකවූ—“හරිසතති එත්ථ හත්තවත්ථාදිති හරිතබ්බතාය භින්නසංවරතාය ලොක ධම්මෙහි හරිතබ්බතො වා හරියා”—සීලවීතියකමං පඨවිමුඛිතන මිව මඤ්ඤාමානෙනා, ශීලවෘත්තිකුමය පොලෝ පෙරලන්තක්කු සෙසින් ගතවන්තමුච්චිත්. එම වදාලහ—

“සකප්චිතපරිච්චාගො තිණතො ලභුකො මම  
සීලවීතියකමො මයහං පඨවිමුඛිතනං විය” යි.

වාසරසකියා, සවස්ති; අගදණ්ඩකෙන, ලෝදඩුයෙකින්; ආකොච්ඡ, පහරනාලද; කංසනාලං විය,\*කස්තලක් සෙසින්; වාතාහතො, වාසුවිසින් ආහතවූ; කජ්ජපුණ්ණ, කලකැඳින් පුරනලද; ලාබු විය, ලබුපකක් සෙසින්; තකකහරිත, පුතිතකුසෙත් හරිතවූ; වාපි විය, සැලක් සෙසින්; වසාතෙලපිත, වශාතෙලයෙන් පරිපිතවූ, පිලොතිකා විය, පිලොතිකා සෙසින්; අජනමකතිතා, අජනයෙන්



මුඤ්ඤානාදි; හතො විස, හසතයක් සෙසින්; ක්ලෙසහරිතා, ක්ලෙස  
සෙන් හරිතය; අතිසංකිලිභා, ඉතා සංකලිභය; ගතරත්තා,  
ගතයෙන් රක්තය; දෙසදුභා, වෙෂයෙන් දුෂ්ටය; මොහමුල්ලා,  
මොහයෙන් මුළුය; අවිජ්ජාසංයාමා අප්පෙක්ඛානා, “අභිසු ධාතෙසු  
අභිකාරාදිතා සතඛලමහාඅවිජ්ජා” සි ගන්වනවාටින් අවිජ්ජා  
ගතින් අධ්‍යවසනාතය; මාධ මිරිකා පියනලදහ; සඤ්ඤානිරුක්ඛා  
හො, සඤ්ඤාවූ නිරුක්ඛාහ ඇතිසේ.

**ආදිතා නිසෙති යන තන්හි ආදිශබ්දයෙන්** “විනසනි වන හො  
ලොකො යනු හි නාම තථාගතයා අරහතො සමාසමුඛස්ස  
අපෙභාසසුක්කතාය විතතං නමති නො ධම්මදෙසනාය” යනු ආකෘත  
වේ—මහනතං සරං නිව්ජාරෙතා, දශසහසුලොකධාතූ ඵකති  
නතාද කොට මහත් සාරයක් විනිද; දසති බ්‍රහ්මසහස්සෙති සම්.,  
දසදහසක් මහාබ්‍රහ්මයන් හා සමහ; හභවතො පුරතො පාතූහවි  
තා, බුදුන් පෙරට ප්‍රාදුර්භූත වෑ; යම්සේ “ගජා ගවස්ති” යන තන්හි  
ප්‍රධාන රජහුගේ ගමනින් අප්‍රධාන අමාත්‍යාදීන්ගේ ගමන් සුවිත  
වේද එසෙසින්ම ප්‍රධාන මහාබ්‍රහ්මරජයාගේ ගමනින් අප්‍රධාන  
දෙවරජාදීන්ගේ ගමන් සුවිත වේ. එද සහමපතිමහාබ්‍රහ්ම දශ  
සහසු ලොකධාතූවෙහි සපරිවාරවූ දසදහසක් මහාබ්‍රහ්මයන් හා  
එසෙසින්ම සපරිවාරවූ දසදහසක් පරනිර්මිතදෙවරාජයන් හා  
දසදහසක් සුනිර්මිතදෙවරාජයන් හා දසදහසක් තුෂිතදෙවරජ  
යන් හා දසදහසක් සුසාමදෙවරජයන් හා දසදහසක් ශක්‍රදෙව  
රාජයන් හා සතලිස්දහසක් වරම්මහරජදරුවන් හා සමහ බුදුන්  
පෙරට වෑ පහල විස සුසේසි.

**ආදිතා නිසෙති යන තන්හි ආදිශබ්දයෙන්** “දෙසෙනු සුගතො  
ධම්මං සනති සත්තා අපාරජකාපාතිකා අසසවනතා ධම්මස්ස  
පරිභාසියන්ති හවිසන්ති ධම්මස්ස අඤ්ඤාතාරො” යනු ආකෘතයි.

“අපාරජකාති පඤ්ඤාමයෙ අකම්මගි අපං පරිත්තං රාගදෙස  
මොහරජං එතෙසනති අපාරජකා, මහනතං රාගදෙසමොහරජං  
එතෙසං පඤ්ඤාමයෙ අකම්මගිති මහාරජකා”

අභබ්බපුග්ගලෙ පහාය, ශොඛශාකාරයෙන් ආශාසානශාදි  
බැඳුකලා විතෙය වන්තට නොනිසි අභව්‍යපුද්ගලයන් පියා; වචනා  
ලිතරංසියො, වචන නමැති අමාතරශ්මිත්; මෙසෙසින් මේ වාක්‍ය  
යෙහි ආදිය රජනිකරණාමමගනෙනා යනු මාරවිලාසිනිමුඛකමල  
වනං මිලාපෙනෙනා යන තන්හිදු නාගරාජස්ස මහකුමුදවනං  
චිත්තොධෙනෙනා යනු බ්‍රහ්මානං වචනාමහරංසියො විසංජ්ජෙසි  
යන තන්හිදු ප්‍රත්‍යායයෙන් යොදනු-අපපාල, අපපල් නම් ග්‍රහ

නමැති; උදයසෙල, උදගල්ත්; සමුභිතො, නැති; ජනවරසුරියෝ, බ්‍රහ්මයා; උපකාදයෝ පරිතොසෙනො, උපකාදීන් පරිතුභවකෝ රෙමිත්; ආදිභෙදයෙන් දිවැමනුෂාදීන් කියනු. ඤායාම, මල්හි; ආමොද, පියනදීන් උපන්; මදමොදමාන, මදයෙන් මුදිතව; මුර, හඬගනන; මධුකර, බමරැන් ඇති; සාඛාපාදපං, ශාඛායෙන් වජ්‍ර ඔනා පාදපයන් ඇති; මහා, මත්වූ; මොර, මොනරැන් හා; කොකිල, කෙවිල්ලක්වසින්, විරූතං, කුල්නාලද; ඉසිපතනං නාම මිගදායං, සෑමින්ගේ පතනයෙන් හා උත්පතනයෙන් ඉසිපතන නම්ලද මිගදායය; කිනනර, කිදුරන් හා; කරවික, කුරවිකෙවිල්ලක්ගේ; රූතසදිසෙන, හඬබදු; සරෙන, මිසුරු ගැඹුරුහඬින්; උච්චග්ගියෙ හිකුටු, අනුප්‍රව්‍ර්තනිකයන් පස්දෙනා; ධම්මවකකම්මවතොනොනා, ක්‍රිපරාවාතකවූ වාදශාකාරවූ අනුගතර ධම්මවක්‍රය පවත්වනුයේ; දෙසනාරංසිනා, ධම්මදෙසුන් නැමැති රශ්මිත්; මොහකිකාරනිකරං, භිඤ්ඤා, අවිද්‍යාවැති අකිකාරරුහිය විධිංසනය කොට; සකලලොකෙ, සම්මොක්ෂයෙහි; ධම්මාලෝකං දසෙසනා, ධම්ම නමැති ආලෝක දක්වා; වෙනෙයාජනකම්මලවනවිකාසං අකාසි, විතේජන නමැති කුටුළුවන පිබිදිවි. මේ වාක්‍යයෙහි ආදිය ‘ජනවර සුරියෝ’ යනු ‘දෙසනාරංසිනා’ යන තන්හිදු ‘මොහකිකාරං භිඤ්ඤා’ යන තන්හිදු ‘ධම්මාලෝකං දසෙසනා’ යන තන්හිදු වෙනෙයාජන කම්මලවනවිකාසං අකාසි’ යන තන්හිදු ප්‍රත්‍යාකයෙන් යොදනු.

මිහවනරණභූමියං, මෑගදය නැමැති සබ්බ්‍රාමභූමිය; පඤ්ඤා, හඳුනන, ප්‍රඥනවැනි හාසනයෙන්; දෙසනාබග්ගං, දෙශනා නමැති බඩගය; වෙනෙයාසහායජන, වෙනෙයජනනමැති සබදනට; පරිපිලක, පීඩා කරනුටු ; කිලෙසරිපුසිසානි, කෙලෙස්නමැති සතුරන්හිස්; සඛමුජයගෙරිං, සඛමිම නමැති ජයබෙර; සඛමුජය කෙනා, සඛමිම නමැති ජයකෙනාව; සඛමුජයථුණං, සඛමිම නමැති ජයවැඹ; සබ්බිලොකෙකරාජා සුනා, සියලුලොවට එකරජ වැ; ගවංකිනා, සංසාරබකිනයෙන්; නිබ්බානඅභයපුරං, නිව්‍යාණ නමැති ඤාමනගරය; උරුබෙලගාමිනං මග්ගං පටිපජ්ජනා, උරු බෙලගාමිමාග්ගයට පිළිපදි; හඤ්චග්ගියරාජකුමාරෙ, ‘රූපෙන ව විතෙතන ව භද්‍රකා වග්ගබකිනෙන පරිවරනති තස්මා හඤ්චග්ගියාති වුච්චනති’ යි ගත් හදවග්ග නම් රාජපුත්‍රයන්; මග්ගතායාමතරසං පායෙනා, කප්පාසිකවනයෙහි දෑක මාග්ගග්‍රාමානරස වලද වා; පබ්බජ්ජං දනා, එහිසිඤ්ඤාභාවයෙන් පැවිදි දී; උයොපෙකනා, ජනපදවාරිකාවට මෙහෙයා; එවිහු එදා ගියාහු නොයෙක් මහ ජනා අරිබිම්හි පිහිටුවමින් ගොස් බුදුන් දෙවරම්හි වැඩවසනකල්හි එවුන් කරා එළඹැ අනුමතගත දෙශනා අසා රහත්වූහු. ජපිලානං,

ජවා ඇතිබැවින් ජවිලයහ යන නම් ලද තාපසසහසුයන්ගේ; අනෙකාජවා ව බහිජවා ව, වෙනුගුල්මාදීන්ගේ ජවාසඬයාන ශාඛාජාලාසෙසින් අවුල් වැ ස්වර්ජකාරපරපරිජකාරයෙහිදු ස්වා කම්භාවපරාක්මිභාවයෙහිදු ආධ්‍යාත්මිකායනනබාහ්‍යායනනයෙහින් වච්චවාලා උඩුයටියාව උපත්තෙන් අනනජීජවා බහිජීජවා නම් ලද තෘෂ්ණාවන්; විජවෙත්තා, අනෙකප්‍රාතිභායසීසහසුයෙන් හා ධම්මදෙශනායෙන් විජවන විධාසනය කොට - “අරහත්තමගගන්ති එත් අරහතො භාවො අරහත්තං, තස්ස මගෙහා අරහත්තමගෙහා, තං අරහත්තමගගං” - තාරාගණපරිවුතො, තාරාගණයන්විසින් පරි වෘතවු; සරදසමය, සරාකල්හි; රජනිකරා විස, සඳහු සේ; තරුණ, නුමුහු කල; තරුසකසමලංකතං, රුක්පියෙන් ගැවසිගත්; පලලව, පලපත්ති; රුහ, පැහැයෙන්; අරුණං, රත්වු; අනවරත, එක්වත්; පතිත, බස්නාලද; කුසුමරෙණු, මල්රොහින් රජිතං; පැහැපත්වු; ලතාමණ්ඩප, ලියමණිපයන්ගේ; තලගත, මළුවට ගියාවු; සිඬණ්ඩමණ්ඩල, මොනරමණ්ඩලයන්විසින්; ආරඛනවටං, ආරම්භකරනලද නැවුම ඇති; වාදසනවුත, දෙලොස් නුහුවක්; බ්‍රාහ්මණගතපතිපරිවුතං, බ්‍රාහ්මණගාහපතින්විසින් පරිවෘතවු; වසුධාතල, පොළෝතෙලෙහි; නිතිතනලාවං, තබනලද නලල් ඇති; පසහපිතිට්ඨවා වදනාලද; පරිපාචිතකුසලමුලං, පුච්ඡිඛයන් ශාසනයෙහි දුනතිලාදිවිසින් සිඬ කොට පරිපාසයට පමුණුවනලද කුසලමුලයන් ඇති; ධම්මකථාමතරසෙන, ධම්මකථා නමැති අමාත රසයෙන්; දෙවදුනාවොරතරපරිවුතො, දෙවරුපාදීන්විසින් පරි වෘත වුයේ; ගිසමානගුණසොහො, ගායනාකරනලද ගුණශොභා ඇතියේ; ජිනාසහො, ජිනවර; අපරිමිතසමය, අනන්‍යාපරිමාණ කාලයෙහි; සමුපපිත, රැස්කරනලද; කුසලබලජනිත, පුණ්‍යබල යෙන් නිපන්; අනොපමාය, නිරූපමවු; රුජගහනගරං, රජගහා නුවරට; සලිලාචලාවසානං, දියපොළොව පයනිතනකොට ඇත්; වෙළුවන, අටළොස්ගත් මහපවුරෙන් පිටත වටමහත් සහ සුණ්චන යෙන් සඤ්ජාදිත වනබැවින් වෙළුවන නම්ලද; ආරාමං, ගෘහස්ථය නුදු ප්‍රවුජිතයනුදු එහි රමණිය අභිරමණිය කරත්තෙන් ආරාම නම්ලද උයන; කුසුමිහාර, පුෂ්පහාරයෙන්; අවතන, නතුටු; තරු වර, රුක්රජ්වත්විසින්; නිවිතො, ගැවසිගත්; පවිකසිත, යහපතට පිපි; කමල, රත්මහතෙලින් හා; කුචලය, නිල්මහබොලින් අලඛිත, සැදුම්ලද; ජලාසයෙ, පිරුණුපොකුණු ඇති; මුදු, මො ලොකවු; සුරහි, සුවදවු, සිසිර, සිහිල්වු; සුඛ, යහපහස් දෙනුටු; පව නො, සුලභ ඇති; සිලකඛ්‍යාවාරං, සිල්නමැති කඳවුර; සමාධි කුහරං, සමාධි නමැති කුහරය; සබ්බසුඤ්ඤාණසරං, සවිඥ නායුත නමැති ශරය; ධම්මරාජා යන නැතට මේ වාක්‍යයෙන්



ආදිය 'රාජා විස මහානුභාවෝ' යනු ඇර යෝජනා කරනු. යථාර්ථ තෙත විහාරෙත, වතුච්ච විහාරයන් කෙරෙහි යථාභිමත විහාරයෙකින්; විහරනි, පස්බුදුකිය සමපාදනයකෙරෙමින් වෙසේ; පවත්නා වරධමවකෙකා, පවත්වනලද උතුම් ධම්මසක් ඇතියේ; වෙළුවනෙ විහරනිනි සුඤ්ඤා, සත්වැඩ සාහමින් වෙළුවනලයන්හි වෙසෙසි යනු අසා; බුඩ්දානං, බුඩ්ධියට ප්‍රාප්තවූ; තෙසු එකමිච් අපසානෙනා, ගිය ගිය අමාත්‍යයන් පිරිස් පයඝින්නයෙහි සිට ධම්මදෙසුන් අසා සහ පිරිවරින් රහන් වැ එහිහික්ෂුභාවයෙන් පැවිදි වැ බුදුන්කෙරෙහිම වුසුවනබැවින් ඔවුන්කෙරෙහි එකක්හුද නොදක්නේ; බුඩ්ධවලල හං, ජලක්‍රීඩායෙහි පවත්නෙත පුරුදු වැ ආ වනබැවින් බුදුන් කෙරෙහි වලලහවූ; සහජාතං, ලම්බිනී වෙනෙහි බුදුන් උපන් දවස් උපත්තාවූ; මධුරභාසිතං, මිසුරු තෙපුල් ඇති-"කාථදුසිංහනි එස සකලානරසස උදගගවිත්තදිවසෙ ජාතොති උදුසි නාව ජාතො ථොකං කාලුධාතුකත්තා පත කාථදුසි"-දසබලධර්මදෙසගං සුඤ්ඤා, බණසත තුන්පුලන් කෙරෙහි තුන්වන පුද්ගල වැ බුදුන්ගේ ධම්මදෙසුන් අසා; වසන්තකාල, කුසුමාගමයාවිසින්; ජනිත, දතවනලද; අධික, බොහෝවූ; ක්ෂලය, පලපතින්; විලසිතානි, පැහැපත්වූ; 'වහනවනානි' යනු හා සබද. සුනිල, අභිනිලවූ; දල, පත්න්; විපුල, ගහනවූ; සාධාසහසානි, ශාඛාසහසුයන් ඇතියවූ; සුගඤ්ඤා, සුරති ගනවූ; විවිධ, නොඑක් සංයාන ඇති; විවිත, නොඑක් පැහැඇති; කුසුම, මල්සියෝ; දුම, වාක්‍ෂයන්ගේ; සමුභානි, සමය වූහ; මධුර, මිසුරුවූ; මසුර, මොරුන්ගේ; විරුතානි, හඬ ඇතියවූහ; මද, මෙ දෙන්; මුදිත, මත්වූ; විවිධ, නොයෙක් ප්‍රකාර ඇති; විහග, සිසුරු කිසු රුකුරවි ඇලිහිණියන්විසින්; බහුවිධ, නොයෙක් ලීලායෙන්; නදි තානි, කුල්නාලද; වනානි, වනයෝ; විවල, පහත්වූ; අභිනිල, සුනිල්වූ; විපුල, බොහෝවූ; සලිල, දියෙන්; පුරිතානි, පුරනලද වූහ; ( පඤ්ඤාන, පුද්ගලිකයාවිසින්; \* ) උප්පුලල, සුපිපි; කල්හාර, හෙල්මැලි; කුමුද, කුමුදු; රත්මහනෙල්; කුටලයානි, නිල්මහනෙල් ඇතියවූහ; අභිනදිත, හරකොට හඬනලද; සමද, මදසියෝ; කා දමබ, කලහසුන්ගේ; කදමබිකානි, මුළුඇතියවූහ, නිරන්ත, විල් වැලයෙහි, ජාත, දුනු; දුම, වාක්‍ෂයන්ගේ; කුසුම, මලින්; සමාක් භණ්ණානි, සැදියවූහ; කෙතකිබුල්, දුනුකේතකයෙන්; ධුසර, දිබිලි හුන්; කුල, සලිලානතයෙහි; පුළිතානි, වැලිඇතියවූහ; සලිලාසය සහසානි, විල්දහස්හු-"සලිලානාමාශයා සලිලාශයා"-සුගඤ්ඤා, සුච දවු, මුදු, මෙලෙක්වූ; සිතල, සිත්ල්වූ; අනිල, මාරුතයන්විසින්; පරිග තානි, ඇවිදනාලදවවූහ; භවතව්වරාන, ගහනකුහරයෝ; වෙළු ඊයකවුක, වෙරළමිණිකසු; අවගුණ්ඨිතානි විස, පෙරෙවියන් වැනි යවූහ; සදුලදල, හිත නිපතින්; හරිතානි, නිල්වූ; ධරණමණ්ඩලානි,



මිනීමණ්ඩලයෝ — ධම්මස්ස ඉස්සරො ධම්මස්සරො තස්ස ධම්මස්ස රස්ස ධම්මසාමිකො දසබලස්ස, ඉද්දති අබ්බතා කුලනගරගමනසම යොති දඨබෙබ්බා—ගමනවණ්ණනං, ගමන්සදහා වණ්ණනා; බ්‍රහ්ම, බ්‍රහ්මත්තේ; සුර, දෙවියන්ගේ; අසුර, දූතවයන්ගේ; උරග, නා රජුන්ගේ; මකුට, වොටුන්නෙහි; මණ්ණිහමර, සිඵමණ්ණිනමැති බම රුත්විසින්; පරිවුම්බිත, සෙවුනාලද; වරණ, පකුල්නමැති; කමල සුගලො, පිසුම්සුවල ඇතියේ; ජඩ්භමො යන තත්ති “ගමිං-සං-පං ගතො” යන බාහුසි. ඔහු කෙරෙහි පරව පුතා: “පුතග්ගිඤ්ඤිති භංගං වා ගවස්සති” යන වාක්‍යයෙහි සම්ප්‍රත්‍යය කොට සඳහන්ව ලක් කොට සම් ලග්ගතයෙන් අවිකල්කලා ජඩගමගබ්බය සිබවේ. **කතකතිවිවරො** යන තත්ති කතකපච්ඡිකයනට වර වූයේ මෙරුපච්ඡිකයයි. රත්පවුල් පෙරෙව්බුදුන් පිරිවැරු සහනු රත්පලස් පිරිබෙව් වැනි වූහ-ඵසතුන් මැද වඩනා බුදුහු ජඩගම රුවන් මෙරක් වැනි වූහ යුසේයි. සරිරස් මිනි, දෙහප්‍රභායෙන්; වතනතරං, වතඅතුරු; ඉඤ්ඤා, දෙවිදුහු; විජ්ජු, විදුලිය; තාරාගණ, තාරාවලින් සේ; පභාවිසර, ප්‍රභාප්‍රවාහ යෙහි; විජ්ජිරිත, දීප්තින්; විරවිතම්ච, සැදුම්ලදුවන්, කුරුමානො, කරනුයේ; කපිලාගිධානිං, කපිල නම් අභිධාන ඇති; විවිධ, නො ඵක්; කුසුම, මල්හි; දල, පෙත්තෙන් හා; රජ, බ්‍රවරදින්; අලඛකන, සැදුම්ලද; පුළිනනල, වැලිතෙලෙන්; අභිරාමෙ, අභිරමාවූ; නිග්‍රො ධාරාමෙ, නිග්‍රොධ නම් ශාක්‍යනරපතිහු කරවූ උයන්හි; සුද්ධි, නැයන්ගේ; මද, ජාතිමදගොත්‍රමදදි මදයනුද; මාන, ලදරුවා නො වදුමහ යන අභිමානද; මඤ්ඤා, මිරිකනුද; සුර, දෙවියන් හා; නර, මිනිසුන්ගේ; තසන, ඇසට; රසායනං, රසසින්වූ; යමක, සුවල සුවල වැ සිය සිරුරින් වැනෙන දියකඳ ගිනිකඳ සුවහස් ඇති; පාටිභාරියං, පෙලහර; දෙවිඤ්ඤා, දෙවිච්ඡන්තිසිත් වදනාලද; පාදුරවිඤ්ඤා, පාටිසුම්; පොකුරවස්සාවසානෙ, පුළුකලාවණික නම් මෙසය නැගීමට ඉක්බිත්තෙන්; ධම්මවස්සං වස්සාපෙඤ්ඤා, දහමිනමැති අමා වැසි වස්වා; ජන, මහාජනයන්ගේ; මන, සිත් නැමති; අවනි, පො ලොවින්; සමුගගන, නැගෙනලද; කිලෙසධුල්ලිකරං, කෙලෙස් නමැති රජස්සලා; තෙකසන, තොයෙක් සිය; සුවනි, තරුණින් විසින්; පරිවුතා, පිරිවරනලද්දී; මරකන, මරාමණ්ණවූවා; වාතපාන විවර, කවුළුදෙරින්; විනිගගන, පිටත්වූ; මුඛමණ්ඩලා, වුවන්මඩු ඇත්ති; විකට, සුපිපි; කමලකොසප්‍රවා, මල්ගැබ්ඇති; අමබරතල ගත, ආකාශතලගතවූ; කමල්ගී විස; මහනෙල්විලක් සෙසින්; විග්ජමානං, දිලියෙතුවනු—“රාජා-දිපොහා” යන බාහුසි. රජනික රොදය, සඳුරදසින්; විබුජ්ඣමාන, පුබුදිතා, කුමුදිනි විස; කුමුදු වනයක් මෙන්; විකසිතහදයා, පුබුදුවූ හෘදය ඇත්ති; ආනඤ්ජල, සතුටුකළලෙන්; පුළිත, ඇලලෙනලද; ලොවතා, ඇස්ඇත්ති; භූසන

මනි, පලඳතාමිණියෙහි, කිරිණ, රන්මියෙන්; හාසුරං, දිලිහෙන; ජඛනම, යතුරුගත්; රතනමෙරැහිරිසිරියා, රුවන්මෙරැහිරිපියොවෙ කින්; කපිලපුර, කිඹුල්වත්පුරනමැති; ජලනිධිමණ්ඩල, මුහුදුමැදෙහි; විවිධ, නානාවණිණ්ඩු; රන්මිමාලාකුලසරිරො, රන්මිමාලායෙන් ආකුලවූ ශරීර ඇතියේ; සකලභවන, සියල්ලෝවැස්සන් විසින්; වඤ්චියො, වදනාලද්දේ; චක්කසිත, පුබුදු; දලසතං, පෙනීසියන් ඇති; ආලොල, මද මද වැලලෙන; කෙසරසහසස, කෙසුරු දහසින්; ජවිලං, අවුල්වූ; මකරඤ්ඤාසිකරවස්සිතං, මුවරදම්පොද වස්තා; නිල, නිල්වූ; පීත, රත්වත්වූ; ලොහිත, රත්වූ; අවදුතං, සුදු වූ; පටිපදං, පියෙහි පියෙහි; උගගතං, තැනි; පද්මං, පිපුම්; අකක මනෙනා, මඩෙන්.

**දෙව නව සුනෙතා** යන තත්ති දෙවශබ්දය සංවෘතියෙන් කෙරෙහි වැටේ-අමරවරසෙනාය විය, සක්දෙවරජහුගේ පිරිසක් බඳු; පරම, උතුම්වූ; රුවිර, මනොඤ්ඤ; දංසනාය, දකිනැති; අසෙස නරපතිතිලකභූතො, හැමරජුන් මුදුන්පත්; මුනිවරජනකරුණ, බුදු රජහු පියේ සුදෙවුන්වරජ; ‘න නෙ’ යන තැනහි පෙදෙන් පර තෙ ශබ්ද ස්වාමාභියෙහි වැටේ; ‘න වර න වර’ යන ආමේධිතවචනය භූරිත වූයේය. සකාපුබ්බත, ශාකායන්කෙරෙහි ප්‍රධානය; ඛනිත සකසහසෙසු, යන තත්ති ‘සෞතාන් ත්‍රායන ඉති සෞත්‍රා’යි ගත්වන බැවින් ආදිරාජ සෞතවු උපහතවූ සකසන්ව ත්‍රාණය පරිපාලනය කරනුයෙන් සෞත්‍රනම් විය ඔහු දරුමුහුටුරෝ සෞත්‍රිය නම් වූහ. පුණ්ණවංශදයං, පුන්සදහුගේ උදය ඇති; මුදු, මෙලෙක්වූ; කර සහසා, රන්දහසින්, සංවිච්ඡිත, වඩනලද; රතනාලයම්ව, මුහුදක් සෙසින්; මුදු, මෙලෙක්වූ; නොකැකුළු නොව ධූමින් සෙමින් ගත් නාවූ; කරසහසා, කරවුවර දහසින්; සංවිච්ඡිත, වඩනාලද; රත නාලයං, රුවන්කොටාර ඇති; සුරතපම්ව, දිව්‍යහස්නියක්හු සෙසින්; අවිච්ඡිතන, නොසුන්; මහාදුසන්නාතං, මහත්දුනසන්නාන ඇති; මෙහි දුනශබ්දය සුරතපයා කියන පක්ෂයෙහි මද ක්‍රියා, රාජ භවන කියන පක්ෂයෙහි දන් කියා. විමල, නිමිමලවූ; විසුල, බොහෝවූ; මවුර, මිසුරුවූ; ඔදනෙත, බිනින්; වලිත, වලක්වූ; වුලාමණි, සිඵම්මියෙහි; මජ්ඣිමපටි, රස්කැනින්; පිඨර, පිංවූ; අචලිති, ඇඳිලි ඇති; මකරකෙතු, මුවරදදුගේ; පනාකා, ඔබ්බ බඳු; රක්කු, සුදෙවුන්මහරජහුවිසින්; පිනිච්ඡාල, දිනින් විකාලවූ; ලොචනා, ඇස් ඇතිවත්වූ; පසාදවනතා, ප්‍රසාදවනනවුඩාහු; වුලුප්පනිසා, සුඵව්ව; මහාපජාපනිසා, මහත්වූ උදරවූ ප්‍රජාවන්ගේ ජනනයෙන් හා පාලනයෙන් මහාප්‍රජාපති නම්ලද; ගොතමියා සහ, ගොත්‍රයෙන් ගොතම් නම්ලද දෙවිය හා සමඟ; නිජ, නමාගේ; රාජකුල, රාජ කුලනමැති; කුමුදසණ්ඩ, කුමුදවනසට; වඤ්ඤාසිකාලො, වඤ්ඤාලයක් වැඩිවූයේ; රූපකායදස්සනා, රූපකායදායකයෙන්; විශාමව,

ව්‍යාප්තවූ; “වෘක්ඛ-සමහකෙතෙ” යන බාහුසි. ජනනියන, ජනියන්  
ගේ නයනියව: පසාදජනනසමත්තය, ප්‍රසාදයන් ජනවන්තව  
සමපීච්‍ය; සබ්බාකාරපරිපුරාය, සභාකාරයෙන් පරිපුරණිත්වු; දෙහිස්  
මහපුරිස්ලකුණෙන් සැදුම්ලද; සබ්බාසමපව්වබහසිරියා, සභාසම  
ප්‍රත්‍යාසමයොගායෙන් අශ්වත්තපුත්තජනියෙන්; සුවණ්ණකිංකිණී  
කං, රත්රසුකලමි; ආසාපරිපාලිතං, ආශායෙන් පරිපාලිතවු-“තබ්  
දයනහි තසසා හදයං-” තව්වයගන, තව්වයව උපගතවූ; දෙමැද  
බිතව ලගවූ; රවිරජනිකරො, රවිසඳ ඇති; ජබ්ගමො, ගමන්ගත්;  
ගිරිවරො විය; ගිරිරජහු සෙසින්; බිම්බාස හවනං, බිම්බා දේවියගේ  
හවනයව; භුවනවිජයා, භුවනරූපයෙන් විජයකෙළේ; අභිතව,  
අලුත්; දළිත, සුන්කරනලද; මනොසිලාචුණ්ණවණ්ණන, රත්සුහු  
පැහැබුද; අභ්‍ය, ඇතින් නික්මෙනලද; ලාවණ්ණ, යහපත්වූ; පභා  
පවාහෙන, පැහැවතුරෙන්; අමනරසනදීපුරෙතෙව, අමාරස වතුර  
කින් මෙන්; අසුබ්බපාත, හෙනකදුලබ්දින්; අලලකුලා, තෙත්  
දුහල් ඇත්ති; වාමකරතල, වමන්ලෙයෙන්; නිනිත, තුබූ; මුබ්බම  
ලා, දුවන්පිසුම් ඇතිව; නිසිතනා, සුන්නි; අනිලබල, වාසුවෙග  
යෙන්; විපුලිත, කම්පිතවූ; කමනලතා විය, රන්ලියක් සෙසින්;  
රතනාවලසු, රන්ගලක්හුගේ; ‘පාදමුලෙ’ යනු හා සබඳ-ජන  
වරසු, ජනවරයාගේ; පාදමුලෙ, පාමුල්නි; පච්ඡභා, නිලපිත  
ලොභිතාදී පස්පැහැයන්; සමුදය, නැගීමෙන්; සමුප්පල, දිලියෙනවූ;  
විසාල, මහත්වූ; නයන, නුවන්නමැති; කුසුමෙහි, මලින්; අසු,  
කදුලනමැති; මධුබ්බුනි, මිඛ්දන්; විකිණ්ණ, විසිරිගියාවූ; නිල,  
නිල්වූ; කුටිල, බමුරුවූ; ධම්මිල, කෙශයන්ගේ; මොලි, මුහුදාම;  
මධුපාවලි, බමරවැල ඇත්ති; මුදු, මෙලෙක්වූ; මධුර, මිසුරුවූ; ගිර,  
තෙපුල්ම; හමරානුරාවා, බමරපියරැවි ඇත්ති; සුරතත, සුළුදුරකතවූ;  
කොමල, මොලොක්වූ; කරතල, අතුල්ම; පලලවෙන, පලපතින්;  
කරිකර, ඇත්අතක් සෙසින්; පිවරාසු, පිරුණුවූ; වාමිකරජුති  
විසර, රන්වන්රස් වීරෙන; ජංඝාසු, සුහදගයෙහි; සොකසිතෙහ,  
ශොක හා සනා මැ; අනිලවෙන, වාසුවෙගයෙන්; විපුලිතා, ඇලලෙන  
ලද්දි; බහුපකාරං. පරිදෙවිනා, අනෙකපුකාරයෙන් වැලප; දසසන,  
යහදස්තෙන්; සවන, යහගස්තෙන්; සම්ඵසෙක, යහපහසින්;  
වකිත, ප්‍රානතවූ; හරිණි විය, මාගිගක සෙසින්; සුතවර, සුන්රතවූ;  
අයං, මේ; යසොධර, යශස් බැරූයෙන් යශොධර නම්ලද්දු බත්  
කසසින්; තව වීරහානුර, නාගේ වීරහයෙන් ආතුර වී; රතන, රත්වූ;  
අරවිකුකොසෙසු, පිසුම්ගැබිනි; බාලාතපං විය, ලහිරුරස් බදු;  
අලතකරසං, ලතවත්රස; වරණතලෙසු, පත්ලෙහි; න ලිම්පනා,  
තොම්නි; කුසුමසර, මලවියාගේ; සරසු, වීලව; කාලහංසකං, කල  
හසුන් බදු; මණිනුපුරං, මණිනුපුරයන්; පාදපබ්බජ, පාපිසුම්නි;



සම්ඵසෙසත, යහපහසින්; නානුගණිකාවී, අනුග්‍රහ නොකරන්නී; තොගන්නිය සුසේසි. අපගත, විගතවූ; මෙබලා, මිනිසුන් වෙළුල්දමිනි; ආලාප, හඬින්; මුක, නිශ්ශබ්දවූ; මජ්ඣිකාගා, හිමුපියෙස් ඇත්තී; කාලාගරුපක, කළුවැල්කල්කයෙන්; පතතහඩක, පත්‍රහඩකය; පසොධරණාරෙ, පියවුරුවරෙහි; තලෙඛයනතී, නොඇඳවන්නී; අනුපරච්ඡිත, නොබඳනාලද; ගෙවනාඛිඤ, ගොරදබිඳින්; තිලකං, තලාවක් ඇති; සාලකං, සහිතවසිබවූ ක්ෂුද්‍රසියෝ; තලාවලෙඛං, තලෙල්ලරෙඛා; ධාරයනතී, උසුලන්නී; අපනිත, ගලවනලද; භාර, මුත්තර; සිරිගෙවනරණ, ගලවරණ; කණ්ණපුර, කණිණිතරණ ඇත්තී; දිවසකර, හිරිත්; වතු, සදින්; තාරකාසමුහ, තරු මුලින්; සුඤ්ඤ, සිස්වූ; ගගනසනතිභා, ආකාශයක් බඳු වී; සුතිනට පුරුෂයන් සුසංඝීඳින් සේ සිටිවනබැවින් කිසු. රණරණක, කතස්සල්ලෙන්; ඛිජ්ජමාන, ඛිනනවූ; මානසා, සිත් ඇත්තී— “ඛිද-දෙදෙනා” යන ධාතුයි—කුසුමධවලාහි, කුසුමධවලවූ; වනලතාහි, වනලියන් විසින්; අනාලිතාපි, නොපහරනාලද්දී; දභිතමාත්‍රයෙන යන අභිප්‍රායයි. වෙදනාපරිපිට්‍රිතා, වෙදනායෙන් පරිපිට්‍රිත වී; මඤ්ජුමාරුත, මඤ්ජුමාරුතයෙන්; චිබ්බතෙහි, විසිරිගියාවූ; කුසුමරපෙති, මල්ගෙවනින්; අසුසිත, නොපහරනාලද—“රුඨ-පුඨ-ප්‍රතිකාතෙ” යන ධාතුයි. ලොචනාපි, ඇස් ඇත්තීද; අසුප්පලං, කළු; මුඛමානා, විහිදුනී; මෙයට විනා ඵරජගෙහි අමුප්පලකාරණ නැති යන අභිප්‍රායයි; හංසං, එවිලින් එවිලට යන හසුන්ගේ; පක්ඛවාත, පියාවසින්; විතතෙහි, ඉසිගියාවූ; උපවනසර, ගෙදිගිනිවිල්හි; සීකරෙහි, පොදින්; අනාසිතතාපි, නොතෙත් වීද; අලල, ආර්ද්‍රවූ; තනුලතා, තනුලිය ඇත්තී; මෙසින් ඇය ධවවිසොගසන්නාපජනිත සෛදප්පලකතීකායෙන් ආර්ද්‍ර සේ කිසුහ. හංසිව, හසක සෙසින්; භවනකම්පිනී, ගෙදිගිනිවිල්හි; කලොලදෙලං, රළුරළුව; මෙතැන්හි “ආරුල්හා” යන්නක් අධ්‍යාහාර කරනු, අතාරුල්හාපි, ඇය සෙසින් නොනැගිද; පකම්පිත, සැලෙනලද : ගතතා, ගරිත ඇත්තී; කුසුමධුල්ලි, මල්ගෙවනින්; ඩුසරෙහි, දිබ්බිහුන්; මධුකරකුලෙහි, බමරකුලන් විසින්; අදභාපි, නොධහනලද්දී; සජාතසන්නාසා, සජාතයන් භාස ඇත්තී; තව වතං සමාදි සිකා, තොපගේ වුත සමාදාන කොට; එකාකිනී, එකලා; වකකවාසී විස ව හුචා, සක්වාචක වැනි වීද; විමල, නිමිලවූ; කමල, මහනෙල්හි; සිරිහර, ගොභා ගත්; තසතො, ඇස් ඇත්තේ; වතුකිනතරාපදානදෙසනා, පකිණ්ණකනිපාතයෙහි වතුකිනතරවසංඝාදෙසනා නැමති; සලිලසෙකෙන, උදක පරිමේසයෙන්; විරහදහනං, විරහ නමැති ගිනි—“සවායනනි සමෙ අයං, නඤ්ඤාමාගෙහි එක සකලකපිලපුරං තඤ්ඤතො තොසෙ තෙනා ජාතොති තඤ්ඤ” —ගේ මහාපුජාපතිගොතමීන් කුස ගොත්ථෙය. සුදෙවුන්රජාණන්ට දුසේස. මහාපුරුෂලක්ෂණයෙන්



සැදුම්ලද රූපකය ඇතිකෙසේ. බුදුන්ට සතරගුලකට උගත වසුවනීය  
 වන්නට නිසි භාගය ඇතිකෙසේ-පමකලාංගොපකාය, පමකලාං  
 ගයෙන් සමුපෙත; ඝනතර, සුවිංහද්ද; තිමිරසංඝාතෙපි, අනි  
 කාරනිකරයෙහිද; උක්කාකාරෙත, මිණිදබුවැටපතන් සෙසින්;  
 විජජුරිත, දිළිසෙත; දෙහපපභාය, ගිරිරයම් ඇති; වතුරභග්‍යභිති  
 තෙසු, නානා ගීත වාද්‍ය වංශය යන වතුරභග්‍යභිතිතයෙහි; සාකිය  
 කුලභයාය, ආකාශකුලයට ගුණයෙන් බිද; ජනපදකලාංගොයා, විස  
 පත්කල්හි උත්තමරූපතාවයෙන් ජනපදවාසීන්ට කලාංග වන  
 බැවින් එනම්ලද අභිරූපකයුවගේ; සරීරසම්භංගාලංකාර, ඔවුන්  
 දෙවිහිනිද වුව මැටි නිසි සාමියෙකු වත් මොහු වුව මැනව මොහට  
 නිසි භාග්‍යාවක වත් මැය වුව මැනව හේ ව්‍යවහාරික වෙසී හෝ සෞ  
 රතන වෙසී නැතත් බැණගෙන සැරඟෙන්නට නිසියගේ ගිරි  
 සැති ලද්දේවිනම්; පඤ්ඤාපෙත්වා, පැවිදිකරවා; කුමාරහරණභූෂි  
 තං, කුමාරහරණයෙන් භූෂිතවුනු-“දයජ්ජ තනි දුතබ්බභේත ආද  
 තබ්බභේත ව දයාදං වංශු තදෙව දයජ්ජ”-නිරුත්තරං ධම්මරගත  
 දයජ්ජං, නිරුත්තරවු දහම් නමැති භොගය-එසින් වදාලන.

“වෙමෙ භික්ඛවෙ භොගා කතමෙ වෙ ආමිසභොගො ව ධම්මභො  
 ගො ව ඉමෙ බො භික්ඛවෙ වෙ භොගා, එතදගතං භික්ඛවෙ ඉමෙ  
 සං විනතං භොගානං ගද්දං ධම්මභොගො”යි-“අරියගණපරිවු  
 තොති එත්ථ අරියාති ආරකතා කිලෙසෙති අතයෙ න ඉරියනතො  
 අයෙ ඉරියනතො සදෙවකෙන ව ලොකෙන අරණියතො බුඩ්ධා  
 ව පච්චෙකබුඩ්ධා ව බුඩ්ධසාවකා ව වුච්චන්ති ඉධ පත සාවකා එව අරි  
 යා”-පට්ඨතර, ප්‍රභාකරවු; කිරණමාලී, රශ්මිමාලා ඇති; අංසුමාලීවිස,  
 සුසංඝාතයෙන්; පරිපාචිත, පරිපාකගතවු; චිත්ත, සිත් ඇති; ජනන  
 වො, සන්ධි; මධුර, මිසුරවු; මධුකරවිරූත, බමරයා; ගීත, ගීති  
 කා; ගීතමාන, ගායනාකරනලද; සකුසුම, මල්සියෝ; පලලවහාර  
 භරිත, පලලවයන්ගේ භාරයෙන් බරවු; නාහා, නොයෙක්; ලතා  
 වනිතා, ලියවීමක්විසින්; අවලම්බිත, වෙලෙඪ්මතදත්තිහි වැහි  
 රෙතලද; තරුපතිවරෙහි, තරුපියන්විසින්; සමුපසංභිත, හොබ  
 නාලද; සීතවතෙ, එනම් වනයෙහි--“පියසභාගකෙනාති එත්ථ  
 වතුසු ඉරියාපථෙසු සහ අයනතො සභායො”-භගිනිපතිනා යනු  
 අනේච්චුසිටුහු බුහුන් රජගහාසිටුහුකෙරේ වන්නෙන් කියත්. රජ  
 ගහාසිටුහුහුන් අනේච්චුසිටුහුකෙරේ වේ. දෙවනානුභාවෙන,  
 දෙවියන්ගේ ආනුභාවයෙන්-“ච්චුසෙති එත්ථ පච්චිකාමාවසානං  
 පච්චුසො”-දීපරාක්ඛම්ච, පහන්රූකක් සේ; අභිත, වලාය; මහිකා,  
 හිමය; ධුම, දුම; රජ, බුලිය; රාහු, අසුරිඳුය යන; පමභිත, පස්අතින්;  
 විරිම්බිතං, විප්‍රමුක්තවු; අභිතවොදිත, අභිතවොදිතවු; පරිසු  
 ණණ, මොඩකකලායෙන් පරිසුණිණවු; සරදසමය, සරකල්හි;

විඤ්චිණ්ඩිතං විය ව, සද්ධිමුඛස්ස සෙසිනුදු; නයන, ඇසට; ආනන්දකරං, පරිනොෂජනකවුච්ඡු; පාද, පත්ලෙන් නික්මෙන; රහං, රඟ්; අජරං, අවිදුමාවනු ජරාඇතිවනබැවින් අජරවූ; හේ නිච්ඡාණ්සි, අජරශබ්දයෙන් නිච්ඡාණ් කියත් මිස දෙශනාධර්ම නොකිය හැකි නොයත්? යම්සේ සිත්පාහරණං කාව්‍යමි යන තත්ත්ව උපමාරයෙන් තදභිධාසිනිකෙරෙහි නව්‍යපදෙශ කරනලදද එසෙයින්ම නිච්ඡාණ්වාවක අජරශබ්දයෙන් තත්ප්‍රකාශකවූ දෙශනාධර්මද උපමාරයෙන් කියනුලැබේ. නොහොත් “ආසුභ්‍යානමි” යන තත්ත්ව ආසුර්වමිතනවූ භාතය ආසුර්වමිතයෙන් කියනලදද එසෙයින්ම ගතුවනට අජරස්නිමිතත වනබැවින් දෙශනාධර්මද අජරශබ්දයෙන් කියනුලැබේ. අමරදිශබ්දයෙන්ද එසෙයින්ම නිච්ඡාණ් කියනු වූවු තත්ප්‍රකාශක වනබැවින් තදුපමාරයෙන් හෝ තනනිමිතතයෙන් හෝ දෙශනාධර්ම කියනුලැබෙත්. අමරං යනාදී තත්ත්ව අවිදුමාවනවූ මරණ ඇතිවනබැවින් අමර වෙයි. මුරුතීත වනබැවින් අමුර වෙයි. අසම වනබැවින් අතුල වෙයි. අවිනාශී වනබැවින් අමාන වෙයි. අමර අමාන ශබ්දයන්ගේ කවර විශේෂ යත්? අමරශබ්දයෙන් ඤාණිකමරණ කියනු අමානශබ්දයෙන් සත්‍යනිමරණ කියනු. නිච්ඡාණ් ඤාණිකමරණ ඇතියන්නේ නොද ඇති. සත්‍යනිමරණද ඇතියන්නේ නොද ඇති. හේ මෙසෙයින් නිච්ඡාණ්සට ඤාණික මරණ හෝ ප්‍රබන්ධිකව්‍යද හෝ නැතිවනබැවින් තත්ප්‍රකාශකවූ ධර්මයහට නොද ඇති-සත්‍යං, සම්පරිද්‍යායෙන් නැතිවනබැවින් ශාන්තය; අභයං, දණ්ඩුදුග්ගතිආදී භය නැතිවනබැවින් අභයය; අසංඛතං, ප්‍රත්‍යයොක්‍යනත නොවනබැවින් අසංඝාතය; සිද්ධිමි වනබැවින් නිද්‍රණය; ප්‍රධානභාවයට පමුණුවනබැවින් ප්‍රණීතය; දිය පොළෝ සේ ගැඹුරු වනබැවින් ගම්භීරය; පච්ඡයෙකින් පිහිනව තුටු දැරගම්ණියක් සෙයින් දක්නට නොපිළිවන් වනබැවින් දුඤ්ඨීසි; ධම්මං සුඛං, පස්අනුසස් ඇති ධර්මය අභ්‍යා; එහි පස්අනුසස් නම් කවර යත්? වදාලේ මැ නො-

“පච්ඡම භික්ඛවෙ ආනිසංසා ධර්මසවනෙ කතමෙ පච අසසුතං සුණ්ඨි සුතං පරිඥාදපෙති කංඛං විතරති දිඨ්ඨං උජුං කරොති විතතමස්ස පසිද්ධි ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ පචානිසංසා ධර්මසවනෙ”යි.

තසසහස්සපතිමරුකිතං, තසසහස්සයෙන් භූමිතවූ; සත්‍යහව, මිනිස්ලෙවිනි සත්ත්වයන්; අලභිකනියං, පැන නොයනුදු; එයින් වදාලන “න තෙ හවං අභිමං ආදියනති”යි- “සසඤ්ඤනති ඵළං සඤ්ඤන සහ පව්‍යනතිහි සසඤ්ඤා”-අනුභං, අභරණිතවූ; පච්ඡානුදු; අමොක්ඛවාදිතං, අමොක්ඛවාදිවූ; නොසිස්තෙපුල් ඇති; ධර්මොක්ඛවාදිතං, දහම් නමැති වතුරු පවත්වනුදු; නානාවිධධර්මාදියම ලභිකතං, නානාප්‍රකාර බාද්‍යවිශේෂාදීන් ගැවැසිගත්; වණ්ණගති

රසසම්පන්නං, වණිණියෙන් ගතියෙන් රසයෙන් සම්පුර්ණවූ; සුඛනීද්‍රතං, ලොකීය ලොකොත්තර සුඛයට නීද්‍රතවූ-“ගයා නා ඵලං නිදඛෙති ඉදං ගණිතං ඉති ආලපති විස තයා නීද්‍රතං”-සුඤ්ඤ භාරෙ, ජනපත්විසින් ගුණවූ සිස්වූ අභාරයෙහි ගෘහයෙහි; තථා ගතා, තථාගතයෝ; පරම, උතුම්වූ; රමණීයං, රමණවූ; සකීයං, තමාගේ; යතිජන, තපස්විජනයවිසින්; තියානං, පෑමිණින් නව නිසිවූ; “යා-ප්‍රාපණේ” යන ධාතුව. ඡායදකසම්පන්නං, ඡායායෙන් හා උදකයෙන් සම්පන්නවූ; රමණීයං, අභිරමණවූ; යොගානුකූලං, සමාධියට අනුකූලවූ; “සුඡ-සමාධො” යන ධාතුව. කභාපණ, මසු රත්; කොටිසුභරෙන, කෙළින් සිටුවා මස්සෙන් මස්සෙහි සවා අතුට; කිණිනා, විකිණිකොට ගෙන; ජලධර, මේවෙලෙහි; පරි චුම්බිත, පැහැරසිටි; සිඛරමාලෙන, සිඛරමාලා ඇති; කෙලාසතිරි වරෙතෙව, කෙලෙස්ගල් සෙසින්; සුධා, සුනුවමින්; ධවලෙන, සුදුවූ; වෙජයනනම්ච, සක්දෙවිරජහුගේ වෙජයනනමහපාය සෙ සින්; සමුජ්ජලිත, දිලියෙන; තෙකභූමක, තොළක්වූවූ; වාරකො ඩිකං, දෙරට ඇති; සුරවාප, දෙව්දුනු සෙසින්; වාර, සිත්ගත්; තොරණ, තොරණින්; රමණීයෙහි, රමණවූ; විවිධ, කොයෙක් වැදෑ රූමිවූ; විවිධත, විසිතුරුවූ; රුචිර, සිත්ගන්නාවූ; පාසාදෙති, පහපෙ ළින්; මනනසනාති, මනනුවන්; විදුලිපනතං, වොලොගන්නා; එසින් කියා එක්සමයෙක්හි තුනිතසුරයෙහි එක්දිව්‍යපුත්‍රයෙක් මධ්‍යමයාමයෙහි ශරීරප්‍රභායෙන් දශදිශා දල්වමින් බැස බුදුන් කරා එලඹ එවෙතෙර නමහට ප්‍රීති ජනවන පරිදි දක්වනුයේ-

“ඉදං හි තං ජෙතවතං ඉසිසංඝනිසෙවිතං

ආවුඤ්ඤං ධම්මරජෙන පිනිසජ්ජනං මම” යි.

කෙලාසධරධර, කෙලෙස්ගල් සෙසින්; සරදම්බුදු, සරවලා සෙ සින්; හම්කර, සඳහුගේ; කරනිකර, රස්කලඹක් සෙසින්; ධවල, සුදුවූ; සිනිඬ, සිනිදුවූ; සුඛ, නිකසලවූ; මුදු, මෙළෙක්වූ; පුලිනතල, වැලිතෙලෙන්; අතිරමං, රමණීයවූ; මාධවි; යොගොක්‍ර; මධ්‍යනි කාදිසු, මිසිදවර ඇ, කුසුමයණඩ, මල්රැසින්; මණ්ඩන, සැදුම්ලද; ලතාමණ්ඩපෙසු, ලියමඬයෙහි; සිත, සුදුවූ; සිතල, සිතිල්වූ; සිලානලෙ හි, සලවටතෙන්; සුපුලල, සුපිපි; කමල, මහනෙල්ඇ මලින්; සම ලංකිත, සැදුම්ලද; සිසිර, සිතිල්වූ; මධුර, මිසුරුවූ; සලිලාසය, සලි ලයට ආශ්‍රයවූ උරිපොකුණෙන්; විකුසිත, සැදුම්ලද; පජ්ජලිත, දිලියෙන; ගතකුටියා, ගඳකිළින්; සිඛාප්පනං, මයනකප්‍රාපතවූ; විහාරං කාශපෙනා, වෙතෙර කරවා; සුර, දෙවියන්විසින්; අසුර දුතවයන්විසින්; මුනි, තපස්විජනයන්විසින්; මනුජ, මිනිසුන් විසින්; වජ්‍රනියො, වදනාලයයේ; අමර, දෙවියන් හා; නර, මිනි සුන්විසින්; පරිවුතො, පිරිවරනලයයේ; සාමාන්‍ය පඤ්ඤා යන තත්ති



එකවර ශ්‍රාවස්සනම් කුමට විය යත්? ශ්‍රවස්සන නම් සෘෂිතීන් නිවාස  
භූමි වනබැව්හුදු ශ්‍රවිෂ්ඨාත්මකත්වයෙන් \* භූමිපරිග්‍රහකල වනබැව්  
හුදු කුමරු පිහිටුවනකලැ සොසරි උකහවන බැව්හුදු මධ්‍යමාසයට  
උපහොග පරිහොග සම්පන්න එහි ඇතිවනබැව්හුදු ශ්‍රාවස්සන නම්  
වි. එසිත් සිත-

“භූමි + සබ්බපකරණං සාවත්තියං සමොතිතං  
තසමා සබ්බපාදය සාවත්තියං පවුට්ඨි.  
කොසලානං පුරං රමමං දසනියං මනොරමං  
දසනි සංගෙහි අවිචිතං අනනපානසමාසුතං.  
වුඬිං වෙසුලුතං පතං ඉධං චිතං මනොරමං  
ආලකමඤ්ච දෙවතං සාවත්තියං පුරවුග්ගමං” යි.

එකවර අසුදහසක් නියමිතම් පිරිවරනලද්දේය. තුන්සිය තුන්  
සිය යොදුන් කසිකොසොල්දෙරට ආයවුබාරයි—විමල, නිමු  
ලවු; විපුල, බොහෝවු, ධවල, සුදුවු; පුලිත, වැලි; අභ්‍යං, අතුරන  
ලද; තානා, නොයෙක්; පුරති; සුගතිවු; කුසුමපාකාර, මල්ලැස්;  
අභිකිණ්ණං, සැදුම්ලද; සෙත, සුදුවු; රතන, රත්වු; නිල, නිල්වු;  
කමල, මහනෙල්; ආරොපිතානි, හිඳුවනලද; මරකත, මහමිණිමුවා;  
රජත, රිදිමුවා; කතක, රත්මුවා; පලිකාදි, පිළිමිණිමුවා; පුණ්ණ,  
මිණිවත් දියෙන් පුරනලද; කලසමාලාහි, කලස්පෙළින්; උපර  
චිත, සදනලද; විජිතානං, විජිතානි ඇති; සමුසනිත, තහනලද;  
විවිධ, නොයෙක් නවාම් ඇති; විචිතන, විසිතුරුවු; තෙකසහසස, තො  
යෙක් දහස්; ධර්මපාකා, ධර්මපතාකා ඇති; බුප, ගඳුමින්; අනුකා  
රං, අඳුරුවු; අමරපුරපදිසසොහං, දෙවිකුමර හා සමාන ගොහා  
ඇති; පුරවාසිති පුර්වමානො, පුරවාසින්විසින් පුදනලදයේ; අභි  
කඤ්ඤමානො, පසස්නාලදයේ; සුවණ්ණරසසෙකපිඨරං, විය;  
කතකරසනිමෙකයෙන් මෙන් රත්වන්වු; පුරති, සුගතිවු; කුසුම,  
මල්ඇති; තරුවර, දුමරාජයන්විසින්; නිරතාරං, අතුරුතැනි;  
කුරුකුසුමාදිසාදි සන තත්ති ආදිගෙයෙන් ගෙහමාගයන් රුරු  
මාගයන් වමරමාගයන් රොහනමාගයන් වාගමාගයන්, කදලිමාග  
යන් විචිත්‍රමාගයන් කියනු. තරුණ, ලද; හරිණ, මුවන්ගේ; සමාරං,  
හසර ඇති; මතන, මත්වු; මොරසන, මොරසියන්ගේ; සමාකො  
සං, හඬ ඇති; අලිකුල, බමරකුලන්ගේ; කුඩිතාර, කුඩයන හඬින්;  
ධාවිත්, මුඛර; බණ්ණවන්වු, සහකාරං, මිතුරුන් ඇති; සමදා,  
මදසනිතවු; කොකිලකුල; කෙවිලිකුලයින්ගේ; කල, මනොඥවු;  
ආලාප, බිණිමෙන්; කොලාහලං, එකනිතනාදවු; උප්පිලල, පිපි;  
කුසුමමථරි; මල්කැන්ති, රෙණු, මුවරදින්; පිඨරං, රත්වන්වු;

\* “ශ්‍රවිෂ්ඨාත්මකත්වයෙන්” - පොත්. + “සබ්බද” - සුභාගාරයෙහි,



අනෙක, නොයෙක්; කුසුම, මලින්; පරිමල, සුවඳ; වාහිනං, වැහෙනු වූ. ජෙනවනං යන තන්හි ජෙනයාගේ වනය ජෙනවන නම් වේ. හේ ජෙනවන නම් කුමට විය යත්? තමහට ප්‍රතිපක්‍ෂ ජනයන් ජන වනබැවින් ජෙන නම් විය, පියරජහු ශත්‍රුවජය කළ දවස් ජාතයෙන් ජෙන නම් විය, මඩගලකාමයායෙන් ජෙනනම් කොළෝමය, ඒවනය ජෙනරාජකුමාරයා විසින් රෙවිතය, සංවිචිතය, පරිපාලිතයි. හේ වනයට ස්‍රාමය. එයින් උයන ජෙනවන නම් වී.

අතිල, සුලභින්; අවනත, නකුඩු; සිඛා, මුදුන් ඇති; ලතාවතීනාති, ලියකතුන්විසින්; අනවරත, අවරතනොව සියහ; මුත්ත, විසිදිනා; කුසුමෙහි, මලින්; ආබඩ, එක්වූ; පලලව, පලපත්ව; අජලිනි, ඇදිලි ඇති; පාදපෙහි, තරුවරයන්විසින්; නානාමණි, නන්විසි; තුරා, ඉදුනිල් වෙරළ වරා පිසුම් රාමණිආදීන්ගේ; පභාවිසර, පුභාප්‍රවාහ; විජ්ජුරිත, දිජ්ජිත්; විරචිත, තවරනලද; වර, උතුම්වූ; රාවිර, මනොඥවූ; ගඤ්ඤවි, ගඳකිලිය; සිරිං, ගොහා; ගරිරසිරියා, ගරිරගොහායෙන්; අභිමඤ්ඤො, මහිමින්; විතරකි; පච්චිධ්වුඛකාත්‍ය; සම්පාදන කෙරෙමින් වතුච්චි විහාරයෙන් වෙසේ.

මේතෙකින් බුදුන් අවිජ්ජිතයානට පැමිණ එහි වැඩවසන් පරිදි දක්වා උගතරයෙහි අනෙකාකාරයෙන් බුදුන්ගේ ගුණ වැඩියාවට විහරනොව පන යනාදි ග්‍රන්ථවාර කොළෝ. අභවමාතිණෙණා, මම වතාහි භවසාගරයෙන් උපනිණිණයෙමි; මුත්තො, භවබ්‍රහ්මයෙන් මුක්තයෙමි; දංකො, ඡට්ටකාර ඉන්ද්‍රියදමනයෙන් දහනයෙමි; සංකො, කෙලශකොහොපගමනවශයෙන් ශාන්තයෙමි; අසංකො, නිව්‍යාණපුරප්‍රවිභවනබැවින් ආශ්වාසනයෙමි; පරිනිබ්බුතො, කෙලශාත්තපරිනිව්‍යාණයෙන් පරිනිව්‍යාණයෙමි; ලොකොව, සඤ්ඤාකවනාති; අතිණෙණා, සංසාරවෘත්තයෙහි නිමිත්ත වනබැවින් භවසාගරයෙන් අතිණිණය; අමුත්තො, සංසාරබ්‍රහ්මයේ බඩ වනබැවින් භවබ්‍රහ්මයෙන් අමුත්තය; අදනො, විෂයප්‍රසන්නතා ඉන්ද්‍රියහයගමනනිවාරණයට අසම්පි වනබැවින් අදනනය; අසංකො, කෙලශකොහයෙන් කුසුම්ත වනබැවින් අසාන්තය; අනසංකො, නිව්‍යාණමානිදර්ශන කොලද වනබැවින් අනාභවසනය; අපරිනිබ්බුතො, කෙලශදහන්ගෙන් දහමාන වනබැවින් අපරිනිව්‍යාණය; පභොමි වාහං, මම වතාහි ප්‍රභූමි පොභොසන්මි; ලොකං නාරෙදාං, සඤ්ඤාකයා සසරසප්තරෙන් නගන්තව; මොවෙදාං, සසරමලින් මුදන්තව; දමෙදාං, ඉන්ද්‍රියදමනයෙන් දමන්තව; සමෙදාං, කෙලශශක්කසහය සන්තිද්‍රවන්තව; අසංකො, නිව්‍යාණමානිදර්ශන කොලයෙන් අස්වසන්තව; පරිනිබ්බාපෙදාං, කෙලශපරිද්‍රව නිවන්තව; තස්ස නන්දොදො, කොවි තාරොතා, ඒකකලොකයහට අත්තිසි භාණ්ඩාවෙන් නැති; සසරකන්තරන් තරවනුයෙක් නැතැයි සේයි -

මොව්නා, මොව්සිතාවෙක්; සසරදහින් මුදහුසෙක් නැතැයි සේයි; දමෙතා, දමසිතාවෙක්; අතික් තරදම්සාරියෙක් නැතැයි සේයි. සමෙතා, සමසිතාවෙක්; කෙලෙසෙරෙයොපප්පව සන්තිදුට්ත තෙක් නැතැයි සේයි. අසාසෙනා, ආශොසසිතාවෙක්; වධාදුම් ප්‍රාප්තයන් සෙසින් සංසාරහසින් උත්තුසන සන්ධයන් අස්වසනුයෙක් නැතැයි සේයි. පරිනිබ්බාපෙනා, පරිනිච්ඡාසිතාවෙක්; කෙලෙස දහනසකැකි නිවහුයෙක් නැතැයි සේයි. අසුසුත්‍ර මයාති, මා විතා යයි; යම්සේ නාසිකාත්‍ර දක්වා ගමනීර් කඳුමයෙහි නිමන්තපුරුෂයෙක් අතික් එසෙසින්ම නිමන්තපුරුෂයක්හු අත හෝ ඉස හෝ ගෙන නගන්තට අසමථිවේද එසෙසින්ම යමෙක් පවකාමතුණ නමැති කඳුමයෙහි නිමන්තවූයේ අතික් එසෙසින්ම නිමන්ත පුරුෂයක්හු නගන්තට අසමථි වෙයි. බුදුහුටු කල තමන් උත්තරිණිණ බැවින් සමථි වෙත්. එයින් කිහි-

“බුබො සො භගවා බොධාය ධම්මං. දෙසෙති තිණ්ණො සො භගවා තරණය ධම්මං. දෙසෙති. මුහෙනා සො භගවා මොවාය ධම්මං. දෙසෙති දහෙනා සො භගවා දමථාය ධම්මං. දෙසෙති සතෙනා සො භගවා සමථාය ධම්මං. දෙසෙති අසසන්ධො සො භගවා අසසාසාය ධම්මං. දෙසෙති පරිනිබ්බුතො සො භගවා පරිනිබ්බානාය ධම්මං. දෙසෙති” යි.

තිණ්ණො යන තන්හි “තෘ-ප්ලවනතරණයො” යන ධාතුයි, මුහෙනා යන තන්හි “මුච්ඡ-මොක්ෂණේ” යන ධාතුයි, දහෙනා යන තන්හි “දමු-උපශමේ” යන ධාතුයි, සතෙනා යන තන්හි “සමු-උපශමේ” යන ධාතුයි, අසසන්ධො යන තන්හි “අවිස-ප්‍රාණතේ” යන ධාතුයි, පරිනිබ්බුතො යන තන්හි “වික්ඛ-වරණේ” යන ධාතුයි. මෙහි පලමුවනවරද දෙවනවරදකප්‍රත්‍යයයැ තුන්වනවර තුන්වත්‍රත්‍යයයැ සතරවනවර තාවිප්‍රත්‍යයයි.

“උප්පලවනෙ වාති එත්ථ උප්පලානං වනං. උප්පලවනං සෙස පදමයෙපි එසෙව නයො. එත්ථ ච සෙතරත්තනිලෙසු යං කිච්ඡි උප්පලං. උප්පලමෙව සතපතනං පදුමං. උාතකසතපතනං පුණ්ඩරිකං පතනනියමං. විතාපි සෙනං පදුමං. රතනං පුණ්ඩරිකනනි අයමෙත්ථ විගිච්ඡයො” --කාව්‍යයෙහි වූකල පුණ්ඩරිකශබ්දයෙන් හෙලපියුම් කීයත්—උදකා නිගගතානිති උදකතො නිගගතානි අනෙතානි මුග්ගපෙය්‍යිනීති උදකතලස්ස අනෙතා නිමුග්ගායෙව සුචා පුසනනි ච සිසුනනිති අනෙතා.

පොසිති යන තන්හි “පුෂ-පුෂ්ටො” යන ධාතුයි. ඡිතිප්‍රත්‍යය තප්‍රංසකඛත්‍රව්වනයි. දසසහස්සිලොකධාතුං යනු අධිගමයට නිසි සන්ධයන් ඇතිතැන් ගෙන කීහු. එහි සන්ධයන් අතුරෙහි පමුඛවිප

සෙසි මිත්‍රත්‍යයනට හා දසසහසිලෝකධාතු වෑ දිව්‍යබ්‍රහ්මයනට අති  
 ගම ඇති. ඉන්ද්‍රියපරොපරිසතනිඤ්ඤාණෙන යන තත්ති ඉන්ද්‍රියපරො  
 පරිසතනිඤ්ඤාණෙන නම් ඉන්ද්‍රජන්ගේ මුහුකල නොමුහුකලබැව් දන්තා  
 යුවැසි. අනාවරණිඤ්ඤාණෙන යන තත්ති අනාවරණිඤ්ඤාණෙන නම්  
 ජිහ්විකපත්‍රප්‍රසංගෙහි තපනාරාව සෙසින් යම් තෙතෙක ආවරණ  
 නැතිව අසංගෙගතින් පවත්නා නුවණයි. උග්‍රසම්පන්නාදි යනාදි  
 තත්ති උද්ගතිය දන්ගේ උග්‍රසම්පන්නාදි නම් වෙයි. “කට-වෙහො  
 යාම්” යනබානුයි. විපරිතය දන්ගේ විපරිතාදි නම් වේ. “පරි-  
 වාක්තිකරණේ” යන බානුයි. නිතය දන්ගේ නෙයා වෙයි. “භේද-  
 ප්‍රාපණේ” යන බානුයි. එහි උද්ගතියින් වදාල දෙයනා අසා අධිගම  
 කරනුයේ උද්ගතිය නම් වෙයි. නිද්ද්ගතියින් වදාල දෙයනා අසා  
 අධිගම කරනුයේ විපරිතිය නම් වෙයි. ප්‍රතිනිද්ද්ගතියින් වදාල දෙය  
 නා අසා අධිගම කරනුයේ නෙය නම් වෙයි. එයින් වදාලන-

“කතමො ව පුගගලො උග්‍රසම්පන්නාදි යස්ස පුගගලස්ස සහ උද්  
 ගතවෙලාය ධර්මාභිසම්මයො හොති අයං චූච්චති පුගගලො උග්‍රසම්ප  
 න්නාදි. කතමො ව පුගගලො විපරිතාදි යස්ස පුගගලස්ස විභි,  
 රෙන අභේ විභජ්ජමානෙ ධර්මාභිසම්මයො හොති අයං චූච්චති පුග  
 ගලො විපරිතාදි. කතමො ව පුගගලො නෙයො යස්ස පුගගලස්ස  
 උද්ගතො පරිපුර්ණො යොනිසො මනසිකරොතො කල්‍යාණ  
 මිත්‍රතා සෙවතො හජතො පසිරුපාසතො අනුපුබ්බත ධර්මාභි  
 සම්මයො හොති අයං චූච්චති පුගගලො නෙයො. කතමො ව පුග  
 ගලො පදපරමො යස්ස පුගගලස්ස බ්‍රහ්මපි සුණ්ණො බ්‍රහ්මපි උග්‍රසම්ප  
 න්නා බ්‍රහ්මපි ධාරයතො බ්‍රහ්මපි වාචයතො න තාය ජාතියා ධර්මාභි  
 සම්මයො හොති අයං චූච්චති පුගගලො පදපරමො”යි.

මෙහි පදපරමයා අධිගමිභාග් නොවන්නෙත් නොගත්තු.  
 තයො වෙතෙයෙපුගගලෙ, තුන්වෙතෙයෙ පුද්ගලයන්; ජලමානා  
 නලක්කිණි චිත පඤ්ඤායතෙන, දිල්ලෙන ගිහිකඳක් සේ පෙනෙ  
 නුවන් ඇසට; ආසය, භෞමිකමායාදී ආසයද; අනුසය, කාමරා  
 ගානුසය ප්‍රතිභානුසයාදී අනුසයද; වරිත, ර ගවරිත වෙළවරිතාදි  
 වරිතද; අධිමුක්තියො, හිතාධිමුක්තිය ප්‍රණීතාධිමුක්තිය යන අධි  
 මුක්තියද; “සොපකසහසෙසපි” යන තත්ති අපිගබ්බය සමුච්චයාපිසි.  
 එයින් සොපකසහසපුසෙසිද සංකප්පත්ත ධර්මදෙයනා කරන පරිදි  
 සුවන වේ. සමීපතත්ත විය, සමීපතත්තයක් සෙසින්; ඔහාසං පසා  
 රිකා, ගරිරරශ්මිසම්පරණය කොට; ඔවුන් තමා දක්නාසේ රස්වි  
 සිද මනොනුකූල වසනානුකූල කොට යොදුන්පමණ පස් රසක්  
 ගන් රත්රත්තියක් සෙසින් නොඑක්ද; කෙලසුවහස්නි සංකප්ප  
 කලසුසිරිදාගරන් ලද කුසල්වියට ගෙන රජොගරණං යනාදියින්  
 සැද; තුබ්බපරිද්දෙන් මනොනුකූල කොටිත යුසෙයි. අවිජ්ජකා



රං, අවිද්‍යා නමැති අධිකාරය; ධර්මාලෝකය, දහම් නමැති ආලෝකය; තණ්හාසංසාරය, භව නමැති ගෘහයෙහි තෘෂ්ණා නමැති සගල; තණ්හාපාලය, තෘෂ්ණා නමැති දුල්; තණ්හාසංසාරය, තෘෂ්ණා නමැති ක්‍රොධස්; තණ්හාපිපාසය, තෘෂ්ණා නමැති පිපාසා; පාදාමිත්‍යාපිපාසා. තණ්හාපරිලාහය, තෘෂ්ණා නමැති පරිදහ; තණ්හාසංසාරය, තෘෂ්ණා නමැති සන්තාප; සං තප්පතීති සන්තාපො. කිලෙසපටං, කෙලෙස නමැති ජටා; රාගද්‍යෙසමොහගගයො, රාග වෙස මොහ නමැති ගිනි; සංසාරසමොධා, සංසාර නමැති සමොධායාතයෙන්-සමො ඛණ්ඩකතී එතාති සමොධොධො-ධමොධාසං, දහම් නමැති අවකාශ; සංසාරච්ඡා, සංසාර නමැති ච්ඡායෙන්-චිරිවො පටො චිරපටො-අරියමග්ගපටේ, ආර්යමාර්ග නමැති සත්පථයෙහි; සංසාර සාගරා, සංසාර නමැති සාගරයෙන්; නිබ්බානපටේ, නිව්වාණ නමැති පථයෙහි; සංසාරකතාරා, සංසාරනමැති කාතාරයෙන්; නිබ්බානබොධමුඛං, නිව්වාණ නමැති ක්‍ෂෙත්‍ර නිසිවූ භූමියට; සංසාරඛණ්ඩා, සංසාර නමැති ඛණ්ඩකයෙන් - ඛණ්ඩකතී එතාති ඛණ්ඩකං-සංසාරපපාතා; සංසාර නමැති ප්‍රපාතයෙන්; සංසාරපළිපා, සංසාර නමැති මහාකද්දීමයෙන්; සංසාරච්ඡා, සංසාර නමැති ච්ඡායෙන්-විසෙසෙන ප්‍රග්‍රහා ච්ඡාග්‍රහා-සංසාරපඛා, සංසාර නමැති තෘණශෙචාලනලද්‍රව්‍යයන්ගෙන්. සිංහා යන තණ්හා සාමාන්‍යයෙන් “තිණ්ඩිභො පණ්ඩුසිභො කාලසිභො සුරතතතප්පාදෙ කෙසරසිභො” යන සතර ජාතිය සිංහයන් කෙරෙහි මගරාජ ගබ්දයෙන් විසිනිවන බැවින් කෙසරසිංහ මැ ගන්නාලැබේ. ලාඛා පරිකමකතෙහි විය, ලාබරසෙන් තැවරු බදු; මුඛ, මුහුණ; අග්‍රා වාලා, අක්වල්; පාදපරිසරතනාති, පාපරිසරය; මහාකතො, මුදන්-ලාඛාරසපරිසරනුලිකා ලාඛාදලිකා-සන්ධිමි, කලවෙසක; බකො, සකකයෙහි; කදව; සතසහ සංගතක, ලක්‍ෂවටනා; කම්බලපරිකම්බ පෙන විය, රසකකම්බලයක් හුගේ පරික්‍ෂෙපයක් බදු; අතිධවල, ඉතා සුදු; සංචුණ්ණපිණ්ඩවණ්ණන, සත්සුත්‍රපිඩක් බදු; සුචණ්ණකුහතො වා, රන්ගුහායෙන්; රජත, රිදීගුහා; මණි, වෙරළමණි ඉදුනිල්මණි පිළුමරාමණි; එළික, පිළිමිණිගුහා; ගෙසං යෙව ඵලො, එම රන්රිදිමණිතලායෙහි හෝ රන්තලායෙහි හෝ, රජං, ධූලි; අසනිසද්ධං, අසනිසංඝාමා; අලාතවනකං, ගිනියෙල්සක්; සන්තාසං, විනෝත්තාස හා ගර්චකමපා; ආකිණ්ණ, ගැවැසිගන්; වරලක්ඛණො, මහාපුරුෂලක්‍ෂණයන් ඇතියේ; අනුබ්‍රාජකපතිමණ්ඩනො, අශ්විනානුබ්‍රාජකයෙන් භූමිතවූයේ; ගකුකුපිසුචණ්ණගුහතො, ගදකිලි නමැති රන්ගුහායෙන්; ගකුමණ්ඩලමාලං, මහාධම්ම සභා මණ්ඩලය; රතනට්ඨලසනනිහං, රුවන්ගිරිතලා සෙසින්-කකාති දසෙසා-ජ අසාධාරණසුඤ්ඤා, ඉන්ද්‍රියපරාපයඤ්ඤානස ආශයානුශය ඤානය සමකප්‍රාතිභාසඤ්ඤානස සම්ඤ්ඤානස අනාවරණඤ්ඤානස





වොහිඤ්ඤානා යන තන්හි ති අව ප්‍රථම “හිදිර්-විදුරණේ” යන බාතුයි. පඤ්ඤාගතෙන දීඝිගතානි, ප්‍රඤ්ඤෙන් දැනේ; ගතශබ්ද වාක්‍යාලංකාරයි-පඤ්ඤානනි ඤාතුං ප්‍රච්ඡන්තුං සුත්තමඤ්ඤාං-යං, යමක්භු තැ; යමෙක් ආතාක්ඛේයාගේ කාච්ඤාචිනොදනස කෙරේද ඔහු කරගැනූසේයි. උපසංකම්මානා ප්‍රච්ඡන්ති, එකවර සිංහරාජයක්භු ගන්වන දික් කරනුවන් සෙසින් ප්‍රතිනත වරවාරණයක්භු සොභා පිරිමදන වුන් සෙසින් උග්‍රතෙජස් ඇති ආශිච්ඡයක්භු ග්‍රිවායෙහි වැලඳගත් නවුන් සෙසින් ප්‍රභාලිත වන්තිසකාශියක් වැලඳගත් නවුන් සෙසින් එලැඹූ පැන පිළිවිසින්; ගුල්භානි ව, සංවෘතයනුදු; “ගුන්-සංවරණේ” යන බාතුයි. පච්චන්තනානි ව, ප්‍රච්ඡන්තයනුදු; “ජද-අපචාරණේ” යන බාතුයි. සුනිසිතසංයෙන, සුධොතශස්සුයෙකින්; කුමුදනල කලාපං විස, මහනෙල්දඬුකලබක් සෙසින්-“දිබ්බාගදෙන සපෙප විසාති දිබ්බාසධෙන සපෙප අභිභවනොවිස-නෙ, ඒකාත්‍රියපණ්ණි තාදිභු තෙජස් මදනැතිවැ නිපතිතමානධ්වපවැ අප්‍රතිභානවුවානු; භාසුර, දීපනවු; විලම්බි, ප්‍රලම්බවු; කෙසරසවා, ලාකෙසුරුසලා රැසින්; සොභිතකකිකිසා, හොබනා සකකිඇති; බායනති, වටහන්; ඔවුන් හැමදෙනාවිසින් අභිසංඛිතවු ප්‍රජනයෝ වෙරලට පත් මුහුදු රල සෙසින් අවුදු බුදුන්කරා එලැඹූ බිඳෙත්. එසින් කිහ-

“එවං සබ්බාසමාවට්ඨා සබ්බාවිච්ඡො තීරං පඤා මහාසමුද්දං උග්‍රමියො විස භගවතං. පඤා හිජ්ජන්ති” යි.

ඉඛිවිධෙන, සාඛිවිධඤ්ඤානයෙන්; නානාවිධිවිකුබ්බතං දසෙසෙනො, “අනෙකවිහිතං ඉඛිවිධං පච්චනුභොති. එකොපි හුනාබඬුධා හොති” යනාදී ක්‍රමයෙන් අනෙකප්‍රකාර සාඛි දක්වනුයේ; දෙවමනුසානං සද්දං සුණ්ණෙනා, “දිබ්බාස සොතබාතුයා විසුබාස අතිසකනනමානුසකාය උභො සද්දෙ සුණ්ණති දිබ්බි වමානුසෙ ව දුරෙව සතතිකෙ ව” යනාදී ක්‍රමයෙන් ද්වාරමනුෂ්‍යයන්ගේ ශබ්දයන් අසනුයේ; පරෙසං සොලසවිධං විතං ජානෙනා, “පරසත්තානං පරපුග්ගලානං චෙතසා චෙනො පරිච්ච පජානාති සරාගං වා විතං සරාගං විතනනති පජානාති විතරාගං වා විතං-පෙ-සද්දෙසං වා විතං විතද්දෙසං වා විතං සමොභං වා විතං, විතමොභං වා විතං සංඛිතං වා විතං අසංඛිතං වා විතං මහගගනං වා විතං අමහගගනං වා විතං සඋග්ගතරං වා විතං අනුග්ගතරං වා විතං සමාහිතං වා විතං අසමාහිතං වා විතං විමුක්තං වා විතං අවිමුක්තං වා විතං අවිමුක්තං විතනනති පජානාති” යි ගත් ශොධශාකාරයෙන් දන්ගේ; ඉච්ඡිතිච්ඡිතභානං සමනුසාරෙනා, “අනෙකවිහිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුසාරති සෙසාපිදං එකමපි ජාතිං චෙපි ජාතියො” යනාදී ක්‍රමයෙන් ඊජසිත ඊජසිත සාධන සමරණ කරනුයේ; ඉච්ඡිතිච්ඡිතං රූපං පසුනෙනා, ඊජසිත ඊජසිත රූපයන් දක්ගේ; අතිපණ්ණිතානි, ආශ්වාස වාරයෙහිදු සමවදනාබැවින් අතිප්‍රණ්ණිතවු; ලොකුතාරඵලසුබාති, ‘ආපවාතං බයා අනාසවං චෙනොවිමුත්ති. පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිඝිව

ධම්ම සං අභිඤ්ඤා සමිකකා උපසම්පජ්ජ විහරති” යනාදි ක්‍රමයෙන් ලොකොත්තරඵලසුඛයන්; අනුභවනොතා, ධම්මදෙසමිත් හිඳ පමුද සාධුකාර දෙන ඤාණයෙහි පුච්ඡාගයෙන් පිරිසිදු ඵලසමාපත්ති සමච්ඡාද සාධුකාරශබ්දයාගේ නිසිඤ්ඤාමය නොවනතුරු සමාපත්තීන් තැනී සිටිනැත් පටන්ගෙන ධම්මදෙසනා වනබැවින් නිරන්තරයෙන් අනුභවකරනුයේ; කරුණහගවතී, කුලුණ නමැති මහපිනැතිසවිසින්; වොදිතහදයො, වොදනාකරනලද හෘදය ඇති යේ; මණ්දිපරස්මි, මිණිපහන්රැසින්; හතතිමිර, නටඳුරුඇති; ගඤ්ඤාපියා, ගඳකිලිය; සල්ලධරපටලජනිත, මෙඝපටලයෙන් දනවනලද; බහලකුකාරරතතියා, බහලවූ අඤ්ඤා ඇති රුත්‍රිය; හිමසමාකුල, හිමපොදින් අවුල්වූ; බලවානිල, බලවත්වූ සුලහින්; විලුලිත, ඇලලෙනලද; සකණ්ටක, කටුසහිතවූ; වාශකතාගවරිත; වාසයන් හා වනගජයන්විසින් හැසිරෙනලද; විසමනල, විෂමවූ භූමිඇති; නොහොත් හුරුවසුරුකසලනෙන් ගහනවූ හිනිහල් කම්හල් ඇ වෂමභූමිතලඇති; දෙසං, දෙශයෙහි; අධිවසති, සුවෙන් වෙසේ; මෙතෙන අධියොගයෙහි කම්මසංඥාසි. සුපාරකො විය, එකාදසනිපාතයෙහි සුපාරකජනකයෙහි දක්වනලද සුපාරකනම් පණ්ඩිතයා සෙසින්; තණ්හානිලවෙගෙන, තාප්ණ නමැති වායුවෙගයෙන්; සංසාරමහණ්ණවෙ, සංසාර නමැති මහාණ්ණවයෙහි; අපායවලභාමුඛං, නරක නමැති වලබවුච්ච; පජානාචං, ප්‍රජා නමැති නොකා-ප්‍රකෂේණජයන ඉති ප්‍රජා, සනාතනය හිති නොහූ-දෙසනාසමකරණෙන, ධම්මදෙසුන් නමැති සත්‍යත්‍රියායෙන්; සබ්බමරතනපුරිතං. කඤ්ඤා, සබ්බම නමැති රතනයෙන් පරිපුර්ණ කොට; නිබ්බානඵලං, නිව්වාණ නමැති සඵලයට; මනොසධො විය, මනොසධ නම් පණ්ඩිතයා සෙසින්; සංසාරඋපකාරිපුරවරුඛං, සංසාර නමැති උපකාරිපුරයෙහි අවරුඛවූ; “රුධිර-ආවරණ” යන ධාතුයි. ජනිජරාමරණරිපුගණපරිබ්බුල්ලං, ජනිජරාමරණ නමැති රිපුගණයන්විසින් පරිබ්බුල්ලවූ; සමනනාද්දභ්වූ; “වහ-ප්‍රාපණ” යන ධාතුයි. කාමකොධරිපුකම්මකම්මමානං, කාමකොධ නමැති රිපුජනයන්ගේ කම්මයෙන් කම්මමානවූ; කොණ්ඩඤ්ඤා විදෙහනරපතිපමුඛං, කොණ්ඩනාසඵවිර නමැති විදෙහනරපතිප්‍රපමුඛ කොට ඇති; වෙතෙයාජනසමුතං, වෙතෙයපුද්ගල නමැති ජනසමුතයා; අභිධගමගලඵමගගතො, අභිධගමාහි නමැති උමයින්; විපසන්තානාචාහි, විදහිතා නමැති නැවින්; තණ්හාගඛනාපවාහනො, තාප්ණ නමැති ගඛනාපවාහයෙන්—ගායනති ගවජනිති ගඛනා—සමාපත්තිවහනං, සමාපත්ති නමැති වහනයට—වහනති පවත්නානති ගවජනති ඉච්ඡිතං. දෙසං. එතෙහිති වාහනාති—නිබ්බානමිලියං, නිව්වාණ නමැති මිලියානම් නුවර; සුත



සොමො විය, අසිතිනිපාතයෙහි සුතසොමජාතකයෙහි දක්වන ලද සුතසුම් නම් රජහු සෙසින්; කිලෙසපොරිසාදවසගතං, කෙලෙස නමැති පොරිසාදයා හසතප්‍රාප්තවු-පුරිසස්ස ඉදං පොරිසං බලං එමං තං අදති හක්කති නාසෙත්ති පොරිසාදො-තිවට්ඨ, කාමා වන්තී කෙලෙසාවන්තී විපාකාවන්තී නමැති; වටසාබාබ්බං, නාත්‍රොධ ශාඛායෙහි බඳනාලද; වෙනෙයාජනරාජරාසිං, විනෙයජන නමැති රජරැස්; දෙසනාසිතා, ධම්මදෙසුන් නමැති කවුචෙන්; පටි සක්ඛිකතං, ප්‍රතිසක්ඛි නමැති බ්‍රහ්මය; ධම්මරසයානුපානෙන, ධම්මරස නමැති යානුපාතයෙන්; අරියභූමිසකරජේජ, ආයීභූමි නමැති ස්වකීය රජායෙහි; සරභබ්‍රහ්මා විය, වතනාලියතිනිපාත යෙහි දක්වනලද සරභබ්‍රහ්ම නම් ශාසනානු සෙසින්-සරං බිපිනා ආකාසෙ සරපාසාදාදිති කතා පුන ඵකෙන සරෙන තෙ සරෙ පාතෙනො හගග්ඵිහගෙහ අනාසිති සරභබ්‍රහ්මා-වෙනෙයාජනරාජ කලොකං, වෙනෙයජන නමැති සරාජලොකය; සංසාරසරාවාස ඛො, සංසාර නමැති අගාරයෙන්; අරියමග්ගවට්ඨමෙන, ආයීමාගී නමැති රාජපථයෙන්; නත්තොගොදාචරිපවාහතො, නාජ්ණ නමැති ගොදාචරිතදිශ්‍රොතයින්; නිබ්බානඅසංමපදං, නිව්ණ නමැති අනුම පදයට; කුසරාජා විය, සත්තනිනිපාතයෙහි කුසජාතකයෙහි දක් වනලද කුසනම් රජහු සෙසින්; කරුණපභාවතී, කරුණ නමැති ප්‍රභාවතී නම් දෙවියවිසින්; අනාවරණක්ඛණපරතතං, අනා වරණඤ්ඤ නමැති හස්තිරතනයට; බුබ්බකබ්බුභාවාරං, බුබ්බක්ඛණ නමැති මහාවාරය; පරපරිසසමරභූමිං, ප්‍රතිපක්ඛණ නමැති සඬි ග්‍රාමභූමියට; පක්ඛණපරිහාරවචනෙන, ප්‍රශ්නවිසජ්ජනයෙන්; අපොථා චෙතියා, ආස්ථාලනා කොට අපොලා; දෙසනාසිතනාදෙන, උත්තම දෙශනා නමැති සිංහනාදයෙන්; කිලෙසරිපුසෙනං, කෙලෙසග්‍රා සෙනා; මපාතෙනා, අවපාතනය කොට; වෙනෙයාජනසාගලො, වෙනෙයජන නමැති සාගලපුරවාසීන්; මනිකා විය, තිකනිපාත යෙහි පලමුවනවන මනිකා ජාතකයෙහි දක්වනලද මනිකා නම් නරපතිහු සෙසින්; ධම්මරතනවස්සං, ධම්ම නමැති රතනවස්ථි; අලබ්‍යබ්‍රහ්මික, පුළියෙහි අලබ්‍යබ්‍රහ්ම නමැති ධනගෙයින්; දුග්ගතානං, දුග්ගතවු දුඛප්‍රාප්තවු සන්ධිකව; අසමපුබ්බං, අසද්‍රවු නිව්ණසැප; ජලධරෙ විය, දිව්‍යමෙඝයක්ක සෙසින්; ලොකාකා සෙ, ලොක නමැති ආකාශයෙහි; බ්‍රහ්මප්‍රපා, වටාසිටි රත්මිමණ්ඩ ලමැ; භාසුර, දිලියෙත; සුරවාපං, දෙවිදහු; දයාසිතලං, කරුණ යෙන් සිතිල්ලු; ධම්මාමතවුතිධාරං, ධම්ම නමැති අමාතවෑහිධාරා; වස්සාපෙනා, නිරවධි කොට වස්වා; කිලෙසපරිලාහං, කෙලෙස නමැති පරිදහ; කප්පතරාවරො විය, දිව්‍යකලප්‍රවාසයක්ක සෙ සින්; සිලමුලො, වතුට්ඨ පාරිශුද්ධිලමැ මහවුල්අති; සමාධිකවෙතො,



සමාධිමෑ ඝනසාරසකකා ඇති; පඤ්ඤාශාවෝ, ප්‍රඥාසාවා ඇති; අභි  
ඤ්ඤාප්‍රථෝ, ඡඩ්ආභිඤ්ඤ නමැති පුෂ්පඇති; විමුක්තිඵලෝ, පච්චිධ  
විමුක්ති නමැති ඵල ඇති; කරුණසිතලවජායෝ, මහඤ්ඤාණුමෑ සිහිල්  
සෙවණ ඇති; චෛතෙයාජන, චෛතෙයජන නමැති; භමරසකුණ  
ගණවිවේනනසමාරෝ, බමරලිහිණිගණන්විසින් නොසුන් හසර  
ඇතියේ; ජනිකනතාරපටිපනනං, ජනි නමැති කානතාරයට ප්‍රති  
පනනවූ; ජරාමරණඝමපරිපිළිනං, ජරාමරණ නමැති ත්‍රිශූපරිපිඩි  
තවූ; සංසාරිකපටිකප්පනසමුහං, සංසාරික නමැති අභිකප්පනසමු  
හයා; සංසාරයෙන් අපරිමුක්ත සංසාරික නම් වෙයි. පථයෙහි නිසු  
ක්ත පටික නම් වෙයි. ජනගන්ගේ සමුහ ජනසමුහ නම් වෙයි. දීපං  
කරමහෙසිනෝ, දීපබකර නමැති මහර්ෂිහුගේ; පසාදෙන,

“පසපථ ඉමං තාපසං ජවිලං උගගතාපනං.

අපරිමෙය්‍යෙ ඉතො කපො බ්‍රහ්මා ලොකෙ භවිස්සති”

යනාදී ක්‍රමයෙන් වදාරනලද ප්‍රසාදයෙන්; පාරමිතාසිතා, පාර  
මිතා නමැති බඩගයෙන්; භවචනගහනං, භවනමැති චනගහනය;  
‘පදුලෙතො’ යනු “දල-විදාරණ” යන ධාතුයි. අනුක්‍රමයෙන්, අනු  
ක්‍රමයෙන්; සාරාසැකිකප්පවහසිතෑ පුයේයි. බොධිඅඛණණං, බොධි  
නමැති අඛණණයට; රුවන්වැලිඳුසින් ගැවසීගන් අවකාශයට; පුබ්බ  
ජිතජනානුසානං, පුළුප්ප නමැති ජනගන්විසින් අනුයානවූ; විප  
සසනාමග්ගං, විද්දීනා නමැති මාගීගය; විමල, ප්‍රභාසුරවූ; සීල,  
චතුෂ්පාරිශුච්ඡීලමෑ; අමල, දිලීගෙන; රතනවාලකානිකරනිවිනං,  
රුවන්වැලිඳුසින් ගැවසීගන්; වරණ, පචදශවරණ ධර්මමෑ; මණි  
තොරණරමණීයං, තන්හි තන්හි දිලීගෙන මණිතොරණින් රමණ  
වූ; මෙහි පචදශවරණ ධර්මමනම් “සිලෙසු පරිපුරකාරිතා ඉන්ද්‍රියෙසු  
ගුණවාරතා භෝජනෙ මහතඤ්ඤාතා ජාගරියානුයෝගො සත්තා  
ධම්මා වත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානානි” යන මේයි. ඉඛිපාද, සතර  
සැඛිපාදධර්ම මෑ; කප්පපාදපොපෙතං, කප්පපාදපයෙන් සමුපෙ  
තවූ; බ්‍රහ්මවිහාර, සතරබ්‍රහ්මවිහාරධර්මම; කමලාකරාභිරාමං,  
කමලාකරයෙන් පිසුම්විලින් අභිරමණවූ; සතිපඨාන, සතර සිව්වන්  
ධර්ම මෑ; රතනභවනභාසුරං, රුවන්විමනින් දිලීයෙනවූ; ඉන්ද්‍ර, සද  
රූස් සෙසින්; ඤායදල, කොදමල් පෙතිසෙසින්; ධවල, සුදුවූ;  
කිංකරි, යශෝරාහි මෑ; කෙතුසතසොභිතං, පතාකාශනයෙන් ශෝභි  
තවූ; සමාපතනී, සමවන්මෑ; පාකාරපරිගතං, ප්‍රකාරපරිබායෙන් පිරි  
බෙවුනාලද; කිලෙසරිපු, කෙලෙස්සතුරු නමැති; කුහින, පිනි  
බිඳව; දිතකරං, සහසුරස්මිපු වූ; අපනීත, අපගතවූ; භවගං, සං  
සාරගය ඇති; අවිපරිණාම, විපරිණාමයට නොයන නොදිරන  
නොපෙරෙලෙන; අසමසුබං, නිඵාණසුබ ඇති; දසසහස්සවක්ක

වාල, දගසහසිලොකධාතුන්විසින්; විශේෂඤායාං, පරිඤ්ඤාවූ; සකල ලොකධාතූයා, අනන්තාපරිමාණ ලොකධාතුවට; අග්ගං, ශ්‍රේෂ්ඨවූ; නිබ්බානනගරං, නිව්වාණනමැති පුරයට; චතුර්ඛිධම්මගවාරෙන, චතුර්ඛිධ මාහිංඤ්ඤා නමැති දෙවර්ණ; ධම්මරතනරුසියො, දහම් නමැති රුවන්රැස්; චච්ඡාපෙඤා, වෘත්තාකොට; අග්ගඵලසමාපතති, අභිත්ඵලසමාපතති නමැති; මහාපාසාදං, මහාප්‍රාසාදයට; චක්කවතනී විය, චක්‍රවතීතියක්නු සෙසින් සමමුචරවක්‍රවතීතී තෙමේ; මහාකරුණසීතපථරෙ, මහකුලණුනමැති සිවුමැදුරෙහි; බුඛ චක්කුතයනාති, බුඛචක්‍රස් නමැති නයතයන්; කොණඩඤ්ඤ මහාකුටුම්භිකං, කොණඩිකා මහාසථවිර නමැති මහාකුටුම්භිකයා; “අභාරසකොට්ඨුරිසෙ” යනු ධම්මස්ස පවත්නෙති රාත්තමුත් ගෙන කියත්. “අපරාති පමපණ්ණාස කුලාති” යනු සසකුලපුත්‍රාදී පස් පනස්සිවුදරුවන්ගෙන කියත්. “අපරාති තිංසකුලාති” යනු හදුවගී යන් තිස්දෙනා ගෙන කියත්. “අපරං කුලසහස්සං” යනු උරුවෙල කාශාපාදී ජරිලසහස්‍රයන් ගෙන කියත්. “අපරාති එකාදසනවුත කුලාති” යනු ලභිවනසෙහි අධිගම කල බිම්සරරජහු ඇළකොලොස් නවුතයක් ජනයන්ගෙන කියත්. “අපරාති චතුරාසිත් කුලසහස්සාති” යනු තිරොකුච්ඛිසුත්‍රදෙස්තෙන් අධිගම කල සුචාසුදහසක් ජනයන් ගෙන කියත්. “අතිමහන්නං මම නගරං” යනාදිවිසින් සමමුචර චක්‍රවතීතීහුගේ විනාශාප්‍රකාර දක්වන්නට කියත්. “මාසස්ස අභිසුද්ධිවසෙසු” යනු දෙසතා දෙපොහෝ දෙපැලව් දෙඅටවක් ගෙන කියත්. අනුලොමපට්ඨං පට්ඨනනාහං, “ඉධ භික්ඛවෙ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ඣති අරහං සමාසමුබ්බො” යනාදී ක්‍රමයෙන් බුබ්බො ත්‍යාදයෙහි පවත්ගෙන “බිණ්ණ ජාති වුසිතං බුහමවරියං කතං කරණ්ණං නාපරං ඉත්තනායාති පජානාති” සි දක්වනලද අභිත්ඵලපයඝි භාගකොට අනුලොමපිළිවෙතට පිළිපදනා; අපරිමාණනං කුලපුත්තානං, අනන්තාපරිමාණකුලපුත්‍රයන්; කිං ඛෙත්තා භාසිතෙන, බොහෝ කීමෙන් කීම; කුම සුභාන යත්? සච්ඡුණ්ණසච්ඡුණ්ණික සච්ඡුණ්ණා මහා කරුණුගුණ හා දෙගුණය කියසුතුවනබැවින් බොහෝ කීමෙන් කීම සුසේසි. අත්ථානන්තං, භිතාහිත; භවසාගරපාරගො, සසරසයුරෙහි පරතෙරට ගියේ; නිලොකරථසාරං, තුන්ලෙව් නමැති රථයට සාරං වූයේ; තිස්සිමග, තිස්සිකදසීතයට; අනන්තො, විනාශකරනුයේ; දුර්දනාදමකො, දුර්දනා සන්ධියන් දමනය කරනුයේ; ධම්මාමතමුඛවස්සකො, ධම්මනමැති අවාච්සි වස්වනුයේ; ලොකා ලොකකරො, ධම්මාලොකයෙන් ලොව එකාලොක කරනුයේ; ජගද්‍යනඤ්ඤාවතො, ජගත්තට ආනන්දයට උත්සවයට ලොවනසක් බදු වූයේ; තිලොකතිලකො, ලොකත්‍රයට තිලකයක් බදුවූයේ; ගුණසෙඛරො, විද්‍යාවරණදී ගුණ මැ කඩාමුල්කඩකොට ඇඟිලියේ; භව

චතහසන, හවතමැති චතහසනයට; ද්‍යවානලො, ලැවිතින්නක් බදුවුයේ; ධම්මලොවතො, ධම්ම මැ තෙත්‍ර කොට ඇතියේ; සැණ සාහරො, නුවණ මැ මුහුදු කොට ඇතියේ; අප්පමාණගුණො, අතනතා පරිමාණ ගුණ ඇතියේ; ඉරියාපථවිහාරො, ස්ථානගමනාදි ඊයෂ්ඨාපථ විහාරය; දිබ්බවිහාරො, කිසුණුඈ අරමුණු දුනු රූපාවචරධ්‍යානාදි දිව්‍යවිහාරය; බ්‍රහ්මවිහාරො, මෛත්‍රිසාදි බ්‍රහ්මවිහාරය; අරියවිහාරොති, එලසමාපත්ති ආශීච්චිහාරය යන; සාසනමහිරුහං, සසුන් නමැති නප්රුක; “කාසාවපජෙජාතං” යන තත්ති-හිකුනු නං හිකුනු නිතව නිවන්පාරුතකාසාවානං. පහාති එකොහාසං-“ඉසිවාතපරි වාතං” යන තත්ති-ගෙහං පවිසන්නානව නිකම්මන්නානව හිකුනු හිකුනුභීසංඛාතානං ඉසිනං විවරවාතෙන ව තෙසංයෙව සමච්ඡන් පසාරණදිජනිතසරිරවාතෙන ව පඨවාතං ඉසිවාතපරිවාතං-නිසුන් මැ විය. ගණධම්මරුක්ඛමුලො, ගණධතමි උගත්පල්ලාවිසිත් රො පිනවු අඹරුක්මුල්ලි; වාදසයොජනිකො රතනමණ්ඩපෙ, සක් දෙවරපහුවිසිත් මවනලද දෙලොස්යොදුන් රුවන්මඩුයෙහි; යොජනප්පමාණෙ පලලකෙක, යොදුන්පමණ පලග මතුයෙහි; නිසී දිඤා, වැඩිනිද, වාදසයොජනවිචාරාය, එකිඑකී දිශායෙන් දෙ ලොස් දෙලොස් යොදුන් විතරවිසිත් සුවිසියොදුන් පරික්ෂෙපවිසිත් දෙසැත්තැයොදුන් මහපිරිස; අත්තද්‍යවපරිදීපනං, ආත්මඥචි දක් වනුවු; “දෙදජ-භොධනෙ” යන ධාතුයි. කිත්ථිපරිමද්දනං, තිත්ථික යත් අභිමද්දනය කරනුවු; සමකපාචිභාරිසං යන තත්ති බුදුන්ගේ සාඛිවිධඥනයෙන් මැවුනාක් වසු ප්‍රතිපක්ෂගරණයෙනුදු ප්‍රාභි භායෂී නම්වෙයි. හෙමැසුවල යුවල කොට දක්වනුයේ සමක නම් වී.

එසිත් කීහ-

“පටිපක්ඛගරණතො වා පටිහරති සත්තානං ද්විමානොපගතා නං විතතානිති වා අප්පසන්නානං විතතානං පසාදං පටිහරතිති වා පාටිභාරිසං, සමකව නං පාටිභාරිසමාති සමකපාටිභාරිසං”යි.

පුබ්බාපරවක්ඛවාලමුඛවට්ටිනිනිනං, පැළුම්සක්වල මුවවිට හා පැලු සක්වල මුවවිට තබනලද; පරම, නිරුත්තරවු; රමණියං, රමාවු; මරි යාද්‍යභූමිං, රන්බිම හා මිණිබිම අතුරෙහි නන් රුවන්මුවා අවධි භූමි ඇතියේ; මණිමුත්තාවාලකාකිණ්ණං, මිණිවැල්ලෙන් හා මුතු වැල්ලෙන් ගැවසීන්ත්; සහසාරංසිමිව, සහසුරුගේහු සෙසිත්; අභිසංඝපාදකං වතුන්ඤානං සමාපජ්ඣා, අපි අපි සැඟි ප්‍රාභි භායෂී දක්වමිහයි ආතාක් ශ්‍රාවකයන් වලකා අභිඥවට පාදකවු වතුරිධ්‍යානසමාපත්තියට සමවැද; උපට්ඨමාසනො යනාදි තත්ති කාභියෙන් මත්ත උපරිමකාය නම් වෙයි පාත අධ්‍යායන නම් වෙයි. පවත්තසමානො, ගිනිකද හා දියකද පවත්වනුයේ; විසාරජ්‍ය නොහො, රස්විහිදුන්; ධම්මං දෙසෙහෙනා, ධම් දෙසනුයේ; එකොපි



හුණු, තුළු එකාකී වුවාහුදු; බහුධා හොති, බොහොම වෙන්; බහු  
 ධාපි හුණු, බොහොම වුවද; එකො හොති, එක්කෙතෙක් වෙන්;  
 ආවිභාවං, ආවිභිභුත වෙන් අප්‍රච්ඡන්ත වෙන් ප්‍රකට වෙන්; තිරෝ  
 භාවං, තිරොභුත වෙන් ප්‍රච්ඡන්ත වෙන් අන්තර්ගත වෙන්; තිරෝ  
 කුච්චිං, කුච්චයෙන් පාරයට; තිරොපාකාරං, ප්‍රාකාරයෙන් පාරයට;  
 තිරොපබ්බතං, පථිතයෙන් පාරයට, අසර්පමානො ගව්ඡති, නො  
 පැහැර යෙන්; සෙසාථාපි ආකාසෙ, අකස්හි සෙසින්; පඨවියාපි,  
 පොලොවද; උම්මුරුරුතිමුරුරු කරොති, උත්මරුරුතනිමරුරුත කෙ  
 රෙන්; නැගෙන ගැලෙතිසි සේසි. සෙසාථාපි උදකෙ, දියෙහි සෙ  
 සින්; උදකෙපි අභිජාමානො ගව්ඡති, අභිද්‍යාමානවූයේ දියෙහිද යෙන්;  
 සෙසාථාපි පඨවියං, පොලොවහි සෙසින්; ආකාසෙපි, අකස්හිද;  
 පලලකෙන, පයඃචකයෙන්; කමති, සඬ්ක්‍රමණය කෙරෙන්; සෙසා  
 ථාපි පක්ඛයකුණේ, පක්ඛයකුණින් සෙසින්; ඉමෙපි වජ්‍රමසුරියෙ,  
 මෙම වජ්‍ර සුසංඝිතයුද; එවං. මහිඤ්ඤ, එකපැහැර තුන්මහදි  
 වෙක්හි පැනෙනබැවින් මෙසේ මහත් සෘෂි ඇතියවුන්; එවං  
 මහානුභාවෙ, එකෙක් දිශාවෙන් නව නව යොදුන් සුවහස්හි  
 අදුරු විධිමා ආලොක දක්වනබැවින් මෙසේ මහත් අනුභාව ඇතිය  
 වුන්; පාණිනා, අත්ලෙන්; පරිමසති, පරමයී කෙරෙන්; පරිමරු  
 ති, පිරිමදින්; යාව බ්‍රහ්මලොකාපි, බ්‍රහ්මලොව දක්වා; කායෙන, ශරීර  
 යෙන්; වසං වග්ගොති, නමත් විසිය පවත්වත්; තදා, මෙසේ බුදුන්  
 යමක ප්‍රාතිහායඃ දක්වනකල්හි; උම්මාපුප්ඵද්‍යමාවෙලා විස, දිය  
 මෙරළිමල්දමිනි පෙරළියක් සෙසින්; කණිකාරකුසුමද්‍යමාවෙලා  
 විස, කිණිකිරිමල්දමිනි පෙරළියක් සෙසින්; බහුජ්වකසුප්ඵද්‍යමා  
 වෙලා විස, බඳුවදමල්දමිනි පෙරළියක් සෙසින්; සුමනකුසුමද්‍යමා  
 වෙලා විස, සමන්මල්දමිනි පෙරළියක් සෙසින්; මරේඛද්‍යමාවෙලා  
 විස; මද්වදමිනි පෙරළියක් සෙසින්; මරේඛරසමයො, මද්ව යේ රත්  
 රස්හුදු-පහසුරරසමයොති එළු පහා රංසියො සරන්හි සරිරතො  
 ගව්ඡන්තිති පහසුරා-අන්තතො, තමන්; ජනිදුමිං, උපන්තැන්;  
 බුදුසිරුරු සුභාන්; තාලකඛිකු, තල්කඳපමණව; රථවකක, රිය  
 සක්මඬුප්‍රපමණ වැ; සකටවකක, ගැල්සක්මඬුප්‍රපමණ වැ; කුටාහා  
 රාදිමත්තා හුණු, එක්කැණිමඬුප්‍ර ගන්වා කළ ගේ පමණ වැ; වකක  
 වාලගිරිං, වකකවාලගහං, සක්වලගල්. “වතුනවුතාසිකච්ඡයොජන  
 සතසහසුබහලං” යන තන්හි නවුතගඳයෙන් දසදහස කිසත්.  
 නිබන්ත, උද්දිප්තවු; “සදි ඉක්කි-දිප්තිදෙවනයො” යන ධාතුසි. ඡද්ද  
 න්තගජ්ඣවා විස, සදන් ඇත්කැල සෙසින්; වලාහකතුරඬගමාලා  
 විස, වලාහක ඇත්පෙළක් සෙසින්; විත්තකුටහංසරාසියො විස, විත්‍ර  
 කුටපථිතවාසි සාමණිකහංසරාසි සේ; පහාරගිතානං, ප්‍රහාරගිතවු;  
 නිසාකර, සදහුගේද; සුරිය, සුසංඝියාගේද; තාරාගණ, තාරකා



ගණයන්ගේද; දෙවනා, දෙවියන්ගේද; උපතා, දිව්‍යඋද්‍යානයන්  
 ගේද; විමාන, දිව්‍යවිමානයන්ගේද; කපපාදප, කලාවාක්‍යයන්  
 ගේද; සරීර, දේශලාස්සොදනක් තත්ති පැතිර සිටිනා ප්‍රභාඇති  
 දිව්‍යශරීරයන්ගේද; ආභරණනං, එසෙසින්ම විනිදිනා රස්ඇති දිව්‍ය  
 භරණයන්ගේද; පරිවේෂදමනාමෙව පඤ්ඤාසිත්, විග්‍රහමයෙහි  
 රූපසෙසින් පරිවේෂදමනාවූ ධෙනිණි; බරෙජාතකො විය, කළු  
 පැණිකක සෙසින්; අජේක්‍ෂාත්වං, අඛණ්ඩයා වී; මැඩපියනලද  
 යුජේසි; නිලමණි, ඉදුනිල්මිණිපටිඳු; සුවණණ, රන්පටිඳු;  
 පවාල, පබළුපටිඳු; රජතපටි, දීප්පටිඳු; අවතඛා විය, ගැවසිගනු  
 වන්සෙසින්; ඉඤ්ඤා, ඉඤ්ඤානෙහි; විජ්ජ, විදුලියෙහි; සඤ්ඤා  
 කාශන, සැඳවලායෙහි; අභිරජිතා විය, අභිරජිතයන් සෙසින්;  
 රතනාවෙල, රතනාවෙලයෙහි; රතනදුම, රුවන්දුමිඳු; රතන  
 වුණණ, රුවන්සුන්තෙහි; විජ්ජකිණ්ණං විය, විජ්ජකිණ්ණයන් සෙ  
 සින්; පමුදිතහදයා, පමුදිතවූ හදය ඇතියවිඳු; සජාත, උපන්; පීති  
 සොමනස්සා, ප්‍රීතියොමිතස් ඇතියවිඳු; පරිදහිත, අඳහාලද; පරිසුඛ,  
 පිරිසිදු; පණ්ඩරවන්තා, ලෙවනවස්තු ඇතියවිඳු; කම්මකුලසදිය, මහ  
 තෙල් කැකුළු බඳු; අජලිං, ඇදිලි; අහො, යහහා; ලොකතිතො, ලො  
 කයනට බොහෝදෙනෙකුට මැඩ සඳහා නිපන්හ යුජේසි; වදුලේ මැ  
 තො“අහා හි බ්‍රාහ්මණ බහුජනතිතාය පටිපනෙනා බහුජනසුඛාය  
 බහුව මෙ ජනනා අරියෙ ඤායෙ පඨිඨාපිතා යදිං කලාණ්ඩමනාය  
 කුසලධම්මනායාති” උග්ගිරනනා, උග්ගිරණකරන්තාහු; වඤ්ඤා  
 වුණණමියසිතාහි, වඤ්ඤාවුණ්ණයෙන් මිශ්‍රවූ; පච්චණ්ණානි දිබ්‍යපථා  
 නි, පච්චණ්ණවූ දිව්‍යපුෂ්පයන්; අවකිරනනා, ඉස්වන්තාහු; වෙලානි  
 දිව්‍යසාධකයන්; භමයනනා, බමවන්තාහු; දෙවනාධකයෙහිගියො,  
 පවසෙන්නා, දෙවනලත් ලවා තැබුම්තඳැව් කරවන්තාහු; ධම්මරතන  
 මජ්ජො, ධම්මරතන රත්නයට මැදිදිර; පසෙන් සිටියේ; නිබ්බානා  
 මතරසං පාසෙසි, නිවන්අමාරස වැලඳවී; තතො, එයින් උතතර  
 යෙහි; යමාමහපෙලහර දුටු ජනයන් බුදුන් දැක මිස නොයමිහසි  
 කඳවුරු බඳ නැතින් මත්තේය යුජේසි; තෙකමණිනිකර, අනෙ  
 කමණි සමුහයන්ගේ; කිරණභාසුර, රශ්මියෙන් දිලිහෙන; විවිධ  
 විවි, සුදුසුන්මහවේ ඇ නොයෙක් විවිදැති; වත, කල්පපාදපාදි දිව්‍ය  
 වාක්‍යසහසුයෙන් ප්‍රතිමණ්ඩිත තදුන්උයන් ඇ නොයෙක් උයන්  
 ඇති; විමානො, දදඅතින් දසදහසක් යොදුන් විජයොත්මහපා ඇ නො  
 යෙක් විමන් ඇති; දසයොජනසහසසවිත්තායතො, දසයොදුන්  
 දහස් අයම් විතර ඇති; වාරසහසපජ්ජලිතො, දහස් රුවන් දෙරවු  
 වෙන් දිලිහෙන; පඤ්ඤාසොජනායාම, පනස්යොදුන් අයාදි ඇති;  
 බ්‍රහ්මසාධාපිභුසිතො; සුනායොත් හා පමමහායාබායෙන් විභූෂිතවූ;  
 යොජනසවිත්තායතො, යොදුන් සියක් පමණ විතර අයම් ඇති;

නියොජනසතික, තුන්සියක් යොදන්ඇති; සාඛාවලයාලංකතෙ, ශා  
 බාමණ්ඩලයෙන් සැදුම්ලද; යොජනපඤ්ඤසගාමි; යොදන් පනස්  
 යන සුළු; කුසුම්පාභා, මල්පැහැයෙන්; භාසුරෙ; දිලියෙකුඩු; යො  
 ජනසතවහන, යොදන්සියක් පැමිණෙන; සුරත්, මනොඤ්ඤ; කුසුම්  
 ගඩුපරිමලෙ, මල්ගදින් සුවඳවූ; සකල පාලිපුලෙ, සියලු පරි  
 පුලවූ; සකලශබ්දය සම්පූර්ණයන්ගෙන් පරිපූර්ණවූ; පුලු-  
 විකසනෙ යන ධාතුයි. පාරිජාතකතරාවරමුලෙ, පරසතුරුන්  
 රජහුගේ මුල්හි; පවදසගොජනුබ්බිබ්බෙ, පසළොස් යොදන් උස  
 ඇති; පඤ්ඤයගොජනවිජ්ඣතෙ, පනස්යොදන් විතරඇති; සභි  
 යොජනාසනෙ, සැටයොදන් ආසාමඇති; ජයසුමනදල, බදුවදමල්  
 පෙහිසෙසින්; අලතකපටල, ලාරසෙසි රැඳු පුලුන්පෙදක් සෙ  
 සින්; පාටලෙ, රත්වූ; හංසපුප්ඵ, හසුප්ඵලිසෙසින්; මුදුකෙ,  
 මොළොක්වූ; මනොකුකුල, මනොඤ්ඤ; උතුරුකෙ, සාතු දෙනුඩු;  
 දෙවිඤ්ඤසලඵලභූතෙ, දෙව්රජහුගේ කුශලකම්යෙහි ඵලයෙන්  
 නිපත්; පණ්ඩුකමහලසීලාතලෙ; රත්පලස්නි පැහැ බදු පැහැඇති  
 වකබැවින් පණ්ඩුකමහල නම් ලද සලතෙලෙහි; බුදුකපියෙ නිසි  
 දතෙතා විය, කුඳු පුටුයෙක්හි හිඳිනා මහාපාංශකුලිකයක්හු සෙ  
 සින්; නිමිතසුඛමහතභාවාහං, නිර්මිතවූ සිසුම් අත්බැව් ඇති; ඉදි  
 අක් පමිණ තැත්හි සැත්තෑ අසුබැවින් සිසුම් කොට මවාගෙන සිටී  
 අත්බැව් ඇතිසවිත යුසේසි. පූර්තවකකවාලගඛාහං, පරිපූර්ණවූ  
 චක්රවාලගභිඇති; චුන්වසුරගණ්හං මජ්ඣෙ, බ්‍රහ්මයන් හා සුරගණ  
 යන් මධ්‍යගෙහි; සුරලොකං ඔහාසෙතෙතා නිසිදිකා, සුරලෝ  
 බවුඵවමින් හිඳ-එසින් කිහි.

“තාවතීසෙ යද ඛුබ්බො සිලායං පණ්ඩුකමහලෙ  
 පාරිවජ්ජනකමුලමහි විහාසි පුරිසුත්තමො  
 දසසු ලොකධාතුසු සනතිපතිභාන දෙවතා  
 පසිරුපාසනාහි සම්බුධං වසනතං තගුබ්බති  
 න කොචි දෙවො වණ්ණෙන සම්බුධංව විරොචති  
 සබ්බො දෙවො අධිගගග්ග සම්බුබ්බොව විරොචති”-සී.

මාතුදෙවපුත්තමාරඛ, කුෂිතවිමානගෙන් නික්ම සහ පිරි  
 වරින් අවුදු වැඳ එකත්සව්ව හුන් මව්දෙවිපුත්තු අරභයා; සතනපප  
 කරණං, මම්සංග්‍රාහකප්‍රකරණය විහබ්‍රහ්මකරණය ධාතුකථාප්‍රකර  
 ණය පුද්ගලප්‍රඥප්තිප්‍රකරණය කථාවසාදකරණය සමකප්‍රකර  
 ණය ප්‍රසාදකප්‍රකරණය යන සප්තප්‍රකරණත්මකවූ; අභිධම්මං දෙ  
 සෙසෙකා, “කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මා අවිභාකතා ධම්මා” යනාදී

විසින් තුන්මසක් දවස් නිරන්තරයේ ආකාශගභිතාප්‍රවාහ සෙයින්  
 ඇතිවීමට වඩා දෙගුණ කාරණයක්; අසිතිදෙවකොටිනං, අසුකෙළක්  
 දෙවියන්ට; ධම්මානිසමයං අකාසි, මහර්ඝිකවූ ධර්මානිසමය කෙ  
 ලේයි — මෙහි සමයශබ්ද මානිඵලප්‍රතිවේධයෙහි වැටේ — උභයා  
 සනා, සහිස්සොද්‍රත් පිරිස්වැසියන් ගොස් සකස්තුවරෙහි මුළුදුන්  
 කල්හි හුනස්නෙන් නැති; සකකාණ්ණෙනත, මහරජ මිනිස්ලෝ  
 යමිහසි වදාලකල්හි ධම්මදෙසුන්සුදන කලමැනවැයි සක්දෙවරජහු  
 විසින් ඇණවනලද; විසුකාමදෙවපුරෙහි, සමකමීයහි (දක්‍ෂ  
 හෙයින්) විස්වකමී නම් ලද දිව්‍යපුත්‍රයාවිසින්; එකතො, එක්පාශ්ව  
 යෙක්හි; සපකමාරියෙහි හුසිල් - ගහිනවිවිතනපුරාවහුන, ගන්තා  
 ලද විසිතුරු කුසුම්දම් ආදී පුජාවන්‍යා ඇති; සකලවකකවාලගභි  
 පුරිතදෙවසබෙසහි; සියලු සක්වලගභි පිරුණු දිව්‍යසමුහයාවිසින්;  
 පරිවාරිතො, සහ පරිවරින් පුළුපවිතානපුජා කරන මල්සතා දෙවි  
 පුත්‍ර හා සමග පිරිවරනලදයේ; පච්චිකානිධානෙන, පච්චිකාවන්  
 ඇතිවනබැවින් පච්චිකනම් ඇතිධානඇති; තිගාමුත්තායතං, තුන්ගම්  
 පමණ දිසි; බෙලුවපණ්ඩුවිණං, බෙලුවපණ්ඩුවනම් විණුව; සමපණ්  
 ණසාය මුච්චිකානි මුච්චිකා, සමපතැස් මුර්ච්ඡිකානම් වනහෙයින්  
 වෙණුමුසන් ගත්වා; වාදියනෙනත, වයහුවසුවිසින්; ගියමාන,  
 කියනලද; ධුම්බවතො, සතුතිවවනඇතියේ; දසසහසාසුරිඤ්ඤපරිවා  
 රෙන, දසදහසක් සුරිඤ්ඤ නම් ලද සක්දෙවරජහුගේ පරිවාරඇති;  
 “සකෙකන”යි යොදනු — ව්‍යාපාරිසසහසාසුරිඤ්ඤපරිවාරෙහි, දසදහ  
 සක් සක්වල සහලිස්දහස් වරම් මහරජුන්විසින්; පුරතො, පෙරට;  
 පසාරිතපාදසාටකො, අතුරනලද පියවිලි ඇඟිලි; ගහිත, ගන්තා  
 ලද; විචිත, විසිතුරුවූ; කතකරජනබජො, රන්ධප හා රිද්ධප ඇති  
 යේ; විජමාන, සලනලද; සරදවඤ්ඤානි, සරාසදරුස්සේ; පහසු  
 ර, රජ විසිදිනා; දිබ්බවාමරනිකරො, දිව්‍යවාමරමාලා ඇඟිලි; මණි  
 මයනාලවණ්ඩමාලානි, මණිමුච්චි වටාපත්පෙල සෙයින්; සචාරිය  
 මාන, ගසුරුවනලද; මුදු, මොලොක්කු; සිහිබ, සිහිදුටු; මජු  
 නිලො, මඤ්ඤාමාරුත ඇඟිලි; විසකසහසාසුරිකනිසහසහසාසුරි  
 කුමාරකානි, එක්සක්වලෙක දෙතිස්දෙනකුබැවින් දසදහසක්  
 සක්වල තුන්ලක්‍ෂ විසිදහසක් දෙවිකුමරියන්විසින්; උපලකලා  
 පාලකිකත, දිව්‍යමහනෙල්කලකින් සැලුම්ලද; කතකරජනමණිමය,  
 රන්රිද්ධිමණිමුච්චි; පුණ්ණකලසමාලා ගහෙනා, පුන්කලසපෙල  
 ගෙන; ගියමාන, ගායනාකරනලද; මධුර, මිසුරුවූ; මහලව්ව  
 තො, මහලව්වක ඇඟිලි; මහාබ්‍රහ්මතා, දෙලොස්සොදුන් මහ  
 බ්‍රහ්මවිසින්; ධාරිත, ධරනලද; සරදපරිපුණ්ණවඤ්ඤාධරානිබ්බි  
 සෙස, ගරත්කාලයෙහි පරිපුණ්ණ වඤ්ඤාධරයක් සෙයින් දිලි  
 හෙය; සෙනවිස්සෙනා, තුන්සොදුන් පමණ සේසත් ඇඟිලි;



සකලලොකං මහාජනස්ස නයනවිසයං කුරොතොතා, සකලලොකය මහාජනයා ඇසට විෂය කරනුයේ; කෙසේය යත් ? බුදුහු එදා මහමෙර මුදුනෙහි සිට සැවැත්නුවර දොර දක්වූ යමාමහපෙළහර නියායෙන් යමාමහපෙළහර විස්මයක් දක්වමින් සිට උඩ බැලූහ. භවඥ දක්වා එක්හෙළි විය. බිම බැලූහ. අවිච්ඡිද්ධ දක්වා එකාභගණ විය. දිශාවිදිශා බැලූහ. අනන්‍යාපරිමාණ ලොකධාතූ එකාලොක විය. දෙවියෝ මිනිසුන් දුටහ. මිනිස්සු දෙවියන් දුටහ. බුදුන් දුටු කෙණෙහි දෙවිමිනිස්සු උපා රල ගල මහමුහුද සෙසින් ගුහුලුහ. සතිස්සොදුන් පිරිස් වැසියන් කෙරෙහි බුදුබවට නොපැතුවාහු නැති.

රජනකතකසොපානාවතරමාන, ඊදිහිණින් හා රත්තිණින් බස්නා; මහානුභාව, මහත් ආනුභාව ඇති; දෙවබ්‍රහ්මගණනිකර පරිවාරෙන, දිව්‍යගණයන් හා බ්‍රහ්මනිකරයන්ගේ පරිවාරයෙන් සංකසුනගරවාරෙ ඔතරිනා, සකස්නුවරදොර බැස— කිසේය යත් ? මහානුභාව දෙවියෝ විසිතුරු පුද ගෙන දකුණත් පසැ දිලි ගෙන රත්තිණින් බසිති; එසෙයින්ම බහුල වමන් පස රස් විසිදුනා ඊදිහිණින් බසිති, බුදුහු රස්කලබෙන් වොරජමින් මැදහිණින් බසිති, නෙසු දෙවියෝ නුඹවිත්ති සිත්තම් සෙයින් දදපෙල සෙ මෙර සේසත් රුවන්දම් මල්දම් ගඳුදම් නැටුම් ගඳෙව් ගෙන සක් වලඟැබිති පිරි බසිති. පිනිවිකසිතයනයා, ප්‍රිතිසෙන් විකසිත නෙත්‍ර ඇති; ඡතනිංසයොජනපරිකෙඛපාය, සතිස්සොදුන් පිරිබෙව් ඇති; වතුච්ඡතිඝසඤ්ඤිකාදෙවමනුසෙස අමතපාතං පායෙනො, සුවිසි අසඬායක් දිව්‍යමඤ්ඤායන් අමානපාත පොවනුයේ; බහුසුභංගං, බහුශ්‍රැත සෙසු සභිවරයන් ඇතුළු භාණ්ඩාගාරික පසර්‍යාස්තිය සිට ධර්ම ගත්වනබැවින් බහුශ්‍රැත හිඤ්ඤත්ව අනුච්ඡ; සතිමනනානං, බුදුවචනය ගෙන ධරන සමානිමත් වනබැවින් සමානිමත්තට අග්‍රච්ඡ; ගතිමනනානං, එකපදයෙහි සිට සැටදහසක් පද බුදුන් වදාල නිය; යෙන් නොපිරිහෙලා ගත්වනබැවින් ගතිමත්තට අග්‍රච්ඡ; ධිතිමනනානං, බුදුවචනග්‍රහණවිසිදු අධ්‍යයනවිසිදු බුද්ධොපස්ථානවිසිදු අනන්‍යසාධාරණ වනබැවින් ධානිමත්තට අග්‍රච්ඡ; බුදුපඨාකානං, සෙසු සභිවරයන්ගේ අකාරිත නොකොට උපස්ථායකස්ථාන ලද දවස් පටන්ගෙන ආරබ්ධවිසිදු බුදුන් සිත්ගෙන මෙහෙ කරන බැවින් බුද්ධොපස්ථායක භිඤ්ඤත්ව අග්‍රච්ඡ; අගෙහා යනතැන්හි අග්‍ර ගඳය කොටියැද ශ්‍රේෂ්ඨයෙහිද වැටෙනබැවින් මේ පවස්ථානයෙ හිම කොටිප්‍රාප්තයහ ශ්‍රේෂ්ඨානුයාස යන අර්ථ—ධම්මගණ්ඩාගාරි කො, බුදුන් වදාල සුවාසුදහසක් ධර්මසාධන නිධාන කල භාණ්ඩාගාරයක් වැඩිබැවින් ධර්මගණ්ඩාගාරික නම්වූ; අසස්මා, බුදුන් කෙරෙන් අවචරයක් ලදින් අවිච්ඡිද්ධපතනිවිසිත් ආගමනවිසිත්



විණිශ්චයිතායෙන් ගුණධිකතියෙන් පවසානසේක් යි අනුසාරික  
 යට පැමිණි ආගමසමත් අධිගමසමපත් පූජිතෙතසමපත් තිත්ත  
 වාසසමපත් යොනිසොමනසිකාරසමපත්. බුබුදුපතිශ්‍රයසමපත් යන  
 සප්තසමපතීන් සමුපෙන වෑ සතර ආශ්වයූ අද්දත ධම්මෙන්  
 සමනාගතව අනුපදප්‍රාප්ත වනබැවින් ආනන්ද ‘ආයස්මා’ යන ආදර  
 වචනයෙන් වෘථහාරකරනලද; ආනන්දසේරො, බුදුන් සිඨපිය  
 අමිතොදන ශාක්‍යයන් දරුවා ම ජනයනට ආනන්ද ජනවනබැ  
 වින්ද නැගන් ආනන්දප්‍රමුදිත කෙරෙමින් උපත්වනබැවින්ද ආනන්ද  
 නම් ලද මහතෙරපු; අනාඨපිණ්ඩකෙන, සඵකාමසමාධිතායෙහුදු  
 විගතමත්සරතායෙහුදු කරුණුදිගුණසමම්භිතායෙහුදු නිත්‍යකාල  
 යෙහි අනාඨයන්ට සම්ප්‍රාතිවූ වෑ පිඩු දෙන්නෙන් අනාඨපිණ්ඩක  
 නම් ලද සුදත්තගාහපඨිසුපිසිත්.

නි ප්‍රච්ඡයොති එත්ථ යස්මා නං පටිච්ච නිසසාය පුඤ්ඤකාමිනෝ  
 අයනති ගච්ඡන්ති පච්චත්තන්ති තස්මා පටිච්ඡයොති චුච්චති, තත්ථි පච්ච  
 යො එතසමිත්ති නිප්පච්ඡයො—“සාධු හතෙන” යන නැත්ති සාධුගරුද  
 ආරාධනායෙහි වැටේ; “සාධු ති ගන්තා” යන නැත්ති සම්ප්‍රතිග්‍රහණ  
 යෙහි වැටේ; තථාගතං පුබ්ඪි, තමන් විශාරද වනබැවින් බුදුන් පුළු  
 වූත්තු; සාරීරිකං යන නැත්ති ශරීරධාතු ශාරීරිකතම වෙසී; පරිගුහක  
 වසතු පාරිභොගිකතම වෙසී; බුදුන් උදෙසා ගුණ සඳහන් කොට  
 කරන සත්කාරයට හෙතු වූ ප්‍රතිමා උදෙසිකතම වෙසී; “ජෙන  
 වනෙ මම නිබ්බවාසො විය භවිසසති” යි මහබෝ තමන් හා සම  
 කොට බුදුන් වදාලබැවින් බුදුන් සෙසින්ම මහබෝ පිදියසුතු.  
 එයින් කීන—“වෙනිගං වන්දිතා බොධිඅභිගණං පතෙතනාපි බුබුසස  
 භවතො සම්මුඛා විය නිපවිවාකාරං දසෙසා බොධි වන්දි  
 තබොධා” යි.

මහතා බලකායෙන පරිවුතොති එත්ථ මහතා රාජානුභාවෙන  
 ධරණිනලං හිත්තෙනා විය සාගරං පරිවරෙතනෙනා විය විවිත්‍ර  
 වෙසසොහෙන මහතා බලකායෙනාති අන්තො—සබ්බාලංකාර  
 පතිමණ්ඩිතො, සඵහරණයෙන් විභූෂිතවූ; පුණ්ණකලස, රත්  
 කලස, රිදීකලස ඇ පුත්කලසද; ආදස, රත්කැටපත් රිදීකැටපත්  
 ඇ කැටපත්ද; කුසුමසමුග්ග, රත්සමුග්ග රිදීසමුග්ග ඇ සුමුගුදු; ධජ,  
 රත්ධජ රිදීධජ ඇ ධජපෙලද; කදලී, රත්කේල් රිදීකේල් ඇ  
 කේල්ද; තොරණ, රත්තොරණ රිදීතොරණ ඇ තොරණද; ධර,  
 ගාහිතවූ; අලංකාර, සඵහරණ විභූෂිතවූ; නාරිගණපරිවුතො, නාරි  
 ගණයාවිසින් පරිවෘතවූයේ; සත්තිපඨංසු, එ දවස් ඔවුන්කෙරෙහි

විශාඛා මේලපලදනෙන් සැදී උපහත වූව; ඒ ඒ විශාරද උපාසක  
 වරහ සමාහරණ විකුණිතවූ තව්තිසාවැසි දෙවියන් සෙසින් ගෙමල්  
 ගෙන අවුරු රැස්වූහ; “කළු නො නාසබ්බද රජ. තිබ්බි” යනු අප  
 කෙරේ කවර වෛරී රජෙක් වීමේ අප කල දැ වරදැයි සූර්‍යස්සි;  
 හරිතපතන, හරිතවණිණවූ පත් හා; රතනබිඳුරො, රත්තකුරු  
 ඇතියේ; පවාලුකාකුලිතං, පබළුලියෙන් වලඳනාලද; මරකත  
 සාගරො විය, මරාමුහුදක් සෙසින්; සබ්බසත්තනිතෙ රතො, සඵසනි  
 යන්ට සිතයෙහි රතවූයේ; පාරාපතවරණ, පරෙවියන් පායෙසින්;  
 පාටලරාගෙ, රත්පැඳැති; අසිරිකරණේ, හිරුහු; අත්තිරියමිපං,  
 අසනතිරියමිපං; අපරසාගරතවසමුගගත, අවරමුහුදින් නැති;  
 පවාලුකාකලාපෙ විය, පබළුලියකලවක් සෙසින්; සඤ්ඤාරා  
 ගෙ, සැඳැපැහැ; රජ්‍යවිරහෙ, හිරුනමැති පියහුගේ විරහයෙහි;  
 සොකවිධුරාය, යොකයෙන් විධුරවූ; විගතධුරවූ; කමලිනිකාමිතිසා,  
 විල්වමියන්විසින්; හමරාවලිමණ්ඩලයං, බමරවැල නමැති මණි  
 වලා, අවහරිතුව, ගලවන්තට සෙසින්; කමලකරතලෙ, පියුම්  
 නමැති අත්; සංකොචියමානෙ, හකුළුවනකල්හි; සුරාසුර, දෙවියන්  
 හා අසුරයන්ගේ; වූලාමණි, සිළුමණියෙහි; මට්ටිසමය, රජකඳ  
 බෙන්; පරිවුමිත, සෙවුනාලද; වරණතබවසුබො, සරණ නිය  
 රැස් ඇතියේ; සුවණ්ණ, යොහණවූ වණිණිපැති; සුරභි, මනොඥවූ;  
 සුනඛ, සුවදවූ; පුජ්‍යපහාරසමලභිකත, පුජ්‍යපුජායෙන් සැදුම්ලද;  
 භූමිභාගාය, භූමිභාගඇති; වතුකුඩබකෙ, සතරතිතනියක්ඇති; ගෙ  
 හෙ, සම්මන්ත්‍රනගායයෙක්හි; පරිනිබ්බතසාසි, පිරිනිවිසහුගේද;  
 යා දෙසනා, යම්දෙසනාවක් ඇද්ද; පඨ වසුසහසානි, පස්වා  
 දහසක්; සා, ඒ දෙසනා; සත්තානං, සත්තට; අමතමහානිබ්බාන  
 සමපාපිකා හවිසුහිති, අමාමහනිවන් පමුණුවනුයයි; විකෙනකා,  
 සිතා; අගිනවසමිජ්ජල, අලුතපිපි; රතනකොවිලාරකුසුමදුමවණ්ණං,  
 රත්කොවලිලමල්දමක් බදු; සුරතාදුපටං, සුරත්තවූ දෙපටසිවුර;  
 නිමණ්ඩලං, දෙදණ මුඩුලු නැඹිමුඩුලු; සුවණ්ණපාමබෙහත, රත්  
 පවුදමෙකින්; පවාලකලාපං, පබළුලියකලවක්; නිග්‍රොධඵලසමාන  
 වණ්ණං, නුතපල හා සමවූ පැහැඇති, නිකෙතමිව, වසනතැනක්  
 වැන්න; එකතිපාතනිත්මිව, එකපැත්තොටක් වැන්න; දෙවමනු  
 සුනසතවිහගානං, දෙවිමිනිසුන්ගේ නුවන් නමැති ලිහිණිගණ  
 යාට; විහා වුවිවති ආකාසො තෙන ගව්ඡනාති විහගා-ආවේල ආවේ  
 ලා, සරල් සරල්ව; පසාරිත, පහරනාලද; රතනවිවිත, රුවන්  
 විසිතුරුවූ; කචනපටා විය, කසුන්පට සෙසින්; රතනසුවණ්ණරස,  
 රත්රන්රසයෙන්, නිසිමනා විය, පරිභෙක කරනුවන්සෙසින්;  
 උකසාසතතිපාන, උල්කාශනයන්ගේ නිපානයෙන් සමාගමයෙන්;  
 උල්කානම් මිණිදඩුවැටපහති. සමාකලා විය, සමාකලිතයන්

මෙන්; නිරතතරවිප්පකිණි, අතුරුතැරව වනනලද; කණිකාර පුළා විස, කිණිතිරිමල් ඇතියවුන් සෙසින්; වාසුවෙගකිතත, වාසුවෙගයෙන් විසිරගිය; විතපිඬුණිණිපුණිණ, විස, සිසුරවුණියෙන් පරිපුණියෙන් සෙසින්; නානාවිධ, නොයෙක් වැදැරැමි; රතනාලඬුකාර, රුවන්පලදනායෙන්; උපුලා විස, දිලියෙකුවන් සෙසින්; නාවදෙව, එම විසස.

සතනිපතිංසුති අනෙකෙහි කප්පකොට්ඨකයෙහි දුලලහදසස නානං ව්‍යාමප්පතාපරිකම්බෙනති අසිඤ්ඤාභ්‍යාසනපතිමණිකෙති මතතිංසමසාසුරිසලකිණිවරෙති සමාකිණිමනොහරමායතසරි රාතං අනප්පදසසනාතං අතිමධුරධමනිගෙසාසානං සථාභුත ගුණාධිගමෙන ලොකෙ අරහතොති ලබසමාතිධාතං අරහතං පසාදසොමාති අකම්බි උම්මිලෙකා දසසනමනමපි සාධු සුඤ්ඤං අත්ථාවතං සුඛාවතං හොති සචෙ පත අභිධගසමනාගතෙන බ්‍රහ්මසාරෙන ධම්මං දෙසෙය්‍යොනසස ඵකපදමපි සොභං ලභිස්සාම සාධුතරංයෙව භවිස්සතීති එවං අඤ්ඤාසයං කතා සබ්බස්විවාති පහාස නුභිමානසා අගමංසු.

විමලජ්ජිං, නිමිලවු ප්‍රභා ඇතියවු—තථාති—බුදුන්ගේ අගුණ යි කොට බදනට නිවවුන් දුන් අත්ලස් ගත් කිවියෙක් බුදුන්ගේ ශරීරයෙහි ලිහිඹිල්ලක පමණ අසුණක් නොදක ගුණම වැටිය, මෙසේ බුදුන්ගේ ශරීරයෙහි නිමිලවුයෙන් දැවී විමල වී—සකපර ශිතසමස්ථා, සහිතපරහිත සම්ඵවු; සමණගණා, ගමනපාපිවු ගණයෝ; අප්පමා, යුතුගුණෙන් අලොවුප්පය; සත්තුභි, වතුච්ච සන්නොභයෙන් සත්තුභියහ; පච්චිත්තා, ත්‍රිවිධ විවේකයෙන් විවිකතවනබැවින් ප්‍රච්චික්තයහ; අසංසභා, කුලයන් හා සංසාජට නොවනබැවින් අසංසාජිතයහ; චොදකා, කාලෙත වක්කාමි නො අකාලෙත භූතෙත වක්කාමි නො අභූතෙත සන්තෙත වක්කාමි නො ඵරුසෙස අසංසංහිතෙත වක්කාමි නො අනන්තසංහිතෙත මෙතන පිතෙතන වක්කාමි නො දෙසවිතෙතන" යන පච්චොදක ධම්යෙන් යුක්තවනබැවින් චොදකයහ; පාපහරහිතො, පාපපුද්ගලයන් ශරහසුවහ; ආරබ්චරියා, වතුච්චිධ සමාස්ප්‍රධානලක්ෂණ විසිදියෙන් යුක්තවනබැවින් ආරබ්චරියියහ; වත්තාරො, සච්ඤකල්පයෙන් ධම්මදෙශනා කරනගෙසින් වක්තෘහ; චචනකම්මා, සචිත්‍රාමයෙහි ශරකක්තිතොමරප්‍රහාරයෙන් අකම්ප්‍ය හසතියක්හු සෙසින් දුජ්ජනපාපලෝකයෙහි පරුෂවචනයෙන් අකම්ප්‍යවන බැවින් චචනකම්මයෝ; එසින් වදාලහ.



“තුදනහි වාමානි ජනා අසඤ්ඤාතා සරෙහි සඬාමගතං ව තුජරං සුභාන වාකාං ඵරුසං උදිරිතං අධිවාසයෙහි තික්ඛු අදුද්විතො”යි.

සීලසම්පන්නා, චතුර්විධ පාරිශුද්ධිලසමුපෙත වනබැවින් සීලසම්පන්නයහ; “සමාධි පඤ්ඤා විමුත්ති විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සන සම්පන්නා” යන්නන්හි සම්පන්නශබ්දය සමාධ්‍යාදීන් හා ප්‍රත්‍යාකානිසම්බන්ධයි. විමුත්තිසම්පන්නා, පච්චිධවිමුක්තීන් සමුපෙතවන බැවින් විමුක්තිසම්පන්නයහ; විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා, අතීත් ඵලඥානයෙන් සමුපෙත වනබැවින් විමුක්තිඥානදශීනසම්පන්නයහ; වන්තදෙසා, වාන්තදෙස ඇතියහ; වම-උද්ගිරණ යන බාහුසි; හින්නකිලෙසා, හින්නකෙලයෙන් ඇතියහ; හිද-විදරණ යන බාහුසි; විජටිතජවා, විජටිත විධංසනය කරනලද නාළණජවා ඇති යවිහ; ජින්නවක්ඛනා, සිදුනාලද සංසාරබන්ධන ඇතියවිහ; ජිද්දර-මෙව්විකරණ යන බාහුසි; ඔහු හැමදෙනම සනාරාමරලොකය හට අග්‍රදක්ෂිණීය වනබැවින් අනුතතරපුණ්ණෙත්‍රයෝයි; රත්ත කම්බල, රත්පලස්පවතිකායෙන්; පවාලවෙදිකා, පබවමුචාවෙදිකා වලලයෙන්; අපරිමිතකාල, අනන්තාපරිමාණකාලයෙහි; සචිත, රූස් කරනලද; පුඤ්ඤබලනිබ්බතතාය, පුණ්ණබලයෙන් නිපන්; ජාතිසුමනා, දැසමන්; වම්පක, සපු; නවමාලිකා, සිහිද්ද; රත්තපාල, රත් මහනෙල්; නිලුපාල, නිල්මහනෙල්; වතුල, මුහුණු; සිඤ්චාර, සිදු වර; නිලිපිතවණ්ණානි පුප්ඵානි යි යොදනු; වාතුද්දිපිකමහාමෙඝා, සතරමහදිව එකපැහැර වස්තා මෙඝයෙන්; විසුඝට්ඨකවුඩියො විය, වුහුටු උදක වම්භා සෙසින්; පවසිංසු, පුදවසින් දෙවිමිනිසුන් ඉස්තා අතසින් බස්තා ගද සුහු හා දිවතුසුම් වම්භාවෝ වටහු,

පච්චිතිකතුරියඝොෂානි, නවගණයාවිසින් අවාදිතව විහිදුනා පසගතුරැගොස්හුදු; පුඬිඝොසානි, ව, ඒ විස්මය දුටු දෙවිමිනිසුන් ගේ “නිසංසයං සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුධො නිසංසයං සො ධම්මො ඤානාගො නිසංසයං සො සබ්බො සුපටිපතො” යනාදීන් පවන්තා සතුනිඝොෂාද; දසදිසා පුරජිංසු, දසදිශා පිරුහු; නිමමලපාභො, නිමමලවූ ප්‍රභා ඇතියේ; නගන, නුවන්හි; අංසුජාල, රස්දල්ම; පුඤ්ඤ, පවිත්‍රවූ; සලිලෙහි, උදකයෙන්; කරවරණවලනමත්තං වා, අතක් පසක් සොල්ලන මාත්‍රයක් හෝ; අසාසපසාසසද්දෙ වා, එන යන නාසාත්වාසයෙහි ශබ්දයෙන් හෝ; ආසුකපාමපි, ආසුපමණිකුන්; පඨමං කථං සමුඛාපෙතො න කපේසු තති, බුදුන් කෙරේ ගෞරවයෙන් තොකියන්; බුදුහු එකවර කෙරෙ සිංහයක්හු සෙසින් ප්‍රතිනත ගජරාජයක්හු සෙසින් එණකාන ආශි විෂයතු, සෙසින් ප්‍රජ්වලිත අශ්වස්කකියක්හු සෙසින් දුරාසදයෝයි.



එයින් කිහි.

“ආසිවිසො යථා සොරො මිහරාජාව කෙසරී  
නාගොව කුජරො දන්තී එවං බුඩා දුරාසද්”යි.

තිරනතරසවනනිත, තිරනතරයෙන් පවත්වනලද; වවිසුචරි  
තානුභාවෙන, වාත්සුචරිතානුභාවයෙන්; දිබ්බගංඛිගනිතං, දිව්‍ය  
ගංඛියෙන් පරිභාෂිතවූ; නානාපිබ්බගනිසුරිතං, නානාප්‍රකාර ගංඛි  
ද්‍රව්‍යයෙන් පුරනලද; පාරමිතාසලිලසම්මානං, පාරමිතා නමැති උද  
කයෙන් සම්මානවූ; සබ්බසංඝාතසංග්‍රහවිකරණවිකසිතං, සච්ඡතා  
ඥාන නමැති සුයූරය්මිත් ප්‍රබුඩවූ; මුද්‍රා, මොලොක්ඛ; තනු, තුනිවූ;  
පුප්‍රල, පලල්වූ; ජිව්හා, දිව්ම; කණ්ණිකං, පිසුම්කෙම්ඇති; පරම,  
උතුම්වූ; සම, සමවූ; සුඛ, පිරිසුදුවූ; අච්චර, අවර්ජිතවූ; දන්තපතනිවය  
කෙසරං, දන්තපඬිකතිවය මැ පිසුම්කෙසුරුඇති; සුරතන, සුඡ්‍යු  
රකනවූ; දන්තාවරණවය, ඔප්පිවය මැ; පත්තපට්ඨාරං, පත්පෙල  
පිරිවර කොට ඇති; ධම්මධුබ්බසුචාතිතං, දහම්මිපොද වැහෙන;  
සංස්ථිත, ගොභායෙන් පරිසුණිණවූ; මුඛපද්මං, මුවපිසුම්; මධුමද,  
මීමදෙන්; උදිත, උද්ගතවූ; මහාර ආගමි. ලජ්ඣ, ලිලාඇති;  
චතුර, මුද්‍රපට්‍රතර ගුණඇති; ගැඹුරු දික්තඛ ඇතිසැ සුජේසි. රතී  
කර, රතී ජනවනු වූ; මනොහර, සිත් ගන්නා; කුරවිකනාදසදිසං,  
කුරවිඤ්චසුදුසු; මධුරසසරං, මිසුරු අඬ “සරෙන දසසහසී  
ලොකධාතුං පටිවජ්ජාදෙනො” යනු එදවස් දෙශනා ගෙන කීසේ  
යි. බුදුහු වහාහි හුන් අස්ගෙන්ම හිඳ ත්‍රිසහසි මහාසහසි ලොකධාතු  
වැ සත්තට ධම් දෙසත්.

“කාය නුභු භික්ඛවෙ” යන තන්හි සෙසු දිව්‍යමනුෂ්‍යයනුත්  
විදුමානවුව කවර හෙතුවෙන් භික්ෂුන්ම ආමන්ත්‍රණය කලහ යන්?  
ඔවුන් ජ්‍යෙෂ්ඨයෙකුත් ශ්‍රේෂ්ඨයෙකුත් සද්‍යසනනිතිතයෙකුත් ආ  
මන්ත්‍රණය කොලෝ. ඔහු ප්‍රථමොක්ෂනත වනබැවින් ජ්‍යෙෂ්ඨයහ.  
සකලශාසනප්‍රතිශ්‍රාගක වනබැවින් ශ්‍රේෂ්ඨයහ. තථාගතසම්ප  
වතීනි වනබැවින් සද්‍යසනනිතිතයෝ. ඒ හෙතුවෙන් “භික්ඛවෙ”යි  
කරුණවිස්ථාරසෝමසාදයසනනිපාතපුම්ඤ්ඤම වචනයෙන් සතුන්  
ගේම ආමන්ත්‍රණය කොලෝ මහ භික්ඛවෙ, මහණෙනි; එත  
රහි, දැන්; එත්, මෙහි; කාය නු කථාය, කවර කථායෙන් උපලක්ෂි  
තව; සනනිසිතනා, හුන්නාද; වො, නොපවිසිත්; අනතරා, අතු  
රෙහි; විසකතා, අධ්‍යායා කරනලද්දී; කා ව පන කථා, කවර  
කථාය; කා යනු පාවිච්ඡායැ, මට කියග යුජේසි. නොහොත් ‘ත්ථ’  
යනු ‘එත්’යි නොගෙන “නිසිතනා අත්”යි සොදනු.

සබ්බසංසාරාණං පචාරෙසී, භාවක ප්‍රත්‍යක්‍ෂබ්‍රහ්මයන් භා අසාධාරණවූ සජ්ඣාදිවාරණයෙන් සැවරුණු; අනාමනා, ප්‍රිඨිසෝ මනසංයත්තවිසින් ආත්මශාන්තිමත්ස් ඇතිවේ—එහෙයින් සීත.

“අනාමනා භූතමනා පීතියොමනසෙසති ගතිනමනා පීතියොම නසසතිනං චිත්තං දොමනසංසං අනොකාසනො නෙති සකකතා ගතිනං විස භොගී, අනාමනාති සකමතා අනවජ්ජපීතියොමන සංසංයුත්තං හි චිත්තං සම්පති ආයතිව තංසමබ්බිතො සුඛාව ගතො සකකත් වත්තබ්බං.”

තිරව්‍යානකාවා නම් සම්මානසංසාරයට සරස්ව සිටි කවාසි-එකා ලොකස්‍යාණේ, එකාලොකස්‍යන ඇතිසේ; තදව්‍යරියසවන, ඒ ආශ් වසරියාගේ ශ්‍රවණයෙහි; කුතුහල, ඇවිටිත්; ආකුලිතහදයෙහි, චලිත සිත්ඇති; සවනානිලාසං, දෙශනාවගේ ආදිමධ්‍යවසානය අනුභව කට්ඨිපිරිසියෙන් ශ්‍රවණයෙහි අනිලාසඇති; අතිතං, අතිතවස්තු; අභිත, අධ්‍යයන කරනලද; සබ්බගණා, අගෞතම ඇතිසේ; සමබ්බත, සම්ප්‍රාප්තවූ; සකලකලාපො, සම්ප්‍රාප්තයන් ඇතිසේ; සබ්බජන, අගෞතමයන්ගේ; මනොහර, සිත් ගන්නා; පරමරූපො, උත්තම රූප ඇතිසේ; දන්තපුරෙ රාජා හුතා, දන්තපුරයෙහි රජව; නව යොබ්බතලලිතාති, නවයොවනයෙන් ලලිතවූ; මිත්තාවච්චපරිවු තො, මිත්‍රයන් හා අමාත්‍යයන්විසින් පරිවරණ වූයේ; අසෙසගණ කලාපාවගාහ, සම්ප්‍රාප්තයටද කලාපයටද විනිවිද සිටි; ගමිතිරුණ, ගොඹුරු නුවණ ඇතිසේ; විකසිතපඤ්ඤා, විකසිතප්‍රඥා ඇති සේ; දස වක්කවත්තිවත්තාති, දස සක්විතිවත්.

“උපොසථදිවසෙ” යන තන්හි උපොසථකඛදය උපවසිතව්‍ය වාසරයෙහි වැටේ — දුනාදිමයන්හි දුනදමසංකෘතමිසං වූත්ත ප්‍රකාර පුණ්ණකම්මසංඛිත, උසංප්‍රකාරවූ පුණ්ණකම්මය ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කොට ඇත්; උතුසමුච්ඡාතං, සාතුටෙන් සමුත්තිනවූ; ‘වක්කරතනං’ සි යොදනු. නිලමණිසංඝාතසදිසං, ඉඤ්ඤාලමණිකාසමුභයක් බිඳු වූ; පාවිතසමුද්දරලතලං, ප්‍රාවිතසමුද්දයාගේ ජලතලය; සහසාරං, දහසක් දව්ඇත්; සතෙමිකං, තෙමිසහිතවූ, සනාතිකං, නැබ් සහි තවූ; පණ්ණි, සිදුරු; රත්තජමුක්කදපට්ඨාවච්චපරිවෙජ්දලොඛා, රත්ත ජමුක්කදපට්ඨයන්ගේ ආවර්තනයෙන් පරිවෙජ්දඇති රෙඛාවෝ- මෙහි ‘ජමුක්කද’ නම් ජමුක්කදිය උපන් රතී. සිසේස යන් ? මන දඹරුක්ති එක එකි ශාඛා පනස් පනස් යොදුන් වැඩියේ ශාඛායට මගන්වූ නදී වූහ. ජමිත්‍ර මින් යෙහි. ඒ නදින්ගේ උගයතිරයෙහි ජමුක්කදියත් වගුලතැන සමුණ්ණාච්ඡාදයෝ උද්ගත වෙති. ඒ රත් අකුර නදීජලයෙන් තොස් අනුක්‍රමයෙන් මහාසමුද්‍රප්‍රවිභවෙයි.

ගේ ජමබුතද නම්. නදිය, නදය යනු පයෝයයි. ජිලුමණක  
ලිකවිවිතොතා, ජිලුමණකලයෙන් විවිත්තුවූ; සුකුසල, ඇතම් වතුර  
පුරුෂයෙක් හුවිසින්; සමනනාභතසා, වසනලද; පච්චිකතුරියසා  
විය, පච්චිකතුරියෙක් හුවගේ ශබ්දයක් බදු—රජනියොති රජේ  
තුං සමනො, කමනියොති දිවසමිපි සුසාමානො බමනෙව න  
නිගනවෙත්ති, මදනියොති මානමදපුරිසමදජනනො, සමොසරිත  
කුසුමදමා, පුලමබුජ්ජදමයන් ඇති; වෙ සතනියොති, අධයරි දෙ  
කෙක්දැයි; එවං, මෙසේ; සමොසරිත කුසුමදම, පුලමබුජ්ජදම  
යන් ඇති; සාන්සතවයපරිවාර, දෙසියයක් අධයරි සැදුම්ලද; සෙ  
තච්ඡතාසතධාරණ, සේසත් සියයක් ධරාසිටි; පච්චලදණ්ඩසතෙ  
න, පච්චදඩුසියෙන්; සමුපසොගිත, හොබනාලද; නෙමිපරිකෙඛ  
පසා, නෙමිපරිකෙස ඇති; විතනමිපි නාතිපතාලිතං අනොතා, නා  
තිවජ්ජයන් දෙදෙනාගේ ඇතුලත; සෙති, යම් සිංහමුඛයෙක්ත්;  
තාලකකිංකරාමාණ, තලකදක් පමණ; පුණ්ණවතු, පුත්සදහුගේ;  
කිරණකලාපසංස්ථිකා, රජකලබක් බදු; නරුණරවිසමාන, ලිහිරු  
බිඹසුදුසු; රතනකමලගෙණ්ඩකපරිසතනා, රත්නකම්බලගෙණ්ඩ  
කයන් පයෝනතකොට; ආකාසගඛගානිසොගං, ආකාශගඛගාවගේ  
ගතියැ ගොභාව; අතිභවමානා විය, අතිභවන වන්වූ; පචතතාකථා  
සලලාපෙසු, පුළුඟන කථාසංලාපඇති; වතසංඝ්ඛමත්තිකාසනෙන  
න, වතසංඝ්ඛයන්ගේ ඡිපතකයට ආසන්නවූ; නානාපභාසමුදය,  
නානාප්‍රභාසමුගයෙන්; සමුජ්ජලෙන, දිලිඟෙනවූ; ආවජ්ජතහදයා  
නං, ආවජ්ජනාකරනලද හෘදයඇති; රාජහංසමිත්‍රනමිව, රාජහංස  
සුගලයක් බදු; පුණ්ණවතුමිත්‍රනං, පුණ්ණවතුසුගලය; තපනීයරස  
ධාරාපිජරාසරණො, සවණ්ණරසධාරායෙන් තවරනලද රශ්මිඇති;  
අඛා, එකානතයෙන්; අනෙකරතනපභාසමුදයසමුජ්ජලං, අනෙක  
රතනකදම්බයෙන් දිලිඟෙන; අක්ඛාභතං විය, අතුරක යැසු සකක්  
මෙන්; පියවචනපාභතෙන, පියවචන නමැති පඬුරෙන්; බලව  
පිතිපාමොජ්ජවසරිරො, බලවත් ප්‍රතිප්‍රමොදයෙන් සමුටගරීර  
ඇතියේ.

“තදහුපොසථෙ පනනරසෙති එත්ථ තදහුති තසම්. දිවසෙති  
අනො; උපවසනති එත්ථාති උපොසථො, උපවසනති සිලෙන වා  
අනසනෙන වා උපෙතා හුත්වා වසනති අනො. සො පන උපො  
සථදිවසො අභිමිතාතුදුසිටතනරසිගෙදෙන නිවිධො, තස්මා සෙස  
වසනිවාරණත්ථා පනනරසෙති වුත්තං”

උපොසථිකා, පෙහෙවස් ඇතියවූව; අස්සං හු බො, වෙමි  
හෝ; “වකකවනති” යන තත්ථි රත්තවකුයෙන් පවත්වන්නෙහිදු  
වතුසමපත් වකුයෙන් පවත්වන්නෙහිදු පරභිත සඳහා පවත්වන  
ලද ඊයෝපථවකු ඇතියෙහිදු වතුසංඛ්‍යාත සතර ආසිඛමියෙන්



හා සතරසව්ග්‍රහවක්‍ෂුවින් සමන්විත වනබැවින්ද අනුන්විසින් අනභිගමනීයව පවත්නා ආඥාවක්‍ර ඇතිවන බැව්නුදු වක්‍රවර්තීම වේ—හස්සොණධිසදිසපණ්ණාලිං, ඇත්සොඛන් ඛද්‍ර නාලිකාඇති; සුවණ්ණභිච්ඡාරං, භේණ්ණභාගිභාරය; ඡන්තවාමරාදිහන්තො, ඡත්‍ර වාමරාදිහසහඇති; නානසාකාරකවුකකවවාදිසනනාහ විභූසිතෙන, නානාප්‍රකාරවූ කවුක කවවාදියන්නාහයෙන් විභූෂිතවූ; විවිධා භරණසහාසමුදයසමුප්ප්ලෙන, විවිධවූ ආභරණයෙහි ප්‍රසාසමුහයෙන් දිලියෙනු වූ; සමුස්සිකධරපවාසපතිමණ්ඩිතෙන, සමුද්ගතවූ ධරපතාකායෙන් විභූෂිතවූ — රාජසුත්තකාඨි රාජානුවත්තකා—සනතීවෙසකබ්බො, සනතීවෙසකවූ; සුලභාභාරූපකරණො, සුලභවූ ආභාරූපකරණඇති; ඡායුදකසම්පන්නො, ඡායායෙන් හා උදකයෙන් සම්පන්නවූ; සුවිසමතලො, යුවු සම භූමිභාහ ඇති; පරවක්කං, පරසෙනා; අරි, සතුරෝ—අරං දමෙතීති අරිඤ මො—පාහතං, පවුරු; පණ්ණසිරා, ප්‍රණතවූ අවනතවූ ගිරස් ඇතියවුහ.

“සාගතනනි සුච්ඡා ආගතං, සකං තෙති සකසකකං, කිච්ඡාර පටිසාරවිගාහි නං තං ආතතෙති රඤ්ඤා කාතබ්බං කිං කිං කරොමාහි පුච්ඡනති කතතබ්බතාය කිංකාරිතං පටිසාවෙනතීති කිච්ඡාරපටිසාරිකො තෙසං භාවො කිච්ඡාරපටිසාරිනා, උප කප්පෙතාති උපරුපරිකප්පෙතං සංවිදහතං උපතෙතාති අකො”

පාණතිපාතො නාමෙස, මේ ප්‍රාණඝාත නම්; පාණෙ න භනන බෙබ්බා, ප්‍රාණවධ නොකටයුත්තේය; අදින්නං නාදුහබ්බං, අදින්න වක්‍රානුගේ ග්‍රහණය නොකට යුත්තේය; කාමෙසු මිච්ඡා න චරිතබ්බා, කාමවිෂයෙහි මිථ්‍යාවරණය නොකටයුත්තේය; මුසා න භණ්ණිතබ්බා, මෘෂාභාෂණය නොකටයුත්තේය; මජ්ජං න පාතබ්බං, මද්‍යපාන නොකටයුත්තේය; යථාගුත්තම ගුරුතාති, තොප තොප ගේ ගුක්තිස ඉක්ම නොවළඳවයි; ඔවාදං දෙති, අවවාද කෙරේ.

එසින් වදාලහ.

“වෙමෙ භික්ඛවෙ පුගගලා ලොකෙ උපපජ්ජමානා උපපජ්ජනති බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය බහුකො ජනස්ස අත්ථාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානං, කතමෙ වෙ, තථාගතො ච අරහං සමාසමිබ්බො රාජා ච වක්කවන්ති”

භූමං භූමං ගුත්තති පාලයතීති භූගුත්ත මනිපාලා, ගුරු-පාල නාභ්‍යවහරණයෝ යන බාහුයි—විභාවෙනති පඤ්ඤාය අත්ථං. විභූතං කරොන්තීති විභාවිකො පඤ්ඤාවතෙන්නා, අනුසුත්තනාති අනුසුත්තනා—ප්‍රානර් ආසාමිති ප්‍රානරාසමි පුච්ඡාණ්ණොපනම්—අගද



ගැනීම, ඔෆ්ටිසිය; සංවිතනඵලණ, ගතුවනලද පෙණැති; සං  
 විතන උග්‍රවිපාර. හුනා, ගතුවනලද රළුපතර ඇතිව; ඔගවිජ්  
 මානං, අවගමන කරනු; මහාසමුද්‍රසලිං, මහමුහුදුදිය; වෙළුරිය  
 හිතති විය, වෙරළමිණි හිතති සෙසින්; නරාසභොපි, සභොග්ග  
 මද; අභිලංඝිනා, තුන්සියක් යොදන් තැනට කැඩී; ඔලොකෙනා,  
 වක්‍රනගානුභාවයෙන් වෙරළගඩුරාදින්විසින් ආවරණකැඩී  
 සපර්වාර සතර මගදිව් බලා; විවිතනවණණ, විසිතුරු පැහැති;  
 සුරභිකුසුමසමොක්ෂණං, සුගන්ධපුෂ්පයෙන් අභිකිණිකොට;  
 සමොසරිත, අවලම්බිතවූ; මහුකුකුකුසුමදුම, මහනාඤ්ච කුසුම  
 දුමයෙන්; පතිමණ්ඩිතවිකානං, සැදුම්ලද විසන්ඇති; සිලානි සමා  
 දය, සිලයන් සමාදායක කොට; නරුණරවිමණ්ඩලාභිරතන, ලහිරු  
 මඬලක් සෙසින් අභිරක්තවූ; වරණ, සතරපාදයෙන් හා; ගිව,  
 ශ්‍රීවායෙන් හා; මුඛ, මුහුණින් හා; පතිමණ්ඩිත, සැදුම්ලද; විඤ්ඤ  
 පිරිසුදුව; සරිරො, ගරිරඇතියේ; සතප්පතිථො, සප්තප්‍රතිස්ථා  
 ඇතියේ; සුසංභත, සුප්‍රසංභතවූ; වටමට පිරිසුක්වූ; අභිගප්පභිග  
 පනතිවෙසො, අභිගප්‍රත්‍යාභිගයන්ගේ සනතිවෙග ඇතියේ; වික  
 සිත රතනපදම, පිපි රත්පිසුමක් බඳු; වාරු, මනොඤ්ච; පොක්ක  
 රො, අක්පොකුරු ඇතියේ; ඉඛිමා, සාඛි ඇති; ගොගි ඉට්, මහණක්  
 හු සෙසින්; මනොසිලාචුණ්ණරජිතපරිසරෙනා, මනස්සිලාචුණ්ණ  
 යෙන් රජිතවූ පසෘතිතඇති; රජතපරිගතො විය, රිදිගලක් බඳු  
 යේ; නරපතිස්ස, රජභට; සොවණ්ණබජ, සොණ්ණබජයෙන් හා;  
 සොවණ්ණාලඤ්ඤාර, සොණ්ණාලඤ්ඤාරයෙන් හා; හෙමජල, රත්  
 දැලින්; පවිච්ඡනනං කනා, ප්‍රච්ඡනන කොට; ඉඤ්ඤිලමණිප්ප  
 භාජලනිලං, ඉඤ්ඤිලමාණිකාප්පභාජල සෙසින් නිල්වූ; කාලිකා  
 වතිසාමිනොපි, කාලිකානම් පාවිච්ඡාමිතටද; කතදුනමානසකා  
 රො, කරතලද දුන හා පුජ්‍යකාර ඇතියේ; සමාදිණ්ණසීලබ්බ  
 තො, සමාදුන කරතලද ශීලවුන ඇතියේ — පුඤ්ඤසමුදයනති  
 දුනාදිමයං.—විජ්ජලලනාවතඬ, විදුලියෙන් චලිතලද; සරද  
 කාල, සරාකල්හි; සෙනවලාභකරාසිසසිරිකො, සුදු වලාකලබක්  
 බඳු; රතනපාදො, රත්පා ඇති; රතනතුණ්ඩා, රත්තුඩු ඇති; වඤ  
 ප්‍රභාපුෂ්පදිස, සදරුස්කලබක් බඳු; සුසිතිඬ, සුසිතිදු; ඝතසංඝාත  
 සරිරො, ඝන වට මට ගරිර ඇතියේ; මුජ්ඣමෙසො, මුදු තුණයන්  
 බඳු කෙග ඇතියේ.

“සමස්තපාරිපුරිසා අධිකං රූපමිස්සාති අභිරූපා, දිසසමානාව  
 චක්කුති පිණයති තස්මා අඤ්ඤාතිවච්චකෙඛපං හිනා දඬබ්බාති  
 දස්සනියා, දිසසමානාව සොමනස්සවසෙන විතනං පසාදෙතීති පා  
 සාදිකා, පරමාසාති ඵලං පසාදුවහතනා උත්තමාස-සමනගාගනාති  
 උපෙතා”

සප්තිමණ්ඩ, පගන්තිතෙල; සතප්තිතෙල, සිසක්චට පොලන ලද; තුලප්පිතො වා, භික්ෂුප්පුත්තෙහි හෝ; කප්පාසප්පිතො වා, කප්පුප්පුත්තෙහි හෝ; සම්ඵසංවිසෙසො හොති, සප්තරිශෙස වේ; ගතොති, ගාත්තෝ; සුපිංසිතෙ, මනාකොට වටනලද—පිස-සප්පිණ්ණෙන යන බාහුසී. අනිතවය, අඤ්ඤා; වතුජාතිසමයොජිතෙ, “නවාලතගරතුරුකඛයවනප්පජාති” යන සිව්දැහැරින් යොදන ලද; හරිවතුනෙ, ගංඛා, දිව්වතුනෙයාගේ ගද; රූපසම්ඵයා ගංඛසම්පන්නාපි, රූපසම්පන්නත් සාධිසම්පන්නත් ගංඛ සම්පන්නත් සුක්ත වීද; කඤ්ඤාපරූපය, මකරධර්මයට බදු වූ රූප ඇතිකෙට.

වෘතතොති වෙශ්වතියෙන සමනතාගතො, විද-ඤ්ඤාණේ, මෙධාවිති ධාතූප්පනිකපඤ්ඤාසංඛාරාය මෙධාය සමනතාගතො, යානියාති සුඛාන යථා සුඛං.

සබ්බාලංකාරපටිමණ්ඩෙ, සම්භරණයෙන් විභූෂිත වූයේ; මාලාවිලෙපනධරො, මල්කඩපලන්කේගදවලවුන් ගත්තේ; රාජ මණ්ඩල, රාජවක්‍රයාණේ; කිරිට්ඨකුට්ටණි, කිරිඵකුට්ටිණි නමැති; මධුකර, බමරුන්වසින්; පරිප්පිත, සෙවුනාලද; පාදපඨකජො, පාපිප්පමිඤ්ඤා; පුඨවිපක, පොලේ නැමැති සක්කි; නාභිකුතෙ, කැබනන්පත්; නාගො, ඇත්; වොදිතො, තුද, කරනලදයේ; තුද-ව්‍යාප්තෙ යන බාහුසී. පුඨවිනාති, පාඨවියගේ නාභිරූපයෙන් සිටි; රාජකිරිසමතො ධාතෙ, රාජමානසෙන් කිරියක් පමණ තත්ති; සසකමසුමනං, සාදුලියක් පමණ; සබ්බබ්බවණ්ණිකො, හැම බුදුන්වසින් වනනලදයේය; විඛංසිත, විඛන්තලද; සකලක්ලෙ සක්කාරා, සියලු කෙලෙස් අඳුරුඇති; සබ්බදසබ්බා, හැම බුදුහු; ආසිනා, යන තත්ති “ආස-උපවෙසනෙ” යන බාහුසී. අවලාය, පොලොව; මෙදිනියා, පොලොව — සක්කාරමාති එත් සුඤ්ඤා කාරො සක්කාරො—“යදි වා සචං” යන තත්ති වාග්බද සංග යෙහි වැටේ; පටිච්චාරිත, පුරිච්චයෙන් හරිනවු; දසදිසාකුහරං, දසදිශාරක්කු ඇති; පටිසක්කිකා, පසුපස්සෙන් බැස; කෙසරිනබ පජරෙන විය, කෙසර සිංහයන් නියපදුරෙන් මෙන්; කොමසකුණෙ විය, කොස්ලිනිණියකු සෙසින්; සුතබ්බා නාම, සඵලබ්බයන ප්‍රත්‍යාකූචයන වතුසත්‍යාබ්බයන ශ්‍රැතබ්බයන යන වතුඵ්බබ්බයන් කෙරෙහි අපි ශ්‍රැතබ්බයමහ; එහි සමිතිස් පැරැම්පුරා සමාසක් සම්බෝධියට ප්‍රාජනවුවාහු සඵලබ්බයන, එයින් උතුකොට පුරා ස්වයම්බුතාවයට පත්තාහු ප්‍රත්‍යාකූචයන. එසිහුදු උතුකොට පුරා ස්විණාශ්‍රවණාවයට පැමිණියාහු වතුසත්‍යාබ්බයන. බහුශ්‍රැතයෝ ශ්‍රැතබ්බයෝසි—විචිත්තවත්ත, විසිතුරුපිළි; ආභරණ, පලඳුනා; ගංඛා, සිව්දැහැර; කුසුම්දම්, මල්දම්; ධජපතාකං, “මුලෙ බසිනා විසංඛො

ධර්මා නිරිතං සභියා අප්පතා පතාකා'සි ගත් ධර්මපතාකා ඇති; වසසමාන, වස්තාලද; වතුනවුණුණං, සදුන්සුතු ඇති; විණු, වෙණු; වෙණු, වංශය; මුරපතාද, මිනිගුහඩින්; මනොහරං, අති මනොහරවූ; නම්මාන, නටනලද; ලලිතසුවතී, ලලිතවනිතාවන් විසින්; රමණීයං, රමණවූ, මතුරගිරිමිව, මදුරුගල් සෙසින්; විරෝ වමානං, දිලිඟෙන; වෙදිකං, වෙදිකාවලය; ඉතුරාපකලාපකපං, දෙවිදුනුකලබක් බදු; සභී වාහසහසානී, සැටදහසක් වාහයන්;

එයින් වදාලන-

“සභී වාහසහසානී පුප්ඵානං සනතිපාතසි  
පුප්පෙසි රාජා කාලිඛො බොධිමණ්ඩවරුනනමෙ”.....සි.

මිමලලොවනො, හිමිලලවූ ලොවන සුගඵවන් ඇතිසේ, භවිධ මහාවාරෙහි, එක් එක් සත්‍යයෙහි සත්‍යයුත කෘත්‍යයුත කෘතයුත විසින් නැගෙන තුන්තුන් මහාවාරයෙහුද; පවදසකොභාසෙහි, සව්වාදි\* සභානවිසභාගපයනිනවූ පසලොස් කොටසින්ද; සභියා ව නයසහසෙහි, විජමිඅටුවාසෙහි දක්වනලද සැටදහසක් නයිනුද; දුග්ගසත්තා ගමිතිරානී, දුඛසමුදය දෙසත්‍යයෝ උසානතිවිසින් පුකට වුවද ලක්ෂණප්‍රතිවේධවිසින් දුද්ද්දී වනබැවින් ගමිතිරයහ; ගමිතිරතා දුග්ගසානී, නිරොධමාගීදෙසත්‍යයෝ භවාග්‍රහණයට ගසානුසාරණයෙහිත් අභිවිසයයට පාදප්‍රසාරණයෙහිත් සභාව යෙන් ගමිතිර වනබැවින් දුද්ද්දියෝයි.

“පකාසෙකානි කරවිකරුදමජුතා කණ්ණසුබෙන පණ්ණිතජන හදයානං අමනාහිසෙකසදිසෙන බුහමසුරෙන පකාසෙකා”.....

සුරතර, දෙවිමිනිසුන්ට; විමිභාපනිතං, විසමය ජනවතු වූ; සබ්බානි, සතරාමරලොකයෙහි; කුටං, මවුලු.....

ඉති මෙසේ උසානප්‍රකාරයෙන්; වරධි, උතුම් නුවණ ඇති; මහි නො, තුන්ලෝවැසියන්විසින් පුදනලද; මුනිරාජසුතො, මුනිරාජසු පුත්; ඵලසමිනව, ඵලයෙන් උද්භූතවූ; බොධිවරං, මහබොයක්; ජෙතවනෙ, දෙවිරම්චෙතෙර; සුනිධාය, මනාකොට පිහිටුවා; මහං, පුද; විධාය, කරවා; මුනිනා, බුදුරජසුවිසින්; කතලොකනිනොනී, කරනලද ලෝවැඩ ඇතිසේයයි; පුතො, සතුත වී; වනනලද ගුණ ඇතිසේයැ යුතේයි.

ආ න න් ද බො ඩි ක ථා.

—+—

\* “පඤ්ඤා”



## දසබලපරීතිබොනකථා.

වතුනි වෙසාරජේෂ්ඨි විසාරද්වෙවසාරජ්ඣවිසාරද්වෙ, දස බලාහි ධාරෙහිනි දසබලධරො, ආසනණ්ඨානං නාම සෙඨිඨානං උත්තමඨානං තසමිං තිඨ්ඨිති ආසනණ්ඨානඨාසි, සීගනාදං සෙඨි නාදං අනිතනාදං අප්පට්ඨනාදං නදනිති සීගනාදනාදී, සබ්බෙ ව තෙ සත්තා වෙති සබ්බසත්තා තෙසං උත්තමො සබ්බසත්තුත්තමො, තෙ නාහ භගවා. එකපුග්ගලො කිංකිවෙ ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති අද්ධියො අසභායො අප්පට්ඨො අප්පට්ඨමො අප්පට්ඨා භො අප්පට්ඨග්ගලො අසමො අසමසමො දිපද්ධනං අග්ගො කතමො එකපුග්ගලො නථාගතො අරහං සමොසම්බුඛොති ධම්මසමිං ඉස්සරො ධම්මස්සරො, ධම්මෙ රාජා ධම්මරාජා, ධම්මස්ස අධිපති ධම්මාධිපති, ධම්මො එව දිපො ධම්මදිපො

නීලපිතලොකිනාදී, නීලපිතලොකිනාවද්ධනමාජීෂ්ඨ ප්‍රභාඤ්ජරය යන; විවිත්තවණ්ණ, විසිතුරුවණ්ණඇති; ව්‍යාමප්පභාපරික්ඛිත්ත විලාසො, අනාභොගවාතිවු ව්‍යාමප්‍රභාමණ්ඩලයෙන් පරික්ෂිප්තවු විලාස ඇතියේ; අත්තනොසිරිවිභවෙන, තමාගේ ශොභාවිග්නිත්—එනම් සිරිති බුහිපඤ්ඤානා අධිවචනා, අථවා පුඤ්ඤනිබ්බත්තා සරිර සොභග්ගාදිසම්පත්ති කතපඤ්ඤානං නිස්සයාති කතපඤ්ඤායෙති වා නිස්සයනීති සිරිති වුවහි—“ශ්‍රීඤ්ඤ සෙවායාමි”යන ධාතුයි. ලොකං එකාලොකං භරුමානො, අවකාශලොකය රශ්මිකදම්බයෙන් හා සනිලොකය ධම්මප්‍රදීපයෙන් එකාලොක කරතැයේ; මහාකස්සපාදින මන්දාය, කස්සපසංයුත්තයෙහිදු එතදග්‍රපාලිවණ්ණනායෙහිදු දක් වහලද මහසුප්මහතෙරුන් ආදි කොට ඇති විනෙයජනයන් සඳහා; අභිගුලිමාලාලවකාදිනමන්දාය, මැදුම්සකියැ අභිගුලිමාලසුත්තයෙහි දක්වනලද අගුල්මල් මහතෙරුන් හා යක්ෂසංයුත්තයෙහිදු සුත්‍ර නිපාතයෙහිදු දක්වනලද අලවියක්ආදීන් සඳහා; පුක්කුසාභිප්පභ නිතමන්දාය, මැදුම්සකියැ ධාතුප්පභසුත්තයෙහි දක්වනලද පුක්කුසාභි රාජාදීන් සඳහා; මහාකස්සනප්පභනිතමන්දාය, ධම්මපදයැ සවන මහදථිතද්‍රපාලිවණ්ණනායෙහිදු දක්වනලද මහාකස්සන රාජාදීන් සඳහා; ධර්මාදිනමන්දාය, සුත්‍රනිපාතයෙහි දක්වනලද ධර්මය හො පාලකාදීන් සඳහා; වුලොදරාදිනමන්දාය, මහාවංශයෙහි දක්වන ලද වුලොදරාදි නාහරාජයන් සඳහා; මාතලිදෙවපුත්තාදිනමන්දාය, ධම්මපදයෙහි තුද්ධවන වහ දක්වනලද මාතලිදිව්‍යපුත්‍රාදීන් සඳහා; බකබ්‍රහ්මාදිනමන්දාය, බ්‍රහ්මසංයුක්තයෙහි දක්වනලද බක



මුනිමාදීන් සඳහා; නිබ්බා, හැමවෙලෙහි; තුරිතවාරිකා, ශිෂ්ට වාරිකා; 'කදවි' යනු 'අතුරිතවාරිකා' යනු හා සබඳ—සාරිපුත්ත මොගගලාතාදිති, සැරිසුන් මහමුගලන් මහසුන් අනුරුත් ඇ, ජලභිඤ්ඤාති, ලෝකිකපමාතිඤ්ඤා ආශ්‍රවක්‍ෂයඤ්ඤා යන පමතිඤ්ඤාති; මනිබ්බෙති, "මහත්තා ඉබ්බො යෙසං තෙ මනිබ්බො" යි ගත් මහත් සාතිඇති; මහාසාවකෙති, කප් ලක්‍ෂයක් පිරු පැරැමිඇති බුදුන් විසින් වදාරනලද නනතුරු ඇති පන්සිය පන්සිය භික්‍ෂුපරිවාරඇති අතිති මහාශ්‍රාවකයන්විසින්; මහාසාවකෙති යනු සාවානානිදේශවනබැවින් ගුණයෙන් මහත් සෙසු ශ්‍රාවකයන්ද කියනු.

සුපණ්ණරාජ, ශාසනවූ පණ්ණයන්ඇතිවනබැවින් සුපණ්ණ නම්ලද ගුරුළු රජහුවිසින්; දණ්ඩදිපතිකර, මිණිලුට්ට රැසක් හුණේ; මණ්ඩගතො, මඩාවරිතිවූ; පජ්ජිතදිපරාකොධිස, දිළිඟෙහ පහන්රැකක්හු සෙසින්; තිසන, තුන්සියයක් යොදුන්; ජසන, සන්සියයක් යොදුන්; නට්ඨසතයොජන, නවසියක් යොදුන්; ආවට්ඨපු, අවිනානඇති වටඇත්; අනොමජ්ඣිමමහා මණ්ඩලෙසු, අනොමමණ්ඩලයෙහිද මඩාමමණ්ඩලයෙහිද මහා මණ්ඩලයෙහිද; යථාසකියයෙන් යොදනු.

අතුරිතවාරිකා, වරතොතා, ගම්නාගමනයට අසමත්වූ ජණිණා තුරයන්කෙරෙහි අනුකම්පායෙන් අතුරිතවාරිකා කරනුයේ; වෙතොසංඛකවානං, විතෙයජනනමැති වනිවනුට; උද්ඝටිතඤ්ඤා ත්‍රිථිධ්‍යුද්ගලයනවයෑ සුසේසි; පදපරමානං, පදප්‍රධානයනව; ඒජන්මයෙහි අධිගම නැතිකවයෑ සුසේසි; චතුසම්පානං, සිව්සස් නමැති අමාපැත්; එයින් කීහ.

"චතුසම්පානං පණ්ණිනානං පියො හොති වසසසතම්පි සුණ්ණතානං තිගාරං න ගමජති" යි.

නොසෙනොතා, තුස්වනුයේ; එයින් කීහ.

"භද්දොති යථා ලොකෙ-සඬානං බ්‍රහ්මරූපකාසෙන

තප්පොති පණ්ණිනානං-තනොධිකං ධම්මනායෙන" යි.

රූපපසනනානං, රූපයෙන් ප්‍රසන්නවූ; රූපපමාණානං, රූප ප්‍රමාණ කොටඇති ජනයන්; වණ්ණසිරියා, ලක්‍ෂණයෙන් බවිතවූ අනුමාපනයෙන් විචිත්‍රවූ සමුප්ප්‍රාප්ති කෙතුවාලාඇති වෘමප්‍රභායෙන් පරික්ෂිතවූ ලෝකයහවආලම්බාරයක් සෙසින් උපන් වණිණිනං ශොභායෙන්; සන්තාපොතොතොතො හා සබඳ-ඝොස පාසනනා ඝොසයෙන් ප්‍රසන්නවූ; ඝොසප්‍රමාණානං, ඝොස ප්‍රමාණකොට ඇති ජනයන්; සද්දසිරියා, අස්වාමිකසම්මානනවූ තුරපිකම්බුර

තිසෛෂ ඇති බුද්ධචරයෙන්; දුබ්භසනනානං, රුක්ඛප්‍රතිපතති ප්‍රසන්නාවූ; දුබ්භසමාණනං, රුක්ඛප්‍රතිපතති ප්‍රමාණ කොටඇති ජන යන්; අසච්ඡිකාදි කප්පිරියා, පාත්‍රරුක්ඛනා විවරරුක්ඛනා දුෂ්කර ක්‍රියාරුක්ඛනා අල්පෙච්ඡතාදි තපස්ගොභාසෙන්; ධම්මසමානනානං, ධම්මෙන් ප්‍රසන්නාවූ; ධම්මසමාණනං, ධම්ම ප්‍රමාණ කොටඇති ජන යන්; මහාවජ්ජරුක්ඛනාදි ගුණසිරියා, මහාවජ්ජරුක්ඛනාදි ගුණවිභූතීන්; සත්තනිංසවිධ, “වත්තාරො සතිපඨානා වත්තාරො සම්මසමානා වත්තාරො ඉතිපාදා පච්ඡෙදානි පච්ච බලානි සත්ත බොජ්ඣංගනා අරියො අභිඛිනිකො මග්ගො” යන සත්තිස්වැදෑරුම් ඇති; බොධිපක්කිය රතනවයං, බෝජ්ඣන්දම් නමැති රුවන්පඬී; අනඤ්ඤාසාධාරණං, අනුත් හා අසාධාරණවූ; පරිපක්කඤ්ඤාණං, පරිපක්කවූ නුවණැති; තිසක්ඛිජ්ජයෙ, තිසක්ඛිවූ ඉන්ද්‍රියයන් ඇති; අපරිපක්කඤ්ඤාණනං, අපරි පක්කවූ ඤාන ඇති; මුදිජ්ජසානං, මුදිවූ ඉන්ද්‍රියයන් ඇති; අවිදිතසම්මා නං, අවිදිතවූ විතුස්සායන් ඇති සන්ධිසන්ධි; මොහකිකාර, අවිදු නමැති අකිකාරය; විධිමනාය, විධිසන්ධි කරන්නන්; ධම්මසමාන, දහම් නමැති වැටුප්; පඨකාපෙනා යනු හා සබ්බ—කුසල්ධර්මවද නෙ, කුසල්ධර්මවැන්න ප්‍රමන්; අකුසල්ලතිලක, අකුසල්නමැති ලස්; සොධනාය, සෝධනුසද්ධා; ධම්මාදසං, ධම්මවැනි ආදර්ශලය; සම්මේ නභරවාරයෙහි හුටු සම්මාසික ආදර්ශලයෙහි වාතුච්ඡිණ්ණයෝම නමත් ජායා දැන අවිදු පියා නිර්දේශ වෙද්ද එසෙ සිත්ම ශික්ෂාකාමී කුලපුත්‍රයෝ කුලලභ්‍යන්යොස්ස සම්මාසික ආදර්ශලයක් බදු ධම්මදෙශනා දැන ගොස්ප්‍රතිපතති වජ්ජිතකොට්ඨපාදෙයප්‍රතිපතති පුරා ජාතිජරාවරණයෙන් මිදෙත්.

කිලෙසව්‍යාසි, කෙලෙස් නමැති රොග; විඛංසනාය, නසන්න ව; විවිධං දුක්ඛං, ආදානිති ව්‍යාධි-ධම්මොසධව, දහම් නමැති ඖෂ ධිය; අනාගතනානං, අසම්ප්‍රාප්තවූ; සත්තානං, සතුන් සදහා; කර, අත්ලෙහු; වරණ, පත්ලෙහු; සරීර, දෙහපොහු; සම්ප්‍රිඨිං, පහ රකාලය; සාමාපාසාණපලාලමත්තමිති, ගාමාමාත්‍රයකුදු පාෂාණ මාත්‍රයකුදු පලාලමාත්‍රයකුදු; සථාසංකියයෙන් යොදනු.

සබ්බබුඛකිව්වං, නිඛාපෙනා, හවුරුදු ලක්ෂයකට ආනු ඇතිකල උපත් වුයත් දෙසන්නාක් දහම් හැම දෙසා විනෙය කල තාක් සතත් හැම විනෙය කොට සම්බුඛකානා නිමවා; සකලලොකගත; සකලලොකයෙහි පැතිර සිටී; නිමිරතිකරං, අදුරුරුස්; අනාගර සමකසාලානං, සුවලසල්ලක් අතුරෙහි; එක්සල්ලකකට ඉස ලා එක්සල්ලකකට පාලා පෑනවු සිරියන් මතුයයි.

මෙතෙක් සලකුණු කළව කිහිපයන් ?

ඒ ස්වාතම සැදහැ ඇති කුලපුත්‍රයන්විසින් දක්කපුත්‍රයෙහිවින්ද සංවේග කටපුත්‍රයෙහිවින්ද කිහිප—අනුපාදිශෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිඤ්ඤාසි, සොපධිශෙස නිරුපධිශෙස ලක්ෂණ විවිධ නිව්ඤාන ධාතුන්කෙරෙහි නිරුපධිශෙස නිව්ඤාන ධාතුවිසින් පිපිතිවියෝ.

කුම සුත්තය යත් ? පන්සාලිස් හවුරුද්දෙහි සම්බුද්ධාභිෂේකයෙහි දක්වූ බුදුන්ගේ ඥානමහිමියද දෙවාවතරණදිකාලයෙහි පැවති සසම්මතයද පාදහලයෙහි චක්‍රරතනාදී රූපකායශෛභාද අනන්තර කිහිපය සුසේසි.

එයින් කිහිප.

“සා ච දුභි සො ච සසො-නානි ච පාදෙසු වකකරතනානි සබ්බං සමධාරනිතං-නත්‍ර ඊතතා සබ්බසංඛාරා”යි.

ඉථි, මෙසේ උකහනුමයෙන්; විසිත, විධානකරනලද; විවිත, අනෙකපුකාරවූ; අසෙසලොකස්වාරො, නිශ්ශෙස ලොකාභිවෘද්ධි ඇති; භිතව, භූතලොවට; පති, සැමවිට; මහිසි, මහත්වූ සෘෂි ඇති; ධම්මරාජ, ධම්මසෑමවූ; මුනිසො, බුදුරජ; රජිසන, සුයජිගත යන් සුයජිසහසුයන්ගේ; ජුති, රජමියට වැඩි; සොභො, බැබළුම් ඇතිසේ; සොපි, හෙද; විනාසං, විනාශයට; යාතො, ගියේ; අකරුණං, කරුණු නැති; තං මරණං, ඒ මරණ; ලොකෙ, ත්‍රිලොකයෙහි; කං හි, කා නම්; ජලෙය්‍ය, පියනුය.

දසබලපටිනිබ්බානකථා.



මහධාතිපස, මහධදෙශවාසිතට අභිපතිවූ; අජාතසහනුතරි ඥාස, මව්බිසොවට උපන් දෙළුන් අජාතකාලයෙහිම පියරජහුට ගනු විකුසි අජාතගනු නම් ලද තරපතීහුගේ; ධාතං, තරුණ; පා වචනං, පුවචන ධර්මවතස; අධ්වයං අස, අධ්වය වේද; විරස්ථාසි වේද සුසේසි.

තිබ්බසතානිති නිගගතවසනකිමානි පරිගොතප්ණණ, නීති වුතත. සොති — පඨමජ්ඣානගානි එසු අරමුණුභිජාන නභේත නිවරණපඨජ්ඣානං කොපනථානං. කොතං-දෙව්-විශායාමි, දහ-ගස්මිකරණෙ යන ධාතුයි—නමානුපුච්චිතාර නම් රූපා රූප අභිසමාපත්තිය සංඥාවේදිනිතරොධයි. වඤ්ඤාමපටිපදය පසංසිතො, ‘වඤ්ඤාමො භික්ඛවෙ කසපො කුලානි උපසාකමති’ යනාදීන් බුදුන්විසින් ප්‍රශස්තයෙම්—ආනන්ද, අනුරාධ, නාගසේන, තිදරදී බැවෙක සුසේසි.



සක, නමාගේ; කවච, කවච හා; ඉසාරියාදාපදානෙහි, ඵෙ  
 ග්වයාදිදානෙහි; මන්ත්වා, දාය; මන-ඥානෙ යන ධාතුයි. දිප්පති,  
 දීපක ටෙ; දීප-දීපෙන යන ධාතුයි. අධම්මවාදිනො, අධම්මය ධම්මයයි  
 දක්වමින්දාය ධම්මය අධම්මයයි දක්වමින්දාය අධම්මවාදි බුද්ධාහු; ධම්මවා  
 දිනො, ධම්මය ධම්මයයි දක්වමින්දාය අධම්මය අධම්මයයි දක්වමින්දාය ධම්  
 මවාදිබුද්ධාහු; “අවිනාශවාදිනො විනයවාදිනො” යනුද එසේමැයි--  
 “උච්චිතං” යන තත්ති වි-වයෙ යන ධාතුයි. සුතො \* යනු සොප  
 සනිඤ්ඤා කථනයෙන් වැටේ. අසමුත්තං පටිග්ගහිතං නාම නන්ති, බුදුන්  
 බුදුබුද්ධයෙ බෝවාස භිද ප්‍රතිවේදයෙන් ගාමින උද්ගත ගාථාවන්  
 ගෙන දෙව්ලෙව්නි මිනිස්ලෙව්නි වැඩකිද දෙවියනට බලිතට මිනිස්  
 නට දෙසුනක් දහමි හැම ඔව්නට දෙසුවනබැවින් ශ්‍රාවකගාමින  
 උද්ගතගාථාවන් ගෙන සුත්‍රයෙහි ධම්මසාධු දෙදහස විනා අසමුත්තං  
 යෙහි පිළිගත් දෙයෙක් නම් නැත්. විසසංකො, ප්‍රධානපුරුෂ බුදුනට  
 කළ මෙතෙස මුත්ත කරන්තෙය මොහු විසින් මම දැනටමුසුබාහු  
 ස්වයං අවසර ලදිමිසි බලවත් විස්වස් කළ වනබැවින් විශ්වධ  
 යෙමි; අසංවිපරිසමිතිදායකෙන, රහත් පිළිසිඹිසාපත්; සංවිපරි  
 සමිතිදායකො, සෝවාන්මග සිට පිළිසිඹිසාපත්; පරිකතො,  
 පසංකප්තයා ධර්මලද; අනුසාවෙනා, අප කරන නතවුරුකමට කිසි  
 පිළිපත් පුතුලෙක් සහ මැද වැද උතෙකාවනා කරනුයේ විනම් නො  
 සෙදෙයි යන සිතීන් සෙස්සන් එකුවර වණිපනමන නොකරන්  
 තේයයි තුන්යුග්ග අස්වා-අනිඛතාපටිසංසුත්තායාහි එහි අනි  
 ඛතාහි කථාය ආදිඅනාගාය අනිඛං නස්ස භාවො අනිඛවනා-  
 අසංසුමිකොසුපකාර, අනෙකානං උපකාරයෙන්; සප්පත, දන  
 වනලද; විග්ගාමද්දො, හාදයමාර්දව ඇතිසේ; සිතසෙය්‍යං, කප්ප  
 තකාලො, සිංහරාජයක්නු සෙසින් දක්ෂිණ පාර්ශ්වයෙන් ගසාව  
 කරනකලැ; සංවෙජ්ඣො, සංවෙග ජනවනලදයේ; සන්තීහිතා,  
 භවති-ප්‍රතිවේදය යන ධාතුයි-බණ්ඩ, කැඩුණු නැතට; පුත්‍ර, පැවණු  
 නැතට; පටිසංකරණං, සංසාරය; උපකභාය, උපකාමවු; අසනන  
 වු; කාම-ආකමිණි † යන ධාතුයි — වස්සුපතාසිකාය, වණිප  
 ගමනයෙහි; හිකුසංකො, තමන් පිරිවර පන්සියක් සගුන්; නිග්ගි  
 වාදපරිමොචනත්වං, ශ්‍රමණගොතමයාගේ ශ්‍රාවකයෝ ඔහු ඇති  
 කලා ප්‍රතිපත් කළහ දුන් ගලහ යන තීර්ථකයන්ගේ අපවාද පරිමො  
 චනය කරනු සදහා; ජඛිකිත, පියනලද; පතිත; වැම්තෙතලද;  
 උකසලාප, කසල මුත්ත; වෙහාරාබ්බතපසෙසු. වෙහාර නම්  
 පටිග්ගයාගේ පාර්ශ්වයෙහි; නොද නම් ගුදයට තුදුරු නැගිති;  
 සත්තපණ්ණගුතාවාරෙ, ලොකදුර සිටි රැක්කන්ගන රැකකින්  
 සත්තපණ්ණගුතම් ලද; ගුතාවාරයෙහි; සුචිතතනිතනිත්තිතසොපා

\* “සුතො” යනු පෙළපොතයි.

† “ආබ්බිකො” යොත්.



හං, සුවිහක්කවු හිතති හා සහම්භ හා සොපාන ඇති; නානාවධ මාලාකමමලනාකමවිචිතනං, නානාප්‍රකාරවු මාලාකම්මයන් හා ලාභාකම්මයෙන් විසිතුරුවූ; ලොකරාමණේසාකම්ම ජම්පිණ්ණං, ලොකසෙතිරමාසයු නාක් රැස්වු නැතත් බදු; දඬබබසාරමණං, දඬිනිසවු සාරගුණ ඇති; මඬි-ගුණණේ යන බාහුසි.

විවිධ, තොයෙක්; කුසුමදුමමලමිනන, දුප්පදමාවලමිති; විනිග්ගලනන, නිතිරණය කරනවන්වූ; වාර, මනොඤඤ; විතානං විසන් ඇතිකොට; රතනවිමාන, රුවනින් විසිතුරුවූ; මණිකොට්ඨිම තලම්ම ටි; මිණ්පිලක් සෙසින්ද; නං, ඒ මණ්ඩපය; නානාප්‍රථා පභාරවිමිතන, නානාප්‍රකාරවු පුෂ්පජාතියෙන් විසිතුරුවූ; සුපරි නිසිතගුම්කමම, සුපරිනිෂ්ඨිත ගුම්ක්‍රියා ඇතිකොට; තෙන, ඒ ගෙනුවන්; නෙ, තට; න සුත්තං, සුක්ත තොව්; ආසවෙහි විතනං විමුත්තං, ආශ්‍රවයත් කෙරෙත් විතනය විමුක්ත වී; කාගිසාසිත්.

එසින් වදාලන.

“එකධම්මො භික්ඛවෙ භාවිතො බසුලිකතො මහතො සංවේගාය සංවත්තති මහතො අනාං සංවත්තති මහතො සොගකෙබ්බාය සංවත්තති සුඤ්ඤස්සනපටිලාභාය සංවත්තති දිඝ්ඛමසුඛචිභාරාය සංවත්තති විජ්ජාවිමුත්තතිඵලසමජ්ජරිසාය සංවත්තති, කතමො එක ධම්මො කායගතා සති”යි — සඤ්ඤාසනපාහං, සඤ්ඤාපලාපැහැ ඇති; මණ්ඩමමමිත, මණ්ඩමමයෙන් වර්මිතවූ; මණිකට්ට පෙ රෙවි; මහානාගා විස, ගජෙකුසන් සෙසින්; යථාබ්‍රහ්ම, මහඳු පිළි වෙල තොබුන්ම; බාලාතපසමිඵසා, බාලාතපසාසීයෙන්; විකසිත, පුබුදු; රෙණු, මුවරදින්; පිඤ්ජරගහ, රන්වන් ගබැහි; පදුමං විස, පිසුමක් සෙසින්—“කං ධුරං කතා” යන තන්හි ධුර නම් ප්‍රධානකාරයයි. කා ප්‍රධාන කොටන යුජෙයි—නිදහමිපිති එසේ නිදදුනිති නිදහං කිං දෙසකදෙසනාපටිගතාහං—අම්බලට්ඨිකා යං, අම්බලට්ඨයෙන්හි; තනං, පාළි; සුබ්‍රමසුඤ්ඤායොවරං, සිසුම් හුව ණට විෂයවූ; සඤ්ඤායමකංසු, සාධාරණ කොළෝ; සුඵල අධ්‍යයන කලහ; මනාකොට ධර්මගත්හ යුජෙයි.

පෙය්‍යාලසමගතාදිති එසේ පාහුමලං පෙය්‍යාලං පාහුං රකති හං. අලං සමස්තනි අනො—කුම සුතැන යත්? ආදානන දක්වා මනා කොට කියනලද ග්‍රන්ථ රක්තට සමවිවුයේය යුජෙයි.

“සඤ්ඤාසනගෙදව වචන්පෙතා” යන තන්හි වශබ්‍දයෙන් හි විධ පක්ෂිපතිද වාචස්වා කල පරිදි සුවිතයි.

සජාතපමොද, සජාතවූ පරිතොෂ ඇත්හි; උදකාවනිපරි යනනං කතා, දිසපොලොව පැහැන කොට

පසිමසමිතිනිකපා.

විජ්ජානං පරිබාහනකායං, වැදිරව වැසි රජතව ප්‍රතිබාහනස කර්‍ය සදහා; ගඛිගාස නදියා, ගඛිගා සමුතා සරඟු අවිරවනි මිති සහ මේ පව මහාගඛිගාවන් කෙරෙහි ප්‍රධානවූ ගඛිගානම් නදිය හේ; කොහමිතිපාච්ඡරෙ, කොහම නම් තිපිභව නුදුරුතෙහි; උතතමං, උතුම්ම; තත් වුතො අජාතසකුරාජා, බුදුන් පිරිනිව්‍යාලා මහාධාතුනිධාන කළ ඉක්බිත්තෙන් රජතභානුවර වැස පියා කොස් එනුවර වසන අජාතස් රජුහු; තතො, ඒ රජුගේ අපර භාගයෙහි; උදාසඤ්ඤා, පැළලුප්තුවර රජවූ උදාසඤ්ඤ රජුහු; වජ්ජුගාකා, වැදිරවවැසි මහාසංඝස් දරුවෝ; සුවණ්‍යපෙණා, “සප්පනිනනො සිඛිගිලොණකප්පො” යනාදීන් සුවවුස්වා; විසස ජාපෙණා, “න සප්පනි අච්ඤා සිඛිගිලොණකප්පො” යනාදීන් විසජ්ජනය කරවා; දසසසසමතො පාපජිකු, දසදහසක් මත් පාපජිකුහු; අපහටාපහට, හලහල; වන්දකා විය, පිළිල්සෙසින් නිහටනිහටා, තෙළු තෙළු; අනලකලාපා විය, ගිනිකලබ සෙසින්; තතො පරං, එයින් මත්තෙන්; ධම්මෝරජයෙකැ යුසෙසි.

ගතිතතිකුච්චෙසා, ගත්තාලද මහණ වෙස්ඇති—පාරං ගව්‍ය ගතිති පාරතා, වෙදෙසු පාරතා වෙදපාරතා—අක්කදුරුච්චිසා, සස් තෙහි පිහිටතොලදින් ගිය අත්තතිකයෝ—“පුද්දුරුතලොකනති එත් පුද්දුතං නාධාප්පතාරකිලෙසාතං ජනනාදිති කාරණෙහි පුද්දුරුතා, පුද්දුතං වා ගණනපථමනිතාතං අරියධම්මපරිච්ඡේධාතං නිවධම්මසමාලාරාතං ජනාතං අනොගධතොපි පුද්දුරුතා, පුද්දු වා අයං විසුංඥෙව සඛිංගතො විසංසංඝො සීලසුතාදි ගුණසුතොති අරියෙහි ජනෙහිනිපි පුද්දුරුතො—සහකාර ඵලාකාරං, මිඅභිපකක් බදුපු; කිංචකම්ච, කම්පකක් සෙසින්; අධම්මං ධම්මලෙසෙත දසො නා, අධම්ම ධම්මලෙසෙත් දන්වා—“එතෙ ජ අවරිසවාදෙ සමුඝා පෙසුං” යනු වෛතුලාකසහ අඛිකසහ අත්ත මහාසඛිකසහ සත මේතුන් ආවායාභිකුලයන්ගේ මහාදීන්කෙරෙහිම අත්තරුභවයෙන් කියත්.

ගහනගඛිගාජලප්පවාහො විය, ආකාශගඛිගාජලප්පවාහ යෙසින්; නිමමලො, අකලුෂ වූයේ; ජාතිරකමණි විය, දැරහ මිණි යක් යෙසින්; විසුඛො, පිරිසුදු වූයේ; පද්මදලෙති, පද්මපත්‍ර හා; ජලබිඳු විය, ජලකණිකාවක් යෙසින්; නිකායනතරෙහි, නිකායා නතර වාසීන්ගේ දහම් හා; අසම්මිසොසුභා, අසම්මිශ්‍ර වැ; අමතර සප්පවාහි, අමාතරසප්පවාහ ඇති; පුණ්ණවණො විය, පුන්සදක්පු යෙසින්; එතතාප්පතා, මෙතෙකින්; ‘දසසිතා’ යනු හා සබද.

දසසහසා, දසදහසක් මත්; සොපතිකවු, පාප සන්නතිකුන්,  
 නිවුස, තොරු; බ්‍රහ්මදවස්ත්‍රමලා, නිවුසුකවු දඟවස්ත්‍රමල ඇති; තො,  
 ඒ ස්වණශ්‍රවණෝ; උපකිතමලා, උත්සාහවු කෙලශමල ඇතිවිසු;  
 උපක-උත්සගේ යන ධාතුයි. සුනිමිලයසෙන, නිමිලවු යශස්ඇති;  
 යසෙන සබ්බො, සස මහතෙරුන් හා සමහ; සබ්බිතො, ධම්මසබ්බාය  
 නා; අසංසු, කලහ. සා අපි, ඒ සබ්බිතියු; දසිනා, මාවසිත් දක්වන  
 ලිය.

### දුතිසසබ්බිතිකවා.

— 4 —

කාලාසොකනරපති, කාලාශොකනම් නරපතිහුගේ; සුනදො,  
 පුතුගෝ—පුබ්බො වොරා යෙ තෙ වොරපුබ්බො—විබුධහසබ්බායො,  
 ධම්මදයෙති සතරවන වග දක්වනලද විබුධහනම් රජහුගේ සබ්බ  
 ග්‍රාමයෙහි; තරිකුකුලසමිහවො, රජකුලෙහි උපන්; වාණකකවිජ  
 පත, වාණකකනම් බ්‍රාහ්මණයාවසින්; සමුස්සානිතො, ජනවනලද  
 උත්සාහ ඇතියේ; එකානපුත්තකානං, එකක්හු අධිකවු සියක්  
 පුත්තව; ජනකො අහොසි, පිය මි; අසොකනිසසානිධානානං,  
 අසොකනම් නිසසනම් අභිධානඇති; අවනාරිථං, පුත්‍රානත දෙශ  
 යෙහ අවනාර්ජනපදය; විබුධහසාගනානං, විබුධහ හයින් ආ  
 ගතවු; සුරුච්චතිතිබ්බිසෙසා, සුරවතිතාතිර්ච්චිගෙහවු; උජෙරි  
 රාජධානියා, උජෙරිනම් නුවර; මනිකුතිධානං, මනිකුතම් අභිධාන  
 ඇති; සකලලොකසිවංකරං, සකලලොකයහට ගාගන්කරවු;  
 සබ්බමිත්තානිධානං, සබ්බමිත්තානම් අභිධානඇති; ලොකාගාදු  
 කරං, ලොකයහට ආගාදුකරවු; මුඛපද්මවත, මුහුණ නමැති  
 පිපුම්වතය; අවලොකනසුඛං, අවලොකනයෙන් උපදනා සුඛය;  
 පියා, පිය රජහුගේ; වරණපරිවරියං, පාදපරිවරියා; සුමනාතිධා  
 නො, සුමනනම් අභිධාන ඇතියේ; අභිනවුතිතාතික, අභින සන  
 බැසගම; කෙසරිතිකරපරිවුතො, කෙසරිකශාරතිකරයන් පරි  
 වාන වුයේ බබ්වලාහකාදී, බබ්වලාහකනම් මහායොධයා ආදී  
 කොටැත්; සිහසමානපරකකමෙති, සිංහයන් හා සමානවු පරා  
 ක්‍රමඇති; රවිකරණපරාමාස, රිවියස්පහයින්; විජජුරිත, දිලිසෙන;  
 විමලතලෙත, නිමිලතලඇති; උඩංගත, උභිවමුවු; කුතලතාව  
 තෙත, කුතනාමැති ලතාවතයෙන්; සමුග්ගත, නැති; නිද්දපාල  
 මකුලවතහනං, නිල්මහතෙල් කැකුළුවෙතෙන් ගහනවු; මහා  
 සරං විස, මහවිලක් බඳු; ගගනතලං, අහස්පියෙස්; කුරුමානාය,  
 කරනවු; පාසිතවගණණි, පෙටියන් හා සමාන වණිණඇති, සුනි  
 සිත බහහපටෙහි, සුළු නිශිත බඩහපටයන්වසින්; ධිතමජ්ඣනනි  
 ක දිවසකරෙහි විස, මුදුනෙහි සිටි දිවසකරයහසුයන් සෙයින්;



විජේජාතකොපාය, දිලිසෙහුළු; අවිමිමහනිඤ්ඤ, රජපෑය; සතතිපතනී  
 හි, අධ්‍යාපි පෙළෙන්; ඔසවනාරාචලිනී විස, දවහත්තරාපෙළ සෙ  
 සින්-උසගහප්පනා එතාස ධිසනිනි ඔසවි, ඔසවනං වා අනුබලප්ප  
 දුසිකතනා ඔසවිනි ලබනාමා තාරකා යථා සමතතතො ආලොකං  
 කරුමානා නිබ්බිති එවමෙවනති අපේඛා - (උසනහප්පනා, අලුසම්  
 පාහැ); අපරිමිත, අපරිමාණවූ; ගජතුරගරථාය, ඇත්අස්ථියපෑය;  
 චතුර්විධිනිසා, සංභාෂණවර්ථපදනිලක්ෂණ චතුර්විධිනිසෙතා  
 යෙන්; අඤ්ඤාමඤ්ඤාසිහනාද, ඔවුනොවුන්ගේ සිංහනාදම; සිංහ  
 නාදනම් අනිනනාදි. සනගජනිනාති, මෙසනජනිනාද; විවිධ,  
 අනෙකප්පකාරවූ; පහරණප්පකාර, ආයුධයන්ගේ පහරින්; ගජක  
 වච්ඡලිත, ඇත් කවචින් දුලු; දහන, ගිනිම; විජුදිච්ඡවා, විදුලිය  
 සලාසෙයින්; භාසුරානි, දිලිසෙන; ගජිතිරස්සනිත, ගැඹුරු ගඩ  
 ඇති; වාපජලධරනකනිත, දුනුවෙලෙහෙන් බස්නා; සර්වාරා  
 සහසානි, ශරධාරාසහසුයන්; කුංකුණික ජල, රජුදල්නි; කුංකාර  
 විරාජනා, කුංකාරයෙන් විරාවනය කරනුයේ; මහාමෙඝාවරොධ  
 මුත්ත, මහාමෙඝයන්ගේ අවරොධයෙන් ආවරණයෙන් මුත්; නහ  
 නල නිමිමලං, ගගනනලයක් සෙයින්; නිමිලවූ; නිසිතමුඛං, සුනි  
 ශිතශ්‍යොධාරාඇති; විවිධ රතරසප්පනාසුර, අනෙකරතන  
 ප්‍රභායෙන් දිලිසෙන; සීසසපිකං, ශිෂිකපිකාඇති; හිංසකරමණිය  
 දසසනා, හයානකදශීන හා රමාදශීන ඇති; සතතිවසාව, අඩ  
 සවි විනාද; සංවට්ඨසාගරජල, පුලයසාගරජලයෙහි; තරවහසනිසා  
 නො විස, රළු රැසක් සෙයින්; අජේක්ඛාභරතෙනා, අධ්‍යවසාරණය  
 කරනුයේ; උපගන්ධජී, උපගත වී; උජේඡනිරාජා, අසොක මහරජ;  
 සමරමහාඋසාව, සඬග්‍රාම නමැති මහාඋත්සවයෙහි; පමොද, පරි  
 නොසයෙන්; නික්කරො, නොහැමිනිසැකි වූයේ; යොධවිකකම  
 දසන, යොධයන්ගේ වික්‍රමදශීතයෙහි; ලාලසො, බලවත් අති  
 ලාභ ඇතියේ; “ලාලසො” යන නැත්නි, ලභ-කාමෙනා යන ධා  
 තුනි. සඬිප්පගනනාසී - රිප්පල, සතුරුසෙනන නමැති; ජලනිඤ්ඤ  
 මජේක්ඛ, මුහුදුමැද; බගහජාලාවලිල්ල, කවු නමැති දලසිලින් අම්  
 යනලද; වලහානලසදිසො, වඩවාමුඛයෙහි ගිනිබද වූයේ; අරාති  
 මථනං කඬා, ගන්තුමථනය කොට; ජලමානදිවසකරො විස, දිලි  
 සෙන නිරාහු සෙයින්; අන්ධගතො, අභ්‍යාව විනාශයට ගියකල්හි;  
 සුචරාජරජනිකරො, සුචරද නමැති සදහු; රාජදුරක, රජකුමරු  
 නමැති; තාරකානිකරං, තුරැරැස්; අනතරධාපෙනා, අතුරුධන්  
 කොට; කුසුමපුර, පුෂ්පපුර නමැති; සරසි, විල්හි; -කුසුමපුරය,  
 පුෂ්පපුරය, යනු පාටලිපුත්‍රපුරයට නාමානතරසිංහපුරනකමල  
 වනං, සර්පන නමැති පද්මවනය; ගගන, අභස්ඡිද්‍ර; මෙදිනී, පො  
 ලොවිනිදු; යොජන, යොදනයක් හැනට; උගගන, නැගෙනලද;



අවගත, බස්නාලය; තෙජසවතසවයෝ, තෙජස් නමැති හිරුරැස් ඇතියේ; දෙවතානි, හිමවත් වැසි දෙවියන්විසින්; පරිදිනං, දවස දවස; උපනිසමාන, එලවනලද; සොලසකලස, සොලොස්කලක්; අනොනතනසලිල, අනුතත් පැත් ගා; නාගලතාකලාපො, නාලිය දැහැවූ කලබ ඇතියේ; තථා, එසෙයින්; හිමවත්වැසි දෙවියන් විසින් සුසේසි. ආනිත, එලවනලද; අගදමලක, අමාආශ්ලි; හරිට ක, අමාඅරඵ; සහකාරඵල, අමාඅඹ: විච්චරාන, නොයෙක් පෑ ඇති; සාටක, කප්පරුකින් උපත් සඵ; කරපරාමසන, අත්පුස්නා; පිතවස්, රත්වත් පිළි; ඡඤ්ඤාදහපානො, සදත්දහනලාපැත් ඇතියේ; නාගොපනිසමාන, තසින්විසින් එලවනලද; දිබ්බකුචලය, දිව්මහනෙල්; විලෙපන, දිවගද; අජන, දිවඅදුන්; සුමන කුසුමපටො, නුසුයා ගෙතු සමන්මල්පට ඇතියේ; සුකානිනිගමාන, හිරවුන්විසින් එලවනලද; නවුනිවාහසහසා, අනුදහසක් වාහ; දහසර, දහනලාවිල; සසං, තමාවිසින්; ජාන, උපත්; සාලිමජරි නිවහො, හැල්කරල් නිවහසන් ඇතියේ; උඤ්ඤ, මිනියන්විසින්; කත, කරනලද; නිඤ්ඤ, තෝනැති; අබ්බො, නොකඩවූ; තණ්හු ලො, සියලුරජකුලෙහි බතට සැහෙන හැල්සාල් ඇතියේ; ගනිතමන රඤ්ඤ, ගත් කුසුමවුවරද හා මල්මිඇති; මධුකරකුලකත, බමර කැල සියන්විසින් අවුදු ඔනාලද; මධුනිවහ, මිහිවදබමර; මහාන සො, මුළුතැන් ඇතියේ; අවජගණ, වලස්ගණයන්විසින්; පතන කුට, ගසනකුළුඇති; කම්මාරසාලො, කමුරුහල් ඇතියේ; මධුර, ප්‍රමේතවූ; මනොහර, සිත්ගන්නා; කරවිකසකුණුවපුරිත, කරවි කෙවිල්ලත් හඬින් පුරනලද; අනෙතපුරො, අනතාපුර ඇතියේ; උපරතවතපාරතාය, නිව්තනවතපාර වතබැවින්; සමණ්ණාහමණ පසිරුපාසනං, ඉමණ්ණාහමණයන්ට පරිවයනී; නානාපාසණ්ඩවාසි නො, තත් තත් පාසණ්ඩවාසින්-පාසං ඔඩ්බෙනනිති පාසණ්ඩා, සත්තාතං විනෙතසු දිඨ්ථාසං බිපගනිති අනෙතාසගඛාය, ගති සනිතවූ; සුවරාජගරියාය, සුමන නම් සුවරාජයාගේ භායනීවිසින්; පාචිතවාරාවිදුරෙ, පාචිල්ලුගුයෙහි ප්‍රාචිතවාරයට නුදුරුතැන්හි; සංසාරපරියකො, සංසාරයාගේ පයනින්නයෙහි; පාචිතදියාවිලා සිනි, පැදුමදිග් නමැති විලාසිනියගේ; උදයාවලපිරසි, උදගල් නමැති මුදුනෙහි; රතනපාලසෙවරෙ වය, රත්මහනෙල් කඩක් සෙසින්; අභිසදිවසකරෙ, අභිසුයනියා; විරොචමානෙ, දිලියෙන කල්හි.

අභිවාදෙතානි දසනවසමොධානසමුප්පලකුලිවිභුසිතෙත්තී සිරසා සකඛං. චෛතා අභිවාදෙතා සුඛි භවාති එවං චචිතොදං කාරොධාංගාර, මුත්තරින්; සිසිර, සිනිල්වූ; සරිරොපි, ශරීර

ඇතියේ; රිපුජන, සතුරුජනයන්ට; සත්‍යාපකාරී, සත්‍යාප කර  
නුයේ; නිමිලපාහොපි, නිමිලවූ ශරීරපතා ඇතියේද; මලිනිකත,  
මලින කරනලද; අරාහිවජ්ඣා, රිපුකාමිනිත්තේ; මුඛකමලසො  
හො, මුඛපද්මගොහා ඇතියේ; නාගරජනනයනාහි, නාගරජන  
යන්ගේ නයනයන්; දිඝ, දිග්වූ; පුච්චල, පලුල්වූ; නිඛල, නිශ්චලවූ;  
නගනප්පනානි, නුවනමිණිකැල්මෙන්; සුගමතනං, විශදඬු පම  
ණක් වැට; රජයනං, බඩුළුවනුවනු; දිඝා, පුච්චන්මයෙහි සමව  
කලු පිත්තමින් දැක—සම කෙනෙක් සවූලු ශ්‍රවා හා සමවූ ශීල හා  
සමවූ ත්‍යාග හා සමවූ පුඤ් ඇතියවිසුදු ඔහු මෙලෙවිණිදු පරලෙවි  
හිදු ඔවුනොවුන් දකිත්. එයින් වදාලන නකුලයා විවිසිතව—

“ආකඬෙය්‍යමෙ ගහපතයො දිඬෙව ධමෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං  
පස්සිතුං අභිසම්පරාසම අඤ්ඤමඤ්ඤං පස්සිතුං උභොව අස්ස සම  
සඛා සමසීලා සමවාගා සමපඤ්ඤ” යයි.

සභ්‍යතපෙමො, උපන් ප්‍රෙම ඇතියේ; වචනාදූරෙස, වචන  
නමැති ආදර්ශතලයෙහි; මනොජලනධි, සිත් නමැති මහවුහුදුනි;  
සංවිසිඤ්චාන, වඩනලද; සඛොසනිවසො, සැදුනැ නමැති උදවහ  
ඇතියේ; පුබ්බභොජනානි, පූර්වෙහි රජගෙයි කරනලද භොජන  
ඇති; නිත්‍යසඤ්ඤාසහසානි, නිතීකයන් සැටදහසක් දෙනා; භික්ඛු  
සඤ්ඤාසහසානං; භික්ඛුන් සැටදහසක් දෙනාට; සුවාහට, ගිරවුන්අල;  
සාලිසමිපාදිනං; හැලින් සම්පාදනය කරනලද; දෙවතොපනීතං,  
දෙවියන්විසින් එලවනලද; භික්ඛුපරිවරිසං කරොනොනා, ශ්‍රවායෙන්  
භික්ඛුන්ට පරිවසනා කරනුයේ.

### එයින් වදාලන—

“භිනිභික්ඛාව ධාතෙති සඛො පසතොනා වෙදිතබ්බො කත  
මෙහි භිනි සීලවිතතානං දසසතකාමො භොති සබ්බමං සොනුක,  
මො භොති විගතමලමච්ඡෙරොත වෙනසා අගාමං අඤ්ඤාවසති” යයි.

කප්පාසුකං; කපකට ආසු ඇති, සමුස්සිතසෙනවජ්ඣතො,  
සමුත්තිතවූ සේසත් ඇති; සබ්බාලභිකාර, සවාහ රණයෙන්;  
පතිමණ්ඩතෙති, විභූෂිතවූ; අනනාසං, භික්ඛු, අනනාවූ තුළුණ  
ඇති; මහාපුරිසලකඤ්ඤානුචාරකොපෙතං; මහාපුරිසලකඤ්ඤා  
යෙන් හා අනුචාරකයෙන් උපෙනවූ; නානාචාරාග, නොයෙක්  
පැහැඇති; විමල; නිමිලවූ; රසමිමාලා සමුජ්ජලං, රසමිමාලායෙන්  
දිලිසෙන; පිතිසුඛසමපිනො, පාපිටු පටන්ගෙන මුදුන් දක්වා මුදු  
ගෙන පටන්ගෙන පාපිටු දක්වා දෙපාශීවයෙන් මධ්‍ය දක්වා මධ්‍ය  
යෙන් දෙපාශීව දක්වා ගරුකරයෙන් උපදනා ප්‍රිතිසුඛයෙන්  
සප්තාහයක් සකාර්ථිත වූයේ; අකත්තජ්ජ. කඤ්ඤා, ප්‍රිතිවිකසිත ලො  
මනයෙන් පුනිකොට; වෙතිසපතිමරකිතාහි, වෛරාගයෙන් විභූ

මිනවු; සබ්බාලාභිකාරකුසිතාය, සඵලාභරණයෙන් විදුමිනවු; සභො රොධාය, අවරොධයත් ඇතොවුරන් සන්නවු-අවරුඬිනන ඉත්තව රොධා: — ලොකවිරණපාපිභිරානුභාවෙන, ආලොකකසිණසමා පනති සමවැද රජ දක්වයි ඉටනලද ප්‍රාතිභායායායෙන් ආනුභාව යෙන්; ජලනිධිපරියතං; සමුද්‍රය පයනන කොටඇති; උලාර පිහිපාමොජෙන සමනතාගතො, සංසාරවු නික්මවු විදුකිනා හා පවත්නාකල සංසාරයන්ගේ හෙද දක්නා යොගාවචරයහව උපදනා සොමනස් සෙසින් උදර'ප්‍රිතිප්‍රමොදයෙන් සමුපෙනවුයේ.

එසින් කිහි-

“සුඤ්ඤාගාරං පවිඨස්ස සකාචිත්තස්ස භික්ඛුතො  
අමානුසි රති හොති සමමා ධම්මං විපස්සනො  
යතො යතො සමසති ධම්මානං උදයව්‍යයං  
ලහති පීඨිපාමොජං අමතං තං විජිතතං” යි.

සාසනදායදහාවං, ශාසනයෙහි දායදහාත්බව; අග්ගි බ්‍රහ්මරාජකුමාරස්ස, අග්ගිබ්‍රහ්මනම් රජකුමරහු; අනාගාරාභිරතං, අනාගාරයෙහි අභිරතවු; අගාර නම් ගිහිගෙයයි. අනාගාර නම් ප්‍රවු ජයයි. නිත්‍රොධඤ්ඤරස්ස දෙවසිකං සතසහස්සං, නිත්‍රොධ මහතෙර තට දවස්පතා ලක්කස්; “විසමොජනා” යනු හා සබ්ද-හෙසජ්ජ භාය; ‘සප්පි නවනිතං තෙලං මුට්ඨපාණිනං’ යනාදි බෙහෙත් සදහා

ඉති, මෙසෙසින්; අනප්පං, බොහෝවු; විහවං, සම්පත්; සාධු පඤ්ඤා, සුඤ්ඤ වුවණ ඇතිවිසු; ලහිකා, ලදින්; විහත, අප ගතවු; මදපමාදා, මද හා ප්‍රමාද දෙස ඇතිවිසු; චත්තකාමිප්ප සභිකා, පරිත්‍යක්කවු කාමරාග ඇලුම් ඇතිවිසු; පුඤ්ඤකම්මාහි රාමා, පුණ්‍යකම්මයෙහි අභිරතවුවාහු; ජනබෙදං, ජනයහව දුක්; අකරිය, නොකොට; විපුල, බොහෝවු; චිච්ඨ, තානාප්‍රකාරවු; පුඤ්ඤං, පින්කම්; සුප්පසනනා, රතනත්‍රයෙහිදු කම්ඵලසම්බන්ධයෙ හිදු පාත්‍රයින් ඇතිවිසු; කරොනති කෙරෙත්.

එසින් විදුලහ.

“තිණ්ණං භික්ඛුවෙ සම්මුඛිභාවා සබ්බො ඤාලපුත්තො බහුං පුඤ්ඤං පසවති, කතමෙසං තිණ්ණං, සබ්බං භික්ඛුවෙ සම්මුඛිභා වා සබ්බො ඤාලපුත්තො බහුං පුඤ්ඤං පසවති, දෙය්‍යධම්මස්ස භික්ඛුවෙ සම්මුඛිභාවා-පෙ-දාකම්මෙණ්‍යකානං භික්ඛුවෙ සම්මුඛි භාවා සබ්බො ඤාලපුත්තො බහුං පුඤ්ඤං පසවති”— යි.



රාජානුගතජන්මදීපවාසිනී, රජහු අනුගතවූ දඹදිව් වැසියන් විසින්; පරිත්‍යාගකෝ, පරිත්තවූ අත්‍යාලවූ ආයුෂ ඇතියෝ; වෝ, තෝපට්; පිතිසාගරෝ, ප්‍රිති නමැති මහාසමුද්‍රයෙහි; රසානලං රසානලයට; සුජාතං, ශෝභනවූ ජන්ම ඇති; මහවතං, මහාධන ඇති; අපරිමිතයසොපෙනං, අපරිමාණ යහස් ඇති; සකල ලෝක, මුළුලොව්වැසියන්විසින්; පසුකුහං, ප්‍රකෘතියෙන් යුතවූ; මොහොතිකමලයොනිසුහු, මොහොතිනම් බ්‍රාහ්මණයා; කුලසීල රූපසම්පන්නාය, කුලයෙන් හා ආචාරයෙන් හා රූපයෙන් පරි පූර්ණවූ; වෙදනතයපාරගො, ත්‍රිවෙදයෙහි පාරයට ගියේ; මධුරෝ දුරවචනලාවණ්ණසුරෙතො, මධුරවූ උදරවූ වාග්ලාවණ්ණයෙන් යුක්තවූයේ; කවිජනමතකමලවත, කවිජනයන්ගේ මත නමැති කමලවනය; විකසනකරො, ප්‍රබෝධ කරනුටු—

කවිහු සතරදෙනෙක් වෙත්. කියේය යන්?

වදලේ මැ නො.

“වතාරොමෙ භික්ඛවෙ කවි කතමෙ වතාරො චිත්තාකවි සුතකවි අභිකවි පටිභාතකවි ඉමෙ බො භික්ඛවෙ වතාරො කවි” යයි.

වදනං වරො, වක්‍යාජනයට උතුම් වූයේ; නිසු වෙදෙසු, සෘත්වෙදය යජ්‍යවෙදය සාමවෙදය යන වෙදතුයෙහි—සහ නිසංඡ්චු නාව කෙටුහෙන ව සනිසංඡ්චුකෙටුහා—එහි ‘නිසංඡ්චු’නම් නාම නිසංඡ්චුයැ හෙද ත්‍රිකාණ්ඩ උපලිභී අමරමාලා සෙසින් වාක්‍යා දීන්ගේ පයභාසවචනප්‍රකාශක ශාස්ත්‍රය—‘කෙටුහ’නම් ක්‍රියාකල්ප විකල්පයැ හේ දෑත් ජයදෙව දැන්වී සෙසින් කවින්ට උපකාරවූ ජ්‍යෙෂ්ඨලක්ෂණ ජාතිලක්ෂණ වෘත්තලක්ෂණ වෛද්ග්‍යාගී ගෞඩමාගී ප්‍රකාශක ශාස්ත්‍රය—සහ අකබරපාහෙදෙන සාකබරපාහෙදා—එහි අක්ෂරහෙදනම් ශික්ෂා හා නිරුක්තයි.

ඉතිහාසො පචමො ඵනෙසනාති ඉතිහාසපචමා—එහි ඉතිහාස නම් අථවීන්වෙදය සතරවනු කොටඇති “ඉතිහ ආස ඉතිහ ආස” යි සම්භවවචනයෙන් යුක්ත පුරාණ කථාය ක්‍ෂත්‍රියවිද්‍යයි.

යසු, යම් ක්ෂිණශ්‍රවයක්හුගේ; විතතං, සිත්; උපපජ්ඣති, උපපත්තික්ෂණයෙහි උපද්දිද; න නිරුජ්ඣති, නිරෝධක්ෂණයට නොගියේද; තසස විතතං, ඔහුගේ සිත්; නිරුජ්ඣස්සති, භවග්‍රන්ථයෙහි නිරුච්චත්; නුප්පජ්ඣස්සති, ව්‍රතීන් උත්තරයෙහි නොඋපදිද; යසු වා පන විතතං, එම ක්ෂිණශ්‍රවයාගේ ව්‍රතී සිත; නිරුජ්ඣස්සති, භගක්ෂණයට පැමිණෙනලද; නුප්පජ්ඣස්සති, උත්තරතික්ෂණ ඉකුම් වන



බැවින් වුතින් උතතරයෙහි නුපදිද; තසු විතතං, ඔහු සිත්; උප්පත්ති, උප්පත්තිකරණයෙහි උපදිද; හ නිරුජ්ඣති, තත්කරණයෙහි නිරොධ නැතිවනබැවින් නිරොධ නොවේ; ඉති, වෙසෙසින්; පුච්ඡිත, පුච්චිස්තාලද; විතතයමකපඤ්ඤා, විතතයමකයෙහි පැන ඇතිසේ; නො, අපගේ-

සාථකථානති එත් අත්ථො කපියති එතායාති අභිකථා—  
උග්ගණ්ඨිකා, සකස්කොට ඉගෙන. එසින් වදාලන-

‘ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සකකචං ධම්මං සුණන්ති සකකචං ධම්මං. පරියාපුණන්ති සකකචං ධම්මං. ධාරෙනති සකකචං ධරානං ධම්මං. අත්ථං උපපරික්ඛන්ති සකකචං. අත්ථමඤ්ඤාය ධම්මමඤ්ඤාය ධම්මානුධම්මං. පටිජ්ජන්ති ඉමෙ බො භික්ඛවෙ පච ධම්මා සබ්බමස්ස ඩිතියා අසම්මොසාය අනන්තරධානාය සංවත්තන්ති’යි.

දුතියසඬිහිතිකාරකාරොපිත, දෙවන ධම්මසභා කල රාතත්විසින් සමාරොපිතවූ—කම්මථානං වරෙස්සන්ති එත් මනොගුණො මම්ම ථානං කම්මථානං.

පචච්චුතති, නදඩන වික්ඛම්භන සමුච්චේද පසුබි නිසසරණ යන පචච්චි විමුක්තිම; පදුමසඤ්ජනනං, උත්පල පද්ම පුණ්ඩරික රාජිව ගතපත්‍රය යන පචපද්මයෙන් සඤ්ජනනවූ; විපස්සනාතීර ලොබා, විදගීනා නමැති තීරලොබා ඇති; විපස්සක, ශුෂ්කවිදගීකයහ අභිසුප්පාජ්ජනසහ ප්‍රකෘතිප්‍රාචයකයහ මහාප්‍රාචයකයහ ප්‍රත්‍යාකඬුබයහ සමාන්සම්බුධයහ යන ඡට්ඨිධි විදගීකයන්ම; හංසසංසෙවිතං, කෘෂ්ණංසයහ පාණ්ඩුහංසයහ මනෝහිලාවණිහංසයහ ශ්‍රේතහංසයහ පාකහංසයහ ධාරාජවුහංසයහ යන ඡට්ඨකාර හංසයන්විසින් සංසෙවිතවූ.

මෙහි ශුෂ්කවිදගීකයනට ඔවුනොවුන්ගේ සම්භාරාසුරූප වනබැවින් විදගීනාප්‍රකාර බඳුනප්‍රභාසාදාශ වැ උපස්ථිත වෙයි. අභිසුප්පායනවූ ප්‍රකෘති ප්‍රාචයකයනට ප්‍රදීපප්‍රභාසාදාශ වැ උපස්ථිත වෙයි මහාප්‍රාචයකයනට උල්කාප්‍රභාසාදාශ වැ උපස්ථිත වෙයි. අග්‍ර ප්‍රාචයකයනට ඔග්‍රජිනාරකාප්‍රභාසාදාශ වැ උපස්ථිත වෙයි. ප්‍රත්‍යාකඬුබයනට වඤ්ඡුප්‍රභාසාදාශ වැ උපස්ථිත වෙයි. සමාන්සම්බුධයනට සහසුරශ්මිප්‍රතිමාශ්විත ශරත්සුයම්මශ්විලසාදාශ වැ උපස්ථිත වේ.

අභිඅරියමග්ග, අට අරියමගම; සලිලසම්පුණ්ණං, වාරිධාරා යෙන් පරිපුණ්ණවූ; නිබ්බානමහාසරං, නිවන් නමැති මහවිලට; කිලෙසලච්චලං, කෙලෙස් ලව නමැති මල; සරදසමය, සරා

කල්හි; පුණ්ණවායු විය, පුන්සදහු සෙසින්; ජනසාසනාකාසා,  
බුදුසසුන් නමැති ආකාශනලය; සුර, දෙවියන් විසිනුදු; අසුර, දුත  
වයන් විසිනුදු; ගරුල, සුපණ්ණයන් විසිනුදු; විජ්ජාධර, සිව්පුරුෂ  
යන් විසිනුදු; කිත්තර, කම්පුරුෂයන් විසිනුදු; තර, මනුෂ්‍යයන්  
විසිනුදු; උරග, නාගයන් විසිනුදු; බ්‍රහ්ම, පිතෘමහබ්‍රහ්මයන්  
විසිනුදු; වංශික, වදනාලය; පාදාරවිඤ්ඤ, පාදපද්මයන් ඇතිසේ;  
තිස්සගණකිණේසු, තිස්සගණයන්විසින් ආනිණිකල්හි;  
තරුමුල, රුක්මුලෙහි; සමාසිතං, ප්‍රතිසංලයනයෙහි සුන්තහු—

මෙහි ‘ප්‍රතිසංලයන’ නම් කවර යන්? කියේ මැනො.

“නානාරමුණතො පටිසංහරිතා කමමභානභූතෙ එකස්මිං  
සෙව ආරමුණේ විත්තස්ස සමවදෙව ලයනං පටිසලාතං”—සී.

සමද, මදසන්නවූ; වතගජේන, දඩැහක්නුවියින්; සඤ්ඤම,  
මල්ලියෝ; සාලසාඛාය, සල්ලන්තෙකින්; විකසිතපද්මානනෙසු,  
පිපි පිසුම් නමැති මුහුණෙනි; කෙසරදසනෙහි, කෙසුරු නමැති  
දත්තෙකින්; නන්දනසරසිරිං, නන්දනවිල් සපුවට; උලාරවිභවෙන,  
උදුර සම්පත් ඇති; සසොකො, ගොකසන්නවූ; ධම්මාසොකො,

“වණ්ඩාසොකොති සුද්ධිත් පුරෙ පාපෙන කමමනා

ධම්මාසොකොති සුද්ධිත් පවිත්‍රා පුඤ්ඤන කමමනා”—සී

කියනලද ධම්මාසොක රජ-නැව් තෙ නගන් තං පාපං තෙ භූශාං  
නැව්—හිතබ්‍රූපදසෙන, හිතබ්‍රූන්ගේ උපදෙශයෙන්; නො, අපට; මෙ,  
මට; වශං වා, අතවැටුනැලට හෝ; සිවිකං වා, සිව්ගෙට හෝ;  
බ්‍රහ්මවිමානනිඛිණිසසාය, බ්‍රහ්මවිමනක් බදු; ගඤ්ඤම, ගදදමුදු;  
මාලාදුම, මල්දණ්ඩු; මුත්තොලමකං, මුතුලලුදු; විග්ගභිලතනම්ච,  
නිගරණය කරනලදවන්; සුවණ්ණ, රත්තරුයෙකුදු; මණ, මිණි  
තරුයෙකුදු; රජගතාරක, රිදිතරුයෙකුදු; ඛවිත, සමන්විතවූ;  
විතානං, වියන්; තානාපභාසමුදය, නන් නන් පැහැ විසිදුමෙන්;  
සමුජ්ජිත, දිලියෙන; සාණිපාකාරං, ජවනිකා; දුදු, මොලොක්කවූ;  
සුබ්‍රම, සිසුමුවූ; වසන, පිළිඇති; ආසනෙ, අස්නෙකි; පසනන,  
ප්‍රසනනවූ; ගඤ්ඤාඛිතාය, ගඤ්ඤානමැති අඛිතනාවිසින්; තරඛිත  
කරෙහි; රල නමැති අස්ත; ඵණ්ණවලිකුසුමෙහි, පෙණ්ණවල  
නමැති මලින්; පුජ්ජමානො විය, සි යොජනා. විජ්ජාරකඛාය, සං  
විධාන කරනලද රක්‍ෂාඇති; වසුධාසිපස්ස, මහිපතිහුගේ; “පටිබලො  
භූ ඛො” යන තැන්හි හු යනු පරිවිතකියෙහි වැටේ.

එනි, මේ දෙපෙළහරයන් කෙරෙහි; කංසපානියා, රත්පය; උදකපුණ්ණය, උදකයෙන් පරිපුණ්ණවූ; තමෙවන්, එම කාරණය; ධම්මරාජවචනෙන, ධම්මසාමිත්‍රයේ චරිතයෙන්; නිගාහරජානකව, චතුර්ත්‍ය නිපාතයෙහි නිගාහරජානකයද; කම, විභජ්‍යා; කම විභාග කොට; නිලාදිපච්චණ්ණ, නිලාදිපච්චණ්ණ ඇති; කුසුමපතිමණ්ඩිතෙ, සුළුපයෙන් විභූෂිතවූ; කුසුමගනිසුගකො, පුෂ්පගනිසුගෙන් සුගනිසු; යසබවයෙන, උපසාරානංග ආයසාන් දෙදෙනා ලදා; සහාසිනො; එකත්පස්ව හුන්වේ; සසසතවාදිනො, ආත්මය නිත්‍යයයි සිතන්නාහු; සසසතවාදිනි ආහංසුං, බුදුහු ශාශ්වතවාදිගසි කීහු; එකවසසසතිකා, ඇතම්කෙනෙක් නිත්‍යයග ඇතම්කෙනෙක් අනිත්‍යයගයි ගන්නාහු; අනතානන්තිකා, ආත්ම අනත ඇත්තේයයි නැත්තේයයි ගන්නාහු; අමරාවිකෙබ්බිකා; දිසෙහිදී අතින් තොගතභැක් අමරයයි කියනලද අදන් සෙයින් තවත්ගේ ලබිමි පුළුවන්කල අතින්දෙයක් කියා තොතිරවන්නාහු; අබිච්ඡෙදප්පනතිකා, සියල්ලෝ කුලලාදි හෙතු නිසා තොඋපන්නේයයි ගන්නාහු; සඤ්ඤවාදා, ආත්මය සංඤ ඇත්තේයයි ගන්නාහු; අසඤ්ඤවාදා, ආත්මය සංඤ නැත්තේයයි ගන්නාහු; නෙව සඤ්ඤ නාසඤ්ඤවාදා, ආත්මය සංඤ ඇත්තේයයිද නැත්තේයයිද ගන්නාහු; උච්චේදවාදා; මරණින් මතුයෙහි ආත්ම උච්ඡින්නවෙයි ගන්නාහු; දිඨ්ථිමමනිබ්බානවාදා, ආකණ්ඩ දක්වා රුධිරපාත කලකලා නිවාගතවන ජලකයක් සෙයින් පවකාමගුණ අභූතව කලකලා තෘෂ්ණ නිවාගත වෙයි හෙම නිව්‍යාණයයි ගන්නාහු; දිඨ්ථිමමනිබ්බානවාදිනි ආහංසු, බුදුහු දෘඪධර්මනිව්‍යාණවාදිගසි කීහු; උප්පබ්බාපේකා, ගිනි කරවා; විභජ්‍යවාදී, හැමධම්මයන් විභාග කොට කියන්නෙත් බුදුහු විභජ්‍යවාදිනම් වෙත්; උපොසථං කකා, සමගපොහෝ කොට; පරප්පවාදං මග්ගෙනා, පරගත්ගේ වාද මව්වේ; කථාවනුප්පකරණං, බුදුන්වසින් දෙසනලද මාතෘකා ඇති කථාවනුප්පකරණය; භාසිකා, විස්තරකොට දක්වා.

සා, සම්මසිගිතිගසන්; සසිතිකියසහසස, සැටදහසක් නිව්ක නමැති; නිසාගතන්තා, රාත්‍රිය සනතිවිනවූ; දුලුලම්, දුලඳ නමැති; ඝොර, බහලවූ; තිමිරා, අඳුරු; සමා, මනාකොට; විජිහච්ච, විධමා; නිසසතේරරච්ඡනා, තිසස මහතෙර නමැති දිවසකරයාවිසින්; සසිගිති, ධම්මසා නමැති; වාරා, මනොඤ්ඤ; නළිනි, විල්; විකාසං, ප්‍රබෝධයට; ගම්මා, පවුණුවනලදද; සා අපි, ඒ සසිගිතිද; මෙ, මා වසින්; දස්සිනා, දක්වනලද්දා.

තනියසසිගිතිකථා.

ජනනමරගණස, ජන නමැති බමරගණයකට; විසන්තවන සනතිහෙ, වසන් උත්ත බදු; ලාප්‍රභේ, ලභ්‍යව; හරතාරි, සූරි



පුරුෂ නමැති; හංසසවයස, හංසරාශිකව; කමලසරසරිකෝ, පිපුම්චිලක් බඳු; සිහපුරෙ; සිංහපුරයෙහි; සිහස, සිංහයා; ලාභ නා; ආදාන කලබැවින්; ගත් බැවින් යුක්තයි. ලා ආදානෙ යන බා නුයි. ලබාහිධානය, ලදනම් ඇති; කාලිඛිගවකකවතනිවංසජය, කාලිඛිගවකවර්තනුගේ වංශයෙහි ජානවූ; සිහබාහුතරිදය, සිංහ බාහුනම් නරපතිනුගේ; විජයකුමාරො, විජයනම් කුමර; කෙසරි කිසොරකො විය, කෙසරසිංහපොතකයක්නු සෙසින්; විකකමෙක රසො; වික්‍රම මෑ එකරසකොට ප්‍රධානකොට ඇතිසේ; යොධසන්න සනපරිවාරො, යොධයන් සත්සියක්දෙනාගේ පිරිවර ඇතිසේ; මුනිවරපරිනිබ්බානවාසරෙ, බුදුන්ගේ පරිනිවෘත්ත දිවයෙහි; උප්‍ය ලද්දන, උපුල්දන් දෙවීරජනුච්ඡිත්, දහන, දෙනලද; පරිත්ත සුත්තාහිසෙකතොය, පිරිත්සු හා අහිසෙකතොය ඇති; පිරිත් දිය ඇති; පරිජනො, පරිජනයන් ඇති; සාරමෙයවෙසී, බැලිවෙස් ගත්; සිංසපායුගමිතෙන, සිංසපානම් යකින්නියගේ අනුගමන යෙන්; ඇය අනුව ගිය ගමනින්; නම්බපණ්ණිසරසමොක්ෂණ, නම්බෙන්විලට බට; යොධසන්නසනං, යොධයන් සත්සියක්දෙනා; කුචෙණ්ණිධානං, කුචෙණ්ණි නම් අහිධානඇති; තරුමුලසමාසිනං, රැක්මුලෙක හින්නිය; සනනබපවාසුධො, සනනබවු පවාසුධ ඇති සේ; ගම්භිරං, ගැඹුරු; අභිනව, අලුත්; ජලධිරනිවහ, මෙකමාලා වත්ගේ; නිනනාදං, හඬඇති; වාපකොසං, ජයාකොෂා; සුගන්න මෙකවිගලින, සුගත්වෙලෙඟෙයෙන් ගුළු; නිගසානපානම්ව, අඟ නිපානයක් සෙසින්; සුගත්වෙලෙඟෙයෙන් ගිලිහුණු සෙණක් සෙ සින යුක්තයි.

ගිව්‍ය පරිගන, ශ්‍රීව්‍යයෙහි පැලඳගත්; නාරාවචලයෙන, අශෝ මයවූ නාරාවචලයෙන්; ධවලජවතිකාවිනාන; ධවලවූ ජවතිකා විනානඇති; සයනෙ, යහන්හි, සිරිසවන්දුනාම; ලෙකලනන්හි වූ සිරිසවසතුනම්; තත් පෙඨසකකිසස, එහි මහාකාලසෙතනම් දෙව යක්ෂයෙකව; ලබ්‍යාපුරානිත, මෙලාචුරෙහි ලක්දිව් නුවරින් අල; සුවතී, යක්ෂකන්‍යාවගේ; මඛිගලන්ත, විවෘතගල් සඳහා; සනනි පතින, රැස්වූ; අසෙසයකිරාසයො, සඵයක්ෂසමුකයන්; ජලනිධි වෙලාපරිගනනා, මුහුදුවෙරල පසරින්න කොටඇති; ලබ්‍යාතලං, ලක්දිව්තල; නම්බපණ්ණිනගරං, නම්බෙන් නුවර; සාගරගතිකිල නන, සාගරගතියෙන් කලානනවූ; යොධසන්නසනෙහි, යොධයන් සත්සියක්දෙනාවිසින්, වසුධා, පෙලෙව්; ආලම්බිත, එල්බනලද; පාණිතල, අතුල්ඇතිවැ; සමාසිතෙහි, හුන්නවූත්විසින්; තම්බකුම්, තඹබිම; රජසමාකිණ්ණ, රජසිත් සමාකිණ්ණවූ; පාණි, අතුල්; තම්බපණ්ණිති, නාමුපර්ණියයි; ලඛ්‍යගිගතිධානෙ, ලබ්‍යවූ විනිස නාමඇති; අමිතෙතජොහුනා, අපරිමිත තෙජස් ඇතිවැ; රජ මකාසි, අටනිස් අවුරුද්දක් රජ කළේ.



භද්දකච්චානාභිධානං, බද්ධකසයින් අභිධාන ඇති; සාක්කවිලාසිනි, ශාක්කානුකූල; ගතිතලභිකාභිසෙකො, ගත් ලභිකාභිසෙක ඇති; සිහපුරානිකො, සිංහපුරයෙන් අලු; සිහලවංශයෝ, සිංහල වංශයෙහි උපන්; විජයභාතා, විජයරජයුගේ මල්; සුමිත්තාරික, සුමිත්තරජයුගේ; වරමනෙසී, අගමෙහෙස්ත; මදුරාජකුපුතො, මදුරජයු යුග පින්; පණ්ඩුවාසදෙවරාජා, පණ්ඩුවදේවතුටුර නිස්සල්ල රාජ්‍යයේ රජකම් කළ පණ්ඩුවදේව මහරජහු; අභයරාජා, විසිඅවුරුදු රජකළ අභයරජයු; ගණනිසාරාජා, සතළොස් අවුරුදු රජකළ ගණනිස්සරජ; දීඝනාමික, දිගුගාමික; සංකසුභසම්මතො, ශාක්ක සුභයාග උපන්; සාධුජනාකර, සාධුජනයෙන් ආකරවූ; අනුරාධපුර මාතකො, අනුරාධපුර මවු; පණ්ඩුකාභයරාජා, සාත්තපු අවුරුදු රජ කළ පණ්ඩුඅභයරජ; තසංගගවිලාසිනි, ඔහුගේ අත මෙහෙස්ත; සුවණ්ණපාලියමිභුතො, රත්මලේල දරුව උපන්; මහාමෙඝවතු සානමාපකො, මහමෙවුනා උගන් මවු; මුට්ඨිවරාජා, සැට අවුරුදු රජකළ මුට්ඨිවරජ; ලභිකාභිසානං, ලභිකාභිසාරයෙන්; අසම්භිතනවතනිසංසරො, අසම්භිතනවු ඤාතිවංශයෙහි උපන්; පට්ඨිතලසමුච්ඡිත, පොලොන්නෙලෙහි නැති; විවිධරතන, නන්විසිතුරු මිණරුන් හා; අනෙකනිධිනිවහො, නොයෙක් නිධිකුමිතිඇති; වෙලාතවසමුගගත, වෙලෙල නැති; බහුච්ච. අනෙකපුකාරවු; ජලනිසරතනො, මුහුදුවෙන් ඇතියේ; ඡාතංඛනනම්බ, තුරු පුරව අන්තර්දෙසෙහි යොජනෙන් මතුයෙහි සැපව්වෙනෙහි; වෙථගුමසෙජාත, හුණුලැහැබෙක්හි උපන්; රථපතොදප්පමාණ; රිය කෙහෙටු පමණ; පහසාර, පහළ විනිසුනා; රුවිර, සිත් ගන්නා; විවිධ, නොයෙක් පුකාරවු; ලොකාකුසුම සකුණ, ලිය හා කුසුම හා ලිහිණියන් ඇති; සංඝිත්තකො, ගුණයෙන් ඇතියේ.

එහි එකෙක් ලියයටෙක එකෙක් මල්යටෙක එකෙක් ලිහිණියටෙක- ලියයට ලොකවත් ගතරන්මුටා වනබැවින් රත්වනහ. ලෙල දිදි අතිමහාහර පහළ දියෙහි. මල්යට දියෙහි ගොඩ පුජනා නොයෙක් සටහන්ඇති නොයෙක් පහළැහැති කුසුම්හු කෙසුරු මුවරදින් ගොඩවමින් එවිගස පිටියවුන් සෙසින් දියෙහි. ලිහිණියට නන්විසිතුරු මුවන් හා ලිහිණියෝ දිවිඇතියවුන් සෙසින් දියෙහි. එසින් කිය-

“තාසු එකා ලොකසී රතනාහා තතිං ලොක  
සුවණ්ණවණ්ණා රුවිරා දිසංකෙතතිමහොරමා.

එකා කුසුමසසී තු කුසුමානි තතිං පත  
තානාසංඝායවණ්ණානි දිසංකෙතතිස්ථිතානි ව.

එකා සතුණැසී තු තනි. පකඛිමිගා බහු  
තාතා ව නානාවණ්ණා ව සජ්ජා විස දිසාරෙ" - සී.

සාහරතටසමුගගත, සාහරතටයෙන් නැති; වෙලෙළමිසර වැටි සෙසින් සිටි; ගජ, ඇතුන් වැනි; තුරග, අසුන් වැනි; රථ, රිය වැනි; ආමලක, ඇඹුපුපක් වැනි; කකුධඵල, කුඹුක්පක් වැනි; චලය, චලෙ වැනි; අධකුලිචෙයිකාකාර, ඇතිල්ලු වැනි; මුත්තාඵලො, පිය වි මුතු හා සමග අභවිධ මුක්කාඵලයන් ඇතියේ.

නාමනිබ්බිතන, නාමිත්ම බිදුනාලද; රිපුජනහදයො, රුපුජන යන්ගේ හෘදය ඇතියේ; හත්තවච්ඡලාවතත, හක්තින් වන්සල වැ අවනනවු; සංදසපරදෙය, සිද්ධෙයෙහිදු පරදෙයෙහිදු; අසස ජනසමුහො, තරව්ශප්පනසමුහයන් ඇතියේ; අසොකාරාජ, මුක්ති දුදනිල් පිපුම් රා වෙරළමිණි හා ලියතුසුම ලිහිණියට ගෙන ගිය ඇප්පරාවන් උච්ඡුමරහු මුළුදඹදිව අයසෙරෙව්නතින් පිදු ධම්මසෝරජනුච්ඡිත්; දුර්ව, අශෙපරාජහරණ හා අභිංගකොප කරණාදි ඇමතියන් යවා සක්විතිපෙරහරින් දෙවනලද; දුතිසා හිසෙකො, විතීය රාජහිමෙක ඇතියේ; අපනනහසොකසංඛකං, අපනනවු හස හා ශොක හා ශබ්දා ඇති; අකලඛිකං, කාලාල් නොවු.

එරුද දවස සත්තට හස නොදෙති ශොක නොදෙති ශබ්දා නොදෙති. එසින් ඒ ලඛිකා අපගත හස ශොක ශබ්දා වුව. සිංහල වංශ සම්මතරජනට නිවාස වනබැවින් අකලඛිකවු; පරිපාලෙති, ඒ සත්පුරුෂ සම්පසංසම්පාදනය කරන මධ්‍යමෙසයන් සෙසින් සත්තට වැඩ සඳහා රජතුලෙහි ඉපැද යථෝයකත්‍රමයෙන් ලඛිකා පරිපාලනය කෙරේ.

එයින් වදාලන.

"සෙසංථාපි හික්ඛවෙ මහාමෙඝො සබ්බසස්සාහි සම්පාද නොනා බහුනොජනස්ස අත්ථාය හිතාය හොති එවමෙව බො හික්ඛවෙ සප්පරිසො කුලෙ ජයමානො බහුනො ජනස්ස අත්ථාය හිතාය හොති මානාපිකුතනං - පෙ - පුත්තදුරදුසකමකරපොරසස්ස මිත්තාමයො නං සමණ්ඛාහමණනං අත්ථාය හිතාය හොති" යි තීර්ථිච සත්පුරුෂයාසේ; දිසා, අතාගතාංගයුතයෙන් දැක; මජ්ඣනිකපේරං, මජ්ඣනික නම් රුක්ඛවිවරධර මහතෙරුන්; යොනකලොකං, යොනකදෙශවාසි ජනයන් කුරු; අත්තපමා, පුත්තනතරනපද යෙහි උපසම්පත්තමයට පස්දෙනෙක් මෑ පමණකි. ආත්මපමම වුවාහු.

උසාවසඞ්ඛාතො හිමො අස්ස අඤ්ඤිති හිමවා තසමිං හිමවති—  
අරවාලදහෙ, අරවාල නම් මහවිල්හි—කොයනහි කො අයං—  
තො, අපගේ; කොඩාහිතුනං, කොටසෙන් අතිතුනුවූ; හිංසනකානි,  
විභිෂිකාවන්; පහරණවුනියො, ආයුධවලාවන්; ඵරුෂවචනෙහි  
තඤ්ජනනං, පරුෂවචනයෙන් තඤ්ජනය කරනුවහුගේ පරුෂ  
වචන තබා අගනිෂොභයෙහුයු මව්නට හස නැත්.

### එයින් වදාලන.

“වමෙ හික්ඛවෙ අසනියා ඵලනායා න සත්තසනාති කතමො  
වෙ හික්ඛු ව ඛිණ්ණසලො සිහො ව මහරාජා”—පි.

තං, ඒ නාරජහු; පචකම්පි යක්ඛං, පචකතම් යක්ඛයාද; භාරි  
කියා ව යක්ඛනියා, භාරිකිනම් යක්ඛිණිය හා ද; ආසිවිසොපමසුත්ත  
නාං, සංයුත්සහියා සලසිත්වන අසිවසලවම් සුත්ත; දෙවදුත  
සුත්තනාං, මැදුම්සහියා උපරිපතස දෙවදුසුත්ත; ධම්මවක්ඛුං,  
“භෙදාමග්ගතයෙ සුදුණු ධම්මවක්ඛුනත්” යුබ්චිත් තුන්මග  
තුන්පල; අනමුතග්ගපරියායකථාය, සංයුත්සහියා අනමගග්ග සං  
යුත් දෙගතායෙන්; අත්තික්ඛිකොපමසුත්තනාකථාය, අගුත්තර  
සහියා සපකකතිපාතයෙහි හිනිකදලවම්සුත් දෙස්තෙන්; මහා  
නාරදකස්සප්පතකකථාය, මහතිව්චයෙහි මහානාරද කසුප්ද  
දෙස්තෙන්; කාලකාරාමසුත්තනාකථාය, කාලකඅරම්සුත් දෙස්  
තෙන්; චුගමජලසුත්තනාකථාය, දික්සහියා සිල්කදුවන චුගමජල  
සුත්දෙස්තෙන්; අභිදුඤ්ඤාති සහසානි, අභිසාර දහසුත්; තුන්දහස්  
පන්සියත් යුජේස්. දියසිසහසානි, අභිදෙදහසුත්; යෙල දහසුත්  
යුජේසි.

මහාදසස්ස, මහාකරුණඤ්ඤාති; ජනස්සාපි, බුදුහුය, කසිසිතං,  
ආකෂිණ්දු; පත්තං, පැමිණෙනලද; අමතං සුඛම්පි, තිවත්සුවද;  
පිතාය, පියා; තෙ, එව්හු; ඒ සථවිරයෝ; තහිං තහිං, තත්තදොග  
යෙහි; ලොකස්ස, ලොකයහට; හිතං, වැඩ; කරිංසු; කලහ; කො,  
කවරෙක්නම්; ලොකහිතෙ, ලොවැඩ; පමාදවා, ප්‍රමාද ඇතිසේ;  
ගවෙය්‍ය, වත්තෙද.

අජ්ඣබ්ඤා, අධ්‍යයනසේ කරනලදයේ; මම. මට; කසතිකමාසෙ,  
හිල්මස; සසිසම්මතාසුත්ත, සංමිත් තෙරිණියත් සුත සුචත්; පත්ත  
ජලහිඤ්ඤා, පැමිණෙනලද හඬහිඤ්ඤා ඇති; සුමතසාමණෙරෙනව,  
සමත්තෙරණපාණත් හා; රාජගහනගරපරිවහනකෙ, රජගහ  
නුවර අබ්ගෙස්හි; දුක්ඛණ්ඨිරජතපදෙ, දකුණුතිරිනම් ජතපද  
යෙහි—රාජගහං පරිවාරෙචා ධීතස්ස ගිරිගො දකුණුදිසාභාගෙ  
ජතපදෙ අඤ්ඤිති නසමිං—



වෙසින්නගරං, විවිසජුරයට; අත්තනො ජනෙනා, තමන් මැණියන්; ලෙසිසමහාදෙවි, චෙට්ඨදෙවි බිසවුන්; ජෙට්ඨල, පොසොන්මස; පුණ්ණමදිවස, පෙණණ්ණමාසිද්ධතයෙහි; හණ්ඩුකානි ධාතෙන, හණ්ඩුකානම් අභිධානඇති; පබ්බජනිලාසිනා, ප්‍රථමයෙහි අභිලාසඇති; ලෙසිසමහාදෙවි, චෙට්ඨදෙවි බිසවුන්; හගිනිබිතු, නහදුටු; සුදුකා, පුතු හා; අත්තසත්තමො, තමන් සත් වතුකොට ඇතිසව්තු; සත්තමො මාසෙ, පළමු උදුවප පරවිෂ් නියගන් අභිෂෙකයෙන්; අනුරොධිජනපුරිතස්ස, අනුරොධිඇති ජනයන්විසින් පුණ්ණවු—“අනුරොධි-කාස” යන ධාතුයි.

මිසසකාහිධාතො, එකල්හි මිශ්‍රයනම් අභිධානඇති; නිලවන සණ්ඩමණ්ඩිකත, නිල්වනලැහැබින් සැදුම්ලද; සිතලසනවිජායා, සිතිල් සත සෙවණ හා; සිතල, සිතිල්වු; ජල, දියෙන් සුත්; ජලාසයෙ, සලිලාසය ඇති; පදලස්සජනපවිත්තිනෙ, පදලාස්සජනයෙන් පවිත්‍රවු; අමිබන්තල, අඹනෙලෙහි.

අනෙත, පරිනිථාණමිකයෙහි; සසිතොභු, වැදහොත්; මුනිනා, බුදුන්විසින්; ලබ්බානිතාය, ලබ්බානාසින්ට හිත සඳහා; ලබ්බාපසාදනගුණෙන, මාගේ අපරිභාගයෙහි ලබ්බානාසින්ට ප්‍රසාද කරන් නට සම්පීයයි; විසාකතො, දෙවසමානමයෙහි නර්දිතවුයේ; ලබ්බාය, ලක්දිවට; සත්‍රුපදිසො, බුදුන් බඳු වූයේ; තස්සා, ඒ ලබ්බාට; හිතගෙනු, වැඩ සඳහා; ලබ්බාමරුන්, ලක්දිව්වැසි දෙවියන්විසින්; මහිකො, පුදනලදුයේ; සො, ඒ; මනරොත සු බැව්; තත්ථ, එහි; අභිතෙලෙහිය සුබැව්; අභිනිසිදි, සමාධි සුව අනුභවකෙරෙමින් හුන්නෙයි.

### ලංකාවතරණකථා.

—:+:—

නරාවරාදිදර, හරපතිහුන් අවිදුරයෙන්; බුබු, “යං පත ක්ථි ඤෙය්‍යධම්මං නාම අනි නස්ස සර්වස්ස බුබුතො සර්වඤ්ඤාන ඤාණදිති සබ්බෙති බුබුගුණෙත්තයෙව නිප්පතනං අරහත්තඵල සංඛාතවිමොක්ඛනනිකඤ්ඤාණපසෙන බුබු”යි ගත් සවිගේ දන් බුදුන්ද; ධම්මව, “අභිගතමයංග සවජ්ඣනනිරොධෙ යථාභාසිඨං පටි පජ්ජමාගො වතුසු අපායෙසු අපනමාගො (කතා)ධාරෙතීති ධම්මො”යි ගත් තෙතයොණිකධම්මද; සබ්බව, “සිලදිභිසංඝාතෙහි සබ්බවි තොති සබ්බො”යි ගත් ආයුසංඝයාද; සරණා ගතො, සරණ ගියෙමි; උපායසන්නං, දෙසසිං, උපායකරුවා දැන්විමි; නම්පි, තොද; ඉමානි රත්තානි, මේ රත්තයන්; විග්ගං, පසාදසිනාන, සරා පහදවා; තෙට්ඨා, පුළුන්වැසාහුස්මානිඤ්ඤාය දිව්‍යවස්සුරභිඤ්ඤාය ආශ්‍රවස්සකරඤ්ඤාය යන ත්‍රිපිටි විද්‍යාඇතිසව්තු; ඉතිපත්තො ව,



“එකොටසි සුඛා ඛසුඛා හොති” යනාදිවිසිත් නිර්දේශි සංකිතව සම්ප්‍රාප්තවූවාහුද; වෙනොපරිසකොතිද, “එවමිපි තෙ මනො ඉතිපි තෙ මනො ඉත්තිමිපි තෙ මනො” යනාදීන් නිර්දේශිවූ පර විතෘපරිසුතයෙහි දක්නු; දික්කොතා ව, දිවාශ්‍රොත්‍ර ඇතිවිඳ; පණ්ඩිතො රාජා, රජ භාවාත්මනේය යනු මහු හා කළ සාකච්ඡා යෙන් කුසන්. එයින් වදාලන-“සාකච්ඡාය ඛො මහාරාජ සංකො වෙදිතංඛො”යි.

වූත්‍රහත්‍රිපදෙපමසුත්තනනං, මැදුම්පනිසෑ සුචන්ද්‍රපියසනන්; හත්තානිසාරං, බත දළපරදි; විකාලභොජනොපරනභාවං, විකාලභොජනෙන් උපරාබව; ජානනෙතාපි, සුචන්ද්‍රපිය සුතන් “එකභක්කිකො හොති රත්තපරතො චිරතො විකාලභොජ නා” යන පෙළ ආසුඛාමිත් දන්තේද; සද්ධාර. සුඤ්ඤ ආචාර; ආනතඵලො, ස.පත් අනතාමිපල ඇතිසේ; සරුපා, නම්හොත්; සකසභායක, නමා හා සබද; අසොකනරපතිපුත්තභාවං, ධම් සෝරජ දරුවා.

“අසංඛෙය්‍යානං දෙවනානං ධම්මානිසම්මං කඛා” යන තැන්හි බුදුන් දවස අනෙක කඛිකා දෙවියන් අධිගම් කළ දැන් මහු කෙ සේ වූන යන? බුදුන් ලොකයෙහි උපත්තැන් පවත්ගෙන සදෙව් ලෝ භුමිපිටි පිරි නළක් සෙසින් දෙවියන්විසින් පරිපුණ්ණ විය සරවත නළුවන සෙසින් ගන්නවි.

එයින් කීන සති අවුටායෙති-

“අමිභාකං සභරි ලොකෙ ර පපතනකාලතො පභායස් දෙව් ලොකා තිපුඤ්ඨං කොටොචා සුරිතනාලි විය සරවතනළුවනං විය ම නිරන්තරාජිනා”යි.

අමිබර, අහස් නමැති; මහ සර, මහවිලව; එක, ප්‍රධානවූ; සහසුපතෙත, අහසක් පෙති පිහිමිනු බඳවූ; දිසාවඩු දිගගතගේ; මුඛමණ්ඩන, මුහුණ සදන්තව; කුච්ඡාමුඛිසසකො, කුච්ඡාමුඛිලක යක් බඳවූ; සකලගුවන, සියලු ගුවන නමැත්; හපන, ගෙව; පදි පතෙ, පශුසතප්‍රදීපයක් බඳු: දිස්සකරමණ්ඩලෙ. සුයෑබිම්බය; අන වරත, පියන: මජ්ඣිමාන, ගිලෙන; සමද, මදෙද්දමුවූ; ලබ්බා විලාසිනී, ලබ්බාධනනාවන්ගේ; කුච්ඡාලස, සනතකලශයන්; ලුලිත, ඇලලෙකලද; කලලාලමාලාය, රළපෙළ ඇති; සමද, මෙ දෙත් උදම්; කලහංකකුල, මනොශුභසකුලයාගේ; කලහ මුඛරිත, කලහයෙන් ගුහුමගන්; කුලාය, දෙතෙරඇති; කදම්බ නදියා, මහකොළොම්හොස; පඨමකවෙහෙයභානෙ; පළමුමහස; තැන්හි; සිවුරුවන් දගම පිනිපි පියෙස්හි; අනොපර, අභ්‍යාපුර යෙහි; භාරිජන, රාජවතීකාවන්ගේ; මහොරථභම්පාදකාභ,

මනෝරථ සංසිඛාව; ගනිදුම, ගඳදම්; මාලාදුම, මල්දුම, මුණොලමිබකං, මුතුලල්; විනිශ්ශිලනනමිව, නිගරණ කරගවත්; සුවණණ, රත්තරුසෙන්; මණි, මිණිතරුසෙන්; රජතතාරකා, රිදීතරුසෙන්; බවිත, සමුපෙතවු; විතානං; විශන්ඇති; අනෙකවිධ, අනෙකපුකාරවු; සුරභි, සුගන්ධවු; කුසුමස්සකර, පුෂ්පපුකරයෙන්; අභිකිණ්ණං, ගැවසිගත්; නානාරතන, නත්තරුවන්ති; පුංඤ, පඤ්ඤාසෙන්; විරාජනාති, දිලිසෙනවු; චිචිතත, විසිතුරුවු; අභරණ, ආභරණ; අසුතාති, අතුරනලද්දවු; පහඨගද්ධො හුන්වා, ප්‍රහානවු හාදය ඇතිව; සබ්බාගරණ විතුසිතො, සභාගරණයෙන් පැමිණවුයේ; අලංකාරානෙකාමචසනපරිවුක්තං, අලංකාරවු අනෙක අමාත්‍යයෙකුගේ විසින් පරිවෘතවුයේ; චිචිතතපුභ්ථධජපතාකාදිති, චිචිතවු පුෂ්පයෙන් හා චිචිතවු ධජපතාකාදිත්; වික්‍රියමානපුජො, විකින කරගලද පුජාඇති; අසිංගවසුධාධවලා, අලුත්සුභවමින් සුදු; විචිධ, නොයෙක් වැදැරුම්; පාසාදෙහි, පහායෙන්; කෙලාසසිංඛර, කෙලාස ගිවරයන්ගේ; නිකරාකාරං, රාශියක් බඳු; චන්දන, සඳුන්; අගරු, කළුවැල්; දෙවදුරු, දෙවිදුරු; කප්පුරාදි, කපුරුඇ; ගක්ඛා පණේති, ගඳපණෙන්; “ආපණ” නම වෘත්තාර කරග ස්ථානයි. “පණ-වෘත්තාර” යන ධාතුයි. ගනිමාදනපබ්බත, ගඳමදන්පවිත්‍රයේ; නිතමිබසනනිහං, බෙයදන් බඳු—පවිඨපවිඨජනෙ මුලසාර නවපතනපුභ්ථලනකෙති මදයති උමමාදං කතොතිති ගනිමාදනො—කුචලස, මහනෙල්මල්; මල්ලිකා, ඉද්දමල්; වජ්ජපාදි, සපු මල්ඇ; පුභ්ථාපණේති, පුෂ්පාපණයෙන්; සබ්බද, හැමකල්හි; වසනන සමයොපමං, වසනනසමයක් බඳුවු; විත, විකදෙශයෙහි උපන් පිළි; කොසෙයසාදි, තිහිපිළිඇ; දුස්සාපණේති, වක්‍රාපණයෙන්; කප්ප ද්‍රුමසමානං, කලාවෘක්කසමානවු; රතනාකරාසමානං, රතනා කරවු; ගජතුරගසොධකරකාරි, ගජතුරගසොධකරවිලාසිනින්ගේ; ගව්වසමාරං, අවිච්ඡිනගසමාරඇති; පුංඤකපල, පුණ්ණසලිලයෙන්; ධොත, පුංඤාලනාකරනලද; පාපමල, පාපලක්ෂණ මල ඇති; සුඛසනනානපතසෙවිතං, පිරිසුදු සිත්සනන්ඇති ජනයන් විසින් සෙවුණාලද; විචිතතතොරණධජකදලිකලසමාලාලභිකත, විසිතුරු තොරණ දද කෙසෙල් කලස පෙළින් සැදුම්ලද; නිමමල, නිම්මලවු; පහස්සර, රජවිනිදුනා; වාලුකා, වැල්ලෙන්, පණ්ඩර, ධවලවු; විචිධවිති, අනෙකවිධයෙන්; පනිමණ්ඩිතං, සැදුම්ලද; මණාතිගත, මෙරුපොසෙන් අභිසනවු මණිවු; භිරසාගරමිව, කිරිමුහුදක් සෙවින්; ආකුලිකුතං, දිදක්කු ජනයන්විසින් ආකුලවු; සබ්බාගරණ පනිමණ්ඩිත, සියලු අමරණින් සැදුම්ලද; භාවනාවලිලාවාතුරිස සමනනාගත, භාවයෙන් හා භාවයෙන් ලීලායෙන් වාතුසංඝියෙන් සමුපෙතවු; සුරකකුසුපවිහාන, දිව්‍යකතාවන් බඳුවු; රාජකකුසු

නුසමරිතං, රාජකන්‍යාවන්විසිත් අනුසවරිතවු; නංන පරිහාරාප සොභිතං, නත් නත් පරිහාරයෙන් සොබනා; සමනමාලාලකිකත, කාමනමාලායෙන් අලකිකානවු; සෙතච්ඡතෙත, සේසත්ඇති; අම මහණපරවුතො, අමාත්‍යගණසාවිසිත් පරිවෘතවුයේ; මහානාගා හිමානසා, මහානාගනම් අහිමානඇති; ඡායා, භායා; රක්‍ෂාද්‍ය ආරක්‍ෂාද්‍යනා, රජහුවිසිත් අනුඥනවි—අලකිකරිතබ්බිකානං සබ්බං අලකිකරානන්ති සබ්බාලකිකාරා තෙහි පනිමණ්ඩිතා භූමිතා සබ්බා ලකිකාරපනිමණ්ඩිතා—සරදනිසාකර, සරාසදක් සෙසින්; රාජිර, සිත්තන්තා; වරවදනා, සොම් වුවන් ඇත්ත; විකසිත ඉන්ද්‍රවර, පිපි නිල් මහතෙල් සෙසින්; නිලලොචනා, නිල්නුවන් ඇත්ත; බිම්බ ඵල; කෙම්පල සෙසින්; පාටල, රත්වු; දසනවසනා, දන්තාවරණ ඇත්ත; මණකුණ්ඩල, මණිකොඩොලෙහි; මකරපරාගතදායකොටි, මකරපත්‍රභයාසත්යේ කෙළවර; කිරණ, රසින්; පහත, පහරනා ලද; කපොලනාය, කොපොල් ඇතිවනබැවින්; සකණ්ණපලලව මිමා, කණ්ණපලලවසහිතවුවාක් බඳවු; මුමං, මුහුණ; උබ්බිතානි, උසුලුවුනි; සුංණ්ණවණ්ණා, රත්වන්වි; සුරතත, සුෂ්ටිරක්තවු; කර වරණතලා, කර හා වරණතලඇත්ති.

“කානතිප්‍රකෂීං දශනච්ඡදෙන  
සංඛ්‍යාසතෙබ්බපදං ගරන්තායා  
තසා ගාගොද්‍යානසරොගතසා  
තසතසථ ඵලාමුරුහසා රාගා” \*

සන තන්ති සෙසින් රත්තෙළුපෙහි බඳවු අතුල්පතුල් ඇත් තිය සිසේසි. පිත, පරිපුණ්ණවු; සම, තුල්‍යවු; සංගත, හාසුණවු; නරාගතර, මසතකප්‍රාප්තවු; ඵනසුගලා, පසොබරසුගම ඇත්ති.

“නාසං ගමී තත්ප්‍රතිතුල්‍යමනාත්  
තසමානතවිලෝඡසති වයං තෙත  
ඉති සම තසාදිව පශ්‍යතපොතා  
තසා මුඛෙද්‍යං කුච්චක්‍රවාකො.” †

සන තන්ති සෙසින් වුවන්සද නහමතලද සක්වා සුගලක් බඳ තනසුගල ඇත්තිය සිසේසි. තනුතර, සිහින්වු; තනුමස්සා, තුනුමැද ඇත්ති.

“තනවි ශාමා ශිඛරිදශනා පඤ්චබ්බාධරොජ්ඣ  
මධො ඤාමා වකිතහරිණිප්‍රෙක්‍ෂිතා නිමිතනායා  
ශ්‍රොණිභාරාදලසගමනා සෙතාකතමා සනතාතායා  
සා තත්‍ර සාද්‍යවතිවිෂයෙ සාභිරාද්‍යෙව ධාතු.” ‡

\* ජානකිගරණ ප්‍රථමසථි 30 වෙනි පද්‍යයයි.  
+ ජානකිගරණ ප්‍රථමසථි 34 වෙනි පද්‍යයයි.  
‡ මෛසුන උත්තරමෙස 21 වෙනි පද්‍යයයි.



යන තන්හි සෙසින් සිඟුවලන ඇත්තිය සිංස්සි; විජ්ජුරින,  
දිලියෙන; භාරලතා, මුක්තාභාරලතාවගේ; රක්ෂිතල, රක්ෂාලේහි;  
නිමුගන. ගැලුණු; සරිරතාය, කායභංගිවනබැවින්; බිරසානර, කිරි  
මුහුද; ජම්බගන, ගැලුණු; වදනා, මුහුණුඇති; සිරිදෙවතා විස, සිරි  
දෙව්දුටක බදු වී; මහාරහ, අගභීදු; මෙඛලාලාප, මෙවුල්හඬින්;  
කලිත, මනොඥවු; විසාල, මහත්වු; ජඝනතලා, දුටුන්තලු ඇත්තී;  
විවිතත, විසිතුරුවු; උසු, පිළි; නිවන්තා, හඳුන්; ගජ, ඇතක්නුගේ;  
ගජ, අතක් බදු; සමි, තුල්යවු; සහිත, සහසවු; උරුකා, කල්වා  
ඇත්තී. රණත, හඬන; මණනුපුර. මණිනුපුරයෙන්; ආකුලිත,  
සජාතාකුලවු; වරණසුගලා. සරණසුභල ඇත්තී; දීපසිඛා විස,  
පුද්ගලිකාවක් සෙසින්; භාසමානා, දිලියෙන්; ගාලවනලොබා විස,  
නවලොදුළු වනරාජයක් සෙසින්; කියෙය යන්; නවවනලොබා;  
කොමල, කොමලවු; තනුලතා, තුනිල්ල ඇත්තී; මෝ වුකල; කොම  
ල, කොමලවු; තනුලතා, තුනිල්ල ඇත්තී; මෝරුවනලතා විස, මෝ  
රුවනසෙසි ලතා සෙසින්; කියෙය යන්; රත්මේරපවනසෙසි  
ලතා; කනකපතන, රත්වන්පතන්; අලඛිකතා, සැදුම්ලදී; මෝ  
වුකල; කනකපතන, රත්පතන්; අලඛිකතා, සැදුම්ලදී; වඤ්ඤා,  
පසහ පිහිටුවා වැද; පුජෙත්ති, ගදිත් මලින් පුද; සපරජනසස, පරි  
ජනයන් සහිතවු; ධම්මරතනවසසං, දහම්මමැත් රුවන් වම්මා;  
පෙනවත්තං, කෙසෙත්තාපමාදි පෙනවත්තද; විමානවත්තං, පිටිවිමානාදි  
විමානවත්තද; සම්මසංසුතතව, සංසන්සහිත, සත්තසංසුතතද; සොනා  
පනිච්චලාලඛිකාරත, ක්ෂාතආපනිච්චල නමැති අලඛිකාරයෙන්;  
චේරදසසං. සම්මරයන්ගේ දැන; මහිලගජවර්ණාගෙ, මහල්  
ගජරජයගේ ස්වාතයෙහි.

සො භට්ඨො, ඒ භට්ඨර; දීපදිපො, විපසට පුදිපයක් බදු වී;  
සංක්කසො. බුබුකල්පවුයේ; අකසො, ප්‍රතිණවු කාමාදිසඬිකල්ප  
ඇතියේ; ලංකාචාරිකාගෙ, ලංකාචාරයට අධිපතිවනස්වාතවු; ලංකා  
දිපෙ, ලක්දව; විසු ධාතෙසු, විසුධාතෙසක්; දිගභාසා, සිංහල  
භාෂායෙන්; ධම්මං භාසනා; ධම්මවභාසනා කොට; එවං, මේ ක්‍රම  
යෙන්; සම්මමානාරං. කාරයි, සම්මමයට ජනයන්ගේ අවධාරය  
කැරවී.

### නගරසංවේසනාකථා.

—:—

සංවිධිජලහිති; පුලසසානරයෙහි; විවිසු විස, වඩනා රල  
පෙල සෙසින්; පුළුඵලහරිත, මල්පල්ලෙන් බරවු; තරුකකර,  
වාක්‍යායින්; පතිමණ්ඩනෙ, සැදුම්ලද; කුපුපදසගෙන, කුපුම්  
තමැති දසඬින්; අද්භිතඤන, දෙවියන්ට නඤ්ජනකවු; තඤ්ජනම්



සප්‍රිතිතෘෂ්ණාසී. නඤ්ඤානං. නදන්උයනට; අපහසිකා, අපහාස කොට; උලලව්‍යාභිනා, පලපත් නමැති අතින්; මයා සමෙත්‍යා, මා හා සමවන්නට; නවායාසෙන, තාගේ ආසාසයෙන්; අලනති, ප්‍රයෝජන නැතැයි; චිහග, ලිහිණියන් හා; මධුකර, බමරැන්ගේ; ආරාවෙන, හඬින්, ගජජාමානෙ ඉව, ගජ්ජා කරනවන්; නඤ්ඤානි ධාත, නඤ්ඤානම් අභිධානඇති; උපවනෙ, ආසනනවනයෙහි; බාල පණ්ඩිතසුගතනං, වැදුම්සහිත උපරිපතස බාලපණ්ඩිත සුගත; සොතාපනතිචලවරරතනං, ශ්‍රෝතආපනතිචල නමැති උතතම රතනය; නගරාසතනං, නුවරට ආසනනය; මම පිතු, මා පියරජතු විසිල්; තරුවරනිවිතං, තරුවරයන්විසින් ගැවසිගත්; මදමුදිත, මෙදෙත් උදම; විවිධ, ගොයෙක්; මධුකර, මීමැස්සන්විසින්; උප කුඨ්‍යං, කුල්කාලද—

“අම් ශිතෙතරෙහෙර්වුබරිතලතාමණ්ඩපභූඃ  
 පරාගෙයෙ පුජ්පාණංප්‍රකටපටවාසවංචිකරාඃ  
 පිබනනා පයභාසකාසසහ සහවරිහිමීධුරසං  
 වසනනාදුපාතොත්සවමනුභවගතිව මධුපාඃ”

යන තත්භි සෙසින් බමරහු බමරගනන් හා සමග බොනපමණ මල්මිබිමුවරදපට පෙරෙව බමරපියැවීන් ගතා අවන්වැද කෙලිනවුන් වැනියෝ. සුචි, පිරිසුදු; විමල, ප්‍රසන්න; සිතල, සිහිල්; සලිල, උදක යහට; ආසය, ආධාරවූ; (තිසැවැව ජලසෙසින්,) සනාපිකතං, සනාථ කරනලද; යොගානුකූලං, සමාධියට අනුකූලවූ; “සුජ-සමාධො” යන ධාතුසී. දිබ්බභවනසනනිතෙ, දිව්‍යවිමානසක් බදු; රාජභවනො, රජගෙසී; සුරසයනනිබ්බිසෙසෙ, දිව්‍යශයනයක්බදු; සයනාසනෙ, ශයන හා ආසනයෙහි-යන් යන් සෙති විහාරෙ වා අසීසියොගා දිමි වා තං සයනං, යන් යන් ආසනි නිසිදති තං ආසනං, සයනව ආසනම සයනාසනං-යාමිනිපරිසරෙනා, රාත්‍රිපයනිතායෙහි; සම ණසාරාප්‍යනති, ශ්‍රවණයන්ට උචිතයයි; පරම, උකකෂිප්‍රාප්තවූ; පීතිපසා ද, ප්‍රීතිප්‍රසාදයෙන්; ආපුණ්ණිකදයෙන, ආපුණ්ණිකාදය ඇති; සුවණ්ණ, හිංකාර, රන්කොහුරු; “සංඝසදම්මි” යනතැන්හි තොපවහන්සේට; දෙමිධෙනාතිසා සහනට දෙමිසී සහදුන් දන්හි ඵල විපුලයෙන්කියා. වසුධාතලං, පොලොවිතල; ලංකාදීපපාදීපො, ලංකාදීපයට ප්‍රදීප වූ; ගුණිනජලකණ්ක, පිනිසිලිල්බිදිහ; සසිර සිහිල්වූ; සමීරණ, සුලහින්; වුත, ගුළු; කුසුමපාකර, මල්රැසින්; විරවිතං, ගැවසිගත්; අහිනව විකසිත, අලුත පිපී; කුසුමනිකර, මල්රැස්හි; බහලපරිමලං, බොල් පියගදඇති; විභාතකාල, පහන්වූ වේලායෙහි; රමණීයං, රමයවූ; රාජසරස, රජගෙට; මහබොසින් පැලදෙස්දෙරටුයෙන් පිටත්තැන් පැදිදෙරිබැවියෙහි; පිචුද්‍රමුලං, පුලිල රැක්වූලට; හේ දෑත් මහ බොසින් අගනිදෙස මුළුවය. එතැන කල, මණ්ඩපය, වතුලකල්හි

පැයුම්කුළුමුළුන්හු; ජනිකුසුමමුනිති, දැසමන්මල් මිවිත්; පවපයුම්  
සංස්ථනනා, පස්පියුමින් ගැවසිගන්; මධුරොදකසම්පුණ්ණං, මිසුරු  
පැන් පිරුණු; සරං, විලව; ජනනාසරපොකකරණී, ගිනිහල්පොකු  
ණු; හැස්වා එනහ පිරිවෙනක් කලහ දැන් එනන හෙළිගල්පොකුණු  
වි. ධරණිතලං, පොළොවතලය; ධරණිමණ්ඩලං, පොළොවමඩලය;  
සුමනකුසුමජලිනි, සුමනකුසුමයන්ගේ මල්ඇඳිලිත්; මඤ්ජුමාරුත,  
මදමරුසෙන්; චලිතෙති, කම්පිතවූ; නරුණු, ලද; රතන, රත්; කොම  
ල, කොමල; පලලව, පසුම; හසේහි, අතින්; සිලිමුඛරවෙති, බම  
ර රුවන්; නො, අපගේ; ලතාකතනාහි, ලතා නමැති කාන්තාවන්  
විසින්; මහාමුවලමාලකා, මහමදෙල්මළුව; සුරවං, මහිනාද,  
පස්සිහම්බමාලකාකාං, පැනඹමළුනැත; ගුණපතිනං, රජහු  
විසින් එළවනලද; වණ්ණගංගධරස සම්පතනං, වණ්ණයෙන්ගංගයෙන්  
රසයෙන් සම්පතනවූ; නිකතිනාභිමාකුරං, නික්මෙනලද අඹ  
අකුරු ඇති; විසුඛ, විනිදිනාලද; විටපසාඛාපලාසං, විටප හා ශාඛා  
හා පණියන් ඇති; අවහරිත, අවලම්බිතවූ; කුසුමඵලනිකරං,  
මල්රැස් හා එලරැස් ඇති; උපගත, එළඹෙනලද; මධුලිත, බමරු  
න් හා; කොකිල, කෙවිල්ලන් හා; කලකුකං, ලෙහෙණුන් ඇති;  
සහකාරනරාවරං, මිඟුරැස් රජහු; සලාකගගස්ස, පිරිත්ලාගේ  
හුගේ; වසුමනිගජ්ජනං, මහාපෘථිවියගේ ගජ්ජනා; එලපාදපගණ්,  
එලපාක්ෂගණයන් විසින්; ආකිණ්ණං, ගැවසිගන්; වකුසාලකාං,  
සියුසල්ලන්; මහිනාදං, සුරව; සුනිමල, සුප්පතනවූ; සිතල,  
සිනිල්වූ; සලිල, දියෙන්; අභිපුණ්ණාය, පරිපුණ්ණවූ; කමල, හෙළ  
පියුම රත් පියුම; උපපලකුවලයාදි, රත් මහතෙල් නිල් මහතෙල්  
ඇ; විවිධකුසුමාභරණ, නොඑක් පූජ්පාභරණයෙන්; සමලක්කනාය,  
සැයුම්ලද; ජලදෙවතා, ජලාශ්‍රිත දෙවතාවන්ගේ; නුපුරරවානුකාරි,  
නුරුවලාච්චිඳ; කලහංස, කලහසුන්ගේ; රසිතාය, හඬ ඇති;  
බහුවිධ, අනෙකප්‍රකාරවූ; විහංගගණ, ලිහිණිගණයහට; අධිවාස  
භූතාය, ආවාසවූ; සරද, සරාකල්හි; සර, විල්හුගේ; සිරියා, ශෝභා  
වෙන්; අබ්ඤ්ජාය, නොකුසු නොඋනුවූ; බුද්ධිකාය, කුඩාවූ; කකු  
ධානිධානාය, කුඹුක්කම් අභිධානඇති; වාපියා, වැවින්; උපරි,  
මත්තෙහි; ජලසම්පෙ, දියකෙළවර; මහාද්විපකාං, රුවන්මැලි  
මහකුසුමානව; මෙදිනිතලං, පොළොවතල; වම්පකසුප්පජලිනි,  
වම්පකසුප්පයන්ගේ ඇඳිලිත්; පිලයකුටො, පිලාකුළු; අභිතෙලසි.  
පජ්ජරක, ප්‍රබලභවරයෙන් හුණින්; “භවර-රොගෙ” යනධාතුයි.  
විගතපජ්ජරකා, අපගතභවරවූවාහු; එස, මේ මහමෙවුනාඋයන්  
නන්හි; අකාලපුප්ඵලකකං, අකාලයෙහි පිපි මලින් සැයුම්ලද;  
සිරිසමහාබොධිකො, මහජිමහබොසින්; බෙමවතිරාජධානියා, බෙ  
මවතිනම නුවර; බෙමරාජානං, බෙමනමිරුණු; මනොසිලා, රක්  
කලලින්; රෙඛං, හිරක්; සුවණ්ණකවාහෙ, රිත්තෙලෙහි; පමසන

භික්ෂුනීහි, පන්සියයක් භික්ෂුණීන් හා සමග; සිරිසමාලකං, මහර්  
 මථවට; හේ දෑත් ලෝවාමහපාතෑනි. ධුපාරාමඩානං, තුඹරුපතෑන  
 ව; ධම්මකරකං, ධර්මාව; රතනමාලකෙ, රුවන්මළයෙහි; හේ දෑත්  
 සතරබුදුන් පදලසපැයුම්දෙසේ මහසෑතෑන්හි. දුඤ්ඛිපරිපිළිනෙ,  
 දුච්ඡායෙන් පරිපිඩිනවු; අකාලකුසුමසොහමානං, අකාලයෙහි පිපි  
 මලින් හොබනාලද; පුබ්බබොධිපතිධීනඤානං, පුළුඹයෙහි මහබෝ  
 පිහිටිනෑනව; උදුමබරමහාබොධිතො, දුමුල්මහාබොධියෙන්; සුර  
 සුරපරිවුතා, දෙවදූතවයන් විසින් පරිවෑනව; නාගමාලකං, නා  
 මථවට; හේ දෑත් ලෝවාමහපාතෑන්හි. කායබන්ධනං, පටිය; සුදස්ස  
 නමාලකෙ, සුදසුන්මළයෙහි; හේ දෑත් පදලස්පැයුම්දෙසෙන් දෙව  
 න මහසෑතෑන්; රාජපරාජසුබෙන, රජ සුවරජ දෙත්තෑගේ සු  
 බයෙන්; විසතිසහස්ස, විසිදහසක්; අනුබුබ්බවුතො, මහාඤ්ඤා  
 ශ්‍රවයන්විසින් පරිවෑනවුයේ; සුඛං, සංග්‍රාමය; උජ්ඣන්තා, පියා; “උජ්ඣ-  
 උත්සහේන” යන ධාතුයි. මණ්ඩන, විකුණිනවු; වරමණ්ඩපෙ, පුවරවු  
 මණ්ඩපයෙහි; අකාල, අකාලයෙහි වුහුටු; ක්සලය, පළපනින් හා;  
 කුසුම, මලින්; සමාකුලං, සමවුල්වු; නිග්‍රොධමහාබොධිතො, නුග  
 මහබොධින්; අසොකමාලකං, හොපලමථවට; හේ දෑත් ලෝවාමහ  
 පාවුතෑන්. ජලසාරිකං, දියසළු; සොමනස්සමාලකෙ, සොමනස්  
 මළයෙහි; හේ දෑත් පදලස පැයුම්දෙසෙන් තුන්වන මහසෑතෑන්.  
 චුස්ස, දුරුතුමස; පුණ්ණමදිවසෙ, පුර්ණමාදිනයෙහි; යක්කපුණ්ණං,  
 යක්කයන්විසින් පරිපුණ්ණවු; නියොජනායතෙ, තුන්යොදුන් ආයාම  
 ඇති; යොජනවිත්තෙ, යොදුන් විසතාරඇති; මහායක්කසමාගමෙ,  
 මහත් යක්කසනනිපානයෙහි; රවිපථෙ, ආකාශයෙහි; කප්පුචානසම  
 ය, කලපච්ඡායකාලයෙහි; සමුඛිත, උද්භුතවු; වුච්චානනිබ්බිසෙස,  
 වැසි සුලං හා නිර්විශෙෂවු; වස්සවායුනාව, වූෂියෙන් හා සුලහිනුදු;  
 ලොකනතරිකකොර, ලොවැදිරිය අදුරුසෙසින් කොරවු, නිමරනික  
 රෙනව, අකිකාරරාශිනුදු; සීතනරකබහල, ශීතනරකයෙහි ඇල්  
 සෙසින් බහලවු; සීතලෙනව, සිහිලෙනුදු; සංවට්ඨකාලජන, පුලය  
 කාලයෙහි උපන්; වාතසංඛුතිත, වායුවෙගයෙන් ක්ෂුතිතවු; පවණ්ඩ,  
 ප්‍රකෂීයෙන් වණ්ඩවු; සනගජ්ජනාසදිසෙන, මෙසගජ්ජනා හා සමා  
 නවු; ගගන, අහස්හිදු; මෙදිනි, පොළොවහිදු; නාදෙන, හඬින්;  
 යාවිතාහයො, අයදනාලද අහසඇති; මෙ, මට; තෙ, තට; නො,  
 අපට; යක්කදත්තභූමියං, යකුන්විසින් දෙනලද බිමැ; ආදිත්තං, දිලි  
 යෙනුටු ආදිජනවු; කප්පානලකලාපසදිස, යුගත්ගිනිකලබක් සුදු  
 සු; දහනාභිභූතානං, ගිනින් අභිභූතවු; ජලනිධි, සමුද්‍රයෙහි; සලිල,  
 දියෙන්; භිතානං, උත්භූජනවු; ගිරිදිපං දසෙසනා, ගිරිදිවි හැර දක්වා;  
 සුමනකුටවාසිතා, සමනොලවැසි; සුමනදෙවරාජෙන, සමන් නම  
 දිවෑරාජයා විසින්; සමධිගතසොනාපතනිථලෙන, සමධිගතවු  
 සෝවාන්ථලඇති; යාවිත, අයදනාලද; පුජ්‍යො, පුජ්‍යවසතු ඇතියේ;



පාණිමතො, මිටත් පමණ; නිල, නිල්වූ; අමල, නිමලවූ; සිරෝ  
රුහෙ, කෙස්ස; චිත්තමාසස්ස, බක්මස්සගේ; කාලපක්ඛ, කෘෂ්ණ  
පක්ෂයෙහි; උපොසථදිවසෙ, පොහොදිවස්; සම්බිසුමහ; සම්බිසුමන  
නම්; දුමදෙවෙන, රුක්දෙවියා විසින්; ඡතනිකත, ඡත්‍රිකානවු  
ආනපත්‍ර කරනලද; රාජිකතනො, කිරිපලුරුකක් ඇතියේ; නාග  
දිපං, නාදිවට; උරගවයපුජිතෙ, නාගරාජයන්දෙදෙනා විසින් පුදන  
ලද; චිසුමනිහත, පොලොව්ටිවූවු; මණිපලලකෙක, මිණිපලල  
මතුයෙහි; දිබ්බතනපාතං, දිව්‍යවූ අතනපාත; ජලට්ඨනිවාසිනො,  
දිව්‍යෙහි නොබෙති නිවාසඇති; මහොදරමාතුලෙන, මහොදරයා  
මැළි; මණිඅකඛිකතාගරාජෙන, මණිඇස්නම් නාගරාජයා විසින්;  
විසාඛ, වෙසක්මස; පුණ්ණමදිවසෙ, පුර්ණිමාදිවසයෙහි; පච  
භිකවුසතපරිවුතො, පන්සියසක් භික්ෂුන් විසින් පරිවෘතවූයේ;  
කලකණ්දෙසෙ, කාලාණ්දෙගෙයෙහි; මාදිත, නාගරාජයා විසින්  
මවනලද; රුචිර, සිත්ගන්නා; රතනමණ්ඩපෙ, රුවන්මඩුයෙහි;  
මනොහර, මනොඤ්ඤ; චර, ශ්‍රේෂ්ඨවූ; උලලකෙක, පශ්චාත්තයෙහි;  
නාගමාණවිනිකර, නාගකතකසමුහයෙන්; පරිවුතෙන, පිරිවරන  
ලද; දිබ්බකුමලස, දිව්‍යානෙලින්; විලෙපන, දිව්‍යදින්; ආදි  
ශබ්දයෙන් ගත් ගැහිළි පුජායෙන්; සුමිනකුටෙ, සමනොල; දීඝ  
වාපිචෙතිසඛාතෙ ව, දිගාවැසැතැන්හිද; මහාබොධිඛාතෙව, මහමෙ  
වුනාඋගන්ති මහබෝ පිහිටියමනා තන්හිද; සිලාවෙතිසඛාතෙ,  
සලසැතැන්හිද; හේ පදලස සතරවන කුඩාදුගමයි; රතනමාලික  
වෙතියො නාම, රුවන්මාලි මහසෑනම්; අසදිසො, පන්සාලියි හවු  
රුද්දක් සිට අභිත්‍රියාකොට සැතපෙත්ව වැදහොත් බුදුන්බඳු බාහු  
ශරීරයෙන් ගුණිතවනබැවින් අසදුගවූ; මහාදුපො හවිසසනි, ගත්  
හෙරණපැවිද්දන් දෙදෙනක්හු උතුරුදිවින් අල සමඅසුරියන් සල  
පහණනලායෙන් දශදිශයෙහි පිහිතවූ දහගබ්බයක් ඇති මහාදුප  
යෙක් වෙයි; භාතිකස්ස තෙ, තමල; මහානාගස්ස, මහනාගාමරහ;  
යට්ඨාලනිසො නාම, යට්ඨාලනිසුනම්; අග්‍රජො, පුහු; ගොඨාගයො  
නාම, ගොථිඅභානම්; තතයො, පුත්; කාතවණ්ණනිසො නාම, කා  
වත්තියා නම්; දුඨිනාමණි අභයො නාම, දුටුගැමුණුඅභානම්; දස  
මහායොධිපරිවුතො,

“නක්ඛිමිතො සුරනිමිලො මහාසොණො ගොඨාදුට්ඨිරො  
ථෙරජුත්තාභයො භරණෙ වෙථිසුමිතො තථෙව ච  
බ්ජදෙවො ඵුසුදෙවො ලභිසාවසංභොති ච  
ඵතෙ දස මහායොධා තස්සා හෙසුං මහබලා”යි

සියතලද දශමහායොධියන් විසින් පරිවෘතවූයේ; කණ්ඩුලාහි  
බාහං, කඩොල්ලම් අභිබානඇති; මහායොධියන්ගේ,



“බලලක්කණරූපෙහි තෙජෙජවතුණෙහි ව

අගෙන අභු මහාකායො සොච කණ්ඩුලවාරණෙ”යි

කියනලද මහායෝධවු ගජරජයා: එළාරදමිලුරජෙන, එළාර නම් දෙමලුරජු හා; විජිතසඬාමො, දීඝජනතු එළාර හල්ලකාදි මහායෝධයන් අහිතවා අවලෝස්කදවුරෙක්හි දෙමළුන් මිරිකා දෙතිස් තැනෙක්හි සේසත් ගෙන විජයකරනලද සඬුමඇතිසේ; සමරජලනිධි. සඬුමසාගරයෙහි; විලෝචනමත්ථො, අලුත්තට මතක් වැනිවූයේ; ගහිත, ගත් නාලද; සකලමහිමණිලො, සියලු මහිමවූලු ඇතිසේ; මහබ්බලො, මහාබල හා පද්ධිබල ඇතිවන බැවින් මහාබල ඇතිසේ; ජලනිධිවෙලාමෙබලො, මුහුදුවෙරලම මේ වුල්දම් ඇතිසේ; භූමිහතනා, භූමියට සොම්වූයේ, තත්තා තෙ, තා මුහුදුරෙක්; එළු, මෙතැන්හි; දුපං, කාරෙසාහි; අප සමාක්සමුඛ යාට දුපසක් කරවා.

මවුත් ඒ දුපසට අර්භපරිදි කියේයයත්? වදාලේමැනො-  
“වත්තාරොමෙ හික්කවෙ දුපාරහා කතමෙ වත්තාරො තථාහතො අරහං. සමාසමුඛො දුපාරාහො, පච්චෙකඛුඛො දුපාරහො, තථා ගතසාවකො දුපාරහො, රාජු වකඛවතහි දුපාරහො, ඉමෙ බො හික්කවෙ වත්තාරො දුපාරහා”යි.

සපරිවාරො, සපිරිවරින්; රාත්සදෙනා හා සමග; නගරං පච්චි සිනා, කුලයන් පමසථානයෙක්හි පුණ්ණාග්ගපනු සදහා නුවර වැද; අග්ගිකඛුඛොපමං, වස්තිස්කඛුඛොපමවූ; දසබලධම්මදෙසනං, බුදුන්ගේ දහමදෙසුන්; ආසිවිසොපමං, ආසිවිණොපමවූ; “දසබල ධම්මදෙසනං” යනු වැටේ. “අනමනග්ගියං” යනු වැටේ. විහාර මහනගරාගා, වෙහෙරද මහද නුවරද; සබ්බලාච්ඡාකාරභූමිතො, සථාලාච්ඡාකාරයෙන් භූමිතවූයේ; අලංකාරකාරිකණ්ඩවුතො, අලංකාරවූ කාරිකණයන් විසින් පරිවාරවූයේ; දෙවරාජලීලාය; දෙව රජුගේ ලීලායෙන්; කදම්බනදියා, මහකොලොමිහොය; පාසා ණ්ඩිත්ථා, සිසමරොටින් මත්තෙහි පහණතොට; කුරාගමාලංකො, කොත් මළයෙහි; මධනලනාගසුහොපෙනං, මධනලහසහිසුගලයකත් උපෙතවූ; ගෙමනඛලං, රන් නමුලක්; සිතං, හිටක්; අභිකථායං, මිහිදුමහතෙරුන් මෙරට වැඩකල තත්කාලවර්තනට අවනවූනු සදහා සිංහලභාෂායෙන් තුබූ අටුරාග්‍රයෙහි; වතුරඛාමහාසෙනො, හසනාග්‍රෙර්ථපද්ධිලක්ෂණ වතුරඛයෙන් යුත් මහසෙනග ඇති සේ; සිමනනිනිති, ඇතොවුරන් විසින්; නානාතුරිසසංක්‍රිබො, නානා

තුසසියෙන් සොපාකරනලද—පුරිසපරකකමසංඛාතබලයොගතො  
 බලං පුරිසසමුහො යථා නිලගුණයොගතො නිලං, ඔඤා විස අජේඤා  
 ඤරනනාති බලාති බලොඤා තෙහි පරිවාදිතො බලොඤපරිවාරි  
 නො-දුති, යසසින්: මඛලගිතෙහි, මගුල්ගින්; පාසාණතිසෝ,  
 පහණතොට; කුඤ්ඤාචාටකපාසාණකො, කොඩවළපහණින්; කුමහ  
 කාරභාවාටකං අගමාසි, කුඹල්බොහොරුවට ගියේ; හේ මහලුණන්  
 වතු තැනි. තතො මහානිපපාදපං, එයින් මහානිපරැකට ගියේ; හේ  
 කොළඹි එ මහපියන්ගල්තොටතැන්. තතො කකුධපාලිං, එයින්  
 කුඹුක්පෙලට ගියේ; හේ මූලවසාවෙහෙර දකුණුදෙසේ පවුරුතැනි.  
 තතො මහනනං අඛගණරුකං, එයින් මහඅගුණට ගියේ; හේ පැසුළු  
 දකුණු උතිවෙහෙර කළකල්හි මහබන්ගෙසි දකුණු දෙසෙසි යන  
 තැන් වැවසිතවි. තතො බුජ්ජමාතුලං, එයින් කොරමසිල්ලට ගියේ;  
 හේ දකුණු උතිවෙහෙර මහසෑතැන්. තතො මරුත්තපොකඛරණිං,  
 එයින් මුරුතපොකුණට ගියේ; හේ පැසුළු මෙන්ගිරිවෙහෙරට  
 පොකුණු විස ඉක්කිති රන්මසුඋයන පැදුම්දෙසේ රන්දෙරවුයෙන්  
 මධ්‍යම දෙරවුවට වදනා අත දකුණත්වි. තතො විජයාගමඋයනතො  
 උතාරවාරකොඩිකං, එයින් විදුරම්උයන්උතුරුදෙසේ දෙරවුවට  
 ගියේ. පැසුළු එහි කෙවිල්ලවෙහෙර නම්විස. කෙවිල්ලපහා ගොස්;  
 තතො ගජකුම්භකපාසාණං, එයින් ගජකුම්භපහණට ගියේ; හේ  
 පහණනැසුතැන්හි පොකුණුවලෙක්. තතො දුසවට්ඨිමජ්ඣං, එයින්  
 තෝව්ටමැදට ගියේ; හේ දූන් පුත්මාවෙහෙරපැළදෙසේ මහපවුර්  
 පිටුපස්තැන්. තතො අභයවාපියා බලාකපාසාණං, එයින් බයා  
 වැව කොක්ගලට ගියේ; තතො මහාසුසානමජ්ඣං, එයින් මහ  
 සෝන්මැදට ගියේ; තතො දීඝපාසාණං, එයින් දිගුහල්විලට ගියේ;  
 තතො, එයින්; වණ්ඩාලගාමං, ගැලැළිනම් සැබොල්ගම්; වාමෙන  
 පරිහරිකා, වම්න් පිරිහ; ඒ ගම්නැලැළියට මියරතැන්. කමාර  
 දෙවසා, කඹුරුදෙවියා; වාමපසෙස, වම්න්පස්හි; කඹුරුදෙවියා  
 විමන් මහපාණන් වතුතැන්. නිවසුසානං, සැබොල්සොහොතට  
 ගියේ; වවුල්පොකුණුතැන් මස්තොටපොකුණැසි කියත් මෙ. ත  
 තො සිමානිශ්‍රොධං, එයින් සිමානුගයට ගියේ; හේ අභයගිරිවෙහෙර  
 මස්තොට පිරිවෙන්නැන්. තතො බෙලුවඛගණං, එයින් බෙල්අභග්න  
 ට ගියේ; හේ එම වෙහෙර පස්බුදුන් ලභගන් තැන්. තතො, එයින්;  
 ජෙතිසගිරි කුම්භණ්ඩානිධානානං, ජෙතිසනම් ගිරිනම් කුම්භාණ්ඩ  
 නම් අනිධාන ඇති; නිගණ්ණං නිගණ්ණානං අසමපද්‍යති අනෙතා  
 කතා, මිඤ්ඤානුරූප යනතැන්හි ජෙතිසනම් නිවටහුගේ වාසයද  
 තලනමිනාවඩුන්තාතන්හි ගිරිනම් නිවටහුගේ වාසයද වඩමන්  
 මහමෙලාගේතැන්හි කුම්භාණ්ඩනම් නිවටහුගේ වාසයද ඇතුලත්  
 කොට; අනෙකෙසං පරිබ්බාජකාගං ආරාමං වාමෙන පරිහරිකා,

“පරං ජේතියගෙහමිහා ඔරං ගාමිණීවාපියා  
සො පරිබ්බාජකාරාමං නිගණ්ඨාරාමමෙව ව  
ආජීවිකානං ගෙහව බ්‍රාහ්මණවාටමෙව ව  
සිවිකාසොඨිසාලා ව අකාරෙසි නහි. නහි.”

යහාදි ක්‍රමයෙන් ජේතියනම් නිවටහුගේ වාසයෙන් ගාමිණී  
වැව් දක්වා මිථ්‍යාදූෂිතත් අනෙකපරිව්‍රාජකයන්ට නුවරමැවූ පඬු  
අභාරජහු විසින් කරවනලද ආරාම වමින් පිරිම; හියගලුසමීපෙ,  
හියගලුඅභියසේහි; දියවාසබ්‍රහ්මණස්ස, දියවස්බවුණගේ; දෙව  
ගෙහං, දෙවොලට ගියේ; හියගලු අභයගුරා මහසෑතැන දෙවොල්  
අග්නිකොන ඇත්පවුරුතැන්. නතො තෙලුමපාළිං, එයින් තෙල්  
පෙලට ගියේ; හේ වාදුගෙන් දකුණුදෙසේ කුඩපිඩවාපිය දකුණු  
පවුරුතැන්. නතො නාලවතුකං, එයින් නාලවතුකයට ගියේ;  
සතරතල්ලුකක් සිටි ස්ථානය කදුමහරම්පිරිවෙන්තැන්. නතො,  
එයින්; අසුමණ්ඩලං වාමෙන පරිහරිතා, අස්මලුලු වමින් පිරිම;  
හේ කලසකලාගල්විච්චිවනතැන්. නතො මරුමිබ්‍රිතමහමාසි, එයින්  
මහකොලඔහොය දිය ඇත්තෙන් දිවිඇත්තම් විය. මහකොල  
ඔහොයදිය නැත්තෙන් මලහෝනම් වී. නතො පඨාය, කලසකලා  
හොය පවත්ගෙන; සිමාමගො, සිමාමාගිය; නදිතටකෙන,  
හෝවැලයෙන්; උබං, මතුයෙහි; සිහසිනානතිත්ථං ගනනා, සීමස්  
තොටට ගොස්; තීරතො ගච්ඡන්තො, තීරයෙන් යනුයේ; පාසාණ  
නිභේ, පහණතොට; කුඩ්ඨිවාටකපාසාණමුපගනනා, කොඩල  
පහණට ගොස්; තත්ථ අඨාසි, එහි සිටිනව සිටින වී; තඤ්ච, එම අටු  
වායෙහි; දෙවොකං, දෙව්ගෙට; වජං, යනුයේ; ඉසී, මහතෙරහු;  
සිරසිනාය, හිවිටඇති; වසුධාධනිං, මහිනාද; ඛජ්ජනිපරියාගං,  
ඛජ්ජනිපරියායසුතත්; ගොමයපිණ්ඩං, ගොමපිඬුසුතත්; අඨ්ඨි  
තවමං පාණසහස්සං, අඬුනවදහසක් ජනයන්; අට්ඨකස් පත්ඨිය  
යුසේසි; මහාමෙඝවතො විහාසී, මහුසයන් පුණ්‍යප්‍රසව කරමින් මහ  
මෙවුනා උයන්හි වුසුහු; එයින් වදාලහ-

“යං භික්ඛවෙ සීලවතො පබ්බජිතා ගාමං වා නිගමං වා උප  
නිස්සාය විහරන්ති තත්ථ මනුස්සා නීති ධාතෙහි බහුං පුඤ්ඤං පස  
වනති කතමෙහි නීති කායෙන වාචාය මනසා”යි.

වාරඬිකොට්, වල්පත්කෙල්වරින්; පරිවුම්බිතඨානෙ, පහරනට  
නිසි ස්ථානයෙහි; බොධිඝරං, මහබෝගේ; මහාපාසාදො, මහපා;  
සනනිපාතඝරං, පිරිත්ලහගේ; ධාතුඝරං, දුගේ; රාසිමාලකො, රැස්  
මළු; භත්තඝරං, බත්ගේ; මහාදුපො, මහතුඹරැස්; කණ්ණකුපො,  
කැටිපොකුණ; මුතිඝරං, මහපිළිමගේ; මහනතානං, ආදි පත්ඨිය  
යක් මහරහතන් පිරිවරා අවුත් තුත්තත්ස්ථානයෙහි නිරෝධසමා



පක්ඛි සමවැද පදිලස් දක්වා එපියෙස් දැකලහ බෙදු බුදුහ පැසුළු රාතන්සතත් ගෙන අවුදු පොළෝගුගුරුවා උයන්පිළිගත් මහමිනිදුම හතෙර යන මහතැන්ගේ; කාලපාසාදං, කථගේපහා; එයට පරිවාර ගේකලතැන සිට කලපිරිවෙන් නමිවි; සුනහාතපරිවෙණං, සුනහා පිරිවෙන්; දිඝවංකමනපරිවෙණං, දික්සක්මන්පිරිවෙන්; එලගහ පරිවෙණං, එලග්ගුපිරිවෙන්; ථේරවස්සපරිවෙණං, තෙරවස් පිරිවෙන්; මරුගණපරිවෙණං, මුරුගණපිරිවෙන්; දිසසඤ්ජෙනාප කිස්ස පරිවෙණං, දික්සඤ්ජෙනෙවියා පිරිවෙන්—පරිවෙළදවසෙන වෙණයති දස්සයතිති පරිවෙණං විහාරෙ භික්ඛුතං තංතං. උසනථා තං—“වෙණං-ගතිඤ්ජනවිනානානිශාමනවාදිගුගුහණෙසු” යනධානුසි-රයතිථානදිවාථානවංකමනපොකාරණිපතිමණ්ඩිතං කථා, රාත්‍රි ස්ථානසෙනුදු දිවාස්ථානසෙනුදු චබ්බමණ්ණසෙනුදු පුජකරිණ්ණසෙනුදු භූමිතකොට.

දෙව්නං. පියව්වන, දෙවනුපැරජයන ව්වනයෙන්; උපගුල්හ නාමො; මුවහවුනමිඤ්ඤි; සො රාජි, එරජ; සුමති, සුඤ්ඤරවු මති ඤ්ඤි; එය් ලබ්බකායං, මේ ලක්දිව; අමලමතිං, නිමිලවු හුවණ ඤ්ඤි; මහාමනිඤ්ඤථේරං, මහමිනිදුමහතෙරැන්; ආගමා, පිණිස; පඨමං, පළමු; ඉමං. මහාවිහාරං, මේ මහවෙහෙර; කාරසිත්ථි, කරවි.

### මහාවිහාරපටිගහණකථා.

— 6(8) : —

මහාඅප්පමාදසුත්තන්තං, අධ්‍යාත්මාරසංයමං එකාදසනිපාතයෙනි මහාඅප්පමාදසුත්තන්; කචනමෙති යමගණං, කචනමෙති නාය වුවමනා අධ්‍යාණය; අරියමග්ගපොකාරණියං, ආර්යමාර්ගික නමැති පොකුණෙහි; අවගාතිනි, ගැලී; මග්ගසංගණිකාදකෙන, මග්ගවණනමැති දියෙන්; කිලෙසමලං, කෙලෙස් නමැතිවල; හිරිමත්තප්පසාධකෙ, හිරිමත්තප්පනමැතිසථ; සිලවිලෙපකෙන, සිල් නමැතිවිලවුගෙන්; අරහත්තමණ්ඩකෙන, රහත්බාවිනාමැති පලඳගෙන්; පිමුත්ති පුජාද්දමං, පවිත්‍රත්ති නමැතිමල්දම්; ඉක්ඛපාදපාදානා, වතුරික්ඛපාද නමැති පාදකාවට; නිබ්බාතනගරං, නිවන් නමැති නුවරට; ධම්මපාසාදං, දහම් නමැති පහසට; නිබ්බාතමහාතලෙ, නිවන් නමැති මහ තෙලෙහි; එකගහසුචසමප්පිකො, සමාපත්තිසුවයෙන් සමර්පිත වූයේ; දිනනවිහාරා, දෙතලද විහාරඤ්ඤියහු; නරමරසංගහං, නරමරයන්ට සංග්‍රහ; දෙවමග්ගසංගණි, දිවමග්ගසංගණියෝ; තං ගණිතං, ඒ ආර්යගණයන් ඇති මහතෙරුහු; තචගණං, ඔවුන් පිරිවර ආ ආර්යගණයහු; ගුණවිජ්ඣකකිත්තිං, ගුණයෙන් දසරෙයෙනි පතල යසස් ඇතියවුන්; යානං, වතුරිවිධප්‍රත්‍යය සඳහා තමන් කරා ආයාතයහු; උපෙය්‍යව, ගමන්විසින් මේ ආර්යගණයන් කරා එළඹෙහු; මායසමානා, ප්‍රදහුවෝ; විජුලං, බොහෝවු; පුඤ්ඤ චසං, දූෂල්ලස්; අකරංසු, කලෝ.

වෙනිසගිටිවිහාරපටිගහණකථා.



දසභාතිකසමාකූලං, දසබ්‍යංගත්විසින් සමාකූලවූ; අසුර  
 පුණ්ණමදිවසෙ, වප පුණ්ණපොහෝද; අබ්භ, වෙලගෙහුද; මුඛකා,  
 හිමයෙහුද; ධූම, දුමිහුද; රජ, ධූලිගෙහුද; රුහු, රුහුකෙරෙහුද;  
 විපජ්ජිතනං, විප්‍රමුක්කවූ; බුද්ධියාදපසමණකිත්තසා, බුද්ධිතාදයෙන්  
 ප්‍රතිමණකිත්තවූ; ලොකස්ස, ලොකසාගේ; රුමණෙය්‍යකදස්සනන්තං,  
 රමණාවය නමත් දන්තාසදහා; උත්තමිත්තං, උපුල්වනලද; රජත  
 මයං, රිදීමුවා; මහාආද්‍යසමණධර්මං, විශ, මහා ආද්‍යසමණධර්මයක් සෙ  
 සින්; නෙමිවට්ඨිකං, තිමිවලල්ලෙහි; විපරිවතනිකමාන, පෙරලෙ  
 නලද; රජතවකකසස්සිරිකං, රිදීසකක් බඳු; පුණ්ණව්‍යුමණධර්මං,  
 පුණ්ණව්‍යුමණධර්මය; රජතසං, රිදීනෙළුන්; විනිග්ගනාහි, නක්  
 මෙනලද; රජතවිමාන, රිදීවිමනින්; විප්‍රමුක්කවූ; මුත්තාවලී,  
 මුතුබැඳු; සුමනකුසුමද්‍රව්‍ය, සමන්මල්දම්; සෙනදකුල, සුදු  
 දුහල්; කුමුදවිසරෙහි, කුමුදුමල්පතරින්; සමරිකිණිමාන විශ, ගැව  
 සිගත්වන්වූ; වතුරුපක්කිලෙසවිප්‍රමුක්ක, සතරඋපකෙලයෙන්  
 විසින් විප්‍රමුක්කවූ; පුණ්ණව්‍යු, පුන්සදහුගේ; පභාසමුදය, රශ්මි  
 කදම්බයෙන්; ඔහාසිතාය, උද්දීප්තවූ; තාය රතනියා, ඒ රුහුයා;  
 කන්තිකපුණ්ණමදිවසෙ, සීලපුණ්ණපොහෝදවස්; අනාඨවාසං, නිව  
 හලවිසීම; සබ්බතාලාවචරෙ, හැමවාරණගණයන්; මධගලවරවාරණං,  
 මගල්ඇතු—සො පව්ච්ඡිකවාරණතො ගමනපරික්කලෙසවාරණ  
 තො වා වාරණං—මහානාගවහුය්‍යනාහිමුබො, මහනාලයන්අහි  
 මුබව; ඤේ දුන් නාවිනිතැන්; අබ්‍ය, එකානතයෙන්; අසාසං, මුත්තා;  
 පාවිතමනාසාලමුලෙ, පැදුම්වහසල්මුල්හි; ලංකානියමානං, ලංකා  
 වට ආනියමානවූ; මහාබොධිං, දක්ෂිණශාඛාමහාබොධියා; කතති  
 කප්පපුණ්ණි; කැතිසැණමහමහස සමග පවත්නාලද පුදයෙන්;  
 ආභිණ්ඩසි යන තැනැ “හිච්ඡි-ගතකම්” යන ධාතුසි. දක්ෂිණකකං, දකු  
 ඹු දසරුව; වසිසමානකවණියායං, වඩනා සෙවණෙහි; මහපස්  
 වරුයා සුසේසි; මහිගලදනනිමන්තෙ, මගල්ඇතුගේ මසනකයෙහි;  
 මධගලමානබොධා, මගල්ඇත්; ඉහකුමෙහ, ඇත්කුඹු; නාගො, ඇත්;  
 අනෙකනාලාවචරපරිවුතො, අනෙකවාරණයන්විසින් පරිවැනවු  
 යේ; අපසකකනොනා, අපසබ්බමණය කරනුයේ; පසුපස්සෙන්  
 බස්නේය යුසේසි; කණ්ටකසමානිණ්ණසාඛාති, කණ්ටකයෙන් ස  
 මානිණ්ණවූ ශාඛාඇති; කදම්බපුප්ඵකාදීහි, සිතුරුඇ; විදිත, දන්තා  
 ලද; ගජවර්ධිප්‍රායො, ගජවරයා අභිප්‍රායඇතියේ; කර්වරකුමුක්ක  
 පාමාණං, ගජවරයාගේ කුඹ හා සමානවූ; වත්තං කතා, අධිෂ්ඨාන  
 කොට; ඉභිකාපි, උභ්‍ය; සුරහි, සුගඬවූ; කුසුම, මලින්; සමලංක  
 නෙ, සැදුම්ලද; විරදිතු, ඇත්රජහුගේ; කුමනතො, කුඹන්; විමන  
 යකරං, විසමය ජනවනුදූ.

සකධාතුසරිරකෙනපි, නමාගේ ධාතුගරිරසෙනුදු; පරිනිබ්බතගතොපි, නිරූපධිශෙෂනිඵාණධාතුවින් පිරිනිවිසාද වූ; ලොකනාථො, නථාගත; ජනනාස, මහාජනයහව; හිතං සුඛච, මෙලොච වැඩද පරලොචවැඩද; සමා, මනාකොට; බහුධා, අනෙකප්‍රකාරයෙන්; අසාසි, කෙළේ; ඕතෙ එව, බුදුන් දිව්‍යකුකල්හිම; කා කථා, කවර කථාය; ක්සත්‍රම කිම නැත සුදේසි.

### ධාතූගමනකථා.

—8(8):—

තො, අපට; සරස, සිරසයෙන් සවිකෘත්‍යයෙන්; රංසිජල, රශ්මිජලයන්; විසුජ්ඣකෙන, විහිදුනා; සාසනං, හසුන්; ජම්‍බුකොලපට්‍ඨනං, නාදිව දඹුල්තොටට; ථේරධිථානවසෙන, මහතෙරුන්ගේ අධිෂ්ඨානවශයෙන්; පච්ඡි අනෙතපුරිකාසතෙහි, රුජව රෙඛජනයන් පත්සියක් දෙනා හා සමග—අනෙතපුරිකා, රුජවරොධා—පච්ඡි ව පුරවිලාසිනිසතෙහි සබ්බං, පුරවමියන් පත්සියක් දෙනා හාද සමග; භාතුජයා, මලුගේ භාය්‍යා; ගනිතබ්බතා, ගෘහිතවුතඥාත්තී; තෙ, ඔවුන්; සුතචිරත, පුත්‍රචියොග; සොකසාගර, ගොකනමැති සමුදයෙහි; නිමුජ්ජාපෙනති, ගැලෙන්නිහු; නරචිරවචනං, නරචිරයාගේ වචන; අනුලාඛනනියා, අනුලාඛමික්‍ෂත්‍රියකතඤ; කප්පානලො, කප්පිනී; අසත්ථිකාරහං, \* සැත පහරවන් නට තොනිසිවූ; පචතෙනතසා, පස්ඇස්ඇති; මහාවෙතිසෙ, රුවන් මැලිමහසැයෙහි; සජාතපිඨිපාමොජේජා, සජාතවු ප්‍රිතිප්‍රමොදඥාතිසේ; තත්ථ, ඒ මහබෝ වඩා ගෙන එන මග; ධවල, සුදුවූ; විජුල, බොහෝවූ; වාලුකං, වැලි; ලාජපච්චකුසුමානි, හිතණ සමන්තකුසුමසිදුහතු විලද(සුන්සහල්)යන ලදපස්මල්; විවිධජුතිවිසර, තොවක් පැහැ විහිදුණු; ධජපතාක, ධජපතාකයන්ගේ; අනෙකසහසං, ගොථික්දහස්; අජසං, මහ; සුවණ්ණකවානසාය, රන්කවාහයක් සඳහා; නවහන්ථරිකෙට්‍ඨපං, නවරියනක් පරික්‍ෂෙපඥාති; පචහත්ථුබ්බධං, පස්රියනක් උසඥාති; තිහත්ථි.තමිහං, තුන්රියනක් පලලඥාති; අභිබ්බලබහලං, අටහලක් බොලඥාති; සුචකුජර, නහඹඥාතක්හුගේ; සොණ්ඩපාමාණවුඛවට්ඨිකං, සොඩක් පමණ මුව විවිඥාති; බාලසුරියමණ්ඩලසනනිහං, ලිහිරුඛිඹක් බඳු; සබ්බාගරණභුසතො, සථාගරණයෙන් භූෂිතවූයේ; මධ්‍යලමාතබ්‍යං, මධ්‍යලහස්නිහු; පාකට, පුකටවූ; කිරිට, කිරුළමිණින්; සංවසි, මනොඥවූ; සිසෙත, සිරස්ඥාති; මුඛාභිසිතත, මුඛාභිමුසාවූ; බතනියසහසෙත, දහසක්රජන්විසින්; ගලමාග, වැහෙන; මදගංඛ, මදයෙන් ගසිවූ; ගඛකුජර, ගඳාතුන්විසින්; අකුකාරය, අඳුරුවූ; චටුල, චල්ගත්; භුරඛනනිකර, අභව්‍යාදයන්ගේ; මුඛරමුඛරට, මුඛරිකවූ

\* “අසත්ථිපාතාරහං” සිදු පාඨයි.

මුඛරවයෙන්; බ්‍යවකතදසදිසාය, බ්‍යවකතවු දසදිසාය; පදනි; බල, යොධබලයන්ගේ; බහලකලකලරව, බහලවු කලකලවු රව යෙන්; ඵාලිත; පළතලද; සොතව්වරය, කන්සිදුරුඇති; නිදදය, දයානැතිව භයානකකොට; ආහන, පහරනාලද; මුදිබහමද්දලපටහ කාහලසංඛරව, මාදබහාදිත්ගේ රවයෙන්; බොධිතාය, දන්වන ලද; ධවල, සුදු; වාමරසහසාය, වාමරසහසුයන්ඇති; කනක දණ්ඩ, රන්දඩුඇති; ආතපතත, සේසතීන්; සසිසවිත, සංඝටිනාඇති; ගහනාය, ආකාශදෙශඇති; සතතයොජනායාමාය, සත්යොදන්දික් ඇති; තියොජනවිජ්‍යාය, තුන්යොදන්පලල්ඇති; සෙනාය, වතු රබ්‍යවිසෙයාවෙන්; සමුසසිතධජපටාකං, සමුප්පිතධජපතාකා ඇති; නානාරකනවිවිතනං; නානාරත්නයෙන් විවික්‍රවු; අනෙකා ලබ්‍යාරපතිමණ්ඩනං, අනෙකාලබ්‍යාරයෙන් භූමිතවු; විවිධකුසුම සමාකිණ්ණං, විවිධකුසුමයෙන් සමාකිණ්ණවු; අනෙකතුරියසංක්‍රමං, අනෙකතුරියයන්විසින් කොපණය කරනලද; සාණියා, ජවතිකා යෙන්; සබ්බාලබ්‍යාරපතිමණ්ඩනො, සමාහරණයෙන් විශුෂිතවු; අලබ්‍යතරජසහසුපරිවුතො, අලබ්‍යතවු රජසහසුයෙන් පරිමාන වුයේ; සුචණ්ණකුලිකං, රන්තෙල්ලක්; මනොසිලාය, රක්කලලින්; ගවකඛජලසදිසං, ගෝඇස්ජලාවක්සෙසින්; අනුසිබ්බනා, හිමවින්; නිකඛනා, නික්මුණවු; නවුති, අනුමුල්ලු; සලිලාවලාවසානො, දියපොළොව් අවසන්කොටඇති; මහාභූමිවාරො, මහාභූමිකම්පා; දෙවද්‍රද්‍රතිසො, දෙව්බෙරහු; භිංකාරෙහි, භිංසන ධවතියෙන්; ථුති ජපෙපති, සෙතාග්‍රවචනයෙන්—“ජල-වෘක්‍ෂවාපි” යන ධාතුසි— අපොටනෙහි, ආස්ථාලනයෙන්; ගජ්ඣෙහි, ගැජ්ඣින්; රවෙහි, නාදයෙන්; වීරුගෙහි, හඬින්; සබ්බනාලාවචරනං, සම්චාරණයන් ගේ; සකසකපටිභානෙහි, නමන්තමන්ගේ දුක්‍රමිවිශෙෂයෙන්— යෙ ආයුතා ව පඤ්ඤාය ව අකනිඨා ජෙඨිකා සබ්බදෙවෙහි පණිත තර දෙවා තෙ අකනිඨා—රතනගොපානසී, රුවන්ගොවතැසින්; විතඛං විස කුරුමානා, වළඳනාලදුවන් කරනුවෝ; ආවකිනිඨා, ආවෘතතව අවුත් පැදකුණකොට; විගතහිමවලාහකෙ, විගතවු හිම හා වලාඇති; විප්‍රසනනවකකවාලගබ්‍යෙ, විප්‍රසනනවු වක්‍රවාල ගහියෙහි; පරිපුණ්ණ, පරිපුණ්ණවු; වඤ්ඤානතරජකුමාරෙන, වෙට්ස්දෙව්බිසවුන් කුසෙහි ගොත් රජකුමරුවන් අවදෙනාකෙරෙ හි සදගුත්රරජකුමරුහවිසින්; කෙසරිවමවාචනබාය, කෙසරසිංහ සමින් සදනලද; විමාපයනති, වික්‍රම කරනුවි; ජනනං, සමුභයා; සජානපිතිබෙගො, සජානප්‍රිතිවෙනඇතියේ; සොලසමිභාදෙසාලං කතෙන, අතුමගද්දි සොලොස්රවින් සැදුම්ලද; මණිකතකකිරිට සහසෙත, මිණිරන්වොටුහදහසින්; සෙනතුරඛන, සුදුඅසුන්විසින්; භාසුරෙ, දිලිඟෙන; සමුසසිත, සුසුමනලද; සිතාතපතෙන, සේසන්ඇති; ජුණ්ණපක්‍ෂය, ජෙණ්ණපක්‍ෂයාගේ; ජෙණ්ණපක්‍ෂා නම් සදරැසි.



ඉති, මෙසේ; සරෙ, විලක්සේ පරිපුණ්ණවූ; කුසුමපුරෙ, පාවා ලිපුනුනම්නුවර; සරංසා, ප්‍රාග්‍යායෂිවිසින් නික්මෙන රස් හා සහිත වූ; බහුවිධ, නානාප්‍රකාරවූ වණිසංසරානඥාති; වාරු, මනොඥවූ; ධජකුලා, ධජපතාකායෙන් සංකීර්ණවූ; විසාලා, විසතිර්ණවූ; සුරුචිර, සාධුසුඤ්ජරවූ; පවර, ශ්‍රේෂ්ඨවූ; උරුබොධිපුජ, මහබෝසුද; මරුතර, දිව්‍යමනුෂ්‍යයන්; චිත්තවිකාසිනී, මනාප්‍රබෝධනී, අහොසි, වූ.

“එවිං ධම්මාසොකනරිඤ්ජන ගතිනා” යනු ප්‍රශ්නය කළපරිදි දක්වනු සඳහා කීහු. පතනජලිහිඤ්ඤා, ප්‍රාප්තවූ සෙහිඤ්ඤාති; විධුර්ඤ්ජනාගරුජං, විදුර්ඤ්ජනමි. නාරජහු; අභාරස දෙවතාකුලාති, අවලොස්කුලෙක දෙවියන්; තරව්ජ, සරස්; කුලිඛග, කිලිභු; කප්ප, කපු; බලන්ති, බලන්; පෙසකාර, පෙහෙර; කුමනකාර, කුමල්; මාලාකාර, මල්කරු; ගන්ධකාර, ගන්ධවලු; \* සිබ්බකාර, තුනා; සුද, හඬකාර; කමාර, කඹුරු; ලොහකාර, ලෝකරු; සුවණ්ණකාර, තරහල්; වසිසිකි, වඩු; චිත්තකාර, සිත්කරු; ආනොජ්ජවාදක, ගඳවි; ඡරානකාර, සත්කරු; උසකපාල, උයන්පලු; දිවසකරවංසජනං, සුයෂි වංශසම්භූතවූ; වෙවිසදෙවියා, වෙවස්දෙවිබිසවුන් හා; සහොදරනං, එකකුස හොත්; සුමිත්තබොධිගුත්තාහිධානං, සුමිත්තනම්බොධිගුත්තනම් අහිධානඥාති; අත්තනා, සමථානෙ ධිපෙඤ්ඤා, තමා පලඳනානාක් පලඳනා පලඳවා නම්හව කරනනාක් පෙරහර කරවා තමා හා සමනත්ති නබ්බවා; පරිභාරදෙවියො, පෙරහරදුන්; ගඬාය, ගඬාගමිනදිය; සඵකාදසහිකඤ්ඤා, මහගම්සභුත් එකොලොස්දෙනකු හා සමග; තස්සව, එම නැව; පුබ්බාපරසමුදා, පුළුසමුදය හා අපරසමුදයාගේ; වෙලා, වෙලෙලු; අවලග්ගං, නැවැති; විඤ්ඤාචරිං, විඤ්ඤානම් අවච්ඡා; තාවලිග්ගාතිත්ථං, තාවලිග්ගොචර; දෙවතාගමනුස්සා, දිව්‍යයන් හා නාගයන් හා මනුෂ්‍යයෝ; ගන්ධමාල, ගඳමලිඳු; අමබර, විචිත්‍රවස්ත්‍රයෙහි; ආහරණ, රත්නාහරණයෙහි; චන්ද්‍රචූෂණංකරාදවස්සෙති, සුන්සුනුවණියෙන් හා මුවරදවණියෙහි; අනිලබලවෙග, අනිලබලවෙගයෙන්; විදුලිත, ඇලලෙතලද; ජලනිධි, සමුද්‍රයාගේ; වෙලාතවෙ, වෙලෙලු; අතිසෙකං දූපෙඤ්ඤා, අගරජනව සෙසින් බිසෝ දෙව්; මහසිරිමාසෙ, උදුවප; සොළසජ්ඣසම්පන්නකුලෙහි; අටකැත්කුල හා සොළොස්ජ්ඣසම්පන්නකුල හා සමග; ජලනිධි, සමුද්‍රයෙහි; සලිලං, දිව්‍ය; “ගට්ඨස්ථ වතරෙ” යන නැත්ති අරෙ යනු අව්‍යයය; කඤ්ඤා, කඤ්ජනය කොට; “කදි-කුදි-කුලදි-ආත්තානෙ” යන ධාතුසි-“ස්කඤ්ඤි-ගතිගොපණයෝ” † යන ධාතුසි-තත්ථ, ඒ මහමුහුද; ඡන්දනාදකං දසෙන්නනාවිධ, සදත්දහනලා දක්වනුවන් බඳු; දෙවිඤ්ජරවණමණ්ඩලං,

\* “ඔස්නාවලු”

† “පක්කිතයා” යනු සඳහා මේ ධාතුනිර්දේශයි.



සක්ඛෙවිරජ්ජුගේ රහමඩලය; විකුබ්බනමකංසු, වාතවණිකාකාරාදි  
 ක්ෂොභ දක්වමින් සැකිකොළෝ; සුපණ්ණරූපං, ගුරුඵවෙස්; කප්පාන  
 ලකඛ්ඨි, කප්භිතිකදක් සෙසින්; භිංසනෙන, භයානකඩු; රච්ඡුර  
 ගප්ඨං, අපස්කුස්; සිඛා, ඉඤ්ඤාමණ්ණවණ්ණි ඔසකයෙහි; මරිච්ජා  
 ලෙන, රස්දුලින්; ගගනං, අඟස්; පක්ඛානිලවෙගෙන, පක්ෂවාත  
 වෙගයෙන්; ජලනිඨිපාතාලං, සමුද්‍රයාගේ රසානලය; සුගගන,  
 සුගයාගේ අතනයෙහි; දිනකරකාරෙන, දිවසකරයන් බදු; භිංස  
 නක, භයානකඩු; නසතසුගලෙන, ලොචනසුගලයෙන්; ගුප්ඨග  
 හදයානි, නාගයන්ගේ හෘදයයන්; සංවට්ඨජලනිඨිනාදවිසදෙන, ප්‍රලය  
 සාගරකොණාසෙසින් විගදවූ; සමුත්තපාරූපා, සමාස්ථත්වසහවූ භිත  
 වූ චලිතවූ ප්‍රකම්පිතවූ ස්වභාව ඇතිකව්නු; නං විභූතීං, ඵ්ඵේශවයෑ; මුච  
 ලිඤ්ඤරගිඤ්ඤ, මුචලිඤ්ඤාරජ්ජුගේ; භොගාවළිං, දරණවැල; උච්චි  
 ඵ්ඵතතං, ඉදුල්පා; විසමුදගතං, විසමුඛ හා විෂානල; සරණසිලා  
 හරණං, සරණසිල්ලනමැති පලදනා; නඤ්ජාපනඤ්ජාගරජස්ස,  
 නඤ්ජාපනඤ්ජාමිනාරජ්ජුගේ; විසසාගරං, විසසමුදය; සුගතන  
 දිවසකරො විස, සුගතතිරක්ඛ සෙසින්; නො, අපගේ; නාගලො  
 කස්ස, පාතාලලොකයහට; සග්ගාපවග්ගං, ස්වග්ග හා අපවග්ග; සච්චි  
 තීං, නැටුම්ගැනුම්; න:ගරජේත, නාගලොකයෙහි රජයෙයන්;  
 “ඵචං සංඝමිත්තතෙරිසා ආනිතා” යනු “කථං සංඝමිත්තතෙරිසා  
 ආනිතා” යන ප්‍රශ්නගට විසජ්ජනා කල්පරිදි දක්වනුසඳහා කිතු.

සුමනසාමගේණරස්ස, බාතුචට ගිය සුමනනම්ගෙරණපාණන්ගේ; වචනෙක, මහබෝ පැලළුප්තුවර පැදුම්මහසල්මුලට වැඩුන යන වචන යෙත්; විමල, නිමීමලවූ; විපුල, බොහෝවූ; වාලකං, වැලි; සමුද්දාසාලවණ්ණසීම, සමුද්දාලා වුවමනානන්ති; ආකාශෙ, අහස්ති; “ආගතො වතරෙ” යන තත්ති “අරො” යනු: යහනා යන අර්ථයි. ජලනිධි, සමුද්දාගේ; වෙලාතටෙ, වෙලෙල, දෙවාරිකඩානෙ, චාරපාලසාන යෙති; පාචිනතිස්සවිහාරථානං, බුදුන් වැඩහුන් කිරිපලුන්පිහිටි පැදුම්පස්වෙගෙරනැනට; පාතරාසං, පෙරවරබත්- “ප්‍රාත අශෞත ඉති ප්‍රාතරාශා:”-සඤ්ඤාණං, සලකුණු; තවකකඛාහමිණස්ස ගාමවා රෙ, තවක්බමුණ ගම්දෙරැ; දෑත් තවක්ගම්දෙරත්ති; අතඤ්ඤො, අතඤ අසුමතන වූයේ; මුත්තාඵලධවල, මුත්තාඵලසෙසින් ධවලවූ; ධජතරුවන, ධජනමැති තරුවනයෙන්; තාදිනො, තාදෑන්සු-ලාභා ලාභයසායසනිඤ්ඤපසංසාසුබදුකෙඛසු සමපචතනවිතතාය තාදිනො, අථවා ඉඨානිඬෙපි තාදිති අදිතා වුත්තතතා ඉඨානිඬෙසු තාදිසායෙවාති තාදිනො-වදනවෙරස්ස (වදනනානං වරස්ස), වක්කා ජතයතට උත්තමවූවනුගේ; නිලකභුතෙ, නිලකසානයට පත්; පරිකම්මසංඛතෙ, පරිකම්මයෙන් සංස්කෘතවූ; අනුසුබ්බමිපස්සනං, සංසාරපරිග්‍රහයෙහි පටන්ගෙන නොනුගුණන දක්වා අනුප්‍රථි

සෙන් වඩනලද විදහිනා; පඨපෙකා, ප්‍රසාපනකොට; උදකාමිනි පරියනතං කතා. දියපොළොව පයනිනතකොට; ඕනකුනා, වලද නාහු, ගහින, ගත්තාලද; මකරඤ්ඤ, මුවරදඇති; මඤ්ඤා, මඤ් මරුවෝ; ඝන, බහලවූ; සිතල, සිහිල්වූ; හිමවලාහකා, හිමවලාහ කයෝ; විගතහිමවලාහකෙ, අපගතවූ හිමවලාහකාඇති; නිමලා කාසෙ, නිමිමලවූ ආකාශයෙහි; කාපර්ගාමෙ, රුහුණකදරනමිහි; චන්දනගාමෙ, එහිම සදුන්ගමිහි; විජමහිතපාටිභාරියාය, විජමහිත කරනලද ප්‍රාතිභායනිඇති; පාවිතමහාසාධනො, පැදුම්දෙසෙහි මහාසාධනයෙන්; මහාආසනභානෙ, පැදුම්දෙසෙහි මහආසන තන්හි; ඉසසරසමණරාමෙ, ඉසුරුමණුවෙහෙර; හේ දන් කසුන්හිරි වෙහෙරතැන් වි-හිතාය, මෙලෝවැඩසඳහා; සුවාය, පරලෝවැඩ සඳහා; “එවං රක්ඛන්දෙවානං පියතිස්සෙන පතිභාපිතා” යනු ප්‍රත්තං යට වසජ්ජනය කල පරිදි දක්වනුසඳහා කීනු.

අපරිමිතසමය, අනන්තාපරිමාණකාලයෙහි; සමුපවිත, රැස්කරන ලද; කුසලබලනිබ්බතෙන, පාරමිතාබලයෙන් නිපන්; සනරාමර් අරියපරිසමජ්ඣෙ, මිනිසුන්හා දෙවියන්හා ආයනියන් සියෝ පිරිස වැද; සාවෙතා; සත්යලක් අස්වා; සුරතර්, දෙවිමිනිසුන්ගේ; නයන මනොහරං, නුවන්මත හදනා; ඉඤ්ඤාපකලාපොවිය, දෙවිදුහුකලබ බදු, විවිධරාග, නොඑක් පැහැඇති; මහාධර්මාලිනි, විශාලධර්මාලා ඇති; සුරපති, සක්දෙවරජහුගේ; සමජ්ජමණධිලංචිය, තැටුම්මබලයක් සෙසින්; විකව, පිපි; පච්චණ්ණ, පස්පැහැඇති; කුසුමනසනානි, කුසුම් නමැතිනුවන්; විවිධවිභව්වරව, නොසෙක්ලිහණිහඬම; තුරියභො සං, තුරියභො; මධුරමධුකරනාදෙන, මිසුරුබමරහඬින්; ගාසිකා, ගාසනාකොට; ලලිතාන, ලලත්වූ; පලලවකරනලං, පලලවකරන ලය; බොධිභාරකෙහි, බොධිආහරණ කල මහබෝ වඩා අල; ධම්මා සොකකර්ඤ්ඤසං, ධම්මාශොකකරපතිහුගේ හසුන්; සුහදය, සුඤ්ඤ වූ හදයඇති; පරම, විශිෂ්ටවූ; බහුවග්ගෙ, බහුවග්ගයන්- මමනාවසෙන බජ්ඣනනි සමබජ්ඣනනි බන්ධු ඤාති සාලොහි තා ව-අදිනනං, නුදුන්දෙයක්; තෙන, ඔහුවිසින්; මෙ, මට; අත්ත මත්තමෙව, ආත්මානුසේක්මය; තෙමේ තමා නොදිත්වන්තා සු සේසි; අවලොහි සංඛං මනෙනකා, ඇමතියන් හා සමගගෙන; ජග නි, දියෙහි; ලොකයෙහිය. සුසේසි; ‘මහතනා’ යන තැන්හි “මහ- පුජ්‍යාමි” යන ධාතුයි. එම දක්වන්නට කීහ ‘පුජ්‍යං’ යනු, පුජ්‍යවූ; බොධිරුක්ඛං, පුමරජහු; ‘ලාති’ යනු ‘ලා-ආරුහෙ’ යන ධාතුයි. ආද දුති පරිපාලෙති යනු එයට පයනියෙහි; මහාලානභානං, මහාලාන ස්ථාන; මහලේතැන සුසේසි. ජගත්ති පුජ්‍යවූ. මහබෝරුක්ඛානස පරිපාලනය කරනුවන්ගේ තැනසුසේසි. මොරපාසාදෙ පධානසරය, මොරපාසියන්ගලට; අත්තනො කරණිං, තමහට කටයුතු; සකල

මධ්‍යලං; සිසුපතසිත්මඟ්‍ර; පරිහාරං, පෙරහර; මධ්‍යලදිවසෙ,  
 තනතුරුමඟ්‍රදවස්; දසනවසනසුගං, දහවලසහළක්; සබ්බසං,  
 මහබෝ විඩා ආහාරමදෙනතට; මධ්‍යලවන්තානි, මඟ්‍රපිළි; පිටුවමාල  
 කෙ, අන්තිකතා පුලිලමඵයෙහි; සනතිපාතෙනා, රැස්කරවාගෙන,  
 තස්ස ධානනාරං විනිවේදිනා, මහට තනතුරු දෙවනපරිදි දක්වා;  
 මහාචාරං. විවරාපෙතා, මහදොර හරවා; සුමිතෙනන, මලු සුමිතන  
 නම්කුමරහු ලවා; ලංකාජගතිමහාලානො, ලක්දිව්මහලේ; තිකි  
 න්‍යං වාචාපෙතා, තුන්සලක් කියවා; වෙසිතමනලංකතං. සීසං  
 දික්කා, නොසැදුණුතැනෙක් කිමහෝසි බලනුයේ මහබඹහු සේ සෙ  
 වලබද හිස් දෑක; කිරිටං. තස්ස මන්තෙ පතිඨාපෙතා, තම වො  
 ටුහු ඔහුගේ මුදුනෙහි පිහිටුවා; මෙසනාදසනතිහෙති, මෙකඩවති  
 බදු; මධ්‍යලතුරියනාදෙහි, මධ්‍යලතුරියභෞතායෙන්; සරමසුරෙ,  
 ගෙමොනරුන්; සුමිතනසාපි, සුමිතනනම් රජකුමරහටද; ජගති  
 මහාලානො, දියමහලේ; සිහාසන, සිහස්නෙහි; ආසිනො, හුන්  
 නේ; සිහපථරං, සිවුමැදුරට; ආරුසාන, ආරුස්වා; පුරවතිනා, පුර  
 කන්තමැති; කමලිනි, මහනෙලියන්ගේ; නෙතන, ඇස්නමැති;  
 උපලසහසෙහි, මහනෙල්දහසින්; මලයාරජඨානං, මලයරජ  
 නැත්; විරබාහුජනපදං, විජයරජහට ද කෙවින්නම් යකින්න බඩ  
 හොත් විරබාහුකුමර විසුයෙන් විරබාහුනම්ජනපද; හේ පැසුළු පිල්  
 බාජනපදනම්වි. අදසි, ඔහුගේ වංශ නැවැත්තැන සිට මලුහට පර  
 පුරුකොටින් දිනි; දෙවගුනෙතා, දෙවගුන්කුමර; පරිතොනාදකං,  
 පිරිත්දිය; මධ්‍යලදනතිමන්තෙ, මඟ්‍රඇතුගේ මසනකයෙහි; ලංකා  
 මහාරාජිකඨානං, ලක්මහරැටිනැත්; වතුරසසිසගුම්, සතරැසිබිම;  
 ධම්මගුනෙතා, ධම්මගුන්කුමර; මොරියසෙඨිඨානං, මොරියසිටුනැත්;  
 මොරියජනපදං, මුවරදුනම්වු; හේමොරියවංසජවු ධම්මගුන්කුමරහට  
 දුන්නෙන් මොරියජනපද නම් වී. සුරියගුනෙතා, හිරුගුන්  
 කුමර; හිංකාරගාහකඨානං, කොතුරුගානානැත්; ගොතමො, ගො  
 යුම්කුමර; රත්තැහැනි මල් බොහෝ ඇතද එකමලක් රත්මල්  
 නම්වනසෙසින් මල්බැසන් ගොනුයෙන් ගොතම වුවද ඔවුන්  
 කෙරෙහිම ගොතමනම් වී. ජනගාහකඨානං, සැත්ගන්නානැත්;  
 ජුතිශුරො, ජුතිකරකුමර; ආරකිපාරිමරියඨානං, අරක්මේනා  
 නැත්; තෙසු, ඔවුන්කෙරෙහි; සෙඨිකුලපෙඨිසස, දළහතෙමිනම්සක්  
 වින්නාගේ ගැහැවරුවන්හු පරපුරෙන් බට සිටුකුලෙහි දෙවුවහට;  
 අසිගාහකඨානං, දවැ අසිපත් ගෙන මහබෝරක්නාකොට තුබුවන්  
 කානදෙවු වරදෙවු මල්බැකොට මහබොසට ඇරදක්වාදිත්; බ්‍රාහ්මණ  
 කුලපෙඨිසස, බමුණුකුලදෙවුවහට; බ්‍රාහ්මණරාජඨානං, තමා පිරි  
 වර බමුණන්ගෙන දවසඅවුත් මහබොසට ශාන්තිකරනුකොටනනැත්  
 දින; කුටුම්භිකුලපෙඨිසස, කෙලෙඹිකුලෙහි දෙවුවහට; උත්තරා  
 පථායකඨානං, තමා පිරිවර කෙලෙඹිය හි ගෙන මහබෝමගුලෙහි



රන්දිදීඞ්දදි කහනුකොට උතුරුපස්නානන්දින;වාණිජකුලජෙඨස්ස,  
 වෙලෙඳකුලෙති දෙවුවහට;මහාවාණිජනායකඨානං,නමාපිරිවර වෙ  
 ලෙඳගණන් ගෙන සිඬතුපා එළවනු කොට මහවෙලෙඳනානැන් දින;  
 ධනුගහකුලජෙඨස්ස, දුනුවාකුලදෙවුවහට; මහාබොධිආරක්කඨා  
 නං, නමා පිරිවර දුනුවාවන් ගෙන දුනුත්පද මහබොසට කපුවන්  
 තොබැස්සදෙනුකොට මහබෝදරක්කනානන් දින; පැසුළු මුහු කො  
 ඩහරරවින් කොටසරෙහි කොප්පරුන් දුනුවාවන්විසින් ඔවුන් හා  
 එක්හු; තරව්ජකුලජෙඨස්ස, සරස්කුලෙහි දෙවුවහට; තරව්ජනාය  
 කඨානං, නමා පිරිවර සරසුන් ගෙන සේසත් වඩනු කොට සරස්  
 නා තැන් දින; කුලිඛකුලජෙඨස්ස, ක්ලිතුකුලදෙවුවහට; කුලිඛ  
 නායකඨානං, නමා පිරිවර ක්ලිතුන් ගෙන මහබොසට නවමල්  
 හැරදී මෙහෙ කරනු කොට ක්ලිතුනානැන් දින; කප්පකුලජෙඨස්ස,  
 කපුකුලෙති දෙවුවහට; කප්පනායකඨානං, නමා පිරිවර කපුවන්  
 ගෙන මහබොසට ලදපස්මල්ආහාරදී මෙහෙ බලනුකොට කපුනා  
 නැන් දින; බලන්තිකුලජෙඨස්ස, බලන්වැදැරුම්කුලපුත්තට මහ  
 බෝගෙදෙර රැකවල්ගන්තාකොට;චාරනායකඨානං,දෙරනානැන්  
 දින; පෙසකාරකුලජෙඨස්ස, පෙහෙරකරුකුලදෙවුවහට; පෙස  
 කාරනායකඨානං,මහබෝවඩන දිය පෙරහන පෙරහන්හා දෙනු  
 කොට පෙහෙරකරුනානැන් දින; කුම්භකාරකුලජෙඨස්ස, කුමු  
 කරුකුලදෙවුවහට; කුම්භකාරනායකඨානං, නමා පිරිවර කුමුදුන්  
 ගෙන මහබොස බන්දුදන්තට බදුන්විල්මලා කරවා දෙනු කොට  
 කුමුතුරුනානැන් දින; මාලාකාරකුලජෙඨස්ස, මල්කරුකුලදෙවුව  
 හට; මාලාකාරනායකඨානං, නමා පිරිවර මාලාකාරයන් ගෙන මහ  
 බොස පලඳවන මලදම් මල්කඩ ගොතා දෙනු කොට මල්කරුනා  
 නැන් දින; ගනිකාරකුලජෙඨස්ස, ගඳකරුකුලදෙවුවහට; ගනි  
 කාරනායකඨානං, නමා පිරිවර ගඳකරුවන් ගෙන මහබොස පුද  
 වඩනුකොට ගඳකරුනානැන් දින; සිඛිකාරකුලජෙඨස්ස, තුනහ  
 කුලදෙවුවහට; මහාසිඛිකනායකඨානං, නමා පිරිවර තුනහසින්  
 ගෙන මහබෝමඩු සදන දදවියන්ජවනිකා විදිකොට මහසිතානැන්  
 දින-“ඡිපු-තනතුස න්නාතෙ” යන ධාතුසි-සුදකුලජෙඨස්ස, අරක්  
 කැම් කුලදෙවුවහට;මහානසරක්කිකනායකඨානං,නමාපිරිවරඅරක්  
 කැමියන්ගෙන මුළුතැන්වැද සකස්කොට පුදබත් පිසවාදෙනුකො  
 ට මුළුරැවනානැන් දින;රැව්ස රැකියයනු පසස්සයි;කම්මාරකුලජෙඨ  
 ස්ස, කම්මාරකුලදෙවුවහට; කම්මාරනායකඨානං, නමා පිරිවර සිංලු  
 කම්මරන් ගෙන මහබොස කෙහෙ බහන කර කතුරු කියත් කරවා  
 දෙනුකොට කම්මාරනානැන් දින; ලොහකාරකුලජෙඨස්ස, ලෝ  
 කරුකුලදෙවුවහට; ලොහකාරනායකඨානං, නමා පිරිවර ලෝකරු  
 වන් ගෙන මහබෝවතුලට රන්රිදිකැටපත් කරවා දෙනු කොට ලෝ



කරුණානුන් දින; සුචණ්ණකාරකුලපෙඨස්ස, රත්කරුකුලදෙට්ට  
 හට; අභිතුලකනායකභානං, තමා පිරිවර තරුණ ගෙන රත්රිදි  
 වැට්ඨා මහල්මලන් කරවා දෙනුකොට අටතෙලිනානුන් දින; අභිං  
 අත්ථං තුලයනීති අභිතුලකො-වසිසිකිකුලපෙඨස්ස, වඩුකුලදෙට්ටහට;  
 ලංකාමහාආචරියභානං, තමා පිරිවර වඩුවන් ගෙන මහබොයමතු  
 ලෙහි මහවිසන්මඩුල හා මහබෝපුද්දෙහි මහමඩුල කරවා දෙනු  
 කොට ලංකාමහආදරුතැන් දින; චිත්තකාරකුලපෙඨස්ස, සිත්තර  
 කුලෙහි දෙට්ටහට; චිත්තකාරනායකභානං, තමා පිරිවර සිත්තරුන්  
 ගෙන මහබෝපුද්දෙහි පුදන සේසත් තවරනුකොට තවරුනා  
 තැන් දින; ආනොජ්ජවාදකුලපෙඨස්ස, අනුස්වාකුලදෙට්ටහට; පටහ  
 වාදකභානං, පළවනැන් දින; අවුස්වාවාදරුමිහට මහබොය තුන්  
 වේලෙහි ගඳවි කරනුකොට මහපලනානුන් දින; ඡත්තකාරකුල  
 පෙඨස්ස, සැත්කරුකුලෙහි දෙට්ටහට; ඡත්තකාරනායකභානං,  
 තමා පිරිවර සත්කරුවන් ගෙන මහබොය පුදන සත් කරවා දෙනු  
 කොට සත්කරුනා තැන් දින; උයනනපාලකුලපෙඨස්ස, උයන්  
 පලකුලෙහි දෙට්ටහට; උයනනගොපකච්චානභානං, තමා පිරි  
 වර උයන්ගොවුවන් ගෙන මහබෝපුදන මල්ලක් රොප  
 ණය කරවා දෙනුකොට උයන්වාදරුමි නායකනැන් දින;  
 “ඵවමාදිකානං” යන නැන්හි අදිශබ්දයෙන් දුම්භියන් දුම්  
 අදිත්තේ තනතුරු කියත්; සුමිත්තානුමතේ යනා, සුමිත්  
 කුමරහු කැමැතිපරිද්දෙන් සිට; ගාමවරෙහි සත්තපෙපසි, නාවිති  
 හෙලා මේරුරුක් මහපලා සරස්නා ඇත්තාගම් ඇ ගම්වරයෙන්  
 සැතපී; පරිභාරාහිසෙක. නාම ධානතතරං, පෙරහරබිසෙව් නම්  
 තනතුරක්; හත්ථාල්ලක. නාම, උතුළුතම්; ජනසාසන. සංවෘක්ඛසි,  
 නොඵක්දහස් මහගමුන් ගෙරුණිසිත්තත් මහපැවිදි දි ත්‍රිවිධශික්ෂා  
 යෙහි කිත්තවා බුදුසසුන් පලල්කලෝ; ලංකාසරෙ, ලක්දිවතමැති  
 විල්හි; ජනකුමුදවතං, ජනතමැති කුමුදවන; මහාමහිඤ්චකෙන,  
 මහමිහිදුනමැති පුන්සිද්ධ විසින්; භාසවානං, දිලිගෙනලද;  
 ගහනසනනිතං, ආකාශනලයක් බදු- අසානි, කුලස්ස-පුත්ත  
 නත්තාරෙහි සඬං, දරුමුනුබුරන් හා සමඟ; මහාබොධිපරිභාරං,  
 මහබෝපෙරහර, මහාලානවයං, දෙමහලේයන්; බොධිමිත්තානෙ  
 රියා, \* බෝමිත්තෙරින්; නසුසාමණේරං, නසුගෙරණිය; ධවල

\* “බොධිගුත්තානෙරියා”-බොධිවංස.

වාසසා, ශෙවනවස්ත්‍රයෙන්; මාතුනතාරං, මෑණියන් මිනිබිරිස; නවා යෙහෙළිය; මහියො, මිහිඳුනම්; විධුරිඤා, විදුරිඳුනම්; කසසපො, කසුප්නම්; සංඝමිතො, සංමිත්තම්; මහට දුමිත්තමුද්ධියත්. චුලලජයමහාලාභධානං, සුත්ලියමහලේනැත්; පරිහාර මහාසෙභිධානං, පෙරහර මහසිවුනැත්; ලංකාපරිසුඛධායකධානං, ලක්පිරිසිදුනානැත්; චුලලසෙභිධානං, සුත්සිවුනැත්; ඉදං, මේ සිරිත්, අනුසංවච්ඡරං; අවුරුදුපතා; පාරිහාරිකජනං, පෙරහර යුක්ත ජනයා; යථාරජ්ජං, රජපමණින්; මහබොධියං අභිසෙකං දූපෙඤා බුදුනට සෙසින් යෙන් සත්කාර කොට මහබොධිට බිසෙව් දෙපා; සමනතා, භාත්පස්නි; විඤ්ඤා, පලල්ලු; ආසන, දික්වූ; නිමිල, නිමිලවූ; ජලනිධි, මහමුහුදම; වසනාය, හත්වස්ත්‍රඇති; මණිගණ, මණිරතනදිප්තීන්ගේ; ජුහිනිකර, රශ්මිකදමබයෙන්; සමුජ්ජල, දිලියෙන; රතනාකර, රුවන්ආකරම; මේඛලාය, පලත්මෙවුල් ඇති; අමරමිත්‍ර, දිව්‍යමිත්‍රනයන්ගේ; නගනමනොහර, නුවන් මත ගන්නා; ධරණිධර, පඵතම; පයොධිරාය, පින්පියවුරුඇති; වනවසුකරා, වනභූමින්ගේ; පුළුත, වැලිපිට; නිපතිත, වගුල; කුසුමරජ, මල්රොන්ම; අඛරාගාය, ගන්තවරුන්; පාටල, රත්වූ; පුගඵල, පුවක්ම; තරලමණි රමණිය, වධ්‍යමමණින් රමාවූ; සත රඛ, රලසියෝ; ගඛා, මහගහම; භාරාය, මුත්තරුන්; සකුසුම, මල්සකින; පලලවහාර, පලලවබරින්; හරිත, අවතනවූ; මලයවත ගහන, මලයදෙශයෙහි වතගහනම; ධම්මලකලාපාය, කෙහෙ කලබැති; සුගත, බුදුරජනුගේ; ධාතුපුජ, දූජයෙන්; විභූසිත, සැදුම්ලද; අනුරධපුර, අනුරාපුරම; වදහරජනිකරාය, වුවන්සද ඇති; දිනකරවංස, සුඤ්චංශයෙහි; සමිහුත, ජිකවූ; මහිපාල, රජ නට; අලංකාරභූතාය, පලඳනාවූ; ලංකාමහෙසියා, ලංකානම්හි අග්‍රමහිමියගේ; මහාවිහාර, මහවෙහෙරනම්හි; රතනමකුට මණ්ඩප, රුවන්වොවුකුමස්තකයෙහි; මරකතමණිභූතා, මරමණි තත්පත්; සග්ග, සුගතියට හා; අපවග්ග, නිවනට; මග්ගා, මගවූ; ජන, සුදීපනයන්ගේ; නයනමනොරසාසිනි, නුවන්මතසටරස සිත්වූ; නමිත, වදනාලද; අමරනර, දෙවිමිනිසුන්ගේ; මොල්මාලිනි, මොල්මාලාඇති; මුහුඵපතරුන්; මුනිඤ, බුදුරජනුගේ; නයන, නුවන්නම්හි; ඉඤ්ඤිලමණිකලස, ඉඤ්ඤිලමණිකලයෙන්; විනිග්ගත, නික්මෙනලද; අංසුජල, රස්දුල්ලනම්හි; සල්ලාභියෙක,

සලිලයන්ගේ අභිෂෙකයෙන්; අභිෂෙකිනී, අභිෂෙක ඇත්තාවූ; මහාබෝධි, මහබෝ; අබ්බනතරපඤ්ඤා, අභ්‍යන්තර පුත්තයෝ.

ඵවං, මෙසේ; ලංකාලොකනිතං, ලංකාවාසී ජනයන්ට හිතද; සාසනවුත්තං, සස්තව අභිමානිතද; සංසාධෙනො, සාධමින්; එස, මේ; මහාබෝධිදුම්මො, මහබෝධිමරජ; ලංකාදීපෙ, ලක්දිව; රමම, අභිරමසවූ; මහාමෙඝවනසමිං, මහමෙච්චනා උයන්හි; අනෙ කභිඤ්ඤානො, අනෙක අද්භූතයෙන් ආශ්චර්‍යයෙන් සුඤ්ඤාව; දීඝං කාලං, දීඝිකාලයෙහි; අභා, අභාසි පභිභාසිත්.

### දුම්මංගමනකථා.

“නිසභසෙසනි” යනතැන්හි තිගබ්බයෙන් පර තිගබ්බයට ඡන්දොභවන නොවනුසඳහා ලොප් කෙළේයි; කියේමැනො—

“ගාථාවඡන්දමහෙදත්ථං සුබ්බවාරණනාය ව  
හොති අකඛරලොපොපි අප්පාදං ඛත්තාපි ව” යි.

විභක්තිනිමිත්තයෙන් වූ දීඝියද “නිමිත්තාභාවෙ ගෙගමිතති කසාපාභාවො” යි නිවැරත වැ “නිසභසෙසනි” යනු වී.

ගණෙනි නිසභසෙසනි, තුන්දහසක් ග්‍රන්ථයෙන්; උපෙනං, සමුපෙනවූ; හදයධනමං, හෘදයභාරවූ; සුඤ්ඤං, සභාවූ; මධුරං, මිසුරුවූ; සුඛං, පිරිසුදුවූ, සුභං, ඉහළවූ; සොතරසායනං, කනට රසයින්වූ—

මහාබෝධිවංසං, මහබෝවස්; සුතනොදයෙ, සුගත්තවථ්ථයවූ; නොහොත් උපනතියාවූ; දුම්මො, දුම්මරජයාකෙරෙහි; පසාදෙන, ප්‍රසාදයෙන්; රවයතා, රවනාකරන; මයා, මාවිසින්; යං කුසලං, යම් කුසලධර්මයක්; චිතං, උපචිතද; ඤාතරතලද—

තෙන, ඒ කුසලයෙන්; චිරං, තිඨතු සබලෙමා, බුදුන්ගේ ධර්ම ප්‍රදීපය කෙලෙසාභිකාර විධායනය කෙරෙමින් දීඝිකාලයෙහි සිටි වසී; දෙවො සමා පවසානු, මෙකයනෙම අවමි නොකොට අතිවමි නොකොට අනුපාභාගයෙන් අනුසංභාගයෙන් සමානවමිණය කෙරේවසී; රජනො, රජදරුවෝ; ලොකං රක්ඛනතු, පරවක්‍ර සුවේශයට අවකාශ නොදී තමන්ගේ විෂයෙහි සනිසන් ධර්මයෙන්.



රක්තවසී; පස් පපොනතු නිබ්බුතිං, සනිසෝ තමන්ගේ අති  
මුක්ති තුබුපරිද්දෙන් සසරදුක්සපුව නසා ශාන්තප්‍රණීතවූ අමාමහ  
නිවනට පැමිණෙන්නයි.

අහං තු, මම වනාහි; පරමං බොධිං, උතුම් සමෘක්සගමිනාධිසව;  
පභා, පැමිණ; අනුත්තරං, නිරුත්තරවූ; ධම්මං, දහම්; දෙසෙඤා,  
දෙසා; පාණිතො සබ්බං, සඵසසයන්; භවබ්බතා, සංසාර  
බැඳිතයෙන්; මොචෙස්සං, මුදුවා.

සථා, යම්සේ; අංසුමාලිතො, හිරුහට; අසම් ලොකක, මේ  
ලොකයෙහි; තම්ම, අකුසාරය; විධංසිතං, විධමන්නව; ආලොකං  
කාතුං, ආලොක කරන්නව; එකකාලං, එකවට; සමස්තා හොති,  
සාමූහික ඇතිවේද.

තථා, එසේම; සංසාරෙ, අපරිඤ්ඤාපුරිකොපිඤ්ඤා සංසාරයෙහි;  
සරතො, සමරණය කරන්නාවූ; සතො, විද්‍යමානවූ; ලොකස්ස,  
සත්ත්වලොකයහට; දුක්ඛං නාසෙතුං, දුක් නසන්නවද; සුඛං කාතුං,  
සුභ කරන්නවද; මම, මාගේ; සමස්තා, සමස්තවූවෝ; සදා,  
හැමකල්හි; හොතු, වේවා.

සත්තාහං, සියලු සනියන්ව; කප්පරුක්ඛායමානස්ස, කප්පදැම  
යන් බඳුනු; භවෙ, භවයෙහි; වසතො, වාසය කරන්නාවූ; මස්සං,  
මාගේ; පඤ්ඤාභගවතී, ප්‍රඥාලක්ෂ්මිතොම; සබ්බදා, හැමකල්හි;  
බුද්ධිං ගවස්සු, වෘත්තව වැඩිමට යෙදවැ.

මහාබෝධිමංග හුන්විපදය නිමි.

—සු( සි ඩ් ර සා )—



# බමුප්පිකා

හැටපද විවරණය.

1 පෙ.

- „ දිවකුරු බුදුන් හමුවෑ = දීපඛකර සමීඥයන්වහන්සේ අති මුඛවෑ.
- „ දස දහස් ලෝදුති = දස දහස් ලොකධාතුවෙහි.
- „ අයජමෙන් = අයදීමෙන්, ආයාචනාවෙන්.
- „ පුළුචාතකරදිශාභාගයෙහි = ඉසාන දෙසෙහි.
- „ සපතාගයක් = සත්දවසක්.
- „ අනිමිසලොචන යුග } = නොපියනලද ඇස් දෙකෙන්.  
ලයෙන්
- „ තතප්පභවවු එළරුහ } = එම බොධින්වහන්සේගේ ඇටයෙන්  
මහා බොධිය } උපන් බොධිය.
- „ තදවයවවු ශාඛා මහා } = එහිම කොටසක්වූ අත්තකිත් උපන්  
බොධිය } මහා බොධිය.
- „ සහග්‍ර රමමින් විහකන = දෙදුග්‍රාසින් බෙදූ, සුග්‍රාසියාවාදයාත්  
මක බැවින් තත්පයභාසය ශබ්ද  
දෙදුග්‍රාසට ගණු ලැබෙන්.
- „ පරිකථානුකූල = පිරිවර (විසාර) කථාවන්ට එකඟ  
ලෙස.
- „ සමාපියන් නමන්නෙන් = සකලාභාසයන් තමන් අතට තමන  
හෙයින්.
- „ අයොග ව්‍යවචේදකය = විශේෂයා කෙරෙන් පරකොට  
යොදනලද “එව” යන්න.

2 පෙ.

- „ අත්‍යයොග ව්‍යවචේදකය = විශේෂයා කෙරෙන් පරකොට  
යොදනලද “එව” යන්න.
- „ අත්‍යන්තායොග } = ක්‍රියාවෙන් පරකොට යොදනලද  
ව්‍යවචේදකය } “එව” යන්න.
- „ ව්‍යවචේද එල = චෙන්කිරීමෙහි ප්‍රයෝජනය.
- „ විවක්‍ෂා වශයෙන් = කියන්නාගේ කැමැත්ත වශයෙන්.
- „ ප්‍රභීත වේමැයි = ප්‍රකාශවේමැයි, හැඟේමැයි.

## 3 පිට.

|                                  |                                                 |
|----------------------------------|-------------------------------------------------|
| „ අවිනිත්‍යයහ                    | = විනිත්‍යය නොකළ ගැක්කේය.                       |
| „ අවාච්‍යයහ                      | = නොකිය ගැක්කාහ.                                |
| „ අතුලයහ                         | = සමනොවන්තාහ.                                   |
| „ අවෙද්‍යෝගි                     | = දූතතන නොගැක්කෝගි.                             |
| „ සිද්ධතුවද                      | = (සිද්ධතන් x උඵ) අබ පියල්ලද                    |
| „ කළද                            | = කළගෙඩියද                                      |
| „ සැලද                           | = සැළියද                                        |
| „ ගන්ති                          | = ගතිති                                         |
| „ පුත්‍රස්ත්වැ                   | = පාඨග්ජතව.                                     |
| „ පිතභැඬිදිළින්                  | = උතහපුඵ දන්වලින්, නොහොත්<br>ගස් ගොඵබෙලි අතින්. |
| „ උකුල්දෙනුවන්                   | = ඉස්සිමක්, ආධාරදීමක්.                          |
| „ ප්‍රසාද පරවගවැ                 | = පැහැදීමට යටත්ව.                               |
| „ ප්‍රචචන                        | = ශ්‍රෙණි වචන, බුදුන්ගේ වචන.                    |
| „ වාත්‍රිංසත් මහා පුරුෂ<br>ලක්ෂණ | } = දෙතිස් මහ පුරිස් ලකුණු.                     |

## 4 පිට.

|                  |                                                        |
|------------------|--------------------------------------------------------|
| „ අග්‍ර පාදකලය   | = පතුල් කොණ, පතුල් අග.                                 |
| „ පාඨිණිය        | = බිලුඹ.                                               |
| „ භූමිසප්පි      | = පොලව වැලද ගැණීම.                                     |
| „ සවණිණිපාදකා    | = රන්රන් සෙරෙප්පු.                                     |
| „ අනෙකගත පෞරුෂ   | = නොයෙක් සියගණන් පුරුෂ ප්‍රමාණ<br>(බඹයක් පමණ) x ගැඹුර. |
| „ ඇක්මෙම්පි      | = ආක්‍රමණය කෙරෙවිසි, පාගම්පි.                          |
| „ හස්ත්‍රාසෙයින් | = සුලං පිරවු සම් පසුම් මෙන්                            |
| „ හෙරිතලසෙයින්   | = බෙරඇසමෙන්.                                           |
| „ උපගතවෙ         | = සම්පවෙයි.                                            |

## 5 පිට.

|                         |                              |
|-------------------------|------------------------------|
| „ දූපිචිය               | = ගරුදිචිය.                  |
| „ තෙමිදුචිය             | = තිම්වලඵ (වංගුවක් අතු) චිය. |
| „ ණභිදුචි               | = බෝස්ගෙහිද චි.              |
| „ තෙමිමණි               | = තිම් වලඵවල මැණික්.         |
| „ ප්‍රතිෂ්ඨිත           | = (මනානොට) පිහිටි            |
| „ හිදිඅතින්             | = (නුල් කපිත) ඉදිද අතින්     |
| „ රතනකමල ගෙණුපු<br>කයක් | } = රතු ලොම් නුල් පසුවක්     |

## 6 පිට

- „ නියතීස තෙතලයෙන් } = ලාභ සහිත තෙලෙන් අනා  
 හනා.  
 „ ජනමාත්‍ර සුමාරයක් } = එවලේම උපන් ලදරුවකුගේ.  
 හුගේ  
 „ පැණ අත් පැණ පාවෙයි = පෙණවැනි අත් හා පෙණවැනි පා  
 ඇතිවේ.  
 „ ජාලකවුළුවක් = දූල් කවුළුවක්, දැලෙහිමෙන් හිල්  
 ජනේලයක් ඇති.  
 „ බොලට = ඇස්වටය, ගොප් ඇවය.  
 „ ඇණපට සෙසින් = ඇණගැසූ වස්ත්‍රයක්මෙන්  
 „ ගුලඵයෝ = ගොප් ඇව.  
 „ අධිකාය = ශරීරයේ පහළ කොටස.  
 „ හැල් හැබි = ඇල් (ගොයම්) බණ්ඩි.  
 „ කුබජ = කුඳු.

## 7 පිට.

- „ අපරිපූර්ණ = පරිපූර්ණතොවු, අසම්පූර්ණ.  
 „ වාමනයන්ගේ = කුරු (මිට්ට) න්ගේ.  
 „ අවහිතවු = පිහිටියාවු.  
 „ වස්ත්‍රගුහ = වස්ත්‍රයෙන් වැසියයුතු අවයව.  
 „ කාඤ්චන සනතිහ } = රන්වන් සිවියක් ඇති ආකාර.  
 කික් පරිදි  
 „ දැහිගුලෙන් = ජාතිංගුලයෙන්.  
 „ ගෛරිකපරිකම්කොට = සිවංගුරුවලින් ආලේපකොට.  
 „ කසුන් කදක් = කාඤ්චන සකකියක්, රන් කදක්.  
 „ උදකබිඳු = ජලබිඳු.  
 „ විවහිත = පෙරලීම, නොඇලීම.  
 „ සාතු ග්‍රහණ = (ශීත උෂ්ණාදී) සාතු ගැනීම.  
 „ වාග්‍යාශීෂීයෙන් = වත ප්‍රධානකොටගෙන.  
 „ ආවහිත පයවිවසාන } = කරකැවුන කෙළවරදී.  
 ගෙහි  
 „ ජාණ්‍යමණ්ඩල = දණ්‍යමඩල.  
 „ කට්ප්‍රදේශයෙන් = ඉහටියෙන්.

## 8 පිට.

- „ අලාමාංස රැබිර = මිදවු මස් ලේ ඇති.  
 „ ගුල සද්‍යවැ = උල්සමානව.  
 „ ශිරජාල = හින් නහර සමූහය.  
 „ අංසකුටයෙහිදු = උරහිස් හිදු.  
 „ මාංසොක්කද = මාංසයාගේ උස්බව.

## 8 පිට.

- |                      |                             |
|----------------------|-----------------------------|
| „ පුළුඹිකාය          | - පෙරකය, ශරීරයේ ඉස්සරහ කොටස |
| „ අපරිපුණිණ          | - පරිපුණිණ නොවූ, නොපිරුණු.  |
| „ විනතොදගතාදි විසින් | - පහත්, උස් ආදීන් විසින්.   |
| „ දුස්සංසපිත         | - අයහපත්ව පිහිටි.           |
| „ විසංසපිත           | - විකාරව පිහිටි.            |
| „ චෛතිත්‍රයෙන්       | - විසිතුරුභාවයෙන්.          |
| „ ප්‍රතිරූපයක්       | - සමාන රූපයක්, පිළිරුවක්.   |

## 9 පිට.

- |                     |                                                                                                                   |
|---------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| „ විතවු             | - වැඩුනාවු.                                                                                                       |
| „ අනතරුංස           | - අංශදෙකවමැද.                                                                                                     |
| „ නිමතවෙයි          | - වලවෙයි.                                                                                                         |
| „ විසාරයෙනුදු       | - පළලෙනුදු.                                                                                                       |
| „ ව්‍යාමයෙනුදු      | - හඟ්‍යවයේ දිගිනුදු, බිඹයෙනුදු.                                                                                   |
| „ නිභිත             | - නික්මීම, පිටවීම.                                                                                                |
| „ සුචාතනවු          | - මනාසේ වටවු.                                                                                                     |
| „ ග්‍රාහය           | - පිඩුකොට අනුභවය, “කුකුළුවාණකු ප්‍රමාණංවා යථා ප්‍රවිශෙතමිබං එතත් ග්‍රාහං විජානියාත්” කී හෙයින් මුඛපුරවාගත් ආහාරය. |
| „ රසග්‍රාසාග්‍ර     | - රස නහරවලැ අග්‍රය.                                                                                               |
| „ රසහරණිත්‍ර        | - රස නහර.                                                                                                         |
| „ ප්‍රතිමුක්තයහ     | - බැඳී පවත්නාහ.                                                                                                   |
| „ තිලකිජයක්         | - තලඇටයක්                                                                                                         |
| „ අනුසථරණය          | - පැතිරීම.                                                                                                        |
| „ පබන් භූමියැ       | - විශිෂ්ඨකරණ ස්ථානය, දුෂකර ක්‍රියා සමයෙහි.                                                                        |
| „ එකතණ්ඩුලාදීනුදු   | - එක සහල් ඇටයකිනුත්.                                                                                              |
| „ ශරීරයාපනා         | - සිරුර යැපීම, ශරීර පෝෂණය.                                                                                        |
| „ ඔජසථරණය           | - ඔජ පැතිරීම.                                                                                                     |
| „ බහවාබාධ           | - බොහෝ ආබාධ.                                                                                                      |
| „ අලාබාධතා          | - ස්වල්පආබාධ ඇතිබව, නිරෝගිබව,                                                                                     |
| „ නිශ්‍යංජුඵලවශයෙන් | - ආනිසංස ඵල වශයෙන්.                                                                                               |

## 10 පිට.

- |                 |                     |
|-----------------|---------------------|
| „ අබ්‍යාත්තනුච  | - යවනනුච.           |
| „ උපරිසාත්තනුච  | - උඩුගනුච, උඩුතල්ල. |
| „ සපිරිවතකල     | - සම්පූර්ණවතවිට.    |
| „ වසාරිං ශද්දනත | - සතලිස් දත්.       |



## 10 පිට.

- |                  |                            |
|------------------|----------------------------|
| „ කුමකිරියන්     | - කිඹුලන්.                 |
| „ විරලවෙහි       | - තුනිවෙහි.                |
| „ පබල පත්ති      | - ප්‍රවාල පත්‍රයෙක්.       |
| „ පරිවේද බදු     | - පරිසිද්ධි වැනි.          |
| „ පුත්තනකයෝ      | - කුණුවු දත්.              |
| „ කෘෂ්ණ          | - කළු.                     |
| „ පිෂ්ඨි ගුකල    | - ඉතාම පිදු, බොහෝ සුදු.    |
| „ සමනාගතය        | - යුක්තය.                  |
| „ ප්‍රභූත ජිහ්වා | - මහත් හෝ පලල් දිව         |
| „ බදදිව්         | - බැදුනාවූ දිව.            |
| „ විෂමදිව්       | - අසමාන දිව්, සමනොවූ දිව්. |
| „ කාඛිණ්ණ        | - සැක, අනුමාන.             |
| „ දෙකාසිකාවර්ද   | - දෙකාස් සිදුරු.           |

## 11 පිට.

- |                      |                                     |
|----------------------|-------------------------------------|
| „ පයඝිවසාන           | - කෙළවර.                            |
| „ කාඛිණ්ණවිනොදනය     | - සැකදුරුකිරීම.                     |
| „ ජිහ්වාසාර          | - සිදුහු, (කබවු) ගබ.                |
| „ පිතතශෙලමාදීන්      | - පිත් සෙම් ආදීන්.                  |
| „ අපරිච්ඡින්න බැවින් | - නොවැසෙන බැවින්, නොවලක් වන බැවින්. |
| „ සමුත්තිතවන         | - ජනිතවන, උපදින.                    |
| „ ආමුඵල              | - අඹගෙඩි.                           |
| „ පක්ෂතාලදී          | - පියාපත් ගසා.                      |
| „ මධුමද මුදිතයන්     | - මිපැණි බි මත්වී සතුටුවුවන්.       |
| „ ලලිතාරමන කෙරෙන්    | - වංචලවීමට පටන් ගනිත්.              |
| „ ව්‍යාපෘතවු         | - යෙදුනාවු.                         |
| „ පක්ෂප්‍රසාරණ       | - පියාපත් දිගහැරීම.                 |
| „ අභිනිලනෙත්‍ර       | - ඉතා නිල්වන්වූ නෙත් ඇති.           |

## 12 පිට.

- |                    |                                           |
|--------------------|-------------------------------------------|
| „ අසම්මුලය         | - ඇස්ගුලිය.                               |
| „ බහල බාතුක        | - සත සටහාව ඇති.                           |
| „ මණිගුලිකා        | - මැණික් බෝල.                             |
| „ ගොපක්ෂ           | - රතුමස්සෙකුගේ ඇස්ගුල වැනි ඇස් සිදුර ඇති. |
| „ ආවතීතිතවැ        | - කරකැවී.                                 |
| „ සමණිඵලකමඛ්‍යයෙහි | - රත්රන් පුවරුවක් මැද.                    |
| „ රජත බුද්ධිදායක   | - රිදීබුද්ධිදායක.                         |

## 12 පිට.

- |                   |                          |
|-------------------|--------------------------|
| „ අරුණප්‍රහාරඤ්ජන | - අරුණාලෝකයෙන් රැදුනු.   |
| „ පශ්චිම හවික     | - අනතිම හවයෙහි උපන්.     |
| „ කප්‍රායී        | - අතීතී.                 |
| „ ඵලයී            | - ඵලයක්වැනි හිස්.        |
| „ අසනිගි          | - ඇවටලින් ගැවසීගත් හිස්. |
| „ කුමගි           | - කළයෙහිවැනි හිස්.       |
| „ ප්‍රාග්භාරගි    | - ඉදිරියට නැමුණු හිස්.   |
| „ හිදි අතින්      | - ඉදිකවු අතින්.          |
| „ පරිමණකලගි       | - වටවූ හිස්.             |

## 13 පිට.

- |                         |                           |
|-------------------------|---------------------------|
| „ ගොභායෙන්              | - ලක්ෂණයෙන්, දිවතියෙන්.   |
| „ මණිගණප්‍රහාසමුප්පලිත- | මැණික් සමූහයාගේ ආලෝක      |
|                         | යෙන් බබලන.                |
| „ ශ්‍රී විභූති          | - උතුම් සැපත්.            |
| „ අභිහවමින්             | - යටත්කරමින්.             |
| „ ප්‍රථමලිත             | - උසස්ව බබලන.             |
| „ තුනුසප්‍රව            | - ශරීර ලක්ෂණ සමපතනය.      |
| „ සුවසකත                | - අතිශයින් ප්‍රකට.        |
| „ විඥපතය                | - ඇඟවීම, දැන්වීම.         |
| „ ශරීරවහාස              | - ශරීරලෝකය.               |
| „ විහතානිකාරකොට         | - අඳුරනසා, කළුවර නැතිකොට. |
| „ ප්‍රදේශිකඥනයෙහි       | - අසඵඥ x ඥානයෙහි.         |

## 15 පිට.

- |                      |                                       |
|----------------------|---------------------------------------|
| „ නියසිලින්          | - නව සිඛායෙන්, නියමින්.               |
| „ පස්බිදක්           | - පස්පිකක්, පස්බිත්දුවක්.             |
| „ තුණ්ණිමුත          | - නිශ්ශබ්දවීම, කථානොකර සිටීම.         |
| „ සියොතක්            | - පක්ෂියෙක්.                          |
| „ සත්දහනලා           | - එනම් විල ඡඤ්ඤානවිල.                 |
| „ බද්දොතප්‍රහා       | - කණ්ණාදිරියාගේ බැබළීම.               |
| „ කුඤ්චිකාවභිද්‍රයක් | - යතුරු කපල සිදුරක්.                  |
| „ චූලනීය ලෝකධාතු     | - එනම් ලෝකධාතුව, (දහසක් සක් වලට නම්.) |
| „ උපෙතයෙන්           | - යුක්තවූ හෙයින්.                     |

## 16 පිට.

- |                 |                          |
|-----------------|--------------------------|
| „ ක්ෂුද්‍රක     | - කුඩා.                  |
| „ සහස්‍රභාගයෙන් | } - දහෙන් වැඩිකරණ ලද්දේ. |
| „ ගණන ලද්දේ     |                          |

## 16 පිට.

- „ බ්‍රහ්මාණ්ඩය දක්වා - බ්‍රහ්මලෝකය දක්වා.  
 „ ප්‍රකෘත කෙරෙහි - දමමින්  
 „ පරික්ෂාව - හානියට, විනාශයට.  
 „ අවිෂය - විෂයකොටු, ගෝචරනුටු.  
 „ විෂමය - නොසමය, ඒකාකාරනොවේය.  
 „ මධ්‍යගතවෙයි - මධ්‍යස්ත කාලයට පැමිණෙයි.  
 „ ව්‍යාපාතය - යෙදීසිටින්නෝය.  
 „ වික්ෂිපතද - එකඟව තැත්තෝද?  
 „ ප්‍රමතතද - ප්‍රමාදවේ ඇත්තෝද?  
 „ විඥපතය - දැන්වීම.

## 17 පිට.

- „ නාශාවතීය - නාශයන්ගේ කරකැවීම නොගොත්  
 සිතීම.  
 „ භූතාවතීය - අමනුෂ්‍යයන්ගේ කරකැවීම „  
 „ යක්ෂාවතීය - යක්ෂයන්ගේ කරකැවීම „  
 „ දෙවතාවතීය - දෙවතාවන්ගේ කරකැවීම „  
 „ අත්‍යතරයෙක හෝ - එක්තර එකක් හෝ  
 „ පිරික්සනකල්හි - පරික්ෂාකරණකල්හි.  
 „ නීලකාන්තසමාපතති - නීල කසිණසමාපතති,  
 „ සනත්‍රාස - තැනිගැණීම.  
 „ ජනවනු - උපදවනු සඳහා.  
 „ අවහාසකාත්ස්නසමාපතති - ඔදන කසිණ සමාපතතිය.  
 „ පාණ්ඩුරසන බුබරශම් - සනටු පුද්ගලයෙක් යුත් බුද්ධයා.  
 „ රශම් විසඳී කෙරෙත් - රැස් විසිදුවත්.  
 „ වැටුප්මලා - පහන් තැපිල්ලක්.  
 „ චිත්තිකාකොට - පහන් තිරයකොට.  
 „ විසෘණ - හරණලද්ද, විසිදුවනලද්ද.  
 „ අක්ෂ්‍ය ලිප්‍රග්‍රහකොට - ඇදීලී බැඳීම.  
 „ ආකොටනය කරන්නේ - ගසන්නේ.

## 18 පිට.

- „ ප්‍රසාදපරවශව - බලවත් පැහැදීමෙන් යුක්තව,  
 „ රසානලයෙහි - පාකාලලෝකයෙහි.  
 „ විනයප්‍රඥපතිය - විනය පැණවීම.  
 „ භූමසතකරය - අතින් ප්‍රදේශයක, එනම් සාධා  
 රණ නොවන කරුණකට.  
 „ ප්‍රත්‍යයාකාරය - පරිච්ඡේදප්‍රපාද දෙයනාව.  
 „ සමයානතරය - අත්‍යද්‍රව්‍ය පිළිබඳ දෙයනාව.

## 18 පිට.

- „ ආපතති - වැරදි, දෙම.  
 „ සවිකිත්තසය - පිළියම් කට හැක්කේය.  
 „ ඡේද්‍යගාමිණීය - සියලු සිල් බිඳයන සුඵය.  
 „ ව්‍යුත්ථානගාමිණීය - දඬුවම්විඳ නිදහස්වියහැකි ඒවාය.  
 „ දේශනාගාමිණීය - එනම් ඇවැත්ය, දෙසීමෙන් ශුඬ වන ඒවාය.  
 „ ලොකාවද්‍යය - ලොකයා අතර වරද වශයෙන් ව්‍යවහාරයේ.  
 „ ප්‍රඥපතවද්‍යය - පණ්ඩිතලද වැරදි.  
 „ අවතීණිණ වසනුවා - බැසගත් (පැමිණි) කරුණෙනි.

## 19 පිට.

- „ සමාත්‍යපසථානයය - සිතිය පිහිටුවියයුතු කරුණුය.  
 „ සමත්ප්‍රධානයය - යහපත් වියවිධය.  
 „ සාධිපාදයය - සාහිස පිහිටුවන කරුණුය.  
 „ අපයනීය නනයය - කිසිදේකට ඇතුළත් නැත්තේය.  
 „ චතුර්විංශතිප්‍රත්‍යය - සූරිය ප්‍රත්‍යය.  
 „ අවිද්‍යා - මෝහය, චතුරයහි සත්‍යාදිය නොදැනීම.  
 „ එකත්‍ය ශාශවතිකය - සමහරක් සදාකාලිකයෙකුගේ දෘෂ්ටිය.  
 „ නොඵරියහැකි - බැසගත නොහැකිවූ.  
 „ පරමගමහිර - ඉතා ගැඹුරු, අතිශයින් ගැඹුරු.  
 „ භූතතානුමොදනා - දන් වැළඳුවාට පසු කියන බණ.  
 „ පස්බත - සවස් කාලයෙහි.

## 20 පිට.

- „ සංක්‍රමණ - මාරුවීම.  
 „ තල්සෙයක් - තල්ගසේ සෙවනැල්ලක්.  
 „ මනිසමාතිධාතිසම්පන්න - ක්‍රමණ, සිතිය, ධාරණ ප්‍රඥව යන මෙයින් යුක්ත.  
 „ සතරසීවටන්ති - සතර සති පටභානයෙහි.  
 „ සන්තිස්ඛොධිපාසනිකධම්ම - තිස්ගහක් ඛොධිපාසනික ධම්ම.  
 „ නිස්පයනීයයෙන් - පරමාණු ධම්මයෙන්.  
 „ ශ්‍රාත දුච්ඡිත්‍රනම් - ගිලන්වීමෙන් දුච්ඡිත්‍රනම්.  
 „ මවාරෙපනයනොට - යහනාවකට නංවා ගෙන.  
 „ පරිහරණය තෙරෙත්තම් - ගෙනයත් නම්.

## 21 පිට.

- „ අවගිෂ්ට කලමා - ඉතුරු කාලයේදීම.





## 24 පිට.

- „ අනෙකා බුබුදුනගෙහි = බුදුන්ගේ ඇතුළත.  
 „ අප්‍රතිහතවෑ = පැකිලීමක් නොමැතිව.  
 „ අනෙකානස පයඝීන්තසථාසි = අනෙකානසය (එකිනෙකේ)  
 කෙළවර සිටිනාහ.

## 25 පිට.

- „ සුස්පෘෂ්ට = මනාසේ වැහෙන, එකිනෙක  
 හේන්තු වෙන.  
 „ අනෙකානස පයඝීන්තසථාසි = ඔවුනොවුන්ගේ කෙළවර  
 සිටිනා වූ.  
 „ ආවජ්ඣා ප්‍රතිබ්බවෙත් = කල්පනාවට බැඳී පවතිත්.  
 „ ආයොනුශයවරිතාධිමුක්ති = දෘෂ්ටිය, විරප්‍රවාතනකෙලශය,  
 වරිතය අදහස.

## 26 පිට.

- „ පිල්වැටි = පෙද, පිල්.  
 „ ප්‍රඥසථරණ = ප්‍රඥාවගේ පැතිරීම, ප්‍රඥබලය.  
 „ අභිසංසකාරකොටගෙන = සකස්කරගෙන, ගොතාගෙන.  
 „ ප්‍රතින්නවරවාරණයක්නු = මතකගස්තියෙක්.  
 „ සුතිසිත ශස්ත්‍රයෙන් = මනාකොට මුවහත්වූ ආශ්‍රම  
 යෙක්.  
 „ කුමුදුනලකල්සෙසින් = කුමුදුමල් නවු මිටියක්මෙන්.  
 „ දිව්‍යාගදයෙන් = දිව්‍ය භෞමියෙන්.  
 „ නිපතිතමානධවජ = පහත ගෙලනලද මාන නමැති  
 ධවජ ඇතිව.  
 „ දියරට හස් රජක්නු = ධ්‍රැතරාශ්‍රහංස රාජයක්නු.

## 27 පිට.

- „ අවෙද්‍යයෝ = නොදන හැක්කෝ.  
 „ ධර්මකාය = ගුණ සමූහය  
 „ භිතසුබ්‍රාහ්මිණීජිනක = භිතට සැප උපදවන්නා වූ.  
 „ පාරප්‍රාප්තවූ = පරතෙරට පැමිණියා වූ.  
 „ මතුප්කොට = එනමින් භිත තු ප්‍රත්‍යයකොට.  
 „ තෙතරුකති = නිරූකති, ශබ්දශාස්ත්‍රයාගේ  
 මූලසවකාට නිරූකති නම්වේ.  
 „ දීපිතයෑ = දක්වනලදී.  
 „ රූපකායාතිශයෙහි = අධික රූපකාය සම්පන්නියෙහි.  
 „ අතුල්‍යඥාන සමහාරයෙහි = අසමාන ඥානරාශියෙහි.  
 „ සාතිශයපුණ්‍යසමහාරයෙහි = අධික පින් රාශියෙහි.  
 „ නිරූතනර වීර්‍යියෙහි = උතුම් වීර්‍යියෙහි.

28 පිට.

- „ ගුහගෝතික විසින් = පාපිවිය ආදී සතරමහාගුහයන් හා උපාදාය රූපයන්ගේ වශයෙන්.
- „ සභාගවිසභාග විසින් = නාමරූප වශයෙන්
- „ සතිදශීක සප්තස්ක විසින් = නිදශීක සතිතව ප්‍රතිස්ස සතිතව පවත්නාවුන්ගේ වශයෙන්.
- „ අව්‍යාකෘත විසින් = එනම් සිත් විසින්, කුසල් අකුසල් නොවන සිත් වශයෙන්.
- „ හෙතුසම්ප්‍රසූත = හේතු හා යෙදුන; හේතූනම්, ලොභ, වෙස, මොහ, අලොභ, අවෙස, අමොහ, යෝධි.
- „ හෙතුවිප්‍රසූත = හෙතු රහිත.
- „ විතතවෛතසික = සිතහා සිතෙහි උපන්නාවූ සිති විලි
- „ ප්‍රත්‍යය ප්‍රත්‍යසීභාවයෙන් = හේතුව හේතුවෙන් උපදින්නා යන විසභාවයෙන්.
- „ උදයව්‍යය = උත්පතිය හා කැසීම.
- „ අවශවතීතිවත බැවින් = තමතව යටත් කරගත නොහැකි නිසා.
- „ කායවිනේනාපති විවෙක = කාය, විතත, උපති, යන විවෙක, විවෙක නම් වෙන්වීමයි.

29 පිට.

- „ හනනීහු = හිංසාඤ්ඤායෙහිවූ “හන” බාහුව.
- „ පසිත = කිසු.
- „ ආරුද්ධතය = දුරට ගිය.
- „ සපිතය = සිටීම.
- „ සවාසනා කෙලයයන් = වාසනා සහිත කෙලෙසුන්; වාසනානම් අනාදිමත් සසර ආපුරුද්දයි.
- „ ඝනතයහ = තසනු ලැබුහ.
- „ විබවස්සතයහ = විශේෂයෙන් තසනලදහ.

30 පිට.

- „ භවතෘෂ්ණා = භවයෙහි ආශාව.
- „ අභිසංසකාරමය = කලාවූ කුසලාකුසලා නමැති.
- „ ආශ්‍රව සමුදමය = ආශ්‍රවයන්ගේ උත්පතිය නමැති.
- „ අනාදිකාල ප්‍රවාහනවූ = මුලින් නැති කලෙකින් පැවැත් නාවූ.

## 30 පිට.

- „ අරයෝ - ගරුදි.  
 „ පරගුව - පොරොව.  
 „ ගතකරණලදහ - නැසීම කරණලදහ.  
 „ අනවරග්‍ර සංසාරවාතනයම - අගතොණ නැත්තාවූ සංසාර  
 වක්‍රය.  
 „ මධ්‍යවන්තිවත බැවින් - මැද පවත්නා බැවින්.  
 „ තිඵේදජනවා - කලකිරීම උපදවා.  
 „ අග්‍රදක්ෂිණේය වත බැවින් - දන්දීමට සුදුසු උත්තමයෙක්  
 වත බැවින්.

## 31 පිට.

- „ ස්වයම්භූතයෙන් - තමාගේම නුවතින්.  
 „ අවගමනකල - අවබෝධකල.

## 32 පිට.

- „ ප්‍රාතිමොක්‍ෂ සංවරශීල - එනම් ශීලය, ප්‍රාතිමොක්‍ෂයට  
 ඇතුළත් ශික්‍ෂාපද රැකීමවූ  
 ශීලය.  
 „ අකම්පාවූ - කම්පා නොවන්නාවූ, නො  
 සෙලවෙන්නාවූ.

## 33 පිට.

- „ තිය්‍යිග්ගතියන් - තිරිසනුන්.  
 „ ගෘහිතවේ - ගන්නාලද්දේවේ.  
 „ ස්ථානාස්ථාන - කරුණු, නොකරුණු.  
 „ කම්මසමාදාන - කම් පිළිගැනීම.  
 „ යථාභූත විපාක - විශිෂ්ට පරිද්දෙන් වන්නාවූ  
 විපාක.  
 „ සච්ඡායාමිණිවූ - සියලු තත්ති යන්නාවූ.  
 „ තානාබිමුක්තිකඤ්ඤා - නොයෙක් නොයෙක් අදහස්  
 ඇතිබැව්.  
 „ ඉන්ද්‍රියපරාවරතා - ඉන්ද්‍රියන්ගේ උත්තම අධිම  
 භාවය.  
 „ සංකෙලය - ධ්‍යානාදිය කිලිටු කරණ.  
 „ ව්‍යවදාන - පිරිසිදු කරණ.  
 „ ව්‍යුත්පාන - නැගිටින.  
 „ පුජේතිවාස - පෙර වාසස්ථාන.  
 „ ආශ්‍රවක්‍ෂය - කෙලයයන් ක්‍ෂයකිරීම.



83 පිට.

,, පඤ්චානන්තය්ඝී කමීය

- දෙවන ආනවයෙහි විපාක  
දෙන පාපකමී පඤ්චකය,  
එනම්, මාතෘඝාතක, පිතෘ  
ඝාතක, අරහන්තඝාතක,  
ලොභිතුපාදක, සංඝහෙ  
දක යනුයි.

,, සමබ්බිච්චාහු

- සුකතච්චාහු.

,, අහෙතුහ

- හෙතු රහිතයහ.

,, අප්‍රත්‍යයහ

- ප්‍රත්‍යය රහිතයහ.

84 පිට

,, උදෙසන්තවද

- අදහන්තවද.

,, ගතිසමපනතින්

- ඉපදීම හෙවත් උපන්තැන  
යහපත්වීමෙන්

,, බාධිතවැ

- වැලඳී.

,, උපබිච්චතති

- රූපලක්ෂණය විකාරවීම, අව  
ලක්ෂණවීම.

,, විවස්තාපරිදි

- විපාකදෙන අසුරු.

,, සමුත්තමනී

- සිසළ ආත්මවල උපදින.

,, ආයතනයන්ගේ

- දෙලොස් ආයතනවල.

,, තාතෘච්ඡ

- වෙනස්බව.

,, භිතාධිමුක්තික

- නිව අදහස් ඇති.

,, ප්‍රණීතාධිමුක්තික

- උතුම් අදහස් ඇති.

,, පරියසුපාසනය

- සම්පයෙහි වාභිච්ඡදීම, ඇලී  
බැඳී සෙවනය.

85 පිට.

,, පරිවජිත

- දුරැකිරීම.

,, ප්‍රතිත්‍යසමුත්පන්නයහ

- ප්‍රත්‍යයෙන් උපන්තැනුය.

,, අනුලොමික ස්මානතිය

- අනුලොමිකව ඉවසීම.

,, යථාභූතඥානය

- තත්වු පරිදි දැනගතහැකි  
නුවණ.

,, කාමරාගානුයය

- චිරප්‍රවාතනියෙන් තදබවට  
පැමිණි කාමරාගය.

,, ප්‍රතිඝානුයය

- චිරප්‍රවාතනියෙන් තදබවට  
පැමිණි ක්‍රොධය.

,, මාතෘනුයය

- චිරප්‍රවාතනියෙන් තදබවට  
පැමිණි විතෙතානනය.

,, දෘඪව්‍යනුයය

- චිරප්‍රවාතනියෙන් තදබවට  
පැමිණි මිත්‍යාදෘෂ්ටිය.

## 35 පිට.

- ,, විවිකිත්තානුශය - විරප්‍රවාතනියෙන් තදබවට පැමිණී සැකය.  
 ,, හවරුතානුශය - විරප්‍රවාතනියෙන් තදබවට පැමිණී හවාසාව.  
 ,, අවිද්‍යානුශය - විරප්‍රවාතනියෙන් තදබවට පැමිණී මූලාව.  
 ,, අනුශය - ඒ ඒ කෙලශයෙන් ඉතිරිව පවත්නා තද කොටස.  
 ,, පුණ්ණාභිසංසකාර - කුසල් සිත් තෙලෙස.  
 ,, අපුණ්ණාභිසංසකාර - අකුසල් සිත් දෙලෙස.  
 ,, ආනක්ඛාභිසංසකාර - අරූපාවචර සිත් සතර.  
 ,, සාත්ත - ඕනෑම, නිදිමතව ආසන්නවූ සිතේ අලසකම.  
 ,, ඕභධ්‍යා - උභයකම.  
 ,, අග්‍රික - ලජ්ජා නැතිකම.  
 ,, අනපත්‍රපා - පාපයට හයනැතිකම.  
 ,, මහාරජස්සවු - අධික කෙලෙස් ඇති,  
 ,, අනාසෙව්න - සේවනය නොකල.  
 ,, අබහුලිකාත - නැවත නැවත සේවනය නොකරණලද.  
 ,, අනුත්ඝාදකාත - උත්සන්න වශයෙන් නොකල.  
 ,, අභිමුක්ති - අදහස්.  
 ,, දුර්විඤ්ඤාපරසසයනුද - දුකසේ අවබෝධකර විය හැකි සසයනුද.  
 ,, සමාකාර සසයනුද - භොදකාර ඇති සසයන්  
 ,, සුවිඤ්ඤාපරසසයනුද - පහසුවෙන් අවබෝධකර වියහැකි සසයනුද.  
 ,, අහෙතුක ප්‍රතිසත්ති - කුසල හේතූන් නැති උත් පත්තිය.  
 ,, නිවරණ - කාමච්ඡද්දී අකුසල් පස.  
 ,, අහව්‍ය සසයන් - නිවන් දක්නට නොහැකි සසයන්.

## 36 පිට.

- ,, ඉඤ්ජිපරාවරතාඤ්ජනබලසි - එනම් ඤාන බලයයි.  
 ,, භාතභාගියවු - පිරිසෙනකොටසට අයත්වූ  
 ,, සංකෙලයයන් - කිලිපිවිම්.

## 36 පිට.

- |                    |                            |
|--------------------|----------------------------|
| „ ව්‍යවදාන ධර්මයන් | - පිරිසිදුකරණ ධර්මයන්.     |
| „ චක්‍රස්ථාන       | - නැතිවීම.                 |
| „ කාබුන්           | - කයබිඳීම.                 |
| „ උපවාද            | - නින්දා                   |
| „ සම්මානාලයෙහි     | - සායනාල කෙලසයන් ඇත්තෙක්ම. |

## 37 පිට.

- |                    |                              |
|--------------------|------------------------------|
| „ තෙය්‍යාණික       | - නිවැරදිව පවුණුවන.          |
| „ ප්‍රත්‍යවේෂණ කරණ | - කල්පනා කරණ                 |
| „ සෞම්‍යසංස්කෘතිය  | - සෞම්‍යසංස්කෘතිය උපන් නුවන. |
| „ දියමෙරලිය මල්    | - එනම් මල්.                  |

## 38 පිට.

- |                   |                            |
|-------------------|----------------------------|
| „ රතිද්‍රව්‍ය     | - පොළොවයට සිටින පණුවකියක්. |
| „ ව්‍යවමාන        | - මැරෙන්නාවූ               |
| „ උත්පාද්‍යමානාවූ | - උපදින්නාවූත් ආදී වූ.     |

## 39 පිට.

- |          |               |
|----------|---------------|
| „ සවගීතන | - සවගීයට පත්. |
|----------|---------------|

## 40 පිට

- |                             |                                             |
|-----------------------------|---------------------------------------------|
| „ අල්පරජස්කාදී සන්ධි        | - සවලා කෙළෙස්ඇති සන්ධි.                     |
| „ ප්‍රකෘති පරිණාමප්‍රාප්තවූ | - අතිශයින් කෙලවරට පැමිණියාවූ.               |
| „ අත්‍යන්තරසේ               | - ඉක්මනින් සිමා ඇතිබව, තමන් අසමනා වූ ආකාරය. |

## 41 පිට

- |                             |                                |
|-----------------------------|--------------------------------|
| „ හරිසුදුන්                 | - සුදුසුසුදුන්.                |
| „ ප්‍රාප්තිය                | - පත්කරණ ලද්දේය.               |
| „ පරිභාෂිත                  | - තාප්තියට පැමිණි              |
| „ බුද්ධිමත් පිපාසා පරිපිභිත | - සුදුසු පිපාසා දෙකින් පිභිතවූ |

## 42 පිට.

- |                   |                                        |
|-------------------|----------------------------------------|
| „ හරිවන්දන සටහන   | - කෙලසුදුන් ගැටය                       |
| „ ලොභිතවන්දන සටහන | - රත්සුදුන් ගැටය.                      |
| „ සුරභිගනිකයෙක්   | - මනා සුවඳින්                          |
| „ ප්‍රමුදිතවේද    | - සතුටුවේද                             |
| „ සිංහවරයක්වූ     | - වෙදෙක්වූ.                            |
| „ සම්මානිතප්ත     | - සම්මානපිභිතවූ, ග්‍රිහ්මයෙන් පිභිතවූ. |

## 42 පිට.

- „ සඵදරථකලමථපර්දගයන් - සියලු පිඩා කලානත, දවිලි.  
 „ පිඩිත්තානිත්තු - එතම් බමුණෙක්.  
 „ අනිඤ්ඤබඩවු. - ඉඤ්ඤ ප්‍රතිබිඬනොවු ජීවිතය නැති.

## 43 පිට.

- „ උපසථානකොට - සභිත්‍රහකොට, උවටැන්කොට  
 „ විනිර්මුක්ත - වෙන්වූ, මිදුනු  
 „ අනාගාරිකරත්තය - ගිහිගෙයි වසන ගෘහස්ත රත්තය.  
 „ ඥාණෙසරත්තය - අභිත්ථලයෙහි පිහිටි පුද්ගලයා හැර ඉතිරි ආයුෂ් පුද්ගලයෝ සත්දෙන.  
 „ අඥාණෙසරත්තය - අභිත්ථලයෙහි පිහිටි පුද්ගලයා.  
 „ සමථයානික රත්තය - රහත් සාඛිප්‍රාතිභායුෂ් පෙත් විගහැති උත්තමයෝ.  
 „ කදලිවත - කෙසෙල්වත, රඹුටත.  
 „ විශෙෂභාග්වත බැවින් - විශෙෂ කොටස් ඇත්තෙක් වන බැවින්.  
 „ ප්‍රතිවේධකල - අවබෝධකලාවු.

## 44 පිට

- „ විවික්කාසනගෙහි - විවේක සථානගෙයක්හිවූ ආසනගෙහි.  
 „ භික්ෂාචාරවේලා - පිණ්ඩපාත වේලා.  
 „ ලාරසෙන් - ලාක්ෂාරසයෙන්, ලාකඩ වඩු රෙන්.  
 „ රත්පමුදමෙකින් - රත්රන් සවසියකින්.  
 „ කඤ්චිකයකින් - සැව්වයකින්.  
 „ ප්‍රාදුර්භූතවු - පහලවු.  
 „ පාත්‍රසාවකායෙන් - පාත්‍ර පසුම්බියෙන්.  
 „ ජලාවතඛකරතලයෙහි - ජල ලක්ෂණයෙන් යුත් අත් ලෙහි.  
 „ යුවලකින් ගෙන - දෙඅතින් ගෙන.  
 „ ගඤ්ඤාථයෙන් - ගඳකිළියෙන්  
 „ නිගීත - නික්මුනු  
 „ සංගොධනය - ශුඬකිරීම.  
 „ ආනපතිචාරණය - අව්ව වැලැක්වීම.



## 44 පිට.

- |                     |                              |
|---------------------|------------------------------|
| „ උත්තතස්සාන        | - උස්තැන්.                   |
| „ හස්ත්‍රාසෙයින්    | - (සුලංපිරවු) සම්පසුම්බිමෙන් |
| „ ඇක්මෙතකල          | - පැහෙන කල්හි.               |
| „ පුලිතතලා          | - වැලිතලා.                   |
| „ සිඤ්ඤරසු          | - එනම් රත්තවණිණ වූණිය.       |
| „ යන්ත්‍රතාලිකායෙන් | - යන්ත්‍රනලයෙන්.             |
| „ එපියෙස්           | - ඒ ප්‍රදේශය, ඒ පලාත.        |
| „ රවතය              | - රාවය, ශබ්දය.               |

## 45 පිට.

- |                         |                                                     |
|-------------------------|-----------------------------------------------------|
| „ පරිතුමාවැ             | - සතෙකාමව, සතුටුව.                                  |
| „ ස්වණීපවප්‍රාවරණ       | - ස්වණීමයවූ වස්ත්‍රයකින්<br>පෙරවීම.                 |
| „ චරණතබ්බසුඛයෙහි        | - පානිය (පාදනව)රත්මියෙහි                            |
| „ නිගරණය                | - වැගිරීම.                                          |
| „ ජවනිකා                | - තීර.                                              |
| „ විවිධද්‍රුතිතිකර      | - අනෙකවණිණ කානති සමූ<br>හය.                         |
| „ උසිතවැ                | - නැගිට.                                            |
| „ ප්‍රඥප්ත බුඩ්ධාසනගෙහි | - පනවනලද බුඩ්ධාසනයෙහි.                              |
| „ මණිවමුවර්මිත          | - මැණික් සන්නාහයෙන්<br>සැරසූ මැණික් සැට්ට<br>පෙරවූ. |
| „ යථාචාරිතථාකාරී        | - කියන්නේ යම්සේද, එසේම<br>කරන්නා.                   |
| „ යථාකාරිතථාචාරිදී      | - කරන්නේ යම්සේද, එසේම<br>කියන්නා.                   |
| „ රජෙ ජලලිකා            | - රජස්දැලි.                                         |
| „ මණිසොපානඵලකයෙහි       | - මැණික්කලින් සෑදූ ඉතිම.<br>පෝරුවෙක.                |
| „ අප්‍රමත               | - ප්‍රමාදනොවී.                                      |
| „ පහසින් සොබපුරුෂයෙක්   | - සුවද ආලෙපයෙහි ලොහිවූ<br>මිනිසෙක්.                 |
| „ ශිරිසාන               | - ඉසේ නෑම.                                          |

## 46 පිට.

- |                  |                   |
|------------------|-------------------|
| „ සොහොමුමල්      | - මාධිමල්.        |
| „ පලාලසුඤ්ජපරියත | - පිදුරුගොඩ කෙලවර |
| „ සුරතිගනු       | - මනාසුවද.        |

## 46 පිට.

- |                       |                                   |
|-----------------------|-----------------------------------|
| „ සුපෙපාපහාර          | - මල්පිදීම.                       |
| „ රිසිසුන්දරවිනම      | - රිසිවිනම.                       |
| „ සමාති සමප්‍රඥානසෙන් | - සිතියෙන් හා මනාදැනීමෙන්.        |
| „ මුහුතියෙක්හි        | - මොහොතෙක්හි, දෙපැයක් පමණ කාලයෙහි |
| „ සතප්‍රාය සභානසෙහි   | - සැපවූ සභානසක.                   |
| „ විනකියක්            | - කලානාචක්.                       |
| „ නුවණ පද වික්‍රම     | - ඥානගතිය.                        |
| „ සනතිපතින            | - රැස්වූ.                         |
| „ සමුත්තාන            | - උපන්නාවූ.                       |
| „ ප්‍රතිවේධගමනරවු     | - දැනගැන්මට ගැඹුරුවූ              |

## 47 පිට.

- |                   |                                    |
|-------------------|------------------------------------|
| „ දශකබ සමවධානසෙන් | - නියපොතු දහස එකතු කිරීමෙන්        |
| „ සුසමාභවු        | - මනාව වට්ටමවූ,<br>බොහෝසේ වට්ටමවූ  |
| „ මුක්තා ජලා      | - මුතුදැල්,                        |
| „ සිඤ්චාර සංඝාර   | - නිකමල් ඇතිරියක් වැනි.            |
| „ ජලශාචිකා        | - දිය සල.                          |
| „ සුනිවසනවැ       | - මනාකොටහැඳගෙන                     |
| „ සුප්‍රාචාතවැ    | - සහපත්සේ පොරවාගෙන                 |
| „ මුහුතියක්       | - දෙපැයහමාරක කාලයක්.               |
| „ අභිෂික්ත ගාත්‍ර | - තෙමනලද ශරීර.                     |
| „ මකුට වණිරස්මිත් | - ඔවුන්තෙහි මාණික්‍ය රස්මිත්.      |
| „ සථාතිසංඝකාතවු   | - යෝජනාකරගත්තාවූ,<br>සකස්කරගත්තාලද |
| „ සමාති සමප්‍රඥාන | - සිතිය හා නුවණ.                   |

## 48 පිට.

- |               |                            |
|---------------|----------------------------|
| „ කාතෘසිකාරවු | - පෙර කර්ණලද පින් ඇත්තාවූ. |
| „ පරිපාකය     | - පැසීම, මිනීම.            |
| „ අවක්‍රාන්ත  | - ඔබ්බාලද, පැමිණීම.        |
| „ තියවුරැ     | - තුන්සම් රාත්‍රියෙහි.     |
| „ අත්‍යවිහිත  | - අතින් අරමුනකසෙද,         |

48 පිට

- „ සපථකළේ - දිවුල්.  
 „ සුචිපාශයෙන් - ඉදිකටුමලින්.

49 පිට.

- „ ප්‍රසාදානුරූප - පැහැදීමට සුදුසු.  
 „ අවිනතාවු - විනතනය නොකළකැක්  
 කාවු, සිතියනොගැක්කාවු.  
 „ සල අස්ත - ගල්ආයනය.  
 „ පාදපිඨ ගයනාසනාදි - පාසුටු සැතපෙන ආයනාදි.

50 පිට.

- „ එක කමේමාපබාහිත - සමාන කමයෙන් රැස්කළ.  
 „ තත් තත් ස්ථානයෙහි - ඒ ඒ තැන.

50 පිට.

- „ අලොශාකෘත - අප්‍රධාන.  
 „ මහෙශාකෘත - ප්‍රධාන.  
 „ සමුඤ්චිත - නැගී.  
 „ තල්පත්මොලට - තල්කොල් ගතකමට.  
 „ මොනරහකුරට - මොනරැගිලිනගල්කැටයට

51 පිට.

- „ සාභිවාහන - ගැල්පදවන්නා.  
 „ යුබ්බිත් - කියනලදහෙයින්.  
 „ අනුයෙහි - වංශයෙහි, පරව්‍යාසවෙහි.  
 „ ලාභය - ඉහණය, ගැහීම.  
 „ මථනයකොට - කළමා.  
 „ මණ්ඩපවු - ඇදේ පිහිටියාවු, උන්නාවු.

52 පිට.

- „ පයඝායකි - සමානාභිති.  
 „ අභිබෝධය - නාමය.  
 „ නිවෘත්තිය - වැලකීමෙහි.

53 පිට.

- „ සංවතීයෙන් - අනතාකලාවිස්සක්.  
 „ චොලොපවෙස්ද - ගිනිතිවියාම, ද අවසන්වීම.

54 පිට.

- „ සිද්ධකතු රැසක් - අබගොඩක්.  
 „ කලාසියකට - කලායෙන් කොටසකට.  
 „ කල්පිත වන බැවින් - කලානා කරණලද බැවින්.  
 „ විශාර - පළල.  
 „ බව - ගැටකැකොට.

## 46 පිට.

- |                 |                                   |
|-----------------|-----------------------------------|
| „ අගනින් දැඩුවේ | - ගින්නෙන් දැවේ, ගින්නෙන් තැනීවේ. |
| „ ප්‍රණීත       | - උතුම්, ශ්‍රේෂ්ඨ.                |
| „ විලිනවේ       | - දිශවේ.                          |

## 55 පිට.

- |                    |                                      |
|--------------------|--------------------------------------|
| „ ප්‍රණීත විසින්   | - උතකාභව වශයෙන්.                     |
| „ අධොදෙශය          | - පහළ කොටස.                          |
| „ විබවසනවේ         | - තැනීවේ.                            |
| „ පුනරුත්ථාපනය     | - නැවත උත්ථාපනය.                     |
| „ ජන වාතයෙන්       | - හවගත් සුළඟින්.                     |
| „ උදකසකකිය         | - ලොකය තැනිවුපසු ගලන ජලකද.           |
| „ සංසිත            | - පිහිටීම.                           |
| „ නිවිච්ඡවායුහයෙන් | - උත්පතනී හේතුවක් තැන් නාවූ වාතයාගේ. |
| „ අධිපතියෙන්       | - අධිපතිභාවයෙන්, ප්‍රධානතායෙන්.      |
| „ උද්භූත           | - ඉපදීම, හටගැනීම.                    |

## 56 පිට.

- |                   |                      |
|-------------------|----------------------|
| „ චක්‍රවාලාන්තරය  | - අතින් සක්වලක්.     |
| „ ප්‍රතික්ෂේපකෙරෙ | - බහාලීම කරන්, දමන්. |
| „ වාතනයෙහි        | - රවුමෙහි.           |

## 57 පිට.

- |                   |                        |
|-------------------|------------------------|
| „ උසායෙහි         | - උසින්.               |
| „ බොල             | - ගතකම.                |
| „ අසාසියෙන් උනුවා | - භාගයෙන් භාගයක් අඩුව. |

## 58 පිට.

- |                     |                                |
|---------------------|--------------------------------|
| „ ආදර්ශකය           | - කැබපන                        |
| „ ශක්ව පඤ්ඤරය       | - කරතන තව්‍රවක්.               |
| „ මහරිදුක           | - එනම් ශභ, මාරුගහ.             |
| „ අනාර්ථභූතවූ       | - අැහැලන්වූ.                   |
| „ සිත්පලොල්         | - එනම් රුක, විත්‍රපාවලි.       |
| „ කලාපසාසි          | - කලාපයක් සිටින්නාවූ.          |
| „ ගෘහපති මහාසාරකුලය | - මහාධන සමහාරයක් ඇති ගෞවිකුලය. |

## 59 පිට.

- |                 |                   |
|-----------------|-------------------|
| „ පශ්චිමානනයෙන් | - අනතිම කෙළවරින්. |
|-----------------|-------------------|



59 පිට.

- „ ගරිර සමබාහනා = ගරිරයේ අත්පාමැඩිව, හෝ  
 මිරිකීම.  
 „ විභවානුරූපකොට = පොහොසත්කමේ හැරියව,  
 „ උචත්තනාදී = ඇඟලුම් ආදී.  
 „ සාමථී = සමානකමේ හැරියව,  
 පුළුවන්කමේ හැරියව.  
 „ සඤ්චයකිරීම = රැස්කිරීම.  
 „ ආනුතෙය්‍ය වත බැවින් = පුළුලැබීමට පුදුසු වත නිසා.

60 පිට.

- „ අවිජ්ඣත = අත්තොගරිතලද.  
 „ මුදිතා = සතුටුබව.  
 „ කලත්‍රපරිමුභ = භාග්‍යාවත් ගැණීම

61 පිට.

- „ උපෙක්ඛා = මඩ්‍යස්තවීම.  
 „ ඔක්ඛණ = උද්ග්‍රහණ ඉගැණීම.  
 „ අභිසංයක්ඛාත = හොඳකාර සකස්කොට.  
 „ ප්‍රතිමුභණයව = පිළිගැණීමට.  
 „ අභි වත බැවින් = පුදුසු වත බැවින්.  
 „ අපෙක්ඛාකල = බලාපොරොත්තු.  
 „ පරිහරණය = ඒ මේඅත ගෙනයාය,  
 පොෂ්‍ය කිරීම.  
 „ අභිග්‍යමාහනසෙත්‍රුද = අතපය ආදිය මැඩි වෙනුය.

62 පිට.

- „ භික්‍ර පමණ = ඉණ ප්‍රමාණ, උකුල් උසව.  
 „ ආපාදකයක = වචිතයකල අත්තෝය.  
 „ ප්‍රතිපාදකයක = නැවත නැවතත් වචිතය  
 කල අය.  
 „ ප්‍රවචිකයක = ජීවිතය පැවැත්වූ  
 අත්තෝය.

63 පිට.

- „ සන්තාපතකොට = තාපතියව පමුණුවා.  
 „ පුස්තේ = පොෂණය කරන්නේ.  
 „ මත්සරයන් = මසුරුවුන්.

64 පිට.

- „ පුණ්‍ය ප්‍රසව = පින්රැස්කිරීම.  
 „ මිථ්‍යා ප්‍රතිපත්ත = වරදවා පිළිපත්.

59 පිට.

„ අතවරුහු

= අවරකොත නැති, අත  
කොත නැති.

64 පිට.

„ සමයකොට

= රුසිගුතකොට, රුක්කොට.

„ අනාවරණයකයෙන්

= එනම් යුතයෙන්, අවරණ  
යක් නැති යුතයෙන්.

„ අනුගමනකොට

= අවබෝධකොට.

„ අමතවු

= නොදන්නාලද.

„ අයුතවු

= නොදන්නාවු.

„ පරිදෙවනා

= හැඟිමි.

„ රෙගුත්තකල

= රෝග ගවගත් කල්හි.

65 පිට.

„ ප්‍රාචීන පාශම්පය

= නැගෙනහිරපැත්ත.

„ සඵචිත

= පළිතු.

„ පලක

= පලගැවීමෝ.

„ දුරිඡි

= ජනිතව දුරිකව.

„ පුච්ඡාපරකොට්ඨාසී

= පුච්ඡකෙලවර හා අවර කෙල  
වර ඇති.

„ පරිවැටෙන

= පරිවර්තනය වන්නාවු.

66 පිට.

„ තීරෙඵවා උපත්කලා

= එඵව උපත් කාලයෙහි.

„ පලෙඵවා

= බැවඵව.

„ සොරහසි

= සොරුයයි.

„ කභිපලාසොරහසි

= මංපැහැරු සොරුයයි.

„ කාපණවු

= දිඡිදුටු.

„ දුස්සංසාන හස්සපාද

= අවලක්ෂණ අතපය.

„ සන්තිසාන

= සනිටුහන්, නිශ්චය.

„ හස්සකභිවරගතවු

= ඇත්කදපිටව නැගුනාවු.

„ කම්මානිලවෙගයෙන්

= කුසල අකුසල කම් නැමැති  
වැනවෙගයෙන්.

67 පිට.

„ විෂයොපහොගයෙන්

= පඤ්චකාමසෙවනයෙන්.

„ ජලනිබ්බයෙහි

= සමුද්‍රයෙහි, මුහුදෙහි.

68 පිට.

„ ප්‍රචලිත

= ගින්නෙන් බබලන.

„ පරපුච්ඡන්

= පොරවෙන්.

„ අසනිකොණ

= ගෙනගබ.

## 68 පිට.

- |                    |                               |
|--------------------|-------------------------------|
| „ උක්දඹු කළහික්    | = උක්ලී මිටියක්.              |
| „ කාර බුමයෙන්      | = කාරම් සහිතවූ දෑමෙන්.        |
| „ රක්තලොහිතථොලයෙන් | = රතු ලේ දල්ලෙන්.             |
| „ අභිභූත           | = මැඩුනාවූ, මිරිකුනාවූ,       |
| „ ප්‍රකෘතියෙන්     | = බොහෝසෙයින්.                 |
| „ ගෞරවරූප          | = හයානකරූප, හය උපද<br>වන රූප. |
| „ ආදිපත            | = හිනියෙන දිලියෙන්නාවූ.       |
| „ සාරවත            | = කාරම්වෘත්තය.                |
| „ අයශශ්‍ර          | = යකඩඋල්.                     |

## 69 පිට

- |                      |                              |
|----------------------|------------------------------|
| „ ථොලයෙහුදු          | = හිනිදුල්වලිනුත්.           |
| „ වී වී නැති         | = අතරක් නැති.                |
| „ අනතරපයභීයයි        | = අනතර යන අනිසි.             |
| „ තුඹුපිටියෙයින්     | = ඊයම් කුඩුමෙන්.             |
| „ සඋපෙකා සහගත විතකයෝ | = දුක්සැපදෙකව මිශ්‍රවූ සිත්. |
| „ සමබ්‍ර බිඳුවක්     | = මිපැති සහිත බිඳුවක්.       |
| „ අනුදහනය            | = දූවීම.                     |
| „ උක්කදනරකය          | = එතම් නරකය, ඔසුපත්<br>නරකය. |

## 70 පිට.

- |                   |                                    |
|-------------------|------------------------------------|
| „ සවිමහරජයෙහි     | = වාතුර්මහාරජක දිව්‍යලො-<br>කයෙහි. |
| „ පුජොකතක්‍රමයෙන් | = පෙරකියනලද ආකාර<br>යෙන්.          |

## 71 පිට

- |                    |                                                                                                |
|--------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------|
| „ තුලාවු           | = සමවූ, සමානවූ.                                                                                |
| „ අවයවභූතවූ        | = කොටස්භූතවූ, කොටස්වූ.                                                                         |
| „ මහබනැළියෙන්      | = මහබරවේ නැළියෙන්<br>(මහබනැළියනම් පළමු<br>දෙලහගමාරකි, මහබ<br>නැළි එකගමාරක් ලංකා<br>වේ නැළියකි. |
| „ විසිකොටසකින්වැඩි | = විස්සෙන් වැඩිකල ගණන.                                                                         |

## 72 පිට.

- |                |                    |
|----------------|--------------------|
| „ ආභිසාරයෙන්   | = බැහැපත් ගබ්න.    |
| „ කල්පමානවූවහු | = අසලවෙන නැතැත්තෝ. |

## 66 පිට.

- |                    |                         |
|--------------------|-------------------------|
| „ ප්‍රකම්භිතව      | - අතියයෙන් වෙවිලා.      |
| „ කම්මාරහසත්‍රාවක් | - මගිනහමක්.             |
| „ ආදිපත            | = ගිනියෙන දිළිසෙන්නාවූ. |
| „ පාඨකය            | = පව්ගෙව්ව.             |
| „ එක්පලයක්         | - එක පියස්සක්.          |

## 76 පිට.

- |                |                     |
|----------------|---------------------|
| „ කුසාරයෙන්    | - කෙවෙරියෙන්.       |
| „ ලොහිත නදිව.  | - ලේ ගඟාවක්ව.       |
| „ සුත්‍රාගතකොට | - නුල්ගහනලද්දක්කොට. |

## 74 පිට.

- |                         |                        |
|-------------------------|------------------------|
| „ චක්‍ර, කුසිර, ප්‍රකොද | - රෝද, අලවංගු, කෙවිවි. |
| „ මහාමුදගරයෙන්          | - මහාමුගුරකින්.        |
| „ ප්‍රසෂ්ප කෙරෙත්.      | - දමත්, හෙලත්.         |
| „ ලොහකුමිස              | - ලොහකුඹුනරකය          |
| „ තිවුටු                | - තියුණුටු.            |

## 76 පිට.

- |             |                              |
|-------------|------------------------------|
| „ තෙරිසතුන් | - තිරයේ උපන් සත්‍යයන්.       |
| „ චතුෂකණිණ  | - කොන් ගතරක්ඇත්තේය.          |
| „ අයෝමයව්දන | - සකඛමටු පියස්සක්<br>ඇත්තේය. |
| „ සදල       | - භිජාලා, ගිනිදල් සය         |
| „ මුළුලුටු  | - සියල්ලම අළුම.              |

## 76 පිට.

- |                   |                                                  |
|-------------------|--------------------------------------------------|
| „ සුචිත්‍රවටු     | - සියුම් මුන ඇත්තාවූ, ඉදි<br>කටුමුනමෙන් තුටුඇති. |
| „ කුටාගාරමාත්‍ර   | - කුළුගෙයක් පමණ.                                 |
| „ ආදිපත හසමයෙන්   | - ගිනිඇවිලෙන අළුවලින්.                           |
| „ කොටුවරුසිය      | - අමුනම් බාන්‍යරුසිය.                            |
| „ සිවැල් පලසෙසින් | - සිවල්නම් සකඛ පොල<br>මෙන්,                      |

## 77 පිට.

- |                   |                        |
|-------------------|------------------------|
| „ ශාල්ලිලිවනය     | - ඉඹුල්වනය.            |
| „ කණ්ටකය          | - කටුඇත්තේය.           |
| „ ආදිපතය          | - ගිනිඇවිලගන්නාලද්දේය. |
| „ සජෝතිතුනය       | - ගිනිදල් සහිතය.       |
| „ වැම්ගෙන පත්‍රයෝ | - වැටෙනකොල.            |
| „ එලකගෙහි         | - ලිකදක් මතුගෙහි.      |



76 පිට.

„ කරවැල් = එනම් කවු සහිත වැල් වහියක්.

77 පිට.

„ වෙහුලතා = වේවැල්.

„ ආවර්තයෙහි ගැලී = (දිය) සලාචේ ගැලී.

„ සෞරෙදිකා වෛතරණී තදිය = කාරම් වතුර ඇත්තාවූ  
එනම් අපාය.

„ කුමක් රැස්වහි = කුමක් කැමැත්තෙහිදැයි.

„ ලොභොපාසින් ලභ කෙරෙන් = අයෝමය පවරියෙන් (යක  
ඩින් කල පාසින්) ලංකරන්.

„ උත්තංචා = නැතිගැනී.

78 පිට.

„ ලොභොප්‍රවින් = ලොභමයවූ කිණිස්සෙන්.

„ සණ්ඛාසෙන් = අඬුවෙන්.

„ ප්‍රකපිත = පැහැනු, කකිසනලද.

„ අනුලොමයෙන් = පිළිවෙලින්, අනුක්‍රමයෙන්.

„ ප්‍රතිලොමයෙන් = පිළිවෙලට විරුධ ක්‍රමයෙන්,  
අගපවන් මුල දක්වා.

„ අපරික්ෂිණකලා = (කම්ය) නොගෙවුනකලා.

„ සකොතසද = ඔසුපත් තරක සහිතවූ.

„ සාම් සුහුරා හුස්නට අවශ්‍ය කලාහු = සාම්භාවද, මාමාවද  
නැන්දුවද, නින්දා කලාහු.

„ සනතර්ත කලාහු = හයගැන්වීම කල අය.

„ අභ්‍යාවසාන = අභේදාන දෙශාරොපණය.

79 පිට.

„ ඇත්මෙමින් = පැහෙමින්.

„ ශක්තිශූල ඇති = අභියචි හා උල් ඇති.

„ අභිකාරකර්ෂුයෙහි = අතුරා වලෙහි.

„ දුස්සහවූ ආතපයෙන් = ඉවසිය නොගැනී අවිවෙන්.

„ ඛින්නදෙහ = පිහින ශරීර.

„ සනතිලදල = සනවූ, නිල්වූ පත්‍ර.

„ පත්‍රශස්ත්‍රශතපාතයෙන් = පත්‍ර නැමති ආයුධ සිය ගණන්  
වැටීමෙන්.

„ විහින්නදෙහ = විශේෂයෙන් බිඳුන ශරීර.

„ අග්නිභූෂණයෙන් = ගිනි අලංකාරයෙන්, ගිනි ඇඳ  
මෙන්.

„ විභූෂිතවූ = සැරසුනාවූ.

„ ප්‍රේමාබික ප්‍රණයයෙන් = ප්‍රේමයෙන් අබිකවූ ප්‍රිතියෙන්.

## 79 පිට.

- „ කෘපානැති = කරුණා නැති.  
 „ භීෂණ, විෂම පථිතොපම = හයානක විෂමවූ, පථිත වැනිවූ.  
 „ එළු යුගලයන්ගේ = එළුවන් දෙන්නෙකුගේ.  
 „ සසිඝට්ඨයෙන් = ගැටීමෙන්, ගැටීමෙන්.  
 „ මුළුපුටු = ඉතා මොළොක් ශරීර ඇතිව  
 „ පුත පුතා = නැවත නැවත.

## 80 පිට.

- „ කගවිසණ = කගවේන්නු.  
 „ උත්තාසිත = තැනිගන්වන ලදුව.  
 „ කුකුළුකණ්ඩක සන්ධිගේ = කියත්තටු සමූහයෙන්.  
 „ ගාසිලය = (යටට ඇතුළත වූ ගෝ) දැඩි උල්.  
 „ කාලපාශබදු = මූරයාගේ මලපුඩු වැනි.  
 „ වජ්‍රාශුබදු = වජ්‍රාශුබ කෙළවරවැනි.  
 „ ආනිසවරයෙන් = බැහැරපත් හඬින්.  
 „ උග්‍රවිවෘත්තකයෙන් = උග්‍රකුරුවූ මුඛ ඇති කටුවෙන්.  
 „ නෂ්ටවේතසින් = කැපුනාවූ සිහිවිලිවලින්  
 „ අවරුහණය = බැසීම.  
 „ විෂමතටයෙහි = විෂමවූ ප්‍රපාතයෙහි.

## 81 පිට.

- „ ජජීරිකාත = දුදුරුකරණලද, සිදුරු කළ.  
 „ ප්‍රසෂ්ප = හෙලීම.  
 „ එක්කලක් = එක්වරක්.  
 „ දිඬිකාලාපගමයෙන් = බොහෝ කලක් ගතවීමෙන්.  
 „ ප්‍රබලවාතයෙන් = මහත් බලසම්පත්ත වාතයෙන්  
 „ උඩුකවිවිමාලා ඇති = උඩට නැගුනු තරංගපඬුකි  
 ඇති.

## 82 පිට.

- „ ආතුර විරූපව = ලෙඩින් විකාරවූ රූප ඇතිව.  
 „ ක්ෂුන් පිපාසායෙන් = සාපිපාසා දෙකින්.  
 „ මහත් භාරයෙහි බැඳ = මහත් බර ඉසිලීමට බැඳ.  
 „ ප්‍රතොදකණ්ඩකයෙන් විද = කෙවිවේ අගින් විද.

## 83 පිට.

- „ ගලබිලයට = ග්‍රිවාබිලයට, උගුරට.  
 „ වඛබාකලප්‍රාප්ත = වඛබාගින්නට පැමිණි.  
 „ සුවිමුඛ ඇති = දිඬිකටුමුණක වැනි මුඛ ඇති.

## 83 පිට.

- „ බහලාකිකාරවු = සනාකිකාරවු.  
 „ පිටුපිඬුසෙසින් = පිටුලිමෙන්,  
 „ විරෙණකල - දියවෙනකල.  
 „ අශකසි - නොහැකිසි.  
 „ ප්‍රත්‍යයසමවායභුයොභාවයෙන් - හේතුවන් හා එක්වීම ඉතා බහුල බැවින්.  
 „ උදකාවගාහය - දියට බැසීම, වතුරේ ගිලීම.  
 „ සමසිත්තා - යුක්තබව.  
 „ සුබොපමුහණය - සැපයේ වැඩීම.  
 „ ලබොපනිශ්‍රය - ලබනලද හේතු ඇතිව.  
 „ මහාදුක්තික - මහත් බැබළීම ඇත්තේ.  
 „ මහාවිසථාර - මහත් පැහිරීම ඇත්තේ.  
 „ ප්‍රතිපක්‍ෂවේෂදන - විරුද්ධ පක්‍ෂයෙහි වුවන් නැසීම.  
 „ මනුෂ්‍යතාරකික - මනුෂ්‍ය නිරිසතෙත්.  
 „ අශතවසනමාත්‍රයකුදු - ආහාර වස්තු පමණකුත්  
 „ පරාධිතවෘත්තිවැ - අනුන්ට යටත් පැවතීම ඇතිව.  
 „ භාග්‍යවහන - බරප්පැහැරීම.  
 „ භික්‍ෂුමය්‍යාදවැ - බිඳිනලද සීමා ඇතිව.  
 „ ගහනතිශ්‍රිතවැ - වනලැහැබි ආශ්‍රය කරගෙන,

## 84 පිට.

- „ ක්‍රෑපත්‍රපා සමපන්න - ලජ්ජා හය දෙසින් යුක්තව.  
 „ පරිවර්ත - දුරුකිරීම.

## 85 පිට.

- „ අනපෙත - වෙන්තොවුයේ; අහත් නොවුයේ.  
 „ ආනාමිඵලයෙහි - මතු ලැබෙන විපාකයෙහි.  
 „ දෙයධම්මයෙහි - දියයුතු දෑ වස්තුවෙහි.  
 „ අනාදිමත් සංසාරයෙහි = අක්මුල් නැති සංසාරයෙහි.

## 86 පිට.

- „ මාත්‍රයය්‍යයෙන් - මසුරුකමින්.  
 „ අපරිගාහිතවිත්තවැ - අල්වා නොගත් සිත් ඇතිවැ.  
 „ උපසාහ - හිංසා පීඩා.  
 „ විධේයදවෙති - කිකරුදවෙති.  
 „ යුක්තප්‍රාප්තිකාලයෙහි - යෝග්‍යවූ (සුදුසු) පැමිණි කාලයෙහි.

## 87 පිට.

- „ අපරිභොග - ප්‍රයෝජන නොගැනීමටද.  
 „ දුෂ්පරිභොග - අයහපත් අතැති ප්‍රයෝජන ගැනීමටද.





93 පිට.

- „ සකුචිත - රැස්කරණලද, එකතු කරණලද.  
 „ ආයව්‍යය විනාශකොට - අය වැය කල්පනාකොට  
 „ ශාත, ගුඛ, මධු, ශකීර - හිතෙල්, උක්සකුරු,  
 මෙරැකි, සිති.

94 පිට.

- „ තණ්ඩුල - සහල්, හාල්,  
 „ කොමොහාර, - කොටුගෙවල්, ගබඩාගෙවල්  
 „ කම්සන්ඵව - කම්සංඥාකොට, කම්පාන නියමකොට.  
 „ සමාහරණ විභූෂිතවැ - සියලු ආහරණයෙන් සැරසී.  
 „ සවණිහෘදිතාරයක් - රත්රන් කෙණ්ඩියක්.  
 „ විප්‍රතිසාර - කලකිරීම.  
 „ නිගීත - නික්මුණු.  
 „ ස්වපිකමණිවතීන්ද්‍රියක් - පළිඟු ගල්වැටියක්.  
 „ දනගව - දන්හලව.  
 „ එදනගැ - ඒදන් ශාලාවෙහි.  
 „ රිදිකැට - රිදිගුලි.  
 „ රිදිපලු - රිදිපත්‍ර (හෝ රිදි පොලු.)  
 „ රිදිමසු - රිදිකාසි.  
 „ පරිසනාත - වටකලාවු.

95 පිට.

- „ රත්කොපුකම් - සවණිමය කොපකම්, රත් රත් කොපු දැමීම.  
 „ මණිනූපුර - මණිබැඳි පාවලලු.  
 „ වරදුහුල් - උතුම් වසත්‍ර.  
 „ සවණිසණ්ටා - රත්රන් මිණිගෙඩි  
 „ සක්‍ෂමකෝශයොදි - කොමුපිළි, කොශෙය්‍ය වසත්‍ර ආදී.  
 „ කිරිය - වි අමුණු හතරක වපසරිය.  
 „ පයමුහුඵ - පාත්‍රයේ අඩිය, පාත්‍රාධාරය.  
 „ මුට්ඨිව - (පාත්‍රයේ) ගැටිය.  
 „ මස්වලුමෙහෙ - රැවිලෙහි කටයුතුදේ.  
 „ හිරණ්‍ය සවණිණ - අමුරන්, හා රත්රන්.

96 පිට.

- „ දශපඛකානියෙක් - දශපේලියක්.  
 „ අඩුතූන් පඛකානියෙක් - පේලි දෙකහමාරක්.



100 පිට.

- „ අලංකාරයාපනයෙන් - සපියෙකු ඇල්වීම නොද  
ත්තා මිනිසෙක් නයෙකු  
නතුව ආදී නැතැතින්  
වරදවා අල්ලන්නාක්මෙන්  
ලාභාදිය සදහා බුබුබුමය  
ඉගෙනීම.
- „ ග්‍රහණ, ධාරණ, ප්‍රතිපාදනා - ඉගෙනීම, දැරීම, පිළිපැදීම.
- „ විදගීනා - ශරීරය අනිත්‍ය ලක්ෂණාදි  
වශයෙන් නුවතින් බැලීම.
- „ එල සාක්ෂාත් කෙරෙමි - එලය ප්‍රත්‍යක්ෂ කරමි.
- „ අපරිඤ්චා - නොදත්තාවු
- „ අප්‍රතිණ්ඩු - ප්‍රතිණ්ඩොවු
- „ අසාක්ෂාත්තාවු - ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකරණලද.
- „ පරිඤ්ඤාසංකය - භාත්පසින් දූෂණත්තාලද  
සංකය ඇත්තේය.
- „ ප්‍රතිණ්ඩෙලය - පහකරණලද කෙලෙස්  
ඇත්තේය.
- „ භාවිතමාගීය - වඩනලද මාගී ඇත්තේය.
- „ නිර්දිශ්ව - දක්වනලද.

101 පිට.

- „ ජීවනභේදා - ජීවත්වීමට කාරණයක්.
- „ නිසාරණාඛ්‍යායයෙන් - නිවාණය ලබන අදහසින්.

102 පිට.

- „ සර්පිණාදී භෙෂජ්‍යදානය - ගිනෙල්ආදී බෙහෙත්දානය.
- „ සෙනසුන්දනට - සෙනසුන්දනයට
- „ සිව්පැදිගයෙකින් - සතරපද ගාමාවකින්.
- „ එවක් පමණ හමුදු - හැන්දක් පමණ කැඳ  
වතුරද.
- „ සමාධිපදයාන - සිත එකඟවීමට ආසන්න  
කාරණය.

103 පිට.

- „ ක්ෂත්‍රිය මහාසාරකුලයෙහි - ධනයෙන් ඉතා ආසන්න  
රාජකුලයෙහි.
- „ ත්‍රයස්ත්‍රිංශත් - තව්තිසා දෙව්ලොව.
- „ ආලෝකස්ථරණයට - ආලෝක පැතිරීමට

104 පිට.

- „ ආභාසවරයන් - ආභාසවර බහුලෝවැසියන්
- „ ශුභකාන්තකයන් - සුභකිණ්ණ බහුලෝ  
වැසියන්.

## 104 පිට.

- „ බාහන්ඵලයන් - වෙ පථල බමලෝ වැසියන්.  
 „ උපහතවෙහි - පිහිතවෙයි, නසනලද්දේ වෙයි.  
 „ විභුති - සමපත්, සැපත්.  
 „ අභිරූප - විශිෂ්ටරූප.

## 105 පිට.

- „ අනාරික්ෂයෙහිද - ආකාශයෙහිද.  
 „ සතීන්හල - සුමානසකින් මුදාහැරියාවු.  
 „ ජාතිසමරණඥනය - පෙරජාතිය සිහිකරණ නුවන.

## 106 පිට.

- „ පිහිතකොට - වැසීමකොට.  
 „ සමාස - (මහු අසීනි) සියළුම ධනය.  
 „ පරසමහරණයෙන් - අන්සතුළයනු පැහැර ගැනීමෙන්  
 „ කණ්ඩකලතාහිසානාදි - කටුවලින් සහ වැල්වලින් තැලීම ආදී පිබා.

## 107 පිට.

- „ ජනමානනරයට - අනික්ජාතියට.  
 „ අනංවයසකයට - අක්‍රමවිනාශයට, විපතතියට  
 „ යදිවැ - යාවකයෙන්ව.  
 „ කපණවැ - දුපපත්ව, දිළිඳුව.  
 „ වලප්ආතිව - විලාප ඇතිව.  
 „ විවණවැ - විරූපව.  
 „ මනුෂ්‍ය දුභිග - අවාසනාවන්ත මිනිසෙක්.

## 108 පිට.

- „ ධිග්දණ්ඩයෙන් - නිකු නැමැති දඬුවමින්.  
 „ ධනදණ්ඩයෙන් - ධනය පැහැර ගැනීම නැමැති දඬුවමින්.  
 „ වධදණ්ඩයෙන් - වධ නැමැති දඬුවමින්.  
 „ අභිභූතව - පිඩිතව, මඩනාලාව.  
 „ අණ්ඩවෙණ්ද - අණ්ඩවෙණ්දය කිරීම, කප්පාදුකිරීම.  
 „ ජිවිතපට්ඨවසානයෙහි - ජිවිත කෙලවරටදී  
 „ පිළිකලකලැ - කර ඇඹිකලැ  
 „ පුඨපතිහු - සමුගයේ ප්‍රධානයා විසින්.  
 „ අතින් ඵලය උපුටා - දන්නායෙන් හපා බේරා කොමය උගුල්වා.  
 „ තහමුකල්හි - නාමිබාකාලයේ.



108 පිට.

,, උඩතඵල මුහු

- උපුටා පියනලද අනෙකු  
ඇතිවූහ.

109 පිට.

,, සමුදග

- කරඹුව.

,, අභිරූපව

- සහපත් රූපයක් ඇතිව.

,, සුමුගක්

- කරඹුවක්.

,, මහෙශාකෘ

- මහානුභාවසම්පන්න.

,, අඹුන් මිනිස් පිළිසඳිත්

- මනුෂ්‍යසත්‍රී ප්‍රතිසකියෙන්.

,, පතිකුලයව

- ස්වාමිකුලයව.

,, වෙණුව

- ක්‍රොධකරණ ලැබ

,, ඛානිනිත්

- යකිනියන්.

110 පිට.

,, මුවවිටව

- මෝවිටව, ගැටියව.

,, තෙරිසත්

- තරකයෙහි උපන් සත්ත්වයන්.

,, පරිපුණ්ණකොට

- සම්පුණ්ණකොට.

,, අනෙකවර්ණකොට සහග්‍රයෙහි පැයි - නොයෙක් හවුරුදු  
කෙළ දහස් ගණන් පැයි.

111 පිට.

,, ගැකුළුමි

- ගැකිළිමක්, ලජ්ජාගතියක්.

,, ගුණලව නැති

- ස්වල්ප ගුණයකුත් නැත.

,, මහාදෙශාවහවු

- වහන් දෙස ගෙන  
දෙන්නාවු.

,, අභුතයෙන්

- බොරුවෙන්, මුසාවාද  
යෙන්.

,, අභ්‍යාඛ්‍යාත

- නින්දා, අපහාස.

,, දිනවෙසි

- දිළිඳුවෙසි, බැගෑපත්වෙසි.

,, මුකවෙසි

- ගොළුවෙසි.

,, මිත්‍රයන්සේ.

- මිත්‍රයන් මෙන්.

,, අනාර්ථිත

- අතුරුදහන්.

112 පිට.

,, සුභාෂිත

- මනාකොට කියනලද,  
යහපත් වචන.

,, දුභාෂිත

- නපුරු වචන, නපුරු  
කොම කියන ලද්ද.

,, පරිමිතභාෂායෙහි

- ප්‍රමාණවත් කථාවෙහි.

,, කලාහලවිෂ

- දූඨවිෂ, දරුණුවිෂ.

113 පිට.

,, රාශාදීන්ව ප්‍රභවය

- රාශාදීන්ව උත්පතති  
ස්ථානය.

## 113 පිට.

- „ තුන්භවයව - කාම, රූප, අරූප, යන  
භවත්‍රයව.  
„ තනනිදනවු - ඒ හේතුවෙන්වු.  
„ නුවණ තුරහසියෝ - ඥාන නැමැති අභවයන්  
ගෙන් යුක්තවු.

## 114 පිට.

- „ යටතනුවා - ස්වාධීනව, තමන්ව  
කැමැතියේ.  
„ ප්‍රපතනය - වැටීම  
„ හඤ්ඤාහඤ්ඤ විචාරණය - කැයුතුද, නොකැයුතුද  
කියා තෝරා ගැනීම  
„ තත්තත් ආස්වාදනය - ඒ ඒදේ රස විඳීම,  
අනුභවය.  
„ සවිචිතයෙහි - තමාගේ සිත්හි.  
„ මුඛපටහයෙහි - මුඛ නැමැති  
උඩැක්කියෙහි.  
„ නතීතනය - නැටීම.  
„ පෞරුෂාකූල මාගීය - නගරවාසීන්ගෙන්  
ආකූලවූ මාගීය.  
„ පරිමුඛිතමති - මුමාවූ නුවණ ඇති.  
„ නිරවධිවැ - සීමාවක් නැතිව,  
මායිමක් නැතිව.  
„ අපභාත - බැහැර කරණ ලදුව,  
ඉවත්කරණ ලදුව.  
„ කියතීක් ප්‍රේත ගතියව - තීර්ඝ්ණ ගතියව හා  
ප්‍රේතගතියව.  
„ දුෂට්‍වය - දුක්කයුතු.

## 115 පිට.

- „ දෙලෙන් අවුල් - (ගිනි) දෑල්වලින්  
ආකූලවු.  
„ ඇවිදු මඩලෙහි - අවිච්ඡි මණ්ඩලයෙහි.  
„ ගර - ගැරහි.  
„ බරණ - දියබරි.  
„ පලහ - පලහැටි.  
„ පුත පුතා - නැවත නැවත.  
„ අසුරකාහි - අසුරනිකායයෙහි.  
„ සංකලිභි - කිලිටි.  
„ තිරසාකෙරෙහි - නැතිකෙරෙහි.



117 පිට.

- „ අව අකණ් අදුරු දුරුකරණ සරුහිර - අභ්‍යන්තර කැමැති  
අදුරු දුරුකරණ  
සරත් සුය්‍යාය.
- „ අව අරි කෙළෙඹියන් අත්සරිය - අභ්‍යන්තර(ප්‍රදාන)කැමැති  
කුටුම්භකයන්ගේ හඟ  
සාර වසතුමය.
- „ අත්වලා පොපි දක - වල්ගා කෙළවර  
සෙල්විම දක.
- කෙකින්න - කෙකිනි, කොක්දෙන.
- „ දම්ගෙඩියෙහි - වස්ත්‍රෝච්ඡිවෙහි, කැපිමට  
හිස තබන කොට  
කැල්ලෙහි.
- „ කිස්රජු - කිසි රජ.

118 පිට.

- „ අප්‍රමතනවැ - ප්‍රමාදනොව.
- „ විශාරදවැ - නිර්භීතව, හය නැතිව.
- „ අසම්මුඛවැ - මුළුතොවි.
- „ ප්‍රසන්නාවුහ - ප්‍රීතිවුහ, බැසගත්ත
- „ උතපාතයෙක් - උපද්‍රවයෙක්.
- „ ආවර්තා කරණුයේ - කල්පතා කරණුයේ,
- „ අන්තව වටිද්ද - අන්තයන්ට වටනේද.
- „ ගොප්මස - අස්වවය.
- „ සොමයෙකුලේ - ශබ්ද කෙළේය.
- „ දෙවතා සංයුක්තකයෙහි - සංයුක්තයෙහි එනම්  
ධම් කාණ්ඩයෙහි.

119 පිට.

- „ ගහනයක් - වනලැහැබක්.
- „ වැලන - සම්පයෙහි.
- „ පරවෙස - අනුන්ව කිපීම.
- „ ගුණකලා - ගිණුකල්හි හෙවත්,  
ඉක්ම ගියකල්හි.
- „ ගර්භින - ගර්භකරණලද,  
නිසු කරණලද.

120 පිට.

- ලෝකික - ලෝකය සම්බන්ධ.
- ලෝකොත්තර - ලෝකය ඉක්ම  
සිටියාවූ.
- „ ඵෙහලෝකික - මේ ලෝකයෙහිවූ,  
මේ ආත්මභාවයෙහිවූ.



120 පිට.

,, පාරලෝකික

- පරලෝභි

ලැබෙන්නාවූ.

,, ජනමලාභ

- උත්පතිය ලැබීම.

,, අනෙකානායංගලාභී

- නොයෙක් ආතිසංස

ලැබීම ඇත්තෙක්.

121 පිට.

,, අවජ්ජය

- මැදින් සිදුරුවූ රෙද්දක්  
මෙන් මැද සිකපද  
නොබිඳීමෙන් සිදුරු  
නැත්තේය.

,, අශබලය

- දෙනකගේ ඇගේ නැගී  
තිබෙන සුදු කලු පුල්ලි  
මෙන් පිළිවෙලට සික  
පද කීපයක් බිඳීම් වශ  
යෙන් කැලල් නැත්  
තේය.

,, අකල්මාපය

- අතරතුර සිකපද බිඳීම්  
වශයෙන් කබර ගති  
යක් නැත.

,, භුජ්ජය

- තිදහස්ය.

,, විවන් ප්‍රශස්තය

- පණ්ඩිතයන් විසින්  
පසස්තා ලදී.

,, අපරමාභවය

- තෘෂණා දෘෂටින් විසින්  
නොඅල්ලා ගන්නාලද.

,, සමාධියංවතීතිකය

- සමාධිය පිණිස  
පවත්නේය.

,, ප්‍රච්ඡායිල

- පැවිදි සීලය හෙවත්  
දශසීලය.

,, ප්‍රාතිමොක්ඛ සංචරසීල

- උපසංචර සීලය.

,, ඉන්ද්‍රිය සංචරසීල

- ඉන්ද්‍රියයන් ආවරණය  
කිරීමෙන් රක්ෂණ සීලය.

,, ආජිවපාරිගුබ්බිල

- පිරිසිදු (නිද්දොෂ) වූ ජීවි  
තාවෙන් රක්ෂණ සීලය.

,, ප්‍රත්‍යය සන්නිශ්‍රිතසීල

- (නුවණින් සලකා) සිව්  
පසය වැළඳීමෙන්  
රක්ෂණ සීලය.

,, යාවජ්ජිකයෙන්

- ජීවිතානාය දක්වා.

## 121 පිට.

- „ පිපිලිකාව - කුහුඹුවා.  
 „ සජීයනවි හිතානුකම්පිතවැ - සියලු සතන්යන් කෙරෙහි හිතවූ අනුකම්පා ඇතිව.

## 122 පිට.

- „ අදහතාදාන පරිත්‍යාග කොට - සොරකම අත්හැරීමෙන්.  
 „ අශෝක විතතයෙන් - නොසොරසිතින්, සොර හිතක් නැතිව.  
 „ සමකාගතවේද - යුක්තවේද.  
 „ එකඟකර්තවැ - එක්වේලේ වලඳන ආහාර ඇතිව.  
 „ කිලිපි කැටපතැ - කිලිටු කැඩපත, කන්තාඩිය.

## 123 පිට.

- „ වෘත්තෙද කොට - වචනයෙන් ප්‍රකාශ කොට.  
 „ පෞෂ්පාඛය - අභවාඛය උපෝසථ ගිලිය.  
 „ බුබු ප්‍රඥාන - බුදුන් විසින් පණවනලද.  
 „ ආය ව්‍යය - අය සහ වැය.  
 „ නිත්‍යභක්තිහ - නිති බත් ඇති, හෙවත් නිති දන් වලඳන.  
 „ මනසකාර - මෙනෙහි කිරීම  
 „ අහො රාත්‍රියෙහි - රෑ දවල් දෙකිහි  
 „ පරිත්‍ය - සලලා, විත

## 124 පිට.

- „ අභිමිග - අවචක් පොහෝ දින.  
 „ බ්‍රහ්මරච්ඡ - බ්‍රහ්මචය්‍යී වාසය,  
 „ පෙභෙවනුත් - අභවාඛය උපෝසථ ගිලිය රකින්නවුන්.  
 „ වාතුද්ධිය - තුදස්වක, පෝය දින.  
 „ පණණරසිය - පසළොස්වක් පොහෝ දින.

## 126 පිට.

- „ මනාපකාය - එනම් දෙවියෝ.  
 „ මහතෙරුන් ඇරැ - මහතෙරුන්වහන්සේ  
 „ නතීතය - කැටිම. [වැඩමවාගණ

126 පිට.

,, රජනියවිය

- සිත් ඇලවීමට

කරුණ විය.

,, කමනියවිය

- කැමතිවිය යුතු විය.

,, මදනියවි

- මත්වීමට කරුණක් වී.

,, අසාරූප්‍යයයි

- සුදුසු නොවේයයි.

,, අනතර්ගින

- අනතර්ග,

නොපෙනී යාම.

,, සය්‍යාසථානසෙන්

- සයනය කරණ තැනින්

,, සායානනායෙහි

- සවස් කාලයෙහි.

,, වුජාගත

- ශාලට පැමිණි.

,, ගොගණයන්

- ගව සමූහයන්.

,, සමන්වා

- එක්රැස් කරවා.

,, වාරකොණ්ඩාදිය

- දොරකොටු ආදිය.

,, කෙසිඹුදු

- යතුරුඹුදු.

,, අගුප්‍රහාණිගොපනකොට

- අරක්කු හාණක

රක්කුකර.

,, සුත්‍රකතීනාදී

- නූල් කැටිම් ආදී.

127 පිට.

,, ප්‍රතිපදිතද

- පිහිටියේනම්.

,, අභිරූපවෙති

- විශිෂ්ට රූප ඇතිවෙති.

,, පරලාභ සතකාරයෙහි

- අනුන්ට ලැබෙන ලාභ

හා සත්කාරයෙහි.

,, පුළිප්තමයෙහි

- පෙර උත්පතනයෙහි.

128 පිට

,, නොකළ බන්දෙම්

- නොකළ තැනැත්ති

යක් වැන්නෙම්.

,, ගෘහපති කන්‍යාවන්

- ගොවි වංශයෙහිවූ

කරුණ සත්‍රින්ගේ.

,, ඵෙඤ්ඤානිපතන

- ඉසුරෙන් අධිපති බව.

,, පිළිය හෝ හිස

- වස්ත්‍රය හෝ හිසකෙස්.

129 පිට.

,, ආයාම විසින්

- දිනින්, (දිනවශයෙන්.)

,, විසතාර විසින්

- පුළුල් (පළල

වශයෙන්.)

,, යෙළ සිය යොදුන්

- එකසිය පණස් යොදුන්

,, ආවතී ගබ්භාදී

- එනම් ගබ්භාව

ආදිකොට.

129 පිට.

- „ උකතානුකත වංශිකායෙන් = කි නොකි වංශිකා  
වෙන්.  
„ සංසර්ගයෙහි - සටහනෙහි, ලකුණෙහි.

130 පිට.

- „ ජීවලෝකයහව - සතනිලෝකයට.  
„ මාරපාශ ද - මාරයාගේ මදුද.  
„ කෙලය හඤ්ඤයන් - කෙලෙසුන්ට ගොදුරු.

131 පිට.

- „ මොලී බැද - හිසකේ බැදගෙණ.  
„ අටවිගෙහි - වනයෙහි.  
„ විලුම්පනය - පැහැර ගැනීම.  
„ විමදිග්ධ - විම පෙවු.  
„ අසද්දුණ - අයහපත් ස්වභාව.  
„ විපරාවාතනයහ - අපසු කරකැවු  
නෝය.  
„ ඕනා බැවින් - ගෙලන බැවින්.  
„ දුෂ්පුරයහ - සම්පූර්ණ නොකල  
හැකිය.  
„ දුස්සොප රාක්ෂසින් - සතුටු නොකල හැකි  
රකුසියන්.  
„ සඵවාහි - සියලුදෙය ගෙනයන  
„ පිරිරණු නැතිවහ - රැකවල් නැත්ති  
යෝය.  
„ රත්ගල් සැපත් - ස්වර්ණ පරිත්තකට  
පැමිණි.  
„ රකතයන් විනාශභාගේ කරණ බැවින් - ඇවතවුන් විනාශ  
කරණ නිසා.  
„ නිත්‍ය ඵලිතයෝ - නිතර ඵල දරන්  
නියෝය.  
„ වුලුඹුනා - පැහැර ගන්නාවූ.  
„ ලොකාමිෂයට - මෙවුනකට.  
„ අතාපතවැ - තාපතියට  
නොපැමිණ.  
„ කුබ්ජයා - කුඳ.  
„ ගලලොහිතයෙන් - ග්‍රීවා (බෙල්ලේ)  
ලෙසින්.  
„ පාදප්‍රකාශනය = පා සේදීම.



132 පිට.

,, පරිත්‍යාගකයා

= පරිත්‍යාග කරණ  
ලද්දේය, ගරිත  
ලද්දේය.

,, ගවස්‍රයක්

= සිදුරක්.

,, දුෂ්පුරයක

= නොපිරවිය හැක්  
කාග.

,, දුෂ්පතාමයන

= සතුටු නොකව  
හැක්කාග.

,, කළුතරායග

= සියල්ලන් අනුභව  
කරන්නියෝග.

,, පිළි

= කොර, පිළිසප්පි.

,, පස්වටන

= උපයෝග කරත්  
තාවු.

133 පිට.

,, කිට්ටිකලද

= කිට්ටිකල්හිද, කිට්  
සිම් කල කල්හිද.

,, තමා අත්පැ, ගිණි මඩතට

= තමන්ගේ අත් පෙන්  
නා, ගිණි මැහීමට,  
ගිණි පැහීමට.

,, අත් අත පහළියෙන්

= (අතිනෙකු) අතින්  
අත ගැසූ හෙයින්.

,, අකිකාර වම්භයෙහි

= අප්‍රණන් යුත් මැසි  
වේලාවෙහි.

,, කනකවත්මැ

= යනාකය කරන්නී  
යක මෙන් වී

,, කැවිවුනුව හිය

= කිඳිගිය කැවි ඇති.

,, සුමුගට

= පෙට්ටියට.

,, පැළුණු

= පශ්චිමවාරයෙහි,  
පසුදොරකඩ.

,, රවතිකායෙන්

= තීරයෙන්.

,, උතුරුමුහුණ

= වම්පාසීමයෙහි  
උතුරුපාරයෙහි.

134 පිට.

,, වානුවාණියෙයන්

= කෘත්‍රිය, බ්‍රාහ්මණ,  
වෛශ්‍ය, ශුද්‍ර, යන  
සතර ජාතියන්.

,, මහවිසක්

- මහපාරන්.

,, පානාගාරයෙහි

- සුරුමඩමෙහි.

181 පිට.

- „ කාණ්ඩය - දරවිලින් කරණලද,  
දඹුමුවා.
- „ අවුණුදොරක් - ආපණ ශාලාවක්,  
සල්පිලක්.
- „ පුස්සාච්චන් - මලකුණු හා පරමල් බැ  
හැර කරන්නවුන්.

185 පිට.

- „ හැගෙන හැගෙන තැන් - සිතෙන සිතෙන ස්ථාන.
- „ අභිතාශය - අදහස.
- „ ආපද්දහනකල ද - විපතියව පැමිණි  
කල්හිද.
- „ අවඥාව - නින්දාව, පරිභවය.
- „ අසජ්ජනියන් - අසාධුජ්ජනියන්.

186 පිට.

- „ මරිචි - මරිචු.
- „ බරවු නිකබ්බකින - කාරවු විලංගු (මං.වු)  
බැමි.
- „ හැලිසිවි - හැඟවි සිටියාවු.
- „ පුහුදුකන් - පෘථග්ජනයන්.
- „ වදුරන් බඳන ලහා - වදුරන් බඳින ලාවු.
- „ බුහුසින රාක්ඛසයන් - කනු කැමතිවු රකුසන්.
- „ විරිණවු - පැයුනාවු, (රණුවු)  
දියවු.

187 පිට.

- „ රහස් සයෙස් - රහස් ප්‍රදේශ, වැසි  
සතු නැත්.
- „ පට්ඨිකකට්ඨකුච්චන් - දුරාකට්ඨකුච්චන්
- „ හරිතවුස්දයෙහි - හරි තාපස ජනකයෙහි
- „ මුදුලකුණුදයෙහි - මුදුලකඩණ්ඩකයෙහි
- „ සකප්දයෙහි - සංකපපජාතකයෙහි.
- „ නිර්ගුණ - ගුණ නැති.
- „ ප්‍රමුක්තයෝ - මුක්තතැනැත්තෝ,  
මුදුනතැනැත්තෝ.

188 පිට.

- „ කම්පලා සොරැන් - මංපහරණ මෝහරයන්.
- „ කාණ්ඩයක් - දරුකයන්.
- „ උමමදනතිදයෙහි - උමමදනති ජනකයෙහි
- „ උදකාවභීයෙහි කලා - දියසලාවක ශිල්පා
- „ නිබ්බුරුකරණුවන් - නිඤ්ඤාසමාරාධය (හුස්  
ම ඇදීම) පමුණුවන්  
නවුන්.

## 138 පිට.

- „ ප්‍රමථකය
- „ ශල්‍යමලිවකයෙහි
- „ තිග්ගිගහනියැ

- කැලඹිව.
- ඉඹුල් වනයෙහි
- තිරියන් කොතියෙහි.

## 139 පිට.

- „ සභිරුච්ඡු
- „ සප්තසහසු
- „ අනතික්‍රාන්තවන බැවින්

- හය සහිතවූ.
- ප්‍රති හය සහිතවූ,  
පෙරළා එක හය ඇති.
- ඉක්මවුවන් කොවන  
බැවින්.

- „ නාසාපිරුණු මුතුණුය
- „ මුව පිරුණු ලාලාය
- „ මුත්‍ර පුරිමය

- නාසය පිරුණු ගොවුය
- කවපිරුණු කෙලය.
- මුත්‍ර ගා ලෙ.

## 140 පිට.

- „ තමා කෙරෙහි රක්තවූ
- „ විසභිකරණ
- „ මැනවක්

- තමා වෙත ඇලුනාවූ.
- පහකරණ.
- සුභයක් (මනොඥානි  
යක්.)

- „ ඇසිවසහොත්
- „ පිත්තොත් ලැහැල්

- සපියන් වසන.
- ව්‍යාසුරන් වසන  
වනලැහැබවල්.

- „ සහලගුරු පිරුණු
- „ සොරැන් සිටි කඛිසෙයින්

- ගිහි අගුරු පිරුණාවූ.
- සොරැන් සිටි පෙදෙ  
සක්මෙන්, (ප්‍රදේශ  
බණ්ඩයක්.)

- „ රක්තපිරිගාවිල්

- රාක්ෂය පරිබාහිත  
තමාක.

## 141 පිට.

- „ සංසක්කයනව
- „ ආවතියග
- „ ආස්පදයග අසංවරයව
- „ සාහසයන්ව පත්තකයග
- „ දෙසෙතව සනතිපාතයග

- බලුනාවුන්ව,  
ඇලුනාවුන්ව.
- (දිග) සලාවක් වැනි  
යග, දිග සුලියක්  
වැනියග.
- ඉන්ද්‍රිය අදමනයව  
ප්‍රතික්ෂා ස්ථානයග.
- කෘර ක්‍රියාවන් කරන්  
තන්ව පවුනක් වැනියග,  
නුවරක් වැනියග.
- දෙසෙතන්ව සනතිපාත  
යක්, (නුත්දෙසුන්එක්  
වීමක්) වැනියග.

## 141 පිට.

- „ කපටමුර්තිය  
 „ ශක්තිමුර්තිය  
 „ දිනතාවට කෙරෙහි  
 „ සම්මානවට සමුදායය  
 „ පරිකල්පයේ ජාතවු  
 „ සංකාරජලනිය  
 „ මහාකදිමයෙහි  
 „ කාමපලිපයෙහි  
 „ සුසනානවු  
 „ සුවිලිපතාදංකාන  
 „ කාමරජසිත්

- විකල්පවෙන් නිර්මිත  
 ගර්භ ආරාධනායෝග.  
 - කෙරෙහි කෙරේ සැ  
 දුනු ගර්භ ආරාධනායෝග.  
 - බලාපත් බව (ඉපදීම)  
 ව කෙරෙහි වැනගය.  
 - සියලු රුවටිලිවලට ක  
 රඳුරු වැනගයෝග.  
 - මෙහිහි හටගතවාය.  
 - සංසාර කාලයේ  
 මුහුදෙහි.  
 - මහාමෙහි  
 - කාම කාලයේ  
 මෙහි.  
 - මනාව සනාතය  
 කලාව.  
 - සුවද ආලෝප කර  
 ගැනීමෙන් සැර  
 සුනාව.  
 - කාම නැමති මුලි  
 යෙන්.

## 142 පිට.

- „ කාමනිබන්ධන  
 „ උච්චතරසි  
 „ අනුතරස  
 „ සලබාධය  
 „ පරිත්තසුඛවන බැවින්—  
 „ අලොකාදය  
 „ දාහ ධර්මයෙහිද  
 „ සම්පරාය හරිතයෙහිද  
 „ උපකල්පනසාධක  
 „ බහුපායාසය  
 „ දාහ ධර්මය සම්පරාසික  
 „ උපද්වාරාසාධන

- කාමය හේතුකොට  
 ගෙන.  
 - අතිශයින් උසයි.  
 - අතිශයින් විකය.  
 - උපද්වාර සහය, ගැන  
 වෙක  
 - සම්ප්‍රා සාපයක් ඇති  
 වන බැවින්.  
 - මද රසවිද ගැනීම  
 ඇත්තේය.  
 - ඉතානම් හානියෙහිද.  
 - පරිලෝචනික.  
 - කෙලෙසි මිනිසුන්.  
 - බලාපත් වෙකය  
 ඇත්තේය.  
 - ඉතලෝ පරාලෝක  
 දෙකකි.  
 - උපද්වාරයේ පිහිටි  
 සාධනය.



142 පිට.

- „ බහවාදීනවය,  
 „ අසනීකම්භාලයක්  
 „ මාංසපෙශියක්  
 „ දහනකාහාර සම්පාදක  
 „ නාණොල්කාවක්  
 „ මහාභිනාප කරවන  
 „ අභිකාර කර්මවත්  
 „ ඉතිරවැ ප්‍රත්‍යුපසිති  
 „ පිරුළුඅලදැයක්  
 „ 'හඤ්ජනය  
 „ අතිකුට්ටිනාභියෙන්  
 „ අසිසුනා වැන්න

- බොහෝ දෙන  
 ඇත්තේය.  
 - ඇවතැකිල්ලක්.  
 - වස් වැදුල්ලක්.  
 - දූවිම සිඬකරණ.  
 - නණහුලක්.  
 - මහත් ලෙස තැවීම්  
 කරවන,  
 - අතුරු වලක්.  
 - ටික වේලාවක්  
 එලඹ සිටී.  
 - සිහාගෙණආ දෙයක්.  
 - බිඳීම.  
 - උඹ තබා කපන  
 අභියෝග.  
 - (මස් කපන) පිහිය  
 හා (ගටින් තැබූ) මස්  
 ලොඹුව කොලොම්බුව  
 වැන්න,  
 - විනිවිදින අභියෝග.

146 පිට.

- „ පිපාසාතුරවැ  
 „ පානාගාරයට  
 „ දෘඪවිමසියෙහිව  
 „ අනග වෘත්තයට  
 „ නොනගමා  
 „ බ්‍රහ්මාණ්ඩයෙන්  
 „ සමුර්ධාරයෙහි  
 „ සුනිශිත  
 „ ප්‍රපාතීත නික්මීමටද  
 „ ප්‍රසූත ගක්තියටද  
 „ අග්‍යානාසනයටද  
 „ ප්‍රකූලීත

- පිපාසායෙන් පිහිනවැ  
 - සුරුසැලව.  
 - ඉහාතමයෙහිව, මේ  
 හමයෙහිව.  
 - අනභිවෘත්තියට හා  
 විනාශයට.  
 - නොබලා.  
 - කපු කැමැත්තෙන්.  
 - දැලිපිහියා මුවගහෙහි  
 - මහාකොට මුවගත්  
 කළ.  
 - ගහපත්තේ වෘ  
 පොවනලද කඩුවටද.  
 - දම් ගැසු අභියවි  
 යටද.  
 = ගහඩ කඳවද.  
 = ගොදව කැකුරුණ,  
 ගොදව කකියනලද.

## 144 පිට.

- „ මායාමරිචි ජලවත්තු  
 „ ආසන්නි ඇති  
 „ විෂ කා විෂය කා  
 „ ජන්මානන්තරයෙහිද  
 „ විෂමකූපතව සමීපයෙහි

= ඇස් බැන්දමි, මිරිසු  
 දිය, වත්තු.  
 = ඇළිම ඇත්තාවු.  
 = විෂද, කාමයද.  
 = අතික් ජාතියෙහිද.  
 = සමනොවු (කපුරු)  
 ලිංගවුරක් සමීපයෙහි.

## 145 පිට.

- „ නිල්වෙලෙහෙන්  
 „ දසමඩුලු  
 „ සුබලවයෙහිනොඇවිල  
 „ වනවිලින්ගැවිල  
 „ කැහි යන හසුන්  
 „ වෛපුලයාව  
 „ අනුකෘතගාමී  
 „ පටිකෘතගාමී

= නිලවණිණ වලාකු  
 ලෙන්.  
 = දිසාමණ්ඩල.  
 = යලපවු සැපයෙහි  
 නොඇළි.  
 = වන තබාගයෙන්  
 නික්මි.  
 = ඉතිල යන හංසයන්.  
 = මහත්බවට.  
 = වතුර යවදෙයව  
 යන, යවගාබලා යන.  
 = සැබපහරව විරූඛව  
 යන, හොය ඉහල  
 යන, උඩුගාබලායන.  
 = කාමය අත්හැරියාහු  
 = ඇවිලගතවු.

- „ කාමය පිටාහු  
 „ ආදිපතවු

## 147 පිට.

- „ ව්‍යාපතුදු  
 „ විසුකතවුචානට  
 „ ප්‍රතිශා නොලබන්  
 „ පුතිබිජ්  
 „ ප්‍රතිරූපිවෙන්  
 „ ගෙකාශ්‍රිත  
 „ විතකිසක්  
 „ විතකි ප්‍රශමනයෙහි

= විපතනිද.  
 = වෙන්වුවන්ට,  
 මිදුනවුන්ට.  
 = පිහිට නොලබන්.  
 = ඇඟවු බිත්තර,  
 කුණුවු බිජු.  
 = පිළිබෙන්, වහිතය  
 වෙන්.  
 = ගෘහය ඇසුරු කල.  
 = කල්පනාවක්.  
 = විතකිසක් සංසිද  
 පිමෙහි.

## 148 පිට.

- „ සංසාරාතික්‍රමණයට  
 „ ග්‍රහපත්‍රපා

= සසර ඉකුත්කිරීමට.  
 =(පාපයෙහි)ලජාහය.

149 පිට.

,, උඬුක විපල මහණ

,, පහුල්

,, සංයම ඇති

,, හිරිහඟවරයෙහි

,, පරිලිප්ත

,, ප්‍රභල්හවුයේද

,, ප්‍රභූපසිත

= උඩගුටු විපලවු  
ශ්‍රමණතෙම

= පංගුකුල විවරය

= ඉදුරන්සංසිද්ධි ඇති,  
සංවරගුණය ඇති.= හිරිගුහාමෙහි,  
ගල්ලෙණෙහි.= හාත්පසින්  
නැවරුණ.= බුහුරිවුයේද,  
දසාවුයේද.= හටගත් පිළිකුල්  
ඇත්තෙන්, (ප්‍රති  
කුල ඇති )

149 පිට.

,, ප්‍රතිණතෙම

,, උපභානතද

,, උපරතද

,, පරිමිත වචනද

,, ප්‍රලය තෙරේ

,, සමාහිතවෙතසින්

,, කථාසිතවෑ

,, ගඟී වක්‍රානතිමුලකදුට

,, ගඟීපරිහරණමුලකදුට

,, ගඟීවිපතතිමුලකදුට

,, විජායනමුලකදුට

,, බහිර්භිෂ්කුමණ

,, අංතෙමාපකුම

= පහනුවුයේ මේ,  
දුරු කුටුයේ මේ.

= සන්සිදුණේද.

= ප්‍රතිපතතිණෙහි  
ඇළුණේද.= ප්‍රමාණවත් වචන  
ඇත්තේද.

= විනාශ තෙරේ

= එකඟවූ සිසින්.

= කියයුතු

= පිළිසිදු ගැඹුම් මුල්  
කොට ඇති දුක.= ගැබ් පොරොත්තුකර  
ගැඹුම් මුල්කොට  
ඇති දුක.- ගැබ් විපතට පැමි  
ණීම මුල්කොට ඇති  
දුක.- වැදීම මුල්කොට  
ඇති දුක.- පිටතට නිකුත්වීම.  
ඇතිත් බිහිවීම.- ස්වකීය උපකුම,  
තමා විසින් කරගත්  
උපකුම.





## 150 පිට.

- „ උණ්ණාභාරාභ්‍යවහරණ කාලයෙහි = උණ්ණාභාර වලදක කාලයෙහි.  
 „ අඛණ්ඩවෘත්තවිකිණිණයක්වූ = ගිනි අගුරු වැස්ස කට අසුවුවෙකු.  
 „ සාරාපතනිකාදි කමිකරණ = කාරමදිය ඉසීමාදි කමිකවුල.  
 „ අදශිකාභිවූ = දකින්නට නුසුදුසු.  
 „ ඡේදනසපාලනාදි = කැපීම, පැලීමිආදි.  
 „ ප්‍රතිපාදනමාන = පමුණුවනු ලබන.  
 „ විවුණිණිණමාන = සුණුකරණු ලබන්නාවූ.  
 „ සනාපන, ධොවන, වොලපරිමාජිකාදි = නැවීම, සේදීම, වසනයෙන් පිසදුම්මි ආදි.  
 „ අවෙලක = නිගණය, (නිවිසනු තාපස කොටසක්.  
 „ ආතාපනපරිතාපනානුයෝගයෙහි = කැවීම, භාත්පසින් කැවීම, වතෙහි අනුව යෙදීමෙහි.  
 „ අභුක්ඛමානසහව = නොවලදන්නා හට.  
 „ රජුචිත් = රැකැනකින්.  
 „ උද්බන්ධමානසහව = උඩ එල්ලෙන්නා හට, බෙල්ලේ වැලලා එල්ලෙන්නා හට.

## 151 පිට.

- „ දුඛ දුඛ = කාශික වෛත සික දුක.  
 „ විපරිණාම දුඛ = සාපය පෙරළීමෙන් ඇතිවන දුක.  
 „ ප්‍රච්ඡින්න දුඛ = දත් කැක්කුම්ආදි අප්‍රකට දුක.  
 „ පයඝාය දුඛ = ඒ ඒ දුකට වසනු වූ ජාති ආදිය.

## 152 පිට.

- „ නිර්දිෂ්ටවූ = දක්වන ලද්දවූ.  
 „ බණ්ඩාදිභාව දශිකහෙයින් = (දත්) වැටීමි ආදිය පෙණෙන නිසා,



## 153 පිට.

- „ සම්ප්‍රසුකත  
 „ ආගත  
 „ ඉභාහිප්‍රෙතවු  
 „ අසනාහිමුබ්බයේ  
 „ පාළිතෙයවු  
 „ සීසුප්‍රොතස්  
 „ භාරභාරිණීනදී  
 „ ස්‍යඤ්ඤා  
 „ ප්‍රභාතවෙලායෙහි  
 „ ආපොරසානුගත බන්ධන  
 „ දුමඵලයන්ගේ  
 „ පතනයක්  
 „ මුද්ගරුහිතාභිත  
 „ මාද්භාජනයන්ගේ  
 „ සපාභවු  
 „ අවශ්‍යායබ්බිකුන්  
 „ ප්‍රතිවාතයෙහි  
 „ තාණොල්කා  
 „ වටහනකලා  
 „ තමා හා එක්ව  
 යෙදුන.  
 „ ආයෝග.  
 „ මෙහි අදහස්  
 කලාවු.  
 „ බැසයාමව  
 හැරුණේ,  
 „ පච්ඡයකින්  
 උපන්නාවු.  
 „ ඉක්මනින් ගලා  
 බසින සැබ දිය  
 පහර.  
 „ (රෙඬු තණපත්  
 ආදී) හලසුතු  
 දෙය හැරගෙන  
 යන ගහක්.  
 „ ගලායාම, වැහි  
 රීම.  
 „ අලුයම් වේලෙහි.  
 „ තෙත්ගතිය අනු  
 ව පැවති බැඳීම.  
 „ ගස්ගෙහිවල.  
 „ වැටීමක්.  
 „ මුගුරුවලින්  
 තලනලද.  
 „ මැටිබදුන්වල.  
 „ හැපුනාවු=  
 වැදුනාවු.  
 „ පිතිබිදු.  
 „ උඩු සුලගෙහි.  
 „ තණහුල=හිති  
 හුල,  
 „ හැගෙන කාල  
 යෙහි.

## 154 පිට.

- „ ප්‍රවාතනය  
 „ සමුච්ඡේද මරණ  
 „ අසථානයෙහි  
 „ පවත්නා  
 කාලයේදී.  
 „ නැවත නුපදින  
 සේ මැරීම.  
 „ තිකුරුණේ=  
 කාරණා කැඩව.

## 154 පිට.

- , කාලසිංහ
- , හාසවිසින්
- , ප්‍රසන්නනමුපරිදි
- , ස්වාමසම්පන්නවූ

## 155 පිට.

- , භාරබැ
- , උච්ඡින්නමුල
- , සමමුසාවෙයි
- , අවරෙඛජනයනට
- , කටුමනිගායෙන්
- , හිඟුල්හැලි
- , දහවුත්
- , කිලිල්කඩ

## 156 පිට.

- , නිගන්තුවකලැ
- , හිග එවගෙණ
- , සමසින්වායි
- , කැත්
- , සහේපිලිසිද
- , අහේපිලිසිද
- , සදත්ඇත්වැ
- , වසපු හිසෙන්
- , හමිනා ගෙන

- වලසා.
- සිනා වසයෙන් =  
කවටකම් වස  
යෙන්.
- බැගහත්පරිදි.
- ගක්තියෙන්  
සුකනවූ.
- ක්‍රොධකොට.
- සිදිකලද මුල්  
ඇති.
- ඉතා මුලාවෙයි.
- අනන්‍යපුර ජන  
යන්ට.
- කටුසාම්චියෙන් =  
කටුපොල්ලෙන්.
- සාදිලිංගම් ජල  
ධාරාවක්.
- කුපිතවෙතොත්.
- (ඉදිආදි) බඩ  
කැබලි, හුණ  
ගොබ
- නිග්‍රහකිරීමට  
(නික්මවීමට)  
කාලයයි.
- ඔබොක්කුවෙයි  
තබාගෙණ.
- සමාන සිත්  
ඇතිවෙවයි.
- ඉවසීම = ක්‍ෂාන්තිය.
- සහෙතුක  
ප්‍රතිසංකීර්ණය.
- අහෙතුක  
ප්‍රතිසංකීර්ණය.
- ඡද්‍යාන කුල  
යෙහි හසරි  
යෙක්ව.
- විෂ පොටනලද  
ර්ශයන්.
- දරාගෙණ =  
අල්වාගෙන.



## 167 පිට.

|                     |                             |
|---------------------|-----------------------------|
| „ දහනකලා            | = වෙහෙරණකල්ගි.              |
| „ දූභාවිය මනාබාවින් | = ක්‍රොධ කළසුතු බාවින්.     |
| „ මුඛසරූපයෙන්       | = ප්‍රධාන ස්වරූපයෙන්.       |
| „ තත්ප්‍රේරක        | = ඒ මෙහෙයනනාවු.             |
| „ කෙල මුකුණු ඇ      | = කෙල සොටු ආදී.             |
| „ මුඛනසාන           | = ගැටුනතැන් = තැවරුණ සාන.   |
| „ භූයෝභාවයෙන්       | = බොහෝ සෙයින්.              |
| „ ගැටුමානු ගවනුයේ   | = ක්‍රොධකලානව ක්‍රොධකරන්නේ. |
| „ විප්‍රසනොදකයෙන්   | = ඉතා පැහැදුන ජලයෙන්.       |

## 168 පිට.

|                      |                                 |
|----------------------|---------------------------------|
| „ කාශ්මිමකයෙන්       | = විශ්ලිද්‍රව දෙකක් එකට ගැමෙන්. |
| „ සංරක්‍ෂයෙන්        | = කොපයෙන්, ආක්‍රොශයෙන්.         |
| „ ඉකිනරහිත           | = දරනැත්තාවු.                   |
| „ පුළුබෝ, තවුස්කල්හි | = වුලලබොධි තාපස කාලයෙහි.        |
| „ ගුප්තපයක්          | = අසුච්චිලක්.                   |

## 169 පිට.

|                    |                                          |
|--------------------|------------------------------------------|
| „ ත්‍රයස්ත්‍රිංශත් | = තිස්තුන් (දෙනෙක්.)                     |
| „ පාදවනතකලන        | = පාමුලට නැමීම වූහ = පාවැන්ද වූහ.        |
| „ සාමාවතී ප්‍රමුඛ  | = “සාමාවතී” නම් සත්‍රිය ප්‍රධාන කොට ඇති. |
| „ උදයනායා          | = උදේනිරජ.                               |
| „ සහස්‍රසාමයෙන්    | = දහස්දෙනෙකු ගේ විශ්වයෙන්.               |
| „ අසිද්ධෙණ්        | = උද්‍රුගෙණ.                             |
| „ වස්දෙන්නු        | = ව්‍යාසුරෙකු.                           |
| „ බබ්‍රාමිවපොල්ලන් | = බබ්‍රාමි ඇති මෘගපොතක යන්න.             |

## 159 පිට.

,, ආතපයෙන්

= අවිවෙන්.

,, මුහුකාවෝ

= මියෝ.

## 160 පිට.

,, භාවකයභව

= භාවනා කරන්  
නාභව.

,, කෙණෙසි අහර

= හැන්දක්  
පමණ ආහාර.

,, දෙයධමුව

= දුනවයු.

,, අපීණොපවාර

= එනම් සමාධි  
දෙක (අපීණා x  
උපවාර.)

,, හිතසඵරණ විත්තය

= හිත වශයෙන්  
පතුරුවන  
විත්තය.

,, අපරිත්තකතධ්‍යාන

= අත්තොහරිණ  
උදධ්‍යාන ඇති.

,, යෙහෙය

= නිවන් ලැබීමට  
හික්මෙන පුද්  
ගලයා.

## 161 පිට.

,, පහන් පැහැ

= ප්‍රසන්න වණිණ  
ඇත්තේ.

,, සංවතීකලපයෙක්හි

= විනාශ වේගෙන්  
යන කලප  
යෙහි.

,, විවතීකලපයෙක්හි

= හැදීගෙන එන  
කලපයෙක්හි.

,, ප්‍රාදුර්භූතවෙති

= පහලවෙති.

## 162 පිට.

,, අභිභවා

= යවත්තර=  
මැඩගෙන.

,, උපබිතිබකින

= පස්කම් සැප  
යට හේතුවන්  
නාවූ.

,, භවසුඛ සම්පාදක

= සසර සැප සිඬ  
කරණ.

## 163 පිට.

,, මෘතරූප සන්දර්ශනයෙන්

= මලමිනි දැකී  
මෙන්.

,, අශ්‍රැතවත්

= බණදගම් ඇසී  
මක් තැනි=  
ආගම-අධිගම,  
දෙකින් තොරවූ.

163 පිට.

,, අභිභූතවත

,, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාතකොට

164 පිට.

,, විභික්ෂාතවතබවිභුදු

,, අතුලාවත බවිභුදු

,, යක්ෂසථාන

,, භූතසථාන

,, අවිභුදු ලොකයා

,, ආනම්නියභිතතාදි

165 පිට.

,, භයසන්ත්‍රාස

,, භිංසනය

,, භතනය

,, දෘඪවසන්තයතව

,, සමුච්ඡේදවත බවිත්

,, නිමාණාලමතවැ

,, අවේතස ප්‍රසාද

,, නිග්ගාතන

,, පරායණයෙමි

,, අභිවාදන

= මභිභු ලබන=  
පෙළභු ලබන.= උපසම්පද ශීලය  
ප්‍රතික්ෂේප කොට.= ගෞරව කටයුතු  
වන බවිභුත්,  
සිත් ඇලවිය  
යුතු බවිත්.= තුලාව නොවන  
නිසාත්=සමාන  
නොවන නිසාත්.= යක්ෂයන්  
වසන තැන්.= අමනුෂ්‍යයන්  
වසන සථාන.= විසිතුරු නොවූ  
ලෝවැස්සා.= ආනමය=ශරීරය  
පාවාදීම ආදි= භය හා තැනි  
ගැඹීම.

= පීඩනය..

= නැසීම.

= චතුරයභිසත්‍යය  
දුටු සත්‍යයන්ට  
දක්නාලද සත්‍ය  
ඇත්තන්ට.= මුලින්ම සිදෙන  
බවිත්.= නිවන් අරමු  
ණුව.= ගුණ දන පැහැ  
දීම=අවලම්බ  
පැහැදීම.

= පාවාදීම.

= පිහිටකොට  
ඇත්තේවෙමි

= වැදීම.

## 165 පිට.

- „ ප්‍රත්‍යක්ෂාන = හ්‍රත්ස්වෙන්  
නැගිටීම.  
„ පරමනිපත්‍යාකාර - අතිශයින්  
යචන්වන  
ආකාර.

## 166 පිට.

- „ වෙදිතව්‍යසි = දතසුතුසි.  
„ ද්‍රව්‍යව්‍යසි = දෘක්ක සුතුසි.  
„ ගෘහිත = ගන්තාලද.

## 167 පිට.

- „ ආනාශාස = ආනිසංස  
„ සතර ශ්‍රාමණ්‍ය ඵලය = සොවාන් ඵලය  
ආදි ඵල සතර.  
„ නිත්‍යාදි විසින් = සද්‍යාකාලිකය  
යනාදි විශේෂයන්

## 168 පිට.

- „ අඤ්ඤායෙන් = නොදැනීමෙන්.  
„ සංශයෙන් = සැකයෙන්.  
„ මහාද්‍යුතික = මහත් (විපාක)  
ආලෝක ඇති.  
„ මහාවිසථාර = මහත් (විපාක)  
පැතිරීම ඇති

## 169 පිට.

- „ සාවද්‍ය = වරද සහිත.  
„ අනවද්‍ය - = නිවරදය =  
නිදේශ.  
„ ආතමනියසීතනාදීන් = ජීවිතය පාවා  
දීම ආදියෙන්.  
„ උත්තරේන්තර ජනමය = මතුමත්තෙහි  
ඉපදීම.  
„ විශේෂභාග් = විශේෂවු  
(සමපත්) හප්  
තය කරන්නන්  
„ ප්‍රණාම = වැදීම.  
„ පඤ්චමිප්‍යාවණිකකම් = පස්පැදැරැම්  
වැරදි වෙළඳුම්

## 170 පිට.

- „ විකොපනය = නැසීම, බිඳීම.  
„ වණ්ඩාල = සැඩොල්.  
„ මලවේද = කිලිට්වේද.  
„ නිකාශවතර = අතිශයින් නිව.



## 171 පිට.

- „ ශ්‍රඩාවිරහාදි = ශ්‍රඩාවෙන් වෙන්විමි ආදී.  
 „ රතනභවාදිකරපඤ්චමි = රතනභාවාදියකරණ ශ්‍රඩාදි  
 පඤ්චමිය.  
 „ උරසිචක්‍රයෙහි = උරචක්‍රමාලාවෙහි.  
 „ ප්‍රහරණ චක්‍රයෙහි = අවිචලල්ලෙහි.  
 „ අශනි මණ්ඩලයෙහි = හෙතමැඬිල්ලේ = පිපිරීමෙන්  
 වූ කවාකාරහෙතෙයෙහි.  
 „ දරුවක්‍රයෙහි = ලියෙන්කළ රියයකෙහි =  
 කරන්තරෝදයෙහි.  
 „ අප දිනයෙන් = වරිතයෙන්.  
 „ ත්‍රිශූලා යුධයක් = උල් තුනක් ඇති ආයුධයක්.

## 172 පිට.

- „ තුවටු උඩුබලා = නැටි උඩබලා.  
 „ උසායෙහි = උසින්.  
 „ රුවන් පලහ = රතනපයඝීර්ක = මණිමුවාපුටු

## 173 පිට.

- „ පරිවෘත්තවා = පිරිවරණ ලදවා.  
 „ විධෙය = කිකරු.  
 „ ආකාරණ ප්‍රාවරණ = ඇතිරිලි හා පොරවනවස්තු

## 174 පිට.

- „ හිවියස = උස්වූ කිකිභිය.  
 „ අහෙද්‍ර = හෙද්‍රුනු = නොබිඳියහැකි.  
 „ පරිද්‍රහ = දූවීම.  
 „ උපසප්‍රයෙන් = උපසම්පදාවෙන්.

## 175 පිට.

- „ කුලගෙව = කුල ගෘහයට = ඇතුල්ගමව.  
 „ ගමන් වල්දක්වා = ගමසම්ප වනය දක්වා.  
 „ වෙහෙරන් වල් = වෙහෙරට සම්ප වනය.

## 176 පිට.

- „ විදුලිය කලමක් = විද්‍යුලලා සමූහයක්.  
 „ පුළුවන්හු = විවාලෝය.  
 „ ස්වරමානුයෙහි = ශබ්දය කෙරෙහි පමණක්.  
 „ යථාබලයෙන් = ශක්තිවූ පරිද්දෙන්.

## 177 පිට.

- „ පහන් සිහින් = ප්‍රසන්න චිත්තයෙන්.  
 „ අස්වලෙක = අස්වලාලබයෙක් හි = අස්වලි  
 ගයෙක් හි.

177 පිට.

„ අග්‍රඵල = අභික්ඛල්‍ය.

178 පිට.

„ අභිනිශාර = බුබුකියපිණ්ඩ කරණ ප්‍රථම ප්‍රාථිකාව.

„ අවෛවනිතික = නොපෙරලෙන; වෙනස් නොවන.

„ පුණ්‍යාපවය = කුසල් රැස්කිරීම.

179 පිට.

„ විෂලිපතශරයෙක් = විෂපොවනලද රියක්.

„ ක්ෂිපතවුයේ = දමනලද්දේ - බහා තබන ලද්දේ.

„ විෂදිගධ = විෂපෙවු.

„ උපලිපත = ආලෙපකළ=තැවරැණු.

„ තුවරලත = තුවරලානම් සුගත වශීය.

„ පලාශපත්‍ර ප්‍රවයෙන් = කොලහොටුවෙන් = කොල එතීනේ.

„ තහරගනි පරිමල = තුවරලානම් සුවදින් සුවද වත්වු.

„ පරිපාක = විපාක.

180 පිට.

„ යෙමින් = කියමින්.

„ නලපාලෙකින් = බවකොල සෙවෙනිකළ කුඩාගෙයකින්

„ සුපිහිතවාර වාතපානඇති = මනාකොට වසනලද දොර වල් හා වානවුළු (ජනේල) ඇති.

181 පිට.

„ සංසාරසථවත්‍ර = සසර සිටි තැනැත්තෙකු විෂි.

„ කැරැණේයයි = කෙරැණේයයි.

„ සවණීගෙතු = රන් ඒදණ්ඩ=රත්ගෙය.

„ කලාණාධ්‍යායය = (කලාණ X අධ්‍යායය) යහ පත් අදහස.

182 පිට

„ ගුථ (තෙමේ) = අග්‍රවි.

„ සුති මුත්‍ර = දුතීකිටු හෝ අපවිත්‍රවූ මුත්‍ර නොහොත් හෝමුත්‍ර.

„ සංසකතවෙන් = ඇලිනෝවෙන්.

## 182 පිට.

- „ පුයා (තෙමේ) = සැරව  
 „ සර්පිස (තෙමේ) = ගිතෙල්.  
 „ විරත = වෙන්වූ.

## 183 පිට.

- „ අකුසලකම්පථසමාපන්න = අකුසල ක්‍රියා මාගීයට පැමිණි.  
 „ ව්‍යාල කෘතතාරය = වණ්ඩ මාගයන්ගෙන් හය ඇති මග.  
 „ නිරුද්ධකානතාරය = (නිර් x උදක) ජලය නැති කානතාරය.  
 „ අලංභකෘතකානතාරය = කැමට නිසි දෙයක් නැති මාගීය.

## 184 පිට.

- „ කඤ්චුලථලපණිමාත්‍රයකුදු = අල, මුල්, ගෙඩි, කොල පමණවත්.  
 „ ආසවාදනය = රසවිදගැණීම.  
 „ අභිනඤ්ඤ = යතුටින් පිළිගැණීම.  
 „ ගොත්‍රභුඤ්ඤ = සෝවාන්වීමට ඉතා ආසන්නයේදී ලැබෙන ඤානය, පාඨස්ථනගොත්‍රය ඉක්මවමින් ආයතී ගොත්‍රයට ඇතුළත්වෙමින් උපදිනඤ්ඤය.  
 „ ව්‍යාපනවෑ = පැතිරී=විහිදි.  
 „ ශ්‍රවණ් වත බැවින් = රැස්වතභෙයින් = පවතින නිසා.

## 185 පිට.

- „ මුහුඵමිණියෙහි - මුහුඵ නම් කොණ්ඩයයි. එහි පැලඳි මැණිකෙහි = සිඵමිණෙහි.  
 „ ඡායා උපවාරයෙන් = ඡායාව වෙනස්නොකොට සැලකීමෙන්.  
 „ අතථාභූත වයනුහු = එසේනොවන වයනු.  
 „ තථාභූතඤ්ඤාවිශෙෂයයි = එසේවිය යන දැනුම් වෙසෙසයි.  
 „ මඤ්චස්ථනගෝ = ඇදේ සිටි ජනගෝ.  
 „ ගිරිස්ථදහනය = පඤ්ඤායුග්ග සිටියනුදැමීම.

## 185 පිට.

- „ ගොඩම්වාහික = ගොසවහාව ඇති එනම්  
ඡාති විශේෂය.  
„ සවහාව පයඝායයි = සවහාව යබදය හා සම,  
නාථීයි.  
„ යපි සහවරිත = සැරයටිගෙණ හැසිරෙණ.

## 186 පිට.

- „ කුන්ත සහවරිත = කුන්තනම් ආයුධ අතින්  
ගෙණ හැසිරෙණ.  
„ ඡකාභාධාරදෙය = ගොපලගම පිහිටි පෙදෙස.  
„ කුපසම්පවතීතිවු = ලිද සම්පයෙහි පවත්නාවු.  
„ ගභිකුලනිවාසදෙය = ගභිකුලවතුන් වසන පෙ  
දෙස.  
„ විතකීයෙහි විවිධ කලානාවෙහි.

## 187 පිට.

- „ සමන්තභාවයෙහි = හාත්පසැ (යන අර්ථයෙහි)  
„ විනිශ්ශයෙහි = විශේෂයෙන් යෙදීමෙහි  
„ විනය ක්‍රියායෙහි = විනය කමයෙහි,  
„ අනුරුගකරවනුයේ = ඇල්මකරවන්නේ.  
„ අභිවයඝාය = වැඩ පිණිස හැසිරීමය.  
„ සමානාකමතාය = අනුන් හා සමාන ආත්ම  
ඇතිබව.  
„ ප්‍රියංවදවැ = ප්‍රියවචන කියන්නෙක්ව.  
„ උපසිතවුකල = එළඹසිටි කල්හි.  
„ එකාසනනිෂද්ධීන් = එක් ආසනයෙක්හි හිඳිමි  
ආදියෙන්.  
„ තාලවෘත්තව්‍යවහාර = තල්අත්තෙන් කළ පවන්  
= අත්ත තාලවෘත්තනම්, තල්  
නොවන අත්තකින් කළ  
පවන් අත්තවන් තාල  
වෘත්තයයි කරණ ව්‍යවහා  
රය.

## 188 පිට

- „ අනාර්ථිතවු කල්හි = නොපෙණිතියකල = අතුරු  
දහන් වූකල.  
„ මෘගසංවර්තනය = ඔවුනොවුන් මෘගයන්මෙන්  
පෙණි ඔවුනොවුන් මර  
ගැන්මෙන් වන විනාශය.



## 188 පිට.

|                      |                                         |
|----------------------|-----------------------------------------|
| „ පරික්ෂිත           | = ඵලකරණලද.                              |
| „ ගහනකිංශ්‍රිතව.     | = වනලැහැබි ආශ්‍රයකොට.                   |
| „ අත්‍යන්තසුබසමර්පිත | = අපමණ සැපයෙන් යුක්තවූ.                 |
| „ කලවන ශරවන          | = බට වන සහ ශරනමිත්‍යාණ<br>වලින් යුත්වන. |
| „ වෙරළමිණිපලහ        | = වෛද්‍යයී මාණික්‍යමයපුටු=<br>ආසන.      |

## 189 පිට.

|                     |                                      |
|---------------------|--------------------------------------|
| „ පදන්ති යොගකොට     | = දුෂකරක්‍රියායෙහි යෙදී විෂයී<br>කොට |
| „ විජගණයෝ           | = පක්ෂසමූහයෝ.                        |
| „ ශාඛාවිටප පතතුරෙහි | = අතුචෙලෙප්කොල අතුරෙහි               |
| „ ධර්මාසිංහය        | = මායීඵල අවබෝධය.                     |
| „ අනවලෝමදුන්දක්වා   | = කෙතුමාලාශ්‍රය දක්වා.               |

## 190 පිට.

|                      |                               |
|----------------------|-------------------------------|
| „ සමප්‍රහර්ෂණයෙහි    | = මනාපැහැදීමෙහි.              |
| „ සමප්‍රතිග්‍රහණයෙහි | = මනාව පිළිගැණීමෙහි.          |
| „ අවධාරණයෙහි         | = නිශ්චයෙහි = නිශ්චයකිරීමෙහි. |
| „ ඉදමනීයෙහි          | = මේය යන අනීයෙහි.             |
| „ ආතමහාවිතට          | = ආතමහාවය ඇත්තවුන්ට.          |

## 191 පිට

|                |                                                           |
|----------------|-----------------------------------------------------------|
| „ අපොළා        | = ආයෝජනකොට = අත්<br>පොළසන්කොට.                            |
| „ ප්‍රලයකරණ    | = විනාශකරණ; (ප්‍රලය.)<br>ක්‍රියාක්ෂය; තැනිගැන්වීම.        |
| „ ආධිපත්‍ය     | = අධිපතිභව.                                               |
| „ පරබලව        | = පිරිපෑම.                                                |
| „ භූමිපරිග්‍රහ | = ගෙබිම් පරීක්ෂණය = ගේකට<br>සුදුසු බිමක් වෙන්කර<br>ගැනීම. |

## 192 පිට.

|                 |                                            |
|-----------------|--------------------------------------------|
| „ මාලාගකුච්චෙපන | = මල්, සුවඳ, විලවුන්.                      |
| „ හම් නිමිත්ත   | = සන්තොෂයට හෙතු.                           |
| „ සුප්‍රගුලය    | = නුල්බෝලය = නුල්ගුලය.                     |
| „ ගැන්තේති      | = අසිති එකකි.                              |
| „ අධිෂ්ඨිත      | = අධිපතිට සිටියාවූ = අරක්<br>ගෙණ සිටියාවූ. |

192 පිට.

- „ පුප්පපට = මල්පෙරදිද.  
 „ හසමහාවයට = අලුබවට.  
 „ උදකාසෙක = වතුර ඉසීම.  
 „ වැමිහ ගියහ = වැතිරගියහ=පෙරප්‍රියයහ.  
 „ දිඹුල්පා = දිඹුල් කණු.  
 „ සත් ඇතවසෙක්කි = වසාන සතුහකකදි=වස්  
 විසුමියකකැ.

193 පිට.

- „ අහිරමස = සිත් ඇලවියයුතු=සිත්කලු.  
 „ හිරණස = අමුරන්=ගුඛනොකලුරන්.  
 „ සජීත = සමාධි=සම්පූර්ණී  
 „ සාණී = රත්රන්.  
 „ සුඛිත මුදිත = සුවපත්වූ, සතුටු.  
 „ එසිකාසනමහ = එළිපත් කඳන්.

194 පිට,

- „ පථියෙක් - පුරුකක්.  
 „ පියගැටවෙහෙළි - පඬිපනතියේ වේළි; හෙවත්  
 දෙපසබැමි.  
 „ වෙදිකාව - පිල.  
 „ කමල - පියුම්.  
 „ කුමුද = කෙරව=හෙල් මැළි.  
 „ උතපල = මහනෙල්.  
 „ කුචලය - සුදු=නිල්ලපුල්.  
 „ සඵසාතුයෙහි - සියලු සතු කාලයෙහි.

195 පිට.

- „ සනතාපන - මනාව නෑපතියට පැමිණිය  
 වුන්=පිණාගියවුන්.  
 „ සත්‍රින් සද එළවනි - සත්‍රින් සරභා ලංකෙරෙනි.  
 „ ඇත, තබායෙහි - ඇත්තම් තබලායෙහි.  
 „ සහල - සඬකාව=දුවවලල්ල.  
 „ දනතමය - ඇත්දත්වලින් කල.  
 „ රකත වන්දනමය - රත්සලනෙන් කල.  
 „ වෘද්ධගබවනි - මිනිසු බෙරගබ.  
 „ ලලිත - ලිලොපෙතවූ.

196 පිට.

- „ විලුලිතවූ - විශේෂයෙන් කමපිත-කැල  
 මුඩු.

196 82.

- |                      |                                             |
|----------------------|---------------------------------------------|
| „ රභිහරන             | - තවත අය.                                   |
| „ ගැහැවියක්ව         | - ගොවියෙක්ව = ගෘහපති<br>ගෙයක්ව.             |
| „ පසිලි තෙතකුන්      | - තාපසයෙකු.                                 |
| „ තල්ගස්බුදක්        | - තල්ගස්විකක්.                              |
| „ මහාබ්‍යුහ          | - එනම් කුළුගෙය.                             |
| „ පෞෂ්ඨසතිරතනප්‍රමුඛ | - උපොසථකුලයෙහි උතුම්<br>අනෙකු ප්‍රධානකොටඇති |
| „ දිව්‍යාපසරසාමාන    | - දෙවභතන් ගා සමානවු.                        |
| „ මෙහෙස්තෝ           | - මහෙසිකාවෝ.                                |
| „ සෙෂඉම              | - කොමුපිළි-පට්ටාවලින් වීසු<br>වසු.          |
| „ කෙෂයෙය             | - කොසෙය්‍ය-සිනිඳු පට වසු.                   |

197 50.

- |                       |                                         |
|-----------------------|-----------------------------------------|
| „ නිපන්තේය            | - නිෂපන්නවූයේය = උපන්තේය.               |
| „ තලු                 | - ඵාලක=තලි.                             |
| „ කුඹු                | - කලුගෙඩි.                              |
| „ නියයැත්             | - නවවෛර්දන ශක්ත්‍ර = නියපොතු කපන පිහියා |
| „ කෙසි                | - යතුරු.                                |
| „ මලගරණි              | - කන්ගැඳි.                              |
| „ පත්ලේ               | - පන්තින්.                              |
| „ ගහතලඵ               | - නස්තකිරීමට ගන්නා ගැඳි.                |
| „ කතුරුයව             | - හැරමිටි.                              |
| „ අපරිහිණ්‍යානවැ      | - නොපිරිහුනු බ්‍යානඇතිව.                |
| „ මල්මලයි             | - මල් මලාතිකාවෙයි=මල් පරවෙයි. -         |
| „ කසේයෙන්කොද සිලියෙයි | - කිසිල්ලෙන් දූෂිත වැගිරෙයි.            |
| „ උතකණ්‍යා            | - කලකිරීම.                              |

198 82.

- |              |                                       |
|--------------|---------------------------------------|
| ” විජයමතින   | - කය හිරිඇරීම ඇති(ඇන) මැළි හැරීම ඇති. |
| ” අහිරමණය    | - සිත්ඇලවීම                           |
| ” උලකාපාන    | - තාරකා කඩා වැටීම                     |
| ” භූමිවාල    | - භූමිකම්පා,                          |
| ” ව්‍යුග්‍රහ | - ව්‍යුග්‍රහණ.                        |

## 198 පිට.

- „ අපරිමෙය වන බැවින් - ප්‍රමාණ නොකලහැකි බැවින්  
 „ උපරිදිව්‍යලොකයෙහි - මතුදිව්‍යලොකයෙහි.  
 „ සුලඛිලාභ - මනාකොට ලබනලද ලාභය.  
 „ සුප්‍රතිෂ්ඨිත - මනාකොට පිහිටි.  
 „ වෘෂිනතුරුය විරහිත - වැසි බාද නැතිව.

## 199 පිට.

- „ ප්‍රවාතන - පැවැත්තාවු.  
 „ ප්‍රවතීතනය - පැවතීම.  
 „ ප්‍රකූපිත - අතිශයින් කිපුනාවු  
 „ සමස්ථධාරයෙන් - මනාව වැලකෙනැති පොදු වැඩිවීමෙන්.

## 200 පිට.

- „ විෂමපාකී - විෂමවපැයෙන සුලු.  
 „ බහවාබාධ - බොහෝ ආබාධ = බොහෝ රෝග.  
 „ උපසෙවන - ආහාර හා අනුව ඇසුරු කරණදෙය=ව්‍යඤ්ඤ.  
 „ සන්තැන්විය - (පොකුණු කරවීමට සුදුසු තැන්) ලකුණුකරවිය.

## 201 පිට.

- „ පබලමුවා - ප්‍රවාලමයවූ=පබලයෙන්කල.  
 „ කුදුනැව් - කුඩානැව්.  
 „ මුවරදරෙන් - මල්රෙන්=මකරඤ්ඤ.  
 „ උපකූජිත - තාදකල.  
 „ තුෂ්ටරවයෙන් - සතුටුහඬින්.  
 „ අනාශංසයෙහි - අනුසස්හි.

## 202 පිට.

- „ සමහාරභූමිය - බොධිසමහාරපුරණ කාලයෙහි.  
 „ දිසාපාමොක්ඛජරා - දිශාවකට ප්‍රධාන ආවායකී වරයා.  
 „ සක්ඛසුකත - සක්ඛවලින් යුක්තවූ = සක්ඛ ඇති.  
 „ කඛතුරුවක් - තිරසක්.  
 „ සත්තාහසස්ස - යුධිඇදුම=සත්තාහසවව.  
 „ මකුටයක්සේ - ඔවුන්තක්මෙන්.  
 „ මැඩහගුදුන්ත - එළු අඟින් කල දුන්න.  
 „ මණෙව්වක්භු - මාණවකයෙකු = තරුණයෙකු.



## 202 පිට.

- ,, අක්ෂණවෙයි - විදුලි එළියෙන් විදින සුලු.  
 ,, වාලවෙයි - අස්ලොම් පළායන සේ විදින සුලු.  
 ,, ගබ්දවෙයි - ගබ්දය අනුව විදින සුලු.  
 ,, ගරවෙයි - ඊයෙන් ඊයට විදින සුලු.  
 ,, දුනුවාවන් - බහුසිරයන්.  
 ,, චන්ද්‍රානුකාරාවය - විදුරක් ගෙවත් දියමනතියක් මෙන් නිසුණු අග ඇති යකඩ උල.  
 ,, තෙලෙසේ කිබැවින් - එපරිද්දෙන් කිනිසා.

## 203 පිට.

- ,, ගරප්‍රතිබාධන - ඊතලපහර වලකන  
 ,, අතෙකක් හා පාවසි - අතික් බහුශශිලායක්ද පෙත්වසි.  
 ,, සුත්‍රයෙන් පරික්ෂිතවැ - නූලෙන් වටකරණලදුව.  
 ,, චක්‍රවෙඩි - චක්‍රාකාරයෙන් විදීම.  
 ,, ලකවිදු - ඉලක්කයට විදලා.  
 ,, ගරයපිට=ඊතලයටය - යටයක්සේ ඊතල විදීම.  
 ,, ගරරජ්ජු=ඊතලරැහණ - රැහැණක්සේ ඊතල විදීම.  
 ,, ගරවෙණි=ඊතලවෙණිය - වෙණියක්සේ ඊතල විදීම.  
 ,, ගරප්‍රාසාද=ඊතලපහය - පහයක්සේ ඊතල විදීම.  
 ,, ගරමණ්ඩප=ඊතලමඬුව - මණ්ඩපයක්සේ ඊතල විදීම.  
 ,, ගරකොපාත=ඊතලහින - හිනිමගක්සේ ඊතල විදීම.  
 ,, ගරප්‍රාකාර=ඊතලපවුර - ප්‍රාකාරයක්සේ ඊතල විදීම.  
 ,, ගරප්‍රමකරිණි=ඊතලපොකුණ - පොකුණක්සේ ඊතල විදීම.  
 ,, ගරපදම=ඊතලපිසුම - පිසුමක්සේ ඊතල විදීම.  
 ,, ගරවමි=ඊතල වැස්ස - වැස්සක්සේ ඊතල විදීම.  
 ,, සපතමහාකායප්‍රදායනාකෙළේ - මහා ගරිර හතක් පැළවේය.

## 204 පිට.

- ,, දුඹුල්පුවරුව - දිඹුල් ලැල්ල.  
 ,, පියාපුවරුව - පියාරැක් ලැල්ල.  
 ,, වල්පලාවිද්ද - අස්ලෝමය දෙකට පලා විද්දේය.  
 ,, මස්වලු මෙහෙ නිමවා - රැවුල සමකකි කටයුතු නිමවා (අත්දම් තබා රැවුල කපා.)

## 204 පිට.

- „ එමහජනා - ඒ මහජනයා විසින්.  
 „ නිෂපන්නිපාපතව - කෙලවරට පැමිණියෙක්ව.  
 „ අමමලියෙක්හි - අමගසක්මුල  
 „ පැරැහිනි නිද්වංගෙන - ඉදිරියෙහි ඊතලය තබා ගෙන.

## 205 පිට.

- „ තොප වුහුවමැනවැයි - හුමවහන්සේ ඉදිහුමැනවි.  
 „ තුවවුමැද - තැටිට මැද.  
 „ කැප්වෙහිමි හි=කැපුනාතැනම-කැපුන සිදුරෙහිම පතිතව.  
 „ ත්‍රිභුවනවිසමාපතියවු - තුන්ලෝවැස්සන් පුදුමයට පමුණුවන්නාවූ.

## 206 පිට.

- „ පියදස්තෙන් - පියදශීතය කරණකොට ගෙන.  
 „ දුරුවනුන් - දුහිතා රතනයන්.  
 „ සමබ්බකොට - භාත්පසැ අනුර.  
 „ සුසපාභවාරවාතපනය - සොදින් වැනලද දෙර ජනෙල් ඇත්තේය.  
 „ නිවාසන, ප්‍රාවරණ, වෙහින - අදින, පොරවන, හිසේ බදින වහනු.  
 „ වාරවාතපානසෝ - දෙර ජනෙල්  
 „ අසපාභවාරවාතපානය - නොවසනලද දෙර, ජනෙල් ඇත්තේය  
 „ සජාලය - දුල් සහිතය.  
 „ ප්‍රාවරණ, වෙහින - පොරවන, හිසේබදින වහනු.  
 „ දකුලමය - පිහුල් පිළියෙන් කළ  
 „ ප්‍රතිබාධනය - වැලකීම.  
 „ දිවාපිහින - දවල් වසනලද.  
 „ නාතිවිශාල - ඉතා විශාල නොවූ.

## 207 පිට.

- „ වෘතිමිශ්‍රයන = එකිනෙකට මිශ්‍රවෙන්.  
 „ ඇතොවුරන් = අනන්‍යපුර සහිත්=රාජ සහිත්  
 „ හිනුවුමන = භාහිනනාද=මිමැසි ගඩ.  
 „ වෙතෙල් මිසුල්කැල කෙළියෙහි= මුවන් හා මුවදෙහුන් සමූහයාගේ ක්‍රීඩායෙහි.  
 „ බරුග්‍රයෙහි = පළිතාග්‍රයෙහි.

107 පිට.

- 11 විනිනිත = නික්මුනාවු  
 11 සපු සලල මළලියගෙ සලවටහි = සපු, ගොර, (රැක්කට) සිමිතිවු පුළුපලතා ගාහ ඇති ගල්තලාවෙහි.  
 11 හුවන් මහනෙල් වහරෙසින් = හෙහු කැමැති මහනෙල් මල්වැස්සෙන්.  
 11 තුනුරැක්හි = ගරිර කැමැති වාක්කයෙහි.  
 11 ලොමුදහඅකුරැසලවමින් = රොමොදහම කැමැති අකුරු සොලවමින්.  
 11 ලිදිරෙන = බබලන.  
 11 කිමිතිරෙණ = කමාවන්තාවු.  
 11 මිතිකිරෙණ = මෝරණ  
 11 රන්ලියඉලකට = සිංහලතාවනයකට.

108 පිට.

- 11 කිව්දලදල = උස්වු මහත්වු දායා.  
 11 මේ ගැජුම් වැනි = මෙහෙය් නාවක් සමාන.  
 11 බමන වලාතල = හුමණයකරණ වෙසමාරු තය.  
 11 බලමුහුස මැදහි = සෙතා කැමැති සමුස මඩයෙහි.  
 11 මදුරැමත් පහර = මතුර මළන ප්‍රහාරය.  
 11 දෙදහොපස්හි = දෙපැත්තෙහි.  
 11 නිජිතපදහිකිපහ ගාථාව = නිබ්බුතපදය ඇතුලත් කළ ගාථාව. "නිබ්බුතා නුත සා මාතා නිබ්බුතො නුත සො පිතා, නිබ්බුතා නුත සා තාරි යසායං ඊදිසො පති".  
 11 සවිසැප්වැ = සවිසැප්තවැ = සියල්ලෙන් සැරහී.  
 11 හපුස්වමින් = හර්ෂිත, සපයී - කරවමින්.  
 11 විතිරමින් = විනිදුවමින්.  
 11 අභිමුකුළු = අභිසක් ගැකුළුහු.  
 11 මුවරදමුඩු = මකරඤයන්ටබ (හෝ සමුහය.)  
 11 මුඩුමාලලා = මුදුන්මල් වඩමදමා.  
 11 මිසිදුවරින් = මිමල් හා නිකමල්වලින්.  
 11 ලතු අලුත් පතුල් තඹුරෙහි = ලාකඩ දිග ආලෙප කළ පතුල් කැමැති පිණුමෙහි.

209 පිට.

- „ රවචමින් = ශබ්ද කරවමින්.  
 „ වානග = තෘණාංග = තණතොට.  
 „ නිපදාදනයෙහි = නිපදවීමෙහි.  
 „ නිසිරණයෙහි = නිකුත්කිරීමෙහි = බැහැර කිරීමෙහි.  
 „ අවිත්‍රිංශත්පරමාණුයෙක් = නිස්ශයක් පරමාණු, පරමාණු නම්—පිශස්සේ සිදුරකින් බේවුලුව වැටෙන සුග්‍රීව රක්ෂිත දණ්ඩකයෙක් පෙනෙන විට එහිවුලු ලෙලදෙන සිසුම්වූ බුලිගක 30 වැනි කොටස.  
 „ සලලදලරැක්කදමැ = මහත්වූ ගොරගහේ කදම.  
 „ රන් රිදී මණිසත්වු = සවණි රජක මාණිකා මග ඡත්‍රවූහ.  
 „ වැලිපිළමැ \* = වාලුකාපිඨයමැ = වැලිකලාවම.  
 „ කලලොල උක්වැලි = සුලභින් කමිහ වනුක් මල්.  
 „ සියුරැරැච්චි = රැසිහඬ.  
 „ මල්දෙලෙක් = මල්පෙතිවලින් = මල් ගවුහයෙන්.  
 „ තනනමල්ලිය = කමිහවන ප්‍රසපලතා.  
 „ පග්‍රාපති = ත්‍රිපිටක බුඩ්ධවතය.  
 „ ප්‍රතිපතති = පිළිපැදීම = බුඩ්ධියමය ලෙස පැවතීම.  
 „ බ්‍රහ්මවයභීව = (බුඩ්ධායනායෙහි) උතුම් හැසිරීම = ශිලාදී ගුණ බව පිරීම.  
 „ ශාසන බ්‍රහ්මවයභීව = ත්‍රිපිටක බවය හා ප්‍රතිපතතිය.  
 „ ප්‍රතිවෙඩ ශාසන = සතරමග-සතරපල-

210 පිට.

- „ පරිවයභීව = උපසංඛාතය = සෙවනය.  
 „ බ්‍රහ්මවිහර = මෙවත්‍රී, කරුණා, ඉදිතා උපෙක්ෂා, යන සතර.  
 „ මෙවුනවිරති = මෙවුන්දම් සෙවුමින් වෙන්වීම.

\* “වැලිපෙලම”-අ.ක.ම. “වාලුකාපිඨානියම”-අ.පි.පි.



## 210 පිට.

„ ස්වදුරසනෙතාම

= ස්වකීය භාග්‍යයට සමගම  
සතුටුවීම.

„ ශික්ෂාත්‍රය

= අධිසීල, අධිවිතත, අධි  
පඤ්ඤා, යන ශික්ෂා තුන.

## 211 පිට.

„ ස්වදුර

= ස්වකීය භාග්‍යයට.

„ ආනමදමන වශයෙන්

= තමන්ගේ සිත හික්ම  
විම් වශයෙන්.

„ අභවාබිභිකපොභථ

= අභිග්‍රහවිකිත්තස්ස උපො  
සථ සීලය = අභවාබිභි  
ලය.

## 212 පිට.

„ දදගම

= ධවජ ගලපන (බිඳින)  
ලද.

„ කුල්නා

= (හෙසාරව) තාදකරණ

„ පෙදෙසිමුළින්

= ප්‍රදෙශික ජන සමූහයා  
ගෙන්.

„ අපොලන

= අත්පොලසන් දෙන =  
ආයෝජන කරණ.

„ ලලනදෙදෙන්

= ලීලොපෙන = ලෙලදෙන  
ධවජ (සමූහ) ගෙන්.

„ මත්වළුන්

= මත්වූ ස්වභාව. ඇත්ත  
වුන්.

„ රවතරත්රස්තෙන්

= තදදෙන රත්රත් රහු  
ගෙඩිවලින්

„ සච්ඡාලවන

= සිසල්ලෙන් සජ්ජනවූ  
(සච්ඡාලන.)

„ සරාජ්

= සාරාජ් = සුදුසු.

„ බබ්බුහිපවුල්

= මහාබ්බුහිමයා විසින්  
දෙනලද පාංශුකුල  
විවරය.

„ මනවුලුභිතව

= සිත් පැහැර ගැනීමට =  
සිත් පොලඹවීමට.

„ අගනිදගබය

= හින්තෙන් දහලදී.

„ සොම්පගන්බැහැම්

= සොම් පැහැයෙන් පහ  
ව = සොමි ප්‍රභාවෙන්  
බාහ්‍යව.

„ සකලභිකය

= කැලේ සහිතය.

„ අකලභිකය

= කැලේ නැත්තේය.

„ සවජ්ජය

= වජ්‍රාසුරිය සහිතය.

## 212 පිට.

- „ සෛරවනය - ඵෙරවණ හසාරිජයා සහිතය.  
 „ ආරෙහපරිණාහසමපත් - උස මහත දෙකින් සමාභිය  
 „ ශාන්තපියෝව - සංසිදුකාවු ප්‍රකාශිය.

## 213 පිට.

- „ වතුරමුඛය - සතරමුහුණක් ඇත්තේය.  
 „ සමන්තමුඛය - වටවූ මුහුණක් ඇත්තේය.  
 „ උලල - ප්‍රතිඋත්තව, කැලඹිව = ආකූල.  
 „ උපගතවූ - එලඹියේය = ලගව පැමිණියේය.  
 „ හිසාවත - පිඩුහිසා ඇවිදින.  
 „ ජඩගමරැවන්මෙරක් - ඇවිදින සාවණිමෙරැවක්.  
 „ නිවනත්‍රණ - පැවරීම = ආරාධනාව

## 214 පිට.

- „ බබරමුඛයක් - හුමරසොසණයක් = මීමැසි හඬක්.  
 „ අභිමුක්තිදාන - අදහස් දානයෙන්.  
 „ විභානකාල - එලිවුන කාලය = පහන්වූ කාලය.  
 „ කන්වසින් - නොට = සිමොහන.  
 „ අවහිත - තබනලද  
 „ ප්‍රතිවෙබ්නොව - අවබෝධනොව.  
 „ ක්‍රිමිකූලයෝ - පණු සමූහයෝ.  
 „ ප්‍රවණදනාකලහ - මයාගත්ත.  
 „ ප්‍රාණයෙන් සරණයන - දිවිහිමිනොව සරණයන.  
 „ මාතුර්වණිණ්‍යයන් - සිවුකූලෙහි වුවන්.  
 „ අනුපලිපතව - උපලිපතනොව = නොතැවරුණක්ව.

## 215 පිට.

- „ සනතිපතිතවැ - එකතුව = රැස්ව.  
 „ වොදකයක්හු - වොදනා කරන්නෙකු = පැමිණිලි කරන්නෙකු.

## 216 පිට.

- „ පත්‍රපුවසෙකින්  
 „ වැලිපොකක්  
 „ බව්වයි  
 „ හේම  
 „ අපරකාලහාපිඬු  
 „ සන්නිතිතබාලාකිකාර  
 „ හාසවතනනුසම්පත්  
 „ කුඬු සම්පතු  
 „ හරිණලොචන  
 „ පුණ්ඩරිකමුඛි  
 „ බාලාතප ප්‍රහාධර  
 „ කුමුදහාසිනි
- කොලගොටුවකින්  
 - වැලිගොටුවක්.  
 - දමවයි.  
 - එයම.  
 - මෑතකාලයෙහි වූ  
     ජනයෝ.  
 - යහපත්සේපිහිටුවන  
     ලද හිසකේවලින්  
     අකිකාර ඇති.  
 - බබලන්තාවූ ගරීර  
     සම්පත් ඇති.  
 - ගරීර සම්පතිය  
 - මුවදෙනුන්ගේ  
     මෙන් ඇස් ඇති.  
 - පිසුමක් බඳු මුහුණ  
     ඇති  
 - තරුණ සුගතීරගම්  
     යව බඳු ගරීර ප්‍ර  
     හාව දරන්නාවූ.  
 - කුමුදු මල් සෙසින්  
     සුදුපැහැයුත් සිතා  
     ඇති.

## 216 පිට.

- „ සමුන්නත පයොධර  
 „ කමලකොමලකර  
 „ පාප්‍රිශිලානිතබ  
 „ කරහොරු  
 „ විලම්බිතහාමිනී  
 „ උභයෝ  
 „ පයාපාවන  
 „ විතක්කියෙහි  
 „ තක්කියමාසය
- අතිශයින් උස්වූ  
     සාන ඇති.  
 - පද්මයක්මෙන් මො  
     ලොක්වූ අත්ඇති.  
 - මහත් ගල්තලාවක්  
     වැනි පුළුල් උතුල  
     ඇති.  
 - ඔවුවන්ගේ මෙන්  
     ක්‍රමයෙන් සිහින්  
     වූකලවා ඇති.  
 - ප්‍රමාද (ලැහි)ගමන්  
     යන සුලුවූ  
 - ඔවුවෝ.  
 - දිය හා ගිනි.  
 - කලාතා කිරීමෙහි.  
 - (තන්පුරුෂ සමාස  
     යව අයත්) තතා  
     ආචි සමාසය.

217 පිට.

,, ප්‍රසන්න ප්‍රතිපේදය.

- අනපදයේ අපිය සම්  
පුණ්ණෙන් ප්‍රති  
සෞභ කිරීම.

,, පරික්ෂාදායක

- උත්තරපදවීමට වෙ  
නස්වූ පැවැත්ම =  
තත්ත්වයාදි අපි.

,, සම්ප්‍රදායාචය

- සම්ප්‍රකාරයෙන්  
නොවීම.

,, අක්‍රියාත්මකත්වය

- ක්‍රියාත්මක සදාභාවය  
කු හෙණවීම.

,, කායා ප්‍රතිපාදන

- කටයුතු සම්පාද  
නය.

,, සිංහානුකූලතාවය

- අපිය සිංහවිය  
නොදී.

,, සැකැස්මකින් බැවින්

- කෝපවූ, සාහසික-  
බැවින්.

218 පිට.

,, පරික්ෂා

= පරික්ෂා.

,, සම්ප්‍රදායයෙහි

= සම්ප්‍රදායයෙහි

,, රත්නසාරයන්

= සාරවූ රත්නයන්.

,, ප්‍රකාශවේණය

= නුවණින් කලාපා  
කිරීම.

,, දෙයාප්තියෙහි.

= දකුණු (ධර්ම)මානී  
යෙහි.

,, අපකෘතිය

= අපැවැතෙහි.

219 පිට.

,, පයාපති ධර්මයෙහි

= ත්‍රිපිටක ධර්මයෙහි.

,, නිසංකූ ධර්මයෙහි

= සන්ති ප්‍රද්ගල ප්‍ර  
කාශ නොවූ ධර්ම  
යෙහි.

,, සලගලක්

= සෙලාලමය පවිත්‍ර  
යක්.

,, අස්ථිකාරියෙක්

= අස්ථිකාරියෙක් සා ර පි  
යෙක් = අස්ථිකාරියෙක්  
වෙන්නෙක් = කුඳ  
රකාරයෙක්.

,, කෙසිය

= එනම් රියදුර

,, ලක්ෂණයෙකු

= මාදුගුණයෙන්ද

,, පරික්ෂායෙකු

= සැරකිමිකුන්.

220 පිට.

,, ව්‍යතිෂ්ටදේශනාය

= අනන්‍යාත්මක  
දේශනාවකි.



## 220 පිට.

- „ අනුශාසනා = අනුශාසනා කටයුතු  
 „ අභව්‍ය = පින්තැති-අභවැති-  
     වුසුදුසු.  
 „ පරිත්‍යක්‍ෂක = හරණලද.  
 „ දිගමුරයක්භව = නිවැරදි නිගණයකට.  
 „ විප්‍රසන්නය = විශේෂයෙන් ප්‍රසන්නය.  
 „ දගමරැස්වති? = බමුණට රැවිද?  
 „ පරිශ්‍යකල = පිරිසිදු දෑහගන්.

## 221 පිට.

- „ අනන්තජිතයෙහි = අනන්ත ජිතනම්මවෙහිය.  
 „ වැදිදුවක වටා වසනුයේ = වැදිදුවක් පොසණය කර  
     මින් වාසයකරන්නේ.  
 „ නිවේදයෙකින් = කලකිරීමකින්.  
 „ අනන්තභූත වී = ඇතුලත් වූයේය  
 „ පතනයෙන් = බසිතගෙයින්=බසිතනියා.  
 „ උත්පතනයෙන් =, තහන ගෙයින්.

## 222 පිට.

- „ භිපරිවතීත = සත්‍යඥානාදීන් පෙරලිම් තුනක් ඇති.  
 සමුදය ප්‍රභේදය = දුක්උපදින හේතුව තැනි  
     කල යුතුය.  
 „ සාක්‍ෂාත්කතීව්‍ය = ප්‍රත්‍යක්ෂකවයුතුය.  
 „ භාවිතව්‍යය = වැඩියයුතු-වහිනය කටයුතුය.  
 „ වෛෂිපගම = වස්විසිම=වස්ඵලබ්ධි.  
 „ අග්‍රධමමප්‍රතිවෙධය = අතීන් ඵලය දැනගැනීම.  
 „ ඵතදග්‍රපාඨසංවණිකායෙන් = ඵතදග්‍රපාලියේ අවුවා  
     වෙන්.  
 „ අග දෙසුන් = ප්‍රථම දෙයනාව.

## 223 පිට.

- „ අපග්‍රපා = (පවට)හය.  
 „ සදත් දහතලා පියෙසැ = ඡදදනන නඩාග ප්‍රදේශ  
     යෙහි.  
 „ වසිතිස සංයුක්තයෙන් = සංයුත්සව්‍යයේ එකම  
     කොටසින්.  
 „ යාවජ්චයෙන් = දිවිහිමිකොට.

## 223 පිට.

|                     |                                                                                      |
|---------------------|--------------------------------------------------------------------------------------|
| „ හඳු               | = යහපත්.                                                                             |
| „ සරසිරින්          | = ශරද්ඝාතුවෙහි සොහොන වෙත්.                                                           |
| „ අනන්තරා ද බහිරා ද | = ඇතුළත (තමන්ගෙන් දෙසෙහි පාවති) තෘණා අවුලද, පිටත(අනුන්ගෙන් දෙසෙහි පාවති) තෘණා අවුලද. |
| „ විජවත             | = ගැවලෙහිම=අවුල්කැරීම.                                                               |
| „ අධිසිත            | = අධිසොනකල-අධිපතිව                                                                   |

## 224 පිට.

විසු.

|                        |                                        |
|------------------------|----------------------------------------|
| „ රස් විරමින්          | = රසමින් විසිදුවමින්.                  |
| „ ගිහිදෙවොල            | = ගිහිදෙවියාපුදන දේවලය.                |
| „ අරණිමථනයෙන් තැගි     | = ගිහිගාතෘදණ ගැටීමෙන් උද්ගතවූ.         |
| „ ඉකුත                 | = දර                                   |
| „ දුමින්නේ             | = දුම් දමන්නේ.                         |
| „ තෙද කසිණු            | = තෙජොකසිණ සමාපතිය.                    |
| „ පුටපාකයෙක්හි සේ ගිඳි | = පියන වැසූ ගාජනයක තැවෙන්නෙකුමෙන් තැවී |
| „ නොසැඟ දිලි කැංග      | = ඉවසියනොහි දිලිහී නැංගේය.             |
| „ මහපැරක්මා විසින්     | = මහාපරකුම ඇත්තාවිසින්                 |
| „ සත්තපන               | = ඉතාතැවුනු, රත්වුන.                   |
| „ විෂවෙගානලපාලයෙන්     | = විෂාවගනැමිහි ගිහි දැලින්.            |
| „ විගතවූ               | = දුරුවූ-පහවූ.                         |
| „ කථෙය                 | = නපුරය=දුකය.                          |
| „ සමප්‍රදාලිත මාරබලඇති | = මනාකොට සිඳිතලද                       |

## 225 පිට.

මාරබලයඇති.

|               |                        |
|---------------|------------------------|
| „ සෞතභි       | = ඉවසීම.               |
| „ පරමෙඤ්චරභාව | = අතිශයින් ප්‍රධාන බව  |
| „ ඉතා තිවුරු  | = අතිශයින් තිවුණු.     |
| „ උදගාසිය     | = උභ්‍යවු=උස්ව නැංගාවූ |

## 225 පිට.

- „ විරලභාවයට = තුනිබවට = අඩුබවට.  
 „ මාණවක රූපයෙන් = තරුණයෙකුගේ වෙශයෙන්.  
 „ රජුතුණබලයක් = අකුලකලද ලක්ෂ්මි.  
 „ දුම්බිඵ = දුම්බිඵ.

## 226. පිට.

- „ රුහුණව = කෝපව  
 „ සුගත්තිනි = සුගාතන වැනිය.  
 „ ගයම්මුත = අළු.  
 „ චුත්තචුත්ත = නික්මවුණ.  
 „ එළවු නාදාත්තෙන් = නගනලද කාගදනනයෙන්.  
 „ අත්ලේ අවුද තුඩු = අතවගෙණ නිබුනාවු.  
 „ පයා බහාලා = පාත්‍රයේ දමා

## 227 පිට.

- „ නිවිච්ඡ = විෂකැති.  
 „ නො රුත්ම තතැයි = රහත්නුවුවෙකැයි.  
 „ මියෙන් ගුළු = මුඛයෙන් වැගුරුණාවු.  
 „ අගදයෙන් = ඔහුගේයෙන්.  
 „ අසපුවට = ආශ්‍රමයට = පන්සලට.  
 „ සලඅවුණුව = ගල්පෝරුව = ගල්මිරුව.  
 „ ගඟදනන = ගඟයා විසින් දෙනලද.  
 „ අගතිපරිවයායා = ගිනිදෙවියා පිදීම.  
 „ පැළේවයි = දෙපළුවෙයි.

## 228 පිට.

- „ රජවුසුඛිමා = රජස් (දුට්ඨි) මිශ්‍රමයෙහි.  
 „ ජට්ඨසග්ගසන් විනගකොටා = ජට්ඨසග්ග තවුසන් දහ  
 = ස හික්මවා.  
 „ කෙලසජවාවන් විජවන = කෙලස කැමති අවුල්  
 නිරවුල්කිරීම.  
 „ පලිදල = පල්ලවපත්‍ර.  
 „ ගතගැජුම් = මෙහෙයුම් කා.

## 229 පිට.

- „ වසනන වනයක් = වසනන සතුළුවෙහි වනයක්.  
 „ ආරමණය = ඒවැනිත් අවුත් සිත් ඇලීම.  
 „ අභිරමණය = සියසතන්තුළුවා සිත් ඇලීම.





233 පිට.

- „ ජනවි කැලණු = ජනපද කලාශ්‍රී.  
 „ රූමෙදෙන් මක්වැ = රූමෙදයෙන් මක්වි.  
 „ නය = ක්‍රම.

234 පිට.

- „ විතතපයඝීනන = විතතයනපදය කෙලවර  
 කොට ඇති.  
 „ බුභිවයඝී = ප්‍රඥවමෝර වනුපිණිසකැසිරිම.  
 „ හවා = හාවනා කොට.  
 „ ආගත = ආවාටු=පැමිණියාටු.

235 පිට.

- „ පුච්චි බුබුයෝ = පෙර බුදුවරයෝ.  
 „ සපතපදව්‍යනිනාර = සත්පියවරක් ඉක්මවීම.  
 „ නෙනමත්‍රමාදි = පැවිදිවීම ආදි.  
 „ කාමච්ඡද්දි = කාමතෘෂණාදි.  
 „ උනමුල = ඉදිරිපස මුල්ඇති.  
 „ කාසිනාදි = තදබැව් ආදි.  
 „ තථබ්බය = සත්‍ය බවය.

236 පිට.

- „ අපයඝීනන ලොකධාතුවැ = පයඝීනනනොටු (කෙල  
 වරක් නැති) ලොකධාතුව.  
 „ තථසභාව = ඇතිසැටිය.  
 „ පිරිනිවන්හි පහරවා = පරිනිෂ්‍යාතය දක්වා.  
 „ කැමසදු පෙරළු මුදු = සියළුකල්හිදු විපයඝීය  
 කර.  
 „ නෙරුකතිකවිසින් = නිරුකතිවිසියෙන්=ව්‍යාක  
 රණ ක්‍රමයෙන්.

237 පිට.

- „ අභිභවන අගද = යටපත්කරණ බෙහෙත.  
 „ පඤ්චනවතිපාෂාණබම භබ්ල = අනුපස්ආකාරයක මිථ්‍යා  
 දූෂි.  
 „ ප්‍රතාප = භේජස.  
 „ පහසකිවැන්න = ප්‍රාසාදයනම් හෙබදුද.

238 පිට

- „ සාලකලාශ්‍රීරාක් = උතුම් සල්ගන්.  
 „ ගතරන් සහලනගා = සතරුවන්මුවා දවනගා.  
 „ කොසමබක ගනිකුටිය = එනම් ගදකිලිය.

## 238 පිට.

|                    |                                |
|--------------------|--------------------------------|
| “ සල්කලණ දවයෙන්    | = සාලකලණාණ ලිවලින්.            |
| “ කරෙරි ගනිකුටිය   | = කරෙරිනම් ගෙකිළිය.            |
| “ සලලාගාර ගනිකුටිය | = ගිම්කල්පිණියවු එනම් ගෙකිළිය. |
| “ කොවෙසින්         | = කුඩාවිච්ඡෙන්.                |
| “ ගදෙවිමුවා        | = නාතරගිතයෙන් නිමියාක් මෙන්.   |
| “ බල්පුහුදුනෝ      | = බාල පාඨත්ථකයෝ.               |
| “ රසාල්            | = පාතාලලොකය.                   |

## 239 පිට.

|                         |                                             |
|-------------------------|---------------------------------------------|
| “ අත්තවකාය              | = අවකාශනැත-එලිමහන.                          |
| “ ලක්ඛණානු ව්‍යඤ්ඤකයෙන් | = දෙතිස්මනාපුරුෂලක්ඛණ අපු අනුව්‍යඤ්ඤනවලින්. |
| “ ප්‍රසාදයෙන් බැඳුන     | = සතුටෙන් අවලෝකනය කලහ.                      |
| “ කෙදුරුදි              | = කුඹුරුආදිය.                               |
| “ උපවිත කුශලකම්         | = රැස්කරණලද කුසල්.                          |
| “ සංවෘතී දෙශනා          | = සමමුති දෙශනා.                             |
| “ පරමානු දෙශනා          | = අතිධම් දෙශනා.                             |

## 240 පිට.

|                    |                                   |
|--------------------|-----------------------------------|
| “ එවමාදි           | = මේආදිවු.                        |
| “ කම්මසට්ඨකතා      | = කම්මය සට්ඨකීය කොට ඇති බව.       |
| “ පාඨක්පුරුෂකාර    | = චෙන්වශයෙන් පුරුෂ යෙකුගේ ක්‍රියා |
| “ දක්ඛණාවිසුචි     | = දුකය ශුචිවන ක්‍රම.              |
| “ ලොකසංවෘතී        | = ලොකසමමුතිය.                     |
| “ සමමුච්චි         | = ඉතාමුද්‍රාවු.                   |
| “ කාරුපිකයන        | = කරවනලදහ.                        |
| “ රුධිරොත්තාද කම්ම | = ලේ සෙලවීම ක්‍රියාව.             |

## 241 පිට.

|                    |                          |
|--------------------|--------------------------|
| “ දුකප්‍රතිශ්‍රවණය | = දන් පිළිගැනීම.         |
| “ සචෙතන            | = අතියය මුලාව            |
| “ පරුමමුඛ          | = පිටිපැම-අහකබලාගැනීම.   |
| “ විමුඛ            | = අහකබැල්ම-නොසලකා හැරීම. |

## 241 පිට.

|                  |                                        |
|------------------|----------------------------------------|
| „ ලොකයං වෘත්තියා | = ලොකසම්මුතියෙති.                      |
| „ ලොකනිරුක්තියා  | = ලොකයාගේ කථාවෙති.                     |
| „ ලොකාභිලාපයෙති  | = ලොකයාගේ කථාවෙති=<br>ලොකව්‍යවහාරයෙති. |
| „ ශාඛින දෘෂ්ටි   | = සද්කාලිකයයන දෘෂ්ටිය.                 |
| „ විධාහින්න      | = දෙකට බෙද.                            |
| „ ඥානසන්ත්‍රාස   | = නුවණින් නැතිගැණීම.                   |

## 242 පිට.

|                 |                              |
|-----------------|------------------------------|
| „ සංඥවිපයඝින්න  | = සංඥව පෙරළනු                |
| „ වාරණාදි       | = හසන්ආදි.                   |
| „ භනනයෙන්       | = නැසීමෙන්                   |
| „ අවඥ සහනයෙන්   | = අවමන් (අපහාස)<br>ඉවසීමෙන්. |
| „ සන්ත්‍රාස ජනක | = හය උපදවන                   |

## 243 පිට.

|                             |                                         |
|-----------------------------|-----------------------------------------|
| „ පුදගලය්‍යාව               | = පුදගලයාව සතුතිකිරීම.                  |
| „ ධම්මය්‍යාව                | = ධම්මයව සතුතිකිරීම.                    |
| „ ධම්මප්‍රතිශ්‍රාහක හික්‍ෂු | = ධම්මපිළිගත් හික්‍ෂු.                  |
| „ සුකපිතයා                  | = මනාකොට කියනලදී.                       |
| „ මජ්ඣ කියත්                | = මා කියන කල්හිද.                       |
| „ එකාඛ්‍යාසය                | = එකම අදහස.                             |
| „ වතුරොස නිසාරණයට           | = කාලාදී වතුරීඩ සැබ්පා<br>රෙන් එගොඩවීම. |
| „ නික්‍ෂිපන                 | = බහාතබනලද, ප්‍රකාශකළ.                  |
| „ බලවත්තර                   | = ඉතා බලසම්පන්න.                        |

## 244 පිට.

|             |                              |
|-------------|------------------------------|
| „ අත්තරහිතව | = අතුරුදහන්ව.                |
| „ විභතයතින් | = සිත්ගමනින්=සැඟිගමනින්.     |
| „ කායගතීන්  | = ශරීර ගතියෙන්<br>=පාගමනින්. |

## 244 පිට.

- „ පුනසානනිපාතය = නැවත රැස්වීම.  
 „ දුඝ්ඵ = දුෂකර=කොහොල්පියහැකි.

## 245 පිට.

- „ තත්තදදභීතහෙද = ඒ ඒ දෘෂ්ටි බිඳීම.  
 „ ගුප්තප්‍රශ්නසේන = ගැඹුරුප්‍රශ්න=තේරීමට  
 දුෂකරපාත.  
 „ අභිසංසකාර = සකස්කිරීම=සුදුනම්කිරීම.  
 „ ප්‍රතින්තවර වාරණ = මතකහසායනයක්.  
 „ ප්‍රමුදිත = ඉතාසතුටු.  
 „ සුප්‍රිත = අතිශයින් ප්‍රීතවු=බොහෝ

## 246 පිට.

- සේ පිණිසය.  
 „ සලිලධරාවලජනිත = වැසි වලාකුළෙන්  
 හටගත්.  
 „ බහලාකුකාර - දැඩිඅඳුරුඇති.  
 „ අතිල විලලිත = වාතයෙන් සෙලවුන  
 =හුලගින් වටවු.  
 „ ව්‍යාඝ්‍ර නාග විවරිත = ව්‍යාඝ්‍රයන් හා නාගයන්  
 හැසුරුණේ.  
 „ ගහනදෙශයෙහිදු = වනලැහැබිඇති ප්‍රදේශ  
 යෙහිද.  
 „ ගොමගහසිංහයා වන ඵයති = ගවයන්ගේ මාගීයෙහි  
 ඇවිටෙරිය කැලයක.  
 „ දිවගබ්‍රි සුදුසු දිව්‍යවිමානසකට සමානවු.

## 247 පිට.

- „ දෙශනාධම්ම ලක්ෂණ = දෙශනාධම්මයෙහි කියනලද.  
 „ ලොකික ලොකොත්තරධන = සඤ්ඤාපදෙහි ප්‍රබාදාදි  
 ධනභා=මාගී, ඵල, කිප්‍රී  
 භ්, යන, ධන.



249 පිට.

- " ආයාතවු - ආවාඩු.  
 " සත්තත් කුල පුසුතදවුට - යම් ඒ කුලයක උපත් තවුත්.

250 පිට.

- " මහපදලස් දක්වා - මාගියෙහි පාදලාඤ්ඤානස දක්වා.  
 " ආමුක්කසඤ පුත්‍රව - පාලදගත් පුත්‍රානුලක් ඇතිව  
 " රත්වර වහන් තැගි - රත්තවණිණ උතුම් වහන්  
 සහලව තැගි.  
 " පදලස් - පාදලාඤ්ඤානස, පියලකුණ.  
 " පදනුපදිකවැ ගොස් - පාදගෙන් පාදය අනුව  
 ගොස්, පියවර අනුසාර  
 යෙන් ගොස්  
 " අප්‍රභිණයෙන් - පහතොකල ගෙසින්  
 " අනුලිපතවැ - ඇඳුනෙක්වි.

251 පිට.

- " පුනර්ගවොත්තනම් - නැවත සංසාරයේ ඉපදීම.  
 " ගෙයොපාදෙයනතනමමුඨ - ගලසුතු ගතසුතු දෙක සම  
 බිහි තනනියෙහි මුලාවු.  
 " තත්තත් ප්‍රකාශන වශයෙන් - ඒ ඒ දේ පැහැදීම වශයෙන්.  
 " නීරික මථනවුකල - නීරිකයන් මැබපැවැත්වීම වනාහි  
 " උපුරැවැපිකල්හි - උගුල්ලා දමුකල්හි.

252 පිට.

- " අගරක්කසාගමින් - ආහාර කෘත්‍යය සිබකරමින්.  
 " සැපුකල්හි - ආත්‍රොග කල කල්හි.  
 " උත්තාරභූමියට - අසුචි පහකරණ භූමියට, කහලගොඩව.  
 " පවනය කල කල්හි - රත්කල කල්හි.  
 " ප්‍රඤ්ඤාත් ගරිරයෙහි - බහදිය වැහිරෙන්නාවූ ගරිරයෙහි.  
 " වල්මික නිකරයක් බඳු - තුමස් සමුගයක් ගා තමානවු  
 " අවපාතකොට - ගෙලීමකොට, ගෙලා.  
 " කබරගොගණාකාර - ලප ඇති (කබර ඇති)  
 ගොනුත් සමුගයක්  
 බඳු.  
 " අක්දෙරියෙහි - අග්‍රවාරයෙහි, ප්‍රධාන දෙරවුවෙහි.  
 " උදකගකුණියක - දියකිරිල්ලියක්.  
 " පුෂපපුවය - මල්කොටුවය

253 පිට.

- " මුග්ගසථාලතාකොට - මුග්ගසා කථාකොට.  
 " සතක්සේ - ඡත්‍රයක් (කුඩයක්) මෙන්.  
 " අසමුත්තවැ - එකිනෙක මිශ්‍රතොවි (එක්තොවි)  
 " රත්කෙලෙන් - කැණිසවයෙන්, රත්කලයෙන්.

254 පිට.

- „ තිරුවත්තානකොකොට - හුස්ම නොහෙළිය හැක්කන්  
 නොකොට, (හුස්මහෙළිය හැක්කන් කොට)  
 „ ආශවාසවාරදෙන් - හුස්මගැනීමට වාරයක් (ඉඩක්) දෙත්.  
 „ සිත්හසර - විතතාවාරය, සිතේ පාවැත්ම (අදහස).  
 „ භොධිමොභිසමයවි - මහත් වූ මාහීඵලාවබෝධවිය.  
 „ පාදක ධ්‍යාන සමවැද - මාහීඵල උපදවන්නාවූ බොහෝ  
 දෙනෙක් ප්‍රථමාදී ධ්‍යානයන්  
 උපදවා ඊට සමවැද එයින් නැගී අනිත්‍යාදී  
 වශයෙන් විදගීනා කොට මාහීඵල උපදවත්.  
 ඒ මාහීය ඒ ධ්‍යානයෙහි ඇති අඩනයත්ව  
 සමාන අඩන ඇතුළු උපදී. ඊට පාදකධ්‍යාන  
 යයි කියනු ලැබේ,

255 පිට. .

- „ සරස්වතීගෙන් - භවිතර්ණ රත්නදම්බයෙන්.  
 „ යමාමහපෙලහර - යමක මහාප්‍රාතිභායතීය.  
 „ එකිභුත - එක්වීම.

256 පිට.

- „ කුඛ්‍යාදීන් - තිත්ති ආදීන්.  
 „ උත්තප්පක නිමප්පක - මතවීම හා ගිලීම  
 „ අභිද්‍යමානවූ පොළොවැ - තොබී දිය හැකිවූ පෘථිවිය.  
 „ පක්ඛිකුතින් - පියාපත් ඇති පක්ෂීන්.  
 „ අනතරික්ඛයෙහි - අහසෙහි.  
 „ හුත්තාහු එවි - උත්තාහු හෝ.  
 „ අත්පස්වුවන් - එක්රියන් සමාරකට ලංවුවන්.  
 „ ආමගී පරාමගී පරිමාජිත - සපයී කිරීමද, ඔබ්බොබ අත  
 ගැමද, හාත්පසින් අතගැමද.

257 පිට.

- „ යාවන් බඹලෙවිහි දක්වා - බඹලොව යම්තාක්ද, ඒතාක්.  
 „ විසිය පවත්වන පරිදි - වඤ්ඤා පවත්වන ආකාරය.  
 „ බඹලෙවි යාටිවුහුතමි - බඹලොවට යනු කැමතිවුහුතමි  
 „ විතතපරි කාමණාකොට - සිත නැමීමකොට

258 පිට.

- „ සානුකතාථි ප්‍රමෙය - නොකියනලද අපි ඇත්  
 තනුගේ ප්‍රමාණය  
 „ අතිතාංශඥනයෙන් - අතිත කොටස බලන නුවණින්.  
 „ සමුකොට - අවසර ඇතිකොට, භාරකොට  
 „ දලසෝනෙලෙන් - දෘඪ ශෝක තැමැති ගින්නෙන්.

259 පිට.

- „ මැසෙති - මැසිවිලි කියති.  
 „ සිරපුරුමයෝ - විශ්වී සමපන්න පුරුමයෝ.  
 „ වහස්මින් - හඬමින්.

259 පිට.

- „ සිහිප්පුණු මැසීමදරා පිරිපත් - සිතල, උණ, මැසි,  
මදරා උපද්ව.  
„ හසුන්කන් විදහා - පස දිගහැර.  
„ ඇක්ඡුකහසි - පා තැබුහසි.  
„ හාසුරවු - බබලන්නාවු.  
„ සමිපාරිපුලලවු - සියල්ල පිපියාවු.

260 පිට.

- „ හප්පතෙලි සෙසින් - පුළුන් පෙදක් මෙන්.  
„ සාතු දෙනුවු - සාතුගුණය දෙන්නාවු.  
„ හිසැවාර වෙලායෙහි - පිඩු සිතා හැසිරෙන කාලයෙහි.  
„ වප්පුණු පොහොයට - වස්මස පසලොස්වක පෝයට.

261 පිට.

- „ කුණුවරවයෙන් - සතුටු හඬින්.  
„ ගෙදර වෙහෙරක - ගෘහසමීප විහාරයෙක්හි.  
„ මුර්ජනා - ගායනාඩග විශෙෂ.

262 පිට.

- „ වන්දාකාර ව්‍යවස්ථා = වන්දානම් ගැමුරු හඬ  
නගන ආකාර  
ව්‍යවස්ථා.  
„ ශ්‍රැතිහෙදයෝ = නාදයන්ගේ කොටස්.  
„ ඊස්සිතයෝහි = කැමතිවන ලද්දෙහි.  
„ පත්තලද = පිහාටුවල තවුද.

263 පිට.

- „ මහමඩියේ = මහාමණ්ඩපයෙහි.  
„ හැවක් වෙහෙර = එනම් විහාරය.

264 පිට.

- „ අලොව්තයෙන් = මදදෙයකින් සතුටුවන බවය කිය  
නලද ගුණයෙන්.  
„ සභිකාභිතමේ = සංග්‍රහකරණ ලද්දේමේ.  
„ අභිකුණපාදී = සම්කුණප ආදී (මල  
සපුන්ගේ සිරුරු)  
„ ප්‍රසම්පත කංස පාත්‍රයෙහිත් = බහාලනලද ලෝකැවි  
යක් මෙන්.  
„ ප්‍රගුප්සනිය = පිළිකුල් කටයුතු.

265 පිට.

- „ සුපව්‍යාසන්න = බත් බුදීමට උපකරණවූ-මුංආට  
ආදියෙන් කළ සුපාදිය (දියා  
රා ව්‍යාසන්න) හා අවශ්‍ය  
ව්‍යාසන්නවර්ග.

265 පිට.

- " ගාලිගොප්පන ප්‍රතිපත්ත - ඇල්සාලේ බොජුන් බහාලු.  
 " රුක්මුණිකවු - රථවු හා උතුමවු

266 පිට.

- " පව්වෙක - ප්‍රකෘති (උත්තම) විවෙකය.  
 " ව්‍යාපකාවකායකායෙන් - වෙන්වු කය ඇති බැවින්.  
 " නිවරණ - ස්වභාවික වාග්මයෙන්  
 වසන කාමවන්තුදිය.  
 " ගණකංගනිකා විනෝදනය - සමුගයා කෙරෙහි ඇ  
 ලුම් දුරුකිරීම  
 " සංකාර සංගනිකා විනෝදනය - සංකාරයන්හි ඇලුම්  
 දුරුකිරීම  
 " බවාලාභොපමයෙන් - දෙකොණ ගිනිගන්  
 මැද අසුම් තැවරු  
 ණවු සොහොන්  
 ගිනිපෙහෙල්ලේ උ  
 පමාවෙන්

267 පිට.

- " පාපකර්ම වන බැවින් - පාපයන්ව ගනී කර  
 න්තෙක් වන බැවින්.  
 " අනුසාරාද - හොඳපදීම.  
 " පාරිසුද්ධ - සම්පූර්ණව.

268 පිට.

- " අනෙකෙසෙක් විප්‍රමුක්ත - නුසුදුසුවිධියෙන් උපයා  
 ගැනීමෙන් වෙන්වු.  
 " ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂායෙන් සම්ප්‍රසන්න - නියමිත පරිද්දෙන් කල්  
 පතාවෙන් සුකතව වැ  
 ලදීම ආදිය කිරීමෙන්  
 සුකතවු  
 " ශික්‍ෂාපද ව්‍යතික්‍රම - සිකපදයන් ඉක්මවීම

269 පිට.

- " විමුක්ති - මිදීම.  
 " ප්‍රත්‍යන්තිකාශිතවශයෙන් - විරුඬවු අභිමත වශයෙන්.  
 " පරිත්‍යක්ත - කරණලද්දවු.  
 " විෂකල්පන - මැඩපවත්වනලද.  
 " සමුවර්තන - සිදිතාලද.  
 " ශ්‍රාද්ධාර්ථලයෝ - මසව්‍යාන් ආදී ඵලයෝ.  
 " ප්‍රතිප්‍රශ්නාත්‍යයෙහි - සන්සිදීමේ කෙලවරෙහි.  
 " නිශ්චාතවන බැවින් - නික්මෙන ලද්දක්වන නිසා.  
 " සඵල ප්‍රචාරණයෙන් - සඵලයන්ගේ පැවරීමෙන්.

270 පිට.

- " කාතාවකාශවුවාහු - කරණලද අවකාශ ඇතිවුවාහු.



## 270 පිට.

- ,, වැළිවෙය = වැළි සහිත විවිධයයි  
 ,, ගස්මුත්දද = සලකුණු ඕබකරද මුදුවද (පේරුස් මුද්ද)  
 ,, කගරුවතද = බඩගරත්තයද.

## 271 පිට.

- ,, තහමිත් = බලමිත්.  
 ,, සදකත් ගහුල් උළුල් = වසුකාන්ත පාෂාණ කැමැති නිර්ජාල උළුපත්.  
 ,, කොළොඹුපුවද = කොළොම් වනයවැදි.  
 ,, යතාගතැව්ව = උත්සාහයෙන් ගනු කැමැතිව.  
 ,, පිහිතකොව = වසා.  
 ,, දහති = ක්‍රොධිවෙති.  
 ,, පලපිළි = පලවැල.  
 ,, සුවරජසිරිවිශෝ මහසිමිත්තුරකල = උප රාජ්‍යශ්‍රීයෙන් වෙන්වීම නමැති වහා ශ්‍රීමත් යෙන් දැඩික කලාවු.  
 ,, කල්විශෝ = ගායනාවන්ගෙන් වෙන්වු.  
 ,, මරාසලව්ව = මරකත මැණික් හල්කලාව.  
 ,, තවසදල ගැවසි = අලුත වමිකල ජල යෙන් සුකත.  
 ,, සැහැසෙමිත් = විරැබවෙමින්.

## 272 පිට.

- ,, වතසෝකල් බොල්විස = විරහසොකය ඕකල විස හෙවත් සතවිස.  
 ,, නුඬුහුරකල = ප්‍රශ්නාස වාතය.  
 ,, වැදලිගත්තැන්ම = වදලවුතැන්ම, සෙ වනවු තැන්ම.  
 ,, දමකැන්සේ = දතලද සාංතයක්මෙන්.  
 ,, විණිදුදිරිපත් පෙළින් = පිපීමෙන් දුදුරැවු හෙවත් සියල්ල පිපුණැවු පත්‍ර ප ඩකතිසෙන්.  
 ,, වෙලෙල්මිතදන්ති = ගස් දෙබල හා මහඳකුවල.  
 ,, තන්කුසුම්රෙරපේත් = තාතා පුෂ්පරෙණු වෙන්.  
 ,, වෙගෙල්මිසුල්ගණ = මෑගවැහි සමුහයා (මුව සමුහයා)  
 ,, වනයාකරවමිත් = විශෝ දුකව පමුණුවමින්.  
 ,, වනයා කලගල්ලි = වනයව ගියකල්ලි.

## 273 පිට.

- කුසුම්අසුරෙන්ඕනා = මල්මිට්ටලින් දමන්නාවූ  
හෙවත් පුෂ්පාශ්‍රයෙන්  
වැහෙන්නාවූ.
- „ සුසුම්ගදින් = සුසුම්ලීමෙහි ගකිය  
කරණකොටගෙන.
- „ හොවැලියෙහි සුණුපෙළක්සේ = ඕවිල්ලෙහි ඉණිම.  
පඩිකැඩියක්මෙන්
- „ ගම්යෙන්උකනම්වැ = සතුටෙන් උකනන්නව.
- ලෙලිලියගලහොයලි = ලිලොපෙන ලකාවන්නෙන් ගැවසී  
ගත් වැලිතලායෙහි.
- „ හාවහාවයෙන් = හිත්තෙන් ශාඛිකාරුහිප්‍රායෙන්  
උපන් විලාසාදි ක්‍රියාවෙන්  
හා ලෙහි ඇතිවූ අදහස්  
වලින්.
- „ රොන්මුඩු = රේනුයෙන් ගහණවූ හෙවත් ගැවසීගත්.
- „ යහදෙන = සැපදැයිවූ.
- „ හවියෙන් = සවහාවයෙන්.
- „ සපුපැහැසිවිය = බඩරෙකුගේ මෙන් ඇස් ඇත්  
තෙවිය, හෙවත් ඇස් උඩ  
ඉන්ද්‍රණේ විය.

## 274 පිට.

- „ රතත්පල්ලෙහි = රකතවණි හඟන නැමැති පත්‍රයෙහි.
- „ තුන්කැලැහිමැ = ත්‍රිරොබා නැමැති.
- „ අවිදග්බසනාමරසෙන් = ග්‍රාමයවූ සෙනහ රසයෙන්.
- „ නුවන් (සොසුලු) සොම්උවන් = (සුසුම්උන) ගෞමය මුහුණු.
- „ විදැම්ණිලාල් = වජ්‍රමාණිකා උල්පත.
- „ විනොයා = විනොදනගකොට, දුරුකොට.

## 275 පිට.

- „ හරහරින් = ගෞරවයෙන්, ආදරයෙන්.
- „ සිසුම්වරලින් = සිහිදු කෙශකලාපයෙන්.
- „ තමල්ලිය = තමාලලකා, කොල්ලන් වැල්.
- „ මියෙන්තමුරු = මුවයෙන් තාමරසයන්ද.
- „ සහදල් = දළී සහිතවූ.
- „ තිඩුහුරු කෙරෙමින් = යටිකුරු කෙරෙමින්.
- „ වැලැන = සම්පයෙහි.

## 276 පිට.

- „ පින්මුවාඉදහයෙන් = පුණ්‍යමය ශාඛියෙන්.
- „ සේ දුහුල් = ගෙවන වසු.
- „ දලමුත්තර = මහත්වූ මුක්තාහරය.

276 පිට.

- „ පළසුදමලෝලමු = (ව්‍යක්ත ශුභ්‍රවණීවත් හෙවත් මනා සුදුපැහැ ඇති) එල්ලෙන මල්මාලා.  
 „ මගුල් අවුස්වඩාපහනෙළුන = මඩනල ආශීෂාද වඩා පහත් (සතුටු) කළහ.  
 „ පළතුරින් = ප්‍රකාශවූ තුල්‍යයෙන්.  
 „ ගුප්තවෙන්ම සමපාදකාදීන් = ආරක්ෂා ඇති ගෙවල් සමපාදනයකිරීම් ආදියෙන්.

277 පිට.

- „ රක්ෂාවරණ ගුප්තිසංවිධාන = රැකීම, උවදුරු වැලකීම, පාලනය යන මොවුන් පිළියෙල කිරීම  
 „ හඳුතුරුග = හොඳ අයවයන්  
 „ හකතචෙනන දානාදීන් = බත් වැටුප් දීම (ආදියෙන්)  
 „ හකතචිප්ලාභනලබ්ධිවර්දදී = බත් බිජුට (බිත්තර වී. තගුල්, ගොනුන්, ආදීන්.  
 „ ගම්හපාපවු = සන්සිදුවනලද පව් ඇති.  
 „ බභිස්කාතපාපවු = බැහැර කරණලද පව් ඇත්තාවූ.

278 පිට.

- „ උපවසිතව්‍යදිවසයෙහි = සිල් රක්ෂා කටයුතු දවසෙහි.  
 „ සංශයෙහි = සැකයෙහි.  
 „ සමුච්චයෙහි = රැස්කිරීමෙහි.  
 „ ව්‍යවසායයෙහි = වෙන්කිරීමෙහි.

279 පිට.

- „ වාරකයෙහි = බකිතයෙහි හෙවත් තිරයෙහි.  
 „ තදභිමුබ්බුත වන බැවින් = ඊට හෝ ඔහුට අභිමුඛවන ගෙසින්.  
 „ හවසුබාසාදග්‍රහිත = සංසාර සැප විඳීමෙහි බාධුනාවූ.  
 „ අභිතුත = මඩනාලද.  
 „ සංවිත්තමානසයනට = කලකිරුණු හෝ සංවේගයට පැමිණි සිත් ඇතියවුන්ට.  
 „ දුෂ්ටව්‍යසි = දැක්ක යුතුයි.  
 „ භාෂිතයග = කියතලද්දේය.  
 „ තිථිවන විසින් = තිරැක්ති, හෙයින්, කියෙහෙයව හෙවත් අනිය ඇතිතාක් පැහැදිලි කොට කියනලද වචන වශයෙන්.  
 „ අප්පොඛාර විසින් = අනිය ඉදිරිමී හෙවත් ඉඳිවිම් වශයෙන්.  
 „ අනුනාසික විසින් = අඩුවැඩි නොවැඩිම් වශයෙන්.  
 „ වතුපක විසින් = හතර හතර වශයෙන්.  
 „ සභාගවිසභාග විසින් = සමාන අසමානකම් වශයෙන්.

280 පිට.

- „ මුමුදෙවියෝ = පාඩම් නිමිත දෙවියෝ.

280 පිට.

- „ නිලියනස්සාන = සැතපෙන ඉඩම්.  
 „ ලලිතජනයනව = ලිලාපෙන හෙවත් කාමයෙන්  
 නලවන ජනයන්ව.  
 „ ගවනිකානති = ගවකෘත්තාව.

281 පිට.

- „ දෙසුතස් = සුත්‍ර දෙකක්.  
 „ මෙමිත්‍රි විහාරීන් කෙරෙහි = මෙමිත්‍රි විහරණය ඇත්තාවුන්  
 කෙරෙහි.

282 පිට.

- „ ප්‍රචාරණ සංග්‍රහකොට = විස්තරණයෙන් සංග්‍රහකොට  
 „ හිලපුණ්‍ය පොභෝ දවස් = ඉල්ලිය පසළොස්වක දින.  
 „ ඇතුත්තැනැ = පාතැබු තැන්හි .  
 „ වාතජව ඇති = වාතයට බදු වේග ඇති.  
 „ ආක්‍රාන්ත මාත්‍රයක් මැවේද = පය තැබූ පමණක්ම වේද,  
 පියවර සවහන් තැනැත්තෙකු  
 සුසේයි.  
 „ විවේච්ඡවෙයි = කඩවෙයි.  
 „ සම්මිකිකයන් = එකතුකරණ ලද්දවුන්.

283 පිට.

- „ බුධිපයෙහිණ = බුදුන් සෙවීම  
 „ ගතවග්‍යයෙකුදු = ගැල් සියයකිනුත්.  
 „ පරමානු සත්‍යයෙහි = වෙනස් නොවන සත්‍යයෙහි

284 පිට.

- „ කොෂ ප්‍රමාණවෙති = ශබ්දය ප්‍රමාණකොට පහ  
 දින්නෝ වෙති.  
 „ ලොකසනනිවාසයෙහි = සනිලොකයෙහි.  
 „ අභිගමි = මාග්ධල ලැබීම.

285 පිට.

- „ ආලාභකයව = සොහොනව,  
 „ තිරොකුඛිපෙවත් = තිරොකුඛි නම් ප්‍රෙන වසතු වෙති.

286 පිට.

- „ කොපධිගෙගෙය = උපාදානයකකි ගෙගෙය සිත  
 (කෙලග පරිනිපාණය)  
 „ තිරුපධිගෙගෙය = සකකියන්ගේ ඉතිරියක් නැති.  
 (සකකියන්ගේ පරිනිපාණය)  
 „ පුනඨිවගෙහි අප්‍රචාතකිය = දෙවන ගවගෙහි නොපැවැත්ම

287 පිට

- „ මොහෙය ධම්මෙන් = තිස්ගබ්ද ගාවගෙන්.  
 „ සුගාතිගුණි = මොහවට ගත්තා ලද්දක්ව ගත්තෙක්



288 පිට.

- „ ප්‍රවචනභාවයෙන් = බ්‍රවචන භාවයෙන්  
 „ වපනගෙහි වැටෙහි = වැපිරීම් අභියෝගී පවතී.  
 „ තොබැඳිබද්දව = බැඳීමක් නැතිවම බැඳුනෙක් වුවාහුය.

289 පිට.

- „ වලකුළුකල්හි = වැලිකුකුළුව උපන් කල්හි.  
 „ ගෙලෙන්ගලපනාදුරුකොට = ග්‍රීවයෙන්ග්‍රීවය දුරතොකොට  
 „ ලහසිවහසින් = විලාප කියා හඬන් ගෙවත් ලය තලා හඬන්.  
 „ සංසකාන ලක්ෂණයෙහි = සකස් කළ ලක්ෂණයෙහි.  
 „ උත්තානමව = උඩුකුරුව.  
 „ භූගෝභාවයෙන් = බොහෝ සෙයින්.

290 පිට.

- „ උග්‍රානතොව = කැති ගැණීමක් නැතිව.  
 „ ස්වාතිසම්ප්‍රඥන = සිහිනුවණ  
 „ තරණපලවන = එතරවීමද, පිහිණීමද.  
 „ උත්මජ්ජන නිමජ්ජන = ඉල්පෙන, ගිලෙන.

291 පිට.

- „ හුදයව = විලව.  
 „ නිගීභවු = නික්මුණාවු  
 „ කුපිත = කැකෑරෙණලද්දේ.  
 „ වජ්ජිහු = වැදෑරුණවරු.

292 පිට.

- „ අභතෙලෙස්සල්ලියක් = එක්දහස් දෙසිය පණසක්.  
 „ සනතුර්පිතව = සතප්පවතලදව, වලදවතලදව.  
 „ අනුමොදනාකොට = අනුමේවෙනි බමිදෙගනා කොට  
 „ උත්තිණිණවිද = එතරවිද.

293 පිට.

- „ ගඟාවචගෙන = ගෙරිඅඟක්තුල දමාගෙන.  
 „ යවකැලිවත් = බාද්‍යභෝජ්‍යාදි යාවකැලික (එදින ප්‍රයෝජන ගතයුතු දේවල්)  
 „ අගිරිත් කැප නොකලද = අනතිරිත්ත භෝජනය කැප නොකලත්.  
 „ මහසිමිත් = මහා සිමාවෙන්.  
 „ පැසුළුරිසිගනුත් = පසුව කැමැත්ත ගත්තත්.  
 „ අමන්දිහි = මහනොබැඳිකිරි (ගෙවත් කිරි බැවින් වෙන්වූ දිබවට නොපැමිණි කිරි  
 „ නොලාබුමුහුකල මිණිමාරුවරරහ = ලපරිත් නොවන මුකලෙත් නැති තරුණ සුරා.  
 „ දහනොලානිසස්ත්තිවුරු = දවල නොදමු ඉදගත්තා සිවුරු

294 පිට.

- ,, ප්‍රදේශසම්ප්‍රේෂණය = කොටසකින් සියල්ලෙහි.  
 ,, සන්තානයසම්ප්‍රේෂණය = සන්තානය දෘෂ්ටිමත් සම්ප්‍රේෂණය.  
 ,, නිකායානතර ප්‍රසවකය = අන්‍ය නිකායවල් ඉපදවූ.  
 ,, විෂමතී:ශ්‍රිතවෙයි = විෂමස්ථානය ආශ්‍රය කරන්නේ වෙයි.  
 ,, ගහනතී:ශ්‍රිතවෙයි = පවතින වනාන්තරාදී ගහනස්ථාන ආශ්‍රය කරගෙන සිටින්නේ වෙයි.  
 ,, බලවනතී:ශ්‍රිතවෙයි = බලවන්තයන් ආශ්‍රය කරගෙන සිටින්නේ වෙයි.  
 ,, ලබ්ධිගහනනිපතිතවූයේ = මිථ්‍යාදෘෂ්ටි නැමැති වනලාභය වෙයි වැටුණේ.

295 පිට.

- ,, ක්ෂුද්‍ර ශාඛාපලාශයෙන් = කුඩා අතු හා කොළවලින්  
 ,, කුක්ප්‍රපටිකායෙන් = පොතු වලින් හා පතුරුවලින්.  
 ,, එල්ලාසාරයෙන් = එල්ලයෙන් හා සරයෙන්.

296 පිට.

- ,, සුමුගුමල් = පෙට්ටිවල ලුමල්.  
 ,, කෙසරයා = කෙසරු සවා ගෙවත් සිංහයාගේ කඳෙහි පිහිටි එකටඑක එකතු වූ කෙස්.  
 ,, වලාහස් අස්ථි = වලාහක අස්ථි.  
 ,, උප්‍රකුලයෙහි = ඔවුකුලයෙහි.  
 ,, හිමුල්දහනලාවනයෙහි = ඉමුල්විල් වනයෙහි.

297 පිට.

- ,, ආයතීමානීපරිකාශන = ආයතී මානීගෙන් අලබ්‍යතාවූ.  
 ,, සෞත්‍රානනිකපයනීයෙන් = සුත්‍රපිටකයේ ක්‍රමයෙන්.  
 ,, ලොහොලා = හිල්ලාදමා.  
 ,, විපාකවාරප්‍රතිලාභයා = විපාකවාරයාගේ ලැබීම.

298 පිට.

- ,, සාරමෙයව්‍යාධොපමාවෙන් = බලවැද්දගේ උපමාවෙන්.  
 ,, භෙගෙහි = දෘෂ්ටකරය.  
 ,, ලබ්ධිසෙවනවිසින් = ලබ්ධිලද දීඝිකාල සෙවනයාගේ වශයෙන්.  
 ,, ඉතරයා = අතිකා.  
 ,, සනතාපන වශයෙන් = පසුතැවිලි වශයෙන්.  
 ,, ගොණපරිපූර්ණවූ = ගවසමුහයාගෙන් පිරුණුවූ.  
 ,, වුජයෙහි = සරත් භාලෙහි.

299 පිට.

- ,, සම්ප්‍රකාශකය = විදිනලද ර්තලය.  
 ,, පිළිපිහිද = පොෂ් කෙරේද.  
 ,, දුර්විභවයෙහි = අපාය භූමියෙහි.  
 ,, විවික්තාකලා = විපාක දෙන කාලයෙහි.

200 පිට.

- „ උපසානනොව = විනාශකරදමා, නසා.  
 „ පිළිබසා = අහක්කරදමා, ප්‍රතිබාහණය කොට.  
 „ උච්ඡින්නකෙරෙයි = උදුරාදමයි.  
 „ ගතිසම්පන්නත්ඛාධිකවා = උත්පන්නියේ යහපත් කමින් වැළකී.  
 „ උපසිසම්පන්නත් = රූපසංඥාදියෙන්, රූපසම්පන්නියෙන්.  
 „ අනිභොලම්බනානුභවයට = අනිභවු අරමුණු අනුභව කිරීමට.

„ ආත්මභාවසමාධිය = රූපසම්පන්න භාවය.

301 පිට.

- „ උපසංක්‍රමණයට = ලඟට පැමිණීමට.  
 „ ප්‍රතික්‍රමණයට නිසි කල්හි = අහක්වීමට සුදුසු කල්හි, නික්ම යාමට සුදුසු වෙලාවට.  
 „ ලඤ්ඤාකයට = අත්ලය දීමට.  
 „ දුස්සංසාරාන = නපුරු සටහන්, අවලක්ෂණ අවයව.  
 „ බෙදුමාලා = පණික්කම්.  
 „ භක්තමාසාදීන් = බත් උදු ආදීන්.  
 „ ජ්‍යෙෂ්ඨික = පිළිකුල් කටයුතු.  
 „ පක්ෂගත = අංසබාහ රොගය.  
 „ අනුවිතයකසි = සුදුසු නොවෙත්යයි.

302 පිට.

- „ ආත්මභාවසමාධිය = ආත්මභාවයාගේ සම්පූර්ණතාවය.  
 „ සාරානාන්තරයන් = තනතුරු.  
 „ කලාසාකම්ය = කුශලකම්ය, යහපත් කම්ය  
 „ ප්‍රතිසංවිත්මාගීපයාදියෙන් = ප්‍රතිසම්භිද්ධි මාගී පිළිවෙළින්.  
 „ වානිතවුගේ = රැස්කරණලද්දේ.

303 පිට.

- „ සමීසමය = සකල ආගම්.  
 „ නිපාද = (බුඬිකය) නිෂ්පාදනයකොට.  
 „ තරවමින් = එතරකරවමින්.  
 „ සමීප්‍රතිරූපක = සමීපියාගේ ආකාරය බොරුවට අඟවන.

304 පිට.

- „ සමක්ෂශ්‍රාවකයන් = (ඉදිරිපිට සිටී) ශ්‍රාවකයන්.  
 „ අයොනිශොමනසකාරයෙන් = නුනුවණින් කල්පනා කිරීමෙන්.  
 „ උද්භාවනා = හවගැණීම.  
 „ සාද්ධිණානු ප්‍රවේශයෙන් = සාධකය දෘෂ්ටියට ඇතුළත් වීමෙන්.

304 පිට.

- „ වණිපිටකාදී = එනම් පිටක ආදී.
- „ ප්‍රභවරූපයෙන් = මූලස්වරූපයෙන්, ප්‍රකාශි ආකාරයෙන්.
- „ අභ්‍රමතිකාධුම රජොරාහු = චලාකුල්, මිදුම්, දුම්, රජස්, රුහු  
ග්‍රහයා.
- „ වයිතානියය - වසග භාවයාගේ අතියයිත්.
- „ { එකකලාචා වයිකපුළොමින } = එක කලායක්  
{ ජනමපරමපරා සාරණ ප්‍රවණව } කාලයකුල පෙර විසූ  
ජනි සිහිකිරීමට ප්‍රභුණව.
- „ විතතවෙතනගත = විතතවෙතසිකයන් පිළිබඳවු.
- „ කණ්ඨකාදායීණයෙන් = ඇසිල්ලක් පාසා බිඳීම නොදක්  
මෙන්.
- „ දාමාසිනිවිභව = දාමාසියෙහි ඇතුළත්වු.
- „ { දශමකාලාසාරණොද්භූත } = මහාකලා දශයක් සිහි  
මිථ්‍යාවිකලාග්‍රාහිඵකෙකා } කිරීමෙන් හටගත්  
වරදවාගත් කල්පනා ඇති එකෙක
- „ { වතාරිංගන්සකිත්‍යා මහාකලා } = මහාකලා 40 ක් සිහිකි  
සාරණ වශයෙන් සමුපජාත } රිමි වසයෙන් උපන්  
මිථ්‍යාග්‍රාහග්‍රහණ එකෙකා } වරදවා ගැණිම් වලට  
හොදුරුවු හෙවත් මිත්‍යා ඥාන නාමැති  
කිඹුලා විසින් හිලිතලද පුද්ගලයෙකා,
- „ ගුණකතාඵකිකදාමවගතිඵකෙකා = හිස්තකීයෙන් දාමවගත්  
තාවු එකෙකා.
- „ කෙවලශාලවතිකයෝ = සියල්ල සදකාලිකයයි ගත් දාමව  
ඇත්තෝ.

306 පිට.

- „ එකතරයාශවතිකහෙදවිනතායෙහි = කොටසක් ශාලවන වශ  
යෙන්ද කොටසක් අශාලවන වශ  
යෙන්ද බෙදා සිතීමෙහි.
- „ උපරිතනබ්‍රහ්මලොකයෙන් = ඉහල පිහිටි බ්‍රහ්මලොකයෙන්
- „ { එකාකීවාසයෙන්සංජනො } = තනිව වාසයෙන් හටගත්  
තකණ්ඨිවාදානම්විනිස දනො } කලකිරීම් ඇතිව තමන්  
තපතතර හිලාස සමනතතර } වදවාතිවු සත්‍යයකුත්  
මෙහි උපන්තොත් හොදය යන කලාතාවට පසුව.
- „ { කාකතාලියතරායයෙන් සම්වතීණිණ } = කපුවා ඉහිල්ලෙන  
අපරසක්‍රියා කෙරෙහි } කල තල්ගෙහියවැටි  
මේ ක්‍රමයෙන් බැසගත්තාවු අනුක් සත්‍යයා  
කෙරෙහි තමන් තකීණය නොකලදේ සිදුවීම.  
(මෙහි කපුවාගේ ඉහිලීම විනා තල්ගෙහිය  
වැටීම තකීණය නොකලේයි. එය අනියමින්  
සිදුවූ දෙයකි. එබඳුදේ සිදුවීම කාකතාලිය  
තරාය නම්වේ)
- „ ආනමනිමිතකපරිකලාචයෙන් - තමන් විසින්ම මවන  
ලද්දකැයි යන කලාතා වශයෙන්.



305 පිට.

- „ එකතරකතරකතරකතරකතර - එක කොටසක් ගොඩනගන සහ දෘඪගුණයෙන් ගන්නාලද.
- „ ක්‍රියාප්‍රදායකදෙවතියාගෙන් - එනම් දෙව සමාගමෙන්.
- „ සමයමනිතරකතර - තමාගේ අනිතර භාවය.
- „ ප්‍රකරකතරකතරකතර දෘඪතාවයෙන් - නැවත කොටසක් ගොඩනගන සහ දෘඪතාව ඇතුළත් වූ.
- „ සමපරිකල්පමාගුණවැ - තමන්ගේ කල්පනා මාත්‍රය පිහිටිකොටගෙන.
- „ ශුභකතරකතර - හිස් තනි ඇති.
- „ අනතරකතරකතරකතරකතර - එනම් දෘඪ විභාවයෙනි.
- „ තද්‍රාපිතවිතරකතරකතරකතර - ඒ බ්‍රහ්මයෙහි පිහිටි විතරකතරකතරකතරකතර.
- „ ආතරකතරකතරකතර - ආතරකතරකතරකතර කල්පනාකොට ආතර අනතරකතරකතරකතර - ආතරකතරකතර කෙළවරක් දුමිති එකෙකැ } නැතැයි කොමගට පිළිපත් අඟන එකෙක.
- „ නිගමනකතරකතරකතරකතරකතරකතර - හරස් අතට (කොටසක්) වෙනස් කළ කතරකතරකතරකතරකතර.
- „ අනතරකතරකතරකතරකතරකතරකතර - රූප - කෙළවර ඇතැන ගෙන් මිථ්‍යාහිතවෙකපරවෙකපරකතරකතර - යන දෙකොටසම ගුණය කිරීම් සමභාවයෙන් අසත්‍යයට ඇතුළත් වීමෙන් යටත් වූ එක දෘඪතාවය.
- „ අවර්තකතරකතරකතරකතරකතරකතර = නොවෙනස්වන කතරකතරකතරකතරකතරකතර.
- „ ආතරකතරකතරකතරකතරකතරකතර - ආතරකතරකතර ඇතුළත් වූ කෙළවරක් ඇතිව කල්පනා කිරීමෙන්.
- „ කුමාර්තවතරකතර - නොමගට බැගෙන.
- „ අනතරකතරකතරකතරකතරකතරකතර - අනතරකතරකතරකතරකතරකතර ගත දෙකොටසම නොමැති.
- „ ප්‍රතිසංවර්තරකතර - පිහිටීමට තැනක් නැති සෙයින්.
- „ ජ්‍යෙෂ්ඨපාදක - ජ්‍යෙෂ්ඨයෙන් දෘඪකොට ගැනීම.
- „ වාග්විකේශපනතර - වචනයෙන් දුරුකිරීමට පැමිණියා වූ.
- „ පශ්චාත්තරකතරකතරකතරකතර - ප්‍රකාශකිරීමට ගියේ.
- „ අමර්තරකතරකතරකතරකතරකතරකතර - අමර්තරකතරකතරකතරකතරකතර දෘඪතාවයෙනි බහාලූ.

306 පිට.

- „ අධිකතරකතරකතරකතරකතරකතර - සියල්ල අගනුකතර (නිකරුගෙන්) උපන්නේය යන දෘඪතාවයෙන් එබඳු දෘඪ ඇත්තා.
- „ අසංකතරකතරකතර - අසංකතරකතරකතරකතරකතරකතර පමණක් පහළට පවත්නා ලොකය.

306 පිට.

- „ පවගතකල්පව්‍යවහිත-පන්සියයක් කල්පවලින් වැසුනාවු.
- „ පුළිඟවසකකිසැදැසිතයෙහි - පුළිඟාතිවල උපන් සකක  
යන් දැකීමෙහි.
- „ අගමිදැනීම්පුළුභාවයන් : - මෙ දැන් මෙහි ප්‍රථමකොට  
උපන් නැතැත්තය.
- „ තසාත්සමිදංජගද්දවස්කම් - ඒ තිසා මේ සියලු ලො-  
කය සිය කැමැත්තේ ගැටියට පවතී.
- „ නගනොදරකුහර - ආකාශ කුසමියතුල.
- „ මනසාදිපද්‍යාසංදයිතයෙන් - මනසා ආදි (අජිව අජිව  
සකල) වස්තූන් දැකීමෙන්.
- „ ආකසමිත - අගෙනුකට හෝ නිකරුණේ උපන්=  
ඉබේම සැදුන.
- „ තව්මයධ්‍යානසංඥා - ඒ ගොවරකොට ඇති ධ්‍යාන සංඥාවේ
- „ ආනමරුපිදු - ආනමය රූප ඇත්තේද.
- „ සංඥිදු - සංඥාව ඇත්තේද.
- „ තදුභයපරාමසීවගයෙන් - ඒ දෙකම ග්‍රහණය කිරීම වශ  
යෙන්.
- „ රූපාරූපිසව්‍යාවචයරහිතවැ } - රූපය ඇත්තේය නැත්  
එකානතසංඥි } තේය යන සව්‍යාව දෙකෙ  
න්ම තොරව එකානතයෙන්ම  
සඥව පමණක් ඇත්තේය
- „ විප්‍රතිපත්ත - වරදවා පිළිපත්.
- „ ශුභකතාර්කික - හිස්තක් ඇති.
- „ අවසාර වශයෙන් - කාලයාගේ වශයෙන්.
- „ එකතවසංඥි - එකක් බවය යන සංඥා ඇති.
- „ පරාවාතන - පෙරලාගත්,
- „ අවර්තිතාලබ්‍යතයෙහි - නොවඩනලද අරමුණෙහි.
- „ ලබ්‍යධ්‍යාන - ලබ්‍යලද ධ්‍යානයන්.
- „ ආනමපරිත්තසංඥිය - ආනමය සව්‍යා සංඥාවක් ඇති  
එකෙක.
- „ ත්‍රිකවතුභෙධ්‍යාන භූමිය - තුන්වෙති හතරවෙති ධ්‍යාන  
යන්ගෙන් උපදින බ්‍රහ්මලොකය.
- „ සතකිතිඵ්‍යානසද්‍යාසිතයෙන් - සතකියන්ගේ ඉපදීම පෙ-  
ණීමෙන්.
- „ ඛුද්‍යාධ්‍යානසංඥියාන : } - බොහෝ දුක්වලට ගෙයක් වැ  
පාතිසතකියද්‍යාසිතයෙන් } නිවු තිරය ඇතුලට වැටෙන  
යතියන් දැකීමෙන්.
- „ ප්‍රතිපත්ත - පැමිණි ගෙවත් පිළිගත්.
- „ මනුෂ්‍යානව්‍යාවතිඵ්‍යානසද්‍යාසිතයෙන් - මිතියත්බැවිහි ඉපදීම  
දැකීමෙන්.

306 පිට.

- „ ප්‍රවාතනව්‍යතිමිශ්‍රවාද - පැවැත්තාවූ මිශ්‍රවාදයද (මරණින්  
මතු ආනතය සුවදක් දෙකින්  
මිශ්‍රය යන වාදය.)
- „ අද්‍රුක්කාසුබසමංගිය - (ආනතය) අද්‍රුක්කා=අසුබ (නොදක්  
-නොසුව) යන විඝට්ඨායෙන් යුක්තය.

307 පිට.

- „ විපක්‍ෂිකාමනික = වෙනස්වූ මත ඇති-විපක්‍ෂිතයවූ  
කල්පනා ඇති.
- „ තද්වාදප්‍රතිසෙධකොට = ඉහතකීවාද වලක්වා.
- „ දිව්‍යභාවප්‍රාප්තවෑ = දෙවියෙක් බවට පැමිණ.
- „ කබලිකාරාභාරහස්සවෑ = කබලුකොට (පිඩුකොට) ගන්නා  
ආහාර අනුභව කරන්නෙක්ව.
- „ උච්ඡින්න = සම්පූර්ණයෙන් නැසුනු-මුල්පුත්
- „ මනෝමයාවෑ = විකල්පයෙන්ම ගවගත් එකක්ව
- „ අභිනෙත්‍රියවෑ = පිරිහුණු ඉත්‍රියයෙන් තැනිව.
- „ නිරුකරණ = පහකිරීම-අත්හැරීම
- „ ආනෙමාවෙත්ථවාද = ආනතය සම්පූර්ණයෙන් වෑන  
සේයයි සලකන ලබ්ධිය.
- „ දෘඪධර්මනිවෘණවාදී = මෙලොවදී ලැබූ නිවතයක ලබ්ධිය  
ඇති.
- „ ධ්‍යානව්‍යාපනිමාත්‍රයෙන් = ධ්‍යානය පැතුරුණු පමණකින්
- „ නිවෘණසංක්‍ෂාන්තරණාභිධායි = නිවෘණයාගේ ප්‍රත්‍යක්‍ෂකිරි  
මවෙයයි කියන සුලු.
- „ ආයාත = ආවාදවූ.
- „ ආගාමිභවාපෙක්‍ෂායෙන් = මතු පැමිණෙන භවයක් බලා  
පොරොත්තු වෙත්.
- „ විපරිතාභිනිවේශ = විපක්‍ෂිතයට ඇතුළත්වීම.
- „ අනතවයානතාපාතිදෘෂ්ටි = අනතවයව ඇතුළත්වූ මිථ්‍යා  
දෘෂ්ටිය.
- „ ප්‍රපටසංකල්පනාවශ්‍යයන් = විශ්වර කල්පනා කිරීමෙන්.
- „ උච්චේදපක්‍ෂනිෂ්ඨපන = උච්චේද පක්‍ෂයෙහි වැටුණු.

308 පිට.

- „ පෙසල = ප්‍රියශීලි=සහපත් සම්භාව ඇති.
- „ රූක්‍ෂවිචරධර = රළු සිවුරු දරණ.
- „ වෙහෙරඹග = විහාරමග=විහාරපුරා.
- „ හඟනෙරහ = සබ්බසම්චර=සබ්බයාගේ ප්‍රධාන සම්චර.
- „ රූක්‍ෂතම = ඉතා රළු, දුළුණි

309 පිට.

- „ ප්‍රෙරිතලෝභය = යැවූ ලිහුම.

809 පිට.

- „ ලෙබ්බාවක = ලියුම් කියවන්නා.  
 „ ගාරිපුත්‍රභානි = සැරියන් ගිම් ආදී  
 „ ගැන්වේය = අයිතිය.  
 „ අභිසම්ප්‍රාප්ත = (මාඨීප්ල) අවබෝධයට පැමිණි.  
 „ අධ්‍යායනවධුසමානවෙනසින් = අලුත ආවාටු හාය්‍යාව හා  
 සමාන සිතින්

310 පිට.

- „ සුප්‍රඥප්ත ආසන = මනාකොට පතවනලද ආසන

311 පිට.

- „ කොද්දැ = කොළපලස්.  
 „ සුදුපුප්අතුරු = ශ්‍යෙත පුෂ්ප (සුදුමල්) ඇති ඇතිරිලි.  
 „ තිල්ලා = පලුන් දමා කළ “කුලික” නම් ඇතිරිලි වෙසෙස.  
 „ රත්කොසුකම්කළ = රත්රන් නූල්වලින් කම්පාගත කළ.  
 „ තිහිරිමුවාපසතුරුණු = පට්ටාවලින් විසූ පට්ටානරණ (= ඇතිරිලි )  
 „ කැටිතිහිරිහුසින් = කැටිතලද පට්ටා නූල්වලින්.  
 „ අවන්මහඅතුරුය = ආපන නම් මහ ඇතිරිලිය.  
 „ කේල්මුවසමින් = කෙගෙල් (කදලි) මුවන්ගේ සම්මවලින්.  
 „ රත්කන්ටසින් = රතුකොට්ට.  
 „ අවතුරවිත්‍රකාරයා = අදක්‍ෂ සිතියම්කරුවා.  
 „ සමුත්ථාපිතරූප = නගනලද රූප.  
 „ ඥානවිප්‍රසන්න = ඥානයෙන් වෙන්වූ.  
 „ දුස්සංසාරාන = නපුරු සටහන් ඇති.  
 „ පැහැදුක්ඇති = පහකළ දුක් ඇති.

312 පිට.

- „ ශ්‍රෝතආපනනාය = සොකාපනතිමාගීයට පැමිණි තැනැත්තා.  
 „ සෙල්වියන් = වෙලවිතාන-රෙදිවලින් බැඳි වියන්.  
 „ වෙදිකා = පිළ.  
 „ මල්පියවසායෙන් = මල්පේසාවෙන්.  
 „ පාදපිඬිකායෙන් = පාපුටුවලින්.  
 „ මහසනු = මහත් ආසන.

313 පිට.

- „ පියන්උගුළුවා - පියනහැර.  
 „ මනමිණියේ - විනාශාණිකායක්මෙන්.  
 „ අභික්‍රියා - අභිවෘද්ධි ක්‍රියා = නිතවැඩ.  
 „ ප්‍රවානනාසිතයා - පැවැත්තාවූ ගිහිකා.  
 „ මාඤ්ජිමයා - මාචිසින් ගෙනඋන ලද්දේය.  
 „ තාගුලිඳින්තැගි - තාගලොකයේ පටන් ඇති ලිඳෙන්  
 තැගි = තාගලොකයෙන් තිබූ මතුම් ගිලුනු සාරාංශය  
 ගෙසින් “තාගුලිඳ” යයි ව්‍යවහාරවූ ලිඳෙන් (මෙය  
 රුවන්වැලිසැයලග අදත් ඒ නමින් තිබේ.)



## 314 පිට.

- „ ප්‍රතිසංවිත - ප්‍රතිසංවිතදංසිවිපිළිසිඹියා.  
 „ ශ්‍රීකවිදගීත - සිවිපිළිසිඹියා නැති රහත්, විදසුන්  
 වඩා රහත්වූ තැනැත්තා.  
 „ අනන්තරිත-අනන්තරිතවිම, අතුරුදහන්විම, නොපෙනියාව  
 අංශිධවිමප්‍රතිවෙධ - සොතාපතනිමගොදි උතතව වාශි  
 ඵල අවබෝධ කිරීම.  
 „ වැරවිතිදැකොසිදසබහුලවැ-විශ්වීය අත්හැර කුසිතබව-  
 (කම්මැලිකම) බහුලව.  
 „ වොදනාසාරණ - නඩුපැවරීම හා වරද සිහිකරදීම.  
 „ කුන්කුදු - (කුදු-අනුකුදු) කුඩා හා ඉතාම කුඩා=දුකකව  
 දුභාසිත යන අවැනි දෙක.  
 „ ප්‍රායෝගිකයුක්තාසංවිච්ඡිති = පවිති අවතවද කුලසි  
 අවතවද පැමිණෙති,  
 „ ගරුකාපතනිඅවජති - ගරු අවැත් (සබ්බද්දසංස) වලව  
 පැමිණෙති.

## 315 පිට.

- „ යාවත් - යම්තැන්.  
 „ ලජ්ජු - පාපයට ලජ්ජා ඇත්තෝ.  
 „ ලාභකාමයෝ - ලාභයට කැමැත්තෝ.  
 „ භික්ෂුවිභබදක්වා - විනය පිටකයෙහි “භික්ෂුවිභබද”  
 නම් කාණ්ඩය දක්වා.  
 „ තිදුතොදෙද්දොත්‍රයෙහි - ප්‍රාතිමොක්ෂයෙහි “ති දු තො  
 දෙද්ද” නම් පරිවේදය පමණක්හි.

## 316 පිට.

- „ ආකුඤ්චන - අකුචවා ගැණීම.  
 „ ප්‍රසාරණ - (අතපය) දිගුකිරීම.  
 „ ආලෝකන - ඉදිරිපිට බැලීම.  
 „ විලෝකන - වටපිට බැලීම=විදිශාවලෝකනය.  
 „ ප්‍රාසාදික - සිත්පහදවන.  
 „ අලංබුපාත්‍ර - ලබුකබල.  
 „ රජන්සරුප්පොකොට - පඬුපෙවීම සුදුසුසේ=(යහපත්සේ)  
 පොකර.  
 „ ඔට්ඨිචණිණ - ඔටු ඇව පැහැයට ඇති.  
 „ දහසිද - දවලුකපා.  
 „ ඔට්ටිච්චිද - කඩකපා.  
 „ දුරහරණ - අඹුදරුවන් පොසණය.  
 „ සැහැවපුට - කුඹුරු කොවා වපුරලා.  
 „ තෙපර්භය - වෙගය-සවහාවය.

## 317 පිට.

- „ කාරුණ්‍යයෙන් වහස්ති - කාරුණ්‍ය ලීලාවෙන් (හෝ දින  
 සවහාවයෙන්) අඩති.  
 „ චාල - ගිනිදැල්.  
 „ උච්ඡින්නාවෙති - සිද්ධි=සම්පූර්ණයෙන් නැතිවයි.

318 පිට.

- „ චතුර්වණියන් - ක්ෂත්‍රිය, බ්‍රාහ්මණ, චෙට්‍යාස, ශුද්‍ර යන සතරවංශිකයන්.
- „ සමාවචේ - සම්බචේ=ලැබේ.
- „ සම්ප්‍රතිග්‍රහණයෙහි - පිළිගැනීමෙහි.

319 පිට.

- „ සම්ප්‍රහමණයෙහි - ඉතා සතුටුවීමෙනි.
- „ අධ්‍යාපනසංස්ථා - උපාසකයෙකුට මධ්‍යස්ථ විද්‍යාව, බලාපොරොත්තු විය යුතු.
- „ සංක්‍රමණයෙන් - ආයුධ ප්‍රහාර වැදීමට
- „ දහව - කුපිතව
- „ එවරද - එකල්හිත්.

320 පිට.

- „ කරකම්භා - ඉසරවුල් කැපවීමත්.
- „ කොටුකරයෙන් (දවදවා) - සුළුකුඩු දළපිහියෙන් (දිනපතා)
- „ කැවියහට සතුටුවීම නම් - නාපිතයාව-හිසරවුල් කපන්නාව සතුටු වූයෙහි නම්.
- „ සහරුදෙහි - සහග්‍රහණය කෙරෙහිය.
- „ පංගුලයන් - කොරුන්, පිළුන්.
- „ වෙහෙරකාදීන් - වේවාල් ආදියෙන්.
- „ උපරිත - කරණලද.
- „ දියදෙසිමුත් - (දියසෙවෙල් ආදී) ජලදොසයෙන් මිදුනාවු.

321 පිට.

- „ සමවායෙහි - රැස්වීමෙහි
- „ ප්‍රතිලාභයෙහි - ලබාගැනීමෙහි.
- „ ප්‍රතිවේධයෙහි - අවබෝධයෙහි.
- „ බොධිගුප්තාදීන් - “බොධිගුප්ත” නම් පුරුෂාදීන්

322 පිට.

- „ මහලේවිදුරිදුනාවෝ = මහාලෝක (මහලේකම්) ධුරකර වැඩිහිටියන්ගේ ප්‍රධානියා.
- „ අභිමථයෙහි = “අබ්මාලක” යෙහි.
- „ කාලොද්දොෂණය = කල්දන්වන ශබ්දය.
- „ නාවත්කලදු = මහලේ විදුරිදු නාවත් විසින් කලදෙය
- „ මීමෙදෙන් උදම්වා = මඩුමදෙයෙන් උදුමයට (වෙනිබවට) පැමිණ.

322 පිට

- „ පිළිවිදු දහම් නිසා = ප්‍රතිවේධකල ධර්ම ඇසුරුකොට.
- „ පරිවිතරිය = කල්පනාව.
- „ වට්ඨණ්ඩව = අවන්වර්ණකව=බිම එබූ දණ ඇතිව

නි ම

සද්ධුනිකානාප්‍රවර්තනාමිතාප්‍රමාදය.

Presented by the Author  
to the Editor of Sandarasan

## නිකාය සංග්‍රහ ගැටපද විවරණය.

නමොනසස භගවතො අරහතො  
සමමාසමබ්බසස.

### I වෙනි පිට.

නිකාය—(නි+කාය) මනාවූ සමූහය හෝ වර්ගය; සමාන පැවතුම් ඇත්ත වූන්ගේ රැස.

සංග්‍රහය—රැස්කරණලද්ද; මනාසේ ගන්නාලද්ද.

නිකායසංග්‍රහය—සමාන පැවතුම් ඇත්ත වූන්ගේ සමූහය, පිළිබඳ රැස්කරණලද්ද.

සවස්ති—සැපවේවා; සැපඇති; ප්‍රත්‍යවන්නාවූ.

ප්‍රශංසා—පසස්තාලද; ප්‍රශංසා කළයුතු.

ශ්‍රීභත—සමබුදුරජාණන්වහන්සේ; ශ්‍රීයෙන් පූජිත; සමපතනියෙන් පිරුණු

සකලශාසන—පශ්චාත්, ප්‍රතිපතති, ප්‍රතිවේධ; යන සියලු සසුන.

සකලශාසන ශ්‍රීභාරධාරී—සියලු සසුන් සැපදරණ; සකල ශාසන සමපතනි භාරය දැරිය යුතු.

ශ්‍රීලංකාවූ ප්‍රදීපායමාන—සිරිලකට පහනක් වැනි.

ලෝක ශාසනානු රක්ෂණයෙහි—(ලෝක + ශාසන + අනුරක්ෂණයෙහි) ලෝසසුන් දෙකට එකඟව රක්ෂාකිරීමෙහි, ලෝසසුන් පිළිවෙළින් රැකීමෙහි;

දක්ෂ—සමෘද්ධි;

ගුණ නීතිමානීත්‍රවතීතක—(ගුණ + නීති + මානී + අනුවතීත) ගුණ සවහර නීතිමානීත්‍රව එකඟව පවත්නා.

මධ්‍යස්ථතාජාහිත—(මධ්‍යස්ථතා + අභිජාත) මැදගත් බවෙන් මනා සේ උපත්.

කිතීතිප්‍රබන්ධ—සශ්‍යොසොභාවෙන් බැඳුනු,

භූමි බ්‍රහ්ම—පිරිසුදු බ්‍රහ්මකතික.

ශ්‍රඩාවනන—සැදහැවත්.

රාජ රාජ මහාමාත්‍යාදීන්—රජ, යුවරජ, මහා ඇමති ආදීන්.

ආයුරාතොග්‍යාදි—[ආයුෂ් + ආතොගි + ආදි] ආයුෂ්‍ය නිරෝගිභාවය ආදි.

සකලාභිවාසී වඩිතය පිණිස—සියලු දියුණුවෙහි වැඩිමට, සියලු සහ ඉසුරු වැඩිමට.

සාදාරාජිත—සාදරයෙන් සැළුම්ලද, ආදර සහිතභාවයෙන් යුක්ත පුණ්‍යසමාරප්‍රදාන—පින්සමූහය දෙන.

පූජාඛගමව—පෙරටුව, පළමුව.

අනුනය ප්‍රතිස—ප්‍රලාභ හෙවත් පෙළඹවීමේ ක්‍රෝධය.

පරිත්‍යක්ක—හාත්පසින් හරණලද, සහමුලින් දුරුකල.

මහාසථවිර—මහලුමහතෙරුන්

පූජිලිබිතයද—පෙරලියකලද්දද; පූජිච්ඡාරයද.

ඇසුදුටු—අසකලද දඬිකලද.

ප්‍රත්‍යක්ෂකායසී මාසීය—පැහැදිලි සත්‍යවූ කටයුතු පිළිවෙල, ඇස්තමුණෙහි සිදු වූ ක්‍රියා පටිපාටිය.

ආශ්‍රකොට—ඇසුරුකොට.

ජිතවර පරිනිවෘණායතිපටන්—ජිතෙත්‍රයාණන් වහන්සේගේ පිරිනිවේදි පටන්, බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පැවෙති පටන්

පසළොස්වන්තූමවක් පෙරවැ—පහළොස්වනවේවම්භයෙන් පූජිතෙහි ශාසනප්‍රවෘත්තිය—බුද්ධශාසනය පැවතීමේ විහාරය.

සැකෙවින්—ලුහුඹින්; සංකෞපික වශයෙන්.

දෙවරකබ්බසථවිරාභිධාන—“දෙවරකබ්බ සථවිර” යන;

පූජිනාම ප්‍රකාශිත—පූජිනාමයෙන් ප්‍රකාශකරණලද;

ශාසනාවතාරවර්තයක්—සසුනට බැසගැණීමේ සිරිතක්; ශාසනය පිළිබඳ ප්‍රවෘත්තියක්;

බමානුගත—බමුව එකග.

කථාප්‍රබන්ධයක්—කථා විහාරයක්,

සිතගෙලා—සිත් අවනත කොට, සිත් යොමු කොට.

කරුණාපුරසාර—කරුණාපෙරටුව ඇති.

ප්‍රඥගති—ඥානවිෂය

මහනවුසක්ව—මහා තාපසයෙක්ව

දිවකුරු බුදුන් ගමුව—දිවභිකර බුදුරජාණන් (සම්මුඛව) ඉදිරියේ.

සන්නාසවු—අනිවර්ත,

හිතපිණිස—වැඩසදහා.



බුදුබැව්පතා—සම්මුතපද ප්‍රාථමිකා කොට.

විවරණ—මෙතෙක් කලකින් මෙසේ බුදුවන්නේයයි

බුදුකෙනෙකුන් වහන්සේගෙන් ලබන නිශ්චය,

බුද්ධිකාරක ධර්මයන්=බුදුබැව් සිඛකරදෙන දහම,

පුරණ අභිප්‍රායෙන්—සම්පූර්ණ කරණ අදහසින්.

මෑතභාගයෙහිදි—(දීපඛිකර බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන්)

පසුකාලයෙහිදි.

විවරණ ශ්‍රී=විවරණ සම්පත්.

සාරඅසම්බන්ධ කල්පලක්ෂ්‍යයක්=(සාර + අසංඛ්‍යා + කල්ප + ලක්ෂ්‍යයක්)

අසම්බන්ධ කල්ප ලක්ෂ්‍ය හතරක්.

කල්පයෝධුකලී අන්තර්කල්පය අසම්බන්ධ කල්පය, මහාකල්ප  
යයිත්‍රිවිධ වෙත්. අන්තර්කල්ප 20 ක් එක් අසංඛ්‍යා කල්ප  
යෙක් වෙයි. අසංඛ්‍යාකල්ප හතරෙක් මහාකල්පයෙක්  
වෙයි. අන්තර්කල්පයෙක්නම් මනුෂ්‍යායුෂ්‍යය දශ උෂ්ඨයේ  
පටන් ආරම්භව ක්‍රමයෙන් අසංඛ්‍යායුෂ්‍යය දක්වා නැගී  
ගොස් නැවත අනුක්‍රමයෙන් පහතබැසීමෙන් දශවර්ෂීය  
දක්වා අවුර්ව්ව ගතවන කාලයයි. අන්තර්කල්ප විස්සක්  
අසංඛ්‍යා කල්පයක් වෙයි. මෙහි චූළිප්‍රමාණය එකය. දශය,  
ශතය, සහස්‍රය යනාදීන් ගණන ඉක්මා සිටි හෙයින් අසං  
ඛ්‍යාකල්පයනම්වේ. සංවර්ෂීය, සංවර්ෂී ස්ථායීය, විවර්ෂීය,  
විවර්ෂී ස්ථායීය යන අසංඛ්‍යා කල්පසතරක් එක්වූ කල්හි මහා  
කල්පයෙක් වෙයි.

නිරතුරුව—අතුරක් (අන්තරයක්) නොමැතිව, නිතර,

දශප්‍රකාර පාරම් ධර්මයන්—දශවැදූරුම් පෙරැමිදම්, දහ, ශීල,

සෙනෙකුමය, ප්‍රඥ, වීර්‍ය, ස්මෘතිය, සත්‍ය, අධිෂ්ඨාන, මෛ  
ත්‍රි, උපෙක්ෂා යන මොහු දශ පාරම් ධර්ම නම්වෙත්.

මුහුකුරුවා—මෝරවා.

දෙව බ්‍රහ්මයන්ගේ අග්‍රමෙන්—දිව්‍ය බ්‍රහ්මයන්ගේ ආයාචනාවෙන්;  
ආරාධනාවෙන්.

පස්මග බැලුම්—පස්වම්භා විලෝකන, කාල, දෙශ, කුල, දීප, මවු  
යන පසුකෙරෙහි මනාසේ කරණ බැලීම.

1. මනුෂ්‍යයන්ගේ ඉතා හිත නොවූද ඉතා අධික නොවූද  
දිව්‍යම ප්‍රමාණ ආයුෂ්‍ය ආභිකාලය වෙසෙසා බැලීම කාලවි  
ලෝකනයයි.

2. ප්‍රත්‍යක්ෂදෙශ නොවූද සකල බුදුවරයන්ගේ උත්පත්තිස්ථා  
නවූද සමයක්දූෂිත පැවතීමට නිවාසවූද දිව්‍ය මණ්ඩලය  
වෙසෙසා බැලීම දෙශවිලෝකනයයි.

3. පුච්ඡොධිසංකප්පයන්තෙතිත්තප්පයන්තියං ආධාරවප්පවති  
ජලේඛිප්පය කෙරෙහි වෙසෙසා බැලීම දීප විලෝකනයයි.

4. ඛොධිසංකප්පයන්තියං පිඨවිමච සුදුසු කාලයෙහි  
සුදුසු දෙයෙහි කවරකුලයෙක් උසස්වපවතිදැයි වෙසෙසා  
බැලීම කුල විලෝකනයයි.

5, ඛොධිසංකප්පයන්තියං පිළිසිද ගැණීම ලැබීමට ප්‍රාප්තා බල  
ඇති මැතිකෙනෙකුන් කෙරෙහි වෙසෙසා බැලීම මාතෘ වි  
ලෝකනයයි

ප්‍රථම කල්‍යාණික—කල්‍යාණෙහි ප්‍රථමයෙන් හටගත්.

මහා සම්මත—මහාජන සම්මත, ප්‍රථම කල්‍යාණෙහිදී මහාජනයාගේ  
සමාන භූතයෙන් තෝරා රජකරනුයෙහි නිමාගත් උතුමා  
අසම්පන්නාව—නොබිඳි; අතුරක් නොමැතිව.

### 2 වෙනි පිට.

එකවංශප්‍රසූත—එකම වංශයෙහි උපන්, එකකුල හටගත්.

සතානුවක්—අනුසතක්.

අභිෂේකප්‍රාප්ත—ඔවුහු පැළඳ නිසඳියවත් කරණු ලැබූ.

සුතිස් දහස්—තිස්හතර දහස්

තිරුගොත්—සුගතීවංශ

උත්තකුල පරිග්‍රහ—මවුපිය දෙවංශයෙන් පිරිසිදු

තරපතිත්‍ර නිසා—රජකරණකොට

පිළිසිද—ප්‍රතිසංකීර්ණයකොට; කුසපිළිසිදි

දශමාසාවසානයෙහි—දසමස් ඇවැමෙහි; දසමසක් කෙලවරෙහි

වෙසනපුණ්‍රපොභෝලද—වෙසනාභිපොණීච්ඡි පොභොගලද; වෙසක්

පුරපසළොස්වකල්

විසාකකතින්—වෙසනාභි කාන්තයෙක්; තකන් 27 න් 16 වන  
තකතින්

මගුලයන්ති—(මගුල්+උයන්ති) මංගලෝද්‍යානයෙහි

අනුක්‍රමයෙන්—පිළිවෙලින්

ගෞරවනප්‍රාප්තව—ගෞරුත්වයට (තරුණත්වයට) පැමිණ

ප්‍රමුඛ—ප්‍රධාන

පුරභිකතාවන්—පුරසත්‍රීන්

තුන්පායෙහි—තුන් සතුටෙහි සැප විහරණයට සුදුසු රමමය, සුර

මමය, සුභගති යන ප්‍රාසාද තුනෙහි

ගනුදෙවෙනුලිලාවෙන්—සක්දෙවරපේකුගේ ආකාරයෙන්

සතර පුළුතිමිති—පෙරගනිමිතිසතර; සිංහානුමාරයාණන්උයන්  
කෙළියේ වඩන දින තමන්වගන්සේ ඉදිරියෙහි දෙවියන්  
විසින් මවාලූ ජරා රූපය, ව්‍යාධි රූපය, මානරූපය, මහණ  
රූප යන චතුෂ්‍රකාර පෙරගනිමිති

මහබිනික්මන් නික්ම—මහාහිනිෂ්‍යුමණයට පිටත්ව; මහණවිමට  
පිටත්ව

එකුන්තිස්—එකොනහුයන්; එකක් අඩුතිසක්

මහාවිෂ්ඨය—අධිකවිෂ්ඨය (සාවුරුද්දක් මුළුලෙහි කළ දුෂ්කර  
ක්‍රියාව)

දිවා විහාරකොට—දවල් වාසයකොට

කුසතණ—කුසතෘණ (එනම් තණවගීය)

කුදුස් රියන් විදුරසුන්—රියන් දහගතරක් උස අනභිසනය; දහග  
තරරියන් වජ්‍රාසනය

වතුරඛගවිෂ්ඨාධිෂ්ඨාතයෙන්=(වතුර්+අඛත+විෂ්ඨ+අධිෂ්ඨාතයෙන්)  
සම්මස්, ඇට, නහර, ලේ යන මොවුන් සුනු විසුනුවයතන්  
බුදුවම්ස මෙනැතින් නොනැගිටිමිති කරණලද බලවත්  
ඉටාගැනීමෙන්

පළක්බැඳ වැඩහිඳ—පසභිඛකාබවට (එරම්භයා ගොතා) වැඩහිඳ  
සපරිවාරමාර—[දසබ්බරක්] පිරිවර සහිත මාරයා

මහබෙගවරවු—මහබරවට (අධිපති) ප්‍රධානවු

බිම්සර රජහට—බිම්බිසාර රජුරුවන්ට

සඵඤ පදප්‍රාප්තව—බුදුබවට පැමිණ

සත්සතිගෙවා—සප්තසතිකයක් ගතකොට; සති 7 ක් පසුකොට

පශ්චිම බොධි උලලභිකං-දුතියඤ්ච අතිමමිසං

තතියඤ්චඛකමණං සෙට්ඨං-වතුන් රතනාසරං

පඤ්චමං අප්පාලඤ්ච-මුච්චිඤ්ඤාන ඡරිතමිං

සත්තමිං රාජායතනං-එවං තත් ජිනොවසි.

යනාදීන් දක්වනලද පරිදි පළමුතිය බෝමැඩද, දෙවනසතිය  
අතිශිෂ්ටලොචන පූජාවෙන්ද තුන්වන සතිය රුවන්සක්මණෙහිද  
සිවුවනසතිය රුවන්ගෙහිද පස්වනසතිය අප්පාල කුහරැක මුළු  
හිද, සවනසතිය මුච්චිඤ්ඤාති තාගරාජයාගේ දරණවැලකුළද, සත්  
වනසතිය කිරිපලුරැකමුළෙහිද ගතකෙළේය.

බ්‍රහ්මාරාධනා පිළිගෙණ—සහම්පති මහාබ්‍රහ්මයා ඇතුළුව සමුත්ත  
රාගේ ආරාධනා ඉටිසා

ඉසිපතන උයන්ති=සෘෂ්ට්‍රගේ බැසීම, නැගීම දෙකට හේතුවූ ඉසි  
පතන නම් උයන්ති.

දම්‍යක් පවත්වා—ධම්මකු සුත්‍රදෙශනාව පවත්වා බුද්ධත්වයට පැමිණ  
සත්සතිගෙවා ඉසිපතනාරාමයට වැඩ අඤ්ඤාකොණ්ඩ  
ඤ්ඤාදි පස්වග සිසුන් ඇතුළු දිව්‍යබ්‍රහ්ම සමුහයාට දෙශ  
නාකොට වදාළ සත්‍යඥාන, කාන්තඥාන, කාන්තඥාන යන  
පෙරළුම්තුණක් ඇති ආකාරවශයෙන් දෙදළොස්වැදෑරු  
ම්වූ දුක්ඛ,සමුදය, නිරෝධ,මාර්ගී, සංඛ්‍යාත චතුරාර්‍ය්‍යසත්‍ය  
ධර්මයන් ප්‍රතිමණ්ඩපවූ සියලු ධර්මයන් හඳුන්වා සාංඝේ  
පික වශයෙන් ඇතුළත්කළ උත්තමවූ සූත්‍රානුධර්මයයි.

පන්සාලිස්—සතලිස්පස්

ලෝවැඩවඩා—ලොකාභිවෘද්ධි වර්ධනයකොට

අජායන්තරජ—බිම්බිසාර රජුගේ සුත්‍රවූ අජාතශත්‍රුරජ, (මේතෙම  
දෙවදත්ත තෙරුන්ගේ බසින් පියාමැරවී)

මලලරජුන්ගේ=මලලවරට රජුන්ගේ

සාලවතොද්‍යානයෙහි—තල්වත උයන්හි

යුත්මනාලාභ්‍යන්තරගෙහි=සල්ගස්දෙක අතර

වැඩගෙව—සැතපි වැඩහිද

නිරුපධිගෙහ—(නි:උපධි+ගෙහ) නැවත හටගැනීමෙන් තොරවූ  
ඉපදීමෙන් තරන්වූ.

නිරුපධිගෙහ නිවාණධාතුචෙන්=උපධිනැපයෙන් නි:ගෙහවූ නිවා  
ණධාතුචෙන්; ඉපදීම කෙළවරකලාවූ සැතහිමි ස්වභාව  
යෙන්

නිවාණධාතුවනාති සොපධිගෙහ හෙවත් කෙලෙසපරිනිවා  
යණ, නිරුපධිගෙහ හෙවත් සකකිපරිනිවාණයයි විවිධා  
කාරයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ වනාහි ඉපදීම් නසනලද  
සකකියාගේ පිරිනිවීම ස්වභාවයෙන් නිවන්පුර වන්න.

නිවන්පුර පරායණවූ=නිවාණපුරය පිහිටකොට ඇත්තාවූ

ගොතගෙන් වසස්තා=ගොවිත් විගෙහවන; කණ්ඩාවුවෙන් වෙගෙ  
සටපත්

අඬුනක්මගණනණයා—අඬුනික ශ්‍රමණ සමූහයා; රහත්කොටු පැ  
වදි පිරිස

අහද මගණෙක්—අයහපත්වූ ශ්‍රමණයෙක්; පාපහර පැවර්ණෙක්  
මගත්වූ සන්තොසය—මගත්වූ සතුටු

ඇවැත්නි—ආයුෂ්මතුනි; ගවත්නි.

මහවගණු—මහා ශ්‍රමණයා; තථාගතයන්වහන්සේ

සොම්නස්—සොමනස්ස; සතුටු

දොම්නස්—දොමනස්ස; අසතුටු



තෘතීය මහාශ්‍රාවක — තුන්වන මහසව් අසුවක් මහාශ්‍රාවකයන්වහන්  
 සේලාගෙන් තෙවන මහාකාශ්‍යප මහසව්වරයන්වහන්සේ  
 මහසුථ්=මහා කාශ්‍යප  
 අවසරනොවනසේ — අවකාශ [ඉඩ] නොලැබෙන පරිදි.

### 3 වෙනි පිට

ධම්මසංභායනා=මහරහතුන් එක් දහම් මඩුවකට රැස්ව ප්‍රශ්න විස  
 දීම්වශයෙන් ධම්ම මනාසේ කැදැරීම හෙවත් ප්‍රකාශකිරීම  
 මහාස්මිණාශ්‍රවයන්වහන්සේ—මහරහතන්වහන්සේ; කාමාදි වතුරා  
 ශ්‍රවයන් සෞඛ්‍යකළතැනත්වහන්සේ  
 වෙහාරපච්ඡින ප්‍රානතයෙහි—එනම් පච්ඡින අසල  
 අනෙක ප්‍රකාර—නොයෙක් අන්‍යෙම්  
 විචිත්‍ර විත්‍ර කම්මානක විශේෂයෙන්—විසිතුරු සිතියම් වෙසෙසින්  
 සාදාගත්—සමානවූ  
 මණ්ඩපයක්—මඩුවක්; ශාලාවක්  
 නානාවිධ ප්‍රෞෂාපහාර—තන්වැදැරැම් ප්‍රෞෂපුජා; නොයෙක්මල්  
 පිදවිලි  
 සමලඞ්කාත—මනාසේ අලඞ්කාරකරණලද  
 භූමිභාග—බිම්පෙදෙස්  
 කණ්කරජන මණ්ඩාරකාදීන්—රන්, රිදී, මැණික් වලින් කළ  
 තාරුකාදියෙන්  
 ශෙවනවිතාන—සුදුවියන්  
 ධවලාතපත්‍රයෙන්—(ධවල+ආතපත්‍රයෙන්) ශෙවනවත්පත්‍රයෙන්; සුදු  
 කුඩෙන්; සුදුපාට අවිභේදනෙන්  
 විරාජමානවූ—බලෙන් නාවූ  
 ධම්මයනා—දහම් අසුන; ධම්මදශනාකිරීමෙහිදී හිදින ආයතන  
 නායකවසිරි—ප්‍රධානව සිටි; මූලිකව සිටි  
 ත්‍රිපිටක—බුද්ධථම්ම සමුපුණ්ණියෙන් අඩංගුවූ තුන්ප්‍රකාර විභාගය;  
 සූත්‍ර, අභිධම්ම, විනය යන පිටකතුණ  
 පඤ්ඤාපති—පෙළ; තුන්පිටකයෙහි අඩංගු සියලු ධම්ම  
 ප්‍රභේදධර—වෙනස්ඇති  
 ත්‍රිවිධ—තුන්ප්‍රකාරවූ වෛෂ්ණාදානීව; පූජනීයව්‍යාසානුස්මාතිඤ්ඤා  
 නම්වූ පෙරවිසූ කදප්ප්‍රිවෙලදත්ථා නුවණ, 2 දිව්‍යවස්සුර  
 හිඤ්ඤානම්වූදිවැසින් දක්නා නුවණ, ආශ්‍රවස්සයකරඤ්ඤා  
 නම්වූ කෙලෙසුන් නැසීමෙන් ඇතිවන නුවණ යනතුණ

අපවිද්‍යා—අවවාදාරම් වෙහෙසා දැනීම; විදග්‍යතා, මනෝමය  
සාධිත, සාධිතවෙදය, දිව්‍යප්‍රාප්තිය, පරිසර දැනීම,  
සුමේධිවාතය, දිව්‍යවස්තුය, ආශ්‍රිතය සහ අපවිද්‍යා  
යෙහි පවත්නා විශේෂඥතා

කෙළ පැමිණි—කොටුපාඨ; කෙළවරට ගිය

සිවිපිළි සිඛියාපත්—වතුපරිසරදායක; අභිධම්ම නිරුක්ති, ප්‍රති  
භාණ්‍ය සහ සතරාකාරවූ මනාදැනීමට පැමිණි අභිය දැනී  
මේ ක්‍රමය, ගෙවුදැනීමේ ක්‍රමය, ව්‍යාකරණ නිගමයදැනී  
මේ ක්‍රමය, තීරණයකිරීමේ ක්‍රමය සහ වතුප්‍රතිවිධඥන  
ප්‍රාප්ත;

භස්මාභර්තවතී සංඛ්‍යාත—(සංගීත+අශ්ව+රථ+පතනී +සංඛ්‍යාත)

අභ්, අස්, රිස, පාබලයෙහි කියනලද

වතුරභිනිතිසෙතාව=වතුර+අභිනිති+සෙතාව) අභිත සතරකින් යුත්  
සෙතාව

අතුරුතොගාරසිසාරා—අතරක් තෝතවා වටකොට

රුකවල්ලවා—රක්‍ෂාස්ථානකොට; මුරතවා

ජීවතොකාලයෙහි=දිව්‍යෙන් කලා; ජීවත්ව සිටින කාලයෙහි

ව්‍යතික්‍රම විකල්පයකි—ඉක්මවිය යුතු වස්තු සමඟ ඉපදීම; දුරු  
කළ යුතුවත් ඉපදීම

නිමිත්තකොට—හේතුකොට

පණ්ඩිතලද—නියමකරණ; ප්‍රඥපනිකරණලද

ශාසන සිවිතිය—සසුන් පැවැත්ම

පත්සියපස්විස්සකස්—පත්සියවිසිපහක්

ශික්ෂාපදනෙන්—නික්මීම පැවැත්විය යුතු ක්‍රම පිළිබඳ විශාරද දක්  
වන පදයන්ගෙන්

ප්‍රතිමණ්ඩනවූ—යුක්තවූ

පරිජි=ආපනති විශේෂයන් සඳහන්වූ විනයපිටකයට අයත් පාරා  
ජිකා පොත්වහන්සේ

පරිජි=ආපනති විශේෂයන් සඳහන් විනයපිටකයට ඇතුළත් පාවි  
ත්ත පොත්වහන්සේ

මහාවතය } විනය සම්මත විශාරද විනය වදාල විනයපිටක  
සුලුවතය } යට අයත් ධර්මප්‍රකාශ  
පරිවාරය }

දම්සතුණුය=ධර්මසංග්‍රහය; අභිධම්මපිටකයෙහි වූ කුසලාකුසල ධර්ම  
විශාරය අඩංගු ධර්ම ප්‍රකාශය

විහංගපවුරුණුය—විහංගප්‍රකරණය; අභිධම්මපිටකයෙහි වූ සකකාදි  
පරමපරාවපිළිබඳකොටස් බෙදනලද විශාරද ධර්මප්‍රකාශය

පුහුණුවනු ලබන්නාය—පුද්ගල ප්‍රඥාපනත; අභිධම්ම පිටකයෙහි වූ පුද්ගල  
 ගත්තේ විශේෂ විභාග හඳුන්වන පොත්වගත්තේ  
 බාහුකථාය—අභිධම්ම පිටකයට අයත් වූ කාය සපයා දී බාහු ප්‍රභේද  
 සමබක විභාග විසාර දෙය නාම අඩංගු පොත්වගත්තේ  
 ඉන්ද්‍රිය සමකය—අභිධම්ම පිටකයට අයත් ඉන්ද්‍රිය විභාග විසාර දෙය  
 නාම අඩංගු බමිපුත්තකය

මූලගමකය—ඉන්ද්‍රිය ගමකය නම් වූ බමිපුත්තකයෙහි කොටසක්  
 විකපටකාය } අභිධම්ම පිටකයට අයත් සත්ත්වයාගේ චිත්තය පිළිබඳ  
 තික ,, } විසාර විභාග දෙය නාමකොට වදාළ බමිය අඩංගු  
 විකතික ,, } පුත්තක කොටසකි  
 දීඝිනිකාය—සුත්‍ර පිටකයට අයත් දික්සුත්‍ර බමි සමූහය අඩංගු පොත්  
 වගත්තේ

මධ්‍යමනිකාය—එනම් මධ්‍යම ප්‍රමාණ සුත්‍ර සමූහය අඩංගු බමිපුත්තකය  
 සංසුත්තිකාය—සංගොථිත (මනාසේ සෙදු) සුත්‍ර කොටසකි ඇතුළත්  
 බමිපුත්තකය

අබ්බුතතර නිකාය—(අබ්ග+උතතර+නිකාය) අරමුණු විසාරයෙන්  
 ප්‍රකාශ කොට වදාළ සුත්‍ර සමූහය අඩංගු බමි පුත්තකය.  
 බුද්ධ නිකායෙහි—බුද්ධකපාඨ, බමමපදය, උද්දාය ආදී කුඩා පොත්  
 කීපයක් එකතුවූ සුත්‍ර පිටකයට ඇතුළත් පොතෙහි,  
 ප්‍රකරණ විභාගයන්=පොත් සමබක විසාරයන්,  
 ග්‍රන්ථ සංඛ්‍යාවක්=නාම ගණනක්, පොත් ගණනක්.  
 සුමාසු දහසක්—අසුහාර දහසක්.  
 බමිසකකියෙන්—දහම් සමූහයෙන්

විනයාහි බමි සුත්‍ර සංඛ්‍යාව—(විනය+අභිධම්ම+සුත්‍ර+සංඛ්‍යාව)  
 විනය, අභිධම්ම, සුත්‍ර ගණි කිහිපයකට  
 විනය—තික්ඛවිමම ශික්ෂාපද බමි දෙය නාම අඩංගු පිටකයයි.  
 අභිමිධය—රූපවේදනාදී සකකි බමියන්ද චක්ෂු ප්‍රොත්‍යාදී ආයතන  
 බමියන්ද කාය සපයා දී බාහු බමි කොටසකි යන්ද යනා  
 දිත් ප්‍රකාශිත වශයෙන් බමියෙන් සුත් බමම සංගණිත ආදී  
 පොත් අඩංගු වූ දෙවියන් විෂයෙහි දෙය නාමකොට වදාළ  
 බමි පිටකය

සුත්—සමුත්ති වශයෙන් දෙය නාමකර වදාළ දීඝිනිකායාදී සුත් දෙය නා  
 අඩංගු බමි පිටකය

පිටකත්‍රයෙහි=පිටක තුනෙහි, කොටසක තුනෙහි  
 දිවැසු වද වම් වස්වමින්=දිව්‍යමය සුභකි වම් නොහොත් සුවද  
 වගනය වන පරිදි ආදී දිව්‍යමය වැසි වස්වමින්

ගුණරුවමින්—සොෂා කරවමින්, කම්පාකරවමින්  
 සත්කුල පඨි=කුටිකාරවූ මහා පඨිත හත; සුගතිර, ඊශ්වර, කර  
 වික, සුද්ධිත, තෙමිකිර, විතතක, අභිකණී යන සභා  
 කූට පඨිත.

බමවමින්=ප්‍රමණය කරවමින්, කරකවමින්,  
 ලොකොත්තව—ලොකයා විසින් පවත්වනලද පුජා පෙළහර  
 ධර්මසංඝායනාවසාන=ධර්ම මනාව ප්‍රකාශ කිරීමේ කෙලවරදී  
 ශාරිපුත්‍ර=සැරිපුත්, සැරිසුත් මහාස්වාමි  
 මොද්ගලියායන—මුගලන් මහාස්වාමි  
 මහා කාශ්‍යප=මහ කසුප් මහාස්වාමි  
 මහා සථිවර—මහලු මහ තෙරුන් (උපාසකයාට ලබා දෙන වෘත්තීය  
 පවත් සථිවර භාවය ලැබේ.)

පරපරාවේන්=තොකැඩී පවත්නා පෙළපතින්  
 අසම්පන්නාව—නොබිඳි

( 4 වන පිට )

ඵරිය නිකාය—තෙරුන් පිළිබඳ සමූහය; සංඝ පරමපරාව; බුදු  
 රජාණන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි ඇතිවූ මහ රහතුන්ගෙන්  
 පැවති නිකාය.

මහා භික්ඛු සන්තතිය—මහසග පෙළපත; සැරිසුත්, මහ මුගලන්ආදී  
 මහරහතන් පරමපරාව

පස්වා දහසක්—(පස්+වා+දහසක්) වම් පන්දහසක්

තොට්ටිති—පිරිහීමක් නැතිව

තත්පත් කරවූහ—සමාපිත කරවූහ, කැබලිවූහ.

ගාථාව—සායනසිති කාරණා, සායනය පිහිටීමේකරුණ හේතුකොට  
 ගෙන; සම්පිති පරිශෝභාන, සම්පායනා පශ්චාත්තාන  
 යෙහි ගෙවත් කෙලවර; මහාමහි, මහා පාඨවි තොමෝ;  
 සාධු තාරං දදන්ති ඉට්, සාධුකාර දෙන්නාක්මෙන්; අක  
 මිසි, කම්පාවිය.

මගබ රජුන්—මගබ රට රජකළ රජුන්

ඇවැටෙත්—මරණින් පසු

පැළලීන් නුවර—පාටලිපුත්‍ර නගරය, දෘතව පැවතා තමන් ප්‍රකට  
 ඉන්ද්‍රියාවේ නගරය

පිරිනිව්=පරිනිව්ණාව්; නිව් සැතපි

මහවන විහාරයෙහි—කැලැබඳ ප්‍රදේශයෙහි භික්ඛුන්ට කැප සරුල්  
 පරිද්දෙන් කරවනලද එනම් වෙගෙරෙහි

විජ්ජ-වැදූරටවාසි භික්ඛුහු; ඉන්ද්‍රියාවේ එනම් ප්‍රදේශයට භික්ඛුහු.



කප්පති සිඬිති ලාණකපො—හරි අගෙනි බහා තබා ගන්නා ලද  
ලුණු ප්‍රයෝජනය ගැනීමකැපයි

කප්පති චිඬිතු කපො—හිර දෙඅගුලක් අවරට ගිය කල්ගින් දන්  
පිළිගැනීම කැපයි

කප්පති ආවිණිණ කපො—ආවාසයෙන් විසින් පුරුදුකර ගෙන  
එන වාරිත්‍ර එපමණකින් පිළිගැනීම කැපයි

කප්පති ජාහරුප රජතං—රන් රිදී පිළිගැනීම කැපයි

අභුත ප්‍රථිච්ඡි—පෙරනොවූ, අසත්‍ය මුල්කොට ඇති

අභිප්‍රායානුකූල—අදහසට (කැමැත්තට) එකඟවූ

දශවස්තුරක්—අලුත්වූ ශාසනනාශක හිඤ්ඤත් විසින් ඇතිකරගත්  
වත්දහසක් එනම්:-

1. “කප්පති සිඬිති ලාණකපො” යනුවෙන් ප්‍රකාශිත ගරක්  
අගෙනිදමා ප්‍රයෝජන ගන්නා ලුණු ආහාර සමග වැලඳීම කැපය  
යනු දැක්වීම එක්වනයි.

2. “කප්පති චංගුල කපො” යනුවෙන් හිර අවරට ගොස් අ  
ගල් දෙකක් සෙවන වැඩෙන තුරුත් ආහාර වැලඳීම කැපය යනු  
දැක්වීම එක් වනයි.

3. “කප්පති භාමනතර කපො.” යනුවෙන් තුරන් කිරීමෙන්  
වෙන්වූ අකැප බොජුන් ගමන් පිට ගමකටයනු කැමතිකල්හි වැල  
ඳීමකැපයි යනු දැක්වීම එක්වනයි.

4. “කප්පති ආවාසකපො” යනුවෙන් එක්මහාසිචාවක් ඇතු  
ලතම වෙන් වෙන්වූ ආවාසටල වෙන් වෙන්ව පොහෝ පවුරුණු  
ආදී සංඝ කම් කිරීම කැපය යනු දැක්වීම එක්වනයි.

5. “කප්පති අනුමති කපො” යනුවෙන් ශිමාවගුලයන් සම  
ගර සංඝයාගේ කැමැත්ත නොවීමහා වර්ග සංඝකම්කොට පසුව  
කැමැත්ත ගැනීම කැපය යනු දැක්වීම එක් වනයි.

6, “කප්පති ආවිණිණකපො” යනුවෙන් ප්‍රකාශිත “ආවාසී  
උපාධ්‍යායයන් විසින් පුරුදුකරගෙන එන වාරිත්‍ර එපමණකින් පිළි  
ගත යුතුය යනු” එක් වනයි.

7. “කප්පති අමතිතකපො” යනුවෙන් ප්‍රකාශිත “අගක්කිරි  
මෙන් කැපනැති ආහාර ඇතිකල්හි කිරි අවසානව පසුව දීකිරි අව  
සානවත් නොපැමිණි කිරි වැලඳීම කැපය යනු” එක් වනයි.

8. “කප්පති ජලාභි පාතුං” යනුවෙන් ප්‍රකාශිත “උපටිනොවූ  
නොපැසුනාවූ සුරාබීම කැපය යනු” එක් වනයි.

9. “කප්පති අදසකං නිසිදනං” යනුවෙන් ප්‍රකාශිත තමාගේ  
භික්ෂු නැතිවූ සිවුරු, දවලු නැතිනම් කැපය යනු එක් වනයි.

10. කප්පති ජාතරූප රජතං යනුවෙන් ප්‍රකාශිත “රත්තදී  
මසුරත් ආදිය පිළිනැණීම කැපය යනු” එක් වගකි.

විසාජිතය—විකදීම; විභාග කිරීම

විනයානුචිත—විනයට එකඟ; විනය කමයට අනුලත්

අධම්මාදිත්—ධම්මොච්ඡවත් ධම්මයෙහි කියන්නන්

මද්දිකය කරවා—මැඩපවත්වා, යටත්කොට

අලජ්ජි—ලජ්ජාතැත්තාවූ

විහාරය නිසා—විහාරය ආශ්‍රයකොට

සුභිල දුශ්භිලයන්ගේ—සුපිරිසිදු සිල්වතුන්ගේ හා අපිරිසිදු සිල්  
වතුන්ගේ

සමාවාර විභාග—මනා හැසිරීමේ විසාර

මැසිවිලි මුසු අදෝනා—දැකිණිකෙදිරිමි යනිත කණහාවුබස්

ගිවිස—විශවාසකොට, අසා දැනගෙන, පොරොන්දුවී

මගණ ගණයා—ශ්‍රමණ සමුහයා

මගේ විජිතයට—මගේ රටට

මංවැරද—පාර වැරදි; මංමුළාව

බව නොදෙවයි—බසිනු නොදේවයි

විධානකොට—නියමකොට

දෙවතානුභාවයෙන්—දෙවි පිහිටෙන්

ලෝකුඹු තරකයක—ලොහකුමනි නම් අපායක

පහත්කොට—එළිකරවා

ජේෂ්ඨගහිනි—වැඩිමහල් නැගනිය

රහත් මෙහෙණින්තත්—අභිත්වූ හික්කුණියන්

ගාඨාව—අලජ්ජිත, ලජ්ජාතැත්තාවූ හික්කුණන්; බලංදකා, බලයදී,

මම, මාගේ; විනය, ධම්මිකය සම්බන්ධ ශාසනය; භාෂ

නි, විනාශකරවයි; ගම්භිරා, ගැඹුරැවූ; ලොහකුමනියා,

ලෝකුඹු තරකයෙහි; ජිවනෙකාළුව, ජිවත්ව තිත්දදින;

ජාතො අසි, උපන්නේ වෙතිය.

( 5 වන පිට )

ගෘහස්ථ ප්‍රවාචිතාදිවු—ගිහි පැවිදි ආදිවු

පාපි මහනුත්තර—පාපතර හික්කුණන්

බලයලා—අවකාශදී, බලපවරා;

අපායෙහිම—සැපයෙන් පහවූ ස්වාතයෙහිම; තරකයෙහිම

ලොහොදියෙන්—ලොහ උණුවූ ජලයෙන්

අතිගමහිර—ඉතා ගැඹුරැ

ලජ්ජිත් වහන්සේට—බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දෙශනාකරණ

ලද විනය ධර්මය ඵ්වුපරිද්දෙන් පිළිපදන සිත්තාකාරී  
භික්ෂුන්ට

පිටිවහල්ව—පිහිටව; ආධාරව

කල්පයක් දවස්=කල්පයකට අයත් දින ගණන

දිව්‍ය මනුෂ්‍ය සම්පත්—දෙව් මිනිස් දෙලොව සැප,

සස්තෙන් පිටත්කරවා=ශාසනයෙන් බැහැර කරවා

සබ්බකාමී සථවිර—සියල්ලන් විසින් කැමතිවනු ලබසියන අනුච්ඡි  
නාමයෙන් යුත් තෙරුන්

සථවිර වාද—ඉහරහතුන් විසින් ප්‍රකාශ කරණලද සලබ්බ ධර්මය.

ධර්ම විනයදෙක—සුත්‍ර අභිධර්ම යන පිටක දෙක හා විනය පිටකය  
යන දෙක

පිටක නිකායාදි—කොටස් පොත් ආදි

ගාථාව—දසගහසූප්ප, දසදහසක්පමණවු; පාපහිකඩු, පව්වුමහණුන්  
එතකාවතා, භෛතෙකින්; නිබ්බූත, පලවාහැර; ධූත, කම්පා  
කොට හරණලද; දසවිඤ්ච මලා, දසවස්තු සංකිතයා නිව්  
වු ඇත්තනු; අකංසු, කළානුය. තෙ, ඒ භික්ෂුහු; සුනිමමල  
යසෙන, මනාව නිමිලවූ කිහිපිඇති; යසෙන සබ්බ, යහ  
සථවිරයන් සමග; යං සංගීහිං, යම් සංගීතයානාවක්; සාල  
ජ්ඣිතමලා, ඒ උදුරාගරණලද කිලුටුමල ඇත්තක්කොට;  
දසසිතා අපි, දක්වන ලද්දිද

සංගීතයනාකාරක=සංගීතයනාකරණ; මනාසේ හැදුරුම්කරු

ශාසනප්‍රතිච්ඡා=සස්තව පිහිට; ශාසනයට උපකාර

පක්‍ෂබල—පාර්ශ්වබල

ප්‍රත්‍යන්ත දෙශගතව—පිටිසර පලාතකව

ධර්මා ධර්ම විවාරයව—ධර්ම අධර්මදෙක තෝරාගැනීමට

මණ්ඩලික රජක්ත්‍ර=ප්‍රදේශ රජෙක්; ජනපදාධිපතියෙක්

මනුත්‍රණයකොට—කථාබස්කොට; රහසින් කථාකොට

අභුත පුළුචු අපුළුපාය—පරතොවු පුදුමපද

පුළුපර විරෝධ—පෙර අපර විරුද්ධ, මුල අග අසමබක

අභිකථා—අවුටාපොත්, විකරකථා

මහාසංඝික—මහා සංඝයාට අභිති; මහා සමුහයෙන් යුක්ත.

ආවාසී නිකායක්ව—ඇදුරු පරපුරක්ව

මහා සංඝික ආවාසී නිකායක්—විනිශ්ච සංඝයානා කාරක මහා සං  
ඝයා විසින් තෙරපාගරණලද අලංකාර භික්ෂුන් විසින් ඇති  
කරගත් සිත්තාකාරී තොවු මහා සමුහයාගෙන් යුත් පරම්  
පරාව

ලහුටු කැටියක්සේ—ලාටුකැටියක්සේ

( 6 වන පිට )

සතලොස් නිකායක්=මහා සඬ්ඛික ආවායා නිකාය පිළිබඳ ප්‍රභේද  
දහහතන්; මහාසඬ්ඛිකය, ගොකුලිකා, එකබෙබ්බා ගාරිතය  
ප්‍රඥප්තිවාදීය, බාහුලිකය; චෛත්‍යාලයවාදී, මහිංසායකය;  
චජ්ජුත්තකය, ධම්මාරිකා, හදුනිකාය, ඡණ්ණාගාරිකය  
සමමතතිකය, සමාජීවාදීය, ධම්මානුකූලය; කාශ්‍යපීය,  
සංක්‍රාන්තිකය, සුත්‍රවාදීය යන 17 ක් නිකායක්

එක්සිය අටලොස් හවුරුද්දක්=118 වර්ෂයක්

නිමිමුල=මලරහිතව, පිරිසිදුව

දසබෑ රජුන්—දසග්‍රාහා රාජ්‍යන්; සඟෝදරවූ දසරජුන්  
නවනඤ්ඤරජුන්—දසබෑරජුන්ගෙන් පසු පැළලුප්තුවර රජපැමිණි  
“නඤ්ඤ” යනු අගව ශ්‍රේෂ්ඨ නාමයෙන් යුත් රජ දරුවන්  
නවදෙනා.

එක්විසි රජුන්—දසබෑරජුන් හා නවනඤ්ඤ රජුන් ඇතුලුවූ වඤ්ඤ  
භා, බිඤ්ඤාර යන රජුන් විසිඑක්දෙනා

කුසලබල වික්‍රම—පින්බල වික්‍රම ඇති  
ආඥාවක්‍රමකීර්ති—අණසක පවත්වන්නාවූ  
සිතුවම්ණි රුවනක්—විනාශාණිකා රත්නයක්; සිතූ පැතුදාය  
සාදාදෙන උක්‍රම මිණිකක්

පැනනැගී=උද්ගතව

එකවෂ්ඨුකංචා—එකසේසතක් ඔසවා, එකම ආඥාවක්‍රමයකට යටත්  
කොට

රාජ්‍යාභිෂේක ප්‍රාභාව—රජකමට පැමිණ සිසිදිය වත්කොට

ගොත්තෙනක—ගොප්තයෙක, යොදුනෙක

සාගරපසානිතාව—මුහුදු අවසන්කොට; සයුරු කෙලවරකොට

යශස් තේජස්—කීර්ති රසමය; කීර්තිය හා තේජස

අමරකණානුබධි—දෙව සමූහයා විසින් පිරිවරණලද

දෙවෙහු වික්‍රමයෙන්—යක්‍රවිලාසයෙන්

රාජ්‍යශ්‍රීත්—රජ ඉසුරු, රාජ සම්පත්

චෛත්‍යබ්‍රහ්ම—සැමිදුලු

බොධිබ්‍රහ්ම—බෝවලු

ප්‍රතිමාදාය—පිළිව ගෙවල්

ධම්මාලා—දහම්සල්

ප්‍රාසාද=මහල්ගෙවල්, පොල්දර ගෙවල්

වංක්‍රමණ=සක්මන්මඵ

ප්‍රාකාර—පවුරු, කාප්ප



ගෝසුර=සේව්වු, දොරවු, නගරමාර  
 පුෂ්කරණි=පොකුණු  
 පුෂ්පාරාම=මල් අරමි, මල්වතු  
 එළාරාම=පල අරමි; එළදරණ වෘක්ක ඇතිවතු  
 ප්‍රතිමණ්ඩප=නැවසිගත්  
 රජමහවිහාර—රජුත්විසින් කරවූ බාගුහභී සහිත මහා විහාර  
 බාහුකොත්-නිබාන උසතු හා.කේතු  
 අශොකාරාමය-බමාශොකරජුත් විසින් තම තමන් කරවූ ආරාමය  
 සෂිණාශ්‍රවයත්-කාමාදි ආශ්‍රවයන් ප්‍රතීණකළ රහත් හිසුක්  
 ලොක විවරණ-ලොකයා හමුවෙහි පතල කරණලද  
 මහාප්‍රාතිහායඝානුභාවයෙන්-මහ පෙළහරෙහි අනුසසින්  
 අයහනයෙන්=නොඋත්සාහයෙන්, මෙහෙයීමක් නැතිව  
 උදාරකරවූ-අතිශයින් මහත්වූ, ඉතා උතතමවූ  
 පූජා සත්කාර-පිදිම් හා යහපත් ක්‍රියා; පුදසංග්‍රහ  
 ප්‍රීතිප්‍රමොද=සතුටින් කෙලපැමිණී; ප්‍රීතියෙන් ප්‍රමුදිත  
 රසාභාදූෂකාර=රසවිද  
 ශාසනදූෂාද=සත්තව නැති  
 ලාභසත්කාර=අයපුගති  
 නිජීකයෝ=මිත්‍රයා ලබ්ධිකයෝ  
 බමිවිනය=බමිය හා විනය  
 පොතෝපවුරුණු—එනම් විනයකමී; පසළොස් දිනකට වරක් ශිෂ්‍ය  
 වත්තුලට රැස්වූ හිසුක් විසින් කළයුතු විනය කමීය උ  
 පොසඵ කමීනම්. වස්පවාරණ දිනයෙහි හෙවත් අවශ්‍යත  
 දිනයෙහි කරණ පවාරණ විනය කමීය පවුරුණු නම්.

( 7 වන පිට )

දුලිබ්ධි=අසත්‍ය (නින්දිත) ඇදහීම්  
 උද්භාවනා—උසස්ව වැඩීම  
 සංඝ සාමාග්‍රි විප්‍රසිද්ධි=සංඝායාගේසමගියෙන්ලබ්‍ය පිරිසිදුභාවයට  
 පසුබස්තර=පිරිහෙන්නට  
 බ්‍රහ්මලොකාගත=බ්‍රහ්මලොවින් පැමිණි  
 සමයානතර - ආගමි හෙද  
 සමාන ලබ්ධිකයන්=තමවූ වැළඳගැනීම ඇත්තන්  
 ලබ්ධිහෙද විවාරා=ඇදහීම් විශේෂ අසා  
 සසානවාදය—"සියල්ලකද කාලිකය"හි ගන්තාලදශාභවදාෂට්‍ය  
 පිළිබඳ කථාව  
 එකවමසසානවාදය—"ඇතැම්දේ සදකාලිකය"හි ගන්තාලද එක  
 වමශාභව දාෂට්‍ය පිළිබඳ කථාව

අනුකූලතාවය—“අවසානය ඇතුළත” යනුවෙන් ගත්තාලද දෘෂ්ටි

අමරාවතියාවය—ඇසුරුදය තබා අනිකක් ප්‍රකාශකිරීමේ දෘෂ්ටි  
අධිව්‍යුහමයානතිය—සියලු ඉංග්‍රීසිවරුන්ගේ ගත්තාලද දෘෂ්ටි  
සැකැස්මදාය—“නිත්‍ය වශයෙන් සංඥාවක් ඇත” කියා ගන්නා  
දෘෂ්ටි

අසැකැස්මදාය—“නිත්‍යවශයෙන් සංඥාවක් නොමැත්තේය”යි ගත්  
තාලද දෘෂ්ටි

තෙවසැකැස්මදාය—සංඥාවක් නැතකියාද සංඥාවක් නැත්  
තේ ව්‍යාප්තියයි කියාද ගත්තාලද දෘෂ්ටි පිළිබඳ කථාව  
උච්ඡ්‍වදාය—මරණීය මතු නැවත ඉපදීමක් නැත කියාගන්නා  
ලද දෘෂ්ටි පිළිබඳ කථාව

දිව්‍යමය නිබ්බාණදාය—ඉතාමත් සුභවත් ලැබූ ආත්මයෙහි  
දිව්‍ය සියළු දුක් නිවේදනය ගත්තාලද දෘෂ්ටි

ගුණවත්කම—වංචා ගොර ප්‍රයෝග  
ප්‍රබ්ධ—ප්‍රකාශ

මායාව—මායා ඇති; දහ ඇති

විභජ්‍යාවදිව—විභාගවාද ඇති, එක් එක් කොටසක පිළිබඳ වාද  
උපද වන්නෙක්ව

ලජ්ජාවලය—ශිෂ්‍යකාමි හිඤ්ඤාත්මය බලය

ගාථාව:—යා, යම්බඳු; සටහන්වන සහසර නිත්‍යතා, සැලකිය යුතු  
පමණ නිවැරදි නමැති රාශියක් ආගමනය වෙමින් පැමි  
ණීම ඇති; තංදුලාවී සොරත්මරා, ඒ දුලබ්ධි නමැති  
සොරවූ දකුණාරය; සමාචාරිකව, මොනවටපහකොට;  
නිසංසාර රචනා; මොහොල පුනතනිය සථිත නමැති  
සුභසීයා විසින්; විකාශකමයා, ප්‍රකාශවීමට ගියා; සාස  
ඛිතිවාරුණලිනි අපි; ඒ මනෝභාව සම්පාදන නමැති  
විලිසනාවද; මෙ, මා විසින්; දසකයා, දක්වන ලද්දක.

ක්‍රෝධයෙන් දිලිසි කොපයෙන් ඇතිලි

සාසනාවනාහ—සසුනට සංග්‍රහ කිරීම; සසුනට බැඳගැනීම

ශාසන හිඤ්ඤාත්මය—ශාසනවංශවත් සම්මතයන් වගන්ගේගේ ශිෂ්‍ය  
පිරිසගේ වෙමින් ආගමික සම්පාදනය

සමයභේද—නිත්‍ය භේද; ලබ්ධිභේද

( 8 වන පිට

පෙරලා අවුත්—ආපසුවත්

එසිත්තල—ඉන් බැහැරකල

අසාපිරිවා—ශ්‍රවණය කිරීමෙන් පාඩමකොට

( 9 වන පිට )

විපර්යාසකොට—වෙනස්කොට; විපර්යාසකොට

බැණගෙණ—එකතු වී කථාබස් කරගෙණ

සරසක්ව—මඟිරාශියක්ව; කොටස් ගයක්ව

සතෙතක—සථාන ගයක

නවනිකාය—දෙවන සඛ්‍යායනාවෙන් බැහැරකළ අලප්පි හිසුන්  
නැවත ආයතී හිසුන් මඟියෙහි මගණව ත්‍රිපිටක ධර්මය  
ඉගෙන පසුව ධර්මය විපර්යාසකොට ඇතිකරගත් නිකාය  
නවය

සඬුපිටිප්පක—සඬුපිටිප්පක සමානකොට

විභේදිතක—නවනිකායෙහි ප්‍රථමවූ හෙමවන නිකාය විසින් සඬු  
විපර්යාසකොට “වච්ඡි” යන නාමයෙන් ඇතිකරගත් පිටි  
කය

අභිභූතිමාලි පිටකය—නවනිකායෙහි විතීයවූ රාජගිරිනිකායවාසීන්  
විසින් ඇතිකරගත් ධර්මය

ගුඨවෙසසනතරය—පෘතීය නිකායවූ සීඨාභිකයන් විසින් ඇතිකර  
ගත් ධර්ම පිටකය

රට්ඨපාල ගර්ජනා—සතර වන පූජාගෙලිය නිකාය විසින් ඇති  
කරගත් ධර්මය

ආලවක ගර්ජනා—පස්වන අපර ගෙලිය නිකාය විසින් ඇතිකර  
ගත් පිටකය

ගුඨවිතය—සවන නිකායවූ චප්‍ර පථික වාසීන් විසින් ඇතිකරගත්  
ධර්මය

තනු=ග්‍රන්ථ; සීඨානත; ශාසන

කලප—වෙදාභිගයාසන; ත්‍යාගයාසන

මෙවතුලා පිටකය=හත්වන නිකායවූ මෙවතුලාවාදීන් විසින් ධර්ම  
ය අධර්මයකොට නිපදවූ පිටකය

රතනකුටාදී ශාසනානතර—රත්න කුටාදී කාමයන්ගෙන් යුත් නො  
සෙක් ආකාර ප්‍රභේදවත් කොට ධර්මය අධර්මයකොට සාදා  
ගත් අවමන නිකායවූ අනිකයන්ගේ ධර්ම ශාසන

අසාර සාරයාදීවූ සූත්‍රානත=නවනිකායෙහි අවශ්‍යතාවූ අත්‍ය මහා  
සඬුක නම් නිකායසථාන විසින් නිපදවා ගත් සූත්‍ර  
ප්‍රබන්ධ ධර්ම

වෙන වෙන දක්වත්=වෙන් වෙන්ව පෙන්වත් හොත්

හිසු ප්‍රතිරූපක=හිසු විලාසය ගත්; හිසුන්ට සමාන රූ ඇති

සබ්බී පුතිරුපයන්—සබ්බීයට සමාන සවහාව ඇතිකොට තිපදවා  
ගත් බ්බීයන්

ජමබ්බිපයෙහිම—දඹදිවෙහිම

තිවතීවිය—නැවතීම වූයේය.

උපහතවිය—පැමිණියේය.

ශ්‍රී ලඛිකාවිපයට—උතුම් ලක්දිවට

මැදි පොහෝදවස්—(මාසයේ) මධ්‍යම පොහොයදින; පස්ලොස්වක්  
පුර පොහෝ දින

මුල නැකතින්—මුල තක්කෙහිගෙන්; නැකත් 27 න් 19 වන මුලේ  
නැකතින්

අස්සරියෝය—අඹාරැස්සෝය; සේන ගුහනිකයන අස්සොවු දෙම  
ල රජ දෙදෙනා

පඤ්චාචිබ්‍යං—පුලහඬු, බාහිය, පණ්ණමාර, පිලගමාර, දාසිය යන  
දෙමල රජුන් පස්දෙන;

සෙබල දෙමළන්—හෙව්‍යා හටුළුවියන්; දෙමළ සුබ්බවයන්

ප්‍රිති වෙගයෙන්—ප්‍රිතියෙන් උපන් උසස් බවෙන්

උදන් අනා—ප්‍රිති ප්‍රකාශ කොට; උදනනා

අහෙන ජාති සංසාරං—නොයෙක් ඉපදීමැති සසර; බුදුව පළමු  
වෙන් මෙනෙහි කොට වදාළ ප්‍රතිත්‍ය සමුත්පාද බවට  
සැතහෙතිදී ප්‍රති වාක්‍ය වශයෙන් ප්‍රකාශකළ ගාථා දෙක  
නාවේ ආරම්භය

ආදිකොට—ප්‍රථමකොට

භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සභිකාරා, සියලු සංඝකාරයෝ; වග  
බමවා, ව්‍යයසවහාවහි හෙවත් විනාශවීම බවකාකොට ඇත්තාන.  
අප්පමාදෙන, (කුසලබවීයෙහි) පමා නොවීමෙන්; සමපාදෙථ, සම්  
පාදනය කරව් හෙවත් භාවනා කරව්.

පච්චිමබ්බවචනං—බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිවන්පානා අවසරා  
වෙති “වය බමවා භික්ඛවෙ” යනුවෙන් වදාළ අවසාන  
දෙකනාව

දෙඅතුර—බුද්ධත්වයට පැමිණිනැත් සිට පිරිණිවන් පානා අවසරාව  
දක්වා අතර

දිව්‍ය බ්‍රහ්ම නාග සුපණ්ණි—දෙව්, බ්‍රහ්ම, නා, ගුරුථ

මනුෂ්‍ය සත්ත්වයෝ—මිනිස්, යක්, රකුසු

සිඬ—මෙහෙත් බලයෙන් අහසින් ගමන් කරණ දිව්‍යකොඨාශයක්

විද්‍යාධර—ශාස්ත්‍රබලයෙන් අහසින් ගමන්කරණ දෙවකොඨාශයක්  
අනුශාසනා පිණිස—වරද දැක හෝ නො දැක කරණ දැනුමිතිකම්  
සදහා



අසාර වශයෙන්=අකුරු ගණනින්  
 ග්‍රන්ථ වශයෙන්—ගාථා ප්‍රමාණයෙන්  
 භාණ්ඩාර වශයෙන්—බණ්ඩාර වශයෙන්  
 පරිවර්තන සංඛ්‍යා—මෙපමණයයි කෙළවරක් ඇති ගණන්  
 අනුකව—උගත නොවී; අබුනොවී  
 අකඩිකව—අකිකනොවී; වැහිනොවී  
 සඵ දුලී බිබිස—සියලු මිත්‍යා ඇදහීම්  
 අසමමිශ්‍රව—සමමිශ්‍ර නොවී; කොහෙන්ම කවලම් නොවී  
 ක්‍රිවිධ සංඛ්‍යායනා රුචිව—තුන්ආකාර සංඛ්‍යායනාවට ඇතුළත්ව;

1. අජාසත්ථකලා රජගහනුවර ධම්මණ්ඩපයෙහිදී මහා සුප්මග තෙරුන් ප්‍රමුඛ 500 ක් රහතන් විසින්ද, 2. කා ලායොක රජකලා විශාලා මහනුවර වාලුකා රාමයෙහිදී යශ සථවිරයන් ප්‍රමුඛ 700 ක් රහතන් විසින්ද, 3. ධම්මායොක රජකලා පැලලුප් නුවර අයොකා රාමයෙහිදී මොග්ගලීපුත්ත නිසං සථවිරයන් ප්‍රමුඛ 1000 ක් රහතන් විසින්ද, කරණලද තුන්වැදූරුම් සංඛ්‍යායනාවට නගා

ගගනගංගා ප්‍රවාහයක් සේ=අහස් ගග සැබ පහරක් මෙන්  
 සුපරිශුඛව—ඉතා පිරිසිදුව; සුපිරිසුදුව  
 දැරගම්ණිරුවණක්—ජාතිරහිතමාණික්‍ය රතනයක්; උතපනතිගේ  
 නම බැබළුම් සහිත උතුම් මැණිකක්  
 අමානමහා මෙසයක් සේ—අමාමහ වැස්සක් මෙන්  
 සතභමින්—සතසමින්; නලවමින්  
 ක්‍රිවිධ බොධි—බුදු, පසේබුදු, මහ රහතන් යන තුන්ප්‍රකාර අවබෝධය

සාපුරාප පථයක්—ඇදහැනි රජමහ විවිසක්  
 සකල ජනකාමිනී—සියලුදෙනා කැමතිවනු ලබන  
 සඵසම්පනති ලාභයට—(දෙව්, මිනිස්, නිවන් යන) සියලු සැපලැබීමට

මුඛපාලි වශයෙන්—කටපාඩමෙන්  
 ජනපදාධිපයක් නුගේ—දෙශාධිපතියක් නුගේ  
 වාතුල දනව්වෙහි=වාතලේ ජනපදයෙහි

### ( 10 වන පිට )

අලුලෙන—ආලෝක ගුහාව; අලුවිහාරය  
 තුදස් අවුරුදු—දහහතර අවුරුදු  
 ගිරිනම් නිවටකු—“ගිරි” නම් වූ (නිසංඝයෙකු) නිවසනු තපසෙකු  
 නිඵකාරාමයක්—මිත්‍යාදූෂිතයන්ගේ වාසස්ථානයක්

විධිමා-විනාශ කොට

පුමොපකාරීවු-පෙරදී උදව්වු

අභික්ෂානතවිය-ඉකුත්විය

හගිරි බෙහෙර-අභයගිරි විහාරයෙහි

පබ්බාජනියකමිය-ගිහියන් සමග සමාගම් පැවැත්වීම, එක්ව කට

යුතු කිරීම, කුල දූෂණ කිරීම ආදී වරද සමබකව රටින්

තෙරපිය යුතු පුද්ගලයාට කළයුතු විනයකමිය

කුලසංසථව වෙසෙස්=ගිහියන් හා නිතර එකතුව වාසය කෙරෙහි

උත්කෂ්පණීය කමිය-අගුඩ ක්‍රියාවලින් යුක්තව පැවතීමේ වරදින්

ශාසනයෙන් ඔසවා දූමියයුතු පුද්ගලයාට කළයුතු විනය

කමිය

අගුඩානුවතීකයයි-අගුඩ ක්‍රියා අනුව පවතින්නේයයි.

හෙදකොට-වෙන්කොට; විරුඩකොට

බම්රුවිතිකාය-එනම් තෙරුන්ගේ නිකාය; මහ වෙහෙර වැසි

ශික්ෂාකාමි සුගිලවු චේරියනිකාය මහාසංඝයා විසින් උත්

කෂ්පණීය කමියෙන් දෙදූෂණපණය කොට අභයගිරි

විහාරය පිළිගත් නිසස්වගතෙරුන් ශාසනයෙන් බැහැර

කළ කල්හි, මහදූලියාභිසං නම් ශිෂ්‍යයා සහ 500 නමක්

ඉන් හෙදකොට අභයගිරිවෙහෙරට ගෙනගොස්, දඹදිව

වජ්‍රපුත්‍ර නිකායෙහි බම්රුවි නම් ආචාර්යයන්ගේ ශිෂ්‍ය

යකු විසින් ලක්දිවට ගෙනෙනුලැබූ මිථ්‍යා සමය පිළිගනී

මින් ඇතිකරගත් නිකාය.

ව්‍යාප්තවිය-පැතිරීගියේය,

බමී ව්‍යවහාරයෙහි-දහම් භාවිතාකිරීමෙහි

අබමීවාදයයි=බමීයනොවූ බස්යයි

11 වන පිට.

සසදබලා-සංසදකය (සමාන)කොට බලා

විනිශ්චයට=තීරණයට

නීලිය පුරොගිතය-නීලියනම් පුරොගිත බ්‍රාහ්මණයා;

අමණකාමුණු-අඩකාමුණුරජ; මෙතෙම ක්‍රි: ව: 21 දී අනුරාපුර

රජවිය.

වැහැප්රජ-ක්‍රි: ව: 66 දී රජපැමිණි වසරජ

වක්කැහැභිසං-වඩක නාසිකභිසංරජ

බුඩහ:හිට-සමබුඩදෙශයාව; බුදුරජාණන්වහන්සේ විසින් දෙශ

නා කරණ ලද්ද

නිග්‍රහකොට- නිවාකොට, අවනිශ්චිතකොට

සයනාපනියාසනය—පිටකතූයෙහි සියළු බුඩ වචනය  
 ගාථාව:- වෙතුලලවාදො, වෙවතුලලවාදීන්ගේබමී, මද්දිකා, මැඩලා;  
 පාපනිගගහ, පාපිහික්කුන්ට නිග්ග; කාරෙකා, කරවා;  
 කපිලෙන අමුවෙවන, කපිලනම් ඇමහියාලවා; ඉබ්, මෙහි  
 සාසනං, බුදුසස්ස; ජොතසී, බැබලවිය.

ව්‍යවහාරතිස්සරජු—වොහාරතිස්සරජු

සපරමපරාටක්—පෙළපත්සයක්

නිලීජ්ජ—ලජ්ජාතැති

විවාරවත්—බුබුමත්

ආගමව්‍යාධ්‍යානකළහ—ධම්මවිහාරකළහ.

සාගලිය—එනම් නිකාය; ගොඨාභයරජු දවස වෙවතුලලවාදගත්  
 බමීරුව නිකායෙන් වෙන්ව දකුණුගිරි වෙහෙරටපැමිණි  
 උස්සිලිසානිස්ස මහතෙරුන් ප්‍රමුඛ සහ පිරිසෙහිනුත් සා  
 ගල නම් තෙරහුගේ නාමයෙන් ඇතිකරගත් නිකාය.

සඤ්ජාතවිය—ගවගත්තේය.

පඤ්චමහා ආවාසයෙහි—මහවිහාර පයෙහි

වෙරලකුණුබිබ්බවා—(දඬුවම් වයසෙන්) ශරීරයෙහි ලකුණුතබා.

දෙශනාගතකරවා—රටින් පිටවගොස් කොට

කාවීරපටුන—කාවේරිපටුනම

නිජ්ඣක මාණවකයෙක්—මිත්තියාදාසට්ඨ තරුණයෙක්

## 12 වහසිට

දෙශානතරයෙහි—අනුප්‍රාප්තයෙක්හි

උපචාර—පූජා

ඔවුන් කෙරෙහි—ඔවුන් සම්පයෙහි

වත් තෙරුන්—වහිත් සම්පූර්ණ ස්ථවිරවරුන්

පැත් සතභත්ව බවදී—ජලස්නානය කරන්ට බසිද්දී

නොකළමනාදෙයක්—නොකළයුතු දෙයක්

මුලිනුදුරුවා—(මුලික්+උදුරුවා) මුලොත්පාට්ඨාස කරවා

තස්මාපියමි—නැතිකරවා ලවමි

සැහැසිව—සාහසිකව; දරුණුව,

තවම තවම දන්තා—අලුත් අලුත් කමානන දන්තා

දහැමෙන්—ධම්මයෙන්

ජන්මානතරගතවිය—කාලක්‍රියාකෙළේය

සිතවතොවා—සිතවළුවා

ලොවාමහපායට—ලොහමය මහ ප්‍රාසාදයට

සබ්බන්තිනමුත්—සාදුකින්වූයේ නමුත්

අපායගතවෙති—නිරයට පැමිණීම වෙති  
 සාපරාධ—(ස+අපරාධ) අපරාධ සහිත  
 බ්‍රහ්මවයඝ්‍රීනතරාය—උතුම් හැසිරීමට අනතුර  
 රුහුණු ජනපදයට—රුහුණු රටට  
 මලයප්‍රදේශයට—කඳුකර රටට.  
 පාපමිත්‍ර—පාපිණි (පාපකර) මිතුරු  
 උපකෘතකරවා—උදවු (ආධාර) කරවා  
 මහපා—මහාප්‍රාසාද

13 වන පිට

මුලිනුපුරාවා—(මුලින්+උපුරාවා) මුලින් සිදුවා  
 විහාරභූමියසාවා—විහාර පිහිටි බිම සිසා  
 ගාථාව:—පාපපත, ලාමකවූ; මහාසෙතෙන, මහසෙන් රජු විසින්;  
 මහාවිහාරෙ, මහාවිහාර; තාසිතෙ, විනාශකරවූ කල්හි;  
 ධම්මරූපිකා හිකබු, ධම්මරූපි නිකායවාසී හිකුණු; වෙතිය  
 පබ්බතෙ, සැහිරියෙහි; වසිංසු; වාසයකලානුය.  
 කලාණ මිත්‍ර—කලණ මිතුරු; මෙලෝ පරලෝ වැඩ සාදාදෙන  
 මිත්‍රයා  
 සත්පුරුෂ සමාගමයෙන්—සජ්ජනයන්ගේ එක්ව විසීමෙන්  
 සිටුපසයෙන්=විවර, පිණිසපාත, සෙනායක, ගිලානප්‍රත්‍ය යන  
 සතරාකාර ප්‍රත්‍යයෙන්

උපස්ථාන—උච්චාත්; සංග්‍රහ  
 රාජවල්ලහ } රජමෙහෙසිවූ ලමකණී ගොත්‍රයෙහි කුමාරියක්  
 ලමැණිදුවක් }  
 උලතබ්බා—උලහිදුවා;  
 දවාපුව—ගිනිතැබ්බවි  
 ඔහුමැඩ—ඔහුට (තළා) ගසා  
 පාපමිත්‍ර සංසගීතය—පවිත්‍ර මිතුරන්ගේ ආශ්‍රය  
 වහක සිත්ඇති—(වංචාවෙන්) ඇදවූසිත්ඇති  
 හකති—සේවනය; ආදරය; ඇදහීම;  
 මහවෙතෙර සිමින්—මහාවිහාර ගිමාවෙන්  
 ඇතුළුසිමැ—ඇතුල් සිමාවෙහි; ගිමාවෙහි ඇතුළු  
 තානාසංවාසකයන්ට—කෙසෙක් නිකායවාසීන්ට  
 වළක්වාදීන්—වළක්වාලත්දීන්  
 නියොගකළ කල්හි—නියමකළ කල්හි  
 ශාසනානුකූල—සපුන් කෙළවර  
 අභිඥාලාභි—මහාදැනීම ලැබූ; අභිඥාපසක්



එනම්:—යාබිවිබ්‍යුතය, දිව්‍යමොක්‍ෂාඥතා, පරචිත්ත විජාතන  
ඥාතය, දිව්‍යවික්‍ෂිතභිඥතා, පුළුච්චිතාසානුයාතාභිඥතා  
යනමොහුයි.

හෙරණ කෙනෙකුත්—සාමණේර කෙනෙකුත්

රාක්‍ෂසවෙශයෙන්—රකුසුචෙසින්

යගදවක්—යකඩ සැරැටියක්

අමෝරා—ඔසවා; උලුක්කර

ලුහුබ්බවා—පසුපස්සේ එලවා

අතුරුදන්ව—අනන්‍යාතව; නොපෙනේ

(14 වන පිට)

අනනිම වස්තු වෙන්—කෙළවරවහින්

වොදනා—වරදින් යුත් ඥානාරොපණය

අබිකරණ අමාත්‍යයෙක්—විනිශ්චයකාර ඇමතිවෙක්

විද්‍යමාන වොදනාවත ගෙයින්—ඇතිව පවත්නා ඥානාරොපණ  
ව්‍යාප්තියා

ගාථාව:—විහාරගාථිකය, දෙතාවෙහෙර පිළිගත්තාවූ; සංඝ නිකා  
නේරසංඝ, ඵ්‍යෙකාගොනනිකා හෙරැක්වහන්සේට; අනනි  
මව්ජ්ජනා, අනනිම වස්තූකවූ; භූතනා, සිටිවූ; සංඝම  
ජ්ඣනා, සංඝමධ්‍යගතවූ; වොදනා, ඥානාරොපණය; ආසි,  
වූයේය. රාජ්‍යො, රජකුයේ; ධම්මිකසම්මතො, ධර්මිකයෙහි  
ප්‍රසිද්ධවූ; මහාමච්චො, මහාමාත්‍යතෙම; අනිච්චාය, රජහු  
නොකමැතිවම; තං, ඵ්‍යෙකාගොනනිකා; ධම්මෙන, දූත  
මිත්ම; උපපබ්බාපෙසි, සිවුරැඳැවීම.

විභුති—විශේෂයෙන් ගුණ; සුපිරිසිදු

බුද්ධිත් ප්‍රසිද්ධවූ—ඥානයෙන් පසිඳුවූ, නුවණින් පහල

බුධිසොමනම්—බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙන් පහල ගසස් සොමා  
වෙන් යුක්තවූයේය යන අනුභූතාමයෙන් යුත්

අටුවාකතීයත්—අනුකතාකළ කැතැත්තා

මහිද්‍යාවිධය—මහේසන් රජුදවස ලක්දිව්බස ක්‍රි: ව: 481 රේ පටන්  
රජකළ පණ්ඩුත, පාරිඤ්ඤ, කුසාපාරිඤ්ඤ, තිරිකරත, දාසි  
ය, පිසිය යන දෙමළ සඳහා

දූෂෙන්කාලිය—මෞර්‍යාධිපතියෙන් පැවත ආවාටුවූ, දෙමළ රජුන්  
ගෙන් පසුව ක්‍රි: ව: 461 දී රජපාමණියාටුවූදඩානුගතරජ

මැදිසිවරජ—සිංහාසන රජුමරා ක්‍රි: ව: 525 හේදී අනුරාධපුර  
රජ පාමණි දින 25 ක් රජකළ සිවරජ.

ලැමැණි උපතිකා—සිවරජුමරා රජපාමණි ලබකණි උපතිකා රජ

වීරිය වම් සහස්‍රයෙහි—දෙවන අවුරුදු දහනෙහි; වම් 1000 පටන් 2000 හ දක්වා කාලයෙහි

අභිගෙරණ සලමෙවන්—උපතිස්සරජුගෙන් පසු ලක්දිවරජපත් දඹදිව බෝමැඩ වෙගෙර අභිගෙරණ නාමයෙන් මහණව සිටි ශිලාමෙඝවණිකුමරු

කසිරව-- බරනාය; කාශිදෙශය,

වෙලඳ පුත්‍රයෙක්—වෙළෙන්දෙක්.

එක්වැනි—එකසමාන .

( 15 වකපිට )

මෞද්‍යකායාහි—(මනු+උකසාහි) මදඋකසාහ ඇති

අධිමත්—නීවයත්

නිශ්ශොභාකෙළේය—බැබළීම් නැතිකෙළේය,

ධුලිවංශයෙහි—මහවංශයෙහි අපරභාගයවූ සුලු වංශයෙහි; (සිරිමේ වන් රජුකල පටන් ii පරාක්‍රමබාහු රජුකල දක්වා ලංකා කථාව මෙහි අන්තර්ගතයි)

ශාථාව:—නද, එකල්හි; ජොතිපාලසතාමකො, ජොතිපාල යන නාම සහිත; එතො මහා ථෙරො, එක් මහා ස්ථවිරකෙකෙක් හෙමි; දිපෙ, ලක්දිවිහි; විවාදෙන, විවාඨවාද කිරීමෙන්; වෙනුලලවාදිතො, වෙනුලලවාද ඇත්තවුන්; පරාජෙසි, පරාජය කෙළේය.

නිකායවය—ධම්මරාජි නිකාය ශාසනලිය නිකාය

සිත්ගෙන—සිත්සතුටුකරවා; සිත කැමතිකරවා.

විගත්කාතනතුරු—පණ්ඩිත නායක තනතුරු

නිහඟමානීව—මනාව නසනලද මාන ඇතිව; උඩහු භාවයෙන් තොරව.

පරමබෝධි—උතුම් බුඩ්ධභක්තික

අවනතව—නැමී; නමස්කාරකොට; යටත් පහත්ව

ව්‍යවහිතවූයේ—ප්‍රත්‍යක්ෂ සම්බන්ධයෙන් තොරවූයේ

සෙනෙවිමහනාය්‍ය - කිරිතිග්‍රිමෙඝවණීරජු මරා ක්‍රි: ව: 561 දී අනුරාධපුර රජපාමණි රාහුණුරට විසූ මෞර්‍ය වංශික සෙනාධිපති මහනායරජ.

දෙළොස්මහවිසු—අග්‍රබෝධි රජුදවස ලක්දිව විසූ සක්දාමලය, අසක්දාමලය ආදී මහා පණ්ඩිත දෙළොස්දෙනා.

අසිභාගක—කඩුළුන්කා නිලමේ; එනම් රජ;

සිරිසගබෝ—අසිභාගකරජුගේ පුත්‍ර iii අග්බෝරජ.

ලැමැණිකවුරු—ලැමැණිකුලදෙවුඩිස්සරජ

දථපතිස්ස—දුෂථාපතිස්ස; මෙතෙම ක්‍රි: ව: 640 දී රජපාමණිගේය, දුපුලුරජ—i දපුලුරජ.

( 16 වහසිට )

ලමැණි දළුපතියා—ලමැණිකුල i දොළොස්වනියා රජුගේ පුත්‍ර හන් දොරජු;

පැසුළුදළුපතියා—හන්දොර රජුගේ සහෝදර පැසුළු සිටිසහබෝරජු වලපිටිවසුදහනය—වලපිටිනම් ප්‍රදේශයෙහි විසූ ක්‍රි: ව: 6෦9 සේදී අනුරාධපුර රජපැමිණි දහනරජු.

හුණත්තරු රිහන්දල—හුණත්තරු නම් ප්‍රදේශයෙහි උපන් හන්දොර යන නාමයෙන් රජවූ කුමාරයා.

මහපාසාණෝ—මාණවම්ම යන නාමයෙන් ක්‍රි: ව: 691 සේදී අනුරාධපුර රජපැමිණි ii කාශ්‍යපරජුගේ පුත්‍ර උතුරාපළාතේ සැහවිසිටි මහලු ආදිපාදයාණෝ

මත්වලසෙන්—පොලොන්නරුවෙහි රජ පැමිණි i සේන විසතුන්තොහසල—ව්‍යකතයන් (පණ්ඩිතයන්) ඇසුරුතොකල

ගිරිවසැසෙන් තම්—ගිරිවංශයෙහි උපන් සේනතම්

අරක්කැමියක්හව—ආකාරපිසන්නෙක් හව

ගිනිවදන:—ගින්නට පනිනා

පළහක්හු—පළහැවියක්හු

කෙළසුවහස්—කොටියකසහසු

රතනසුත්‍රාදි—(විශාලාමහනුවර රොහහස දුරුකිරීමෙහි පවා සේකවූ මහාබල සම්පන්න) රතනසුත්‍රය ආදී

අබ්මි සමාදානය—බම්මොවු දෙය පිළිගැනීම

රත්නකුටාදි ශාසන—දඹදව නිජාකයන්විසින් නිපදවූ එතම්ශාසන

මුගසින්නසෙත්—කාශ්‍යපආදිපාදයන්ගේ වැඩිමහල්පුත් ii සේනරජ

පාතිරජය පැහැර—පාතිරජුගේ රාජ්‍යය අල්ලාගැන

කටුකොහොල්පෙරලා කරවා--කැඩුම් බිඳුම් නැවත සාදවා

සුන්බුන්කරවා—සිඳුනු බිඳුනුනැත් සාදවා

කරයමවා—මුහුදවටේ; (උක්දිව) වෙරළවටේ

පරිහරණයකොට—ප්‍රයෝජනයකොට; භාවිතාකොට

පොළාම:—ලොක, ලෙව්හි; සබ්මපතිරූපානං, සබ්මපතිරූපක යන්නේ; පවත්නා, ප්‍රවර්තනය (පැවතීම); දිසවා, දක; සමන්තකො, හාත්පස්හි; කාගරනෙත; සසුරුකෙළවරැ; තථා, එසේම; රක්කංගණාපෙසි, රැකවල්ගැන්වූහ හෙ වත් මුරතැබිබවුහ.

ලාංකවූ අඤ්ඤාසෙත්—නින්දිතවූ නුවනවද අගෙක්

නිලපටදභිතය—නිලවණි වසුරුගෙන් බැබළීම

දැක්ම මධුරාවෙහි—දකුණුදිග මදුරාපුරයෙහි

සැදූහැනැති—අශ්‍රුධාවත්

දුෂ්ටමගණක්—නපුරු ශ්‍රමණයෙක්

වෙශ්‍යාවාසයකට—වෙශ්‍යාගෙයකට

පහත්වගියකල—හිරුදවුකල

අනුසස්—ආනිශාස; ව්‍යාස.

විද්‍යා--අඤ්ඤා, මෝඩ

වෙශ්‍යාභිගතාවත්--වෙශ්‍යා සත්‍රිත්

අනවසරිත==(ත+අවසරිත) එක් අරමුණක නොපිහිටි

කාමදෙව්‍යා--අනභිගතා; කාමසූපෙති ප්‍රධානතා

භුවනත්‍රය==භුවනතුන; ලොකතුන; කාම, රූප, අරූප යන තුන්  
ලොකා; ස්වභාව, මනිෂ්‍ය, පාතාල එක්කෝ දිව්‍ය, මනුෂ්‍ය,  
නාග, යන ත්‍රිලෝකය; සත්‍ව, සංස්කාර, ආකාශ යන  
ත්‍රිවිධාකාර ලොකය;

අසාධාරණ රහත්‍යයි--අසාධාරණත්‍යයි; උතුම් රුවන්යයි

කදුපහණ--කදුමැටි; විදුරු; කදුමණ්ඩපයක්

නිසරුකොට--නිසාරකොට; අනගතැතිකොට

ග්‍රන්ථවනාවත්==ප්‍රබන්ධයක්; පොතක්

( 17 වනපිටු )

ශාථාව:=වෙශ්‍යාරහතා, වෙශ්‍යාසත්‍රිතත්‍යද; සුරාරහතා, සුරාරත්  
තයද; දෙවොමනොභව්‍යරහතා, කාමදෙව රහත්‍යදයන;  
එතනුතනත්‍රය, මේ රහතතුණ; ව්‍යඤ්ඤා, වදිමි. අත්‍යන්,  
අත්‍යවූයේ; කාමමණ්ඩපය, කදුමණ්ඩපයෙහි.

අව්‍යවසරිත==(ත+ව්‍යවසරිත) ව්‍යවසරිතැති; කටයුතු නොකට  
යුතු යන නියමයක්නැති; ශාසනාදි විරුධතීන් ඇති

ශ්‍රී ගණිද්‍රවණය==ශ්‍රී ගණිතමිටු දඹදිව රජෙක්,

ශාථාව:—දුෂ්ට, දුෂ්ට්‍රාඥය! කිං, කිම; ක පිබසි, සුරානොබොත්  
නෙති; තරභංගනතුං, නිරයටයන්ට; ඉච්ඡසි; කැමැත්  
තෙතිද? ලවණොදක සංයුක්තා; ලුහුදිය මිත්‍රය; සුරා; රා;  
ස්වභාවික, දෙව්ලොවැපවා; දුෂ්භා; ල බිච්ඡන්තකරවෙන්.

ශාසන හෙදයකැයි—සසුන් බිඳීමකැයි

ආඥාවනුවනියක්නු—රජක්නු; අණසක පවත්වන්නෙක්;

උදසිත—මධ්‍යස්ථ; උපෙක්‍ෂා; නිශාලමත්

බොහෝසත්නු—බොහෝ සත්‍යයන්

නිලපට්ඨරයන්—නිලවස්ත්‍ර දරන්නන්; නිලපට්ඨරනම් නිකාය  
වැළඳගත්තවුන්.

අග්නිපුත්‍රය—ගිනිතැබෙමි; ගින්නට පිදුන.



වැරදගිය ගෙණ==වැරදිගිය ඉතුරුකොටස; අත්තිපුජාවට ඇතු  
 ලත්තොව් බැහැරගිය කොටස;  
 මුල්නුසුන්ව්‍යාධියක්==මුලොවෙල්දනයනොකළ රොගයක්; මුළුත්  
 සුත් නොකළ ලෙඩක්,  
 නියමිගම--නිනමිඟ්‍යාව; භාග හා මිනිසුන් කරණයකට ප්‍රසිද්ධව  
 රාජධානි==රජුන්වසන නගර

( 18 වනපිට )

සාධා==විනාශකොට  
 මිලුකම්==උපසම්පද කම්ය  
 ගණපුරකයට--සමූහය (ගණය) පිරවීමට; යම් යම් විනයකම් කිරී  
 මට සම්පූර්ණවියයුතු උපසම්පන්න භික්ෂූන්ගේ නියම  
 ගණන පිරවීමට; නියමගණන පුරවන්නාව;  
 කලකිරුණොවු--දුකටපත්වු; හැවුනාවු; පසුතැවිලිවු  
 මුතුමැණික්--මුකතාමාණිකයන්.  
 අරමණරට--රාමඤ්ඤරට; රාමණ්‍යරට  
 සථවිරපද්‍යාන==සථවිර භාවයට පැමිණි,  
 පත්පොත්--පත්‍ර ප්‍රශ්නකයන්; සන්නස් පත්‍ර හා පොත්;  
 මහාසම්මත පරම්පරානුයාන==මහාසම්මත පෙළපතින් (පෙළපතට  
 අනුව) පැවතෙන  
 රාජවංශොද්භූත--රාජවංශයෙහි හටගත්; රජකුලෙහිඋපත්  
 රාජාධිරාජ--(රාජ+අධිරාජ) රජුන්ට අග්‍රරාජවු  
 තෙකකදිගන්නව්‍යාන==(ත+ඵක+දිග්+අනත+ව්‍යාන) නොයෙක්  
 දිගුත්තෙකුළුවරකොට පැතුරුණු;  
 යශෝමරිචි මාලාවෙන්--කිකිරග්මි මාලාවෙන්; කිත්රැස් වලල්  
 ලෙන්  
 ශ්‍රීසංඝනබාධි==උතුම්වූ ආර්‍ය සංඝයා හා ජයමහබෝධි පිහිටකො  
 ට ඇත්තේ යන අභිවත් නමින් යුත් එනම් රජ,  
 ශ්‍රීපරාක්‍රමබාහු--අනුත් මැඩලිවෙහි සමභී උතුම්වූ භාග්‍යයක්  
 නොහොත් බාහුවක් ඇත්තේ යන අභිභී නාමයෙන්  
 යුත් එනම් රජ  
 වන්තිපත්තුසාධා--වන්තිපත්‍රාත් යටත්කොට  
 විපවක්‍රුදිතීව--විපවක්‍රය පවත්වන්නෙක්ව; මුලුලක්දිවට අසිපත්  
 රජව;  
 අනෙකානස විවාදයෙන්--මවුනොවුන්ගේ විරැඩ කථාවෙන්  
 ඇතිවිවර--ඇතිනාක්; ඇතිපමණ;  
 රත්සිරිබත්--රත්කනබැඳි; රත්කවුබැඳි  
 අනම්පතිසෙසනගට--වැටුප් සඳහා වැඩකරණ සෙසනගට

ජයවිරුද්‍රලාසිවිත--ජයප්‍රකාශ සතුටිපාටි ලැබසිවිත; ජයනැතිමි  
ගෙතුමින් නමු කාම ලැබ සිවිත

නැමැණි==(නැමි+ඇණි) නාමික හවසේනා, (නම+ඇණි) අහිතව  
කෙදිවුරු

සමගකරවා==සමගිකරවා; එකතුකරවා  
දෙබල මග සෙතන--මිවිධාකාර මගහටසෙතාව  
සවදෙයදෙයානනර==සියරව හා පිටරව

එකපැහැර--එකවිව

බහුනායකත්වය--බොහෝදෙනෙකුගේ ප්‍රධාන බව

රාජ්‍යසුත්‍රය==රාජ්‍යඥව, රාජ්‍යපාලනය

අධිකාර==මහනිලමේ; ක්‍රියාකරවන ප්‍රධාන ඇමති තනතුර.

සෙතෙවිරත්--සෙනාධිපති තනතුර; සුබගමුදාවේ ප්‍රධානියා

ඇපා--ආදිපාද; රජකළ බලාපොරොත්තු උප ආණ්ඩුකාරයා; මහ  
රජානන්ගේ ඇමතිතුමා.

මාපා--මහාදිපාද; උපඅමාත්‍යතනතුර

මහලැහ--මහලෙබනායක තනතුර; මහලෙකමි;

මහරුවිත==මහරාජප්‍රිතායක; සියරව භාර මහ ඇමතිතුමා

අනුනා--අනුනායකයා; සියරව කටයුතුභාර උප ඇමතිතුමා;

සභාපතිනා--සභාපති නායකයා; දෙයතෙහිවූ සමාගමිහි සභාපති  
නායකයා; දෙයෙහි සමිතිවල ප්‍රධාන සභාපති.

සිටුනා--ශ්‍රේෂ්ඨිනායකයා; වෙළඳ මන්ත්‍රී

සිරිත්ලේනා--වාරිත්‍රලෙබනායකයා; නීතිඥධිපති, ඇවෝර්ති ජන  
රාජ්‍යතුමා

දලේනා==විලෙබනායකයා, උපලේකමිතුමා

විසත්තා--ව්‍යක්ත නායකයා; අග්‍ර පඬිතුමා (පුරෝගින)

මහ වෙදනා==මහා භෞද්‍යනායකයා; අග්‍ර භෞද්‍යාචාර්යතුමා

මහ නැකතිනා==මහා නක්ෂත්‍ර නායකයා; අග්‍ර දෙවඥ තුමා

දහම්පසක්තා==ධම් ප්‍රත්‍යක්ෂනායකයා; ප්‍රසිධාචාර්‍යාචාර්යතුමා  
භික්ෂුවර්තුමා

ප්‍රධාන ප්‍රවාතනි--මූලික තනතුරු

විසත් පත් අවගණය--විෂක්ත ප්‍රාපති අවගණය; පණ්ඩිත තන  
තුරු අව කොටස

ගහර මුදලද--රත්, රිදි; මසු; කහමණු ආදි සහරාකාර මුදල් වගි  
යද

අවකුරුව--අලුත්කුරුව, පරණකුරුව ආදි නමින් යුත් ප්‍රදේශ අව  
දෙනව දහසක් ගත්තර ඉවරද--දහ අව දහසක් දෙමල ගම්වරද

අබණ්ඩුව=නොකැඩී; කඩනොවී

ගාථාව:-සොත්තිපසසන්ජනනා, සුවපත්වූ ප්‍රශ්නාත්තසමුත්තාදැති;  
ජනනානභුතභූතා, ජනයන්ට පිහිටවූ පාවිච්ඡාරයන්  
ඇති; සලීලරමණී, ලීලාසහිත කාන්තාවන් වැනිවූ; රමණී  
යරූපා, එහෙයින්ම සිත්කලු සවහාවයක් ඇත්තාවූ; පුරු  
ණං පවරා, පුරයන් අතුරෙන් ශ්‍රේෂ්ඨවූ; පුලහිතගරී, පුල  
සති රාජධානි නොමෝ; ඵනානගරී ඉති, සමෘද්ධිවූ නගරය  
කැපී සිතා; මහාධි පවරා, මහා ශ්‍රේෂ්ඨයන් වූවු; තුබ්බතෙ  
හා, යම්පුරයෙකිහි උස්වූ මාලිගා ඇත්තෝ වූහුද

වණිතීයවූ—වණි කටයුතු; විහාර කළයුතු

පුච්ඡාරාමය=කැනෙණිහිරි වූ ආවාසය

පශ්චිමාරාමය—බටහිරින් වූ අරම

උත්තරාරාමය=උතුරු දිගින් වූ විහාරය

( 19 වන පිට )

භත්‍යරාජමොල කුලාන්තක=සතුරු රජුන් නමැති සොළිකුලයට  
යමයාවැනි

උඬුතරාජ නිමුල=උඬු රජුන් මුල්කොතැබූ; මුල්පුත් කරණලද  
උඬු රජුන් ඇති

දුලීබ්බිමඵන—මිත්‍යදායටි මදිකය කරන්නාවූ

දුර්තිතිවාරණ=දුෂට නීති වලහන්නාවූ

ප්‍රකෘතඥ—ප්‍රසන්න කායඝීර (ප්‍රභාවට සුදුසු කටයුතු) දත්තාවූ

සකල දිග්විජය=සියලු දිගුන් සමඟ දිනාගැනුම් ඇති

සරණාගත විජ්‍යාඤ්ජර—පිහිටසදහා තමාකරා පැමිණියවුන්ට දිය  
මනති කුඩුවක් වැනි

අත්තඤ්චරභත්‍යවිජය=ඇතුළු නුවරතැපිරිණ සතුරන් ජයගන්නා;  
සුඛාන්තරයට (යුද පිණිස) පැමිණි සතුරන් ජයගන්නා

පරමෙනු හෙද වික්‍රම ප්‍රතාප=සතුරන්ගේ මනුෂ්‍ය බිඳහැරීමෙහි  
වික්‍රම හා තේජස් ඇති

අකලබ්බ—කලබ්බ (කැලල්) නැති; කිලුවූ නැති

සථි භත්‍ය ශිරාමණි=සියලු සතුරන් හිසටපත් මැණිකක් වැනි

ප්‍රකෘත්‍යනුකෘත්‍ය නිශ්චය=(ප්‍රකෘති+අනුකෘත්‍ය+නිශ්චය) ප්‍රජාවන්ට  
අනුගත ක්‍රියායෙහි නිශ්චය ඇති; යටත්වැසියන්ගේ සිතට  
අනුව කටයුතු කිරීමෙහි නිශ්චය ඇති

පරරාජ ගොඩුජීර්=අත්‍යරජුන් නමැති වෘක්කයන්ට ප්‍රධානවූ; අත්  
රජුන් නමැති ගොනුන්ට මෙහෙසුරු වැනි

නෘතරිකෙරව රාජභංජ=නරශ්‍රෙෂ්ඨ නමැති කෙරවයන්ට රාජ  
භංජයෙක්වූ; රජුන් විසින් පමුණුවණු ලබන සාරධනය  
ලබන්නාවූ

පරනාරි සමෝදර=පුරුෂ සහිතව සොහොයුරුවූ; අන් අමුවන් ස  
මෝදරියන් මෙන් සලකන්නාවූ

අරිරාජ වේශ්‍යා භුජ්ඛ්‍ය=සතුරු රජුන්ගේ වේශගතත්ව සම්පාද  
වැනිවූ; කැමියන්මැරීමෙන් ශත්‍රුකොන්‍යාවන්ට විෂයකින්  
මෙන් පීඩා ඇතිකරන්නාවූ

අභිතව වීර වීරදු=අලුත්වූ වික්‍රම ප්‍රකාශ සතුති පාඨ; අභිතව සම  
භී භාව සදහන් ගරු නම්වූ නාම

සවස්ථයෙන්--සැපෙන්; සෙසෙන්

පූමොක්ක ක්‍රමයෙන්==පර කියකලද පරිද්දෙන්

නිද්දිතව==නින්දා කරණු ලැබ

තමන්ගේ සතරවන්තව--තමන් රජකමට පැමිණි සතරවන අවු  
රුද්දට

භින්න නිකායවැ==නිකාය හෙදව

ප්‍රඥ පුරස්සර--නුවණ පෙරටුව

සංවොදිත==මහාසේ ඉදමාරොපණය කරණු ලැබූ

ත්‍රිවිධ ශාසනය==පයඝීපති, ප්‍රතිවේධ, ප්‍රතිපත්ති යන තුන් සපුන  
බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දෙශිත ත්‍රිවිධධර්මය ඒවූ පරිද්  
දෙන් නොකැසී පැවැත්ම පයඝීපති ශාසනයයි.

එකී ත්‍රිවිධ ධර්මය දැන ඒවූ පරිද්දෙන් ශීල සමාධි විදර්ශනාදි  
සෙති පැවැත්ම ප්‍රතිපත්ති ශාසනයයි,

තවලොකොත්තර ඵලසාධකවූ සොවාන් ආදි සතරමග ඵලා  
දියද ත්‍රිවිද්‍යා අභිඥාදි ධර්මන්ද අවබෝධය ප්‍රතිවේධ ශාසන  
යයි.

අබණ්ඩාවජ්ජනාදි--(අබණ්ඩ+අවජ්ජනා+ආදි) නොකැඩුණු, නොසි  
දුරුබැව් ආදි

විවිධ--නානාප්‍රකාර

ගුණ ගණෝපලක්ඛන==(ගුණ+ගණ+උප ලක්ඛන) ගුණ සමූහයෙන්  
බබලන

ඛ්‍යදමබරගිරි අරණ්‍යවාසී==දිඹුලාගල වනවාසී

මහා කාශ්‍යපස්ථිර ප්‍රමුඛ==කපුප් මහ තෙරුන් ප්‍රධානකොට ඇති  
දුෂ්ප්‍රතිපත්තින්--කොමනා පිළිවෙත් වලින්

කෙලෙසන--කිලුටුකරණ

ලහා මණ්ඩපයක්කි==ලිය මඩුල්ලෙක; වැල්ගාලක

සන්නිභිත කරවා--මහාසේ හිදුවා



තුන්සම් රාත්‍රියයි--පෙරයම, මැදියම, අලුයම යන කාලසීමාතුන

සින් යුත් රාත්‍රියයි

සමනීගිරි ස්වරයක==රත් පැහැයෙන් බබළන පථිත මසනකයක

කලපයායි==කලපයක් පවත්නා ආයු ඇති

ශාසන සුභිය==සසුන්කි පිරිසිදු බව

සටහිසවු සංවිතසරයෙහි--දෙව්ලෝගිය අවුරුද්දෙහි

( 20 වන පිට )

පුමාහිධාන--පෙරතල; මුල්තම්

පුමිහාග පුටාතක==මුල් හාගයෙහි පැවති

පුලසතිපුර==පොළොන්නරු නගරය

පිරිකර==පරිඡාර; සංඝයාට කැපසරුප් වැනු

ගරණානෙමිච්==පිහිට සොයමින්

මායාරජයට--මායාරටට

විවරාදි වතුච්චි ප්‍රභ ප්‍රදානසෙන්--සිවුරු ආදි සතරාකාර කැපස

රුප් දෙය දෙමින්

තත්කාල ශාසනානුශාසක==එකල බ්‍රිඩශාසනයෙහි අනුශාසක ධුර

කර

ජමබ්‍රද්‍රොණි==දම්දෙණි

පුරවරාසනනයෙහි--උතුම් නගරය අතල

කතිකාවතකුද--සතිසංගම් මේ මේ ආකාරයෙන් ක්‍රියාකල යුතුයයි

නියමයන් සටහන්කරගත් පොතකුද

අතිජාත පුත්‍ර==පියාට වඩා උසස්ව ක්‍රියා කරණ පුත්‍රයා

ගලුපඩක විශේෂණ==සතුරන් තමැති මඩ විශලවන

ගරනමානිතණ්ඩුණ්ඩුලාසමාන==ගරත්කාලයෙහි බබළන සුගතීම

ණ්ඩුල වැනි

නලිකාල සාධිතස සඵල==පෙරදිග රාජ්‍යයන්හි පැවති භාෂා ශාස්ත්‍ර

සියල්ල දත්

අධිකතර=ඉතා වැඩි

රාජාභිමාන==රජබවෙන් ගර්වයත් උඩගසම

කඳවුරු බැඳ=නාවකාලික වශයෙන් යුධගමුදු නවත්වා; අතරමග

දී යුදයෙන් නවතා

සකල ලභිකා තලය==මුදු ලක්දිව

සන්නතකොට==අතට පමුණුවා ගෙන

ප්‍රමාද විකාරිච්==භාවනාහි යොග්‍යාදියෙහි ප්‍රමාදයෙන් යුත් (වාසය

කරන්නන්ව) විහරණ ඇතිව

විවර==සිවුරු

පිණ්ඩපාත==පිටුහළුම; හිංසාවකය; ආහාරදාන  
 යයනාසන--සනසුන්; හිඳිම; සැතපීම ආදියෙහි ප්‍රයෝජනවූ  
 ඇදපුටු ආදී වස්තු  
 හිලානප්‍රත්‍යය==හිලන්පස; හිලනුන්ට කැපවූදෙය; විකාලභෝජන  
 යෙහි තොරවීමෙන් හටගත් විඩාවට කැප පාන වහාදිය  
 ශ්‍රඩාවන්--හඬවන්; සැදුහැ ඇති  
 ශාසනාවචර==සසුනට බැසගත්; සසුන් වැද හැසිරෙණ  
 ශාසන පරිහානිකරවූ==සසුන (පිරිහන්තාවූ) පිරිහීමටගෙනුටු  
 පුළුරාජෝජනමයන්==පෙර රජතුමන්  
 මනෝකාන්තයෙන්--(මග + ලිංගසාගයෙන්) දෘඪතර විශ්වයෙන්  
 සෙමෙහිතබාලු==ශාන්තව තැබුවාවූ  
 අනුවිත--දොසුදසු; අශෝභ  
 ආරණ්‍යක මෙධිකර==අරන්හි වැසි එනම් සාමන්; වන සෙහසු  
 න්හි වැසි මෙධිකර ස්ථවිරයන්  
 උභයවාහයෙහි==දෙකිකායෙහි; විහාර දෙකෙහි  
 ශාසන ස්වරූප--සසුනෙහි ඇතිතනු  
 හිලවිපනතාන්--හිලවිතනියට පැමිණියවුන්; නොමග ගිය සිල්ව  
 තුන්  
 ග්‍රන්ථවූර==ත්‍රිපිටක බාර්ට හෝ පිටක එකක් දෙකක් වශයෙන් හෝ  
 කාණ්ඩයක් වශයෙන් හෝ ඉතෙණ දුරීම, අනුන්ට කිය  
 වීම, දෙයනා කිරීමයි  
 විදගීතාධුර--අමාදගවිදගීතාදි බමුණන් පුරණයෙන් දුරීමයි. වන  
 සෙනාසනයෙන් වසමින් අතිශය, දුඛ, අනාත්මසංඛ්‍යා  
 ත ක්‍රිලක්ෂණානුසාරයෙන්, සකල යංකාර බමුණන්ගේ  
 බවුන් පිරීමෙන් රහත්භාවය සිංහකරනැණීමේ ධුරය.  
 කහිකා කරවා--සමක කරවා, නියමකරවා  
 ප්‍රවහනක සෙලාහිඩාන--පලාඤ්ඤා නම්  
 බ්‍රහ්මචාරිකොපවූ--(බ්‍රහ්ම+චරිත+උපවූ) බ්‍රහ්මචරින්වැනිවූ  
 රුක්ෂප්‍රතිපත්ති පුරණයට==කවුකපාවතුම් පිරීමට; දුක්සහගත පිළි  
 වෙන් පිරීමට

( 31 වන පිට )

ආනම්‍යමිටු--ආනමය ඉවසන සුලුව; ආනමයට හිතවූ  
 අලොච්ඡතාදි--(අලො+ඉච්ඡතා+ආදි) සැලැල්ල (සලා) වූ ආශා  
 බැව් ආදි  
 සුනි=නතිකාර--පිළිවෙත් සරු  
 උපසම්පන්න කරවා=නැවත සජ්ජිත කරවා; සාමණේර නමක්  
 යොග්‍ය ගුණයෙන් යුත් කල්හි විනයානුකූල පරිදි අධිශීල  
 යෙහි පිහිටීම (උපසම්පදා) කරවා

අසනතැන්—තැටලුතැන්; ප්‍රශ්න කටයුතු සඳහා  
 අවුටාවාය්—අළු [විසාර] කථා ලියූ ඇපුරු  
 එකලැහිත්—එක්විටක් පමණක් ඇසීමෙන්  
 නොකසනසුග්‍රන්ථ ධාරණයට—නොගෙයක් දහස්ගණන් ගාථාසිත්ති  
 දරාගැනීමට

වප්‍රඥාතැන්—විදුරු නැණැති, විනිවිද යන නුවණැති  
 විකාශිකථා—විකාශ අළුකථා; අවුටා හා එහි විසාර කථා  
 තත්ප්‍රවේශොපායවූ—ඊට බැසගැනීමේ මාගීයවූ  
 ධර්මප්‍රායුක—ධර්මව එකග කථා ප්‍රවාහි; ධර්මප්‍රශ්නක  
 සන්නා=[අළුවබොධයට] ලිහිල්වසින් ලියූ පොත්  
 ගැටපද—ගැටලු සහිත පදයන්ගේ අළු දක්වන පොත්  
 පිටපත්—ගාථාවකින් අන්‍යගාථාවකට පෙරලාලියනලද පොත්  
 ධර්මානුගත=ධර්මව එකග  
 ගෘහස්ථ පණ්ඩිතයෝ—ගිහි පණ්ඩිත

අග්ගෝ රජ්‍යවස ගුරුපාදය, ධර්ම කිහිපාදය, ධර්මානුපාලය  
 රාජමුරාරිය, කවිරාජ ගෙවරය, ගුරුභි දූමය, අගම වක්‍රවර්තය  
 පරාක්‍රම පණ්ඩිතය, අග්‍රපණ්ඩිතය, යන නව මහ ගිහි පණ්ඩිතවරු  
 විසූහ.

විචිත්‍රාළු ප්‍රකාශවූ—විසිතුරු අළු (පැහැදිලිවූ) පැවසූ  
 ධර්මව්‍යාධ්‍යාන—දම්ව්‍යාකන; ධර්මයෙහි අවබෝධයට දුෂ්කර සඳහා  
 සමබක විසාරකථා

ප්‍රාග්ධනරයෝ—මහා නුවණැත්තෝ; පණ්ඩිතයෝ  
 මහවැලිගං අස—මහවැලි ගහබඩ  
 ගබ්ගාසිරිපුර—ගම්පල

( 22 වන පිට )

ගස්සනිගෙලපුර—ඇත්ගල් නුවර; කුරුණෑගල  
 මෙණවර වංශාභිජාත—මෙගෙණවර වංශයෙහි උපන්  
 කාචිපුරයෙහි—කාචිනම් නගරයෙහි  
 සල පිළිමගෙයක්—ගල්පිළිම ගෙයක්  
 දෙවිනුවර—දෙවුඤ්ජර  
 සිටිපිළිම ගෙයක්=සිටිගත සිටින ප්‍රතිමාවකින් යුත් ගෙයක්  
 අක්කෝ වෙහෙර—අග්‍රබෝධි විහාරය  
 ජනමප්‍රවේණි—ජනමයෙන් උරුම  
 පණ්ණිගෙල—එනම් කන්ද  
 කෙලාස පථිතය—අහස් ගහ පරිත්තන්තා ඉතා සුදු පැහැයෙන්  
 බබලන පිරිසිදු භාවයෙන් යුත් ඊශ්වරයා නිවාසකොට  
 ඇති පථිතය

තෙසුර්=තවත්; සෙසුර්; පසුවත්

රාජබලය පෙරදැරිකරවානෙණ—රජ බලය (රජතුමා) පෙරටුකොට ගෙන

ගිරිවංශාභිජාත=ගිරිවංශෙහි උපන්

තෙජෝබල වික්‍රමයෙන්—තෙදබල විකුමෙන්

ලොකපුජිත—ලෝවැස්සන් විසින් පුදනු ලැබූ

වක්‍රවාල පථිතොපල=සක්වලගල වැනිවූ

මහා ප්‍රාකාර පනතින්—මහා පවුරු පෙළින්

පරික්ෂිතා—හාත්පසින් මවකරණු ලැබූ

භූමික—බිම් (මහල්) ඇති

එකභූමික=එක් මහල්

විභූමික—තුන් මහල්

පඤ්චභූමික—පස්මහල්

වෙනුශවරයාණ කෙණෙක්=උතුම් මැටියෙක්

ශාරාවා:-පාසාද, ප්‍රාසාදය; බොධි, බොධිවාක්‍ෂ්ඨ; වරවඬකම, උතුම්වූ

සක්මන්වළය; මණ්ඩපය, මණ්ඩපය යන මෙයින්ද; පා

කාර, ප්‍රාකාරය; සාල, සාලය; පටිමාලය, ප්‍රතිමා ගෘහය;

වෙහියෙහි, වෙව්නාය යන මෙයින්ද; රුවිර, සිත්කළුව;

ආපණෙහි, සල්පිළින්ද; වාරාහර, අභියසින් මනෝඥවූ;

නොපුර තොරණෙහි, නගරවාරය, තොරතය යන මෙය

න්ද; කලාණි නාම නගරී, කැළණිපුරිතොමෝ; රාජේ

හි, බබලයි.

අලගක්කෝතාර—අලකපුර ප්‍රධාන

හිකතිසාමාන—හිකති හා වාතාකාර කුළුණු

සොපානමාලාවෙන්—ගිණිමන් පෙළින්; තරප්පි පෙළියෙන්; පසි

පෙළින්

සමලභිකෘත=මොනවට අලංකාරකළ

සුධාධිවල=සුදුහුණින් සුදුකරණලද

ගෙනලාසකුට ප්‍රතිභාග—කෙලෙස් කුලවසම

ප්‍රාසාද පනතින්—මාලිගා පෙළවළින්

විශාලශාල—මහත් (විසුම්) සල්

නොපුර ශ්‍රෙණීන්—නගරවාර පනතින්

විහාරොපසංහිතවූ=විහාරයෙන් බබලන

විචිත්තාසයෙන්—විදි විභාගයෙන් (පිළිවෙළින්)

සමපනත—සුභත

උග්‍රාවිචිතත—විචි දෙපස පිහිටි



තානාප්‍රදේශවාසී—පතාපයක් ප්‍රදේශයන් වාසගකොට ඇති  
 ජනසමූහ සංකීර්ණ—මනුෂ්‍ය සමූහයෙන් මනාව ගැවසිනත්  
 සම්ප්‍රදායානි සමාති සම්පන්න—සියලු සැප විභිතයෙන් යුත්  
 කලාණි පුරප්‍රවරාදි—කැලණිය නම්වූ උතුම් පුරය ආදී  
 සිංචස්ථාන—සිංචවු ස්ථාන; සම්ප්‍රදායාන නිධානාදියෙන් පිරිසිදු බවට  
 පත් ප්‍රසිද්ධතාත්

විලෝපකාරිවු—විනාශකරවු; නසන්නාවු  
 පරයත්‍රාප්‍රතිවාහණය—පරසතුරන් ලෙඩපැවැත්වීම (වැලැක්වීම)  
 ස්වාභිපරාභි ප්‍රතිබ්ධි—තමන්ගේ හා අනුන්ගේ හිතදිඩ පිළිබඳ  
 විකෘතප්‍රවානති ඇති—සිත් පැවැත්ම (සිහිවිලි) ඇති  
 ශ්‍රවාහකති පුරස්සර—සැදුනායෙන් යුත් වැලඳගැනීම පෙරටුවූ  
 සකලාභිමතාභි—සියලුම කැමතිවන ලද අදහස්  
 සාධාදීමෙයි—ජයගැනීමෙයි (ඉෂටකරදීමෙයි)  
 ස්වාතොචිත—[ස්වාත+චිත] තැනට සුදුසු  
 කාංක්‍ෂාකාංක්‍ෂී විජානනයෙයි දක්ෂ—කටයුතු නොකටයුතු දැනීමෙයි  
 සමත්

විවක්ෂණ ගුණි—පණිතගුණයෙන් යුත්  
 සුවච—මනාව හික්මුණු; සහපත් වචන කියනසුලු  
 කිකරු—කීදෙය කරණ; (යටත් පහත්)  
 සෙවක මණ්ඩලිකයන්—සෙවය කරණ ප්‍රදේශ රජුන්  
 කොලමබ හිධාන—කොළඹ නම්

( 23 වන පිටි )

ප්‍රොණිමුඛාසන්නයෙයි—නොවලක  
 සුරක්ෂිතව—මොනවට රක්ෂාකරණුලැබ  
 වටාසිටි—වටවසිටි  
 තධාගමෝයයෙයි—විල්මැද  
 දුරුග්‍රාමය—දුරමාගම; එනම් ගම  
 ගමහිරතර—ඉතා ගැඹුරු  
 පථිතප්‍රාන්තයක්—කඳුපාමුලක්  
 පුඵල—පලල  
 මහ අගල බිඳවා—මහ අගල ගාරවා (කැණ)  
 සිරිතිය සඳහා—තරබවට; ගන්නිය සඳහා  
 සම්ප්‍රදායානි—සියල්ල ගලින් කරණලද  
 අතුරතුර—අනතරතතරයෙයි; මුදුන්මෙහෙයෙයි  
 විශ්වකම් නිමිණයක්මෙන්—විස්කම් නිමගනෙව්; විස්කම් දෙවිහු  
 විසින් මවනලද්දක් මෙන්  
 ඉබ්බගණි—බලකොටුවලට ඇතුල්වීම ආදියට භූමියට ආයතනව  
 තනාතිබෙනදොරවු; කුරුබිලි

භූමියංගවටු=බොරුවලවල්  
 පුලිමුණම—පුණ්ණපිරියමින් කරණලද කොටි මුහුණු  
 අට්ටාල—මුරගෙවල්; මැසි  
 වට්ටවෙලමින්=වෘතාකාරයෙන් කළ වෙළකමින්; වට්ට කරණ  
 ලද සුණ්ණපිරියමින්; වට්ටිකැසූ ලැලිවලින්  
 “අභිතව ජයවඩිත”—කෝට්ටය නුවර  
 කෝට්ටයක්—බලකොටුවක්  
 මහත් ජනගහණකරවා=බොහෝ සමූහජනයන්ගේ ගැවසීම ඇති  
 කරවා  
 ඒසියක් රජුන්—එක්සියයක්රජුන්; මූලනිබ්බාදකරජුන් විසින්  
 ප්‍රයෝගයෙන් අල්වාගත් ඒ සියක් රජුන්  
 අවලෝක අක්ෂොතිණියක්—අක්ෂොතිණී දහඅටක්  
 අක්ෂොතිණිය නම්—21370 ක් ඇත්සෙනගද 21870 ක් රථ සෙන  
 ගද 65610 ක් අස්සෙනගද 109350 ක් පාබල සෙනගද  
 යන 218700 ක්වූ සිවුරග සෙනගයි.  
 ජනනිත නිරතවූ—වැසියාගේ අභිවාචිතයෙහි ඇලිවසන  
 ශ්‍රී මහා බොධිසත්තවන්—උතුම් මහබෝසතුන්; දිවුබව ලැබීමට බුඩ්ධ  
 කාරක ධර්මයන් පුරණ උතුමා  
 හය වකිත—හය හා කැලඹිම්  
 දෘෂ්ටාන්ත—උදාහරණ  
 වන්දනාදී—අභිකවාකාරවූ හා වන්දනාකාරවූ ආයුධ විශේෂ  
 දුදුරුකර—ජපිතකොට; පලා  
 පුරා—පිරි  
 විරූපවෙසධාරි—විකාර වෙස්දරු  
 තාතාවණ්ඨ සන්නාග බහා—නත්වන් යුද ඇදුම් ඇද  
 ආයුධ සන්නාගව—ආයුධයෙන් සැරසි  
 විස—වන්තෙණෙහි ජීවිතක්ෂයට පමුණුවන විෂයෝජිත ආයුධ වි  
 ශේෂයක්  
 පැලලැ—දඩුඅග සවිකලුඅතිනායුධ විශේෂයක්  
 නඩසාල—ආයුධ විශේෂයක්  
 මාරාසි=අතේ සවිකොට අතින සිවුරැස් ආයුධ  
 යුධසජ්ජිතව—යුද සැරසි  
 දුෂටග්‍රාහණී ප්‍රමුඛ—දුටුගැමුණු ප්‍රධාන  
 දියුණුකර—දෙතුණකොට  
 තාතායම්—බලකොටු; භාවදාම් පලවල්  
 දශදිනනනයයි—දසදිනකෙලවරෙහි; උතුර, ඊශාන, නැගෙනහිර  
 ගිනිකොණ, දකුණ, නිරිත, බටහිර, වයඹ, උඩ, යට යන  
 දශදිශා කෙලවර

ගාථාව:—තන, පතලාවු; අනන්ත, කෙළවරක් නැත්තාවු; කතන  
 බබ, කනීව්‍යයන්ට; සුඛාරභූතො, අභිශයෙන් ආධාරවු;  
 උගරු, මහත්වු; අලංකාර, අලංකාරයෙන් යුක්තවු; ලං  
 කා සුවණ්ණඥව්‍යාසො, ලංකානමැති යමණී පච්ඡික නිවා  
 සකොට ඇති; සපතන, ගනුප්පන නමැති; ඉහකුමහ, ගස්  
 නි කුමහස්ථලයන්; බිහෙද, බිදීමෙහි; පවිණේ, ප්‍රවිණ  
 (සමම්)වු; විර, විරවු; අලකාසි සසිහො, (අලකපුරාසිව්‍යාසි  
 චෙත්‍යවණ දිව්‍යරාජයා වැනිවූයේනුයි) අලකෙශවර නමැ  
 ති සිංහතෙම; විරාජෙති, බබලයි.

සිරිලක් අරක්ගත්—ශ්‍රී ලක්කාවිපයට රැකවල් ගත්  
 කිහිරුලු උපුල්වත්—බදිරදෙහලි උත්පලවණී; විශ්ණුදෙවියන්;  
 දෙවුන්දර දෙවොලැ කිහිරිකඩින් විශ්ණුරුව කැනුනැත්  
 පටන් (බදිර දෙහලි) කිහිරුලියයිද සවාභාවයෙන්ම උත්  
 පල වණීමෙයවු නිල්පත් ශරීරයක් ඇත්තෙන් උත්පල  
 වණී) උපුල්වත්යයිද ව්‍යවහාරවනු ලබයි.

සමත්බොක්සැල්—සමත්දෙව්දු; සම්ඥයන් වගන්සේසේ ශ්‍රී පාදය  
 පිහිටි සමන්තකූට පච්ඡිකයට අධිෂාදිත දෙව්දු

විහිමණ=වෙසවුණු දෙවියන්  
 සකඤ්ඤාමාර—කඤ්ඤාමාර; කතරගම දෙවියන්  
 සතරවරම් මහ රජුන්—සතරදිග අරක්ගත් දෙවිමහරජුන්  
 දෙවසාන—දෙවැල  
 හෙරිතුරු—බෙර දවුල් ආදී තුරු විශේෂ  
 නාත්‍යගීත වාද්‍ය දි=නැටුම්, ගීතීම්, විණාටැගීම් ආදී  
 සුජ්‍යානසව—සුදසන්කාර සහිත සතුටු උපදවන ක්‍රීඩා

( 24 වන පිට )

කම්වරයන්=පණ්ඩිතයන්; කාව්‍ය කවීන්  
 විපාසිරාජය—විපයකට අධිපති අග්‍රරජ  
 මණ්ඩලික රාජය—මණ්ඩලයකට අධිපති රජ  
 ප්‍රදේශ රාජය—පෙදෙසකට (පළාතකට) අධිපතිරජ  
 අනතරහොතික රාජය—ප්‍රදේශානතරයන් අනුභව කරන්නාවූ රජ  
 අනුශාසක රාජය—වැඩි අවැඩදෙක පිළිබඳව මෙසේ මෙසේ කට  
 යුතුයයි අවවාද දෙන සුවරජ  
 පසුප්‍රකාර—පස් ආකාර  
 දුත=දීම; සුදුසු අවස්ථාවන්හිදී ත්‍යාගදීමාදියෙන් වැසියන්කෙරෙහි  
 සැලකීම  
 ප්‍රියවචන—සතුටුවචන

අභිවය්‍යා—තථෙව තිතපඤ්ඤා අමාත්‍යාදීන් වැඩෙති යෙදවීම  
සමානාත්මතා—තමන්වෙත වැසියන්ගේ දුක් සහගත අවස්ථාවන්

සිද්ධි නමා සමානකොට සිතීම

වතුසංග්‍රහවස්තුචෙන්—සිව්සගරා වෙතින්

ජතරඤ්ඤා—ජතයා රැකීම

පරලොකප්‍රතිපත්තිය—පරලෝ පිහිට

තෙනක සහස්‍රවස්තු පරිත්‍යාග—තොගෙක් දහස්ගණන් බහයදීම

ආරාම විත්‍යාසගෙන්—අරම් පිළිවළින්

කාණ්ඩිපුර පුරන්දර—කාණ්ඩපුරයට යනුයා වැනි

ගිරිවංශගෙය—ගිරිවංශයට මුදුන්මල්කඩක් වැනි

නිශ්ශබ්ද අලංකාර—සැකරහිත භාවය හේතුකොටගෙන වෛ

ශ්‍රවණයා වැනිවූ

වංශානුගත—වංශයට එකඟ

ගොත්‍රවිදුරු නාමයෙන්—කුලපරම්පරා නැබු නාමයෙන්

පිරිවෙන් ව්‍යවස්ථාකරවා—පිරිවෙන් නියමකරවා (සාදවා)

නිබ්ලජන ප්‍රාභූතියට—සිංහලදෙසා විසින් පැතියයුතු වූ

නගරාභිත සම්පන්න—නගරාවයව සැපයීම්

රාජග්‍රාම පුරප්‍රවරාසනායෙහි—රාජග්‍රාමයෙහි උතුම්නගරයඅසල  
(රත්ගම)

ග්‍රාමාරණ්‍යවාසී—ගමේ හා වනයෙහි වසන

අමරගිරිවංශ—අමරගිරි වංශයෙහි

සවිච්ඡිද්‍රිකාව—සවිමනිකාව; සිය කැමැති ඇත්තෝව

තද්වංශ—(තත්+උපාය) ජීව ප්‍රයෝගය

සසන්තානානරයෙහි—කොයම්පැල අතර; සසන්තරල් ගවගතතා  
අතරකාලයෙහි

තණ්ලවන්—තාණ්ලාවණ්‍යයන්; තණ්පැල

ඇල්ගොවියන්ගේ—ශාලිගොපකාවන් මෙන්; ඇල්කෙන් රකින්  
ආද්‍යන්ත ප්‍රවාහන—මුලඟ තොරතුරු (තත් මෙන්

රක්ෂිත—රක්ෂාකරණලද

පොභිත—පොභණ්‍ය කරණලද

ශීලසකකාදී—සිල් සමූහ ආදී

තෙනකගුණ ගණානුභාවාදයාන—තොගෙක් ගුණ සමූහයෙහි  
අනුගමන උපන්

තෙජස්කීර්ති ශ්‍රී—තෙද කීර්ති

කලාණාඛ්‍යායෙයන්—ගහපත් අදහසින්

දුශ්ශීල ගණනක්දෙසා—දුෂිත සිල්ඇති ගණසමූහයා

සුමුරුබඩු—විසිසයා



ප්‍රකාප—අනුන් මැඩලන ගුණය  
 රූපෙවන්ද්‍රියාදි—රූප සම්පත් ආදි  
 සාතිශය විශේෂානුගත—ඉතා මහත් ප්‍රභේදයක් අනුව ගිණ  
 පුරුෂබල පරාක්‍රමයෙන්—පුරුෂබල විකූමෙන්  
 මලලයෝනකාදි—මලල යෝනක ආදි

(25 වන පිට)

පූජ්‍යාපවිත—පෙර රැස්කරනලද  
 අපවත් නොකළමැනවැයි—විනාශ නොකරණු යෙහෙකැයි  
 පසසලස්වා—ප්‍රත්‍යක්‍ෂ සම්පාදනය කරවා (නිශ්චකරවා)  
 ගම්බිම්—නිත්දගම් හා වතු  
 කෞතුබ්‍යය—කෙත් හා රත්රිදී ආදි වස්තු  
 බන්ධාන්‍ය—මිල මුදල් හා සත්‍යජාති  
 වස්ත්‍රාභරණ—පරිච්ඡිද්‍රි හා අඛණ්ඩ  
 වස්ත්‍රාභරණ—රජුගේ සතුති පාඨකයන්  
 දූෂිතය—දූෂ, සත්‍රින් හා පුරුෂයන්  
 ගම්බිම්—ඵලහරක් මිහරක් ආදි  
 අශ්වදුත—අසුන්දීම  
 ගොදුන—ගවයන්දීම  
 අවශේෂ යාවකයන්ට—සෙසු යදියන්ට  
 අනන්‍යාපාන වස්ත්‍රාදියෙන්—කැමිම් ආදියෙන්  
 උග්‍රයොග්‍යාපි සංසිඛිතව—දෙලොවැඩ සිදුවීමට  
 ඒකාන්ත කාරනවූ—නිශ්චය හෙතෙම

ගාථාව:—රූපිතගුණමණිනං, සිත්කලවු ගුණ නමැති මාණික්‍යයක්  
 ඊ; ආකරො, උත්පත්තිස්ථානවූ; මෙරු සාරො, ස්විත  
 යෙන් මහමෙරසමකි සාරනියඇති; විජිතමදගජානං,  
 විරුඬිතනනමැති මහගසන්නිට; දපිපතා, ගවගත්තාවූ  
 ගම්ඇති; කෙසරිපතා, කෙසරසිංහ රාජයෙක්වූ; කවිජන  
 කම්මානං, පණ්ඩිතජනනමැති පද්මයන්ට; භානුභූතා,  
 සූර්‍යයා වූ; උග්‍රා තෙජො, මහත්වූ තෙජො ගුණ ඇති;  
 විරබාසාදිපාදො, විරබාසු ඇපාණ්ණෙම; සකල ලබ්ධා, මුළු  
 ලක්දිව; ජයති, දිනයි.

ගාථාව:—විමල විපුල සංඝා, නිමිලවූ මහත් ශ්‍රඩා ඇති; සාරදකාති  
 රතෙනා, සාරවස්ත්‍රන්දීමෙහි වෙසෙසින් ඇලුනාවූ; විදිත  
 සමය තනෙනා, දන්තාලද ආකම ශාස්ත්‍ර ඇති; දයා උදර  
 වානා, දයාවෙන් උදරවූ සිත් ඇති; සො, හෙතෙම;

ජිනනපුර, සම්මුද්‍රා පුත්‍රයෝ; දිජානං, බ්‍රාහ්මණයෝ  
යන මොවුන්ටද; අසංසංකානං වන්දිතං, සියලු වන්දිත  
යන්ටද; පවරනාමෙ, උතුම්බු ග්‍රාමයන්ද; නො, නවයෝ  
ප්‍ර, ගසන්තය; අසං, අසවයෝ; ඉති, සත්‍රිත්‍රය; දසි,  
දසයෝ යන මොවුන්; අදදි, දුන්නේය.

ගුණ ඇතොති නුත්—ගුණ ඇතිගෙහිනුත්

ගාථාව:—අනඤ්ඤා රාජඤ්ඤා යමානමානො, අත්‍යක්ෂත්‍රියයන්ට සමා  
න පුජා නැත්තාවූ හෙවත් අන් රජුන්ට සාධාරණතොවූ  
පුජා ඇත්තාවූ; මහසාදනෙ, මහත්වූ වස්තුදීමෙහි; ධන  
දෙපමානො, ධනදායා හෙවත් ජෛත්‍රවණ්‍යයා උපමාන  
කොට ඇති; පජාරඤ්ඤා නලබි වණ්ණො, පුජාවන් සිත්ඇ  
ලවීමෙන් ලැබුගුණවණ්ණො ඇති; රාජා, රජතෙම; බ්‍රහ  
වෙරිං, කම්පාකොට කරණලද ජෛවරිජනයා ඇති; ජිසින  
ලං, ත්‍රිසිංහලය; සාසනි, අනුශාසනා විධියෙන් රක්.

ගාථාව:—නිරතනරං, නිරතුරුව; මහතමනංගප් ඉට, මහත  
භසන්තකු කෙරෙහිමෙන්; සමානතා, රැස්වූ; යාවකතිබ්‍ර  
මාලා, යාවකප්ත නමැති භාබිත සමූහයා; සො, ඒ රජ  
තෙම; දුතරසෙන, මදදියෙන් දෝශෝ නොදොන් දුත  
රසයෙන්; සමා, මනාකොට; පිණ්ණි, පිණ්ණි. සංච,  
තෙමේද; තෙසං, ඒ යදියන්ගේ; තුතිගිතිකාති, සතුතිගිති  
කාවලින්; (පිණ්ණි) පිනායයි

සඤ්ජානවු--ගවගන්තාවූ

සාහිමානා විෂතතානසාන--උඩගුබ්බ සතිතව සිතනවගන් උත්සාහය

ත්‍රිරතනානුතෙ--බුබ්බ, ධම්ම, සම්මා යන තුත්තරාවන් අනුචිත

විතකප්‍රසාදයෙන්--සිත් පැහැදීමෙන්

නවරතනානෙත්--මුතු, මැණික්, වෙරළමිණි, ගෝමේද, දියමන්ති,  
පද්මරාග, මරකත, නිල්මිණි, පබළු යන නවරතනානෙත්

( 26 වනපිට )

ශෞර්‍යශීලියාත්ථිත--සුරබ්බි හා විරබ්බි ඇති

තරමිපති--සුදුසු වැටුප්

බබ්බකුතන--ස චූ හා ගෝල

පණ්ඩරබ්‍රාදිපාමණිකාත්--සුදුරෙදි පෙරවතපරිව්‍රාජකාදි හිසික  
යන්

මහණ මහලු පැවිදි--පැවිජ් කිරීම හා මහණ උපසම්පද

අගතැන්මහපදවි--අගතනතුරු හා නායක පදවි

සුකතප්‍රාප්තකාලයෙහි--සුදුසු බැව් පැමිනිකල්හි

සංඝදර්ශන ප්‍රභව } සංඝයා දැකීමෙන් හටගත්  
ප්‍රීතිප්‍රාමෝද්‍යරසාශ්වාද } අධික ප්‍රීතිරස විදහැඳීම

ශාසනස්ථකරවා—සසුනට ඇතුළත්කරවා

අනුජාත ශිෂ්‍ය පුත්‍රවූ—ගුරුවරයා හා සමානව ඇදුරු පරපුරෙහි  
තනිය එවූ පරිද්දෙන් පවත්වාගනී යන ගොලභාවයෙන්  
පුත්‍රයෙකු වැනිවූ

ශාසන පවිත්‍ර වාරිත්‍රය—සස්තෙහි පිරිසිදු සිරිත

ශාථාව:—උදර, මගන්වූ; වාර, මනෝඥවූ; මනිවා, ප්‍රඥා ඇති; සො,  
යමෙක් තෙම; ජිනසාසනමහි, සම්මානසාසනයෙහි; සඤ්ජා  
ත, හටගත්තාවූ; සාසනමලං, සසුන්මල; යදිසොධයොග්‍ය,  
ඉදින් ශුඛකල්පෙනම්; තෙනපුඤ්ඤෙන, ඒ පිනිත්; හිදි  
වෙසු, දිව්‍යපුරයන්හි; චිරං, බෝකලක්; වරිතා, ගැසිර;  
තෙන එව, ඒ පිණිත්ම; සුරමමං, ඉතා රම්‍යවූ; වරසන්ති  
පුරං, උතුම්වූ ශාන්තිපුරයට ගෙවත් නිවණට; යාති, යෙයි;

හඤ්ජකවූ—බිඳින්නාවූ; වනසන්නාවූ

දුජිත—ජිතයන් දුෂ්‍යකරන්නාවූ

අසාදනලාභෙත්‍රා—ශ්‍රවණයකොට දැන සිතනබාගෙන්

නිද්‍යානොබැණ—අවනමවූ නොකොට

ධම්මාන්විතව විවාරා—ධම්මයට එකඟව අසා

( 27 වන පිට )

වසතුලෙහ පිළිපැද—සංග්‍රහවස්තුන්හි කියනලද ක්‍රමයෙන් පැවත  
සාධුසම්මත—සත්පුරුෂයන් විසින් පිළිගත්

ව්‍යුතිප්‍රතිසක්ඛි වශයෙන්—මැරීම් ඉපදීම් වශයෙන්

සදෙව්ලොව=වාතුම්භාරාජ්‍යය, තාවතීංශය, යාමය, තුසිතය,  
නිම්මාණරත්නය, පරනිමිතවශවතීන්ධ්‍ය යන දෙව්ලෝ සය;

සැරිසරා—ඉපදීම්වශයෙන් ගැසිර

නිවන්පුර—සංසාරොත්පන්නී සාධක දශසංයෝජනාදි ධම්මයන්  
අවිජ්ජාශ්‍රවාදි ආශ්‍රවධම්මයන්ගෙන් බැඳීම් සංඛ්‍යාත ප්‍රකාරි  
ගුණයෙන් මිදීම් සංඛ්‍යාත විකාරී ස්වභාවයට පමුණුවන  
ගෙසින් නිම්මාණයයි නම්වූ සැපවත්භාවය.

තත්කාලොචිත—එකලට සුදුසු

ආඥපුරස්සර—අණසකපෙරවුකොට ඇති

අවධියට—කාලයට

ජනිතවූ—උපන්නාවූ; හටගත්තාවූ

ඉෂ්ඨවිපාකයෙන්—ගතපත් එලයෙන්

ගාථාව1:—අලෙහි, අප විසින්; ඉතො, මෙයින්; අසුතං, නොඅසන  
ලද්දැව්; අසුතං, නොදන්නාලද්දැව්; කිංඅත්ථි, කුමක් නම්  
ඇද්ද?; ංඛබ්බ, (ඒ) සියල්ල; ජානාම ඉතිව, (අපි) දැනිමු  
යයිද; එත්ථ, මෙහිලා; තච්ඡායානිකං, නොසිතිය යුතුයි;  
තස්මා, එහෙයින්; මම, මාගේ; ඉදං වචනං, මේඛස; ජො  
තිසතිනෙ, ආලෝකනයනිව; දීපමහි, ප්‍රදීපයෙක්හි; පුත  
තෙලසෙක සාදිසසකංහි, නැවත තෙල්වත්කිරීමක්මෙහි.

2. නිව්වං, තීරනනරයෙන්; තෙකදිගනන, අතෙකදිගානනයන්හි;  
පඤ්ච, පනලාව; මහා තෙජො සහසංසුතා, මහත්වූ තෙ  
ජස් නමැති සුභූතී රක්ෂිතයන්; දුජ්ජන, දුජ්ජන නමැති;  
ංඛබ්බසාර නිමරං, සියලු සාරවූ අකිකාරය; නිසෙස  
සතො, තීරවගෙණයෙන්; හෙත්වා, බිඳහැර; අජනාලිහංස  
සතිකං, සජ්ජන නමැති භාග්‍යයන් හා අංසයන් සහිතවූ  
නොගොත් සජ්ජන සමූහ නමැති භාග්‍යයන් සහිතවූ; සත්  
තතං, ශාන්තබ්බව ඇති; අඛසාර විකුකරං, අඛස නමැති  
පද්මාකාරය; තොසෙත්වා, තුටුකර; පචරා, උකතමවූ; රා  
ජාදිරංසිසාරා; රාජාදිවූ සුභූතීයොතුමු; ලඛිකාසෙ, ලඛිකා  
නමැති අගස්හි; සුචිරං, බොහෝකලක්; රමනතු, රමණය  
කෙරෙත්වා.

3. මුනිසාරසං, මුනිශ්වරයන්ගේ; ධම්මො, ධර්මයතෙම; විරාය,  
බොහෝකලක්; පච්ඡනතු, පවතීවා; වසුචති පතයො, පා  
විච්චතිහුතුමු, ධම්මෙතිතා භවනතු, ධර්මයෙහි පිතිවිසාහු  
වෙත්වා; සතො, මෙසය තෙම; කාලෙ, සුදුසුකල්හි; පච  
සතු, වසීවා. නිබ්බ්‍රාපජාපි, සකලසත්‍යය; අසොකසුකසු  
මෙතනි පටිලාභ සුඛං, ඔවුනොවුන් කෙරෙහි මෙන් පිළි  
ලැබීමෙන්වූ ස්වය; ලභනතු, ලබන්වා.

ශ්‍රවාබ්බි සම්පන්නං=සද්ගුණයන් හා නුවණින් යුත්

විචාරකම=විචාර බැවිහි දකෂ

සාසනාවතාර චරිතය—සසුනව බැසගැණීම පිළිබඳ සිරිත

ගාථා—1. පුරෙ, පෙර; රමෙම, සිත්කලුව; ගඛාසිරි පුරෙ, ගඛ  
සිරි පුරයෙහි (ගම්පල); භූවතෙකගුපේ, බ්‍රුවතෙකබාරජු;  
රජ්ජංකාරයමානෙ, රජයකරවන කල්හි; ඥො ධම්මකිත්  
තිය තිසාරො, යම් ධම්මකිරිති නම් යනිශ්වරයෙක් තෙම;  
අධ්‍යාදෙණී ගාමමහි, අධ්‍යාදෙණී ගමෙහි; සධ්මමහිලක  
වහං, සධ්මමහිලකනම්වූ; විහාරං කාරයිත්වා, විහාර  
යක් කරවාගෙණ; තතිං, ඒවෙගෙරෙහි; සුචිරං, බොහෝ  
කලක්; වසයි, විසිද;



2. තසා, උග්ගතන්තේගේ; සිසාපුතො, ශිෂ්‍ය පුත්‍රා; ධීරො, පු.ඥා; දෙවරකතීන නාමකො, දෙවරකතීන යන නමක් ඇති; ජයබාහු ඉතිතානමන, ජයබාහු යන නමකින්; විස්සුතො, ප්‍රසිද්ධා; ලොකපුජ්ජනො, ලොකයා විසින් පුදන ලද්දා; ධම්මස්සනති මහාපෙත්ථා ඉති, ධම්මස්සනති මහා සඨ විරයාසි; තනනාමහසිනො, ඒ ආවායාසීන්ගේ නමින් ගෙනියා; සො, යමෙක් තෙම; සබ්බසාරජතං, සබ්බසාරජ බවට; පඤ්ඤා, පාමිණි; ජන සාසනං, සම්මානසාසනය; සො ගෙසි, ගෙබව්;

( 28 වන පිට )

3. සො, ගෙතෙම; සදා, හැමකල්හි; සඤ්ඤාසනසා, සම්මානසන යාගේ; අභිප්‍රිතිසා, අභිප්‍රිතියපිණිත; එතංතිකාය සංගහං, මේ නිකාය සංග්‍රහ [තම් ප්‍රකරණ] ය; සභාසාය, සභාසාය (සංගල) භාෂාවෙන්; සමාසනො, සාමාසන; අකාසි, කෙළේසි.

————(o)————

ගාථාව:—1. වකුභුතං, වකුභුතා (අයක්වැනි); නිතං, නිත කරව්; ඉදංගකුජාතං, මේ ග්‍රන්ථ සමූහය; කරොනෙතන, කරන්නා; මයා, මාවිසින්; යංගුපුඤ්ඤං, යම් පිණක්; පතනා, පාමිණිනලද; තෙන, ඒ පිණින්; ඉමෙ සත්තා, මේ සත්ත්වයෝ; මුතියෙතසාතං, මුතියෙතසාත වහන්සේ විසින් පාමිණි වදාරණලද; සිවංපදං, නිව්ඤ්ඤා පදයට; විත සොකා, පහවගිය සොක ඇත්තා; පාපුණ්ණතු, පාමිණිත්තා.

2. සුරා, දෙවියෝ; දෙවලොනක, දිව්‍ය ලොකයෙහි; අච්ඡර නං ගණාදිතිගබ්බං, අසපරාවන් සමූහාදීන් සමග; චිරං ඛේකලක්; සුඛං අනුගොහතු, දිව්‍යප අනුභව කරන්නා ලොකෙ, ලෙව්හි; ජිනියසා, ජිනියසාණන් වහන්සේගේ; ධම්මො, ධම්මයෙකම; චිරං, බොහෝ කලක්; ධාතු පවතිවා; ලොකපාලා, ලොකපාලයෝතුමු; සුඛා, සුඛයෙ මගි, පාවිච්ඡය; පාලකතු, පාලකය කරන්නා.

නිමි.



This was given to  
 Bhikkhu B. Sarana Gaware  
 by Vinobade Vidane

# අඩගු ත්ත ර නි කා ය

ගා ථා ස ස් ග ස.



නංමා හස්ස හග්ගව්ණො අරහත්තො  
 ස මමා ස මුඛු ඛ සස්.

B. Sarana Gaware  
 Bhikkhu

- 1 සෙබො අසෙබො ච ඉමස්මිං ලොකෙ  
 ආනුනෙය්‍ය යජමානානං භොනති,  
 තෙ උජ්ජුහුතා කායෙන වාචාය උදවෙනසා  
 බෙහ්තං තං යජමානානං එස්ථි දිනං }  
 මහථථලනති. 2. }

1 ඉමස්මිං ලොකෙ, මේ ලොකයෙහි; සෙබො (ච), සෙසො  
 පුද්ගලතෙමේද; අසෙබො ච, අසෙසො පුද්ගලතෙමේද  
 (යන දෙදෙන); යජමානානං, දන්දෙන්නවුන්ගේ; ආනුනෙය්‍ය  
 භොනති, දුර්නුදුගෙණිහැරදියසුතු දන්පිළිගැනීමට සුදුස්සෝ  
 වෙති; තෙ, ඒ පුද්ගලයෝ; කායෙන, නයින්ද; වාචාය, වචන  
 යෙන්ද; උද, යළිත්; වෙනසා, සිහිත්ද; උජ්ජුහුතා, සංස්ථව්‍යානුය;  
 තං, ඒ දෙවැදෑරුම් පුද්ගලවර්ගයා; යජමානානා, දන් දෙන්න  
 වුන්ට, බෙහ්තං, කෙතෙකි; එස්ථි, මේ දෙවැදෑරුම් පුද්ගල  
 වර්ගයාහට; දිනං, දෙනලද්ද; මහථථලං ඉති, මහත්ථල ඇති  
 වන්නේයයි (වදාලයේක):

සතරවන වර්ගයෙහි වතුසී සූත්‍ර ගාථාහි ජීවරණයයි.

මිකනිපාග ගාථාහි සංවණ්ණනාව  
 ස මා පන සි.



- 2 නිතිසෙවි පුරිසො නිතිනසෙවි  
 නව හායෙථ කදුචි තුලාසෙචි,  
 සෙට්ඨ මුපනමං උදෙහි ඛිප්පං  
 තස්මා අත්තතො උප්පාදං හපෙඨාති. 3.

2 නිතිනසෙවි, (තමාටවඩා ගුණයෙන්) ජිනපුද්ගලයෙක්  
 සෙවනයකරන්නාවූ; පුරිසො, පුරුෂතෙම; නිතිසෙවි, (ගුණ  
 යෙන්) පිරැණේ; තුලාසෙවි, (පිලාඳගුණයෙන් තමාගා) සමාන

සුද්දාලයෙක් සෙවනයකරන සුද්දාල තෙම; කදාචි, කිසිකල  
ක; නවහායෙර, නොපිරිගෙනිනේය; සෙවසිං, (නමාවට්ඨා)  
ලෙස්සසුද්දාලයෙකුකර; උපනමිං, නැමෙන නැතැත්තේ; ඛිප්පං,  
වහා (ම); උදෙති, වැඩෙයි; තසමා, එහෙයින්; අනාගතො,  
නම්හට්; උතතරං, (ගුණදියෙන්) වැඩසක්හු (ගෙවත්) වැඩි  
සුද්දාලයෙකු; භජෙරි ඉති, සෙවනය කරන්නේයයි (වදාලසේක).

නුත්තන මහිංසා සසමා සුත්ත

භාටාභිවිචරණසි.



3 නවෙව ගොගා තරාරූපා නවසුඤ්ඤ නි කුබ්බති,  
උභයස් කලිංගාගො අත්ඨස්ස ගතවක්ඛුතො. 3.

3 හතවක්ඛුතො, නැසුනු ඇස් ඇත්තාවූ; (ගෙවත්) නවවූ  
නුවණැස් ඇති; අත්ඨස්ස, අත්ඨස්ස ගත; තරාරූපා, එබඳුව;  
(නොගොත්) එසේ නුවණැසින් වැඩිකරන්නාවූ; ගොගාව,  
ගොගයෝද; න එව, නොවෙත් මය; පුඤ්ඤ නිව, පිත්ද; න කුබ්බ  
ති, (ගෙනෙම) නොකෙරෙයි; උභයස්, මෙලෝ පරලෝ  
දෙකේ; කලිංගාගො, අපරාධගැණීම වේ; (නොගොත්) පරා  
ජයගැත්ම වේ.

4 අරා පරාසං අකඛාතො එතවක්ඛුචි පුගගලො,  
බම්මා බමමන සංසවෙසා භොගානි පටියෙසති. 3.

4 අරා, ඉක්බිතිවෙන්; අකඛාතො, නිසන්ද; අපරා, අත්ඨ  
වූ; අසා එතවක්ඛුපුගගලොව, මේ එකැස් ඇති සුද්දාලතෙමේද;  
බම්මා බමමන, බම්මා බමමයෙන්, (ගෙවත්) දැකගල කමි  
පරිසංඛත බමමයෙන් හා දැක අකුගල කමි පරිසංඛත අබමි  
යෙන්; සංසවෙසා, මිත්‍රවූයේ; (ගෙවත්) ගැනුනේ; භොගානි,  
භොගයන්; පටියෙසති, සොයයි, (කෙසේදයත්)

5 රෙරෙයන කුට්ඨකමමන මුසාවාදෙ න වුභයං,  
කුසලො ගොති සංසාරාං කාමභොගීව මානවො,  
ඉතො සො නිරයං ගත්තො එතවක්ඛු චිත්තසුඤ්ඤති. 3.

5 රෙරෙයන, සොරකමින්ද; කුට්ඨකමමන, විමාවෙන්ද; මුසා  
වාදෙතව, බොරුකීමෙන්ද (යන මොවුන් අතුරෙන්); උභයං, දෙ  
කකින්; (නොගොත්) රෙරෙයන කුට්ඨකමමන මුසාවාදනව;  
සොරකමින්හා විමාවෙන්ද, සොරකමින්හා බොරුකීමෙන්ද,



විවාචනා බොරුකීමෙන්ද යන; උපාසං,\* දෙකින්; සංඝාතා,  
(භාග) රැස්කරන්ට; කුසලො භොගී, දක්ෂ වේ; කාම  
භොගීමානවොච, කාමභොගී මනුෂ්‍යයෙක්ද වෙයි; සො එක  
වක්කු, ඒ එකැස් ඇති පුද්ගලයෙකු; ඉතො, මෙයින්; නිරයං;  
නරකයට; ගන්ත්වා, ගොස්; විභංගාදි, පෙළේ.

6 විවක්කු පන අකමානො සෙවෙයා පුරිස පුග්ගලො,  
බිමමලබෙහි භොගෙහි උට්ඨානාසිගතං ඛනං.

7 දදාති සෙවිසංකප්පො අව්‍යයනමන යො නරො,  
උපෙති භඤ්ඤාංකං යනිත්තො කසොචති. 3.

6—7 අකමානො, කියනලද; සෙවෙයා, ශ්‍රේෂ්ඨවූ; විවක්කු පුරිස  
පුග්ගලො පන, දැස්ඇති පුරුෂ පුද්ගලයෙකු වනාහි; බිමමලබෙහි,  
දූගුණිත්වලබනලද; භොගෙහි, භොගයන් කරණ කොටගෙන;  
උට්ඨානාසිගතං, විශිෂ්ටයන් පැමිණියාවූ; ඛනං, ඛනා;—දදාති,  
දෙයි; සෙවිසංකප්පො, ශ්‍රේෂ්ඨවූ සංකප්පනා ඇති; අව්‍යයන  
මනසො, විවිච්ඡන්සාරගිතවූ සිත්ඇති; නරො, (ඒ) මනුෂ්‍යයෙකු  
ම; යනි, යම්කිසිකිසි; ගන්ත්වා, ගොස්; නසොචති, කොක  
නොකෙරෙද (එබඳුව); භඤ්ඤාංකං, ශ්‍රේෂ්ඨවූ (දෙව) සථාන  
යට; උපෙති, පැමිණේ.

8 අනුච ඵකචක්කුච ආරකා පරිච්ඡේයෙ,  
විවක්කු පන සෙවෙථ සෙවිසං පුරිස පුග්ගලානි. 3.

8 අනුච, අනුයාද; ඵකචක්කුච, එකැස්ඇති නැතැත්තාද;  
ආරකා, දුරින්; පරිච්ඡේයෙ, දුරුකරන්නේය; විවක්කු, දැස්  
ඇත්තාවූ; සෙවිසං, ශ්‍රේෂ්ඨවූ; පුරිස පුග්ගලො පන, පුරුෂ පුද්ගලයා  
වනාහි; සෙවෙථ ඉති, සෙවනසකරන්නේයයි (වදාලස්ක).

### තුන්වන වග්ගයෙහි නවවන සූත්‍ර

ශාථාසි විවරණයයි.

—෧෧෧—

9 අවිඤ්ඤා පටිසංසා දුමේඛිනො අවිචක්ඛණො,  
අභිකම්මණිමි වෙ භොගී ගනතා භික්ඛුන සන්තිකො. 3.

9 දුමේඛිනො, පුංඤ්චරිතවූ; අවිචක්ඛණො, අපණ්ණිතවූ; අවිඤ්ඤා,  
අවිඤ්ඤා, අවිඤ්ඤාවූ ඇති; පටිසංසා, පුරුෂයෙකු; වෙ,  
වෙ,

\* “උපාසං” යනු ගෙනැගිහි ගෙනැගිහි විනිශ්චය වනකි.

ඉදින්; අභිකම්මණං අපි, නිරතුරුවද; භික්ඛුනං සන්තිකෙ, භික්ඛුන්ගේ සමීපයව; ගන්තා හොති, (ධම්මිත්‍රවණ්ණපිණ්ඩ) යන්තේ වේද.

10 අදිං කරාය මජ්ඣම පරියොසානම තාදිසො,  
උගගහෙතුං නසකෙතාති පඤ්ඤාහිස්ස නච්ඡති. 8.

10 තාදිසො, එබදුපුරුෂතෙම; කරාය, (ධම්ම) කරාවගේ, අදිං ව, අදිය (මුල)ද; මජ්ඣම, මධ්‍යය (මැද)ද; පරියොසානම, අවසානය (කෙළවර)ද; උගගහෙතුං, ඉගෙනෙන්නව; නසකෙතාති, නොහැකිවෙයි; අස්ස, ඕහව; පඤ්ඤාහි, (බාරණ) ප්‍රඥානොමෝචනාහි; නච්ඡති, නැත්තිය.

11 උච්ඡිධපඤ්ඤා පුරිසො සෙයෙක එතෙන චූච්චති,  
අභිකම්මණමපි වෙ හොති ගන්තා භික්ඛුන සන්තිකෙ. 8.

11 උච්ඡිධපඤ්ඤා, ඔබ්බාකතුවකවබදුප්‍රඥා ඇති; පුරිසො, පුරුෂතෙම; එතෙන, මොහු කෙරෙත්; සෙයෙක, ශ්‍රේෂ්ඨයයි; චූච්චති, කියනුලැබේ; වෙ, ඉදින්; අභිකම්මණං අපි, නිරතුරුවද; භික්ඛුනං සන්තිකෙ, භික්ඛුන්ගේ සමීපයව; ගන්තා හොති, (ධම්මිත්‍රවණ්ණපිණ්ඩ) යන්තේ වේද.

12 අදිං කරාය මජ්ඣම පරියොසානම තාදිසො,  
නිසිනෙතා අසනෙ තස්මිං උගගහෙත්වාන බ්‍යජනං,  
චූරිසිතො නප්පජ්ජාති ගහිතමපි ස්ස මුස්සති. 8.

12 තාදිසො, එබදුපුරුෂතෙම; කරාය, (ධම්ම) කරාවගේ, අදිං ව, අදියද; මජ්ඣම, මධ්‍යයද; පරියොසානම, අවසානයද; තස්මිං අසනෙ, ඒ අසනයෙහි; නිසිනෙතා, හුන්තේ; බ්‍යජනං, බ්‍යජනවශයෙන්; උගගහෙත්වාන, ඉගෙනෙගෙණ; චූරිසිතො, නැතිවියේ; නප්පජ්ජාති, නොදනී, අස්ස, ඔහුපිඩින්; ගහිතං අපි, ඉගෙනෙගන්නාලද්දද; මුස්සති, කැසේ (මුලාවෙ).

13 පුට්ඨපඤ්ඤා පුරිසො සෙයෙක එතෙන චූච්චති,  
අභිකම්මණමපි වෙ හොති ගන්තා භික්ඛුන සන්තිකෙ. 8.

13 පුට්ඨපඤ්ඤා, පැතුරුණුව ප්‍රඥා ඇති; පුරිසොව, පුරුෂතෙම වනාහි; එතෙහි, මොවුන් කෙරෙත්; සෙයෙක, ශ්‍රේෂ්ඨයයි; චූච්චති, කියනුලැබේ; වෙ, ඉදින්; අභිකම්මණං අපි, නිරතුරුවද; භික්ඛුනං, භික්ඛුන්ගේ; සන්තිකෙ, සමීපයව; ගන්තා හොති, (ධම්මිත්‍රවණ්ණපිණ්ඩ) යන්තේ වේද.

14 ආදි කථාය මජ්ඣිම පර්යොසානව තාදිසො,  
නිසිනෙනාආසනෙනසමිං උගගහෙතාන බ්‍යඤ්ඤං.

15 බාරෙති සෙට්ඨසඤ්ඤාං අව්‍යයනමන සො නරො,  
බමමානුබමමපටිපජෙනා දුක්ඛස්ස නතකරොසියාති. 3.

14—15 තාදිසො, එබදුනැනැත්තේ; කථාය, (බමිම) කථාව  
ගේ, ආදිංව, ආදියද; මජ්ඣංව, මධ්‍යයද; පර්යොසානංව, අවසාන  
යද; නසමිං ආසනෙ, ඒ ආසනයෙහි, නිසිනෙනා, හුන්නේ, බ්‍ය  
ජනං, බ්‍යජනවශයෙන්; උගගහෙතාන, ඉගෙන ගෙන, —බා  
රෙති, දරයි; සෙට්ඨසඤ්ඤාං, ශ්‍රේෂ්ඨවූ සංකල්පනා ඇති;  
අව්‍යයනමනසො, විවිකිත්සාරගිනවූ සිත්ඇති; නරො, (ඒ) මනුෂ්‍ය  
තෙම; බමමානුබමමපටිපජෙනා, බමමානුබමිම ප්‍රතිපත්තියට  
පිළිපත්තේ; දුක්ඛස්ස, සංසාර දුඃඛයාගේ; අනතකරො සියා  
ඉති, කෙළවරකරන්නේ වන්නේයයි (වදාළසේක).

### තුන්වන වග්ගයෙහි දසවන සූත්‍ර කාමාසී විවරණයයි.

—o8—8o—

16 බ්‍රහ්මාතිමානාපිතරො ඥානාචරියාති වුවුවරො,  
ආනුනෙය්‍යව ඥානානං පජ්‍ය අනුකම්පකා,  
තස්මාතිනෙනමයෙස්ස සත්තරෙය්‍යථ පණ්ඩිතො. 3.

16 පජ්‍ය, ඥානප්‍රතිච්ච; (ගෙවත්) දරුමුණුබුදු පරම්පරාවට;  
අනුකම්පකා, අනුකම්පා ඇත්තාවූ; මානාපිතරො, මව්පියෝ;  
බ්‍රහ්මාති, බ්‍රහ්මයායිද; ඥානාචරියාති, ඥානාචාර්යයෝයිද;  
ඥානානං, ඥානයන්ට; ආනුනෙය්‍යව, ආනුනාහර්යෝයිද; (නො  
හොත්) ඥානානා, ඥානයන්ගේ; ආනුනෙය්‍යව, සත්කාරයට සු  
දුස්සෝයිද; වුවුවරො, කියනුලැබෙත්; තස්මාති, එහෙයින්වනා  
හි; පණ්ඩිතො, පණ්ඩිත ඥානෙම; නෙ, ඒ මව්පියන්; නමයෙස්  
ස, නමස්කාර කරන්නේය; අථ, වැලිදු; සත්තරෙය්‍ය, සත්  
කාර කරන්නේය; (කුමකිත්තෙන්).

17 අනෙතන අථ පානෙන වසේන සයනෙනව,  
උච්ඡාදනෙන නිහාපනෙන\* පාදනං බොවනෙනව. 3.

17 අනෙතන, අහරින්ද; “අථ” යනු පදසුරුණයෙහි නිපාතයි,  
පානෙන, පැනින්ද; වසේන, හඳුනා පොරෝනාවතීන්ද; සය

\* “උච්ඡාදනෙන නිහාපනෙන” අවුට්පොත්හි.

“උච්ඡාදනෙන නිහාපනෙන” ලියාදූපොත්හි.

නෙ නව, ඇද පුටු ආදී සෙනසුනෙන්ද; උළුදනෙන, සුළුදගැල් විමෙන්ද; ක්ෂාපනෙන, නැහැවිමෙන්ද; පාදනං බොවනෙන ව, පාදෙවිමෙන්ද; (යන මෙයින් සත්කාර කරන්නේය).

18 නාය නං පරිවරියාය මාතාපිතුසු පණ්ඩිතා,

ඉබෙව නං පසංසනති පෙච්ච සගෙහව මොදගි'ති. 3.

18 මාතාපිතුසු, මව්පියන්කෙරෙහි (කරනලද); නායපරිවර යාය, ඒ සත්කාරක්‍රියාව කාරණාකොටගෙණ; පණ්ඩිතා, පණ්ඩිත යෝ (නුවණැති මනුෂ්‍යයෝ); ඉබ ඵල, මේ ලෝකයෙහිම; නං, ඔහුට (ඒ සත්කාරකරන පුරුෂයාට); පසංසනති, ප්‍රශංසාකෙරෙ න්; පෙච්ච, පරලොව; සගෙහව, සාහිසෙහිද; මොදගි ඉති, සතුටු වෙයි (වැළඳගන්න).

සතරවන වග්ගයෙහි ප්‍රථම සූත්‍ර

ශාථාඨි විචරණංසි.

—ඉද්දං—

19 සංඛාය ලොකස්මිං පරෙවරනි

යස්සිඤ්ඤානං නත්ති කුභිචි ලොකෙ,

සනෙතා විබුමො අනිසො නිරසො

අතාරි සො ජනිජරනති බුමි'ති. 3.

19 ලොකස්මිං, ලොකයෙහි; පරෙවරනි, පරාක්‍රමිණාව සාහමි භාවාදීන්; (හෙවත්) බාහිරවූද අධ්‍යාත්මිකවූද අත්මිභාවාදීන්; සංඛාය, නුවණින් දැන; යස්ස, යමෙක්හට; ලොකෙ, ලොකයෙහි; කුභිචි, කිසිතැනෙක්හි; ඉඤ්ඤානං, රහ වෙස මොහාදී චලන යෙක්; නත්ති, නැත්තේද; සනෙතා, කෙලෙස් සන්සිදුනාවූ; විබුමො, කායදුශ්චරිතාදී දුම්රහිතවූ; අනිසො, රහාදී කෙලෙස් දුක්ඛාත්තාවූ; නිරසො, ආසාරහිතවූ; සො, ඒ (සංයකරනලද අශ්‍රවයන් ඇති) අනිත් පුද්ගලයෙකු; ජනිජරං, ජනිතයා පරව; (හෙවත්) ජනිජරවක්කමරණ දූෂය; අතාරි ඉති, එතරකෙලේ යයි; බුමි, කියමි.

සතරවන වග්ගයෙහි විනිශ සූත්‍ර

ශාථාඨි විචරණංසි.

—ඉද්දං—

20 පහානං කාමසස්සදානං දෙමනස්සානවුහයං,

චිත්තස්ස උණුදනං කුකකුච්චානං නිවාරණං.

21 උපෙකඛාසනි සං සුඛා ඛම්මනක්කපුරෙථවා,

අඤ්ඤාපිමොක්ඛා පබුමි අවිජ්ජායපගෙදනං'ති. 3.



20—21 කාමසංකූප්තං, කාමසංකූප්තං අරමුණුකොට උපන් (ගෙවත්, අවච්ඡාදනමිති ලෝභසහගත චිත්තයහා එක්ව උපත්) සංඥාවන් ගේද; දොමනස්සානච, චෛතසික (ගෙවත්, විචිතවූ ප්‍රතිසංකල්පකතචිත්තයහා එක්ව උපත්) දොමනස්සානගේද යන; උග්ගං, දෙදෙනාගේ; පහානං, නැතිකිරීමද; ටිනස්ස, ටිනස්ස නිවරණයාගේ; (ගෙවත්) භිත්තය දෙදෙනාගේ මැලිබවගේ; පණ්ණදනං, දුර්ලබ්‍යද; කුකුච්චානං, හිතගතයන් නා කුකුච්චවත නාවන්ගේ; නිවාරණං, වැළැක්වීමද; උපෙක්ඛාසනි සං සුඛං, උපෙක්ඛාසනිදෙදෙනාගේ පිරිසිදුබවද; අවිජ්ජාය, අවිජ්ජාවගේ; පහෙදනං, බිඳීමද (කරන්නාවූ); ධම්මතක්කං, සම්මතසංකල්ප නාව; පුරෙජවං, ඉදිරියෙහි ගමන්කිරීම ඇති (අනිත් ඵලය); අසංකප්පිමොක්ඛං, අසංකප්පි පසංකප්පිතයෙහි උපත් මොක්ඛ යයි; (ගෙවත්,) පුරුද්ධකත්තයි; පබ්බතී, කියමි.

**සනාථතා වර්ගයෙහි ගාතිය සූත්‍ර**  
**ගාථාසන්ත විවරණයයි.**

— ෧෪෦ —

22 ලොහජං දොසජං චෙව මොහජං චාප විද්දසු,  
 යං තෙන පකතං කම්මං අප්පංවා යදිවා බහුං,  
 ඉධෙව තං චෙදනිසං වත්ථං අසංකං නිජ්ජනිති. 3.

22 අවිද්දසු, අශ්‍රිතස්ථානලතෙම; ලොහජං, ලොහයෙන් උපන්නාවූද; දොසජං, චෛත්සයෙන් උපන්නාවූද; අපි. වැලිදු; මොහජං, මොහයෙන් උපන්නාවූද (කම්මකෙරේ); තෙන, ඔහුපසින්; පකතං, කරනලද; අප්පංවා, සමුදායවූහෝ; යදි, ඉදින්; බහුංවා, බොහෝවූහෝ; යං කම්මං, යම් කම්මයක් වේද; තං, ඒ (කම්මය); ඉධ එව, සාකෘත අත්මතාවයෙහිම; චෙදනිසං, විච්ඡිද්ධතාවේ; අසංකං වත්ථං, (ඒකම්මය විපාකද්විතීය) අනිත් විසඳුවෙක්; (ගෙවත්) අත්‍ය අත්මතාවයෙක්; නිජ්ජනිති, නැත්තෙය.

23 තස්මා ලොහච දොසච මොහජං චාපි විද්දසු,  
 චිත්තං උප්පාදයං භික්ඛු සම්බාදුංගනිකො ජගෙති. 3.

23 තස්මා, එහෙයින්; විද්දසු, පුරුද්ධතාපරිමාණයෙන්; ලොහං, ලොහයෙන් උපන්නාවූද; දොසං, චෛත්සයෙන් උපන්නාවූද; අපි, වැලිදු; මොහජං, මොහයෙන් උපන්නාවූද (කම්මකෙරේ); භික්ඛු, (සොභාවචර) ඒ භික්ඛුනෙම; චිත්තං, අභිත්මාහි

විද්‍යාව; උප්පාදයං, උපදවන්තේ; සබ්බාදුන්නතියො, සියථ දුට්ඨිනිත්; ජභෙ ඉති, හරිත්තෙයි.

**සතරවන වග්ගසෙහි වතුඤ්ඤා සූත්‍ර**

**භාට්ඨායී විවරණසසි.**

—08—

24 සබ්බද්දවෙසුඛං සෙති බ්‍රාහ්මණො පරිනිබ්බුතො,  
යො නලිම්පති\*කාමෙස්ස සිහිභුතො නිරුපධි.

25 සබ්බා ආසන්නියො ඡෙත්වා විනෙය්‍ය හදයෙදරං,  
උපසන්නො සුඛං සෙති සන්නිං පප්පුය්‍යචෙනසො'ති-3.

24—25 පරිනිබ්බුතො, කෙලය පරිනිවෘත්තයකළාවූ; (හෙවත්) කෙලයයන්ගෙන් නිවුනාවූ, බ්‍රාහ්මණො, ස්වර්ණාශ්‍රව බ්‍රාහ්මණ තෙම; සබ්බද්ද, හැමකල්හි; වෙ, ඒකාන්තයෙන්; සුඛං සෙති, සුවසේ සයනයකෙරෙයි; යො, යමෙක් තෙම; කාමෙස්ස, වස්තු කාම කෙලයකාමදෙක්හි, නලිම්පති, (තෘෂ්ණාද්‍යවිලෙපයෙන්) නොහැල්වේද; සිහිභුතො, (විතතාභ්‍යන්තරය තවනලද කෙලය සන්ගේ අභාවයෙන්) සිහිල්වූයේද; නිරුපධි, කෙලයොපධි රහිත වූයේද (හෙතෙම); සබ්බාආසන්නියො, සියළුතෘෂ්ණාවන්; ඡෙත්වා, සිද; හදයෙ දරං, හෘදය දර්ථය; විනෙය්‍ය, පහකොට; උපසන්නො, සන්සිදුනේ; චෙනසො, ව්‍යතයාගේ; සන්නිං පප්පුය්‍ය, ශාන්තියට පැමිණි; සුඛං සෙති, සුවසේ සයනයකෙරෙයි.

**සතරවන වග්ගසෙහි පචම සූත්‍ර**

**භාට්ඨායී විවරණසසි.**

—08—

26 චතුක්කණේණ චතුචාරො විහතො භාගසොම්නො,  
අයොපාකාර පරිසන්නො අයසාපටිකුජ්ඣො.

27 තස්ස අයො මයාහුම් ජලිතාතෙ ජසාසුතා,  
සමන්නායො ජනසතං ඵරිත්වා තිට්ඨති සබ්බද්ද. 3.

26—27 චතුක්කණේණ සිව්කොණක් ඇත්තේය; චතුචාරො, සිව්දෙසක් ඇත්තේය; විහතො, (ඵසේම) බෙදුනලද්දේය; භාගසො, කොටස්වශයෙන්; මනො, ප්‍රමාණකරන ලද්දේය; අයොපාකාර, අයොමය ප්‍රාකාරයකින්; පරිසන්නො, වටකරනලද්දේය; අයසා, යකබලකින්; පටිකුජ්ඣො, වසනලද්දේය; —තස්ස,

\* නලිම්පති සිද පාඨයි.

අබ්ගුහනරනිකාස -

අබ්ගුහනරනිකාස -

ඵතීරයසමිතධිවු; අයොමයා, යකඩමයවු; හුමි, පාච්චිතොමෝ; ජලිතා, දිලිසෙන්නිය, තෙජසාසුතා, හින්තෙන්සුතාය; සබ්බදා, සියඵකල්හි; සමන්තා, භාත්පසින්; යොජනසතං, යොදුන්සියයක්; ඵරිත්තා, පැතිරගෙණ; නිවසිති, සිටි.

28 වොදිතා දෙවදුතෙහි යෙපමජ්ජනති මාණවා,  
තෙදිසරත්තං සොචන්ති භික්කාසුපගානා. 2.

28 යෙමාණවා, යමිකිසිමනුෂ්‍යකෙනෙක්; දෙවදුතෙහි, දෙවදුතයන්විසින්; වොදිතා, වොදනාකරණලද්දහු; පමජ්ජනති, ප්‍රමාදයට පැමිණෙද්ද; භික්කාසුපගා, ලාමකවූ සිරුරු බවට පැමිණියාවු; තෙ නරු, ඵ මනුෂ්‍යයෝ; දිසරත්තං, දිසිකාලයන් මුළුල්ලෙහි; සොචන්ති, සොකකෙරන්.

29 යෙව ඛො දෙවදුතෙහි සනෙතා සප්පරිසා ඉධ,  
වොදිතා නප්පමජ්ජනති අරියධමෙම කුදාචනා. 3.

29 ඉධ, මේලොකයෙහි; දෙවදුතෙහි, දෙවදුතයන් විසින්; වොදිතා, වොදනාකරණලද්දවු; සනෙතා, වාරත්‍රය සන්සිදු නාවු; යෙවසප්පරිසාඛො, යම්බදුසන්පුරුෂකෙනෙක්වනාහි; කුදාචනා, කිසිකලෙකත්; අරියධමෙම, අරියධමේයෙහි; නප්පමජ්ජනති, ප්‍රමාදනොවෙද්ද (මවුහු).

30 උපාදානෙ භයං දිසා ජාතිමරණ සමිහලෙ,  
අනුපාදාදිමුච්චන්ති ජාතිමරණ සංඛායෙ. 3.

30 ජාතිමරණසමිහලෙ, ජාතියටද මරණයටද කරුණුවු; උපාදානෙ, නාෂණදාජවීන්ග්‍රහණයකිරීමෙහි; භයං දිසා, බිය දැක; ජාතිමරණසංඛායෙ, ජාතිමරණ දෙකසංයකොට සිටියාවු නිව්‍යාණයෙහි; අනුපාදා, කාමුපාදානාදිවශයෙන් ග්‍රහණයනොකොට; චිත්තවචන්ති, මිඳෙන්.

31 තෙඛොපමන්තා සුඛිතා දිට්ඨධම්මාහි නිබ්බුතා,  
සබ්බවෙරහසානිතා සබ්බදුක්ඛං උපච්චගුනාති. 3.

31 අප්පමන්තා, අප්‍රමාදවිහරණයෙන් සුන්නවු; සුඛිතා, සුවපත් වු; දිට්ඨධම්මාසනිබ්බුතා, මෙම අත්බැවිහි සකලතෙලයෙන්නි මුවාවු; සබ්බවෙරහසානිතා, සියළු වෛරහය ඉක්මෙමුවාවු; තෙ ඛො, ඵසත්පුරුෂයෝවනාහි; සබ්බදුක්ඛං, සියළුසාසාරදුක්; උපච්චගු. ඉති, ඉක්මෙමුවාහුයයි (වදාලසේක).

සගරවන වහිසෙහි සචන සුත්‍ර  
ශාඨාසි විමරණසසි.





36 සොහොම්බං චිතරතනා ඤානාධිමමං නිරුපධං,  
ආරුහෙය්‍යෙ යොධිනසම්ච ජීවිතසම්චයෙමදා. 3.

37 සබ්බෙමදෙඅභිභො සම්මතකම්මං දට්ඨබ්බමෙතො,  
තස්සමෙඅනු උසාරෙහො නිරිතාණං අභිපස්සතො. 3.

36—37 සොහො, ඒමම; චිතරතනා, මෙසේවාසයක  
රත්තේ; නිරුපධං, සියලුපඨිත්ගෙන්තොරවූ, ධම්මං, නිව්‍යා  
ණධම්මය; ඤානා, දැන; ආරුහෙය්‍ය, නිරෝහිබැවිඋද; යොධි  
නසම්ච, යොධනබැවිත්ද; ජීවිතසම්ච, ජීවිතයෙහිද; යෙමදා, යම්  
මදකෙනක්වෙද්ද; —සබ්බෙමදෙ, (ඒ) සියල්ලයන්, නොකම්  
මම, බොහෝමයසසිං තනනිව්‍යාණය; බ්බමෙතොදට්ඨං, නිසිදව  
ශයෙන්දැන; අභිපස්සමි, අභිපවනයකෙළෙමි, නිරිතාණං, නිව්‍යා  
ණය; අභිපස්සතො, මනාවදක්නාවූ; තස්සමෙ, ඒමම; උසාරෙ  
හොඅනු, වියභියවූයේය.

38 නාහං භබ්බො එතරහි කාමානි පතියෙවිතුං,  
අනිවතතිහවිසොම් බ්‍රහ්මචරියපරයතො'ති. 3.

38 අහං, මම; එතරහි, දැන්; කාමානි, (චිත්තාරවුම) කාමයන්;  
පතියෙවිතුං, සෙවනයකරන්ට; භබ්බො, භව්‍යතොවෙමි;  
බ්‍රහ්මචරියපරයතො, මාහිබ්‍රහ්මචරියාවපුරිස්සාරකාට්ඨත්තේ;  
අනිවතතිහවිසොම්ඤ්ඤා, (ප්‍රවිශ්ටාවන්හාසච්ඡතාඤ්ඤායෙදා)  
නොතවත්තෙක්වික්කමි; (නොහොත්මතුමිතොත්ති) නුපදිත්  
තෙක්වත්තෙමියි (විදුළුසේක).

### සභ්‍යවන වර්ගයෙහි භව්‍යවන සූත්‍ර

#### ශාථාසා විවරණයයි.

39 නත්ථෙලාකෙ රහොනාම පාපකම්මං පඤ්ඤාතො,  
අත්තා තෙ පුරිස ජානාති සම්මං වා යදිවාමුසා. 3.

39 ලොකෙ, (සත්‍ය)ලෝකයෙහි; පාපකම්මං, පවිකම්ම; පඤ්  
ඤාතො, කරන්තාහව; රහොනාම, රහසෙක්කම්ම; නත්ථි, නැ  
ත්තේය; පුරිස, (එම්බ)පුරුෂය; තෙ, නාගේ; අත්තා, ආත්මය  
තෙම; (භවත්ති)සිත; යදි, ඉදින්; සම්මංවා, සත්‍යයහෝ; මුසාවා,  
බොරුවහෝ; ජානාති, දනි.

40 කලාමාණං චිත රො සකඛි අත්තානං අනිමක්කසි,  
යොසත්තං අත්තනිපාපං අත්තානං පරිගුහසි. 3.

40 රො, පිත්තවැ; චිත, ජිකාත්තයෙන්; කලාමාණං, යහපත්  
කම්මය; සකඛි, ශ්‍යෙෂ්ඨ; අත්තානං, තමා; අනිමක්කසි, ඉක්ම  
හගනෙහිද; යො, යමෙක්තෙම; අත්තනි, තමාකෙරෙහි; ස  
ත්තංපාපා, විද්‍යමානවූපාපය, අත්තානං, තමා; පරිගුහසි, සහ  
විත්තෙහිද (එහෙයිනි).

41 පසුනන්දෙවාචනථාගතාව ලොකසම්මං බාලංවිසමංවරතනං,  
 නසමාගි අනාධිපකො සතොවරෙ ලොකාධිපොච නිප }  
 කොච්ඤාසි }  
 බම්මාධිපොචඅනුබම්මවාරි නතිසතිසම්මපරකකමොවුති.

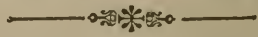
41 ලොකසම්මං, (සත්‍ය) ලොකයෙහි; විසමංවරතනං, විෂමව  
 හැසිරෙන්නාවූ; (හෙවත්) විෂමවූකායවාක්සමාවාරයෙන්සුකත  
 වූ; බාලං, අයුනයා; දෙවාච, දෙවියෝද; නථාගතාව, (පරසින්  
 දන්නා)සත්‍යයෝද; පසුනති, දකිත්; නසමාගි, එහෙයින්වකාහි;  
 වුති, තවුස්තෙම; අනාධිපකො, නමාඅධිපතීකොචඇත්තේ(ද);  
 ලොකාධිපොච, ලොකයාඅධිපතීකොචඇත්තේද; නිපකොච,  
 පුද්ගලවත්සුකතවූයෙද; ඤාසි, ධනනකරණසුච්ඡවූයේ(ද); බම්මාධි  
 පොච, බම්මයඅධිපතීකොචඇත්තේද; අනුබම්මවාරි, බම්මානු බම්ම  
 පුරිපතනියෙහි හැසිරෙණසුච්ඡවූයේ (ද); සම්මපරකකමො, ස්ථිරවූ  
 විසසිඇත්තේද, සතො, සිතියෙන්සුකතව; වරෙ, හැසිරෙන්නේය.

42 පසස්ගමාරංඅභිභුසා අනනකංයොචස්සසිඡුතිභියං පධානවා,  
 සතාදියොලොකවිදු සුමෙධොසබ්බසුධමෙමසු අතමම }  
 යොවුති'ති. 3. }

42 පධානවා, විසවිනනවූ; යොච, යම්තවුසෙක්තෙමේ, මාරං,  
 මාරයා; පසස්ග, ජයගෙණ; අනනකං, වසවර්තියා, අභිභුසා,  
 මැඩපවතා; ඡුතිභියං, අභිත්ථලය; සුසි, ස්පෂිකෙලේද; තාදි  
 සො, එබ්දවූ; ලොකවිදු, තුන්ලෝදත්තාවූ; සුමෙධො, මනාපුද්ග  
 ඇහතාවූ; සබ්බසුධමෙමසු, සියළුගෙහුමුක්තබමියන්හි; අත  
 මමයො, තාජණවර්ගිතවූ; සොවුති, ඒ (සජිණාශ්‍රව) තවුස්තෙම,  
 ගාතිසතිඉති, නොපිරිගෙන්නේයයි (වදාලසේක).

සතරවනවගියෙහි අසවන සුත්‍ර  
 ගාථාසි විවරණයයි.

## සතරවන වගිය සමාපතයි.



43 දසුනකාමොසිලවනං සඛමංයොතු මිච්ඡති,  
 විනෙසමචෙජරමලං සචෙසබොතිවුචති. 3.

43 (යො, යමෙක්තෙම; ) සිලවනං, සිල්වතුන්; දසුනකාමො,  
 දකිනුකාමනිවේද; සඛමං, සදහම්; යොතුං, අසත්ව; ඉච්ඡති,  
 කැමතිවේද; මචෙජරමලං, මාත්සයස්මලය; විනෙසා, පහ

කොට (සිටියේවේද); සො, ගෙනෙම; වෙ, ඒකාකනයෙන්; සබොද්දනි, ශ්‍රමාවනනයයි; වුවෙනිද්දනි, නියනුලැබෙයි (වදාලයේක).

**සස්වන වග්ගයෙහි දෙවන සූත්‍ර**

**ගාථාසන්ත විවරණයයි.**

44 සබ්බදානං උපසංඝුත්තං අභිංසාසං ඝොසොදමො,  
මානාපිතු උපට්ඨානං සන්තානං බ්‍රහ්මචාරිනං. 3.

44 දානං, දන්දීමද; අභිංසා, කරුණාවහා කරුණු පුච්ඡාගවෙ තනාවද; සායමො, සීලසංයමයද; දමො, ඉන්ද්‍රියදමනයද; සන්තානං, සන්සුන්වූ; බ්‍රහ්මචාරිනං, ශ්‍රේෂ්ඨවිශ්වාචන්සුකතවූ වන්ගේ; මානාපිතු උපට්ඨානං, මවුපියන්ට උපසාරකිරීමද; ඝොසො, සත්පුරුෂයන්විසින්, උපසංඝුත්තං, පසස්නාලද්දේය.

45 සනංචනානිසානානි යානිසෙවෙථ පණ්ඩිතො,  
අරියොදස්සන සම්පන්නො සලොකංභරතෙසිවංති. 3.

45 සනං, සත්පුරුෂයන්ගේ, යානිච්ඡානිසානානි, මේමේකාරණයන්, පණ්ඩිතො, පණ්ඩිතපුරුෂයෙකු; සෙවෙථ, සෙවනය කරන්නේද; අරියො, ආර්යවූ; දස්සනා සම්පන්නො, උත්තමදර්ශනයෙන් සුකතවූ; සො, ගෙනෙම; සිවංලොකං, නිරුපද්‍රවවූ දිව්‍ය ලොකය; භරතෙද්දනි, සෙවනය කෙරෙයි (වදාලයේක).

**සස්වන වග්ගයෙහි සස්වන සූත්‍ර**

**ගාථාසන්ත විවරණයයි.**

46 යථාපිපඛිතො සෙලො අරසංඝස්මිං බ්‍රහ්මචරො,  
තං රුක්ඛා උපනිස්සාය වංචිතො තෙවනස්පති. 3.

46 යථාපි, යම්ගේ; අරසංඝස්මිං, අග්‍රාමකස්ථානයෙහිවූ; බ්‍රහ්මචරො, මහවෙතෙහි (පිහිටි); සෙලොපඛිතො, ගෙලෙමය පථනයක්වේද; තං, ඒපථිකය; උපනිස්සාය, ඇසුරුකොට; තෙවනස්පතිරුක්ඛා, ඒවනදෙවුවාසයෙන්, වංචිතො, වැඩෙද්ද.

47 තරෙව සීලසම්පන්නං සඛං කුලපතිං ඛ,  
උපනිස්සාය වංචිතො උත්තරදුරව ඛණ්ඩා. 3.

47 තරාච්ච, එපරිදෙනම; ඉඛ, මේලොකයෙහි; සීලසම්පන්නං, සීලයෙන් සමන්විතවූ; සඛං, සැදහැවත්; කුලපතිං, කුලභිමියා; උපනිස්සාය, ඇසුරුකොට; උත්තරදුරව, අභ්‍යුදරවෙන්; ඛණ්ඩා, බණ්ඩුරනයෙන්ද;—අනතුරුගාථාවහා සමබන්ධයි.

48 අමච්චා ඤාතිසංඝාව යෙවසසඅනුජීවිතො,  
නසසසිලවරතො සිලං වාගංසුවරිතානිව,  
පසසමාඛානුකුඛිනති යෙහවනතිවිවකඛණ. 3.

48 අමච්චා, අමාත්‍යයෝ(ද); ඤාතිසංඝාව, නැසමුහයාද; අසස, ඔහුගේ; යෙඅනුජීවිතො, යම්යෙවසකතෙතක්වෙද්ද; තෙව, ඔවුන්ද; වංචිත, වැඩෙන; සිලවරතො, සිල්වත්වූ; අසස, ඔහුගේ, සිලං, සිලය(ද); වාගං, තත්‍යය(ද); සුවරිතානිව, සුවරිතයන්ද; පසසමාඛා, බලන්නාහු; අනුකුඛිනති, අනුවරතරෙන්; යෙ, යමෙක්; විවකඛණපවනති, නුවණැත්තාහුවෙද්ද (ඔවුන්).

49 ඉධධමංචරිතොන මග්ගංසුගතිගාමිනං,  
නඤ්ඤාදෙවලොකසමිලමාදනතිකාමකාමිතොති. 3.

49 ඉධ, මේලොකයෙහි; සුගතිගාමිනංමග්ගං, සුගතියටයන් නාවුමාගීයසිකිතනලද; ධමමං, ධර්මයෙහි; චරිතොන, හැසිර, දෙවලොකසමි, දිව්‍යලොකයෙහි; නඤ්ඤා, සතුටුවන්නාහු; කාමකාමිතො, කාමයන්කැමැතිවෙමින්; මොදනතිඉති, සතුටු වෙත්යයි(වදාලස්ක).

සස්වන වර්ගයෙහි නවවන සූත්‍ර

ශාථාසී චිතරණසසි



## ප්‍රථම පණ්ණාසකය නිමි.



50 උපනිසතිජීවිතමපමාසං \* ජරුපනිතසසනසනතිතාණ  
ඵතංභයමරණ පෙකඛමාතො පුඤ්ඤාතිතතිරුද්ධවා  
වහාන. 3. }

50 ජීවිතං, ජීවිතනිසාය; උපනිසති, (ජරුවිසිතිමරණය සමිපයට) පමුණුවනුලැබේ; ආසං, (සත්‍යයෙන්)ආස්‍රය; අපා, සාප්‍රය; ජරුපනිතසස, ජරුවිසිති (මරණයසමිපයට) පමුණු වනලද්දහුව; තාණ, රසාසානායෝ; නසනති, නැත්තාහ; මරණ, මරණයෙහිලා; ඵතංභයං, මේත්‍රිවිධනය; පෙකඛමාතො, බලනනැතැත්තේ; සුඛාවහානි, සැපවලවන්නාවූ; පුඤ්ඤාති, කුසලයන්; තතිරුද්ධ, කරන්නේය.

51 යොධකායෙන සඤ්ඤාමො වාචායඋදවෙතසා,  
තංතසසපෙතසසසුඛායගොතිසංජීවමානොපකරොති }  
පුඤ්ඤානති. 3. }

\* 'ජීවිතමපමාසං' කිසිතැනක.



51 ඉධ, මේලොකයෙහි; කායෙන, කායවාරයෙහිද; වාචාය, වාක්වාරයෙහිද; උද, යළිත්; චෙනසා, මනෝවාරයෙහිද(වු); යොසංයමො, යම්සංවරයක්වේද; ජීවමානො, ජීවත්වනු ලබන්නේ; සංපුණ්ණං, යම්පිණක්; පකරොති, කෙරේද; තං, ඒ පිණ, පෙනසා, පරලොචනියාවූ; තස්ස, ඔහුට; සුඛාය, සැපපිණි ස; ගොතිඉති, වේයයි(විදුලාස්සක)

ප්‍රථම වග්ගෙහි ප්‍රථම සූත්‍ර  
ගාථායී විවරණයයි.

52 ආදිත්තසම්මංආභාරසම්මං යංනිගරතිනාපතං,  
තංතස්සගොතිඅනාය නොවසංතත්ථස්ගති. 3.

52 අභාරසම්ම, ගෘහය; ආදිත්තසම්ම, ගිනිගත්තල්හි; යංතාපතං, යම්නිසිතාණ්ඩක්; නිගරති, බැහැරකෙරේද; තං, ඒ ගාණ්ඩය; නාය, ඒගෘහස්වාමියාට; අනාය, වැඩපිණිස; ගොති, වේ; යං, යම්ගාණ්ඩයක්; නොව, බැහැරනොකෙරේද (එය); තත්ථ, එහි, ථස්ගති, දනුලැබේ.

53 එවිමාදිපිතො ලොකො ජරායමරණෙනව,  
නිගරෙථව දුතො දීත්තං ගොතිසුනි + හතං. 3.

53 එවං, එසේ; ලොකො, ලෝවැසිජනතෙම; ජරාය, ජරාවෙන්(ද); මරණෙනව, මරණයෙන්ද; ආදිපිතො, දුල්මතලද්දේය; දුතො, (නමාසතුදෙය) දීමෙන්; නිගරෙථඑව, (දුතාවෙනනාව) බැහැරකරන්නේම; දීත්තං, දෙනලද්ද; සුනිහතංගොති, මනාවබැහැරකරණුලද්දේවේ;

54 යොධකායෙන සක්කමොවාචායඋදචෙනසා,  
තංතස්සපෙනසසුඛායගොති යං ජීවමානො පකරොති  
නිපුණ්ණති. 3. }

54 ඉධ, මේලොකයෙහි; කායෙන, කායවාරයෙහිද; වාචාය, වාක්වාරයෙහිද; උද, යළිත්; චෙනසා, මනෝවාරයෙහිද(වු); යොසංයමො, යම්සංවරයක්වේද; ජීවමානො, ජීවත්වනු ලබන්නේ; සංපුණ්ණං, යම්පිණක්; පකරොති, කෙරේද; තං, ඒ පිණ, පෙනසා, පරලොචනියාවූ; තස්ස, ඔහුට; සුඛාය, සැපපිණිස; ගොතිඉති, වේයයි (විදුලාස්සක).

ප්‍රථම වග්ගෙහි විනිස සූත්‍ර  
ගාථායී විවරණයයි.

55 ඉතීකණ්භාසුසෙතා සු රෙහිණීසුභරිසුවා,  
කම්මාසාසු සරුපාසු ගොසුපාරෙවතාසුචි 3.

56 යාසුකාසුච ඵතාසුදනෙතාඡයතිසුඛගොවා,  
ධොරස්භොබලසම්පනොතා කලකණ්ඡවතිකකමො. 3.

55—56 කණ්භාසු, කාණ්ණවණ්ණවුගො; සෙතාසු, සෙවන  
වණ්ණවුගො; රෙහිණීසු, රකතවණ්ණවුගො; භරිසුවා, පලා  
ශවණ්ණවුගො; කම්මාසාසු, ශවලවණ්ණවුගො; සරුපාසු, (තම  
න්වත්සන්භා) සමානවණ්ණවුගො; පාරෙවතාසුචා, කපොතවණ්ණ  
වුගො; ඉතී, මෙසේකියනලද්දවු; ඵතාසුගොසු, මේදෙනුන්  
අතුරෙන්; යාසුකාසුච, යමිකිසිදෙනෙකුත්කෙරෙහි;—ධොරස්  
භො, බරුසුලනසුචු; බලසම්පනොතා, ශක්තිසම්පන්නවු; කලක  
ණ්ඡවතිකකමො, සෘජුවුවෙගයෙන්ගමන්කරන්නාවු; දන්තො,  
භික්ෂුවාවු; සුඛගොවා, වාෂපයෙක්තෙම; ඡයති, උපදි;

57 තමෙවභාරෙසුජනති නාසුචණ්ණං පරිකරෙ,  
ඵවමෙවම්බුසෙසු යසම්කසම්චිතීරියෙ. 3.

57 තමෙව, මිහුම; භාරෙ, බරෙහි; සුජනති, යොදන්; අසු,  
මිහුගෙ; වණ්ණං, ශරීරවණ්ණය; නපරිකරෙ, පරික්ෂානොක  
රෙන්; ඵචංඵව, ඵපරද්දෙන්ම; ම්බුසෙසු, ම්බුසයන්අතුරෙ  
න්; යසම්කසම්චිතීරියෙ, යමිකිසිකුලසමූහයෙක්හි;

58 බතරියෙබ්බාහමණ්ණෙවෙසෙසු සුඤ්චණ්ඩාලසුකකුසෙ,  
යාසුකාසුචඵතාසු දනෙතාඡයතිසුබ්බතො. 3.

59 බම්මවෙධාසිලසම්පනොතා සච්චවාදි භිරිමතො,  
පභිණ්ඡතිමරණො බ්බහමචරියසුකෙචලි. 3.

60 පනතභාරෙවිසං සුතොතා කතකිචෙවාඅනාසවො,  
පාරගුසබ්බබම්මානං අනුපාදායතිබ්බුතො. 3.

58—59—60 බතරියෙ, සන්ත්‍රියකුලයෙහිගො; බ්බාහමණ්ණ, බ්බු  
ණ්ණකුලයෙහිගො; වෙවෙසෙ, වෙවෙසකුලයෙහිගො; සුඤ්ඤ,  
සුද්දකුලයෙහිගො; චණ්ඩාලෙ, සැබොල්කුලයෙහිගො; සුකකු  
සෙ, බ්බුරුකුලයෙහිගො; ඵතාසු, මේසන්ත්‍රියාදිප්‍රභෙදවු; යාසු  
කාසුච, යමිකිසිඡරියෙක්හි;—බම්මවෙධා, බම්මියෙහිභිතිතියාවු;  
සිලසම්පනොතා, සිලයෙන්සුන්නවු; සච්චවාදි, සැබැකියනසුචු;  
භිරිමතො, පාපයටලඤ්ඤාත්තාවු; පභිණ්ඡතිමරණො, පභිණ්  
කරණලද ඡරියයා මරණයඇති, බ්බහමචරියසු, ශ්‍රේෂ්ඨවයභා  
වගේ, කෙචලි, සියල්ලෙන්සම්පූර්ණවු;—පනතභාරෙ, බහාතබ  
නලද සකඤ්ඤාදිබරඇති; විසංසුතො, නාණ්ණදෘෂ්ටිත්විසුකතවු;

කතකිලේවා, සතරමාගීයෙන්කරණලදකාත්‍යඇති; අනාසලො, කාමාදිභුත්‍යවර්තනවූ; සබ්බමමානං, (පච්ඡාසනාදි) සියළුම යන්ත්‍රයන්; පාරගු, පරතෙතරවපැමිණියාවූ; අනුපාදය, තෘෂ්ණා දිවශයෙන්නොගෙණ; නිබ්බූතො, කෙලෙසපරිනිව්‍රාණයෙන් නිවුනාවූ; දන්තො, ඉන්ද්‍රියදම්නායකත්‍රාවූ; සුබ්බතො, සුවචයෙන් තෙම, ජයති, උපදී.

61 තස්මිංස්සව පිරපේබ්බෙනා විපුලාහොතිදක්කණි,  
බාලාවඅපිඡනනා දුමමබා අස්සනාපිනො. 3.

62 බහිමාදදන්තිදානානි නහිසනොඋපාසරෙ,  
යෙවසනොඋපාසෙනති සප්පසෙසුධිරසමමතෙ. 3.

63 සඛාවනෙසංසුතතෙ මූලජානා පතිට්ඨිතා,  
දෙවලොකචතෙයන්ති කුලෙවාඉඛජයරෙ,  
අනුසුබ්බෙනතිබ්බාණං අධිගච්ඡන්තිපණ්ණිනා'ති. 3.

61-62-63-විරපේ, රුහවෙෂමොහරජස්වර්තනවූ; තස්මිංස්ස වබ්බෙන, එමකෙතෙහි (දෙනලද); දක්කණි, දක්ෂිණාතො මෝ; විපුලාහොති, මහත්ඵලවත්තිය; අපිඡනනා, කෙන නොදන්නාවූ; දුමමබා, දුප්ප්‍රාශවූ; අස්සනාපිනො, ඇසුපිරු තැත්තැනාවූ; බාලාව, අශ්‍යතරෝවනාහි;—බහිමා, මේශා සනගෙන්පිටත්තත්හි; දානානි, දෙයා බව්විදානන්; දදන්ති, දෙත්,සනො,(බුඩ්ධතොකබුඩ්ධක්ෂිණාසුවසංබසන)සත්පුරුෂයන් කරු; නහි උපාසරෙ, නො එළඹෙත්; යෙව, යමෙක්වනාහි;ස ප්‍පසෙසු, පුශුසහිතවූ; ධිරසමමතෙ, පණ්ණිනාසි සමමතකරණලද; (නොහොත්) පණ්ණිනාසන්විසිත්සම්භාවනාකරණලද; සනො, සත්පුරුෂයන්කරු; උපාසෙනති, එළඹෙත්;—නෙසං, ඔවුන්ගේ; සඛාව, ශ්‍රමිකතොමෝද; සුතතෙ, බුදුන්කෙරෙහි; මූලජානා, මූලභවගත්තාලද්දී; පතිට්ඨිතා, පිනිටියා වත්තීද;තෙ පණ්ණිනා,ප්‍රපණ්ණිනායෝ; දෙවලොකච, දිව්‍යලොක වද; යන්ති, යෙන්; ඉඛ, මේමතුෂ්‍යලොකයෙහි; කුලෙවා, උතුම්කුලයෙන් හිඟෝ, ජයරෙ, උපදිත්; අනුසුබ්බෙන, ක්‍රමයෙන්; නිබ්බාණං, නිව්‍රාණං (ද); අධිගච්ඡන්ති ඉති, පැමිණෙත්සාදී (චදුලසේක).

ප්‍රථමවග්ගෙහි සප්තම සුත්‍ර ශාඨාසිව්වරණසසි.

64 අනුච්චාවචසීලස්ස නිපකස්ස ච කුසිනො,  
චිත්තං යස්ස චිඡිදානං එකගං පුසමාහිතං. 3.

65 තං චෙ තමොනුදං ධිරං \* තෙව්ඨං මච්චුගාසිනං,  
හිතං දෙවමනුස්සානං ආහු සබ්බායගාසිනං. 3.

\* “විරු” බුදුන පෙළේ.

64—65— අනුච්චාවචසීලස්ස, කලින් කල චැඞ්ඞි පිරිනිමි රහිත සිල්ඇති; නිපකස්ස, ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූ; (“ච” යනු පදපුරණයෙහි නිපාතයි; කොට්ඨකො, බන්ධන කරණ සුලුවූ; යස්ස, යම් ඤාණයක් වශයකුගේ; චිත්තං, සිත; චස්සාදං චසංගමං පැමිණියේවෙද; එකාගං, එකගවූයේවෙද; සුසමාහිතං, (අරවුණෙහි) මොනවට තබනලද්දේවෙද;—තමොක්කං, කෙලසාන්ධකාරය නැසුවාවූ; ධිරං, ධෛර්යවන්තවූ; තෙව්ඤ්ජං, ත්‍රිවිදකවෙන් යුක්තවූ; මච්ඡා භාගිකං, මාරයා පහකොට සිටියාවූ; දෙවමනුස්සානං, දෙවිමිනි සුන්ව; හිතං, හිතවූ; තං, ඒ ඤාණයක්වශන්වහන්සේ; චෙ, ඒ කාන්තයෙක්, සබ්බසංඝායිකං, සියළු පාපබලවශන් දුරුකොට සිටියේය (ධි); අනු, කියත්.

66 නිහි විජ්ජාහි සමපනං අසම්මුත්තවිහාරිකං,  
බුධං අනම්මසාරීරං තං නමස්සනති ගොතමං. 3.

66 නිහි විජ්ජාහි, ත්‍රිවිදකවෙන්; සමපනං, යුක්තවූ; අසම්මුත්ත විහාරිකං, නුමුත්තව වාසය කරන්නාවූ; බුධං, චතුස්සත්‍යය අවබෝධකලාවූ; අනම්මසාරීරං, පස්විම ශරීරයක් දරන්නාවූ; ගොතමං, ගොතම ගොතුවූ; තං, ඒ බුදුන්; නමස්සනති, (සව්වෝ)නම දිත්;(නොහොත්)ගොතමං, ගොතම ශ්‍රාවකවූ; තං, ඒ ඤාණයක් වශ; නමස්සනති (දිව්‍යමනුෂ්‍යයෝ) නමස්කාර කෙරෙත්.

67 පුඤ්ඤනිවාසං යො වෙදි සග්ගාපායම පස්සති,  
අරො ජුතිකම්මං පතෙතා අභිඤ්ඤා වොසිතොවුති. 3.

68 එතාහි නිහි විජ්ජාහි තෙව්ඤ්ජො හොති බ්‍රාහ්මණො,  
තමහං වදාමි තෙව්ඤ්ජං නාඤ්ඤං ලපිතලාපනනි. 3.

67—68 යො වුති, යම් (ඤාණයක්) තවුසෙක් තෙම; පුඤ්ඤනිවාසං, පෙරවිසූ කදපිළිවෙල; වෙදි, දත්තෙද; සග්ගාපායම, (පටිකාමාවචර නවබ්‍රහ්මලෝකසංඛ්‍යත) සවිත හා සතර අපාය ද; පස්සති, දකිද, අරො, යළිත්; අභිඤ්ඤා, දැන; වොසිතො, (කාන්ත වසානගේ) නිමාවට ගියේ; ජුතිකම්මං, අභිත් ඵලයට; පතෙතා, පැමිණියේවෙද;—එතාහි නිහි විජ්ජාහි, මේ (යරොක්ක පුච්චනිවාසා නුසමාහිතාදි)ත්‍රිවිදකවෙන්; බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රාහ්මණ තෙම; තෙව්ඤ්ජො, හොති, ගෙවුප්දසක වේ; තං, ඔහු; අහං, මම; තෙව්ඤ්ජං, ගෙවුප්දසකය(ධි); වදාමි, කියමි, ලපිතලාපනං, අත්‍යයන් විසින් කියනලද වචන මාතෘකයක් ඇති; අඤ්ඤං, අති කෙකු; නදුති, ගෙවුප්දසකය කොතියමිධි (වදාලයේක).

ප්‍රථම වර්ගයෙහි අපවම සුත්ත  
ගාථාපිට්ඨකයකි.



69 යො සිලබ්ධිනසම්පන්නො පඤ්ඤානාසමාගිනො,  
චිත්තං යස්ස චසිභූතං එකගං සුසමාගිතං.

70 සුබ්බතිවාසං යො චෙදි සත්තාපායච පස්සති,  
අරො ජාතිකාසං පට්ඨානං අභිඤ්ඤා චොසිතො මුනි.

71 එතාගි නිති චිත්තාගි තෙවිත්තො හොති බ්‍රාහ්මණො,  
තමහං චදුම් තෙවිත්තං නාඤ්ඤං ලභිතලාපනනි. 3.

69 යො, යමෙක් තෙම; සිලබ්ධිනසම්පන්නො, සිල වෘත්ත  
දෙකින් සම්පූර්ණවූයේ වේද; පඤ්ඤානාසමාගිනො, නිවර්ණපිණිස මෙහෙ  
යනලද සිත් ඇත්තේ වේද; සමාගිනො. (අපි දණ්ඩපචාර සමාගි  
යෙන්) සත්සිදුහන් වේද, යස්ස, යමෙකුගේ; චිත්තං සිත, චසිභූ  
තං, වසගබවට පැමිණියේ වේද, එකගතං, එකඟ වූයේ වේද; සු  
සමාගිතං, (අරමුණෙන්) මොනවට තබනලද්දේ වේද.

70-71 මේ සංඛ්‍යාදෙක්හි පෙණෙන ශාරාදෙහේ අර්ථයට  
67 වන 68 වන ශාරාවයට කියනලද නසින් දතයුතු—

සුච්චිතිශෙඨි නවම සුත්‍ර ශාථාසම්චරණසි.

සුච්චිති ශාථාසම්චරණසි  
ස මා පන සි.



72 යෙ විරුඛා සලලපනති චිතිච්චිකා සමුස්සිතා,  
අනර්ථගුණ මාසජ්ජ අඤ්ඤමඤ්ඤා විචරෙහිතො. 3.

72 විරුඛා, (විරෝධසංඛ්‍යාත කොපයෙන්) විරුඬවූ; චිතිච්චිකා,  
අභිනිදේශ ඇත්තාවූ; සමුස්සිතා, (මානශෙන්) ඔසවනලද්දවූ;  
යෙ, යමෙක්; අසජ්ජ, (ගුණය) ගවා, අනර්ථගුණං, අනායසී  
ගුණකරාව; සලලපනති, කරාකෙරෙද්ද (මවුහ); අඤ්ඤමඤ්ඤා  
චිවරෙහිතො, ඔවුනොවුන්ගේ සිදුරු සොයන්නාහු.

73 දුඛාසිතං විකම්බිතං සම්පමොහං පරාජයං,  
අඤ්ඤමඤ්ඤාසාහිනානුත්ති තදරිශො කර්තාවරෙ. 3.

73 අඤ්ඤමඤ්ඤාසා, ඔවුනොවුන්ගේ; දුඛාසිතං, දුභිෂිත(වච  
න) යටද; විකම්බිතං, පැකුලුම් දෑයටද; සම්පමොහං, මුලාවට  
ද; පරාජයං, පැරදීමටද; අභිනානුත්ති, සතුටුවෙත්; අරිශො, අ  
යසිතෙම; තං කර්ම, ඒ කර්ම; තාවරෙ, නොනිසන්නේය.

74 සචෙ චස්ස කර්මාකාරො කාලමඤ්ඤාය පණ්ඩිතො,  
බම්මට්ඨි පටිසංසන්නා ඥාතවර්තා කර්මා. \* 3.

\* “යා අරිතවර්තා කර්මා,—පොත්.

74 සචෙව, ඉදිනුදු; පණ්ඩිතො, පණ්ඩිතපුරුෂතෙමි; කාලං අඤ්ඤාය, කල්දෙන; කර්මකාමොඥා, කර්මකරණකැමතිවේද; අරියවර්තා, ආර්යයන්විසින් කියනලද; ධම්මට්ඨපටිසංස්ඝතා, ධම්මයෙහි පිහිටියාවූද ධම්මයෙන් ප්‍රතිසංස්කෘතවූද; යාකථා, යම් කර්ම වස්තුවිද.

75 තා කර්ම කර්මයෙ ධරො අවිරුඛො අනුස්සිතො,  
අනුපාදිණේණ මනසා අපලාසො අසාහසො. 3.

75 අවිරුඛො, (විරෝධසංකීර්ණ කොපයෙන්) විරුධනොවූ; අනුස්සිතො, (මානසෙන්) නොමස වනලද්දවූ; අපලාසො, සුගත් ග්‍රාහ රහිතවූ; අසාහසො, (රූප වෙළ මොහ සාහසිකයින්ගේ වශයෙන්) අසාහසිකවූ; ධරො, ප්‍රායුතෙමි; අනුපාදිණේණ මනසා, නොඋඩනු සිහිත්; තං කර්ම, ඒ කර්මව; කර්මය, කියන්නේය.

76 අනුස්සය්‍යමානො සො සමමදඤ්ඤාය භාසති,  
සුභාසිතං අනුමොදෙය්‍ය දුබ්බධි නාවසාදයෙ. 3.

76 අනුස්සය්‍යමානො, රූපී නොකරන්නාවූ; සො, හෙතෙම; සමමදඤ්ඤාය, මනාකොට දෙන; භාසති, කියයි; සුභාසිතං, යහපත් වචනය; අනුමොදෙය්‍ය, අනුමොදන් වන්නේය; දුබ්බධි යෙ, නපුරු වචනයෙහි; නාවසාදයෙ, නොගැලෙන්නේය,

77 උපාරම්මා න සිකෙඛ්‍යා ඛලිතව න ගාහයෙ,  
නාභිගරෙ නාභිමඤ්ඤ න වාචං පසුතං හණ්. 3.

77 උපාරම්මා, දෙපාරොපනය; නසිකෙඛ්‍යා, ඉගෙන නොගන්නේය; ඛලිතව, (වචන) පැතිලීමද; නගාහයෙ, (මෙය නොපලේ දෙපයයි) ග්‍රහණය නොකරන්නේය; නාභිගරෙ, යටපත් නොකරන්නේය; නාභිමඤ්ඤ, නොමිසින්නේය; පසුතං, සැබෑ බොරු දෙකින් සූක්ෂ්මවූ; වාචා, වචනය; හණ්, නොකියන්නේය.

78 අඤ්ඤානන්ධං පසාදන්ධං සතං චෙ භොති මත්තනා,  
එවං බො අරියා මනෙතන්ති එසාඅරියානමත්තනා,  
එතදඤ්ඤාය ඓධාපී න සමුදය්‍යය මත්තං යති. 3.

78 චෙ, ඒ කාන්තයන්; සතං, සත්පුරුෂයන්ගේ, මත්තනා, කර්මතොමෝ; අඤ්ඤානන්ධං, දැනගැනීම පිණිසද, පසාදන්ධං, ප්‍රසාදඉපදීම පිණිසද; භොති, වේ; එවං බො, මෙසේවනාහි; අරියා, ආර්යයෝ; මනෙතන්ති, කර්මකරෙත්; එසා, මෝනොමෝ;

අවියානා, ආයතනත්තේ; මනනා, කථාව වත්තිය; මෙධාපි, ප්‍ර  
ඥවත්තතෙම; එතං, මෙය; අසුඤ්ඤා, දැන; නසම්මුඤ්ඤාය, (මාන  
යෙන්) නොනැගිත්තේය; මනනායෙද්දුනි, (මානායෙන් නොනැග) කථා  
කරන්නේයයි (වදාලාසේක).

විනිස වහිසෙහි සප්තම සුත්‍ර

ගාථානි විවරණයෙහි.

79 පාණං න භා නෙ \* නවදින්නමාදියෙ

මුසා න භාසෙ නව මජ්ඣපො සියා,

අබ්භමචරියාවිරමෙය්‍ය මෙට්ඨනා

රතනිං නභුජෙය්‍ය චිකාලභොජනං. 3.

79 පාණං, ප්‍රාණය, නභානෙ, නොනසන්නේය; අදින්නං,  
(හිමියන් විසින්) නුදුන්නේදෙය, නව ආදියෙ, ග්‍රහණය නොකරන්  
තේය; මුසා, බොරුබස්, නභාසෙ, නොකියන්නේය; මජ්ඣපො  
නව සියා, මත්පැන් පානයකරන්නෙක් නොවන්නේය; අබ්භම  
චරියා, අලෙස්සිවයභාවය; මෙට්ඨනා, (වයංවය සමාපත්ති ස  
සිංහන) මෙමට්ඨනායෙන්; විරමෙය්‍ය, වලකින්නේය; රතනිං,  
රත්‍රි භොජනයද; චිකාලභොජනං, දැවල් කාලාභික්‍ෂානන භො  
ජනයද; නභුජෙය්‍ය, අනුභවනොකරන්නේය.

80 මාලං න ධාරෙ නව ගන්ඛමාවරෙ .

මචෙ ජමායං ව සයෙථ සත්ථනෙ,

එතං හි අට්ඨඛිතිකමානු පොසථං

බුච්චෙන දුක්ඛන්තගුණි පකාසිතං. 3.

80 මාලං, මල්; නධාරෙ, නොදරන්නේය; ගන්ඛං, සුගන්ධාදිය;  
නව ආවරෙ, ඇඟ නොගල්වන්නේය; මචෙ, (මිටියක් පාඇති  
කැප) ඇඳෙහි (භෝ); ජමායං වා (සුභ්‍රාආදියෙන් පිරිසමිකරණල  
ද) බිමෙහිභෝ; සත්ථනෙ, (තෘණපණ්ණාදිය අනුව කරණලද) ඇඟි  
රයෙහි (භෝ); සයෙථ, සයනය කරන්නේය; එතං හි, මේවනාහි;  
අට්ඨඛිතිකා, අප්‍රචිතයෙන් සමන්විතවූ; උපොසථං, උපොස  
ථය, දුක්ඛන්තගුණි, සංසාරදුෂ්ඛයාගේ කෙලවරට පැමිණියාවූ;  
බුච්චෙන, බුදුන්විසින්; පකාසිතං, ප්‍රකාශ කරණලද්දේය(යි); ආනු  
(ආයතනෝ) කියත්.

81 වජ්‍ජෙ, ව සුරියො ව උභො සුදස්සනා

මහාසයං අනු පරියන්ති යාවතා,

නමොනුද, තෙ පන අත්තලිකභිනා

නතෙ පහාසන්ති † දිසා විරොවනා. 3.

\* නගඤ්ඤා—කිසිත්. † “පහා සෙන්ති,, කිසිත්.

81 සුදස්සනා, සොඤ්ඤාසීදශිනාසඤ්ඤා; චක්ඛුසං, චක්ඛුසංතේද; සුරියොව, සුරියංතේද (යන); උපො, උදෙදන; සාවතා, සම්පමණනා; ඔනාසං, අලොක කර්මත්; අනුපරිසනා, ඔබ්බොධෙද්ද; තමොද්ද, අනුකාරය පහකරන්නාවූ; අනාලිකනා, අහසෙහි ගමන්කරන්නාවූ; තෙපන, ඔවුනුවනාහි; දිසා විරොචනා, සිංහදත්තෙතිකර්මත්; නගෙ, අහසෙහි; පනාසනා, බබලද්ද.

82 එතස්මි \* යං විජ්ජති අනතරෙ ඛනං

මුහුණා මණි වෙරියම භග්ගං,

සිසිතිසුවණ්ණං අභිව්චිති කමං

යං භුතරූපං භවකතති වූච්චති. 8.

83 අභිසංගුප්පෙතස්ස උපොසථස්ස

කලම්භි තෙ නානු භවතති සොලසිං,

වජ්ජප්පා තාර ගණ්ඨ සබ්බං. 8

82-83 එතස්මිං අනතරෙ, මේ අතරෙහි; මුහුණා, මුහුණ; මණි, මැණික්ද; වෙරියම, වෙරියමද; භග්ගං, සහපකු; සිසිතිසුවණ්ණං, (ගොශාඛය සදාශ්ව උපන් බැවින්) ශාසිතිසුවණ්ණනම්භු රත්තර්ණද; අභිව්චිති, වැලිපු, කමං, (පවිත්රයෙහි උපන්) රත්තර්ණද; භුතරූපං, ශාසනාචරණ් රත්තර්ණද; යං, යම්රත්තර්ණස්; භවකං ඉති, කුණුවුවන් විසින් ගෙණ එන ලද්දේයයි; වූච්චති, කියනුලැබේද; (එසේ යන මොවුන් අතුරෙන්); යං ඛනං, යම්වසනුවස්; විජ්ජති, විද්වත්තාවේද;—තෙ, ඒ (සියළු) වස්තූන්; සොලසිං තාරගණ්, සියළු තාරකා සමූහයෝ, වජ්ජප්පා හා ඉව, වජ්ජර්ණයෝ (සොලොස්වන කලාවට) මෙන්; අභිසංගු පෙතස්ස, ගුණසංගතීන් සමන්විතවූ; උපොසථස්ස, උපොසථයාගේ; සොලසිං කලං අපි, සොලොස්වන කලාවටද; නානුභවතති, නොපැමිණෙත්.

84 තස්මා හි නාරි ව නරෙ ව සීලවා

අභිසංගුප්පෙතං උපවස්සු පොසථං,

පුඤ්ඤාති කතාන සුද්දායාති

අනිඤ්ඤා සංගමුප්පෙතති ධානතති. 8.

84 තස්මාහි, එහෙයින් වනාහි; සීලවා, සීල්වකු; නරෙව, පුරුෂතෙමේද; නාරිව, සත්වතෙමේද; අභිසංගුප්පෙතං, ගුණසංගතීන් සමන්විතවූ; උපොසථං, පෙගෙවස්; උපවස්සු, වැස; පුද්දායාති, සැප වැඩවන්නාවූ; පුඤ්ඤාති, කුසලයන්, කතාන, කොට; අනිඤ්ඤා, නිශ්ඤා නොකරණ ලද්දකු; සංගමං ධානං,



(සැපයෙන් අග්‍රහෙයින්) සංගීතසංකීර්තනවූ ස්වානායව; උපෙනති ඉති, පෑමිණෙත්තයි (වදාලයේක).

විනිස වහිසෙහි දහම සුත්‍ර ගාථාථි විවරණයයි.

විනිසවහි ගාථාථි සංවණ්ණනාව

ස මා පහ යි.

—\*~\*~\*—

85 න පුප්ඵගතො පටිවාතමෙති  
න චෛතං තගරමල්ලිකාවා,  
සතච ගතො පටිවාතමෙති  
සබ්බා දිසා සප්පරිසො පවාතිති. 8.

85 පුප්ඵගතො, (දූසමන්තරාදී) පුප්ඵගතොයෙති, පටිවාතං, උඩුසුලභව; නච්චි, නොපෑමිණෙත්තෙය, චෛතං; සදුතෙහිද; තගර, තුටුරලා යෙහිද; මල්ලිකාවා, බොලිද්දයෙහිද (සුගතයනෙම); න, උඩුසුලභව නොයත්තෙය, සතංච, සත්පුරුෂයන්ගේ වනාහි; ගතො, සිලාදී ගුණසුගතයනෙම; පටිවාතං, උඩුසුලභව; ච්චි, පෑමිණෙත්තෙය, (සුමස්සෙය්හිද); සප්පරිසො, සත්පුරුෂයනෙම; සබ්බා දිසා, සියළු දිශාවන්; පවාති ඉති, (සිලාදී ගුණගතයෙන්) යටපත්කෙරේ (එහෙයින්) සිවදාලයේක).

නාමිස වහිසෙහි හවම සුත්‍ර ගාථාථි විවරණයයි.

නාමිස වහි ගාථාථි සංවණ්ණනාව

ස මා පහ යි.

—\*~\*~\*—

86 සෙබ්බස සිකිමානස්ස උජ්ඣුතොනුසාරිනො,  
බයසමං පඨමං ඤාණං තතො අඤ්ඤා අනාහාර. 8.

86 උජ්ඣුතොනුසාරිනො, ආයුමාගීහය අනුසාරිණා කරත්තාවූ, (හෙවත්) ආයුමාගීහයට පිළිපත්තාවූ, සිකිමානස්ස, හික්මෙනු ලබන්නාවූ, සෙබ්බස, සෙසුසුද්ධයෙහි; පඨමං, පළමුකොට; බයසමං ඤාණං, මාගීහයාය (උපදි); තතො අනාහාර, ඒ අභිත්මාගීහයායට අනතුරුව; අඤ්ඤා, අභිත්ථිලය (උපදි).

87 තතො අඤ්ඤා උච්චුතොනුසාරිනො ඤාණං වෙ භොති තාදිනො,  
අකුප්පා මෙ උච්චුතොනුසාරිනො භවසංකප්පකායෙති. 8.

87 තනො, නැවත, නාදිනො, (ලාභාලාභාදියෙහි කම්පා නොවීමයි කියනලද) තාදිගුණයෙන් සුන්යාවූ, අකුසුච්ඡින්න සු, අභිත්ථලච්ඡික්කරියෙන් මිදුනාගුණ, වෙ, ඒකානතයෙන්, මෙ, මාගේ; ඊඩුරැති, අභිත්ථලච්ඡික්කරිතොමෝ; අකුප්පාඉති, අ කොප්පයයි, හවසංකෙසුරුනකාරියෙ, හවසංයොජනයන්ගේ සංයොජිතෙහි, සු, ඉති, පුත්තලෙකොසුනාය, හොතිඉති, චන්තේ යයි (වදාලසේක).

වතුයා වහිතෙහි පවතිනු  
ගොස්, එවරණයයි.

88 අබිසිලං අබිවිතතං අබිපක්ඛං ච චිරස්වා,  
ථාච්චිවා ඛිථිමා ක්කාඨි සතො ගුනතිඤ්ඤො චරෙ. 8.

88 එමවා, පුරුෂයෙකුගේ ස්ත්‍රී; බිතිමා, බෙදියම්මකු; කොයි, බහානකරණයකරුවා; චිරයවා, වියදම් ඇති පුද්ගලයෙකු; අබි සිලං, අබිසිල සිකාවට(ද); අබිවිහනං, අබිවිහන සිකාවට(ද) අබිපංශකං, අබිපුශු සිකාවටද (පැමිණ); සතො, සිතියෙන් සුකතාව; ගුහනිත්‍රියො, ගොපනය කරණලද ඉදිරිපත්වන්නා; චරෙ, හැසිරෙන්නා.

89 යථා පුරෙ නථා පච්ඡා යථා පච්ඡා නථා පුරෙ,  
 යථා ආබෝ නථා උඛං යථා උඛං තථා ආබෝ. 8.

90 යළි දිවා නළු රතනි. යළි රතනි. නළු දිවා,  
අනුනුයය දිසා සබ්බා අනුනුයය සබ්බා. 3.

89—90 අයුමාණසමාධිනා, අභිත්මාගිනසමාධියෙන්; සඛ්ඛාදිසා, සිසව් දිශාවන්, අභි භූයස, (අරමුණෙහි) මැඩ, යථා, යම්සේ; පුරෙ, පළමුකොට (ත්‍රිවිධසිංහාවන්හි භික්ෂෙත්තේද); පච්ඡා, පසුවද; නථා, එසේම; (භික්ෂෙත්තේය) යථා, යම්සේ; පච්ඡා, පසුව (ත්‍රිවිධසිංහාවන්හි භික්ෂෙත්තේද); පුරෙ, පළමුවද; නථා, එසේම (භික්ෂෙත්තේය); යථා, යම්සේ; අබ්බා, අවකාශ (අශුභවශයෙන් දක්නේද); උඛං, උඩකසද; නථා, එසේම (දක්නේය); යථා, යම්සේ, උඛං, උඩකස (අශුභවශයෙන් දක්නේද); අබ්බා, අවකාශද; නථා, එසේම (දක්නේය); යථා, යම්සේ; දිවා, දැවල්හි (ත්‍රිවිධසිංහාවන් භික්ෂෙද); රතනිං, රාත්‍රියෙහිද; නථා, එසේම (භික්ෂෙත්තේය); යථා, යම්සේ; රතනිං, රාත්‍රියෙහි (ත්‍රිවිධසිංහාවන් භික්ෂෙද); දිවා, දැවල්හිද; නථා, එසේම (භික්ෂෙත්තේය).

91 තමාහු සෙකඩං පට්ටදං අරො සංසුඛවාරණං,  
තමාහු ලොකෙ සමුඛං චිරං \* පට්ටදනනගා. 3.

91 තං, ඔහු; සෙකඩං පට්ටදං, ශෛක්ෂප්‍රතිපදාව පිළිපත්  
නෙකැයි; අහු, කියත්; අරො, නැවත; සංසුඛවාරණං, පිරිසිදු  
වූසිල්අඟි; චිරං, ස්නාතවිසිඳි බාහුවිසිඳි ආයතනවිසිඳිතා වශ  
යෙන් විසිවනු; පට්ටදනනගා, ප්‍රතිපත්තියෙහි කෙලවරට පැ  
මිණියාවූ; තං, ඔහු; ලොකෙ, ලොකයෙහි; සමුඛං, චතුස්  
තරවූබැ(සි); අහු, කියත්.

92 විඤ්ඤාණස්ස නිරුධ්ධෙන තණ්හාකම්මය විමුත්තනො,  
පජ්ජන්තස්සෙව නිබ්බාණං විමොක්ඛා ගොති චෙත  
සොති. 3. }

92 විඤ්ඤාණස්ස, චර්මක විඤ්ඤාණයෙන්; නිරුධ්ධෙන, නැතිවී  
මෙන්; තණ්හාකම්මයවිමුත්තනො, තෘෂ්ණාසංසරයවිමුක්තිසංකිත  
තවූ අභිනිවිලවිමුක්තියෙන් යුක්තවූවකුගේ; (හෙවත්) ස්විණාශ්‍ර  
වයාගේ; පජ්ජන්තස්ස, පුද්ගලයාගේ; නිබ්බාණං ඉව, නිවීමමෙන්;  
චෙතසො, චිත්තයාගේ; විමොක්ඛා ගොති ඉති, දිවුක්තිය  
වත්තෙහි (වදාලසේක).

වතුඨි වග්ගෙහි දශම සූත්‍ර ශාඨාඨි විවරණයයි.

වතුඨි වග්ගෙහි ශාඨාඨි සංවර්ණනාව  
ස මා පත යි.

## විතිය පණ්ණාසක ශාඨාඨි

වි ව ර ණ ස නි ම.



93 කායසුචිං චච්ඡුචිං† චෙතො සුචි මනාසවං,  
සුචිං සොචෙය්‍ය සම්පන්නං ආහුතින්හාන පාපකාන්ති. 3.

93 කායසුචිං, කායවාරයෙහි පව්ත්‍රයද; චච්ඡුචිං, වාග්වාර  
යෙහි පව්ත්‍රයද; චෙතොසුචිං, මනෝවාරයෙහි පව්ත්‍රයද (ඇති);  
(නොගොත්) කායසුචිං, කයින් පිරිසිදුවූ; චච්ඡුචිං, චිත්තයෙන්  
පිරිසිදුවූ; චෙතොසුචිං, සිතින් පිරිසිදුවූ; අනාසවං, (කාමාදි)  
ආශ්‍රවර්ෂිතවූ; සුචිං, (වාරත්‍රය) පිරිසිදුවූ; සොචෙය්‍ය සම්පන්නං,  
සුචිසාවයෙන් යුක්තවූ (ස්විණාශ්‍රවයා); නින්හාන පාපකං, (අසති

\* “චිරං, අවු. † “වාචාසුචිං, කිසිනැතික.

මාග්ගප්පකයන්) බොවනය කරණලද සිසු පාඨවතීයන් ඇත්තෙය (සි); ආනුරුති, නියත්සි (වදාලසේක).

විනිස වහිසෙහි නාම සුත්‍ර  
ශාථාඨි විවරණයයි.

94 කායමුනිං චච්චුනිං \* චෙතොමුනි මනාසවං,  
මුනිං මොනෙය්‍ය සම්පන්නං ආහු සබ්බප්පායනාදිනි. 3

94 කායමුනිං, කායවාරයෙහි යහපතද; චච්චුනිං, වාග්වාරයෙහි යහපතද; චෙතොමුනිං, මනොවාරයෙහි යහපතද (ඇති); (නොහොත්) කායමුනිං, කසිත් යහපත්වූ; චච්චුනිං, චචනායෙත් යහපත්වූ; චෙතොමුනිං, සිහිත් යහපත්වූ; අනාසවං, (කාමාදි) ආශ්‍රවරහිතවූ; මුනිං, (වාරත්‍රය) යහපත්වූ; මොනෙය්‍ය සම්පන්නං, මොනවිමුසෙත් සුක්කවූ (සුඤ්ඤාත්‍රයා); සබ්බප්පායනාදිනං, සිසු පාඨවතීයන් පුරුකොට සිටියේය (සි); ආහු ඉති, නියත් සි (වදාලසේක).

විනිස වහිසෙහි දහම සුත්‍ර ශාථාඨි විවරණයයි.

විනිසවහි ශාථාඨි සංවණ්ණනාව

ස මා පහ සි.

95 නාහං භවතො † දස්සනස්ස නිත්ති මජ්ඣනා කුද්දවනං,  
සබ්බස්ස උපට්ඨානස්ස සබ්බම සවණ්ණස්ස ව. 3.

95 අහං, මම; භවතො, පින්වතුන් වහන්සේගේ; දස්සනස්ස, (වක්‍රුණු ශ්‍රේණියෙන්) දැකීමෙන්ද; සබ්බස්ස, ස්වසුඛස්සයාහව; උපට්ඨානස්ස, (සිව්වසයෙන්) උපසංචාන කිරීමෙන්ද; සබ්බම සවණ්ණස්ස ව, (ශ්‍රෝතෘ විශ්‍රේණියෙන්) සදහම් ඇසීමෙන්ද; නිත්ති, තාප්පියකව; කුද්දවනං, කිසිකලෙකත්; න මජ්ඣනා, නො පැමිණියෙහි.

96 අඛි සීලෙ සිකම්මානො සබ්බම සවණ්ණ රතො,  
නිණ්ණං ධම්මානන්තරෙතො හත්තො අප්පං ගතො'ති. 3.

96 අඛි සීලෙ, දැඩිලයෙහි; සිකම්මානො, පින්මෙන්නාවූ; සබ්බම සවණ්ණ, සදහම් ඇසීමෙහි; රතො, ඇච්ඡාද; නිණ්ණං

\* "චාමාමුනිං,, කිසිතැනක. † "නාහං භවතො,, පොත්.



බලානං, (බුබුදුසින බලිභ්‍රවණ සබ්බසාපසථාන සංඛ්‍යත) ත්‍රිවිධ බලිභ්‍රවණය; අනිශ්ඨතා, නාස්තිකතා නොපැමිණියාවූ, හස්ත කො, හස්තනම්බු (මම); අවිහං, අදිග බුහුවලොකය; ගතො ඉති, (උත්පත්ති වශයෙන්) ගියෙමිනි (දැක්වුණේය).

### තාත්ත වර්ගික පඤ්චම සූත්‍ර

ගාථාසත්ත විවරණසංග්‍රහ.

97 අග්‍රහණං වක්ඛුසොතස්මිං ඉන්ද්‍රියෙසු අසංවූතං,  
මත්තිකා අනු පභිසංගතී සඛ්‍යාපා රුහනිසිතා. 3.

97 වක්ඛු සොතස්මිං, වක්ඛු ශ්‍රෝතස් දෙක්හි; අග්‍රහණං, ගො පාය නොකරණ ලද්දාවූ; ඉන්ද්‍රියෙසු, (මනා පණ) ඉන්ද්‍රියයන්හි; අසං වූතං, සංවරනැතනාවූ (පුද්ගලයා); රුහනිසිතා, රුහ අභිසාර කළාවූ, සඛ්‍යාපා, (කාමවිතකිදි) සංකල්පනාසිති නිසන ලද; මත්තිකා, කෙලෙස් මැස්සෝ; අනු පභිසංගතී, එක්කර.

98 කට්ඨිකතො භික්ඛු ආමගනෙධි අවස්සුතො,  
ආරකා භොති නිබ්බාණං විසානසෙතව භාගවා. 3.

98 ආමගනෙධි, (කොඩ සංඛ්‍යත) විශ්වගන්තයෙහි; අවස්සුතො, ගැඹුණාවූ; කට්ඨිකතො, (කෙලෙසෙන් විසිත්) ඉදුල්කරණ ලද්දාවූ, භික්ඛු, මහණයෙකු; විසානසෙතව, දුකටම; භාගවා, අසි තිවුරේ; නිබ්බාණං, නිව්වාණයෙන්; ආරකා භොති, දුරස්තරවේ.

99 භාමෙ වා යදි වා රඤ්ඤ අලඛා සම මහතතො,  
පරෙති බාලො දුමමධො මත්තිකාති පුරකතො. 3.

99 භාමෙ වා, ගමෙහි හෝ; යදි, ඉදින්; අරඤ්ඤ වා, වෙනෙ හි හෝ; අතතතො, තමනට; සමං, නිජපුස්ඛලනාසක්; අලඛා, නොලැබ; මත්තිකාති; කෙලෙස් මැස්සන් විසිත්; පුරකතො, පෙරටු කරණ ලද්දේ; දුමමධො, දුප්පුඤ්ඤ; බාලො, ජඩපුද්ගලයෙකු; පරෙති, යෙයි.

100 යෙ ව සිලෙන සමපන්නා පඤ්ඤාසුප සමෙ රතා,  
උප සත්තා සුඛං සෙනති නාසතිත්තා මත්තිකාති. 3.

100 යෙ ව, යමෙක්කු වනාහි; සිලෙන සමපන්නා, සිලයෙන් සුකතවූවාහුද; පඤ්ඤාසු, විදිශිතායෙහිද; උපසමෙ, සමාධිගෙ හිද; රතා, ඇඟහිනුද (ඔවුන්); මත්තිකා, කෙලෙස් මැස්සන්;

කාසයිකාන, නසා, උපසන්නා; ශාන්තවුළානු, සුඛං, සැපයේ,  
සෙනති ඉති, හොවිත්සයි (වදාලයේක).

තානිස වර්ගයෙහි ප්‍රමුඛ ගාථානි විවරණයයි.

තානිස වර්ග ගාථානි සංවර්ණනාව  
ස මා පන සි.

—ආශංසා—

101 සුනකඛතං, සුමධංලං සුප්පාතං සුචුඨිතං,  
සුඛරො සුමුහුතො ව සුසිඨං බ්‍රහ්මචාරසු. 3.

101 සුනකඛතං, (යම් දවසෙක්හි යමෙකුත් විසින් ත්‍රිවිධ සුවර්ත ධර්මයෝ පුරණලද්දහු වෙද්ද එදවස ඔවුන්ට) මනා නසන්නා යොග්‍යයෙක්ද; සුමධංලං, මනා මධ්‍යමායෙක්ද; සුප්පාතං, (එදවස් උප්පත්ති) මනා උප්පත්තියෙක්ද; සුචුඨිතං, (එදවස් සයනයෙන් නැගිටීම) මනා නැගිටීමෙක්ද; සුඛරො, (එදවස් සුභාකාරය) මනා සුභාකාරයෙක්ද; සුමුහුතො, (එදවස් මුහුණත) මනා මුහුණතෙක්ද; බ්‍රහ්මචාරසු, (එදවස් ඔවුන් විසින්) ශ්‍රේෂ්ඨචාරිත් කෙරෙහි (දෙහලද දැන); සුසිඨං, මනාව දෙන ලද්දක්ද (වේ).

102 පදකඛිණං කායකමමං වාචාකමමං පදකඛිණං,  
පදකඛිණං මනොකමමං පණ්ඩිතො පදකඛිණං. 3.

102 කායකමමං, (යම් දවසෙක්හි යමෙකුත් විසින් ත්‍රිවිධ සුවර්ත ධර්මයෝ පුරණලද්දහු වෙද්ද එදවස් ඔවුන් විසින් කරණ ලද) කායකමමය; පදකඛිණං, වාචි කායකමමයෙක් (වේ); වාචාකමමං, (එදවස් ඔවුන් විසින් කරණලද) වාග්කමමය; පදකඛිණං, වාචි වාග්කමමයෙක් (වේ); මනොකමමං, (එදවස් ඔවුන් විසින් කරණලද) මනාකමමය; පදකඛිණං, වාචි මනා කමමයෙක් (වේ); යෙ පණ්ඩි, (එදවස් ඔවුන් විසින් කරණලද) යම් ප්‍රාචීනා කෙනෙක් වෙද්ද (ඒ ප්‍රාචීනාවෝ); පදකඛිණං, වාචි ප්‍රාචීනාවෝ (වෙත්).

103 පදකඛිණානි කතාන ලපනතො \* පදකඛිණො,  
තෙ අත්ථලො සුඛිතා විරුලො බ්‍රහ්මසාසනො,

අරොතා සුඛිතා හොතා † සහ සබ්බෙහි සුභිති. 3.

103 පදකඛිණානි, වාචිසුඛතා කායකමමාදිය; කතාන, කොට; පදකඛිණො අරොත, වාචි අරොත; ලපනතා, ලබන්; අත්ථලො, වාචි අරොත ලද්දහු; සුඛිතා, සුවපත්වූ, බ්‍රහ්මසාසනො, බුද්ධසස

\* “ලපනතො,” අරුතු. “ලපනතො,” ලියාපු පොත්.

† “සුඛිතා හොතා,” පොත්.

තෙහි, විරුද්ධා, රුහණියවු, තෙ, ඔවුහු; සබ්බෙහි සුභිනි සහ, සියළු නැගත් සමග; අරුණා, නිරුහි වුවාහු; සුඛිනා ගොනනි ඉති, සුවයෙන් සුවයට පැමිණෙත්තයි (වදාලයේක).

සඤ්චම වර්ගෙහි දශම සූත්‍ර ගාථාංකි විවරණයයි.

තෘතීය පණ්ණාසක ගාථාංකි

විවරණය නිමි.

## ත්‍රිකතිපාත ගාථාංකි සංවර්ණිතාව සමාප්තයි.

— ॐ —

104 අඤ්ඤානරනිකායවරෙසබ්බඤ්ඤානාපරමචිසුඛදස්සිනා,  
නිපාතා ඵකාදසයෙව පච්ඡන්තිනා උද්දානතො තෙ }  
නිසාමෙථ ආදිතො. 1. }

104 පරමචිසුඛදස්සිනා, පුච්චනිමිල දශිනසත් ඇත්තාවු; ස  
බ්බඤ්ඤානා, සච්ඡෙයන් වහන්සේ විසින්; අඤ්ඤානරනිකායව  
රෙ, අඤ්ඤානරනිකායොත්තමයෙහි; නිපාතා, (ඵකාද)   
නිපාතයෝ; ඵකාදස ඵව, ඵකොලොසෙක්ම; පච්ඡන්තිනා, පුච්  
චිනස කරණලද්දහ; තෙ, ඒ නිපාතයෝ; ආදිතො, මූලපටන්;  
උද්දානතො, ගාථාබන්ධ වශයෙන්; නිසාමෙථ, ශ්‍රවණය කරවි.

105 ඉත්ථිභං පුරිසරුපං පඤ්ච නිවරණනි වෙ  
අකමනියා චිකං පඤ්ච පඤ්ච චිකං අදනතො. 2.

105 ඉත්ථිභං, සත්ථිභං (ආදිකොටඇති චිත්තපයඝාදන සූත්‍ර  
පඤ්චකය); පුරිසරුපං, පුරුෂරුපය (ආදිකොටැති චිත්තපයඝාදන  
සූත්‍ර පඤ්චකය); නිවරණනි, (කාමච්ඡන්දාදි) නිවරණ සූත්‍රයෝ;  
වෙපඤ්ච, දෙපසය; අකමනියා, අකමිනිය (සූත්‍රය ආදිකොටඇති)  
සූත්‍රයෝ; පඤ්ච චිකං, දෙපසය; අදනතො, අදනතසූත්‍රය පටන්  
කොට ඇති සූත්‍රයෝ; පඤ්ච චිකං, දෙපසය.

106 සුකා පදුට්ඨා රහදා ඵඤ්ඤානො ලහු පහසසරු,  
ආසෙවහාවමනසා භාගීහි අපරෙ දුට්ඨෙ. 3.

106 සුකා, සුකොපම සූත්‍රවයය; පදුට්ඨා පුදුමස ප්‍රසන්න සූත්‍ර  
වයය, රහදා, රහද සූත්‍රවයය; ඵඤ්ඤානො, ඵඤ්ඤාන සූත්‍රය; ලහු,  
ලහුපරිවර්ති සූත්‍රය; පහසසරු, පහසසර සූත්‍ර වතුළකය; ආසෙවහා  
වමනසා, ආසෙවන භාවන මනසිකාර යන සූත්‍රත්‍රයය; භාගීහි,  
අකුසලභාගිය කුසලභාගිය වශයෙන්; අපරෙ, අනෙකු; දුට්ඨෙ,  
සූත්‍රවයය.



107 උප්පාදානි පරිභාණි අනන්තයෙසම්මුසා,  
චතුකොට්ඨුඛා එතෙ චතුරෙ සබ්බාවත්තා. 4.

107 උප්පාදානි, උප්පාදානි යන පදය අනන්තයෙන් කොට  
ඇති (ප්‍රමාද සූත්‍රාදී) සූත්‍ර මංගල්‍ය; පරිභාණි, සෑහිපරිභාණි සූ  
ත්‍රය ආදිකොට ඇති සූත්‍ර පටිකය; අනන්තය, අනන්ත සංවත්ත  
නි යනාදින් දෙසින (ප්‍රමාද සූත්‍රාදී) සූත්‍ර සතිසය, අසම්මුසා, ස  
මොසාය අසමොසාය යන පදවලින් යුක්ත (ප්‍රමාද සූත්‍රාදී) සූත්‍ර  
අවලෝකය; එතෙ චතුරෙ, (උප්පාදානි යනාදින් දෙසින ඒ ඒ  
සූත්‍රකොටස්හි පසිඳිවසානයෙහි දක්වන ලද “අකුසලානුශෝග  
කුසලානුශෝග කුසලානුශෝග අකුසලානුශෝග” යන)  
මේ චතුස් බණ්ණිය; සබ්බාවත්තා, සියළුම ආවර්තයන්; ච  
තුකොට්ඨුඛා, චතුෂ්කොණ වාර ඇත්තාහ.

108 අබ්බා චිත්තා චිත්තා පඤ්ඤානිපඤ්ඤා,  
ආපනනි ලුහු දුට්ඨලං සාවසෙස කම්මන ව. 5.

108 පඤ්ඤානිපඤ්ඤා, ප්‍රඥානිපදය පස්වැනි කොට ඇති; අ  
බ්බා චිත්තා චිත්තා චිත්තා, අබ්බා චිත්තය අනාමික ආවිජ්ජා ප  
දයන්ගෙන් යුක්ත වූ සූත්‍ර සමස්තය; ආපනනි, ආපනනිපදය මුල්  
කොට ඇති සූත්‍ර වාදශක්‍ය; ලුහු, ලුහුකපදය මුල්කොට ඇති සූත්‍ර  
වාදශක්‍ය; දුට්ඨලං, දුට්ඨලපදය මුල්කොට ඇති සූත්‍ර වාදශ  
ක්‍ය; සාවසෙස, සාවසෙසපදය මුල්කොට ඇති සූත්‍ර වාදශක්‍ය;  
කම්මන ව, ප්‍රතික්ෂිප්ත පදයෙන් යුක්ත සූත්‍ර වාදශක්‍ය.

109 සුඛලා සාරිසුඛතා ව එතදග්ගා තරෙච ව,  
අට්ඨානා නිබ්බිදා දිට්ඨි තථාදිට්ඨිපච්ඡිනා. 6.

109 සුඛලා, එකසුද්දල සූත්‍ර පස්විස්සය; සාරිසුඛතා ව, ශා  
රීසුත්‍ර සූත්‍රය; තරෙච ව, එසේම, එතදග්ගා, එතදග්ග සූත්‍ර අසු  
වය; අට්ඨානා, අසාන සූත්‍ර අවමසය; නිබ්බිදා, නිබ්බිදා සූත්‍ර දශ  
කය; දිට්ඨි, මිත්තදැනීම සම්පන්නදැනීම සූත්‍ර චතුෂ්කය; තථා,  
එසේම; දිට්ඨිපච්ඡිනා, දිට්ඨිපච්ඡින සූත්‍රවයය.

110 යෙනෙවමාදි සමත්තා සම්මුච්ඡාපනෙන ව  
අපරෙ සාවර්ණිකං දුරකතානෙහි නිපසංසං. 7.

110 යෙනෙවමාදි, යෙනෙවම යනාදි (නිරයොත්තරානි සුගතො  
ත්තරානි) සූත්‍ර විකය; සමත්තා, සමත්ත සූත්‍ර තුළසය; සම්මුච්ඡාප  
නෙන ව, සම්මුච්ඡාපන අසම්මුච්ඡාපන සූත්‍ර වය; අප  
රෙ, අන්‍යවූ; සාවර්ණික, (මහා)සාවර්ණික සූත්‍රය; නිප, නිප සූත්‍රය; දුර  
කතානෙහි, දුරකතාන සූත්‍ර අවකාශය; නිපසංසං, නිපසංසං  
සූත්‍ර පඤ්ඤාය.



111 ඵලප්‍රමුක්‍ෂමජ්ඣිමා පඤ්ඤාතරිඥෙන චක්‍ඛුතා,  
දස්සනසච්ඡන්ධාරණං උපපරිකඛනා පටිපදාය දස. 8.

111 ඵලප්‍රමුක්‍ෂමජ්ඣිමා, ඵලප්‍රමුක්‍ෂ මනුෂ්‍යසූත්‍රය මධ්‍යමෙද  
සූත්‍රය යන සූත්‍රානුකය; පඤ්ඤා, ප්‍රඥා වන සූත්‍රය; අරිඥයාවක්‍ඛු  
තා, අයහිවක්‍ෂුස්සුත්‍රය; දස්සනසච්ඡන්ධාරණං, දැනීමසූත්‍රය ශ්‍රවණ  
සූත්‍රය ඛාරණසූත්‍රය යන සූත්‍රානුකය; උපපරිකඛනා, අභ්‍යාපප  
රිකා සූත්‍රය; පටිපදාය, ප්‍රතිපදා සූත්‍රය; දස, (ඵලජ්ඣ මේ සූ  
ත්‍ර)දශකය.

112 සංචිකොනායං පදගතෙන චචස්සනා රමමණෙනව,  
අනෙතනව යෙවුතා යෙයෙඅභිරසෙනව. 9.

112 සංචිකොනා, සංචෙරනිය සූත්‍රය; සංපදගතෙනා, සමාස්  
ප්‍රධාන සූත්‍රය; චචස්සනා රමමණෙනව, චචස්සනාරමණ  
සූත්‍රයෙන්ද සුකතය; යෙ ව, යමෙක්හු වනාහි; අනෙතන, අහ  
රන්; (භවත් අනතාග්‍ර රසාග්‍රයන්ගේ ලාභිත්‍රයයි); වුතා, වදාර  
ණලද්දහුද (ඔවුන් ප්‍රකාශක අනතාග්‍ර රසාග්‍ර සූත්‍රය); යෙ යෙ,  
යමෙක් යමෙක්හු, අභිරසෙනව, අභිරසයෙන් (භවත් අභිරස  
බ්‍රහ්මරසවිමුක්තරස යන්ගේ ලාභිත්‍රයයි); වුතා, වදාරණලද්ද  
හුද (ඔවුන් ප්‍රකාශක අභිරස සූත්‍රය).

113 වෙ මනුස්සා දුඛෙ දෙවා නිරසා අපරෙ දුඛෙ,  
වෙ තිරච්ඡානගොනියා වෙපෙතතිස්සයාවෙති }  
ජමුඛදිපෙති යොජයෙ. 10 }

113 මනුස්සා, මනුෂ්‍යයන්ගෙන්; වෙ, සූත්‍ර දෙකෙක්ද; දෙවා;  
දෙවියන්ගෙන්; දුඛෙ, සූත්‍ර දෙකෙක්ද; නිරසා, නරකයින්ගෙන්;  
අපරෙ, අනර්ථ, දුඛෙ, සූත්‍ර දෙකෙක්ද; තිරච්ඡානගොනියා, නි  
යයන් ගොනිත්ගෙන්; වෙ, සූත්‍ර දෙකෙක්ද; පෙතතිස්සයා, ප්‍ර  
ත වෙව්‍යසිකයින්ගෙන්; වෙව් ඉති, සූත්‍ර දෙකෙක්දයි (මෙසේ  
දිව්‍ය මනුෂ්‍ය නරක නියයන් ප්‍රත යන පස්කොටසගේ වශයෙන්  
එක්කොටසකින් දෙකෙක් දෙකෙක් කොට මනුෂ්‍යයන්  
ගෙන් නිරසසූත්‍ර දෙකෙක නිරසවීන සූත්‍රදෙකෙක ප්‍රත විෂ  
යසූත්‍ර දෙකෙකයි එක්තැණිහි සයෙක් සයෙක් බැගින් පස්තැ  
ණිහි සමන්විත සූත්‍රකෙනෙක්); ජමුඛදිපෙති, ජමුඛදිප පෙයක  
ලයන්හා; යොජයෙ, යොදන්නෙය.

114 ආරඤ්ඤානං පිණ්ඩපාතං පංසුකුලං තිච්චරං,  
බමකපිකච්ඡායෙන බාහුසඬථාවරෙයකා. 11.

114 ආරඤ්ඤානං, ආරන්‍යක සූත්‍රය; පිණ්ඩපාතං, පිණ්ඩපාතික  
සූත්‍රය; පංසුකුලං, පාංසුකුලික සූත්‍රය; තිච්චරං, තෙච්චරිකාසූත්‍රය;  
බමකපික, බමිකපික සූත්‍රය; විනායෙන, විනායධර සූත්‍රය; බාහු  
සඬථාවරෙයකා, බාහුසඬ ථාවරෙයක සූත්‍රයෙය.

115 සම්පද, වෙව පරිවාරං කොලසුතති මර්ථාපරං,  
වණ්ණපොකබරකලකණ් අප්පිච්ඡං අප්පබ්බතා. 12

115 සම්පද, ආකප්පසම්පද පරිවාරසම්පද, යන, වෙව, සුත්‍රව  
යය; පරිවාරං, මහාපරිවාර සූත්‍රය; අථ, වැළි; අපරං, අන්‍යයි;  
කොලසුතති, කොලසුතති සූත්‍රය; වණ්ණපොකබරකලකණ්, වණ්  
ණපොකබර සූත්‍රය හා කලකණ්වාක්කරණ සූත්‍රය යන දෙකය,  
අප්පිච්ඡං, අප්පිච්ඡ සූත්‍රය, අප්පබ්බතා, අප්පබ්බ සූත්‍රය.

116 ඤානා මෙහතුවට්ඨානා පඨානිඨිපාදඉත්‍රියබලබොජ්ඣක්ඛනා  
මග්ගො අභිනායතනං විමොක්ඛඤ්ඤානෙත විසත්තර්. 13.

116 ඤානා, (ප්‍රථමධ්‍යානාදි) ධ්‍යාන සූත්‍ර චතුෂ්කය; මෙතති,  
මෙත්‍රයදි වෙතොච්ඡික්ඛති සූත්‍ර චතුෂ්කය, උපට්ඨානා, (කායා  
නුපස්සනාදි) සමානිප්පයාන සූත්‍ර චතුෂ්කය; පඨාන, සමාස් ප්‍රධා  
නසූත්‍ර චතුෂ්කය; ඉඨිපාද, (ඡන්දිඨිපාද, දි) සාඨිපාද සූත්‍ර චතුෂ්කය;  
ඉත්‍රිය, (ත්‍රයෙත්‍රියාදි) ඉත්‍රිය සූත්‍ර පඤ්චකය, බල, (භ්‍රමාබලාදි) බල  
සූත්‍ර පඤ්චකය, බොජ්ඣක්ඛනා, (සමානිසමෙබ්බාධානාදි) බොධාධ්‍යාන  
සූත්‍ර සප්තකය; මග්ගො, සමාස්දූපටි ආදි) මාග්ග සූත්‍ර අප්ටකය;  
අභිනායතනං, අභිනායතන සූත්‍ර අප්ටකය; විමොක්ඛ, විමොක්ඛ  
සූත්‍ර අප්ටකය හා; ඤ්ඤානෙත, (පාරිච්ඡි කාත්තසාදි) කාත්තසා සූත්‍ර  
ඵකාදශකයෙන් යුක්තයි; විසත්තර්, (මේ) විසත්තති සූත්‍රයෝය.

117 සඤ්ඤා අනුස්සනිජ්ඣාන සහගතෙහි යොජ්ජෙ,  
පුට්ඨො සංවේගො පස්සඨි අකුසලං කුසලෙනව. 14:

117 සඤ්ඤා, (අශ්‍රිත සංඥාදි) සංඥා සූත්‍ර විංශති; අනුස්සනි, (බ්‍රහ්මා  
නුස්සනි ආදි) අනුස්සනි සූත්‍ර දශකය; ඤානසහගතෙහි, ධ්‍යාන  
සහගතයන්ගෙන්; (හෙවත්) ප්‍රථමධ්‍යානාදිය සහගතවූ ඉත්‍රියප  
ඤ්චක බලපඤ්චක යන්ගෙන් (සමිකිති සූත්‍රකෙනෙක යනමේ  
සූත්‍රයෝ); යොජ්ජෙ, (“අච්ඡර්ශනසාධන මංගලිමි බෙ භික්ඛවෙ  
භිත්ථු පඨමර්කඤ්ඤාන සහගතං සමිත්‍රියං භාවෙති” යනාදීන්)  
යොදන්තෙය; පුට්ඨො, පුට්ඨ සූත්‍රය; සංවේගො, සංවේග සූත්‍රය ආදි  
කොට්ඨාහි සූත්‍රසප්තකය; පස්සඨි, ප්‍රසිද්ධි සූත්‍ර චතුෂ්කය; අකු  
සලං, අකුසල සූත්‍රය; කුසලෙනව, කුසල සූත්‍ර යෙදු යුක්තය.

118 අවිජ්ජා පඤ්ඤාපහෙදෙ, ව පට්ඨෙව්ඛො පට්ඨමිතිද,  
චතුරෙ ඵලෙන පට්ඨාලොභො වුඨ්ඨෙව්ඤ්ඤානා මහා. 15.

118 අවිජ්ජා, අවිජ්ජාපටිණිදි සූත්‍ර පඤ්චකය; පඤ්ඤාපහෙදෙ, ව;  
ප්‍රඥප්තෙද අනුපාද, පරිනිවෘණ් යන සූත්‍රවයය; පට්ඨෙව්ඛො, අනි  
කඩාතු නානාධාතු ප්‍රතිවේධ සූත්‍රවයය, පට්ඨමිතිද, ප්‍රතිසංචිත්  
සූත්‍රය; ඵලෙන, ශ්‍රොතාපතති ආදි චතුමානිඵලයෙන් යුක්තයි;

වතුරෙ, සුත්‍රවතුන්කය, පරිලාභො; ප්‍රඥප්තිලාභ සුත්‍රය; වුඩි, ප්‍රඥ වාඩි සුත්‍රය; චේදුලලතා, ප්‍රඥ චේදුලලස සුත්‍රය; මහා, මහා ප්‍රඥ සුත්‍රය.

119 සුප්‍රි විදුලඤ්ච ගමිතිරං අසාමනනඤ්ච හුරව,  
බාහු සිස ලහු හාසු ජවන නිකති නිබේධිකං. 16.

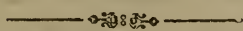
119 සුප්‍රි, පාද්‍රිප්‍රඥසුත්‍රය; විදුලං, විදුලප්‍රඥසුත්‍රය; ගමිතිරං, ගමිතිර ප්‍රඥසුත්‍රය; අසාමනනං, අසාමනනප්‍රඥසුත්‍රය; හුර, හුර්ප්‍රඥසුත්‍රය; බාහු, පඤ්ඤාබාහුලාස සුත්‍රය; සිස, සිසුප්‍රඥ සුත්‍රය; ලහු, ලහුප්‍රඥ සුත්‍රය; හාසු, හාසුප්‍රඥ සුත්‍රය; ජවන, ජවන ප්‍රඥ සුත්‍රය; නිකති, නිකති ප්‍රඥ සුත්‍රය; නිබේධිකං, නිබේධිකප්‍රඥ සුත්‍රය.

120 හුජනතිව පරිහුනනා පරිනින විරඛපමාද පමිමුට්ඨා,  
සෙවනභාවනබහුලා අභිඤ්ඤාපරිඤ්ඤාච අරො |  
සච්ඡි කිරියායා'ති. 17. }

**එකක නිපාතද්දනං සමනනං**

120 හුජනති, අපරිහුඤ්ඤා පරිහුඤ්ඤා සුත්‍රවයය; පරිහුනනා, අපරි හුනන, පරිහුනන සුත්‍රවයය; පරිනින, පරිනින අපරිනින සුත්‍රවයය; විරඛ, විරඛ ආරඛ සුත්‍රවයය; පමාද, ප්‍රමාද අප්‍රමාද සුත්‍රවයය; පමි මුට්ඨා, පමිමුට්ඨ අපමිමුට්ඨ සුත්‍රවයය; සෙවන, අනාසෙවිත ආසෙ විත සුත්‍රවයය; භාවන, අභාවිතභාවිත සුත්‍රවයය; බහුලා, අබහුලි කාන බහුලිකාන සුත්‍රවයය; අභිඤ්ඤා, අනභිඤ්ඤා අභිඤ්ඤා සුත්‍ර වයය; පරිඤ්ඤා, අපරිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා සුත්‍රවයය, අරො, වැලි; සච්ඡි කිරියාය, අසාසනාත්කාන සාසනාත්කාන සුත්‍රවයය; ඉති, යන මෙකිසුත්‍රයෝ (එකකනිපාතයෙහි වෙති).

**එකක නිපාත උද්දන ගාථාව**  
**විවරණයයි.**



121 චජ්ජුධානා නපනියා උපඤ්ඤාතෙන පඤ්චමං,  
සංඤ්ඤාපරනං කණ්ණසුකකං පාලං වස්සපනාධිකං. 18.

121 චජ්ජ, (“වෙමොනි ජිකිකවෙ චජ්ජනි” යනාදීන් වදල) වද සුත්‍රය; ධානා, (“වෙමොනි ජිකිකවෙ ධානානි” යනාදීන් වදල) ප්‍රධාන සුත්‍රය; නපනියා, නපනිය අනපනිය සුත්‍රවයය; උපඤ්ඤාතෙන, උපඤ්ඤාන පදයෙන් උපලක්ෂිතවූ, පඤ්චමං, පස්වැනි සුත්‍රය; (නොහොත්) උපඤ්ඤාතෙන පඤ්චමං, පස්



වැනිවූ උප ඤාන සූත්‍රයහා; සංකෘතය, සංකෘතය, සංකෘතය සූත්‍රය; කණ්ඩකාය, කණ්ඩකාය, කණ්ඩකාය සූත්‍රය; පාලං. ලොකපාල සූත්‍රය; වස්සුපතාය, වස්සුපතාය සූත්‍රය.

122 බලබොජ්ඣනසාධනා දෙසනාධිකරණෙන ව,  
අබ්භිමචරියා අනන්තතා එකංසං අකුසලං සමෙමාසා. 19.

122 බල, බල සූත්‍රය; බොජ්ඣන, බොජ්ඣන සූත්‍රය; සාධනා, සාධන සූත්‍රය; කණ්ඩකාය, කණ්ඩකාය සූත්‍රය; පාලං. ලොකපාල සූත්‍රය; වස්සුපතාය, වස්සුපතාය සූත්‍රය; අනන්තතා, අනන්තතා සූත්‍රය; එකංසං, එකංසං සූත්‍රය; අකුසලං, අකුසල සූත්‍රය; සමෙමාසා, සමෙමාස සූත්‍රය.

123 බාලො දුට්ඨා භාසිතඤ්ච නෙය්‍යථා පටිච්ඡන්තකො,  
දිට්ඨි සිලෙන අරඤ්ඤ එ විජ්ජාභාගියෙන ව. 20.

123 බාලො, බාල සූත්‍රය; දුට්ඨා, දුට්ඨ සූත්‍රය; භාසිතඤ්ච, භාසිත සූත්‍රය; නෙය්‍යථා, නෙය්‍යථා නිකාය සූත්‍රය; පටිච්ඡන්තකො, පටිච්ඡන්තකාය සූත්‍රය; දිට්ඨි, දිට්ඨි සූත්‍රය; සිලෙන, සිලසූත්‍රය; අරඤ්ඤ, අරඤ්ඤ සූත්‍රය; අථ, වැලි; විජ්ජාභාගියෙන ව, විජ්ජාභාගිය සූත්‍රයෙන්ද (සුක්කය).

124 භූමි දුප්පතීකාරො කිංවාදි දක්ඛණ්ණස්සමච්ඡිත්තා,  
චරණා මධුරකචොරා පටිපත්ති බ්‍යඤ්ඤනපතීරූපා. 21.

124 භූමි, (සත්පුරුෂා සත්පුරුෂ භූමිමය ප්‍රකාශක) භූමිසූත්‍රය, දුප්පතීකාරො, දුප්පතීකාර සූත්‍රය; කිංවාදි, කිංවාදි සූත්‍රය; දක්ඛණ්ණස්සමච්ඡිත්තා, දක්ඛණ්ණස්සමච්ඡිත්ත සූත්‍රය; චරණා, චරණ සූත්‍රය; මධුරකචොරා, මධුරකචොර සූත්‍රය; පටිපත්ති, පටිපත්ති සූත්‍රය; බ්‍යඤ්ඤනපතීරූපා, බ්‍යඤ්ඤනපතීරූප සූත්‍රය.

125 උත්තානා වග්ගා අග්ගවනී අරියා කසට්ඨන පඤ්චමං,  
උත්තානිකආමිසගරා විසමාධිමිකාධිමමවාදිති. 22.

125 උත්තානා, උත්තානපරිස සූත්‍රය; වග්ගා, වග්ගපරිස සූත්‍රය; අග්ගවනී, අග්ගවනි පරිස සූත්‍රය; අරියා, අරියපරිස සූත්‍රය; කසට්ඨන, කසට්ඨන පදයෙන් උපලක්ෂිතය; පඤ්චමං, පඤ්චම සූත්‍රය; (කොහොත්) කසට්ඨන පඤ්චමං, පඤ්චම සූත්‍රය; උත්තානික, උත්තානිකවිනික සූත්‍රය; ආමිසගරා, ආමිසගර සූත්‍රය; විසමා, විසමපරිස සූත්‍රය; අධිමිකා, අධිමික සූත්‍රය; අධිමිකවාදිති, අධිමිකවාදිති සූත්‍රය.



126 නිනඤ්චේරසානුතප්ප්පාරගා අරොපි චෙබ්බා,  
අසනි තයො නිමිසුරසා විජයනාථ සනතිවාස }  
සංසාරෙන ව. 23. }

126 භිත, ජනභිත සූත්‍රය; අචේරක, ආශ්වය්‍යී සූත්‍රය; ආනු  
තප්ප, ආනුතප්ප සූත්‍රය; ප්‍රපාරගා, ස්තූපාභි සූත්‍රය; අරොපි,  
චැලිදු; චෙබ්බා, විබ්බ සූත්‍රය; අසනිතයො, අසනි සූත්‍රය; නිමි  
සුරසා, නිමිසුරුප සූත්‍රය; විජයනා, විජයන සූත්‍රය; අථ, යලි;  
සනතිවාස, සනතිවාස සූත්‍රය; සංසාරෙනව, චංග්ගසාර සූත්‍ර  
යෙන්ද (සුත්තය).

127 ගිනි ව කාමඋපධි සාසවං සාමිසං නථා,  
රිය කායපිතිසාත සමාධිකරමමණනිව. 24.

127 ගිනිව, ගිනිසුබ සූත්‍රය; කාම, කාමසුබ සූත්‍රය; උපධි, උප  
ධිසුබ සූත්‍රය; සාසවං, සාසවසුබ සූත්‍රය; නථා, එශ්ම, සාමිසං,  
සාමිසසුබ සූත්‍රය; අරිය, ආර්යසුබ සූත්‍රය; කාය, කායිකසුබ සූත්‍ර  
ය; පිති, පිතිසුබ සූත්‍රය; සාත, සාතසුබ සූත්‍රය; සමාධි, සමාධිසු  
බ සූත්‍රය; ආරමමණනිව, ආරමමණ සූත්‍රය.

128 නිමිත්තඤ්ච නිදනඤ්ච ගෙනු සඤ්චාරපච්චයා,  
රූපං වේදසිතං සඤ්ඤං විඤ්ඤාණංයඤ්ච සඤ්චිතං. 25.

128 නිමිත්තඤ්ච, නිමිත්ත සූත්‍රය; නිදනඤ්ච, නිදන සූත්‍රය;  
ගෙනු, ගෙනු සූත්‍රය; සඤ්චාර, සංඝාර සූත්‍රය; පච්චයා, ප්‍රත්‍යය  
සූත්‍රය; රූපං, රූප සූත්‍රය; වේදසිතං, වේදනා සූත්‍රය; සඤ්ඤං,  
සංඤ සූත්‍රය; විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණ සූත්‍රය; යඤ්ච සඤ්චිතං, යම් සං  
ස්කෘත සූත්‍රයක් වේද (එයය).

129 විමුත්ති පගගහො නාමං විජ්ජි හවෙසුද්ධි ව,  
අභිජි භිරි දොවචසා බාතු ආපනතිකුසලතා. 26.

129 විමුත්ති, විමුක්ති සූත්‍රය; පගගහො, ප්‍රග්‍රහ සූත්‍රය; නාමං  
නාමරූප සූත්‍රය; විජ්ජි, විද්‍යා සූත්‍රය; හවෙසුද්ධිව, හවෙසුද්ධි සූ  
ත්‍රය; අභිජි, අභිජික සූත්‍රය; භිරි, හි සූත්‍රය; දොවචසා, දොවච  
සා සොවචසා සූත්‍රය; බාතු, බාතු (කොශල) සූත්‍රය;  
ආපනතිකුසලතා, ආපනතිකොශල සූත්‍රය.

130 බාලාව කප්පිකාපගති අබ්බොච්ඡායෙන ව,  
කුසකුචි කප්පිකාපගති අබ්බොච්ඡායෙන ව. 27.

130 බාලාව, බාල පණ්ණාසක සූත්‍රය; කප්පිකා, කප්පික අත  
ප්පිය සූත්‍රය; ආපනති, ආපනති අනාපගති සූත්‍රය; අබ්බොච්ඡා,  
බ්බොච්ඡා සූත්‍රය; අච්ඡායෙනව, ච්ඡාය අච්ඡාය සූත්‍රය

හා, කුක්කුච්චි, කුක්කුච්චි න කුක්කුච්චි සූත්‍රවයය; කප්පියා, කප්පිය අකප්පිය සූත්‍රවයය; අපතනි, අපතනි අනාපතනි සූත්‍රවයය; අධම්මා, ධම්ම අධම්ම සූත්‍රවයය; අච්ඡෙදනව, චිත්තය අච්ඡෙදන සූත්‍රවයයන්ද (සූත්‍රකය).

131 අසා ච පුබ්බකාරීච | නිත්තො දුත්තපසුතපසො,  
සුභනිමිත්තඤ්ච පටිස නිමිත්තඤ්ච තථාපරං,  
පරතොසොසා ච ලහුකං දුට්ඨලො සාවසෙසකං. 28.

131 අසාව, අසා සූත්‍රය, පුබ්බකාරීච, පුබ්බකාරී සූත්‍රය; නිත්තො, නිත්ත සූත්‍රය; දුත්තපසුතපසො, දුත්තපස සුතපස යන සූත්‍රවයය; සුභනිමිත්තඤ්ච, ශුභනිමිත්තසූත්‍රය; තථා, එසේ ම; අපරං, අනන්ත; පටිසනිමිත්තඤ්ච, ප්‍රතිසනිමිත්ත සූත්‍රය; පරතොසොසාව, පරතොසොස සූත්‍රවයය; ලහුකං, ලහුකාප තනිසූත්‍රය; දුට්ඨලො, දුට්ඨලොපතනි සූත්‍රය; සාවසෙසකං, සාවසෙසාප තනි සූත්‍රය.

132 අයාවනා ච චතතාරො බ්බෙතනි ච තදුපරි,  
චතුඝි චිත්තවොදානං කොධං තබ්බිතයෙනව. 29.

132 චතතාරො අයාවනාව, අයාවනා සූත්‍ර සතරය; තදුපරි, ඉන් මන්තෙහිදී; චතුඝි බ්බෙතනිච, සූත්‍ර සතරහා; චිත්ත වොදානං, චිත්තවොදාන සූත්‍රය; කොධං, ක්‍රොධසූත්‍රය; තබ්බිතයෙනව, ක්‍රොධචිත්තය සූත්‍රයෙන්ද (සූත්‍රකය).

133 දානං යාහං වාහං පරිච්චාය ඤ්ච ගොග සමේනාහා,  
සංවිසානඤ්චසංගහ මත්තගහ මරොපිඅත්තකමෙපනව. 30.

133 දානං, දාන සූත්‍රය; යාහං, යාහ සූත්‍රය, වාහං, තහ සූත්‍රය; පරිච්චාහං, පරිත්තහ සූත්‍රය; ගොග, ගොග සූත්‍රය; සමේනාහා, සමේනාහ සූත්‍රය; සංවිසාහං, සංවිසාහ සූත්‍රය; සංගහං, සංගහසූත්‍රය; අත්තගහං, අත්තගහ සූත්‍රය; මරොපි, වැලිදු; අත්තක මෙපනව, අත්තකමපා සූත්‍රයෙන්ද (සූත්‍රකය).

134 සංඤ්ඤා පටිසංඤ්ඤා පටිසංඤ්ඤා,  
පරිසෙසි පුත්ත ආනිථෙය්‍යං ඉච්චිචිචිතකසනිචය }  
වෙසුලො. 31. }

134 සංඤ්ඤා, සංඤ්ඤා සූත්‍රය, පටිසංඤ්ඤා, පුත්තසංඤ්ඤා සූත්‍රය; පටිසංඤ්ඤා, පටිසංඤ්ඤා සූත්‍රය; පරිසෙසි, පරිසෙසි සූත්‍රය; පුත්ත, පුත්ත සූත්‍රය; ආනිථෙය්‍යං, ආනිථෙය්‍ය සූත්‍රය; ඉච්චි, සාච්චි සූත්‍රය; චිචි, වාචි සූත්‍රය; රතන, රතන සූත්‍රය; සනිචය, සනිචය සූත්‍රය; වෙසුලො, වෙසුලා සූත්‍රය.

135 සමාපතති අජ්චඤ්ච ඛනි සාබ්ලං අච්ඡිංසා,

මෙ ඉන්ද්‍රියා පරිසඤ්චානං සති සමරො විපතති සමපදා,  
විසුඛි දිට්ඨි අසන්තුට්ඨි මුට්ඨසඛෙවන සතියා ච. 32.

135 සමාපතති, සමාපතති සූත්‍රය; අජ්චං, අජ්ච සූත්‍රය; ඛනි, ඝාතනී සූත්‍රය, සාබ්ලං, සාබ්ලා සූත්‍රය; අච්ඡිංසා, අච්ඡිංසා සූත්‍රය; මෙ ඉන්ද්‍රියා, ඉන්ද්‍රිය සූත්‍රය; පරිසඤ්චානං, ප්‍රතිසංඛාන සූත්‍රය; සති, සමාගිබ්ල සූත්‍රය; සමරො, සමර්ථ සූත්‍රය; විපතති, විපතති සූත්‍රය; සමපදා, සමපදා සූත්‍රය; විසුඛි, විසුඛි සූත්‍රය; දිට්ඨි, දිට්ඨි සූත්‍රය, අසන්තුට්ඨි, අසන්තුට්ඨි සූත්‍රය; මුට්ඨසඛෙවන, මුට්ඨසමාගි සූත්‍රය; සතියාච, සමාගි සූත්‍රයෙන්ද (සුත්‍රය).

136 ඛමමා දුක්ඛසුඛා සෙඛා නික්ඛන්තෙතනච්ච අකුසලා,

චජ්ජද්‍රයං විපාකඤ්ච චත්තපරේඤ්ඤා සතං හමෙව. 33.

136 ඛමමා, ඛමම සූත්‍ර දශකය; දුක්ඛ සුඛා, දුක්ඛසුඛ සූත්‍ර දශකය; සෙඛා, සෙඤ්ඤා සූත්‍ර දශකය, නික්ඛන්ත, නික්ඛන්ත සූත්‍ර දශකය; චත්තච්ච, චත්තච්ච සූත්‍ර දශකය; අකුසලා, කුසලා කුසල සූත්‍ර දශකය; චජ්ජ, සාවද්‍යතවද්ද සූත්‍ර දශකය; උද්‍රයං, දුක්ඛද්‍රය සූත්‍ර දශකය, විපාකං, දුක්ඛවිපාක සූත්‍ර දශකය; චත්තපරේඤ්ඤා, සචත්තපරේඤ්ඤා අචත්තපරේඤ්ඤා සූත්‍ර දශකය; සතං හමෙව, (කොඨ චරිතයෙහි සූත්‍ර) සියයෙක් මෙව.

137 සික්ඛාපදා දස නයො පා නිමොක්ඛා මෙ පචාරණ,

තජ්ජනියං නියසසඤ්ච පබ්බාජනියඤ්ච සාරණිං. 34.

137 සික්ඛාපදා, සික්ඛාපද සූත්‍රයෝ; දස, දසදෙවන; පානිමොක්ඛා, පානිමොක්ඛ සූත්‍රයෝ; නයො, ත්‍රි දශකය; පචාරණ, පචාරණ සූත්‍රයෝ; මෙ, මි දශකය; තජ්ජනියං, තජ්ජනිය සූත්‍ර දශකය; නියසං, නියස සූත්‍ර දශකය; පබ්බාජනියං, පබ්බාජනිය සූත්‍ර දශකය; සාරණිං, ප්‍රතිසාරණිය සූත්‍ර දශකය.

138 උතෙඛපො පරිවාසො ච මුල මානන්ත අබ්භානං,

සාරණ මෙ ච උපසමපතති තිසෙසො චඤ්ඤානියො. 35.

138 උතෙඛපො, උතෙඤ්ඤානිය සූත්‍ර දශකය; පරිවාසොච, පරිවාසදාන සූත්‍ර දශකය; මුල, මුලායප්‍රතිකෘත සූත්‍ර දශකය; මානන්ත, මානන්ත සූත්‍ර දශකය, අබ්භානං, අබ්භාන සූත්‍ර දශකය; සාරණ, මසාරණිය නියසාරණිය සූත්‍රයෝ; මෙව, මි දශකය; උපසමපතති, උපසමපදා සූත්‍ර දශකය; ඤ්ඤානියො, ඤ්ඤානිය සූත්‍රයෝ; තිසෙසොච, ත්‍රි දශකය.

- 139 පඤ්ඤානි අනුප්පඤ්ඤානි සම්මුඛාවිතරෙයා පි ව,  
සති අමුලුභවිතයා පටිඤ්ඤාන කරණං නථා,  
යෙහුයා පාපියාසිකා නිණ්වයාරකෙන වා'ති. 36.

දුකනිපාතුද්දං සමනතං.

139 පඤ්ඤානි, ප්‍රඥානි සූත්‍ර දශකය; අනුප්පඤ්ඤානි, අනුප්පඤ්ඤානි සූත්‍ර දශකය; අපිච්ච, වැලිදු; සම්මුඛාවිතරෙයා, සම්මුඛාවිතරය සූත්‍ර දශකය; සති අමුලුභවිතයා, සමාගිවිතය සූත්‍ර දශකයහා අමුලුභවිතය සූත්‍ර දශකය; නථා, එසේම; පටිඤ්ඤානකරණං, පුරිශුද්ධකරණ සූත්‍ර දශකය; යෙහුයා පාපියාසිකා, යෙහුයාසිකා සූත්‍ර දශකයහා නසා පාපියාසිකා සූත්‍ර දශකය; නිණ්වයාරකෙන නව, තෘණ්වසාරක සූත්‍ර දශකයහා; ඉති, මෙසේ මේ සූත්‍රයෝ (එක නිපාතයෙහි වෙන්).

## විකනිපාත උද්දන ගාථාව විවරණයයි.

- 140 භය ලක්ඛණ විනතා ව අවිමයං ව අරසානිසො,  
අකුසලඤ්ච සාවර්ණ සවකපර්ක්කං බතං මලං. 37.

140 භය, ("යානි කානිචි ජිකඛිචෙ භයානි උප්පජ්ජන්ති, යනාදීන් වදාළ) භය සූත්‍රය; ලක්ඛණ, ("කම්මලානිකෙණ භිකිඛි ඛෙ බාලො, යනාදීන් වදාළ) කම්මලානිකෙණ සූත්‍රය; චරතාව, විනතා සූත්‍රය; අවිමයං ව, අවිමය සූත්‍රය; අරසානිසො, අරසානිසො ප්‍රශ්න සූත්‍රය; අකුසලං ව, අකුසල සූත්‍රය; සාවර්ණ, සාවර්ණ සූත්‍රය; සවකපර්ක්කං, සවකපර්ක්ක සූත්‍රය; බතං, ස්වයං සූත්‍රය; මලං, මල සූත්‍රය.

- 141 සුතකොසරණීයොතිරුසො චක්කවත්තිපච්චතතො,  
අපණ්ණකතො දෙවොව දුරෙව පාපණිකා පරෙ. 38.

141 සුතකොසරණීයො, සුතක සූත්‍රය; සරණීයො, සරණීය සූත්‍රය; තිරුසො, තිරුසා සූත්‍රය; චක්කවත්ති, චක්කවත්ති සූත්‍රය; පච්චතතො, පච්චතත සූත්‍රය; අපණ්ණකො, අපණ්ණකප්‍රතිපදා සූත්‍රය; අහතා, අහතවකබාව සූත්‍රය; දෙවොව, දෙවලොකුපපතති සූත්‍රය; අපරෙ, අනාච්ඡ; දුරෙව පාපණිකා, පාපණික සූත්‍ර ව්‍යය.



142 කායසකඛි ගිලානො සංඛාරෙ බහුකාරෙ අරුකුපමො,  
අසෙව්තබ්බො ජෙගුවජ්ජුපථනාණී අකො අව |  
කුප්පෙන ව. 39. }

142 කායසකඛි, කායසාසී සූත්‍රය; ගිලානො, ගිලාන සූත්‍රය; සංඛාරෙ, සංස්කාර සූත්‍රය; බහුකාරෙ, බහුකාර සූත්‍රය; අරුකුප මො, අරුකුපම සූත්‍රය; අසෙව්තබ්බො, අසෙව්තව්‍ය සූත්‍රය; ජෙගුවජ්, ජුගුවස්සිතව්‍ය සූත්‍රය; ජුපථනාණී, ජුප්ථනාණී සූත්‍රය; අකො, අනං සූත්‍රය; අවකුප්පෙනව, අවකුප්පෙය, සූත්‍රයෙන්ද (සුක්කය).

143 සබ්බමකාන ඤාසාරපුත්ත නිදනා ගඤ්ඤවකෙන ව,  
දෙවදුතො වෙ චිචාරු සුඛමාලාඤ්ඤ පතෙය්‍යකා. 40.

143 සබ්බමකාන ඤාසාරපුත්ත නිදනා, සබ්බමක සූත්‍රය අන ඤ සූත්‍රය ඤාසාරපුත්ත සූත්‍රය කම්මනිදන සූත්‍රය (යන සූත්‍ර වතුප්පක ය); ගඤ්ඤවකෙනව, ගඤ්ඤවක සූත්‍රයහා; දෙවදුතො, දෙ වදුත සූත්‍රය; වෙ චිචාරු, ලොකානු චිචරණ සූත්‍රව්‍යය; සුඛමාල ආධාරෙය්‍යකා, සුඛමාල සූත්‍රය ආධාරෙය්‍ය සූත්‍රය (යන සූත්‍ර ව්‍යය).

144 සම්මුඛිධිසාන පර පච්චනනි පණ්ඩිතසීලවා,  
සඬ්ඬකං පබ්බතානප්පං මහාවොරෙන තෙ දස. 41.

144 සම්මුඛි, සම්මුඛිභාව සූත්‍රය; ධාන, ධාන සූත්‍රය; පර, පර බම්මදෙශනා සූත්‍රය; පච්චනනි, කථාපුවතීනි සූත්‍රය; පණ්ඩිතසීල වා, පණ්ඩිතපුඤ්ඤ සූත්‍රයහා සීලවනන සූත්‍රය (යන දෙකය); සං ඛතං, සංස්කූත ලක්ෂණ සූත්‍රය; පබ්බතං, පච්චනන සූත්‍රය; ආන ප්පං, ආනප්ප සූත්‍රය; මහාවොරෙන, මහා වොර සූත්‍රයහා; තෙ, ජ (චූල වර්ණයෙහි) සූත්‍රයෝ; දස, දශකයෙක් වෙති.

145 චෙට්ඨණ්ණාබ්බාහම ණපරිබ්බාජකා නිබ්බාණමහාසාලෙනව,  
චච්ඡගොග්ගාඤ්ඤ නිකණ්ණො ජාත්‍යුසොණී සඬ්ඬා |  
රවො. 42. }

145 චෙ ජිණ්ණො, ජිණ්ණාබ්බාහම ණ සූත්‍රව්‍යය; බ්බාහම ණ පරිබ්බා ජකා, අනාගතබ්බාහම ණ සූත්‍රය බ්බාහම ණපරිප්‍රාජක සූත්‍රය (යන දෙකය); නිබ්බාණ, නිව්වාණ සූත්‍රය; මහාසාලෙනව, මහාසාර සූත්‍රයහා; චච්ඡගොග්ගාඤ්ඤ, චිත්තගොග්ග සූත්‍රය; නිකණ්ණො, ත්‍රි කණ්ණ සූත්‍රය; ජාත්‍යුසොණී, ජාත්‍යුසොණි සූත්‍රය; සඬ්ඬාරවො, සඬ්ඬාරව සූත්‍රය.

146 නිත්තං හග්ගං චෙතනාගො සරභො කෙසපුත්තිගො,  
සාලොවා ච කරාවනද්ව අඤ්ඤානිත්තො කුසලමුලා }  
පොසථමෙගන නෙ දස 43. }

146 නිත්තං, නිත්තාසනන සූත්‍රය; හග්ගං, අමාතා පුත්තිකහග්ග සූත්‍රය; චෙතනාගො, චෙතනාගපුරික සූත්‍රය; සරභො, සරප සූත්‍රය; කෙසපුත්තිගො, කෙසපුත්තිග සූත්‍රය; සාලොවා, සාලා සූත්‍රය; කරාවනද්ව, කරාවසතු සූත්‍රය; අඤ්ඤානිත්තො, අනාගිත්තික සූත්‍රය; අකුසලමුලා, අකුසලමුල සූත්‍රය; උපොසථමෙගන, අප්ප උපොසථමෙගන්තෙ (සුක්කාදි චසාද්ධිපොසථ සූත්‍රයහා); නෙ, ඵ (මහාවිග්ගයෙහි) සූත්‍රයෝ; දස, දශයෙක් වෙත්.

147 ඡන්තොආර්ථකොසකොනානිගණ්ඨාසමාදරෙතබ්බො,  
හව චෙතනුපට්ඨාන ගන්ධ අභිගුනා සහ. 44.

147 ඡන්තො, ඡන්ත සූත්‍රය; ආර්ථකො, ආර්ථක සූත්‍රය; සක්කො, මහානාමසාකාස සූත්‍රය; නිගණ්ඨා, නිගණ්ඨනාථපුත්‍ර සූත්‍රය; සමාදරෙතබ්බො, සමාදරෙතව්‍ය සූත්‍රය; හව, හව සූත්‍රය; චෙතනා, චෙතනා සූත්‍රය; උපට්ඨාන, උපසථානසාර සූත්‍රය; ගන්ධ, ගන්ධක සූත්‍රය; අභිගුනාසහ, අභිගු සූත්‍රයහා සමගය.

148 සමාදානංගද්‍රහං බෙත්තං වජ්ජුත්තං සෙබ් පඤ්චමං,  
සාධිකාතගො වෙ සික්ඛා අථපඤ්ඤා යෙනව. 45.

148 සමාදානං, සමාදාන සූත්‍රය; ගද්‍රහං, ගද්‍රහපම සූත්‍රය; බෙත්තං, බෙත්තපම සූත්‍රය; වජ්ජුත්තං, වජ්ජුත්තක සූත්‍රය; සෙබ් පඤ්චමං, පස්වැනිවූ සෙසෙස සූත්‍රය; නයොසාධිකා, සාධික සූත්‍රය; වෙසික්ඛා, සික්ඛා සූත්‍රය; අථ, වැලි; පඤ්ඤා යෙනව, පඤ්ඤා සූත්‍රයෙන්ද (සුක්කය).

149 අව්වාසිකඤ්ච පච්චෙකං අරියං පරිසෙතව,  
තයොආරුනිසා චුත්තා අථපොත්තිකලොණ ඵලෙන }  
පංසුංඛාවක සුවණ්ණ කාරෙනව. 46. }

149 අව්වාසිකං, අව්වාසික සූත්‍රය; පච්චෙකං, පච්චෙක සූත්‍රය; අරියං, අරියාශ්‍රාවක සූත්‍රය; පරිසෙතව, පරිසෙත සූත්‍රය; චුත්තා, වදා රණ ලද්දවූ, තයොආරුනිසා, ආරුනිස සූත්‍රය; අථ, වැලි; පොත්තිකලොණ ඵලෙන, පොත්තිකපම ලොණඵලපම සූත්‍රය; පංසුංඛාවක සුවණ්ණකාරෙනව, පංසුංඛාවකපම සුවණ්ණකාරුපම සූත්‍රයෙන්ද (සුක්කය).

150 පුබ්බපරියෙසනා අසායාදො සාමංකං රුණ්ණපඤ්චමං,  
අතිත්තිවෙච්ච වෙ කුටා නිදානානි අපරෙ දුට්ඨං. 47.

150 පුබ්බපරියෙසනා, පුබ්බසංකප්පානාසුත්‍රය ආසාදපරියෙසිත  
ණසුත්‍රය (යනදෙකය); අසායාදො, ආස්වාදසාරද්ධසුත්‍රය; සාම  
කං, ශ්‍රාමාණ්‍යපීඨසුත්‍රය; රුණ්ණපඤ්චමං, පස්වැනවු රුණ්ණසුත්‍ර  
ය; අතිත්ති, අතාප්තිසුත්‍රය; වෙකුටා, කුටාගාරුපමසුත්‍රවයය; අ  
පරෙ, අන්‍යවූ; දුට්ඨනිදානානි, කල්පිතනිදානසුත්‍රවයය.

151 ආපාධිකො දුලලහො අප්පමෙයෙක  
ආනඤ්චායතනච්ච පතතිසො,  
අපණ්ණකො කම්මනතං වෙ  
සොවෙයක මොනෙයෙයනච්ච. 48.

151 ආපාධිකො, ආපාධිකසුත්‍රය; දුලලහො, දුලිතප්‍රාදුර්ගත  
සුත්‍රය; අප්පමෙයෙක, අප්‍රමෙයසුත්‍රය; ආනඤ්චායතනච්ච පතතිසො,  
ආනාශානඤ්චායතනසුත්‍රය ච්ච පතතිසුත්‍රය (යනදෙකය); අපණ්ණ  
කො, අපණ්ණකමණිසුත්‍රය; කම්මනතං, කම්මානතච්ච පතතිසුත්‍ර  
ය; වෙසොවෙයක, සොවෙයසුත්‍රවයය; මොනෙයෙයනච්ච, මො  
නෙයසුත්‍රයෙන්දසුත්‍රය.

152 කුසිනාරං පණ්ණිනං ගොතමකං භරණ්ඩු හභිකෙනච්ච,  
කට්ඨිසං වෙ අනුරුධා පටිච්ඡන්තපාසාණලෙඛුපමා. 49.

152 කුසිනාරං, කුසිනාරසුත්‍රය; පණ්ණිනං, පණ්ණිනසුත්‍රය;  
ගොතමකං, ගොතමකසුත්‍රය; භරණ්ඩු, භරණ්ඩුකාලාමසුත්‍රය;  
හභිකෙනච්ච, හභිකසුත්‍රය; කට්ඨිසං, කට්ඨිසසුත්‍රය; වෙඅනු  
රුධා, අනුරුධසුත්‍රවයය; පටිච්ඡන්තපාසාණලෙඛුපමා, ප්‍රතිච්ඡ  
න්තසුත්‍රය පාසාණලෙඛුපමසුත්‍රය (යනදෙකය).

153 යොධාජීවපරිසමිත්තා උප්පාදකෙසකමිඛලසම්පදාද්ධි,  
තයොච අසුබලුඛිනා තයොචාපරෙ මොරනිවාපා. 50.

153 යොධාජීවපරිසමිත්තා, යොධාජීවසුත්‍රය පරිසසුත්‍රය මිත්‍රසු  
ත්‍රය (යනතුණය); උප්පාද, උප්පාදසුත්‍රය; කෙසකමිඛල, කෙස  
කමිඛලොපමසුත්‍රය; සම්පදා, සම්පදසුත්‍රය; ද්ධි, වාසිසුත්‍රය; ත  
යොච අසුබලුඛිනා, අසුබලුඛින-අසුබසදසා-අසුබාජනික (යන)  
සුත්‍රය; අපරෙ, අන්‍යවූ; තයොච මොරනිවාපා, මොරනිවාප  
සුත්‍රය.

154 අකුසලඤ්ච සාවස්සං විසමං අසුචිනා සහ,  
බ්‍රහ්ම ගොතති චන්තාරි වඤ්ඤා සුපුබ්බෙණ්ණනවා'ති. 51  
නිකානිපාතුද්දනං සමිත්තං.

154 අකුසලසෑදි, අකුසලසූත්‍රය, සාවර්ණ, සාවර්ණසූත්‍රය; චිකිත්සා,  
චිකිත්සාසූත්‍රය; අසුචිකිත්සා, අසුචිකිත්සාසූත්‍රය; චක්‍රාකාරකාව,  
සූත්‍රසූත්‍රය; චක්‍රාකාර, චක්‍රාකාරසූත්‍රය, සුචිකිත්සා, සුචිකිත්සා  
චිකිත්සා සූත්‍රයෙන්ද සුත්‍රය; ඉති, මෙයේ (මේසූත්‍රයෙන්); ගො  
නති, (ත්‍රිකතිපාතයෙහි) වෙත්.

**ත්‍රිකතිපාත උද්දන ශාථායී විවරණයයි.**

**එකතිපාත විකතිපාත ත්‍රිකතිපාතොද්දනායී  
සං ව ණ්ණ නා ව ස මා පන සි.**

**ච තු ඡක නි පා ත ය.**

—o—

155 සිලං සමාධි පඤ්ඤා චිත්තනිව අනුතාර, අනුබ්බා ඉමෙ ධර්මා ගොතමෙන යසස්සිනා. 4.

155 යසස්සිනා, පරිවාරසම්පන්නියෙන් සුත්‍රය; ගොතමෙන, (ගොතමගොත්‍රයෙහි උපත්ගෙයින්) ගොතමනම්බු තථාගත යත්වගත්සේවසින්; සිලං, (මාග්ගිකමුද්දායක) ශිලාද; සමාධි, (විමර්ශනකාන්තා සංඛ්‍යා) සමාධිද; පඤ්ඤා, විද්‍යානුප්පාදාද; චිත්තනිව, අභිනිවර්තනිකාද (යන); අනුතාර, ලොකානුතාරය; ඉමෙ ධර්මා, මෙධර්මයෙන්; අනුබ්බා, අවබෝධකරණ ලද්දා.

156 ඉතිං බුද්ධො අභිඤ්ඤා ධර්මමකඛාසි භික්ෂුනං, දුක්ඛස්ස නතරෙ සභා චක්ෂුමා පරිනිබ්බතොති. 4.

156 බුද්ධො, සියල්ලෙන්තාවූ සච්ඤාත්වගත්සේ; ඉති, මේ උත්තරානුකාරයෙන්; අභිඤ්ඤා, විනිශ්චය ආර්ථමාග්ගියෙන් දැන; භික්ෂුනං, භික්ෂුන්ට; ධර්මං, චතුස්සත්‍යධර්මය, අකඛාසි, දෙශනාකෙළිය; දුක්ඛස්ස, සංසාරදුඃඛයාමා; අනතරෙ, කෙළ වරකල්පාද; චක්ෂුමා, පසැස්ඇත්තාවූ; සභා, ශාස්තෘත්වගත්සේ; පරිනිබ්බතො ඉති, කෙළපරිනිවර්ණයෙන් පිරිනිවර්ණයයි (විදුලයෙක).

**ප්‍රථමවිදිනිසංගි ප්‍රථමසූත්‍ර ශාථායී**

**වි ව ර ණ්ණ ය යි.**

157 පුතා පතනති පතනා ගිමාව පුතරුගතා, කතතිච්චං රතං රමිං සුඛොනාමාගතං සුඛාතති. 4.



157 වුනා, (ආයතමය වූ ශිලසමාධිපුඤ්චිමුත්තන්ගෙන්) ගිලිහුණු; පනනි, (ධම්මිනිකයසංඛ්‍යාත ශාසනයෙන්) වැටෙන්; පතිනා, (ශාසනයෙන්) වැටුනා; ගිවාව, (වසතුකාමසංඛ්‍යාත රූප-ශබ්ද-ගන්ධ-රස-ස්ප්‍ර්ශව්‍යායන පඤ්චකාමයෙහි කෙලෙසකාම සංඛ්‍යාතයෙන්) ඇලුණා; පුනරුත්තා, නැවත (ජුතිජරා විකම්මරණයන්කරා) ඵලභියා වුවෙහි; කතාතිවිම, (වතුසමාගීයෙන්) කරණිදුකාන්තා; රමම, \* ඇලියුණු වූ ශිලාදිගුණ සමූහයෙහි, රතං, ඇලුණු නැතැත්තේ, සුබොසසුබං, සැපයෙන් සැපයව; (හෙවත්) මනුෂ්‍යසැපයෙන් දිව්‍යසැපයට බහනසැපයෙන් විදුශිතාසැපයට විදුශිතාසැපයෙන් මානිසැපයට මානිසැපයෙන් ඵලසැපයට ඵලසැපයෙන් නිව්‍යාණසැපයට; අනාගතං, අනුක්‍රමයෙන් පැමිණියේ වෙයි (වදාලයේක).

ප්‍රථමවගියෙහි විනිසුණු ගාථාව

වි ව ර ණ ස සි.

158 යො නිඤ්ඤං පසංසති තංවා නිඤ්ඤි යො පසංසියො,  
ච්චිනාති මුඛො සො කලිං කලිනා තෙන සුඛං නච්ඤ්ඤි. 4.

158 යො, යම් (ආයත) පුද්ගලයෙක් හෙම; නිඤ්ඤා, ගර්හානව සූත්‍ර වූ දුශ්ශීලපුද්ගලයෙකුට; පසංසති, (ගරුනාත්තිතවා මොහු දුශ්ශීලයායනාදීන්) පුරුකාකරෙර්ද; පසංසියො, පුරුකාකර සූත්‍ර වූ; යො, යම් (ආයත) පුද්ගලයෙක් වෙයි; තංවා, ඕනවගේ; නිඤ්ඤි, (ගරුනාත්තිතවා මොහු දුශ්ශීලයාය යනාදීන්) ගර්හාකරෙර්ද; සො, හෙතෙම; මුඛො, (සිස) මුවකරණකොටගෙණ; කලිං, අපරාධය; ච්චිනාති, රැස්කෙරේ; තෙන කලිනා, (රැස්කරණලද) ඒ අපරාධය හෙතෙමාටගෙණ; සුඛං, සැපයක්; නච්ඤ්ඤි, නොලබයි (නිඤ්ඤාපුරුකාපුරුකා නිඤ්ඤාදෙන් සමාන දූෂිත පපාකඛාපන් දුකක්ම විදිනේය යි සේයි).

159 අපපමතො අයං කලි යො අකෙබ්බිකා පරාජයො,

සබ්බස්සාපි සභාපි අත්තනා අයමෙව මහත්තතරො කලි } 4.  
යො සුගතොස්ස මනං පරොසයො. }

159 සබ්බස්සාපි, සියලු (තමාපිළිබඳ) දෙයද; අත්තනාපි සහ, තමාදහාසමග; අකෙබ්බිකා, (දුෂ්ඨකම්ම) පාසකයන්හි; යො ඛන පරාජයො, (යමෙකුගේ) යම් (මුත්තාමාණිකාදී) වසතුපැරදි මෙක්වෙයි; අයං, මේ පැරදීමතෙම; අපපමතො, සමප්‍රමාන වූ;

\* “රමමං” යනු “තනියාසනනමිනඤ්ච” යන සූත්‍රයෙන් අදර අරුතැ කම්මයක් වූ නැති.

කළි, අපරාධයෙකු; යො, යමෙක්තෙම; සුගතෙසු, සමාස් පුත්‍රී පතනිගත (බුඩාදිභයඳී) පුද්ගලයන්කෙරෙහි, මනං පදෙසයෙ, චිත්තපුද්ගලය කරන්තෙද; අයං එව, මේචිත්තපුදෙසයම; මහ න්තරො, (සථානන අපරාධයටවඩා) අනියමින් මහන්වූ; කළි, අපරාධයෙක්වේ.

160 සතං සහසානං නිරබ්බදානං ජනනිංසති පඤ්චවඅබ්බදාති,  
යමරියගරහි නිරයං උපෙති වාචං මනඤ්ච පනිධාය පාප)4.  
ක'නි.)

160 අරියගරහි, භයඳීයත්ව ගර්භාකරණලද පුද්ගලතෙම; වාචං, වචනයද, මනඤ්ච, සිතද, පාපකං, ලාමකවශයෙන්; පණිධාය, පිටිද්වය; යං නිරයං, යම් නිරයකට; උපෙති, පැමිණෙද (එහි), නිරබ්බදානං, නිරඤ්ඤයන්සමබන්ධවූ, (තෙවන්) නිරඤ්ඤගණනින්; සහසානංසතං, (හවුරුදු) ලක්ෂයක්ද; ජනනිංසති, සනිස්නිරඤ්ඤයක්ද; පඤ්චව අබ්බදාති, අඤ්ඤපසෙක්ද; (තොහොත්) අබ්බදාති, අඤ්ඤගණනින්; පඤ්චව ඉති, පස්අඤ්ඤයක්ද (අනුප්පමාණය) වේයයි (වදාලසේක).

### ප්‍රථම වග්ගෙහි නානික සුත්ත ගාථානි විවරණයයි.

161 මාතරි පිතරිවාපි \* යො මිච්ඡා පටිපජ්ජති,  
තථාගතො සමුබ්බො අථවා නසස සාවකො,  
බහුඤ්ච සො පසවති අපුඤ්ඤං තාදිසො නරො. 4.

161 යො, යම් මනුෂ්‍යයෙක්තෙම; මාතරි, මවකෙරෙහිද; පිතරිව අපි, පියාකෙරෙහිද; සමුබ්බො, සමාස්සමුබ්බවූ, තථාගතො, තථාගතයන්වහන්සේකෙරෙහිද; අථවා, වැලින්; නසස, උත්තමත්සේරු; සාවකො, ශ්‍රාවකයෙක්තෙරෙහිද; මිච්ඡා, පටිපජ්ජති, වරදවා පිළිපද්ද; තාදිසො, එබඳුව; සො නරො, ඒමනුෂ්‍යතෙම; බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං, බොහෝවූම අකුසල්, පසවති, රැස්කෙරේ.

162 නාය අධම්මවරියාය මාතාපිතුසු පණ්ඩිතා,  
ඉධෙව ට නං ගරහනති පෙට්වාපායඤ්ච ගච්ඡති. 4.

162 මාතාපිතුසු, මව්පිය (බුඩ බුඩශ්‍රාවකය)න් කෙරෙහි (හැසිරෙණලද); නාය අධම්මවරියාය, (මර්කපුත්‍රිපතනිසංඛ්‍යත) අධර්ම

\* "මාතරි පිතරි" යන මෙහි ඡන්දස් නොපිරිහීම පිණිස ඉතාර දිසීයි. † "ඉධෙව" කිසි තැනක.

වයභාව කාරණාකොටගෙණ, පණ්ඩතා, පණ්ඩතයෝ; නා, මී හට; ඉබ්බව, මෙලොව්විදිමද; ගරහනි, ගරහාකෙරෙත්; පෙච්ච, පරලොව්හි; අපායඤ්ච, නරකාදිවතුරපායෙන් එක්තරා ජනකටද; ගච්ඡති, (ගෙනෙම) යේ.

163 මානරී පිතරීවාපි යො සමමා පටිපජ්ජති,  
නථාගතොවා සමුබ්බො අථවා තස්ස සාවකො;  
බහුඤ්ච සො පසවති ඥාණං තාදිසකො නරො. 4.

163 යො, යම් මනුෂ්‍යයෙක්තෙම; මානරී, මව්කෙරෙහිද; පිතරීව අපි, පියාකෙරෙහිද; සමුබ්බො, සමාස්සමුබ්බවු, නථාගතොවා, නථාගතයන්වහන්සේකෙරෙහිද; අථවා, වැලිත්; තස්ස, උන්වහන්සේගේ; සාවකො, ශ්‍රාවකයෙක්කෙරෙහිද; සමමා, ම නාකොට; පටිපජ්ජති, පිළිපදිද; තාදිසකො, එබඳුව; සොනරො, ඒ මනුෂ්‍යතෙම; බහුඤ්ච ඥාණං, බොහෝවුම කුසල්; පසවති, රැස්කෙරේ.

164 තයෙනා ධම්මවර්තයා මානාපිතුසු පණ්ඩතා,  
ඉබ්බවෙව පසංසනති පෙච්ච සග්ගෙව මොදනි'ති—4.

164 මානාපිතුසු, මව්පිය (බුබුලුභවකයා) න් කෙරෙහි (හැසි රෙණලද); තයා ධම්මවර්තයා, ඒ (සමාස්ප්‍රතිපත්තිසංඛ්‍යත) ධම්මවයභාව කාරණාකොටගෙණ; පණ්ඩතා, පණ්ඩතයෝ; නා, මී හට; ඉබ්බවෙව, මෙලොව්විදිමද; පසංසනති, ප්‍රශංසාකෙරෙත්; පෙච්ච, පරලොවගොස්; සග්ගෙව, ස්වර්ගයෙහිද; මොදනි ඉති, සතුටුවෙයි (වදාලසේක).

### ප්‍රථම වර්ගයෙහි චතුස්සි සූත්‍ර ශාථාසන්තිවරණසි.

165 යෙකෙච්ඡි කාමෙසු අසඤ්ඤානා ජනා  
අවිතරුතා ඉධ කාමගොහිනො,  
සුනප්පනං ජුතිප්රුපගා හි තෙ  
තණ්හාධිපනතා අනුසොනගාමිනො. 4.

165 ඉධ, මේලෝකයෙහි; යෙකෙච්ඡි ජනා, යම්කිසි සතුකෙතෙක්; කාමෙසු, වස්තුකාම කෙලයකාමයන්හි; අසඤ්ඤානා, සංයම රහිතවුවාහු වෙද්ද; අවිතරුතා, පහතොකරණලද රහය ඇත්තාහු වෙද්ද; කාමගොහිනො, පස්කම්මය විදිත්තාහු වෙද්ද; සුනප්පනං, නැවත නැවත; ජුතිප්රුපගා, ජුතිප්රුදෙකට පැමිණෙන්නාවූ (මෙහි ජුතිප්රුග්‍රහණයෙන් ව්‍යධිමරණව

යද ගෘහිතයි); තණ්හාධානා, තෘප්ණාවෙන් යටපත්වූ; (තො  
 හොත්) තෘප්ණාවෙහි ගැළපෙනු, තෙහි, ඵසතරයෝ වනාහි;  
 අනුසොනගාමීතො, අනුසොනගාමීහු (කෙලයසොනස පසුප  
 ස්සේ යන්තානු) නම්වෙති.

166 යසමාභි ධිරො \* ඉටුපට්ඨිතාසනී  
 කාමෙව පාපෙව අසෙවමානො,  
 සහාපි දුක්ඛනී ජහෙය්‍ය කාමෙ  
 පටිසොනගාමී 'ති නමාහු පුගලො. 4.

166 යසමාභි, යම්හෙයකින් වනාහි; ඉධ, මේ ලොකයෙහි;  
 උපට්ඨිතාසනී, (අභිකුම ප්‍රතිකුමාදී ඵ්ඵ ක්‍රියායෙහි) එළැඹුණිවි  
 සිටිඇති; ධිරො, ප්‍රඥාවන්තපුද්ගලතෙම; කාමෙව, වසතුකාම  
 යන්ද; පාපෙව, ප්‍රාණ්ඝාතාදී පඤ්චදුෂ්චරිතයන්ද; අසෙවමා  
 නො, සෙවනයනොකරන්නේ; දුක්ඛන සහ අපි, (කෙලය  
 පශ්චිසානරයෙන් උපන්) දුක්ඛාසමගම; කාමෙ, චිත්තකාමයන්;  
 ජහෙය්‍ය, දුරුකරන්නේද, නං පුගලො, ඒ පුද්ගලයා; පටිසො  
 නගාමී ඉති, ප්‍රතිසොනගාමීයා (කෙලයසොනසට උභිකුරුව ය  
 නනැනැත්තා) යයි; ආහු, කියත්.

167 යො වෙ කිලෙසාරිසයං පහාය †  
 පරිපුණ්ණසෙඛො අපහානධම්මො,  
 වෙතොවසිප්පතො සමාහිතිනිසිද්ධො  
 සචෙ සිතතො 'ති තරො පවුච්චති. 4.

167 යො, යම් පුද්ගලයෙක් තෙම; වෙ, එකානතයෙන්, කි  
 ලෙසාරිසයං, කෙලයෙන්ගේ අධික ප්‍රවෘත්තිය; පහාය, දුරු  
 කොට; පරිපුණ්ණසෙඛො, ශික්‍ෂාපාරිසුරුතයෙහි සිටියේ වේද;  
 අපහානධම්මො, නොපිරිහෙන භාවාච ඇත්තේ වේද; වෙ  
 තොවසිප්පතො, විතතයාගේ වසගබවට පැමිණියේ වේද;  
 සමාහිතිනිසිද්ධො, මොනවට තබනලද ෂබ්දයෙන් ඇත්තේ  
 වේද; යො, ඒ අනාගාමිපුද්ගලතෙම; වෙ, එකානතයෙන්; සි  
 තතො තරො ඉති, සිටිසමාචාරිනි පුද්ගලයායයි; පවුච්චති,  
 කියනුලැබේ.

168 පරොච්ඡ යසා සමෙව්ච බම්මා  
 ඵලුපිතා අනුගා නසන්ත,  
 සචෙදගු ලොසිත ‡ බ්‍රහ්මවරයො  
 ලොකනගු පාරගො 'ති වුච්චති 'ති. 4.

\* “යසමාභිධිරො” පොත්. † “යොවෙකිලෙසාරි  
 පහායපඤ්ඤා” කිසිත්. ‡ “වුසිත” පොත්.



165 යසා, සම්ප්‍රදේශලයෙකුගේ; පරෙවර, උග්‍රාමාධවු; බමුණ, කුලලාකුලවේගනා බමුණෝ; සමෙව, (අනුචක්‍ෂය කරැනගහා) එක්ව; විධුපිතා, විධිවිසනයකරැනලද්දහු; අභිගතා, අසන්නවනවුහු; නසනති, විද්‍යානතොවෙද්ද; වෙදග, විශේෂයෙන් දන්තාසුලු, වොසිතබ්‍රමවරයෝ, වැසනිමවන ලද මාග්බ්‍රමවයෝව ඇත්තාවු; ලොකනග, (සත්සංසාරාය ව්‍යාප්තව්‍යාප්ත) ත්‍රිවිධලොකයාගේ කෙළවරට පැමිණියාවු; සො, ඒ ක්ෂණිකප්‍රදේශලගම; පාරගතො ඉති, (අභි—පරි—පාචනා .. ප්‍රභාන—සාක්ෂාත්කෘත—සමාපතියා යා මේ පරිකාරයෙන්) සියලු බමුණන්ගේ පරිකාරට පැමිණියෝසි; වූ චිත්ති ඉති, කියනුලැබියයි (වදාලයේක).

ප්‍රථම වර්ගයෙහි පඤ්චම සූත්‍ර

භාෂාසි විවරණයයි.

169 අප්‍රාසුතොපි වෙ හොති සීලෙසු අසමාගිතො,  
උභයෙන නං ගරහන්ති සීලතොව සුතෙන ච. 4.

169 වෙ, ඉදින්; අප්‍රාසුතො අපි, (සූත්‍රගෙයාදියෙහි අගමබමුණෙහි සිලයක් ඇසුපිරුනැත් ඇතිගෙයිත්) අප්‍රාසුතවුද ප්‍රදේශලගෙමේ; සීලෙසු, (ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරාදි) සීලකොට්ඨාසයන්හි, අසමාගිතො හොති, නොභික්ෂුණේ වෙද; නං, ඕහට; සීලතොව, සීලකොට්ඨාසයෙන්ද; සුතෙනව, ශ්‍රාතකොට්ඨාසයෙන්ද (යන); උභයෙන, දෙකොටසින්ම; ගරහන්ති, (මේ නෙමේ දුශ්සීලය අප්‍රාසුතයෙහි පණ්ඩනයෝ) නිත්‍යකෙරෙන්.

170 අප්‍රාසුතොපි වෙ හොති සීලෙසු සුසමාගිතො;  
සීලතො නං පසංසන්ති නසා සමපජ්ජතෙ සුතං. 4.

170 වෙ, ඉදින්; අප්‍රාසුතො අපි, (සූත්‍රගෙයාදියෙහි) අප්‍රාසුතවුයේනමුදු; සීලෙසු, සීලකොට්ඨාසයන්හි; සුසමාගිතො හොති, මනාව භික්ෂුණේ වෙද; නං, ඕහට; සීලතො, සීලකොට්ඨාසයෙන්; පසංසන්ති, (පණ්ඩනයෝ) පසංශාකෙරන්; නසා, ඔහුගේ; සුතං, (අප්‍රාසුද) ශ්‍රාතයෙකෙමේ; සමපජ්ජතෙ, (මනුෂ්ඨිත් ශ්‍රාතයෙන් ශ්‍රාතකාන්තය කළහෙයිත්) සමාවචේ (නමාවද අනුත්වද සම්පත්තින්ස වන්නේයයි යෙයි).

171 බහුස්සුතොපි වෙ හොති සීලෙසු අසමාගිතො,  
සීලතො නං ගරහන්ති නාසා සමපජ්ජතෙ සුතං. 4

171 වෙ, ඉදින්; බහුස්සුතො අපි, (සූත්‍රගෙයාදියෙහි බොහොමයක් ඇසුපිරුනැත් ඇතිගෙයිත්) බහුශ්‍රාතවුයේනමුදු;

සිලෙසු, සිලකොට්ඨාසයන්හි; අසමානිතො හොති, නොසිත්වුණේ වේද; නං, ඕහට; සිලතො, සිලකොට්ඨාසයෙන්; ගරභනි, (පණ්ඩිතයෝ) නිත්‍යකෙරෙන්; අස්ස, ඔහුගේ; සුතං, (බොහෝවුද) ශ්‍රැතයතෙමේ; න සමපජ්ජතො, (ශ්‍රැතකෘත්‍යය නොකළහෙයින්) සමෘඛ නොවේ (දුශ්සිලබැවින් තමාටද දුශ්සිලයාසයි අත්‍යයන් නොඵලඹෙනැවින් අනුත්ටද සම්පත් පිණිස නොවන්නේය යි සේයි).

172 බහුස්සුතො පි වෙ හොති සිලෙසු සුසමානිතො,  
උභයෙන නං පසංසනති සිලතොව සුතෙනව. 4.

172 වෙ, ඉදින්; බහුස්සුතො අපි, (සුත්‍රදොසාදිසෙහි) බහුශ්‍රැතවුද පුද්ගලතෙමේ; සිලෙසු, සිලකොට්ඨාසයන්හි; සුසමානිතො හොති, මනාව සිත්වුණේ වේද; නං, ඕහට; සිලතොව, සිලකොට්ඨාසයෙන්ද, සුතෙන ව, ශ්‍රැතකොට්ඨාස යෙන්ද (යන); උභයෙන, දෙකොටසින්ම; පසංසනති, (මේතෙමේ සිලවිභ්‍යාස බහුශ්‍රැතයෝ පණ්ඩිතයෝ) ප්‍රශංසා කෙරෙත්.

173 බහුස්සුතං ඛමමරං සප්පකුං බුඛසාවකං,  
නෙකං ජමේඛානදස්සව කොතං නිජ්ඣ මරහති,  
දෙවා පි නං පසංසනති බුත්ඞුනාපි පසංසිතො 'හි. 4.

173 බහුස්සුතං, බහුශ්‍රැතවු (බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තාවු); ඛමමරං, ඛමමරවු (ඇසුබමියන් දරන්නාවු) සප්පකුං, ප්‍රශ්‍යවෙන්නාවු; බුඛසාවකං, සම්භුඛවුනාවු; තං, ඒ ක්‍රීණාශ්‍රවයා; ජමේඛානදස්සව කොතං ඉව, ජමික්කනම් ජාතියෙන් සටිකාවක් මෙන්; කො, කවරෙක්; නිජ්ඣං, නිත්‍යකරන්නව; අරහති; සුදුසුවේද (නොවේද); නා, ඕහට; දෙවාපි, දෙව්ගේද; පසංසනති, ප්‍රශංසාකෙරෙන්; බුත්ඞුනාපි, මහබඩවිසිනුදු; පසංසිතො ඉති, (හෙතෙම) ප්‍රශංසාකරුණ්ලද්දේයයි (වදාළසේක).

පුඨාම පභිසෙහි පණ්ඩිත ගාථාපි විවරණයයි.

174 යො හොති ව්‍යතොතො විසාරදොව  
බහුස්සුතො ඛමමරොව හොති,  
බම්බස්ස හොති අනුඛමමාරි  
සනාදිසො වුච්චති සඤ්ජොහොතො. 4.

174 යො, යම් පුද්ගලයෙක්තෙම, ව්‍යතොතොව හොති, ප්‍රශ්‍යව්‍යතියෙන් (හෙවත් බාරණයකින්සිතියනලද ප්‍රශ්‍යපට්‍රිකයෙන්)

# විද්‍යා පනත.

—XOX—

## තෙලිකවාගලා වා.

මේ වනාහි මාගධීපද්‍රයෙන් විරචිතවූ ධර්මානුගතවතො, හර ප්‍රකරණයෙකි. මෙහි නානාවිධ ධර්මොපදෙශරතන රාශියක් අන්තර්ගතව තිබේ. ඒ මේ ධර්මොපදෙශ බොහෝ ධර්මපුස්තක පරිශීලනයෙන්ද ලැබිය නොහැකි තරම් වේ. එසේ හෙයින් මේ ප්‍රකරණය විරචිතකාලයේ පවත්නොම නමහට වැඩිකැමැති ගිහිපැවිදි සජ්ජනයන් විසින් සමාදරයෙන් පරිශීලනය කරගෙන එනු ලැබේ. යමෙක් මේ ප්‍රකරණය උද්‍රහණධාරණවශයෙන් පරිචය කරන්නේ නම් ඔහු නොබොහෝකලකින්ම ධර්මයෙහි විශාරදබුඛිමතෙක් වනු නිසැක වේ. එබැවින් ධර්මයෙහි නිරායාසපටුතිය පතනහැමදෙනා විසින්ම මේ ප්‍රකරණය සත්‍යයෙන් භාවිතා කිරීම යොග්‍යවේ. මේ ප්‍රකරණයෙහි ඒ ඒ ශාථාවන්ගෙන් ප්‍රකාශිතධර්මොපදෙශයන් දැන ගනුකැමැත්තවුන්ගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස අඩකපරිපාටියෙන් මෙහි සදහන් කරනු ලැබේ. 1 වැන්නෙන් රාජාගිමාදයද, 2 වැන්නෙන් බුදුරුවන් වැදීමද, 3 වැන්නෙන් දමුරුවන් වැදීමද, 4 වැන්නෙන් සතුරුවන් වැදීමද, 5 වැන්නෙන් තුනුරුවන් අනුසස්ද, 6 වැන්න පටන් 28 වැන්න දක්වා මරණානුසංගියද, 29 වැන්නපටන් 48 වැන්න දක්වා අතිත්තලක්‍ෂණද, 49 වැන්නපටන් 55 වැන්න දක්වා ද්‍රාඛලක්‍ෂණයද, 56 වැන්නපටන් 63 වැන්න දක්වා අනාතමලක්‍ෂණයද, 64 වැන්නපටන් 77 වැන්න දක්වා අතුභලක්‍ෂණයද, 78 වැන්නපටන් 88 වැන්න දක්වා ප්‍රාණසාතාදි දුශ්චරිතාදිතවද, 84 වැන්නපටන් 83 වැන්න දක්වා චතුර්ධ ආරක්‍ෂාවද, 89 වැන්නපටන් 92 වැන්න දක්වා ප්‍රතිත්තසමුත්පාදධර්මයද, 93 වැන්නපටන් අවසානය දක්වා නානාවිධ අවවාදද ප්‍රකාශිත වේ.

මෙකී පද්‍යරචනාවද කණිෂ්ඨසායනවූ වෘත්තයන්ගෙන් ශ්ලීෂට පදයුග්‍යවැ සුගමරිතිසමාශ්‍රිතව තිබේ. එසේ හෙයින් මාගධීපද්‍ය රචනායෙහි නියැලී පින්වතුන් විසින් ද මෙය ඒ (පද්‍යරචනාව) සදහා ගුරුකොට ගතයුතු වේ. මේ ප්‍රශස්තධර්මප්‍රකරණය දෙසනාකොට

වදරනලද්දේ පුරාතන කාලයෙහි මෙම ලක්දිව කැලණිපුර විසූ මහාසෑණියාවූ කලාණියනම් මහාසථවිරයන් වහන්සේ කෙනෙකුන් විසින්ම භේතිහාසික ප්‍රවාතනවශයෙන් සලකනු ලැබේ. ඒ පිළිබඳව කථාප්‍රවාතනය රසවානිතීන්ම ප්‍රකරණයෙන් ගෙන මෙහි මතුදක්වනු ලැබේ. එයින් මේ ප්‍රකරණයාගේ දෙශනාතිරීම් පිණිසවූ හෙතුව හා කාල ආදියද ප්‍රකාශවනහෙයින් ඒ පිළිබඳ විස්තරය මෙහි වුවමනා නොවේ.

මෙසේ දෙශකාදීන්ගේ වශයෙන්ද අතීතයමහාව්‍යවූ මේ ප්‍රකරණය මීට පෙර මාගධී ව්‍යාකරණොද්ග්‍රහණාභිලාශීන්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා පදසමබ්‍රිත නිව්වනාදියෙන් හා ව්‍යාඛ්‍යානයකින්ද සමලඝ්‍යතා කොට මුද්‍රණයට පමුණුවන ලදී. එසේ දැනට ඉවරවූබැවින් එම ව්‍යාඛ්‍යානය මේ වරින් සකස්කොට, ඇන්. ජේ. කුරේ, ඩබ්ලිව්. කොර්නෙලිස් පෙරේරා, ඇල්. ඇස්. පෙරේරා, ඇන්. ඩී. කුරේ, යන මහතුන්ට මේ වර මුද්‍රණයකරවා ගැනීමට බලය දුනිමි.

මෙසේ මේ ව්‍යාඛ්‍යාන සහිතවූ ධර්මප්‍රකරණය සියලු බෞද්ධ පින් වතුන් විසින්ද, විශේෂවශයෙන් පාලිභාෂාමය ප්‍රකරණෝචාරණයෙහි පටුතිය කැමැති බෞද්ධ පාඨශාලාවන්හි ශිෂ්‍යයන් විසින්ද සාදරයෙන් ගෙන එහි ප්‍රකාශිත මහෝගර ධර්මාපදෙශයන් ඉගෙන ඒ අනුව පිළිපැදීමෙන් සකලසාංසාරික දුඃඛයෙන් විනිර්මුක්තවූ අමාමනනිවන් සැප සාධාගතයුතුය.

සු. පී. ඒකනායක.

25-8-1908.





## කැලණිනිස්ස රජහුගේ කථාවකාව.

ලක්දිව කැලණි නුවර කැලණිනිස්ස නම් රජෙක් විය. ඒ රජහුගේ යුවරජනනතුරෙහි පිහිටි උනහිස් නම් මලනුකෙණෙක්ද ඇතිවිය. ඒ කුමරු තෙම කැලණිවෙහෙර වසන කැලණිතෙරුන් වහන්සේ වෙත අකුරු කොට ලියා උගන්වේය. ඉක්බිති ඒ රජ කුමරු වැඩිවිය පැමිණ යුවරජතැන්පත්විය. කැලණිනිස්ස රජහු ගේ අගවෙහෙසුන් බිසව සමග විශ්වාසව වෙසෙයි. රජුරුවෝ එපවත් දැන ඔහු අල්වා දගගෙයි ලවයි ඇමතියන්ට නියම කළහ. ඒ කුමර එපවත් අසා බියෙන් පලාගොස් පසල්දනව්වෙක වසනුයේ දවසක් බිසවුන් සිහිකොට එක් ලදරුපුරුෂයෙකු කැඳවා සිවුරු පොරවා ඔහුට පතක් ලියාදී මේ ගෙන ගොස් කිසිවකුට නොහඟවා බිසව්අතට දිවියවයි යැවීය. ඔහුද යහපතැයි ගිවිස ගෙනගොස් රජගෙට සිඟාවන් නමක් මෙන් මාලිභාදෙරකඩ සිටියේ කැලණි තෙරුන් වහන්සේ රජගෙට වඩිනා දැක තෙමේද උන්වහන්සේ කැටුව රජගෙට වන. ඔහු දැක තෙරුන්වහන්සේ මේ කෙම රජු රුවන්ගේ කුලපග මහණෙකැයි සිතුවේක. රාජපුරුෂයෝද තෙ රුන්වහන්සේගේ අතවැසිනමකැයි සිතූහ. ඉක්බිති රජුරුවන් හා රාජමහෙසිකාවද යන දෙදෙනා සවහසකයෙන් වලඳවා පසු ගමන් කොට වැඳ අවසර ගෙන නික්මුණහුය. එකල පත ගෙණයිය දූත මහණතෙමේ ඒ පත පස්සෙහි යන බිසවුන්ට පෙනේ න පරිද්දෙන් බිම හෙලිය. රජුරුවෝ පත හුනුබදය අසා පෙරලා බලා පත කෙන බලන්නාහු තෙරුන් අත අකුරු හා එක් වැනිහෙයින් තම මලනුවන් අත අකුරු දැනගන්නොහි එකානන යෙන් තෙරුන්වහන්සේ ලිවූ පතයයි සිතා කොපයෙන් දිලිහී මො හු අල්වා ගෙනගොස් තෙල්කඩාරයෙහි ලා ගිනිගසා මරවයි විධාන කළහ. ඉක්බිති රාජපුරුෂයෝ මහන්වූ තෙල්කඩාරයක් උදුනෙහි තබා පෙන නැගිනැගී තෙල්කැකැරුන කල්හි තෙරුන්වහන්සේ තෙල්කඩාරය සමීපයම ගෙණ ගියහ. තෙරුන් වහන්සේ වනාහි පූජිතවයෙහි නිවන් පතා කරනලද කුසල් ඇතිහෙයින් එකෙ ණෙහි විදුහිනා වඩා රහත්ව කකියන තෙල්කඩාරයට බැස ඉඳු නිල්මිණි අතලෙක බැස හුන් රාජහංසයකු මෙන් වැඩිදුන් සේක. ගිනිගත් ලොහොදියසේ කකියන එබඳු තෙල්පවා තෙ රුන් වහන්සේගේ රෝමකුප්මාත්‍රයකුදු හුණුකොට ගනනොහැ කිවූයේමය. එකල තෙරුන්වහන්සේ තෙල්කඩාරයේම වැඩිහිද

“ලක්ෂ්මිසංග්‍රහ පදනම වාරණනාමය  
 ගොඨිකු ගොගරාමිසංග්‍රහය  
 සාධුපවාරනිරතො ගුණසහතිව්‍යාසො  
 ධම්මසිතො විග්‍රහකොධම්මද්වලපො.”

යනාදින් ධර්මාථා සියයක්පමණ වදාරා මේ කෙසේ වූ අකුසල කම්මපාකයෙන් ඥාණයෙන් දිවසින් බලනසේක් යටතිසදවස තමන් වහන්සේ ගොපලදරුවෙක්ව උපන් කාලයෙහි කකියන හුණු කි රෙති මැස්සකු ලා කකාරා මැරූ අකුසල විපාකය බැව් දැක මේ ගොනාවන්විසඟැසි කම්මිපාකයකැසි සිතා තෙල්කවාරයෙහි වැඩ උන්සේක්ම නිරූපයියෙහිනිමාණයාකුවෙන් පිරිනිවි සේක.

මෙසේ රජපුරුවෝ තෙරුන්වහන්සේද පතගෙනා පුරුෂයාද මරවා මුහුදට දැමීමට. ඉක්බිති අමෙතිවරු එක්ව අහෝ අප රජහු විසින් ගොකලමනාහැසි ඉතා පාපයක් කරනලදැයි මහත් බියට පැමිණ රජගෙට ගොස් රජගෙට කියන්නාහු:—

“නිසමම බතතිසො කසිරා නානිසමිම දිසමපති,  
 නිසමම කාරිතො රඤ්ඤො යසොතිතතිව වසිසිති.  
 අනිසාවෙනිනා යො දෙසං යසං කුබ්බති නිගහනං,  
 මෙඤ්ඤො රඤ්ඤොව භූපාල සරප්ඨා ස විගස්සති.  
 අතිභිමං වානිමුද්ධං දිනංව දිසසොතතිසං,  
 විසසෙසු නිරතං ලොකෙ රාජානම‘මඤ්ඤති.  
 නිකබ්බං බරං අද්දාරං පමතතං ගබ්බිතං සංඝං,  
 කුසිතං වසසෙන භිරුං රාජානම‘මඤ්ඤති.  
 ධුමකෙතුව සප්පොව රකබ්බො විස යො ජනො,  
 සංකුවෙති යසං නස්ස ඝනබ්බුච්චාමිහසි.  
 රාජධම්මො පජා රකබ්බං වුද්ධපඤ්ඤොපසෙමනං,  
 ලොකවොහාරවිඤ්ඤන්ති අනතතො පරිපාලනං.  
 ධම්මෙන පාලනං රට්ඨං සුභදෙසු අථිමිතං,  
 බමාව සමමණා සාධු රඤ්ඤො එතෙ විභුසනා.  
 අමිත්තමපිච යො දිනං අත්තතො සරණං ගතං,  
 වසසෙනෙවග්‍රහණනාති සථෙ භූපති භූපති.  
 පජානං පාලනෙ සමිමා ධම්මිකෙ භරණෙනව,  
 දිනානං විතතදුතෙන රාජානො නිදිමං ගතා.  
 රාගො ‘රතො මහාරාජ ඵරුසො ඉකාධරකබ්බො,  
 හදයෙ චෙ සමුට්ඨාති බ්‍රාහ්මිකෙනන වුට්ඨා”ති.

තවද පෙර රජදරුවෝ දැනුමින් ප්‍රජාපාලනය කිරීමය බාර්  
මිකාශමණ්ඩ්‍රානමණයන්ට රක්ෂාසංවිධානකිරීමය දුගිමගි දිළිඳු යාව  
කයන්ට කැමතිකැමති වයාදීමය. යනාදිවු සුවර්තමයින් පුරා



දෙව්ලොව සිටින. එසේහෙයින් මහරජ රාහුනමැති සඳියා හා ක්‍රොධනමැති රාක්ෂසයාද යනදෙදෙන යම්දවසක නුඹවහන්සේ ගේ සිත්තමැති වෙනෙහි උපන්නාහු නම් සියලුඅනර්ථයම මුල්ව සිටි ඔවුන් දෙදෙන සොන්නාමැති මනාමුසෙත් වලකා වදාලීමැති වැසි යනාදීන් අවවාද කළහ.

මෙසේ අවවාද කරන්නාවූ වැඩ පසස්තාවූ ඇමතියන්ගේ තෙ පුල් අසාද ඵරජ මදකුන් සතුටුනොවීය. ඉක්බිති තෙරුන්වහන්සේ කෙරෙහි ගොතයෙන් දෙවතාවෝ කීපි මේ රජුහු සමග මොහුගේ ගුණය ගසමිනයි සමුද්‍රය උන්පාතික ඡකාට දිය උතුරුවන්ට පවත් හන්නාහ. එකල ලක්දිවට පිරිවරවූ කුඩා දිවයින නවසක්භා සත රක් උතුරුකොට ඇති පන්තස්දහස් පන්සියසක්පමණ මහපවුනු ගම් වැව අමුණු කෙත්වත් ආදිවූ සියල්ලම මුහුද ගිලුයේය. එකල්හි කැලණියට මුහුද සන්ගව්වෙක, එයින් ගව්වක් තබා සියල්ලම වසා ගනි මුහුදුදිය එන්ම වත්කල්හි එපවත් කැලණිතිස්සරජහට කිහ. එබස් අසා රජුරුවෝ හයින් මකිනව ඉදිරිපසබලා අත්උපදෙසක් නොදැක තමාගේ දෙලොස් හැවිරිදි “දේවි” නම්වූ ද්‍රව සමාහරණ යෙන් දෙවහනකමෙන් සරසා මහසැලැක් ගෙන්වා බත්පැන් පිළි ආදි උපකරණද ඵ්අයත් සැලකුලෙහි ලා කැලණිතිස්ස රජුගේ “දියනියෝයයි” රන්පත ලියවා එම සැලෙහි බහා අස්ඹබා මේ සමු ද්‍රදේවතාවන්ට බලිකමියයි කියා සමුද්‍රයට හැරියේය.

එකල දේවතාවෝ මුහුද උන්පාතික නොකළහ. ඉක්බිති ඵ්සැල ලක්දිම වමන්කරමින් දෙවතානුභාවයෙන් ගොස් රුහුනු ජනපද “නොටලුතොට” වෙරළසම්පව සිටගන. එකල්හි එම නොටලුගම වසන කෙටුලෝ දැක එපවත් කාවන්තිස්සරජහට කිහ. එකල රජු සපිරිවරින් අවුත් බිසවුන් දැක රන්පත අකුරු කියවා කැලණිතිස්ස රජුගේ දියනියන් බව දැන ගොඩට බාවා රුවන්රූසක් මත්තෙහි සිටුවා අගමෙහෙසුන්කොට ඔවුන් බව “නොටලුතොට” විහාරයක් කරවා ඵ් කාරණය මුල්කොට ගෙන “විහාරමහාදේවි” යයි ඔවුන්ට නම්තැබීය. එතැන් පටන් කාවන්තිස්සරජ විහාරමහදේවින් සමග ප්‍රියසංවාසයෙන් වසන්නේ ගැමුනුකුමාරය නිස්සකුමාරයයි දරුදෙ දෙනෙකු ලැබ ඔවුන්ට දහමහායොධයන් පවාදී තමන් කලමනා සියලුකමසුනු නිමවා නිස්සමහාවෙහෙර යථාලමහවෙහෙර සදහිරි වෙහෙර ආදිවූ සුසාවක් මහවෙහෙර කරවා උපමානොකොටහැකි අනෙකප්‍රකාර කුසල් කොට සුසාවහවිරුද්දක් දැහැමෙන් රාජ්‍යය කරවා කුසිත්භවනයෙහි උපග. ඵ් කාවන්තිස්සරජුරුවෝ වනාහි මතුබුදුමන මෙහෙසබුදුන්ට පියවන්නාහ. ඵ් විහාරමහදේවි එම බුදුන්ට මව්වන්නාහ.



# ගනල කටාග ගාථා.

නමෝ නසුස භගවතෝ ආරහතෝ  
සමමා සමබ්බසු.

- 1 ලඛ්ඛිසුසරො ජයතු වාරණරාජගාමි  
නොතිඤ්ඤ භොග රුචිරා යන පිණ් බාහු,  
සාධුප වාර නිරතො ගුණ් සනනිවාසො  
ධම්මෙ ඩීපනා මිගන කොධමද්වලෙපො.

1 වාරණ රාජගාමි, හසනි රාජයෙකුගේ (ලිලොපෙනව) යන්  
නාම; (නොහොත්) හසනි රාජයෙකුට බදු ගමන් ඇති; (හොතිඤ්ඤ  
භොග රුචිරා යන පිණ් බාහු) හොතිඤ්ඤ, නාගරාජයෙකුගේ; භොග,  
(දරණයක්) භොගාවලියක්සේ; රුචිර, සිත්කළු; ආයන, දික්වූ;  
පිණ, පිරුණාම; බාහු, හසන සුගමයක් ඇති; සාධුපවාරනිරතො,  
සත්පුරුෂයන්ට (කරණලද දැනමානාදි) සත්ත්වයා විධිසෙති ඇසු  
නා; ගුණ සනනිවාසො (සනානනි සුමොප සමථාදි) ගුණයන්ට  
වාසස්ථානවූ; ධම්මෙ, දසවිධ රාජධර්මයෙහි; ඩීපනා, පිහිටියාවූ; (විග  
නකොධ මද්වලෙපො) විගන කොධ, පහවූ වෙෂහා; මද, (ඉසසරය)  
මදද; අවලෙපො, දළිද ඇති; (හෙවත්) ක්‍රෝධමද දළි නැත්තාවූ;  
ලඛ්ඛිසුසරො, ලඛ්ඛකභවර (රජ) තෙම; (ආරයො) ජයතු, (සතුරන්)  
ජයගනිවා; (නොහොත්) ගනු මථනය කෙරේවා.

- 2 යො සබ්බලොකමහිතො කරුණාධිවාසො  
මොකඛාකරො රචිකුලමිර පුණ්ණවඤ්ඤ,  
ඤ්ඤෙය්‍යා දංසිං සුචිපුලං සකලං විබ්බො  
ලොකුනතමං නමථ තං සිරසා මුනිඤ්ඤ.

2. යො, යම්මුනිඤ්ඤයෙක්තෙම; සබ්බලොකමහිතො, සියලු  
ලොව වැස්සන් විසින් පුදනලද්දේද; කරුණාධිවාසො, කරුණාවට  
වාසස්ථානද; මොකඛාකරො, මොසුසට උත්පන්නස්ථානද; (රචි  
කුලමිර පුණ්ණවඤ්ඤ) රචිකුල, සුයඝ්චංග නමැති, අමිර, ආකාශ  
යට; පුණ්ණවඤ්ඤ, පුත්සදක් බදුවේද; සුචිපුලං, අනිශ්චිත් මහත්වූ;  
සකලං ඤ්ඤෙය්‍යා දංසිං, සමෘද්ධාඤ්ඤ සාගරය; විබ්බො, විශේෂයෙන්  
අමතොධ කෙළේද; ලොකුනතමං, ලොක නායකවූ; තං මුනිඤ්ඤ, ඒ  
මුනිරාජත්වූ සමූහයන්වහන්සේ; සිරසා, (හසනිප්‍රමානි භාරාම  
නා) උත්තමාඛගයෙන්; නමථ, නමස්කාර කරමි.

3 සොපානමාලමමලං නිදසාලයස්ස  
සංසාරසාගර සමුත්තරණාය සෙතුං,  
සබ්බාගති භය විවජ්ජන බෙමමගං  
ධමමං නමස්සථ සදා මුනිනා පණීතං.

3. නිදසාලයස්ස, දිව්‍යලොකයට; සොපාන මාලං, ගිණිපෙහි පෙළක් බඳුනු; අමලං, නිෂීලනු; සංසාරසාගර සමුත්තරණාය, සංසාර නමැති සාගරයෙන් එතරවන්නට; සෙතුං, හෙයක් බඳුනු; (සබ්බාගති භය විවජ්ජන බෙමමගං) සබ්බාගති භය, සියලු අපාය භයින්; විවජ්ජන, පහනු; බෙම, සෛමවු (හෙවත්) නිභියවු; මගං, මාගියක් බඳුනු; මුනිනා, සම්ඥයන්වහන්සේ විසින්; පණීතං, දේසනාකරණ ලද; ධමමං, (සපය්‍යාපනික නවලොකොත්තර) ශ්‍රී සම්මාය; සදා, හැම කල්හි; නමස්සථ, (භය ලොභාදීන් විරහිතව සකසා) වදිවි.

4 දෙය්‍යං තදප්පමපි යත් පසන්නාචිත්තා  
දමා නරා ඵලමුලාරතරං ලහතෙන,  
තං සබ්බද දසබලෙනපි සුප්පසත්ථං  
සඤ්ඤං නමස්සථ සදා මිනපුඤ්ඤබෙත්තං.

4. යත්, යම්සඤ්ඤාත්තයක් විෂයෙහි; පසන්නාචිත්තා, පහන් සිත්ඇති; නරා, මනුෂ්‍යයෝ; (හෙවත්) සත්වයෝ; තදප්පමපිදෙය්‍යං, ඒ යථාප්‍රාප්ත (අනන්‍යාපාදි) දෙය්‍යවස්තුවක්; දමා, දී; උපාරතරං, අතිශයින් මහත්වු; ඵලං, විපාකය; ලහතෙන, ලබන්ද; දසබලෙන අපි, දසබලධාරීන්වහන්සේ විසින්; සුප්පසත්ථං, අතිශයින් ප්‍රසංසා කරණලද්දවු; අමිනපුඤ්ඤබෙත්තං, (දයකයන්ට මහත් විපාක දෙන හෙයින්) අප්‍රමාණපුණ්‍යසෛත්‍යවු; තං සඤ්ඤං, ඒ (අභවාය්‍ය පුද්ගලමහා) සඤ්ඤා; නමස්සථ, (කායාදිචාරත්‍රයෙන් සකසා) වදිවි.

5 තෙජෝබලෙන මහතා රතනත්තයස්ස  
ලොකත්තයං සමධිගච්ඡති යෙන මොක්ඛං,  
රක්ඛා න චත්ථි ච සමා රතනත්තයස්ස  
තස්මා සදා භජ්ථ තං රතනත්තයං හො.

5. හො, භවන්ති ! යෙන, යම්හෙයසින්; රතනත්තයස්ස, රතනත්‍රයසමූහයකි; මහතා, පූජ්‍යවු; තෙජෝබලෙන, තෙජෝ ශක්තිය හේතුකොටගෙන; ලොකත්තයං, තුන්ලොව; (තුන්ලොව වැසි යනුනෙම) මොක්ඛං, (සංසාර) මුක්තිය (නිවණ) ව, සමධි ගච්ඡති, මනාකොට පැමිණෙද; රතනත්තයස්ස සමා, රතනත්‍රය

හා සමවූ; රක්කා, (සකියන්ට අන්‍යවූ) රක්කාවක්; නව අත්, නොම  
ඇද්ද; තසමා, එහෙයින්; තං රක්කන්තයං, ඒ රක්කන්තය; සදා, හැම  
කල්හි; හජථ, සේවනය කරවි.

6 ලබ්බිස්සරො පරභිනෙකරතො නිරාසො  
රත්තිමපි ජාගරරතො කරුණාධිවාසො,  
ලොකං විබොධයති ලොකභිතාය කාමං  
ධම්මං සමාවරථ ජාගරිකානුසුත්තා.

6. පරභිනෙකරතො, පරවැඩ කිරීමෙහි අසහාය ඇලීමඇති;  
(නොහොත්) පරභිනකිරීම අසහාය කාන්තකොට ඇති; නිරාසො,  
ආසාරහිනවූ; රත්තිං අපි, රාත්‍රියෙහිද; ජාගරරතො, නිදිවළුණකිරි  
මෙහි ඇලුනාවූ; කරුණාධිවාසො, කරුණාවට ආධාරවූ; ලබ්බිස්ස  
රො, ලබ්බෙයුර (රජ) නෙම; ලොකභිතාය, ලොකයාට හිත  
(වැඩ) පිණිස; කාමං, එකාන්තයෙන්; ලොකං, සතළොකයා;  
විබොධයති, (කුසලාකුසලසංකිතාත්පත්ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශකිරීමෙන්)  
ප්‍රබොධකෙරේ; (හඟවයි) ජාගරිකානුසුත්තා, නිදිවළුණ කිරීමෙහි  
සුක්කන්වූ; (නොපි) ධම්මං, (දනසීලාදී) කුසලධර්මවිෂයෙහි; සමාවරථ,  
මනාකොට හැසිරෙවි.

7 සතොපකාරනිරතා කුසලෙ සහායා  
හො දුලලහා භූටි නරා විගතප්පමාදා,  
ලබ්බාධිපං ගුණධනං කුසලෙ සහායං  
ආගමම සංවරථ ධම්මමලං පමාදං.

7. හො, හවත්ති ! භූටි, පාවිටියෙහි; සතොපකාරනිරතා  
සකියන්ට උපකාරකිරීමෙහි ඇලුනාවූ; කුසලෙ, කුසල්කිරීමෙහි;  
සහායා, යහලුවූ; (නොහොත්) කල්‍යාණමිත්‍රවූ; විගතප්පමාදා, පහවූ  
ප්‍රමාද ඇති; (හෙවත්) ප්‍රමාදනැත්තාවූ; නරා, මනුෂ්‍යයෝ (නො  
හොත්) සතූයෝ; දුලලහා, සුලභ නොවෙත්; (එහෙයින්) ගුණධනං,  
ගුණව ධනකොටඇති; කුසලෙසහායං, කල්‍යාණමිත්‍රවූ; ලබ්බාධිපං,  
ලබ්බාධිපතිවූ රජවෙන; ආගමම, පැමිණ; පමාදං, ප්‍රමාදයක්  
නැතිව; ධම්මං, කුසල ධර්මයෙහි; සංවරථ, හැසිරෙවි; (නොහොත්  
දූෂිතත් කිරියවත් සපයවි)

8 ධම්මො නිලොක සරණො පරමො රසානං  
ධම්මො මහගඤ්ඤානො රත්තෙසු ලොකෙ,  
ධම්මො හච නිභවදුක්ඛ විනාස හෙතු  
ධම්මං සමාවරථ ජාගරිකානු සුත්තා.

8. ධම්මො, ධම්මසනෙම; නිලොකා සරණො, තුන්ලෙව් වැස්සන්ට පිටිටවේ; හෙවත් පරම ප්‍රතික්ෂාකොට ඇත්තේවේ; (ධම්මො, ධම්මසනෙම) රසානා, (මුලරසාදිවු) රසයන් අතුරෙන්; පරමො (රසො) උතතම රසයෙක; ධම්මො, ධම්මසනෙම; ලොකෙ, ලොකයෙහි; රතනෙසු, (මුක්තාමාණිකාදි) රත්නයන් අතුරෙන්; මහශ්‍යරතනො, මාහැඬි රතනයක; ධම්මො, ධම්මසනෙම; හවෙ, එකානතයෙන්; නිභවදුක්ඛ විනාශහෙතු, හවත්‍රයෙහි දුක්ඛ විනාශයට කාරණයෙක; (එහෙයින්) ජාගරිකානුසුත්තා, නිදිවළිඳින කිරීමෙහි යුක්තවූවානු; ධම්මං සමාවරථ, (දුනාදි කුසල) ධම්මිෂ්‍යෙහි හැසිරෙමි; (නොහොත් දසපින්කිරිසවන්හි පවතිමි;)

9 නිදදං විනොදයථ භාවය්ථප්පමෙයං  
දුක්ඛං අනිච්චමපි චෙහ අනත්තතං ච,  
දෙහෙ රහිං ජහථ ජ්ජරහාජනාහෙ  
ධම්මං සමාවරථ ජාගරිකානුසුත්තා.

9. නිදදං, නිදි; විනොදයථ, දුරුකරමි; ඉහ, මේ (පසුබසකක) සංකිතානු) ශරීරයෙහි; දුක්ඛං ච, දුක (ලක්ෂණ) යද; අනිච්චං අපි, අනිත්ත (ලක්ෂණ) යද; අනත්තතං ච, අනාත්ම (ලක්ෂණ) යද; අප්පමෙයං, ප්‍රමාණ රහිතකොට; (අප්‍රමාණ භාවයෙන් බහුලකොට) භාවයථ, භාවනාකරමි; (හෙවත්) සත්තයෙන් අනිත්තාදි ලක්ෂණ හුය සිත්හි ලා වඩමි; ජ්ජරහාජනාහෙ, ජීර්ණ භාජනයක් හා සමවු; දෙහෙ, (උපවයනාභියෙන් දෙහ නම්වු) ශරීරයෙහි; රහිං, අහිරහිය; (අල්ලම) ජහථ, දුරුකරමි; ජාගරිකානුසුත්තා, නිදි දුරුකිරීමෙහි යුක්තවූවානු; ධම්මං සමාවරථ, (කුසල) ධම්මිෂ්‍යෙහි හැසිරෙමි.

10 ඔකාස මජ්ඣ මම නත්ති සුචෙ කරිසං  
ධම්මං ඉතිහලස්සා කුසලප්පයොගෙ,  
නාලං නියමිසු නථා භුට්තත්තයෙ ච  
කාමං නචත්ති මහුජො මරණා පමුත්තො.

10. මම, මම; අජ්ඣ, අද; ඔකාසං නත්ති, (කුසල් කරන්ට) අවකාශයක් නැත; ධම්මො, (දුනාදි කුසල) ධම්ම; සුචෙ කරිසං ඉති, සුච කරන්නෙමි; ඉහ කුසලප්පයොගෙ, මේ කුසලප්පයොගයෙහි; (හෙවත් කුසල් කිරීමෙහි) අලසනා, මැලිබව; නාලං, සුදුසු නොවෙයි; නියමිසු, (අනිත්තානුගතවර්තමානයන) කාලහුයෙහිද; නථා, එසේම; භුට්තත්තයෙව, (කාමලොකාදි) තුන්ලෙව්හිද; මරණා, මරණින්; පමුත්තො, මිදුනු; මහුජො, සතියෙන්; කාමං, එකානතයෙන්; නචත්ති, නොමැති; (සියල්ලේම මරණපරායනවෙයි සේයි.)



11. බිතොනා යථා නහසි කෙනචි දෙව ලෙඩු  
 භූමිං සමාපනති භාරතයා බණෙන,  
 ජාතනතමෙව බලු කාරණ මෙකමෙව  
 ලොකං සද්ද නනු ධුවං මරණාය ශනතුං.

11. යථා, යම්සේ; කෙනචි එව, කිසියකියෙකුවිසින්ම; නා  
 හසි, ආකාසයෙහි; බිතොනා, දමනලද්දවු; ලෙඩු, කැටක්; භාර  
 තයා, බර බව හේතුකොටගෙන; බණෙන, ක්ෂණයකින්; භූමිං සමා  
 පනති, බිම හේද; තථා, එපරිද්දෙන්; ලොකං, සත්‍යයා; මරණාය,  
 මරණයට; ගනතුං, යනු පිණිස; ජාතනතං එව, (කමී භවාදීන්ගේ  
 ලැබීමෙන් සසර) උපන් බවම; බලු, එකානනයෙන්; ධුවං, නියතවු;  
 එකං, අසභ්‍යයවු; කාරණමෙව නනු, හේතුව නොවේද? (උපන්  
 බවම මරණයට හුදෙක් නිශ්චය වෙයි සේයි.)

12. කාමං නරස්ස පතතො ගිරිමුඛනාතො  
 මජ්ඣෙක න කිම් භයනිස්සරණාය හෙතු,  
 කාමං චජ්ජාති මරණං නිභවෙසු සත්තා  
 භොගෙ රතීං පජ්ජාපාපිව ජීවිතෙ ව.

12. ගිරිමුඛනාතො, පථිතමස්සකයකින්; (හෙවත් ගල් මුදුනා  
 කින්) පතතො, හෙත්තාවු; නරස්ස, මනුෂ්‍යයාට; (නොහොත් සත්‍ය  
 යා හට) මජ්ඣෙක, මධ්‍යයෙහි; භයනිස්සරණාය, හයින් මිදෙන්නට;  
 කිම්හෙතු, කිසි හෙතුවක්; (හෙවත් කිසි ප්‍රතිභාවක්)කාමං, එකානනා  
 යෙන්; න, නොවෙයි; නිභවෙසු, (කාමරූප අරූප යන) භවත්‍රයෙහි;  
 සත්තා, සත්‍යයෝ; කාමං, එකානනයෙන්; මරණං, මරණයට;  
 චජ්ජාති, පැමිණෙති; (එහෙයින්) භොගෙ අපිච්ච, භොග (සමුපකර්)  
 යෙහිද; ජීවිතෙව, ජීවිතයෙහිද; රතීං, ආලය; පජ්ජාපි, ප්‍රකෘතියෙන්  
 දුරුකරව; (කාය ජීවිතාදියෙහි ඡන්දරාගප්‍රභාණවශයෙන් නිරපේක්ෂ  
 කව විදගීනා භාවනා කරව යනු ආයෝග්‍යාභීයි.)

13. කාමං පතනති මහියා බලු වස්සධාරා  
 විජ්ජලතා විතතමෙසමුඛා පමුත්තා,  
 එවං නරා මරණභිමපපාත මජ්ඣෙක  
 කාමං පතනති නති කොචි භවෙසු නිවේවා.

13. (විජ්ජලතා විතතමෙසමුඛා) විජ්ජලතා, විදුලියෙන්;  
 විතත, පතුරුවනලද; (නොහොත් ගැටිසිහත්තාවු) මෙසමුඛා, මෙස  
 මුඛයෙන්; (හෙවත් චලාකුළින්) විජ්ජ—පෙ—මුඛා, විදුලිය නමැති  
 පතලාවු මෙසමුඛයෙන්; පමුත්තා, ප්‍රමුක්තවු; (හෙවත් මිදුනාවු)  
 වස්සධාරා; වමී ධාරාවෝ; මහියා, පෘථිවියෙහි; කාමං, එකානන

යෙන්; පතනති බල, (යම්සේ) වැටෙත්ද; එවං, එපරිද්දෙන්; නරා, මනුෂ්‍යයෝ; (නොහොත්) සතියෝ; ( මරණිමපාපත මජ්ඣෙක ) මරණ, මරණ නමැති; භිම, භයානකවූ; පපාතමජ්ඣෙක, ප්‍රපාත මධ්‍ය යෙහි; ක.මං, එකානන්තයෙන්; පතනති, වැටෙති; භවෙසු, (කාමාදී) භවයන්හි; නිවේවා, නිත්‍යවූ; කොපි, කිසිවෙක්; නහි (හොනි) නොවේමැයි.

- 14 වෙලානටෙ පටුතරොරු තරඹගමාලා  
නාසං චජනති සතතං සලිලාලයස්ස,  
නාසං තථා සමුපයනති නරාමරානං  
පාණානි දුරුණතරෙ මරණොදධිමහි.

14. සලිලාලයස්ස, සාගරයාගේ; (පටුතරොරු තරඹගමාලා) පටු තර, අතිශයින් සීරවූ; උරු, මහත්වූ; තරඹගමාලා, රළුපඬක්කු; වෙලානටෙ, වෙරළ කණ; සතතං; අනවරතයෙන්; (නිතර) නාසං, නැසීමට; චජනති, (යම්සේ) පැමිණෙත්ද; තථා, එපරිද්දෙන්; නරාමරානං, මනුෂ්‍යයන් හා දෙවියන්ගේ; පාණානි, ප්‍රාණයෝ; දුරුණතරෙ, අතිශයින් දුරුණවූ; මරණොදධිමහි, මරණ නමැති සාගරයෙහි; නාසං, නැසීමට; සමුපයනති, පැමිණෙත්. (තරඹගමාලා සෙසින් භවානතර පරිවර්තී සඬ තෙමේ මරණානන්තයට පැමිණෙයි, යනු නිසංකෘතවාදීයි.)

- 15 රුඬොපි සො රථවරස්සගජාධිපෙනි  
යොධෙති වාපි සබලෙහි ච සායුධෙහි,  
ලොකං විච්චිය සදා මරණ්ණසහො සො  
කාමං නිගනති භුවනන්තය සාලිසණ්ඩං.

15. සො මරණ්ණසහො, ඒ මරණනමැති වෘෂභතෙම; (රථවරස්සගජාධිපෙනි) රථවර, උතතම රථද; අස්ස, අස්ත්‍රද; ගජාධිපෙනි, ගජේන්ද්‍රය (යන මොවු) න් විසින්ද; සබලෙහි, බල සහිතවූ; (ගෙවත් ශක්තිඇති) සායුධෙහි, ආයුධ සහිතවූ; යොධෙති ච අපි, යොධයන් විසින්ද; රුඬො අපි, චලත්වනලද්දේ නමුදු; ලොකං, (සත) ලොකයා; විච්චිය, විශේෂයෙන් වමාකොට; (නොහොත් මුලාකොට) (භුවනන්තය සාලිසණ්ඩං) භුවනන්තය, භවත්‍රය (වාසිජන) නමැති; සාලිසණ්ඩං, හැල් (වනය) කෙන; සදා, හැමකල්හි; කාමං, එකානන්තයෙන්; නිගනති, (අනුභවකොට) නසයි; (නොහොත් ගොචරස්ථානය කෙරෙයි) (මරණ නමැති වෘෂභරාජ තෙම භුවනත්‍රය වාසි සත නමැති සාලිසණ්ණයෙහි පරමාධිප්‍රත්‍යය කෙරෙමින් නිරවශේෂ කොට වනසාලයි, යනු භාවාදීයි.)

- 16 හො මාරුතෙන මහතා විහතො පදිපො  
 ඝිප්පං විනාසමුඛමෙති මහප්පහොපි,  
 ලොකෙ තථා මරණචණ්ඩසම්මරණෙන  
 ඝිප්පං විනාසස්සති නරායු මහාපදිපො.

16. හො, හවත්ති! මහතා මාරුතෙන, මහත්වූ පවතිත්; විහතො, පහරණලද; මහප්පහොපි, මහත් ආලෝකඇත්තාවූද; පදිපො, ප්‍රදීපයනෙම; ඝිප්පං, වහා; විනාසමුඛං එති, (යම්සේ) විනාස මුඛයට පැමිණෙද; තථා, එපරිද්දෙන්ම; ලොකෙ, (සත්) ලොක යෙහි; (මරණචණ්ඩසම්මරණෙන) මරණ, මරණනැමති; චණ්ඩසම්මරණෙන, සැඩපවත් කරණකොටගෙන; (නරායුමහාපදිපො), නරායු, මිනිසුන්ගේ ආයුනමැහි; මහාපදිපො, මහත් ප්‍රදීපය (පහන) නෙම; ඝිප්පං, වහා; විනාසස්සති, විශේෂයෙන්ම නස්නේය. (චණ්ඩ මාරුතයෙන් මහත් ප්‍රදීපයෙයින් මනුෂ්‍යායුප්‍රදීපයනෙම මරණ නමැති මාරුතයෙන් වැනසෙයි සේයි.)

- 17 රාමජ්ජනප්පභුති භූපතිපුඛගවාච  
 සුරා පුරෙ රණමුඛෙ විජිතාරි සඬ්ඝා,  
 තෙ පිහ චණ්ඩමරණොඝ නිමුග්ගදෙභා  
 නාසං ගතා ජගති කෙ මරණො පමුත්තා.

17. පුරෙ, සුළුකාලයෙහි; සුරා, සුරවූ (හෙවත්) දක්ෂවූ; රණ මුඛෙ, යුධමඩලයෙහි; විජිතාරිසඬ්ඝා, දිනනලද භ්‍රාතෘමූහයා ඇති; (රාමජ්ජනප්පභුති භූපති පුඛගවාච) රාම, රාම (රජ) ය; අජ්ජන, අජ්ජන (රජ) ය; පභුති, (යන මොවුන්) ප්‍රභාතිකොට ඇත්තාවූ; භූපති පුඛගවාච, (යම්) පාවිච්ඡවරයෝ වූවාහුද; (හෙවත්) නාරප තින් හා පුරුෂශ්‍රේෂ්ඨයෝ වූවාහුද; තෙ අපි, ඒ පාවිච්ඡවරයෝ පවා; ඉහ, මේ ලෙවිහි; (චණ්ඩමරණොඝ නිමුග්ගදෙභා) චණ්ඩ, සැඩ වූ; මරණොඝ, මරණ නමැති ඔසයෙහි; (හෙවත්) චණ්ඩශ්‍රොත යෙහි; නිමුග්ගදෙභා, ගිලුනු ශරීර ඇත්තාහු; නාසං ගතා, නැසීමට (මරණයට) පැමිණියාහුය; ජගති, ලොකයෙහි; කෙ, කවරහු; මරණො, මරණින්; පමුත්තා, මිදුනාහු වෙත්ද; (සිසල්ලෝම මරණපරා යනහයි සේයි.)

- 18 ලකඛි ච සාගරපඨා සධිරා ධරා ච  
 සමපතනියො ච විවිධා අපි රූපසොභා,  
 සඬ්ඛා ච තා අපිව මිත්ත සුතා ච දුරා  
 කෙ වාසි කං ආනුගතා මරණං චජ්ජනං.

18. ලක්ඛිව, ඵෙඤ්චය්‍යසීයද; සාගරපවා, සාගරයම වසනුකොට ඇති; සධරා, පථිත සතිනමු; ධරාව, පාටිවිතොමෝද; චිට්ඨා, අනෙ කප්‍රකාරමු; සමපතනියොව, සමපතනිමුද; (යන) තා සඤ්ඤා, ඒ සියලු; (අවිඤ්ඤා) වසනුමුද; අපි, යළිත්; රූපසොභා, රූපසොභාය්‍යසී ඇත්තාමු; මිත්තසුතාව, මිත්‍රයන් හා සුත්‍රයෝද; දුරාභිව, සත්‍රිහු (භාය්‍යා වෝ) ද; (යන සවිඤ්ඤාන වසනුමුද) කෙවාපි, කවුරුහුනමි; මරණං වජ්‍ජනං, මරණයට පැමිණෙන්නාමු; කං, කවරපුද්ගලයෙකු; අනුගතා, අනුවගමනය කළෝද; (හුදෙක්ම භවාන්තරගාමි හෙයින් කිසිවෙක් නොමැතිමැයි සේයි.

19. බ්‍රහ්මාසුරා සුරගණා ච මහානුභාවා  
ගඤ්ඤාකින්නරමහොරග රක්ඛසා ච,  
තෙවාපරෙ ච මරණගති සිධාය සබ්බෙ  
අනෙත පතනති සලභා භූව ඛිණ පුඤ්ඤා.

19. මහානුභාවා, මහත් ආනුභාව ඇති; බ්‍රහ්මාසුරා, බ්‍රහ්මයන් හා අසුරයෝද; සුරගණාව, දිව්‍යසමූහයෝද; (ගඤ්ඤාකින්නරමහොරගරක්ඛසාව) ගඤ්ඤා, ගඤ්ඤියෝද; කින්නර, කිංපුරුෂයෝද; මහොරග, (පඨවිඵික භුබලාදි) මහත් උරග (ජාතිමුද; (නොහොත් වුළොදර මහොදරාදි) මහානාගරාජයෝද; රක්ඛසාව, (රාත්‍රිඤ්ඤර අගුරාදි) රාක්‍ෂසයෝද; (යන) තෙව, ඔවුහුද; අපරෙ සබ්බෙව, අන්‍ය (සුපඤ්ඤාදි) සියල්ලෝද; ඛිණපුඤ්ඤා, ඤායමු පින් ඇත්තාහු; සලභාභූව, පලභාවයන්මෙන්; අනෙත, (කම්පනෙජොධාතු යයි කිසිනලද ආයුෂ්‍යයාගේ) කෙලවර; මරණගතිසිධාය, මරණ නමැති වහන්සිබාවෙහි; (අනුභූතඉඤ්ඤාය හෙදයෙන්) පතනති, වැටෙත්; (මරණ පරාය්‍යන සනුයි.)

20. යෙ සාරිපුත්ත පමුබ්බා මුනිසාවකා ච  
සුඛා සද්ද සවනුද පරමිච්ඡන්තා,  
තෙ වාපි මච්චුචලිභාමුබ්බසනනිමුග්ගා  
දිපාති වානිලහතා බියතා මුපෙතා.

20. සද්ද, හැමකල්හී; සුඛා, පරිසුඛමු; (නිමිලමු) ආසවනුද, (කාමාදි වතුර්විධ) ආශ්‍රවයන් පහකලාමු; (නොහොත්) නැසුවාමු; පරමිච්ඡන්තා, උත්තම ආනුභාව සමාපියට පැමිණියාමු; සාරිපුත්ත පමුබ්බා, ශාරීපුත්‍ර (සථිට්ඨ) ප්‍රමුඛකොට ඇත්තාමු; යෙ මුනිසාවකාව, යම් සභිඤ්ඤාවකයෝත් වුවාහුද; තෙවඅපි, උත්තමන් සේලා පවාත්; (මච්චුචලිභා මුබ්බසනනිමුග්ගා) මච්ච, මරණනමැති, චලිභාමුබ්බ, වච්චාමුබ්බයෙහි; සනනිමුග්ගා, වෙසෙසින් ගිලුනාමු;



අනිලහතා, සුලභින් නසනලද්දවු; දිපානි ඉව, ප්‍රදීපයන්මෙන්; බයනං, ස්‍යයභාවයට: උපෙනා, පැමිණියෝ වූහ; (නිකෙලභි මහ රහතන්වහන්සේලා පවාත් මරණපරායනවූහයි අනුසංකාන කට යුතුයි.)

21. බුඩ්ධි බුඩ්ධි කමලාමලවාරුනෙනතා  
බන්ධිංසලකඛණවිරාජිතරූපසොභා,  
සඛ්ඛාසවකඛයකරාපිච ලොකනාථා  
සමමුද්දා මරණමහතමහාගජෙන.

21. (බුඩ්ධිකමලාමල වාරුනෙනතා) බුඩ්ධි, ප්‍රබුඩ්ධි; (නොහොත්) පිපියාවු; කමල, පිසුම්සේ; අමල, නිඵලවු; වාරුනෙනතා, මනො ඥවු(පඤ්චවණිණප්‍රසාද)නෙත්‍ර ඇති; (බන්ධිංසලකඛණ විරාජිත රූප සොභා) බන්ධිංසලකඛණ, වාත්‍රිංශචුර(මහාපුරුෂ)ලක්‍ෂණයෙන්; විරාජිත, වෙසෙසින් බබලනලද; රූපසොභා, රූපසෞඛ්‍යයී ඇති; සඛ්ඛාසවකඛයකරා අපිච, සියලු(කාමාදි)ආශ්‍රවයන් සමයකලාවූම; ලොකනාථා, ලොකස්වාමිවු; බුඩ්ධි අපි, සමක්සම්බුඩ්ධියන්වහන් සේලාපවා; (මරණමහතමහාගජෙන)මරණ, (පඤ්ච) මාර නමැති; මහත, මත්වු; මහාගජෙන, මහත්වූ හසති(රාජ)යා විසින්; සමමුද්දා, අන්‍යවිසින් මඩනා ලද්දේ වූහ.

22. රොගාතුරෙසු කරුණා න ජරාතුරෙසු  
බිබිඬාපරෙසු සුකුමාරකුමාරකෙසු,  
ලොකං සද්ද හනති මච්චුමහාගජ්ඤ  
ද්‍රව්‍යානලො වනම්වාචිරතො අසෙසං.

22. රොගාතුරෙසු, රොගයෙන් පීඩිතයන් කෙරෙහිද; ජරා තුරෙසු, ජරාවෙන් පීඩිතයන් කෙරෙහිද; (හෙවත්) වයොවාඛ යන් කෙරෙහිද; බිබිඬාපරෙසු, ක්‍රීඩායෙහි අභිරුචි ඇත්තාවූ; සුකුමාර කුමාරකෙසු, සිව්මැලි කුමරුවන් කෙරෙහිද; නකරුණා, කරුණාවක් නොවෙයි; වනං, වනයක්; අවිඤ්ඤා, (දූර්වේති) තාප් නියක් නැත්තාවූ; ද්‍රව්‍යානලො ඉව, ලැවිතින්නක් මෙන්; මච්චුමහා ගජ්ඤ, මරණ නමැති මහා ගජ්ඤෙනම; අසෙසං ලොකං, සමස්ත ලොකයා; (නොහොත්) ලොකං, ලෙව්වාසි ජනයා; අසෙසං, නිර්වශෙෂකොට; සද්ද, හැමකල්හි; හනති, නසයි.

(වාඛ බාලාදි කිසිවෙක් ශෙෂනොකොට සමස්තජනනාව වන සාලයි යනු භාවයි.)

23 ආපුණ්ණනා න සලිලෙන ජලාලයං  
කඨස්ස වාපි ඛහුතා න හුතාසනස්ස,  
භුක්වාන සො නිභුවනමපි තථා අසෙසං  
හො නිදදයො න ඛලු පිනිමුපෙනි මච්චු.

23. හො, හවන්ති! ජලාලයං, සාගරයසම්බන්ධ; සලිලෙන,  
(නානාස්ථානයෙන් පැමිණෙන ගඟගානාදීන්ගේ) ජලය කරණ  
කොටගෙන; ආපුණ්ණනා, භාත්පසපිරීමිබවක්; න, නොවේද; හුතා  
සනස්ස, වහනියසම්බන්ධ; කඨස්සච අපි, කාණ්ඩයාගේත්; ඛහුතා,  
බොහෝබවක්; න, නොවේද; තථා, එපරිද්දෙන්ම; නිදදයො, කරු  
ණාරහිතවූ, සො මච්චු, ඒ මාත්‍යතෙම; අසෙසං නිභුවනං, තීරව  
ශේෂ භුවනත්‍රය වාසීජනසමූහයා; (සියලු තුන්ලොව) භුක්වාන අපි,  
අනුභවකොටත්; ඛලු, එකානන්යෙන්; පිනිං, ප්‍රීතියකට; (ඇතැයි  
යන තාපනියකට) න උපෙනි, නොපැමිණේ.

24 හො මොහමොහිතනයා විවසො අධඤ්ඤා,  
ලොකො පතනාපිති මච්චුමුබ්බෙ සුභිමෙ,  
හොගෙ රතීං සමුපයාති විභිනපඤ්ඤා  
දොලානරභගචපලෙ සුපිනොපමෙයෙස.

24. හො, හවන්ති; විවසො, වසගරහිතවූ; අධඤ්ඤා, පින්තැන්  
තාවූ; විභිනපඤ්ඤා, විශේෂයෙන් භිනප්‍රඥාත්තාවූ, (නොහොත්)  
අන්‍යවියෙන් ලාමකවූ; ලොකො, ලෝවැසිතෙම; සුභිමෙ, අනිශඤින්  
හයානකවූ; මච්චුමුබ්බෙ, මරුමුවෙහි; පතනිති, වැටේමය; අපි, නමුත්;  
මොහමොහිතනයා, මොහයෙන් මුද්ධත බැව් හෙතුකොටගෙන,  
(දොලානරභගචපලෙ) දොලා, හෝ විලිහා; නරභග, රළුපතරමෙන්ද;  
චපලෙ, චක්කුචලවූ; (හෙවත්) අසීරවූ; සුපිනොපමෙයෙස, සවපන  
යක් හා උපමා කටයුතු; (නොහොත්) සවජනයකටබදු උපමාඇති;  
හොගෙ, හොගයෙහි; (නොහොත්) පස්කම්සැපයෙහි; රතීං, අභි  
රතියට; සමුපයාති, මොනවට පැමිණේ; (හවමොහයෙන් විකල්ප  
යනුතෙම ඡන්දරාගවශයෙන් පඤ්චකාම සුඛාඤ්ජරණියෙන් ග්‍රහිත  
වෙයි යනු අවබෝධකටයුතුයි.)

25 එකොපි මච්චුරභිහනතුමලං තිලොකං  
කිනනිදදයා අපි ජරාමරණානුයාසී,  
කො වා කරෙය්‍ය විභවෙසු ච ජිවිතාසං  
ජාතො නපරා සුපිනසඛගමයනනිහෙසු.

25. එකොළු, හුදකලාවූද; මඩු, මාතෘතෙම; නිලොකං, තුන් ලොව; අභිහනතුං, වනසන්නව; අලං, සමභාවෙයි; නිද්දයා, නිදි මෙන්; කිං, කවර ප්‍රයෝජනද; ජරාමරණානුයාසී අපි, ජරාව හා මරණය අනුව යන සුලුම; ජාතො, උපන්නාවූ; කොවා නරො, කවරනම් මනුෂ්‍යයෙක් (සතියෙක්) තෙම; සුපිනසංඝමසනනි හෙසු, සමපනයෙන් වන සංඝමයක් (එකතුවීමක්) හා සමානවූ; විභවෙසුව, සමපන්නියෙහිද; ජීවිතෙ, ජීවිතයෙහිද; ආසා, ආලය; කරයස, කරන්නේද.

26 නිව්වාතුරං ජගදිදං සහසං සසොකං  
දිස්වා ච කොධමදමොහජරාභිභුතං,  
උබ්බෙගමත්තමපි යසස්ස න විජ්ජති වෙ.  
සො දුරුණො න මරණො වන තං ධිරජු.

26. නිව්වාතුරං, සත්තයෙන් (වක්‍ෂුරාදි රොගයන්ගෙන්) ආතු රවූ; සහසං, හයසතිනවූ; සසොකං, සෝක සතිනවූ; (කොධමද මො හජරාභිභුතං) කොධ, (නවාසානවසානුකවූ) ක්‍රොධයද; මද, (රාගාදි) මදද; මොහ, (මුග්ගනලක්‍ෂණවූ) මොහයද; ජරා, (පරිපාක ලක්‍ෂණවූ) ජරාවද; (යන මෙයින්) අභිභුතං, මධනාලද්දවූ; (හෙවත්) යටකරණ ලද්දවූ; ඉදං ජගදං, මේ ලෝකය; දිස්වා ච, දැකද; යසස්ස, යමෙකුට; උබ්බෙගමත්තං අපි, උචෙත මාත්‍රයකුද; (හෙවත්) සසර කලකිරීම් පමණකුද; න විජ්ජති වෙ, ඉදින් නොවන්නේනම්; සො, ඒ (සත) තෙම, දුරුණො, දුරුණුවෙයි; මරණො, මරණයතෙම, න, (දුරුණු) නොවෙයි, වන, එකානතයෙන්; තං, ඒ (කලනොතිරෙන්නාවූ) පුතුලා හට; ධි අජු, නිශ්චේවා.

27 භො භො න පසුඵ ජරාසිධරං නි මච්චු-  
මාහඤ්ඤමානමබ්බලං සත්තං නිලොකං,  
කිං නිද්දයා නයථ විතභයා නියාමං  
ධමමං සද්ධි සවනුදං චරථ පපමනකා.

27. භො භො, හවත්ති! හවත්ති! හි, යම්හෙයහින්; ජරාසි ධරං, ජරානමැති බඩයදරන්නාවූ; අබ්බලං, සියලු; නිලොකං, තුන් ලොව වැසි ජනයා; සත්තං, සත්තයෙන්; ආහඤ්ඤමානං, භාත් පසින් නසන්නාවූ; මච්චුං, මරුවා; නපසුඵ, (තෙපි) නොදක්න හුද; (එහෙයින්) විතභයා, පහවූ කියඇත්තෝව; (හෙවත්) හය නැත්තෝව; නිද්දයා, නිදිමෙන්; නියාමං, තුන්යම්රාත්‍රය; කිං නයථ, කෙසේනම් යටවද; (හෙවත්) ඉක්මව්වද; ආසවනුදං, ආශ්‍රවයන් නසන්නාවූ; ධමමං, (දසවිධකුසල) ධර්මයෙහි; සද්ධි, සැමකල්හි; අපම නනා, ප්‍රමාදරහිතවූ; (තෙපි) චරථ, ගැසිරෙව.

28 භාවෙථ හො මරණමාරවිච්ඡන්දාය  
ලොකෙ සද මරණසඤ්ඤමිමං යතන්තා,  
එවංහි භාවනරතස්ස නරස්ස නස්ස  
තංණො පටියති සරීරගතා අසෙසා.

28. හො, භවත්ති; (මරණ මාරවිච්ඡන්දාය) මරණමාර, මාත්ස්‍ය මාරයාගේ; විමුක්ඡන්දාය, විශේෂයෙන් හැරීමටිණිස, ලොකෙ, ලොකයෙහි; ඉමං මරණසඤ්ඤං, මේ මරණ සංඤාව; (හෙවත්) මරණානුසමාතිස; යතන්තා, යතනභාව ඇත්තාහු; (නොහොත්) එකහසිනාත්තාවු; (නෙපි) සද, සාමකල්හි; භාවෙථ, වඩව්; (හෙවත්) මෙනෙහි කරව්; එවංහි, මෙසේම; භාවනරතස්ස, (මරණසි) භාවනාවෙහි ඇථතාවු; තස්ස නරස්ස, ඒ මනුෂ්‍යයා සමබන්ධවු; සරීරගතා, ශරීරයවිෂය කොට පවත්නාවු; අසෙසා තණ්හා, සියලු තෘෂ්ණානොමෝ: පටියති, ප්‍රතික්ෂේපව.

29 රූපං ජරා ජීයන්තරං මලිනිකරොති  
සඤ්ඤං ඛලං හරති අත්තනි සොරරොගො,  
නානුපභොගපරිකඤ්ඤාමත්තභාවං  
හො මට්ඨු සංහරති කිං ඵලමත්තභාවෙ.

29. ජරා, (ජීණිලක්ෂණවු) ජරානොමෝ; පියන්තරං, අතිශයින් ප්‍රියවු; රූපං, (සිතොෂණාදියෙන් රූපපනලක්ෂණවු) රූපය; (හෙවත් අවිච්ඡිද්ධදැරුමිවු රූපසකකය) මලිනිකරොති, කිලුටුකෙරෙයි; සොරරොගො, භයානකවු රොගයනෙම; (නොහොත්) (නානාවිධ දරුණුවු කාශගවාෂාදී ව්‍යාධිනෙම) අත්තනි, තමාකෙරෙහි; (වු) සඤ්ඤං ඛලං, සියලු ඛලය; (ශක්තිය) හරති, හැරගනියි; හො, භවත්ති; මට්ඨු, මාත්ස්‍යනෙම; නානුපභොගපරිකඤ්ඤාමත්තභාවං, නොයෙක් උපභොග (පරිභොග)යෙන් රකිනලද; අත්තභාවං, ආත්මභාවය; (හෙවත්) ජීවිතය; සංහරති, මනාව හැරගනියි; (එහෙයින්) අත්තභාවෙ, ආත්මභාවයෙහි; කිං ඵලං, කවරප්‍රයෝජනයක්වෙද (නැත්තේමය.)

30 කමමානිලාපහන රොගනරඬගහඬෙහ  
සංසාරසාගරමුඛෙ චිතතෙ විපක්‍ෂා,  
මාමා පමාද මකරිත්ති කරොථ මොහබ්බං  
දුක්ඛොදයං නානු පමාදමයං නරානං.

30. (කමමානිලාපහන රොගනරඬගහඬෙහ) කමම, කම්මනමැති; අනිල, පවතින්; අපහන, නසනලද; රොග, රොග නමැති; නරඬගහඬෙහ, රුළුබිඳිම ඇති; චිතතෙ; විශේෂයෙන් පනලාවු (හෙවත්) මහත්වු; (සංසාරසාගරමුඛෙ) සංසාර, (පනනාදින්ගේ) අවිච්ඡිණ්ණ



ප්‍රවානතිසි ඩිඛාන)සසරනමැති; සාගරමුබ්බෙ, සසුරුමුබ්බෙති; විපනනා,  
විශෙෂයෙන් ගමන්කරන්නාහු; (නොහොත්) ගිලෙනාහු; පමාදං,  
(කුසල්කිරීමෙහි) පමාවක්; මාමා අකරිඪ, නොකරව්; මොකකිං,  
මොක්කය; (හෙවත්) සසරින් මිඳීම; කරොථ, කරව්; නරානං, මිනි  
සුන්ගේ; (නොහොත් සකියන්ගේ) දුකෙබ්බාදයං, දුකොත්පන්නිය;  
(නොහොත්) දුකියාගේ සමිභවය; පමාදමයංනනු, ප්‍රමාදයෙන්  
නිපදවනලද්දක් නොවේද; (ප්‍රමාදයම දුකොත්පන්නියට හේතුවෙයි  
සේයි.)

31 හොගා ව මිත්තසුතපොරිසබ්බවා ව  
නාරි ව ජිවිතසමා අපි බෙත්ත වඤ්ඤා,  
සබ්බාති තාති පරලොකමිත්තො වජ්ජනං  
නානුබ්බිජන්ති කුසලාකුසලංච ලොකෙ.

31. හොගාව, සමපන්නිහුද; (මිත්ත-බ්බවාච) මිත්ත, මිත්‍ර  
යෝද; සුත, දරුවෝද; පොරිස, පිරිවරජනයෝද; (නොහොත්)  
පුරුෂයාපිළිබඳවුදේද; බ්බවාච, බඳුනුද; ජිවිතසමා, ජිවිතය හා  
සමවු; නාරිච, (සිය) බිරින්දද; බෙත්තවඤ්ඤා අපි, කෙත්වන්ද;  
(යන) තාති සබ්බාති, ඒ සියල්ලෝ; ඉත්තො, මෙලොවින්; පරලොකං,  
පරලොචට; වජ්ජනං, යන්නහු කරා; න අනුබ්බිජන්ති, අනුව  
නොයෙත්; (හෙවත්) පසුපස්සෙහි නොයෙත්; ලොකෙ, ලොකයෙහි;  
කුසලාකුසලං ඵට්ඨ, කුසලාකුසල(කම්)යම (මෙලොවින් පරලොචයන්  
නහු කරා) (අනුබ්බිජති) පසුපස්සේ යයි; (භවානතරගාමි සතියෝ  
කම්යම ආකාමි කොට ඇත්තෝහ යනුයි.)

32 හො විජ්ජුචක්ඛලනරෙ භවසාගරමහි  
බිත්තා පුරා කතමභාපවනෙන තෙන,  
කාමං විභිජ්ජති බිණෙන සරිරනාමා  
භජේ කරොථ පරමං ගුණහත්ථසාරං.

32. හො, භවන්ති; විජ්ජුචංචලනරෙ, විදුලියක් මෙන් අතිශා  
සින් සැලෙන්නාවූ; භවසාගරමහි, භව නමැති සයුරෙහි; තෙන, ඒ;  
(පුරාකතමභාපවනෙන) පුරාකත, පූජ්‍යයෙහි කරණලද (කුසලා  
කුසල කම්) නමැති; මභාපවනෙන, මහත් පමන්ත්; (සැඬසුලහින්)  
බිත්තා, ප්‍රේරණය කරණලද්දවූ; සරිරනාමා, ශරීර නමැති නාවුකා  
නොමෝ; බිණෙන, ඝෂණයකින්; කාමං, එකාන්තයෙන්; විභිජ්ජති,  
බිඳෙනු ලැබේ; (එහෙයින්) පරමං, උතුම්වූ; ගුණහත්ථසාරං, ගුණ  
නමැති භක්තසාරය; (නොහොත්) මෙමුඛසමොපසමාධිගුණ නමැති  
සාර ධනය; භජේ, අනෙහි; කරොථ, කරව්; (ගුණ ධම්ම අත්පත්  
කරව්.)

33 නිව්වං විභිජ්ජනිත ආමකභාජනංව  
සංරක්ඛිතොපි බහුධා ඉහ අත්තභාවො,  
ධම්මං සමාවරථ සග්ගගතිප්පනිඨං  
ධම්මං සුචිත්තාමිහමෙව ඵලං දදාති.

33. ඉහ, මේ සතිලෝකයෙහි; බහුධා, බොහෝ ප්‍රකාරයෙන්; සංරක්ඛිතොපි, මොනවට රක්ෂිතලද්දවුද; අත්තභාවො, ආත්මභාව (ශරීර)ය නෙම; ඉහ, මෙහිදිවු; ආමකභාජනං ඉව, අමුඛදුන්නක්මෙන්; නිව්වං, සත්තයෙන්; විභිජ්ජනි, විශේෂයෙන් බිඳෙ, (එහෙයින්) සග්ගගතිප්පනිඨං, සවගී ගමනට පිහිටවු; ධම්මං, කුසලධර්මයෙහි; සමාවරථ, මනාකොට හැසිරෙව; (නොකොත්) ධම්මං, කුසලධර්මය; සංආවරථ, මනාකොට කරව; සුචිත්තං, මනාකොට රැස්කරණලද්දවු; ධම්මං, කුසලධර්මය; ඉහඵව, මෙලොවදීම; ඵලං, ප්‍රයෝජනය (විපාකය) දදාති, දෙයි.

34 රතනා සද පියතරෙ දිට්ඨි දෙවරජ්ජ  
තඬහා චචන්ති විබුධා අපි ඛිණ්පුඤ්ඤ,  
සබ්බං සුඛං දිට්ඨි භුට්ඨ විශොග නිඨං  
කො පඤ්ඤවා භවසුඛෙසු රතීං කරෙය්‍ය.

34. දිට්ඨි, දිව්‍යලෝකයෙහි; සද, හැමකල්හි; පියතරෙ, අතීත යින් ප්‍රියවු; දෙවරජ්ජ, දිව්‍යරාජ්‍යයෙහි; රතනා, අභිරමනයකොට; ඛිණ්පුඤ්ඤ, ක්ෂයවු පින්ඇති; විබුධා අපි, දෙවියෝද; තඬහා, ඒ (දෙව) ලොවින්; චචන්ති, චුනවෙන්; දිට්ඨි, දිව්‍යලෝකයෙහිද; ඉහ භුට්ඨ, මේ පාවිච්ඡියෙහිද; සබ්බං සුඛං, සියලු සැපය; විශොගනිඨං, චෙන්චීම කෙළවරකොට ඇත්තේය; පඤ්ඤවා, ප්‍රයුඤ්ඤාව; කො, කවරෙක්; භවසුඛෙසු, භවසම්පන්නින්හි; රතීං, අභිරමනය; කරෙය්‍ය, කරන්නේද; (භවපයඝින්නාවූ සියලු සම්පත්තිය ස්ථිරතොවන හෙයින් එබන්නේදෙහි අනභිරතිය ඉපදවියයුතු.)

35 බුධො සසාවකගණො ජගදෙකනාථො  
නාරාවලි පරිවුතොපිච පුණ්ණවය්‍යො,  
ඉය්‍යෙස දෙවමඤ්ඤාචරිත පාදකඤ්ඤා  
කො ථෙහපිණ්ඩනසමො නිහවෙසු ජාතො.

35. ජගදෙකනාථො, ලෝකයාහට අසහායකාමිවු; සසාවක ගණො, ග්‍රාවක සමූහයා සහිතවු; බුධො, සමත්සම්බුධි තෙමේද; නාරාවලිපරිවුතො, තරුවැලින් පිරවරණලද; පුණ්ණවය්‍යො අමුව, පුණ්ණද තෙමේද; (දෙවමඤ්ඤාචරිත පාදකඤ්ඤා) දෙව, දෙවියන්ගේ;

මකුට, ඔවුන්නෙන්; අභිතිත, ලකුණුකරණලද; (නොහොත් සාහි කරණලද; පාදකකේන්, පාදපදම ඇති; ඉන්ද්‍රිය, ශක්‍රතෙමේද; නිත වෙසු, භවත්‍රයෙහි; ජාතො, උපන්නාවූ; කො, කවරෙක්නෙම; ඵෙතපිණ්ඩනසමො, පෙතපිඩක් හා සමනොවේද; (සියල්ලෝම සෙනපිඩු සමානවෙන්ය යනුයි.)

36 ලිලාවතංසමපි යොබ්බනරූපසොහං  
අත්තපමං පියජනෙනව සප්පයොගං,  
දිසාවාච විජජ්චපලං කුරුතෙ පමාදං  
මොහමොතිතජනො භවරාගරතො.

36. හො, භවත්ති; ලිලාවතංසං අපි, ලිලාවට අවතංසයක්වූ (නොහොත්) විලාසයට පලන්මල්කඩක් වැනිවූ; (යොබ්බනරූප සොහං) යොබ්බන, යොවනභාවයෙන් යුක්තවූ; රූපසොහං, රූප සොහා ඇත්තහුද; අත්තපමං, ආතමය හා සමානවූ; පියජනෙන, ප්‍රියජනයා හා (නොහොත්) මිත්‍රයා හා; සප්පයොගංච, එක්වීමද; විජජ්චපලං, විදුලියක්සේ අසීරවූවා; දිසාවා, දෑකද; භවරාගර තො, භවයෙහි ජඤ්ජරාගයෙන් රන්වූ; මොහමොතිතජනො, මොහ යෙන් මුලාවූ ජනතෙම; පමාදං, ප්‍රමාදය; කුරුතෙ, කෙරෙයි; (මොහ යෙන් මුලාවූ සතෙමෙධම්මානුධම්මප්‍රතිපත්තියෙහිප්‍රමාදවෙයි සේයි.)

37 පුතොත් පිතා භවති මාතු පතීහ පුතො  
නාරී කදච ජනනීච පිතාච පුතො,  
එවං සද විපරිවක්කති ජීවලොකො  
විතොසදානිචපලෙ බලු ජාතිරබ්බො.

37. ඉහ, මේ කාලයෙහි(වූ); පුතො, පුත්‍රතෙම; කදච, කිසි (යම්) කලෙක; පිතා භවති, පියවන්නේය; (මෙහිදීවූ) මාතූපති, මාතෘස්වාමි (පිය) තෙම; (කිසිකලෙක) පුතො (භවති) පුත්‍රයෙක් (වන්නේය); නාරී, සත්‍රිතොම; (කිසිකලෙක) ජනනීච, මවුද; පිතා ච, පියෙක්ද; පුතො, පුත්‍රයෙක්ද (වන්නේය) එවං, මෙසේ; ජීව ලොකො, සතිලොකයතෙම; සද, භාමකල්හි; අනි වපලෙ, අනිය යින් වචලවූ; (නොහොත්) අසීරවූ; විතො, විචිත්‍රවූ; ජාතිරබ්බො, ජාතිනමැති නාත්‍යමණ්ඩලයෙහි; බලු, එකාන්තයෙන්; සද, භාමකල් හි; විපරිවක්කති, විශේෂයෙන් පරිවර්තනය වෙයි (හෙවත්) පෙරලෙයි.

38 රන්කා පුරේ විවිධපුල ලතාකුලෙති  
දෙව්වැඩ නන්දන වනෙ සුරසුන්දරීති,  
තෙවෙකද, විතතකණ්ඩක සසිකවෙසු  
හො කොටසිමලිවනෙසු පුසනති දුකකං.

38. හො, භවන්ති! පුරේ; පුළු(භව)යෙහි; (විවිධ-කුලෙ) විවිධ,  
නානාභුකාරිවූ; පුල, පිපියාවූ; ලතාකුලෙ, ලියෙන් ගැවසීගත්තාවූ;  
නන්දනවනෙ, නදුන්වනෙහි; සුරසුන්දරීති, දිව්‍යකාන්තාවන්සමග;  
රන්කා, අභිරමනසකොට; තෙ දෙව්‍ය අපි, ඒ දෙවියෝ පවා; (විතත-  
වෙසු) විතත, විසන්ධිවූම; කණ්ඩක, (සොළොස් අතුල් පමණ) කටු  
යෙන්; සසිකවෙසු, ගැවසීගත්තාවූ; කොටසිමලිවනෙසු, කොළති  
මුල්වනසන්ති; උකද, ඇතම් කලෙක; වෙ, එකාන්තයෙන්; දුකකං,  
දුක; පුසනති, සපයකෙරෙන්; හි, ඒ එසේමැයි; (සංසාරගැමි සැම  
යන්ගේ පැවැත්ම අසීර බැවිනැයි සැලකියයුතු)

39 භුක්තා සුධන්තමපි කඤ්චන භාජනෙසු  
සග්ගෙ පුරේ සුරවරා පරමිති පතනා,  
තෙ වාප පඡුලිතලොහගුලං ගිලනති  
කාමං කදුචි නරකාලයවාසභුතා.

39. (සෙ, සම්කෙනෙක්) සග්ගෙ පුරේ, සවිභිපුරයෙහි; කඤ්චන  
භාජනෙසු, කසුන්බදුන්හි; සුධන්තං, සුධාහොජනය; භුක්තා, අනුභව  
කොට; පරමිතිපතනා, උතතම සමාසියට පැමිණියාහුද; තෙ සුරවරා  
අපිව, ඒ දෙවොත්තමයෝ පවත්; කදුචි, කිසි (යම්) කලෙක; නර  
කාලයවාසභුතා, නිරයෙහි වාසයඇත්තෝ; (නොහොත්) නිරය  
වැස්වූවෝ; කාමං, එකාන්තයෙන්; (පඡුලිතලොහගුලං) පඡුලිත,  
දිලියෙන්නාවූ; ලොහගුලං, ලොහගුලි; ගිලනති, ගිලිත්; (නොහොත්)  
අනුභව කරත්.

40 භුක්තා නරිසුරවරා ව මහිං අසෙසං  
දෙව්‍යාධිපා ව දිවි දිබ්බසුඛං සුරමමං  
වාසං කදුචි බුරසඤ්චන භුතලෙසු  
තෙ වා මහාරථගණානුගතා දිව්‍ය.

40. ඉහවා, මේ මනුෂ්‍යලෙකයෙහි හෝ; දිව්‍යා, දිව්‍යලොක  
යෙහි හෝ; මහාරථගණානුගතා, මහත් රථසමූහයෙන් (ඔබ්බොබ)  
අනුව යනලද්දවූ; තෙ, ඒ; නරිසුරවරා, නරෙන්ද්‍රානුගතයෝ තුමු;  
අසෙසං, නිරවශෙෂකොට (නොහොත්) සියලු; මුනිං, පෘථිවිය;  
භුක්තා, අනුභවකොටද; (නොහොත්) ධනාසලාභාදියෙන් සමයක



ධරණියෙහි එකාධිප්‍රත්‍යය කොටද) දෙවාධිපා, දිව්‍යශ්‍රේෂ්ඨයෝ තුමු; දිවි, දිව්‍යලොකයෙහි; සුරමම, අතිශයින් රම්‍යවූ; දිඛං සුඛං, දිව්‍ය සම්පන්නයි; (භුක්වා) අනුභවකොටද; කදුට්‍රි, කිසි(යම්) කලෙක්හි; (බුර-තෙලෙසු)බුරසඤ්ඤා,කුර(ධාරා)හසුරුවනලද හෝ ගැවසීගන් නාලද; භුතලෙසු, පාවිච්ඡිතලයන්හි; වාසං, විසීමට; (පප්පොන්නි) පැමිණෙත්.

(භවසම්පන්නත්තේ විපරිනාමසම්භාව හෙයින්, යි දනුනුය.)

41 දෙවඛගනා ලලිතභින්නනතරඛගමාලෙ  
ගඛෙග මනිසුරජවාමකුටානුයාතෙ,  
රනනා පුරෙ සුරවරා පමද සභායා  
තෙවාපි සොරතරවෙතරණිං පනනති.

41. පුරෙ, පූච්ඡ(භව)යෙහි; (පමදසභායා)පමද, ප්‍රමදවෝ(හෙවත්) දිව්‍යකාන්තාවෝ; සභායා, සභායකොට ඇති; තෙ සුරවරාව අපි, ඒ සුරෙණ්‍ද්‍රයෝ පවාත් (දෙවඛගනා-මාලෙ) දෙවඛගනා, දෙවගනන්විසි න්; ලලිත, ලෙලචනලද; භින්න, කිදිනාලද; තරඛගමාලෙ, රළුමාලා ඇති; (මනිසුර-සානෙ) මනිසුර, මෙහෙසුරුහුයේ; ජවාමකුට, ජවා නමැති කිරිවයෙන්; අනුයාතෙ, අනුව යනලද්දවූ; ගඛෙග, ගඛගා නදීප්‍රවාහයෙහි; (හෙවත්) අහස්ගහ; රනනා, අභිරමනස කොට; (සොර-රණිං)සොරතර, අතිශයින් භයානකවූ; වෙතරණිං, වෙතර ණිනම් (ඔසුපත්) නරකයෙහි; පනනති, වැටෙත්.

42 පුලලානි පලලවලතාඵලසඛකුලානි  
රමමානි නඤ්ඤානානි මනොරමානි,  
දිඛඛච්ඡරා ලලිතපුණ්ණදරිමුඛානි  
කෙලාසමෙරුසිඛරානි ව යනති නාසං.

42 පුලලානි, පුෂ්පිතවූ; (හෙවත්) පිපියාවූ; (පලල-සඛකුලානි) පලලව, පලපත්ය; ලතා, ලියය; ඵල, ඵලය; (යන මෙයින්) සංකුලා නි, ගැවසිගන්නාවූ; රමමානි, රම්‍යවූ; (නොහොත්) තෙත් පිනවන් නාවූ; මනොරමානි, මනරම්වූ; (නොහොත්) සිත් පිනවන්නාවූ; නඤ්ඤානානි, නදුන්වනයෝ(ද); (දිඛ-මුඛානි)දිඛඛච්ඡරා, දෙවග නන් විසින්; ලලිත, විලාසකරණලද; පුණ්ණ, පිරුණාවූ; දරිමුඛානි, ගෘහවාර ඇති; කෙලාසමෙරු සිඛරානිව, කෙලාස (පථිත)මෙරු (පථිත) මසනකයෝද (යන මොවුහු); නාසං, නැසීමට; යනති, පැමිණෙත්.

43 දොලානලානිලනරභහසමා හි හොගා  
 විජ්ජප්පභානිවපලානි ච ජීවිතානි,  
 මායාමරිච්ඡලසොමසමං සරීරං  
 කො ජීවිතෙ ච විභවෙ ච කරෙය්‍ය රාගං.

43 හි, යම්හෙයකින්; හොගා, (උපහොග පරිහොග) සමපක්කි  
 හු; (දොලා-සමා) දොලා, හෝඬිලිය; අනල, ගිනිය; අනිල, මාරුතය;  
 නරභහ, රලය (යන මොවුන්හා) සමා, සමානවෙන්ද; ජීවිතානි,  
 ජීවිතයෝ (නොහොත්) ජීවිතෙක්ඛුය ප්‍රතිබ්බ සක්කයෝ; විජ්ජප්පභානි  
 වපලානිව, විද්‍යුත්ප්‍රභාවයක් මෙන් අනිශයින් අසීරවුවෝත් වෙන්  
 ද; සරීරං, ශරීරය නෙම; (මායා-සමං) මායා, මායාවය (හෙවත්) ඉන්ද්‍ර  
 ජාලය; මරිචි, මිරිඟුය; ජලසොම, ජලයෙහි (දශ්‍යමාන) චක්‍රයාය;  
 (යන මොවුන් හා)සමං, සම(වේද); (ඵහෙයින්) කො, කවරෙක්නෙම;  
 ජීවිතෙව, ජීවිතයෙහිද; විභවෙව, සමපක්කියෙහිද; රාගං, (රක්‍ෂණ  
 න සංඛ්‍යාන) ඇල්ම; කරෙය්‍ය, කරන්නේද.

44 කිං දුක්ඛමපි න භවෙසු ච දුරුණෙසු  
 සනෙතාපි තස්ස විවිධස්ස න භාජනො කො,  
 ජාතො යථා මරණරොගජ්රාභිභූතො  
 කො සජ්ජනො භවරතීං පිභයෙය්‍ය බාලො.

44. දුරුණෙසු, දුරුණුවු; භවෙසු, (කාමාදි) භවයන්හි; කිංව,  
 කුමක්නම්; දුක්ඛං, දුක්ක; න අපි, නැත්තේද (හෙවත්) කුමක්  
 නම් දුක්කොවේද; විවිධස්ස, නානාවිධවු; තස්ස, ඒ දුඃඛයට; කො,  
 කවරනම්; සනෙතා අපි, සකියෙකුත්; භාජනො, බදුනක්; න, නො  
 වේද; (හෙවත්) පිහිට නොවේද; යථා, යම්සේ; ජාතො, උපන්නාවු;  
 (මරණ-භූතො) මරණ, මරණය; රොග, (චක්‍ෂුරාදි නානාවිධ) රෝ  
 ගය; ජ්රා, (පරිපාකලක්‍ෂණ) ජරාවය; (යන මෙයින්) අභිභූතො, මඩ  
 නාලද්දවු (නොහොත්) යටකරණලද්දවු; අබාලො, බාලතුවු; (නො  
 හොත්) උභයාභිභක්‍ෂණ ලක්‍ෂණ) බාලභාව රහිතවු; කො, කවර  
 නම්; සජ්ජනො, යහපත් (සත්පුරුෂ) ජනයෙක් නෙම; භවරතීං,  
 භවයෙහි ඇල්ම (නොහොත්) භවසම්පන්නිය; පිභයෙය්‍ය, කැමති  
 වන්නේද; (සත්පුරුෂනෙම භවසුඛාසවාදනයෙන් ග්‍රහිතනොවෙයි  
 සේයි.

45 කො වාපි පජ්ජලිතලොභගුලං ගහෙනුං  
 සසෙකා කථංඤ්දපි පාණිනලෙන භිමං,  
 දුක්ඛොදයං අසුපි නිස්සවණං අනත්තං  
 කො කාමයෙව ධ්වං දෙහමිමං අබාලො.

45. කොවා, කවරෙක් නම්; හිමං අපි, බිහිසුනාවූම; පඡුලිත ලොහගුලං, ප්‍රකෂීයෙන් දිලියෙන ලොහගුලියක්; පාණිතලෙන, හඤ්ඤාලයෙන්; ගහෙනුං, ගන්නට; කථං, කෙසේ නම්; සකෙකා අපි, හැකිවන්නේද? අබාලො, බාලහුටු (හෙවත්) පණ්ඩිතවූ; කො, කවරෙක් තෙම; බලු, එකානන්යෙන්; දුකෙබ්බදයං, දුකොත්පන්නී යට කාරණාවූ; අසුචි නිසස්වණං, අසුචි වැහෙන්නාවූ; අනන්තං, ආනම්භාව රහිතවූ; (නොහොත්) වසගනොවූ; ඉමං දෙහං, මේ ශරීරය; කාමසෙථ, කැමතිවන්නේද? (නොවන්නේමය.)

46 ලොකේ න මච්චුසමමඤ්ඤි භයං නරානං  
න ව්‍යාඤ්ඤකඛසමමඤ්ඤි ච කිචි දුක්ඛං,  
එවං විරූපකරණං න ජරාසමානං  
මොහෙන හො රහිමුපෙති තථාපි දෙහො.

46. හො, හවත්නි! ලොකෙ, (සත්ව) ලොකයෙහි; නරානං, මිනිසුන්ට (නොහොත්) සතියින්ට; මච්චුසමං, මරුවා හා සමවූ; භයං, බියක්; න අඤ්ඤි, නැත්තේය; ව්‍යාඤ්ඤකඛසමං, රොග දුකට හා සමානවූ; (හෙවත් ලෙඩදුක් හා සමවූ); කිඤ්ඤි දුක්ඛං, කිසි දුක්ඛයක්; න අඤ්ඤි, නැත්තේය; එවං, මෙසේම; ජරාසමානං, ජරාව හා සමවූ; විරූපකරණං, විරූපයට කාරණයක්; න (අඤ්ඤි) නැත්තේය; තථාපි, එසේදවුවත්; මොහෙන, මොහයකරණකොටගෙන; දෙහො, සිරුරෙහි; රහිං, ඇල්වට; උපෙති, (සතීතෙම) පැමිණෙයි; (අවිද්‍යාහෙතුචෙන් පච්ඤකඛයෙහි ඡඤ්ඤාගය උපදවයි.)

47 නිසසාරතො නමුනලිකදලිසමානං  
අත්තානමෙව පරිභඤ්ඤාති අත්තහෙතො,  
සමෙපාසිතොපි කුසභාය ඉවාකකඤ්ඤා  
කායො න යසස අනුගච්ඡති කාලකෙරා.

47. කායො, ශරීරය තෙම; නිසසාරතො, අසාරහෙයින්; (නමුනලිකදලිසමානං) නළුකුලිල්බටය; නලි; හුණය; කදලි, කෙසෙල්ය; (යන මොවුන් හා) සමානං, සමවේ; අත්තානං එව, තමාම; අත්තහෙතො, ආත්මයපිණිස; පරිභඤ්ඤාති, භාග්‍යසිත්පෙළෙන් තේය; (හෙවත් ආත්මයෙන් ඇතුළියන මිත්‍යාකල්පනාවෙන් තමාට දක්වන්නේය) කායො, ශරීරය තෙම; සමෙපාසිතො අපි, (අත්තපාදියෙන්) මනාකොට පොෂණය කරණලද්දේ නමුත්; අත්තඤ්ඤා, කාතඤ්ඤාවූ; කුසභායො ඉවා, ලාමක මිත්‍රයෙක් පරිද්දෙන්; යසස, යමෙකුගේ; කාලකෙරා, කාලක්‍රියාවෙන් ඔබ්බෙහි; න අනුගච්ඡති, කැට්ට නොයේද.

48 නං ඵෙනපිණ්ඩසදිසං විසසුල කප්පං  
 නොයානලානිලමභි උරගාසිවාසං,  
 ජිනනාලයංච පරිදුඤ්ඤාමත්තභාවං  
 දිස්වා නරො කථමුපෙනි රතීං සපඤ්ඤා.

48. සපඤ්ඤා, ප්‍රාඥ (පණ්ඩිත)වූ; නරො, මනුෂ්‍ය තෙම; ඵෙනපිණ්ඩසදිසං, (අසාරභෙයින්;) පෙනපිඩක් හා සමවූ; විසසුලකප්පං, විෂපෙවූ; (විෂ කචනලද) හුලක් හා සමානවූ; (නොයා—වාසං) නොය, ජලයද; (නොහොත්) ආපො (ධාතුවද) අනල, (වභනියද; (නොහොත්) තෙජොධාතුවද; අනිල, මාරුතය; (නොහොත්) වායොධාතුවද; මභි, පොලවය; (නොහොත්) පාවිච්ඡාතුවද; (යන සතරමහා භූත) නමැති; උරගාසිවාසං, නාගයින්ට නිවාසස්ථානවූ; ජිනනාලයං ඉච, දිරුගෙයක් මෙන්; පරිදුඤ්ඤා, භාත්පසින් දුෂිලවූ; නං අත්තභාවං, ඒ ආතමභාවය; දිස්වා, (අසරු භෙයින් නුවණින්) දැක; රතීං, (කාමසම්පන්නයෙහි) අභිරමනසට; කථං, කෙසේ; උපෙනි, පැමිණෙන්නේද? (නුවනැත්තේ ශරීරයෙහි ආලය කිරීමට නොපැමිණෙන්නේය යනුයි.)

49 ආයුක්කයං සමුපයාති ඛණේ ඛණේපි  
 අතෙති මච්චු හනනාය ජරාසිපාණී,  
 කාලං තථා න පරිවත්තති නං අතීතං  
 දුක්ඛං ඉදං නනු භවෙසු විචින්නතියං.

49. ආයු, (සන්ධ්‍යාගේ) ආයුෂ්‍යය තෙම; ඛණේ ඛණේ අපි, ක්ෂණක්ෂණයෙහිව; ඛයං, ක්ෂයවීමට; සමුපයාති, අතිශයින් පැමිණේ; ජරාසිපාණී, ජරානැමතිකවූව (ගත්) අත්ඇති; මච්චු, මාත්‍ර (මරණය) තෙම; හනනාය, (ආයු) නසනු පිණිස; අනුචති, අනුව (පසුපස්සේ) එයි; තථා, එසේම; අතීතං, ඉක්මයාවූ; තං කාලං, ඒ කාලය) න පරිවත්තති, පෙරළානොයෙයි (හෙවත්) නැවත නොපැමිණෙයි; භවෙසු, (කාමාදි) ගවයන්හි; ඉදං දුක්ඛං, මේ දුක; විචින්නතියං නනු, විෂේෂයෙන්; සිතියයුතු නොවේද?

(පණ්ඩිතයන් විසින් මේ දුඛය එක්වත් සැලකිය යුතු වේමය)

50 අප්පායුක්කස්ස මරණං සුලභං භවෙසු  
 දිසායුක්කස්ස ච ජරා ව්‍යසනඤ්චනෙකං,  
 එවං භවෙ උභයනොපිච්ච දුක්ඛමෙව  
 ඛණං සමාවරථ දුක්ඛවිනාසනාය.

50. අප්පායුක්කස්ස, අප්පායුක්කයාගට (හෙවත්) මද ආයුඇත්තාගට; භවෙසු, භවයන්හි; මරණං, මරණයට; සුලභං, බොහෝ



ලැබෙයි; දිඝායුක්කායාව, දිඝායුක්කායාවද (නොහොත්) බොහෝ  
ආයුආත්තාභවද; ජරා, ජරාවද; අනෙක, නොයෙක්; ව්‍යසනාව,  
(රොගව්‍යසන හොගව්‍යසන ශුචිව්‍යසනාදි) ව්‍යසන (පීඩා) ද; සු-  
ලභං, සුලභවෙයි; එවා, මෙසේ; (අලපායුක්කවීමෙන් හා දිඝායුක්කවී-  
මෙන්) හවෙ, හවයෙහි; උභයතො අපිව, දෙපරිද්දෙන්ම; දුක්ඛං  
එව, දුක්ඛ; (සුලභවෙයි) දුක්ඛවිනාසනාය, (ඒ මේ සංසාරික) දුක්  
විනාසනු පිණිස; ධම්මං, (කුසල) ධර්මයෙහි; සමාවරථ, මනාකොට  
හැසිරෙව්.

51 දුක්ඛග්ගතා සුමහතා පරිපිළිනෙසු  
ලොකත්තයස්ස වසතො භවචාරකෙසු,  
සබ්බත්තනා සුවරිතස්ස පමාදකාලො  
හො හො න හොති පරමං කුසලං විණාථ.

51. හො හො, භවත්ති භවත්ති! සුමහතා, අතිශයින්; මහත්  
වූ; දුක්ඛග්ගතා, (අනෙකවිධ) දුක්ඛාලංභිතීන්නෙන්; පරිපිළිනෙසු,  
භාත්පසින් පෙළෙන ලද්දවූ; භවචාරකෙසු, භවනමාහි බ්‍රහ්මනාගා-  
රයන් (සිරගෙවල්)හි; වසතො, වාසය කරන්නාවූ; ලොකත්තයස්ස,  
තුන්ලෙව් (වැසිජනයා) හට; සුවරිතස්ස, සුවරිතය සම්බන්ධව; පමාද-  
කාලො, ප්‍රමාදකාලයක්; න හොති, නොවෙයි; පරමං, උතුම්වූ;  
(නොහොත්) අත්‍යන්තරයෙන්; සබ්බත්තනා, සියල්ල තමන්ගේ  
වසයෙන්; කුසලං, කුසලය; විණාථ, රැස්කරව්.

52 අපසං සුඛං ජලලවං විය හො තිණ්ගෙහ  
දුක්ඛනතු සාගරජලං විය සබ්බලොකෙ,  
සංකප්පනා තදපි හොති සභාවතො හි  
සබ්බං තිලොකමපි කෙවල දුක්ඛමෙව.

52. හො, භවත්ති! සබ්බලොකෙ, සියලු ලෙව්හි; සුඛං, සැපය  
තෙම; තිණ්ගෙහ, තණපත්අග; ජලලවං විය, ජලලෙසය (දියබිත්දු-  
ව)ක් මෙන්; අපසං, ස්වප්‍රපේ; දුක්ඛං තු, දුක්ඛකළී; සාගරජලං විය,  
සයුරු ජලයමෙන් (මහත්වෙයි) තං අපි, ඒ (ස්වප්‍රප්‍ර) සැපයන්;  
සංකප්පනා හි, සංකප්පනාවෙන්ම (හෙවත්) මේ අපට සැපයෙක යන  
චිත්තකිරීමෙන්ම; හොති, වෙයි; සභාවතො හි, ස්වභාවයෙන්ම;  
සබ්බං, සියලු; තිලොකං අපි, තුන්ලොවම; කෙවලදුක්ඛං එව, අමිශ්‍ර  
දුක්ඛයම (වෙයි) (හෙවත්) හුදෙක් දුක්මැයි.

53 කායො න යස්ස අනුගමිති කායභෙතො  
බාලො අනෙකවිධමාවරතිහ දුක්ඛං,  
කායො සද්ධ කලිමලාකලිලං හි ලොකෙ  
කායෙ රතො අවිරතං ව්‍යසනං පරෙති.

53. යසස, යමෙකුගේ; කායො, ශරීරයටොම; න අනුගමිතී, අනුව (පසුපසිගේ)නොයේද; ඉහ ලොකෙ, මේ ලොකයෙහි; ඛාලො, අඟුනතොම; කායගෙනො, ශරීරගෙනුවෙන්; අනෙකවිධො, අනෙක ප්‍රකාරවූ; දුකඛො, දුකඛය; (නොහොත්) (දුකට කරුණුවූ ප්‍රාණවධාදි) පාපය; ආචරති, කෙරෙහි; සදා, හැමකල්හි, කායො, ශරීරයතොම; (කලි-ලං) කලි, පාපයද; මල, අසුච්ඡද; (යන මෙයින්) ආකලිලං, හාත් පසින් ගැවසීගත්තේය; හි, ඒ එසේමය; කායෙ, (මෙබඳු) ශරීරයෙහි; රතො, ඇඳුනේ; අචිරතං, නිරන්තරයෙන්; ව්‍යසනං, විනාසයට; පරෙති, (ගාත්පසින්) පැමිණේ.

54 මිළහාලයං කලිමලාකරමාමගඤ්ඤං  
සුලාසිසලලවිසපනනගරොගභුතං,  
දෙහං විපසස්ථ ජරාමරණාධිපාසං  
තුච්ඡං සදා විගතසාරම්මං විනිශ්ඤං.

54. මිළහාලයං, අසුචියට ගෘහය (භාජනය)ක් වැනිවූ; කලිමලාකරං, පාපහා මලයන්ට ආකර (උනපත්තිසාන)යක්වූ; ආමගඤ්ඤං, දුග්ගතවූ; (සුලාසි-භුතං) සුල, හුලද; අසි, කඩුද; සලල, ශරද; විස, විෂද; පනනග, සපියෝද; රොගභුතං, රොගද (යන මොවුන්මෙන්) විද්‍යමානවූ; ජරාමරණාධිපාසං, ජරාමරණවයට වාසසානවූ; තුච්ඡං, හිස්වූ; විගතසාරං, පහවූසරුඇති; විනිශ්ඤං, විශේෂයෙන් නිශුක්ඛසුභූතවූ; ඉමං දෙහං, මේ ශරීරය; සදා, හැමකල්හි; විපසස්ථ, (අනිත්‍යාද වශයෙන්) බලවි.

55 දුකඛං අනිච්චමසුභං චන අත්තභාවං  
මා සඤ්ඤිලෙසය න විජ්ජති ජාතු නිදේවා,  
අමේහා න විජ්ජති හි අප්පමජිත සාරං  
සාරං සමාචරථ ධම්මමලං පමාදං.

55. දුකඛං, දුක්වූ; අනිච්චං, නිත්‍යනොවූ; අසුභං, සුභනොවූ; අත්තභාවං, (පැදවසකඤ්ඤාසඤ්ඤාන) ආත්මභාවය; චන, එකාන්තයෙන්; මා සඤ්ඤිලෙසය, (කාමවිතකිංදියෙන්) කලිඡට නොකරව; ජාතු, එකාන්තයෙන්; නිදේවා, නිත්‍යවූවෙක් (නොහොත්) සමීකාලික වස්තුවක්; න විජ්ජති, නැත්තේය; අමේහා, හටත්නි! හි, යම් හෙයකින්; ඉහ, මේ ආත්මභාවයෙහි; අප්පං අපි, යටපුවද; සාරං, සාරයක්; න විජ්ජති, නැත්තේද; (එහෙයින්) අලං පමාදං, ප්‍රමාදයක් නොකොට; සාරං, සාරවූ; ධම්මං, (කුසල) ධර්මය; සංආචරථ, මනා කොට කරව; (නොහොත්) කුසලධර්මයෙහි පටහිවි.

56 මායාමර්ථිකදලිනලථෙන පුඤ්ජ-  
ගඛගාතරඛගජලබුබුල සනනිහෙසු,  
බකෙසු පඤ්ඤාසු ඡලායනනෙසු නෙසු  
අනතා න විජ්ජනි හි කො නවදෙය්‍ය බාලො.

56. (මායාමර්ථි-සනනිහෙසු) මායා, මායා (ඉක්කුජාලා)ද; මර්ථි මර්ථ (ජලය)ද; කදලි, කෙසෙල් රැක්ද; අනල, වහනිද; ථෙන, පුඤ්ජ, පෙනපිඩුද; ගඛගාතරඛග, ගඛගානදියෙහි රළද; ජලබුබුල, දියබුබුල්ද (යන මොවුන්) හා; සනනිහෙසු, සමවූ; පඤ්ඤාසු බකෙසු, (රූපාදි) පඤ්ඤාසකකයන්හිද; නෙසු ඡලායනනෙසු, ඒ (වක්කුරාදි) ඡායායනනයන්හිද; අනතා, ආනමයක්; නවිජ්ජනිහි, විද්‍යමානනොවේ මය; කො, කවරනම්; අබාලො, පණ්ඩිතයෙක්නෙම; නවදෙය්‍ය, (මෙය) නොකියන්නේද? (සතරමහාභූතයන්ගෙන් යුත් ඒ මේ පඤ්ඤාසකකය ආනමයයි පණ්ඩිතයා නොකියන්නේමය යනුයි.)

57 වඤ්ඤාසුතො සසවිසාණමයෙ රථෙ තු  
ධාවෙය්‍ය වෙ චිරතරං සධුරං ගහෙනා,  
දිපච්චිමාලමිව තං බණ්ඨභග්ගතං  
අතහානි දුබ්බලතරනතු වදෙය්‍ය දෙහං.

57. වඤ්ඤාසුතො, වද සත්‍රියකගේ පුත්‍රයෙක්; සසවිසාණමයෙ, සා අඟින් කළාවූ; රථෙතු, රථයෙක්හිවූකලි; සධුරං, විශදණ්ඩසනිතව (නොහොත්) රථහිස; ගහෙනා, අල්වාගෙන; චිරතරං, ඉතා බොහෝ කලක්; ධාවෙය්‍ය වෙ, ධාවනයක්රන්න්නම්; දිපච්චිමාලං ඉව, පහන්සිලුමාලාවක් මෙන්; බණ්ඨභග්ගතං, සැණෙකින් බිඳෙන්නාවූ; දුබ්බලතරං තු, අතිශයින් දුෂීලවූම; තං දෙහං, ඒ ශරීරය; අතහා ඉනි; ආනමයයි; වදෙය්‍ය, කියන්නේය; (යම්සේ වද ගැහැණියෙකු ගේ පුතෙක් සා අඟින් කළාවූ රියක එල්බගෙන දිවීම නොවේද එසේම මේ සිරුරෙහි ආනමයකුදු නොවෙයි සේයි.)

58 බාලො යථා සලිලබුබුලභාජනෙන  
ආකණ්ණතො වත පිවෙය්‍ය මර්ථිනොයං,  
අතහානි සාරරහිතං කදලිසමානං  
මොහා භණ්ණෙය්‍ය බලු දෙහමිමං අනතතං.

58. බාලො, අශුභනෙම; සලිලබුබුලභාජනෙන, දියබුබුල බඳුනකින්; ආකණ්ණතො, කණ්ණප්‍රමාණ (පිරීම ඇති) කොට; මර්ථිනොයං, මර්ථතුදිය; වත, එකානනයෙන්; යථා, යම්සේ; පිවෙය්‍ය, පානයකරන්නේද; (එසේම) සාරරහිතං, අසාරවූ (හෙවත්) අසාරවූ;

කදලියමානං, කදලිවෘක්ෂයක් සමානවු: අනාතං, අනාතමවු;  
(හෙවත්) වසගනුවු; ඉමං දෙහං, මේ ශරීරය; අත්තාඉති, ආත්මයයි;  
මොහා, මුළාවෙන්; හණෙය්‍ය ඛලු, කියන්නේමය; (දියබුබුලුබුදුන  
කින් මිරිගු පැත් බොන්නෙක් අවිද්‍යමාන සේම පස්කඳ විනා මෙහි  
ආත්මයක් නැත්තේයයි සැලකියයුතු)

59 යොදුමිරසස්ස කුසුමෙන මරිටිනොයං  
වාසං යදිච්ඡති ස බෙදමුපෙනි බාලො,  
අත්තානමෙව පරිහඤ්ඤති අත්තහෙනො  
අත්තා න විජ්ජති කදුට්ඨපිභ දෙහෙ.

59. යොබාලො, යම් අඤ්ඤාසෙක්තෙම; උදුමිරසස්ස, දිශුල්ලැක්  
හුයේ; කුසුමෙන, මලින්: වාසං, සුවදවු; මරිටිනොයං, මිරිගුදිය;  
යදි, ඉදින්; ඉච්ඡති, කැමතිවේද; සො, ඒ (අඤ්ඤා) තෙම; බෙදං,  
බෙදයට; (හෙවත්) බැහැපත්බවට; උපෙනි, පැමිණේ; අත්තහෙනො,  
ආත්මය පිණිස; අත්තානං එව, තමාම; පරිහඤ්ඤති, (මිථ්‍යාග්‍රහණ  
සේන) වැනසෙයි; (හෙවත්) පෙළෙයි; ඉහ දෙහෙ, මේ සිරුරෙහි;  
අත්තා, ආත්මයෙක්; කදුට්ඨ අපි, කිසිකලෙකත්; නවිජ්ජති, විද්‍යමාන  
නොවේ; (ලොව කිසිකලෙකත් නැති දිශුල්ලමලින් සුවදවු මිරිගුප්පය  
සිතනතැනැත්තේ ඉච්ඡා විකෘතය: බයෙන් බෙදයට පැමිණෙන්නාක්  
මෙන් ශරීරයෙහි ආත්මයක් ඇතැයි වරදවා සිතීමෙන් තෙමීම අප  
මණ්දකට පැමිණෙයි යනු භාවයි.)

60 පොසො යථාති කදලිසු විනිබ්බුප්පෙනා  
සාරං තදපපමපි නොපලහෙය්‍ය කාමං,  
බකොසු පඤ්චසු ඡ්ඣායතනෙසු තෙසු  
සුඤ්ඤෙසු කිඤ්චිදපි නොපලහෙය්‍ය සාරං.

60. පොසො, පුරුෂයෙක් තෙම; යථා, යම්සේ; කදලිසු, කෙසෙල්  
(කදන්) විනිබ්බුප්පෙනා, විනිභීග කරන්නේ; (හෙවත්) (පතුරු)  
වෙන්කරන්නේ; තදපපං අපි, එයින් ස්වල්පවුත්; සාරං, හරයක්;  
කාමං හි, එකාන්තයෙන්ම; න උපලහෙය්‍ය, නොලබන්නේද; (එසේම)  
සුඤ්ඤෙසු, (අත්මයෙන්) හිස්වු; පඤ්චසු බකොසු, (රුආදි) පස්කඳ  
හිද; තෙසු ඡ්ඣායතනෙසු, ඒ (වක්‍රුරාදි) ෂඛායතනයන්හිද; කිඤ්චි  
අපි, කිසිම; සාරං, (නිත්‍යසුභසුඛාත්මලක්ෂණවු) සාරයක්; න උපල  
හෙය්‍ය, නොලබන්නේය; (කෙසෙල්කඳ පතුරු වෙන්කරණ තැ  
නැත්තේ හරයක් නොදක්නාසේ මේ පස්කඳ නුවණ මෙහෙයා  
බලනතැනැත්තේ නිත්‍යාදිවු කිසිම සාරයක් නොදක්නේමය යනු  
භවයි.)



61 සුත්තං විනා න පටභාවමිහස්සී කිඤ්චි  
දෙහං විනා න බලු කොටි මිහස්සී සන්තො,  
දෙහං සභාවරහිතං බණ්ණමගග්ගුත්තං  
කො අත්තහෙතු අපරො භුචි විජ්ජනීහ.

61. සුත්තං විනා, හුහැර; ඉහ, මෙහි; කිඤ්චි පටභාවං, කිසිත් පට (වසු) බවක්; න අස්සී, නැත්තේය; දෙහං විනා, (එසේම පඤ්චයක කිසි සංකිතය) ශරීරය හැර; ඉහ, මෙහි; කොටි සන්තො, කිසි සංකිතයක් බලු, එකානන්තයෙන්; න අස්සී, නැත්තේය; සභාවරහිතං, සභාවරහි නැති; (නොහොත්) (නිත්‍යාදී) ආත්මස්වභාව නැත්තාවූ; බණ්ණමග ග්ගුත්තං, ආණ්ණමගගුරුයෙන් යුක්තවූ; (හෙවත්) සැණෙකින් බිඳීම් ඇති; දෙහං, (විනා) ශරීරය (හැර) ඉහ භූමි, මේ පෘථිවියෙහි; අපරො, අන්‍ය වූ; කො, කවරනම්; අත්තහෙතු, ආත්මග්‍රහණයට හෙතු වෙත්; (නොහොත්) ආත්මය ප්‍රයෝජනකොට ඇත්තෙක්; විජ්ජනී, ඇත් තේද; (නැත්තේමය.)

62 දිස්වා මරිචිසලිලං හි සුදුරතො හො  
බාලො මිගො සමුපධාවති නොයස ඤාඤ්ඤි,  
එවං සභාවරහිතෙ විපරිතසිඬෙ  
දෙහෙ පරෙහි පරිකප්පනායා හි රාගං.

62 හො, භවත්ති! හි, යම්හෙයකින්; බාලො, අඤ්ඤාවූ; මිගො, මෘගයෙකු; මරිචිසලිලං, මිරිඳුජලය, සුදුරතො, ඉතා දුරදි; දිස්වා, දැක; නොයස ඤාඤ්ඤි, ජලය (යන) සංඥ ඇත්තේ; සමුපධාවති, බහා ලගට ද්‍රවයිද; එවං, මෙසේම; සභාවරහිතෙ, (නිත්‍යාදී) ස්වභාව නැ ත්තාවූ; විපරිතසිඬෙ, විපරිතඤ්ඤායෙන් සිඬවූ; (හෙවත්) වරදවා ගැනීමෙන් සිදුවූ; දෙහෙ, ශරීරයෙහි; පරිකප්පනායා, පරිකල්පනා වෙත්; (හෙවත්) අධගස්සාදි විතකිනහෙතුවෙන්; රාගං, රුඳීමට; ප රෙහි, පැමිණෙයි; හි, ඒ එසේමය.

63 දෙහෙ සභාවරහිතෙ පරිකප්පසිඬෙ  
අත්තා න විජ්ජනීහි විජ්ජමිවනනලිකෙහි,  
භාවෙථ භාවනරතා විගතප්පමාදා  
සබ්බාසවප්පහණනාය අත්තනසඤ්ඤං.

63. සභාවරහිතෙ, ආත්මස්වභාව නැත්තාවූ; පරිකප්පසිඬෙ, විතකිනයෙන් සිඬවූ; දෙහෙ, ශරීරයෙහි; අත්තලිකෙහි, අපහෙහි; විජ්ජඉච, විදුලියක්වෙන්; අත්තා, ආත්මයක්; න විජ්ජනීහි, නැත්තේ මය; භාවනරතා, (අනිත්‍යාදී) භාවනාවන්හි ඇලුනාවූ; (නොවි),

විගතප්‍රමාද, පහවු ප්‍රමාද ඇත්තෝව; සබ්බාසවප්‍රහණනාය, සියලු (කාමාදි) ආශ්‍රවයන්ගේ ප්‍රහණය පිණිස; අනන්තසංඝඤා, අනාතම සංඝව; භාවෙථ, වඩවී.

64 ලාලාකරීසරුධිරසසුචසානුලිත්තං  
දෙහං ඉමං කලිමලා කලිලං අසාරං,  
සත්තා සද පරිහරන්හි ජ්ගුච්ඡනියං  
නානාසුචිති පරිපුණ්ණසං යථෙව.

64. (ලාලා-ලිත්තං) ලාලා, කෙලෙස; කරීස, අසුචිද; රුධිර, ලේද; අසසු, කදුළුද; චසා, චුරැණුතෙල්ද; අනුලිත්තං, (යනමෙයින්) ආලෙපකරණ (ගල්වන) ලද්දවු; කලිමලාකලිලං, අසුචි භා මලයෙ න් ගැවසිගත්තාවු; අසාරං, සාරයක් නැත්තාවු; ජ්ගුච්ඡනියං, පිළි කුල්කටයුතුවු; නානාසුචිති, නොයෙක් අසුචියෙන්; පරිපුණ්ණසං යථා එව, පරිපුණ්ණසංයක් වැනිවුම; ඉමං දෙහං, මේ ශරීරය; සත්තා, සතියෝ; සද, හැමකල්හි; පරිහරන්හි, පරිහරණය කරන්; (හෙවත්) (අනන්තපානාදියෙන්) පෝෂණය කෙරෙත්;

65 ණ්හාඛා ජලං හි සකලං චතුසාගරස්ස  
මෙරුප්පමාණමපි ගක්ඛනුත්තරඤ්ච,  
පප්පොති නෙව මනුජො හි සුචිං කදචි  
කිමෙකා විපස්සථ ගුණං කිමු අත්තභාවෙ.

65. ණා,හවත්ති! මනුජො හි, මනුෂ්‍යතෙම වනාහි; චතුසාගර ස්ස, සිව්සයුර සමඟිකිවු; සකලංහි, සියලුම; ජලං, ජලය; ණ්හාඛාව, නාද; අනුත්තරං, නිරුත්තරවු; මෙරුප්පමාණං, (මහ) මෙරපමණවු; ගක්ඛං අපි, සුවද (පිඩ) කුත්; (අභගා) කදචි, කිසිකලෙකත්; සුචිං, පිවිතුරට; නථව පප්පොති, නොපැමිණෙමය; කිමු, කිමෙක; අත්ත භාවෙ, ආත්මභාවයෙහි; කිං ගුණං, කවරගුණ (ආනිසංස) යක්; විප ස්සථ, දක්නහුද.

66 දෙහනනදෙව විවිධාසුචිසනනිධානං  
දෙහනනදෙව වධිබ්බනනරොගභුතං,  
දෙහනනදෙව නවධා පරිභින්නගණ්ඨං  
දෙහං විනා භයකරං න සුසානමත්ති.

66. නං දෙහං එව, ඒ ශරීරයම; (විවිධාසුචිසනනිධානං) විවිධ, නානාප්‍රකාරවු; අසුචි, (මුත්‍රකරීෂාදි) අමෙධ්‍යය, සනනිධානං, සනනි ධි (උත්පත්තිස්ථාන) කොට ඇත්තේවේ; නං දෙහං එව, ඒ ශරීරයම; (වධි-රොගභුතං)වධි, (නානාවධි) ගිංසාද; බ්බුන, බැඳුන්ද; රොග

භූතං, (නොයෙක්) රොගද ඇත්තේවේ; තංඵල දෙහං, ඒශරියම; නවධා, නවපරිද්දෙකින්; පරිභින්නාගණ්ඨං, පිරිවූන්ගඩඇත්තේ වේ; දෙහං විනා, ශරීරයහැර; භයකරං, භයඝකාරවූ; සුසානං, සො භොනක්; නඤ්ඤි, නැත්තේය.

67 අනෙතාගතං යදිච මුත්තකරීසභාගං  
දෙහා ඛනිං අතිවරෙය්‍ය විනිකම්මිනා,  
මාතාපිතා විකරුණා ච විනට්ඨපෙමා  
කාමං භවෙය්‍යු කිමු ඛණු සුතා ච දුරා.

67. අනෙතාගතං, (ශරීර) අභ්‍යන්තරයට පැමිණියාවූ; මුත්තකරීසභාගං, මුත්‍රවර්චස් සමූහක (වෘත්‍රිංශන්) කොඩාසය; දෙහා, ශරීර යෙන්; විනිකම්මිනා, විශෙෂයෙන් නික්ම; ඛනිච, පිටතත්; යදි අති වරෙය්‍ය, ඉදින් හැසිරෙන්නේනම්; මාතාපිතා, මව්පියෝ; විකරුණා, කරුණාරහිතවූවෝ; විනට්ඨපෙමාව, විනාශප්‍රේම ඇත්තෝත්; කාමං, එකාන්තයෙන්; භවෙය්‍යු, වන්නාහුය, ඛණු, නැයෝද; සුතාව, දරුවෝද; දුරාව, භාය්‍යාවෝද; කිමු, (ප්‍රේමරහිත වෙන්ය යනු) කියනුම කවරේද?

68 දෙහං යථා නවමුඛං කිම්සඛ්ඝගෙහං  
මංසට්ඨිසෙදරුධිරා කලිලං විගණං,  
පොසෙන්නි යෙ විවිධපාපමිභාවරිනා  
තෙ මොතිතා මරණධමමමහො වතෙවං.

68. යෙ, යමෙක්තුමු; ඉහ, මේලොකයෙහි; විවිධපාපං, නානා ප්‍රකාරවූ (ප්‍රාණඝාතාදි) පාපය; ආචරිනා, කොට; (නොහොත්) විවිධ පාපං, නන්වැදැරුම් පවෙති; ආචරිනා, හැසිර; නවමුඛං, (වක්‍ර රාදි) නවවාරයක් ඇති; කිම්සඛ්ඝගෙහං, (අශීනිසහශ්‍රකුලික) කාමි සමූහයාට ගෘහවූ; (මංසට්ඨි-ආකලිලං) මංස, (නවසියයක්) මස්පිඩුද; අට්ඨි, (තුන්සියයක්) ඇටද; සෙද, ඩහදියද; රුධිර, ලේද (යනමෙ සින්) ආකලිලං, වෙසෙසින් ගැවසීගන්නාවූ; විගණං, දුගද ඇත්තාවූ; මරණධමම, මරණයම සවහාවකොට ඇත්තාවූ; දෙහං, ශරීරය; යථා, යම්සේ; පොසෙන්නි, පොෂණය කෙරෙත්ද; ඵලං, එසේ; (ශරීර පොෂණයෙන්) නෙ, ඔහුතුමු; වත, එකාන්තයෙන්; මොතිතා, මුලාවූ වෝ වෙන්; අහො, විසමයක! (මුඬවූවෝ ප්‍රාණඝාතාදි පච්ඡිකම්කොට දෙනිස්සුණපයෙන් යුත් මේ සිරුර රුකීම විසමයට කාරණය යනුයි.)

69 ගණ්ඩුපමෙ විවිධරොගනිවාසභූතෙ  
කායෙ සද් රුධිරමුත්තකරීස පුණේණ,  
යො එථ නඤ්ඤි නරො සසිගාලහකේඛ  
කාමං හි සොචති පරථ සබාලබ්බුධි.

69. යො නරො, යම් මනුෂ්‍යයෙක් නෙම; සද්, හැමකල්හි; ගණ්ඩු පමෙ, (දුඛදයකහෙයින්) ගඩක් හා උපමාඇති; (නොහොත්) ගඩක් උපමාකොට ඇති; (විවිධ-භූතෙ) විවිධ, නානාප්‍රකාරවූ; රොග, (කාසයවාසාදී) රොගයන්ට; නිවාසභූතෙ, වාසස්ථානවූ; (රුධිර-පුණේණ) රුධිර, ලේද; මුත්ත, මුත්‍රද; කරීස, මලද; (යන මෙයින්) පුණේණ, පිරුණාවූ; සසිගාලහකේඛ, බලසිවලින්ට ආහාරවූ; (නොහොත්) බලසිවලින් විසින් අනුභවකරණුලබන්නාවූ; එථ කායෙ, මේ කායෙහි; (හෙවත්) කාය පිළිබඳ වර්ණිත භූතාදිය සඳහා; නඤ්ඤි, සතුටුවේද; සො බාලබ්බුධි, ඒ (උභයාචාරිකයක) මුලාබ්බුධි ඇත්තේ; (හෙවත්) අඤ්ඤානෙම; පරථ, පරලෙව්නිදි; කාමං, එකාන්තයෙන්; සොචති, සොකකෙරෙයි; හි, ඒ එසේමය; (මොහි පුද්ගල නෙම පස්කම්සැප විදිනුවස් මෙබඳු අසරු කායෙහි ලොල්කොට පරලොව දුක්ලැබීමෙන් පසුතැවිලිවේමය.)

70 හො ඵෙනපිණ්ඩසදිසො විස සාරගිනො  
මිළහාලයො විස සද් පටිකුලගකො,  
ආසීටිසාලයනිහො සහයො සදුකේඛා  
දෙහො සද් සචති ලොණසටොච භිනෙතා.

70. හො, හවත්නි! ඵෙනපිණ්ඩසදිසො විස, පෙනපිඩක් හා සමානවූම (නොහොත්) පෙනපිඩක් පරිද්දෙන්; සාරගිනො, නිසාරවූ; (හෙවත්) සරුබැවින් තොරවූ; මිළහාලයො විස, වැසිකිළියක් මෙන්; සද්, හැමකල්හි; පටිකුලගකො, පිළිකුල් ගඳ ඇති; ආසීටිසාලයනි හො, සපීගාහයක් සමානවූ; (හෙවත්) තුඩසක් වැනිවූ; සහයො, හයසහිතවූ; සදුකේඛා, දුක් සහිතවූ; දෙහො, ගරිරයනෙම; භිනෙතා, බිඳුනාවූ; ලොණසටො ඉටු, ලුණුකලයක් මෙන්; සද්, හැමකල්හි; සචති, (අසුචි) ප්‍රසව කෙරෙයි (හෙවත්) වැඩිකෙරෙයි.

71 ජාතං යථා න කමලං භූමි නිඤ්ඤියං  
පඤ්ඤාසු හො අසුචිනොය සමානුලෙසු,  
ජාතං තථා පරතිතමපි ච දෙහභූතා  
තනනිඤ්ඤියමිහ ජාතු න හොති ලොකෙ.



71. හො, හවන්ති! භූවි, පාවිවියෙති; අසුචිතොය සමාකුලෙසු;  
අපචිත්‍ර ජලයෙන් ගැවසිගන්නාවු; පරෙකසු, කදීමයන්ති; ජාතං,  
උපන්නාවු; කමලං, පියුමක්; යථා යමිසේ; නනිඤ්ඤං, නිඤ්ඤං  
සුතුනොවේද; තථා, එසේම; දෙහනුතා, ශරීරහෙතුවෙන්; ජාතං,  
හවගන්නාවු; තං පරතිතං අපි, ඒ පරාථීයද; ඉහලොකෙව, මේ ලොව  
හිද; ජාතු, කිසිකලෙකත්; නිඤ්ඤං, නිඤ්ඤංවසුත්තත්; නහොති,  
නොවේ; (අපචිත්‍ර ජලමිත්‍ර පරිකයෙති ජාතපදමය තෙම ප්‍රශංසානීචු  
වාක්මෙන් මේ අසුභ ශරීරහෙතුවෙන් සිඬු පරාථීයද පැසසියයුතු  
වේමය යනු භාවයි.)

72 වතනිංසභාගපරිපූරතරො විසෙසො  
කායො යථා හි නරනාරි ගණස්ස ලොකෙ,  
කායෙසු කිං ඵලමිහත්ථි ව පණ්ඩිතානං  
කාමං තදෙව නනු හොති පරොපකාරං.

72. යථා, යමිසේ; ලොකෙ, සත්වලොකයෙහි; නරනාරිගණ  
ස්ස, පුරුෂසත්‍රිසත්‍රිගණයන්; වතනිංසභාගපරිපූරතරො, දෙතිස්කුණු  
කොටසින් අතිශයින් පිරුණාවු; කායො, ශරීරයනෙම; අවිසෙසොති,  
(මුක්තාමාණිකාදිවස්තු) විශෙෂයක් නැත්තේමවේද; ඉහ, මේ ලො  
කයෙහි; කායෙසු, ශරීරවිෂයන්හි; (හෙවත්) ආත්මභාව නිමිතිකොට  
ගෙණ; පණ්ඩිතානං, පණ්ඩිතයන්ට; කිංඵලං, කිනම් ඵලයක්, අති  
ව, ඇත්තේද; තං ඵව, ඒ (ශරීරය)ම; කාමං, එකාන්තයෙන්; පරො  
පකාරං, අනුන්ට (කළ) උපකාරයක්; නනුහොති, නොවේද? (ශරී  
රයනම් මාත්‍රිංශත් කුණපකොට්ඨාසයෙක, තත්ඵලනම් පරොපකාර  
යටු සංග්‍රහයමවේ.)

73 පොසෙන පණ්ඩිතතරෙන තථාපි දෙහං  
සබ්බත්තනා චිරතරංචපරිපාලනීයං,  
ධම්මං චරෙය්‍ය සුචිරං බලු ජීවමානො  
ධම්මො හවෙ මණ්ඩරො ඉව කාමදො හො.

73. තථාපි, එතකුදුටුවත්; පණ්ඩිතතරෙන, අතිශයින් ප්‍රාඥවු;  
පොසෙන, පුරුෂයා විසින්; දෙහං, ශරීරය; චිරතරං, ඉතා බොහෝ  
කලක්; සබ්බත්තනා, සම්පූර්ණයෙන්; (හෙවත්) සියල්ල තමනමත්  
ගේ වශයෙන්; පරිපාලනීයං, රක්ෂාකටයුත්තේය; සුචිරං, ඉතා බො  
හෝකලක්; ජීවමානො, ජීවත්වන්නේ; බලු, එකාන්තයෙන්; ධම්මං,  
(දශවිධ) කුසලධර්මයෙහි; චරෙය්‍ය, ගැසිරෙන්නේය; හො, පින්වත්  
නි! ධම්මො, කුසලධර්මයනෙම; මණ්ඩරො ඉව, උත්තමමාණිකාසක්  
මෙන්; හවෙ, එකාන්තයෙන්; කාමදො, (හොති) ඉභ්වානිප්‍රසවය  
කරන්නේ වේ; (හෙවත්) කාමහි කාමහි සම්පත් සිදුකරන්නේය.

74 බිරේ යථා සුපරිභාෂිත වොසධමහි  
සෙනහෙන ඔසධබලං පරිභාසනෙව,  
ධමමං තථා ඉහ සමාවරිතං හි ලොකෙ  
ජායාව යාති පරලොකමිත්තො චජන්තං.

74. යථා, යම්සේ; සුපරිභාෂිතඔසධමහි, මනාකොට වඩනා (බහාලන)ලද ඖෂධ ඇති; බිරේ, කිරෙහි; සෙනහෙන, සෙනහයහා; (හෙවත්) තෙලනා; ඔසධබලං, ඖෂධශක්තිය; පරිභාසනෙව, වෙසෙ සිත්ම බබලාද (හෙවත්) මිශ්‍රවේද; තථා, එසේම; ඉහ ලොකෙ, මේ ලොකයෙහි; සමාවරිතං, මනාකොට පුරුදුකරණලද (නොහොත්) රුස්කරණලද; ධමමං, (දශකුශල කම්පථ) ධර්මය; ඉතො, මෙලොවින්; පරලොකං, පරලොවට; චජන්තං, යන්නනුකරා; ජායා ඉව, සෙවනැල්ලමෙන්; යාති, පැමිණේ; හි, ඒ එසේමැයි; (කිරිහාමිශ්‍රවූ ඖෂධගුණය තෙලට පැමිණෙන්නාක්මෙන් මෙලොවදී රුස්කරණ ලද කුසලකම්ය ජායාවක්මෙන් ඔහු අනුව පරලොවට යන්නේයි.)

75 කායස්ස හො විරජිතස්ස යථානුකූලං  
ජායා විභාති රුචිරාමලදප්පණේ තු,  
කත්වා තථෙව පරමං කුසලං පරත්  
යමහුසිතා ඉව භවන්ති එලෙන නෙන.

75. හො, භවන්නි! විරජිතස්ස, (ආහරණයෙන් සැරසීම)කර ණලද; කායස්ස, ශරීරය සම්බන්ධවූ; ජායා, ජායානොමෝ; (රුචිරාම ලදප්පණේ තු)රුචිර, සිත්කළවූ; අමල, නිමිලවූ; දප්පණේතු, දළුණ තලයෙහි වනාහි; අනුකූලං, අනුකූලකොට; (හෙවත්) සුදුසු පරිද්දෙන්; යථා, යම්සේ; විභාති, බබලාද; තථා එව, එපරිද්දෙන්ම; පරමං, උතුම්වූ; කුසලං, (දනාදි) කුසලය; කත්වා, කොට; නෙන එලෙන, ඒ විපාකයෙන්; පරත්, පරලෙව්හිදී; යමහුසිතා ඉව, මනාකොට අලංකාරකරණලද්දවුන්මෙන්; භවන්ති, වෙත්; (දළුණතලයෙහි ශරීර ප්‍රතිබිම්බය අලංකාතව පෙණෙන්නාක්මෙන් කුසලකම්විපාකයෙන් පරලො සැපතින් සැරසුනු ආකමභාව ඇත්තෝ වන්නාහුය යනුයි.)

76 දෙහෙ තථා විවිධදුක්ඛානිවාසහුතෙ  
මොහා පමාදවසගා සුබසක්ඛෙමුළහා,  
නිකෙඛ යථා බුරමුබො මධුලෙහමානො  
බාළහඤ්ඤා දුක්ඛමධිගචජති භිනපඤ්ඤා.

76. භිනපඤ්ඤා, ලාමක ප්‍රඥාත්තේ (හෙවත්) අඤ්ඤානැතැත්තේ; නිකෙඛ, තික්කෙන්; බුරමුබො, සුරධාරාවෙහි; (හෙවත්)

කර්මවිවේචනා; මධ්‍යමානාමා; මිලේ.විත්තේ; බාලාංග, බහුලවූම;  
(හෙවත්) දුඛිවූම; දුකකං, දුකට; යථා, යම්මේ; අධිගමනි, පැමිණේ  
ද? තථා, එසේම; (විවිධ-භූත) විවිධ, අනෙකුත්කාරවූ; දුකකං, (ජා  
තයාදි) දුකකයන්; නිවාසභූත, නිවාසස්ථානවූ; දේහ, ගර්භයෙහි;  
සුඛසංකෘත, සුඛය යන සංකල්පයෙන් මුළුවූ; පමාදවසන, ප්‍රමාද  
වසනවූවෝ; මොහා, මුළුවෙන්; (දුකකං අධිගමනි) (යථාංග) (යථාංග)  
දුකකයට පැමිණෙත්.

77 සංකප්පරාගවිහනෙ නිර්නානනාමෙ  
දුකකං සද්ධං සමධිගමනි අප්පජ්ජෙසු,  
මුලාසංකප්පෙව සුඛසංකෘතමිහං ලොකෙ  
කිං පක්කමෙව නනු භොති විචාරමානො.

77. සංකප්පරාගවිහනෙ, සංකප්පරාගයෙන් (ජාන) රාගයෙන්  
වෙසෙසින් නසනුද්දවූ; (හෙවත්) නිර්නානනාමෙ, නිර්නානනාමයෙන් උපන්  
ජන්මයෙන් මධිකාලද්දවූ; අනානාමෙ, අනානාමයෙන්; නිර  
තො, නිසේසයෙන් ඇලනාවූ; අප්පජ්ජෙසු, මුදුන්වැන්නේ;  
(හෙවත්) නුවණැති (පුරුෂ)නෙම; දුකකං, (කායිකාදි) දුකකයට;  
සද්ධං, හැමකල්හි; සමධිගමනි, පැමිණේ; ඉහ ලොකෙ, මේ (පක්ක  
සකකසංඛාර) ලොකයෙහි; මුලාසංකප්පෙව, මුලාවූවු සමකල්පව;  
සුඛසංකෘතං, සුඛසංකල්පව; (හෙවත්) සැපය යන දැනීමක්; අහි, ඇත්  
තේය; විචාරමානො, (නුවණින්) විමසනකල්හි; කිං පක්කමෙව, කිං  
එලයක්ම; නනු භොති, නොවේද; (මෙහි කිං-එල නම් කැනෙණි  
ජීවිතස්සට සමස්ත නිමාලයෙහි ජාන විෂමය වර්ගයක්යයි දනනු.)

78 සබ්බොපභොගධනාසංකප්පෙවිසෙසලාභී  
රූපෙන භො සමකර්ථස්සනනිභොමි,  
යො යොබ්බනෙපි මරණං ලභනො අකාමං  
කාමං පරස්ස පරපාණං හරො නරො හි.

78. භො, භවත්ති! හි, යම්හෙයකින්; යොනරො, යම් මනුෂ්‍ය  
යෙක් නෙම; පරපාණහරො, මෙරමාගේ දිවිත්සුයේද; සො, හෙ  
නෙම; කාමං, එකානන්තයෙන්; පරස්ස, පරලොවදී; (සබ්බොප-ලාභී)  
සබ්බොපභොග, සියලු (වස්තුහරණාදි) උපභොග (වස්තු)ද; ධන,  
(මුක්තාමාණිකාදි) ධනද; ධාතුසංකප්පෙව, (ශාලිවර්ගිආදි) ධාතුසංකප්පෙව;  
රූපෙන, රූප  
යෙන්; මකර්ථස්සනනිභො, අනානිතයා හා සමවිද; අපි, නමුත්;  
යොබ්බනෙ අපි, යොවුන් බැවීම; අකාමං, නොකමැති පරිද්දෙන්;  
මරණං, මරණය; ලභනො, ලබයි.

79 යො යාවකො භවති භින්නකපාලහන්දො  
 මුණේඛා සිගඛබ්බතෙනෙති ච තඡ්ඡයනොනා,  
 භිකඛං සද්දර්භවනො සකුචෙලවාසො  
 දෙහෙ පරඡා පරචින්නහරො නරො සො.

79. යො නරො, යම්මනුෂ්‍යයෙක් නෙම; දෙහෙ, ශරීරය නිමි  
 ත්‍යාකොටගෙණ; පරචින්නහරො, මෙරමාගේ වසනු (ථෙය්‍යචින්නයෙ  
 න්) හැරගත්තෙක් (විද); සො, ඒ (මනුෂ්‍ය)නෙම; පරඡා, පරලෙවි  
 හිදී; (නොහොත්) අන්‍යානම්යෙහි; මුණේඛා, මුඩුටුයේ; භින්නකපාල  
 හන්දො, බිඳුනාලද කබල් ගත් අත්ඇත්තේ; සිගඛබ්බතෙනෙතිව,  
 නිකුට්ඨන සියගණනින්ද; තඡ්ඡයනොනා, තඡ්ඡය කරණු (හයගත්  
 වනු) ලබන්නේ; සකුචෙලවාසො, කුත්සිතවයුග්‍රනිවාසනය කරන්නේ  
 (නොහොත්) කුහු (කඩ) රෙදිඅඳින්නේ; අර්භවනො, ගතාභවනයෙ  
 හි; භිකඛං, භික්ෂාව; සද්ද, හැමකල්හි; යාවකො, යාඥකරන්නෙක්  
 (හෙවත්) සිහන්නෙක්; භවති, වෙයි.

80 ඉතී නමුඤ්චති සද පුන ඉත්භාවා  
 නාරි සද භවති සො පුරිසො පරඡා,  
 යො ආචරෙය්‍ය පරදරමලඛ්‍යනියං  
 ඝොරඤ්ච විඤ්චි සද ව්‍යසනං ච නෙකං.

80. යො, යම් (මනුෂ්‍ය)යෙක්නෙම; අලඛ්‍යනියං, නොසික්ම  
 විශභාක්කාවූ; පරදරං, පරසත්‍රිය කෙරෙහි; ආචරෙය්‍ය, හැසිරෙත්  
 තේද; (නොහොත්) පරදරං, පරසත්‍රිය කෙරෙහි; ආචරෙය්‍ය, සෙව  
 නයකෙරේද; සා ඉතී, ඒ සත්‍රී නොමේ; පුන, නැවත; සද, හැමකල්  
 හි; ඉත්භාවා, යුතිභාවයෙන්; නමුඤ්චති, නොමිඳේ; සො පුරිසො,  
 ඒ පුරුෂනෙම; පරඡා, පරලෙවිහි; සද, සම්කාලයෙහි; නාරි භවති,  
 සත්‍රියක්වේ; ඝොරං, දරුණුවීම (හෙවත්) භයානකවීම; අනෙකං,  
 නොයෙක්; ව්‍යසනං, (භොගාදි) විපතන්ද; සද, සැමකල්හි; විඤ්චි,  
 (හෙතෙම) විදී.

81 දිනො විගඛවදනො ච ජලො අපඤ්ඤ  
 මුගො සද භවති අපමයදස්සනො ච,  
 පපෙපාති දුක්ඛමතුලඤ්ච මනුස්සභුතො  
 වාචං මුසා හණති සො හි අපඤ්ඤසන්නො.

81. හි, යම්හෙයකින්; යො අපඤ්ඤසන්නො, යම් අප්‍රාඥසති  
 යෙක්; මුසාවාචං, මුසවා; හණති, බෙණේද; (ථහෙයින්) මනුස්ස  
 භුතො, (හෙතෙම) මනුෂ්‍යවූයේද; දිනො, දිලිත්තේ; (නොහොත්)



බැගැපත් වූවෙක්ද; මහකඩදනොව, දුර්ග්ගමුඛඇත්තෙක්ද; ජලො, මුළුසෙක්ද; (නොහොත්) ජබ්බෙක්ද; අපඤ්ඤා, අප්පාඤ්ඤෙක්ද; මුගො, කොලුවෙක්ද; අපටියදසුනොව, අප්පිය දර්ශන ඇත්තෙක්ද; සද්ද, හැමකල්හි; හවති, මේ; අතුලං, අතුල්යවූ; (නොහොත්) ප්‍රමාණරහිතවූ; දුක්ඛං, (කායිකාදි) දුක්ඛත්; පපොති, (හෙතෙම) පැමිණේ.

82. උමමන්තකා මිගනලජ්ඣගුණා භවන්ති  
දීනා සද්ද ව්‍යසනසොකපරායනා ච,  
ජානා භවෙසු විවිධෙසු විරූපදෙහා  
පිත්තා හලාහලවිසංච සුරං විපඤ්ඤා.

82. විපඤ්ඤා, අඤ්ඤායෝග්‍යමූ; හලාහලවිසංච, හලාහල විසංචක් මැතිවූම; සුරං, (ප්‍රමාදයට හෙතු වූ) සුරාව; පිත්තා, පානයකොට; උමමන්තකා, (අන්‍යජාතියෙහි) උමතු වූවාහු; මිගනලජ්ඣගුණා, පහ වූ ලජ්ජාවහා (ඔනප්පංඛ්‍යාත) ගුණඇත්තාහු; (නොහොත්) සාධුගුණ නැත්තාහු; දීනා, බැගැපත් වූවාහු; සද්ද, හැමකල්හි; (ව්‍යසන-පරායනා ච) ව්‍යසන, (සුඛව්‍යසනාදි) ව්‍යසනද; සොක, (පුත්‍රාදි) සොකද (යන මොවුන්) පරායනාව, පිතිටකොට ඇත්තාහුද; විවිධෙසු, අනෙකුත් කාරවූ; භවෙසු, භවයන්හි; ජානා, උපන්නාහු; විරූපදෙහා, විරූප යරිර ඇත්තාහු; භවන්ති, වෙත්.

83. පාපානි යෙන ඉහ ආචරිතානි යානි  
සො වස්සකොටිනහුතානි අනප්පකානි,  
ලඞ්ඛන ඝොරමතුලං නරකෙසු දුක්ඛං  
පපොති වෙත්ථ විවිධව්‍යසනඤ්චනෙකං.

83. යෙන, යමෙකුමිසිත්; යානි, යම්කුඩු වූ; පාපානි, (ප්‍රාණවධාදි) පාප (කම්) යෝ; ඉහ, මෙහිදී; ආචරිතානි, කර්ණලද්දේ (වෙත්) ද; සො, ඒ (පාපකාරී) පුද්ගලතෙම; නරකෙසු, (සංස්ථිතාදි) නරක යන්හි; අනප්පකානි, සමලානොවූ (හෙවත්) බොහෝවූ; වස්සකොටි නහුතානි, වම්කොටි නහුත (සංඛ්‍යා) මුලුල්ලෙහි; ඝොරං, භයානකවූ; අතුලං, අසද්‍යය වූ (හෙවත්) බොහෝවූ; දුක්ඛං, දුක; ලඞ්ඛන, ලැබ; (නොහොත්) අනුභවකොට; එත්ථ, මේ (අත්බැව්) හිද; අනෙකා, කෙටලනොවූ; විවිධව්‍යසනං, අනෙකුත්කාරවූ ව්‍යසන (විපකානි) යටද; පපොති, පැමිණේ.

84 ලොකනතයෙසු සකලෙසු සමං න කිංඤ්ඤි  
ලොකස්ස සන්තිකරණං රතනතයෙන,  
තනෙන ජසා සුමහතා ජිනසබ්බපාපො  
සොභං සද්ධිගතසබ්බසුඛො භවෙය්‍යං.

84. සකලෙසු, සියලු; ලොකනතයෙසු, තුන්ලෙව්හි; රතනතයෙන, රතනත්‍රයක; සමං, සමවූ; ලොකස්ස, ලොකයාහට; සන්තිකරණං, ශාන්තිකරවූ (හෙවත්) සැපආතිකරත්තාවූ; කිංඤ්ඤි, කිසිවක්; න (අඤ්ඤි) නැත්තේය; සුමහතා, අභිශික්ෂිත මහත්වූ; තනෙන ජසා, ඒ රතනත්‍රයසමබ්බවූ තෙජසින්; (ආනුභාවයෙන්) ජිනසබ්බපාපො, දිනනලද සියලු පටිඥාහි; සො අහං, ඒ මම; සද්ධි, භූමිකල්පි; අධිගතසබ්බසුඛො, පැමිණිනලද සියලු (ලෝකිකලෝකොත්තර) සැපඥාත්තෙන්, භවෙය්‍යං, වන්නෙමිවා.

85 ලොකනතයෙසු සකලෙසු ච සබ්බසන්තා  
මිත්තා ච මජ්ඣ ඊජ්ඣ ඛණ්ණජනා ච සමබ්බ,  
තෙ සබ්බද්ද විගතරොගභයා විසොකා  
සබ්බං සුඛං අධිගතා මුදිතා භවන්තු.

85. සකලෙසු, සියලු; ලොකනතයෙසු, තුන්ලෙව්හි; සබ්බසන්තාච, සියලු (සුද්දානුසුද්දාදි) සමයෝද; මිත්තාච, (නින) මිත්‍රයෝද; (මජ්ඣජනාච) මජ්ඣ, මධ්‍යස්තයෝද; ඊජ්ඣ, සතුරෝද; ඛණ්ණජනාච, ඤාතිජනයෝද; (යන) තෙ සමබ්බ, ඒ සියල්ලෝ; සබ්බද්ද, භූමිකල්පි; විගතරොගභයා, අපනතරොගභයඥාත්තාහු; විසොකා, සොකනාත්තාහු; සබ්බං, සියලු; සුඛං, (ලෝකිකලෝකොත්තර) සැපයට; අධිගතා, පැමිණියාහු; මුදිතා, සතුටුවූවාහු; භවන්තු, වෙත්වා.

86 කායො ශරීරයතෙම; කරිසභරිතො විය භික්ෂානුමො  
කායො සද්ද කලිමලමසසනාධිවාසො,  
කායො විහඤ්ඤති ච සබ්බසුඛනති ලොකෙ  
කායො සද්ද මරණරොගජරාධිවාසො.

86. කායො, ශරීරයතෙම; කරිසභරිතො, වර්ථසිත් භරිතවූ; (හෙවත්) අසුචියෙන් පිරුණාවූ; භික්ෂානුමො විය, බුත්කලයක්වැනිවේ; කායො, ශරීරයතෙම; සද්ද, භූමිකල්පි; (කලි-වාසො) කලි, පාපය (නොහොත්) පරාජය; මල, ගුඨය; ව්‍යසන, වැනසීමය (යනමොවුන්ට) අධිවාසො, නිවාසස්ථානවේ; කායො, කයතෙම; ලොකෙ, සඵලොකයෙහි; සබ්බසුඛනති, සියල්ල සැපයයි; විහඤ්ඤති, වැනසේ; (නොහොත්) පෙළෙයි; කායො, ශරීරයතෙම; සද්ද, භූමිකල්පි; (මරණ-වාසො) මරණ, මරණය; රොග, රෝගය; ජරා, ජරාවය; (යනුයුත්) උපට, අධිවාසො, ප්‍රධාන වාසස්ථානයක්; (නොහොත්) පිහිට වේ.

87 සො සොබබනොති ඵවිරොති ච බාලකොති  
සහෙන න පෙකබ්බති විහඤ්ඤතිරෙව චච්චි,  
සොතං සිතොපි සසිතොපිච පකකමනොතා  
ගච්ඡාමි ච්ච්ච්ච්චදනං නියතං තථා හි.

87. සො මච්චි, ඒ මරනෙම; සොබබනොඉති, සෙෞචන (තරුණ) සයිද; ඵවිරො ඉතිච, ස්ථවිර (වෘඩ)සයිද; බාලකො ඉති, බාල (ළද රු) සයිද; සහෙන, සාමයන්; න පෙකබ්බති, නොබලයි; විහඤ්ඤ හි ඵච, (සාමයන්) පෙළාමය (හෙවත්) නසාමය; සො අහං, ඒ මම සිතො අපි, සිටියෙමි නමුදු; සසිතො අපි, හොත්තෙමි නමුදු; ච, වශාදයෙන් (හුත්තෙමි නමුදු) පකකමනොතා, යත්තෙමි නමුදු; චච්ච්ච්චදනං, මරුමුච්ච; නියතං, නියමයෙන්; (නොහොත්) එකානා සෙන්; ගච්ඡාමි, යමි; තථාහි, ඒ එසේමය.

88 එවං යථා විනිතදෙසමිදං සරිරං  
නිච්චංච තහනමනා භද්දසෙ කරොථ,  
මෙනතං පරිත්තමසුභං මරණස්සතිඤ්ච  
භාවෙථ භාවනාරතා සතතං යතතතා.

88. එවං, මෙසේ; තහනමනා, ඒ (ශරීරානුසමරණයට) පැමිණි සිත් ඇත්තාවූ; (නොපි) යථා විනිතදෙසං, උකතානුකාර දෙස ඇති; ඉදං සරිරං, මේ සිරුර; නිච්චං එව, සතතයෙන්ම; භද්දසෙ කරොථ, වෙනෙකි කරමි; (හෙවත්) ත්‍රිලිංගණානුභව සදහන් කරමි; භාවනාරතා, භාවනාවෙහි ඇලුනාවූ; යතතතා, සංයමකරණලද සිත් ඇත්තාවූ; (නොපි) මෙනතං, මෙමනි (භාවනාව) ද; පරිත්තං, සිරි තද; (නොහොත්) බුබ්බුච්ඡානුසමානියද; අසුභං, අසුභානුසමානියද; මරණසතිඤ්ච, මරණානුසමානියද; සතතං, නිරන්තරයෙන්; භාවෙ ථ, භාවනා කරමි; (හෙවත්) සිත්තිලා වඩමි.

89 දුතාදිපුඤ්ඤකිරියානි සුබ්බසානි  
කාමා ච තථේලමසෙසමිහප්පමෙය්‍යං,  
දෙය්‍යං සද්ද පරිතිතාය සුඛාය චෙව  
කිමෙතා තදෙව නනුහන්ථගතං හි සාරං.

89. සුබ්බසානි, සැපඵලවත්තාවූ; දුතාදිපුඤ්ඤකිරියානි, දුතා දිවු පුණ්‍යකමියන්; ඉහ, මෙහිදී; කාමාච, (මනුෂ්‍යයෝ) කොටම; අප්පමෙය්‍යං, ප්‍රමාණයක් නැති; අසෙසං, සියලු; තථේලං, ඒ (කුසල යාගේ) විපාකය (විඳිත්); සද්ද, හැමකල්හි; පරිතිතාය, මෙරමාහට හිතවිණියද; සුඛායච, (නමහට) සැපපිණියද; දෙය්‍යං එව, දන්දිය

සුත්තේමය; හො, හවත්ති! කිං, කිමෙක්ද! තං ඵච, ඵ (දහය) ම; හත්තගතං, අතටපැමිණියාවූ; සාරං හි, සාරය (වසනුව) ක්ම; නහු (හොති) නොවේද.

90 හෙතුං විනා න හවතිති ච කිංඤ්ඤි ලොකෙ  
සද්දෙව පාණිතලඝට්ඨන හෙතු ජාතො,  
ඵචං ච හෙතු ඵලභාවවිභාගභිනෙතො  
ලොකො උදෙති ච විනසස්සති නිදංති ච.

90 ලොකෙ, (සත්) ලොකයෙහි; හෙතුං විනා, ප්‍රත්‍යයෙන් තොරවූ; කිංඤ්ඤි, කිසි (වස්තු) වක්; න හවතිතිව, නොවේමය; (කෙසේද යත්) (පාණි-ජාතො) පාණිතල, හඤ්ඤාලවයාගේ; ඝට්ඨනහෙතු, ගැටිම් (ගැටිම්) හෙතුවෙන්; ජාතො, හටගන්නාවූ; සද්දෙව, ශබ්දයමෙහි; ඵචං ච, මෙසේම; (හෙතු-භිනෙතො) හෙතු, (අවිද්‍යාදි) හෙතුය; ඵල, (සංසාරාදි) ඵලය; (යන දෙදෙනාගේ) භාව, ඇතිවීමෙන්; විභාග, විභාගභාවයේ (බෙදීමෙන්); භිනෙතො, වෙනස්වූ; ලොකො, ලොකයනෙම; උදෙතිව, උපදන්නේද; විනසස්සතිව, නස්තේද; නිදං නිව, සිටින්නේද වෙයි; (අවිද්‍යාදිප්‍රත්‍යයෙන්ද සංසාරාදිඵලයෙන්ද භිනෙතවූ ලොකය උත්පාදස්ථිතිහඬග යන සෛත්‍යයෙන් යුක්තවෙයි යෙයි.)

91 කම්මස්ස කාරණමයං හි යථා අවිජ්ජා  
හො කම්මනා සමසිගච්ඡති ජාතිහෙදං,  
ජාතිං පටිච්චච ජරාමරණාදිදුක්ඛං  
සත්තා සද්ධ පටිලහන්ති අනාදිකාලෙ.

91. හො, හවත්ති; අයං අවිජ්ජා, මේ (දුෂ්ඨාදිවතුරාසාසනාශ්‍යන්තොද්ධම් ලක්ෂණකොට ඇති) අවිද්‍යාතොමේ; කම්මස්ස, (කුසලාකුසල) කම්මය; යථා, යම්සේ; කාරණංහි, කරුණක්ම වේද; කම්මනා, (ඵසේම) (කුසලාකුසල) කම්ම හෙතුවකොටගෙන; ජාතිහෙදං, (සෂත්‍රියාදි) ජාතිහෙදයට (නොහොත්) කාමාවච්චාදි ජාතිහෙදයට; සමසිගච්ඡති, (සත්තනෙම) පැමිණෙයි; ජාතිං පටිච්චච, ජාතිය (ඉපදීම) නිසාම; ජරාමරණාදිදුක්ඛං, ජරාමරණසොකාදිදුක්ඛ; සත්තා, සත්තයෝ; අනාදිකාලෙ, අනාදිමත්කාලයෙහි; (හෙවත්) අනවරාග්‍රසංසාරයෙහි; සද්ධ, හැමකල්හි; පටිලහන්ති, ලබන්; (හෙවත්) විදිත්; (උත්පන්නිහෙතුවෙන් නැතිනැතිවන ජරාමරණාදිදුක්ඛලබ්ධිය යනුයි.)



92 කෂං යථා න භවතිහ ච මොහනාසා  
කමමකබ්‍යාපිච න භොති භවෙසු ජාති,  
ජාතිකබ්‍යා ඉහ ජරාමරණාදිදුකබං  
සබ්බකබ්‍යං භවති දීප ඉවානිලෙන.

92 ඉහ, මෙ (ප්‍රතිත්‍ය සමුත්පාදදියෙ)ති; යථා, යම්සේ; මොහ  
නාසා, මොහයාගේ නැසීමෙන්; (භවත්) අවිද්‍යානුගේ නිරවශෙ  
ෂප්‍රභාණියහෙතුකොටගෙන; කමං, (කුසලා කුසල) කම්ය; න භ  
වති, නොවේද; (එසේම) කමමකබ්‍යා, කම්යා (ත්‍රියානු) ගේ ඝෛ  
ඛිරීමෙන්; (නොහොත්) කම් නිරොධය හෙතුකොටගෙන; භවෙ  
සු, (කාමාදි) භවයන්හි; ජාති අපි, ඉපදීමත්; න භොතිච, නොවේ  
මස; ඉහ, මේ භවයෙහි; ජාතිකබ්‍යා, ජාතිනුගේ ඝෛඛිරීමෙන්, (භෙ  
වත්) පුනරුත්පත්තිනිරොධය හෙතුකොටගෙන; ජරාමරණාදිදු  
කබං, දිරිමය මැරීමය යනාදියුක්ත; සබ්බකබ්‍යං, සම්ප්‍රකාරයෙන්  
නිරුඬිතිරීම; භවති, වේ; (කුමන්සේන්ද) අතිලෙන, පවතින්; දී  
පො ඉච, (නිට්‍යන) ප්‍රදිපයක්වෙති; (යම්සේ මාරුතයෙන් ප්‍රදිපය  
නිවීමේද එසේම මානිෂ්‍යයෙන් අවිද්‍යානිරොධය නිමිකොට කම්  
දින්ගේ නිරවශෙෂ නිරොධය වේය යනු භාවයි.)

93 සො පසුසනිහ සත්තං මුනිධම්මකායං  
බුද්ධං ස පසුසති නරො ඉති සො අවොච,  
බුද්ධං ච ධම්මමමලං ච තිලොකනාථං  
සමපසුසිත්‍රං චිච්ඡන්දාපිච ධම්මනා භො.

93. හො, භවත්නි ! ඉහ, මේ ලොකයෙහි; සො, යම් (මහත්ත) කෙනෙකු  
කෙතනක්නෙම; මුනිධම්මකායං, සම්මුක්තත්වහන්සේගේ (සිලාදිගුණ  
සංඝඝාත) ධර්මකාය; සත්තං, නිරන්තරයෙන්; පසුසති, දකින; සො  
නරො, ඒ මහත්තනෙම; බුද්ධං, සමස්තසම්බුද්ධයන්වහන්සේ; පසුසති  
ඉති, දක්නේයයි; සො, ඒ (සම්මුක්ත)නෙම; අවොච, වදාළසේක; තිලො  
කනාථං, තුන්ලොවටමිහිටුවූ; බුද්ධං ච, බුදුන්ද; අමලං, නිෂීලවූ (භෙ  
වත්) (කෙල) මලාභාවයෙන් පරිසුඬවූ; ධම්මංච, (සපය්‍යාපනිකනව  
ලොකානන්තර) ශ්‍රී සම්මියද; සමපසුසිත්‍රං, මොනවටබලනුපිණිස; චිච්  
ඡන්දා, (නොපි) උනසාහ කරව්; අපිච, යළිද; ධම්මනා, (සත්පුරුෂ)  
ධර්මධර්මාවක්(ද) වේ; (සිලාදිගුණධර්මාසූත්‍රයෙන් සත්පුරුෂසමවන  
බුද්ධාදිමොහානන්සන් වහන්සේලාගේ ධර්මාචයක යනුයි.)

94 සලලංච හො සුනිසිතං හදසෙ නිමුණං  
දෙසන්නායං චිට්ඨපාපමලෙන ලිහනං,  
නානාවිධව්‍යසනභාජනමප්‍රසන්නාං  
පඤ්ඤාමයෙන බලියෙන නිරාකරොථ.

94. හො, හවන්ති ! සුනිසිතං, අතිශයින් නිසුණුවූ; හදසෙ, හාදසෙති; නිමුණං, කිලිනාවූ (හෙවත්) ඇනුනාවූ; සලලංච, හුලස් බඳුවූ; චිට්ඨපාපමලෙන, අනෙකප්‍රකාරපාපමලයෙන්; ලිහනං, ආලෙපකරණලද්දුවූ; නානාවිධව්‍යසනභාජනං, නන්වැදැරුම්වැනි සුම්මලට ආධාරවූ; අප්‍රසන්නාං, ප්‍රසාදරහිතවූ (හෙවත්) කිලිටුවූ; දෙසන්නායං, (ලොභ වෙෂ මොහ යන) තුන්දෙස; පඤ්ඤාමයෙන, ප්‍රඥමයවූ (හෙවත්) නුවණින් කපා; බලියෙන, බලියෙන් (හෙවත්) වෛද්‍යයන්ගේ වක්කටුවෙන්; නිරාකරොථ, බැහැරකරව; (හෙවත්) ලොභාදී ලාමකධර්මයන් ප්‍රඥවෙන් වනසව.

95 නාකමපයනති සකලාපි ච ලොකධම්මා  
චිත්තං සද්‍යපගතපාපකිලෙසසලං,  
රූපාදයො ච චිට්ඨා විසයා සමග්ගා  
ජුට්ඨංච මෙරුසිඛරං මහනානිලෙන.

95. සකලා අපි, සියලුම; ලොකධම්මා ච, (ලාභය අලාභය අයශ්‍ය යශ්‍යය නිත්‍යය ප්‍රශංසාය සාපය දුකයයි කියනලද අටපරිදිවූ) ලොකධර්මයෝද; චිට්ඨා, අනෙකප්‍රකාරවූ; සමග්ගා, සියලු; (නොහොත්) සම්පූර්ණවූ; රූපාදයොච, රූපශර්ඛාදිවූ; විසයාච, (පඤ්ඤාකාම) විසයෝද; (හෙවත්) ආරම්භණයෝද; මහනා, මහත්වූ; අනිලෙන, මාරුතයෙන්; ජුට්ඨං, පහස්නා (හැපෙන)ලද; මෙරුසිඛරං ඉව, මෙ රූපඵ්‍යවමඤ්ඤාකයවැනිවූ; (අපගත-සලලං) අපගත, පහවූ; පාප, ලාමකවූ; කිලෙසසලං, කෙලෙස්නමැතිහුල්ඇති (හෙවත්) ලාමකවූ කෙලෙස්නමැති හුල්පහකොටින් නිමිලව පැවැත්තාවූ; චිත්තං, සිත; සද්‍ය, හැමකල්හි; නාකමපයනති, කපො නොකරෙත්; (චණ්ඩ මාරුතයෙන් අකම්පිතමෙරුපඵ්‍යවගිඛරයමෙන් සොලභාරාපගමනයෙන් නිමිලවූ චිත්තය අප්‍රලොකධර්මයෝද දිව්‍යමනුෂ්‍යාදී ප්‍රභේදවූ අනෙකවිධරූපාදී පඤ්ඤාකාමයෝද සොලවාපියනොහැකිවෙන් යනු භාවයි.)

96 සංසාරදුකබලගණේය්‍ය යථා මුනිසො  
ගමහිරපාරමිතසාගරමුහුර්තා,  
සොය්‍යං අබොධි නිපුණං හතමොහජාලො  
නසමා සද්‍ය පරතිතං පරමං චිණ්ඨා.

96. හනමොහජාලො, නසනලදමොහනමැති දුල්ආත්තාටු;  
 (නොහොත්) අවිද්‍යාසකකයනාසුවාටු; මුනිඤ, මුනිඤයෙක්තෙම;  
 සාසාරදුක්ඛං, (සකකාදීන්ගේ නොසිදුවැත්මයයිකිය) සංසාරදු-  
 බය; අගණේය, සඛිතානොකොට (නොහොත්) ප්‍රමාණනොකො-  
 ට; ගමභිජාරමිතසාගරං, ගැඹුරැවු (සමන්ස්) පෙරුමිනමැතිසයුරු;  
 උතතධිතා, තරණයකොට (හෙවත්) පරතෙරට පැමිණ; නිපුනං,  
 සුසුමටු; ඥෙය්‍යං, (සංසාරවිකාරලක්ෂණනිවාණදොසනිසංකිතා-  
 සමයා) ඥෙය්‍ය (මණ්ඩල)ය; (හෙවත්) දනසුතුසම්මිථය; යථා, යම්  
 සේ; අබොධි, (පරොපදෙශරහිතව ස්වයම්ප්‍රඥායෙන්) අවබෝධයාප්-  
 සේක්ද; තස්මා, එහෙයින්; සදා, හැමකල්හි; පරමං, අත්‍යයුතයෙන්;  
 (නොහොත්) උතුම්වු; පරතිතං, පරවැඩ; චිත්තාථ, රැස්කරව; (හෙව-  
 ත් පරාජිතවපාදනයෙහි නිරත වව්) සසරදුක්තොසලකා ආතමනිර-  
 පෙක්ෂකවපාරමිතාසමිතරණය කොට සමසක්සමේධාධිසමධිගමයෙ-  
 න් පරාජිතසිඛියම කලිහෙයින් තොපින් අනුත්වට වැඩ සලසාලව්.

97 මහාය සොධිගතමොකකසුඛං පරෙසං  
 අත්ථාය සංචරි භවෙසු මහඛ්‍යයෙසු,  
 එවං සදා පරතිතං පුරතො කරිතා  
 ධම්මං මයානුචරිතං ජගත්තත්ථෙව.

97. සො, ඒ (සම්ඥ) තෙම; (අධි-සුඛං) අධිගත, (දිව්‍යාදි බුද්ධත්-  
 හමුයෙහිදී) පැමිණියාටු; මොකකසුඛං, මිදිමු (නිවන්) සාපය; මහා-  
 ය, (මහාකරුණාවෙන්) හැරපියා; මහඛ්‍යයෙසු, මහත්කියආති; හ-  
 වෙසු, හවයන්හි; පරෙසං, මෙරමාහට; අත්ථාය, වැඩපිණිස; සංචරි,  
 (යම්හෙයයින්) සංසරණයකෙළේද; (හෙවත්) ආවිද්දේද; එවං, මෙ-  
 සේහෙයින්; මයා, මාවිසින්; සදා, හැමකල්හි; පරතිතං, පරහටවැඩ;  
 පුරතො කරිතා, පෙරටුකොට; (නොහොත්) ප්‍රධානකොට; ජගත්-  
 තත්ථං, එව, ලොකාත්ථය පිණිසම; ධම්මං, ධම්මය; අනුචරිතං, අනුචකර-  
 ණලද්දේය.

98 ලඛාන දුලලභතරඤ්ච මනුසසයොනිං  
 සඛං පපඤ්චරහිතං ඛණ්ඩමපදඤ්ච,  
 ඤානාන ආසවනුදෙකතිතඤ්ච ධම්මං  
 කො පඤ්ඤවා අනවරං න භජෙය්‍ය ධම්මං.

98. පඤ්ඤවා, ප්‍රඥාවු; කො, කවරෙක්තෙම; දුලලභතරං;  
 අතිගයින් දුර්ලභවු (හෙවත්) අතිශයින්ම දුකසේලැබියයුතුටු; මනු-  
 සසයොනිං, මනුෂ්‍යසකක (පුඤ්ජ) යද (හෙවත්) මිනිසන්බවද;  
 පපඤ්චරහිතං, ප්‍රමාදයක්නැත්තාටු; (හෙවත්) අභිදුෂ්ටකණයෙන්  
 තොරවු; සඛං, සියලු; ඛණ්ඩමපදං, ක්ෂණසමපතියද; ලඛාන,

ලබාගෙණ; ආසවනුදො, (කාමාදි) ආශ්‍රවයන්පහකරන්නාවූ; එක  
 හිතො, අසභායනිතවූ (නොහොත්) ශ්‍රේෂ්ටකරණයවූ; ධම්මං, ධර්මයද;  
 ඤාණාන, දැනගෙණ; අනවරං, (උත්තරිතරයක්නැත්තෙන්) උත්ත  
 මවූ (නොහොත්) නිරන්තරයෙන්; ධම්මං, (සත්පුරුෂ) ධර්මය; න  
 භණ්ණසා, නොසෙවුනේද? (ප්‍රශ්නවන්නෙමි සමස්තප්‍රතිපදාවෙන්  
 සත්පුරුෂ ධර්මයට අනුව ක්‍රියාකෙරෙයි සේය.)

99 ලද්ධාන බුද්ධසමයං අනිදුලලහඤ්ඤා  
 සද්ධම්මමහාමසමං සිවදං තථෙව,  
 කලාණ්ණමිත්තපචරෙ මහිසප්පදඤ්ඤා  
 කො බුද්ධිමා අචිරතං න භණ්ණසා ධම්මං.

99. අනිදුලලහඤ්ඤා, අනිසෙයින් දුකැස් ලැබියයුතුවූ; බුද්ධ  
 සමයං, සමස්තසම්බුද්ධිකාලයද; (හෙවත්) සම්බුද්ධකෙනෙහුගේ උප  
 දිම් කාලයද; තථාච්ච, එසේ(දුර්ලභවූම; සිවදං, නිවනදෙන්නාවූ;  
 අග්ගං, උතුම්වූ; අසමං, අසද්දශවූ; සද්ධම්මං, ග්‍රිහද්ධර්මයද; කලාණ්ණ  
 මිත්තපචරෙ, උතුම්යහපත් මිතුරන්ද; මහිසප්පදඤ්ඤා, ප්‍රශ්නප්‍රත්‍යක්ෂ  
 යද; ලද්ධාන, ලබාගෙණ; කො බුද්ධිමා, කවරනම් නැතැතිසෙක්  
 නෙම; ධම්මං, (දශකසලකම්පථ) ධර්මය; අචිරතං, නිරතුරුව; න  
 භණ්ණසා, සෙවනය නොකෙරේද; කෙරේමය.

100 එවමපි දුලලහතරෙ විභවෙ සුලද්ධා  
 මචෙණ්ණදෙසවිරතා උභයසංකාමා,  
 සද්ධාදිධම්මසතිතා සත්තප්පමනනා  
 හො හො කරොථ අමනාසිගමාය දුඤ්ඤා.

100. හො හො, පින්වත් ති! පින්වත්නි! එවමපි, මෙසේද;  
 දුලලහතරෙ, අතිශය දුර්ලභවූ; විභවෙ, සවිපත්; සුලද්ධා, මනාසේ  
 ලැබුවාහු; මචෙණ්ණදෙසවිරතා, මසුරුමලයෙන් පහවූවෝ; උභ  
 යසංකාමා, ආත්මාපි පරාපිවය කැමැත්තෝ; (නොහොත්) මෙලෝ  
 පරලෝ දෙකේ වැඩකැමතිව; සද්ධාදිධම්මසතිතා, ශ්‍රද්ධානිලශ්‍රැත  
 තයාන ප්‍රශ්න (සංකික්ෂාතපඤ්ඤා) ධර්මඥාත්තෝ; සත්තප්පමනනා, නිත  
 ර (බුද්ධක්‍රියාවෙහි) පමානැතිව; අමනාසිගමාය, නිඛිණාවබෝධය  
 පිණිස; (නොහොත්) නිවන්(සුර)යාව; දුඤ්ඤා, බුද්ධි; කරොථ,  
 කරව.

නිමි.

උගත්ගොඩ පියනිසා එකතාසකතාමිනා,  
 විඤ්ඤානාසං කතා වොඩා සධම්මසිතිකාමිනා.



# සත්තසුරියගගමන සූතං.

නමොනස්ස භගවතො අරහතො  
සමමා සමුබ්බස්ස.

එ වචෙවසුතං එකං සමයං භගවා චෙසාලියං විහරති අමබ්පාලිව  
නෙකනුබො භගවා භික්ඛු ආමනෙත්ති භික්ඛවොති හද  
නෙත්ති නෙ භික්ඛු භගවතො පච්චස්සාසුං භගවා එතද  
චොවං අතිවො භික්ඛවෙ සංඛාර අඩුවා භික්ඛවෙ සංඛාර අනස්සා  
සිකා භික්ඛවෙ සංඛාර යාවච්ඡිදං භික්ඛවෙ අලමෙව සබ්බසංඛාරෙසු  
නිබ්බිද්දිතුං අලංවිරජ්ජිතුං අලං විමුච්චිතුං සිතෙතරුපබ්බතරුපා  
භික්ඛවෙ ආයාමෙන චතුරාසීති යොජනසහස්සාති විජාරෙත  
චතුරාසීති යොජනසහස්සාති මහාසමුද්දං අපේකාගාලොහා  
චතුරාසීති යොජන සහස්සාති මහාසමුද්දං අච්චුග්ගතො චතුරාසීති  
යොජනසහස්සාති ගොතිබොතො භික්ඛවෙ සමයොයං කදුචිකරහවි  
බ්බුතිවස්සසතාති බ්බුතිවස්සසහස්සාති බ්බුතිවස්සසතසතිස්සාති  
දෙවො න වස්සති දෙවෙ භො පත භික්ඛවෙ අවස්සනෙන යෙකෙවි  
බ්බුතාමි භුතාමි බ්බුති වතසපත යොජන උස්සස්සනති විස්සස්සනති  
නභවනති එවං අතිවො භික්ඛවෙසං ඛාර එවං අඩුවා භික්ඛවෙ  
සංඛාර එවං අනස්සාසිකා භික්ඛවෙ සංඛාර යාවච්ඡිදං භික්ඛවෙ  
අලමෙව සබ්බසංඛාරෙසු නිබ්බිද්දිතුං අලං විරජ්ජිතුං අලං විමුච්චිතුං  
ගොතිබො සො භික්ඛවෙ සමයොයං කදුචිකරහවි දීඝස්ස අඩුතො  
අච්චයෙන දුතියො සුරියො පාතුභවති දුතියස්ස භික්ඛවෙ සුරියස්ස  
පාතුභවා යා නා කුතනදීසො කුස්සබ්බතා උස්සස්සනති විස්සස්ස  
ස්සනති නභවනති එවං අතිවො භික්ඛවෙ සංඛාර එවං අඩුවා  
භික්ඛවෙ සංඛාර එවං අනස්සාසිකා භික්ඛවෙ සංඛාර යාවච්ඡිදං  
භික්ඛවෙ අලමෙව සබ්බසංඛාරෙසු නිබ්බිද්දිතුං අලං විරජ්ජිතුං අලං  
විමුච්චිතුං ගොතිබො සො භික්ඛවෙ සමයොයං කදුචිකරහවි  
දීඝස්ස අඩුතො අච්චයෙන තතියො සුරියො පාතුභවති තතියස්ස  
භික්ඛවෙ සුරියස්ස පාතුභවා යාකාචි මහානදීසො සෙය්‍යපිදං  
යඬා යමුතා අවිරවති සරභු මහි නා උස්සස්සනති විස්සස්සනති  
නභවනති එවං අතිවො භික්ඛවෙ සංඛාරා එවං අඩුවා භික්ඛවෙ සං  
ඛාරා එවං අනස්සාසිකා භික්ඛවෙ සංඛාරා යාවච්ඡිදං භික්ඛවෙ අල  
මෙව සබ්බසංඛාරෙසු නිබ්බිද්දිතුං අලං විරජ්ජිතුං අලං විමුච්චිතුං  
ගොතිබො සො භික්ඛවෙ සමයොයං කදුචිකරහවි දීඝස්ස අඩුතො

අව්වියෙක වතුන්, සුරියො පාතුහවති වතුන් සහිතව සුරියො පාතුහවා යෙ තෙ මහාසරායතො ඉමාති මහානදියො සමනවනති යෙය්‍යපිදං ගඛිතා යමුනා අව්වති සරභු මිති නා උසස්සය්‍යනති විස්සු ස්‍යනති නහවනති එවං අතිවමා හික්කවෙ සංඛාරා එවං අඛුමා හික්කවෙ සංඛාරා එවං අනස්සාසිකා හික්කවෙ සංඛාරා යාවපිදං හික්කවෙ අලමෙව සබ්බසංඛාරෙසු නිබ්බිද්දිතුං අලං විරජ්ජිතුං අලං විමුච්චිතුං. ඥාතී බො සො හික්කවෙ සමයො යං කදචි කර හවි දීඝස්ස අඛුනො අව්වියෙක පවමො සුරියො පාතුහවති පඤ්ච මස්ස හික්කවෙ සුරියස්ස පාතුහවා යොජනසතිකානීපි මහාසමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡනතු විශොජන සතිකානීපි මහාසමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡනති, තියොජන සතිකානීපි මහාසමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡනති වතුයොජනසතිකානීපි මහාසමුදෙද උදකාති ඔජච්ඡනති, පවයො ජන සතිකානීපි මහාසමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡනති, ඡයොජන සති කානීපි මහාසමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡනති, සත්තයොජනසතිකානීපි මහාසමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡනති, අට්ඨයොජන සතිකානීපි මහා සමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡනති, නවයොජන සතිකානීපි මහාසමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡනති, සහස්සයොජනසතිකානීපි මහාසමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡනති, දසසහස්ස යොජනසතිකානීපි මහාසමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡ නති, විසතිසහස්සයොජනසතිකානීපි මහාසමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡනති නිංසති සහස්ස. යොජනසතිකානීපි, වග්ගාලිකසහස්ස යොජනසතිකානීපි, පඤ්ඤාසහස්සයොජනසතිකානීපි, සට්ඨිකසහස්ස යොජනසතිකානීපි, සත්ත නිසහස්ස යොජනසතිකානීපි, අසීතිසහස්ස යොජනසතිකානීපි, මහාසමුදෙද උදකාති ඔගච්ඡනති වතුසහස්ස යොජනසතිකානීපි මහාසමුදෙද උදකං සංඝාතීති. සහස්සයොජනකමපි විංසස්ස යොජනකමපි තිසහස්ස යොජනකමපි මහාසමුදෙද උදකං සංඝාති නවසත යොජනකමපි මහාසමුදෙද උදකං සංඝාති අට්ඨසත යොජනකමපි මහාසමුදෙද උද කං සංඝාති සත්තසත යොජනකමපි ඡසතයොජනකමපි, පවසත යොජනකමපි, වතුසත යොජනකමපි, තිසතයොජනකමපි, විසත යොජනකමපි, සතයොජනකමපි මහාසමුදෙද උදකං සංඝාති පඤ්ඤාසයොජනකමපි, සත්තතාලමපි, ඡතාලමපි, පචලතාලමපි, වතු තාලමපි, තිතාලමපි, විතාලමපි, තාලමත්තමපි, මහාසමුදෙද උදකං සංඝාති, සත්තපෙ. රිසමපි ඡපෙ. රිසමපි පචපෙ. රිසමපි වතුපෙ. රි සමපි තිපෙ. රිසමපි විපෙ. රිසමපි පෙ. රිසමපි අට්ඨපෙ. රිසමපි කපි මත්තමපි ජනනුකමත්තමපි ගොප්පකමත්තමපි මහාසමුදෙද උදකං සංඝාති. සෙය්‍යපාපි හික්කවෙ සරදසමයෙ පුලලපුසිකතො ඤෙවෙ ටස්සනෙත තථ තථ ගොපෙදස්ස උදකාති සිතාති ගොනති එවමෙව බො හික්කවෙ තථ තථ ගොපෙදමත්තමපි මහාසමුදෙද උදකාති

සීතානී ගොනනි පවමියං හිතවෙ සුරියයං පාතුහාවා, අභිගුලි පබ්බතෙ මනමනනමපි මහාභූමදද උදකානි සීතානී ගොනනි එවං අනිච්චා හිතවෙ සංඛාර එවං අබ්බවා හිතවෙ සංඛාර එවං අනසංසිකා හිතවෙ සංඛාර යාවච්ඡදං හිතවෙ අලමෙව සබ්බසංඛාරෙසු නිබ්බිජ්ඣං අලං විමුච්චිතුං.

ගොනී බො සො හිතවෙ සමයො යං කදපි කරහවි දීඝයං අබ්බතො අවච්ඡයෙන ච්ඡවෙසාසුරියොපාතුහවති ඡවසං හිතවෙ සුරියයං පාතුහාවා, අයංව මහාපඨවි සිතෙරුව පබ්බතරුභා ධුපායනති සක්ඛුපායනති සමපධුපායනති සෙය්‍යථාපි හිතවෙව කුමනකාරපාකො අලිමපිනො පඨම පඨමං ධුපෙති සක්ඛුපෙති සමපධුපෙති එවමෙව බො හිතවෙව ඡවසංසුරියයං පාතුහාවා අයඤ්චමහාපඨවි සිතෙරුව පබ්බතරුභා ධුපායනති සක්ඛුපායනති සමපධුපායනති එවං අනිච්චා හිතවෙව සංඛාර එවං අබ්බවා හිතවෙව සංඛාර එවං අනසංසිකා හිතවෙව සංඛාර යාවඤ්චදං හිතවෙව අලමෙව සබ්බසංඛාරෙසු නිබ්බිජ්ඣං අලං විරජ්ඣං අලං විමුච්චිතුං.

ගොනී බො සො හිතවෙ සමයො යං කදපි කරහවි දීඝයං අබ්බතො අවච්ඡයෙන සතනමො සුරියො පාතුහවති සතනමියං හිතවෙව සුරියයං පාතුහාවා අයඤ්ච මහාපඨවි සිතෙරුව පබ්බතරුභා අදිප්පනති පඡ්ඤනති එකජාලි හවනති ඉමියංව හිතවෙව මහාපඨවියා සිතෙරුයංව පබ්බතරුභා සංඛාරාභිසංඝාතො ඛයගමානානං විනසංගමානානං අගතිවානෙත ඛිනතා යාව චුගමලොකාපි ගච්ඡනති සිතෙරුයංව හිතවෙව පබ්බතරුභා සංඛාරාභිසංඝාතො ඛයගමානානං විනසංගමානානං මහතානෙජකිංකින අභිභූතයං යොජන සතිකානිපි කුටානි රජ්ජනති, විශොජන සතිකානිපි කුටානි පඨජ්ජනති, කියොජන සතිකානිපි කුටානි පඨජ්ජනති, චතුශොජන සතිකානිපි කුටානි පඨජ්ජනති, පඤ්ඤොජන සතිකානිපි කුටානි පඨජ්ජනති ඉමියංව, හිතවෙව මහාපඨවියා සිතෙරුයංව හිතවෙව පබ්බතරුභා සංඛාරාභිසංඝාතො ඛයගමානානං විනසංගමානානං නෙව ඡාරිකා පඤ්ඤොජන නමසි සෙය්‍යථාපි හිතවෙව පපිසං වානෙලයං වා සංඛාරාභිසංඝාතො ඛයගමානානං නෙව ඡාරිකා පඤ්ඤොජන නමසි එවමෙව බො හිතවෙව ඉමියංව මහාපඨවියා සිතෙරුයංව පබ්බතරුභා සංඛාරාභිසංඝාතො ඛයගමානානං විනසංගමානානං නෙව ඡාරිකා පඤ්ඤොජන නමසි එවං අනිච්චා හිතවෙව සංඛාර එවං අබ්බවා හිතවෙව සංඛාර යාවච්ඡදං හිතවෙව අලමෙව සබ්බසංඛාරෙසු නිබ්බිජ්ඣං අලං විරජ්ඣං අලං විමුච්චිතුං.

නත්‍ර හිතවෙව නොමනනා නොසඬානා අයංව මහාපඨවි සිතෙරුව පබ්බත රුභා උභිධානියනති විනසංගමානානං නහවියනති



අඤ්ඤාදිදේහිඤ්ඤාභූතපුබ්බංභික්ඛවෙසුනෙනෙතනානාමසථාඅගොසි  
තිථිතරෙ කාමෙසු විතරුතො සුතෙනතනස්ස ඛො පන භික්ඛවෙ  
සඤ්ඤො අනෙකාති සාවකස්සනාති අගෙසු සුතෙනෙතනා සථාසාව  
කාතං බ්‍රහ්මලොක සහව්‍යතාය ධම්මං දෙසෙසිඤ්ඤො ඛො පන  
භික්ඛවෙ සුතෙනතනස්ස සඤ්ඤො බ්‍රහ්මලොකසහව්‍යතාය ධම්මං  
දෙසෙ තනස්ස සබ්බෙතනස්ස සාසනං අජාතීංසු තෙ කායස්සහෙද  
පරමරණං සුගතිං සග්ගං බ්‍රහ්මලොකං උපපජ්ජිංසුඤ්ඤො සබ්බ  
තනස්ස සාසනං අජාතීංසු තෙ කායස්සහෙද පරමරණං අපෙසක  
වෙව පරතීමේතවසව්‍යතීතා දෙව්‍යතං සහව්‍යතං උපපජ්ජිංසු; අපෙසක  
වෙව නිමොනරතීතං දෙව්‍යතං සහව්‍යතං උපපජ්ජිංසු; අපෙසකවෙව  
තුසිතාතං දෙව්‍යතං සහව්‍යතං උපපජ්ජිංසු; අපෙසකවෙව යාමාතං  
දෙව්‍යතං සහව්‍යතං උපපජ්ජිංසු; අපෙසකවෙව තාවතීංසාතං දෙව්‍යතං  
සහව්‍යතං උපපජ්ජිංසු; අපෙසකවෙව වාහුමමාරුජිකාතං දෙව්‍යතං  
සහව්‍යතං උපපජ්ජිංසු; අපෙසකවෙව බතතීයමහාසාලාතං සහව්‍යතං  
උපපජ්ජිංසු; අපෙසකවෙව බ්‍රාහ්මකමහාසාලාතං සහව්‍යතං උපප  
ජ්ජිංසු; අපෙසකවෙව සහපතිමහාසාලාතං සහව්‍යතං උපපජ්ජිංසුති.

අථඛො භික්ඛවෙ සුතෙනතනස්ස සඤ්ඤො එතදගොසි න ඛො  
පතෙනං පතිරූපං යොගං සාවකාතං සමසම ගතියො අස්සං අභි  
සම්පරුසං යනනුතං උත්තරීං මග්ගං භාවෙය්‍යනති. අථ ඛො  
භික්ඛවෙ සුතෙනෙතනා සථා සත්තවස්සාති මෙතනං විතනං භාවෙසි  
සත්තවස්සාති මෙතනං විතනං භාවෙසි සත්ත සංවට්ටවිට්ටක  
පෙස නගිමං ලොකංපුතරුගමාසීඤ්ඤොවට්ටමානෙසුදං භික්ඛවෙ  
ලොකෙ ආහස්සරූපෙන ගොති විට්ටමානෙ ලොකෙ සුඤ්ඤං  
බ්‍රහ්මවිමානං උපපජ්ජනති තත්‍රසුදං භික්ඛවෙ බ්‍රහ්මාගොති මහා  
බ්‍රහ්මා අභිභූඅභිභූතො අඤ්ඤාඤ්ඤාදියො වසවතති ජනතිසක්ඛන්තං  
ඛොපන භික්ඛවෙ සෙනෙතනා අගොසි දෙව්‍යතමිසෙද අනෙක සත්තක  
න්තං රුජා අගොසි වක්කවතති ධම්මිකො ධම්මරුජා වාහුරනෙතා  
විජිතාති ජනපදථා වරියපපපථා සත්තරතන සමනතාගතො  
සෙය්‍යවිදං වක්කරතනං ගඤ්ඤිතනං අස්සරතනං මතිරතනං ගහ  
පතිරතනං ඉඤ්ඤිතනං පරිනායකරතනං පරොයගස්සං ඛොප  
නස්ස පුත්තා අගෙසු සුරාචිරගරු පාපරසෙනපුමද්දිකො සො  
ඉමං පඨවිං සාඤ්ඤා පරියනතං අදර්ශනක අපඤ්ඤා ධම්මෙතන අභි  
විජයඅඤ්ඤාචිඤ්ඤාසොභි නාම භික්ඛවෙ සුතෙනෙතනා සථා එවං  
දිඤ්ඤාතො සමානො එවං විට්ටසිතිකො අපරිමුත්තො අගොසි  
ජාතියා ජරාමරණෙණ සොකෙති පරිදෙවෙති දුකෙති දෙම  
නෙස්සති අපරිමුත්තො දුකධ්මසමාති වදාමි.

තං කියස්ස ගෙතු? වතුන්තං ධම්මාතං අනනුබොධා නිකමෙසං  
වතුන්තං අරියස්ස සීලස්ස අනනුබොධා අපරිච්චෙධා අරියස්ස



සමාධිස්ස අනනුබෝධා අප්පට්ඨෙධා අරයාය පඤ්ඤාය අනනුබෝධා  
අප්පට්ඨෙධා අරියාය විමුක්තියා අනනුබෝධා අප්පට්ඨෙධා තසිදං  
භික්ඛවෙ අරියං සීලං අනුබුද්ධං පටිවිධං අරියොක්ඛාධි අනුබුද්ධො පටි  
විදො අරියාපඤ්ඤා අනුබුද්ධා පටිවිධා අරියාවිමුක්තියි අනුබුද්ධා පටිවිධා  
උච්ඡින්නා භවතණ්ණා බිණ්ණානෙනනති නන්දන් පුනබ්බප්පාතිඉදම  
වොච භග්වා ඉදං වක්ඛා පුග්ගතො අථාපරං එතදවොච සන්ථා.

සීලං සමාධිපඤ්ඤාව විමුක්තීව අනුතතරං  
අනුබුද්ධා ඉමෙ ධම්මා ගොතමෙන යසස්සිතා  
ඉති බුද්ධො අභිඤ්ඤාය ධම්මං මකකාසී භික්ඛුනං  
දුක්ඛස්ස නතකරෙ සන්ථා වක්ඛමා පරිනිබ්බුතොති.

සත්තසුරිපුගගමන සුත්තං නිසිතං.

## සප්තසුරියෝද්ගමන සුත්ත සන්තය.

නමෝනස්ස භගවතො අරහතො සමමාසමබ්බස්ස.

ඵලංමෙසුතං මෙ, එබ්බො ආයුෂ්මත්ථු මහා කාශ්‍යප සථවිර  
යත්වහන්සේ මාවිසින් දිව්‍යබ්‍රහ්මකරතාගෙහුදි සමසාප්ත  
කණ්ණිකායනවු මේ සප්තසුරියෝද්ගමන සුත්තානක ධර්මදෙශනා, එවං  
සුතං, මේ ආකාරයෙන් අසනලදී මෙසේ අසනලදී නොහොත්, මෙ,  
මාගේ සුතං ශ්‍රැතිය; එවං මෙවෙත්මාසී, එකංසමයං, සංවත්සර සෘතු  
මාසඝ්ඛාය පුච්චි:ණ්ණපරණහදි කාලයක් අතුරෙන් ඒදහෝ නො  
හොත් ගථාවක්‍රාන්ති සමය, ජාතිසමය, සංවේගසමය, අභිනිස්  
ක්‍රමණසමය, දුෂ්කරක්‍රියා සමය, මාරවිජ්ජ සමය, සමසක්ඛබ්බොධි  
සමධිගමකප්‍ර සමය, දුෂ්ඨධර්ම සුබවිහාර සමය, අතතභිත පටි  
පතතී සමය, පරතිතපටිපතතී සමය, දෙශනා සමය, පරිනිව්‍යාණ  
සමය, යනාදි දිව්‍ය මනුෂ්‍යයන් කෙරෙහි විශෙෂයෙන් ප්‍රකාසිතවු  
සමයන් අතුරෙන් කරුණාකාතය සමය, සංඛ්‍යතවු එක් ධර්මදෙශනා  
සමයෙක්හි, භගවා; රුග වෙම මොහාදි අකුලඛර්මයන් හත්ත  
කල හෙසින්ද, අනුප්‍රාකලොපා පටිත දූතසීලනෙත්ත්වම ප්‍රඥවීර්‍ය



කාශප බුදුරජානන්වහන්සේගේ සස්න පවතින කාලයෙහි බ්‍රහ්ම  
වර්ගාව නිමිලව රක්‍ෂාකෙරෙමින් දෙව්ලොව ඉපිද දිව්‍යපථයේ  
වලඳ අප බුදුරජුන්ගේ දවස දෙව්ලොවින් වූහව විශාලා මහනුවර  
ලිව්වරජුන්ගේ රජ්‍යාදානයෙහි අභිතුරක මූල දෙවගනකමෙන්  
භිප්පාතිකව පහලවූහ. උද්‍යානපාලයා ඒ දක ලිව්වරජුන්කරු  
ගොස් කීහ, ලිව්විහු ඒ අසා වහවසා උගහව ගොස් ඇ දක විසව  
පත්ව සිග්දහස්ගණන් රජකුමාරවරු ඇගේ රූපශ්‍රීත් මෙන්ව නම  
නමහව සරණමගුල්කරණයේ මහත්කොට කලහවැඩුහ, එකල  
විවාදයෙහි කෙලවරක් නොදක උපායෙහි දක්‍ෂවූ ප්‍රධාන ලිව්විහු  
මැ සම්මාධාරණකොට වෛශ්‍යානනතුරෙහි තබමිසි සමවනකොට  
දවස මසුරන් දහසක් දෙනගේ වෛශ්‍යා නනතුරෙහි තමන්ගතු  
රජ්‍යාදානය ඇවම නිලකොටදෙමින් ගාගමණකපාදිය නිර්මිත  
කොට දුන්හ.

ඒ අභිපාලිගණිකාවෝද අප්‍රමානවූ ඵෙග්ග්විදිමින් දෙවග  
නකමෙන් කල්ගවන්තිය; එකල සමයනලොකාලොකදිවාකරවූ  
කරුණානිධානවූ සුගතනපාගනවූ සබ්මිවචක්‍රතීන්සම්ඥරජොතනම  
යානන්වහන්සේ බැලුබැලුවන් සිතුසිතුවන් ඇසුඇසුවන් ඇස් නිම  
වමින් සිත් නිමවමින් ගාන්ඵසින් එකපැහැර මල්පිපි සැදිය යාල  
දමරුස්සක්කුසේ සමත්‍රිංසත් පාරමිතා නමැති විවිත්‍ර විත්‍රාවාරීන්  
විසින් නිර්මිත කරණ ලද්දවූ වාත්‍රිංගත්වරමහාපුරුෂලක්‍ෂණාශිතානු  
ව්‍යප්තබ්‍යාමප්‍රකාශකුමාලාලංකාරදීන් කරණකොටගෙණ සක්‍ෂියා  
වලා ඉන්ද්‍රවාප විද්‍යුලලතා සකසගග්‍රයෙන් වැලඳගිය කනකාගිරිසිඛර  
ගස්සේ දිලිසෙමින් ගෙවත් බ්‍රහ්මසමූහයා පිරිවැරැ ගාරිත නම් බ්‍රහ්ම  
රුජයාසේ බබලමින් සකල ගුණගණගරණ විභූති සාරිපුත්‍රානන්ද  
නන්දපනන්දගොපලරුහුලාදී අභ්‍යාවායීපුද්ගල මහාසඛ්‍යා පිරිවර  
විශාලාමහනුවරාසනනයෙහි වූ ගොපිත්‍රාමයට වැඩවදලසේක.

එපවත්අසා ලිව්වරජදරුවෝ පව්වණිපසොභිතවූ වස්ත්‍රාභ  
රණයෙන් සැරසි විවිත්‍ර හද්‍යාභිසන්දනාරූඪව බුදුන්දක්කව තික්මුතා  
නුග, එකල අබ්බපාලි නම ගණිකාවෝද විසිතුරුදුර්ථවාහනයකට  
තැඟි ලිව්විත්ට පළමුකොට බුදුන්කරු ගොස් වැදිවැටී දෙගොත්  
නගාගෙණ එකත්පස්ට උත්භ; එකල සම්ඥරජොතනමයානන්  
වහන්සේ අබ්බපාලි ගණිකාවට මෙලොව පරලොව වැඩදක්වදක්වා  
ඒවැසෙහි සමාදන්කරවා සමාදන්වූ පිළිවෙත් සිත හිසුණුකරවා  
ඒපිළිවෙත් යහපත යහපතැයි කියා ප්‍රශංසා කරවා බමිදෙකනාකර  
වදලකල්හි, අබ්බපාලිගණිකාවෝගතු වූසිත් ඇතිව ස්වාමිනි දැසියට  
සෙව උදය අනුග්‍රහකරවදල මැනවයි කියා බුදුන් ප්‍රමුඛවූ මහසඛ්‍ය  
යාට බිකීන් නිමනත්‍රණකොට ගමුගෙණ වහවසා එමින් මාගීගෙහි



රථතැනි කරුණු ලිව්විරජුන්ගේ රථනිසින් රථවක්‍රයෙන් සභා  
 ණයකොට ඉවත්කෙරෙමින් වහා කෙට අවුත් අනෙකවිට ප්‍රතිකා  
 භාර සුපව්‍යාජන පිළියෙලකොට තුබුහ; ඒ ලිව්විරජු රජදරුවෝ රථ  
 වාහනයෙන් යායුතුතැන් ගොස් දුරින්ම බුදුන්දක නැමිනැමියෙහි;  
 එකල යම්ඥයන්වහන්සේ නීලවණිවු වස්ත්‍රාභරණයෙන් සැරසී නීල  
 වණියෙන් එත්තා වූ සවණිවණිවු වස්ත්‍රාභරණයෙන් සැරසී සවණි  
 වණියෙන් එත්තා වූ, රක්තවණිවු මනෝහර වස්ත්‍රාභරණයෙන්  
 සැරසී රක්තවණියෙන් එත්තා වූ; සෙවනස්ථික මනෝහර වස්ත්‍රා  
 භරණයෙන් සැරසී සෙවනවණියෙන් ථුත්තා වූ; මාංජුෂික වණි  
 යෙන් දිලිසි එත්තා වූ සත්දහස්සත්සියසත්දෙනෙකු පමණ ලිව්වි  
 රජු සමූහයා බලාවදුරමින් ඔලොකෙට භික්‍ෂුව ලිව්විපරිසෙ  
 උපසංගරථ භික්‍ෂුව ලිව්විපරිසෙ පරිසංගරථ අදිට්ඨපුබ්බා තාව  
 නිංස පරිසන්ති” යනාදීන් මගනෙති, තවුතිසා වැසි දෙවියන් පෙර  
 නුදුටුවාහු කෙල ලිව්විරජු බලවු, මගනෙති, වස්ත්‍රාභරණ රූපශ්‍රී  
 ඵෙය්‍යයා සමපත්තින් බලක ලිව්වි රජපිරිස් බලා තවතිසාවැසි  
 දිවිපිරිස් දක ගණිනුසි වදාලයේකැං එකල ලිව්විහු අවුත් බුදුන්  
 වැද එකත්පස්ව සැදිලත්තාහ; බුදුරජානන්වහන්සේ ඔවුන්ට  
 ඛම්මදෙශනාකොට සමුදෙමින් එයින් නික්ම නාදිකනම් නිජකා  
 ව්‍යයට වැඩිසේකැං අමබපාලි ගණිකාවෝද දෙවතදවස් බුදුන්ට  
 කල්දන්වා බුදුන් රහතුන් මග පෙලහරින් වඩා ගෙණවුත් වඩා  
 හිඳුවා සකස්කොට දන්වලදවා අනුමෙවෙති බණ්ණා පැහැද තමා  
 ගේ උද්‍යානය බුබුදුබවු මහසංඝයාවහන්සේට පුදකොට මෑත  
 භාගයෙහි එම උද්‍යානයෙහි සුගතානුරූපකොට විසිතුරු විහාරයක්  
 කරවා බුදුන්ට පූජාකර තමාද සියලු සමපත් හැර ගිහිගෙන් නික්ම  
 පරිවාර සත්‍රිපුරුෂයන්ගෙන් කොටියක්දෙනා ගෙණ බුදුන්කරා  
 ගොස් සමුගෙණ භික්‍ෂුනි ශාසනයෙහි මගණ්ට රහත්වූහැං මෙයේ  
 අමබපාලිගණිකාවන් අනිතයෙහි නොදකම සිබවු වාග්දුශ්වරිතමය  
 ආයෙභ්‍යාපවාද අකුශලයෙන් එත්තිස් කපක් මුලුල්ලෙහි අනන්ත  
 කරක දුක්විද දුකින්ම සහර හැසිරෙමින් මෙම රහත්වන ජාති  
 යෙහිත් වෛශ්‍යාසත්‍රිට උපත්ගසි දතයුතු.

“තනුබො හඟවා භික්‍ෂු ආමනෙතසි භික්‍ෂුවොති හදනෙතති  
 තෙ භික්‍ෂු හඟවතො පච්චස්සාසුං හඟවා එහදවොව.”

තනුබො, එහිවතාහි; හඟවා තානා පරසමයවාදි හකුමනනිභේද  
 හිත කෙසරිඤ්ඤායමානවු ශ්‍රීමත් සුගත තථාගත භාග්‍යතේ යම්ඥරු  
 ජොතකමයානන්වහන්සේ; භික්‍ෂුවොති, මගණ්නිකියා; භික්‍ෂුසං  
 භාරයෙහි හසදක්නාඅභියෝගෙන් භික්‍ෂුතමලද භික්‍ෂුත්ව; ආමනෙතසි,



අමනුෂ්‍යයෙකු වදාළසේක; තෙහිකඩු! ඒ හිඤ්ඤත්වහන්සේලා  
 හදනෙහි, සමාවන්වහන්සැයි කියා එකපැයැර දෙහොත්තයා;  
 හගමනො, විජාතක්‍ෂණයෙහි කතකවණී ආසාදානුරුද්ධි ත්‍රිශරීර  
 යෙන් තික්ඛුතාවු සමණිවණිලෝකයෙන් දසසහස්‍රි ලොකධාතුව  
 සමණිකල්කාලපකලාක්ෂමත් රත්වන්කලාවු භාග්‍යවතුන්වහන්  
 සේව; පව්වසොසුං, ප්‍රතිවචනදුන්සේත්ලාය; හඬවා, සකලලොක  
 වාසි අනන්ත සතයන් විසින් සියක් සියක්වර කල කුසල් පමණ  
 කුසල් ඒ කලාවුහමත්වහන්සේ කරවදාළබැවින් සියපින්ලකුණෙන්  
 යුක්තවු ඒ භාග්‍යවතුන්වහන්සේ සම්මුදාසුර මාර කරතාගාදිත්තේ  
 කණිෂ්ඨයායනගවු මේ සප්තසුයෙහිද්ගමන සුත්‍රානන ධර්මදෙශනාව  
 අවොව, වදාළසේක. මෙසේ ශාන්තසුබප්‍රතිභා පරමානුබම්මදෙශනා  
 ඇති මාගේ නිලෝගුරුසම්මොදරජාතමයා තත්වහන්සේ අභයමිති  
 නැගිසිට මහාකරුණා සමාපත්තියටයම්වැද අදනෙන්නම් ලෝභ  
 ඛත් කෙරෙමිදෙහොයි බුදුඇසින් මුළුලොව බලනසේක් අතිත්‍ය  
 කමිසපානකෙණ වසන පත්සියයක් හිඤ්ඤත් දුක බවුන්ගේ ශ්‍රමාදි  
 පචේද්‍රියයෝ ඉතා මාදු බැවින් අධිගමය පමාපෙයි කවර ධර්ම  
 දෙශනාවකින් මොවුන්ගේ පචේද්‍රියය තික්‍ෂණවු තත්වු පරිදි  
 දෙන අතිත්‍ය කමිසපාන වඩා මාගීඵලාධිගමයට පැමිණෙද්දේ  
 හෝසි බලා ඉන්ද්‍රියානිඤ්ඤ ප්‍රතිබ්බ සම්මසංසකාර ප්‍රතිබ්බි ධර්ම  
 යන්ගේ අතිත්‍යතාව ප්‍රකාශිත සප්තසුයෙහිද්ගමනය සෙණගැර  
 දක්වාලිම්නම් මේ හිඤ්ඤ හුන් හුන් පලම හිඳ සකලකෙලයන්  
 නසා අහිත්ඵලයට පැමිණෙති සෙසුත් සෙසුත් බොහෝදෙන මාගී  
 ඵලාධිගමයට පැමිණෙති. සියලු දිව්‍යබ්‍රහ්ම බ්‍රහ්මයන්ගේ ලොක  
 සත්ථාන විනාසකාරණයෙහි සංකාප්‍රධානය වෙයි, මතු පත්දහ  
 සක් හවිරුදු මුළුල්ලෙහි මා කී බනැයි ලොව පවත්තේයයි. දුක  
 මහත්වු කරුණාවෙන් එදවස්පහන්වුකල පෙරවරු කලමනා සියලු  
 බුබු කෘත්‍යයන් කොට තිමවා පස්වරු වේලෙහි සංඝසන්තිපාතවු  
 දම්සභාපණ්ඩපයෙහි ප්‍රඥපනවර බුබුසන මහාකතෙහි යුගකි  
 රොදිත බාලානිමණ්ඩලය මෙන් දිලිසෙමින් වැඩිදි මහණෙහි  
 කියා බැණනැගි බසින් සියලුදම්සභාමණ්ඩපය සුවද කෙරෙමින්  
 “අතිව්වාහිකබ්බෙ සංඛාරා” යන පාඨය වදාළසේක.

“අතිව්වා හිකබ්බෙ සංඛාරා අබ්‍රව්හිකබ්බෙ සංඛාරා අනස්සා  
 සිකා හිකබ්බෙ සංඛාරා යාවම්දං හිකබ්බෙ අලුමමිං සබ්බසංඛාරෙසු  
 තිබ්බිඤ්ඤං අලංචිතස්සං අලංචිතස්සං” හිකබ්බෙ, මහණෙනි,  
 සංඛාරා, ඉන්ද්‍රියානිඤ්ඤ ප්‍රතිබ්බසම්මසංසකාර ප්‍රවෘත්ති ධර්මයෝ;  
 අතිව්වා, ඉපදුනස්සා හෙයින් අතිත්‍යයහ; හිකබ්බෙ, මහණෙනි;  
 සංඛාරා, සම්මසංසකාරධර්මයෝ; අනුභවා, අසම්ප්‍රගෙහින් අද්ධිමයහ;  
 හිකබ්බෙ, මහණෙනි; සංඛාරා, පඤ්චසක කොදි සම්මසංසකාරධර්මයෝ;

අනුසාරිකා, අතිසාරිකා, ඛණ්ඩාදර්ශනාදියො, භික්ෂුවෝ, මහණෝ; යාවච්ඡදං, යම්නාත් අනිත්‍යකෙලවරකොට ඇති මේ කාරණයද; සබ්බසංඛාරෙසු, භවත්‍රයෙහි උපන්නාවූ සියලුම සංයතාරයන් කෙරෙහි; නිබ්බිද්දං, කලකිරෙන්නට; අලංච, යුත්තේමය; විරජ්ජං, නොඇලෙන්නට; අලං, යුත්තේමය; විමුච්ඡං, මිදෙන්නට; අලං, යුත්තේමය.

මෙසේ භූතභවිශ්‍යාත් වන්තාවාසාවරජං ගමනිත්‍යා නිත්‍යාදි සම්මසංයතාර ප්‍රවානීතිධම්මයන් කරතලාමලක ක්‍රමයෙන් සවයම්භු ඥානයෙන් අවබෝධකරවද්දා වූ සම්මාරුප්පානාමයානන්වගන්තේ සකල සන්ධිත අනාදිමත් සසර පිහිටුවා අනන්තසංසාර දුකට භාජනකරවාලූ රූපස්වකය, වේදනාස්වකය, සංකල්පස්වකය, සංඛාරස්වකය, විකල්පස්වකයයි කියා දක්වාලූ මේ පවස්වකයන් අතුරෙන් රූපස්වකය නම් පඨවිධාතූ, ආපොධාතූ, තෙජොධාතූ, වායොධාතූ වනුසෘත සාත ජීවිතා කාය, රූප: සද්ද, ගනු, රස, පොඬබබ, ඉතනාවං පුරිසත්තං හදයවන්දු ජීවිතීන්ද්‍රියං ආකාශ ධාතූ කායවිඤ්ඤානි වච්චිඤ්ඤානි ලක්ෂණා මුද්‍රණා කමමඤ්ඤානා උපවයසනනිජරතා අනිවට්ඨායයි විසිඅටවිධ වේ.

එසින් හිසකේ ලොම් නිය දත් සම් මස් නගර ඇට මිදුළු වකු ගවු හදයවසනු අක්මා දලඬු බඩදිවි පපු බඩවැල් අනුක්‍රමයෙන් උදර අසුචි හිස් මුල් යන විසිකොට්ඨාසය පඨවිධාතූ නම්වේ. පින් සෙමි සැරව රුධිර ඔහදිය මෙදනෙල් කදුළු වුරුකුනෙල් කෙල සොටු සද්දුළු මුත්‍රයයි යන දෙලොස් කොට්ඨාස අපොධාතූනම් වේ. මංශයක් කුණුනොවෙනසේ ලුනක් මෙන් මේගරීරය කුණු විසනොදි පවත්නා උණෙහිගියෙක් ඇද්ද ගෙවත් යම් තෙජො ගතියකින් මේ ගරීරසන්නාතය සොකපරිදෙවාදිය ඇතිකල නැවේද; යම් තෙජොගුණයකින් ගරීරය දවාද, යම් තෙජොගුණයකින් ගරීරය ජරාවට පැමිණේද, යම් තෙජොගුණයකින් අනු භවකල අවිච්චිවූ සියලුම ආහාර ජාතිකු පැසෙද්ද යන මේ සතර කොට්ඨාසගනවූ උණෙහිගියෙක් ඇද්ද ඒ තෙජොධාතූ නම්වේ. මේ ගරීරය දරදණකින් මෙන් සිටියනොදි ඒ ඒ ක්‍රියායෙහි පවතින් නාවූ යම් වායුගුණයෙක් ඇද්ද ගෙවත් දෙපත්ල පවත් සිරස දක්වා පවත්නා උඩාඩගම නම් වාතයද, සිරස පවත් දෙපතුල දක්වා පවත්නා අධොකම නම් වාතයද කුසිගත බඩවැලපිට ගැසිරෙණ කුසිනම් වාතයද, බඩවැල ඇතුලත ගැසිරෙණ කොහික නම් වාතය දෙඅත් දෙපා ආදිවූ අග්‍රත්‍යයෙන් ගැසුරු කරණ අංගමයානුගාරී නම් වාතයද ඉහල පහල තගණ ආභාස ප්‍රාසාදය නම් වාතයද යන මේ අවිච්චිවූ වාතය ප්‍රධානකොට ඇති මේ ගරීරය ගමණාසණ හෝජනාදි සියලු ක්‍රියාවෙහි පවත්වන

විනතක්‍රියා වායෝධාතූයෙක් ඇද්ද හේ වායුධාතූනම්වේ. තිල  
 පිතාදි රූපද්‍රව්‍යයන්ට කාරණාවූ වස්තුප්‍රසාදයද; හෙරිවිතා මෙහෙය  
 නාදි ශබ්දශ්‍රවණයට කාරණාවූ ශ්‍රෝතප්‍රසාදයද; සුගති දුගීතිය  
 අසුණයට කාරණාවූ ස්‍රානප්‍රසාදයද; ආහාර පානාදි රසාස්වාදයට  
 කාරණාවූ ජීවිතා ප්‍රසාදයද; වස්ත්‍රාභරණ සත්‍රි ප්‍රමීදි ස්ප්‍රිහණ  
 යට කාරණාවූ කායප්‍රසාදයද යන ප්‍රසාද රූප පසද. වස්තු වට  
 ගොවරවූ රූපාලම්බනයද; ශ්‍රෝතයට ගොවරවූ ශ්‍රෝතාලම්බනයද,  
 ස්‍රාණයට විෂයවූ ගතිලම්බනයද, දිවට විශයවූ රසාලම්බනයද;  
 කායෙක්‍රියාවට විෂයවූ ස්ප්‍රිහණයද, යන විෂයරූප පසද; සත්‍රි  
 භාවය පුරුෂභාවය මනෝවිඤ්ඤාන ධාතූන්ට ආධාරවූ භාදය  
 වස්තු වය දෙහටසිතියට කාරණාවූ රූපජීවිතෙක්‍රියාද. දෙකන්සිදුරු  
 නාසා බිල මුඛවාර උගුර මලමුත්‍රමාසීයෝය යන අටසිදුරු හා  
 කනබොන දෙය පිහිටන උදර පටලය යන මේ නමය ආකාශ  
 ධාතූ නම්වේ. කසින් අභිප්‍රාය හඟවන්නාවූ කායවිඤ්ඤානියද  
 වචනයෙන් ඒ ඒ අභිප්‍රාය හඟවන්නාවූ චාක්ඛිඤ්ඤාත්තියද, දවසක්  
 මුළුල්ලෙහි රත්වූ යකඩකදක් මෙන් ශරීරයාගේ සැහැල්ලුබවයයි  
 කියනලද කායලත්‍රතියද; සුමරදින වමුවක් මෙන් හොඳබව  
 යයි කියනලද කායමාදුතාවයද; යහපත්කොට තැවූ සවණියක්  
 මෙන් ශරීරයෙන් කටයුතු ක්‍රියාවට අනුකූලබවයයි කියන ලද  
 කාය කම්මානසතාවද ගඟබඩ කැපු කූපයාගේ අපරිපුණ්ණදකොත්  
 ගමනය මෙන් දුරසන්තිකාදිවූ එකාදසරූපා යනනයන්ගේ  
 මතුමත්තෙහි උත්පත්තිවශයෙන් අභිවෘත්තියකැයි කියනලද  
 උපවයද, පරිපුණ්ණකූපයෙන් ඉතිරි උදකයාගේ පිටත ඉතිරියාමක්  
 මෙන් උක්තක්‍රමයෙන් උපවිතරූපයන්ගේ නැවත නැවතත්  
 ප්‍රබණ්ඩාත්පත්තිවශයෙන් ප්‍රවෘත්තියැයි කියනලද සන්තතියද,  
 රූපයන්ගේ උත්පාදවස්ථානනයෙන් මත්තෙහි ජිණීවන භාගා  
 හිමුඛාස්ථාවයයි කියනලද ජරතාවද, රූපයන්ගේ පරිභෝග සවහා  
 වූ අතිත්‍යතාවද යන මේ අවිසිරූපයෝ සිතොක්තාදීන් රූපප  
 නාභීයෙන් විකාරයට යනු රූපනම් වෙයි; රාසි අභීයෙන් රූපස්  
 බකි නම්වේ-ඉහොතිහ වධ්‍යාලම්බනයක්විනම් සවැදුරුම් හෝ,  
 ත්‍රිවිධවේදනා උපදනේය නොහොත් මහාරූපයන් දක සැප  
 වේදනාව උපදනේය, අමනාපවූ රූපයන් දක දුකිවේදනාව  
 උපදනේය, ප්‍රියමප්‍රිය විරහිත භූමිපථික කැටකැබිලිති ආදි මධ්‍යස්ථ  
 රූපයන් දක උපෙක්‍ෂා වේදනාව උපදනේය, මෙසෙසින්ම මනාප  
 ශබ්දයද අයා මනාප ගතිසුණයකොට මනාප රසවලද සවිඤ්ඤා  
 නක අවිඤ්ඤානක ප්‍රියවසනු ස්ප්‍රිහණිකෙන් මනාප දෙය සිති  
 මෙන් සැපවේදනාව උපදී, අමනාප විරහිත විනතාවෙන්  
 උපෙක්‍ෂාව උපදී, මෙසේ නානාවස්ථාවට ගියාවූ වස්තුරාදි සදෙරින්



උපදකා වෙදකාව වෙදකාස්බකා නම්වේ-ඇසින් දුටු නීලපිතාදී රූපයන් මේ අසවල් රූපය යනාදී වසයෙන් හැඳිනීමය, එසේම කනින් ඇසු හෙරි විතා මාදකාදී ශබ්දයන් වෙන්වෙන්කොට හැඳිනීමය; කාශෙන් ආඝ්‍රානය කළ සුගඳ දුගඳ වෙන්කොට හැඳිනීමය, දිවින් විඳි රසය එනු ඇඹුල් පැනිතෙල් කිරි රසය යනාදිවසයෙන් වෙන් වෙන්කොට හැඳිනීමය; කසින් ප්‍රභව්‍යය ස්වභාවය මේ සුඛස්ථය මේ දුක්ඛස්ථය යනාදී වශයෙන් තේරුම්කොට හැඳිනීමය, මනසින් යමක් විනානයකොට මේ අසවල්දේශය යනාදී වශයෙන් වෙන්කොට සිතීවිලි හැඳිනීමය, යන මේ ඡවිමිබ්බ සංඥාව සංඥාස්බකා නම්වේ.

“සංඛාරො චෙතනාථස්සා මනකතාරො සුසනසිති  
තනෙතා වාරොච වායාමො පිති ඡඤ්ඤිමොනබ්බතා

සඛා සති භිජරාත්තපපං වාශො මෙනතා මති පුත  
මඛිත්තතාව පසස්ස කාය විත්ත වසාදුච්ච

මානොඉස්සාව මචෙඡජරා කුකකුච්චං පිනම්බකං

ඉති එතාති පඤ්ඤාස සංඛාරකබ්බක සඤ්ඤිතා”සි

යනුහෙසින් ප්‍රථමකොට උදාසන්ති භික්‍ෂු ආදියෙහි පැතිරවැද ස්වභාවික අවිරුක්තියක්සේ ප්‍රථමකොටම වසු ශ්‍රොතාදීහු රූප භබ්දදිග දූක අසා ඒ ඒ අරමුණු ස්වභාවිකරණ ඵස්සාද; සුභාජන රස අනුභවකරණ රජනුමත් ආලම්බන රසානුභවකරණ වෙද නාවද වඩාත් ආදීන්ගේ දූව ආදියෙහි සලකුණු කිරීමක් මෙන් නීලපිතාදී හෙදවූ අරමුණු හඳුනන ආකාරයෙන් පවත්නාවූ සංඥ වද-කොවිසෙකු තමන් පනස්පස්දෙනෙකු හා සමග සිසුම් ගොයම්කැපීමාදියකට තමන් කුමුරට ගියේය. සෙසු පනස්පස් දෙනාට වඩා ඕනෑකමින් මහත් උත්සාහයෙන් ගෙදී ඒ ඒ තට යුතු කෙරේද එපරිද්දෙන් සෙසු පනස්පස් බිම්මයන්ට වඩා මහත් උත්සාහවත් ලක්ෂණයෙන් යුක්තව සියලුබිම්මයන් ආරම්භයෙහි හසුරුවන්නාවූ චෙතනාවද; අජාතිය අශ්වයන් මෙහෙයන්නාවූ සාරවියක්නු මෙන් සහජාත බිම්මයන් ආලම්බනාභිමුඛකොට මෙහෙයන්නාවූ මනස්කාරයද; උත්ඵලාදීන්ට ජලයක් මෙන් සහජාත අරූප පරිපාලනයෙහි ආධිප්‍රත්‍ය කරණ ආයුසංඛ්‍යාත ජීවිතෙත්‍රිය යද්දායුධමධප්‍රයට මහනරේන්ද්‍රයකු පිරිවරාගන්නා සෙතකක් ඒ මහරජ්ජරුවෝ වැඩිය වැඩිය තැනකට ගෙද්ද ඒ සියලු සෙතක එකරාසිකිරීමට ප්‍රධානවූ නරේන්ද්‍රයන්සේඵස්සාදී සෙසුසියලු බිම්මයන් විසිරයානොදී එක්ආරම්භණයෙක සම්පිබ්බකයකරණ විනේතකාග්‍රතාවද, ගණයාදියෙහි ප්‍රථමකොට වදින පහරක්මෙන් අරමුනට ප්‍රථමකොටම විත්තය නැගීම ලක්ෂණකොට විතකීයද අරමුනට නැගුණ විත්තයාගේ නැවත නැවත පවත්නා ලක්ෂණ



සවභාවවූ විචාරයද; සියලු කටයුතු කෘත්‍යයෙහි පසුබට නොවන  
 යෝධයකුගේ හැමක්‍රියායෙහි උත්සහවත් ලක්ෂණවූ විශ්වයද පැත්  
 තැනි ශ්‍රිමතකාලයෙහි කාන්තාරමාගීයෙහි පිපාසයෙන් මිරිකී යන  
 පුරුෂයෙක් හට පත්පියුමෙන් ගැවසුනු සිහිල් පැත් පොකුණක් දක  
 උද්දනා විතනප්‍රීතියක් සේ ඉහාරවවණයෙහි උපදනා විතනප්‍රීතියද;  
 ආරම්භක ශ්‍රතණයෙහි සිතින් අත දිගුකරන්නාක් මෙන් කර්තුකම්  
 භාලක්ෂණවූ ඡන්දයද; නිශ්චලවූ ඉන්ද්‍රියයක් මෙන් අරමුනේ  
 සන්තිසාධන ලක්ෂණවූ අධිමොක්ෂයද; චක්‍රවතීති වතුරභීති  
 සේනා ගමනින් කැලඹිය මඩදියක් ප්‍රසන්නකරණ උදකප්‍රසාද  
 මාණික්‍යරත්නයක් සේ ලෝහාදී කෙලයෙන් පහදවන ලක්ෂණවූ  
 ශ්‍රතීවද; මහරජක් හට කළමනා කොකළමනා සියලු කටයුතු සද  
 හන් කරවන විශ්වාස අමාත්‍යයකුගේ අකුසල ධර්මයන් ගරිතයේ  
 කුසලධර්මයන් කරණයේ සිහිකරවන ලක්ෂණවූ ස්වාතීයද; අකුසල  
 ක්‍රියාවෙහි ලජ්ජා සවභාවවූ භීරියද; අකුසලක්‍රියාවෙහි හය සවාහ,  
 වූ භික්ෂුපට්‍යයද; පියුම්පත්‍රයෙක් හි පතිත ජලබිඳුවක් සේ දුටු අසු  
 කිසි අරමුණක ඇලීම නොකරන්නාවූ අලෝභයද; අකුසල මිත්‍ර  
 යකුගේ අවිරුඬ සවභාවවූ අවේශයද; අකිකාරයෙහි රූපයන්ගේ  
 ප්‍රකාශකරණ ප්‍රදීපයක් සේ අවිද්‍යාකිකාරය විබ්‍රතයකොට සියලු  
 මොද නොමොද ප්‍රකාශකරණ ලක්ෂණවූ ප්‍රඥවද; සම්ප්‍රසන්න වෛත  
 සික ධර්මයන් සවසීය කෘත්‍යයෙහි සම්ප්‍රවෘත්තියට හෙතෙමු නු  
 මධ්‍යස්ථතාවද; වේදනාදී ස්වකිත්‍රයාගේ ද රථයෙහි කියනලද උඛ්‍ය  
 ස්ථාදී කෙලයෙන් සංසිදුවන කායප්‍රග්‍රබ්ධියද; විඤ්ඤාණස්වකියා  
 ගේ ද රථයෙහි කියනලද උඛ්‍යතාවදී කෙලයෙන් සංසිදුවන විතන  
 ප්‍රග්‍රබ්ධියද; එසේම කාමිච්ඡාදී කෙලයෙන් සන්සිදුවන කාය  
 කම්මතා වාද කාමච්ඡාදීන් සන්සිදුවන විතන කම්මතා වාද  
 අශ්‍රති ආදීන් සංසිදුවන කාය ප්‍රාගුණතාවද, අශ්‍රති ආදීන් සංසිදු  
 වන විතන ප්‍රාගුණතාවද; කායසංඛ්‍යාවූ වේදනා සංසකාර  
 ස්වකිත්‍රයාගේ භූවිලභාවකරවූ මායා සායෙය්‍යාදී අකුසලයන් සන්  
 සිදුවන කාය සෘජුතාවද; මායා සායෙය්‍යාදී අකුසලයන් සංසිදු  
 වන විතන සෘජුතාවද; දුක්ඛිතයන්ගේ දුක් පහකරණු කැමැත්  
 තාවූ කරුණාවද; පරලාභසත්කාර කිරිතිප්‍රසංසායෙහි මොදන \*  
 ලක්ෂණවූ මුදිතාවද; මොල් සුලභෙ ඇර වියක් රැස්කරණ ගොවි  
 යකුගේ මුසාවාදදීය දුරුකොට වාක්සනාදීය පැවැත්වීම් ලණ  
 ණවූ සමයක් වනායද; අසුචි මලමුත්‍රාදීය අභගාතා ලදරුවෙකුගේ  
 නොකොට කළමනා සාරවත් කටයුතුම කරණ ප්‍රඥවන්තයෙකුගේ  
 ගහපත් කම්සවභාවවූ සමයක් සවභාව සමයක් කම්මතායද; රත්‍රං  
 දවා පුඬකරණ සවණිකාරයකුගේ ජීවිකාව පිරිසිදුකරණ ලක්ෂණවූ

\* සතුටුවීම.

සමත් ආච්චයද, රූපශබ්දදියෙහි පසෙවුන්ගෙන් ඇලීම ලක්ෂණකොට ඇති ලොභයද, දණ්ඩන්ගැසූ නයෙකු කීපෙන් නායේ කීපිම ලක්ෂණකොට ඇති වෙෂයද; චතුස්සත්තය නොදන්නා මොහයද; මෙලොව පරලොව කැත යතාදීන් ගත්තා මිථ්‍යාදූෂිතයද; සිත නොසන්සුන් බව ලක්ෂණවූ උඩව්වයද; ශ්‍රාමසුකාරයා අසුවියට කැත කැත්තාගේ පාපායට ලජ්‍යාකැති ලක්ෂණවූ අහිරිකයද; ප්‍රදීපයට සල හයානොබව පතින්නාගේ පාපයට හයනැති ලක්ෂණවූ අනොත්තප්පයද; බුබුධම් සබ්බසංඝා පුළුන්තපරාන්ත පුළුන්තපරාන්ත ඉධිපව්වයනා ප්‍රතිත්තසමුප්පන්න ධර්මය හත අවතැන සැකසිතන්නාවූ විචිකිල්වද; මම සියල්ලන්ට වැඩිතරමැයි සිතන්නාවූ මාන්තයද; අනුත් කෙරෙහි කරණ ඊෂ්‍යාවද; තමාගේ සියලු ඵලව්වයීය වෙත කෙතෙකුට නොවේදැයි සිතන්නාවූ මාත්සර්‍යයද කළුතොකළුදු සන්නාපලක්ෂණවූ කුකුළුවයද; විතතය හැකි ලිම ලක්ෂණවූ කායකම්මය ලක්ෂණවූ චිතයද; අකම්මය ලක්ෂණවූ මිඛයද; යතමේ පතස් ධර්මයත් හා වෙදනා සංයුදී පතස්පස් ධර්මයෝ සංසාරාස්බන්ධය තම වේ, විඤ්ඤාත්බන්ධය තම;

ඇහෙහි උකුණුසිසක් ප්‍රමාණවූ අභිමුඛත රූපයන් දක්නා වස්සුප්පසාදයෙන් දුටු නිලසවණාදී වණ්ණයන් දැනගන්නාවූ වස්සුවිඤ්ඤාතයද; ශ්‍රොතයෙහි සිහින් තඹවූකුත් ප්‍රමාණවූ රොමයෙන් නොයෙක් ශබ්ද අසා දැනගන්නා ශ්‍රොත විඤ්ඤාතයද; නාසිකාවෙහි එළුවන්ගේ පියවර සටහන් බඳු වූ ස්‍රවද දුගද අසා දැනගන්නාවූ ස්‍රාවවිඤ්ඤාතයද; දිවෙහි මතතෙල් පෙත්තකට බඳු වූ සටහන් ඇති නොයෙක් රසවිඳින්නාවූ ජීවනප්‍රසාදයෙන් රසයන් විඳ දැනගන්නාවූ ජීවහාවිඤ්ඤාතයද; කසින් ලැබූ ස්ප්‍රීතීයන් දැනගන්නාවූ කායවිඤ්ඤාතීයද; සිහින් සිතූ නොයෙක් සිහිවිලි දැනගන්නාවූ මනෝවිඤ්ඤාතයද යන මේ ඡවිධවිඤ්ඤාතයද;

සතර අපායෙහි පිලිසිද දැනගන්නා අකුසල විපාක අග්‍යෙකුක මනෝ විඤ්ඤාත ධාතු චිත්තයද; දෙවියන් හා මිනිස්ලොව ජාත්‍යනුබධිර උමතු ගොළු ආදී සත්ත්වයන්ගේ පිලිසිදගන්නාවූ කුසලවිපාක අග්‍යෙකුක මනෝවිඤ්ඤාතධාතු චිත්තයද; දෙවියන් හා මිනිස්ලොව පින්වත් සත්ත්වයන්ගේ පිලිසිදගැනීමට හෙතුවූ හෙතුක කාමාවචර විපාකසිත් අවද; රූපි බ්‍රහ්මලොකයෙහි උපදවන රූපාවචර විපාක අග්‍යෙකුක මනෝවිඤ්ඤාතධාතු චිත්තයද; දෙවියන් හා මිනිස්ලොව පින්වත් සත්ත්වයන්ගේ පිලිසිදගැනීමට හෙතුවූ හෙතුක කාමාවචර විපාකසිත් අවද; රූපි බ්‍රහ්මලොකයෙහි උපදවන රූපාවචර විපාක සිත් පසද; අරූපි බ්‍රහ්මලොකයෙහි උපදවන අරූපාවචර විපාක සිත් සතරද; “සොවතස්ස සහගතං” යනාදී ඉථොනුභව ලක්ෂණ

කොට ඇති සොම්නසාගතියාවූ අනිත්‍යාදී ධර්මසවභාවභූර නිත්‍ය  
 සුඛ සුභාදී වශයෙන් විපරිතවූ මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙන් යුක්තවූ තමාවිසින්  
 හෝ අන්‍යයන් විසින් හෝ කරුණුලද ප්‍රයෝග විරහිත හෙයින් අසං-  
 බාරිකවූ එක් අකුසල චිත්තයෙක; තමා විසින් හෝ අන්‍යයන්  
 විසින් හෝ කරුණුලද පූජිතප්‍රයෝග සහිතවූ හෙයින් සසංඛාරික  
 එක් අකුසල චිත්තයෙක; සොම්නස් සහගතවූ කාමයෙහි ආදීනව  
 යෙක් නැතැයි යනාදීන්ගත් මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය හා අමිශ්‍රවූ අනික්කෙනෙක  
 තුන් විසින් උත්සාහයක් නැතිව සවභා තික්ෂණවූ සිතීන්ම කාම  
 සේවනාදිය කරණ කල උපදනා අසංඛාරිකවූ එක් අකුසල චිත්ත  
 යෙක; එසේම සොම්නස් සහගතියාවූ මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය හා අනෙකාත්පාද  
 සහිතවූ සිතීන් කාමසේවනාදිය හෝ දිෂ්ටමඛලාදිය හෝ සාරයෙහි  
 ගන්තාකල උපදනා සංඛාරිකවූ එක් අකුසල චිත්තයෙක; මධ්‍ය  
 ස්ථානුභව ලක්ෂණවූ උපෙක්ෂා වේදනාව හා එකොත්පාදී භාවයට  
 ගියාවූ විපරිතමිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙන් සම්ප්‍රසුක්තවූ එක් සංඛාරික අකුසල  
 චිත්තයෙක; එසේම සංඛාරිකවූ අකුසල චිත්තයෙක; උපෙක්ෂා සහගතවූ  
 විපරිත මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය හා මිශ්‍රතාවූ අසංඛාරිකවූ එක් අකුසල චිත්ත  
 යෙක; ප්‍රතිසයෙන් සම්ප්‍රසුක්තවූ වෛරසහගතවූ අසංඛාරිකවූ අකුසල  
 චිත්තයෝ දෙදෙනාද; උපෙක්ෂා සහගතියාවූ බුඛාදී අවතන්ති ඇද්ද  
 නැද්දේදෙකට සි උපදනා සංසයලක්ෂණවූ විවිච්චිකාවෙන් සම්ප්‍රසුක්තවූ  
 එක් අකුසල චිත්තයෙක යන වෛර චිත්තයෝ දෙදෙනාද; රූප  
 ශබ්දාදියෙහි සිත නොසන්සුන් බවයෙහි කියනලද උඛවචය හා  
 එකොත්පාදී ප්‍රකාරයෙන් යුක්තවූ එක් අකුසල චිත්තයෙක; මෙකී  
 දෙලොස් අකුසල චිත්තයෝද-උපෙක්ෂා වේදනාව හා එකොත්පාදී  
 භාවයට ගියාවූ රූපදර්ශනයට කාරණවූ වක්ඛුප්‍රසාදය ආශ්‍රයකොට  
 පවත්නාවූ වක්ඛුවිඤ්ඤානයද; එසේම ශ්‍රොතාවිඤ්ඤානයද; ජීවහා  
 විඤ්ඤානයද; කාය විඤ්ඤානයද; උපෙක්ෂා සහිතවූ රූපාදීන් උප-  
 දනා සන්තර්ණ චිත්තයද යන මේ අකුසල විපාක චිත්තයෝ සදෙ-  
 නාද; උපෙක්ෂා සහගතවූ රූපසංකෘතියට හේතුවූ වක්ඛුප්‍රසාදය  
 ආශ්‍රයකොට පවත්නා වක්ඛුවිඤ්ඤානයද; එසේම ශ්‍රොතාවිඤ්ඤාන  
 යද; ස්‍රාණවිඤ්ඤානයද; කාය විඤ්ඤානයද; උපෙක්ෂා සහගතවූ  
 රූපාදී අරමුණු පිළිගන්නා සම්පවිච්ඡාන චිත්තයද; එසේම පිළිගත්  
 රූපශබ්දාදී අරමුණු විමසන්නාවූ සන්තර්ණ චිත්තයෙහි කියනලද  
 කුසල විපාක අහෙතුක මනෝවිඤ්ඤාන ධාතුවද; සෞම්‍යකරණ  
 සහගතවූ සැපවේදනා ඇති සන්තර්ණ චිත්තයද යන මේ සන්තිධ්ම  
 කුසල විපාක අහෙතුක චිත්තයෝද; උපෙක්ෂා සහගතවූ මනෝවාර-  
 යට හමුවූ රූපාදී අරමුණට විතර්කානුකූල යොමුකරණ මනෝ-  
 වාරාවර්ත චිත්තයද; සොම්නස් සහගතියාවූ මනෝවාරික ආලම්බන



සෙහි රහතුන්ට සිතා උපදවන හසිනොනපාද විතතයද යන මේ අගෙතුක ක්‍රියා සිත් තුනද; යන මේ සමකිස් විතතයෝද; නිමිලාති ශංඝ දක්වන බැවින් හා සඤ්ජාන මානසික සුඛවෙදනා වෙන් යුක්තයෙහිත් සොමනස්ස සහගත බැවින් විගුභි ශ්‍රමාදි පඤ්චක්‍රියන්ගේ මුහුකිරීමෙන් ඥාණය හා සම්ප්‍රසුක්තවූ අන්‍ය යන්ගේ සිත් සාගයක් නැති ස්වකීය ස්වභාවවූ සිතින්ම දැන සිලාදි පින්කරණකල උපදනා අසඬාරිකවූ එක් කුසල විතතයෙක; සොම නස්ස සහගතවූ ඥාණසම්ප්‍රසුක්තවූ දන්දෙව පින්කරණ යනාදි අන්‍ය යන්ගේ උත්සාහයක් ඇති ස්වකීයවූ ස්වභාවවූ සිතින්ම දැන සිලාදි පින්කරණකල සසඬාරිකවූ එක් කුසල විතතයෙක; දෙමව් පියන්ගේ පුණ්‍යක්‍රියා දර්ශනයෙහි සඤ්ජාන දර්ශන පරිචය ඇති බල දරකයෝ සතුන් දැක සොමනස් උපදවා වහා දිවහොස් අතතුළු කිසිවක් දන්දෙන්ද එකල ඔවුන්ට සොමනස් සහගතවූ ඥාණ විප්‍රසුක්තවූ අසඬාරිකවූ එක් කුසල විතතයෙක් උපදනේය.

විගුභි ශ්‍රමාබුඞ්ඝමපනන සන්පුරුෂ ජනයෝ තමන් දරුවන් ලංකොට පුතඬ අප බුදුන් සතුරුව වදුව පුදව යනාදීන් උත්සාහිතව වදිද්ද සතුටුව වදිද්ද එකල ඔවුන්ට සොමනස්සහගතවූ ඥාණවිප්‍රසුක්ත සසඬාරිකවූ එක් කුසල විතතයෙක් උපදනේය; උපෙක්‍ෂාසහගතවූ ඥාණසම්ප්‍රසුක්තවූ අසඬාරික සසඬාරික කුසල විතතයෝ දෙදෙනෙක; උපෙක්‍ෂා සහගතවූ ඥාණවිප්‍රසුක්තවූ අසඬාරික විතතයෝ දෙදෙනෙක; බලවත් ශ්‍රමාවය විගුභික්‍රියය දූෂ්ටීය ආනිසංස දර්ශනය ප්‍රත්‍යය ප්‍රතිශ්‍රාහයකය යන සොමනස් ඉපදවීමට හේතුවූ මේ සතර අභිවිකල්පයෙහි සොමනස් සහිතවූ සිත් ඇතිවෙද්ද එකල මේ සතර සිත උපෙක්‍ෂාසහගතව උපදනේය යන මේ කාමාවචර කුසල් සිත් අවද; “සොමනස්සහගතං” යනාදීන් දැක්වූ කාමාවචර සහෙතුකකුසල් විපාකසිත් අවෙක; කාමාවචර සහෙතුක ක්‍රියා සිත් අවෙකැහි කියා කාමාවචර කුසල් සුවස් සෙකකාමවිතතකාවචර ප්‍රිති සුඛෙකාග්‍රතා සහිත ප්‍රථමඛ්‍යාන කුසල විතතයද; විචාරප්‍රිතිසුඛෙකාග්‍රතා සහිතවූ පච්චමඛ්‍යාන කුසල විතත යද; මෙසේ යථාකත ක්‍රමයෙන්ම විපාක සිත් පසලොසෙක; අදා පාවචර කුසල් සිත් සතලොසෙක් වෙයි, “සොනාපතනිවග්ගවිතතං” යනාදි දෙගනානුක්‍රමයෙන් මාගී සිත් සතරෙක; එලසිත් සතරෙකැහි ලොකොත්තර සිත් අවක්වේ.

මෙකී එකුත් අනුවත් පමණ විතතයෝ විඤ්ඤානසකනි නම් වේ. මෙකී පචසකනාදී සතියෝ ධර්මයෝ සියලුම සතියන් සංසාරයෙහි ලා අනන්‍ය සංසාර දුකට භාජන කරවාලු බව විගුභි සම්ඥ තාඤ්ඤයෙන් දැන ආදිත්‍ය බන්ධු ගෝත්‍රවූ සම්ඥයන් වහන්සේ රූප සකනීය ක්‍රමයෙන් නැග නැතිවන පෙණ පිඬකට බදුවූ උපමා



මෙදහා සකසන ලද දිගු බ්ලොක්වලට බෙදවූ උපමා ඇත්තේය, සකස්කළ සකසන ලද අවුලෙහි පෙණෙන මිනිසුන් ජලයකට බෙදවූ උපමා ඇත්තේය; සකස්කළ සකසන ලද කැලිසිනියාව බෙදවූ උපමා ඇත්තේය, විකල්පය, නිසිකම මායාරූපයක් වැන්නේයයි කියා පවසන්නේය. අතින් නිසිකම ප්‍රකාශකරණ ලද්දේය - එහිත් වදාලා.

“සේනපිණ්ඩපමං රූපං ඡවදකා බ්බිබ්බපමං.

මරිච්ඡපමා සඤ්ඤා සංඛාරකදලපමා

මාසුපමාව විකුණාණං දෙසිනාදිමම බණ්ඩනාසි”

මෙසේ පවස්ඛක සච්ඡාය ජීවිතෙත්ථය ප්‍රතිබ්බ සහසකාරධම්ම  
යන්තේ අනිත්‍යතාව ප්‍රකාශකරවදුරමිත් අනිත්ථය ප්‍රතිබ්බ සහසකා  
රධම්මයන් ප්‍රකාශකොච වදුරණ්ණෙස්ක් “සිතනරුහිකමෙව” යනාදි  
පාඨය වදුලුසේක.

“හික්කවෙ, මහණෙනි, සිතෙතරුපබ්බතරුපා, මහමෙරුපච්ඡිතරුප තෙම; ආයාමෙත, දිශිත්; චතුරසීනිගොප් කසහසානි, සුවාසුදහසක් ගොදුන; විජායරත, පලලින්; චතුරසීනිගොප් කසහසානි, සුවාසුදහසක් ගොදුන; චතුරසීනිගොප් කසහසානි, සුවාසුදහසක් ගොදුන; මහාසමුදද, මහාසමුදගෙහි; අපේක්කා භල්ගො, ගැලිසිථි ගේය, චතුරසීනිගොප් කසහසානි, සුවාසුදහසක් ගොදුන්; මහාසමුදද, මහාසමුදගෙහිපටන්; අභිඋග්ගතො, (ශක්‍රහවතං දක්වා) ඉතා උස්ව සිටිගේයි.

ඒ මහමෙර කොතතක පිහිටියේදගත් ගව අජවාකාශයෙහි නර්  
ලක්ෂ සැවදහසක් යොදුන් සතශ්ථැති වාපොළොව පිහිටියේය; එ  
මත්තෙහි සාරලක්ෂ අසූදහසක් යොදුන් ජලපොළොව පිහිටියේය;  
ඊමත්තෙහි දිගපිට තිබූ මහා විහාල බුඩ්ඞැති මහසැලක් සෙසින්  
සතිස්ලක්ෂදශදහස් තුන්සියයනක්යොදුන් වවඞැති වක්‍රවාටපච්ඡත  
ගාත්පසින් දෙයාසූදහසක් යොදුන් උස්වපිහිටියේය; එහි ඇතුලත  
දෙලක්ෂ සතලිස්දහසක් යොදුන් සත් මහපොළොව පිහිටියේය;  
එහි එක්සිය සතිස් මහතරක ගා තාළොව පිහිටියේය; මහසමුද්‍ර ගා  
ත්‍රිකූටපච්ඡත පිහිටියේය, ඊටිට මධ්‍යයෙහි මහත්වූ මිනිගු බෙරයක්  
මෙන් එක්ලක්ෂ අවසැවදහසක් යොදුන් උසඞැත මහමෙර,පච්ඡතය  
පිහිටියේය; ඒ මහමෙර මුදුනේ දසදහසක් යොදුන් ශක්‍රභවත පිහි  
ටියේය; මෙර ගව දසදහසක් යොදුන් අසුරභවත පිහිටියේය. ඒ  
මහමෙරවටා සුගකිර පච්ඡතය දෙසැලිස්දහසක් යොදුන් මුහුදගැලී  
ඒතාක් උස්ව වාතුමිවතා රුජ්කයදක් ා පිහිටියේය; ඊසධිර,කරමික  
සුදසසත, නෙමිකිර, විතසක, අභවකණී, යන සපතවිධපච්ඡතයෝ  
අභිච්ඡුමාණයෙන් එකිනෙකට මිටිමිටිව පිහිටියේය; ඒ පච්ඡතවල එ  
අනනකරනතරයෙහි සපතමගා සිද්ධතසාගර පිහිටියේය.

මහමෙරට එකාබ්බව පන්දහසක් පන්දහසක් යොදුන් පලල හා සහය ඇති නාන ගරුම කුමනබ යක්ෂයන්ට සෑදී සක්දෙව්දහට අරග්ගෙනසිටින, එනම්; ආලිඤ්ඤතරෙක් ඒ මතුමත්තෙහි මහ මෙරටවා පිහිටියේය; මහමෙර පුළුදික්පාශීවය රජතවණීය, දකුණු දික් පාශීවය ඉන්දුනිලමතිවණීය, පැලදික්පාශීවය එලිකවණීය, උතුරුදික්පාශීවය සවණීය—එයින් කිහි.

පාචිනපසං රජතං දක්ඛිනං ඉන්දුනිලකං

පච්ඡිමං එලිකං එසං උතතරා කච කාමයං'' සි

මෙසේ මහමෙර පිහිටි ත්‍රිකුටපච්ඡිකය පටන් යට මහාපාඨවිය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් උස්වෙමින් අවුත් ගිමාලප්‍රදේශයට හා සතරමහදිවයිනට කඩඉම් දක්වා උස්ව නැගී දෙදහසක් කොදෙව්තල සලකුන් දක්වා නැගී සක්වලගල දිසාවට ක්‍රමක්‍රමයෙන් මීටිවෙමින් ගොස් සමුද්‍රය අසුසාරදහසක් යොදුන් ගැඹුරු විය; පුළුලින් අග්‍රවකණීය පටන් සක්වලගලට තුන්ලක්ෂ එකොළොස්දහස් පන්සියසැත්තැ යොදුන් ත්‍රිකාවුත්තමාණවේ.—ඒ සත්මුහුදු වටකෙරෙමින් සිටි පච්ඡිකමයාක යෙහි ධ්‍රැවරාභ්‍ර, විරූපා විරූපාභ්‍ර, චෛත්‍රවහය යන සිව්වරම් රජුන්ගේ උද්‍යාන විලාන කලාවාක්ෂ පුෂ්කරණි දිව්‍යසභා මන්දිර මන්ඩපාදින් හා අනන්ත සුර සුඤ්ජ කතක රජත මානිකාප්‍රවාලාදී අනෙකරතන විමානපනතින් සමාකීර්ණීවිය, යුගකිරපච්ඡිකය පටන් සක්වලගල දක්වා හාත්පසින් මුළුඅග්‍රය පිහිටි අනන්තරික්ෂ විමතින් ගහණවිය

මහමෙර පටන් දෙලක්ෂ සතලිස්අටදහස් එකසිය පනස් යොදුන් ගාවුත්තමානතැන් ගෙවා අග්‍රවකණීයයෙන් මෙපිටත කරදිය මුහුද පිහිටියේය; එහි ජලය අවිච්ඡිකතරකාග්‍රහණයෙන් දූවි දූවි කාපාක යට ගොස් ලවනය හා ජලය සමගාගවු බැවින් සමුද්‍රනම් විය. මහ බෝමැඩ පිහිටිතැන ගැමට යට පිහිටි සියක් යොදුන් අවිච්ඡිකම් මහ තරකයෙහි ගිහිගෙන දිළිඳුයන තමයොදුන් බොල යහික්තින් වන්තිජාලා නිගිතට ඇතුළු නිරිසතුන් දවා පිටත සියක් යොදුන් තැන් පැතිර දිවෙයි; ඒ අවිච්ඡිකතරකයට පිරිවර සතරදෙසින් සතර සතර බැගින් පිහිටි ඔසුපත් තරක සොලස හා අවිච්ඡිකතර කය දසදහසක් යොදුනැගී කියත්—ඒ අවිච්ඡිකතරකය මධ්‍යය පටන් දසතවදහස් සාරසියයක් ගවුගෙවා ගැමට කෙලවර පිහිටි යේය; ඒ ඔසුපත් තරකයෙහි මහදුක් අනුභවකරණ අනන්ත නිරි සතුන්ගේ කම්බලයෙන් අවිච්ඡිකම් ඔසුපත් තරකයෙහි දොර නිරන්තරනිරන්තරයෙන් ඇරෙයි වැගහයි ඇරැණු දොරින් මහ තිරි ගිහිකදෙක් නිගිතට වාරාභිමුඛයෙහි නොයෙක් යොදුන්ගනන් යට මහසමුද්‍රජලය දක්වා කුහරකෙරෙයි; එකල මත්තෙහි සමුද්‍ර

ජලය ආවාතාකාරයෙන් භ්‍රමනයවෙමින් අසනීපාසනයක් ගර්ජනා  
සෙසින් හීනිජනකයෙකුගේ වාදයක් වැටෙයි, මන්තෙහි ගවු  
ගනන් මුහුදු ජලය හත්පයින් ඒ වලහාමුබා කර ඇදී ඇදී  
දිවෙයි, ඒ ජලයට පැමිණි නැව් විනාශවෙයි; සුපාරකතම් ශ්‍රීමතා  
බෝධිසත්‍යන්වගන්ගේ සන්සියයක් වෙලදුන් හා සමග නැව්නැගී  
තොස් පන්සියයක් කොදෙව් ඉක්ම දුක්මුලාව සාරමාසයක් මුළුල්  
ලෙහි පරතෙරක් නැතිව මහමුහද මුලාව හැසිමාමින් සත්රුවන්  
මුහුද දක සත්රුවනින් නැව්පුරුණෙන් වලහාමුබාපනවූ ජලයට  
පැමිණි සන්සියසක් වෙලදුනු අවිමිමනනරකයින් ගබන කල්හි—

“යතොසරුම් අනතාතං යතොපතොසරුම් විඤ්ඤානං  
තාහිජානාමි සංවිච්ච ඵකපාතමපි හිංසිතං  
ඵතෙනසව්වචජජන බිපපං තාවාතිවතනතු,,

යතාදි සත්‍යත්‍රියාකලකල්හි සාරමසක් දුක්මුලාවූ ඒ සත්රුවන්  
නැව් දඹදිවටහැරී සැබීමත්ව මහතෙලතෙත මුහුදුපිට දිවන්තාසේ  
ඵකදවසින් මහාභාරාතවටපිතම් පවුතට පැමිණ ගොඩින් අවමුස්  
බක් ගොස් මහබෝධිසත්‍යන්ගේ සරවාරයෙහි පිහිටියේසි. තවද  
ඒ මහසමුද්‍රයෙහි දහසක් යොදුන් පන්සියයක් යොදුන්තැන් ජලය  
කැලඹි මහා රුලකදු දිවෙයි මහිඤ්ඤාතම් රුලෙක් සැටයොදුනක්  
තැන් නැගීවැටෙයි, ගංගාතම් රුලෙක් පනස් යොදුනක් තැන්  
නැගීවැටෙයි; රුහනම් රුලෙක් සතලිස්යොදුනක් තැන් නැගී  
වැටෙයි, තවද වාතවේගයෙන් ජලය සවිනාගයෙන් මහා ප්‍රපාත  
කෙරෙමින් ජලය අහසට නැගී මහගඩින් වැටෙයි, එයින්  
ජලය උසසිතවෙමින් දිවගොස් වක්‍රවාටයෙහි වැද දහයොදුනක්  
අහසට නැගී වැටෙයි, එසේම අභිකණ්ඩපච්ඡතයෙහිද වැදී දහයොදු  
නක් තැන් අහසට නැගී මහගඩින් වැටෙයි, එකල මුහුදු ගිහුම්  
දෙමින් සැටදහස් පන්සිය තුන්යොදුනකින් මොබ පිහිටි දඹදිව  
හා කොදෙව් වටකෙරෙමින් නොයෙක් සියගනන් ගවු ජලය ගිලීම  
නැගී දිවෙයි, හේ වරගිඵම් ජලයසි කියත්.

තවද ඒ සමුද්‍රයෙහි අනගි විදුරු බහුලවූ ප්‍රදේශයෙහි මනුෂ්‍ය  
දෙහ වැනි ශරීර ඇති තිසුනුකර මුවගත් වැනි තාසාකුහර ඇති  
මහසායන්ගේ ගැලීම් ඉපිලීම් ඇති සමුද්‍රය බුරුමාලිතම්වෙයි,  
සවණ්ණසින්ගෙන් බහුලබැවින් භූලිත ගිනිකදක්මෙන්ද මධ්‍යාගන  
හිරුමබල මෙන්ද සවණ්ණාස පැතිරෙණ සමුද්‍රය අගනිමාලිතම්  
වෙයි; රජත රුසින්ගෙන් බහුල බැවින් ක්ෂීරයමෙන් දැඩිමෙන්  
සෙවනොහාස පැතිරෙණ සමුද්‍රය දධිමාලිතම් වෙයි; නිලමානිකාස  
රුසින්ගෙන් බහුල බැවින් කුසතනමෙන්ද, නිලසයාමෙන්ද; බබ  
ලන මුහුද කුසමාලිතම් වෙයි, වංශරුහ ටොඩුයෑ බහුල බැවින්



හුනවනය බට වනය මෙන් නිලොභාෂ පැතිරෙණ සමුද්‍රය තලමා  
 ලිනම් වෙයි; ප්‍රවාල රුසින්ගෙන් බහුල බැවින් රකොනාභාෂ පැති  
 රෙණ ප්‍රවාල සාහරය ප්‍රවාල තලමාලිනම්වෙයි. තවද මරකත  
 කර්ජුර වෛරං ඉන්ද්‍රනීල මහනීල ජොතිරඛක්ඛික පද්මරුක  
 මුකතාදී අනෙකවිධ රකනනිලාදී රත්නාක්‍රමයෙන් අලඛිතානු  
 මුහුදු වැද වක්‍රවතීති තදදෙවෙනුයෝ තමන්ගේ වක්‍රරත්නානුභාව  
 යෙන් මුහුදු ජලය සතර ගවුනැත් ඉවත්කොට ජලඉවුරු කෙරෙ  
 මින් සපිරිවරින් මුහුදු බැස සිත්සේ සත්රුවන් ගැරගෙණ පෙරකල  
 කුසලඵල ගෙනයන්නාසේ අහසින් යෙන් මෙසේ තරෙහු තා  
 ගෙහු දෙවෙනුදී ජීවිතෙහිය ප්‍රතිබඬවූ සනිලොකයාගට ප්‍රතිෂ්ඨා  
 ධාරවූ මහමේරු යුගකිං වක්‍රවාට නිමවත් පෘථිවි සමුද්‍රාදී විශාලවූ  
 සහයකාර වස්තූන් දක්වා වදාරමින් වම්බවත් රැකි ජීවත්වන  
 සනිලෝකයන්ගේ හා වාක්‍ෂලතාදීන්ගේ අතිත්‍යාගීව ප්‍රකාශකර  
 වදාරණසේක් "ගොතිබො සො භික්ඛවෙ,, යනාදී පාඨය වදල  
 සේක.

භික්ඛවෙ, මහණෙනි; බහුනිවසාසතාති, බොහෝ ගවුරුදු සිය  
 ගතණක් මුළුල්ලෙනිදු; බහුනිවසා සහසසාති, බොහෝ වම් දහස්  
 ගණනක් මුළුල්ලෙනිදු; බහුනි වසාසතසහසසාති, බොහෝවූ වම්  
 ගතසහස්‍රයක් මුළුල්ලෙනිදු; දෙවොනවසාති, වැසිකොවසිදු; අයං  
 මේ උකතප්‍රකාරවූ; සො සමයො, එවදු විනාශකාලයෙක්; ගොති  
 බො, වන්නේමය; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; දෙවොබොපත, වම්බව  
 වනාහි; අවසානෙන, කොවස්තාකල්හි; ඔසං, (කසා ඉගුරු මිරිස්  
 හරිවකාදී) ඔග්‍රඛර්තානිහුද; වත, ආරණ්‍යයද; නිණ, තාල කුන්තාල  
 නිත්තාල තල් පොල් ප්‍රමුඛ සැවහුදාදි ත්‍රිණද, වතස්පතයො, නිශ්‍රො  
 ධාසාවානාදී වතස්පතීහුද යත; යෙතෙව්, යම්කිසි; ඛිජ්ඣාමා, මූල  
 ඛිජ්ඣ ඛනිඛිජ්ඣ ඵලඛිජ්ඣ අගගඛිජ්ඣ ඛිජ් ඛිජ්ඣයි කියතලද පව  
 ඛිජ් සඛික්‍රානවූ; භුතගාමා, ත්‍රිණවාක්‍ෂලතාදීයෙක් ඇද්ද; තෙ, ඒ  
 වාක්‍ෂලතාදීහු; උසස්සසනති, මූලසකකු විටපාදීය සුසකව මිගලෙන්  
 තාහුය; තහවනති, තැවත උතපතති කොවත්තාහුය; භික්ඛවෙ,  
 මහණෙනි; සංඛාරා, සහසකාරයෝ; එවං, මෙපරිද්දෙන්; අතිවො;  
 අතිත්‍යාග, භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සංඛාරා, සියලු සහසකාරයෝ,  
 එවං, මෙපරිද්දෙන්; අද්ධුමා, අසීර බැවින් අද්ධු ඝන; භික්ඛවෙ,  
 මහණෙනි; සංඛාරා, රූපස්වකිකය වෙදනස්වකිකය සංඤ්ඤාස්වකිකය  
 සංඛාරස්වකිකය විඤ්ඤාස්වකිකය යන පචස්වකිකාදී සම්මානස්කාර  
 ධර්මයෝ; එවං, මෙපරිද්දෙන්; අතස්සාසිකා, අසාසවත බැවින්  
 සුඛාසවාද විරහිතය; භික්ඛවෙ, මහණෙනි, යාවච්චං, යම්තාක්,  
 අතිත්‍යාග කෙලවරකොට ඇති මේකාරණයද; සබ්බසංඛාරෙසු, සියලු



සහසකාරයන් කෙරෙහි; තිබිවිඳිදුං, කලකිරෙන්තට, අලංඵව, යුත්තේමය, විරජ්ඣදුං, නොඇලෙන්තට, අලං, යුත්තේමය, විමුච්ඡිදුං, මිදෙන්තට; අලං, යුත්තේසි.

මෙසේ ත්‍රිභුවනජන කණ්ණිමාන සමාධාර බම්බෙදෙහිනාවෙන් විපතනිකර මහමෙසය පටන් සකල සත්ත්වයාසය දක්වා වදාල සේක. ඒ විපතනිකර මෙසයනම් කලාවිනාශයට අවුරුදු ලක්ෂයක් තිබියදී දෙවසන්තිපාතය කරවන ලොකබ්‍රහ්මනම් කාමාවචර දෙවතාවෝ රතුපිළිහැද ගිසුනා ගිසුනේ විදාගෙන හැඩුම්ගත් මුහුණු ඇතිව දැතින් කඳුලු පිසිමින් ඉතා විරූප අවමගුල් වෙස් ගෙන මිනිස්ලොවකරු අවුත් අහසසිට එම්බා පින්වත්ති, මෙසින් හවුරුදු ලක්ෂයක් ගියතැන කලාය නස්තේය, මහාසමුද්‍රය විය ලෙන්තේය, මේ මහපොළොවද මහමෙරද වක්‍රවාටයද ගින්නෙන් දවන්තේය, දෙවිලොව හා බඹලොවත් නස්තේය, එහෙයින් පින් වත්ති මෙමත්‍රිභාවනාකරව්, කරුනාමුදිනා උපෙක්ෂා භාවනාකරව්, මැනියන්ට උපසාදාකරව්, පියානන්ට උපසාදාකරව්, කුලදෙටු නැදිමලිලන්ට පුදව්, අප්‍රමාදව දනාදි කුසල් කරව් කියකියා හැව් දිති, ඒ අසා මනුෂ්‍යයෝ හසින් තැනිගෙන දෙවියන්ගේ ආසන්න යට රැස්ව දෙසොත් නගාගෙන සවාමිති කලාවිනාශය කෙසේ දත්තුද, තමන්ගේ ස්වයභුඥ ණයෙන් දනකිවුද, ගුරුපදෙහයක් අසා කියවුද? එකල දෙවතාවෝ පින්වත්ති! බොහෝ කලාසාධි දිඬියසකබ්‍රහ්මරුජයන් විසින් අප එවතලදුයි කියමින් කෙලලක්ෂ යක් රැක්වල මෙසේ ඇවිදිති.

එකල මනුෂ්‍යයෝද භූමාවු දෙවතාවෝද හසින් තැනිගෙන

ඔවුනොවුන් කෙරෙහි මුදුසින් ඇතිව මෙමත්‍රිභාවනාදි කුසල්කොට සදෙවිලොව ඉපිද වාසොකසිත උපදවා බ්‍රහ්මලොව බඹලොව උපදිත් දෙවියන් කී හවුරුදු ලක්ෂය ඉකුත්වීමෙන් විපතනිකර මහමෙසයනැති කෙලලක්ෂයක් සක්වල එකපැහැර වම්බ කෙරෙහි, එකල මනුෂ්‍යයෝ සතුටුව ක්ෂණිකාදියෙහි නොයෙක් බාහ්‍යාදිය වපුරති ගවයන් කාපියනපාණි ගොයම්මිකල වැසිබිඳුළුවකුත් නොවැටි මේසය අනන්‍යාතව නොයෙක් සියදහස් ලක්ෂයෙන් හවුරුදු වැසි නොවසින්තේය, සියලු වනාන්තර වියළි සුසකවෙයි, මනුෂ්‍යයෝ ආහාර පැත් නොලැබ මගත් දුක්විද මිය දෙවිලොව උපදිති, පුංඤ්චලාදියෙන් ජීවත්වන දෙවතාවෝද, යක්ෂයෝද, ගරුඩයෝද, නාගයෝද, නොයෙක් වෙහෙස විඳිමින් මිය සදෙවි ලොව උපදිති, යතර අපාගත සත්ත්වයෝද මිය අපරපරවේදනීය \*

\* ඉදිරිපසු ආනවමල විඤ්ඤාදි.

කුසලකම්යත් කරණකොටගෙන දෙවිලොව ඉපිද සුඛාභාජන අනුභවකොට සැපයේ වායොකසිතය වඩා ධ්වන උපදවා බහුලොච උපදිති, කිසි පිතක් නොකළ උන්හා බලවත් පවුකලානු මිග පර සක්වල සතර අපායෙහි ඉපිද අනන්ත දුක් විදිත්. මෙසේ ගරිහර තිරණය ගම්ප්‍රතිග්‍රතිකර සම්පූර්ණවර භාබහාලියේවිත පාදරම්ඤ වෘද්ධ සොභිතවූ භාග්‍යවත් සම්ඥරජොත්තමයානන්වගන්සේ සකල සක්වලීයා කෙරෙහි පතල මහාකරුණාවෙන් කලාපානන යෙහි වන සක්විතාශය ගෙනහැර දක්වා සම්සතිසකාර ප්‍රවාතනිය අතිත්‍යයෙහි දක්වමින් සකල සක්‍යයන් කුසලධර්මයෙහි පිහිටුවා දෙවන සුභයාද්ගමන පාඨය වදාලසේක

භික්‍ෂවෙ, මහතෙනි; දීඝස්ස අද්ධුතො අවචයෙන, බොහෝ දීඝිකාලයක්හුගේ ඇවැමෙන්; කදුචිකරගව්, කිසියම් දවසෙක; දුතියොසුරියො, දෙවනසුයෑයෙක්; පාතුගවති, ප්‍රාතුර්ගුතවේද; අයං, යථොක්තප්‍රකාරවූ; සො සමයො, ඒ විනාශකාලය; නොතිබෙ වන්නේමය; භික්‍ෂවෙ, මහතෙනි; දුතියස්ස සුරියස්ස, දෙවන සුයෑයාගේ; පාතුභාවා, පතලවීමෙන්; යථා, යම්; එකුතනදියො, එකාලොස්දහස් පන්සියපන්සැත්තැවක් සුලුතංගාවොද; කුසුඛතා, සුලුවූ ගෙප්විල් ප්‍රමෝදයක්; තා, ඒ තදීප්‍රමෝදයක්; උසස්සස්ස නති, ජලය සිඳි වියලෙන් යානුය; විස්සස්ස නති, සුදුවැලි නැගී වියලෙන් නානුය; තහපනති, තැවන නොවන්නානුය; භික්‍ෂවෙ, මහතෙනි; එවං, මෙයාකාරයෙන්; සංඛාර, සතිසකාරයෝ; අතිවො, අතිත්‍යයග; භික්‍ෂවෙ, මහතෙනි; එවං, මෙයාකාරයෙන්; සංඛාර, සතිස්කාරයෝ; අද්ධුවො, අද්ධුවයග; භික්‍ෂවෙ, මහතෙනි; එවං, මෙයාකාරයෙන්; සංඛාර, සතිසකාරයෝ; අනස්සාසිකා; සුඛාස්වාද විරහිතයග; භික්‍ෂවෙ, මහතෙනි; යාවචගුදං, විනාශය කෙලවර කොට ඇති මේ කාරණයද; ඉබ්බසංඛාරෙසු, සියලු සතිසකාරයන් කෙරෙහි; නිබ්බිඤ්ඤං, කලකිරින්නව; අලංචව, යුක්තමැයි; විරජ්ඣං, නොඇලෙන්නව; අලං, යුතුය; විමුච්ඡං, මිදෙන්නව; අලං යුක්තේ මෙසේ සමානාචාරිතාර පුමාගමතිරවශෙස හිත, සුබප්‍රධාන තත්පරතිරකාසිසය ප්‍රයෝගසම්පන්නිතෙන්; දෙවිමිති සුත් සතිත සමස්තානුලොකයා සතනමින් “නොතිබො සො භික්‍ෂවෙ” යනාදී පාඨය වදාලසේක

භික්‍ෂවෙ, මහතෙනි; දීඝස්ස අද්ධුතො අවචයෙන, දීඝිකාලයක්හුගේ ඇවැමෙන්; කදුචිකරගව්, කිසිකලෙක්හි; තතියො, සුරියො, තෘතීයසුයෑයෙක්; පාතුගවති, පතලවේද; අයං, මේ යථොක්තප්‍රකාරවූ; සො සමයො, ඒ විනාශකාලය; නොතිබො, වන්නේමය; භික්‍ෂවෙ, මහතෙනි, තතියස්ස සුරියස්ස, තෘතීයසුයෑය

යාගේ; පාතුරුවා, ප්‍රාතුර්ගුණවීමෙන්; යාකාව, යම්කිසි; මහා  
 නදියෝ, මහානදිහු කෙනෙක් ඇද්ද; සෙය්‍යපිදං, ඒ කවරහ, ගහා,  
 ගංගානම් ගහය; යමුකා, යමුකාවය; අවරවතී, අවරවතිය; සරහු,  
 සරහුය; මහී, මහිය; යත වොවිහු; තා, ඒ පවමහා ගහාවේ;  
 උසුසුසුනනි, වියලෙන්නාහුය; විසුසුසුනනි, විශෙෂයෙන් විය  
 ලෙන්නාහුය; තභවනනි, නැවත නොවන්නාහුය; ඒ පවමහා  
 නදිහු කෙසේ සමුනග්‍යඤ්ඤ වෙද්දයත්?

මගමෙර දකුණුභාගයෙහි දසදහසක් යොදුන් දඹදිව පිහිටි  
 යේය, එයින් මනුෂ්‍යයන්ගේ අප්‍රත්‍යාසාවයෙන් සාර්දහසක් යො  
 දුන් සද්දුගතවිය, තුන්දහසක් යොදුන් නිමවත් පථිත පිහිටියේය,  
 තුන්දහසක් යොදුන් මනුෂ්‍යවාසවිය, එයින් මනුෂ්‍යවාසවූ දඹදිව  
 හා එකාබ්බවූ නිමවත් පථිත ක්‍රමක්‍රමයෙන් උස්උස්ව උසින් පන්  
 සියයක් යොදුන්විය, ගනුමාදන කෙලාස විග්‍රහවාදී අනන්ත  
 දෙව යක්‍ෂ නිවාසභූතවූ සවාසුදහසක් පථිතකුටයෙන් හා සිසිරනිප  
 ධාරපූරිත පන්සයක් ගංගාවෙන් හා අනොතප්‍රනාදී සත්‍යමගසරින්  
 සොහොමානවිය, ඒ අනොතප්‍රනාදී දෙසියයක් දෙසියයක් ගවු දිග  
 පුළුල් ඇත්තේය, මානිකාශය මනොඥවූ පාගැටපනනි ඇත්තේය,  
 සොහොමානවූ ඵලිකමය නගනතොට ඇත්තේය, බුදුපසේබුදු රහ  
 තුන්වහන්සේ ඒ නොවින් පැත්තනගසේක, සාධිමත් සාමිහු දෙවි  
 යන් හා යක්‍ෂයෝද පැත්තගසෙහි, ඒ විල සතරදෙසින් පිහිටි  
 පථිතසතරින්දෙසියයක්යොදුන් උග්‍රඇති ස්වණීමය සුදර්ශිතපථිතය  
 කාකමුඛගුහාකාරයෙන් විලවසා සුය්‍යිතාපය වලකමින් සිටියේය,  
 සචිරතනාමය විග්‍රහවපථිතයද අප්‍රතවණීවූ කාලකුට පථිතයද,  
 රතනවණීවූ ගනුමාදන පථිතයද, ඒ ඒ දෙසින් සෙ හාමත්ව සිට  
 ගතමුලගනුමාදී සචිසුගනුමයෙන් ගනුමවූ ඒ ගනුමාදන පථිත  
 යෙහි බුබුදුතොසකබුබු මගංගනත්වහන්සේලා වැඩවසන තඤ  
 මුලක නමුත් ස්වණීගුහාවෙක, මැතික්ගුහාවෙක, රජන ගුහාවෙ  
 කැසි අසුන් පැනවූ ගුහාග්‍රහයක් විය, ඒ මැණික් ගුහාවාරයෙහි  
 යොදුනක් පමණ උග්‍රඇති මඤ්ජුස්සකානම් වාක්‍ෂයෙක් විය, ඒ  
 වාක්‍ෂයෙහි දියගොඩ ඇතිතාක් සියලු මල්පිප්පි, පසේ බුදුන්  
 වඩනා දවස ඒ රුක ඉදිරිපිට සචිරත්තමය මචපමාලයෙන් සැදී  
 යෙයි, එහි එක් වාතයක් ගමදිමින් යෙයි, එක්වාතයෙක් සත්රු  
 වන්වැලි සමකෙරෙයි, එක්වාතයෙක් අනොතප්‍රනාදීන් පැත්තෙන  
 වුත් ඉසිමින් යෙයි, එක්වාතයෙක් සචිසුගනු වාක්‍ෂලතාදීන්ගේ  
 මල් ගෙනවුත් රැස්කෙරෙමින් අතුරමින් සමකෙරෙයි, ප්‍රත්‍යෝකබුබු  
 වරයෝ එහි ප්‍රඥප්ත ආසනයෙහි වැඩනිද බාහන සමවදින්

ඒ අනොතප්‍රනාදීන් සතරදිගට සිංහමුඛය, අශ්වමුඛය, හස්ති  
 මුඛය, වෘෂභමුඛය සිංහා ජලය තික්මෙන මුහුණු සතරෙක් විය,



සුළුමානකර පශ්චිම දිගට ගිය ගංගා එකිනෙකට නොපැහැර තුන්  
 යලක් අනොතපනය පැදකුණුකොට සුළුමානකර පශ්චිම දික්බලා  
 ගොස් අමනුෂ්‍ය පථයට වැද එහිත් සමුද්‍රගතවිය. මේ දකුණුදිගට  
 නික්මුනු ගංගාව අනොතපනවල තුන් යලක් ප්‍රදක්ෂිණකොට දකුණු  
 දිගට හැරී මහගල්තලයක් මධ්‍යයෙන් සැටයොදුනක් තැන් සෘජුව  
 ගොස් පච්ඡිනක වැදී අහසට නැගී ගම්මට මැණික්කඳක්ගේ සැට  
 යොදුනක් තැන් අහසින් ගොස් කියගලානම් ගල්තලයෙහි වැදී  
 සැරවේගයෙන් ගලබිඳගෙන පනයයොදුනක් තැන් ගොස් ඒ ගල්  
 ඉවුරබිඳගෙන මහගල්තලයක්පිටින් සැටයොදුනක් තැන් නොසිත්  
 එසින් සතකර පච්ඡිනක් වැදී බිඳගෙන සැටයොදුනක් තැන් උම  
 ගින් ගොස් සරස්වතීට විඤ්ඤානම් පච්ඡින පැහැර ගඟාබහුලි පසක්  
 මෙන් ජලධාර පසක් බෙදී ගංගා යළි නො අවිරමනී සරභා මහී යන  
 නමින් ප්‍රසිද්ධ දඹදිව රජධානි ජනපද සරභාගෙන් සමුද්‍රගතවූහ.

ඒ අනොතපනවිල තුන්ගලක් ප්‍රදක්ෂිණානොව දකුණටගැරුණ තැන් දක්වා ආවාතගංගානම් විය; සැටයොදුනක් ගල්තලයපිවිත් ගොස් පච්ඡතයටවැද අගසට තික්මුහුතැන් දක්වා කන්ගගංගානම් විය; අගසින් සැටයොදුනක් ගියතැන් ආකාශගංගානම්විය; තියග් ගලතම් ගල්තලය ගැඹුරුකොට බිදගෙණ පතස්යොදුනක් ගිය තැන තියගලතම් පුෂකරණීයවිය; පොකුණ ඉටුර බිදගෙණ ගල් තලායෙහි සැටයොදුනක්ගියතැන් බහල ගංගානම්විය; සණබහල පෘථිවිය බිදගෙණ උමගින් සැටයොදුනක් ගියතැන් උමමග්ගගංගා නම් විය; මෙසේ ආවාතීනම් ගංගාව දකුණබලා ආතැන් පටන් එක්දහස් එකසිය සැටගවුටක් ගිම්මතනෙටා සෘජුව අටුන් විජ්ඣ තම් පච්ඡතය පැහැර ජලධාරපසක්ව ගංගා යමුනා අට්ටවතී සරභු මගී යන නමින් ප්‍රසිඬවුහ; ගිම්මත පුෂ්පානතර පස්විම මග ගංගාහුග හා මේ පසුවමගා ගංගාවෝ වියලී සුස්සකවන්නාහුය.

භික්ඛුවෙ, මහනෙති; සංඛාර, සභිසකාර ධර්මයෝ; ඵට්ඨං, මෙයා  
කාරයෙන්; අනිච්චා, අනිත්‍යයහ; භික්ඛුවෙ, මහනෙති; සංඛාර,  
සභිසකාරයෝ; ඵට්ඨං, මෙයාකාරයෙන්; අද්ධුචා, අසීරිබැවින් අසුචි  
යහ; භික්ඛුවෙ, මහනෙති; සංඛාර, සභිසකාරධර්මයෝ; ඵට්ඨං, මෙයා  
කාරයෙන්; අනස්සාසිකා, අස්වාද කැතිවන බැවින් සැප්පාස්වාද විර  
තිතයහ; භික්ඛුවෙ, මහනෙති; යාවච්ඡදං, යම්තාක් අනිත්‍ය කෙළවර  
කොට ඇති මේ කාරණයද, සබ්බසංඛාරෙසු, සියලු සභිසකාරයන්  
කෙරෙහි; තිබ්බිච්ඡිකුං, කලකිරෙන්තව; අලං ඵච, යුක්තේමය,  
විරජ්ජිකුං, තොදාලෙන්තව; අලං, යුතුය; විමුච්ඡිකුං, මිදන්තව,  
අලං, යුක්තේමය මෙසේ තාභියසුභ්බා උද්කල්පි, එක් සුභ්බියෙක්  
උද්දෙසි, එක් සුභ්බියෙක් ගණනාවෙහි, එක් සුභ්බියෙක් නහොමබ්‍ර



ගතවෙයි, සතරමහ දිවයින අවිච්ඡින්නසුඛාදී ආපවෙයි, පළමු සුඛාදී විමානගෙයනි හුන් සුඛාදීව්‍යුත්තම ශ්‍රීමානිකපතට හසින් තැනි ගෙණ බ්‍යානවඩා බ්‍රහ්මලෝකපභවෙයි, සපතසුඛාදී සුඛාදීවිමානල ප්‍රභාසවරතරව අභ්‍යගාමිකරෙයි, ගනුසුඛාදී සිගල දෙවියෝ වාගො කසින සමාපතනී උපදවා බ්‍යානගෙයන් මිග බ්‍රහ්මලෝකපභවෙයි, පරිතතාභාදි මතුමත්තෙහි බ්‍රහ්මලොව උපදිත්, මෙසේවන සකල සත්විතාසය බුදුදැසින් දක ත්‍රිභුවනෙනකතිලක සකලදෙයස ගර පාරභතාසේස ගුණරතනමුඤ්ඤරාමානවු භාග්‍යවත් සම්මාදර්ශ, තතමයාණන්වහන්සේ තානිය සුගෙයාදී ගමණය වදාරණසේක් “ගොතිබොසසා භික්ඛවෙ” යනාදී පාඨය වදාලසේක.

කදවිකරගවි, කිසිකලෙක්හි, වතුපොසුරියෝ, සතරවිමසුඛාදී ගෙයක්; පාතුගවනි, පහලවෙද්ද; අයං, මේ ගෙපාකතවු; සොසමගො, ඒ විතාගකාලය; ගොතිබො, වන්නේමය; භික්ඛවෙ, මහතෙහි; වතුපොසුරියෝ, සතරවිතසුඛාදීයෝ; පාතුගාවා, පහලවීමෙන්; ගෙතෙමසාසර, යම් ඒ මහවිල්කම් වෙද්ද; යතො, යම්ගෙයකින්; ඉමාමහානදියෝ, මේ මහානදිහු, සමනවනනි, පහලවෙද්ද; සෙය්‍ය වීදං, ඒ කවරේද; ගබ්භා, යමුතා, අවිරවනි, සරභු, මහි යන මොහු; තා, ඒ පවමහාසරින් වැටුනාහු; ඒ සතතමහා විල්හු; උසසුසානනි, පතස් පතස් ගොදුන් දිගපුළුල ගැඹුරැදැති ජලයසිදී විගලෙන්තා හුය; විසසුසානනි, හිත්තෙන් රත්කල බදුන් සෙසින් උගුණතැගී විගලෙන්තාහුය; තහවනනි, නැවත ප්‍රකාශි නොවන්නාහුය; භික්ඛවෙ, මහතෙහි; සංඛාර, සහසකාරයෝ; යට අවිච්ඡෙයනි පවන් මහාබ්‍රහ්මනම් බ්‍රහ්මලොවදක්වා ගැසීහිටි පඤ්චසකකි තිශ්‍රිතවු සිගල සත්‍රයෝ මරනින් මැකෙන්නාහු; එසේ ගෙසින්, එවං, මෙයාකාර ගෙන්; අනිච්චා, අනිත්‍යයහ, භික්ඛවෙ, මහතෙහි; සංඛාර, සහසකාරයෝ; එවං, මෙයාකාරගෙන්; අද්ධවා, අසනීරයහ; භික්ඛවෙ, මහතෙහි; සංඛාර, සහසකාරයෝ; එවං, මෙයාකාරගෙන්; අනස්ස, සිකා, සාතසවාද විරහිතයහ; භික්ඛවෙ, මහතෙහි; යාවච්චං, විතාස කාලය කෙලවරකොටදැති මේ කාරණයද; සබ්බසංඛාරෙසු, සිගල සහසකාරයන් කෙරෙහි; නිබ්බිඤ්ඤං, කලකිරෙන්නව; අලංචව, යුත්තේමය; විච්චිඤ්ඤං, මිඳෙන්නව; අලං, යුත්තේමය

ඒ සතතමහවිල්කම් අනොතප්පවිලය, කණ්ඩුණ්ඩවිලය, රථ කාරවිලය, ඡද්දනනවිලය, කුතාලවිලය, සිංහප්‍රතාපවිලය, මත්‍රකිනි විලය, එසින් අනොතප්පවිල ආවාත ගඬා දෙල්ලාස් වලලකින් හා පච්ඡික සතරකින් යොග්‍යමානවිය, ඡද්දනනනම්විල මබ්‍රයෙහි දෙල්ලාස් ගොදුන්කැන් ආදානනලයක්මෙන් ප්‍රසන්නාදකවිය, ඒ දෙල්ලාස් ගොදුන් ජලය සිසාර සතරගවු පුළුලැති කල්හාරනම්

සුසුන්ධිත නෙල්මැලිවනයක් පිහිටියේය එසේම සතරගවු සතර  
ගවු පුළුලැහි නිලොත්ඵලවනය, රත්නාත්ඵලවනය, සෙවනොත්  
ඵලවනය, නෙළුම්වනය, සුදුනෙළුම්වනය, කුමුදුකාලවු ඇඹුරු  
වනය, මෙහි සියල්ලෙන් මිශ්‍රවු මිශ්‍රකවනයයි ජලප්‍රභව අව වන  
යෙක් පිහිටියේය. ඊට අනතුරුව ඇතුන්ට පසින් යාගැකිතරම්  
ජලයෙහි ඒදෙහිස්සවු පුළුලැහි අවවනය සිසාර සතරගවු පුළුලැහි  
රත්නෙල් වනයක් පිහිටියේය. මුළුමනින් දඹදිව වැසියෝ කරල්  
කපා ඇදපියාත් නිමැලිය නොගැකිවෙයි ඒ රත්නෙල්වනය සිසාර  
ජලය කෙලවර නිලවණින් රත්ත සෙවන සුරහි සුගැකි මකරඤ  
පුරිතකුසුම සමාකිණිවු, සතරගවුපුළුලැහි නොරගඵලාවද මරුන්  
මාලාදි කවිජුරකවනුකතමාලාදි සුළුගස්වනයක් පිහිටියේය, ඉන්  
පිටත් සතරගවු සතරගවු පුළුලැහි තාතා කදලිවනයක් පිහිටි  
යේය. ඊට අනතුරුවම යාලතාලි ප්‍රමාන ඵලඇති පණතොරු මාතා  
වනය පිහිටියේය, මෙසේ ඉන් පිටත තාරගඵරග සන්තිරුමු පිළි  
කාදි තාතා මධුර ඵලනරිත වනයදී සුවිසිවනයක් හා සවණින්  
වණින් පවිතයද ජිලිල් වනය හා අඹ මිශ්‍රක වනය පිහිටියේය, මේ  
ගැමවනයන් වටකෙරෙමින් හුනවනයක් පිහිටියේය, මෙසේ  
යපොකත්තප්‍රකාරවු සුවිසි වනයක් හා සවණින්වණින් පවිතාදී  
සපොකත්තපවිතයකින් ඡද්දන්තවිල ගොභාමානවය.

මතුකිනිනම්විල මධ්‍යයෙහි පස්විසි යොදුනක් තැන් පමණ  
ආදසහලයක් මෙන් ප්‍රසන්නොදකයවිය, ඉන් පිටත ඇතුන්  
සපාවනතරම් ජලයෙහි දෙගවු පමණ පුළුලැහි සුදුනෙළුම් වන  
යෙක් ඒ ජලය සිසාර පිහිටියේය, එසේම දෙගවු පමණ පුළුලැහි  
රත්නෙළුම් වනයක් ඒ ජලය සිසාර පිහිටියේය, එසේම දෙගවු  
පමණ රත්තකුමුදුවනය, සෙවනකුමුදුවනය, රත්තොත්ඵලවනය,  
නිලොත්ඵලවනය, සෙවනොත්ඵල වනයයි සත් වනයක් පිහිටි  
යේය, එහි සරස දුළුන නෙළුම්දලි තගුලිය ප්‍රමාණවෙයි, පුරුක්  
ගැට මහනෙරිමුඩ ප්‍රමාණවෙයි. මල්කැකුළු මහසව ප්‍රමාණවෙයි,  
පිපුනුමල් රත්තක් ප්‍රමාණවෙයි, වානප්‍රහරණයෙන් සුවද මකරඤ  
කෙසුරු නගා පිසුම් පත්‍රයෙහි ගෙලයි, එහි ජලබිඤ්ඤිමෙන කැටි  
වෙයි, සුග්‍රීවාපයෙන් කැකැටි ගින්නෙන් ඉදුන් යකඩ ගුලිමෙන්  
සොභාමත්ව පොකුරුමියෙහි දිව්‍යරසවත්ව තිබෙයි, හිමවත වසන  
උපොසථ ඡද්දන්ත තාගේඤ්ඤෝ ඒ පොකුරු මී ගෙණ පසේ  
බුදුන්ව පිළිගත්වත්, ඉර්බිමත්හු ගෙණ වලඳත්, සිඬවද්‍යාබරයෝ  
අභසින් ගෙණයෙත්. ඒ යන්වනය සිසාර දෙගවු පුළුලැහි උක්  
වල්කා කරල් ඇති සුවද රත්නෙල් වනයක් පිහිටියේය, ඊපිටත  
දෙගවු පුළුලැහි තිඹරු, සකවනය, කක්කාරිවනය, ලාබුවනය,  
කුමුඩුවනය, ආදී වැල්වනය පිහිටියේය.

ඒ සුමිති ගවු පුළුලැති දෙලොස්වකය සිසාර දෙගවු පුළුලැති පුගවාක්ෂප්‍රමාණ මහඋක්වනයෙක් පිහිටියේය, නිමවන වසන ගසනි නාගේන්ද්‍රයෝ ඒ මහඋක්වැක් බිද ගල්පිටහලා පසින් මිහිති. එකල උක්වැති සුළුගල් පොකුණු පිහිටි ගල්වැසිලි පිරෙහි, හේ සුයෑතාප යෙන් වියලි බිරපාසා ය පිළු සෙසින් සුදුවැනී දිව්‍යරසවත නිබෙසි, ගසනි නාගයෝ ඒ මධුර පිළුගණ පසේ බුදුවරයන්වහන්සේලාට පිළිගන්වත්. ඒ උක්වනය සිසාර දෙගවු පුළුලැති කදලිවනයෙක් පිහිටියේය, ඒ කදලිවනය සිසාර දෙගවු පුළුලැති උරුමානාමු ජමු ජමබිර රේරග වරඹල සන්තීර පුගමුද්දිකාදී කුනතාලතම් දෙතුලාදී නානා මධුර එලහරිත වාක්ෂලතා වනයෙන් පිහිටියේය, මෙසේ හෙයින් ඒ මන්දකිනිවිල සොහොමානවිය. ඒ නිමල වනයෙහි මේ දඹදිවට සංකුණුවු සියයක් යෙදුන් උසඇති දඹ රැකෙක්විය, සරදිගට හිය අතුසතර හා අතුසතර සාබාවණ්ඩලය වට තුන්සියයක් යොදුන්විය, අතුසතරින් හා රැකින් මහත් ගඟා නිති වැහෙහි, කලාසායකවු ඒ දඹරැක මාදියකල සා නිත්‍යාමාත එලහරිතවෙයි, ඒ දඹ රැකින් වැහුනු ගඟාවෙහි දෙගං ඉවුර ගඟබඩ වැටුනු එලබ්ජයෙන් සවණිකුර නැගෙහි, හේ සවණිකුර ක්‍රමයෙන් ගඟින්ගොස් මුහුදුවෙරළට පැමිණ මාගැහිටු ජාලොකාද සවණියයි ලොක සමවනවිය.

ඒ නිමවන්ති දෙලොස්ගවු තැන් සියලු සතුන් තැනිගන්වමින් සිංහනාදකරණ සිංහගන්ගෙන් හා අහසින්ගන ඡදානන උපොසථ වලානක අභවයන්ගෙන් හා මධුර නාදකරණ කරවික සතුන් හිර මයුර කිදුරු නාරිලතාදීන්ගෙන් සොහොමන්විට, ගැල්වන පියුම් වනාදියෙහි ගැසිණේ සවණිහංසාදීන්ගෙන් යවානිණිවිය, මෙසේ නිමල විහාරය කියත්. බෙහෙව පොලොන්නරු පුර පරක්කම් බාහුතමිරජ නිමල විහාරය අසා මරණාසන්නයෙහි බුදුසසුන් වැව කුසලානුභාවයෙන් නිමලයෙහි කලාසායකව නරදේව තම් ගුමාවු දේවතාවෙක්ව ඉපිද එවුනු මෙමුත්‍රිබුදුන් දකින්නේමැයි.

මෙසේ සකලසත්‍ර මනෝහර දර්ශණ ශ්‍රී සොහොගමුපසොහිත වාක්ෂ පථිත ගඟා ගැලි දෙලින් වැලිතලා ගල්තලා ලියමුළු ගල් ගුහා රැක්සෙවන මිණිගුහා රංගුනාදියෙන් හා නිත්‍යාමාත එල හරිත නොයෙක් වතපනියෙන් සැදුම්ලත් අනොතපන ඡදානන මන්දකිනි රථකාර කණිමුණක සිංහප්‍රතාපය යන සපනමහ විල්ව වතුළු සුයෑතාදී ගමනයෙන් සුසකව වියලෙන්තානුය. මෙසේ වතුළු සුයෑතාදීගමනය ගෙණකැර දක්වා සඵසගසකාරයන්ගේ අතිත්‍යතාව ප්‍රකාශකොට සිංලු සකයන් දහසිලාදී කුසල බමිව යෙහි යොදා පස්වන සුයෑතාදී ගමනය දක්වා වදාරණයක්; "ගොතිබො සො හිකබ්වෙ" යනාදී පාඨය වදාලෙන්න.







මහාසමුද්දෙ, මහාසමුද්දෙයෙහි, උදකං, සිද්ධි ඉතිරිවූ ජලය, සංඛාති, සිටිනේය; නිත්‍යසංයෝජනිකමිපි, තුන්දහසක් යොදුනුදු, විෂභ සංයෝජනිකමිපි, දෙදහසක් යොදුනුදු; සභස්සංයෝජනිකමිපි, දහ සක් යොදුනුදු; මහාසමුද්දෙ, මහාසමුද්දෙයෙහි, උදකං, රත්වූ ජලය, සන්ඛාති, සිටිනේය; නවසභස්සංයෝජනිකමිපි, නවසියයක් යොදු නුදු; මහාසමුද්දෙ, මහාසමුද්දෙයෙහි; උදකං, උදකය; සන්ඛාති, සිටි නේය, පඤ්ඤාසංයෝජනිකමිපි, පනස්යොදුනක් පමණද; සත්තතා ලමි, සත්තලක් පමණද; (තලෙක්නම් අසුරියන් තල්ලුකෙක් ප්‍රමාණය කියත්. එසේම) ඡාතලමිපි, සතලයකුදු; පටතාලමිපි, පස් තලයකුදු; චතුතාලමිපි, සතරතලයකුදු; තිතාලමිපි, තුන්තලය කුදු; විතාලමිපි, දෙතලයකුදු; තාලමත්තමිපි, එක්තලයක් ප්‍රමාණද; මහාසමුද්දෙ, මහාසමුද්දෙයෙහි; උදකං, මහමෙර සිසාරු සිටිය සත්තමහාසාර ජලය හා අභවකණ්ණික පථනය පටන් සන්තිස්ස දසදහස් තුන්සිය පනස් යොදුන් චක්‍රවාට පථනය හාත්පසින් ඇතුළත පැහැර සුවාසු දහසක් යොදුන් ගැඹුරුව සිටි අහෝ මහා සමුද්දජලය ක්‍රමයෙන් සිද්ධි සාප්‍රවූ තාලවාක්‍ෂ ප්‍රමාණවූ උදකය; සන් ඛාති; සිටිනේය; සත්තපොරිසමිපි, සප්තපොරිය ප්‍රමාණවද; මහා සමුද්දෙ, මහාසමුද්දෙයෙහි ජලය; සංඛාති, සිටිනේය; (පොරිසයෙක් නම් පස්රියනක් හෝ තැගිඅතක් උසයයි කියත්. එසේම) ඡපොරි සමිපි, සපොරියයෙක්ද; පඤ්ඤාපොරිසමිපි, පටපොරියයෙක්ද; චතු පොරිසමිපි, සතර පොරිස ප්‍රමාණවද; තිපොරිසමිපි, පොරිසතු යෙක්ද; විෂප රිසමිපි, විෂපරිසවයෙක්ද; පොරිසමිපි, පුරුෂප්‍රමාණ වද; අභිසපොරිසමිපි, අභිපුරුෂ ප්‍රමාණවද; කටිමත්තමිපි, කටිප්‍රාමාණවද; ජන්තුකමත්තමිපි, දකක් පමණද; ගොප්‍යකමත්තමිපි, ගොප්‍යමාත්‍රවද; මහසමුද්දෙ, මහාසමුද්දෙයෙහි; උදකං, ජලය, සන් ඛාති, සිටිනේය; භික්ඛවෙ, මහණෙහි; සෙය්‍යථාපි, යම්සේ; සර දසමයෙ, බිතර වස් යන සරදසමයෙහි, පුලලප්‍රසිතකෙ, මහත් මහත් වැසිපොද වැදගැනීමි ඇති; දෙවෙවස්සනෙන, වැසිවස්තා කල්හි; තථ තථ, ඒ ඒ තන්හි; ගොපදෙසු, ගවකුරවල්හි, උද කානිඳිතාති හොනති, ජලයෝ පිරිසිටිනාහු වෙද්ද; භික්ඛවෙ, මහ නෙති, පඤ්ඤාමසසුරියස්ස, පස්වන සුය්‍යායෙන්; පාතුභාවා, පහල වීමෙන්; අංගුලිපබ්බතෙමනමත්තමිපි, ඇඟිලිපුරුක් ගලා තෙමන මාත්‍රයකුදු; මහාසමුද්දෙ, මහාසමුද්දෙයෙහි, උදකං නහොති, ජල තැතිවන්නේය; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; එවං, මෙසේ; සංඛාරු, ඉඤ්ඤා යානිඤ්ඤා ප්‍රතිබ්බසම්පගසකාරයෝ; අනිච්චා, අනිත්‍යය; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; එවං, මෙයාකාරයෙන්; සංඛාරු, සම්පගසකාරයෝ, අඤ්ඤා, අසීර්ඛාවින් අවයන; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; එවං, මෙයා කාරයෙන්; සංඛාරු, සම්පගසකාරයෝ, අනස්සාසිකා, ආසසාවද

බැවින් සුඛාසාදවිරහිතයහ; හික්කවෙ, මහතෙති; යාවපිදං, යම් තාක් අනිත්‍යකෙලවරකොට ඇති මේකාරණයද; සබ්බසංඛාරෙසු, සියලු සහසකාරයන් කෙරෙහි; නිබ්බිදිදිකුං, කලකිරෙන්නට; අලං ඵල, සුන්තේමය; විරජ්ජිකුං, නොඇලෙන්නට; අලං, සුදුසු වන්නේය; විමුච්ඡිකුං, වයකුකාමකෙලයකාමයෙන් මිදෙන්නට; අලං, සුදුසු වන්නේමය.

මෙසේ සම්මාරවාරණකෙසරිත්‍යායමානවූ සම්ඥරජොත්තමයා තත්වනන්තේ පස්වැනිවූ සුයෙඝ්ඤාමනසෙන් ලෙකවිතාය කාරණය ගෙනහැරදක්වා අසුසාරදහසක් යොදුන් ගැඹුරැවූ මුහුදු කුහරය දක්වමින් අනිත්‍යප්‍රකාශකොට සවන සුයෙඝ්ඤාමනස ගෙන හැර දක්වනසේක් “ගොතිබො සො හික්කවෙ” යනාදී පාඨය වදාල සේක.

හික්කවෙ, මහතෙති දිසස්ස අද්ධුතො අවමයෙන, දිසිකාලයක්හුගේ අවැමෙන්; කද්ධිකරහවි, කිසිකලෙක්හි; ඡවෙඨාසුරියො, සවන සුයඝ්ඤායෙන්; පාතුභාවති, පහලවේද; අයං, මේ යථොක්ත ප්‍රකාරවූ සොසමයො, ඒ විනාශකාලය තෙම; ගොතිබො, වන්නේමය; හික්කවෙ, මහතෙති; ඡවෙඨාසුරියස්ස, සවන සුයඝ්ඤායෙන්; පාතුභාවා, පහලවීමෙන්; අයඤ්චමනාපඨවි, මේ මනා පාරිවිසද; සිතෙරුපබ්බතරුජා, සිතෙරු පථිතරුජයාද යන දෙදෙන; ධූපායනති, තෙමේ දුම්නැගෙති; සක්ඛුපායනති, ගාත්පසින් දුම් නැගෙති; සමපධුපායනති, එකම ධූමචාලාවක්මෙන් විශෙෂයෙන් දුම් නැගෙති; හික්කවෙ, මහතෙති; සෙය්‍යථාපි, යම්සේ; ආලිමපිතො, ගිණිදල්වන ලද්දවූ, කුමනකාරපාකො, කුමල්පාකය ගෙවත් කුමනකාරයන්ගේ වලන් පව්වලය; පඨම පඨමං, ප්‍රථම ප්‍රථමව; ධූපෙති, දුම්නැගේද; සක්ඛුපෙති, ගාත්පස දුම්නැගේද; සමපධුපෙති, එකම ධූමචාලයක්මෙන්; විශෙෂයෙන් දුම්නැගේද; හික්කවෙ, මහතෙති; ඵලවෙවබො, ඵපරිද්දෙන්ම; ඡවෙඨාසුරියස්ස, සවන සුයඝ්ඤායෙන්; පාතුභාවා, පහලවීමෙන්; අයඤ්චමනාපඨවි, යටින් යක්වල ගල පවත් මේ මනා පාරිවිසද; සිතෙරුපබ්බතරුජා, සක්ඛුභවනය දක්වා මහමෙරු පථිත රුජයාද; ධූපායනති, උග්‍රණාහිතපනව කකියා දුම්නැගෙති; සන්ධුපායනති, ගාත්පසින් දුම්නැගෙති; සමපධුපායනති, එකම ධූමචාලාවක්මෙන් විශෙෂයෙන් දුම් නැගෙති; හික්කවෙ, මහතෙති; ඵලං, මෙයාකාරයෙන්; සංඛාරං, සහසකාරයෝ; අද්ධුවා, අද්ධුවයහ; හික්කවෙ, මහතෙති; ඵලං, මෙයාකාරයෙන්; සංඛාරං, සහසකාරයෝ; අනස්සාසිකා, අනාසාද බැවින් සුඛාසාද වීරහිතයහ; හික්කවෙ, මහතෙති; යාවඤ්චිදං, යම්තාක් අනිත්‍ය කෙලවරකොට ඇති මේ කාරණයද; සබ්බසංඛාරෙසු, සම්මසහසකාරයන් කෙරෙහි; නිබ්බිදිදිකුං, කල

කීර්තනට, අලංචව, සුත්තේමය, වීරජ්ඣං, නොඇලෙන්තව,  
අලං, සුතුං; විමුච්ඡං, සමාසසකාරයන් නෙරන් මිදෙන්තව;  
අලං, සුත්තේමය, මෙමේ බුඩ්ධිතාප්පසකාරකර්මකාරකර්ම  
කර බමුණෙනෙය්නික ප්‍රතිපත්තිය යන වතුමේසාරදසඤ්ඤානෙය්  
විසාරදව පවත්නාවූ ඤානෙය් ඇති සමුදරජාතනමයාණන්  
වහන්සේ සවන සුමේය්ද්ගමනය ගණනැරදක්වා අතිතය ප්‍රකා  
ශකොට සත්වන සුමේය්ද්ගමනය දක්වා වදාරණසේක් “ගොතීවො  
සො භික්ඛවෙ” යනාදී පාඨය වදාලසේක.

භික්ඛවෙ, මහතෙනි; දීඝස්ස අද්ධුතො අවට්ඨෙත, දීඝිකාල  
යක්හුගේ ඇවැමෙන්; කදුචිකරහව, කිසිකලෙක්හි; සත්තමො  
සුරියො, සත්වන සුමේය්ගේ; පාතුහවති, පහලවේද; අයං, මේ  
යප්පාකන ප්‍රකාරවූ; සො සමයො, ඒ විනාශකාලයනෙම; ගෙති  
වො, වන්නේමය; භික්ඛවෙ, මහතෙනි; සත්තමස්ස සුරියස්ස, සත්  
වන සුමේය්ගේ; පාතුහවා, පහලවීමෙන්; අයස්සවමාපඨවි, මේ  
මහා පාඨවියද; සිතොරුපබ්බතරුජා, මහමෙරු පථිතරුජයාද;  
ආදිප්පනති, ගිනිවැදගෙන ඇවිලෙන්නාහු; පථලනති, හත්  
පසින් ගිනිතෙත ඇවිලෙන්නාහු; එකජාලි හවනති, එකම වෙති  
භාලයක්මෙන් වන්නාහු; භික්ඛවෙ, මහතෙනි; කායමානානං,  
ගින්නෙන් දූවෙනලද්දහු; ඛණ්ඩමානානං, ගිනිගෙන ඇවිලෙන  
ලද්දහු; විනස්සමානානං, එසේම විනාශවන ලද්දහු; ඉමිස්සාව  
මහාපඨවිය, මේ මහා පාඨවියගේද; සිතොරුස්සව පබ්බතරුජස්ස,  
මහමෙරු පථිතරුජයාගේද; වාතෙන බිතතො, හිතිජතක ප්‍රවණ්ඩ  
වාතගෙන් තහනලද්දහු; අගති, වෙතිහු; යාවමුගමලොකාපි, යම්  
තාක් බ්‍රහ්මලොකයද; (ඒතාක් දක්වාම) ගව්ජනති, යන්නාහු;  
භික්ඛවෙ, මහතෙනි; කායමානස්ස, ගින්නෙන් දූවෙනලද්දහු;  
ඛණ්ඩමානස්ස විනස්සමානස්ස, එසේම විනාශවන්නාහු; මහතො  
තෙජ්ඣක්ඛනෙත අභිභූතස්ස, මහත් වූ වෙතිසකකියෙන් මඛන ලද්  
දහු; සිතොරුස්ස පබ්බතරුජස්ස, මහමෙරු පථිත රුජයාගේ;  
යොජනසතිකාතිපි කුටාති, ඉපිල වැටෙන්නාවූ සියක් යොදුන්  
පමණවූ ගල්කුළු; පථලනති, මහමෙරුන් සිදිසිදි වැටෙමින් අහස්  
හිම ගින්නෙන්ද සුහුච්ඡු වන්නාහු; මිඝොජනසතිකාතිපි,  
දෙසියයක් යොදුන් පමණවූද; කුටාති, මෙරින් ඉපිල වැටෙන ගල්  
කුළු සිදි වැටෙමින් අහස්හිම විනාශවන්නාහු; තිඝොජනසතිකා  
තිපි, තුන්සියයක් යොදුන් පමණවූද; කුටාති, ගල්කුළු සිදිවැටෙ  
මින් තස්තේය, වතු යොජනසතිකාතිපි, ආරසියක් යොදුන් පම  
ණවූද; කුටාති, ගල්කුළු සිදිවැටෙමින් විනාශවන්නාහු; පථයො  
ජනසතිකාතිපි කුටාති, පන්සියයක් යොදුන් පමණවූ ගල්කුළු  
ගෙවත් ප්‍රභලිත ගින්නෙන් දහ මහමෙර පිපිර යරසව දුවන පත්



සියයක් යොදන් පමණවූ ගල්කුළු, පළුපුළු, සිදිවැටෙමින් අගස්තිම ගින්නෙන්ද සුනුච්ඡුනු වන්නාහුය; හික්කිවෙ, මහතෙති, කියමානානං, ගින්නෙන් දූවෙනලද්දවූ; බියමානානං, එසේව දැනලද්දවූ; විතසාමානානං, විතාශවනලද්දවූ; ඉමියාව මහා පඨවියා, මේ මහා පෘථිවියෙන්ද; සිතෙරුසාව පබ්බතරුපසා, මහා මෙරු පළිතරුපසාගේද; ඡාරිකා, ගඵ, තෙවපඤ්ඤායති, නොම දක්නාලැබෙයි; තමසි, දුලි හෝ අගුරු දක්නා නොලැබෙයි; හික්කිවෙ, මහතෙති, පෙය්පාපි, යමිසේ, කියමානානං, ගින්නෙන් දූවෙනලද්දවූ; බියමානානං, ගින්නෙන් දූවෙනලද්දවූ හෝ; සප්පියාවා, සුතයාගේ හෝ; කෙලසාවා, තිලකෙලයාගේ හෝ; තෙවඡාරිකාපඤ්ඤායති, ගඵ නොමදක්නාලැබෙයි; තමසි, දුලි හෝ අගුරු නොමදක්නාලැබෙයි; හික්කිවෙ, මහතෙති; එවමෙව බො, එපරිද්දෙන්ම; කියමානානං, ගින්නෙන් දවනලද්දවූ හෝ; බියමානානං, ගින්නෙන් දවනලද්දවූ; විතසාමානානං, විතාශවනලද්දවූ; ඉමියාව මහා පඨවියා, මේ මහා පෘථිවියෙන්ද; සිතෙරුසාව පබ්බතරුපසා, මහමෙරු පළිතරුපසාගේද; ඡාරිකා, ගඵ; තෙවපඤ්ඤායති, නොමදක්නාලැබෙයි; තමසි, දුලි හෝ අගුරු දක්නා නොලැබෙයි; හික්කිවෙ, මහතෙති; එවං, මෙයාකාරයෙන්; සංඛාර, උපාදිනනානුපාදිනන සියලු සහසකාර ධර්මයෝ; අද්ධවං, අභිච්ඡාදිත් අධිපත; හික්කිවෙ, මහතෙති; එවං, මෙයාකාරයෙන්; සංඛාර, උපාදිනනාදී සියලු සහසකාර ප්‍රවෘතීන්ධර්මයෝ; අනස්සාසිකා, අනස්සාද බැවින් සුඛස්වාද විරහිතය; හික්කිවෙ, මහතෙති; යාවච්ඡං, යමිතාක් අනිත්‍ය කෙලවර කොට ඇති මේ කාරණයද සබ්බසංඛාරෙසු, ඉඤ්ජිකානිඤ්ජික ප්‍රතිබ්බවූ සියලු සහසකාරධර්මයන් කෙරෙහි; නිබ්බිද්දං, කලකිරෙන්තව; අලංඵව, යුත්තේමය, විරජ්ජං, නොඇලෙන්තව; අලං, යුතුය; විමුච්චිං, මිඳෙන්තව; අලං යුත්තේමය.

මෙසේ චක්‍රවාටපළිතය හා මහාපෘථිවිය හා මහමෙරු යුගකිර ජ්වරාදීන් හා වාතූමානාදී සදෙව්ලොව හා බ්‍රහ්මපාරිසද්‍ය බ්‍රහ්මපුරොහිතය මහාබ්‍රහ්මය යන තුන් බ්‍රහ්මලය දක්වා චක්‍රවාට පළිත පටන් මුළුසක්වල සත්තිරුකැගි නොයෙක්වා දහස්ලක්ක කොටගණන් හවුරුදු මුලුල්ලෙහි සප්තසුර්‍යප්‍රභාවයෙන් විශලී ධ්‍රැමාකුල වෙමින් ගිණිගෙන ඇවිලෙමින් දිලියෙමින් භූගුරුමින් පිපිරෙමින් අසතිපාත කොටසතයහු ගජිනාසෙසින් සමස්තලොකය හිතීජතක ශබ්දකෙරෙමින් විසිඅනාකලායක් හවුරුදුගණන් අඩු නොකොට අනන්ත දිසිකාලයක් මුළුල්ලෙහි තෙජොසංවතීයෙන් ලොකය නැසී බ්‍රහ්මලොව දක්වා ගිගුම් දෙමින් හැවුලුනු ගිනි නිපි ගිහෙල් දැගිය තැන්හි ගලුතැවුමෙන් ඒතාක් මුළුලොවත් දහොස්



දූර්වලෙන් හසුකොට ගන්නාකරම් ගඵ හෝ දුර්වල හෝ අතුරු හෝ කැතිව යව අප්‍රාකාශයෙහි පටන් මනෙතන් පරිත්‍යාග නම් බල ලොව දක්වා එකකුගරව සණකාකාර දක්වා සිටිනෙය.

එකල යව අවිච්ඡේදනි පටන් මහා බ්‍රහ්මනම් බලලොව ඇතුළත් කොට ගැසිරුණු සියලු දිව්‍ය බ්‍රහ්ම වසවතීහි ලක්ෂ්‍ය නිරන්තරික ස්වරූපයට හිමිනාත්කාමය සකල සත්වයෝ මරණින් මැකී අද්විතීයව ගොස් කෙලලක්ෂයක් සක්වල සත්‍යසත්‍යව සණකාකාරය පැතිර පවත්නෙය.

“කොටිසත සහසසතං චක්කවාලං චිලියති  
නෙතොධාතුවපකොපෙන යදලොකො විනස්සති”

මෙසේම උදකතෙන් කල්පයක් නස්නා කල්හි යවකී ක්‍රමයෙන් කල්පවිනාශයට ගවුරුදු ලක්ෂයක් හිබියදී ලොකබ්‍රහ්මනම් කාමා වචර දේවාතාවෝ කල්පප්‍රකාශය කෙලලක්ෂයක් සක්වලට කියා ගැව්දිති; එතැන්පටන් ගවුරුදු ලක්ෂයක් ගෙවීමෙන් කල්පවිනාශ කර මහමේඝයකැහි කෙලලක්ෂයක් සක්වල එකපැහැර වමොනෙරෙ මින් අනන්තානාවෙසි, එතැන්පටන් වැසිනැතුව ලොව නසිමින් ක්‍රමයෙන් අනන්ත දිශිකාලයක්හුගේ ඇවෑමෙන් කල්පවිනාශක ක්ෂාණිකදකනම් මග මෙසයක් නැහි පළමුකොට සිසුම් සිසුම්ලෙස වසිමින් ක්‍රමයෙන්වැඩි ඇඹුලදඩු කීදඩු පුවක්තුරු තල්ගස් පමණ බාමොකද වැසිපොද වසිමින් රාජධානිජනපද සැරසරින් සාගර මේරුයුගකිර හිමවත් පෘථිවි චක්‍රවාටපථිත දෙවිලොව බලලොව දියවගොස් ආද්විතීයවගෙහි විනාශ කෙරෙයි, වැසිපොද වැඩුනු වැ කුනු වෘක්ෂපථිත දියවගෙහි, කෙලලක්ෂයක් සක්වල මහවාතයෙක් රැක ජලය පැතිරයානොදෙයි, දිසෙහි බහාළු ලුනුකැව ගෙසින් බාමොදකයෙන් යවමු පෘථිවි පථිත චක්‍රවාට දෙවිලොව බලලොව දියවගොස් ආද්විතීයව ගෙසි, මිනිස්ලොවට සැත්තෑ අවලක්ෂ අසු දහස්සසියයක් යොදුන් මත්තෙහි පිහිටි සවන ආගස්සරනම් බල ලොව දක්වාගැම විනාශවුනු බාමොදකය වහා අනන්තානාවෙමින් යව අප්‍රාකාශයෙහි පටන් මනෙතන් පරිත්‍යාගනම් බලලොව දක්වා සියව සකාකාකාරව සිටින්නෙය; එකල යව අවිච්ඡේදනි පටන් මනෙතන් මහාබ්‍රහ්මනම් බලලොව ඇතුළත්කොට ගැසිරුණු සියලු දිව්‍ය බ්‍රහ්මාදි සකලසත්වයෝම මරණින්මැකී අද්විතීයවගොස් කෙලලක්ෂයක් සක්වල සත්‍යසත්‍යව සියව සණකාකාර පැතිර පවත්නෙය; ආපෝසත්වතීය නම් වේ, එයින් කියන,

“කොටිසත සහසසතං චක්කවාලං චිලියති  
කුපිනෙන යදලොකො සලිලෙන විනස්සති”.

වාතයෙන් කල්පය නස්නාකල්හි යථාකත ක්‍රමයෙන් විෂ්කම්භ කර මහමෙහෙය පටන් අනෙකවණිකාසග්‍රයක්නුයේ ඇවෑමෙන් කල්පවිනාශක වන වාතයක් නැති පළමු පටන් ක්‍රමක්‍රමයෙන් සියුම් රජස් මහා රජස් සියුම්වැලි මහවැලි බොරළු වැලිකැට ගල් මහගල් ජළිත වාතය උපුටා අභය නයා බිට නොහෙලා අඹරවමින් සමයාලෝකය හිඟජනනා ශබ්දකෙරෙහිත් සමවණයෙන් සුනු විසුනුකොට අදර්ශනයට පමුණුවයි. යට වන පෘථිවියෙන් ප්‍රවණි වාතය නැති සියයක් යොදන සාරසියයක් යොදන පමණ මහා පෘථිවි ප්‍රදේශයේ බිඳ වාතවේගයෙන් අභසට නගා සුනුවිසුනු කෙරෙයි, එසේම කෙලලාසයක් සක්වල කලපානන මහාවාතය නැති පෘථිවි නිවැන්පළික හෙමේරු චක්‍රවාට අභසට නගා එක පැහැර චනාශකෙරෙයි, අහසොලවින් මහසොලව නිවැන් නිව වන මහමෙරන් මහමෙර සක්වලගලින් සක්වලගල දෙවිවීමින් දෙවිවීමක බිඳවීමින් බිඳවීමක සමුදායවෙමින් ඇඹරෙමින් සුනුවිසුනුවෙමින් අදර්ශනයටයෙන්, මිනිස්ලොව පටන් එක්කෝටි සලසා විසිතුන්දහස්සාරසියයක් යොදන මත්තෙහි පිහිටි නවවන සුහසිනාකනම් බිමලොව දක්වා ඉළලෝ විනාශවෙයි, ජලපාල වාතවේගයෙන් අභසට නැති වසිර අභයානාවෙයි, මේ මිනිස් ලොව පටන් එක්කෝටි හිස්තුන්ලස විසිදහස් සසියයක් යොදන මත්තෙහි පිහිටි දසවන වෙලප්පලනම් බිමලොවය, අසැඟු සත්‍යය යන බ්‍රහමලොකවය පැහැර යට අපවාකාශයෙහි පටන් මුලුලොව සියළු සණාකිකාර පැහිර සිටිනෙදැ එකල අවිච්ඡේද පටන් නවවන සුහසිනිකය ඇතුලත්කොට ගැසුරුණුවූ සකල සත්‍යයේ මරණින්පැති කෙලලාසයක් සක්වල සණාකිකාර පැහිර වන්නේයැ එයින් කිහි.

“කොටිසතසගයසංකං චක්‍රවාලං විලිංචති

වායොධාතූපපානොපෙන යදලොකො විනාසාති”

සත් සත් වරෙක ගින්නෙන් කපනැසීගියකල අවවෙති අව වෙනිපර ජලයෙන් කපනැසී මෙම ක්‍රමයෙන් සුසාවිවරක් ජලයෙන් නැසී සම්ප්‍රණීවූකල වාතයෙන් එක්වරෙක කප නස්නේයැ එයින් කිහි.

සත්‍යසත්‍යාගිනාවාරා අට්ඨමෙ අට්ඨමෙදකා

චතුසට්ඨිදපුනානා එකොවාසුවරොසියා

මෙසේ තෙජොසත්වතීය, ආපොසත්වතීය, වායොසත්වතීයයි කීයා තුන්ප්‍රකාරයකින් හෙකලපය නස්නේය, එයින් සත්තිරු නැති මේ කලපය ගින්නෙන් නස්නේය; ඒබව ප්‍රකාශකරන්නාවූ සතරාමර ලෝකේකගුරුවූ සමනාහද්‍රවු පරදුකඩුකඩු කුරුණා හිඟනවූ සම්බම්බන් සමාකාශයෙන් වසදන සම්බන්ධතාවයන්

අවබෝධකළාවූ සම්පූර්ණජාතනමයානන්වහන්සේ සන්තසුද්ධාද් ගමනය ගෙනගැර දක්වා “එවං අනිද්වා භික්ඛවෙ සංකාරා” යනාදීන් මුලුලෝවාසීන්ට අනිත්‍ය ප්‍රකාශකොට තමන්වහන්සේ විදින ලෝකවිදු ගෙසින් ලෝකමත්තාභිසේදක ඒ ලෝකවිනාශ කාරණයෙහි ආර්ය්‍යානිපල ප්‍රතිලාභයෙන් නුවනමෝරාසිටි දිව්‍යමත්‍රය යන්ගැර සංකාරයෙහි වැදගෙව පව්කෙලකොපයෙන් තැවෙත් නාවූ නුමුහුකළ නුවනඇති සන්තෝෂකයා අතුරෙන් කවරෙක්නම් ඒ ලෝකවිනාශ මත්‍රණයකොට කියන්ට සමත්වේද, කවරෙක් නම් ඒබව සැබෑකොට අදහන්තෙහිදැයි කියා මගන්වූ ධර්මයන් වේගයට පැමිණීමෙන් දක්වමින් “යත්‍ර භික්ඛවෙ” යනාදීන් පාඨය වදාළයේක.

භික්ඛවෙ, මහතෙනි; අසම්මතාපයවි, භම් මහා පෘථිවියද, සිතෙරුපබ්බතරාජා, මම් මහාමේරු පථිත රාජයාද යන දෙදෙනා; භික්ඛසානනි, ගිනිගෙන ඇවිලෙන්නාහුයි ගින්නෙන්ද, චිත්තාසවන් නාහුයි; නභවිස්සනනි, නැවත නොවන්නාහුයි ඉති, මෙසේ; තත්‍ර, ඒ ලෝකය ගින්නෙන්ද නැතිවන කාරණයෙහි; අසුසුත්‍රදිව්‍ය පදෙහි මාගිපල ප්‍රතිලාභයෙන් නිව්‍යානපදයදැක සිටි ආර්ය්‍යපුද්ගල යන් ගැර කොමනතා, අනික් කවරෙක් මත්‍රණයකොට කියන්ට සමත්වේද; කොසඬාත, කවරෙක් සත්‍යකොට අදහන්තෙහිද, මෙසේ ආලපන නැමති මෙසගජ්ජා නමගින් දසසහස්‍රිලෝකධාතු වෙති එකපැහැර සබ්මොමාන වමීකරන්නාවූ සම්පූර්ණජාතනම යානන්වහන්සේ සන්තසුද්ධාද්ගමනය ගෙනගැර දක්වා මුළුලෝවාසීන්ට අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය, සුකාශකොට සහසකාර ලෝකන්තාභිතය ත්‍රිවිධකාරණයෙන් නිර්ණයකොට විසිඅනන්‍ය කල්පයක් ආයුගෙවෙත්තුරු ගින්නෙන් දද බබ්‍රොව පැහැරසිටි ජාතිචාලොපවේශ්දය දක්වා සන්වතීනම් අසංඛ්‍ය කල්පයහයි වදාළයේක.

ඒ චාලොපවේශ්දනයෙහි පටන් සමපත්කර මහමෙසය දක්වා ඒ අතර විසිඅනන්‍යකල්පයක්හුගේ ආයුමදකුත් අඩුතොකව යට අප්වාකාශයෙහි පටන් මනෙතන් සතරවන පරිත්‍යාහ නම් බම්මොවදක්වා මුලුලොවතැසී සිසව සණ්ඨකාරවසිටීම සන්වතී ස්වාසි අසංඛ්‍යකල්පය නම් වේ, ඒ සමපත්කර මහමෙසය නම් පින්කළ සියලු සත්‍යයන්ගේ කුසලානුභාවයෙන් ලෝකනිර්මිතය පිණිස පහලවන මේසයසංඝයන් පළමුකොට තවත් මැදින් දෙමස අතර අව දින බානපිණියෙයින් සියුම් සියුම්කොට වසිමින් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් මහත් කුමුදුතල හිදවූ මුසල පුවක්තුරු තල්ලක් පමණ වැසිපොද වසිමින් කෙලලාසයක් සක්වල තැසීගියකක් ලොව මිහිරි ජලයෙන් පුරාලමින් වැසී අනන්‍යානවසි; එකල මහවාතය



නැගි ජලය යටින් සරසින් අඹරවමින් සිදුරුගෙණ නැගෙමින් තරදමින් කරකවමින් නෙලුම්පත දියසෙයින් වැරකෙරෙමින් සන්ධ්‍යකොට වියලයි; මෙහේ අනන්‍ය දිඤ්ඤාලයක් හුණේ ඇවෑමෙන් ජලය විසළී ක්‍ෂයවෙමින් ක්‍රමයෙන් පාත්බැස පළමු ශක්‍රභාතය පිහිටිතැනට ලත්වෙයි; එකල පළමු බඹලොව පිහිටිනැන් බඹ ලොව පහලවෙයි, දෙවිලොව පිහිටිතැන් දෙවිලොව පහලවෙයි, එකල ආභාසාරාදි මතු මතු බඹලොව වසන බ්‍රහ්මරූපයන් අතු රෙන් සමහරෙක් ආයුක්‍යවීමෙන් හෝ පුත්‍රාක්‍යවීමෙන් හෝ එයින් වූතව මහාබ්‍රහ්මය බ්‍රහ්මපුරොහිතය බ්‍රහ්මපාරිසද්‍යය ප්‍රථම ධ්‍යාන තුන්තලයෙහි උපදිත්; සමහරෙක් පරනෙර්මිත වසවතීනය, නෙමිනාරතිය, තුසිතය, යාමය, යන සතර දෙවිලොව උපදිත්.

ජලය ක්‍රමයෙන් අඩුවේ; පළමු පෘථිවිස්ථානයට බාකල්හි මහා වාතය අතිශයින් බලවත්වෙමින් දබරාවෙක පුරාව්‍යුද්‍රියතක් සෙයින් භාත්පසින් නැගී දියවටකෙරෙමින් තරදමින් මිරිකයි; එකල ක්‍ෂයක් වන්නාවූ මධ්‍යරාශියක දියපිටදූමු නෙලුම්පතක් සෙයින් භාත්පසින් නැගී දියවටකෙරෙමින් තරදමින් මිරිකයි, එකල අමාරස පෘථිවිය නගයි, දෙදහසක් යොදුන් පෘථිවිතලය කිහිපිරි මලක්මෙන් රත්වත් වණිමෙන් සොහොනවෙයි, නිත්‍ය සුරහියු ගඩු පැතරෙයි, දිව්‍යරස ඕපස්ගෙන බහාලූකලක්මෙන් අමාරස වෙයි, එහි මහබෝධිපරියඬකය පිහිටන ජයභූමියථානය හැමටම ප්‍රථමයෙන් පිහිටයි, ලොවතස්නාකල හැමටම පසුව නැගෙයි එහි පූජිතීම්‍යන දක්වන්නාක්මෙන් නෙලුම්පැලයක් පැලවෙයි, ඉදින් බුදුකෙනෙකුත්වගන්සේ ඒ කප උපදිනසේක්වීමත් එහි මලක් පිපිසෙයි, නැතහොත් නොපිපිසෙයි, මේ කප එකනටුවේ මල් පසෙක් කණිකාකැබැදි පිපින, එහි පිරිකර පසෙක්වය; එකල දෙලොස්වන අව්‍යතම් බඹලොව ඇතුළුව පවසුධාමය බඹලොව අනාගාමී අරහන්‍ය බ්‍රහ්මරූපයෝ තමන් බ්‍රහ්මාත්පාද ලකුණු දන්නා සෙයින් නිදුකානෙති අපි පූජිතීම්‍හි දක්නට යම්හසි සමීචනකොට ක්‍ෂණයකින් මුළුලොව අදුරුබිඳ බෝමැඩකරාබැස රත්වත් නෙලුම්මල හා එහි පිරිකරපසක්දූක පසැස්ඇති පස්බුදු කෙනෙකුත්වගන්සේ උපදනසේකැයි උපන් ප්‍රීතියෝමිතසින් දෙඅතින් සිවුරුගෙන අහසට නැගී පස්දෙනාවගන්සේසේම ගඟා චක්‍රානතිය අභිනිෂ්ක්‍රමණය, සමුද්‍රනාඥනය, ප්‍රතිපේධය, ධම්මචක්‍ර ප්‍රවර්තය, සමක ප්‍රාචිනායුධය, දෙවොරොගණය, ආයුසංඛ්‍යාරාසා ජජනය, පරිනෙමිත මභිලාසය, යන අවතන්ති දසසහස්‍රිලාක බාහුව කළපතාදි බ්‍රහ්මපෙළහැර දකුම්භසි ප්‍රතිවාකය පවත්වමින් තමතමහසේ පවසුධාමය බඹලොවට ගියාහුය.



මෙසේ භූමිය පවත් ත්‍රිකෝණිකත්වයින් සිලිලක්ක සාරදහසක් යොදන මත්තෙහි පිහිටි අකනිච්ඡකනම් බ්‍රහ්මලොකවාසී අරහත්තනම් බ්‍රහ්මාරාජයෝ සතසග්‍රිලොකධාතුව ශරීරප්‍රභාවයෙන් ඒකාලොක කෙරෙමින් සිටුරු ගෙණගොස් බිම්ලොව තුඩු, එකල සමාන පතනිය පිණිස ආහසාරනම් බිම්ලොවත් බ්‍රහ්මාරාජයෝ ආයුක්‍යය වීමෙන් මුග්ධ අවුත් මේ මිනිස්ලොව ඔපපාතිකව උපදිත්, ඔවුහු සමකීය ශරීර ප්‍රභාවයෙන් අඳු-බඳ දිලියෙන් නාග, අගසින යන ගමන් ඇත්තාග, ප්‍රිතිසෑපම ආහාරකොට ඇත්තාග, සත්‍රි පුරුෂයෙහි යන ව්‍යවහාරයෙන් නැතිව අසංකිතායුක්‍යව අනන්‍ය දිසිකාලයක් වසන්නාහු මධුරතර පුරහිසුගකු සමාකීණීවූ පාපිච්ඡයෙන් මදක් ඇතිල්ලෙන්ගෙන දිවයා ලේගකොට ඉතා මධුරයෙහි පාපිච්ඡය අනුභවකරන්නාහු සිත ලොබ වැඩුත් වැඩුත් පාපිච්ඡය අනුභාව නව අභිකාකුල් වැනි අමාරය ඇති සතුවගීයෙන් පහලවිය, හෙද ලොහ වැඩුත් වැඩුත් අනුභාව මධුර රසඇති හදිලකාලිය පහල විය, හෙද අනුභාව මවුන්ගේ කුසලබලයෙන් කුඩුගා දුනිසනැති මුතුයේ පිරිසිදු මිහිරි සුවද ඇති සමංජනික ගාල්පහලවිය, ඒ සමන්ජනික සහල්ගෙනපහලවූ මැණික්මදුන්හි ලා මැණික් උදුන නගා පිළියෙලවූ දිව්‍යොපුත්වැනි සුවදබත් අනුභවකෙරෙමින් ජල මලඋපන, ඒජලමල නික්මීමට කලටගවගන්නා පළමු කුලයෙහිත් ජලමලමාගිබිදි ඒ ඒ සත්‍රි පුරුෂ ලක්කිණවය ගවගත්තේය, එතැන් පවත් සත්‍රියග පුෂ්පයෙහි ව්‍යවහාරයක්විය, අගසින් යන සාඨය නැතිවිය, සදමෙන් බැබළු ශරීරප්‍රභා නැතිවිය, මුළුලෝ සණකු කාරවිය, එකල ඒ සණකුකාරයට පැමිණි පුළුම කල්පිත මහා බ්‍රහ්මයෝ අගෝ අපි අනන්‍යාසංඛ්‍යාසු වලදමින් ශරීරප්‍රභාවයෙන් මුළුලොව අඳුරුබිඳ අගස සාරිසරාලුමින. දන් අපිකළකම් ඉතා බල වන්නිසායයි කියා ගමනනාග.

එකල මවුන්ගේ පුත්‍රානුභාවයෙන් ඒ සණකුකාරය විවංශ නාය කෙරෙමින් දෙසාලිය දහසක් යොදන මත්තෙහි අගස පතස් යොදන තිරුවීමනෙක් පහලවය, ඒ දුක මගන්වූ පුරහාවය, දක් වමින් සණකුකාරය දුරුකලේය, එගෙයින් මොහු සුය්‍යයෙහි නම් තැබුහ; ඒ තිරුවීමන ඉතා දුරුවනියකල පෙරයෙහිත් අඳුරට පැමිණ තිරු ගෙයින් තවත් ආලොකයෙක් පහලවීම යහපතැයි සිතූහ; මවුන්ගේ සිත්තා සමග සදවීමන පහලවිය ඒ දුක අපගේ ඡන්දයලෙසට පහලවූයේ සදහුයෙහි නම් තැබුහ. මෙසේ තිරසඳු පහළවූ දවස්හිම ඉදිරිපසුනොවී එකවිටම මහමේරු චක්‍රවාට නිමවත් පව්න දිවයින් කොදෙව් සමුද්‍ර දෙදෙව්ලොව යන සියල්ලම මැදින් දින පසලොස්වක් පොහොදවස්හිම එකවිටම පහලවිය, කෙසේ පහලවීදයත්? යම්යේ තනබත් ඉදෙකකල්හි එකවරම බ්‍රිමුළු නැගී

මෙත් එක්පියසෙක්ති ජුපථපයෙහි එක්පියසෙක්ති මිවිමිවිවෙයි එක් පියසෙක්ති සමසමවෙයි. ජුපථපයාන නොයෙක් පවිතකලපෙයි. නිනනගිනනසාන නොයෙක් සරසරත්සාගරවෙයි, සමසපයාන දිවසන් දමිදිවි දෙදගසක් කොදෙව්වෙයි, මෙසේ සමපතනිකර මහමේසස පටන් විසිඅනතුරු කලපයක්හුගේ ආයු අඩුනොහොට් ක්‍රමයෙන් ළොව තැනෙමින් ප්‍රථමකල්පික මානුෂික මහාබ්‍රහ්මයෝ සණ්ඨානාකාරයට පැමිණ ගබ්චන් නිරසද මහමෙර සක්වලගල් පහලවනතුන් දක්වා විවිධී අසබ්බකලපයනම් වේ.

එතැන් පටන් නිරසද මහමෙර ඇතිව දෙවිලොව ඇතිව බම් ලොව ඇතිව දිවයිත් ඇතිව නිමවත් සක්වලගල් ඇතිව තුන් දහසක් යොදුන් දමිදිවි සුවාසුදහසක් රාජධානි ඇතිව නොයෙක් සත්‍යමානිනී අසබ්බ ආයුෂ්කවසිරි මිනිසුන්ගේ ක්‍රමයෙන් ආයු පිරිහී දසවර්ෂිකත්ව රොග දුර්වික්ෂ ශක්‍ය අනතුරුකලපය යන එකකින් අතුරුකපක සතුන් නැසී ඉතිරි මිනිසුන් ආයු වැඩි අසබ්බයෙකුගේ නැවත ආයු පිරිහී දසවර්ෂිකත්වමින් මෙසේ විසිතුරු කාක් මුලුල්ලෙහි ගෙවා මහකලපය නස්නට ගවුරුද ලක්ෂයක් නිශිඬදී පත්තා විපතනිකර මහමේසස දක්වා විවහිසාපික අසබ්බ කලපයනම්වේ.

මෙසේ සත්වනීය, සත්වනීයාසිකය, විවනීය, විවනීයාසික යයිනිසා මහකලපය අසබ්බකලප සතරෙක්වේ. එයින් වදලා.

“වතනායො මෙ භික්ඛව මහකප්පා කතමෙ වතනායො සංවට්ටො සංවට්ටංඛාසි විවට්ටො විවට්ටංඛාසි ඉමෙවො භික්ඛව වතනායො මහකප්පාසි” මේ සතර අසබ්බකල්පයෝ එක් මහකල්පයෙක් නම්වේ. හේ පච්චිනාසමාදීන් හා සද්දහවන බැවින් කල්පනම්වේ. මෙසේ දිගින් යොදුනැති පලලින් යොදුනැති උසින් යොදුනැති අවිජ්ජවු අසුපිරවු එකසනවු මහපච්චිනායෙක් වේද එ පච්චිනාය යම් පුරුෂයෙක්තෙම වර්ෂිසියෙක්හුගේ හෝ වර්ෂිසියෙක්හුගේ හෝ ඇවෑමෙන් ඉතා සිසුම්වු කාසික වස්ත්‍රයකින් වරක්වරක් බැගින් පිරිවෙන්නේවිනම් මේ උපක්‍රමයෙන් නොබෝ කලකින්ම එ මහා පච්චිනාය ක්ෂයභාවයට යන්නේමය. මහකල්පය නොගෙවෙන්නේයි එයින් වදලා—සුපිලිපත්තිකුණට,

සෙසයථාපිතිකුණු මහාසෙලො පබ්බතො අයාමෙන යොජනං විජායෙතෙ යොජනං උබ්බෙධෙන යොජනං අවිජ්ජො අසුපිරො එක සතොතමෙන පුරිසො වසසතං වසසගග්ගං අවමෙන කාසිකෙන වනේන සකං සකං පරිමංජ්ජයා බිප්පතරං මො සො භික්ඛු මහාසෙලො පබ්බතො ඉමිනා උපකෘතමෙන පරිකායං පරි යොදනං ගවේජයා තඤ්චිකප්පො” මෙසේ සතරගවු දිගප්පථලාහි සණ්ඨ අති මෙසලමය පච්චිනාය අහසින් යන සිඬප්‍රථිසෙකු ගැදී

කාසික චක්‍රයෙන් සියක් හවුරුද්දෙන් දහසක් හවුරුද්දෙන් වරක් පිරිමැදීමෙන් ගෙවී වහානැතිවෙයි, මහාකල්පය එයට අනන්ත දිඤ්ඤාලයක් වනබව විසඳවු සළකුණාදානයෙන් දැක එබඳුව සත් කපක් මුලුල්ලෙහි තමන්වහන්සේ මිනිස්ලොවට ලැග්නොවී බබුසුර ඉසුරු වඳීමත් හැසුරුණුබව දක්වමින් “භූත පුබ්බං භික්ඛවෙ” යනාදි පාඨය වදාලසේක.

භික්ඛවෙ, මහතෙනි: භූතපුබ්බං, පෙරවදෙයක් කියමි: ඒ කවර හනින්නෙරා, තමා දෘෂ්ටිය ගනු සියල්ලන්ට ගුරුවූ ස්ථානය කරන්නාවූ; කාමෙසු විතරානො, විසඳවන වස්තූන් කාමරූපය ප්‍රභාතය කළබැවින් විතරුණි: සුතෙනොතො සභානාම අහොසි, දිව්‍යචක්‍රයෙන්ට අනුසාසනාකරණ සුතෙත්‍රනම් ශාස්තෘකෘතයක් වූයේය; භික්ඛවෙ, මහතෙනි; සුතෙනොතොසංචුතො බොපන, සුතෙත්‍රනම් ශාස්තෘත්‍රයේ වනාහි; අනෙකානි සාවකසතානි අහෙසුං, නොසෙක් සියගණන් ශ්‍රාවකයෝවූහ; සුතෙනොතොසභා, සුතෙත්‍රනම් ශාස්තෘතෙමි; සාවකානං, තමාගේ ශ්‍රාවකයන්ට; බ්‍රහ්මලෝක සංව්‍යායාය, බ්‍රහ්මලෝකවාසීන් හා එක්භාවය පිණිස ගෙවත් බ්‍රහ්මලෝකෝත්තරතීය පිණිස; ධම්මංදෙසෙසි, ධර්මය දේශනා කරන්නේය.

භික්ඛවෙ, මහතෙනි; බ්‍රහ්මලෝක සංව්‍යායාය, බ්‍රහ්මලෝක වාසීන් හා එක් භාවය පිණිස ගෙවත් බ්‍රහ්මලෝකයෙහි උපදනා පිණිස; ධම්මංදෙසෙන්නාසං, ධර්ම දේශනාකරන්නාවූ; සුතෙනොතොසංචුතො, සුතෙත්‍රනම් ශාස්තෘත්‍රයේ සබ්බකසබ්බං සාසනං, සළු ප්‍රකාරයෙන්ම සියලු අනුසාසනාව; යෙබො පන, යම්කෙනෙක් වනාහි; අජාතිංසු, අනුශාසනාව දනුන්නාහුද ගෙවත් බ්‍රහ්මලෝකයට යන මාගීයා පිළිපන්නාහුද; තෙ, ධ්‍යානයට පැමිණි ඒ ශ්‍රාවකයෝ; කායසංහෙදා, කර්මකායයාගේ හෙදයෙන්; පරමමරණා, මරණින් මත්තෙහි; සුගතිං, ගොහනතෙහි ඇති සුගති නම්වූ; සග්ගං, අග්‍රවූ; ප්‍රීතිසැප ඇතිගෙසින් සම්මතම්වූ; බ්‍රහ්මලෝකං, ප්‍රථමධ්‍යාන බ්‍රහ්මලෝකයෙහි; උපපජ්ජංසු, උපනතාහුසංසං, යම්කෙනෙක්; සබ්බකසබ්බං සාසනං, සළුප්‍රකාරයෙන්ම ඒ සියලුම අනුශාසනාව; න අජාතිංසු, නොමදන්නාහුද; තෙ, ඒ මනුෂ්‍යයෝ; කායසංහෙදා, කර්මකායයාගේ හෙදයෙන්; පරමමරණා, මරණින් මත්තෙහි; අපෙකාදෙව, සමහර සම්මතෙකෙක්; පරතිමිතින වසවත්තනං දෙවානං, භූමියට නිශ්චලකෂ සැවදහස් දෙසියයක් යොදුන් මත්තෙහි පිහිටි පරතෙමිතින වසවත්තනම් දෙවිලොව දෙවියන් හා සමබන්ධව; සහව්‍යනං, එක්භාවයට පැමිණ; උපපජ්ජංසු, උපනතාහුසං; අපෙකාදෙව, සමහරකෙනෙක්; නිම්මානරතීනං දෙවානං, භූමියට විසිලකෂ නිශ්චලකෂ සසියයක් යොදුන් මත්තෙහි පිහිටි; නිම්මානරතීනම් දෙවියන් හා සමබන්ධව;



සහව්‍යතං, එකිභාවයට පැමිණ; උපපජ්ඣංසු, උපනනානුය; අපොකච්ච, සමහරකෙනෙක්; කුසිතං, දෙව්‍යානං, භූමියට ගෙලෙස් ලක්ෂ කුන්දගස් සාරසියයක් යොදන් මත්තෙහි පිහිටි කුසිත දෙව් ලොව දෙවියන් හා සමබකව; සහව්‍යතං, එකිභාවයට පැමිණ; උපපජ්ඣංසු, උපනනානුය; අපොකච්ච, සමහරකෙනෙක්; යාමානං, දෙව්‍යානං, පස්ලක්ෂදසඅටදහස් සාරසියයක් යොදන් මත්තෙහි පිහිටි යාමනම් දිව්‍යලෝකයෙහි දෙවියන් හා සමබකව; සහව්‍යතං, එකිභාවයට පැමිණ; උපපජ්ඣංසු, උපනනානුය; අපොකච්ච, සමහරකෙනෙක්; තාවතීංසානං, දෙව්‍යානං, තවතිසා දිව්‍යලොක වාසීන් හා සමබකව සහව්‍යතං, එකිභාවයට පැමිණ; උපපජ්ඣංසු, උපනනානුය; අපොකච්ච, සමහරකෙනෙක්; වාතුමිභාරාජිකානං, දෙව්‍යානං, වාතුමිභාරාජික දෙවියන් හා සමබකව; සහව්‍යතං, එකිභාවයට පැමිණ; උපපජ්ඣංසු, උපනනානුය; අපොකච්ච, සමහරකෙනෙක්; බ්‍රහ්මභාසාලානං, මිනිස්ලොව දවස සියක්කෝටියක් කහවනු නිධානකොට තබමින් විසිඅමුණක් කහවනු දවසකට ප්‍රයෝජන විඳින්නාවූ කෘත්‍රිය මහාසාරකුලයන් හා සමබකව සහව්‍යතං, එකිභාවයට පැමිණ; උපපජ්ඣංසු, උපනනානුය; අපොකච්ච, සමහරකෙනෙක්; බ්‍රාහ්මණ මහාසාරාලානං, අසූකෝටියක් කහවණු නිධාන කෙරෙමින් දවස දසඅමුණක් කහවනු වලඳන්නාවූ බ්‍රාහ්මණ මහාසාර කුලයන් හා සමබකව; සහව්‍යතං, එකිභාවයට පැමිණ; උපපජ්ඣංසු, උපනනානුය; අපොකච්ච, සමහරකෙනෙක්; ගහපතී මහාසාරාලානං, සතලීස්කෝටියක් කහවනු නිධානකෙරෙමින් පසමුතක් කහවනු දවස වලඳන්නාවූ; ග්‍රහපතී මහාසාර කුලයන්හා; සහව්‍යතං, එකිභාවයට පැමිණ; උපපජ්ඣංසු, උපනනානුය.

මෙයේ සුනෙත්‍ර ශාස්තෘවු ශ්‍රීමහමොධිසකියන්වහන්සේ සසර වැද බුබුකාරක ධර්මයන් සුරණයකරණයෙන් කලෙක මිනිස්ලොව මහධාසමපතති ඇති ලොකප්‍රසිඬවු; මහාසාර කුලයෙක ඉපිද වැඩිවිය පැමිණ සියළුම සැපත් හැර මහනිතික්මන්කොට සෘෂිප්‍රවෘත්තාවන් පැවිදිට හිමවත් වැද කායචිත්ත චරිතයෙන් අප්‍රමාදව සිත එකගකොට ගෙන ඵ්‍යයීසමාහි සමස්තමනාසකාරයෙන් යෙදී භාවනාකොට කසිනාලොක උපදවා පවාහිඤ අසව සමාපතති ලාභිවු සුනෙත්‍රනම් ශාස්තෘහසි දෙව්මිනිසුන් කෙරෙහි ප්‍රසිඬව වසනුයේ බ්‍රහ්මභන් දඹදිව වාසීන්ට මෙලොව පරලොව පැඩ දක්වා ධර්මදෙශනා කරණකල්හි ඒ ධර්මදෙශනාවෙහි අති ප්‍රසන්නව තමන්වහන්සේ කරා අවුත් අදුං දිව්‍යසම් පෙරවාගෙන ජාමබුදු දරා සෘෂිප්‍රවෘත්තාවන් පැවිදිවු සියදහස් ගණන් සෘෂි පිරිවරා බ්‍රිහදාත්පාද කාලයක් මෙන් ලොව බබුදු වමින් වැඩවසනායක් දිව්‍ය මනුෂ්‍යයන්ට බ්‍රහ්මසම්පතති ප්‍රති



ලාභය පිණිස ම ගිවිසිපනතිය දක්වා බිම්මදේශනාකරණකල්හි ඒ සෘෂිපුත්‍රයා අප්‍රමාදව ඒ මාගීප්‍රතිපනතිය සම්ප්‍රකාරයෙන් අව බෝධකොට බ්‍යාන උපදවා ප්‍රථමබ්‍යාන හින මිමිම ප්‍රතිත වශයෙන් වඩමින් බ්‍රහ්මපාරිසද්‍යය, බ්‍රහ්මපුරෙහිතය, මහාබ්‍රහ්මය, යන බ්‍රහ්ම ලෝකත්‍රයෙහි උපනතාන; ඒ බ්‍රහ්මලෝකයෙහි උපදනා මාගීප්‍රති පනතිය සම්ප්‍රකාරයෙන් අවබෝධකොටගත නුහුනු සමහර සෘෂිපුත්‍ර සදෙව්ලොව උපන්හ; සෘෂින්ව වැදපුදු උපස්ථානකල මනුෂ්‍යයෝ බොහෝ සෙයින් සදෙව්ලොව උපන්හ; සමහරෙක් මිනිස්ලොව ත්‍රිවිධ මහාසාර කුලයෙහි උපන්හ; සෘෂින් දැක විතතප්‍රමය කල තිරිසන්ගත සත්‍යෝ දෙදෙව්ලොව උපන්හ

එකල සුනෙත්‍රනම් ශාස්ත්‍රාන්වගන්සේ එපවත් දිවයින දැක ඒ මාගේ ශ්‍රාවකයන් හා පරලොව සමසම ගතිවිනම් හේ මට තරම් නොවෙයි, එහෙයින් මම එයට අධිකතරවූ මාගීභාවතාවක් කල්ලේ විනම් යෙහෙකැයි සිතා ප්‍රථමබ්‍යානයෙන් විනිස, තෘතීය වතුළු බ්‍යානය දක්වා ප්‍රතිතවශයෙන්ම උපදවා “සංක්‍රාන්තයා අවෙර හොනතු අව්‍යාපකාහොනතු සුඛඅත්‍යාතං පරිකරනතු” යනාදීන් සියලු සත්‍යයන් කෙරෙහි කරුණාමෙත්‍රි පතුරුවා සන්අවුරුද්දක් මුළුල්ලෙහි මෙත්‍රිභාවතාකොට නොපිරිහුනාවූ බ්‍යානවිතතයෙන් නොගේ අභසවරදී බ්‍රහ්මරජයන් කෙරෙහි උපන්සේක; ඒ බව ප්‍රකාශකර වදුරන්තාවූ ත්‍රිභුවනජනනිබ්බු රජයංස නිසෙවිත සරෙරුහාකාර පාදපද්මොප සොභිත අභිජ් සමසක්සමුබ්බ සම්මෙ රජොත්තමයාණන්වගන්සේ “අඵථො භික්ඛවෙ” යනාදී පාඨය වදුලුසේක.

භික්ඛවෙ, මහතෙති; අඵථො, ඉක්ඛිතෙත්; සුනෙත්‍රනස්ස සන්චුතො, සුනෙත්‍රනම් ශාස්ත්‍රාන්වභව; යොහං, සියල්ලන්ට ගුරුස්ථානයෙහි පිහිටියාවූ ඒ මම; සාමකාතං, මාගේ ශ්‍රාවකයන් හා; අභි සම්පරයං, පරලොවහි; සමසමගතිනො අස්ස, සමසමගතිවින්නම්; එතථෙත, මේකාරණය වනාහි; නබො පඨරුපං, සුදුසු නොවන් නේය; එහෙයින්; අහං, මම; උත්තරිං මග්ගං භාවෙය්‍යං, ප්‍රථමබ්‍යානයෙන් මතු අධිකතරමාගීභාවතාවක් කල්ලේවිනම්; යන්හුන ඉති, ඉතා මැනවයිකියා; එතං, මෙබඳු වූ සිතෙක්; අභොසිං, වූයේය; භික්ඛවෙ, මහතෙති; අඵථො, ඉක්ඛිතෙත්; සුනෙත්‍රනා සන්චා, සුනෙත්‍රනම් ශාස්ත්‍රානෙම පැමිණිසිටි ප්‍රථමබ්‍යානයෙන් මතු විනිස තෘතීය වතුළු බ්‍යානයදක්වා ප්‍රතිතවශයෙන් උපදවා; සත්තවස්සානි, සත්හවුරුද්දක් මුළුල්ලෙහි; මෙත්තවිතතං භාසෙසි, මෙත්‍රිවිතතය වැඩුයේය; හෙවත් මෙත්‍රිභාවතා කෙල්ලය; සත්තවස්සානි මෙත්ත විතතංභාවෙනා, සත්හවුරුද්දක් මෙත්‍රිභාවතාකොට; නොපිරි හුනු බ්‍යානයෙන්ගොස් රත්වත් වලාපවලයෙන් නික්මුණාවූ විජ්ජ ලලතාසෙයින්ද දසදිසානතරයෙහි දුවන ශරීරප්‍රභාසවර ඇතිවන

බැවින් ආහසාරකම්වූ බඹලොව ඉපද; සත්‍යසංවටවිවටකපො, සත්‍යසංවතී විවතීකපොයක් හෙවත් සත්‍යසංවතීදිගමනයෙන් ගින්නෙන්ද, කසිමින්ද මහනිකර මහමෙසා පවත් ලොව ගවගති මින් සිටි කපොසනක් ගෙවෙනතුරු; ඉමං ලොකං, මේ මනුෂ්‍ය ලෝකයට; තප්පන මාගමාසි, ප්‍රතිසංක්‍රමණයට නොආයේය; හික්කවෙ, මහතෙහි; සංවටමානෙ ලොකෙ, ලොකය ගින්නෙන්ද, කස්තාකල්හි, ආහසාරපණො හෙති, ආහසාර ලොකපණවත් නේය; විවටමානෙලොකෙ, ලෝකය ක්‍රමයෙන් ගවගන්තාකල්හි; සුඤ්ඤං බ්‍රහ්මවිමානං, පාතපහලවූ සුත්‍ය බ්‍රහ්මවිමන්හි; උපපජ්ඣති, උපදනේය; හික්කවෙ, මහතෙහි; තත්‍ර, ඒ බ්‍රහ්මලෝකයෙහි; බ්‍රහ්මා හෙති, බ්‍රහ්මරජයෙක් වන්නේය; මහාබ්‍රහ්මා, ප්‍රථමයෙන් උපත් බැවින් මහාබ්‍රහ්ම වන්නේය; අභිභු, සියල්ලවුන් මැඩපවත්වන සුළුය; අතභිභුතො, අත්‍යයන් විසින් මැඩපවත්විය නොහැක් කේය; අඤ්ඤාදඤ්ඤා, ඒකාන්තයෙන් සියල්ල දක්නාසුළුය; වස චතති, සියල්ලන් තමාගේ වසනයෙහි පවත්වා ලන්නේය; සුදන්, යනු නිපාතයි.

මෙසේ අනන්ත දීඝිකාලයක් බ්‍රහ්මසංඝයන් වලද, නැවත හික්කවෙ, මහතෙහි; ඡන්දනිසංකතතංගො පණ්ණසතිස්වරෙක වනාහි, දෙවන මිත්‍රො, දෙදෙව්ලොව දෙවියන්ට අධිපති ශක්‍රදෙවෙනු වූයේය; මෙසේ සත්අවුරුද්දක් මෙමිත්‍රිභාවනාකොට; එම කුසලානුභාව යෙන් මිනිස්ලොව ඉක්ම බඹලොව ඉපද සත්‍යසංවට විවට කපො යක් ගෙවෙනතුරු අනන්ත යසග්‍රි ධ්‍යාන ප්‍රීතිසැප ඇතිව දසසහග්‍රි ලෝකධාතුවෙහි රැස්වරන් සියල්ලන්ගේ සිත් වෙතොථරණයෙන් සිතින් සිත පිරිසිදු දක්නා වෙතොථරණය ඒතාක් ලෝකධාතුවෙහි කසිතා ලෝක වඛන්තට සමජීවූ කසිතථරණය, දිව්‍ය පතුරුවා ඒතාක් ලොව ක්‍රමයෙන් වස්තූන් දක්නට සමජීවූ ආලෝකථරණය යන මේ ථරණයෙන් සමන්විතව බ්‍රහ්මසංඝයන් විද එසින් වූතව දෙව්ලොව ඉපද සතිස්වරෙක ශක්‍රදෙවෙනු දිව්‍යරජග්‍රිවිද වදාල සේක. එකම මහකපොසන ආයු බොහෝවන පරිදි වදාරන්නාවූ ලොවතුරු බුදුරජානන්වහන්සේ විසින් සතරගවු දිගපුලුල උස ඇති මහකොටුවක සමුද්‍රණිකොට පුරවාලූ හබ සියක්ගවුරුදෙදන් දසසක් ගවුරුදෙදන් එක්ඇටයක් බැගින් බැහැරදුම්මෙන් සියලු සමීපරසිය නිවමායෙහි කපොසන ආයුෂ නොගෙවෙයි නිසා වදාල උපමාවයෙන් කල්පයෙක්නම් ඉතා බොහෝ දීඝිකාලයෙක් වෙයි, එබඳුවූ මහාකල්ප සතක් බ්‍රහ්මලොකී සුතෙත්‍රකම් ශාක්‍යානු බ්‍රහ්මසංඝයන් ශක්‍රසංඝයන් විදිමින් එසින් මිනිස්ලොව මහාසම්මත රාජවංශයෙහි ඉපද නොගෙක් සියගණන්වාරයෙහි චක්‍රවතීතිරු

ජාති ලද්දේයි, මේ මහසම්මත රාජවංශයකම වේ. ප්‍රථමයෙන් පාපී විය නැතුව කල මෙයට සත්‍යාපවලක්ෂ අසූදහස් සහියයක් යොදන මත්තෙහි පිහිටි ආභාසාරනම් බ්‍රහ්මලොවින් වුතව බ්‍රහ්මයෝ මිනිස් ලොව නැගු පහන්සිබා සෙසින් ඔපපාතිකව උපන්න; ඔවුන්ගේ ශරීරප්‍රභාවයෙන් මුළුලොව සත්‍යාකාරය විවංශනවය, අහසින් යන ගමන ඇතිවිය ප්‍රිතිසෑප ආහරවිය, අනාදිමත් සසර දික් කරණ සත්‍රින්තැති බ්‍රහ්මලොවක්මෙන් විය, බ්‍රහ්ම ලෙසින් අනන්ත දිසී කාලයක් ප්‍රිතිසෑපයෙන් කල්යවන්නාහු ක්‍රමයෙන් පාපීවී අමාරය වලදමින් භූවිපටිටක වලදමින් හදුලකා වලදමින් ස්වයංජාත වලදමින් ලෝහ වඩුන් වඩුන් හැම අනන්තානවය, මහි අමාරසාදි සිසුම් ආහර වැලඳුකල ජයරත්නිය ඉපද දවා රසනගරගතව අතුරුදන්විය, කුඩුමිත්‍ර ඕලාරිකසා ලේ හොජන වැලදීමෙන් මල හා මුත්‍ර උපත ඒ මලමුත්‍ර නෙගීමකයට සත්‍රුමි අභාවකවු බ්‍රහ්ම රාජයන් වැනි මාදු මොලොක් ශරයෙහි කලට ගවගන්නා එල මුකුළු සෙසින් මලමුත්‍රමාගී බිදීම හා සත්‍රුමිලක්ෂණවය පහලවිය, එයින් බොහෝ කාලානතරයක් ඔවුනොවුන්ගේ දර්ශි සංයගී යෙන් ආසිච්ඡයෙක්කිපි නැතිකලක්මෙන් අනාදිමත් සසරභාවිතවු කාමරුගොත්සන්නව දෙදෙනෙක් කාමසේවනයෙහි හැසුරුනාහ; ඒ දුටුවෝ අහෝ මොවුන් නුසුදුසු නොකලමනා දෙයක් කරන්නා හයි කියා කාවපහර දෙමින් සාබා දඩුමුගුරුගෙණ එහුබැඳගත් තාහ; එකල ඔවුන් දණ්ඩනිග්‍රහ වෙමින් වෙහෙසවිද වනවැද එහි විසියනොහි සරසින් උභිත්වසා ගාහයක්කොට අපනොකලමනාව සිත්සේ කෙරෙමින් සියල්ලන් සමග වසම්ගයි කියා ගාහයක් කොටගෙණ විසුහ. එතැන්පටන් කාමරුගය හා ග්‍රහකම්භානත පහලවිය.

ඒ ප්‍රථමකල්පික මනුෂ්‍යයෝ බ්‍රහ්මරාජයන්වැනි සීලාචාර රූපව්‍රී ශරීරප්‍රභා ඇතිගෙසින් ප්‍රථමකල්පික බ්‍රහ්මයෝයයි කියත්, ඔව්හු බ්‍රහ්මලොවින් අවුත් උපන්නෙහිත් ජම්මහාමාහු පාලිතාමා වෙමිම කථාව උපදවාලූහ; රවි, චන්ද්‍ර, කුජ, බුධ, ගුරු, ශුක්‍ර, ශනි යන සප්තග්‍රහ මඩුළු ඇතිව රත්‍රි දින මාස සතු සංවත්සර ඇතිව බොහෝ කලක් ස්වයංජාතහැල් අනුභවකරමින් වසන්නාහු ලෝහ වඩුන් වඩුන් මුත්‍රවත් සහල් කුඩුතවගත්හ; දහසිය ගවගත්හ; නැවත නොවසුල බිජු නොනැගෙයි එකල කෙත්වත්කොට දියබැද ගොවිකම් කෙරෙමින් හැල්විබෙදුගෙණ මට මටයයි ආරක්ෂා නබා ගත්හ; එකක්කුගේ හැල් නැමිකල අතිකක්කුගේ හැල් දෙවරෙක සොරුගත්තේය; ඒ දැක මෙවක්පටන් මෙසේ නොකරවයි කියා නිග්‍රහකොට හැරියෝය; තුන්වර හසුකොටගෙණ අතින් පසින් කැටින් ඉපලින් තලා තෙරපූහ; එතැන් පටන් අදිනනාදහස



උපත, ගම්බව උපත, වදදණ්ඩණය උපත, එකල ඒ ගැමදෙන  
එක්වගෙන දැන් මෙබඳු නොකලමනා පාපකමි උපත, එහෙයින්  
අප ගැමදෙකම සමමතකොට නොපවැති දෙයකලවුන්ට නිසැ  
ගම්බවබාජනිය කරණසේ එක්කෙනෙකු නිලකොට තබමිහ ඔහට  
අපි ගැල් අඩුකු බැගින් දෙමිහසිකියා සමමතකොට සුය්පුත්තමිවු  
මහබෝධිසත්ත්වයන්ගේ කෝරුගෙන ත්‍රිවිධසංඛ්‍යෙන් පැත්  
වඩා රජාභිසේකයෙහි තැබුහ; හේ රජකෞත්‍යාධිපති හෙයින් බග්නි  
යනම් විය, දැනමින් සෙමෙන් ජනයන් රංජනය කරණ හෙයින්  
රාජනම්විය, සියලු ජනයාගේ සමමතයෙන් රජවු හෙයින් මහා  
සමමතනම් විය. ඔහුගේ වංශය මහසමමත රාජවංශය නම්විය;  
මේ මහාසමමතවු රාජවංශයෙහි පුනෙත්‍රනම්වු මහාබෝධිසත්ත්ව  
යන්ගේ ඉපදු නොයෙක් සියලුන් වාරයෙහි චක්‍රවර්තී රජාශ්‍රී  
කරවදුලසේක. ඒ බව දක්වා වදාරන්නාවු ත්‍රිභුවනභවතෙක  
නිලක සකලදෙයසාගර පරශ්‍යාසොස ගුණරතනමන්දිරයමානවු  
සම්මදුරජානනමයාණනාවගන්සේ “අනෙකසනකබ්බතුං ගජා  
අහොසි” යන පාර්ශ්ව වදාලසේක.

වකකවනති, දිව්‍යමය චක්‍රරත්නය හා සමග පවත්නාවු; ධම්ම  
කො, දෘඩව චක්‍රවර්තීවත් පුරු දැනමින්ම අතිලබ්ධි හෙයින් ධාරම්  
කවු; ධම්මරජා, දෘඪරාජධම්මයෙන් රජාශ්‍රී කරණහෙයින් ධම්ම  
රාජත්වු; වාතුරතෙනා, මහමෙර සතරදෙසින් චක්‍රවාටය කෙලවර  
කොට සතරමහ දිවයින ඇතුලත්කොට ඇත්තාවු; විජිතාවි, සකල  
පාපිවිය ජයග්‍රහණය කලාවු; ජනපදස්ථාවරියප්පතෙනා, අකුපිත  
ජන සමානිඤ්ඤාවෙන් ස්ථිරව පිහිටියාවු ජනපදයට පැමිණි  
යාවු; සතරතන සමනතාගතො, පටවිධරතනයෙන් සමන්විතවු;  
සෙය්‍යපිදං, ඒ කවරයක, වකකරතනං, අහසින්යන දිව්‍යමයවු චක්‍ර  
රතනය; ගජවිජිතං, ආකාශවාටවු ගසිරතනයද; අසාරතනං,  
චලාකක අභවරත්නය; මණ්ඩරතනං, සන්ගවුහැන් සකකරතිම්  
රාකිකාර විධිමනය කෙරෙමින් පවත්නා නිත්‍යභාසුර මාණික්‍ය  
රත්නය; ගහපතිරතනං, සතර ගවුළුවක පාපිවියගත නිධාන  
දක්නා ග්‍රහපතිරත්නය; පරිතායකරතනං, සතිස්සොත්තෙක  
පැතිර සිටින මහපිරිසෙහි වරිතවිශසස දක්නට සමන්විතවු පරිස්තාය  
කවු පුත්‍ර රත්නය යන මේ සප්තවිධ රත්නයෙන් යුක්තවු; අනෙක  
සතකබ්බතුං, නොයෙක් සියලුන් ජාතිවාරයෙහි; රජාඅහොසි,  
සතරමහදිවයිනට එකච්ඡත්‍රනක්‍රා රජවුසේය; අය්‍ය, ඒ චක්‍රවර්තී  
රජහට; සුරු, අතිදක්‍ෂවු; විරගරාජා, දෙවියන් හා සමානවු රාජශ්‍රී  
ඇති; පරසොකප්පමදදනා, පරශ්‍යාසොස සේනා මඬනට සමන්විතවු; පර  
සහස්සං බොපත, දහසහස් වැඩියක් වනාහි; පුත්‍රතාඅහොසුං,  
පුත්‍රයෝවුහ; සෝ, ඒ සලවසුධාදීපති චක්‍රවර්තී කරදෙවෙසුතෙම;  
සාගරපරිතනනං, චිට්ත් සාගරය කෙලවරකොට ඇති; ඉමංපඨවිං,



මේ සියලුම පෘථිවිය, අදනෙකින, සතියන්ට කිසි දණ්ඩනයක් නැතිව; අසනේක, සතියතනයට කිසි සහනයක් නැතිව; ධර්මය, ධර්මිකයාට රජානුශාසනයට වෙමිම; අභිවිජ්ජ, ජයගෙන; අස්සාචසි, වාසයකෙළේ.

භික්ඛවෙ, මහතෙති; එවං, මෙසේ; දිඝ්ඤායකොසමානො, තෙ ජොසංචට්ට විචට්ට කල්පයකෙක් ගෙවෙනතුරු මිනිස්ලොව නොම අවුත් බඹසුර ඉසුරුවිඳිමින් බොහෝ දිඝ්ඤායකයෙක්ද; එවං, විරටසි තිකො, මෙසේ බොහෝකාලයක් සැපතින්ම සිටියාලු; සොතිනාම සුතෙතොසථා, ඒ සුතෙතනම් ශායානාහු වනාහි; ජාතියා, මනුෂ්‍ය තීරස්විතාදි ජාතියෙන්ද; ජරමරණෙන, ජරමරණයෙන්ද; අපරි මුත්තො අපහාසි, නොමිදුන ලද්දේවිය; සොකෙති, නැසුනදෙයට සෝකකිරීමෙන්ද; පරිඤ්චෙති, නැසුනු දෙයට නොලැබුනු දෙයට විලාප කියා ගැසීමෙන්ද; දුකෙති, කායවිතන දුකියෙන්ද; දොම කෙසෙති, සිතෙති උපදායා දොමනසයෙන්ද; උපායාසෙති, නොලද්දෙමි සිතෙති උපදායා විතතාපනයෙන්ද; අපරිමුත්තො, නොමිදුනේය; එහෙයින්; දුකඛසා, සියලු සංසාරදුකඛයෙන්; අපරිමුත්තො ඉතිවදාමි, නොමිදුනේයයි කියමි.

මෙසේ සාන්තසුඛප්‍රතිත විසදනර දිව්‍යවක්ඛුරභිඤ්ඤාය දිව්‍ය ශ්‍රොතාඤ්ඤාය පුෂ්ඨිතිවාසානුසමාතිඤ්ඤාය පරිවිතත විජානණාය ඉඤ්ජුතෙදගතඤ්ඤාය ආශ්‍රවක්ඛායකරභිඤ්ඤාය යන භවභිඤ්ඤාය කෝටිප්‍රාප්තවූ සඵලරුපොත්තමයානන්වගුත්තේ පුළුච්ඡිවාසානු සමාතිඤ්ඤාය පතුරුවා සප්තසුඤ්ඤාදිගමනයෙන් සත්තසත්වතී විචතී කල්පයක් මුළුල්ලෙහි මිනිස්ලොවට ලත්තොවි කප්පිණිගත් රුවන් මෙරක්සේ බබලන්නාවූ දෙලොස් යොදුන් උස බ්‍රහ්මභාව යෙන් යුක්තවූ ච්ඡුල්ලතා තෙකක ගතසහග්‍රප්‍රහරණාකාර දශකබ ඝරණ ශ්‍රොතින් නිස්ක්‍රාන්තවන කාන්තිප්‍රභාවයෙන් දසසහස්‍රි ලෝකධාතුව ඒකාලෝක කෙරෙමින් බ්‍රහ්මසංපත් විදපියාත් ඒ ඒ භවයෙහි උපිදවා අනන්ත දුක්දෙන්තාවූ අත්තොත්තසන ප්‍රහෙදග තවූ තෘණොට ආයතීමාඨීඤ්ඤායෙන් සිදුකොගල බැවින්ද තෙමාන ධර්මය අවබෝධ ප්‍රතිවේධය නොකළ බැවින්ද ජාතිජර මරණ දුකින් නොමිදුනේය සොකපරිදෙවදුකඛ දොමනස උපායාස යෙන් නොමිදුනේය. සියළු සහසකාර දුකඛප්‍රවාතතියෙන් නොමිදු නේය. එසේහෙයින් සියලුම සංසාරදුකඛස්ඛකිය තෙමාපනය කර වන්නාවූ සාන්තසුඛතායතීප්‍රචර සීලය ගෙනගැරදක්වා වදුරණ සේක් “තංකිසසගෙතු” යන පාඨය වදලුසේක.

තංකිසසගෙතු, ඒ සංසාරදුකඛයෙන් නොමිදුනුබව ගෙතු කව රේද; වතුන්තං ධර්මානං, ජලපොලව සෙයින් අති ගාමහීරවූ සතර ධර්ම කෙනෙකුගේ; අනුබෝධා, සියක්වරපැළු අස්ලොම අගක්

සෙසින් අභිභාවගීර් නික්මගියා අවබෝධය නොකළ බැවින්ද; අප්පට්ථෙධා, ප්‍රතිවේධය නොකළබැවින්ද; කතමෙසං වතුනතං, කථරතම් සතර ධර්ම කෙනෙකුත්ගේදගත්; අරියස්සසීලස්ස, ආර්යීච්ඡ සීලයාගේ හෙවත් පච්ඡිලය අභාවකසීලය දසසීලය සන් වරසීලයයි නිසා කල්‍යාණ පාඨුප්පත්තයන්ගේ සීලය වතුර්විධවේ. සොවාන් සකාදගාමි අනාගාමි අතීන් මාගීඵලාධිකමයට පැමිණි උත්තමයෝ ආර්යීයෝතම් වෙති, ඔවුන්ගේ සීලය ආර්යීසීලය නම්වේ. ඒ මේ ආර්යීසීලයාගේ; අනනුබෝධා අවබෝධය නොකළබැවින්ද; අප්පට්ථෙධා, ප්‍රතිවේධය නොකළබැවින්ද; අරියස්ස සමාධිස්ස, ආර්යීච්ඡ සමාධියගේ; අනනුබෝධා, අවබෝධ නොකළ බැවින්ද; අප්පට්ථෙධා, ප්‍රතිවේධය නොකළ බැවින්ද; අරියාය පඤ්ඤාය, ආර්යීච්ඡ තුද්ධ චූච්ඡායාගේ; අනනුබෝධා, අවබෝධය නොකළබැවින්ද; අප්පට්ථෙධා, ප්‍රතිවේදය නොකළ බැවින්ද; අරියාය විමුක්තියා, සමුච්ඡේද පටිප්පලාධි නික්මගියා යන ත්‍රිවිධාර්යීච්ඡ විමුක්තියාගේ; අනනුබෝධා, අවබෝධය නොකළබැවින්ද; අප්පට්ථෙධා, ප්‍රතිවේධය නොකළබැවින්ද; සියලුම සංසාර දුක්ඛයෙන් නොමිදෙන්නේය.

තික්කවෙ, මහතෙනි; තසිදං අරියංසීලං, පරමාමාන සාත්තසුඛ ප්‍රතික විසුඛාර්යීමාගීඵල ප්‍රතිබලවු ඒ මේ අරියසීලයද; අනුබුධං, භවිෂ්ඨාභවය ප්‍රතිලාභය හා සමගම අවබෝධය කරණලද්දේද; පටිවිධං ප්‍රතිවේධය කරණලද්දේද; අරියායසමාධි, දුද්දසක දුරනුබෝධ අනතතාවර නිපුතපණ්ණිත වෙදනියාවු ආර්යීසමාධිය; අනුවිබෝධ, අවබෝධය කරණලද්දේද; පටිවිබෝධ, ප්‍රතිවේධය කරණලද්දේද; අරියායපඤ්ඤාය, තුද්ධ චූච්ඡායා; මහාපඤ්ඤා, ප්‍රථම පඤ්ඤා භාසුපඤ්ඤා, තික්කපඤ්ඤා, නිබ්බිධිකපඤ්ඤාය යන සච්ඡෙදි අභිභව ප්‍රභව; අනුබුධා, අවබෝධය කරණලද්දේද; පටිවිබුධා, ප්‍රතිවේධය කරණලද්දේද; අරියාවිමුක්තිය, ආර්යීච්ඡ අතීන් ඵලවිමුක්තිය හෙවත් සොවාන් සකාදගාමි අනාගාමි රහත් යන සතර මාගීයෙන් සින්දමනාවු කෙලෙසුන් නසා සතරමාගීයට පැමිණීම හා සමුච්ඡේද විමුක්තියනම්වේ. තත්තමාගීයෙන් කෙලෙසුන් කඩා සන්ත්‍රත් සොවාන්ඵල සිතනා සතරඵලසින් මේ පටිප්පයාහි විමුක්තියනම්වේ. අප්පට්ථෙධා සාත්තසුඛප්‍රතිකවු අමාතමහා නෙළා තගෙනම නිස්සරණවිමුක්තියනම් වේ; මේ ආර්යීච්ඡ අතීන්ඵල විමුක්තිය; අනුබුධා, භවනාමලක ක්‍රමයෙන් අවබෝධ කරණලද්දේද; පටිවිබුධා, භවිෂ්ඨාභවය ප්‍රතිලාභය හා සමග ප්‍රතිවේධය කරණලද්දේද; භවතණනා, භවතාණනාදී අභවනාත්‍රසතප්‍රභෙදගතවු තාණනානොමේ; උච්ඡේදනා, මුලොච්ඡේදනා කාලවෘක්කයක් මෙන් අප්පතර්වතීනොට සිද්ධතරණ ලද්දේද; භවතෙතනි, භවයෙන් භවය උපදනාවු භවප්‍රවෘතීතිය; ඛිනා, ක්කය කරණලද්දේද; ඵනෙ

සිත් ඉදහි, දැන්, පුතබහවො, නැවත උපදනා පුතගීවයෙන්, මේ, මට; නැති, නැත්තේමය; ඉති, මෙසේ; හඟවා, සම්ලෝකික ලෝකෝත්තර නික සුබාහි නෙව්නීක දනසිලාදී කොටිප්පනවු; හාග්ගසිතිහි හඟවාත් යනාදී අභිමයන් යුක්තහෙයින්ද; රුහ වෙළ මොහ විපරිත මනසකාරාදී සම් අකුසලධම්මයන් නිරවශෙෂ කොට විසුබාය්ම් මාගීඵල ප්‍රතිලාභයෙන් බිඳහැර අප්රුමර හෙයින්ද; දෙවපුත්‍ර මාරකෙලසාහි සහසකාරස්බන්ධ මාත්‍රසංඛ්‍යාත පටිමාරයන් හඟ්ගයකොට ඒ ඵෙභවය්ම් පුත්‍රයසංග්‍රිහංකල්පසිඛි ප්‍රගන්තය යන සාත්තුණ්‍යතායෙන් පරිපුණිහෙයින්ද, සම් කුසල ධම්ම පවස්බන්ධවාදසායනනාථො දසවිග්නිඤ්ඤය වාදසාගප්‍රතිත්‍ර්‍ය සමුත්පාද චතුස්සාහිස්ථාන සමන්ත්ප්‍රධාන දිව්‍යබ්‍රහ්මාය්ම්විහාර කාය විතතාපඨි විවෙකසුත්‍ර්‍යතා ප්‍රතිනික නිමිත්ත විමොක්‍ෂ පඤ්චාහිඤ්ඤාදිවු ලෝකික ලෝකෝත්තරවු උත්තරී මනුෂ්‍යධම්මයන් භාවිතා කලහෙයින්ද; කාමරූපාරූප සංඛ්‍යාත හවත්‍රයෙහි තෘෂණාගමනය අභිත්මාගී ඤ්ණ මුඛයෙන් වාතකාලහෙයින්දැසි යනාදී අනන්ත ගුණයෙන් යුක්තවු හාග්ගවත් සම්ඤ්ජරජොත්තමයානත්වගත්සේ; ඉදන්, සතරුමර සමස්ථජන කණ්ණිමාත ඉන්ද්‍රියානිඤ්ඤය ප්‍රතිබ්බ සම් සහසකාර විකාරලක්ෂණ ප්‍රකාශකර පරමභාමිහිරුථී ධම්මදෙශනා වෙන් යුක්තවු මේ සප්තසුයෙය්ම්ද්විගමන සුත්‍ර ධම්මදෙශනාව; අවොව, සකල්යකව චිතියා කෙරෙහි පතලකරුණාවෙන් දෙශනා කර වදාලුසේක

හෙවත් “අතිව්වා භික්ඛවෙ සංඛාරා” යනාදීන් සප්තසුයෙය්ම්ද්වි ගමන සුත්‍රධම්මදෙශනාවෙන් පළමුකොට පෘථිවි මේරුවක්‍රවාචාදී අතිඤ්ඤය ප්‍රතිබ්බ සහසකාරධම්මයන්ගේද දිව්‍යබ්‍රහ්ම මාර තරනා ගෙණුදී සක්‍රියාපරිසරයාපනන ඉන්ද්‍රිය ප්‍රතිබ්බවු සහසකාරධම්මයන් ගේද යන ඉන්ද්‍රියානිඤ්ඤය ප්‍රතිබ්බ සම්සහසකාර ධම්මයන්ගේ: අණසාසිකා, අසිරිතිත්‍ර්‍යතාව ගෙණහැරදක්වා “චතුත්තං ධම්මා නං අනුක්‍රමොධා අපච්චිතො” යනාදීන් දුරුක්‍රමොධා තනිව්වර නිපුත පණ්ඩිත වෙදනිය දුර්දම්ම නික්‍රම ප්‍රතිවෙධ භාමිහිරුත්‍ර යෙන් යුක්තවු සොවාන් සකාදගාමි අනාගාමි අභිත්මාගී ඵලාමාත මහානෙව්නිය යන නවලෝකෝත්තර ශ්‍රිසධම්මය ගෙණහැරදක්වා අභිත් ඵලය කුඵලෙණ ධම්මදෙශනාකර වදාලුකල්හි අතිත්‍ර්‍ය ධම්මස්ථාන ගෙණ පමාදවිහාරිවු පන්සියයක් පමණ සුගතසුත්‍ර භාවොපගතවු භික්ෂුත්වගත්සේලා ස්වණ්ණාප්රතයෙහි පරික්ෂිප්ත සිහනෙකල්යක් සෙයින් මේ සප්තසුයෙය්ම්ද්විගමන සුත්‍රය ආදී මධ්‍ය පරිශෝඝානය මනාකොටම ශ්‍රවනය ප්‍රගුණ ධාරණය කෙරෙමින් දෙශනාක්‍රම නොහැරම සිටි තෙණගොස් සම්සංඝාර දුක්ඛොධා සම් කෙලයෙන් තසා රහන්වුහ. මේ ධම්මදෙශනාව ගෙසුත් බොහෝ දිව්‍යමනුෂ්‍යාදීන්ට ප්‍රශෝජනවිය. සුගතො, සොගතගති සංඛ්‍යාත



විප්‍රබාසී මාගී ගමනින් නෙවාතය නිප්‍රාතිඥ වශයෙන් ගිය  
 ගෙයින්ද වාත්‍රිංසකර මහ පුරීලක්ෂණාසිත්‍යානුවාජනනාමප්‍රභානු  
 රඤ්ජිත රූපකායානුසම්පත්තියක් ඇතිබැවින්ද, බ්‍රහ්මලිඛිතස්  
 බලිතානුකම්ණ නිස්පිඨාත්කුටිනාභූලතාදී දොෂරහිතව අපහසිත  
 රූප හංස වෘෂභ වරවාරණ මානරූපගමන විලාස ඇති සොහනවු  
 කාය ගමනින් හා විපුලවිමල කරුණාසමාති වීර්‍යාදී ගුණ විශේෂ  
 සහිතවු ඥාණගමනින් යුක්තගෙයින් සුගතනම්වු අප භාග්‍යවත්  
 සම්මුතරූපානුකම්ණාත්වගන්සේ; ඉදංවච්ඡා, මේ සප්තසූර්‍යයාදී  
 ගගන සුත්‍රය දෙශනාකොට; අථ, තැවත; සථා, මාගීඵලාධිගමයට  
 උපතිත්‍රය සම්පත් ඇති දිව්‍යබ්‍රහ්මයන් හා මනුෂ්‍යාදීන්ට මාගීඵලාදී  
 ගමයට අභව්‍යවු අගෙතුකවු ප්‍රතිසංකීර්ණ නාග සුපණ්ණි තිරස්චිතා  
 දීන්ට ආගති හවොපතිත්‍රය සාදුලිම් වශයෙන් මේලොව පරලොව  
 වැඩ දක්වා අනුශාසනා කරණගෙයින්ද; යතරාමර සකලලෝක  
 වාසීන් ජාතිකානුරාදීන් තරණයකොට අමාන මහාතිථිත  
 ක්ෂමභූමියට පමුණුවන ගෙයින් ශායානම්වු බුදුරජානන්වග  
 න්සේ; අපරංචතං, තබෙනදුභිතකෙසරිඤ්ඤ ගජිනාප්‍රතිභාග ප්‍රති  
 ලබද නේතර්‍යානික නෙවාතය ධර්මප්‍රකාශිතවු ඉතිරි මේ උදන  
 ගාථාවය; අවොව, වදාළසේක.

සීලං සමාධි පඤ්ඤා ච විමුත්ති ච අනුත්තරා  
 අනුබුධා ඉමෙ ධම්මා ගොතමෙන යසසිත්තා  
 ඉති බුධො අභිඤ්ඤාය ධම්මමතඛාසි භික්ඛුනං  
 දුක්ඛස්සන්තකරො සථා චක්ඛුමා පරිනිබ්බුතොති

සම්භ්‍රාන්තලොක ව්‍යාප්ත නීතීතිප්‍රකාප යසස් ඇත්තාවු; ගොත  
 මෙන, ගෞතම ගොත්‍රයෙහි සංජාතවු බුදුරජානන්වගන්සේ  
 විසින්; සීලං, ලොකොත්තර මාගී සීලයද; සමාධිං, ලොකොත්තර  
 සමාධියද; පඤ්ඤා ච, චතුර්විධ සම්බුධිඤ්ඤාධි ලොකොත්තර  
 ඤ්ඤායද; විමුත්තිච, අභිත්ඵල විමුත්තියද යන; අනුත්තරා,  
 තිරුත්තරවු; ඉමෙධම්මා මේ ලෝකොත්තර ගුණධර්මයෝ; අනු  
 බුධා, අනේතාපදෙශ විරහිතව ස්වයභූඥාණයෙන්ම ගයාමලක  
 ක්‍රමයෙන් අවබෝධය කරණලද්දහුය.

ඉති, මෙසේ; බුධො, සම්මතසකාර විකාරලක්ෂණ නෙවාතප්‍රඥ  
 පතිය යන පච්චිධඤ්ඤා මණ්ඩලය කරනලාමලක ක්‍රමයෙන් අව  
 බෝධය කරමින් නාතානායතිපුත අනේතාධ්‍යාස සම්මසානාථී  
 ව්‍යජන සම්පන්න විවිධ ප්‍රාතිභායතීයෙන් යුක්ත ශ්‍රීසම්මිත දෙශනා  
 ඥාණවිලාස ඇති බුදුරජාණන්වගන්සේ; අභිඤ්ඤාය, සම්බම්මයන්  
 අවබෝධයකොට දූතගෙණ; භික්ඛුනං, නෙවාතය පිණිස පිළිපත්



බාවු ශාරිපුත්‍ර මොද්ගලානන්දානන්ද අනුලිමාල රුහුණාදී අප්‍රායකී  
 ප්‍රදේශල ජනෙහු සුනුහාවොපගතවූ හික්කුත්ත; ධම්මං, අධිපිල අධි  
 චිත්ත අධිපඤ්ඤාය යන සික්ෂාත්‍රය සංඝාතිතවූ ශ්‍රී සඬම්මය; අකබ්බි,  
 දෙශනානෙත්‍රේය; දුක්ඛයසනතාකරො, සචිංසාර දුක්ඛයන් කෙල  
 වරකලාවූ; වකුම්බා මසාසය, දිව්‍යසය, පානාසය, බුදුඥාසය, සමනා  
 සය, යන පසාස් ඇත්තාවූ නොහොත් සිතිදු මාදු මොලොක්වූ දිය  
 මෙතේරිය මල්සෙයින් දම්ණීයප්‍රසාදික සුනිල්වණ්ඩු අක්ෂිරොම  
 සෙන් හා ඊට අනතුරුව මාදු සිතිදු පිරිසිදු කිතිහිරිමල් රත්වත්  
 පැහැසෙන් ඊට අනතුරුව මාදු සිතිදු රතිදුගොව්වත් පැවැති රත්  
 පැහැසින් හා මඬුසෙයහි මාදු සිතිදු පිරිසිදු රාක්ෂෙතල ඇට  
 සෙයින් කළුපැහැසින් හා ඒවාට සුපරිසුඬ දම්ණීය ප්‍රසාදකවූ දහ  
 වත්තරාසෙයින් සුදුපැහැසින් හා යන මෙසේ පැහැසින් බබලන්  
 නාවූ චතුරංගසමන්විත සණ්ඨානිකාරයෙහිදු සොදුන් ප්‍රමාන සණ්  
 බඟලවූ විදුරුපවිත විතිවිද දිවාරත්‍රියෙහි සිසුම් ප්‍රකාතිදක්නා මෘ  
 යද; මේ සක්වලපවත් දසසහශ්‍රිලෝකධාතුයෙහි හැසිරෙන්නාවූ  
 වුතවන්නාහු උපදනාවූ භික්ෂුප්‍රතික්ෂා සුදුසුරුවූ කුසලාකුසලය යථා,  
 සවරුප කමිමුත්තයෙන් සැපදුක් අනුභවකරන්නාවූ සියළු සතු  
 යන් තීරවගෙණයෙන් දක්නා දිව්‍යයද; අනිත්‍යානාගත වනිමාන විෂ  
 යවූ සම්මොක්ෂක ලොකොත්තරවූ ධම්මයන් සමාකාරයෙන් දක්  
 නාවූ පානසද; දසසහශ්‍රිලෝකධාතුයෙහි සතරුමරසතුන් අලා  
 රජසක මහාරජසක තික්කන්ද්‍රිය මුදිත්‍රියාදීන් ගෙතුසමපත් විහාග  
 කොට දක්නාවූ බුදුඥාසද; නුදුටු තොදන්නා තොදනසුතු ඉතිරි  
 දෙයක් කැතිට සම්බම්මයන් සමාකාරයෙන් අවබෝධයකොට  
 සියලුදක්නාවූ සම්මොක්ෂකානුසංඛ්‍යාවූ සමනාසය යන මේ පසාස්  
 ඇත්තාවූ; සන්ධා, සාඤ්ඤාවූ බුදුරජානන්වන්තේ; පරිනිබ්බුතො,  
 සමසන්තොකප්‍රයඤ්ඤාසවාභී ශ්‍රීවහබෝධිදොමුලයෙහි පාපිවිසමුද්  
 ගෙදෙත්තන අපරජතොත්තාගත වජ්‍රාසනාරූඪව සම්මාරවජ්‍ය  
 ගාභිතානතර ප්‍රතිලබ්ධ සම්මොක්ෂකානුසංඛ්‍යා හා සමග සම්මොක්ෂක නිවා  
 පන පථයෙන් පිරිනිවිසේය; ඉති, මෙසේ; දුතිනොපෙහු ඉන්ද්‍රාරි  
 වන්දුසේකරස්ථනිත්‍රාදී සමසම්මොක්ෂකානුසංඛ්‍යාවූ පාදාරවිඤ්ඤාප  
 සොභිතවූ හගවත් අභිත් සමසක්කම්බුධ සම්මොක්ෂකානුසංඛ්‍යානත්  
 වගන්තේ විසින් පාපිවිමෙරු, යුගකිර, වක්‍රවාට, හිමවත් වාක්‍ය සර  
 සරිත් සාගර දිව්‍යබ්‍රහ්ම කරධාගාදී ඉන්ද්‍රියානිත්‍රිය ප්‍රතිබ්බ සම්  
 සගසකාර ප්‍රවෘතීහි ධම්මයන්ගේ අනිත්‍යතාව ප්‍රකාශකොට ජාති  
 ජරාව්‍යාධි මරණාදී සියලු සංසාරදුක්ඛයන් සකලසන්ධාන් වෙහෙ  
 සන්නාවූ රුහාදී සකල කෙලසයන්තසා අංගප්‍රවර්ධිලසමාදි  
 ප්‍රඥවිමුත්තිය යනාදියුර්විධ ධම්මයන්ගේ අවබෝධය ප්‍රතිවේධය  
 කරණයෙහි දිව්‍යමනුෂ්‍යයන්ගේ උත්සාහ උපදවමින් තමන්

වහන්සේ ඒ මේ අසූභවර සිලස්බන්ධාදි වතුරවිධ බලවත් අව  
බෝධ ප්‍රතිවිධකිරීමෙන් සියලුම සංසාරයක් නසා සම්බුද්ධත්වය  
යට පැමිණ වදලබව ප්‍රකාශකර වදාරමින් සමස්තජාතකීර්ණිකාවූ  
මේ සුභසුභසංසාරයෙහි සුභානන බලවේදයකට නිමවා වදල  
සේක.

❧ නිමි ❧

## ලෝකවිනාශය හා උත්පත්තියද

සංකෂ්ප්තයෙන් මෙසේ දකුණු.

කෙසේදගත්? සංවතිය සංවතියථායීය විවතිය විවතියථායීයයි  
කියාදක්වනලද මෙහි ආපොසංවතිය තෙජොසංවතිය වායො  
සංවතියයි කියා ත්‍රිවිධවෙන්, එය ආභසාරය සුභකිණිණිය වෙහස්  
ඵලය යන මොව්හු සීමාකොට ඇතිවෙන්, ඒ මෙසේ දකුණු-යම්  
කලෙක්හි කාගින්නෙන් නස්නේද එකල්හි ආභසාරනම් බඹ  
ලොවින් යට ගින්නෙන් නස්නේය, යම් කලෙක්හි කප ජලයෙන්  
නස්නේද එකල්හි සුභකිණිණිනම් බඹලොවින් යට ජලයෙන් නස්  
නේය, යම් කලෙක්හි වාතයෙන් නසීද එකල්හි වෙහස්ඵලයෙන්  
යට වාතයෙන් නස්නේය, විසාරවශයෙන් වනාහි එකවුබ්‍රහ්මස්සයත්‍ර  
යක් නසීයයි දක්වනලදී එහි බ්‍රහ්මස්සයත්‍රය නම් ජාතිස්සයත්‍රය  
විසයස්සයත්‍රය ආනස්සයත්‍රයයි කියා ත්‍රිවිධවෙන්, එහි ජාතිස්ස  
යත්‍රය නම් දසදහසක් සක්වල කෙලවරකොට ඇතිවේ. තථාශත  
යත්වහන්සේගේ ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහි එය කම්පාවේ ආනස්ස  
යත්‍රය නම් කෙලලස්සයක් සක්වල කෙලවරකොට ඇතිවන්නේය

එහි රතන සූත්‍රය, බ්‍රහ්මපරිත්තය, ධර්මපරිත්තය, ආවානා  
පියපරිත්තය, මොරපරිත්තය, යන මේ පිරිත් බලවත්ගේ ආනු  
භාව පවතින්නේය. විසයස්සයත්‍රය නම් අනනකාපරිමාණවූ යම්  
ලොකධාතුවෙක්හි යමක් කැමතිවනලද්දේනම් එය තත්වූ පරිදි  
දෙත් දන්නේය මෙසේ ත්‍රිවිධස්සයත්‍රයන් අතුරෙන් එක් ආනස්ස  
යත්‍රයක් විනාශවන්නේය, එය විනාශවනකල්හි ජාතිස්සයත්‍රයද  
විනාශවන්නේය, විනාශවනකල්හිද එකවම විනාශවන්නේය,  
භවශැක්මද එකවම භවගන්නේය, ඒ ස්සයත්‍රයාගේ විනාශය හ,  
භවශැක්මද මෙසේ දකුණු. මෙසේදගත්? යම් කලෙක්හි කප

සිත්තෙන් තස්සේද එකල්හි පලමුකොට කලාවිනාශක වශා  
මේසය නැගීමෙන් කෙලලක්ෂයක් සක්වලෙහි මහත් වම් වස්  
තේය; ඒ දැක මනුෂ්‍යයෝ සතුටු සිත්ඇතිව බ්‍යානයන් ගෙණවුන්  
වපුරන්නාහුය; ගවයෝ කාපිතන පමන ගොයම්වූකල ගදුග  
රුවය රැව්දෙමින් එකබිත්දුටුකුදු නොවැටේ මේසය අනන්‍යාන  
වෙසී, ඒ එය සදහා භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් මෙසේ වදාරණ  
ලදී. “ගොතිබො සො භික්ඛවෙ සමයොයා බහුතිවස්සාති බහු  
තිවස්සයනාති බහුතිවස්සසනසසස්සාති දෙවො නටස්සතිති” මෙහි  
භාවය මහතෙති බොහෝ අවුරුදු සියදහස්ගණන් වම් නොවස්  
තේය ඒ මේ කාලය මතු අතිවන්නේය එකල වම්වෙන් ජීවත්  
වන සතියෝ කලුරියකොට බුහමලෝකයෙහි උපදිත්, පුප්පපුප්ප  
යන්ගෙන් ජීවත්වන්නාවූ දෙවතාවෝද මිය බඹලොව උපදිත්,  
මෙසේ දිසිකාලයක් ඉක්මගියකල්හි ඒ ඒ තන්හි ජලය විනාශයට  
යන්නේය.

එකල්හි ක්‍රමයෙන් මස්කැපුප්ආදීහුද කාලත්‍රියාකොට බඹ  
ලොව උපදිත්, සත්තිරු පහලවූකල්හි අපායගාමිවූ නිරිසතියෝද  
විනාශවන්නේය, බ්‍යානයක් කැතිව බඹලොව උපදින එකම සතියෙකුදු  
නොවෙති, මේ සතියන් අතුරෙන් වනාහි සමහරු දුර්භික්ෂ  
යෙන් පෙළෙන්නාහුය; සමහරු බ්‍යානාසිගමයට අනව්‍යවෙති ඔහු  
කෙසේ බඹලොව උපදින්නේද? දෙවිලොවදී ලබනලද බ්‍යානවශ  
යෙන් උපදින්නාහුවෙන්, කලාවිනාශයට ගවරුදු ලක්ෂයක් ඇවැ  
මෙන් කල්පොස්ථානය වන්නේයහි ලෙ කබ්බුගනම් කාමාවචර  
දෙවතාවෝ හිසකේමුදු විසුරුකලදුටු ගැබුම් මුහුණු ඇතිව  
දෙඅතින් පිසිනලද කදුලු ඇතිව උතුටුහුනා පාලද ඉතාම විදාප  
වෙසබාරිව මෙසේ දන්වමින් මනුෂ්‍යපථයෙහි ගැසිරෙත්-නිදුකා  
තෙති මෙසින් ගවරුදු ලක්ෂයකගේ ඇවැමෙන් කලාවිනාශය  
වන්නේය, මේ ලොකයද විනාශවන්නේය, මහාසමුද්‍රයද වියලෙත්  
තේය, මේ මහා පාපිවියද මහාමේරු පච්ඡිකර්මයද ද විනාශවත්  
නාහුය, බුහමලෝකය දක්වාම ලෝකවිනාශ වන්නේය, එබැවින්  
පින්වත්හි මෙමුත්ති කරුණා මුදිතා උපෙක්ෂා වඩව්, මෑතියන්ට  
උපස්ථානකරවූ පියානන්ට උපස්ථානකරවූ කුලදෙවුවන්ට උප  
ස්ථාන කරවැසි කියන්නාහු වෙන්, මුවුන්ගේ ඒ වචනය අසා  
මනුෂ්‍යයෝද භූමාවුදෙවියෝද බොහෝසෙයින් සන්වේග ඇතිව  
ඔවුනොවුන් මැදසිත් ඇතිව මෙමුත්ති ආදී පින්කොට දෙවිලොව උප  
දිත්, එහිදී දිව්‍යබෝජන අනුභවකොට වායොකසිත පරිකමීම  
කොට බ්‍යාන ලබත්, එයින් අනාවුච්චි වනාහි අපරයම් වෙදනීය  
කමීයෙන් දෙවිලොව උපදිත්-අපරයම් වෙදනීය කමීර්භිතවූ යකු  
යෙක්ගම් සසර නැත්තේය, ඒ දෙවියෝද එහිදී බ්‍යාන ලබන්නා  
හුය, මෙසේ දෙවිලොවදී ලබනලද බ්‍යානවශයෙන් සියල්ලෝම



බ්‍රහ්මලෝකයෙහි උපදින්නාහුවෙන්, වස්සුපච්ඡේදයෙහි පවත් දීඝි  
කාලයක්හුගේ අවෑමෙන් දෙවෙහි සුයෂීයෙක් පහලවන්නේය,  
ඒ සදහා භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් මෙසේ වදාරණලදී.

“හොඬිබෝ, සො භික්ඛවෙ සමයොං කදවිකරගම් දීඝස්ස  
අක්ඛුණො අවමයෙන දුතියො සුරියො පාතුහවති දුතියස්ස භික්ඛවෙ  
සුරියස්ස පාතුහවා යතා කුන්‍යාදියො පෙමෙති භාවය දෙවෙහි  
සුයෂීයා පහලවුකල්හි වතාහි රුත්‍රිපරිච්ඡේදයෙක්ද දිවා පරිච්ඡේද  
යෙක්ද කොපෙණේ එක්සුයෂීයෙක් පහලවේ එක්සුයෂීයෙක්  
වතාහි හස්තංගනවේ අවිච්ඡන්‍යා සුයෂීසන්‍යාපයෙන්ම ලෝකය  
ඇතිවන්නේය; ප්‍රකාශී සුයෂීතෙමීම සුයෂීදිව්‍යප්‍රභූතම් වන්නේය,  
කලාවිතාගක සුයෂීයෙක් කැත්තේය, පලවු සුයෂීයා ඇතිකල්හි  
ආකාශයෙහි වලාපවලද ධුමරේබාද ඇතිවත්. නැවත පහවු ධුම  
වලාගක ඇතිකල්හි කැබපකත්තෙන් නිමිලවු ආකාශය ඇතිවත්  
තේය, එක්ල්හි පමමහා ගඟාවන්ගැර සෙසුකුඩාගඟාදීන් අතුරෙහි  
ජලය විතාගවන්නේය. නැවත දීඝිකාලයක්හුගේ ඇවෑමෙන්  
තුන්වෙහි සුයෂීයෙක් පහලවන්නේය, යම් ඒ සුයෂීදිව්‍යරුජයාගේ  
පහලවීම හෙතුකොටගෙන යතා අවරවති සරභු මහි යත පමමහා  
ගඟාලේද විතාගවන්නාහු, නැවත දීඝිකාලයක්හුගේ ඇවෑමෙන්  
සතරවෙහි සුයෂීදිව්‍යරුජයෙක් පහලවන්නේය යම් ඒ සුයෂීදිව්‍ය  
රුජයාගේ පහලවීම හේතුකොටගෙන හිමාලවනයෙහි මහා ගඟා  
වත් ගවගන්නාවු සීහප්‍රපාතය ගංසප්‍රපාතය කණ්ඩුණ්ඩ රථකාර  
අනෙකතතා ඡදදන්‍යා කුණලය යත මේ සප්තමහාවල් සිද්ධි විතාග  
වන්නාහු, නැවත දීඝිකාලයක්හුගේ ඇවෑමෙන් පස්වැනි සුයෂී  
යෙක් පහලවන්නේය. යම් ඒ සුයෂීදිව්‍යරුජයාගේ පහලවීම හේතු  
කොටගෙන ක්‍රමයෙන් මහාසමුද්‍රයෙහි ජලය සිද්ධි ඇඟිලි පුරාකක්  
තෙමන පමණකුදු ජලය නොතිබෙයි. නැවතද දීඝිකාලයක්හුගේ  
ඇවෑමෙන් සවෙහි සුයෂීදිව්‍යරුජයෙක් පහලවන්නේය; යම් ඒ  
සුයෂීදිව්‍යරුජයාගේ පහලවීම හේතුකොටගෙන සියලු සක්වල  
එකට ධුමාකුලවන්නේයි; මෙසේ කෙලලක්‍ෂයක් සක්වලවල්ද එප  
රිද්දෙන් අවිච්ඡන්‍යාවු සුයෂීසන්‍යාපයෙක් ධුමාකුලවන්නේය;  
නැවත දීඝිකාලයක්හුගේ ඇවෑමෙන් සත්වෙහි සුයෂීයෙක් පහල  
වන්නේය; යම් ඒ සත්වෙහි සුයෂීයාගේ පහලවීම හෙතුකොට  
ගෙන කෙලලක්‍ෂයක් සක්වලවල් සතිතකොට සියලුසක්වල එකම  
වත්තිඤාලාවක් ඇතිවන්නේය; එකල්හි යොදුන් සියගණන් ගල්  
කුලු මහාමෙරුපච්ඡිතයන් ඉපිලවැටී ආකාශයෙහිම අන්‍යාසානවත්  
නාහුවෙන්. තවද ඒ වත්තිඤාලාව නැගී වාතුමාරජික දෙවි  
ලොවද ගිණිගන්නේය එහි රන්‍යාවිමනාදී අනෙක විමානයන් දවා  
කවිහිසා භවනයද ගිණිගන්නේය, මේ ක්‍රමයෙන් ප්‍රථමධ්‍යාන



භූමියදක්වා ගිණිගන්නේය එහි ත්‍රිවිධ බ්‍රහ්මලෝකයන් දවා  
ආහසාරබ්‍රහ්මලෝකය දක්වා ගිණිජාලාව පැතිරසිටිති;

එකල්හි යම්කාක් සංඝකාරගතවූ යම්කිසිවක් ඇතිවන්නේද  
ඒකාක් ගිණිජාලාව තොතිමන්නේය; සියලු සංඝකාරයන්ගේ  
ක්ෂයවීම වනාහි ගිතෙල් දැගිය ගිණිපුලක් මෙන් අලු අතුරු පමණ  
වත් කැතිවීගන්නේය, අකාශයෙන් යට සහ මන්නෙහිද එකම  
මහාකිකාරයක් ඇතිවූ කැටක දීඝිකාලයක්හුගේ ඇවෑමෙන් මහා  
මේඝය නැගී පලමුකොටම සිසුම් සිසුම් වම්භාවය ක්‍රමයෙන් වැඩී  
ඇඹුලදඩු හිදඩු පුවක්තුරු තල්ගස් ප්‍රමාණ ධාරාවන්ගෙන්යුත්  
වම්භාව වසිමින් කෙලලක්ෂයක් සක්වලවල්හි දැගිය සියලුතැන් පිරී  
මේඝය අතහැරවන්නේය; ඒ ජලයෙහි උඩද යරයද වාතය නැගී  
සණකොට වියළී මෙසේ අතහැර දීඝිකාලයක්හුගේ ඇවෑමෙන්  
ජලය වියළී ක්ෂයවෙමින් ක්‍රමයෙන් පාත්බැස පලමු සක්‍රහවතය  
පිහිටිතැනට ලත්වේ, එකල පලමු බඹලොව පිහිටිතැන් බඹලොව  
පහලවේ; දෙවිලොවපිහිටිතැන් දෙවිලොවපහලවේ; එකල ආහසාර  
රුද්ධ මතු බඹතලවල වසන බ්‍රහ්මරජයන් අතුරෙන් ඇතැම්කෙනෙක්  
ආයු ක්ෂයවීමෙන් හෝ පුණ්‍යක්ෂයවීමෙන් හෝ එසින් වූතව  
මහාබ්‍රහ්මය, බ්‍රහ්මපුරුෂය, බ්‍රහ්මපාරිසද්‍යය, යන ප්‍රථමභ්‍යාන  
තුන්තලයෙහි උපදිත්, ඇතැම් කෙනෙක් පරතෙමිත වස්තූන්හි  
තුසිතය යාමය යන සතර දෙවිලොව උපදිත්, ජලය ක්‍රමයෙන්  
අඩුවෙමින් පලමු පෘථිවිස්ථානයට බටකල්හි මහාවාතය අතිශයින්  
බලවත් වෙමින් බබරවකතුඩු ජලය සෙසින් නැගී දිය වටකෙරෙ  
මින් තරදමින් මිරිකයි එකල ක්ෂයවූ මධුරෙදකය දියපිටදමු  
තෙළුම්පතක් සෙසින් අමාරසවෙයි එහි මහාබෝධි පරිබ්‍රහ්මය පිහි  
ටන ජය භූමියාතය හැමවම ප්‍රථමයෙන් පිහිටයි ලෝකය තස්තා  
කල හැමවම පසුව නැසෙයි එහි පූච්ඡිමිති දක්වන්නාක්මෙන්  
තෙළුම්පැලයක් ගවගණි; ඉදින් බුදුකෙනෙකුන්වගන්සේ ඒ කප  
උපදිනාසේක්විනම් එහි මලෙක් පිපෙයි නැතහොත් භොපිපෙයි;  
මේකප එකතටුවේ මල් පසෙක කණිණිකාදීදී පිපින එහි පිරිකර  
පසක්වේ; එකල දෙලෙස්වන අවිහනම් බඹලොව ඇතුළුව පවසුබා  
වාස බඹලොව අනාගාමී අරහත්ත බ්‍රහ්මරජයෝ තමන් බුද්ධත්ව  
පාද ලකුණු දත්තා සෙසින් තිදුකානෙන් අපි පූච්ඡිමිති දක්නව  
යම්ගහි සම්මතකොට ක්ෂණයකින් මුලුලෝ අදුරැබිඳු බෝමැබකර  
පැමිණ රන්මල් තෙළුම්මල් හා එහි පිරිකර පසක් දක පස්බුදු  
කෙනෙකුන්වගන්සේ උපදනාසේකැයි උපත් ප්‍රිති සොම්නසින්  
දෙයකින් සිවුරැගෙණ පස්දෙනාවගන්සේගේම ගභිවක්‍රාන්ති  
සමය අභිනිස්ක්‍රමණය සච්ඡතාඥණය ප්‍රතිවෙධ ධර්මවක්‍රය  
පැවැත්මය යමක ප්‍රාතිහායයීය දෙවෝරොහණය ආයුසංඛා

රෙසසජ්ජනය පරිනෙච්ඡානමඛලය යන අවතන්ති දසසහස්සි  
 ලොකධාතුව කම්පනාදී බ්‍රහ්මපෙලහර දකුම්භය ප්‍රිතිවාක්‍ය පටන්ව  
 මින් තමතමන්ගේ පවසුබාවාස බ්‍රහ්මලොවට ගියාහුය-මෙසේ භූමිය  
 පවත්නු කෝටි සත්වසිලක්‍ෂ නිස්භාර දහසක් යොදුන් මනෙතනි  
 පිහිටි අකතිභවක නම් බ්‍රහ්මලොව වාසී අරහන්තනම් බ්‍රහ්මරජ සත  
 යහස්සි ලොකධාතුව සැරිසර ප්‍රභාවයෙන් එකාලෝක කෙරෙමින්  
 සිටුරු ගෙණගොස් බ්‍රහ්මලොව තැබූහ.

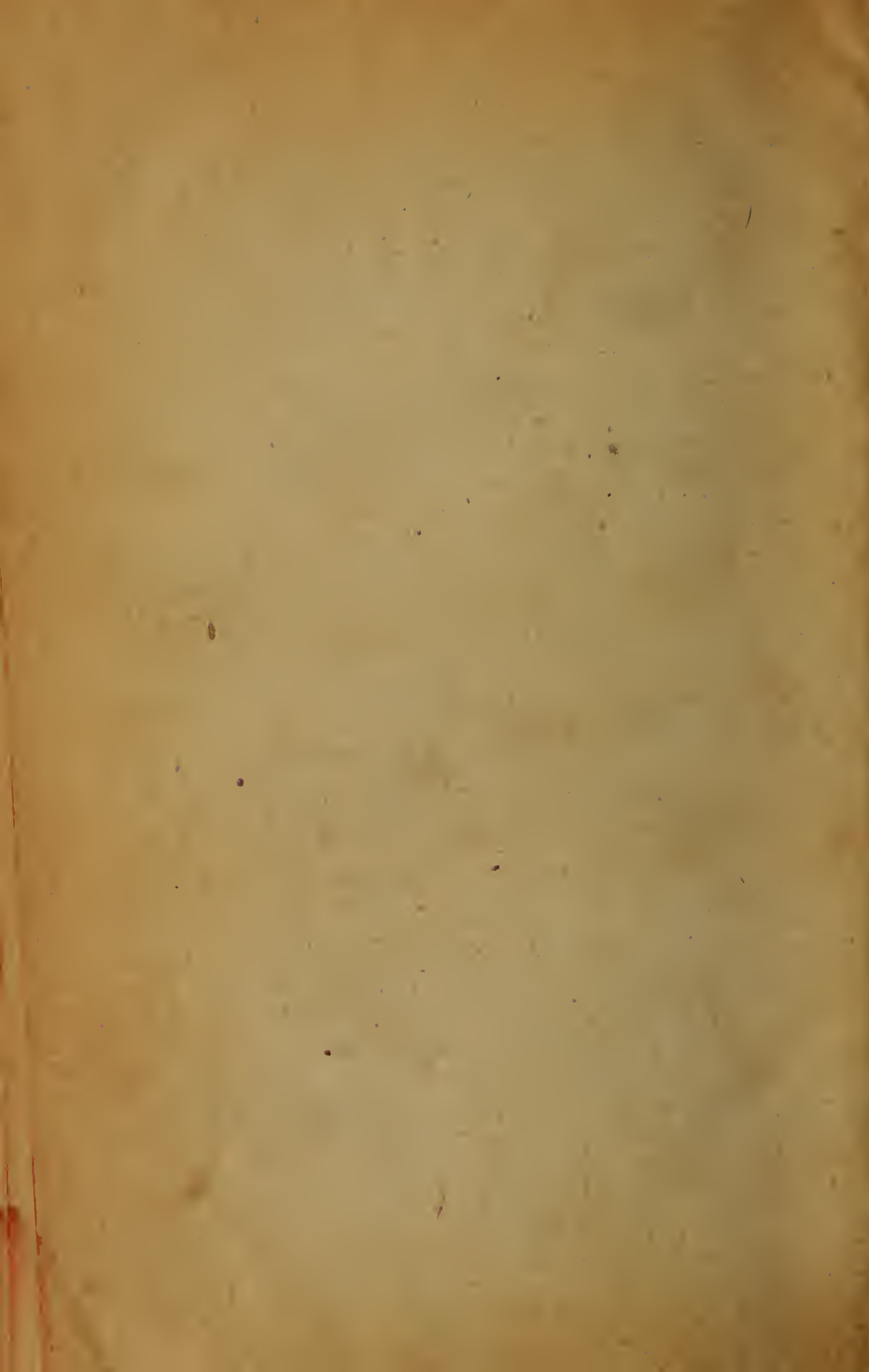
එකල සත්තාත්පත්තිය පිණිස ආහසාරනම් බ්‍රහ්මලොවින්  
 බ්‍රහ්මරජයෝ ආයු ක්‍ෂයවීමෙන් හෝ පුණ්‍ය ක්‍ෂයවීමෙන් හෝ වූහව  
 අවුත් මේ මිනිස්ලොව ඔපපාතිකව උපදිති; එවුහු සවිකියවූ ශරීර  
 ප්‍රභාවයෙන් අදුරුබිඳ දිලියන්නාහ, අහසින් යත ගමන් ඇත්තාහ,  
 ප්‍රීතිසැපම ආහාරකොට ඇත්තාහ, සත්‍රිපුරුෂයෙහි ව්‍යවහාරයෙන්  
 නැතිව අසංඛ්‍යාසුමනව අනන්ත දීඝිකාලයක් වසන්නාවූ මධුරතර  
 සුරහි සුගති සමානිභිවූ පාපිවියෙන් මදක් ඇඟිල්ලෙන් ගෙණ  
 දිවහා ලේහකොට ඉතා මධුරයෙහි පාපිවිරසය අනුභවකරන්නාහු  
 සිත ලෝභ වඩුත් වඩුත් පාපිවිරසය අනන්තභාවය; ඉහ සතුකැ  
 කුල්වැති අමාරසවැති සතුවගීයෙන් පහලවිය; හෙද ලොභ වඩන්  
 වඩන් අනන්තභාව මධුර රස ඇති හදුලකාලිය පහලවිය; ඒ  
 අනන්තභාව ඔවුන්ගේ කුසලබලයෙන් කුඩුනැති දුගිහැති ඔවුන්ගේ  
 පිරිසිදු මිහිරි සුවදැති සවයන්ජාතකැල් පහලවිය, ඒ සවයන්ජාත  
 කැල්ගෙණ පහලවූ මැණික්බදුන්හි ලා මැණික්උදුන් තහා පිළි  
 යෙලවූ දිව්‍යොප්පත් වැති සුවදබත් අනුභව කෙරෙමින් අනන්ත  
 දීඝිකාලයක් වෙසෙති; මෙසේ බිත් අනුභවකරණකල්හි ජලමල  
 උපත, ඒ ජලමල නික්මීමට කලටහවගන්නා පලමුකුළු සෙසින්  
 ජලමල මාගීබිඳී ඒ ඒ සත්‍රිපුරුෂ ලක්‍ෂණවය හවගන්නේය; එතැන්  
 පටන් සත්‍රිපුරුෂයෙහි ව්‍යවහාරවිය, අහසින් යත ඉර්ඬිය නැතිවිය,  
 සදමෙන් බැබලු ශරීරප්‍රභා නැතිවිය, මුළුලොව සතාකිකාරවිය,  
 එකල සතාකිකාරය පැමිණි ප්‍රථමකල්පික මහා බ්‍රහ්මයෝ අහෝ  
 අපි අනන්ත අසංඛ්‍යාසුමන වලදමින් ශරීරප්‍රභාවයෙන් මුළුලොව  
 අදුරුබිඳ අහස සැරිසරුලුම්භ, දන් අපි කලකමීම බලවත් නිසායෙහි  
 කියකියා හඬන්නාහ, එකල ඔවුන්ගේ පුණ්‍යානුභාවයෙන් සතාකි  
 කාරය විදමනය කෙරෙමින් දෙසාලිස්දහසක් යොදුන් මත්තෙහි  
 පණස්යොදුන් ගිරුවීමතෙක් පහලවිය, ඒ දක මහත්වූ සුරභාවය  
 දක්වමින් සතාකිකාරය දුරුකෙළේය, එහෙයින් මොහු සුයභාවයෙහි  
 තමිකුඩුහැඬුණ ඒ හිරුවීමක ඉතා දුරුවගියකල්හි පෙරෙයින් අදු  
 රට පැමිණ හිරුසෙසින් තවත් ආලෝකයෙක් පහලවීමක යහ  
 පතැයි සිතූහ. ඔවුන්ගේ සිත හා සමන සදවීමක පහලවිය, ඒ දක  
 අපගේ ඡන්දයලෙසට පහලවූයේ සදහුයෙහි තම තුඩුහ; මෙසේ

හිරසද පහලු වූ දවස්හිම ඉදිරිපසු නොවි එකවිටම මහමේරු වක්‍ර වාට හිමවත් පළිත දිවසින් කොදෙව් සමුද්‍ර දෙදෙව්ලොව යන සියල්ලම මැදින්දින දෙපෝ දවස්හිම එකවිට පහලුවිය; කෙසේ පහලුවියත්? යම්සේ තනවත් ඉදෙනකල්හි එකවරම බුබුල්නැගීමෙන් එකපියසෙක්කි ථූපථුවෙයි මිරිමිපියෙයි එක්පියසෙක්කි සමසමවෙයි; එපරිද්දෙන් ථූපථුවසානගෙහි නොයෙක් පළිත කඳුවේ, තිනන තිනාසාන නොයෙක් සරසින් සමුද්‍රවෙයි සමසම සාන දිවසින් දඹදිව දෙදහසක් කොදෙව්වෙයි. තවද යථාකතවු ඒ ලොකොත්පතනින්ගේ දෘතගැඹීමට කරැණුවූ යන්ත්‍රාදීන් අතුරෙන් කලාවිනාශක මහාමෙහෙය පවත් ජාලපත්ඡේදය දක්වා මේ එක් අසංඛය සංවතීතමිවේ.

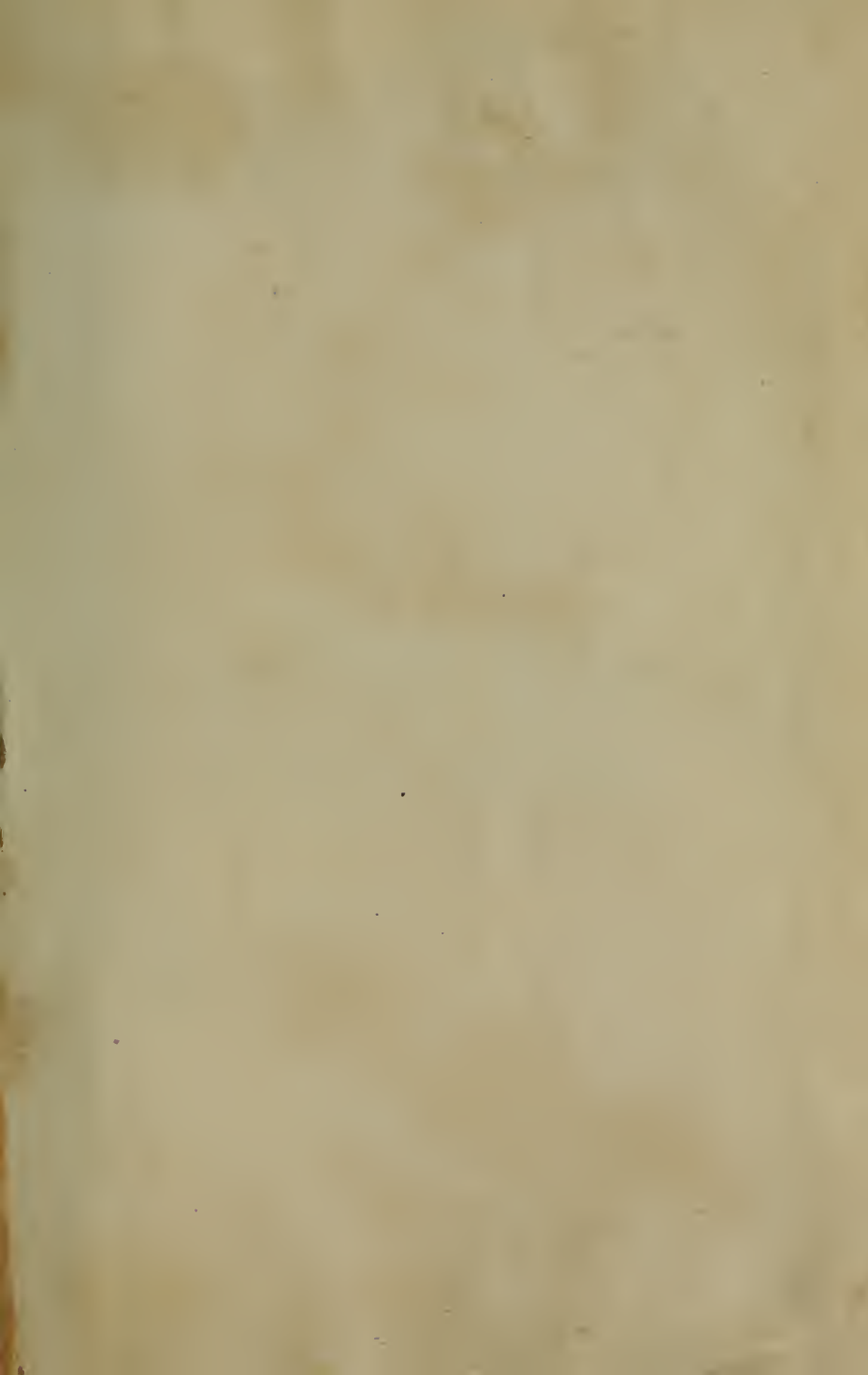
කලාවිනාශක ජාලොපච්ඡේදය පවත් කෙලලක්‍ෂයක් සක්වල වල් පිරෙන්නාවූ මහාමෙහෙය දක්වා මේ එක් අසංඛය සන්වතී සාධි තමිවේ, සමපත්කර මහාමෙහෙය පවත් විසිඅනතොකලායක් හුගේ ආයු අප්‍රිනොකොට ක්‍රමයෙන් ලොව නැගෙමින් ප්‍රථමකල් පිත මානුසික මහාබ්‍රහ්මයෝ අකිකාරයට පැමිණ ගඩමින් හිරසද මහමෙර සක්වලගල් පහලවනනැත් දක්වා විවතී අසංඛකලාය තමිවේ. එනැත්පවත් හිරසද මහමෙර ඇතිව දෙව්ලොව ඇතිව දිවසින් ඇතිව සක්වලගල් ඇතිව තුන්දහසක් යොදුන් දඹදිව සුවාසුදහසක් රජධානි ඇතිව, දෙදහසක් ප්‍රදෙශ රජධානි ඇතිව, නොයෙක් සත්සමාකිණිව අසංඛසායුෂ්කව සිටි මිනිසුන්ගේ ආයු ක්‍රමයෙන් පිරිහී දශවරූපගතව රෝග දුර්භික්‍ෂ ශක්‍යානතොකලාය යන එකකින් අතුරුකප සතුන් නැසී ඉතිරි මිනිසුන් ආයු වැඩි අසංඛසංඛයටගොස් නැවත ආයු පිරිහී, දශවරූපගතවෙමින් මෙසේ විසිඅතුරු කපක්ගෙවා මහාකලාය නස්තට ගවුරුදු ලක්‍ෂයක් කිහිපදි වස්තා විපතතිකර මහාමෙහෙය දක්වා මේ විවතීසාධි අසංඛ කලායනම් වේයයි දතයුතු. එයින් වදාලන- “වතනාගෙ මෙ භික්ඛවෙ මහාකපො, කතමෙ වතනාගෙ සංචට්ටො, සංචට්ටොසි විචට්ටො, විචට්ටොසි ඉමම ඛො භික්ඛවෙ වතනාගෙ මහාකපො, සි.”

❖ නිමි. ❖











~~601480~~

PLEASE DO NOT REMOVE  
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

---

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

---

BQ  
354  
G37  
1906

Gatapadaya

UTL AT DOWNSVIEW



D RANGE BAY SHLF POS ITEM C  
39 12 . 01 08 02 012 5